قاموس ترکی

مؤلفی : ش. سامی

جلد
۱ ـ ۲

ÇAĞRI YAYINLARI

KÂMÛS-I TÜRKÎ

Ş.sami

ÇAĞRI YAYINLARI

قاموس ترکی

مؤلفی : ش. سامی

ÇAĞRI YAYINLARI

السلطان ابن السلطان السلطان

الغازي

عبد الحميد خان ثاني

افندمز حضرتلرينك

يكرمي شنجي سنه دوريه سلطنتلرى جلوس همايونلرى سنه سنه مجليه سلطنتلرينه

همايه كاه علوم و معارف اولان

سدسنيه آستانه جناب افخملرينه هديه تقديم قلنمش ناجيز

عبوديتكارانه در.

شوكتلو پادشاهمز افندمز حضرتلرينك تخت عالى بخت عثمانيه جلوس همايونلرينك يكرمى بشنجى سنه دوريه مسعوده سى بيوك بر سوينج ايله ياد ايدرك هر طرفده او متيمن كونى تجيلاً نيچه مآثر مبروره وجوده كتيرلمكده اولديغى كبى اقدام مطبعه سى دخى لسانه امتنانك بر خاطره شكرانى اولمق اوزره شو :

قاموس تركى

يى نشر وعنبه جناب ظل اللهى به عرضه و تقديم ايله كسب بختيارى ايلمشدر .

فى ١٩ اغستوس سنه ١٣١٦

قاموس ترکی

کافهٔ لغات ترکیه ایله لسان ترکیده مستعمل کلمات واصطلاحات عربیه وفارسیه واجنبیه‌یی جامع اوله‌رق لسانمزك مکمل لغت کتابیدر .

مؤلفی : ش. سامی

صاحبُ و ناشری

« اقدام » صاحب امتیازی و باش محرری

احمد جودت

معارف نظارت جلیله‌سنك ۲۹ رجب ۱۳۱۷ و ۲۰ تشرین ثانی ۱۳۱۵ تاریخلی و ٥٤٧ نومرولی رخصتنامه‌سیله طبع اولنمشدر .

کافهٔ حقوقی صاحب وناشرینه عائددر .

درسعادت

« اقدام » مطبعه‌سی — باب عالی جاده‌سنده دائرهٔ مخصوصه‌سنده .

۱۳۱۷

افادهٔ مرام

لغت کتابی بر لسانك خزانه‌سی حکمنده‌در. لسان کلمه‌لردن مرکبدر، که بوکلمه‌لر دخی، هرلسانك کندینه مخصوص بر طاقم قواعده توفیقاً، تصریف وترکیب ایدیله‌رك، انسانك افادهٔ مرام ایتمسنه یارارلر. ایمدی لسانك سرمایه‌سی کلمه‌لرله قواعد صرفیه ونحویه‌سندن عبارتدر.

دنیاده هیچ برآدم تصور اولنه‌ماز، که لسانك کافهٔ لغاتنی بیلسین، ویا جمله‌سنی حفظنده طوتهبیلسین؛ وپك آزآدملر واردر، که لسانلرینی تمامیله قاعده‌یه توفیقاً سوقیلیه‌بیلسینلر. بو حال ایسه هرلسانك جامع اولدیغی کلماتدن مرور زمانله برطاقنی بادیهٔ نسیانده براقوب غائب ایتمسنی، وقواعد مخصوصه‌سنه مغایر صدورنده سویلنه‌رك، فصاحتدن محروم قالمسنی، والحاصل کککیش وفصیح ایکن، طار وغلط بر لسان اولمسنی منتج اولور.

لسانلری بو انحطاطدن وقایه ایده‌جك آنجق ادبیاتدر؛ ادبیاتك یعنی ادبانك بو بابده ایده‌جکاری خدمتك ایلك خطوه‌سی ایسه لسانك مکملیتی تشکیل ایدن کلمه‌لرینی وفصاحتنی موجب اولان قواعدینی حسن محافظه ایتمکدن عبارتدر. بو ایکی شقك برنجیسی لسانك کافهٔ لغاتنی حاوی مکمل بر قاموس، وایکنجیسی قواعد صرفیه ونحویه‌سنی جامع منتظم برصرف ونحو کتابی وجوده کتیرمکله حاصل وممکن اولهبیلیر.

بونك ایچوندرکه تحریری وادبی حالنه کچیرلمسی مرام اولنان هربر لسانك الك اول کلمه‌لری جمع ایله بر لغت، وقواعدی ضبط ایله برصرف ونحو کتابلری تدوین ایدلمك اسکیدن بری بر قانون عمومی حکمنه کچوب، حتی بوکون کرهٔ ارضك الك معمور طرفلرنده ساکن الك وحشی اقوامك بیله سویلدکاری لسانلری اوکرنمك ایستین آوروپالیلر اولسانلرك لغت وصرف ونحو کتابلرینی ضبط وتحریر ایتمکدن ایشه کیریشیرلر.

لغاتی وقواعدی مضبوط اولمیان لسانك هیچ بر وقت السنهٔ ادبیه‌دن عد اولنمق ادعاسنه صلاحیتی اولهماز؛ زیرا بو ایکی کتاب ادبیاتك اساسیدر. بنای ادبیات آنجق بونلرك اوزرینه تأسیس اولنهبیلیر. لسانك تدنیسنه قارشی برسد برینی طوتهجق دخی آنجق بو ایکی کتابدر. مکمل بر قاموسی اولمیان لسان ثروت طبیعیه‌سی دیمك اولان لغتلرینی کوندن کونه غائب ایده‌رك، کندی سرمایه‌سیله بر شیٔ افاده ایده‌میه‌جك درجه‌ده طار اولور؛ ومنتظم بر صرف ونحو کتابی اولمیان لسان طوغری سویلنمکی تأمین ایده‌میوب، کیتدکجه دها یا کلیش سویلنیر، ونهایت بسبتون غلط برلسان حالنی آلیر.

بناءً علیه، لسانی فصیح وککیش برلسان ادبی حالنده محافظه، ویا بو حاله تحویل وارجاع ایتمك ایستین بر قوم لسانك مکمل بر قاموسنی ومنتظم بر قواعد صرفیه ونحویه کتابنی ایدینمکه سعی وغیرت ایتمك اقتضا ایدر.

بو حقیقت جلهجه مسلم، وکافهٔ اقوام متمدنهنك بو نقطهدن باشلادقلری معلوم اولدیغی حالده، بزکه، بیك سنهدن بری تحریری وادبی بر لسانه مالکز، بو قدر مدت ظرفنده لسانمزك نه کلماتی جمع ایدوب مکمل بر قاموس، نهده قواعدینی بحق ضبط ایدوب منتظم بر صرف ونحو کتابی وجوده کتیرمشزدر. بو اهمال وقصورمزك نتیجهسی اولهرق، حد ذاتنده خیلی ککیش وزنکین اولان ترکجهمز اکثر کلهلرینی غائب ایدوب، عربی وفارسیيه عرض افتقار ایتمکجه، برشیٔ افاده ایدهمیهجك درجهده طار، وکلهلرینك اصل واشتقاق بللی اولمیهجق صورتده عوامك تلفظنه تابع غلط بر لسان حالنی آلمشدر.

معلومدرکه: ترکجه آسیانك بتون قسم شمالیسنده تکلم اولنان السنهٔ تورانیه زمرهسندن اولوب، الآن اورالرده پك واسع یرلرده سویلنمکده اولدیغی حالده، بر شعبهسی ده غربه طوغری ایلریلیهرك، آوروپا ایله آسیانك بربرینه قارشی اوزاندقلری ایکی بیوك وکوزل شبه جزیرهده یعنی آناطولی ایله روم ایلنده تکلم اولنمقدهدر.

ایشته، چغتایجه اسم سقیمه مقابل، عثمانلیجه نامیله شهرت بولان، وغرب ترکجهسی نامیله شرق ترکجه. سندن تفریق دها مناسب اولان لسانمز ترکجهنك بو شعبهسیدر، که سویلندیکی یرلرك، آسیای وسطی وشمالیهیه نسبةً، ترق وتمدنه اولان استعداد موقعی وطبیعیسی سائقهسیله، شیوهٔ تلفظ وافاده جهتجه پك چوق ظرافت ولطافت پیدا ایتمش ایسهده، عربی وفارسیدن وروپجه وایتالیانجه کبی السنهٔ اجنبیهدن اخذ واستعاره ایتدیکی کلمات وتعبیراته قارشی، کندی کلماتندن بر چوغنی ترك وفوت ایتمش، وبو لسانلرك شیوهسنه تبعیتله، شیوهٔ اصلیهٔ ترکیهسندن بر درجهیه قدر آیرلمشدر. مع هذا، شرق ترکجهسیله غرب ترکجهسی آرهسندهکی فرق، ظن اولندیغی کبی، ایتالیانجه ایلهلاتینجه ویا اسپانیولجه ایله فرانسزجه آرهسندهکی فرققدر، یعنی بو ایکی ترکجهدن هر برینی دیکرندن بسبتون آیری وکندی باشنه برلسان عد ایتدیرهجك درجهده اولمیوب، بو فرق آنجق شمالی ایله جنوبی آلمانجه ویا طوسقانه ایتالیانجهسیله ناپولیتان ایتالیانجهسی یاخود مصر عربجهسیله مغرب عربجهسی آرهسندهکی فرق درجهسندهدر؛ وشرق ترکجهسیله غرب ترکجهسی برتك لساندر، ایکیسیده ترکجهدر.

حقیقت حال بو مرکزده ایکن، مبدأ افتراق اولان زماندن یعنی یدی سکز قرندن بری ترکجهنك بو ایکی شعبهسنی سویلینلر بیننده هربر ارتباط واختلاط کسیلوب، طرفین ادباسنك دخی، تقرب واتحاده بدل، تباعد وتباینه چالیشمهلری، واملا وصورت تحریر وافادهده هر ایکی طرفك بسبتون آیری برر طریق واصول اتخاذ ایدوب، بربرندن بسبتون بیخبر بولنملری، والحاصل، سکز یوز سنهلك اهمال وتسامح وجهالت لسانمزك بوایکی شعبهسنی وهلةً بربرندن آیری ایکی لسان صورتنده کوسترمکه سبب اولمشدر. آنجق بوشعبهلرك ایکیسیده بحق تدقیق وتعمیق اولنوب، اعتباری وغیر طبیعی اولان املا فرقی دخی برطرف ایدیلنجه، ایکیسنك برلسان اولدیغی تظاهر ایدر.

بو ایکی شعبهنك، مبدأ افتراقلرندن بری، خانغیسی زیاده تبدل وتغیر ایتمش، وخانغیسی حال اصلیسنده قالمشدر؟ بوراسی تدقیق اولنسدقده، عیان کوریلور، که شرق ترکجهسی همان اسکی حالنده ثبات ودوام ایتمش؛ وبزم غرب ترکجهمز ایسه قرندن قرنه کلی تبدلاته اوغرایوب، نهایت شمدیکی حالی کسب ایتمشدر.

ایمدی، صرف بزم طرفه عائد اولان بو تبدله ترقی می یوقسه تدنی می دیهجکز؟ ایشته اصل مسئله بوندهدر. بو سؤاله ویریلهجك جواب ایسه نه صرف مثبت ونهده صرف منفیدر. بو تبدله لسانمز من جهة ترق ومن جهة تدنی ایتمشدر، کرك تلفظده وکرك صورت افادهده کسب ایتدیکی ظرافت وعربی وفارسی ایله السنهٔ سائرهدن آلدیغی حسابسز کلهلرله قزاندیغی وسعت شبههسز بر ترقیدر؛ لکن السنهٔ تورانیهنك قاعدهٔ عمومیهٔ اساسیهسی اولان آهنکه تبعیتی بر درجهیه قدر غائب ایدوب، بوآهنکه اصلا

اویمازکلهلر وتعبیرلر پیدا ایتمسی، وخالص ترکجه اولانلرن بیکلرجه کلهلری کوشهٔ نسیانده براقوب السنهٔ سائرهیه عرض افتقارله، عادتا بر السنه درلوسی حالنه کچمسی ده البته بر تدنیدر.

خلاصةً دیهبیلیرز که: شرق ترکجهسی تلفظجه وصورت افادهجه برآز دها قبا، وبزم غرب ترکجهمز ایسه چوق دها ظریفدر؛ لکن قاعدةً واساساً شرق ترکجهسی طوغری، وبزمکی ایسه غلطدر. عربی وفارسی ایله السنهٔ اجنبیهدن آلدیغی کلمات واصطلاحات سایهسنده بزم غرب ترکجهمز دها واسع ایسهده، صرف ترکجه کلمات وتعبیراته کلنجه، چغتایجه بزمکندن چوق دها زنکیندر.

ترکجهنك بو ایکی بیوك شعبهسنی ایجه تدقیق ومقایسه ایتدیکمزده، شو حقیقتلره واقف اولورز:

اولا، ایکیسنكده قواعد صرفیه ونحویهلری اساساً بر ومشترك اولوب، بینلرندهکی فرق بونلرك آیری آیری ایکی لسان عد اولنمسی موجب اولهجق درجهده دکلدر؛ بالعکس بر لسان اولدقلرینی اثبات ایچون الك بیوك دلیل اشبو قواعد صرفیه ونحویه اتحادیدر.

ثانیاً، املا وتلفظجه اولان فرق برطرف ایدلدکده، هر ایکیسنك حاوی اولدقلری کلهلرك ثلثانندن زیادهسی ایکیسی بیننده مشترکدر، که بوده بر لسان اولدقلرینی کوسترر.

ثالثاً، چغتایجهده خالص ترکجه اولهرق بر چوق کلهلر بولیورز، که بوکون استانبولده مستعمل دکل ایسهده، جلهسی مجهول دخی اولیوب، برطاقمی دونه کلنجهیه قدر قوللانیلیوردی؛ واسکی شعرا وادبامزك آثارنده بولنمغله، لسان ادبیمزه داخلدر؛ برطاقمیده آناطولیده الیوم مستعمل اولوب، یالکز برمقدارلری عثمانلیلر طرفندن هیچ قوللانلمیهرق، چغتایجهیه مخصوص قالمشدر. بونلردن ده بعضلرینك بزم ترکجهده مترادفلری اولدیغی حالده، بعضلرینك مقابللری اولیوب، بز اونلرك یرینه عربیدن، فارسیدن ویا السنهٔ اجنبیهدن مستعار کلهلر قوللانیورز. بونلرك ایسه بیانجیلغی وچغتایجهدهکیلرك ترکجهلکی مسلم اولدیغندن، بونلره چغتایجه نامنی ویرمك خطادر؛ بونلر خالص وصافی ترکجه کلهلردر، که بزجه اهمال اولنوب، اونودلدیغی حالده، شرقدهکی همجنسلرمز طرفندن، یعنی ترکجهنك بشیکی ومحل اصلیسی اولان ترکستانده، حفظ اولنمشدر. بونلرك بزجه دخی موقع استعماله قونیلهرق، احیاسیله، لسانمزك برقات دها کسب وسعت واستغنا ایتمسی هر صاحب حمیتك آرزو ایدهجکی بر ایشدر.

رابعاً، بزم غرب ترکجهمزده شرقدهکی همجنسلرمزك آکلامدقلری بر چوق کلهلر موجوددر، که بونلرك اکثری السنهٔ اجنبیهدن مستعارردر، وبعضلری تکلمده مستعمل لغات مولدهدندر.

لسانمزك بو وجهله تشتت وتفرقته سبب اولان حال ایسه، یوقاریده دیدیکمز کبی، مکمل وکافهٔ لغاتی جامع برقاموسی ومضبوط بر صرف ونحوی اولامسیدر.

الك غریبی شوراسی که: حاوی اولدقلری کلهلرك یوزده سکسانی اصلا لسانمزده قوللانیلیان وقوللانلمسنهده احتیاج اولیان لغت کتابلرینه «لغات عثمانیه» نامی ویرلمشدر، ده صرف ترکجه کلهلرك ضبط وتفسیری «معلومی اعلام» قبیلندن عد ایدیلهرك، لزومسز وفائدهسز عد اولنمشدر. بو فکرده بولنانلره قارشی دینلهبیلیرکه: هر قوم کندی لسانك لغتلرینی ضبط وتفسیره محتاج اولمه ایدی، صرف عربیدن عربیيه مفسر قاموسلر، صحاحلر، لعابلر، لسان العربلر، محیط المحیطلر؛ فارسیدن فارسیيه برهانلر، فرهنکلر؛ فرانسزجهدن فرانسزجهیه بشرلار، لاروسلر، لیترهلر وجوده کلدی. هر لسانك الك مکمل واك مفصل لغت کتابی یه او لسانده واو لسانله متکلم اولانلر طرفندن ضبط وتدوین اولندیغی حالده، بز نهدن، بتون عالمدن مستثنی اولهرق، لسانمزك برلغت کتابی احتیاجندن مستغنی اولهلم؟

لکن، مملکتمزده علوم ومعارف ترق وتعمم ایتدکجه، عاقبت بو حقیقت دخی آکلاشیلوب، لسانمزك مکمل بر قاموسنه اولان احتیاجز معارفدن بحق بهرهدار اولان اولاد وطن طرفندن آرزو اولنمغه

باشلادی. بر لسانك قاموسی اولسانده مستعمل کافهٔ لغاتی جامع واو اسانده قوللانیلیان کلمه‌لردن عاری اولق شرطدر. بو حالده، لسانمزده مستعمل وغیر مستعمل اولان کلمات عربیه وفارسیه‌یی جامع اولوب‌ده اصل ترکجه کلمه‌لردن عاری اولان لغت کتابلری لسانمزك مالی اولمدیغی کبی، صرف ترکجه کلمه‌لری حاوی اولوب‌ده نزجه مستعمل کلمات عربیه وفارسیه‌یی واصطلاحات متنوعه‌یی جامع اولیان کتابلره‌ده لسانمزك مکمل قاموسی نظریله باقیله‌ماز. « افرادی جامع، اغیاری مانع » تعریفی، هر خصوصده اولدیغی کبی، بو بابده دخی دستور العمل اولق اقتضا ایدر. لسانمز ایچون ترتیب اولنه‌جق قاموس بو لسانده مستعمل کرك ترکی الاصل وکرك السنهٔ سائره‌دن مأخوذ کلمات واصطلاحاتك جمله‌سنی جامع، ولسانمزده مستعمل اولیان کلمه‌لردن عاری اولملیدر.

بویله مکمل بر قاموسه اولان احتیاجی بوکونکی کونده جمله‌جه مسلم، وشمدیه قدر لسانمزك بویله برکتابدن محرومیتی نه‌درجه‌لرده بادیء تأسف اولدیغی معلومدر. آنجق بونك لزومی نه‌قدر بیوك ایسه، جمع وترتیبی ده اوقدر مشکل ویك زحمتلی بر سعی واقدامه محتاجدر.

عمرمك اون ایکی سنه‌لك برقسمنی ضبط واستهلاك ایدن « قاموس الاعلام »ك ختامنده، لسانمزك مکمل بر قاموسنی ترتیبه سعی ایتمکلکمی خواهشکران معارفدن برچوق ذوات کرام شفاهاً وتحریراً اخطار ایتمشلردر. هرنه‌قدر « قاموس الاعلام »ه بیرو اولق اوزره، کتاب مذکورك ختامندن اول « قاموس عربی »یه بدأ ومباشرت ایتمش ایدیسه‌م‌ده، مکمل بر « قاموس ترکی »یه اولان احتیاجز « قاموس عربی »یه اولان احتیاجزدن اقدم ودها عمومی اولدیغندن، « قاموس عربی »یه دوام ایتمکله برابر، بونك دخی ترتیبی حقنده‌کی ابرامات واقعه‌یه اجابت ایتمکی وظائف حمیتدن عد ایتدم.

ذاتاً بویله بر « قاموس ترکی »نك تحریری اسکیدن بری منویء ضمیرم اولدیغی حالده، ترتیبنده تصور ایتدیکم مشکلات جرأتمه بر سد ممانعت چکمشیدی. فکر عاجزانه‌مه کوره، بر قاموس ترکی، مکمل اوله‌بیلمك ایچون، ترکی الاصل اولان کلمه‌لرك کافه‌سنی جامع اولمق اقتضا ایدر: حالبوکه لسانمزك کلمه‌لرینی جمع وضبط خصوصنده شمدیه قدر پك آز همت اولنمش؛ وهر قوم وامتده اغویونك اساسی وتراجمی مجلدات تشکیل ایتدیکی حالده، بزده بوعمله توغل ایتمکی کیمسه دوشونمیوب، لسانمزك کلماتی همان غیر مضبوط بر حالده قالمش اولدیغندن، بویله بر اثرك مکمليتی ممکن اوله‌بیلمك ایچون، ترکجه ده محرر کافهٔ آثارك تتبعیله اکتفا اولنمیوب، بو لسانك سویلندیکی ممالکك جمله‌سنه طول مدت سیاحت، ولسانلرینی ایی بیان صنوف مختلفهٔ اهالی ایله صحبت ایدیله‌رك، الك نادرلرینه وارنجه‌یه قدر کافهٔ لغات ضبط وقید اولنمق اقتضا ایدر. بو ایسه برآدمك بتون عمرینی بوکا حصر ایتمسنه متوقف اولدیغی حالده، بنه وهلهٔ اولاده بك اوقدر مکمل اوله‌میوب، بربرینی تعقیب ایده‌جك لغویونك تتابع مساعی وهمماتیله ومرور زمانله تکمل ایده‌بیلیر.

بو ملاحظه بر قاموس ترکینك ترتیبنه تشبث خصوصنده نیتمه اوتده‌دن بری بر سد ممانعت اولمقده ایکن، بو دفعه ابرامات واقعه‌یه قارشی طوره‌میوب، « مالایدرك کله لایترك کله » کلام حکمت آمیزینه تبعیتله، « کم ترك الاول للآخر » فحواسنجه، بوندن صوکره لسانمزده علم لغته اشتغال ایده‌جك ادبای استقبال طرفندن قصور ونقایصی اکمال اولنمق امیدیله، ممکن مرتبه‌ده والدن کلدیکی قدر مکمل اولق اوزره، مستعیناً بعونه تعالی، اشبو « قاموس ترکی »نك ترتیبنه مباشرت ایتدم.

بزجه اهالی وفراموش ایدیلوب، شرق ترکجه‌سنده مستعمل بولنان خالص ترکجه کلمه‌لرك وعلی الخصوص بونلردن لزومی ودکرلی اولانلرینك درجی، وبو وجهله بونلرك بزم ترکجه‌یه دخی قبولیله احیا وتعمیمی خصوصنه خدمت ایتمك ایچون آمالم ایکن، مجرد قومیت وجنسیت محبتی تقدیر والتزامله بونلری عربی

وفارسی تعبیرات طمطراقکارانه‌یه ترجیح ایده‌جك ذواتك هنوز ندرتی واکثریتك بو فکره مخالف بولنمسی قسماً بوخدمتدن کندیمی محروم براقمغه بنی مجبور ایتمشدر.

مع هذا، بو قاموسك ترکی الاصل کلماتك مأنوس وادبای حاضره وسالفه طرفندن مستعمل اولانلریله، کندیلری متروك اولدقلری حالده، مشتقاتی مستعمل بولنان کلمات اساسیه‌یی واحیاسی الزم اولان بعض متروکاتی ولسانمزده مستعمل لغات واصطلاحات عربیه وفارسیه واجنبیه‌نك کافه‌سنی جامع اولمسنه الدن کلدیکی قدر سعی وغیرت اولنه‌رق، اکثر لغاتك نه کبی تعبیراتده قوللاندیغی، واستعمالرینك لزوم ویا عدم لزومی دخی شرح ایدلمش؛ وهر لغتك معانیء مختلفه‌سی اشارات مخصوصه ایله آیریلوب، ایجابنده مثاللرله دخی ایضاح اولنمشدر.

لسانمزك جمله‌ء مشکلاتندن بری دخی عربیدن مأخوذ کلماتك دائما لغت عربیه‌ده‌کی معانی‌یی حفظ ایتمیوب، اکثریا فرقلی بولنملریدر. عربیده دوه‌یه، چوله وچادیره متعلق مختلف معانیسندن صرف نظر اولنوب ده، معانیء اصلیهٔ عربیه سندن یالکز بزجه لازم اولان بر ویا ایکیسنی محافظه ایدنلره دیه‌جك یوغیسه‌ده، کلمات عربیه‌نك برطاقمی لسانمزده عربیده اصلا حائز اولمدقلری برمعنا ایله قوللانیلیور، وباخود عربیده هیچ مسموع اولمیان بر بابدن تصریف اولنیور. مثلا « احساس، احتساس، استمزاج، مدرر » کبی کلمات بو قبیلدندر. ایمدی لفظاً ویا معناً عربی اولمیان وهیچ بر قاموس عربیده بولنمیان بوکلمات « کلمات عربیه » نامنی ویره‌بیله‌جکمیز؟ بعض ذوات بویله‌لرینه « لغات مولده » نامنی ویرمك ایستیورلر: لکن معلومدر، که لغت مولده منسوب بولندیغی لسانله متکلم اولان خلق بیننده تولد وتحصل ایدنه دینیر: بوقسه اولسانك بیانجیلری طرفندن ایجاد اولنانلرینه « غلط » دن بشقه هیچ برصفت یاقیشه‌ماز. بز ترکجه لغات مولده تشکیل ایده‌بیلیرز: لکن لغات عربیه تولیدینه هیچ بر حق وصلاحیتمز یوقدر. بناءً علیه، فکر عاجزانه‌مه قالیرسه، بوکبی لغتلرك بین العوام مستعمل اولانلرینه غلط طریقیله عربیدن مأخوذ لغات ترکیه نظریله باقلمیز؛ مجرد لسان فنی وادبی‌یه منحصر بولنانلرینی ایسه تصحیح ویا تبدیل ایدوب، غلط قوللانمامیز. بونك ایچون، بو قاموسده بوکبیلرك ذکروتفسیری صره‌سنده اووجهله ایضاحات ویریلوب، تصحیح وتبدیللری صورتی دخی اخطار اولنمشدر.

اربابنك معلومیدرکه بو قبیلدن کتابلرده مندرجاتك کثرت ووسعتی کافی اولمیوب، حسن ترتیب واصول متخذه‌نك دخی اهمیتی یك بیوکدر. مثلا عربیده فیروزآبادینك قاموسی وبونك شرحی اولان « تاج العروس » ایله « لسان العرب » و صرف ترکجه کلمه‌لر ایچون وفیق پاشا مرحومك « لهجهٔ عثمانی »سی علم لغته اهمیتدن ساقط کتابلر دکلدر؛ لکن بونلر کافهٔ اصحاب مراجعتك دکل، بلکه یالکز لغت ترتیب ایتمك ایستین لغویونك ایشنه یارایه‌بیله‌جك بر اصول وترتیبده‌در. لغتلر قولای بولنه‌بیله‌جك بر ترتیبده صره‌لنمش اولدقدن بشقه، معنالری دخی بربرلرندن آیرلیوب، ولایق وجهله تفسیر ومثاللرله ایضاح اولنمیوب، قارمه قاریشیق وهپسی بردن آتلشدر. بوندن ایسه آنجق ارباب اختصاص کال زحمتله ونیجه مشکلاتله استفاده ایده‌بیلیر. بوندن ماعدا، لسانمزك ترکی الاصل اولان کلماتی جامع اولوب‌ده عربی وفارسیدن مأخوذ لغات واصطلاحات مستعمله ومأنوسه‌یی حاوی اولیان بر لغت کتابی مثلا انکلیزجه‌نك فرانسزجه‌دن مستعار کلماتی یعنی بولسانك همان نصف لغاتی حاوی اولیان بر لغت کتابنه بکزر، که بویله برکتاب ترتیبنی هیچ بر انکلیز تصور بیله ایتمه‌مشدر. « قاموس ترکی » نه لسانمزك متمماتندن اولان بو کبی کلمات واصطلاحاتدن محروم اولمق، نه‌ده « لغات عثمانیه » نامیله نشر اولنان نیجه جسیم کتابلرمزکبی، ترکجه‌ده دکل، عربی وفارسیده بیله استعمالری اندر اولان غرائب لغات عربیه وفارسیه ایله مملو بولنملیدر.

بزجه مستعمل لغات عربیه وفارسیه‌یی جامع اولدیغی حالده، بو کتابك « قاموس ترکی » نامیله تسمیه‌سنه بلکه اعتراض ایدنلر بولنور؛ لکن لسانمز لسان ترکیدر، بو لسانه مخصوص لغت کتابنه دخی بشقه

اسم دوشونمك عبثدر. لسانمزده مستعمل كلمه‌لرك جمله‌سی‌ده، هر خانمی لسانمدن ماخوذ اولورسه اولسون، حقیقةً مستعمل ومعلوم اولمق شرطیله، ترجمه‌دن معدوددر.

لسانمزه مخصوص اولهرق السنهٔ مختلفه‌یه مترجم نه‌قدر لغت کتابلری وار ایسه، جمله‌سنه مراجعت اولندیغی حالده، ایچلرنده لسانمزك حال حاضرینه واحتیاج حقیقیسنه اك زیاده موافق وبحق ترجمه‌نك لغت کتابی دیمکه شایان بولدن اون یدی‌سنه اول ترجمه‌دن فرانسزجه‌یه اولهرق عاجزانه ترتیب ایتدیکم لغت کتابنی بولدیغمی‌ده، مقام تفخرده اولیه‌رق، اعترافه مجبورم.

ینه تکرار ایدرم که: لسانمزك کلمات اصلیه‌سی هنوز تمامیله ضبط اولنمدیغی کبی، بزجه مستعمل لغات عربیه وفارسیه دخی لایقیله تعین ایتمدیکندن، وسائر بویله مشکلاتدن طولایی، شمدیلك هر جهتجه مکمل بر قاموس ترکی ترتیبی یك متعسر اولمغله، میدانه قویدیغم بو اثرك دخی اودرجه‌ده مکملیتی ادعا ایدهیم؛ لکن هر حالده لسانمز ایچون دیکر لغت کتابنه احتیاج براقمیه‌جق بر حال وصورتده اولسنه فوق العاده سعی وغیرت اولندیغندن، اخلاف طرفندن اکمالی ممکن اولهبیله‌جك براساس یرینی طوتهبیله‌جکی، ولسانمزك تحدید وتعیینته وتصحیح غلطاتنه دخی خدمت ایده‌جکی مأمول قویمدر. هله‌بوکبی مراجعت کتابلرنده آراء نیله‌جق کلمه‌نك قولایلقله بولنوب، معناسنك سهولتله تعیینی ایچون لزم ولابد اولان قاعده واصوله رعایت خصوصنده، یکرمی سنه‌دن بری لغت کتابلری ترتیبیله توغلم وبووجهله فن لغته اختصاصم یاردیمیله، بو اثرك قصورسز اولدیغنی ادعا ایده‌بیلیرم. بزده متداول لغت کتابلرینك چوغنده حروف هجا ترتیبنه لایقیله وتمامیله رعایت اولنمدقدن بشقه، اکثریا کلمه‌لر ایلك حرفلرینك حرکه‌سنه کوره صره‌لنوب، مثلا همزهٔ مفتوحه ایله باشلایانلر آیری وهمزهٔ مکسوره ایله بدأ ایدنلر آیری دیزلمش، وکذلك کاف فارسی کاف عربیدن آیرلمشدر؛ حالبوکه حرکه‌لر خطمزده یازلمدیغی کبی، کافك مختلف تلفظلری دخی هر وقت اشارتله تفریق اولنمدیغندن، وانسان معناسنی بیلدیکی کلمه‌نك بالطبع حرکاتنی دخی بیله‌میه‌جکندن، نره‌ده آرایه‌جغنی شاشیروب، استفاده ایده‌مه‌مسی طبیعیدر. معنالری دخی کذلك بربرندن هیچ بر اشارتله آیرلمقسزین قارمه قاریشیق قونیلوب، خانغیلری مترادف وخانغیلری مختلف معنایدن اولدیغی فرق اولنه‌ماز.

اشبو « قاموس ترکی » ده لغاتك ایلك حرفلرندن صوك حرفلرینه وارنجه‌یه قدر حروف هجا ترتیبنه رعایت اولندیغی حالده، حرکه‌لره وموهوم اشاراته رعایت اولنمامشدر؛ ومع هذا لغتلرك حرکات واشارات لازمه ایله تلفظلری تعین اولنوب، صورت قرائتلرنده شبهه وتردده محل براغلمامشدر. عربی وفارسیدن مأخوذ اولان کلمه‌لر تفریق اولندیغی کبی، هرلغتك اقسام کلمه‌نك خانغیسندن اولدیغی دخی مقطعات مخصوصه ایله کوسترلمش: وکرك اصل ترکجه کرك عربی وفارسی کلمه‌لرك صورت اشتقاق ویا ترکیبی شرح اولنمشدر. معانیٔ مختلفه کثرت استعمالارینه کوره رقملرله صره‌لنوب، عین معنانی ترجمه وافاده ایدن کلمه‌لر فاصله (،) ایله، مثالار دخی (:) نقطتین ایله آیرلمشدر. اصطلاحات علمیه وفنیه ایله لغتك معناسنی دکیشدیرن تعبیرات مخصوصه || اشارتیله آیرلدیغی کبی، لغتك جنسی دکیشدیکنده یعنی اقسام کلمه‌نك برندن دیکرینه انتقالی، مثلا اسم ایکن صفت اولمسی، حالنده دخی =. وکلمه ویاخود تعبیر ایله معناسی آره‌سنه‌ده (=) اشارتی وضع اولنمشدر.

اسماء ومصادر عربیه‌دن الف ممدوده ایله ختام بولانلردن لسانمزده آخرلرنده کی (ء) اسقاط اولنوب، مثلا (شعراء) یرینه (شعرا) قوللانیلیرسه‌ده، محضا اساساً همزه‌نك موجود اولدیغی بیلنمك، ومثلا اضافت حالنده (شعرای عرب) دینله‌جك یرده، همزه‌نك اظهاریله (شعراء عرب) دینمك دها فصیح اولهجغندن، اوکا کوره قوللانلق ایچون، بوهمزه‌لر یازلمشدر.

تاء تأنیثله ختام بولان اسماء عربیه عربیده دائما یووارلاق (ة) ایله یازیلیرسه‌ده، ترجمه‌ده بعضلری

(ه) وبعضلری اوزون (ت) ایله قوللانلدیغندن، اشبو قاموسده بو الفته رعایت اولنمشدر. بنالری تعدی ایچون اولان مصادر عربیه « اولق، اولنمق، ایدلمك » کبی افعال اعانهٔ ترکیه ایله ترکیلرنده لازم ومطاوعت بناسنه انتقال ایتدکلرندن، بعض یکی لغت نویسلرمز بونلری مثلا « افهام = آکلاتمق، آکلادلمق » کبی هر ایکی معنا ایله ترجمه ایتمکی عادت ایتمشلرسه‌ده، بو فرق صرف ترکجه فعل اعانه‌دن کلوب، مصدر عربینك حد ذاتنده معناسی نه ایسه ینه او، یعنی مثلا « کسر = قیرمه » و « انکسار = قیرلمه » اولدیغندن، بز بو قاعدهٔ اساسیه‌یه رعایت ایدوب، نافله یره تطویل مقال وتشویش اذهاندن توق ایلدك.

اسماء عربیه‌نك ترکجه‌ده مستعمل اولان جمع مکسرلرینی صره‌لرنده درج ایتدکسه ده، معانی وتفصیلاتنی مفردلری ماده‌لرینه تعلیق ایدوب، بالکز آیریجه معانیٔ مخصوصه‌یه کلنلری ومفردسز قوللانیلانلری کندی صره‌لرنده بیان ایدیورز، لسانمزده مستعمل اولان فارسی وعربی تثنیه‌لری وصفتلرك مؤنثلرینی دخی مفرد ومذکرلری صره‌سنده ذکر ایدیورز.

اصطلاحات فنیه‌یه کلنجه: معلومدرکه هرفنك اصطلاحات مخصوصه‌سنی جامع آیریجه جسیم وبعضاً مجلداتدن مرکب قاموس خصوصیسی واردر. بو حالده کافهٔ فنونك اصطلاحاتنی بوکتابه جمع ایتمك محالدر. آنجق هر بر فنك اصطلاحاتندن برطاقمی عمومجه معلوم ومستعمل، وبر طاقلری‌ده بالکز اوفنك منتسبین ومتخصصینه مخصوص ومنحصردر. برنجی شقدن اولان اصطلاحات بوکتابه درج اولنوب، ایکنجی شقدن اولانلرندن بالطبع صرف نظر اولنمشدر.

الحاصل، لسانمزك شمدیکی حالنه کوره، وبوکونکی کونده ممکن اولهبیله‌جك درجه‌ده، مکمل بر لغت کتابی اولسنه سعی وغیرت اولنمشدر.

نشری خصوصنه کلنجه: بونی دخی « قاموس عربی » کبی کندی حسابمه چیقارمغه قرار ویره‌رك، او صورتله اعلان ایتدکدن، وبر ایکی جزئی طبع ایتدیردکدن صکره، زمانمزده نشریات نافعه ایله ترق وتعمم معارفه جدی خدمتلر ایفاسنه موفقیتی جمله‌نك معلومی اولان « اقدام » غزته‌سی صاحبی جودت بك افندی بوکتابك دخی نشرینی درعهده ایتمکه طالب اولمغله، ذاتاً محرراتکله ناشرلکی جمع ایتمك بری معنوی ودیکری مادی ایکی آغر یوکك آلتنه کیرمك اولدیغی بیلدیکم حالده، بوکلفته تاجار قاتلانمش اولدیغمدن، ومشارالیهك بونی دخی سرعت وانتظام ومکملیت مطلوبه ایله نشره موفق اولهجغنی خدمات سابقه‌سی دلالتیله بیلدیکمدن، علی الخصوص مملکتمزده طاقت فرسا اولان نشری غائله‌سندن قورتلق، وهم‌ده دوام نشریله اکمالنی تحت تأمینده بولندیرمق ملاحظه‌سیله، تکالیف واقعنی همان قبول ایله، نشری وظیفه‌سنی کندیلرینه ترك ایلدم.

ارن کوی ۲۰ رمضان ۱۳۱۷ ش. سامی

افادهٔ طابع

محصول سعی وتتبع اولان آثار جدیه ونافعه‌سیله کتبخانهٔ ملیمزی تزیین ومحتاج اولدیغمز آثار مهمه‌نك بعضیلرینی وجوده کتیره‌رك خدمات وفیره ابذال ایلین شمس الدین سامی بك‌افندی حضرتلری لسانمزجه اك زیاده محتاج اولدیغمز دیکر بر اثر قیمتداری، (قاموس ترکی) یی‌ده تألیفه خامه‌ران همت اولمشلردر. (قاموس ترکی) نامیله نشر اولنان بو اثرك تعیین ماهیتی حقنده سوز سویلمك زائددر. یالکز مؤلفنك نام محترمنی یاد ایتمك اثرك درجهٔ مکملیت واهمیتنی توضیحه کفایت ایدر. مشار الیه لسانمزك بویله بر اثردن، بر رهبردن محرومیتی نه‌درجه بادیٔ مشکلات ومحاذیر اولمقده بولندیغنی اثبات ایتمشلردر. فی الحقیقه برلسانك انتظامی او لسانده موجود اولان لغاتك ممکن مرتبه جمع وتلفیقنه وابسته‌در. لسانك انتظامی او لسانك ترقی وتکملنه، لسانك ترقی وتکملی‌ده ادبیاتك ایلریلسنه خادمدر. ادبیات ایسه معلوم اولدیغی اوزره کامل ترقیاتدر. دیمك که لسان ملینك امتنانمه‌سنی نشر ایتمك مملکتك ترقی وتعالیسنه خدمتدرکه بوده آنجق بر همت عالیسه ایله امکان پذیر اولور. شمس الدین سامی بك افندی حضرتلرنده ایسه بوهمت مشکل براندازانه بالغاً مابلغ موجوددر. زادهٔ استقصا اولان مآثر مهمهٔ عرفانلری بو مدعایه برر برهان بلیغ البیاندر.

مع مافیه همت نه‌قدر عالی، غیرت نه‌قدر متوالی اولورسه اولسون، بوکبی آثار مهمه وجسیمه‌نك ساحهٔ وجوده کلمسی کذلك سعی وغیرتی کندیسنه رهبر اتخاذ ایتمش برطابعك وجودینه وابسته‌در. اوروپاده بیله اك بیوك مؤلفلر طابعلرك معاونتندن مستغنی اولهمازلر. بر مؤلف — باخصوص بویله جسیم مؤلفات ومدوناتده — هم خدمت تحریری همده خدمت نشری درعهده ایدرسه مشکلات تضاعف ایدر. تقسیم اعمال قانون حیاتمزی بوخصوصده‌ده طبیعت والجای احواله اولان مطابقتی کوستریور. مؤلف تحریر ایله، طابع تمثیل ایله مشغول اولمایدر. او وقت امر تحریر نقصاندن بری اولهجغی کبی کسوهٔ طبع دخی نفیس اولور.

ایشته بو حقیقته تمسك ایدرك، علی الخصوص مملکتمزه جدی بر خدمت ابراز ایتمك ایسته‌رك (قاموس ترکی) نك طبع ونشرنده مؤلف غیور سامی بك افندی حضرتلرینه عرض دست معاونت ایتمکی مطبعهٔ عاجزانه‌م ایچون بر وسیلهٔ مباهات بیلدم. بناءً علیه (قاموس ترکی) نك ناشرلکنی درعهده ایدرك بعون اله تعالی ایشته کتابك نشرینه ابتدار ایتدك.

اقدام غزته‌سی
صاحب امتیاز و سر محرری

احمد جودت

نسخ یازی ایله مقطعات

آ.	تثنیه
تا.	تاتارجه
تث.	تثنیهٔ مؤنث
تذ.	تثنیهٔ مذکر
تر.	ترکجه
تق.	ترکیٔ قدیم
تک.	ترکمانجه
ث.	مؤنث
ج.	جمع
جث.	جمع مؤنث
جذ.	جمع مذکر
جه.	مجهول
چ.	چغتایجه
ح.	حال
حج.	حرف جر
حد.	حرف ندا
حر.	حرف ربط
حن.	حرف نفی
حه.	حرف تنبیه
د.	ادات
ذ.	مذکر
ر.	روسجه
س.	اسم
سآ.	اسم آلت.
ستف.	اسم تفضیل
ستص.	اسم تصغیر
ستث.	اسم مؤنث
سج.	اسم جنس
سخ.	اسم خاص
سذ.	اسم مذکر
سز.	اسم زمان.
سف.	اسم فاعل
سم.	اسم مکان
سمب.	اسم مبالغه
سمص.	اسم مصدر
سمف.	اسم مفعول
سمن.	اسم منسوب
ش.	اسم اشارت
ص.	صفت
صتر.	وصف ترکیبی
صث.	صفت مؤنث
صذ.	صفت مذکر
صش.	صفت مشبهه
ض.	ضمیر
ظز.	ظرف زمان
ظم.	ظرف مکان
عد.	اسم عدد
عر.	عدد رتبی
غر.	عربی
غا.	غلط
ف.	فعل
فا.	فارسی
فت.	فعل متعدی
فج.	فعل مجهول
فد.	مفرد
فر.	فرانسزجه
فش.	فعل مشارکت
فط.	فعل مطاوعت
فل.	فعل لازم
ک.	کنایه
لا.	لاتینجه
م.	معلوم، معروف
مص.	مصدر
مض.	مضارع
مه.	مهملات
نکا.	انکلیزجه
یتا.	ایتالیانجه
یو.	یونانی

رقعه یازی ایله مقطعات

ادر.	ادارهٔ ملکیه
ار.	علم الارض
از.	إنشا
ز.	باغچوانلق
با.	باقیله، مراجعت ونظر اولنه
بج.	بحریه
بیط.	فن بیطری
تا.	تاریخ طبیعی
تج.	تجارت
تش.	تشریح
ج.	جغرافیا
جر.	جراثقال
جرا.	فن جراحی
ح.	حکمت طبیعیه
حق.	حقوق
د.	ادبیات
ر.	ریاضیه
زرا.	زراعت
ستح.	استحکام
ص.	فن صیدلانی
صر.	صرافیه
صن.	صنایع
صو.	تصوف (اصطلاح صوفیون)
ط.	طب
طب.	طباعت
ع.	عسکری
عا.	عائله لسانی
عر.	شعر
عو.	عوام لسانی
ف.	فقه
فل.	فلسفه
کیم.	کیمیا
لز.	لزومسز
ما.	مالیه
مج.	مجازا
من.	منطق
مر.	متروك
مع.	معدنیات
معم.	فن معماری
مو.	موسیقی
ن.	نادر الاستعمال
نبا.	نباتات
هـ.	هیئت

اشارات مخصوصه

، مترادفلری آیریر .
؛ او معنایه متعلق تعبیراتی آیریر .
: مثالرك باشنه قونور .
= عباره آرهسنه کلن امت ویا تعبیرله معناسی آرهسنه کیرر.
« » انظی مقصود اولان کلمات وحروفی آیریر .
رقم معانیٔ مختلفه‌یی تعداد وتصنیف ایدر.
‖ معنایی دکیشدیرن تعبیراتی واصطلاحات علمیه وفنیه‌یی آیریر .
= لغتك جنسی دکیشدیکنه، مثلا اسم ایکن صفت ویا فعل متعدی ایکن فعل لازم اولدیغنه علامت اولوب، آلتنده جنس جدیدینك علامتی وضع اولنور.
— بعض تفصیلات ومطالعاتی آیریر.
( ) لغتك تضمن ایتدیکی وآنجق معناسی آکلاشیلی ایچون ذکری اقتضا ایدن عباراتی احاطه ایدر.
[ ] بعض ایضاحات وملاحظاتی ایچنه آلیر.

و واو مقبوضهٔ ثقیله : بو، شو .
ۆ واو مبسوطهٔ ثقیله : یۆل، زۆر.
ف واو مقبوضهٔ خفیفه : دوز، سۆر.
ۋ واو مبسوطهٔ خفیفه : کۆز، سۆز.
ك کاف عربی : کیم، کار .
گ کاف فارسی : گل، گنز.
گ ی ویا وکبی اوقونان : اگر، گوگرجین.
ڭ صاغر کاف : دکنز، الڭ.

[ا] ه فتحهٔ ثقیله : آره، دخی.
[ا] ی کسرهٔ ثقیله : صره، قاچی.

اخطار. — هر صحیفه‌نك برنجی ستونی باشنده صحیفه‌نك برنجی ماده‌سنك ایلك اوچ حرفی، واوچنجی ستونك باشنده دخی صحیفه‌نك صوك ماده‌سنك ایلك اوچ حرفی کوسترلمشدر، که بونلرك ایکسنه بر کوز آتلغله او صحیفه‌ده نه حرفلرندن نه حرفلرینه‌دك لغتلر مندرج بولندیغی آکلاشیلیر.

قاموس ترکی

ا

ا { س. ترکجه ده دخی مستعمل الفباء عربیدن برنجی حرفیدر. عربیسنده فتحه‌یی تقویه ایچون قوللانلدیغنده « الف » وکندی باشنه متحرك ویاساکن اوقوندیغنده « همزه » دینلیرسه‌ده، ترکجه ده (ا) شکلنده اولانته الف، و (ء) شکلنده یازیلانته همزه دینلیر. برنجی شکلی ا شکل سریانیسندن، وایکنجیسی ء شکل عبرانیسندن مأخوذدر. الك اسکی شکلی براوکوزباشی رسمندن عبارت اولمغله، عموم السنهٔ سامیه‌ده مشترك اولان اسمی‌ده بوکا دلالت ایدر. ترکی الاصل کلمه‌لرده یالکز باشنده همزه‌کبی اوقونوب، آلتنده (و) ویاخود (ی) بولنمازسه، هان دائما مفتوح اوقونور. بناءً علیه ترکی الاصل واجنبی کلمه‌لرده الف مفتوحه‌نك (ٰه) صورتنده تحریری عبثدر. همزه‌دن صوکره الف کلیرسه، ایکیسی برابر (آ) شکلنده یازیلیر. رقم کبی استعمالنده یعنی ابجد حسابنده (۱) عددینه اشارتدر.

آ { حد. ۱. تحجیبله برابر ندا بیان ایدر، یعنی سوه‌رك واوخشایه‌رق چاغرمغه یارار: آ بابانك یاوروسی! آ کوزمك بیکی! ۲. تکدیر وعتابله برابر ندایه دلالت ایدر: آجانم! بونصل ایش! آحریف! نه‌درسنك ایتدیکك! ۳. اخطار وتنبیه ایله برابر بر نوع تأسف وتوکل معناسنی تضمن ایدر: آبرادر! کیمدن ایلك مأمول ایدرسك؟ آقرداش! بن بوایشك اولهمیه‌جغنی سویلدی ایدم. — همزه ایله باشلایان اسملردن اول چوق دفعه بر(ی) دخی آلوب، (آی) صورتنده قوللانیلیر: آی اوغل!

آ { حد. (مادهٔ آلفه‌ده‌کندن دها ممدود اولوب، کندی باشنه‌قوللانیلیر. بناءً علیه تفریق الزمدر.) ۱. تعجب بیان ایدر: آ! بونه‌در! آ! بو نه کوزل آت! ۲. صبر. سزلق معناسنی تضمنله برابر حدت وانفعاله دلالت ایدر: آ! بو چوق اولدی؛ آ! بن بو یله شی ایستمم.

آ { د. فعله التحاق ایدوب، ۱. تصدیق وتأکید بیان ایدر، ومدلولك بدیهی ویا طبیعی اولدیغنی کوستریر: اولور آ؛ صار تار آ، کندی‌مالیدر. ۲. (صیغهٔ شرطیه مخاطبنه ملحق اولهرق) تعجیل بیان ایدر: کلسه‌ك آ؛ یازسه‌کز آ. (غائبده « یا » قوللانیلیر: کلسه‌یا؛ یازسه‌لر یا.)

آب { س. فا. صو. لس. ‖ آب آتشرنك، آب آتشباره، آب انکور، آب طرب کبی تعبیرلر شعرا عندنده شرابدن کنایه در. ‖ آب حیات (و عو. آب وحیات) آب حیوان. آب زندکی = خضر (عم) ك ایچدیکی صوکه ایچنلری حیات سرمدی یه نائل ایتدیکی مرویدر؛ مج. لطیف و خفیف صو. ‖ آب روان = آقار صو. ‖ آب زر = آلتون صویی. ‖ عالم آب = بزم عشرت. عو. ‖ آب و تاب = رونق، طراوت، تازهلك. ‖ آب ودانه = مقدر اولان رزق، قسمت، قدر.

|| آب وهوا = بر مملکتك احوال صحیه‌سی .

آباء { سند. ج. عر. فد : اب. با: اب .

آباد { ص. فا. شن ، معمور . || ترکیباتده محل ومکان وبر شیئك کثرتده بولندیغنی کوسترير: شمس آباد = چوق کونش کورن؛ غم آباد = کدرله مملو.

آباد { سند. ج. عر. فد : ابد. با: ابد .

آبادان { ص. فا. شن، معمور . (آباد کبی.)

آبادانلق { س. شنلك، معموریت. (فارسی یاء مصدریتله ترکجه‌ده آبادانی استعمالی چوکینیدر.)

آبادی { س. فا. هندك دولت آباد شهرنده اعمال اولنان بر نوع اعلا یازی کاغدی. (دولت آبادی دن مخففدر.)

آباقه { س. عم، عمجه. مر. (احیاسی آرزو اولنور لزوملی کلما. تدندر.)

آبامَق { فع. دریغ ومنع ایتمك، یاپامامق، مخالفت ایتمك، فر: Refuser. مر. (یری بوش قالمش اولدیغندن، احیاسی آرزو اولنور.)

آباندیرمَق { فع. (دوه‌یی) چوکرتمك، ایخلامق.

آبانلامَق { فل. ۱. بیوك آدیم آتمق. ۲. آدیملری زیاده آچه‌رق اوچلمك .

آبانمَق { فل. (عر. «عبا» دن) ۱. بر شیئك اوزرینه قپاتمق، اوستنه چوکمك، چوللانمق: فلانك اوزرینه آبادی. ۲. صارقمق، اکلمك: پنجره‌دن آبانوب باقدم. ۳. آدیملری آچمق .

آبانوز { س. (فا. «آبنوس» دن) اصل هندودن جیقان بك سرت وسیاه بر آغاج. || سیاهلق وسرتلکدن دخی کنایه اولور: آبانوز کیلك. = ص. آبانوزدن معمول : آبانوز اوق .

آبانی { س. ایکیدن صاریمترافق دالرله ایشلنمش بر نوع قماش که صاریق وسائره‌ده قوللانیلیر : بروسه آبانیسی. = ص. بو قماشدن معمول : آبانی صاریق.

آب حَیات { آب حیوان و سائره. با : آب.

آبدَستخانه { س. فا. (آبدست = خانه = آبدستاوی)

آبدار { ص. فا. (آب. داشتن.) ۱. صولی، تروتازه. ۲. رونقلی، پارلاق. ۳. معتبردار.

آبدارلق { س. ۱. صولیلق، تازه‌لك. ۲. رونق، طراوت .

آبدال { س. ص. (عر. «بدیل» جمعی اولان «ابدال» دن) ۱. احمق وصافدرون. ۲. برشیئه عقل یورماز قلندرمشرب ودرویش آدم .

آبدالسی { ص. آبداله بکزر، احمقجه.

آبدالق { س. ۱. بدلالق، حماقت. ۲. قلندرلك، صافدرونلق .

آبدان { س. فا. (آب. دان) باغچه قوغه‌سی، صولامغه مخصوص سوز چکلی قوغه. ۲. سیدیك قاوغی، مثانه . لـ.

آبدَست { س. فا. (آب. دست = الصو یی) نماز قیلق ایچون بروجه‌شرع یوز ودیرسکله برابر ال وایاقلری یقامق وباشه مسح ایتمکدن عبارت افعال طهارت، وضوء: آبدست آلمق. || مج. تکدیر وتعزیر: آبدست ویرمك. || آبدست اقتضا ایتمك = دوش آزمق، احتلام. || آبدست بوزمق = دفع حاجت ایتمك. || آبدستمده شبهه‌م یوقدر = اطمئنانم واردر. (بین العوام غسله دخی یعضاً آبدست دینلر. یکیچون ، لاجل التفریق، برینه کوچك ودیکرینه بیوك آبدست دیرلر .)

آبدَستان { س. فا. آبدست آلمغه مخصوص ابریق .

آبدَستخانه { س. فا. (آبدست. خانه = آبدستاوی)

آبدَستلك { س. اصل آبدست آلیرکن کیلین برنوع قیصه جبه.

آبراش { ص. ۱. (عر. «ابرش» دن) آلاجه بکلکلی (آت). ۲. (عر. «ابرص» دن غا.) توکسز یزلرنده اویوز کبی برعلتی اولان (آت) = س. علت مذکوره، برص.

آبرو { س. فا. (آب. رو) ۱. یوز صویی، یوز آقلمی، عرض، ناموس. ۲. شرف، حیثیت : آبرو دوکمك = حیثیت ذاتیه‌یی پایمال ایتمك. ۳. امثال واقرانه بادی = فخروشرف اولان

الك کزیده‌لری : آبروی سلاجقه اولان جلال الدین محمد شاه .

آبگون { ص. فا. (آب. کون) صو رنکنده، کوك، مائی . لـ.

آبگینه { س. فا. شیشه، صراحی، قدح . لـ.

آبلا { س. ۱. بیوك همشیره. (« آغابك » ك مؤنثی حکمنده‌در. آناطولیده « حی » وشرق ترکجه‌سنده « آبله » دیرلر.) ۲. دائره اسکیسی، قمه.

آبلاق { ص. (عر. « بلق » دن) آقی آقی قره‌سی قره دکرمی چهره‌لی کنج ایریسی .

آبلوقه { س. (یونا. Blocco دن) بحراً محاصره : آبلوقه ایتمك، آبلوقه‌یه آلمق؛ آبلوقه‌یی یوزمق = خط محاصره‌یی دلوب کچمك؛ آبلوقه‌یی قالدیرمق = محاصره‌یی فسخ ایتمك .

آبلی { س. (یونا. توسطیله عر. « حبل » دن) مج. الده طوتیلوب اونکله یلکن قوللانیلان ایپ. || مج. آبلی‌یی براقمق = شاشیرمق .

آبنوس { س. فا. آبانوز. (فار. سی ترکیبسانده « س » ایله یازلمیدر .)

آبنوسیّه { ص. عر. بلا. فصیله‌سنه آبانوسیه = نباتاتك بر صنف مخصوصی . فر : Ébénacées.

آبو { حد. عو. « آبونه! » تعبیرندن مخفف اولهرق ادات تعجبدر.

آبورجُبور { س. ص. لذتسز وصحته مضر اولهرق دقتسز پیشمش عادی یمکاره اطلاق اولنور: آبورجبور یمکار؛ آبور جبور یمیوب اچی یسلنلی. || مج. آغزدن کلن، دقتسز، عادی سوز، صاچه صپان، هذیان : آبور جبور سویلمك.

آبوق صابوق { ص. س. دوشونمکسزین وصاپقلارجه سنه‌سویلنیلن، منا سبتسز، هذیان قبیلندن (سوز): آبوق صابوق سویلمك باشلادی؛ آبوق صابوق سوزلر . (صابوق « ص ایمق » دن مشتق اولوب، « آبوق » ایسه اتباع ایچون لسانمزده چوق قوللانیلان مهملاتندر.)

آبونه { س. ص. (فر. Abonné) غزته ورسائل موقوته کبی نشریاته پشیندن آچه‌ویره‌رك برمدت معینه ایچون مشتری اولان، مشترك : فلان غزته‌نك آبونه‌لری چوقدر؛ بر رساله موقوته‌یه آبونه اولمق .

آبونه‌لِك { س. ۱. بر غزته و سائره‌یه آبونه اوله، آبونه اولانك حال وصفتی، اشتراك. ۲. برغزته ورساله موقوته وسائره‌نك برمدت معینه ایچون پشین ویرلمك شرطیله تخصیص ایدلمش بدلی، بدل اشتراك : فلان غزته‌نك برسنه ایچون آبونه‌لکی شودر. (یونك یرینه فر. « آبونمان » استعمالی عبثدر .)

آبه { حد. (« آ » حرف ندا. « به، یره، وره، موره » صو. رتلرنده مستعمل پراندن مرکب اوله‌رق روم ایلنده زیاده تداول ایدر.)

آپاری { س. فا. (اصل معنای مجازیسیله بعض اسکی منشیان طرفندن قوللانلمشدر.) یاردیم، امداد : آپیاری = همتکزله = همتکز یاردیمیله، همتکز سایه‌سنده .

آپ { د. « آ » ایله باشلار بعض صفتلره کیروب، مبالغه بیان ایدر : آپ آچیق = پك وبتون آچیق؛ آپ آکسیز = اصلا خاطرده یوغیکن، بغتةً ؛ آپ آشکار، آپ آق . (« اپ » و« اوپ » و« ایپ » صورتلرنده قوللانیلانلك عینیدر : اپ اپی، اوپ اوزون، ایپ اینجه کبی.)

آپارتمان { س. (فر. Appartement) ۱. برقاچ اوطه‌دن مرکب وبرعائله اقامتنه الویریشلی دائره. ۲. کرایه‌ویرلمك اوزره بویله دائره‌لره منقسم عقار .

آپارمَق { مص : آپاریر . فع. (ترکمان لغتنده) ۱. آلوب کوتورمك : کچمه نامرد کوبریسندن قو آپارسون صو سنی. ۲. آشیرمق، چالوب چارپمق .

آپاز { س. (غلطی : هاپاز) ۱. قپالی آوج، مشت. ۲. قپالی آوجه صیغان مقدار : بر آپاز بغدای .

آپازلامَق { فل. (کمی) یاکنلك زیاده شیشمسیله

روزکاری آوجلامشجه‌سنه یا. واش کیتمك.

آپازلامه { س. کیمسنك یلکنی زیاده شیشره رك یواش کیتمسیله حاصل اولان خفیف یاییه.

آپاکسز { و آپاکسزین. را: و آپاکسز، آکسزین.

آپالاق { ص. ایری و تومبول (کوچك چوچق).

آپش { س. (آپیش و آپوش دخی یازیله بیلیر.) اویلمك ایچ طرفی، بودك ایچ یوزی. || آپش آیرلمق، یره کلمك = (حیوان) چاتلامق، باجاقلرینی آچه‌رق دیکیلوب طورمق.

آپشاق { ص. ۱. آپشلری آچیق (حیوان). ۲. قوتدن دوشمش، یوروییمز، تنبل.

آپشدیرمق { فد. ۱. (حیوانی) آرتق یورتمکه مجالی اولمیه‌جق درجه‌یه کتیرمك. ۲. بیلدیرمق، حرولاتمق. ۳. (کویی) ایکی اوجندن دمیرلیوب ویا باغلایوب محکم قاصمق.

آپشمق { فل. (آپیشمق و آپوشمق دخی یازیله بیلیر.) ۱. (حیوان) آپشلرینی آچوب چاتلایه قالمق. ۲. بر یره دیکیلوب طورمق، ایلریه کیدمه‌مك. ۳. بر ایشك عهده‌سندن کله مه‌مك، عاجز قالمق.

آپشیق { ص. ۱. قویروغی بجا. غك آره‌سنه آلوب یورغون و بیلغین برحالده کیدن (قورت وساژه). ۲. یوریلوب عاجز قالمش، شاشیرمش (آدم).

آپول { ح. سمیز فازکی ایکی یانه صاللانه رق یه ریمکی تصویر ایچون مکرر قوللانیلیر: آپول آپول یوریمك.

آپیقو { س. (یتا.) بح. ۱. کیمسنك زنجیری طوپلایوب دمیر قالدیرمق اوزره حاضر بولنمسی. = ص. مج. حاضر، تایك، جست وچالاك.

آت { س. (اسم دیمك اولان « آد » دن تفریق ایچون (ت) سی متحرك اولدقده (د)ه تحول ایتمز.) ۱. بینمك وقوشی ویوك ایچون قوللانیلان معروف چارپا حیوان مونس، بیکیر، فرس، اسب: بینك آتی، قوشی آتی، یاریش آتی، عرب آتی. ۲. بو حیوانك اتمه‌مش ارککی، ایگدیش و قیصراق مقابلی، حصان. || آت اوغلانی، اوشاغی = آرابه‌جی وسایس یمانی، اسپیر. || مج. آت اویناتمق = هنر ابراز ایتمك. || آت بازاری = آت وسائر حیوانات آلنوب صاتیلان محل. || آت بالیغی = آفریقانك بیوك نهرلرنده یوزن جسیم برجار یا که لسان یونانیده (هیپوپوتام) یعنی ایرماق آتی دینلیر. بالیقله مناسبتی یوقدر. || آت سولوکی = سولوکك ایشه یارامازجنسی. || آت سیکیسی = حیوانلره یاپیشان معروف معجز سیکلك. || آت قفاسی = حماقت، بینمزلك؛ آت قفالی، احمق، بینمز. || آت قولاغی = ماروله بکزر برنبات. || آت قویروغی = برجنس نبات که عربیده امسوغ دیرلر. || آت کستانه‌سی = ایری ویمز بر جنس کستانه، که آغاجی سوس ایچون باغچه‌لرده ویولاردہ دیکیلور، بیاض وپنبه چیچکلری اولور. — جنتانیجه « آد » یرینه‌ده « آت » قوللانیلیر.

آتا { س. ۱. بابا، والد، پدر. ۲. پاشلی ومحترم آدم. || آتا بك = بك بابا. || قاین آتا = قاین پدر، زوجینندن بهرینه نسبتله دیکرینك بابامی. == جـ. آتالر = آبا واجداد، اسلاف. || آتالر سوزی = ضرب مثل.

آتاشه { یاخود آتشه س. (فر. Attaché) سفارت معیننده کاتب ملازمی: آتاشه میلیتر = سفارت عسکری ملازمی؛ آتاشه ناوال = سفارت بحری ملازمی. لـ.

آتاق { ص. (« آتمق » دن) دوشونمکسزین هرایشه آتیلوب صوقیلان، ملاحظه‌سز، جری، متهور، صاورق.

آتاقلق { س. دوشونمکسزین هر ایشه آتیلوب قاله. ریشان آدمك حال وصفتی، ملاحظه‌سزلق، صاورقلق، جرأت، تهور.

آتالق { س. آتاحال وصفتی = بابالق، پدرلك، ابوت.

آتالق { ص. ۱. پدر یرینی طوتان، پدرلك ایدن، بابالق. ۲. لالا، مربی. ۳. ترکستانده وزرایه ویریلن عنوانلر.

آتدیرمق { فد. آتمغه سوق ویا اجبار ایتمك: قورشون، آدیم آتدیرمق. ۲.

فیشقیرتمق، صیحراتمق. || یاموق آتدیرمق وساژه. بآ: آتمق.

آتزینه { س. ار: Attirail } حکومش بالیغنك ایریسی.

آتش { س. فا. (اصلی سریانجه اولوب، فارسیده « آذر » وترکجه‌سی « اوت » در.) ۱. اوطون وساژه یانمه‌سندن حاصل اولان حال ومادده، اوت، نار. ۲. حرارت، قیزغینلق: آتش باصدی؛ صیغه‌مك آتشی ایتمدی. ۳. غضب، حدت، شدت. ٤. حیوانك سریع الحرکه ویك چالغی واویناق اولمسی. ٥. اسطهٔ ناریه. تك یردن یوشانمسی: نوبت آتشی؛ آتش تعلیمی. ٦. یانغین، حریق. || آتش آلمق = طوتیشمق: مج. یردن یره حدتلنمك. || آتش ایتمك = تشهیر سلاح ایتمك، تفنك ویا طبانجه یوشاتمق. || آتش یو. بهاسنه = پك پهالی. || آتش یو. سکورمك = زیاده اوفکه لنمك. || آتش قابی = یانغین ایچون طولمه‌یی طاشیغه مخصوص بیوك قابق: و (بالتعمیم) اوشکل و بیوکلکده قابق. || آتش ویرمك = یاقتی، طوتیشدیرمق. || آتشه ویرمك = یاقتی، احراق ایتمك؛ مج. فساد قاریشدیرمق. == ص. مج. پك قیزغین، پك حرارتلی وشدتلی.

آتش افشان { ص. فا. بآ: آتشین فشان.

آتش انگیز { ص. فا. (آتش. انگیختن) آتش القا ایدن، پك شدتلی.

آتشبار { ص. فا. (آتش. باریدن) آتش یاغدیران، پك شدتلی ویا حرارتلی: آه آتشبار.

آتشباز { س. فا. (آتش. باختن) آتشله اویناین حقه باز.

آتش بالیغی { س. صاردلیه بالیغی یللان برجنس کوچك بالیق.

آتش بوجکی { س. آرقه‌سنده فوسفوری او. لوب وقت وقت پارلیان معروف بوجك.

آتشپاره { س. فا. (آتش. پاره) آتش پارچه‌سی، قیغلیم، شراره. || مج. پك شدتلی وبهادر آدم.

آتشپرست { س. ص. فا. (آتش. پرستن) آتشه طاپان، زردشتی، گبر.

آتشپرستلك { س. آتشه طاپمه، آتشه طاپانلرك حال وصفتی ومذهبی، اسکی ایران نیلرك زردشت طرفندن وضع اولنمش دینی.

آتشجی { س. واپورده قزانك آتشنی یاقوب اداره ایتمکه مأمور آدم.

آتشجیلك { س. واپور آتشجیسنك صفت ومأموریتی.

آتشخانه { س. فا. آتش یاپان یر، اوجاق.

آتشدرمق { آتشدیرمه. بآ: آتشدیرمق.

آتشدرمق زبان { ص. فا. (آتش. زبان) دیلندن آتشلر پوسکورور کبی فوق العاده مؤثر وشدتلی سوز ویا شعر سویلین.

آتش فشان { ص. فا. (آتش. افشان) یاخود آتش یاغدیران، پك شدتلی ویا حرارتلی. فا. (آتش. فشاندن) آتش صاچان، آتش پوسکورن: کوه آتش فشان = یانار طاغ، برکان.

آتشکده { س. فا. (آتش. گده) زردشتیلرك آتش یاقدقلری معبد، آذرگده.

آتشلك { س. ۱. آتش یاپانلر یری، کلخان. ۲. آتش طاشیمه مخصوص قاب. = ص. ۱. آتشه یارار: آتشلك اودون. ۲. نار جهنمه مستحق: آتشلك آدم.

آتشلندیرمك { فد. آتش ویرمك، طوتیشدیرمق. || مج. ۱. زیاده قیزمق. ۲. (فساد وشقاق) تشدید ایتمك.

آتشلنمك { فل. آتش آلمق، طوتیشمق. || مج. ۱. زیاده قیزمق، برحدت اولمق. ۲. کسب شدت ایتمك، آزمق.

آتشلی { ص. ۱. حرارتلی، قیزغین. ۲. جست وچالاك، زیاده سرعتلی وچابك (آت وساژه).

آتشناك { ص. فا. آتشلی، حرارتلی، قیزغین.

آتشی { ص. فا. آتش رنگنده، آجیق قزیل. = س. جهنم زبانیسی. جـ: آتشیان.

آتشین { ص. فا. آتشدن معمول ایتمش کبی پك قیزغین وحرارتلی، شدید، حدید.

آتقی { س. (« آتمق » دن) ۱. نسجده آریشك اوستنه کان ومکیکله آتیلان آرغاج تلی. ۲. اکین دمتلرینی یوکسکه آتمغه مخصوص بیوك یایه. ۳. اوموزه

ویا آرقه‌یه آتیلان شال وسائره.

آتقیلامَق {فع. مکیکله آتمق. یی آته رق نسج ایتمك.

آتلاتمَق {فع. ۱. برینی آتلامغه سوق واجبار ایتمك. ۲. کچیرمك، آشیر. مق، صاومق: بر خسته‌لغی، بر بلایی آتلاتمق.

آتلامباج {اوبونی. س. چوجقلرك آتلامه

آتلامَق {فل. (« آت » دن) ۱. آت کبی قالقوب فیر. لامق، صیچرامق. ۲. فیشقیر. مق. = فع. ۱. کچمك، اوستندن کچوب براقمق: اوقور کن ایکی سطر آتلادی. ۲. آتمق، اوته. یه کچمك: شو طاغی آتلاسه‌ق. || آدیم آتلامق = قوت یتدیکی قدر آدیم آچه‌رق صیچرامق.

آتلامه {س. آتلامق فعلی، آتلایش. با: آتلامق. || آتلامه طاشی = جامورلی یولك بر طرفندن دیکر طرفنه کچمك ایچون قونمش طاش.

آتلاندیرمَق {فع. (« آت » دن) بریشه آت قزاك ندیرمق، آتلی ایتمك، آته بیندیرمك.

آتلانغیچ {س. درمنك اوته‌سنه کچمك ایچون صو یك ایچنه موضوع آتلامه طاشی.

آتلانمَق {فل. ۱. آت کبی قالقمق، شاخلانمق. ۲. آت ایدنمك، آتلی اولمق، آته بینمك. ۳. کچیرلمك، اونو. دلمق: یو یازیدن بر سطر آتلامشسدر. || آتلانان آتلانانه = فاچان فاچانه.

آتلایش {س. آتلامق فعلی، آتلامه. با: آتلامق.

آتلَمَق {فل. ۱. طرح و رمی اولنمق: بوکاغد نیچون بورایه آتلمش؟ ۲. اعتبار دن دو. شمك، نظر اعتباره آلنمامق: آتیله جق آدم دکلدر. ۳. ایلری یه وارمق، تهورله مداخله ایتمك. ٤. تخته کبی چارپیلوب بوکلمك.

آتامه {س. آتلق فعلی، آتلایش. با: آتلمق.

آتلی {یاخود آتلو. س. ص. آته بینمش، سوار، فارس. || آتلی قارینجه = قارینجه‌نك بر بیوك جنسی. || آتلی قره‌جه = چوجقلرك بینمسنه مخصوص تخته. دن تکرلکلی آت.

آتلیش {س. آتلمق فعلی، آتلمه. با: آتلمق.

آتماجه {س. (« آتمق » دن) تأیس اولنه‌رق قو. شلره صالدیریلان بر جنس یمیر. تیجی قوش. فا. باشه وغر. بوندن معرب باشق دینور.

آتمَق {فع. ۱. بر شیئی الدن براقوب آز چوق فیر. لاتمق، رمی: النده‌کی طاشی آتدی. ۲. اچریدن طیشاریه چیقاروب دفع وطرد ایتمك: اودن آتدیلر؛ سوقاغه آتدیلر؛ اوستندن آتدی. ۳. براقمق، ترك ایتمك: باباسنی برکوشه‌یه آتمش. ٤. آچمق، سرمك، اوسته آلمق، اورتمك: اوموزمه برشال آتدم؛ بوکیجه بر یورغان دها آتملی. ٥. دوشورمك، ازاله ایتمك، غائب ایتمك: رنکینی، تونینی اتوا. نی آتدی. ٦. صاچمق، سرپتمك، طاغیتمق: تخم آتمق. ۷. دو. کمك، قومق، وضع والقا ایتمك: انباره ذخیره آتمق؛ فیشنلق کوری آتمق. ۸. اورمق، یا. یشدیرمق: طوفات آتمق؛ چفته آتمق. ۹. اوزاتمق، صونمق: ال آتمق. ۱۰. بوشاتمق، تشهیر ایتمك: تفنك، طوپ، طبانجه آتمق. ۱۱. تأخیر، تعویق، امهال ایتمك: صکره‌یه، یارینه آتدی. ۱۲. عطف واسناد ایتمك، یوکلتمك: قباحتی فلانه آتدیلر. ۱۳. دوشورمك، یا. تیرمق: یره آتدیلر. || آدیم آتمق = یورمك. || بکز آتمق = صارار. مق، صولمق. || پانبوق آتمق = حلاج یایله پانبوغی قبارتمق. || پرنده‌دن آتمق = اغفال ایتمك. || پوستکی آتمق = یوها باغرمق، ترذیل ایتمك. || تمل آتمق = وضع اساس ایتمك. || جان آتمق = جوق آرزو ایتمك، تهالکه ایسته. مك. || چکه آتمق = جان چکشمك، حالت نزعده بولنمق. || حرف، سوز آتمق = ۱. طولایسیله تعریض ایتمك. ۲. طاقلمق، معاشقه ایتمك. || طاش آتمق = اعتراض ایتمك، عایبنده بولنمق. || طوپی آتمق = افلاس ایتمك. || طپه‌یی آتمق = چوق حدتلنوب تهور ایتمك. || قاش آتمق = اشارت وغمزه ایتمك. || قاشیق آتمق = حرصله وچوق یمك. || قپاغی آتمق = صاوشوب قورتلمق. || کوز آتمق = طمع وغبطه ایتمك. || گوگده‌یه آتمق = یمك. || الاف آتمق = کوزه‌لك ایتمك، لزومسز

یره چوق سویلمك. || نعره آتمق = باغرمق. || یابانه آتمق = اعتبار ایتمه‌مك، صایامامق. = فل. ۱. اساسسز سوز سویلمك، یالان سویلمك. ۲. تفاخر ایتمك، اصلسز شیلرله افتخار ایتمك. ۳. اورمق، اوینامق: نبضی آتیور. ٤. آچلق، سرکمك: شفق، طاك آتمق. ٥. بوشانمق، آتش آلمق: بو تفنك آتمیور. ٦. بر شیئك کناری قیریلوب چنتلمك. ۷. صولمق، اوچمق: بکزی آتدی. || آتوب طوتمق = بیپروا اصلسز شیلر سویلمکله تفاخر ایتمك.

آتمه {س. آتمق فعلی، آتیش. با: آتمق.

آتی {ص. عر. ژ: آتیه. (« اتیان » دن سف.) ۱. کله‌جك اولان، اوکده بولنان، مستقبل، ماضی وحال مقابلی: زمان آتیده = کله‌جك زمانده: ایام آتیه = کله‌جك کونلر. ۲. اوکده، زیرده مسطور و محرر بولنان: بروجه آتی؛ وجه آتی اوزره. || آتی الذکر، آتی البیان = آلت طرفده ذکر وبیان اولنان. = سف. کله‌جك زمان، استقبال: آتیده ظهور ایده‌جك وقوعات؛ آتیدن بحث ایتمك؛ آتیسی قراکلق.

آتیاً {ح. عر. اوکده، ایلریده، زیرده: آتیاً بیان اولنه. جقی اوزره.

آتیجی {ص. ایی سلاح آتان، نشانجی آلوب اورمه‌ده ماهر، نشانجی.

آتیش {س. ۱. آتمق فعلی وطر. زی، آتمه. با: آتمق. ۲. نشانجیلق. ۳. تفاخر مقصدیله سویلنمش فاحش یالان.

آتیشدیرمَق {یاخود آتشدر. مق. فع. ۱. سوکوب صایمق، برینك قپاختلر. نی صایه‌رق عتاب وسرزنش ایتمك. ۲. عجله ایله یمك.

آتیشمَق {فش. ۱. اورشمق، طاش وسلاحله بربرینه اورمق. ۲. بربرینی سوکمك: شفق، طاك آتمق. ٥. بوشانمق، آتش آلمق: بو تفنك آتمیور. ٦. بر شیئك کناری قیریلوب چنتلمك. ۷. صولمق، اوچمق: بکزی آتدی. || آتوب طوتمق = بیپروا اصلسز شیلر سویلمکله تفاخر ایتمك.

آتیق {س. سوت ویغورت چالقاسی. مغه مخصوص کوچك یایبق.

آتیم {س. ۱. اسلحهٔ ناریه نك بوشاندقلری، آتلمسی، انداخت. ۲. قورشون منزلی، قورشونك یتیشدیکی مسافه. ۳. سلاحك بردفعه آتلمسیچون اقتضا ایدن باروت وسائره: بر آتیم باروت.

آثار {سذ. جم. عر. فد: اثر. با: اثر.

آثام {سذ. جم. عر. فد: اثم. با: اثم.

آثم {ص. عر. ژ: آثمه. (« اثم » دن سف.) گنهکار، صوچلی.

آج {ص. ۱. طوق اولمیان، یمکه اشتهاسی اولان، کرسنه، جایع. آدم ویاحیوان وقارنه صفت اولور: آجم: قارنم آجدر: آج قالمق. ۲. طویماز، طمعکار، حریص: نه آج آدم! ۳. فقیر، محتاج: آج طوبورمق. ٤. قوراقدن زیاده قاورلمش: آج طوبراق. || آج آیه = آج اوله‌رق، بر شیئ یمکسزین. || آج طو. یورمق = ۱. فقرایی اطعام ایتمك. || آج قارنه = آج ایکن، دها برشیئ یمه‌دن. = س. آجلق، جوع: آجدن اولمك.

آجال {سذ. جم. عر. فد: اجل. با: اجل.

آجر {ص. عر. ژ: آجره. (« اجر » دن سف.) هق. بر شیئی اجاره‌یه ویرن.

آج گوزلی {ص. طمعکار، طو. یماز، حریص.

آج گوزلیلك {س. طویمازلق، طمعکارلق، حرص.

آجل {ص. عر. ژ: آجله. (« اجل » دن سف.) هق. وعده‌یه مربوط، وعده‌سی حلولنده وقوع بوله‌جق اولان: (ضدی: عاجل.)

آجلاً {ح. هق. وعده‌یه مربوط اوله‌رق، وعده‌سی حلو. لنده اجرا اولنمق اوزره.

آجلق {س. ۱. طوق اولمیانك حالی، یمکه اشتهایی مو. جب حال، جوع: آجلق چکمك. ۲. قیتلق، قحط.

آجنته {س. (یونا. Agent) ۱. بر واپور شرکتنك هر اسکله‌ده‌کی مأموری. ۲. بر شرکت ویا ادارهٔ‌نك آخر مملکتده. کی وکیلی. ۳. بومأمور ویا وکیلك مأموریتی وادارهٔ‌خانه‌سی.

آجنمَق {با: آجینمق.

آجور {س. برجنس خیار.

آجی {ص. ۱. طاتیلك ضدی، مر، تلخ. آجی علاج. ۲. ایچلمکه صالح اولمیان، طوزلی: آجی صو.

۳. طبعه خوش کلین، سرت، درشت، ناهموار: آجی سوز. ٤. قولاغه بدکلن: آجی سس. || آجی آغاج = قواسیا. || آجی الما = یمز بر الما. || آجی بادم = آچیمتراق وسرت قوقولی بر جنس بادم. || آجی چاچا = برجنس بالیق. || آجی خیار = ابوجهل قارپوزی. || آجی مارول = هند بانوعی. || آجی یونجه = یونجه‌نك برجنسی. = ح. بد وناخوش صورتله: آجی آجی باغیرمق. = س. آجیلق، مرارت: آجیسی ایچنده در.

آجی { س. (اصلی: آجیق) ۱. درد، کدر، الم. ۲. آغری، صیزی، وجع. ۳. مصیبت، ماتم، یاس. ٤. انتقام، اوج. || جان، یورك آجیسی = پك آجینه جق حال. || قوبروق آجیسی = کین. || آجی چیقارمق = تلافی، مافات ایتمك.

آجیمق { فة. ۱. آجیمی موجب اولمق، آغریتمق، آغری و صیزی ویرمك: المی آجیتدم. ۲. جفاواذیت ویرمك.

آجیراق { ص. آز آجی، آجیه چالار، آجیمسی، آجیمتراق.

آجیرغنمق { فة. ۱۰. آجیسوب مرحمت ایتمك، ترحم ایتمك. ۲. حمایه و تصاحب ایتمك. مر. (اخیاسی الزمدر.)

آجیرغه { س. یمان تورپی دیبنان بر جنس نبات.

آجیق { س. ۱. کدر، الم. ۲. ماتم، یاس. با: آجی.

آجیقدیرمق { فة. ۱. آج قوسمق، آجلغه مبتلا ایتمك. ۲. آجلق ویرمك، اشتها آچمق.

آجیقلانمق { فل. ماتمده بولنمق، یاسلی اولمق.

آجیقلمق { فیع. آجلق حس اولنمق: شمدیدن آجیقلیاز.

آجیقلی { ص. ۱. مؤلم، مؤثر، فجیع: آجیقلی حکایه. ۲. ماتملی، یاسلی: قادینلرمز آجیقلیدر.

آجیقمق { فل. آجلق طویمق، آج اولمق: چوق آجیقدم: قارنم آجیقدی. || مج. چوق آرزو ایتمك.

آجیلانمق { فل. آجی اولمق، مرارت کسب ایتمك: بو صلاتله‌لق آجیلانمش. || ج: آجیلمق. || مج. شدت و حدته کلوب بدخو اولمق.

آجیلق { س. آجی اولان شیئك حالی، مرارت، تلخی. || مج. سرتلك، شدت، عنف.

آجیمتراق { ص. آجیه مائل، آجیمه، آجیمسی.

آجیمق { فل. (اصلی: آجیقمق) ۱. آغریتمق، وجعی موجب اولمق: المی آجیتدیر. ۲. کدر وتأسف ایتمك، مرحمته کلمك: شو آدمك حالنه آجیردم. ۳. اسیرکدمك، قیده‌مامق: امکمه آجیردم.

* آغریتمق، ایله، آجیتمق، و صیزمق، آزه‌سنه کی فرق شو درکه: آغری دها ساده‌لی و درین، آجی سطحی لکن دها مؤثر وبالتبع اولور: صیزی ایسه باشلیجه سیکیرده نوبت نوبت کلوب کچنبد.

آجیندیرمق { فة. مرحمته کتیرمك، آجیمه سوق ایتمك. رقتی موجب اولمق.

آجینمق { فیع کدر وتأسف اولنمق: حالنه آجینیر.

آجینه‌جق { ص. شایان مرحمت، جالب تأسف: آجینه‌جق بر حاله‌در.

آجیو { س. (یتا. Aggio) آچیه فرقنك معاملات صرافیه‌سی.

آچار { س. ۱. آناختار، مفتاح. (آناختار رومجه او. لوب، اصل ترکچه‌سی آچاردر.) ۲. اشتها آچمغه مخصوص ترشی وسائره.

آچدیرمق { فة. ۱. یشدیرمك، واسطه‌سیله آچمق، آچمه سوق واجبار ایتمك: قپویی آچدیردم. با: آچتی. ۲. بر دها ایشلتمه‌مش خام اراضی یی سورمك. || آغز آچدیرمق = سویلمکه مجبور ایتمك. || کوز آچدیرمامق = پك صیقی طاوتوب بر شیئه مساعده ایتمامك.

آچقی { س. جلا، پرداخت، لوستره.

آچقیجی { س. جلا و پرداخت ویرن صنعتکار.

آچلق { فل. ۱. فتح وکشاد اولنمق: قپو آچلدی. ۲. طاغلمق، چکلمك، مندفع اولمق: بلوطلر، غلبه‌لك آچلدی. ۳. تمیزلنمك: بوغز آچلیور. ٤. براق وآجیق اولمق: هوا آچلدی. ٥. یاپراقلانمق: کل، چچك آچلدی. ٦. نشئه‌لنمك، انشراح درون پیدا ایتمك: انسان کزمکله آچیلیر. ۷. محجوبیت وطوتونقولقدن قور. تیلوب سربستلنمك. ۸. وسعت پیدا ایتمك: اوطه آچلدی. ۹. اوزاغه، انکینه صالمق: واپور

آچلدی. ۱۰. بدأ ایتمك، باشلامق: مجلس آچلدی. ۱۱. موقع بحثه قونمق، کچمك: سوز آچلدی. ۱۲. ظهور ایتمك، حاصل اولمق: ایش آچلدی. ۱۳. بوش قالمق، منحل اولمق: فلان مأموریت آچلدی. ١٤. کشف راز ایتمك، امنیت ایدوب هرشیئی سویلمك: بکا آچلماز. || آرا آچلمق = بو. زیشمق.

آچماز { ص. کتوم. = س. سطرنجده اضرار ایده‌جك اوبونلرنده خصمی خدعه.

آچمازلق { س. کتم اسرار، کتوملك.

آچمق { مض: آچار. فة. ۱. قبالی شیئی فتح وکشاد ایتمك: قپویی آچمق. ۲. اورتیلی شیئدن اورنی یی قالدیرمق: باش آچمق. ۳. قاتلانمش شیئی چوزمك: بوغچه، بیراق آچمق. ٤. دللك، قازمق: دلیك، قیو آچمق. ٥. بر شیئدن موانعی دفع ایدوب سربست براقمق: یول آچمق. ٦. طیقالی شیئدن طیقاجی جیفار. مق: شیشه، بوری آچمق. ۷. کیلیشلتمك، توسیع ایتمك: اوطه‌یی، هاچه‌یی، میدانی آچمق. ۸. فازوب حرث وزراعت ایتمك، ایشلمك: تارله، اراضی آچمق. ۹. آره‌لمق توسیع ایدوب سیرکاشدیرمك: بارمقلغی آچمق. ۱۰. یوقده حالنه قومق: خمور آچمق. ۱۱. تطهیر ایتمك، تمیزلمك: چماشیری آچمق. ۱۲. جلا و پرداخت ویرمك. ۱۳. عمومه عائد بر بنا تأسیس واداره ایتمك: مکتب، تیاترو آچمق. ١٤. ایضاح و تفصیل ایتمك: عباره‌یی، سوزی آچمق. ۱۵. درمیان ایتمك: سوز، بحث آچمق. ۱٦. امنیت ایدوب سویلمك، کشف راز ایتمك: بکا بر شی آچمدی. ۱۷. چوزمك، حل ایتمك: دوکم آچمق. || آدیم آچمق = مجله ایله یورتمك. || آغز آچمق = سویلمك: اطالهٔ لسان ایتمك. || آغز آچامق = اختیار سکوت ایتمك. || اشتها آچمق = اشتها کتیرمك. || ال آچمق = دیلنمك. || باش آچمق = بد دعا ایتمك. || بیراق آچمق = قیام ایتمك. || جیفیر آچمق = یکی بر طرز واصول ایجاد ایتمك. || دفتر آچمق = اعانه طو. پلامق. || فال آچمق = تفأل ایتمك. || قپو، یول آچمق = بر ایشده بشقه‌لرینه نمونه اولمق. || قلم آچمق = یونمق = || کوز آچمق = تیقظ وبصیرت اوزره بولنمق، غفلت ایتمه‌مك. = فل. ۱. یاپراقلانمق: جیجك، آغاج آچمق. ۲. براق و بلوطسز اولمق: هوا آچمق ایستمیور. ۳. جلالنمق. ٤. آجیغه وارمق، انکینه آچلمق: کمی آچدی.

آچمه { س. ۱. خام طوپراقدن یکی تارله‌یه تحویل اولنمش یر. ۲. آصیلوب یوزلك ایچون قویونك بجاغنه آجیلان دلیك.

آچمه‌لق { کیر چیقارمغه مخصوص صابون وسائره.

آچیجی { ص. ۱. آچان، کشاینده، فاتح. ۲. کشف وحل ایدن، کشاف، حلال. ۳. جلا وپرداخت ایدن، جلاجی. ٤. فرح وانشراح ویرن، مفرح.

آچیق { ص. (« آچمق » دن) ۱. قبالینمك ضدی، مفتوح، کشاده: آچیق قپو، او، صندیق. ۲. مسدود اولمیان، مانعسز: آچیق یول. ۳. ککلیش، واسع: آچیق میدان، دکیز. ٤. اورتیمز، چیلاق، مکشوف، عریان: باشی، قوللری آچیق. ٥. سیرك، آره‌لقلی: آچیق آدیملر: آچیق قاش. ٦. بلوطسز، براق: آچیق هوا. ۷. آشکار، عیان، واضح: آچیق سوز، عباره. ۸. مفرح، دلکشا: آچیق بویر. ۹. قوبو اولمیان، بیاضه چالان: آچیق ماوی، پنبه. ۱۰. پرده. سز، عفت خصوصنده لا ابالی: فلان قادین آچیقدر، آچیق مشربلی. ۱۱. صاحبسز، بوش، منحل: آچیق مأموریت. ۱۲. سقوط اولمیان، استحکامسز: آچیق لیمان، قصبه. ۱۳. بوزوق، اعتلافلی: فلانله آره‌مز آچیقدر. ١٤. اسم تصریح اولنمیان: آچیق بونو، پولیچه. || آچیق آغز = حماقت، شاشقینلق. || آچیق الی = جومردلك، سخاوت: الی آچیق = جومرد، سخی. || باشی آچیق = سربست، پروانسز. || آچیق صا. چیق = پریشان قیافته. || آچیق قپو = مهمانپذیر اولمق، مسافر پرور اولمك. || آچیق کوز = اویانیق، بجریکلی. || کوزی آچیق = آرزو. سنه نائل اولمه‌میوب خسرتده قالان. = ح. ۱. آشکاره، صراحةً: آچیق سویلمك. ۲. سسله، جهراً: آچیق اوقومق.

آچیق { س. ۱. بر شیئك ککلیش طرفی: دکیز آچیغی = انکین: آچیقلرده = انکینده. ۲.

بر شیئك طیش طرفی، خارج: آچیقدن آدم آلنماز. ٣. مأمو. ریتسزلك، معزولیت: آچیقه چیقمق. ٤. وظیفه ومأموریتی اولیسوب موقتاً ایشسز بولنسان ضابط: آچیقلر قومیسیونی. ٥. آچیق رنك: آچیقه بویامق. ٦. حساب موازنه‌سنده نقصان: بودجه آچیغی: آچیغی چیقدی. || آچیقدن، آچیقدن آچیقه = ظاهراً، علناً، آشکاره. || آچیقه اورمق، میدانه چیقارمق، کشف وافشا ایتمك

آچیق آغز { س. بر جنس چیچك.

آچیقلامَق { فع. ١. میدانه چیقارمق، اظهار واعلان ایتمك. ٢. آچیقدن و آشکاره سویلمك ویاپاتمق. = فل. میدانه چیقمق، ظاهر اولمق.

آچیقلق { س. ١. آره‌لق، مسا. سنده‌کی آچیقلق. ٢. فراحلق، نظارت: کوکل آچیقلقدن خو. شلانیر. ٣. میدان، ابنیه وسائره. دن خالی عرصه: اوك اوکنده بر آچیقلق واردر. ٤. هوانك بلوطسز وبراق اولمسی: بوکونکی هوانك آچیقلغی. ٥. عفت خصوصنده لا ابالیلك: بو قادینك آچیقلغی معلومدر.

آحاد { سند. جـ. عر. فد. احد. با: احد.

آخار { س. ا « آق » دن مشتق اولوب، « اهار » امثلا. سیله فارسی یه دخی کچمشدر] ١. آقلق، دوزکون. ٢. پرداخت قوله‌سی.

آخار لامَق { فع. پرداخت قوله‌سی سورمك، جلا ایتمك.

آختاپود { س. ر: Οκταπόδι = سکز آیاقلی] ١. معروف بر جنس دکیز حیوانیدر، که کیکسز اولوب، اوزون آیاقلرنده ناصیرکی قوه‌ماصه‌یی حائز اولان دوکوملریله قیالره یاپیشیر. ٢. سرطانه مشابه بر نوع چیان: رحم آختاپودی.

آخَر { ص. عر. ة: اخری. [« اخر » دن ستف.] باشقه، غیری، دیکر: وقت آخر = باشقه وقت: او بحث آخر = او باشقه بحث؛ تعبیر آخرله = باشقه افاده ایله.

آخِر { ص. عر. ة: آخره. [« اخر » دن سف.] ١. صوك، صکره‌کی: آخر نفس = صوك نفس: آخر زمان = صوك زمان؛ آخر زمان پیغمبری = فخر کائنات صلعم افندمز. ٢. بیتن، ختام بولان: آخر اولادی، بیتدی. = سف. جـ: اواخر = صوك زمان، نهایت: اواخر عمرنده، اواخر محرمده. || بر آیدمك اول وآخری = ابتدا وصکره‌کی حالی، بدایت ونهایتی. || من اوله الی آخره = ابتدادن نهایتنه‌دك. = جـ. صکره، اك صکره، عاقبت: ایلدك زلفك کبی آخر پریشان حالمی (روحی). || اول وآخر = ابتدا وصکره، هروقت. || آخر الامر = الک نهایت، عاقبت. = جمد. آخرین = صکره کیلر، متأخرین: اولین و آخرین. [« آخرین » تعبیری « اولین » و « متأخرین » تعبیری « متقدمین » تعبیرینه مقابل قوللانیلوب، اولین وآخرین ومتقدمین ومتأخرین دینلیر.]

آخِرَت { سث. عر. [« اخر » دن سف. ة. نسبتی: اخروی] اوبر دنیا، عقبی، دار بقا. || آخرت آدمی = اهل تقوی. || آخرت اولادی، قرداشی = بر رسم مخصوصله اولادلغه ویا قرداشلغه قبول اولنمش آدم. || آخرته کیتمك = اولمك، وفات ایتمك.

آخِرَتلك { ص. ١. آخرته منسوب ومتعلق: آخرتلك ایش. ٢. زهد وتقوی واعمال صالحه‌سیله آخرتی قزانمش: آخرتلك آدم. = س، ص. اولادلغه قبول اولنمش اوکسز.

آخِرین { صف. جـ. عر. فد: آخر. با: آخر.

آخشام { س. با: آقشام.

آخلاط { س. ١. بیانی آرمودکه دانه‌سی کوچك اولوب شالوب ایی اولمدیغه یمز. ٢. بو میوه‌نی ویرن آغاج.

آخو { ص. [« آق » دن اصاج وصقالی آق اولوب شایان حرمت و تعظیم اولان: آخو بابا.] یالکز بو تعبیرده مستعملدر.]

آخور { س. [اصل ترکجه اولوب، فارسی یه دخی کچمشدر.] حیوانات یاتیریلان طام، اصطبل. || میر آخور = حکمدار حیوانلرینك اداره‌سنه مأمور آدم، اصطبل عامره مدیری. || خاص آخور = حکمدارك حیواناتنه مخصوص آخور وبو آخور مأمورلرینك اقامتنه مخصوص اداره، اصطبل عامره.

آخورلامَق { فل. (حیوان) آخور ده چوق یاتوب خاملامق.

آد { س. [عن اصل « آت » اولوب، تاسی حرکه لندیکی وقت داله تحول ایدردی. الیوم شرق ترکجه‌سنده بویله قوللانیلیر.] ١. اسم، نام: آدك نه‌در؟ ٢. شهرت، صیت، شان: آدی چیقمق = کسب شهرت، اشتهار ایتمك. ٣. اعتبار، حیثیت. || آدینی آکمامق = ذکر ایتمك. || آدینی آکمامق = قاله آلمامق. || آدی باتمق = اونوتدلمق، قاله آلنماز اولمق. || آدی بلورسز = مجهول الاسم، مجهول الاحوال. || آدی بوزلمق = شهرت واعتبار. رینه خلل کلمك. || آدی چیقمق = اشتهار ایتمك؛ بدنام اولمق. || آد، صان = شهرت واعتبار. || آد طاقمق = لقب قومق، تلقیب ایتمك. || آد قومق = اسم وضع ایتمك، تسمیه ایتمك. || آد ویرمك = برینك اسمنی شویلیوب خبر ویرمك. || آدی وار = اسمی وار جسمی یوق؛ شهرت کاذبه صاحبیدر.

آدا { س. با: آطه.

آداب { سند. جـ. فد: ادب. با: ادب.

آداتمَق { فع. برینی نذر ایتمك = سوق واجبار ایتمك.

آداش { س. ص. [اصلی « آد. داش »] آدی بر، مشترك الاسم، همنام، سمی.

آداشلق { س. بر آدده بولنسان ایکی کشینك حال وصفتی وبینلرنده‌کی مناسبت، همنامی.

آداق { س. [« آدامق » دن] مقدس بر شخص ویا مقامه عهد اولنان شیء، نذر.

آدامَق { فع. مقدس بر شخص ویا مقامه بر شیء عهد ونذر ایتمك: تکیه یه قربان آدامق.

آدسز { ص. ١. اسمی اولیان. ٢. شهرت واعتباری اولیان، مجهول الاحوال. || آدسز پارمق = انسان ایلنك باش پارمقدن اعتباراً دردنجی پارمغی، بنصر.

آدلامَق { فع. ١. آد قومق، تسمیه ایتمك. ٢. آد طاقمق، تلقیب ایتمك.

آدلانمَق { فل. ١. نام وشهرت قزانمق. ٢. فنا لقده شهرت بولمق، بدنام اولمق.

آدلی { ص. ١. برآد واسمی اولان، مسمی: احمد آدلی = احمد نام، احمد اسمیله مسمی. ٢. مشهور، مشتهر، صیت وشهرته نائل. ٣. نتائقده آدی چیتمش. || ایی آدلی، حسن صیت و اعتباره مالك. || آدلی صاحبلی = شهرت وشان واعتبار صاحبی.

آدم { [« آدمی » ویا « بنی آدم » دن مخفف، و یاخود ابوالبشرك اسمی بوندن مأخوذ اولمق محتملدر.] ١. حیوان ناطق، انسان، بشر، مردم: بر آدم کلدی. ٢. انسانیتلی ومروتلی کیشی: آدم اولمیه‌جق. ٣. مأمور، اوشاق، خدمتجی، تبعه: آدملرم بوراده یوق. ٤. برینك یتیشه‌یردیکی والزام ایتدیکی، طرفدار، غیرتکش: او فلانك آدمیدر. || آدم اوغلی = مروتلی انسان، مرد. || آدم اولادی = اصیل وتربیه‌لی انسان. || آدم اولمق = تربیه آلمق تفیض وترقی ایتمك. || آدم عقلی = معقول، مقبول، ایشه یارار. [سوء استعمال ایله اشیا حقنده دخی مستعملدر.] || آدم! آدم سن‌ده! بر ایشی استخفاف معنا سیله مستعمل تعبیردر.

آدمجغز { س. [« آدمجکز » یا. کایشدر.] کوچك وفقیر وحقیر یاخود شایان مرحمت انسان.

آدمجق { س. [« آدمجك » خطادر.] کوچك و حقیر آدم.

آدمجه‌سنه { ص. انسانیته یاقیشیر صورتده، انسانیتله.

آدمجیل { ص. ١. آدم بین، مردمخوار. ٢. آدمه صالار ویا آدمدن اورکر، غیر مأنوس (حیوان). ٣. افراط انسیتدن انسانك اوزرینه کان (حیوان).

آدمجیلاین { ص. انسانیته یاقیشیر صورتده.

آدمسز { ص. کیمسه‌سز، یالکز، معین و یار ومجیسی اولمیان.

آدمسزلق { س. کیمسه سزلك، یالکزلق، یار ویم ایده‌جك آدملر فقدانی.

آدمی { ص. عر. ة: آدمیه. جـ. فا. آدمیان. انسانه منسوب

ومتعلق، بشری. = سذ. انسان، آدم.

آدَمِیَّت { س. ۱. آدملق، بشریت. ۲. انسانه یاقیشیر حال، انسانیت.

آدیم { س. (« آتمق » دن) ۱. یوریمه ده بیر آیاغمك قالدیریلوب آتلمسندن عبارت حرکت، خطوه. ۲. بر آدیم مقداری مسافه واولچی. || آدیم آتمق = یوریمك، کیتمك: آیاق تعلیمی ایتمك. || آدیم آتلامق = صیچرامق، پرتاو ایتمك. || آدیم آدیم = آغر آغر، یاواش یاواش. || آدیم آلمق، آدیمنی تك آلمق = ملاحظه وبصیرتله حرکت ایتمك. || آدیمنی کری آلمق = ندامت و تردده حرکت ایتمك.

آدیملامَق { فت. آدیملمه اولچمك، آدیم صایمق.

آذان { سذ. جم. عر. فد: اذن. با: اذن.

آذَر { س. فا. آتش، اوت، نار. لس.

آذَرپَرَست { س. فا. آذر- پرستن] آتشه طاپان، آتش پرست، مجوس، زردشتی.

آذَرگَده { س. فا. آذر- کد] آتشکده، مجوس معبدی.

آذَری { ص. فا. آتشه وآتش پرستلکه یعنی دین مجوسه منسوب ومتعلق.

آرا { ص. فا. [اصل فعل اولوب وصف ترکیبیده صفت معناسنی افاده ایدر.] طوناندان، تزیین ایدن، شنلندیرن: سخن آرا = مزین سوز سویلین. || دل آرا = دلبر، محبوب. || آرا ده صره، آرا ده صره ده = وقت وقت، بعضاً، احیانا. || آرا صوئومق = آرقه سی آرا ایمیوب اونودملق. || آرا ده قالمق = مسئول اولمق. || آرا قپو = ایکی قومشی آرا سنده خصوصی قپو. || آرایه قومق = توسیط ایتمك. || برآرایه کلمك = طوپلانمق، اجتماع ایتمك. || آرا دن چکمك = مرور و جریان ایتمك. || آرایه کیرمك = توسط ایتمك. || آرایه کیتمك = نظر دقته آلنمامق، قاریشیقلغه کیتمك. || آرا نغمه سی. با: نغمه. || آرا ویرمك = فاصله ویرمك، کسمك: فاصله بولمق، منقطع اولمق.

آرابه { س. [« عربه » صورتنده درت ویا ایکی تکرلك اوزرینه یووار لنان معروف نقل آلتی، کردونه: بینك، یوك، اوکوز، طوب آرابه سی. || ال آرابه سی = ال ایله ایتیلن کوچك جنسی، چکچك.

آرابه جی { س. آرابه یاپان صنعتکر. ۲. آرابه سورن آدم.

آرابه جیلق { س. آرابه یاپمق صنعتی. ۲. آرابه سورمك حال وصفتی.

آراتدیرمَق { فت. ۱. طلب ویا تفتیش وتجسس ایتدیرمك. ۲. سلفندن بتر اولوب اونی آرزو ایتدیرمك.

آراتمَق { فت. ۱. طلب ایتدیرمك. ۲. بالواسطه آرامق، تفتیش و تجسس ایتدیرمك.

آرارقوت { س. (نکا. Arrow-root) اوفق چوبو جنسندن نشاسته که آمریقاده حاصل اولان بر کوکدن چیقار.

آراسته { ص. فا. طونانمش، بزنمش، مزین، سوسلی.

آراستَه { س. [آنف الذکر لفظ فارسیدن مأخوذدر.] ۱. چارشینك بر اصنافه مخصوص قسمی: کورکچی آراسته سی. ۲. وقتیله اردو چارشیسی، اردوکاهده قوریلان سیار چارشی.

آراشدیرمَق { فت. تفتیش وتحری ایتمك. || آغز آراشدیرمق = طولا یسیله صوروب سویلتمك.

آرال { س. بربرینه قریب آطه لر هیئت مجتمعه سی که فرا نسزجه ده یونانیدن مأخوذ اولهرق آرشیپل (Archipel) دینلیر. عر. [احیا واستعمالی لازم کوزل برکلمه در. بحر خوارزمه بومناسبتله علم اولمشدر.]

آرالاتمَق { فت. آره سنی آچمق، آرالق ایتمك، سیر کلشدیرمك، طاغیتمق.

آرالاشمَق { فل. سیر کلشمك، طاغیلمق.

آرالانمَق { فل. ۱. تك وتنها اولمق. ۲. سیر کلشمك.

آرالق { س. ۱. ایکی شئ بینده کی بوشلق، فاصله، مسافه: تخته آرالغی. ۲. برقاچ اوطه وسائره آرا سنده کی اوفاق آچیقلق: قپو آرالغی. ۳. وقت، هنکام، فرصت: آرالق بولهمدم: برآرالقده. ٤. فاصله، کسمه، انقطاع: آرا لق ویرمك. || آرا لق آرا لق، وقت وقت. || آرالقده، دیکر ایشلر آراسنده. || آرالغه کیتمك، نافله یره محو اولمق.

آرالق { ص. ۱. سیرك، آچیق، فاصله لی: آرالق دیش. ۲. یاری قپالی: قپویی آرالق ایتمك.

آرام { س. فا. ۱. دیکلنمه، سکون، قرار. ۲. راحت، حضور، استراحت. ۳. اقامت، مکث. || آرام ایتمك = دیکلنمك. || آرام جان، آرام دل، دل آرام = کوکلی راحتلاندیران دلبر.

آرامساز { ص. فا. [آرام- ساختن] مکث واقامت ایدن، مقیم، ساکن: آرامساز عز واقبال = عزت واقبال ایله مقیم.

آرامسز { ص. راحتسز، تلاشلی.

آرامسزلق { س. راحتسزلق، تلاش.

آرامش { س. فا. حضور، راحت.

آرامَق { فت. ۱. بولمغه چالیشمق، تحری، جستجو ایتمك: فاچان آتنی آرایور. ۲. ایستمك، طلب ایتمك: حقمی آرایورم. ۳. یوقلامق، معاینه وتفتیش ایتمك: برینك جیبلرینی، اوستنی آرامق. ٤. مأمول ایتمك، وار ظننده بولمق: بزده اویله شئ آراما. ٥. آرزو ایتمك، بر شیئك تحصیلنه چالیشمق: سز غاوغا آرایورسکز. ٦. باقمق، قید ایتمك، نظر اعتباره آلمق: بن اویله شئ آرامام. || آرایوب بولمق = ایستیه رك بربلایه دوچار اولمق. || چاره آرامق = تدبیر دوشونمك. || کوکده آرایوب یرده بولمق = مأمولك خارجنده اولهرق قولایلقله مقصده نائل اولمق.

آرامگاه { س. فا. [آرام- گاه] ۱. استراحت یری. ۲. اقامت اولنان یر. ۳. اوتو. ریلان یر، مسکن، مأوی، منزل.

آرامه { س. آرامق فعلی. با: آرامق.

آرانلمَق { فنج. ۱. تحری وجستجو اولنمق. ۲. آرزو او. انمق. ۳. رواج واعتبار بولمق. ٤. باقلمق، نظر اعتباره آلنمق: احباب آرا سنده اویله شئ آرانلماز.

آرانمَق { فط. ۱. تحری اولنمق. ۲. صکره دن قیمتی آکلاشلمق. ۳. کندی کندینه وذهناً آرامق. ٤. کندی اوست و باشنی یوقلایوب آرامق.

آرایش { س. فا. سوس، زینت.

آرایِیجی { س. ۱. دکیزه دوشن شیئلری آرایوب جیقارمقله مشغول آدم. ۲. کمرکده بولجیلرك اشیاسنی معاینه یه مأمور آدم. = ص. بر شیئی آرارکن دونوب طولاشان: آرایِیجی فشنك = بوصورتله طولاشان طونمایان فشنکی: آرایِیجی کوکب = شهاب ثاقب.

آرپاغ (س. [مخفف «آرپا»] ۱. رؤساء روحانیه‌سنك خسته‌لره اوقودقلری افسون، رقیه، سحر. ۲. بیلانی قوغوغندن چیقارمق ایچون و یا زهرینك تأثیرینی ازاله ایچون اوقودقلری نیزنك. [شرق ترکچه‌ده افسون ایتمك معناسیله «آرپامق» فعلی دخی مستعملدر.]

آرپاغان (س. یولانه مشابه بر نبات، یبان آرپه‌سی.

آرپاغجی (س. ۱. افسونگر، ساحر، اوفوروکجی.

آرپه (س. حبوبات زرعیه‌دن باشلیجه حیوانلره یم ایدیلن معروف حبه، شعیر، جو: آرپه صمان = حیوان یمی؛ آرپه اکمکی = آرپه اوندن یاپیلان اکمك. || چوربه، فرنك، نمچه آرپه‌سی = چوربه‌لق قیزلمش آرپه. || بیغمیر آرپه‌سی = برجنس عادی بغدای.

آرپه‌جق (س. ۱. کوز قپاغنك جق. ۲. تفنك تاملیسی اوزرنده نشان آلمغه مخصوص قبارمه. || آرپه‌جق صوغانی = صوغانك کوچك دانه‌لی جنسی.

آرپه‌جی (س. آرپه وعلی الاطلاق حیوان یمی صاتان آدم. || مج. آرپه‌جی قریسی = ظهورآتله تابع آدم.

آرپه‌صوپی (س. آرپه و سائر بعض حبوبات زرعیه‌دن چیقاریلان معروف مغدی ایچکی، بیرا.

آرپه‌لامق (فل. (حیوان) یمدن خسته لانمق.

آرپه‌لق (س. ۱. حیوان دیشلر. ۲. طریق علمی رجالنه عیناً ویا نقداً ویریلن مخصصات. = ص. طوپراغی قوتلی (تارله).

آرت (س. [«ت» یی حرکه لنجه «د» ه تحویل او. لنور. دائما «د» ایله «آرد» یازانلر دخی واردر.] ۱. ارکك ضدی، آرقه، گری، عقب، خلف، پس: آردندن گیتمك. ۲. آرقه، صیرت، ظهر، پشت، وراء. ۳. آلت طرف، مابعد: آردی کسلمك. ٤. صوك، انجام: تیشك آردی. || آرت آرادن = اوزاقدن، طولاپیسیله. || آرتسز آراسز، آردی آراسی کسلمکسزین = علی الدوام، علی التوالی. || اوکنه آردینه باقامق = ملاحظه‌سزلق ایتمك. || آرده آتمق = تأخیر وامهال ایتمك. || آردینی آلمق، گیتیرمك = اتمام واکمال ایتمك. || ایکنه آردی = بر نوع دیکیش. || آردنجه، آردی صره = عقبنده، پشنده. || آردینه دوشمك، آردنده گزمك = تعقیب ایتمك، جستجوسنده بولنمق ویامیتلاسی اولمق. || آردینه قومق = امهال ایتمك. || آردینه قومامق = انتقامنی آلمق.

آرت (ص. آرقه طرفنده، گریده بولنان: آرت قپو، سوقاق؛ حیوانك آرت آیاغی. || ع. آرت قول = دمدار.

آرتامق (فل. ۱. آرده قالمق، اکسیکدن باقی وزائد اولمق. ۳. اولاد فوتندن صکره یاشامق.

آرتدیرلمق (فعج. ۱. تزیید ایدلمك. ۲. طرفه بریکدیرلمك.

آرتدیرمق (فت. [«آرتیرمق» املاسی غلطدر.] ۱. چوغالتمق، تزیید وتکثیر ایتمك: یوروك حیوان یمی آرتدیرر. ۲. مزایده‌ده فیأتی یوکسلتمك، زیاده ویرمك. ۳. حددن زیاده ایتمك، حدی آشیرمق. ٤. تصرفله بریکدیرمك: پاره آرتدیریور. ۵. تعظیم واکرام ایتمك.

آرتق (با: آرتیق.

آرتمق (فل. ۱. چوغالمق، زیاده لشمك، تکثر وتزاید ایتمك: بوسنه واردات آرتدی. ۲. اشتداد و ترقی ایتمك: کیتدکجه صوغوق آرتیور. ۳. فضله کلوب باقی قالمق: یمکمز یتیشدی آرتدی بیله.

آرتمه (س. ۱. آرتمق فعلی. با: آرتمق. ۲ آرتان شیء، فضله.

آرتیق (ص. ۱. فضله، زیاده، اکسیك ضدی. ۲. آرتان، کری قالان، بقیه: آرتیق یمك = یندکدن صکره قابده قالان، نیمخورده. = س. فضله کلوب آرتان شیء: یمك آرتیغی.

آرتیق (د. ۱. دها، غیری، بوندن زیاده: آرتیق ایستمم. ۲. ایمدی، اویله ایسه: آرتیق کیده‌لم. ۳. الویرر، کافی: آرتیق انصاف. ٤. اماده: آرتیق چوق اولدی.

بن اونك آرزوکشی دکلم.

آرزولامق (فت [«آرزولمك» صورتنده تحریری عبثدر.] ۱. جان ویورکدن ایستمك، تمنی ایتمك. ۲. کوره‌جکی کلمك، اوزله‌مك، مشتاق اولمق.

آرزولی (ص. ایستکلی، طالب، هوسکار.

آرزومند (ص. فا. طالب، مشتاق.

آرسلان (س. قوت و صولتیله مشهور اولان معروف حیوان، اسد، شیر. || مج. جسور آدم، بهادر. || آرسلان آغزی = ۱. حوضه صو آقدقده مخصوص بوشکلده دایکلی طاش. ۲. برنوع چیچك که آناسنه بابانسنه پای ویرن دخی دیرلر. || آرسلان پنجه‌سی = قویروغی = نبات انواعی.

آرسلانجی (س. آرسلانی محل.

آرسلانخانه (س. بر ویا بر قاچ آرسلانك وسائر سباعك دخی حفظ اولندیغی محل.

آرسلانلامق (فل. ۱. صکره دن غیرته کلوب یرندن یره آتلمق. ۲. بیوبوب یکیت اولمق.

آرسنیك (س. ایونانیدن مستعار [فر. Arsenic] کیمیا صیچان اوتی.

آرش (حد. [فر. Marche] عسکر تعلیمنده یوری! قوماندەسی.

آرش (یاخود آریش س. منسوجاتده بوی ایپلیکی، آرغاج مقابلی، تار.

آرش (آریش س. ۱. قولك دیر. سکدن آشاغی قسمی، ساعد. ۲. اوکوز آرابه‌سنك اوق.

آرشیدوق (س. [فر. Archi-duc] باش دوقه معناسیله آوستریا وسائر بعض خاندان حکمداری افرادینه ویریلن عنواندر. ؤ: آرشیدوشس (Archiduchesse). [شیوهٔ لسانمزله ناقابل توفیق کلماتدندر.]

آرشین (یاآرشون. س. ۱. پارمقلر اوجندن اوموزه قدر اولان قول بویندن مأخوذ معروف اولچی، ذراع. ۲. بجاق آره‌سی، آدیم: آرشینی بیوك = آچیق آدیملر آنان اوزون بجاقلی؛ آرشینلری آچیق = آچیق آدیملرله چابق یورتمك. || مج. حساب، اولچی، خایا، قوروتنی.

آرشینلامق (فت. ۱. آرشینله اولچمك. ۲. مساحه ایتمك. ۳. آچیق آدیملر آتەرق چابق کچمك.

آرشینلق (ص. ۱. آرشینله اولچیلن ویا صاتیلان. ۲. برآرشین بوینده اولان.

آرغاج (س. منسوجاتده اکثنه آتیلان ایپلیك، آتقی، آریش مقابلی، پود. || طاغ آرغاجی = طاغك یاصی تپه‌سی.

آرغاجلامق (فت. ۱. آرغاج آتقی، آتقیلامق. ۲. صارمق، مر.

آرغالی (س. یبان قویونی، طاغ قویونی، وعل.

آرغامق (فت. صارمق. مر.

آرغید { س. طاغ یلی، کچید، بوغاز. مر. (آرغیدال و آرغادال دخی دینلیر.)

آرغمق { با: آریغمق.

آرغین { ص. (« آرغمق »دن. اسکی املاسی: آرغون) ضعیف، زبون، دوشکون، درماسز: آرغین میدر طارغین میدر.

آرق { س. تارله وبوستانه صو آقیتمق ایچون آچیلان یول، خرق، جدول.

آرقداش { س. (« آرقه »دن. اصلی: آرقه‌داش.) ۱. رفیق، شریك. ۲. معاون، یاور.

آرقداشلق { س. رفاقت، رفیقلك، شریکلك. || آرقداشلق ایتمك = رفاقت ایتمك، برابر بولنمق.

آرقوری { ص. (غا: آیقری) اکری، بر یاندن اوبر یانه کچن، حایلی. || آرقوری آدم = ترس آدم. || آرقوری دیدن کلمك = کج معامله ایتمك.

آرقه { س. ۱. صرت، ظهر، پشت: آرقه یه آلمق؛ آرقه اوستی یاتمق. ۲. کری طرف، خلف، ورا، پس: طاغك آرقه سنده. ۳. یوز مقابلی، ترس، ظهر: کاغدك آرقه سنه یازمق. ٤. آلت طرف، صکره، مابعد: آرقه دن کیتمك، آرقه یه قالمق. ٥. حامی، التماسجی، ظهیر، شفیع: اوآدمك آرقه سی یوقدر. ٦. حمایه، مظاهرت، التماس: آرقه سز بر شی اولماز. ۷. بطن، نسل: آرقه دن آرقه یه = بطناً بعد بطن. || آرقه آرقه یه ویرمك = تعاون ایتمك، ال برلکیله چالیشمق. || آرقه آرقه = کریسین کری. || آرقه دن آرقه یه = کیزلیدن، بللی ایتمکسزین. || آرقه سی پك، قوی = اوشومیه جك صورتده کیتمش. || بر شیئك آرقه سنه دوشمك = تعقیب ایتمك. || آرقه سنده طولاشمق = تحری ایدوب اله کچیرمکه چالیشمق: بر خدمت آرقه سنده طولاشیور. || آرقه ویرمك = طیانمق، استناد ایتمك. = ص. آرقه ده وکریده بولنان: آرقه قپو؛ آرقه سوقاق.

آرقه لق { س. بلدن یوقاریسنی اورتن بر نوع لباس که یلکك اوستنه کیلیر.

آرقه لی { س. ۱. صرتی قوی. ۲. حامیسی اولان، التماسلی.

آرقه لیج { س. حمال سمری.

آرمادور { س. (یونا. Arma-tore) بح. ۱. کمینك دیرك وسرن ویلکن کبی تجهیزاتی یاپان آدم. ۲. کیده خلاط ایلیشدیرمکه مخصوص آغاج ویا دمیر قول: آرمادور چلیکی.

آرمغان { س. هدیه، پیشکش، تحفه، برکذار.

آرمود { س. (فا. « امرود » دن) معروف میوه، عربیده کمثری دینور. انواعی چوقدر: آچقه، بك، بوزطوغان، قاوصره، قیش، مصطفی بك آرمودی. || آرمود آغاجی، بو میوه‌یی ویرن آغاج.

آرمودی { ص. آرمود شکلنده اولان - || آرمودی آلتون (وغلطی آرمودیه) = نظرلق مقامنده چوجقلره طاقیلان یاصی و یوفقه یازیلی آلتون.

آرموز { س. (روجه دن؟) کمی قایلامه‌لری آره‌سنده کی چاتلاق.

آرمه { س. (یونا. Arma) ۱. کمینك دیرك وسرن و یلکن کبی تجهیزاتی. ۲. حکمدار وندره بکلری خاندانلرینه مخصوص بر طاقم اشارات و رسملری حاوی لوحه. || آرمه‌یی آلمق = کمینك تجهیزاتی سلب ایدوب تکنه حالنده براقمق.

آرناؤد { س. (ر. -ἀρβανίτης بوده آرناؤدجه. دن: آربان، آربر. آرنبود صورتنده تحریری عبشدر.) روم ایلینك غرب جهتنده یاشا. کن معروف قوم. || آرناؤد الماسی = قالقاندلن جهتنده چیقان اعلا جنسی. || آرناؤد بوبری = قرمزی بوبر. || آرناؤد پنیری = آرناؤدلغك قونیجه جهتنده چیقان اوفق کله شکلنده یاغلی برجنس پنیر. || آرناؤد داریسی = دار - یمك برجنسی. || آرناؤد ریختسی = دکزك دیبنی براز طارایوب بیوك طاشلری بربری اوزرینه اوتورتمق صورتیله یاپیلان خفیف ریختم.

آرناؤدجه { س. آرناود لسانی. || = ص. ۱. آرناؤد لسانده: آرناؤدجه سویلمك. ۲. آرناؤدلره مخصوص طرزده: آرناؤدجه قوزی پیشیرمك.

آرناؤدلق { س. ۱. آرناؤدجنسیتی و بو جنسیته منسوبیت: آرناؤدلغی انکار ایتمیور. ۲. آرناؤدلره مسکون مملکت، روم ایلینك غرب جهتی؛ قوصوه، اشقودره، مناستر، یانیه ولایتلری.

آرنیقا { س. (یو. Πταρμικός فر. Arnica) قانی طوردیرمق خاصه‌سنی حائز برکوك، اوکوز کوزی.

آروانه { س. بوز دیشی دوه.

آره { آره‌لق وسائره. با: آرا وسائره.

آری { س. (« آریمق » دن) ۱. بال یاپان معروف سیکك، نحل، زنبور. ۲. قوغان. || اشك آریسی = بو سیکنکلك بال یاپماز جنسی. || اوغل آریسی = تازه یتیشن‌کی بیاض بال یاپار. || آری اوتی = یوکسوك اوتنك پنبه ویا صاری نوعی. || بال آریسی = بال یاپان آری، نحل. || بك آری، آری بکی = هر قوغانده قومانده ایدن دیشی آری. || آری چیچکی = بر نوع چیچك. || آری قوشی = یشیللی صاریلی چاغرتقان برجنس قوش. || آری قوغانی = آریلرك بال یاپدقلری اوفق کنبد شکلنده یووه. || یبان آریسی = ایکنه نر وبال یاپماز آری نوعی. || آری یووه‌سی = یك غلبه‌لکدن کنایه.

آریا { س. (یونا) بح. خلاطلری ایندیرمك حرکتی: آریا ایتمك.

آریتمق { فع. ۱. بیقامق، یومق، تطهیر وتنظیف ایتمك. ۲. زائدی تنقیح ایله تمیزلمك، تصفیه ایتمك، ساده لتمك. مر.

آریغ { آریغمق. با: آریق، آریقمق.

آریق { ص. (« آریمق » دن. اسکیمیش ایسه‌ده یرینه قائم اولان «ضعیف» کلمه‌سنك مناسبی بسبتون بشقه اولوب، یری بوش اولدیغندن استعمالی الزمدر.) ۱. آتی یاغی سوزلمش، ضعیف، لاغر. ۲. ساده، صاف، پاك، تمیز، بری.

آریقلاتمق { فع. اتسز ولاغرایتمك، ضعیفلاتمق. مر.

آریقلامق { فل. و: آریقلاتمق { فل. اتسز ولاغر اولمق، ضعیفلامق. مر. (احیایی الزم.)

آریقلق { س. ۱. اتسزلك، لاغرلق، ضعیفلك. ۲. ساده‌لك، صافلق، تمیزلك. مر.

آریقمق { فل. (« آریمق » و « آرغیمق » دخی دینلیر.) ۱. آتی یاغی سوزیلوب ضعیف ولاغر اولمق. ۲. یو. ریلوب زبون دوشمك، دوشکون اولمق. مر.

آریلمق { فل. ایبلشمك، خسته لقدن قالقمق، شفایاب اولمق، کسب افاقت ایتمك. مر.

آریمق { فل. ۱. تمیزلنمك، پاك و طاهر اولمق. ۲. ضعیفلامق، اتسز ولاغر اولمق. ۳. خسته لقدن قالقمق، شفایاب اولمق، کسب برء وافاقت ایتمك. مر.

آریتمق { فط. ۱. بیقامق، تمیزلنمك. ۲. ساده وبری اولمق. ۳. اصلاح نفس ایتمك. مر.

آز { ص. ۱. چوق مقابلی، قلیل، اندك، جزئی: بوقیمت شو مالە کوره آزدر. ۲. سیرك، نادر: او یرك یاغموری آزدر. = س. ۱. آزلق، قلت: آز چوغه تابعدر؛ چوغه آزه باقلماز؛ چوغی کیتدی آزی قالدی. ۲. آز اولان شیء: آزله قناعت ایتمك. = ح. ۱. آز مقدار ده: آز سویلمك؛ آزیمك. ۲. سیرك اولەرق، نادراً: بویله ایش آز دوشر. || بر آز = ۱. آز مقدار، جزئیجه: بر آز صو ویرك. ۲. جزئی وقت: بر آز بکلەیك. || بر آزدن = صکره‌جه: بر آزدن کلك. || الك آزدن = اقلی، لااقل. || آز بچق = جزئیجه، اهمیتسز مقداردە؛ وکنایه طریقیله او لدیجه: اوندن ده آز بچق معلو. ماتمز واردر. عو. || آز چوق = هر نه مقدار ده اولورسه، چوق دکل ایسه آز اولسون: آدمجغز آزچوق اوقومش. || آزقالدی = همان: آزقالدی دوشیوردم. || آز کره، آز دفعه = نادراً.

آز { س. فا. حرص، طمع، طمعکار. لق. لسه.

آزاجق { ص. ح. (یاخود آزیجق وطوغریسی آزجق) ۱. پك آز مقداردە: بکا آزاجق ویرك. ۲. پك آز زمان: آزاجق بکلەیك.

آزاد { ص. فا. کوله لکدن ویا اسارتدن قورتلمش، معتوق: آزاد اولمق. ۲. قیدسز، سربست، لاابالی. ۳. مکتبدن صالیویرلمش: خواجه شاکردانی آزاد ایتدی. = س. ۱. اسارتدن قورتارمه، اعتاق: آزاد قبول ایتمز بنده. ۲. اطفال

مکتبدن صالیوبرلمسی: آزادوقتی. || آزادات = قیودك صاغ‌طرفی.

آزادگی (س. فا. «آزاده» دن) هر قید دن مبرا اولیش، سربستی، قیدسز ولا ابالیانه یاشایش. لس.

آزادلامَق (فع. ۱. اسیر ویا کوله وجاریه‌یی آزاد، اعتاق ایتمك. ۲. (اطفالی) مکتبدن صالیوبرمك.

آزادلق (س. ۱. اسیر ویا کوله و جاریه‌نك قویوبرلمسی، عتق: آزادلق کاغدی. ۲. سربستلك. = ص. اعتاقه مستحق، اعتاق وقتی کلمش: آزادلق کوله.

آزادلی (ص. س. آزاد و اعتاق ایدلمش کوله وسائره.

آزاده (ص. فا. ۱. هرقیددن مبرا، سربست، حر. ۳. مبرا، عاری، سالم: بن اویله شیلردن آزاده‌یم. || آزاده‌دل = کوکلی برشیئه مربوط اولمیان. || آزاده سر، باشنده غائله اولمیان. (ج. فا. آزادکان.)

آزادی (س. فا. آزادلق، سربستلك. لس.

آزار (س. فا. «آزاده» عقوبت. || دل آزار = کوکل اینجیدن. || مردم آزار = آدم اینجیدن. || آزار دیده = ظالم کورمش.

آزار (س. (آنف البیان لفظ فارسیدن) چیقشمه، عتاب، تکدیر، سرزنش: آزار ایشیتمك.

آزارلاتمَق (فع. تکدیر و عتاب ایتدیر.

آزارلامَق (فع. چیقشمق، عتاب وسرزنش ایتمك: پدرم بنی چوق آزارلادی.

آزارلاتمَق (فط. تکدیر و سرزنشه دوچار اولمق: بن آزارلانمق ایستمم.

آزارلایش (س. چیقشمه، عتاب، تکدیر.

آزالتمَق (فع. مقداری ایندیرمك، اکسیلتمك، نقلیل، تنقیص ایتمك: بن توتونی آزالتدم.

آزالمَق (فل. مقداری تنزل ایتمك، اکسیلمك، تناقص ایتمك: ایشمز آزالدی.

آزدیرلمَق (فع. ۱. بشقه‌سی طرفندن تخریش وتهییج ایدلمك. ۲. یوز ویریلوب شیمارلمق: یوز بوله بوله آزدیردی. ۳. یولدن چیقارلوب افساد واغوا اولنمق. ٤. جزئی بر فنالق اصلاح اولنمیه‌جق حاله کلمك.

آزدیرمَق (فع. ۱. حرکتنه کتیرمك، تخریش وتهییج ایتمك. ۲. یوز ویروب شیمارتمق. ۳. یولدن چیقاروب اضلال واغوا ایتمك، آیارتمق، صاپتمق. ٤. جزئی بر فنالغی اصلاح اولنمیه‌جق حاله کتیرمك: چاشیرجی چاشیری آزدیردی = فنا بیقمایه‌رق تمیزلنمیه‌جك بر حاله کتیردی.

آزر (یاخود آزار. ح. مکرراً آز مقداردن، تدریجاً، یواش یواش: صوبی آزر ایچملی. (اکثریا مکرر قوللانیلیر:) آزر آزر بو ایشی بیتیره‌جکز.

آزرده (ص. فا. اینجینمش، آزار کورمش. || دل آزرده، آزرده دل = کوکلی اینجینمش، محزون، مکدر.

آزرغمَق (فع. آزویرمك، اسیر کمك، دریغ ایتمك.

آزغاشمَق (فع. یوزیشمق، مخاصمه ایتمك. مر.

آزغین (ص. («آزمق» دن) آزمش، متهور، حشاری: آزغین آت.

آزغینلق (س. آزمش آدمك حالی، حشاریلق، تهور.

آزما (ص. فا. («آزمودن» فعلندن امر اولوب، ترکیباتده بولنور.) دنه‌مش، تجربه ایتمش: کارآزما = ایش کورمش، تجربه دیده.

آزماق (س. ۱. طاشمش دره، سیل. ۲. صو سدینك صویك فضله‌سنه یول ویرن یری.

آزمان (ص. ۱. جنس ونوعنك ایجابتدن زیاده بیومش، پك ایری: آزمان قوچ. ۲. مختلف الجنس ایکی حیواندن طوغمه، ملز: وان آزمانی بر کدی.

آزمایش (س. فا. («آزمودن» فعلندن سمعی.) دنه‌مه، تجربه.

آزمسامَق (یاخود آزیمسامق ویاآزمسیمق. فع. آز کوروب بکنمه‌مك، استخفاف ایتمك.

آزمَق (فل. ۱. جوشمق، تهور وهیجانه کلمك، شیمارمق = بو آدم آزدی. ۲. طاشمق، فیضانه کلمك: درملر آزمش. ۳. طوغری یولدن چیقمق، طغیان ایتمك. ٤. کسب شدت ایتمك: روز کار آزدی. ٥. شهوتی غلبه ایتمك. ٦. فنالاشمق، التهاب پیدا ایتمك: یاره‌سی آزدی. ۷. قودورمق: کوبك آزدی. ۸. صارارلوب تیزلنه‌میه‌جك بر حاله کلمك: بوچاشیر آزمش. ۹. مختلف الجنس ایکی حیواندن تولد وتحصل ایتمك: بو قیون مرینوسله قیوبرجقدن آزمشدر؛ بوکوبك چقالدن آزمشدر. || دوش آزمق = احتلام اولمق.

آزموده (ص. فا. («آزمودن» فعلندن سمعی.) ۱. تجربه اولنمش، دکنمش، مجرب. ۲. تجربه کورمش. || کارآزموده = ایش کورمش، تجربه دیده.

آزمه (س. آزمق فعلی. ن: آزمق. = ص. مختلف الجنس ایکی حیواندن متولد: آزمه کدی؛ وان آزمه‌سی؛ چقال آزمه‌سی بر کوبك.

آزو (س. بك: آرزو.

آزوای (س. بیمان مرسینك بر جنسی.

آزوت (س. (یونانیدن مستعار فر. Azote) کیمیا. اجسام بسیطه‌نك بریدر.

آزوق (بك: آزیق وسائره.

آزی (یدنی‌یی جیکمکه مخصوص دوز و یاصی دیش که آغزك ایکی طرفنده آلتلی اوستلی اولور: آزی دیشی. || گمی آزی یه آلمق = سرکشلك ایتمك. ا مجازاً انسان حقنده دخی مستعملدر.)

آزیمَق (فل. ۱. چوق اوزامق، حددن زیاده بویی پیدا ایتمك. ۲. یولدن صاپمق. دلغیان ایتمك.

آزیشدیرمَق (فع. تدریجاً شدتلندیرمك: غاوغایی آزیشدیردیلر.

آزیشمَق (فل. ۱. تدریجاً آزمق، کسب شدت ایتمك: غاوغا آزیشدی. ۲. طوتیشمق. غاوغا ایتمك.

آزیق (یاخود آزوق، س. ۱. بیه‌جك، یینی طعام، قوت. غدا. ۲. ذخیره، رزق، مأکولات.

آزیقلانمَق (فل. ۱. یمك، تغذی ایتمك. ۲. ذخیره تدارك ایتمك، قوت ایدنمك.

آزیقلی (ص. محتاجینه بیه‌جك ویرن. آج طویورلر، مطعم، منعم.

آس (س. قاقم.

آس (سد. عر. بك. مرسینن آغاجی.

آسا (د. فا. ترکیباتده تشابه بیان ایدر.) کبی، مماثل: کل آسا = کل کبی.

آسادون (سد. عر. بك. چوبان دودوکی.

آسان (ص. فا. قولای، سهل، یسیر.

آسانسور (س. (فر. Ascenseur) بیسوك و مرتفع ابنیه‌ده خلق یوقاری چیقاروب آشاغی ایندیرمك ایچون ماکینه ایله چیقوب اینر حجره. مصعاد.

آسایش (س. فا. («آسودن» فعلندن سمعی.) ۱. راحت، حضور. ۲. امنیت عمومیه، صلح و رفاه عمومی: حفظ آسایش. || آسایش پرور = امنیت وصلح عمومیه خدمت ایدن. || آسایش پرورانه = امنیت عمومیه یه خدمت ایده‌جك صورتده.

آستار (س. (اسکی و شرق ترکجه‌ده آلت، تحت، زیر دیمك اولان «آست» دن.) ۱. انوابده یوزی تشکیل ایدن قماشك آلتنه یعنی ایچنه قاپلانان بز وسائره: آستاری یوزندن بیالی. ۲. صیره‌وبویاوسائره آلتنه کیریلن قباقات. || مج. داخلی، خارجی آستار = خسلق ایکی یوزندن بیری.

آستارلامَق (فع. آستار کیرمك.

آستارلق (ص. آستاره یارار (بز، صیوه، بویا وسائره).

آستارلی (ص. آستاری اولان، آستار کیرملش.

آستان (س. فا. ۱. اشیك، عتبه. ۲. درگاه، دربار، بارکاه.

آستانه (س. فا. اشیك، عتبه. ۲. پایتخت، مرکز سلطنت. (بو معنا ایله استانبوله

علم اولمشدر. | ٣. بیوك تكیه. مركز.

آستانه لی | س. ص. استانبوللی.

آستین | س. فا. اثواب قولی، یك. كم.

آسمان | س. فا. گوك. سما. سپهر. فلك.

آسمانی | ص. فا. ١. گوكه منسوب ومتعلق، سماوی: بلای آسمانی ٢. گوك رنگنده، آچیق ماوی: آسمانی چیچر.

آسود | س. فا. راحت. حضور. راحتلانمه. استراحت. لس.

آسودگی | س. فا. راحت. حضور. استراحت. آسایش. لس.

آسوده | ص. فا. [«آسودن» فعلندن سمف.] راحتلانمش، مستریح. || آسوده خاطر = جمعیت خاطره مالك. || آسوده دل = گوكلی راحت. || آسوده نشین = راحت اوتوران.

آسیا | سمف. [یو. ٨٦٪] ارضك بیوك [قطعات خمسه سنك الك] قطعاتی. [آسیای وسطی، آسیای غربی، آسیای شمالی كبی تعبیرات غلط دكلدر، زیرا عللر هر لسانك مالیدر.]

آسیا | س. فا. دكرمن. لس.

آسیاب | س. فا. صو دكرمنی. لس.

آسیب | س. فا. بلا. مصیبت. آفت.

آسیده | س. [عر: عصیده دن.] اورته سنه اتلی بامیه دوكلش پرنج ویا آرپه اونی خمو رندن عبارت عرب یمكی.

آسیه | صف. عر. نبا. فصیله. آسیه مرسسین آغاجی قیبلندن اشجار طاقمی.

آش | س. یمك. طعام: پیشمش آشه صوقوق صو قاتمق. | آش اوی = مطبخ. || آق آش. اكشی آش. بغدای آشی، سوتلی آش (غا: سوتلاج)، صاری آش. نازلی آش = یمك انواعی. | آش پیرمك (وغا: آش ارمك) = كیه قادین یمكدن تیتسینمك.

آشاغی | ص. ١. یوقاری مقابلی. سافل. تحتانی. زیرین: اوك آشاغی قاتی. ٢. اكسیك. نقصان، دون: یوك قیمتی آشاغی. ٣. آلچق. دون. بیاغی. دكرسز: آشاغی آدم. آشاغی مال. = س. آشاغی طرف. آلت. مادون: بو نارلهك آشاغیسی صو. لاقدر. = ظم. آلت. تحت. زیر: پر آشاغی پر یوقاری قو. | آشاغی ایتمك. || آشاغیدن. آشاغی یه. || آشاغی آتمق = بیانه آتمق. اعتبار ایتمهمك. || آشاغی آلمق = دو. شورمك، بیقمق. || آشاغی اورمق = طرح وتنزیل ایتمك. || باش آشاغی = ترسنه دونمش. || آشاغی دوشمك = سقوط ایتمك: طرح اولنمق. || آشاغی یوقا. ری = تقریباً. اكسیك زیاده.

آشاغیلامق | فل. ١. ایتمك، دوشمك. تنزل ایتمك. ٢. قیمت واعتباردن دوشمك. بیاغیلاشمق: بوغزته یك آشاغیلادی. = فة. قدر واعتباردن دوشورمك.

آشاغیلی | ص. آشاغیسی اولان: آشاغیلی یوقاریلی. او.

آشام | ص. فا. [ایچمك دیمك] اولان «آشامیدن» فعلندن سمف. اولوب تركیباتده مستعملدر. | ایچن، ایچیجی، شارب: می آشام = شراب ایچن.

آشتی | س. فا. باریشیقلق، صلح، مسالمت. لس.

آشجی | س. ١. بر خانه ویا قهوه ناقده یمك پیشیرمكله مكلف آدم. طباخ: اركك قادین آشجی. قرمك آشجیسی، آشجی باشی. آشجی یاغی. ٢. مخصوص بردكانده یمك پیشیروب بدل مقابلنده خلقه بدیرن وصاتان، عادی لوتمطه جی: آشجی دكانی.

آشجیلیق | س. ١. آشجی صنعتی وحال وصفتی: آشجیلیق طن اولندیغی قدر قولای بر صنعت دكلدر. ٢. یمك پیشن بر آشخانه، مطبخ. آش اوی.

آشخانه | س. آش اوی، مطبخ.

آشرمق | ا: آشیرمق وسائره.

آشفته | ص. فا. مفتون. شیدا، جیلدیرررجه سنه عاشق، مفتون. = ص. تر. آچیق مشربلی، اویناق. نامووسی مشكوك (قاری).

آشقین | ص. [«آشمق» دن] ١. گچكین، متجاوز آتمش اولان: آلتمش یاشنه آشقمش. ایشلرمز باشدن آشدی. = قل. (ارگك حیوان) دیایسنه ایتمك جفتلشمك: آیغیر قیصراغه. بوغا ایتمكه آشدی.

آشمه | س. آشمق فعلی، عبور، تجاوز ایدن: باشدن آشمه ایشلر. مرواردر.

آشنا | ص. فا. بیلدك. طانیدق، تنیدیسیله كوریشیلن، یاد. نجی ضدی. || مج. واقف، معلوم. مالی خبیر: ادبیات شرقیه یه آشنا بر آدم. — بو معنیا ایله وصف تركیبی یه كیرر: كار آشناء ایش بیلیر: لسان آشناء برلسان اجنبیه واقف. = س. تر. عو. معهود، اسمی ذكر اولنمامق ایستنیلن شیئدن كنایه: آشنادن كتیردیلرمی؟ | بو حالده اشخاصه مخصوص اولیوب اشیایه ده اطلاق اولنور. — اصل فارسیده شیئی ساكن ایكن، لسانمزده خلط مشهور اولهرق مكسور اوقونوب، یالكز بو صوك معنا. ده ساكن اولهرق زبانزددر.]

آشناق | س. فا. [«آشنا» دن] ١. معارفه یه دلالت ایدن سلام وتمنا كبی علامت. [التفاتدن خفیفدر.] || آشناق ایتمك = سلام ویرمك. تمنا ایتمك. مرحبا دیمك: بكا آشناق ایتدی.

آشنایی | س. فا. [«آشنا» دن] ١. بیلدكلك. معارفه. التفات. لس.

آشنمق | ا: آشنه یرمق وسائره.

آشوب | س. فا. [«آشفته» دن] قارغاشالق. — قاریشد. یرنجی وصف تركیبی یه كیرر: جهان آشوب = عالمی قاریشد. یران... یر آشوب = فسادله مملو.

آشوبگاه | وآشوبكه. س. فا. اغتشاش یری، قارغاشالق محلی.

آشوری | ا: آشیری.

آشی | س. [«آشمق» دن] ١. بر شیئه شیئدن آلنوب دیكر بر شیئه نقل اولنان ماده. ٢. جیچك علتنك ویا دیكر بر علتك اوكنی آلمق ایچون تلقیح اولنان ماده: اینك، جیچك آشیسی. ٣. بیسانی ویا جنسی عادی آغاجه جنسنه قریب برانی آغاجدن اوریلان قلم ویا بارق آشیسی. || آشی قلمی = آغاجه آشیلانمغه مخصوص قلم.

آشیان | س. فا. قوش یووه سی. || مج. مسكن، اقامتگاه. — بو معنا ایله تركیباته ده كیرر: فردوس آشیان = جنت مكان.

آشیانه | س. فا. آشیان مرا. دفیدر.

آشی بویاسی | س. دیوار بویا. مقده مستعمل قیرمزی ویا صاری طوپراق.

آشیجی | س. ١. جیچك آشیسی اوران. تلقیح جدری اوران. طبیب ویاجراح. ٢. آغاج آشیلامق صنعتی اجرا ایدن آدم.

آشیجیلیق | س. ١. جیچك آشیسی اوران طبیب ویا

٢. حرفی تجاوز ایدن. متهور: آشقین طاشقین.

آشكار | ص. فا. آچیق، میدانده، بالی، عیان. ظاهر. || آشكار ایتمك = میدانه چیقارمق. آچیقدن یاپمق. || آشكار اولمق، میدانه چیقمق، ظاهر وعیان اولمق. = ح. آچیقدن. ظاهر وعیان اولهرق: آشكار سویلدی.

آشكارا | ص. فا. عر. آشكار، ظاهر.

آشكاره | ص. فا. آشكار لس. — ح. آشكار، آچیقدن. | حال اولهرق استعمالی زیاده در: | بن آشكاره سویلدم.

آشلاتمق | فة. و:

آشلامق | فة. [«آش» دن] یمك پدیرمك: اطعام ایتمك. — ا: آشیلاتمق، آشیلامق.

آشلق | س. [«آش» دن] فة. یینتی، مأكولات، ارزاق، ذخیره. [ج: آشلیغ.]

آشلقجی | س. فة. ارزاق متعهدی. [ج: آشلیغجی.]

آشمق | مض: آشار. فة. ١. یوكسك برشیئك اوستنه چیقوب اوته سنه ایتمك: طاغی آشمق. ٢. برحد فاصلی كچمك، آتلامق، عبور ایتمك: خندق، ایرماغی، دكیزی آشمق. || مج. حد معروفی كچمك، تجاوز ایتمك، چوق اولمق. || باشدن آشمق = پك زیاده كلمك، موجب عجز وحیرت اولهجق درجه ده چوغالمق: ایشلرمز باشدن آشدی. = قل. (ارگك حیوان) دیایسنه ایتمك جفتلشمك: آیغیر قیصراغه. بوغا ایتمكه آشدی.

آشمه | س. آشمق فعلی، عبور، تجاوز ایدن: باشدن آشمه ایشلر. مرواردر.

آشنا | ص. فا. بیلدك. طانیدق، تنیدیسیله كوریشیلن، یاد. نجی ضدی. || مج. واقف، معلوم. مالی خبیر: ادبیات شرقیه یه آشنا بر آدم. — بو معنیا ایله وصف تركیبی یه كیرر: كار آشناء ایش بیلیر: لسان آشناء برلسان اجنبیه واقف. = س. تر. عو. معهود، اسمی ذكر اولنمامق ایستنیلن شیئدن كنایه: آشنادن كتیردیلرمی؟ | بو حالده اشخاصه مخصوص اولیوب اشیایه ده اطلاق اولنور. — اصل فارسیده شیئی ساكن ایكن، لسانمزده خلط مشهور اولهرق مكسور اوقونوب، یالكز بو صوك معنا. ده ساكن اولهرق زبانزددر.]

آشنالق | س. فا. [«آشنا» دن] ١. معارفه یه دلالت ایدن سلام وتمنا كبی علامت. [التفاتدن خفیفدر.] || آشنالق ایتمك = سلام ویرمك. تمنا ایتمك. مرحبا دیمك: بكا آشنالق ایتدی.

آشنایی | س. فا. [«آشنا» دن] ١. بیلدكلك. معارفه. التفات. لس.

آشنمق | ا: آشنه یرمق وسائره. = آشنمق وسائره.

جراحك حال وصفتی. ۲. آغاج آشیلایان آدمك صنعتی.

آشپرتمق { فت. («آتمق» دن) ۱. بر شیئی برارتفاعك اوستندن کچیرمك، اوته یه آتلا. تمق. ۲. کچمك. صاومق، تهلکه‌یی آتلامق. ۳. دفع ایتد. یرمك، پشقه‌سی واسطه‌سیله اورته‌دن قالدیروب نابدید ایتمك. ٤. چالدیرمق، سرقت ایتدیرمك.

آشپرتمه { س. ۱. آشپرتمق فعلی. یا: آشپرتمق. ۲. اکر بندی، قولان. ۳. یاشمغك اوست قاتی. = ص. ۱. چالینمش، مسروق. ۲. اوستدن آتیلان: آشپرتمه یاشمق.

آشپرلمق { فعـ. ۱. یوکسك بریرك اوستندن کچیرلمك: طاش دیوارك اوستندن آشپرلمق. ۲. آتلانمق، صاولمق. ۳. دفع وتبعید ایدلمك. ٤. چالنمق، سرقت ایدلمك.

آشپرمق { فت. («آشمق» دن) ۱. یوکسك بر یرك اوستندن کچیرمك. ۲. آتلامق، کچیرمك، صاومق: بو قضایی ده آشپردق. ۳. دفع وتبعید ایتمك. ٤. قاپوب کوتوزمك. ٥. چالمق، سرقت ایتمك. ٦. حدی تجاوز ایتمك، چوق ایلری کیتمك.

آشپرمه { س. ۱. آشپرمق فعلی. یا: آشپرمق. ۲. دیکر بر شیئك اوستندن آتیلان ویا باغلانان شیء. = ص. چالینمش، مسروق.

آشپری { ص. («آشمق» دن. — آشری وآشوری ده یازیلیر.) ۱. حددن متجاوز، پك زیاده ارلان: آشپری در. جه‌ده جسور. ۲. بر شیئك اوته‌سنده بولنان، ماورا ده ارلان: دکیز آشپری یر. ۳. برینی آتلایوب دیکرینی قوللانمغله واقع اولان، برر فاصله ایله وقوع بولان: کون آشپری = بر کون اولوب، برکون اولمیان؛ او آشپری = بر اوه عائد اولوب برینه اولمیان. = ح. ۱. پك، چوق، زیاده. حددن افزون: آشپری حدتلندی. ۲. فاصله ایله، فاصله‌لی اوله‌رق: کون آشپری کلیور. = ظ. بر شیئك اوته‌سنده: دکیز آشپری اوتوریور. (چ: آشاری.)

آشپسز { ص. ۱. چیچك علتنه تلقیح جدریسی اجرا اولنمامش، نه‌قدر آشیسز چوچقلر وار ایسه آته یلانملی. ۲. آشی اورلمامش (یبانی آغاج).

آشپ طاشی { س. آشی بویاسنك معدنی. ازله‌مشی.

آشپق { ص. («آشمق» دن) بر شیئك اوزرینه آشوب جیقمش. = س. طوپوق کیکی که اویونده قوللانیلوب بربری اوستنه قونور. — آشپق کیکی دخی دیرلر. (اسکی املاسی: آشوق.) || آشپق آتمق = طوپوق کیکیله اویون اویناملق: وجـ. رقابته کیریشمك. || آشپغی بك، چفت اوتورمق = ایشی راست کلمك. || هب بر قویون آشپغی یز = جمله‌سی مساویدر.

آشپقمق { فل. قد. عجله وشتاب ایتمك. — آشپقدیر. مق = تعجیل ایتمك. (چ: آشوقماق. قاق. آشوقتورماق مستعملدر.)

آشپلاتمق { فت. ۱. چیچك علتنه قارشی تلقیح جدری اوردیرمق، بالواسطه آشپلامق: چوچقلری آشپلاتدم. ۲. آغاجه آشی اوردیرمق: بادم آغاجنه قایصی آشپلاتدم.

آشپلامق { فت. («آشی» دن) ۱. چیچك علتنه قارشی آشی اورمق: بنم چوچقلری فلان طبیب آشپلادی. ۲. یبانی آغاجه آشی اورمق: آرمود قلمی آخلاطه آشپلاملی. ۳. (صو وسائر مشروباتی قیو ویا قارده) صوئوتمق: شربتی آشپلادیکزمی؟

آشپلامه { س. ۱. آشپلامق فعلی. یا: آشپلامق. ۲. یکی آشپلانمش آغاج: باغده‌کی آشپلامه‌لری صولاملی. = ص. ۱. آشپلانمش (آغاج): بو کراز آغاجی آشپلامه‌میدر؟ ۲. برقاب درونده قویویه ویا قاره قونوب صوئودلمش: آشپلامه صو.

آشپلانمق { فعـ. ۱. چیچك علتنه قارشی آشی اورلمق، تلقیح جدریسی اجرا اولنمق: چوچقلرك جمله‌سی آشپلاندی. ۲. آغاجه آشی اورلمق: بومه‌سمده آغاج آشپلانماز. ۳. آشی ایله تلقیح اولنمش کبی تماسله ودیکر صورتله کچوب سرایت ایتمك: بو علت بزده آشپلانه‌جقدر.

آشپلی { ص. ۱. آشی اورلمش، تلقیح جدری عملیاتی اجرا اولنمش (آدم). ۲. ایی بر جنسدن قلم اورلمغله جنسی اصلاح اولنمش (آغاج).

آشپندیرمق { فت. سورته‌رك اویوب چقور. لاتمق ویا اوستنده‌کی یازی و چیچك وسائریی سیلوب حك وحذف ایتمك: کثرت تداول مسکوکاتی آشپندیرر. || برینك قیوسنی آشپندیرمق = چوق کیدوب کلك، اوصاندیرمق.

آشپنمق { فل. («آش» دن) چوق سورتمکدن اویلوب چقورلانمق ویا اوستنده‌کی چیقنتیلر سیلنمك، یتمك: قیونك طاش بیلریکی ایپدن آشپنیر؛ آشپنمش آقچه.

آشپنمه { س. سورتمکدن یتوب قازلق وسیلنمك حالی. = ص. سورتمکدن اویلمش ویا سیلنمش (شیء).

آصپور { س. یبان زغفرانی که قرمزی اولور. || مج. پك قرمزی بویا.

آصدیرمق { فت. ۱. یوکسك بر یره ایلیشدیرتوب صارقیتمق، تعلیق ایتدیرمك: بن انوامی چیویه آصدیرمام. ۲. آصمغله اعدام ایتدیرمك، صلب ایتدیرمك.

آصف { س. عر. (حضرت سلیمان ك وزیرینك اسم خاصی. — صنعتده مستعمل اردر.) وزیر: آصف بی‌مدانی. — تشبیه صورتله بعض ترکیباته ده کیرر: وزیر آصف تدبیر. که بوتقدیرده اسم خاص معناسنی محافظه ایدر.

آصفانه { ص. فا. وزیره منسوب. ومتعلق ویاشایسته اولان: حضور عالیء آصفانه‌لرینه.

آصفی { ص. عر. ۱: آصفیه. وزیره متعلق: امر آصفی.

آصقی { س. («آصمق» دن) ۱. باشلیجه کلین اوطه‌سنده سوس ایچون آصیلان شیئلر، پرده، زار، چیچك وسائره، طونائمه: آصقی آصمق. ۲. هدیه ویپشکش مقامنده یکی بنایه یا آرابه آتلرینه یاخود آدملره آصیلان قماش وسائره. ۳. آصلمغه مخصوص شیء، تعلیق اولنان ماده، آویزه. ٤. قورو. مق ویا محافظه اولنمق ایچون آصلمش میوه وسائره هونکی. ٥. پانتالونی اوموزدن آصیلی طوتمه مخصوص باغ. ٦. باشه صاللاندیریلیر زنجیرلی مجوهرات. || مج. تعویق، تأخیر. امهال: ایشی آصقی یه قومق؛ مسئله آصقیده قالمق. || معمم. بنانك آلتی یه‌قلوب دیرکلرله طوتدیرلمسی، بوشه واکرتی یه آتمسی: اوی آصقی یه آلمق. || اد. مزایده ویا مناقصه یوصله سنك عائد اولدیغی دائره‌ده ویا بر محل عمومیده بر مدت معینه ایله آصیلی طورمسی: شو قدر غروشه آصقیه‌دندر.

آصقیجی { س. ۱. کلین اوطه‌لرینی آصقیلرله طوتان آدم. ۲. پانتالون آصقیسی یاپان ویا صاتان آدم.

آصلمق { فعـ. ۱. یره ایلیشدیریلوب صارقیدلمق، تعلیق ایدلمك: فس چیویه آصلماز. ۲. صلب ایله اعدام اولنمق: حدود آصیلیر. = فل. صارقمق، اوزانمق، اکلمك: پنجره دن آصلدی. || مج. اصرارله طلب ویا تکلیف ایتمك، صاریلوب براقامق، یاپیشوب کیتمه‌مك.

آصلمه { س. آصلمق فعلی. || مج. اصرار وتعنتله طلب وتکلیف، مسلط اولمش.

آصلیق { ص. آلت تناسلی ناقص اولوب تزوج وتناسله یارامیان (قاری)، رتقاء. = س. بونقصان طبیعی: آصلیق علتی.

آصمق { مض: آصار. فت. ۱. یوکسك بر یره ایلیشد. یروب صارقیتمق، تعلیق ایتمك: اثوابی چیویه آصمق. ۲. صلالاندیرمق. ۳. آصه‌رق اعدام ایتمك: آصوب کسمك. || مج. تعلیق وتعویق وتأخیر ایتمك. || قولاق آصمق = دیکله‌مك. سوء یلتیلن سوزی حسن تلقی ایدوب اونکله عمل ایتمك.

آصمه { س. آصمق فعلی. یا: آصمق. = ص. آصلمش، آصیلی، آویخته: آصمه کوپری؛ آصمه کلید.

آصمه { س. ۱. چار طاقه آصلمش اوزوم آغاجی. ۲. علی الاطلاق اوزوم آغاجی. || مج. آصمه بودامق = مناسبتسز سوز سویلمك. || آصمه یاپراغی، طوله یاپمغه یارایان اوزوم آغاجی یاپراغی.

آصمه قباغی { قباغك چارطاقه آلتسان اوزون بر جنسی.

آصنی (س. بر ایشك صكردیه ترکی، تعلیق، تعویق، تأخیر: ایش آصنیده قالدی.

آصی (س. نفع. فائده. کار، تمتع، نفع. (ج. آسیغ.)

آصیجی (س. آصان. صاب ایدن آدم.

آصیلانمق (فل. کار وتمتع ایتمك. فائده لنمك. مستفید اولمق. (ج. آسیفلانماق.)

آصیله‌جق (ص. صاب اولنمقه مستحق، پك كوتی. (آدم).

آصیلی (ص. (« آصمق » دن) ۱. آصلمش طوران. معلق. آویخته. ۲. صاب اولنمش، مصلوب.

آصیلی (ص. (« آصی » دن) نافع. مفید. تمتعملی. نافع. (ج. آسیفلیغ.)

آصیلیش (س. آصلق فعلی و طرز و صورتی. || مج. مصرانه طلب ویا تكلیف. مسلط اولیش.

آطلاس (یاخود اطلس. س. [یو. Атлас] ۱. جغرافیه خریطه‌لری ویا برفنه مخصوص اشكال ورسملر مجموعه‌سی. — با: اطلس.

آطه (س. (اصلی: آداق. آداغ) هر طرفی صو ایله محاط قره پارچه‌سی. جزیره. || آطه چایی = ایچلمكده قوللانیلیر و قورویی دفع تعفن ایچون یاقیلیر بر نبات. || آطه طاوشانی = مأنوس برجنس كوچك طاوشان. || یاریم آطه = یالكز بر طرفی قره‌یه بیتشیك آطه. شبه جزیره. || آطه‌لر دكیزی = آطه‌لی چوق دكیز كه اصل ترجمه‌ده «آرال» دینلیر وبالتخصیص آبا طولی ایله روم ایلی ویونان آره‌سنده‌كی جزایر بحرسفید دكیزی [Mer Egée].

آطه‌لی (س. صاحب آطه‌لی اولان.

آطه‌سی (ص. آطه‌یه یكیزر. شبه جزیره حالنده: آطه‌سی برین.

آغ (س. قفس شكنده سیرك اوزركو. شایكه. || اوروبجك آغی = بو حیوانجغك سیكك آولامق ایچون قوردیغی زار. || بالیق آغی = صید ماهی یه مخصوص آغلرك انواعی. || آغ آتمق. براقمق = بالیق صیدیچون آغی دكیزه القا ایتمك. قوللانمق.

آغا (س. ایپوه‌ك و پاشلانمق دینك اولان «آغمق» دن] ۱. بیوك، اخندی. ۲. آمر، رئیس، بك: اولوسك آغاسی. ۳. اوقوبوب یازمق بیلنلره افندی دیرینه شرف عنوانیدر. ٤. اوشاغك حرمتلیسی، كبار اوشاغی. || آق آغا = زنجی اولیان حرم آغاسی، بیاض خادم. || آغا بك = بیوك برادر. || احتساب آغاسی = وقتیله شهر امینی. || اچ آغاسی = اسكی وزراء نك ممتاز اوشاغی. || بلوك آغاسی = ژاندارمه یوز باشیسی. || حرم آغاسی = حرمسه كیروب چیقان طواشی. || مابور آغاسی = ژاندارمه یكباشیسی. || طمرق آغاسی = وقتیله حبسخانه مدیری. || قپو آغاسی = دائره صدارت خدمه‌سندن بیری. || آغا قپوسی = یكیچری آغاسنك دائره‌سی. || قول آغاسی = پرز باشی ایله بیكباشی آره‌سنده بر رتبهٔ مخصوصه‌ی حائز ضابط، كه صاغ و صول قول آغاسی اسملریله ایكیه منقسم ایدی، اخیراً بری لغو اولندی. || دارالسعادة. اشریفه آغاسی. || یكیچری آغاسی = ملغا یكیچری اوجاغنك باشی. || آغایان، آغالر جملری غلط در، قوللانیلماملی. شرق تركاری «آغایه» صورتنده مؤنثی ده قوللانیلیر.)

آغاج (س. [« آغمق » دن] ۱. بیوك وصاب ودالمری سرت نبات، شجر. درخت: سروی آغاجی، چنار آغاجی. — میوه‌لرك اسملرینه مضاف اولوب او میوه‌لری ویرن آغاجلره دلالت ایدر: المه، آرمود، كستانه آغاجی. ۲. كراسته، تخته، اودون خشب: آغاجدن اسكمله. ۳. دیرك، صیریق. || قره آغاج. قزیل آغاج. قان آغاجی وسائره تركیبلرینك جزء اوللری صره‌سنده ۱. = ص. آغاجدن یعنی تخته واودوندن معمول، خشبی: آغاج تكنه.

آغاج چیلگی (س. چیلكه و دها زیاده بو. كورتان میوه‌سنه مشابه لكن اوزندن بیوك كوزل رایحه‌لی بر میوه‌در.

آغاج سوتلگنی (س. ۱. سو. تلكن.

آغاج شقایقی (س. بر شقایقنه مقابل اولهرق كوچك بر آغاجده حاصل اولان شقایق جیجكی.

آغاجق (س. كوچك آغاج. با. آغاج.

آغاج قاقان (س. اكثریا آغاج جك قبوغنی غاغالار اوزون غاغالی و قارغادن كوچورك بر قوش.

آغاج قاؤنی (س. لیمونه مشابه فقط دها بیوك وقبوغی پك قالین بر میوه كه رجلی اولور.

آغاج قوردی (س. آغاجلری دلهرك ایچلر. نده یاشایان برجنس قورد.

آغاج لاله‌سی (س. لاله‌نك آغاجده یتیشن جنسی.

آغاجلق (ص. آغاجی چوق، اورمانمسی (یر): آغاجلق برمحل. = س. آغاجلری حاوی كوچك یر، كوچك قوری: اورادە بر آغاجلق وار ایدی.

آغارتمق (فت. (« آق » دن) ۱. بیاضلاتمق. ۲. تمیز لەمك، تطهیر و تصفیه ایتمك. ۳. صولدیرمق، رنكسیز آتدیرمق. || مج. صباح، صقالی آغارتمق = ۱. اختیار لامق، چوق یاشامق. ۲. غائله وزحمتله عمر كچیرمك. || صقالی دكر. مندە آغارتمق = تجربه ومعلومات كسب ایتمكسزین اختیارلامق. || یوز آغارتمق = آرقداشلرك وعمومك دخی حصه‌دار مباهات اولهجقلری بر یارارلق ایتمك.

آغارتمه (س. مش كومشی اجزا ایله یاپیشدیرمق = تندن، تویلری ویا باشدن كلی سوكك ایچون معجون استعمال ایتمك.

آغده‌جی (س. شكر و پكمز وسائره‌دن معمول لزوجتلی شكرلمه ومعجون یایان وصاتان آدم.

آغده‌لاشمق (فل. قویولا. شوب لزوجت پیدا ایتمك، آغده حالنه كلمك.

آغدیرمق (فت. آتشده قاریشدە. یروب تخثیر ایده‌رك قویولاشدیرمق، لزوجتلندیرمك.

آغر (ص. (« آغمق » دن) یكنی مقابلی وزنده چوق كان ویرندن زور قالقوب اوینادیلان، ثقیل. كران: آغر یوك، آغر طاش. || مج. ۱. كوچ، زور، زحمتلی: آغر ایش. ۲. پك اهمیتلی ویا مسئولیتلی: آغر مسئله. ۳. بهالی، قیمتلی: آغر مال. ٤. یواش، متأنی، حركتی بطیء: آغر یوروریش، آغر آدم. ٥. وقور، حیثیتی زیاده محافظه ایدر، شایان حرمت: آغر آدم. ٦. وخیم، مخاطره‌لی: آغر خسته‌لق، آغر هوا. ۷. تحمل اولنماز، كریه: آغر قوقو. ۸. صیقنتیلی، ثقیل الروح: آغر آدم. ۹. طوفانلی، كوجه كیدن: آغر سوز. ۱۰. شیشمان، ملهم: آغر وجود. ۱۱. قولای حركت ایتمز، زور قیلدانیر: آغر تدیل. ۱۲. آز ایشیدیر، صاغرجه: قولاغی آغردر. || آغر باشلی = پك جدی، اهمیت ووقار صاحبی. || النه آغر = النمدن چابق ایش

آغارمق (مض: آغاریر. فل. [« آق » دن] ۱. آق اولمق، بیاضلانمق. ۲. یقلنوب تمیزلنمك. ۳. صولمق، رنكسی آتمق. ٤. صاچ و صقاله قیر دوشمك. اختیارلامق. ٥. شفق سوكك، طاشك آتمق، صباح آچلمغه باشلامق: اورته‌لق آغاردی. ٦. اوزاقدن بللی اولمغه باشلامق، افقده آقمسی كوزه كیصویرمك. ۷. صارارمق، بكزآتمق. || طوداق آغارمق = خسته وناتوان اولمقدن صارارق روب صولمق. || كوز آغارمق = چوق آغلامقدن و یا تجاوز سندن كوزده فر قالیوب علیل اولمق. || مج. یوز آغارمق = بر ایشك ایچندن یوز آق آلن آچیق جیقمق.

آغارمه (س. شفق، فجر، طاش.

آغاز (س. فا. باشلامه، بدأ، مباشرت: آغاز ایتمك = باشلامق.

آغالانمق (فل. آغاق طوتمق. طاقنوب آورت صاتمق.

آغالق (س. ۱. آغا عنوان وحال وصفتی. ۲. مج. كرم، فضل، علو جناب. ۳. كبر، غرور، عظمت.

آغده (س. (عقیده صورتنده تلفظی غلطدر.) تخثیر ده قاریشدیریلوب تخثیر ایتدیریله‌رك قویولاشمش و لزوجت كسب ایتمش هرنوع شكر و پكمز وسائره، معجون. || آغده یه چكمك. آغده‌یه قویولا. قویولاشمق. آغده‌یه دونمك. آغده‌یه طوتمق. آغده‌یه یاپیشمق. آغده‌یه یاقمق. آغده‌یه یاقیلمق. آغده‌یه یاقیلیر. آغده‌یه یاقیلیرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمی. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلر. آغده‌یه یاقیلیرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدرلرمیدر

یرمك. دها زور ایتمك.

آغرلاشمق (فل. ۱. ثقیل وکران اولمق. ثقلی آرتمق. ۲. کسب وخامت ایتمك، وخیم اولمق: خسته، خسته‌لق آغرلاشدی. ۳. وقار وتمکین پیدا ایتمك، دها کامل اولمق. ٤. فنا قوه قعفه باشلامق، بوزلمق: یمك آغرلاشدی.

آغرلامق (فد. اکرام و اعزاز ایتمك، حرمت ایتمك. = فل. ۱. یواشلامق، بطائت وتأنی پیدا ایتمك. ۲. تعفن ایدوب آغر قوقو آلمق.

آغرلانمق (فل. ثقیل و یا تمکینلی اولمق. = فعـ. اکرام اولنمق: آغرلانه‌جق مسافر یوزندن بللیدر.

آغرلق (س. ۱. ثقلت، وزنده آغر شیئك عالی. ۲. یواشلق، بطائت. ۳. وقار، تمکین. ٤. آغر شیئلرك مجموعی، اشیا، غلبه‌لك، احمال وانقال. ٥. کابینه ویرلن مهر معجل آچقه‌سی، کابین. ٦. کیجه او- یقوده باصان کابوس: آغرلق باصمق.

آغرمق (آغرتمق وسائره. با: آغارمق وسائره.

آغری (س. ۱ اصلی: آغریق، آغریغ.) بدنك بر برنده طوپیلان اضطراب، وجع، الم، درد. ا آجی و صیزی دن فرقی واردر. با: آجی. ا باش آغریسی، قارن، کوز آغریسی. ‖ آغری طوتمق، قادین طوغو- ره‌جغی وقت کی آغریلره دوچار اولمق. ‖ مج. ایلك کوز آغریسی = ۱. انسانك عمرنده برنجی دفعه اوله رق باشنه کلن وقعه ویا عشق وعلاقه، ایلك ابتلا. ۲. ایلك دنیایه کلن اولاد. ‖ باش آغریسی = بیوده غائله، صداع. ‖ آغریسز باش = غائله سز آدم.

آغرینمق (فد. آغری‌یی موجب اولمق، وجع والم ویرمك. ‖ مج. باش آغرینمق = تصدیع وازعاج ایتمك.

آغرینلی (ص. (اصلی: آغریقلی، آغریغلی.) آغریان، وجعلی.

آغرینمق (فل. (بدنك برعضوی) بر وجع والمه دوچار ومضطرب اولمق: بانیم آغریور. ا فاعلی دائما بدنك بر عضوی اولوب، شخص اولماز. وبناءً علیه متکلم ومخاطبدن تصریف اولنماز.)

آغرینه (س. قویونلرك خسته‌لق موسمی.

آغز (یاخود آغیز. س. ۱. یکی طوغران حیوانك ایلك سودی، سوت باشی، لبا. ۲. بال ویاغلك قاتیاغی زیده‌سی. ا بو ایکی مادەنك ج. املاسی آغوز در.)

آغزلق (س. ۱. سیغاره طا- قیلوب ایچیلن زیوانه‌لی آلت. ۲. تفسله چالینان آلات موسیقیه‌نك آغزه کلن پارچه‌سی که اکثریا ویده‌لیدر. ۳. یمش کوفه لرینك اوزرینه قونیلان دال ویاپراقلر.

آغستوس (س. (رومالك برنجی امپراطوری اسمندن مأخوذدر: Augustus.) تقویم رومی شهور شمسیه‌سنك اساساً آلتنجیسی وآوروپا ایلرك شمسیکی حساب سقینه کوره طقوزنجی آیدر. آسیاده سریانجه‌دن مأخوذ اولەرق (آب) دیرلر. ‖ آغستوس بوجکی = بوآیده چوق اوتن جرلاق بوجکی؛ ومج. چوق سویلین گوه‌زه آدم.

آغشته (صـ فا. عر. بولاشمش: آغشتهٔ خون وخاك = قانه وطوپراغه بولاشمش.

آغل (آغلامق وسائره. با: آغیل وسائره.

آغلامق (فد. برینی جانتی آیه- رق آغلامغه مجبور ایتمك. آغلامسنه سبب اولمق: قولاغنمق = اداره‌ٔ لسان ایتمك. ‖ آغزی گوشك = بوش بوغاز. ‖ یاوری آغزی = یارلاق پنبه‌رنك. ‖ آغزی یوق = بیکناه، ساکن ‖ یومشاق آغزلی = قولای کم آلیر (حیوان).

دکیزه دوکلمه‌یکی بر، منصب: چای آغزی. ۷. کنار، اوج: اوچورومك آغزی. ۸. طار کچه‌جك بر، کچید، بوغاز. ۹. اسکله، یناشه‌جق بر. ۱۰. حدود، سینور، ثغور. ‖ مج. سوز، سویلیش، لقردی: آغزی طاتلی. ‖ آغز آچمق = تفاخر ایتمك. ‖ آغز آچدیرمق = سو- یلتمکه مجبور ایتمك، صیزلدیه سببیت ویرمك. ‖ آغز آچدیر- مامق = سویلکه فرصت ویرمه- مك. ‖ آغز آچمامق = التزام سکوت ایتمك. ‖ آغزی آچیق = شاشقین، آوانك. ‖ آغز آرا- مق = طوغریدن طوغری یه صور- مقسزین بر تقریبله سویلدوب فکرینی آکلامق. ‖ آغز آغزه. ۱. مطابق، اویغون، تام تامنه. ۲. طولو، لبالب. ‖ آغزه آلق = ذکر ویاذم وفصل ایتمك. ‖ آغزه آلنماز = تفوه اولنه‌میه‌جق قدر غایظ وآغر (سوز). ‖ الدن آغزه = ثمرهٔ سعییله کچینیر، سرمایه‌سز. ‖ آغز اوتی = فالیه بارودی. ‖ آغزه باقمق = ۱. برینك سوزینه مفتون اولمق. ۲. سوزندن اصلا آیرلمیوب اتباع ایتمك. ‖ بر آغزدن = هب بردن، متفقاً. ‖ آغزی بوزمق = شتم ایتمك، ناسزا سویلمك. ‖ آغزی بو- زوق = غایظ کفر بازلقلر ایتمکی اعتیاد ایدن. ‖ آغزی بوش = سر صاقلایه‌ماز، بوش بوغاز. ‖ آغزینی بیچاق آچماز = پك مکدر. ‖ آغزی بیوك = ادعاسی جیقمماز، ایشی بطئ. ‖ آغر کلك = زور کورینمك. = ح. ۱. یواش، بطائتله: آغر یورینمك. — تکرارله آغر آغر دخی دینلور، یواش یواش دیمکدر. ۲. تحمل اولنیه‌جق صورتده کوتی: آغر آغر بر شیٔ قوقو- یور. = س. ۱. ثقلت، آغرلق: آغرلیجه = ثقلتیجه، وزنجه. ۲. وقار، تمکین: آغرینی طاقمق. ۳. کوچ، کوچمه، انفعال: آغرمه کیتدی.

آغرشاق (س. ۱. اپیلیك اکرمکه مخصوص ایکینك آلت طرفنده منطار کبی تختـه ویاکیکدن معمول تکرلك. ۲. یوواراق وتو- مسکسی شیٔ: کیجه قندیلی آغرشاغی، چادیر آغرشاغی (تپه‌سنده‌کی)، دیز آغرشاغی (دیز قپاغنك کیکی). ‖ طوموز آغرشاغی = برنوع بخور مریم کوکی.

آغرشاقلانمق (فل. ۱. آغر- شاق کبی منطارمسی بر تومسك حاصل ایتمك: چیبان آغرشاقلاندی. ۲. شیشوب یووارلانمق: مه- آغرشاقلاندی.

آغرلاتمق (فـ. ۱. ثقلتی آر- تدیرمق، دها کران ایتمك: یوکمی آغرلاتمیك. ۲. اکرام واعزاز ایتدیرمك، حسن قبول ایتدیرمك.

آغرلاشدیرمق (فـ. ۱. دها آغر ایتمك. ثقلتی آرتدیرمق. ۲. اهمیت و وخامتی آرتدیرمق. ۳. کوجلشد-

چوجغی آغلاتمایك. || بر. چوق تاثیر ایتمك. || آنلر آغلاتمق = چوق ستم ایتمك.

آغلاشمق | فش. برلکده آغلا. || مق، بربرینی آغلا. تمق: بر فاج قادین آغلاشمغه باشلادیلر. = فل. تشکی وتظلم ایتمك، بربرینك ستمندن ویاکسندی حالندن شکایت ایتمك.

آغلامسامق | فل. آغلار کبی آغلامق، تیاکی ایتمك.

آغلامسیق | ص. دائما آغلار کبی طوران ویا سویلین.

آغلامش | ص. دائما شکایت ایدوب آغلار کبی لقردی ایدن.

آغلامق | فل. ۱. کوزلرندن فعل معلومی اجرا ایتمك، کوز یاشی دوکمك سسله ویا سسسز بکا وگریه ایتمك. ۲. یاس و ماتم ایتمك، اولویه آغلامق. ۳. تظلم وشکایت ایتمك. ٤. یالواره. رق ایتمك، تضرع ونیاز ایتمك. || آنا آغلامق = چوق زحمت واذیت چکمك، پك مضطرب اولمق.

آغلامه | س. آغلامق فعلی، بکاء، گریه.

آغلایش | س. اغلامق فعلی و طرز وصورتی: بر آغلایش آغلادی که.

آغلایق | ص. دائما اغلار کبی طوران و حالندن متشکی اولان، آغلامش (آدم).

آغمق | مضـ: آغار. فل. ۱. یوقاری یه میل ایتمك: قیلدن آغار ترازوی محبت. ۱. تبخر وتصعد ایتمك، بخار اولوب یوقاری یه قالقمق.

آغمه | س. ا «آغمق» دن | ۱. آکوکب. ۲. شهاب.

آغمق | وآغلیق. یا: آغیلق، آغیمق.

آغو | س. زهر، سم. || آغو آغاجی = زقوم آغاجی، که ایکی نوع اولوب، بربنه آق، ودیگربنه قره آغودینور. || آغو اونی = بالدیران.

آغو | حد. اوفاق چوجقلری اویالاندیرمغه مخصوص برخطاب تلطیف اولوب، آغوجق دخی دیرلر.

آغوش | س. فا. قوجاق: بر والدەنك آغوش شفقتی. || دراغوش ایتمك = قوجاقلامق. || هم آغوش = قوجاق قوجاغه صارلمش.

آغیر | آغیرلانمق، آغیرلق و سائره. یا: آغر وسائره.

آغیز | آغیزلق. یا: آغز و سائره.

آغیل | یاخود آغل. س. قویون وسائر حیواناته مخصوص اوستی آچیق واطرافی چیت وچالی چربی ایله محاط دائره ماندره. || حیلی وآزلی ایله مناسبتی یوقدر.) || آی آغیلی، آیك هاله‌سی. خرمن ماه.

آغیللانمق | فل. ۱. (سوری) آغیله کیرمك. ۲. (سوری) طوپلانوب طوب طورمق، ویا (خرکله) او حالده مدافعه ایتمك. ۳. (آی) هاله پیدا ایتمك.

آغیلمق | آغیشق. فل. بره یاتوب حیوان کبی تپه‌لنمك. مر. اج: آغنامق.

آغیم | آخیم. س. آیاغك طوپوق جهتندەکی بوینی.

آغیملی | آخیملی. ص. بوینی یوغ. اکسك (آیاق).

آفات | مصائب، بلالر؛ آفات سماویه. فلکه اسنادی معتاد اولان بیوك داهیه‌لر.

آفاتلانمق | فل. ا عر. «آفت» دن | کتمك، بیقرار ایتمك. عو.

آفاتلامق | فل. ۱. گورلدی یاتیردی ایتمك، قیامتی قوپارمق. ۲. ایستمیه‌رك مهم برسر افشا ایتمك. آغزدن قاچیرمق. ۳. آغزینی بوزمق، سوگوب صاپمق. عو.

آفاجان | ص. فا. (اصل «آفریدن» فعلندن صیغهٔ امر او. لوب صکره. تشکیلنه کیرر) یارادان. خالق: جهان آفرین = دنیایی یارادن. || آفرین خوان = آفرین اوقویان، تقدیر وتحسین ایدن؛ آفرین خوان اولمق = تقدیر وتحسین ایتمك.

آفرینش | س. فا. یاراتمه، خلقت. لس.

آفریننده | ص. فا. یارادان. خالق. لس.

آفت | مصیبت. || عر. عشقله ابتلا بر مصیبت عد مارلسان کوزل. دلبر: آفت جان آفت دوران آفت جهان. ابوالیکنجی معنایه جمی کلز.

آفتاب | س. فا. کونش. شمس. || مج. پك کوزل شخص، پك پارلاق چهره.

آفتزده | دگان. ا عر. آفة. فا. زدن) بر مصیبته وعلی الخصوص حریق وزلزله کبی بر داهیه یه اوغرامش. مصاب: حریق آفتزدکانه اعانه طوپلامق.

آفریده | ص. فا. ا «آفریدن» فعلندن سمع. یارادلمش، مخلوق: فرد آفریده = هیچ کیسه.

آفرین | حد. تحسین وتقدیر: مقامنده مستعملدر: آفرین سکا! آفرین همتنه! — بعضاً ده استهزا طریقیله تکدیر مقامنده قوللانیلیر. || آفرین آلمق = مظهر تحسین اولمق.

آفرین | ص. فا. (اصل «آفریدن» فعلندن صیغهٔ امر او. لوب صکره. تشکیلنه کیرر) یارادان. خالق: جهان آفرین = دنیایی یارادن. || آفرین خوان = آفرین اوقویان، تقدیر وتحسین ایدن؛ آفرین خوان اولمق = تقدیر وتحسین ایتمك.

آفرینش | س. فا. یاراتمه، خلقت. لس.

آفرینده | ص. فا. یارادان. خالق. لس.

آفورز | س. ا. ر. برخرستیانك کلیسایه عد قبولیله دینندن خارج عد اولنمسی. — آفورز ایتمك. آفورز اوقومق = آفورز ازلمق.

آفورزلامق | فت. آفورز ایتمك. کلیسا یه قبول ایتدیرمك.

آفیون | س. ا. لا. Opium | خشخاش سودینك تصلب ایتمسندن عبارت برماده منومه؛ آفیون تریاکیسی = آفیون یوتمغی تریاکیلك ایتمش آدم. || آفیون روحی = لاودانوم تعبیر اولنان آفیونلی اجزا.

آق | ص. بیاض، ابیض. سفید: || آق آچکه قره کون ایچوندر. || مج. تمیز. پاك. لکه‌سز. || آق آش = طاتلی کوکسی. || آق آغا = زنجی اولمیان خادم. || آق آچکه = کومش سکه. || آق پاك، تمیز. || آق جکر = تنفسه یارایان جکر. رئه. کبد دیمك اولان قره جکر مقابلی. || آق صقال = اختیار، کویك ویا قبیله‌نك باشی. || آق صو = کوزه عارض بر خسته‌لق. || آق یوز = ناموس، عفت: یوزم آکی آنم آچیقدر. = س. ۱. آتلی، بیاضلق: آق آق قره‌سی قره. ۲. بیاض لکه: کوزه آق دوشمك. || صقال آق = اختیارلق. || آق ایله قره‌یی بچمك = چوق زحمت چکمك. || کوز آق = کوزك بیاض قسمی. || یمورطه‌نك بیاض قسمی. || یوز آق = ناموس. آبرو، موفقیت.

آقا | ایران ترکلری یرینده «آغا» یرینه مستعمل اولوب. آنجق اورادە عایله دخی اطلاق اولنور.

آق آصمه | س. چارطاقه صالی. ریلیر برجنس بیاض کل.

آق آغاج | س. قاین آغاجی | انواعندن کراسته. لك بر آغاجدر.

آقادمیا | س. یو. Akadémie | علوم و فنون انجمنی.

آقار | ص. دائما آقان، جاری، روان: آقار صو = ماء جاری: آقار پاره = دائما جراحت آقان جریحه.

آقاسیا | س. دیکنلی ودیکنسز، چیچکلی وچیچکسز انواع کثیره‌سی اولان برجنس آغاج.

آق البلغین | س. میوه‌سی دوه‌لر یر و قیونی دباغتده قوللانیلیر بر آغاج که اکثریا قوملق یرلرده اولور.

آق بابا | س. تپه‌ی تویسز و بیاض وبویانمده قباجه تویلردن کردانلمی اولان بر جنس پیرنجی قوش، نسر، کرکنز.

آق بالیق | س. کفاله مشابه بر جنس کول بالیغی.

آق بکك | س. کوز بکنمه علی. رض اولان برعلت. (Albugo).

آق پلین | س. فصیله مرکبه‌دن آجی بر نبات.

آقتارمق | مضـ: آقتاریر. فت. ۱. پر یردن و یا

بر قابدن دیکرینه نقل ایتمك. طاشیمق. دورایتمك. ۲. آرابه‌رق آلت اوست ایتمك. ۳. آلتنی اوستنه کتیرمك: طامك کره. میتلرینی آقتارمق. || نر. (تارله‌یی) آلتی اوستنه کله‌جك صورتده بللەمك.

آقتارمه { س. ۱. حمولەنك بر ایردن بریره و یا قره‌یه ایندیرلمکسزین برکمیدن دیکرینه نقلی. ۲. طمام کره. میتلرینك آلت اوست ایدیلەرك یکیدن تنظیمی.

آقتریس { س. (فر. Actrice) تیاترو اوپرتجی قیزی. («آقتور»ك مؤنثیدر.)

آقتمق { یاخود آقیتمق. فت. آقسنه سبب اولمق، جریان ایتدیرمك، اساله ایتمك. || کوز یاشی آقتمق = آغلاتمق.

آقتمه { س. آتمك آلتندن برونلرینه طوغری اوزانان بیاض ویا پنبه لکه، صباح الخیر. || ادرنه طرفلرنده کوزله‌مه‌یه آقتمه دیرلر.

آقتور { س. (فر. Acteur) تیاترو وارکاك اوپرتجیسی.

آقتی { س. کوتوری ایش ایچون ویریلن اجرت، ال امکی.

آق جگر { س. تنفسه و تصفیهٔ دم ایله حیاته مدار اولان عضو مهم، رئه. (قره جگر دینلن کبده قارشی بویله تسمیه اولنور.)

آقچه { ص. بیاضمی، بیاضجه. آقراق، آقسی.

آقچه { س. ۱. وقتیله متداول بولنمش برکوچك کومش سکه. پول. ۲. نقد، پاره. زنکینلك. || آق آقچه = کومش مسکوکات. || اوفق آقچه = بوزوق پاره. || آقچه ایتمز، بر آقچه = پك دگرسز. || آقچه تختە سی = صرافلرك پاره صایدقلری کنارلی وبر طرفی طار وآجیق تختە. || برکیسه آقچه = بشیوز غروش مبلغ. || آقچه کیسه سی = پاره کیسه سی.

آقچه آغاج { س. بر جنس اورمان آغاجی.

آقچه سزلك { س. پاره‌سزلق، زوکورتمك.

آقچیل { ص. بیاضه مائل، بیاضمتراق.

آق خردال { س. خردالە مشابه بیاض دانه‌لی بر حبه که معالجه‌ده مستعملدر.

آق خشخاش { س. شروبی یاپیلر بر نوع خشخاش (فر. Diacode).

آق دیکن { س. انماری مسهل دیکنلی بر نبات.

آقساتمق { فت. طوپال ایتمك. || مج. نقصان براقمق، بیتیرمه‌مك.

آقساق { ص. طوپال. اعرج. لنك. (بوتعبیر «طوپال» دن دها اسکی ودها اساسلیدر.)

آقساقلق { س. طوپاللق، عرج.

آقساملق { فل. (اصلی اغسامق اولوب «آغمق»دن.) برآیاغك قیصه ویا معلول اولمسندن سکرك بورتمك، طوپاللامق. || مج. ناقص وناتمام قالمق، ایلریله‌مه‌مك، ابی کیتمه‌مك.

آق سگوذ { س. سگود آغاجی. جنك بر نوعی.

آق سلمن { س. کیمیه. جیوه ایله قلوردن مرکب خاصهٔ سمیه‌سی زیاده بر طوز.

آقسیون { س. (فر. Action) شرکت و تجارت حصه‌سی، سهم. (مقابلی اولد. یمیجون لزومسزدر. هله حصه. دار معناسیله «آقسیونر» استعمالی پك عیبدر.)

آقشام { س. (تر. آق: فا. شام. آخشام یازمامیلی.) ۱. غروب شمس وقتی، مسا، شام: اقشام اولیور. ۲. غروب شمس ایله یاتیله‌جق وقت آره. سنده‌کی زمان: آقشام کچ وقته قدر اوتوردق || اقشام اولمق = کوندوز کچوب کیجه تقرب ایتمك. || آقشام اوزری، آقشام اوستی = آقشام وقتنه قریب. || آقشام ایتمك = کونی پکیرمك. || آقشاملر خیر اولە. اقشام شریفلرکز خیر اولسون = تحیه واتلفات تعبیری. || آقشام کونی = کونك اورکه‌دن صکره‌کی قسمی. || اقشام نمازی = صلوة عشا. || اقشام یمکی = اقشام ویا اوندن صکره یمك عشا. = ظر. ۱. غروب شمس وقتنده یاخود اوندن صکره: هر اقشام کلیور. ۲. اوکمزده‌کی اقشام وقتی: اقشام بزه کلیر میسکز؟ ۳. دونکی اقشام وقتی: اقشام نره‌ده ایدیکز؟ || صباح اقشام = هر صباح هر اقشام، علی الدوام.

آقشامجی { ص. ۱. اقشام ارکن یاتان. ۲. هر اقشام مقفن صورتده عشرته دوام ایدن.

بالیق.

آق گونلك { س. آردیچ آغاجی. جندن طوپلانان بر ضمغ.

آقلامق { فت. ۱. آغارتمق، بیاضلاتمق تبییض ایتمك. ۲. بریاض نشان قومق، بیاضله نشانلامق. ۳. پاك ایتمك، تمیزه چیقارمق، یوزینی آغارتمق.

آقلق { س. ۱. بیاضلق، بیاض رنك. ۲. دوزکون. || یوز آقلغی = لکەسزلك، ناموس، عفت.

آقلی { ص. بیاضی اولان، بیاض لکەلی ویا چیزکیلی: آقلی قره‌لی = بیاض وسیاه اولەرق آلاجه.

آق صقال { مض: آقار. فل. ۱. مایع شیء بولندیغی یردن آشاغی یه طوغری حرکت ایتمك. جریان، سیلان ایتمك: صو آقیور. ۲. صیزمق، ترشح ایتمك: بو دستیدن صو آقیور. ۳. (قاب) ایچنده‌کی مایعی ترشح ایتدیرمك، طاملاتمق: بو دستی آقیور! برونم آقیور. ٤. صو. یلك اوستنده یوزرکی فایوب کیتمك: فایق یاوکمزدن آقوب کچدی. ٥. قیلندن، ظرفندن صیپیرلوب چیقمق: قیلیچ قیلندن، یلان قووونغندن آقمق. ٦. قماش دیکیش یرندن چوزیلوب آیرلمق، یپرامق: بو قماش آقیور. || آغزك صولی آقمق = ایمرنمك. || کوز آقمق = کور اولمق. || نور آقمق = پك پارلاق اولمق. || یاش آقمق = آغلامق.

آقمه { س. ۱. آقمق فعلی: جریان، سیلان. ۲. شهاب.

آقندی { یاخود آقینتی. س. ۱. حرکتی، سیلان ۲. نهر ویا دکیز صویلك برطرفه طوغری جریانی: بوغاز ایچی آقندیسی. || عکسنه آنافور دیرلر.) ۳. بعض امراضده برمنفذدن جراحت جریانی، سیلان مخاطی. || آقندی بورنی = آقندیه معروض بورن. || آقندیه کورك چکمك = اولمیه‌جق برایشه چالیشمق، نافله یورلمق.

آقورده { س. (یونا. Accordo) پیانو وسائر آلات موسیقیه دوزنی. لس. (دوزن دیملی.)

آقورده‌جی { س. پیانو وسائر آلات موسیقیه یه دوزن ویرن اوسته. دوزنجی.

آقونیت { س. (فر. Aconite) نبا. قورد بوغان دینلن نبات که عصاره‌سندن آقونیتین دینلن بر مادهٔ سمیه چیقار.

آقونیتین { س. (فر. Aconitine) ص. قورد بوغان دینلن نباتدن چیقان بر مادهٔ سمیه.

آقیا { س. لوفر آزمانی دینلن ایری بر نوع بالیق.

آقیجی { ص. آقان، جاری، روان.

آقین { س. (« آقمق »دن) ۱. آقارچه‌سنه شدتلی و کثرتلی حرکت ویا هجوم. ۲. چاپول وتالان ایچون دشمن

مالکنه تجاوز وهجوم : آقین ایتمك. || آقین آقین = کروه، کروه. برابرینی متعاقب وغلبه‌لکله، فوجا فوج.

آقینجی | س. دشمن مالکنه چاپول ایچون هجوم ایدن سواری عسکری.

آقینجیلق | س. دشمن مالکنه چاپول ایچون هجوم ایدن عسکر وباشیبوزوقلرك حال وصفتی وبو طرزده‌کی اصول حرب وتخریب : آقینجیلق ایتمك.

آك | س. ١. بین. دماغ. ٢. فکر، ذهن. ٣. ذکا. فطنت. ٤. خاطر. حافظه. اهر نه قدر بوکون بزجه متروك ایسه‌ده، ذاتاً مشتقاتی ده مستعمل اولمله. احیا واستعمالی لزم کوزل بر لغت اساسیه‌در.

آكا | و دها طوغریسی اوکا. | ض. « او » ضمیر غائب واسم اشارتك مفعول الیه‌در : آکا (اوکا) سویلدم. | ضرورت وزن ایچون « آکه » صورتنده ده یازارلر.

آكاری | ح. اوتهیان. || آکاری = اوته بری. مر.

آگاه | وآگه ص. ف. ١. معلوماتلی، خبیر، واقف : بو سره آگاه‌میسك : بن بوایشدن آگاه دکلدم. ٢. اویانیق، متیقظ، بصیرتلی. — بو ایکنجی معنا ایله وصف ترکیبی دخی تشکیل ایدر : دل آگاه = قلبی متیقظ : آگاه ضمیر = کنبا.

آگاهی | وآگی. س. ف. ١. معلومات. وقوف، خبر دارلق. ٢. اویانیقلق، تیقظ، بصیرت.

آكدیرمق | فد. | « آك » دن | ١. برینمك خاطرینه کتیرمك، درخاطر ایتدیرمك. ٢. بر شیئی خاطره کتیرتمك، اونوتدیرمامق، اهکار ایتمك : کندیکی خیرله آکدیر. ٣. مشبه بهی خاطره کتیرمجك صورتنده چوق بکزه‌مك : محشری آکدیرر بر ازدحام. | لسان تکلمده مفعول‌به برینه مفعول الیه ایله قوللانیلوب، مثلا : یوقاش اوکا آکدیریور، دینیر.

آكرمق | وآکرتمق. ن : آکرتمق. آکیرتمق.

آكسالامق | وآکسیلامق. مض : آکسالار. فد. تقلید ایتمك، برینك تقلیدینی پایه‌رق کندیسیله اکلتمك. = فل. صوبتاریلق ومسخره‌لق ایتمك. مر.

آكسیز | وآکسزین. ح. (« آك » دن. بناء علیه آنسز یازمامللی | خطردده یوغیکن، علی الغفله، بغتةً، ارتجالاً، بالبداهه. || آپ آکسیز، آپ آکسزین = بسبتون غفلت او زره ایکن، اصلا خاطردده یوغیکن.

آكصیرتمق | فد. آکصیرمغی موجب اولمق، عطسه‌یی جلب ایتمك، آقصیرتمق : بو انفیه آکصیرتیور.

آكصیردیجی | ص. آکصیرمغی موجب اولان، عطسه ویرن.

آكصیرمق | فد. | « آك » دن | ١. برینمك خاطره کتیرمك، درخاطر ایتدیرمك. ٢. بر شیئی خاطره کتیرتمك، اونوتدیرمامق، اهکار ایتمك : کندیکی خیرله آکدیر. ٣. مشبه بهی خاطره کتیرمجك صورتنده چوق بکزه‌مك : محشری آکدیرر بر ازدحام. | لسان تکلمده مفعول‌به برینه مفعول الیه ایله قوللانیلوب، مثلا : یوقاش اوکا آکدیریور، دینیر.

آكصیریق | س. | غا: آقصیر. | یق. | بروندن کلن اوکسوروکه مشابه برحال، عطسه.

آكل | ص. عر. ة : آکله. ج : سف | ین، ییجی. | جمعی دها مستعملدر. || نا. حیوانات یدکاری شیشه کوره صنوفه تقسیمه یارار : آکل البشر = انسان اتی یین (آدم) ؛ آکل الجراد = چکرکه ایله بسلنن ؛ آکل السمك = بالیقله بسلنن ؛ آکل اللحم = اتله بسلنن ؛ آکل النبات = اوتله بسلنن ؛ آکل الهوام = حشراتله بسلنن (حیوان). — حیوان آکل اللحم، حیوان نات آکلة اللحم دینلیر.

آكلاتدیرمق | فد. بالواسطه آکلامق = افهام ایتمك، برینه بر بشقه‌سنك توسطیله بر شیئی معلوم ایتدیرمك.

آكلاتمق | مض : آکلادیر. فد. ١. افهام، تفهیم ایتمك، آکلایه‌جق صورتده افاده ایتمك : بوآدمه مقصدمی آکلاتمغه چالیشیورم. ٢. اوکرتمك، تعلیم، تدریس ایتمك : درس آکلادیور. ٣. صراحة سویلیه‌رك رمز وایما ایله اسراب ایتمك : بن یارین کلیه‌جکمی آکلادیرکی اولدم.

آكلادلمق | فجه. افهام ایدلمك، بیلدیرلمك، ذهنه القا اولنمق : بو ایش بکا بویله آکلادلمدی.

آكلادیش | س. افهام، تفهیم، افاده : آکلا. دیشه کوره فتوی ویریلیر.

آكلاشلمق | فجه. مفهوم و معلوم اولمق، عقل ایردیرلمك : ایشك حقیقتی آکلاشیله‌مدی. | « آکلاتمق » یرینه کچمشدر.

آكلاشمق | فش. ١. برینك مقصدینی آکلامق. ٢. موافقت حاصل ایتمك، اوزلاشمق : بو ایشده آکلاشه‌مه‌جق‌میز؟

آكلامق | مض : آکلار. فد. | « آك » دن | ١. عقل ایردیرمك، درك ایتمك، ذهن آلمق : بو سوزك معناسنی آکلایه‌مدم. ٢. تحقیق ایتمك، اوکرتمك : وابورائه وقت کله‌جکنی آکلادکل. ٣. طویمق، سزمك، حس ایتمك، فرقنه وارمق : خصمك سنی آکلار. مامق خصمه ستمدر. ٤. بیلمك، واقف وآگاه اولمق : ایشی آکلارآدم. || سوز آکلامق = فراستلی ومنصف اولمق؛ سوز آکلایان بری کاسین = سوز آکلایان یوق می؟ مقصدمی آکلادمیوره.

آكلاشمق | فجه. آکلاشلمق. مفهوم ومعلوم اولمق. | بوکون متروك حکمنده « آکلاشمق » فعلی یرینی طوتمشدر.

آكلایش | س. ١. فهم ادراك، عقل ایرمه : بنم آکلایشمه کوره. ٢. ذکاوت، فراست، انتقال : بوآدمك آکلایشی یوقدر.

آكلایشلی | ص. فراستلی. ذکی، فطین. هر شیئه عقل ایردیرر، سریع الانتقال.

آكلمق | فجه. ١. خاطره کتیرمك، تخطر ایدلمك. ٢. ذکر اولنمق، قاله آلنمق.

آكله | سف. ث. ط. طوتدیغی عضوی یتیرن کوتی بر یاره، یتیرجه.

آكمك | فد. مض : آکمار. | « آك » دن | ١. خاطره کتیرمك، تخطر، یاد ایتمك : اوکونلری آکیور میسك؟ ٢. آغزه آلمق، قاله کتیرمك. ذکر ایتمك : اونك آدینی آکمه‌لم.

آكه | وآگهی. با : آگاه، آگاهی.

آكیرتمق | فد (اشکی) باغرتمق. | آکیرمه‌نه تشویق ایتمك. || مج. (غلیظ وکریه الصوت بر آدمی) باغرتمق.

آكیرمق | فل. | « آك » دن | (اشك واوکا مشابه حیوان) کریه صوت ایله کچکزندن باغرمق. || مج. صوت کریه‌ایله مرکب کبی باغرمق.

آكیز | س. | اکین بیچلدکدن صکره یرده کوکه یتیشیك قالان صمان اوجلری.

آل | ص. ١. قیریو و پارلاق پنبه : آل چوخه آل یناق. ٢. قیزیله مائل طوری : آل آت. || آل یناق = یناغی قرمیزی. | پاله پنیق وغاغا بورن کبی ترکجه قاعده‌سنه مخالف بر وصف ترکیبیدر. | = س. ١. پارلاق قرمیزی رنك : اوکا آل یاقیشماز؛ آللی پوللی. ٢. اکثر لحوصه‌لره عارض اولان بر نوع بیلانچق : آل باصدی. ٣. قادینلرك یوزه سوردکلری پنبه دوزکون.

آل | سند. عر. | « ل » اینجه‌اوقونور. | اسم جمع اولمغله جمعی یوقدر. | ١. عائله، اولاد، چوچق وچوچق : آل نبی، آل رسول، آل عبا = فخر کائنات (صلعم) افندیمزك عائله‌لری که حضرت نبی ذیشانله جناب مرتضی و حضرت فاطمه ایله امام حسن وحسین افندیلرمزدن مرکب اولنور. ٢. سلاله. ج. آل عثمان = سلاطین عثمانیه؛ آل بویه = ملوك بویه.

آل | سند. عر. حیله، خدعه. مکر. لم.

آلا | ص. قاریشیق رنکلی، بکمکلی. آلاجه، منقوش : آلا بولا = پك آلاجه‌لی؛ آلا کوز : آلا کورمك = آلاجه کوروب اینی فرق ایتمه‌مك. | بو مقامده مدیز همزه ایله واینجه لامله تلفظی غلط وآهنك لسانه مغایردر. |

آلا | د. ایتا. Alla | ایتالیانجه‌دن | أ. أخوذ بعض تعبیرلرله باشلنده بولنوب، « اصولنجه، طرزنده » معناسنی افاده ایدر : آلافرانگه = فرنك اصولنجه؛

آلاتورقه = ترك طرزنده.

آلا (حد. هایدی، هیا : آلا قوزوم؛ آلاآلامی !

آلاء (سد. ج. عر. (مفردی غیر مستعملدر.) نعمتلر، احسانلر، عطیه‌لر. لـ.

آلابالیق (س. آتمه‌یی سرت صوئوق طاتلی صولرده یولنور برجنس لذیذ بالیق.

آلاباندە (س. (ایتا . Ala banda) مج. کمیك بر طرفنده یولنان طوپلرك یردن یوکسکی، یایلیم آتشی : آلاباندە ایتمك؛ ارسلاآلاباندە = کمیی یردن چویرمك قوماندەسی. || مج. شدتلی تعزیر وتنکیدیر : برآلاباندە یدی کە.

آلات (سث. ج. عر. (فد : آلت.) یا : آلت. = س. تر. فد. عر. آلت تناسل ذکور.

آلاجه (ص. قاریشیق رنکلی، رنکارنك : آلاجه قماش. || آلاجه بولاجه. دلی آلاجه‌سی = طبع سلیمك خو. شلانمیه‌جنی صورتده بربرینی طوتماز پارلاق رنکلرله ملون. || آلاجه قراکلی = اقسام و شفقدن اول کی یاری قراکلی. فر. Crépuscule. = س. ١. قاریشیق الوان : دلی آلاجه‌یی سور؛ انسانك آلاجه‌سی ایچنده حیوانك طیشنده در. ٢. بر قاچ رنکده ایپلیکدن معمول بر طوقومه کە آناطولینك اکثر طرفلرنده یایلیر : ایپلیك آلاجه‌سی.

آلاجه‌لانمق (فط. مختلف رنکلرده لکه وپول پیدا ایتمك، رنکارنك اولمق. || کوز آلاجه‌لانمق = بولانمق، ابی کورمه‌مك.

آلاجه‌لق (س. مختلف الون شیئلك حالی. || مج. ثباتسزلق، تلون.

آلاجه‌لی (ص. مختلف الون، رنکارنك. آلا. جه‌لی بولاجه‌لی = نامطبوع صورتده رنکارنك.

آلاچوق (س. ترك عشایرینك چالی چرپیدن و چیتدن مسکنلری. اوبه.

آلار (ضم. ج. چ. آنلر واونلر یرینه ضمیر غائبك جمعنده مستعملدر.

آلارغه (س. (ایتا . Alargo) مج. آچیق دکیز، انکین : آلارغه‌یه چکمك. || آلارغه ایتمك = آچیقه چکمك. = حد. آچیق کل، یاقلاشمه، اوزاق !

آلازلامق (فد. ١. آلوده تولەمك. ٢. قیزارتمق ویا او. یاقمق، کی ایتمك.

آلازلامه (س. یلانجق دینلن شیئلك برنوعی.

آلازلانمق (فط. ١. آلوده قان حرارتدن قیزارمق قیزارتمق پیدا ایتمك. ٢.

آلاف (سد. ج. عر. فد : الف. یا : الف.

آلاقارغه (س. سیاه وکول رنکنده قارغه. غراب البین.

آلام (سد. ج. عر. فد : الم. یا : الم.

آلامانه (س. ١. کوچك اودون کیسی. ٢. بیوك باغ لیفجی قابی. ٣. بویله قابلره مخصوص بیوك آغ. ایغریب.

آلان (س. اورمان ایچنده آچیقلق قابی. فر. Clairière.

آلان (ص. ح. قاریشیق، کوه. لدیلی، یاتیردیلی : آلان تالان اولدیلر.

آلاو (س. (غا : آلو) آتشدن چیقان یالین، لهب، شعله.

آلاولانمق (فل. (غا : آلو) (لمك) یالین پیدا ایتمك. التهاب ایتمك، شعله‌لنمك.

آلاویره (س. ١. قاریشیقلق، قارغشالق، هرج و مرج. ٢. بر شیئك الدن اله ویریله‌رك ویا آتیله‌رق آقتارلمسی: قاربوزلری آلاویره ایله سرکیه، کره‌میتلری چاتینمك اوزرینه آتدیلر. ٣. واپورلره کمور ویرمك ایچون بورده‌یه قو. ریلان قدمه‌لی اسکله. ٤. طلو. مبه‌لك جذب ودفع ایله ایشله. سی : آلاویره‌لی طلومبه.

آلای (س. ١. جماعت، کروه، غلبه‌لك، فوج، جمغفیر. ٢. کثرتلی مقدار، مختلف و متعدد اشخاص ویا شیئلر : بر آلای جهلا؛ برآلای خردوات. ٣. دیدبه و داراتله اجرا اولنان رسم، موکب : بیرام آلایی، صره آلایی. || ع. درت طابور پیاده ویا پش بلوك سواری عسکردن مرکب قوت : پیاده، نظامیه، ردیف، سواری آلایی. || آلای امامی = بر آلای عسکره امامت وظیفه‌سنی ایفا ایدن صارقلی ضابط. || آلای امینی = برآلای عسکرك امور حسابیه‌سنه باقان ضابط که بیکباشی مادونندەدر. || آلای بکی = وقتیله بر ایالت سپاهیسنك باشی؛ الیوم ژاندارمه الایسنك قوماندانی. || آلای کاتبی = بر آلای عسکرك امور تحریریه‌سنی ایفا ایدن ضابط. || میر الای = برآلای عسکره قوماندە ایدن ذات که قائممقامك مافوقنده ومیر لوانك مادونندە بولنور وبك عنوانی حائزدر. || آلای آلای = کروه کروه، فوجا فوج. || آلای اثوابی = اونیفورمه، البسهٔ رسمیه. || آلای ایتمك = اکلنمك، استهزا ایتمك، ماهتابه آلمق. || آلای سنجاغی = ایام مخصوصه‌ده سفائنی طوتانمق ایچون آچیلان رنکارنك بایراقلر. || آلای طوپی = ایام رسمیه‌ده وتشریفات ایچون آتیلان طوپ. || آلای قورمق = وهیاتله اوغراشمق. || آلای کچیرمك = برینك سوزینی دیکلر کبی او. لوب‌ده بشقه شیٔ دوشونمکله مشغول اولمق. || آلای مالای = هب بردن، طاقیه، پالاس پاندراس. (آلای والا، آلای مذکور کبی ترکیبات فارسیه غلطاتدندر.)

آلایجی (ص. هرکسه اکلنمکی سون، مستهزی.

آلایش (س. فا. ١. بولاشیقلق، بولاشمه. ز. ٢. واهی زینت ودبدبه : دنیانك آلایشنه آلدانمق.

آلایلی (ص. ١. دبدبه‌لی. مطنطن، آلایله اجرا اولنان. ٢. فعناً اکلنجه‌لی، استهزالی : آماده آلایلی یازمش ! || ع. مکتبدن چیقمیوب. آلایدن یعنی نفردن یتیشمش (ضابط). مکتبلی مقابلی.

آلب (ص. یکیت، بهادر، قهرمان، پهلوان. مر.

آلبورا (س. (ایتالیانجه دن مأخوذ) مج. ١. سرنلرك دیرکلرك اوزرینه قالدیریلوب ربط ایدلمسی. ٢. ذلوقه کورکلرینك سلاملامق ایچون یوقاری قالدیرلمسی. ٣. طالیانلرده آغاچ یوقاری آلتمسیله بالیغك طوپلانمسی.

آلبوم (س. (لا. Albume) فوطوغراف رسملرینی ویا سائر تصاویر واشکال وخاطراتی حاوی جزءدان.

آلپاقه (س. ١. آمریقای جنوبیده یاشار کچی ایله دوه آره‌سنده بر چارپا. ٢. بو حیوانك قیلندن معمول برجنس اینجه یوکلی قماش.

آلت (س. ١. اوست مقابلی، زیر، تحت : برك اوستی‌ده برآلتی‌ده بر. ٢. آرقه، کمری، صوك : بو ایشك آلتی ایی جیقمیه‌جق. ٣. کریده‌کی قسم، مابعد، مؤخرجهت: حکایه‌نك آلتی دهاغریبدر. = ص. ١. آشاغیده، بر دیکر شیئك مادونندە. بولنان، اسفل، تحتانی، زیرین : آلت قات، آلت چکه. ٢. بر شیئه معروض بولنان : طوپ آلتی، روزکار آلتی. || آلت آلته = بربرینك آلتنده. || آلت آشاغی اورمق = غلبه چالمق، یره اورمق. || آلته آلمق = مغلوب ایتمك، یکمك. || آلت اوست = یوقاریسی آشاغی وآشاغیسی یوقاری کله‌جك صورتده، زیر وزیر : آلت اوست ایتمك = چوق قاریشدیروب زیروزیر ایتمك. || آلت اولمق = مغلوب اولمق، یکلمك، بخشده الزام اولنمق. || آلت ایتمك = مغلوب ایتمك، یکمك، بخشده الزام ایتمك. || آلت باشنده = بلا فاصله آلتنده، یانده. || آلت طرف، آلت یان = متصل اولان جهت سفلی، مابعد. || آلتنده قالمق = ١. مغلوب اولمق، یکلمك. ٢. منتدار اولمق، بر ایبلك کوروبده قار. شیلة ه بولنه‌مامق. || آلتلی او. ستلی = فوقانی وتحتانی، آشاغیسی ویوقاریسی برابر : بو او آلتلی اوستلی کرایه‌ویریلیر. || آیاق آلتی = ممر، یول اوستنده واقع. || آیاق آلتنه آلمق = چوق دوکمك. || مج. حقیر کورمك || ال آلتندن کیزلیجه، خفیا. || ال آلتی = معیت، توابع، زیر دست. || پیچی آلتی = استهزا : پیچی آلتندن کولمك. || چکه آلتی = چکه آلتنده کردانك صارقان یری، غبغب. || حصیر آلتی، منذر آلتی = اهمال، عدم اجرا. || صمان آلتندن صو یورومك = اصلا بللی اولمیه‌جق صورتده حیل ودسایس قورمق. || طام آلتی = اوسق اورتیلی یر، بنا. || قبه آلتی = دورسابقده مجلس

محلی. || قهوه آلتی = صباح قهوه‌سیله برابر یئن یمك، ماحضردن عبارت اولەرق عجالة یئن شیء: قهوه آلتی ایتمك = بو یمکی یمك. || یر آلتی = بودروم، مخزن. — آلته. آلتده. آلتدن تعبیرلری ظرف مکان وحرف جر معناسنی افاده ایدرلر.

آلت (ا) ۱. پرایش ایشلیکده و یا بر صنعت اجراسنده قوللانیلان ادوات. آوادانلی: آلات حرب، آلات جراحیه، آلات وادوات. ۲. عضو: آلات معهوده = عضو رجلیات: آلات تناسلیه = ارکك ودیشی اعضاء تناسلی. || مج. سبب واسطه. بر شیئك اجراسنه توسط ایدن: خیره، شره آلت اولمق. || صو. کندیکی ت تاء تأنیث ایسه‌ده، ترکجه‌ده هیچ بر وقت آله وآله صورتنده قوللانلماز.)

آلتلق (ا) س. خطاطلرك یازی یازار. کن کاغدی استنادایتدیر. مك ایچون قوللاندقلری قالینجه کاغد، ال سپری.

آلتمش (ا) عد. آلتی کره اون، ستین. شصت. ۶۰.

آلتمشر (ا) عد. بهرینه ویا بهر دفعه سنده آلتمش: هپسنه آلتمشر غروش دوشدی.

آلتمشلامق (ف) فل. آلتمش یاشنه وارمق. آلتمشلق اولمق، حد ستینه واصل اولمق.

آلتمشلق (ا) ص. ۱. آلتمش جزء دن مرکب. آلتمش مجموعی. ۲. آلتمش یاشنده (آدم). ۳. آلتمش پاره‌لق (سکه). ۴. آلتمش (پاره ویا غروش وسائره) دکرنده.

آلتمشنجی (ا) ص. الی طقوزدن صکره اولان: آلتمشنجی سنه: یوز آلتمشنجی.

آلتنجی (ا) ص. بشدن صکره آلتنجی صنف. آلتنجی سنه: اون آلتنجی. یوز یکرمی آلتنجی.

آلتون (ا) یاخود آلتین. س. ۱. معروف قیمتلی معدن، زر، ذهب. ۲. آلتون سکه، لیرا، دینار، فلوری. ۳. زنکینلك. ثروت. = ص. آلتوندن معمول، زرین: آلتون ساعت، آلتون ظرف. || مج. پك کوزل، پك یولنده: اونك ایشی آلتون. || آلتون بابالی = پك زنکین آدم. || آلتون توزی = تبر. || آلتون طوپی = پك کوزل جوجق، نور پاره‌سی. || آلتون فاقه = آلتون تل وپولر فاقمغله تزیین اولنمش، زرنشان. || آلتون یاپراغی = ورق.

آلتون اوتی (ا) س. اکرلتی اوتی نوعندن طبده مستعمل بر نبات، اسقولو. پندریون.

آلتونجی (ا) س. آلتوندن معمول شیئلر یاپان صنعتکر = آلتونی ورق حانه کتیرن صنعتکر.

آلتون طوب (ا) غازیه.

آلتون قویروق (ا) س. قیل دو. کن دینان قوشك یرلوعی.

آلتون کوکی (ا) س. یکوانه دینلن برجنس کوك.

آلتونلامق (ف) یاخود آلتینلامق. فع. آلتونله قاپلامق. مق یاخود یالدیزلامق، تذهیب ایتمك.

آلتی (ا) عد. بش ایله یدی آره‌سنده‌کی صایی، سته، شش، ۶: اون آلتی = ست عشر، ۱۶: آلتیده بر = سدس. || آلتی اوقه = یورغان ایچنده برینی آرقه اوستی یاتیروب اللرندن وباجاقلرندن طوتەرق یوقاری قالدیردقدن صوکره یره براقه‌رق دکرمن اجرا اوانسان اویونکه چوجوقلر آراسنده میزیقجیلق ایدنلره مجازاً موقع تطبیقه قونیر. || آلتی کوشه = مسدس شکلی.

آلتی پاتلار (ا) س. رووولور دینلن مکرر آتشلی طبانجه.

آلتی پارمق (ا) ص. البده فضله بر پارمغی اولان (آدم). = س. ۱. پلاموط بالیغنك بیوکی، طوریك نوعی. ۲. یول یول برجنس قماش.

آلتیشر (ا) عد. بهرینه یاخود بهر دفعه‌سنده آلتی: قوبولری تقسیم ایتدك جله‌سنه آلتیشر دوشدی: آلتیشر آلتیشر آلوب کوتوردیلر.

آلتیلق (ا) ص. ۱. قیمتی آلتی (غروش وسائره) اولان: بو قماشك آلتیلغی ده وار یدیلکده. ۲. بویی آلتی آرشین وثقلی آلتی اوقه وسائره اولان: آلتیلق قوزی. = س. آلتی غروش وسائره‌دن

عبارت، آلتی‌یه منقسم سکه.

آلچه (ا) ص. ۱. بارلاق قرمیزی‌یه مائل رنکده. ۲. آله چالار طوری (آت).

آلچاملق (ا) مض: آلچالیر. فل. اگلمك. ایتمك. || مج. تنزل ایتمك. ارتکاب مذلت، تذلل ایتمك.

آلچی (ا) س. صاغلام بر خرج یاپمه ده قوللانیلان معروف بیاض توز، جنس: آلچی طاشی = یونك ازله‌مه‌شی، طاش حالنده اولانی.

آلچیلامق (ف) فع. آلچی ایله یاپیشدیرمق و یا صیوامق. آلچی سورمك.

آلدامق (ا) مض: آلدادیر. فع. ۱. حیله وخدعه ایله قاندیرمق، اغفال ایتمك. ۲. اویون ایتمك، طولاندیرمق. ۳. یالان سویلمك، اصلی اولمیان شیئی واقع وطوغری کبی کچیرمك. ۴. سوزنده طورمامق، وعد وتعهدینی طوتامق. || ترکی قدیمده وچغتایجه‌ده «آلدامق» فعلی واردر. برجه متروك اولوب یرینی بو لغت طوتمشدر.)

آلدادان (ا) ص. ۱. اغفال ایدن، مغفل، فریبنده. ۲. یالان سویلین، کاذب. || احمق الدادان = اینجه اینجه یاغوب چوق ایصلادان یاغموره اطلاق اولنور. || چوبان آلدادان = آلاجه طاؤق دخی دینلن بر جنس توش.

آلدادیجی (ا) ص. اغفال ایدن، مغفل. حیله‌کار. ۲. یالان سویلین. کاذب. ۳. صورت ظاهره‌سی امنیت بخش اولوب انسانك اعتمادینی جلب ایدن.

آلدانج (ا) ص. چابوق آلدانیر، هر شیئه قولای اینانیر، مغفل.

آلدانغیج (ا) س. اغفال، حیله، اویون، فریب.

آلدانمق (فط) ۱. حیله وخدعه‌یه قابلمق. اغفال اولنمق. ۲. یاکلیش بر فکره ذاهب اولمق، غافل بولنمق، طوغری حکم ایده‌مه‌مك. ۳. بالانه اینانمق. ۴. اعتماده شایسته اولمیان، برینه اعتماد ایدوب اوکا کوکنمك، مغرور اولمق.

آلدانمه (ا) س. و: آلدانمق فعلی. س. آلدانمق.

آلدانیش (ا) با: آلدانمق.

آلداتان (ا) ص. آلداتان، کاذب.

آلداتیجی (ا) با: آلدادیجی.

آلدیرمق (ف) فع. ۱. آلمغه سوق واجبار ایتمك. قبول ایتدیرمك. ۲. بالواسطه آلمق، آلمغه آدم کوندرمك. ۳. اشترا ایتدیرمك، صاتین آلمغه سوق واجبار ویا بوکا مساعده ایتمك: بکا شو آنی آلدیرمه‌دیلر. ۴. صیغدیرمق، استیعاب ایتدیرمك: بو قدر ذخیره‌یی شو انباره نصل آلدیره جقسکز؟ = فل. ۱. اهمیت ویرمك: حریف هیچ آلدیرمیور. ۲. تجنن ایتمك، چیلدیرمق. || برونمدن قیل آلدیر مامق = متکبرانه مخالفت ایتمك.

آلسته (ا) ص. ایتا: [Allesta] حاضر، مهیا. عو.

آلش (آلشمق و ـائره بك: آليش و ـائره.

آلغنجار (س. برنوع يمانى آجى ويشنه.

آلفته (ص. فا. ج: آلفتگان. عشق و ـودادن شيدا ومجنون اولان. آشفته. — س. تر. ناموسسز قارى. فاحشه.

آلقيش (س. ال چيرپه‌رق وبلند آواز ايله ياشا ديه باغره‌رق ايديلن تقدير وتحسين: مكرر آلقيشلرله استقبال اولندى.

آلقيشلامق (فـ. ال چيرپه‌رق بلند آوازله تقدير وتحسين ايتمك.

آلقيشلايش (وآلقيشلامه. س. ال چيرپه‌رق وبلند آوازله ياشا ديه باغره‌رق تقدير وتحسين ايتمه.

آلقيشلانمق (فعج. ال چيرپه‌لرله تقدير وتحسين اولنمق، بويله بر نمايشه نائل ومظهر اولمق.

آلگون (وآلگونه. ص. فا. آل رنكنده، قويو وپار-لاق پنبه رنكنده.

آللاق (ص. ١. حيله‌كار، مزور، دوباره‌جى. ٢. سوزنده طورماز، دونك. || آللاق بوللاق، اللاق ماللاق = قارمه قاريشيق. عو.

آللق (س. ١. قويو وپارلاق پنبه رنك. آل رنكى. ٢. قادينلرك يوزه سوردكلرى آل دوزكونى.

آلما (س. آهنكه مغاير اولەرق مدسز «ألما» ديديكمز ميوه‌نك اسم اصلى وصحيحيدر. با: آلما.

آلمان (س. آلمانيه‌لى. جرمانيه‌لى. طوتيشمق. بردن پارلامق: وعج. زياده حد تلمك. || اذن آلمق = استيذان ايتمك؛ مأذونا كيتمك. || اطرافنى آلمق = اورتەيه آلمق = صارمق. احاطه ايتمك. || اله آلمق = الدە ايتمك، قزانمق. || اودونج آلمق = استقراض ايتمك. || اورنك آلمق = امتثال ايتمك. || اوستنه آلمق = ١. درعهده، تعهد ايتمك. ٢. برقباحتك فاعلى كندى اولديغنى سويلمك. || اوزرينه آلمق = اورتەيه سو يلنيلن بر لقردىدن مقصد كندى اولديغنى ظن ايتمك. || اوكنى آلمق = وقوعندن اول رفعى چاره‌سنى بولمق. || اولجى آلمق = ١. اولجمك، مقياسنى قيدا يتمك. ٢. قياس ايتمك. || بورج آلمق = استقراض ايتمك. || بوينك اوچليسنى آلمق = كندى مقدار واعتبارينى آكلامق. || بوينه آلمق = درعهده، تعهد ايتمك. || پرتاو آلمق = ميدان آلوب قوشمق. || جواب آلمق = سؤالنك جوابنه نائل اولمق؛ جواب رد آلمق. || خبر آلمق = استخبار ايتمك، طويمق. || خيزينى آلمق = كسب سكونت ايتمك، تسكين اولنمق، ياواشلامق. || سوز آلمق = وعد وتعهد ايتديرمك. || صاتين آلمق = مبايعه، اشترا ايتمك. || صوغوق آلمق = صوغوقدن خسته لانمق، كندينى اوشوتمك. || صورت آلمق = انتساخ ايتمك، عيانى جيقارمق. || صو-فوچى هوا آليور. ١٧. قاپمق، ياقه لانمق. مبتلا اولمق: خسته-لق آلمق. || آتش آلمق = طوتيشمق. بردن پارلامق: وعج. زياده حد تلمك. || اذن آلمق = استيذان ايتمك؛ مأذونا كيتمك. || اطرافنى آلمق = اورتەيه آلمق = صارمق. احاطه ايتمك. || اله آلمق = الدە ايتمك، قزانمق. || اودونج آلمق = استقراض ايتمك. || اورنك آلمق = امتثال ايتمك. || اوستنه آلمق = ١. درعهده، تعهد ايتمك. ٢. برقباحتك فاعلى كندى اولديغنى سويلمك. || اوزرينه آلمق = اورتەيه سو يلنيلن بر لقردىدن مقصد كندى اولديغنى ظن ايتمك. || اوكنى آلمق = وقوعندن اول رفعى چاره‌سنى بولمق. || اولجى آلمق = ١. اولجمك، مقياسنى قيدا يتمك. ٢. قياس ايتمك. || بورج آلمق = استقراض ايتمك. || بوينك اوچليسنى آلمق = كندى مقدار واعتبارينى آكلامق. || بوينه آلمق = درعهده، تعهد ايتمك. || پرتاو آلمق = ميدان آلوب قوشمق. || جواب آلمق = سؤالنك جوابنه نائل اولمق؛ جواب رد آلمق. || خبر آلمق = استخبار ايتمك، طويمق. || خيزينى آلمق = كسب سكونت ايتمك، تسكين اولنمق، ياواشلامق. || سوز آلمق = وعد وتعهد ايتديرمك. || صاتين آلمق = مبايعه، اشترا ايتمك. || صوغوق آلمق = صوغوقدن خسته لانمق، كندينى اوشوتمك. || صورت آلمق = انتساخ ايتمك، عيانى جيقارمق. || صو-

آلمانلق (س. آلمان جنسيتى وحال وطورى.

آلمق (مض: آليور. فـ. ١. الله طوتوب كوتورمك. اخذ وقبض ايتمك: بردن بر طاش آلدى. ٢. قبول ايتمك، ويرلين شيئى تسلم ايتمك: چفتلكك بو سنه‌لك وارداتنى آلدى. ٣. برابر گوتورمك: چوللق چو-جغى آلوب گيتمش؛ سيل كو-پرى يى آلمش. ٤. تحصيل ايتمك، ايدنمك، مالك وحائز اولمق: مأموريت، رتبه، نشان آلمق. ٥. اله گچيرمك، ضبط، قمع ايتمك. ٦. صاتين آلمق، اشترا، مبايعه ايتمك: بر آت آلمق ايسترم. ٧. كنديسنه طوغرى چكمك: قايقجى كورگى آلدى. ٨. استيعاب ايتمك: بو شيشه يوزدرهم صو آليور. ٩. چويرمك، احاطه ايتمك: اطرافنى آلمق، اورتەيه آلمق. ١٠. آكلامق، فهم وادراك ايتمك: ذهنم آليمور، معلمى درسى كوزل تقرير ايديور اما كندىسى غباو-تندن آله‌ميور. ١١. تلقى ايتمك: امركزى آلدم. ١٢. كسمك، قيصمق: بوينندن بر آز آلملى. ١٣. قابل ومساعد اولمق: بويا، جلا آلمق. ١٤. پيدا وحا-صل ايتمك = نم آلمق. ١٥. قزانمق، تحصيل ايتمك: پاره آلمق، نام آلمق. ١٦. بر منفذ-دن ايچنه گيرمك: گمى صو-

لوق، نفس آلمق = تنفس ايتمك؛ برآز استراحت ايتمك. || عبرت آلمق = متنبه اولمق. || قان آلمق = حجامت ايتمك، بر مقدار قان آقيتمق. || قيز آلمق = تزوج ايتمك؛ صهريت پيدا ايتمك؛ قيز آلوب ويرمك = مصاهرتده بولنمق. || گوز آلمق = گوزى قماشديرمق. || گوگل آلمق = تطييب خاطر ايتمك. || مسخره يه آلمق = اگلمك، استهزا ايتمك. || مشق آلمق = يازى وسائره‌ده برندن اورنك آلوب تقليده چاليشمق. || ميدان آلمق = فرجه وفرصت بولمق. || يول آلمق = قطع طريق ايتمك، ايلريلمك. || آلوب ويرمك = تنقيد ومؤاخذه ايتمك. || آلوب ويره‌مه‌مك = اوغراشمق.

آلن (س. باشك اوك طرفنك اوستنه كلن جهتى، كوز وقا-شلرك اوستنه كلن جهتى، ناصيه، جبين، پيشانى. || مج. ١. هر شيئك اوك جهتى، جبهه: بنانك آلنى. ٢. يوز، وجه، چهره. ٣. كوستريش، صورت ظاهره، ناصيهٔ حال. ٤. جرأت، حيا. سزلق، گستاخلق. || آلنى آ-چيق = اوتانه‌جق ايشى اولميان، عفيف، ناموسلى. || آلنى آچ = قباحتسز، معصوم. || آلن تيرى = مشقتلى وناموسكارانه سعى وعمل. || آلن دريسى، طمارى = حيا: آلنسك طماري پاتلامش = حياسز. || آلن قاريشلامق = تحسين ايتمك، (مقام انكاردە) صلا اوقومق: بو ايشى پاپه‌يله-نك آلنى قاريشلارم. || آلن يازيسى = قدر، مقدرات.

آلنلق (س. ١. قادينلرك آلنه طاقدقلرى آلتونلى و ماسلى سوس. ٢. ابنيه‌نك جبهه‌سنه طاقيلان لوحه وكتابه.

آلنلى (ص. ١. آلنى اكلى، وا-سع ناصيه‌لى. ٢. حياسز، جرى، گستاخ.

آلنمق (فعج. اخذ اولنمق. = فل. سويلنيلن بر سوزى گندى اوستنه آلوب منفعل اولمق، ظنه دوشوب چابق متأثر اولمق: بوآدم چوق آلنير.

آلو (س. (اصلى: آلاو، غلط فاحشى: علو) ١. آتشدن جيقان پارلاق ومشتعل هوا. يالين، لهيب. ٢. مزراق اوجنه طاقيلان كوچك بيراق، فلامه. || آلو گلمك = پك زياده غضب وتهور ايتمك.

آلو (س. فا. اريك. (لسانمزده بعض اريك انواعنه اطلاق او-لنور. شفتالو وزردالو دخى بوندن مركبدر.)

آلود (ص. فا. («آلودن» فعلندن سمص. اولوب وصف تركيبيه گيرر.) بولاشيق، بو-لاشمش، ملوث: خون آلود = قانه بولاشيق: آلوده دامن = اتكى بولاشيق، عفتسز، ناپاك دامن.

آلوآلندير مك (فـ. آلو جيقارير طوتيشديرمق، اشتعال ايتديرمك.

آلوآلمك (فـ. آلو جيقارمق، يالينلاتمق، اشتعال ايتمك، طوتيشمق. || مج. ١. كسب اشتداد ايتمك. ٢. غضبه كلمك، حدت ايتمك.

آلهجق (س. مديون ذمتنده اولان مطلوب: دفترك آلهجق قسمى. مقابلى: ويره‌جك.

آلهجقلى (س. برينك ذمتنده آلاجغى اولان آدم، داين.

آلهه (سف. ج. عر. فد: اله. با: اله.

آليج (س. يمانى اريك انواعندن برى.

آليجى (ص. ١. آلان، آخذ. ٢. صاتين آلان، مشترى، طالب: بومالك آليجيسى يوقدر.

آليش (س. ١. آلمق فعلى وطرز و صورتى. با: آلمق. ٢. صاتين آلمه، مبايعه. اشترا: آليش ويريش = آليم صاتيم، اخذواعطا، دادوستاد. ٣. بر موقعك بر نقطه دن گورينيشى، نظارتى.

آليشديرمق (فـ. ١. الفت ايتديرمك، مألوف قيلمق، عادت ايتديرمك: طوغرى آدمى يالانه آليشديره-

مازسك. ٢. اوكرتمك، تعليم ايتمك: هركسي بيليجيلكه آليشديرمك. ٣. وحشي ازاله ايدوب مأنوس ايتمك، انسيت پيدا ايتديرمك: طاغده طوتيلان يباني حيواني ده آليشديرمق ممكندر. ٤. امتزاج ايتديرمك، قولاي ايشليه جك حاله كتيرمك: آنا. ختاري كليده آليشديرمق. ٥. (صحاق صوبي) ملايم وايليق ايتمك. (بوانجمي معناده اصلي: «ايليشديرمق» اولسه كركدر.)

آليشقان (ص. آليشمش، مألوف، مأنوس.

آليشلمق (فعل. الفت و انسيت پيدا ايدمك: دنياده هر شيئه آليشيليور.

آليشمق (فل. ١. الفت ايتمك، مألوف اولمق، عادت ايتمك: اركن قالقمغه آليشه مدم. ٢. اوكرنمك، تعلم ايتمك: بيليجيلكه آليشملي. ٣. وحشتدن قورتولوب مونس اولمق: تياكي انسانه آليشماز.

آليشيق (ص. ١. الفت ايتمش. مألوف: بن صوئوغه آليشيمم. ٢. وحشيتدن قورتاريلوب تأنيس ايدلمش. مأنوس: آليشيق حيوان. ٣. عادت ايتمش، دواملي: آليشيق مشتري.

آليق (ص. ١ «آلمق» دن) چاليق. مجذوب. بدلا.

آليقلق (س. چاليقلق، مجذوبيت، بدلالق.

آليقومق (فع. ١. كري طوغمق، تمق، تعويق وتأخير ايتمك: بني يولدن آليقودي.

٢. صاقلامق، حفظ ايتمك: بونى سزك ايچون آليقودم.

اليم (س. (« آلمق » دن) ١. آلمق فعلي، اخذ، ستاد. ٢. مبايعه، اشترا: آليم صاتيم = آليش ويريش. ٣. مرميسا تك يتيشديكي مسافه، آتيم، منزل، حوزه. ٤. كوزك يتيشه بيلديكي، كورديكي مسافه: آليملي زاغار = اوزاق كورن.

آلپن (آلينلق، آلينملي با: آلن وسائره

آلپنغان (ص. هر شيئدن آلنان لرده قيد اشارتي اولوب، قيدي ترقين اولنانلرده « رفت » كلمه سيله اشارت اولنوردي. (بوندن «آمديه» تعبير سقيمي ده تشكيل ايدوب كمرك اصطلاحنده قوللانيلور، سه، شايان قبول دكلدر.)

آلپوير مك (فع. ١. عجالة آلمق، همان آلوب كچمك. ٢. على الفور صاتين آلمق. همان مبايعه ايتمك.

آما (د. اصلي عربي اولوب. (مدسز الفله در) با: اما.

آماج (س. فا. مرميات نشاني، هدف. لس.

آماجگاه (س. فا. نشانك قو. ندينى يرى. هدف محلي، نشانگاه. لس.

آماده (ص. فا. حاضر. مهيا. لس.

آمال (سذ. جمع. عر. فد: امل با: امل.

آمان (د. اصلي عربي اولوب، (مدسز الفله در.) ١. استغاثه و فرياد مقامنده قوللانيلير: آمان افندم! آمان اللهم. ٢. طلب عفو ايچون مستعملدر: آمان! بر دها يابمام. ٣. رجا ونيازه دلالت ايدر: آمان! كيتمه يك بوكون؛ آمان! اويله سويله. ٤. صبرسزلقله حدت وانفعال بيان ايدر: اوف آمان! براق بني. ٥. تنبيه وتحذير علامتيدر: آمان! چوجغه باق. — جمعه خطاب اولنه قده «آمانك» صورتنده دخي قو. للانيلير. = س. با: آمان.

آمد (س. فا. (فارسيده فعل ماضي اولوب، سمص. كي قو. للانيلير.) ١. كليش، كلمه، وصول: آمدشد = كيدوب كلمه، ايابوذهاب. ٢. وقتيله دفتر.

آمدجي (باب عاليده مابين همايونله اولان مخابره قلمك رئيسي ومجلس خاص وكلا باش كاتبي: آمدجي بك. اصل اسم رسميسي: آمدي ديوان همايوندر.

آمدجيلك (س. آمدجي عنوان و نصبي.

آمدي (س. فا. آمدي ديوان همايون. با: آمدجي.

آمدي (س. فا. كليش. وصول. يالكز «رسم خوش آمدي» تعبيرنده مستعمل اولوب، صفا كلديكز ديمك مقامنده ايديان عيادته اطلاق اولنور، قدوم تبريكي.

آمر (ص. عر. ج: آمره. جمع: امرا.) (« امر » دن سف.

بيوريجي، امر ايدجي. = سذ. مأمورك مافوق، بيوك مأمور.

آمرانه (ص. فا. آمره ياقيشير بر صورتده واقع اولان: آمرانه بر طرزله. = ح. آمره ياقيشير برصورتده، امر ايدرك: بوآدم دائما آمرانه لقردي-ويلر.

آمرزش (س. فا. عفو، مغفرت.

آمريقان (س. اسما آمريقادن كلن معروف قبايز.

آمناً (ح. عر. (« امن » دن سف.) امين وصاغلام اولهرق، كمال امنيتله: آمناً وسالماً مواصلت ايتديلر.

آمنّا (ح. عر. (« ايمان » دن فعل ماضي نفس متكلم مع الغير در.) ايماندق، تصديق ايدرز. اوكا ديه جك يوق.

آموره (س. (يتا.) مج. مايسترة ايله تريشكت يلكنلر. يناك آچلمسي.

آموز (ص. فا. (« آموختن فعلندن سمص. اولوب صتر. تشكيليه كيرر.) ١. اوكرنمش. بيلن: حكم آموز. ٢. اوكردن، تعليم ايدن: ادب آموز.

آمونياق (س. (فر. Amoniaque) كيم. نشادر روحي.

آميرال (س. (فر. Amirale عر: امير البحر دن) بحريه قوماندانى. قپودان.

آميرالق (س. بحريه قوماندانلغي. قپودانلق.

آميز (ص. فا. (« آميختن » فعلندن سمص. اولوب صتر. تشكيلنه كيرر.) قاريشيق، ممزوج، حاوي. شامل: حكمت آميز = حكمتي حاوي، حكمتله ممزوج: شكر آميز = شكرله قاريشيق.

آميزش (س. فا. امتزاج، ائتلاف، معاشرت: حسن آميزش.

آمين (حد. عر. (عبرانيدن) اويله اولسون! ربم قبول ايت!

آمين خوان (ص. فا. آمين اوقوان، بر شيئي تماميله تصديق ايدن: جمله سي آمين خوان اولديلر.

آن (ض. ضمير غائبك مجرد و مفعول اليهدن بشقه احوالنده وحروفه التصاقنده « او » يرينه مستعمل صورتي اولوب، اصلي « او » در. و « ن » يالكز حسن صوت ايچون كيرر. بناء عليه: آنلر، آنك، آني، آندن، آنسز، آنجيلين يرينه: اونلر، اونك، اوني، اوندن، اونجيلين يازمق دهاطوغريدر.

آن (سذ. عر. جزئي برزمان. لحظه، واحده. آن غير منقسمده، هر آن، هر آن وزمان. || آن بآن، آناً فاناً = كيتدكجه، تدريجاً، مرور زمانله. || الآن = ١. شمدي، شمديكي حالده. ٢. حالا، هنوز.

آن (حت. ملاحت: حسن وآن. = ك. بعيد ايچون ش. اولوب، « شو بو » يرينه نادراً آن واين ويا اين وآن قوللانلمشدر.

آنا (س. (واء تانبول شيوه سنجه امثالي افراديه نسبتله ديمي انسان ويا حيوان، والده، مادر، ام. ينمه. || مج. ١. عزيز و محترم قادين: خديجه آنامز، مريم آنا. ٢. بر شيئك اك باشلي قسمي، كوتوك، اساس، مركز: آنا دفتر، آنا ديرك. || اوكي آنا = رابه، والده اوليان پدر زوجه سي. || آنا بابا = والدين، ابوين. || آنا بابا اولادي = چيريل چيلاق. || بيوك آنا = پدر ويا والده نك والده سي، جده. || حمام آناسي = حمامده ينه اشمه اختيار قادين. || دمير آناسي = كمي دميرينك بيوك قولي. || سوت آنا = سوت ينه، مرضعه. || قاين آنا = زوجينك بهرينه نسبتله ديكرينك والده سي، قاين والده

آناج (ص. دفعاتله ياوري يتيشه يروب قارتلاشمش وآليشيق (قاز، هندي وسائره). || مج. ايشلرده قوجالايوب تجربه حاصل ايتمش، قورناز، اوسته.

آناجلامق (فل. ايشلرده قوجاليوب تجربه حاصل ايتمك، قورناز واوسته اولمق.

آناجلق (س. دفعاتله ياوري يتيشه يروب آليشمش اولان حيوانك ويا ايشلرده قوجالايوب تجربه قزانمش آدمك حالي، اوسته لق، قورنازلق.

آناختار (ر. Avtokrator) ياخود آنختار. س. آچيجي) ١. آچار، مفتاح، كليد.

۲. آچمغه ویا قورمغه یارایان مختلف الجنس آلت : پیانو، قانون، ساعت، ویده آناختاری. ۳. شفره حلنه یارایان جدول، مفتاح. || مج. واسطه، آلت حصول : سعی ثروتك آناختاریدر. || آناختار اولمیورمق = حیله ودسیسه قورمق: جیبنده یوز آناختار = کثرت دسایسدن کنایه.

آناصون (یاخود آنیسون. س. ر. Avigov) راز. یانهٔ رومی دینلن بر نبات که حبه‌لری کوزل رایحه‌لی اولوب اکمکه وبعض مسکراته قونور. || مصر، چین آناصونی = بونك انواعی. || آناصون یاغی، رو. حی = حبه سندن چیقاریلان مایعلر.

آناطولی (سخ. ر. Ἀνατολή = شرق، مشرق) آسیانك قره دکیزله آق دکیز ومرمره ایله آطه‌لر دکیزی آره‌سنده اولهرق شرقاً فرات وادیسنه‌دك ممتد اولان شبه جزیره‌سی، که (آسیای صغری) اسمیله معروف اولوب. الیوم ممالك عثمانیه‌نك الك مهم قسمی تشکیل ایتمکده‌در.

آناطولیلی (ص. س. آناطولی‌اهالیسندن اولان.

آنافور (س. ر. Ἀναφορά = یوقاریه رجوع ادکیز. ده آقندینك یانشده ویا آلتنده اونك عکسنه اولهرق آقان صو، آقندی مقابلی.

آنالق (س. ۱. آنا حال وصفتی، والده‌لك. ۲. آنا یرینی طوتان قادین، آخرت آناسی.

آناناس (س. اقالیم حاره‌ده یتیشن بر آغاج وبو دیکی میوه که صنوبری الشکل لذیذ وکوزل رایحه‌لیدر : آناناس شرابی.

آنبار (س. (اصلی عربی اولوب، آنجق عربیده همزه‌ی مدسزدر.) ۱. ذخیره وسائره وضعنه مخصوص بیوك صندیق. ۲. امتعه وسائره وضع وحفظنه مخصوص یر، مخزن، مغازه، دپو. ۳. کمینك حموله وضعنه مخصوص یری. ٤. سفن حربیه‌ده طوپلرك صره لاندیغی قات : ایکی آنبارلی، اوچ آنبارلی کمی. || آنبار امینی = آنبارجی، کرك وسائره‌ده آنبارك محافظه واداره‌سنه مأمور آدم. || درآنبار ایتمك = آنباره قومق. || قرق آنبار = مختلف شیئلری حاوی دکان و سائره. مج. معلومات مختلفه‌یی جامع آدم.

آنبارجی (س. کرکده ویا دیکر بر دائره ده آنبارك محافظه واداره‌سنه مأمور آدم. آنبار امینی.

آنبارجیلق (س. آنبارجی صفت ومأموریتی.

آنبَرباریس (س. ایو. Βάρβαρος) تا. لسان عوامده قادین طوزلمی دینلن نبات، بربریس، زرشك.

آنتراسیت (س. ایو. Ἀνθραξ دن Anthracite) کیم. معدن کورینه مشابه برمعدن که ایی یانیوب قورشون قلمی اعمالنه یارار.

آنتیپیرین (یو : Ἀντιπυρία = آتشه قارشی) ص. صیتمه‌یی تسکینه یارار یکی بر دوا، بیاض بر توز، مضاد حمی.

آنتیقه (س. (لا. Antiqua) اسکی زماندن قاله آثار عتیقه‌دن هیکل، سکه وسائره. = ص. آثار عتیقه‌دن معدود اولان : آنتیقه بر کاسه. || مج. پك نادیده، پك مقبول: واستهزا طریقیله، غریب، عجیب، تحف : آنتیقه بر آدم.

آنتیمون (س. (فر. Antimoine) کیم. اجسام بسیطه‌دن بر معدن که قورشونله قاریشیق اولهرق طباعت حروفنك اذابه‌سنده مستعملدر.

آنجق (د. (آنجه وآنجیلاین کبی «آن صورتی آلان «او» اسم اشارتیله «جق» ادانندن.) ۱. تك، یالکز، ساده، مجرد : عبادته مستحق آنجق جناب حقدر. ۲. محضا، صرف، خاصةً : آنجق تحصیل علم وتربیه ایچون مکتبه کیدیلیر. ۳. تمامی تمامنه، طاره. طار، کوچ حال ایله : بو ایش آنجق اقشامه قدر بیتر. بو جوال آنجق برکیله آلیر. ٤. لکن، فقط، آما : آوه کیدهم. جکدم، آنجق هوا مساعده ایتمدی. ٥. او قدر، اونك کبی، آنجیلاین : قلندرلك ایسه آنجق اولور.

آنجلیقه (س. ر. Ἀγγελικόν) ملك اوتی.

آنجه (ك. (آن» صورتی آلان «او» اسم اشارتیله «جه» ادانندن مرکب اولوب، بعیده اشارت ایچوندر، وقریبه مخصوص اولان «بونجه» نك مقابلیدر.) اونك کبی، اونك قدر، اوقدر، اویله‌جه. مر.

آنجیلاین (یاخود اونجیلاین. ك. (اصلی : آنجه‌این) اویله‌جه. اول صورتله، او مرتبه‌ده، اوقدر. | بعیده اشارت ایچون اولوب، قریبه مخصوص اولان «بونجیلاین» ه مقابلدر.) مر.

آنختار (س. با : آناختار.

آند (س. (ج : آنت.) ۱. یمین، قسم، حلف، سوکند : آند ایچمك = یمین ایتمك: آند بوزمق = نقض قسم ایتمك : آند وبرمك = یمین ایتدیرمك، تحلیف ایتمك. ۲. آداق، نذر، عهد.

آندلاشمَق (فش. بربرینه یمین ویروب آلمق، عهدلشمك.

آندلی (ص. یمینلی، یمین وقسم ایتمش، تحلیف اولنمش.

آندہ (آندن یاخود اوندہ، اوندن. با : او.

آندیز (س. ۱. آردیج تو عثمدن چالی. ۲. شهر خارجنده واقع چالیلق یر. ۳. فاحشه‌لر مجمعی اولان ناپاك محل. || آندیز اوتی = عربیده قنس وزنجبیل الشام وفارسیده راسن دینلن بر نبات طبی.

آندیق (یاخود آندوق. س. صر. تیلانك بر نوعی.

آنسز (آنسزین، آب آنسزین. با: آکسز وسائره.

آنغاریه (یاخود آنقریه. س. ایو. Ἀγγαρεία) فا. «کار» دن محرفدر.) اهالیه بلا اجرت کوردیریلن ایش، عمله وحیوانات وآرابه وسائره‌نك مجانا حکومت ایشنه قوللانلمسی، سخره. || مج. کوکلسز، ایستیه‌رك، واهمیت ویرمکسزین : آنغاریه ایشلمك، دیکلمك.

آنغیت (س. قازدن بیوجك (طوغله رنکنده بر جنس قوش.

آنغیتی (یاخود آنغیدی. ص. آنغیت قوشی و طوغله رنکنده اولان.

آنغیچ (س. چیتدن دوشمه‌سز آرابه

آنف (ص. ع. ج : آنفه. | «انف» دن سف.) ماضیده پك قریب، برونك اوجنده اولهجق صورتده یقینده کچن. — اکثریا آنف الذکر، آنف البیان کبی تعبیراتده بولنور که دمینجك ویا آز یوقاریده ذکر وبیان او. لسان دینکدر. — مادهٔ آنفه. افادات آنفه کبی تعبیراتده دخی بولنور.

آنفاً (ح. ع. آز یوقاریده. دمینجك : آنفاً ذکر و بیان اولندیغی اوزره.

آنك (آنلر، آنی وسائره. با : او.

آنونیم (ص. ایو. Ἀνώνυμος) اسمسز. اسمی بللی و مذکور اولمیان: آنونیم شرکت = کیمسه‌نك نامنه اولمیه‌رق حصه. دارانك جمله‌سنه عائد بولنسان شرکت.

آنه (یاخود آننه س. | چوجق لسانندہ واستانبول شیوه‌سنده) آنا، والده. تینه : آنه‌جکم = آناجغم: || بیوك آنه = جده.

آنیده (ظز. اوآنده. درحال، همان.

آنیسون (س. با : آناصون.

آو (س. ۱. قره‌ده وحشی حیوان یاخود قوش ودکیزده بالیق اورمق ویا طوتمق ایشی، صید، قنص. شکار. تخجیر : آوه کیتمك. ۲. آوده اوریلان ویا طوتیلان وحشی حیوان یاقوش یاخودبالیق: آواورمق، بوطاغلر ده چوق آو واردر. ۳. اله کچن شیء. طعمه. غنیمت : الینه کوزل بر آو کچدی. || آوآرامق = کلپیر شیء طلبنده بولنمق. || آو اتی = آوده اوریلان بیان حیوانی و قوش اتی. | بالیغه اطلاق او. لنماز. || آو قوشی = آوآولامغه آلیشیق آتماجه وشاهین کبی بیرتیجی قوش. || آوکوپکی = زاغار وتازی کبی آوآولامغه آلیشیق کوپك. || آو هوایی = پوصلق وفارلق هوا. | بالیق آوی = صید ماهی. | سورکون آوی = آولانه‌جق بیان حیوانك اطرافنی صاروب اورتمه‌یه آمق ارزره آتله و غالبه‌لکله ایدیلن شکار. | هوآوی = آتله وقوشله ایدیلن صید.

آوادانلق (س. صنعتکر آلات و ادواتی، مراتعوز وسائره طاقمی.

آواره (ص. فا. ۱. سرسری، مکانسز، سرکشته، سرگردان: آواره کزمك. ۲. بوش کزن، ایشسز، کوجسز، معطل: ایشندن آواره اولمق.

آواره (س. (یونا. Avara) بح: ساحلدن آچلمه. = حد. آچیل.

آواره لك (س. ۱. سرسریلك. ۲. ایشسزلك. (بونك یرینه « آوارکی » استعمالی عبثدر.)

آواز (وآوازه. س. فا. ۱. سس، صدا، صوت. ۲. ندا، نعره. || مج. شهرت، صیت.

آواناق (ص. (« آومق » دن) چابق. آلدانیر، آلیق، صاف درون، شاشقین.

آواناقلق (س. چابق آلدانیر آدمك حالی. آلیقلق، شاشقینلق.

آوتدیرمق (یاخود آووتدیرمق. فت. ۱. بالواسطه اکلندیروب اوینامق، اغفال ایتدیرمك. ۲. (چوجغی) دادیسنه هوپلاتدیروب اوینامق.

آوتمق (یاخود آووتمق. فت. ۱. اکلندیروب اوپالامق، تأخیر وتعویقله آلدانمق، اغفال ایتمك. ۲. (چوجغی) صیجیرا. دهرق صوصدیرمق، تسکین ایتمك.

آوجی (ص. س. ۱. آو آولیان، صیاد. ۲. آوه پك حریص (حیوان) : آوجی کدی. || آوجی اوتی = دم زهره دیتان نبات. || آوجی باشی = یکیچری اوجاغنده اوتوز اوج سکبانك ضابطی. || ع. آوجی بلوکی = عساکر خفیفه. (فر: Chasseurs)

آوجیلق (س. آو آولامغله مشغول آدمك حال وصفتی، صیادلق.

آوچ (یاخود آووج. س. ۱. ال آیاسیله پار مقلرك ایچی بجمومی، کف، مشت. ۲. آوجك استیعاب ایتدیکی مقدار: بر آوج بغدای. || آوج آوج = آوج طو لوسیله، بول بول. || آوج آچمق = دیلنمك، تسأل ایتمك. || آوج ایچی = ال آیاسی، راحه. || آوجك ایچنه آلمق = الهکچیرمك، ضبط وحکمی آلتنده بولندیرمق. || آوج کیدشمك = بریردن پاره کله جکنی تفأل ایتمك. || آوجنی یالامق = محروم قالمق. || الده آوجده یوق = فقر، صفرالید. || اله آوجه صیغمامق = ضبط اولنمیه جق درجه ده حشاری و یارامازاولمق. || بر آوج = آز مقدار.

آوچلامق (یاخود آووچلامق. فت. ۱. آوجك ایچنه آلمق، آوجله قاورامق. ۲. بول بول آلمق. ۳. احاطه ایتمك، ایچنه آلمق : یلکن روز کاری آوچلامق = روز کاردن شیشمك.

آودلمق (یاخود آوودلمق. فعل. ۱. تعویق وتأخیرله اغفال ایدلمك، اکلندیریله رك اوپالانمق. ۲. (چوجق) صیجیرا. دیله رق صوصدیرلمق، تسکین ایدلمك.

آور (ص. فا. (« آوردن » فعلندن داخل اولور.) کتیریجی، حامل، صاحب، موجب، باعث: رشك آور = غبطه یی موجب؛ تاب آور = تدرته مالك، قادر؛ زور آور = قوت صاحبی، قوتلی؛ پیام آور = خبر کتیرن.

آورت (یاخود آوورت. س. آخرنده کی « ت » « د » ه تحول ایدر.) یناغك ایچ طرفی، بوش یری. || مج. تفاخر، تکبر؛ آورت ایتمك، صانمق = تفاخر و تکبر ایتمك.

آورتلی (یاخود آوورتلی. ص. تفاخر و تکبر ایدن، متکبر، آغزی غلبه لق.

آورچپا (سخ. هـ. کره ارضك قطعات خمسه سندن بری، که الك معمورید ر.

آورچپالی (س. ص. آورچپا اهالیسندن اولان.

آوریق (ص. (« آورمق » دن) قیوریق، مقوس، چارپیق. مر.

آوریلامق (فت. (یلی) قورمق، چارپمق. مر.

آوریلمق (نط. قیوراق، چارپیق. مر.

آوریمق (مض : آوریر. فل. اگلمك، قیوراق، چارپیق. مر.

آوسترالیه (یاخود آوسترالیا. سخ. هـ. قطعات خمسه نك الکوچکی، قلنك جدید.

آوسترالیه لی (س. ص. آوسترالیه اهالیسندن او لان، یکی قلنکلی.

آوستریه (یاخود آوستریا. سخ. هـ. (آلمانجه : Oster-reiche.) نمچه، آوستریا ومجار. ستان دولتی، آوستریا امپراطور. لغیله مجارستان قراللغی هیئت مجموعه سی.

آوستریه لی (س. ص. آوستریا دولتی اهالیسندن اولان، نمچه لی، آوستریا تبعه. سندن بولنان.

آوغان (ص. گبه (اینك). مر.

آوغین (س. دیوار دیبنده صو کچمکه مخصوص دلیك.

آوقامق (یاخود آوقمق. مض : آوقار، آوقیر. فت. صیقسوب اوفالتمق، اوغمق، از. مك. = فل. اوفالانمق، طالغلمق. مر.

آوقیمق (با : آوقامق.

آولاق (س. (یونا. Αὐλαξ) دره، وادی. صو جدولی.

آولاق (س. (« آو » دن) آو محلی، تخجیرگاه.

آولامق (فت. آو، صید، شکار ایتمك، اصطیاد ایتمك : طاوشان کبکلیك، بالیق آولامق. || مج. کوز تمك، قووالامق، ترصد ایتمك. || روز کار آولامق = سرعتله حرکت ایتمك، باد پیما اولمق. || سیگك آولامق = بوش شیلرله اوغراشمق.

آولانمق (فط. آو ایدلمك، صید اولنمق. || غافل آو. لانمق = غافل طاورانمق، اغفال اولنمق.

آولانیش (س. اغفال اولنمه.

آولی (س. (یو. Αὐλή) اوك ویا بر دائره نك اطرافنده دیوار ویا چیتله محاط یر، حولی. (عربی « حول » وترکجه « آغیل » ایله مشابهتی تصادفی اولمق اقتضا ایدرسه ده، اومیروس لسانده آغیل وآخوره دخی αὐλή دیملری غریبدر.)

آونك (س. فا. ایسه کچیرمش آصفی : انجیر، اووز آونکی. (لسانمزده مستعمل اولان « هونك » بوندن غلط.)

آونمق (یاخود آوونمق. فط. ۱. اویالانمق، اغفال ایدلمك. ۲. (اینك وسائره) کبه قالمق.

آووقات (س. (فر. Avocat) حضور محکمه ده اجرت مقابلنده برینك نامنه دعوی، ویا حقوقنی مدافعه ایدن آدم، دعوی وکیلی. = ص. مج. ۱. مدافعه یه مقتدر، چکه لی. جربذه لی.

آووقاتلق (س. دعوی وکیلنك حال وصفت وصنعتی. || مج. جربذه.

آویخته (ص. (« آویختن » فعلندن سمف.) آصمش، آصیلی. لسه.

آویز (ص. (« آویختن » فعلندن سمص. اولوب، صتر. له کبیر.) آصیلان، آصیلی بولنان: دل آویز = گوکلك آصیلی بو. لندیمی. گوکلی جذب ایدن.

آویزه (س. فا. لامبه و قنار و غاز ویا متعدد مومللری حاوی اولهرق طاوانه آصیلان بلور ویا معدندن زینت اوانیسی، آصقی. || آویزه کوش = کوپه.

آه (حد. ۱. مادی و یا معنوی بر آجی حس اولندقده قو للانیلیر : آه! باشم! آه! آنام جنم! ۲. ندامت وتأسف بیان ایدر: آه! اولدن بیله ایدم. ۳. برینه آجندیرنه، کدر واسف ایدلد. یکنه دلالت ایدر : آه! اولا. دم! = س. فا. ایچ چکمه، تأوه. فغان : آه ایتمك، آه چکمك؛ آه سحرکاهم. || آه ایتمك = بد دعا ایتمك. || آه طوتمق، آهه اوغرا. مق = بد دعایه مصاب اولمق.

آها (حد. ۱. ها! صحیح! کرچك! ۲. ایشته! آلك! عر.

آهار (س. فا. (تر : آخار دن) آق دوز کون

آهسته (ص. فا. یاواش، آغر، متأنی، بطیء. || مو. یاواش وبطائتله سویلنیلن (شرقی) ویا چالینیلن (چالغی). = حد. یاواش. تأنی ایله: آهسته آهسته.

آهن (س. فا. دمیر، تیمور، حدید. لسه.

آهنربا (س. ص. فا. (« آهن » دمیر، « ربودن » قاپمق) دمیری قاپان، مقناطیس.

آهنگ (س. فا. ۱. قصد. نیت : آهنگ سفر. ز. ۲. دوزن. اصوات آره سنده توافق. مقام. ۳. چالغی طالغمه. ۴. چالغی ایله اکلنجه، طرب. ۵. اصوات، الوان وسائره آره سنده موافقت. توافق. اویغونلق. ۶. السنهٔ تورانیه کلهلرینی

ترکیب ایدن همجنس آره سنده توافق. | فر. Harmonie. | || آهنك ایتمك = اکتمك. || جالمی یه آهنك ویرمك = دوزن ویرمك.

آهنگسز { ص. ۱. دوزنسز. مقامسز. ۲. اصوات و یا الوانی آره سنده توافق بولنمیان.

آهنگلی { ص. ۱. دوزنلی. مقاملی. ۲. اصوات ویا الوانی آره سنده توافق بولنان. اویغون.

آهنین { ص. فا. (« آهن » دن) دمیردن معمول، حدیدی. || مج. پك متین وصاغلام.

آهو { س. فا. جیلان (جیران). غزال، ظبی. || مج. ۱. دلبر، محبوب. ۲. ایری وکوزل کوز، چشم غزال: بنی بر کوز. لری آهویه اسیر ایتدی فلك. || آهوبچه = غزال یاورسی: ومج. الفت وانسیتدن مجتنب دلبر.

آهوطودی { قرمیزی آغاج جیلکی.

آی { س. ۱. کرهٔ ارضك یکی. قمر، ماه. ۲. اساسا قمرلی کرهٔ ارض اطرافنده بر دور اجرا ایتمسیله قیاس اولنان زمان، سنهٔ قمریه‌نك وبالتعمیم سنهٔ شمسیه‌نك اون ایکی قسمندن بهری، شهر. ماه: رمضان آیی. نیسان آیی. ۳. آی والهٔ زیاده هلال رسم وشکلی: آی یلدیز. || مج. پك کوزل وبارلاق شخص ویاچهره. آی آغیلی = بعضاً کرهٔ قمرلك اطرافنده کورینن نور دائره‌سی، هاله. | آی آیدینلغی. آی ایشیغی = قمرلك ویردیکی ضیا. مهتاب.

آیلك اون دردی = طولو آی. بدر. || آی باشی = ۱. شهرلك برنجی کونی. ۲. قادینلرلك عادت کورمه‌سی. حیض. || آی بالطه = تبرزین. || آی پارچه‌سی = پك کوزل شخص. || آی تیمور = دوغرا. مه‌جی کسری. || آی چیچکی = کونشه طوغری دون بیوك واوزون صاپلی چیچك، عبد الشمس. | کون چیچکی دخی دینلیر. || آی دده = اوفق چوپ. جقلرلك قمره ویردکلری اسم. || آی دده یه مسافر اولمق = آچیقده یاتمق. || آی طوتلمق = خسوف اولمق. || آی طوغدی = یکی آی. هلال. || آیه طوغ یا طوغمیم دینك = پك کوزل و پارلاق اولمق. || اوج آیلر = اشهر ثلثه که رجب و شعبان ایله رمضاندر. طولون آی = غروبه قریب آی، هلال. | سم. آی طاپه = هلال شکلنده طابیه.

آی { حد. ۱. آکسزین حس اولنان حیرت و تعجب و تحاشی یه دلالت ایدر: آی! شو راده بری وار؛ آی! سز کلیسورمیسکز؟ آی! نه دیور. ۲. کدر وتأسفه وعلی الخصوص برآغری حس اولندیغنه دلالت ایدر: آی! پارمغم! — مکرر دخی قوللانیلیر: آی! آی! | یوصورتده استخفاف واستهزایی ده تضمن ایدر. | ۳. « آ » یرینه ندا ایچوندر: آی اوغل!

آیا { س. پارمقلر داخل اولمقسزین ال و آیاغك ایچی. دوز یری: ال آیاسی = کف: آیاق آیاسی = طبان. || کدی آیاسی، کوپك آیاسی = نبات جنسلری.

آیا { حد. فا. تعجب واستفهام ایله عضو، رجل. قدم. پای: انسانك ایکی. آتك درت آیاغی واردر. ۲. بعض اثاث بیتیه و سائره‌نك آیاغه مشابه قسملری که اونلرك اوزرنده طورورلر: اسکمله، ماصه آیاغی. ۳. قائماً طوران بعض شیئلرك یره طوقونان قسم اسفلی، قاعده‌لری: ستون، دیوار آیاغی. ٤. آیاق باصه‌جق یر، پاصامق، قدمه: مردیون آیاغی: قهرق آیاق مردیون. ٥. چای آغزی، منصب. ٦. بر کولدن آیریلوب فضلهٔ میاهنی دکیزه کوتورن نهر: درین او خری کولنك آیاغیدر. ۷. آدیم، قدم: بن بوردن آیاق آتمام. ۸. اون ایکی پارمقدن یعنی یاریم آرشیندن عبارت مسافه اولچیسی، قدم. ۹. آت یورو یشنك نوعی. || آیاق آلتی = ممر، یول اوستنده. || آیاق اوستی = آیاقده، قائماً. || آیاق اولطه‌سی = وتیله دشمنك آیاقلرینه باتوب یورتمسنه. مانع اولق اوزره یولك اوزرینه براقیلان دمیر دیکنلر. || آیاق باصمق. ۱. بر مملکته کیرمك، قدوم. ۲. اصرار وتعند ایتمك. || آیاق باغی = انکل، مانع، پابندز. || آیاق تری = طبیعب اجرتی. || آیاقده = قائم، قائماً، اوتورمقسزین. || آیاق دیوانی = یکیچری ضابطانندن افراده ویردکاری

تنبیه: زمان قدیمده مجلس وکلانك آیاقده اولهرق عاجلاً بر قرار اتخاذ ایتملری. || آیاق سوریمك = تعلل ایتمك. || آیاق طاقمی = عواه. اسافل کروهی. || آیاق طولا. شمق = یورورکن آیاقلر بربرینه طولانمق، سرخوش کبی یورتمك. || آیاق قابی = آیاغه کیبله جك شی: پاپوچ، قوندره: چاریق، پوتین، ترلك وسائره. || آیاق ماکینه. سی = آیاقله چویریلیر طباعت و دیکیش وسائره ماکینه‌سی. || آیاق یولی = آبدستخانه. ممشا. || آیاغه طولاشمق = آرانمقسزین بولنمق، تصادف ایدلمك. || آیا. غه قپانمق = چوق یالوارمق، تملق ایتمك، عفو ایستمك. || آرت آیاق = چارپا حیواناتده کریده‌کی آیاقلر. || اولهٔ آیاق = چارپا حیوانا. تنده ال مقامنده اولان ایلریکی آیاقلر. || اولهٔ آیاق اولمق = بر ایشده مشوق اولوب دیکرلر. ینی ده قاندیره‌رق حصولنه چالیشمق. || آیاق دیره‌مك = اصرار ایتمك. || باشدن آیاغه = تپه‌دن طیرناغه، سراپا. || خروس آیاغی = طپه چیقاره‌جق بورغو. || درت آیاق = اللری دخی آیاق کبی قو. للانه‌رق اویله‌جه یورتمه. || ساج آیاغی = ساج وتجمره آلتنه قونمغه مخصوص دمیردن اوچ آیاقلی مطبخ آلتی. || آیاق خفاقی = چوق کزوب طولاشان، کزکینجی || سوز آیاغه دوشمك = هرقمادن بر سس چیقمق. || صاغ آیاق قابی دکل = کوتیله‌میه‌جك (آدم)، شایان اعتماد اولمیان. || طوموز آیاغی = تفنکدن اوستوپی چیقار. مغه مخصوص اینجه بورغو. || قرق آیاق = حشراتدن آیاغی چوق معروف برجنس، هزارپا.

آیاقداش { س. ۱. یول آرقداشی، یولداش، همپا. ۲. آرقداش. رفیق، همسلك.

آیاقلامق { فل. آدیم آتمق، یورتمك. = فت آیاقله باصمق، چیکنه‌مك.

آیاقلاندیرمق { فت. تحریك ایتمك.

آیاقلانمق { فل. ۱. طاورانوب آیاغه قالقمق، یورتمك. ۲. قیام، دعوی، ادعا ایتمك، قالقیشمق.

آیاقلق { س. ۱. جانباز نعلینی. ۲. ستون قاعده‌سی، کرسی طاشی. [فر. Piédestal.]

آیاقلی { یاخود آیاقلو. ص. ۱ آیاغی اولان، یورویش. ۲. یوکسك (حیوان). ۳. متحرك، سیار. || آیاقلی کتبخانه = مستحفراتی چوق عالم، علامه. || درت آیاقلی = چارپا.

آیت { سث. عر. ج: آیات. ۱. علامت، نشان، اثر. ۲. قرآن کریمده بهر سوره‌نك مرکب بولندیغی جمل شریفه‌نك بهری که متصل المعنی اولوب، ماقبل ومابعدندن تفریق ممکندر: آیت کریمه، آیات قرآنیه.

آیتمق { فت. سویلمك، دیمك. || مر.

آیدین { ص. (« آی » قر، « تون » کیجه) ۱. آیلی (کیجه)، مقمر. ۲. روشن، ضیادار، منور. ۳. واضح، آشکار، باهر.

٤. مبارك، مسعود. || كوزيكز آيدين = بر سودیکنه ویا آرزو. سنه نائل اولانه ایراد اولنور تبریك تعبیریدر.

آیدینلامق | فل. آیدینلق اولمق، روشن وضیادار اولمق.

آیدینلق | س. ١. آی نوری، مهتاب، آی آیدینلغی. ٢. ضیا، نور، ایشیق، روشنایی. ٣. ضیادار یر. ٤. طام باجه‌سی، چاتیده‌کی بنجره.

آیران | س. دوگیلوب یاغی آلغمش وصو قاریشدیرلمش یغورت. || آیران دایسی = احمق، بوك. || آیرانی شیشمك = کبر، لمك. (استهزا مقامنده.)

آیرانلمن | س. طالاق. || آیرانلق شیشمك = حدت ایتمك. عو.

آیرت | س. تفریق. تمییز: آیرت ایتمك = تفریق وتمییز ایتمك.

آیرتلاتمق | فت. غا: آیقلامق | تفریق و تمییز و انتخاب ایتدیرمك.

آیرتلامق | فت. (غا: آیقلامق) ١. تفریق و تمییز ایتمك، آیرمق. ٢. بر شیئك ایی قسمنی سچمك، انتخاب ایتمك، کنزیده‌سنی آیرمق. || پرنجی طالشندن آیرتلامق = پك مشوش و مشکل بر ایشك ایچندن چیقمق.

آیرتلانمق | فط. غا: آیقلانمق | ١. تفریق و تمییز اولنمق، آیرلمق. ٢. سچیلوب انتخاب اولنمق، کنزیده قسمی آلنمق.

رق. || آیری غیری = تکلیف وتکلف.

آیریق | س. برجنس چیز اوتی که اولوب باغ وباغچه‌لره مسلط اولور، وآیقلانمسی پك زوردر: آیریق اوتی، آیریق کوکی. || آیریق چیچکی = فسقاح. || طو. موز آیریغی = باتاقلقلرده حاصل اولان برنوع ساز.

آیریلاشمق | فط. آیرلق. منفرد اولمق.

آیریلانمق | فط. ١. آیرلمق. منفرد اولمق. ٢. کیمسه‌یه اویتامق، میانین اولمق.

آیریلق | س. فرقت، مفارقت، جدایی. هجران. ٢. مباینت، مخالفت.

آیغیر | یا آیغر. س. انعامه‌مش طالغ مازلق آت. حصان. || مج. آزغین آدم. || دکیز آیغیری = باشی آته بکزر بر حیوان بحری که قره‌یه ده چیقسار. || صو آیغیری = آفریقانك بیوك نهر لرنده بولنمور جسیم بر چارپا، جاموس بحری، ایپوپوتام.

آیغیرلق | یاآیغرلق. س. آیغیرك حال وصفتی و وظیفه‌سی. || مج آزغینلق.

آیی | یاخود آیو. س. معروف وحشی حیوان، دب، خرس. بوز، قره‌وآق جنسلری واردر. || آیی بالیغی = بر جنس حیوان بحری. (فر. Phoque.) || آیی پنجه‌سی = کف الدب، شوکة الیهود. || آیی قولاغی = شقایق.

آییق | ص. (« آیمق » دن) کندینه اکلش، سر خوشلقدن ویا بایلقدن قورتلش، عقلی باشنده.

آییقلامق | آیقلامق، آییقلانمق، آیرتلامق، وآیرتلانمق دن غا. با: آیرتلا.

آیلامق | فل. ١. طولانمق، دوراتمك. ٢. یوقاریدن آشاغی یه قایمق، دوشمك. مر.

آیلانمق | فط. دونمك، دور ایتمك. مر.

آیلتمق | فت. (بایلش ویا سرخوش آدمی) کندینه کتیرمك. افاقت بولدیرمق.

آیلق | ص. ١. آیده بر وهر آی اولان، شهری: آیلق رساله‌ء موقوته = آیده بر نشر اولنانی. ٢. بر آیده اجرا اولنان، بر آیده قطع اولنان: بر آیلق یول، ایکی آیلق ایش. ٣. یاشی شوقدر آیدن عبارت اولان، ظهور و وقوعندن شو قدر آی کچمش اولان: آلتی آیلق بر چوجق؛ اوچ آیلق ایش: پش آیلق مسئله. = س. بر آیلق خدمته مقابل ویریلن اجرت، معاش. || آیلق باغلامق = معاش تخصیص ایتمك. || آیلق چیقمق = معاش ویرلمك. || آیلق کسلمك = معاش قطع اولنمق، عزل ایدلمك.

آیلقجی | ص. آیدن آیه ویرلن معاش مقابلنده خدمت ایدن (مأمور ویا خدمتجی)، موظف، معاشلی.

آیلمق | فل. ١. طولاشوب یرینه کلمك، بر دور تام اجرا ایتمك. مر. ٢. بایلمه‌دن ویاسکردن افاقت بولمق، کندینه کلمك.

آیمق | مض: آیار. ه فل. تق. ١. اوسته جیقوب آغمق، صعود ایتمك. ٢. طولاشوب دور ایتمك. ٣. چکیلوب آیرلمق.

آینده | ص. فا. (« آمدن » فعلندن سفا) کلیجی، کلن. || خوش آینده = کلفتسز، کایشی کوزل. لس.

آینه | س. فا. ١. آینه دن | انعکاس ضیا طریقیله انسانك کندی. یی کورمسیجون یاپلش مصفا لوحه ویا جسم، گوزگو، مرعات.

آینه‌جی | س. آینه یاپان ویا صاتان آدم.

آینه‌لی | ص. آینه ویا آینه‌لرله مزین: آینه‌لی چارشی، قازینو.

آیو | س. با: آیی.

آیوا | یاخود آیوه. س. معروف سرت میوه، سفرجل: اکلك، شکر، گورك، لیمون، چین آیواسی = بو میوه‌نك انواعی. || آیوا آغاجی = بو میوه‌یی ویرن شجر مثمر. || آیوا چکردکی = طوکوق پنبه رنك. || آیوا کبی = پك صاراریمش، خسته. || آیوانی یوتمق = سر خوش اولمق.

آیوالق | س. آیوا آغاجلرینی حاوی محل، آیوا باغچه‌سی.

آیی | یاخود آیو. س. معروف وحشی حیوان، دب، خرس. بوز، قره‌وآق جنسلری واردر. || آیی بالیغی = بر جنس حیوان بحری. (فر. Phoque.) || آیی پنجه‌سی = کف الدب، شوکة الیهود. || آیی قولاغی = شقایق.

آییق | ص. (« آیمق » دن) کندینه اکلش، سر خوشلقدن ویا بایلقدن قورتلش، عقلی باشنده.

آییقلامق | آیقلامق، آییقلانمق، آیرتلامق، وآیرتلانمق دن غا. با: آیرتلا.

آییقلق | س. سرخوشلقدن ویا بایلقدن قورتلش آدمك حالی، عقلی باشنده اولمسی.

آیین | س. فا. ١. رسم، عادت. قا. نون، دأب. اصول: آیین قدما اوزره ٢. مراسم مذهبیه، عبادت: آیین مجوس اوزره؛ اجرای آیین ایدرکن. || شهر آیین = شنلك، دونما.

آینه | س. فا. آینه. کوزکو، مرآت. || آینه‌ء اسکندر = رومینك کویا اونکله دنیانی کوردیکی خارق عاده بر آینه. بو خرافاته سببیت ویرن شیء مشارالیهك یاپنده بولنمش اولمسی محتمل اولان بر خریطه وآطلس اولسه کرکدر.

آینه دار | س. بر پیوك آدمك کیینیر کن آینه‌سنی طوتمغله مکلف خدمتجی.

آب | سذ. عر. ج: آباء. آتا، بابا، پدر، والد: اب مشفق = شفقتلی پدر. || لاأب = بر پدردن، پدری بر، یعنی والده. سی آیری: لأب برادریدر. || ابا عن جد = بابادن اوغله، نسلاً بعد نسل. = ج. آبا و اجداد = آتالر، اسلاف. — کنیه. لرك ترکیبنده وسائر تعبیرات عربیه. ده «ابو، ابا، ابی» صورتلرینی ده آلیور، که عربیده هر برینك محل استعمالی آیری ایسه‌ده، لسانمزده بلا فرق قوللانیلیر: ابا بکر. ابو حنیفه، ابی دلامه.

اَبا | سذ. عر. با: اب.

اِباء (سذ. عر. [ابی، یأبی فعلندن (مصـ.) عدم رضا، امتناع، استنکاف، اجتناب: ابا ایتمك= راضی اولمامق، قبول ایتمهمك. [تیکسینمك معناسنی دخی ویرر رسه ده، او معنایه کلن الف مقصوره ایله ابادر. وترکجه ده غیر مستعملدر.]

اَبابیل (سذ. عر. طاغ قیرلانغیچی، کچی صاغان، خطاف.

اِباحه (اباحت. سذ. عر. [«بوح» دن مصـ. افعال. امباح ایتمه. بر شیئك محرمیتنك رفعیله استعمالنك محیر براغلمسی: اباحه ایتمك.

اَباطیل (سذ. جـ. عر. فد: باطل. با: باطل. [«اباطل» دخی یازیورلرسه ده، غلطدر.]

اَبالِسه (ابالیس. سذ. جـ. عر. فد: ابلیس. با: ابلیس.

اِبتِداء (سذ. عر. [«بدأ» دن مصـ. افتعال.] ۱. باشلامه، بدأ، آغاز: ابتدا ایتمك= باشلامق. ۲. باشلانغیچ، باش، اول: آیك ابتدای.= ظر. باشده، اك اول: ابتدا بوكا بر چاره بولهلم.

اِبتِدائی (صـ. عر. ۲: ابتدائیه. (سمن) ۱. باشلانغیچه متعلق، اك اول اولهجق: مکتب ابتدائی= یکی تحصیله باشلایان چوجقلره مخصوص اولان ایلك والـ آشاغی مکتب؛ مکاتب ابتدائیه. ۲. کره ارضك اوائل خلقتنه عائد: ازمنهٔ ابتدائیه.

اِبتِدار (سذ. عر. [«بدور» دن مصـ. افتعال] سرعتله تشبث، مبادرت، مسارعت، مباشرت: برایشه ابتدار ایتمك.

اِبتِذال (سذ. عر. [«بذل» دن مصـ. افتعال] ۱. بر شیئك خوار قوللانلمسی. ۲. پك بول وقیمتسز، مبتذل اولمسی: پورتقالك بوسنه کی ابتذالی.

اَبتَر (صـ. عر. [«بتر» دن صفـ.] ۱. قویروقسز، قویروغی کسیك. ۲. ناقص، ناتمام. ۳. ذریتی قالمیان. ٤. ذکر جمیله نائل اولمیان. لسـ.

اِبتِسام (سذ. عر. [«بسم» دن مصـ. افتعال] ظرافت و لطافتله کولومسهمه. ز. [عر. بیده «تبسم» له مرادف ایکن، ترکجه ده تبسم بعضاً استهزا ایله کولومسهمك معناسنی تضمن ایدر، حالبوکه ابتسامدن مطلق لطافت مقصوددر.]

اِبتِصار (سذ. عر. [«بصر» دن مصـ. افتعال] قلب وذهن کوزیله کورمه، بصیرت. ز.

اِبتِغاء (سذ. عر. [«بغیه» دن مصـ. افتعال] طلب، آرزو: اللهك رضاسنی ابتغاءً ز.

اِبتِلاء (سذ. عر. [«بلاء» دن مصـ. افتعال] کرفتار و دوچار اولمه، دوشکونلك. مبتلا اولیش. [عربیده معناسی دنه مه و امتحاندر.]

اِبتِناء (سذ. عر. [«بناء» دن مصـ. افتعال] بر شیئك اوزرینه بنا ایتمه. بر شیئه استناد ایتمه. بحث ودعواده بر شیئه طیانوب احتجاج ایتمه: دعوا کزی نه یه ابتنا ایدیور. سکز؟ — ابتناءً استناداً. [السنه نمزده بومعنای مجازی یی آلوب، عربیده ایسه یاپی یاپمق دیمکدر.]

اِبتِهاج (سذ. عر. [«بهج» دن مصـ. افتعال] سوینمه، فرح، سرور.

اِبتِهال (سذ. عر. [«بهل» دن مصـ. افتعال] تضرع و نیاز. لسـ.

اِبجال (سذ. عر. [«بجل» دن مصـ. افعال] تعظیم و تکریم معناسیله قوللانیلیور. سه ده، یا کلشدر عربیده اصلا بو معنایه کلمز. طوغریسی «تبجیل» در.

اَبجَد (سذ. عر. اسکی الفبالرده هجالمه لرك آلت طرفنده بولنان بر عباره نك ایلك کلمه سی. وبتونك اسمیدر. عباره شودر: «ابجد هوز خطی کلمن سعفص قرشت ثخذ ضظغلا» بو الفاظ مهملاتدن اولوب، حروف هجا. نك صورت التصاقی واصل صره لرینی کوسترمك ایچون الفباده یازیلیر؛ چونکه کرك عبرانی وسریانی لسانلریله سائر السنهٔ ساميه ده وکرك یونان و قبط ولاتین لسانلرنده حروف هجانك صره سی تمامیله ابجد عباره سنه مطابقدر. عربلر ایسه مجرد شکلاً مشابه اولان حروفی بر آرایه کتیرمك ایچون، او صره یی بوزمشلرسه ده، حروفك رقم کبی استعمالنده یه او صره یه رعایت ایتمکه دوام ایتمش؛ و بونك ایچون ابجد عباره سنی ابجاده مجبور اولمشلردر. برده «ثخذ ضظغلا» ده کی یدی حرف سریانیده وسائر السنهٔ ساميه ده بولنمیوب، عربلر طرفندن ایجاد وعلاوه اولنمشدر. || ابجد حساب = حروفك رقم کبی اعتباریله برکلمه ویا عباره دن تاریخ ویا دیکر برعدد استخراجی. || ابجد خوان = هنوز ابجد اوقویان، تحصیلك ابتداسنده بولنان.

اَبحاث (سذ. جـ. عر. فد: بحث. با: بحث.

اَبحار (سذ. جـ. عر. فد: بحر. با: بحر.

اَبخِره (سذ. جـ. عر. فد: بخار. با: بخار.

اَبَد (سذ. عر. جـ: آباد. صوکی اولمیان زمان مستقبل، مقابلی ازل (ابتدای اولمیان زمان ماضی). || الی الابد = الی غیر النهایه. دائما. || ابدالآباد = هیچ بر وقت. اصلا. || من الازل الی الابد = ابتدانسز ونهایتسز بر زمانده. || ابد مدت (طرز سقیم اوزره صیغ.) = ابدی المده، صوکسز، توکنمز.

اَبداً (ح. عر. [جمله منفیه ده] هیچ بر وقت، الی الابد، الی غیر النهایه.

اِبداء (سذ. عر. [«بدء» دن مصـ. افعال] یوقدن وجوده کتیرمه، ایجاد: ابداء ایتمك. ز. [ابراز واظهار معناسیله استعمالی یاکلیشدر.]

اِبداع (سذ. عر. [«بدع» دن مصـ. افعال] ۱. ایجاد، اختراع، خلق. ۲ مثلی نامسبوق بر شعر بدیع سویلهمه: ابداع ایتمك.

اَبدال (سذ. جـ. فد: بدیل. با: آبدال.

اَبدان (سذ. جـ. فد: بدن. با: بدن.

اَبَدی (صـ. عر. ۲. ابدیه. [«ابد» دن سمن.] صوکی اولمیان زمان مستقبله منسوب ومتعلق، صوکسز زوالسز، توکنمز جاوید: ابدی الدوام = الی الابد دائم اولهجق. مقابلی: ازلی (ابتدا سی اولمیان). = حـ. تر. هیچ بر وقت، اصلا.

اَبَدِیّاً (حـ. عر. ابدی اولهرق، الابد، الی الابد.

اَبَدِیّت (سذ. عر. ۱. ابدی اولان شیئك حال و صفتی، دائمیلك، جاودانی. مؤ. بدلك. زوالسزلك. ۲. صوکسز زمان مستقبلك حالی: ابدیتی دوشوندیکجه ذهن بشره وله و حیرت کلیر.

اِبدال (اسیرکمیوب یول صرف واستعمال ایتمه معنا سیله قوللانیلورسه ده. «بدل» ماده سی افعال بابندن کلدیکیچون، وذاتاً بذل متعدی اولوب، لزومی اولمدیغیچون، یاکلیش واستعمالی غیر جائزدر.

اَبر (سـ. فا. بلوت، سحاب. لسـ.

اِبراء (سذ. عر. [«برء» دن مصـ. افعال] هقـ. بور. جدن تخلیص، تبریه، آلهجق ویره جك قالمدیغنی بیان، برائت قزاندیرمه؛ ابرا کاغدی، ابرا سندی = آلهجق ویره جك قالمد. یغنه دائر ویریلن سند. || ابراء اسقاط = مطلوبك بر قسمنی ویا بترتی هبه و تنزیل صورتیله ویریلن ابرا. || ابراء استیفا = مطلوبك اخذ واستیفا اولنمسیله ویریلن ابرا. || ابراء خاص = دعوانك یالکز بر جهتنه عائد اولان ابراء. || ابراء عام = بسیتون ایلشیك کسلدیکنه دائر ویریلن ابراء سندی.

اَبرار (سذ. جـ. عر. [فد: «بر» لسانمزده غیر مستعملدر.] صالح وتقی وصاحب خیر وحسنات آدملر، صلحا، اتقیا. اصحاب خیر.

اِبراز (سذ. عر. [«بروز» دن مصـ. افعال] میدانه قومه، اظهار: ابراز شجاعت، ابراز صداقت: ابراز ایتمك = درمیان ایتمك: اوراق مثبته ابراز ایدهمدی.

اِبرام (سذ. عر. جـ. ابرامات. [«برم» دن مصـ. افعال] رجا وتکلیفده اوصاندیروب مجبور ایدنجه یه قدر اصرار ایتمه: ابرام ایتمك = مصرانه طلب ویا تکلیف ایتمك.

اَبرَش (صـ. عر. [«برش» دن صفـ.] بنکلی (آت)، آبراش.

اَبرَص (صـ. عر. [«برص» دن صفـ.] برص یعنی مسکین علتنه مبتلا. آبراش.

اَبرو (سـ. فا. جـ: ابروان. قاش، حاجب عر.

اَبرو (اصلی: فا. ابری = بلوت چـ. ابره = روبه یوزی. کورك قابی.) خاره کبی طالهلی ویا طمارلی (قماش، کاغد وساژه). = سـ. جزء ودفتر قابی یاپمق ایچون قوللانیلان رنکلی کاغد.

اَبرولامَق (فر. مرمر کبی خاصه‌لی رملی و یا طمارلی اولهرق بویامق.

اِبره (سث. عر. ایکنه، سوزن. ‖ ژا. چیچکارده غبار طاعی مبیضه ایصال ایدن میل (فر. Stylo). ‖ ص. ابرهٔ مقناطیسیه = پوصله. قبله‌نما ایکنه‌سی. ‖ ابرهٔ هوام = آری وعقرب کبی حشرات ایکنه‌سی، دیکنی.

اِبری (ص. عر. ژ: ابریه. («ابره» دن) سمت. اینا ابره‌سی اولان (نبات): فصیلهٔ ابریه (فر. Stylidées). ‖ تش. ایکنه شکلنده اولان. (فر. Stylide).

اِبریز (سد. عر. خالص آلتون.

اِبریشیم (س. فا. بوکلش ایپك، ایپك ایپلکی = ص. ابریشیمدن معمول: ابریشیم پوسکول. صوچاق.

اِبریق (سد. عر. (زبانزدی: اِبریك). ایصو دوکمکه مخصوص قولپلی وامزیکلی قاب. آبدست ابریق؛ چای، شربت. قهوه ابریق = هر بری بر شکل مخصوصده قابلر.

اِبریقجی (ابریقجی باشی. س. و:).

اِبریقدار (س. فا. بیوك بر داره‌لی وعلی الخصوص سرای همایونده لکن ابریقه و آبدست لوازمنه مأمور آدم.

اِبریقدارلق (س. ابریقدار وظیفه‌سی و صفت ومأموریتی.

اَبزار (سد. جـ. عر. فد: بزر. ‖ با: بزر.

اَبصار (سد. جـ. عر. فد: بصر. ‖ با: بصر.

اِبطال (سد. عر. (« بطلان » دن مص. افعال) ۱. بطال وحکمسز براقمه، رفع و لغو، قالدیرمه، فسخ: بر قانونی ابطال ایتمك. ۲. باطل اولدیغنی کوسترروب اثبات ایتمه، چورتمه = او دعوانی ابطال ایتدی.

اَبعاد (سد. جـ. عر. فد: بعد. ‖ با: بعد.

اِبعاد (سد. عر. (« بعد » دن مص. افعال) اوزاقلاشدیرمه. طرد. (« تبعید » دهاً مستعمل اولوب. آنجق نفی و اجلا معناسنی ده متضمندر.)

اِبقاء (سد. عر. (« بقاء » دن مص. افعال) ۱. دائم و باقی ایتمك = نامنی براقمق. نامنك دائما یاد اولنمسنه سبب اولمق. ۲. برنده برفعل خیرده بولنمق. ۳. برنده براقمه. کندی حالنده ترك. طوقونمه: بر عزلك اوج یتمش چیزوب ایکیسنی ابقا ایتمشلر. ۳. برمأموری عزل ایتمیوب مأموریتنی تصدیق ویاعزلی عقیبنده مأموریتنده ابقااولندی. ‖ ابقاء تعیین ایتمك = مأموریت سابقه‌سنی تصدیق ایتمك.

اَبکار (سث. جـ. عر. فد: بکر. ‖ با: بکر.

اَبکم (ص. عر. (« بکامت » دن مص. افعال) سث. (دیلسز، ابسم، اخرس.

اِبلاغ (سد. عر. (« بلوغ » دن مص. افعال) ۱. یتیشدیرمه، ایصال. (بو معناده « تبلیغ » دها مستعملدر.) ۲. طولدیرمه، واردیرمه، جیقارمه، بر مبلغی بر حده ایصال: معاشنی بش بیکه ابلاغ ایتدیلر.

اَبلَق (ص. عر. (« بلق » دن مص. افعال) سث. (آلاجه. با: آبلاق. = سد. آلا بجاق آت: ابلق سوار. ژ.

اَبله (ص. عر. (« بلاهت » دن مص. افعال) سث. (احمق، عقلسز، بدلا. ‖ ابله پسندانه = بدلازك بکنه. جکی. ‖ ابله فریب = آنجق حمقایی آلدانه بیلیر (قباحیله). « ابلهانه » و « ابلهی » تعبیرلری قوللانیله. حق شیئلر دکلدر.)

اِبلیس (سد. عر. جـ: اَبالیس و مجـ. ابالسه. شیطان. ‖ مجـ. حیث و دسیاس آدم. ‖ ابلیس طبرناغی = شیطان طبرناغی.

اِبلیسانه (ص. حـ. فا. شیطانانه لایق. شیطنتکارانه. (« ابلیسکارانه » دیمك دهاً ایدر.)

اِبلیسکارانه (ص. حـ. فا. شیطانك ایشنه بکزر، شیطانجه.

اِبلیق (وزبانزدی املیق. با: ایبلیق.

اِبن (وبن. سد. عر. ژ: بنت. جـ: اَبناء. بنی (بنو). اوغل: حسن بن علی: فاطمه بنت احمد: ابناء سبیل = یولجیلر: بنی آدم = آدم اوغللری. انسانلر. ‖ ابناء جنسمز = همجنسلرمز اولان افراد بشر. ‖ ابن وقت = زمانه آدمی.

اَبناء (سد. جـ. عر. فد: ابن. ‖ با: ابن.

اَبنیه (سد. جـ. عر. فد: بناء. ‖ با: بناء.

اَبو (سد. عر. (« اب » اسمنك حالت رفعی اولوب، کنیه‌لرده بولنور) با: اب.

اَبواب (سد. جـ. عر. فد: باب. ‖ با: باب.

اَبوّت (سث. عر. (« اب » دن) آتالق. پدرلك، پدرحالی.

اَبو جَهل قارپوزی (س. عر. بیده حنظل وفر. Coloquinte دیللن آجی بر میوه.

اَبوطیلون (س. خطمی انواعندن بر چیچك.

اَبوَین (سد. ت. عر. (« اب » دن) آنا بابا. والدین.

اَبه (س. طوغورتمه صنعتی اجرا ایدن قادین ویا طبیب. قابله: ابه قادین؛ ابه طبیب. ‖ ابه اسکمله‌سی. ابه اوریکمه‌سی = اسکی جاهل ابه‌لرك وضع حمل ایده‌جك قادینلری اوتورتمکی عادت ایدندکاری بر اسکمله. ‖ ابه پسیکه‌سی = سوز ابه‌سی = چوق سویلین.

اِبهام (سد. عر. جـ: ابهامات. (مص. افعال) قپالی و مشکوك بر صورتده افاده: بو سوزده ابهام واردر.

اِبهام (سد. عر. (عربیده مؤنث در.) جـ: اباهیم. ال و آیاغك باش پارمغی.

اَبهت (سث. عر. بیوکلك. عظمت. مهابت. (یالکز صدر عالی معزوللرینه ویریلن ابهتلو ولتلو عنوانندن مستعملدر.)

اَبهر (سد. عر. تش. تمیز قانی یورکدن بدنه طاغیدان بیوك بر شریان که آرقه بوینجه اوزانیر: شریان ابهر.

اَبهَری (سد. عر. (« اب » دن) ۱. ابهر شریانه عائد. ۲. ابهر شریانی ایله یورکه عائد.

اَبه گوزمجی (س. (گوزمجی (چیچکی و کوکی طبنده مستعمل ویاپراغی سپزه کبی قوالانیلان معروف نبات. خبازی. پنیرك.

اَبه الِك (س. ابه صنعتی و فنی. قباله.

اَبی (سد. عر. (« اب » اسمنك حالت جرده آلدیغی صورت اولوب، کنیه‌لرده بولنور.) با: اب.

اَبیات (سد. جـ. عر. فد: بیت. ‖ با: بیت.

اَبیَض (ص. عر. ژ. بیضاء. (« بیاض » دن. صش.) آق، سفید، بیاض: بحر ابیض = آق دکیز؛ ید بیضاء = حضرت موسی علیه السلامك معجزه‌سی اولان آق ال.

اَپ (د. همزهٔ مفتوحه ایله باشلار. یان یعنی صفتلرك باشنه کیروب. تأکید ومبالغه بیان ایدر: اپ ایی = چوق ایی؛ اپ ایجه = خیلی. اولدجه.

اِپراهَق (و یاپراهق. با: پچه‌مك.

اَپرِیتِك (مض: اپریتیف. فل. غنه ایله سویلنك. بوغدن اقردی اینك. مر.

اِپسَم (ص. ۱. دیلسز. ابکم. ۲. سکوت ایدن. ساکت. سسسز: اپسم اولمق = سکوت اینك. سس چیقارمامق: اپسم اینك = صوصدیرمق.

اَپسَملِك (س. ۱. دیلسزلك. ابکملك. ۲. سکوت. سسزلك.

اِپسید (س. تکرلك چنبرینك پارچه‌لری.

اِپتیق (س. صپان دمیرینك اوجی.

اَپولَت (یا آپولت. س. (فر. Epaulette) عسکریلرك رتبه وصنفلرینه کوره صیرمه وایپك ویا یوکدن اوموزلرینه طاقدقلری صچاق. ‖ اپولت کوپریسی = اپولتی طوتمق ایچون ستره‌نك اوموزیله یاقه‌سی آره‌سنده چوخه ویا شریتدن کوپرینجك.

اَت (س. ۱. ذی روحلرك بدنی تشکیل ایله دری آره‌سنده‌کی ماده، لحم. کوشت: اتی سنك کیکی یم. ۲. مأکولاتدن اولان قویون. صیغیر وسائره‌نك اتی که کیکله برابر اعتبار اولنور. ۳. میوه‌نك دریسیله چکردکی آره‌سنده اولوب یتن لذیذ ماده: شفتالینك اتی: اتلی اریك. ٤. تن. بدن. وجود. ‖ ات بکی = کوچك مسه صورتنده طبیعی قبارجق. ثؤلوله. ‖ ات شفتالیسی = یارمه اولمیان واتی چکردکنه بیتشیك بولنان شفتالی. ‖ ات صویی = اتی فاسد. یناده‌رق استحصال ایتدکاری یاغلی وقوتلی صو. ‖ ات قنات = براسه جنسندن حیوانلرك اوچه آیاقلری اولان زار. ‖ ات قفالی = ذکاوتدن محروم. قاپن قفالی. ‖ ات کسیمی = خرستیانلرك بیوك پرهیزه کیره‌جکلری کونلرده‌کی یورغی و شنلکاری. آپوقریا. قرناوال. ‖ ات لقمه‌سی = ات یمکی. ‖ ات

میدانی = وقتیله یکیچری عسکر. ینه لحم تعیناتی توزیع وتقسیم اولندیغی میدان وقیشله اوکی. || اتنه طولغون = مطمحه. شیشمان اولمقسزین سمیز، طیقناز. || آو اتی = آوده اوریلان حیوان و قوش لحمی. || بالیق اتی = یاغسز وسرت عضلاتدن عبارت ات || بالیق اتلی = بدنی نارین اولد. یعنی حالده اعضاسی اتله مستور واتلری سرت و دوزگون او. لان، ضعیف ولاغر اولماغله برابر محم وصاریقیق اتلی اولیلیان. || دیش اتی = دیشلرك دیبلرنده بولنان و دیشلر دوکلدکدن صکره بر سد تشکیل ایدن اتلر، لثه. || قبا ات = الیتین و بالدیر اتلری کبی قالین ویاغسز بوتلر. || گیبك اتی = قیزلرك بلوغه ایر دکلرندهکی خفیف و متناسب طولغونلغی: گیبك اتنه کیرمك = (قیز) بو طولغونلغی کسب ایتمك .

اَتباع (سذ. جـ. عر. [فد: تبع. غیر مستعملدر. — تابع صفتنك جمعی زعم ایدنلر یا. گلشلردر، زیرا «تابع»ك جمعی. تبعه وتوابع کلیر.] برینه تابع اولوب هرخصوصده کندیسندن آیرلمیانلر، پیرولر، طرفکیرلر: اتباع امام اعظم. = تر. اوشاقلر وخدمتجیلر طاقمی: آدمی شرفلندیرن اتباعیدر .

اِتباع (سذ. عر. [«تبع» دن مصـ. افعال.] آنجق بورادہ مصدریت معناسی مقصود دکلدر] د. برکلهنك آرقهسندن لفظا اوکا مشابه اولهرق ایراد اولنان لفظ مهمل: آت مات. قاچ ملچ کبی: اتباع ایچون ایراد اولنمش بر لفظ مهملدر دینلیر .

اِتّباع (سذ. عر. [«تبع» دن مصـ. افتعال] آوتمه، تابع اولمه. برینك قول و یا مذهب ومسلکنه امتثال، اقتدا، اقتفا: امام اعظمه اتباع ایدنلر.

اِتّباعاً (حـ. عر. اویهرق، امتثالاً: اونك سوزینه اتباعاً .

اِتّحاد (سذ. عر. [«وحدت» دن مصـ. افتعال] ۱. برلشمه. بر اولمه: بو ایکی شیٔ اتحاد ایدهمز. ۲. همفکر و همرأی اولمه، موافقت، اتفاق، اشتراك: اتحاد آرا، اتحاد اسلام. || اتحاد ایتمك = متحد اولمق، برلشمك. برلکده حرکت ایتمك اوزره قوتلری برلشدیرمك و سوزی بر ایتمك. || اتحاد منافع = منفعتلرك بر ومشترك اولمسی.

اِتّحاد سزلق (سـ. برلك وموافقت فقدانی.

اِتّحادی (صـ. عر.] : اتحادیه. برلك واتفاقه متعلق.

اِتحاف (سذ. عر. [«تحفه» دن مصـ. افعال] ارمغان وتقدیم وارسالی، اهدا: برجوق کوزل شیلر اتحاف ایتدی. [«اهدا» دها مستعملدر.]

اِتّخاذ (سذ. عر. [«اخذ» دن مصـ. افتعال] ۱. ایدنمه، قبول ایتمه: بوقانونی اتخاذ ایتمشدر؛ اونی دوست اتخاذ ایتدی = دوستلغه قبول ایتدی. ۲. عد واعتبار. نظریله باقمه: یونی بر قاعدهٔ عمومیه اتخاذ ایتمشدر. ۳. قبوللانمه، استعمال ایتمه: شو ایکی اوطهیی سلامتی اتخاذ ایدیورم. ٤. دوشونمه. قورمه، توسل: یونك اوکنی آلمق ایچون بر تدبیر اتخاذ ایتملی .

اَتَر (سـ. [فر. Éther. یو. Αἰθήρ] کیم. تجفیر ایدوب اوچمغه مائل بعض کوڤل وسائر مایعلره ویریلن اسمدر، روح: اتر معطر؛ اتر کبریتی = لقمان روحی. با: اثیر .

اَتراك (سذ. جـ. عر. فد: ترك. با: ترك .

اَتراب (سذ. جـ. عر. فد: تراب. با. تراب .

اِتّساع (سذ. عر. [«وسع» دن مصـ افتعال] گنیشلنمه، بوللانمه، اکتساب وسعت: دائرهٔ نفوذی اتساع ایتدی. ا.

اِتّسام (سذ. عر. [«وسم» دن مصـ افتعال] قیزغین دمیرله دریه اوریلان تمغا ایله تمغالانمه، متصف اولمه. یالکز سجع بلاغیچون قوللانیلیر: نام مکارم اتسامی = مکارمله تمغالانمش یعنی مکارمله متصف اسمی .

اَتسز (صـ. اتی اولمیان، اتی آز، آریق، لاغر .

اِتّصاف (سذ. عر. [«وصف» دن مصـ افتعال] وصفلنمه، بر صفتله موصوف اولمه: اخلاق حمیده ایله اتصاف ایتمك. [«متصف اولمق» تعبیری دها مستعملدر.]

اِتّصال (سذ. عر. جـ: اتصالات. [«وصل» دن مصـ. افتعال] ۱. اولاشمه، بیتشمه. ۲. آرالق فقدانی، تماس، برینه طوقونمه: اتصالی کسمك. ۳. قربیت، یاقینلق. || اتصال لنده = تا یانینده، بیتشیك. اولهرق. || کسب اتصال ایتمك = یان یانه کلمك، تماس ایتمك. بیتشمك. = جـ بر بنا یا عرصه واراضینك جهات اربعه سندهکی حدودی. || عـ. بر اردوبی تر. کیب ایدن فرقهلر بینندهکی طرق مخابره واختلاط .

اِتعاب (سذ. عر. [«تعب» دن مصـ. افعال] یورغونلق ویرمه: سزی بیهوده اتعاب ایتدم. || اتعاب ذهن = آکلاملیاز بر شیئی آکلامغه چالیشمه، ذهن یورمه. قفا یا تلاتمه: نافله اتعاب ذهن ایتمم .

اِتّفاق (سذ. عر. جـ. اتفاقات. [«وفاق» دن مصـ. افتعال] ۱. اویوشمه، سوز بر ایتمه. وفاق. موافقت: بو ایشده آرقداشلرله اتفاق ایدهمدك = آرامزده موافقت حاصل اولد. مدی. ۲. برلکده حرکت ایتمك اوزره سوزلشمه. اتحاد. عهدلشمه: ایکی دولت بینندہ اتفاق واردر: اتفاق تدافعی. اتفاق تعرضی = برتجاسی یالکز خارجدن وقوع بولهجق تعرض وتجاوزه قارشی طورمق. و ایکنجیسی خارجه تعرض وتجاوز دخی ایتمك اوزره ایکی دولت بینندہ عقد اولنان مشارکت معاهدهسی. ۳. راست کلیش، تصادف. [لسانمزده بو معنا ایله استعمالی نادردر.] || اتفاق آرا = بر مجلس اعضاسی ویا بر هیئت افرادی رأی و فکرلر. ینك بر نقطهیه اجتماعی. جمله سنك بر رأیده بولنمسی، سوز برلکی: بو ایشه اتفاق آرا ایله قرار ویرلدی. [اتحاد آرا دخی دینلیر.]

اِتّفاقا (حـ. عر. تصادفی اولهرق. تصادفاً. راست کلهٔ. علی التصادف، قضارا.

اِتّفاقسزلق (سـ. اویوشمامه، عدم موافقت.

اِتّفاقی (صـ. عر.] : اتفاقیه. [اسم] ۱. اتفاق واتحاد ده متعلق: معاهدهٔ اتفاقیه. ۲. تصادفی: غرائب اتفاقیه.

اِتّقا (سذ. عر. [«وقایه» دن مصـ. افتعال] ۱. صاقینمه، اجتناب: مناهی ومحرماتدن اتقا ایتملی. [توقی دهسا مستعملدر.] ۲. تقوی. پرهیزکارلق. اللهدن قورقمه .

اِتّقان (سذ. عر. [«یقن» دن مصـ. افتعال] کورمش کبی اینی وصاغلام بیلمه. تیقن. اطمئنان. [تیقن دها مستعملدر.]

اَتقیا (سذ. جـ. عر. فد: تقی. با: تقی .

اَتك (سـ. ۱. بلدن آشاغی اینن اثوابك آشاغی صارقان قسمی وعلی الخصوص کوشهلری. ذیل. دامن. ۲. روبه اتکنه بکنیر مخانب مواده دخی اطلاق اولنور: چادیر اتکی. || اتك اتك = اتك طولوسیله. بول. بول. || اتك اوپمك = مقام تحیه‌ده بر بیوك آدمك اتکنی اوپمك: و مج. تبصبص وتملق ایتمك: ال اتك اوپمکه آلیشمدم. || اتك باغی = قادینلرك فستانلرینی فراجه وچارشفك آلتندن کو. رنمهمك ایچون قالدیروب بله باغلادقلری شریت ویا غیطان. || اتك بزی = جوجق قوندغنك بلدن آشاغی کلی. || اتك بلده = حاضر. مهیا. || اتك سرین = قیافتی طوپلی اولمیان، پاساقلی. || اتك سیلکمك = چکمك، آرتق قا. ریشمامق، قطع مناسبت ایتمك. || اتکه دوشمك، صارلق = التجا ایتمك. || اتکنه یاپیشمق = طلب حمایه ایتمك. || طاغ اتکی = طا. غلك اتك شکلنده کیتدیکجه آچلهرق اووه ویا درمیه طو. غری اوزانان قسمی.

اِتّکاء (سذ. عر. [«وکاء»دن مصـ. افتعال] طیانمه. سویکنمه. یاصلانمه: یاصدیغه اتکا ایتمشیدی .

اَتکلك (سـ. ۱. بلدن آشاغی صارقمق اوزره کیبان روبه. فیستان، تنوره. ۲. قادینلرك صیجاق طوتمق ویا فیستانی قبارتمق ایچون آلتدن کیبدکلری فوسته. || امامه اتکلکی = جبوق طاقمنك آلت طرفی .

اَتکه‌لمك (فـ. ۱. برینك اتکنه وارمق. اتکنی اوپهرك رسم خوش آمدی ویا تبریك ایتمك. رسم دامن پوسی ایفا ایتمك. ۲. اتکه یاپه‌مك، اتکی یاپازه کبی

قوللانه‌رق هوالديرمق. ٣. بول بول اتمكه طولديرمق. اتك اتك آلوب كوتورمك.

اَتَكلى | ص. اتكى اولان: او. | زون اتكلى = اتكلرى قالديروب يله باغلانان اسكى بر نوع اوزون ثواب.

اِتلاف | سند. عر. جـ: اتلافات. | « تلف » دن مصـ. افعال | ١. اولديرمه. قتل و هلاك ايتمه. ٢. بوش يره صرف. اسراف: بدرندن بولديغى او قدر مالى آز وقتده اتلاف ايتدى. ٣. بوزمه. محو و خراب ايتمه. || ط. اتلاف جنين = رحمك ايچنده دولى اولديرمك جنايتى.

اَتلى | ص. ١. اتى چوق اولان. طيقناز. طولغون. ٢. چكردك ايله درى آره سنده‌كى يغ جك قسمى چوق اولان (ميوه). || ياليق اتلى = اتى آز لكن صيغى وطولغون اولان.

اَتَمّ | ص. عر. | « تام » دن سنة. | دها ويا پك تام ومكمل. نقصانسز، اكمل.

اِتمام | سند. عر. | « تمام » دن | مصـ. افعال | بتيرمه. اكمال. بايانه ايردرمه: شو بنانى اتمام ايده‌مدك. | « اكمال » دن فرق شو كه اكمالده بتيرمكله برابر مكمليت دخى مقصوددر |

اَتمك | سـ. | آتشه كوسترلوب پشيرمك دينك اونى « اوتمك » دن. زبانزدى: اكمك. | ١. حبوبات مختلفه اونتمدن معمول خورك آتشده يا فرنده ويا تپسيده پشمشى كه انسان غداسنك اساسيدر، خبز، نان: يغدای، مصر، آرپه، چاودار | تمكى. ٢. يمه. جك، يمك، طعام. ٣. چكينه‌جك، معيشت، وجه معاش: اتمكنى چيقارمق. ٤. ايش. مأموريت، خدمت، وظيفه: بنى اتمكمدن ايده‌جكسكز = مأموريتمى غائب ايتمكلكمه سبب اوله‌جقسكز. || اتمك اوقانى = اتمك ريزه‌لرى، توكندى. || اتمك ايچى = يومشاق اولان لبى، نرمه. || اتمك قابوغى = اوست وآلتنده‌كى قيتيرى، قشاره. || اتمك كبى = پك عزيز وقيمتلى: پك لازم، لابد. || اتمكى ديرنده = تماسز، موقت نعمت ويا خدمت. || اتمكسه ياغ سورملك = آرزوسنه مع. زيادة نائل اولمق. || پتيرن اتمك = پاران يمك. || تعيين اتمكى = عسكريلره ويريلن يمكك اتمكى. || طوز اتمك حقى = شكران نعمت. || قورى اتمك = قاتيقسز ساده اتمك.

اَتَمكجى | سـ. اتمك پاپان و | كنز ديروب صاتان آدم. خباز.

اَتَمكجيلك | سـ. اتمك پاپان و | صاتان آدمك صنعتى.

اِتهام | سند. عر. | « تهمت » دن | مصـ. افعال | بر يره تهمت و قباحت اسنادى: بوندن طو. لايق بنى اتهام ايده مز سكز. | عة. وقوع بولان بر قباحت و يا جنايتك قبل المحاكمه وظن اوزرينه بر يره اسنادى.

اِتّهام | سند. عر. | « تهمت » دن | مصـ. افتعال | بر قباحتك اسنادى آلتنده بولنمه، اتهام اولنمه. ز.

اِتهامنامه | سـ. فا. عة. بر جناية توقيف اولنان آدمه او جنايتك اسنادى حقنده هيئت اتهاميه طرفندن ويريلن ورقه، كه او. نكله محكمه‌يه تسليم اولنوب، محاكمه‌سنه بدأ اولنور.

اِتهامى | ص. عر. ة: اتهاميه. | اسم | عة. قبل المحاكمه مظنوناً موقوف اولانلره اسناد جرم وجنايتله اوغراشان ويا بو ايشه متعلق اولان: هيئت اتهاميه؛ اوراق اتهاميه.

اِتيان | سند. عر. كتيرمه، ايراد: | دلائل اتيان ايتدى. | عربيده اصل معناسى كلمه، ورود، وصول ايسه‌ده، ترجمه‌ده او معنا ايله قوللانماز. |

آثاث | سند. عر. | سج. اولد. يغيجون جمع كبى اعتبار اولنوب صفتى مؤنث ايراد اولنور. | او اشياسى. مفروشات. دوشمه: اثاث بيتيه. اثاث بيت.

اِثبات | سند. عر. | « ثبوت » دن | مصـ. افعال | ١. بايدار ومحكم ايتمه. صاغلاملاشدير مه. ز. ٢. دليل وبرهان ايراديله و سند وشاهدله صحتنى ميدانه چيقارمه: دعواسنى اثبات ايده. مدى: سوليه‌يكسكز شيئى اثبات ايده‌بيلير ميسكز؟ ٣. وار ايتمه، موجود براقمه، محو ايتمه‌يش: فلان كتابى محو و اثبات طريقيله كتدى نامنه نشر ايتدى، يعنى بعض يرلرينى قالديروب مصريى براقمق. ٤. ميدانه چيقارمه، اظهار، ابراز: اثبات هنر. ٥. بر دعوى ويا مسئله‌نك صحتنى كوسترمك ايچون درميان اولنان بديهى وبا هر دليل و برهان: بو دعوايه اثباتم يوقدر، اثبات ابراز ايده‌مم. || د. فى ضدى. منفى اوليان فعل وسائره‌نك حالى، ايجاب، تصديق: ادات اثبات = ادات نفيك ضدى. || اثبات وجود = حاضر و موجود اولديغنى كوسترمك ايچون بر كره كورينش. [فر. Acte de présence].

اَثَر | سند. عر. جـ: آثار. ١. علامت، نشان، بر شيئك وجودينه دلالت ايدن حال: براثر حميت كوستردى. ٢. وجودى قالمش بر شيئك قالان قسمى، بقيه: بورادە بنا اثرى يوقدر؛ اورادە بر اسكى شهرك آثارى موجوددر. ٣. بر آدمك وجوده كتيردىكى شيء، تأليف، اختراع، تصنيع واعمال: شاهنامه فر. دوستيكك، طباعت غوتانبرغك، سليمانيه جامع شريفى معمار سنانك اثريدر. ٤. تأليف، كتاب: نوابغك « مجالس النفايس »ى كوزل بر اثردر؛ آثار اسلاف ايچنده حرزجان اوله‌جق كتابلر واردر. ٥. فعل، عمل، تأثير: طاشده مضمر اولان آتشه آب ايتمز اثر. ٦. اسكى زمانلردن قالمه مصنوعات بشريه: اسكى مصريلرك آثارى جالب حيرتدر. ٧. حديث شريف، علم حديث، خبر. ٨. تاريخ، وقايع. || آثار عتيقه = ازمنة قديمه‌دن قاله مصنوعات مهمه. || آثار نفيسه = تأليفات، محررات. || كليات آثار = بر مؤلفك مجموع تأليفاتى.

اِثر | سند. عر. ايز، آياق يرى. | مج. مسلك، كيديش: صحا وابرارك اثرينه تبعيت ايتملى.

اَثقال | سند. جـ. عر. | فد: ثقل | غير مستعمل | آغير شيلر، اشيا، غبلمه‌لك، آغراق. ز. || جر اثقال = ماكينه فنى، فن ميخانيكى. [فر. Mécanique].

اَثقل | ص. عر. | « ثقيل » دن | ستة | دها ثقيل، دها چركين وكران جان.

اِثم | سند. عر. كناه، جرم، | صوج.

اَثمار | سند. جـ. عر. فد: ثمر. | با: ثمر.

اَثمان | سند. جـ. عر. فد: ثمن. | با: ثمن.

اِثمد | سند. عر. كيمياوى، سورمه طاشى.

اَشناء | سند. جـ. عر. | فد: ثنى | غير مستعمل | آراء، آرالق، هنكام، صره: او اثناده او آرا. لقمه: ايش اثناسنده = ايش آراسنده. اثناى حربده = حرب اولوركن: اثناى راهده = يولده كيدركن.

اِثنا عَشَر | عد. عر. اون ايكى: | ائمة اثنا عشر = اون ايكى امام.

اِثنين | سند. عر. بازار ايرتسى: | اثنين كجه‌سى. لـ. | ايكى ممناسيله عدد اولەرق تركچه‌ده هيچ مستعمل دكلدر. |

اَثنيه | سند. جـ. عر. فـ: ثناء. | با: ثناء.

اَثواب | سند. جـ. عر. | زبانزدى: | اسباب | فد: ثوب. با: ثوب.

اَثوابجى | سند. | زبانزدى: اسباب. | مجى. | ١. حاضر البسه صاتان تاجر. ٢. بر بيوك ذاتك البسه‌سنه، والبسه‌يه متعلق مبايعات وسپارشلرينه باقان مأمور، اثوابى.

اَثوابجيلق | سـ. ١. حاضر البسه صاتانك وظيفه و صنعت وتجارتى. ٢. بر بيوك دائره‌ده البسه‌يه متعلق ايشلره باقمق وظيفه ومأموريتى.

اَثوابلق | ص. | زبانزدى: اسباب. | بلق. | البسه اعمالنه يارايان، البسه‌لك (قماش).

اَثير | سند. عر. | يو. Ether | ص. هوادن خفيف اولمق اوزره اجرام سماويه آره‌لرنده و ساحة سمادە موجوديتى مفروض بر جسم، كه ضيا و حرارتى ناقلدر.

اَثيم | ص. عر. | « اثم » دن صة. | اكنهكار. لـ.

اِجابَت | سند. عر. | « جوب » | دن مصـ. افعال | قبول، اسعاف، بر رجا ويا دعوتك قبولى، موافقت: دعوته اجابت سنن سنيه‌دندر. || امت اجابت = دعوت جناب نبوىيه اجابتله قبول اسلام ايدنلر. | مقابلى: امت دعوت، كه دعوت نبيو. ريلوب قبول ايتمديلر. |

اِجارَتَین (سف. ت. عر. ایکی کرا دیمك اولان بو تعبیر اجاره معجله واجاره مؤجله دیمکدر. بویله ایکی اجاره ایله ایجار اولنان مستقفات ومستغلات موقوفه‌یه اجارتینلی اوقاف دینلور. (مقابلی: اجاره واحده.)

اِجاره (سف. عر. جـ: اجارات. | «اجر» دن مصـ. افعال | ۱. کرا. ۲. وقفه ویا میری یه عائد کرا. || اجاره زمین = اوزرینه ابنیه وباغ وسا. ثره یاپیلان اراضینك عشریه مقابل میری یه ویریلن ویرکی. || اجاره معجله = پشین کراد. اجاره مؤجله = ایلریده ویریلمه جك کرا. || اجاره واحده = متولی وقف طرفندن آی وسنه کبی بر مدت قصیره تعیینیله مستقفات ومستغلات موقوفه‌نك ایجاری.

اِجازَت (سف. عر. | «جواز» دن مصـ افعال | ۱. اذن، رخصت، مساعده. ۲. علوم آلیه ده ومشقده اکمال تحصیل ایدنلره لدی الامتحان ویریلن مأذونیت وشهادتنامه: اجازت ویرمك، اجازت آلمق.

اِجازَتنامه (سف. فا. علوم آلیه ومشقده مأذون اولانلره معلملری طرفندن ویریلن اذنامه، شهادتنامه.

اِجاله (سف. عر. | «جولان» دن مصـ. افعال | جولان ایتدیرمه، طولاشدیرمه. ز.

اَجانِب (سف. جـ. عر. | فد: «اجنب» ترکجه‌ده غیر مستعمل. | اجنبیلر، یابانجیلر.

اِجبار (سف. | «جبر» دن مصـ. افعال | زورلامه، جبر ایتمه، قهراً رضاسی خلافنه بر ایشه سوق: کندیسنی بوایشه اجبار ایتدیلر: ضرورت انسانی هر شیئه اجبار ایدر.

اِجتِباء (سف. عر. | «جبایت» دن مصـ. افعال | ۱. بجوب طوپلامه. ۲. جابی و تحصیلدارك تحصیل ایتمسی. ز.

اِجتِراء (سف. عر. | «جرأت» دن مصـ. افعال | جرأتلنمه، تجاسر: اجترا ایتمك.

اِجتِرار (سف. عر. | «جر» دن مصـ. افتعال | تا. جیرا. نك کویش کتیرمسی. | کویش کتیرن حیوانلره: حیوانات مجتره دیرلر.

اِجتِسار (سف. عر. | «جسارت» دن مصـ. افتعال | جرأتلنمه، قورقیوب آتله. | بو کلمه‌نك عربیده اصلا بویله معنا سی اولمیغندن، بو مقامده استعمالی یاکلیشدر. بونك یرینه تجاسر قوللانلیدر.

اِجتِماع (سف. عر. جـ: اجتماعات. | «جمع» دن مصـ. افتعال | ۱. طوپلانمه، بر یره کلمه، برلکمه، بیغلمه: بر چوق خلق اجتماع ایتمشیدی. ۲. بر مجلس ویا هیئتك طوپلانمسی. انعقاد: بو کون مجلسك، قومیسیونك اجتماعی کونیدر. ۳. ایکی ویا زیاده شیئك برایکده بولنمسی: اجتماع ضدین. || ر. اجتماع سا. کنین = ایکی حرف ساکنك یان یانه بولنمسی. | ه. ایکی سیاره‌نك یان یانه کلمسی.

اِجتِناء (سف. عر. | «جنی» دن مصـ. افتعال | میوه طوپلامه. ز.

اِجتِناب (سف. عر. | «جنوب» دن مصـ. افتعال | صاقینوب چکینمه، توقی، احتراز: شبهه‌یی مؤدی ایشلردن اجتناب ایتملی.

اِجتِهاد (سف. عر. | «جهد» دن مصـ. افتعال | ۱. چالیشوب چپالامه، بذل مقدرت، سعی وغیرت. | بو معنا ایله جهد استعمالی مرجحدر.) ۲. ائمهٔ دینك آیت وحدیث وقیاسه توفیقاً مسائل شرعیه‌یی تعیینه اولان جهد وسعیلری: باب اجتهاد سدیلرجه مسدوددر.

اَجداد (سف. جـ. عر. فد: جد. با: جد.

اَجر (سف. عر. جـ: اُجور، آجار. ۱. بر ایش مقابلنده ویریلن شیئ، قارشیلق، | بو معنا ایله «اجرت» استعمالی دها مأنوسدر. | ۲. بر عمل صاحبه یاخود صبر وتوکل ایله تلقی اولنسان بر مصیبته قارشی ویریلن مکافاة اخرویه. ثواب: الله اجر وصبر ویرسین. || مجه. اجر مثل = بر ایش ایچون اهل وقوف طرفندن تعیین اولنان اجرت، اجرت حقیقیه: اجر مسمی = مقاوله ویزارلقله تعیین اولنمش اجرت.

اِجرا (سف. عر. جـ: اجرالر. | «جریان» دن مصـ. افعال. ۱. آقیتمه. اسله: صویی جدوللره اجرا ایتمسی. ز. ۲. قوه ده اولان بر ایشك فعله

اخراجی، بر قرار ویا حکم نظار. ممنك تطبیقی، موقع فعله قونمسی، انفاذ: حقنده‌کی قرار دها اجرا اولنمدی. ۳. معامله‌ٔ رسمیه سی کوریلوب بیتمه، ایفا: فلان یره مأموریتی اجرا اولندی: اجرای ایجابی = اقتضا ایدن معامله‌سنك ایفاسی. || مجه. اجرا مأموری، اجرا هیئتی = محکمه‌نك قرارلرینی موقع فعله وضع ایله مدیوندن آچه‌یی تحصیل ودائنه تسلیم وظائفیله موظف عدلیه مأمورلری ومعینی. = جـ. اجراآت = عملیات، تطبیقات، ایش: فلانك اجراآتی پك اییدر.

اَجرام (سف. جـ. عر. فد: جرم. با: جرم || اجرام سماویه. اجرام علویه = سماوات و افلاکی طولدیران اجسام، ثوابت وسیارات واحجار جویه وسائره. (فر. Corps célestes.)

اُجرت (سف. عر. جـ: اجورات. ۱. امکه قارشی ویریلن آچه وسائره. حق، کوندملك، معاش: اجرتله ایشلر. ۲. برشاکردلك مکتبه ویا مسافرك مسافرخانه‌یه ویردیکی ویوکا مقابل یرلرده ویریلن آچه: اجرتله مسافر قبول ایدر خانه: اجرت سنویه‌سی شودر. ۳. پوسته، تلغراف، دمیر یول و سائره‌یه ویریلن آچه: اجرتی ویرلمه‌مش بر مکتوب..

اُجرَتسِز (صـ. ۱. بر یره ویرلمسی اقتضا ایدن آچه‌یی ویرمه‌مش یاخود بو ویرکیدن استثنا اولنمش، مجاناً قبول اولنمش: اجرتسز شاکرد؛ اجرتسز مکتوب. ۲. آچه آلمیان، مجاناً ایفای وظیفه ایدن: اجرتسز مکتب. = ح. آچه ویرمکسزین، مجاناً: بن واپوره اجرتسز کیدرم.

اُجرَتلی (صـ. ۱. بر ایش مقابلنده آچه آلان: اجرتلی عمله، یازیجی، مکتب. ۲. بر یره آچه ویرمدرك قبول اولنمش: مکتبك اجرتلی شاکردانی.

اَجزاء (سف. جـ. عر. فد: جزء. با: جزء. = تر. | مفرد کبی | ۱. ادویه ده قوللانیلان مواد مختلفه، عقاقیر. ۲. جلدلنمه‌مش کتاب، پراکنده. ۳. برترکیب کیمیوی ایله وجوده کلوب اشتعال ایتمك خاصه سنی ویا دیکر بویله بر قوت وتأثیری حائز بولنان شیئ: اجزالی کبریت، فاسفور وسائره.

اَجزاجی (سف. عقاقیر طبیه وصاتان وادویه‌یی استحضار ایدن آدم، صیدلانی، اسپنجاری: اجزاجی باشی بر بیوك داثره‌نك ویا بر فرقه ویاآلایك سراجزاجیسی: اجزاجی چراغی. یماغی. شاکردی. | اجزاء طبیه وکیمیویه‌نك وحاضر علاجلرك یالکز فروختیله مشغول اولوب، امماللسه قاریشمیانلره یعنی فر. Droguiste دینلنلره دخی اجزاجی دینله بیلیرسه ده، بونلرك عطار اسمیله تفریق دها اییدر.)

اَجزاجیلق (سف. اجزاء طبیه وادویه‌نك اعمال وفروختی صنعتی، صیدله، فن صیدلانی، فن اسپنجاری.

اَجزاخانه (سف. اجزاجی دکانی، اجزاء طبیه‌نك اعمال و فروخت اولندیغی محل، اسپنجاریا.

اَجساد (سف. جـ. عر. فد: جسد. با: جسد.

اَجسام (سف. جـ. عر. فد: جسم. با: جسم.

اَجفان (سف. جـ. عر. فد: جفن. با: جفن.

اَجل (سف. عر. سبب. ترکجه «دن» و«ایچون» یا. خود عربی «ل» حرفلریله قوللانیلیر: او اجلدن = او سببدن: ادغام اجلیچون = ادغام سببیله، ادغام ایچون: لاجل التفتیش = تفتیش سبب ومقصدیله، تفتیش ایچون.

اَجَل (سف. عر. هرذی روحك وعلی الخصوص انسانك مقدر اولان وقت وفاتی: اجل کلمجه باش آغریسی بهانه اولور: اجل قضا بر قضایه اوغرایه رق وفات: اجل مسمی، اجل موعود = من طرف الله معین ومقدر اولان اجل: اجل موعودیله ارتحال ایتدی.

اِجل (سف. عر. ط. بوین طوتو. قلغی. | فر. Torticolis.)

اَجَل (صـ. عر. | «جلیل» دن | ستة | دها ویا پك بیوك، جلیل وعالی، اشرف: اجل مخلوقات اشرف اولان انسان.

اِجلاء (سف. عر. | «جلاء» دن مصـ. افعال. | طرد، تغریب، تبعید.

اِجلاس (سند. عر. اوتورتمه، اقعاد.

اَجلاف (سند. ج. عر. ا فد: جلف غير مستعمل. ا اسافل. اراذل. بالديرى چيلاق كروهى. ا عربيده قبا واحمق آدملر ديمكدر. ا

اِجلال (سند. عر. ا «جلال»دن مصد. افعال ا ١. يوكلتمه، آغيرلامه. تعظيم، اكرام. ٢. يوكلمك، جلال، عظمت. ا بو ايكنجى معنى عربيده يوقدر. ا

اَجلّه (سند. ج. عر. افد: جليل. ا با: جليل || اجلهٔ رجال دولت عليه = اولى صنف اولى رتبه‌سنى حائز ذواته اطلاق اولنور.

اِجماع (سند. عر. ا «جمع» دن مصد. افعال ا ١. طوپلامه. ز. || اجماع امت = زمان اجتهاددە ائمه وفقهاء عظام ايله كبار تابعينك امور شرعيه‌نك تعيينى حقنده‌كى اتفاقلرى.

اِجمال (سند. عر. ا «جمل» دن مصد. افعال ا ١. بر سوزك تفصيلات وتفرعاتنه كيريشمكسزين صورت عموميه‌ده وطوپدن بيانى، خلاصه، تلخيص: سوزى اجمال ايتمك. ٢. حسابده اعمال اربعه‌دن جمع. ٣. بر اوزون حسابدن چيقاريلان خلاصه: آى، سنه اجمالى. ٤. غزته‌لرك امور سياسيهٔ عموميه. نك حال حاضرينى خلاصه ايده‌رك باشده يازدقلرى مقاله، جملهٔ سياسيه.

اِجمالاً (ز. عر. خلاصه طريقيله، اجمالاً، مختصراً.

اَجمعين (سند. ج. عر. جملەسى، كافه‌سى، باجمعهم: رضى الله عنهم اجمعين. ا بالكز بويله دعا تعبيراتنده مستعملدر. ا

اَجمل (ص. عر. ا «جميل» دن ستف. ا دها كوزل، احسن: اجمل ناس ايدى.

اَجناد (سند. ج. عر. فد: جند با: جند.

اَجناس (سند. ج. عر. فد: جنس. با: جنس.

اَجنبى (ص. عر. ژ: اجنبيه. ايسانجى، بيكانه: ممالك اجنبيه، دول اجنبيه، لسان اجنبى. = سد. ديكر بر مملكت ويا جنسيت وملتيته منسوب اولان، ديكر بر دولت تبعه. سنمدن بولنان آدم: اجنبيلره مخصوص بر ير. ا «اجانب» بزجه غير مستعمل اولان «اجنب»ك جمعى ايسه‌ده، بر معناسى مشترك اولديغندن، بونك جمعى مقامنده قوللانيلير. ا

اَجنَبيّت (سث. عر. و:

اَجنَبيلك (سد. ايسانجيلق، بردولت اجنبيه تبعيتى.

اَجنحه (سند. ج. عر. فد: جناح. با: جناح.

اَجنّه (سند. ج. عر. فد: جنين. با: جنين.

اَجنّى (سا. عر: جنى دن] جن، جن طائفه سندن بر فرد.

اَجوبه (سند. ج. عر. فد: جواب. با: جواب.

اُجور (ج: اجورات. فد: اجر. با: اجر.

اَجوَف (ص. عر. ژ: جوفاء. ا «جوف» دن صنث. ا ايچى بوش، قوف. ا مج. جاهل واحمق، بوش. || د. عين الفعلى يعنى ايكنجى حرف اصليسى «و» ياخود «ى» اولان (فعل عربى).

اَجه (سا. ا «حاجى» دن مخفف] اختيار، قوجه آدم، آق صقال.

اِجهار (سند. عر. ا «جهر» دن مصد. افعال ا ١. آشكار ايتمه، آشكار سويلمه. ٢. سسله اوقومه، جهراً قرائت.

اَجهَل (ص. عر. ا «جاهل»دن ستف. ا دهاويا پك جاهل ونادان: اجهل ناس = خلقك اك جاهلى.

اَجيال (سند. ج. عر. فد: جيل. با: جيل.

اَجير (سند. عر. ا «اجر» دن صث ا اجرتله ايشلين، كونده‌لكجى. ز.

اَحاديث (سند. ج. عر. ا فد: حديث.] با: حديث.

اِحاطه (سث. عر. ا «حوط» دن مصد. افعال ا ١. قوشاتمه، اطرافنى چويرمه: كوزك احاطه ايتديكى يرلر. ٢. معلومات شامله، وقوف تام: سياسيات احاطه‌سى وار ايدى.

اَحاله (سث. عر. ج: احالات. ا «حول» دن مصد. افعال ا ١. بر ايشى برينه تركه، برينك عهده‌سنه حمل ايتمه: بو ايشى فلانه احاله ايدەلم. ا حواله كبى. ا ٢. مناقصه ويا مزايده‌يه جيقا. ريلان بر ميرى ايشنك ويا بر التزامك طالبنه تركى معامله‌سى:

اعشارى، عسكرك آشى فلانه احاله ايتديلر: اغنام ويركيسى احاله صورتيله اداره اولنور. ا مقابلى امانات. ا

اِحالهٔ (ح. عر. احاله صورتيله، مزايده ويا مناقصه‌يه قو. يه‌رق طالبه، ترك ايتمك طريقيله، التزام يولنمه: اعشار احالهً اداره اولنيور. ا مقابلى: امانةً. ا

اَحبّا (سند. ج. عر. فد: حبيب. با: حبيب.

اَحباب (سند. ج. عر. فد: حبيب. با: حبيب. = تر. فد. دوست، محب: اوآدم احبابيمدر: احبابيمه قو. نيشورز.

اَحبابلق (سد. دوستلق، محبت، مناسبات دوستانه.

اَحبار (سند. ج. عر. فد: حبر. با: حبر.

اِحتباس (سند. ا «حبس» دن مصد. افعال ا ط. طوتمه، طوتوقلق: احتباس بول = ادرار طوتمه: احتباس صفراء وسائره.

اِحتجاب (سند. عر. ا «حجاب» دن مصد. افعال ا اورتمه، صاقلانمه، كورينمه‌مه، كيزلنمه، نقاب وپرده وسائره آرقه‌سنه كيرمه.

اِحتجاج (سند. عر. ا «حجت» دن مصد. افعال ا دليل وحجت ايراد ايتمه، بر دعوانك اثباتيچون بر شيئى دليل وحجت عد ايتمه: سعديدنك بر شعريله احتجاج ايديور؛ احتجاجه صالح بر شئ بوله‌مدى.

اِحتجام (سند. عر. ا «حجامت» دن مصد. افعال ا حجامت اولمه، بويونوز ياپيشدير مه‌رق قان آلديرمه: احتجام ايتمك.

اِحتراز (سند. عر. ا «حرز» دن مصد. افتعال ا صا. قينمه، چكينمه، تحفظ، اجتناب: منافقدن دائما احتراز ايتملى؛ كمال احترازله = پك زياده صا. قينه‌رق.

اِحتراق (سند. عر. ا «حرق» دن مصد. افتعال ا يانمه، طوتيشمه، يانوب كول اولمه: احتراق ايتدى = محترق اولدى. || ك. بر سياره‌نك شمسه تقربى، شمسله بر برجده بولنمسى: احتراق زخل. || كيم. بر جسمك مولد الحموضه ايله تركيبندن حصوله كلن تبدل: احتراق ذاتى، بطئ، تنفسى. || م. احتراق نقطه‌سى = اشعهٔ شمسك اجتماع ايتدكلرى نقطه.

اِحتِرام (سند. عر. ج: احترامات. ا «حرمت» دن مصد. افعال ا حرمت، رعايت، صايغى، توقير، احتراز، تكريم: احترامده قصور ايتمدى؛ واجب الاحترام = شايان حرمت. احترامات فائقه، انشاده تعبير تحيه‌در.

اِحتِساب (سند. عر. ا «حسب» دن مصد. افتعال ا ١. حساب صورمه، حسابه چكمه، مسئوليت. ٢. زجر، مجازات. ٣. وقتيله پوليس و بلديه وظيفه‌سنى ايفا ايدن واك باشلى ايشى اصناف اوزان و اكيالنه نظارتدن عبارت اولان محتسب ويا احتساب آغاسى مأمورىتى وداثره‌سى. ٤. بو دا ثره‌يه عائد رسوم. || احتساب آغاسى، ناظرى = محتسب، دا. روغه، شهر امينى.

اِحتِسابيه (سث. عر. ا رسوم احتسابيه‌دن مخفف ا احتسابه يعنى بلديه‌يه عائد رسوم.

اِحتِساس (سد. ج: احتساسات. ا فن منافع الاعضاده فر. Sensation ديدكلرى حالى افاده ايچون ايجاد اولنوب لسان ادبيه دخى قرجه ياب دخول اولمش بر كلمه ايسه‌ده، عربيده «حس» ماده‌سنى افتعال بابندن اصلا تصريف اولنمه. يعنى، «حس» تعبيرى يونى افاده‌يه كافى دكل ايسه، «احساس» كلمه‌سنى قوللانمق اقتضا ايدر. ا

اِحتِشام (سند. عر. ج: احتشامات. ا «حشمت» دن مصد. افتعال ا خدم وحشم كثرتى، دارات، دبدبه، طنطنه، شكوه: كمال احتشامله: احتشامات فوق العاده‌سيله عوامك كوزلرينى قماشديردى.

اِحتِضار (سند. عر. ا «حضور» دن مصد. افتعال ا اولومه حاضر اولمه، حالت نزع، جان چكيشمه: بيمار احتضارده اجرت ديلر طبيب.

اَحتِطاب (سند. عر. ا «حطب» دن مصد. افتعال ا اورمان ويا باطه‌لقدن اودون كسمه: اهالينك حق احتطابى.

اِحتِفال (سند. عر. ج: احتفالات. ا «حفل» دن مصد. افتعال ا بيوك برآلاى ايله حرمت وتعظيم. ا باشليجه جمعى جنازه آلايلرى حقنده

مستعملدر | : نعشی احتفالات لازمه ایله قالدیرلدی .

اِحتِقار | سند. عر. | «حقارت» دن مص. افتعال | ١. حقارته قاتلانمه، تذلل، تواضع. ٢. خوار وحقیر نظریله باقمه، کوز طوتمامه : امتقار ایتمك.

اِحتِقان | سند. عر. | «حقن» دن مص. افتعال | ط. ١. حقنه وشیرینغه استعمالی. ٢. بر عضوه قان بریکمه سیله اورانك شیشوب قیزارمه سی، تراکم دم. | فر. Congestion.)

اِحتِکار | سند. عر. | «حکر» دن مص. افتعال | ذخیره وسائر محصولاتك طو. یدن مبایعه وحبسیله فیاتنك ترقیسندن صکره آغر بهاایله فروختی معاملهسی، محتکرباز لق.

اِحتِلام | سند. عر. | «حلم» دن مص. افتعال | ط. ١. دوش آزمه، اویقوده صو اقتضا ایتمه. ٢. بالغ اولمه، سن بلوغه ایرمه .

اِحتِماء | سند. عر. | «حمیه» دن مص. افتعال | ط. مضر یمکاردن اجتناب، پرهیز .

اِحتِمال | سند. عر. ج : احتمالات. | «حمل» دن مص. افتعال | ١. بر کلمه، قلدیرمغه اقتدار، تحمل : ناتوانلر آنده بو تکلیفه یوقدر احتمال. (فضولی) . ٢. ممکن اولمه، امکان، عقله قریب اولمه، بر شیئك اولهبیلمسی : بو ایشك بو کون بیتمسی احتمالی ضعیفدر؛ یوکسك احتمال ویرمهمم؛ هر احتماله قارشی : اغلب احتماله (وطوغریسی) اغلب احتمالاته کوره. احتمالی یوقدر = ممکن دکلدر : احتمالدر، (و طوغریسی محتملدر، یاخود) احتمالی واردر = ممکندر؛ احتمال بعید = ضعیف احتمال : احتمال غالب = قوتلی احتمال. = ح. اولهبیلیر، بلکه : احتمال بو اقشام کلیرلر.

اِحتِواء | سند. عر. | «حوایت» دن مص. افتعال | ایچنه آلمه، جامع وشامل اولمه، احاطه : بوتعبیر بر چوق معانیی احتوا ایدر = جاوی وشاملدر. | بعض اسماءه لاحق اولهرق فارسی قاعده سنجه بر طاقم سقیم وصف ترکیبلر تشکیل ایدر، که مجرد کتابت رسمیه یه صیغمغله پایدار اولیورلر : | مکارم احتواء مکارمی حاوی (!)

اِحتِیاج | سند. عر. ج : احتیاجات. | «حوج» دن مص. افتعال | ١. لزوم ضروری، بر شیئه اونسز پایه میه جق در. جه ده باغلی اولمه. ٢. لزوم، اقتضا : بو مکتب ایچون بر معلمه دها احتیاج واردر : فلان شهرك صویه احتیاجی انکار اولنهماز. ٣. یوقلق، یوقسو. لق، فقدان، ضرورت : احتیاج انسانی چابق اختیارلادیر. ٤. افتقار، عرض حاجته احسانه انتظار : بنم کیمسه یه احتیاجم یوقدر. || دفع احتیاج = لزوم ضروریسی حس اولنسان شیئی تدارکله احتیاجدن قورتله = ج. نوع بشره تعیش ایچون اقتضا ایدن شیلر : احتیاجات اهالی؛ احتیاجات ضروریه: احتیاجات عمومیه : احتیاجات مادیه ومعنویه .

اِحتِیاط | سند. عر. | «حوط» دن مص. افتعال | ١. ایلریده لزومی کوریلور احتمال وملاحظه سیله تدبیرلی طاورانمه: احتیاط اوزره بولنمق، احتیاطلی طاورانمق. ٢. بصیرت، تدبیر، غفلتك عکسی. ٣. حال حاضرده زائد کبی کورینوب آنجق ایلریده لزومی احتمالنه بناءً صاقلانان شیئ : احتیاط آغچه سی، احتیاط عسکری. || ع. عساکر نظامیه نك بعدالتعلیم سلاح آلتنده طوتلیوب، حین حاجتده آلنمق اوزره ترخیص ایدیلن صنفی.

اِحتِیاطاً | ح. احتیاط طریقیله، ایلریده لازم اولور ملاحظه سیله .

اِحتِیاطسِز | ص. احتیاطه رعایت ایتمین، ایلریده ظهور ایده بیله جك احواله قارشی وقتیله تدبیر دوشونمین، غافل. اسباب احتیاطیه دن محروم : احتیاطسز آدمدر: احتیاطسز طاورانمی .

اِحتِیاطسِزلق | سد. احتیاطه عدم رعایت.

اِحتِیاطلی | ص. احتیاطه رعایت ایدن، اسباب احتیاطیه سی مکمل اولان، ایلریده ظهور ایده بیله جك احواله قارشی تدابیر لازمه یی اکمال ایتمش، بصیرتلی : چوق احتیاطلی آدمدر؛ بن دائما احتیاطلی طاورانیرم .

اِحتِیاطی | ص. ع. ٢ : احتیاطیه. | احتیاطه مبنی ویا منسوب ومتعلق اولان : تدبیر احتیاطلی، عساکر احتیاطیه، فرقهٔ احتیاطیه .

اَحتِیال | سند. عر. ج : احتیالات. | «حیله» دن مص. افتعال | حیله استعمالی، حیلهیه مراجعت .

اَحجار | سند. ج. عر. فد : حجر. با : حجر.

اَحَد | عد. عر. ج : آحاد. ٢ : احدی. بر، یك، واحد. ٢. || یوم الاحد = بازار کونی. = ج. ر. بردن طقوزه قدر او. لان رقملرکه حسابده الك صاغدکی خانه ده یازیلیر .

اِحداث | سند. عر. | «حدث» دن مص. افعال | میدانه کتیرمه، ایجاد واختراع، یکی طرزده بر شیئ وجوده کتیرمه، پیدا ایتمه: طوب نه وقت احداث اولندی .

اِحدی | عد. ٢. عر. با : احد.

اَحَدیَّت | سند. عر. برلك، جناب حقك براکی، وحدا. نیت : بارکاه احدیته عرض منا. جاة ایتدی.

اَحرار | سند. ص. ج. عر. فد : حر. با : حر .

اِحراز | سند. عر. | «حرز» دن مص. افعال | قزانمه، نائل اولمه، معنویاتدن برنعمته مالك اولمه : رتبه، مسند احراز ایتمك .

اِحراق | سند. عر. | «حرق» دن مص. افعال | یاقمه، آتشه آتمه. آتش ویرمه: بر او، بر اورمان، بر آدم احراق ایتمك. || احراق بالنار = انسانی دیری دیری آتشه آتوب یاقمه جزای مدهشی .

اِحرام | سند. عر. | «حرم» دن | ١. حرم شریفه کیرکن حجاجك بورندکاری دیکیشسز ثوب که یوك و یا پا. موق وکتندن اولور : احرامه کیرمك. ٢. عربانك بورندکاری بیوك یوك چارشف. ٣. پره و یا منسدرك اوزرینه یاییلان و چارشف وبورغان کبی قوالاه نیلان خولی و یا خاوسز یوك یاپمق .

اَحری | ص. عر. | استعمزده غیر مستعمل اولان «حری» دن ستة. | دها منا. سب، دها لایق، دها شایسته وشایان. انسب : بو آدم تلطیفه جلهدن احرادر .

اَحزاب | سند. ج. عر. فد : حزب. با : حزب .

اَحزان | سند. ج. عر. فد : حزن. با : حزن .

اِحساس | سند. عر. ج : احساسات. | «حس» دن مص. افعال | ١. طوتمه، خواص خمسه دن بری واسطه سیله متأثر اولمه. ٢. حس واسطه سیله درك وفهم. | «حس» دن همان فرق اولنسون، «حس ایتدیرمه» معناسنی ایسه عربیده اصلا افاده ایتمدیکندن، او معنا ایله قوللانیلماملی، و اصلسز اولان «احتساس» یرینه استعمال اولنمیدر. |

اِحسان | سند. عر. ج : احسانات. | «حسن» دن مص. افعال | ١. ایبلك ایتمه، کوزل معامله. ٢. باغشلامه، بخش، اعطا : کندیسنه کوزل بر آت احسان ایتدی. ٣. ویریلن باغشلانان شیئ، عطیه، بخشش : احسان شاهانه توزیع اولندی. ٤. لطف، عنایت، کرم : احسان بیورك ایکی سوز سویلیه یم. | بو معنا ایله استعمالی نادرالمدر. || احسان علی الاحسان = احسان اوستنه احسان. || الاحسان بالتمام = برشئ ویرلیجه تمامیله، تماتیله ویرلمیدر .

اِحساندیده | ص. فا. ج : احسان دیدهگان. | عر. احسان = ایبلك. فا. دیده = کور. مش | برینك لطف واحسانی کورمش، نعمتنه نائل اولمش اولان، منتدار .

اَحسَن | صف. عر. ٢ : حسنی. | «حسن» دن ستة. | دها کوزل، دها یاقیشیقلی، پك کوزل.

اَحشاء | سند. ج. عر. | فد : «حشا» لسانمزده غیر مستعملدر | ١. انسان ویا حیوانك کوکسی وقارنی ایچنده کی شیلر، باغرصاقلرله جکرلر، یورك، طلاق وسائره، باغرصاق. ٢. باغرصاق.

اِحصاء | سند. عر. | «حصی» دن مص. افعال | صایمه، تعداد، شمار : فضائلی ناقابل احصادر .

اِحضار | سند. عر. | «حضور» دن مص. افعال. | حضوره کتیرمه، حاضر ومو. جود ایتمه : اوآدمی اوکدنبلری احضار ایتدم = کتیرتدم. | حا.

ضرلامه وتهيئه معناسيله قوللا-
نلماملیدر. ا || حقه. محكمه‌يه جلب
ودعوت: احضار پوصله‌سی = پرينك
محكمهٔ حقوقه جلب ودعو ئيچون
كوندريلن تذكره. || احضار مذ-
كره‌سی = پرينك محاكم جزائيه‌يه
جبراً جلبی ايچون كوندريلان
مذكره.

اِحضاريّه (سف. عر. حقه. پرـ) پرينك محكمه‌يه جلب ودعو ئيچون آلنان خرج.

اَحفاد (سف. ج. عر. فد: حفيد. با: حفيد.

اَحَقّ (صف. عر. ا «حقيق» دن ستة ا دها ويا پك حقلی، دها مستحق، اليق: او آدم جمله‌دن احقدر.

اِحقاق (سف. عر. ا «حق» دن مص. افعال ا (حق) يرينه كتيرمه، اجرا ايتمه: احقاق حق ايتمك. ا دائما «حق» ايتميله يرلر قوللانيلير. اصل معناسی حق نظريله باقمقدر. ا

اَحقَر (صف. عر. ا «حقير» دن ستة ا دها ويا پك خوار وحقير: عبداحقرلری. ا اكثريا محويت وتواضع مقامنده مستعملدر. ا

اَحكام (سف. ج. عر. فد: حكم. با: حكم.

اِحكام (سف. عر. ا «حكم» دن مص. افعال ا قوراندیرمه، صاغلاملاشدیرمه. محكم ايتمه. ا: با: تحكيم.

اِحلاء (سف. عر. ا «حلو» دن مص. افعال ا كيمه. طلا. تليلاتمه. ا فر: Embellication. ا

اَحلام (سف. ج. عر. ا فد: استانبوزده غير مستعمل «حلم» ا رؤيالر، اضغاث.

اَحلی (صف. عر. ا «حلو» دن استة. ادها ويا پك طاتلی. ا

اِحليل (سف. عر. تش. آلت تنا. ايرمه: بو يا غمور باغلری احيا ايتدی. ۳. قوت وطراوت ويرمه: بو يا غمور باغلری احيا ايتدی. ٤. سويندیرمه، كوزل بر خبرله ويا لطف واحسانله تسريرـ: بنی احيا پيور ديكز. ٥. يكيدن قوت وشان وشرف قزاندیرمه: احيای اسلام. ٦. اوياندیرمه، وجوده كتيرمه، تأسيس ويا تعمير: بر چشمه، بر تكيه، بر مكتب احيا ايتدی. ۷. (كيمه‌يی) عباداتله واوبقوسز كچيرمه: احيای ليالی ايديور. || احيای موات = خالی يرلری آچوب زراعته صالح ايتمه.

اِحيا كرده (ص. ا. احيا ايدلش، تأسس واعمار اولنمش، وجوده كتيرلمش: سليمیه قشله‌سی سلطان سليم خان ثالث حضرتلرينك احيا كرده سيدر. ۲. لطف ديده، نائل نعمت.

اَحيان (سف. ج. عر. فد: حين. با: حين.

اَحياناً (ظر. عر. وقت وقت، آره صره، گه گاه: احياناكليرلر.

اَخ (سف. عر. ج: اخوان، اخوة. ا تركيبات عربيه‌ده اخو، اخ: اخی صورتنی آليرـ. ا قارداش. برادر. ژ.

اِخافه (سف. عر. ا «خوف» دن مص. افعال ا قورقوتمه، قورقو ويرمه، تخويف، تهديد: اخافه ايتمك.

اَخبار (سف. جم. عر. فد: خبر. با: خبر.

اِخبار (سف. عر. ج: اخبارات. ا «خبر» دن مص. افعال ا خبر ويرمه، بيلديرمه، آكلاتمه، معلومات ويرمه، يتيشديرمه: وقوع حالی فلانه اخبار ايلدی.

اِخبارنامه (سف. فا. صف. ۱. برقصد معلوماتی حاوی اولهرق مرجعنه ويريلن ورقه. ۲. بر مبلغك اعطاسی ويا ديكر بر معاملهنك اجراسی لزومنده دائر بر دائرهٔ رسميه‌دن كوندريلن اخطارنامه.

اِخباری (ص. عر. ژ: اخباريه. ر. وقوع بولمش ويا بولهجق بر حالدن خبر ويرمكی متضمن اولوب، امر ونهی ودعا وآرزو كبی معانی يه دلالت ايتمين (فعل، جمله وسائره): «بن كلدم، اوكله جكدر» جمله‌لری جل اخباريه وكلايدر» جمله‌لری جل انشائيه‌در.

اِخباريّه (سف. عر. قاچاق اشيانی دائرهٔ عائده‌سنه خبر ويرمه اعطا اولنان آچقه، محبر اجرتی.

أخت (سف. عر. ج: اخوات. قيز قارنداش، همشيره، خواهر. ژ.

اِختبار (سف. عر. ا «خبر» دن مص. افعال ا صورو يوقلايهرق ودنه‌يه‌رك اوكرنمه. ژ.

اِختتام (سف. عر. ا «ختم» دن مص. افعال ا حتمام بوله، بيتمه. ژ.

اِختداع (سف. عر. ا «خدع» دن مص. افتعال ا خدعه وحيله استعمالی. حيله كارلق. ژ.

اَختر (سف. فا. ج: اختران. ستاره، نجم، كوكب. لف. || مج. بخت. طالع: بداختر = بد. بخت، طالعسز: نيك اختر = بختيار، فرخنده طالع.

اِختراع (سف. عر. ج: اختراعات. ا «خرع» دن مص. افتعال ا مثلی سبق ايتمه‌مش بر آلت و ماكنه وسائره ايجادی: تلغرافك، واپورك، طباعتك اختراعی. || مج. اصلی اولميان بر شيئك قوريلوب واقع وصحيح كبی كوسترلمسی: بو حوادثی كندیسی اختراع ايتدی. || ر. كيمسه طرفندن قوللانلمامش تعبيرلر ومفهوملر صرفی: بو شاعرك طبع اختراع كارانه‌سی واردر.

اختراع، خلق، ايجاد، كشف، احداث، ابداع آرالرنده فرق واردر: اختراع وسائط معلومه يله واعمال فكر سايه‌سنده بولنمش بر تو ئيله اعمار كارانه بر شئ ميدانه قوئمق: خلق ايسه‌نون يوقيدن وار ايتمك: ايجاد معلوم ويا معدوم شئ بولنمه‌مش بر شئ ميدانه چيقارمق ويوكی ظرز ده بر شئ مجهول كشف موجود ايكن انظاردن مستور وجهول بولنان بر شئ ظاهره اخراج ايدمك معلوم اولمك: احداث يكی بر شئ چيقارمق ويوكی طرز ده بر شئ مبدئه قوئمق: ابداع ايسه يكيدنكيله برابر غرابت واطافتله دخی جالب انظار دقت اولهجق بر شئ بولوب اورته يه آتمقدير. تلغراف، واپور ايجاد اولندی: طيارة، انسان خلق اولندی: حمولك، زراعت، تجارت پيورلدی: اعمار اولندی. ايشبو سه‌ره‌دمی، بلاغين معلمی كشف اولندی: عساكر تلغرافيه احداث اولندی: فونوغراف، تلفون ابداع ايدلدی. ايجاد دها مطلق واعم اولوب ديكرلری برابرنده دخی قوللانيلهبيلير.

اِختراعكارانه (ص. فا. ا واختراعه متعلق ويا مقتدر: بو آدمك افكار، طبيعت اختراعكارانه‌سی واردر. = ح. اختراع اصحابنه ياقيشير صورتده: اختراعكارانه بر طرزله.

اِختراعی (ص. عر. ژ: اختراعيه. ايجاد واختراعه متعلق ويا اختراع اولنمش: اوكار اختراعيه، تعبيرات اختراعيه.

اَختَرشِناس (سف. فا. نجومدن ادعای باطلنده بولنان منجم.

اِختِصار (سف. عر. ج: اختصارات. ا «خصر» دن مص. انتعال ا سوزك قيصه كلسی، مرامك آز سوزله افاده‌سی، بر عباره‌دن لزومسز ويا ايكنجی درجه‌ده لزومی او- لان تفصيلاتك طی: ابن خلدو- نك تاريخی اختصار ايدلمه‌مشدر: اختصار صورتيله، على طريق الاختصار.

ايجاز واجمالدن فرق واردر: اختصار فضله تفصيلاتی چيقاروب صورت افاده‌ی حال طبيعيده براقمق: ايجاز عبارديی لزومدن زياده‌وحال طبيعيدنك بك مادونده قيصالتوب زور اكلا- شيلهجق بر حالده براقمق: اجمال ايسه يالكز خلاصه وتعياسی آلمقدر. مروج الذهب اختصار، كافيه اختار، عوامل اجمال طرزله يازلمشدر.

اِختِصاراً (ح. عر. تفصيلاتسز: اختصار طريقيله. مختصر اولهرق، اختصار طريقيله.

اِختِصاص (سف. عر. ا «خصوص» دن مص. افتعال ا ۱. بر آدمك بر ايشه ويا بر فن وعلم وصنعته حصر مساعی واشتغال ايدوب يالكز اونكله اشتغال ايتمسی: بو طبيبك امراض جلديه‌يه اختصاصی واردر. افر:

Spécialité] : ارباب اختصاص = منسوب بولندقلرى فن وصنعتك يالكز بر شعبه‌سيله توغل ايدنلر. [فر : Spécialistes]. ٢. بر آدمه منسوبيتده مبالغه. خصوصيت، انقطاع، انتساب : فلان ذاته اوته‌دن برى اختصاصم واردر.

اِختِصاصى (ص. عر. ى : اختصاصيه . بر فنك بير شعبه‌سى يا تفريق آيريجه تحصيلى اصول جديده‌سنه واو شعبه‌لردن بيرينه منسوب و متعلق : بو طبيبك امراض داخليه حقنده معلومات اختصاصيه‌سى واردر .

اِختِصاصِيّون (سد. جـ. عر. بر فنك يالكز بر شعبه‌سيله توغل واونده كسب رسوخ ايدنلر، ارباب اختصاص. [فر. Spécialistes] .

اِختِصام (سد. عر. | « خصومت » دن مص. افتعال] دشمنلك، مخاصمه. ى.

اِختِضاب (سد. عر. | « خضب » دن مص. افتعال] (طيرناق وصاچ وصقال وسائر ثرەنى) بويامه : صقالنى حنا ايله اختضاب ايدردى. لـ .

اِختِضاع (سد. عر. | « خضوع » دن مص. افتعال] تواضع، خضوع، سرفرو. ى. لـ .

اَختِطاب (سد. عر. | « خطبه » دن مص. افتعال] نكاحله ايستمه، بر قيز و يا قادينى تزوجه طالب اولمه. لـ .

اِختِطاف (سد. عر. | « خطف » دن مص. افتعال] قاپمه، قاپوب كوتورمه. لـ . || اختطاف بصر = كوز آلمه، قاشديرمه .

اِختِفاء (سد. عر. | « خفى » دن مص. افتعال | كيزلنمه، صاقلانمه : اختفا ايتمك .

اِختِلاج (سد. عر. جـ : اختلاجات. | « خلوج » دن مص. افتعال | چارپنمه، چارپنتى، سگرمه : اختلاج قلب = يورك چارپنديسى؛ اختلاج عين = كوز سگرمه .

اِختِلاس (سد. عر. جـ : اختلاسات. | « خلس » دن مص. افتعال | چاله، سرقت. | اصل معناسى اصوللە وال چاپقلغيله آشيرمه ايكن، بزده اك زياده افعال سرقتده قوللانيلير. || اختلاس وقت = مشاغل آراسنده بر آز وقت بوله، آرالق بوله .

اِختِلاط (سد. عر. | « خلط » دن مص. افتعال | قاريشوب كورىشمه، آميزش : اخلاقسز آدملرله اختلاط ايتمه‌ملى. [اصل عربيده بو مقامده مخالطه قوللانيلير.] اختلاطدن ممنوع = كيمسه ايله كورىشمه‌سنه مساعده اولنميان محبوس .

اِختِلاف (سد. عر. جـ : اختلافات. | « خلف » دن مص. افتعال | اويمايش، اويمه‌مه، عدم توافق : آرامزده اختلاف واردر، اختلاف ظهور ايتدى : اختلاف آرا = رأيلرك بريره كه‌ه‌مسى : اختلاف صور والسنه = نوع بشر صورتلريله لسانلرينك بريرينه اويمامسى : اختلاف ليل ونهار = كيجه ايله كوندوز آره‌سنده‌كى فرق. || مختلف اختلاف دار = ايكى كيمسه‌دن برى بر دولت ديكرى بشقه بر دولت تبعه‌سندن اولمق .

اِختِمار (سد. عر. | « خمر » دن مص. افتعال | مايه‌لنوب فاينامه، اكشيوب مايه‌لنمه : خمور، شراب اختمار ايتدى .

اِختِناق (سد. عر. | « خنق » دن مص. افتعال | بوغمه، بوغلمه. ى. || ط. اختناق رحم = وقتيله رحمك طيقلانمسندن منبعث ظن اولنان وعلى الاكثر قادينلرده ظهور ايدن اعصابى بر حال ومرض. [فر : Hystérie] .

اِختِيار (سد. عر. جـ : اختيارات. | « خير » دن مص. افتعال] ١. سچمه، ترجيح، انتخاب : ايچلرندن بونى اختيار ايتدم. ٢. قبول ايتمه، قائلانمه، راضى اولمه : اژوابى اختيار ايتدى : اهون شرى اختيار ايتملى. ٣. ارادت، ارادهٔ جزئيه، كنديسنه مالك اولوب كندى رأى وآرزوسيله حركت ايتمه : اختيار الدن كيتدى : كندى اختياريله بو ايشه قرار ويردى. || بى اختيار، بلااختيار = ايستمه‌يه‌رك، كنديسنده اولميه‌رق، ارادتى منضم اولمقسزين. = جـ. اختيارات = تقويملرده فلان كون فلان شيئى ياپملى كبى احكام باطله.

اِختِيار (سـ. ص. | عربى مختار و صاحب الاختيار تعبيرندن مأخوذ اولمه كركدر.] ياشلى آدم، قوجه، پير، شيخ : اختيار آدم، اختيار قادين، اختيارلر مجلسى. | اساسى غلط اولديغجون وقتيله لسان ادبيده قوللانيلمپوب، قوجه وقوجامش كبى خالص تركجه تعبيرات ترجيح اولنوردى. مؤنثنده « اختياره » ديمك عبثدر. |

اِختِيارلامَق (فد. قوجاتمق، ضعف پيرى يه دوچار ايتمك : كثرت مشغوليت كنديسنى وقتسز اختيارلاتمشدر. | بو معنالرك هيسنى « چيقارمق » فعلى يك اعلا افاده ايتمكه لسـ. در. | — جـ. بر مملكتك محصولات ارضيه وصناعيه‌يى ممالك اجنبيه‌يه كوندرمه : بو ولايت خيلى ذخيره وييسانغى اخراج ايدر. | بو معنالرك هيسنى « چيقارمق » فعلى يك اعلا افاده ايتمكه لسـ. در. | — جـ. بر مملكتك محصولات ارضيه وصناعيه‌يى ممالك اجنبيه‌يه كوندرمه : بو ولايت خيلى ذخيره وييسانغى اخراج ايدر. | بو معنالرك هيسنى « چيقارمق » فعلى يك اعلا افاده ايتمكه لسـ. در.

اِختِيارلامَق (فل. قوجامق، اختيار و پير ناتوان اولمق : كوريشمه‌لى چوق اختيارلامشكز .

اِختِيارلِق (سـ. قوجه‌لق، شيخوخت، پيرى.

اِختِيارى (ص. عر. ى : اختيار يه. انسانك كندى ارادت ورضاسيله واقع اولان، مجبورى اولميان : مكتبمزده آلمانجه تحصيلى اختياريدر.

اِخدار (سد. عر. | « خدر » دن مص. افعال | ط. (بر عضوك) حسنى ابطال ايتمه، اويوشديرمه .

اَخذ (سـد. عر. آلمه، ستاد، قبول، تسلم : مكتوبكيزى اخذ ايتدم : مطلوبنى تماميله اخذ ايتدى. | « آلمق » ديمك البته افصحدر. | || اخذ ثار = انتقام آلمه. || اخذ معلومات = صوروب اوكرنمه. || اخذ واعطاء آليش ويريش، آليم صاتيم، دادوستاد. || اخذ وكرفت = ياقه. لامه، توقيف ودردست ايتمه .

اِخراج (سد. عر. جـ : اخراجات. | « خروج » دن مص. افعال | ١. چيقارمه، طيشارى يه آتمه : كنديسنى مملكتندن اخراج ايتديلر : آغربان ديشك علاجى آنجق اخراجيدر. ٢. استحصال ايتمه : چچكلردن كوزل عطريات اخراج ايدرلر. ٣. فضله محصولات ارضيه وصناعيه‌يى ممالك اجنبيه‌يه كوندرمه : بو ولايت خيلى ذخيره وييسانغى اخراج ايدر. | بو معنالرك هيسنى « چيقارمق » فعلى يك اعلا افاده ايتمكه لسـ. در. | — جـ. بر مملكتك محصولات ارضيه وصناعيه‌يى ممالك اجنبيه‌يه كوندرمه : بو ولايت خيلى ذخيره وييسانغى اخراج ايدر. | بو معنالرك هيسنى « چيقارمق » فعلى يك اعلا افاده ايتمكه لسـ. در.

اِخراجى (سـ. فد. قوجاتمق، ضعف پيرى يه دوچار ايتمك : كثرت مشغوليت كنديسنى وقتسز اختيارلاتمشدر. | بو معنالرك هيسنى « چيقارمق » فعلى يك اعلا افاده ايتمكه لسـ. در. | — جـ. بر مملكتك محصولات ارضيه وصناعيه‌يى ممالك اجنبيه‌يه كوندرمه : بو ولايت خيلى ذخيره وييسانغى اخراج ايدر. | بو معنالرك هيسنى « چيقارمق » فعلى يك اعلا افاده ايتمكه لسـ. در.

اِخراجى (سـ. فد. قوجاتمق، ضعف پيرى يه دوچار ايتمك : كثرت مشغوليت كنديسنى وقتسز اختيارلاتمشدر. | بو معنالرك هيسنى « چيقارمق » فعلى يك اعلا افاده ايتمكه لسـ. در. | — جـ. بر مملكتك محصولات ارضيه وصناعيه‌يى ممالك اجنبيه‌يه كوندرمه : بو ولايت خيلى ذخيره وييسانغى اخراج ايدر. | بو معنالرك هيسنى « چيقارمق » فعلى يك اعلا افاده ايتمكه لسـ. در.

اَخشاب (سـد. جـ. عر. فد : خشب. | : خشب .
= تر. ص. فد. كراسته دن، تخته‌دن معمول : اخشاب خانه، بنا.

اَخَص (صـد. عر. | « خاص » دن اسـتف. | الك خاص، الك باشلى : اخص آمالم، اخص احبام. | مضافك عددى معتبر اولد. يغنـدن. « اخص آمالمدن » و « اخص احبامدن » ديمه‌ملى. |

اَخضَر (ص. عر. ئ : خضراء. | « خضر » دن صـف. | يشيل، سبز. ئ.

اَخطار (سد. جـ. عر. فد : خطر. | : خطر .

اِخطار (سـد. عر. جـ : اخطارات. | « خطور » دن مص. افعال | ١. بر شيئى برينك خاطرينه كتيرمه، تذكير : يارين درسه باشلايه جغمزى كنديسنه اخطار ايتدم. ٢. بر آدمك بيلديكى وغفلتله كور مديكى بر شيئى كو ستروب نظر دقتنى جلب ايتمه : كيفيتى اخطار ايدن اولدى : اخطارات خالصانه‌سى نظر اعتباره آلندى .

« اخطار » ك « تنبيه » دن فرقى بودركه : تنبيه مافوقدن مادونتـه، اخطار ايسه مادونتدن مافوقنه ويا اقراندن اقرانه اولور .

اَخَف (صـد. عر. | « خفيف » دن ستف. | دها ويا الك خفيف، اهون : اخف مجازات .

اِخفاء (سد. عر. | « خفى » دن مص. افعال | كيزلمه، صاقلامه : فرارى‌يى اخفا ايدنلر مسئول اولور .

اَخكَر (سـ. فا. آتشلى كول. كول ايله قاريشيق ايتجه قور. لـ .

اَخلاء | سف. ج. عر. فد: خليل. | با: خليل.

اِخلاص | سف. عر. ج: اخلاص. | صفات. ا « خلوص » دن مصـ. افعال ا ١. طوغرى وغرضسز محبت، صدق، خلوص قلب، صميميت: عرض اخلاص ايتمك. ٢. رياسز وصميمى عبادت، غل وغشدن عارى اعتقاد. || سورهٔ اخلاص = « قل هو الله احد . . . » سورهٔ شريفه‌سى كه اعتقاد خالصك زبده‌سنى حاويدر. | اخلاصمند. اخلاصپرور، اخلاصكارانه‌كى فارسى اداتلر وكلمه. لرله تركيبى قاعدهٔ فصاحته مناقيدر. أ

اَخلاط | سف. ج. عر. فد: خلط. | با: خلط.

اَخلاف | سف. ج. عر. فد: خلف. | با: خلف.

اَخلاق | سف. ج. عر. فد. خلق. با: خلق. = فد. كى. ١. انسانك يارادىلشده حائز اولديغى ويا تربيه ايله استحصال ايتديكى احوال روحيه وقلبيه، خصال. شمائل: اخلاق حميده = فضائل اخلاق، حسن اخلاق: اخلاق ذميمه = سوء اخلاق. ٢. حسن اخلاق، اخلاق حميده: انسان ايچون برنجى آرزو نه‌جق شيء اخلاق قدر. ٣. اخلاق وتربيه‌دن بحث ايدن علم كه فلسفه شعباتندندر: علم اخلاق؛ اخلاق ايله توغل ايدن حكما. || اخلاق بوزوقلغى، فساد اخلاق = اخلاق عموميه‌يه عارض اولان كوتيلك.

اَخلاقسز | ص. اخلاق بوزوق، سوء اخلاقه مقارن: يك اخلاقسز بر آدمدر.

اَخلاقسزلق | سـ. سوء اخلاق صاحبى اولان آدمك حالى.

اَخلاقى | صـ. عر. ؟ اخلاقيه. اخلاق وشمائله ويا علم اخلاقه متعلق. ا هر نه قدر « اخلاق » كلمه‌سى مفرد كبى قوللانيليور. سه‌ده، عربيده اساساً بنه جمع اولديغندن، ياء نسبى ايله اخلاقى واخلاقيه دينلمك جائز اولميوب، بو تعبير غلط ومع هذا مستعملدر. ا

اَخلاقيّات | سث. ج. عر. علم الاخلاقه متعلق مبا. حث و مطالعات: اخلاقياتله اوغراشمان حكمادندر. ا بو دخى غلط مشهوردر. ا

اَخلاقيّون | سف. ج. عر. علم الاخلاقه دائر كتاب يازان وبو علم ايله اوغراشان حكما و مؤلفين: شيخ سعدى اخلاقيوندندر. ا بو دخى قاعدهٔ فصاحته مغاير بر تعبيردر. ا

اِخلال | سف. عر. ا « خلل » دن مصـ. افعال ا خلل كتيرمه، بوزمه، سقطلامه، افساد، رخنه‌دار ايتمه: اخلال اسايش = اسايشك بوزلمسى.

اِخلامور | سـ. كراسته‌سى كوزل جلا آلمغله مرانفوز لقبه استعمال اولنان وچيچكى خاشلانوب ترلمك ايچون اينجيلن معروف بر آغاج كه چيچكى كوزل قوقار. شجر زيزفون. = صـ. اخلامور آغاجندن معمول: اخلامور بر ماصه.

اَخوات | سث. ج. عر. فد: اخت. با: اخت.

اِخوان | سف. ج. عر. فد: اخ. با: اخ. || مج. ١. صادق دوستلر، صميمى احبا: اخوان بيننده اويله شيء آرامامز. ٢. بر مذهب ويا طريقه منسوب بولنانلر: اخوان دين: او بزم اخوانمدندر.

أخوّت | سث. عر. قارنداشلق، برادرلك. || مج. محبت، مودت، مخالصت، صدق وخلوص.

اَخيار | سف. ج. عر. فد: خير. | اى آدملر، اصحاب فضل وكمال، صلحا. | ضدى: اشرار. ا

اَخير | صـ. عر. ؟: اخيره. صكره. اكى، الى صكره واقع او. لان، صوك: مجلسك قرار اخيرى = صوك قرارى: اشعار اخيره دكين = صكره واقع او. له‌جق اشعار زمانمه قدر: مقررات اخيره: قرون اخيره = تاريخك منقسم اولديغى اوچ دورك اوچنجيسى.

اَخيراً | ظر. عر. الى صكره، وقت حاضردن آزاول: اخيراً آلمان امراه‌كوره.

« اخيراً » ايله « مؤخراً » آره‌سنده فرق واردر. برنجيسى وقت حاضره نسبتله قوللانيليور اوكا قريبتى بيان ايدر؛ ايكنجيسى ايسه ديكر بر حال ووقعه‌نك زمانمه نسبتله قوللانيليور. اوندن بعدتى كوستريور.

أداء | سف. عر. ١. اوده‌مه، ويرمه، تاديه: ادای دين ايتدى: بورجنى ادا ايتدى. ٢. ياپمه، فيلمه، اجرا، ايفا: تمازينى ادا ايتدى؛ ادای تشكر.

ادا، اجرا، ايفا، انفاذ آره‌سنده فرق واردر: ادا بورج و يا بورجى كبى اولان بر شيئك ايفاسنده قوللانيليور: دين، نماز، شكران ادامى كبى: اجرا بر قرارك ويا فقره‌ٔ نظاميه‌نك

والحاصل مقرر بر شيئك موقع فعل و اطبقه وضعنده استعمال اولنور: محكمه‌نك، مجلسك قراريني، قانون و نظامى اجرا ايتمك، اجراى عدالت الملك كبى: ايفا وظيفه‌دن معهود اولان بر شيئى الشخصك مقامنده مستعملدر: ايفاى وظيفه‌ده قصور ايتمك؛ الفاظ ايسه آلمان بر امرك برچى بولنسنه چاليشمق دينكدر: امر عاكرى انفاذ ايتدم.

اَدا | سـ. آلتف البيان لغت عر. بيه‌دن مأخوذ اولسه كركدر. ا ١. طرز، اسلوب: افا مسئله‌كى ادا ديكر هيچ بر شاعرك سوزنده بوقدر. ٢. شيوه، ناز: دلبرك اداسى عاشقى اولدريور. ٣. طور، قورو: بونك اداسى چكمز.

اَدات | سث. عر. ج: ادوات. آلت، آوادانلق: آلات وادوات. || د. كندى كنديه معنا افاده ايتيوب اسماء وافعاله ادخال و يا الحاق اولنان كوچك كله، حرف: ادات مصدريت. ادات ندا.

اِداره | سث. عر. ا « دور » دن مصـ. افعال ا ١. چويرمه، دوندير مه، طولاشديرمه: اداره اقداح: ماكينه‌ى اداره ايتمك. ٢. قوللانمه، استعمال، بجرمه، چويرمه، ضبط وربط: بو قونانغى اداره ايدن او در: ايشنى، معيتى چوق اى اداره ايدبور. ٣. بر مملكت امور ملكيه‌سنك ايفاسى، اجراى حكومت: ولايتك اداره ايشلرى والى يه عائد در: علم اداره [فر. Administration]. ٤. كچنمه، تعيش: بو معاش اداره‌مه كافيدر. ٥. تصرف، عدم اسراف: معاشنى اداره ايله قوالانيور: اداره‌يه چوق باقيور: اداره ايله كچينيور. ٦. يتمه، كفايت: بو آنچه، بو قماش اداره ايتمز. ٧. رسمى بر ايشك ويا بر شركت وسائره ايشنك رؤيتيله موظف واكثريا بر مديرك تحت امرنده بولنان هيئت و دائره: پوسته وتلغراف. رژى، بانقه، سيغوريطه اداره‌سى. ٨. بويله بر هيئتك دوام واجتماع ايدوب ايش كوردكارى محل وقوتاق. دائره: اداره‌يه مراجعت ايتمك. || ط. اداره‌ٔ بدنيه = انسان وحيوان جسمنده تغذى وصرفياتك صورت جريانى | فر. Economie animale. | اداره رژى = اكى پاسيوق وير ايسك اولهرق طيماقلى و اوجوز بر نوع كوملكلك خلالى. | اداره فتيلى = ياتاق اوطه‌سنده كيجه‌يان قنديل. اداره مأمورى = امور ملكيه‌ده مستخدم مأمور. || مجلس اداره = ولايت و سنجاق و قضالرده و شركت و بانقه كبى دائره‌لرده اهالى ويا حصه‌دارلردن منتخب اعضادن مركب مجلس.

اِداره‌جى | صـ. اداره وتصرفه چوق رعايت ايدن، ممسك، پتى.

اِداره‌خانه | سـ. بر ايشه باقان هيئتك اجتماع ايله ايش كوردكارى بر و دائره: بو عزتمنك اداره‌خانه‌سى بشقه ومطبعه‌سى بشقه يرده‌در.

اِداره‌لى | صـ. ١. اداره و تصرفه رعايت ايدن: اداره‌لى آدمدر. ٢. اداره و تصرفه الويريشلى: صيغير آنى چوق اداره‌ليدر.

اَدامَ اللّه | الله دائم وباقى ايتسين معناسيله مستعمل عربى دعادر: اداء الله دولته.

اِدامه | سث. عر. ا « دوام » دن مصـ. افعال ا دائم وباقى ايتمه، دوام ايتديرمه: حال حاضرينى ادامه‌دن بشقه بر شيء دوشونمز.

اِدانه | سث. عر. ا « دين » دن مصـ. افعال ا بورج، او. دونج ويرمه. اقراض: كنديسنه آنچه ادانه ايدن بوقيدر. | ادانه ضديفى = بعض دوائرده مأموريته معاشلرندن اودنك اوزره آلنه اقراض ايتمكه مخصوص صنديق.

اِدانةً | حـ. عر. اودونج اولهرق، ا ادانه طريقيله.

اَدانى | سف. ج. عر. فد: ادنى. | با: ادنى.

اَدَب | سف. عر. ج: آداب. ١. تربيه، حسن اخلاق و اطوار مناسبه. ٢. ظرافت، نازكلك. ٣. حجاب، حيا. ٤. سترى ادب وتربيه اقتضاسندن اولان برلر، عصورت: ادب يزلرى. ٥. ادبيات علميكه حكايات وامثال واخلاق ايله اشعار ولسان تحصيلنه آلت اولان صرف، نحو، معانى، لغت و سائر علومى جامعدر. || ادب البحث = علم مناظره، علم آداب. || ادب القاضى، ادب الكاتب وسائره = قاضى وكاتب وسائر آدملرك كندى مسلكارنده

بیلگی ورعایت ایتملری اقتضا ایدن اصول وقواعد .

أدباء { سذ. ج. عر. فد : ادیب. } با : ادیب .

إدبار { سذ. عر. | « دبور » دن مصد. افعال | بخت وطالع لعك انسانلدن یوز چویرمسی، بختسزلق، طالعسزلك. اقبال ضدی، پریشانلق .

أدبخانه { س. آبدستخانه، آبلق ایولی .

أدبسز { ص. ادب وتربیه‌سی اولمیان، تربیه‌سز، اوتانماز، عارسز، حیاسز. || عر. چوق باغروب چاغران، سرت طبیعتلی، ترس : ادبسز بر قاری .

أدبسزجه { ح. ادبسزلکله، بی ادبانه : ادبسزجه حرکت ایدیور .

أدبسزلك { س. ادب وتربیه نقصانی، تربیه‌سزلك، عارسزلق، حیاسزلق .

أدبآلمك { فل. ادب وتربیه قزانمق، تربیه‌اولنمق .

أدبلی { ص. تربیه‌لی، ظریف، نازك .

أدبی { ص. عر. ژ : ادبیه. | « ادب » دن سمذ. | ادبیاته وعلوم ادبیه‌یه منسوب ومتعلق : اونك اقتدار ادبیسی مسلمدر؛ آثار ادبیه .

أدبیات { سث. ج. مر. علوم ادبیه، شعر وانشا وقواعد لسان ولغت واشتقاقه متعلق علمرکه فنلك غیریدر : ادبیات عربیه، ادبیات شرقیه، ادبیات غربیه؛ کتب ادبیات .

أدبیون { سذ. ج. عر. فد : ادبی. ادبیاتله توغل ایدنلر، ادبیات متخصیسی، ادبا، ادیبلر .

إدّخار { سذ. عر. | « ذخر » دن مصد. افتعال | ۱. ذخیره طوپلایوب وقت غلاده یوکسك فیاتله صاتمق اوزره بریکدیرمه. ۲. علی الاطلاق بر شیء طوپلایوب بریکدیرمه، جمع وحفظ : وقت حاجت ایچون بر مقدار آچقه ادخاری فائده‌سز دکلدر .

إدخال { سذ. عر. ج : ادخالات. | « دخول » دن مصد. افعال | ۱. کیرمه، صوقمه، ایچری قومه : اونی اوه ادخال ایتمیورلر. ۲. بر مملکته ممالك سائره محصولات ومعمولات وامتعه‌سنی کتیرمه : انکلتره‌یه چوق ذخیره ادخال اولنور. || حسابه ادخال ایتمك = محسوب، داخل حساب ایتمك، صایمق. == ج. بر مملکته ممالك سائره‌دن کتیریلن محصولات ومعمولات وامتعه، اخراجات مقابلی : ادخالات واخراجات موازنه‌سی .

إدراج { سذ. عر. | « درج » دن مصد. افعال | بو کلمه‌یی درج معناسیله قوللانانلر وار ایسه‌ده، اساساً عربیده بو معنایه کلمه‌یکی کبی، درج لغتی دخی مقصدی افاده ایتدیکندن استعمالی عبثدر .

إدرار { س. بول، سیدیك. | بو لغت اصل « در »دن افعال بابندن مصد. اولوب عربی ایسه‌ده، عربیده سوت ویا غموری آقیتمه معناسنه کلیر. ونتیجه دائمی صورتده آقوب ویرلین معاش ووظیفه معناسیله دخی قوللانیلیردی. الیوم مستعمل معناسنه کوره، عربیدن مأخوذ. دینی شهمه‌سز اولمغله برابر، ترکجه عد اولنمق اقتضا ایدر. |

إدراك { سذ. عر. ج : ادراکات. | « درك » دن مصد. افعال | ۱. آکلایش، واریش، عقل ایردیرمه، درك، فهم، فراست : ادراك معالی بو کوچك عقله کرکمز. ۲. ایریشمه، یتیشمه، قاوشمه، واصل اولمه : وقت سعادته ادراك ایدنلر. ۳. چاغنی بولمه، موسمنه یتیشمه، کاله ایرمه : محصولاتك ادراکی .

إدّعاء { سذ. عر. | « دعوی » دن مصد. افتعال | ۱. حقلی ویاحقسز بر دعوایه قیام، دعوایه قالقیشمه : ادعا ایدنه اثبات وانکار ایدنه یمین دوشور. ۲. حقسز واساسسز بر دعواده بولنمه، حائز اولمدیغی صفتی حائز اولدیغنی درمیان ایتمه و کندیسنه عائد اولمیان بر حقی طلبه قالقیشمه : کندیسی شاعرلك ادعاسنده‌در. ۳. کندینی بیوك ومقتدر زعم ایدنلك کندی حقنده‌کی فکری : او آدمك ادعاسی پك بیوکدر. ٤. عناد، اصرار، معندلك : ادعا ایتمه، اما بویله ظن ایدرم .

إدّعاجی { ص. ۱. ادعاسی چوق اولان، حائز اولمدیغی اوصافله تفخر ایدن، خود بین. ۲. معند، مصر، عنادجی .

إدّعالی { ص. اقتدار وایساقت دعواسنده بولنان، کندینه چوق کوکلین .

أدعیه { سذ. ج. فد : دعاء. با : دعا. | تشدیدله قرائتی غلط. |

إدغام { سذ. عر. د. صرف عربیده بر جنسدن یان یانه ایکی حرفك شده‌لی بر حرف صورتنه قونمسنه دیور : مدد ـ مدکی. بو ایکی حرفدن برنجیسنه « مدغم » وایکنجیسنه « مدغم فیه » دیرلر .

أدلّه { سذ. عر. فد : دلیل. با : دلیل .

إدماج { سذ. عر. | « دمج » دن مصد. افعال | درج، ادخال. لف .

إدمان { سذ. عر. | « دمن » دن مصد. افعال | کسب ملکه وممارسه ایچون بر شیئك تکرار علی التکرار اجراسی، دوام، مداومت. || د. تحصیلی مرام اولنان لسانده بر طاقم جمل وترکیباتك صور مختلفه‌ده تکراری. | فر. Exercice. | || ط. ادمان بدن = اعضای بدن قوتلنمك ایچون ایدیلن حرکات. | فر. Gymnastique. |

أدمه { سث. عر. تش. دریتك ایکنجی یعنی بشره‌نك آلتنده‌کی طبقه‌سی. | فر. Derme. |

أدنی { یاخود ادنا. ص. عر. ج : ادانی. | « دنی » دن سمذ. | ۱. دها یاخود پك آشاغی و آلچق، اعلی مقابلی. ۲. دها یاخود پك دون وخوار وحقیر : ادنی بر آدم. ۳. دها ویا پك بیاغی : قماشلرك ادناسی. ٤. پك آز، جزئی، قلیل : ادنی ملاحظه ایله آکلاشیلیر. == سذ. ج. اسافل کروهی، آیاق طاقمی، اراذل .

أدوات { سذ. ج. عر. فد : ادات. با : ادات .

أدوار { سذ. ج. عر. فد : دور. با : دور .

أدویه { سذ. ج. عر. فد : دواء. با : دوا. | تشدیدله قرائتی غلطدر. |

أدهان { سذ. ج. عر. فد : دهن. سورياه‌جك یاغلر. ژ .

أدهم { سذ. عر. قره‌آت، یاغز .

أدیان { سذ. ج. عر. فد : دین. با : دین .

أدیب { ص. عر. ژ : ادیبه. ج : ادباء. | « ادب » دن صمذ. | ۱. ادبلی، تربیه‌لی : بر طفل ادیب. ۲. نازك، ظریف : ادیب پرآدم. ۳. ادبیاتله اوغراشان، علوم ادبیه‌یه منتسب بولنان : شاعر وادیب بر ذات. == سذ. ادبیاته منسوب آده، ادبیاتده یدطولی صاحبی عالم : ادیب کامل؛ ادباء عصر .

أدیبانه { ص. فا. ۱. ادبلی و تربیه‌لی برآدمه یاقیشیر، تربیه‌لی : ادیبانه بر طوری واردر. ۲. ادبایه و علوم ادبیه اصحابنه لایق : ادیبانه مباحثاته کیریشدی. == ح. ادب وتربیه ایله ویا ادبایه یاقیشیر صورتده : ادیبانه حرکت ایدیور .

أدیم { سذ. عر. ۱. سختیان، دباغت اولنمش دری. ۲. سطح، یوز. ژ .

أذاء { سذ. عر. ایذیتمه، اذیت، رنجش، جفا، جور، آزار : کیمسه‌یه جور واذا ایتمه‌مك .

إذابه { سث. عر. | « ذوبان » دن مصد. افعال | ارتیمه : اذابه ایتمك = ارتیمك .

إذاقه { سث. عر. | « ذوق » دن مصد. افعال | طاتدیرمه .

أذان { سذ. عر. جماعت مسلمینی نمازه دعوت ووقت صلاتی اعلان ایچون مؤذن طرفندن مناره‌ده وسائر بعض احواله اوقونان تکبیر وکلمتین شهادت ایله دیکر کلمات معروفه : اذان اوقومق، اذان ویرمك، اذان اوقوندی، اذان محمدی. || اقسام اذانی، یاخود ساده اذان وقتی، اذانده = کج وقت، آقشام .

إذعان { سذ. عر. | مصد. افعال | ۱. اطاعت، انقیاد : فرمان واجب الاذعان. ۲. عزم قلب، اعتقاد. | بو ایکنجی معنی عربیده مولداتدن اوله رق مستعملدر. یزده ذکا وفراست معناسیله استعمالی ایسه بوندن غلطدر. |

أذکار { سذ. ج. عر. فد : ذکر. با : ذکر .

إذکار { سذ. عر. | « ذکر » دن مصد. افعال | آکدیرمه، خاطره کتیرمه : اذکار ایتمك = آکدیرمق. ژ .

أذکیاء { ص. ج. عر. فد : ذکی. با : ذکی .

أذل { ص. عر. | « ذلیل » دن ستف. | دها ویا پك ذلیل ودون وآلچق : اذل ناس .

إذلال { سذ. عر. | « ذل » دن مصد. افعال | آلچالتمه، تحقیر، تذلیل ژ.

اِذن | سذ. عر. بر ایشده ممنو. اعیت و یساغك رفعی، رخصت، دستور، اجازت: اذن ویرمك = مأذون ایتمك: اذن آلمق = مأذون اولمق: باذن‌الله = اللهك اذنیله. || مج. قوغمه، طرد، خدمتدن اخراج: اوشاغنه اذن ویردی. || مج. حیوزی ملك و حق منعی اسقاط. || مج. اون سکز یاشنی اکمال ایدنلره تجارت ایتمك ایچون ولی ویا وصیلری طرفندن ویریلن مساعده. || اذن سفینه = بر سفینه‌نك سیر وسفر ایتمسی ایچون ویریلن مساعده‌نامه.

أذن | سذ. عر. ج: آذان. قو. لاق، گوش ؛.

أذناب | سذ. ج. عر. فد: ذنب. إ: ذنب.

اِذنلیز | ص. ۱. اذنی اولیسان، رخصتسز. ۲. مکتبدن هفته باشی چیقمغه واوینه گیتمکه مأذون اولمیان، مجازاة متأمنده بو رخصتسدن محروم اولان (شاگرد): اوج هفته اذنسز قالدی.

اِذنلی | ص. ۱. اذنی ورخصت آلمش اولان، مأذون. ۲. مأ. مأذوناً مملکتنه وبا خانه‌سنه گیتمش اولان (مأمور، نفر، شاگرد وسائره).

اِذننامه | سذ. فا. رخصت ومأ. دوینت آلان بر آدمه ویریلن ورقه، مأذونیت کاغدی، اجازتنامه، رخصتنامه.

أذواق | سذ. ج. عر. فد: ذوق. إ: ذوق.

أذهان | سذ. ج. عر. فد: ذهن. إ: ذهن.

أذیال | سذ. ج. عر. فد: ذیل. إ: ذیل.

أذیّت | سذ. عر. ۱. اینجیتمه، رنجش، آزار، جفا: اذیت ایتمك، ویرمك. ۲. زحمت، مشقت: اذیت چکمك.

أذیّتلی | ص. زحمتلی، مشقتلی، اختیار، رضا، آرزو: انسان ایستك، یورینجی: اذیتلی بر ایشدر.

آر | س. اصلی: ایر، «ایرمك» دن | ۱. ارکك، بلوغه ایرمش انسان، رجل، مرد. | قادین وچوجق مقابلی. | ۲. قوجه، زوج. || مج. دکرلی آدم، بحق رجل دیمکه شایسته آدم، مرد، بهادر، اهل: ار اوغلی ار. || ار باشی = اوك آیاق. || ایش اری = بجریکلی، التدن ایش کلیر. || ارسز = قوجه‌سز، طول. || اره وارمق = قوجه‌یه وارمق، اولمك. || اره ویرمك = (قیزی) قوجه‌یه ویرمك، اولندیرمك. || سوز اری = سوز سویلمکه مقتدر. || سوزاری = زیرك اری = سوزنده طورور، وعدینی اجرا ایدر. = ص. ارکك، ذکر: ارکشی: ارکچی = تکه. || مج. جسور، اهل.

آر | ظر. | اصلی: ایر. «ایرمك» دن. الیوم بزجه اکثریا مرکبی: ارکن یعنی ار لیکن قوللانیلیر. | مج. مقابلی، تیز، ارکن: ارکچ بر کون اوله‌جقدر.

آراجیف | سذ. جم. عر. فد: ارجوفه. إ: ارجونه.

اِراحه | سث. عر. | «راحت» دن مص. افعال | راد. حتلاندیرمه، راحت ایتدیرمه، یورغونلقی آلدیرمه: جسم و ذهنی اراحه ایتمك ایچون. ؛.

اِرادت | سث. عر. | ارزو ایله بر اولدیغی حالده، لسانمزده محل استعمالی آزیدر. | قلبده حس اولنسان ایستك، اختیار، رضا، آرزو: انسان ارادتنده مختاردر: کندی ارادتیله = حسن رضاسیله.

اِرادە | سث. عر. ج: ارادات. | | «رود» دن مص. افعال | ۱. ایسته. دیله، خوا. هش، مرام ایتمه. ۲. بر بیوك ذاتك امری، حکم، فرمان: نصل اراده بیورورسه‌کز اویله یاپه‌لم. || ارادهٔ الهیه = امر الهی. || ارادهٔ جزئیه = من طرف الله انسانك اندیه‌جکی یاغلش اولان ایستك واختیار. مقابلی: ارادهٔ کلیه، که قدرت الهیه‌نك اندهٔ در. || ارادهٔ سنیهٔ حضرت پادشاهی = طرف اشرف جناب ملوکانه‌دن شرفصادر اولان امر و فرمان. || ارادهٔ علیه = مقام صدارتدن ویریلن امر عالی.

اِرادی | ص. عر. ؛: ارادیه. | «اراده» دن سمة. | ارادته متعلق، ارادتله واقع اولان. اختیاری.

اَراذل | ص. سذ. جم. عر. | فد: ارذل. إ: ارذل.

اَراضی | سث. جم. عر. فد: ارض. إ: ارض.

اِراقه | سث. عر. | «روق» دن مص. افعال | دوکمه، آقیتمه.

اَرامِل | سث. ج. عر. | فد: | «ارمله» ترکجه ده غیر مستعملدر | طول قادینلر، قوجه‌سز ومحتاج وبیوایه نسا: ایتام و ارامل معاشاتی.

اَرائِك | سث. ج. عر. فد: اریکه. إ: اریکه.

اِرائه | سث. عر. | «رؤیت» دن مص. افعال | ۱. کوسترمه، ابراز: شها دتنامه سنی ارائه ایتدی. ۲. کوسترروب اوکرتمه، بیلدیرمه: نه یاپه‌جغنی کندیسنه ارائه ایتدی. || ارائهٔ طریق ایتمك = یول کوسترمك. رهبرلك ودلالت ایتمك.

اِرباء | سذ. عر. | «ربا» دن مص. افعال | ثما وفائضله آرتیرمه: اموال ایتامی ارباء ایچون.

اَرباب | سذ. ج. عر. فد: رب. إ: رب. = ص. تر. فد. اهل، لایق ومقتدر: اوآدم بو ایشك اربابی دکلدر؛ ارباب آدمدر.

اَربَعه | عد. عر. درت، چهار: جهات اربعه، اناجیل اربعه، قضاهای اربعه. | یالکز بویله ترکیباتده بولنور. |

اَربَعین | عد. عر. قرق، چهل: اربعین سنه = قرق یل. = س. ۱. کانون اول رو. مینك ۹ ندن یعنی کون دونمندن اعتباراً قرق کون که قره قیشدر: اربعین فرطونه‌سی. ۲. ارباب طریقتك قرق کون خلوته قپا. نوب، عبادت وریاضتله اشتغا. للری، چله: اربعین چیقارمق.

اِرتباط | سذ. عر. | «ربط» دن مص. افتعال | ۱. بر شیئه باغلی ومربوط اولیش، باغلانمه، تعلق: ارتباط قلب. ۲. مناسبت، بربرینی طوتمه: بو ایکی جمله آره‌سنده ارتباط یوقدر.

اِرتجاء | سذ. عر. | «رجاء» دن مص. افتعال | امید ایتمه، اومه. ؛.

اِرتجال | سذ. عر. | «رجل» دن مص. افتعال | دوشونمه‌دن وبداهةً سوز ویا شعر سویلمه: ارتجاله مقتدر بر شاعر.

اِرتجالاً | ق. عر. دوشونمکسزین، بداهةً، بر بدیهه: ارتجالاً بر قصیده سویلدی.

اِرتحال | سذ. عر. | «رحلت» دن مص. افتعال | دنیادن آخرته کوچمه، رحلت، وفات، اوله: ارتحال دارنعیم ایلدی: یوم ارتحالی مضبوط دکلدر. | کوچ ونقل معناسیله لسانمزده قوللانلماز. |

اِرتداد | سذ. عر. | «ردّ» دن مص. افتعال | دین اسلامی ترکمه دیکر بر دینه انتقال: ارتداد عارینی ارتکاب ایتدی.

اِرتسام | سذ. عر. | «رسم» دن مص. افتعال | رسملی وتمغالی اوله معناسیله قوللانیلیورسه‌ده غلط اولوب، عربیده «آلنان امره امتثال» و«جناب حق تکبیر» معنالرندن بشقه معنایی اولمدیغندن، وبو معنالرله لسانمزده استعمالی مأ. نوس اولمدیغندن. بسبتون ترکی اقتضا ایدر. هندسه‌ده‌کی ارتسام سطحی، ارتسام افق، ارتسام عمودی تعبیرلری‌ده بالطبع یا. کلیشدر. لکه «ترسیم» جائز اوله.

اِرتشاء | سذ. عر. | «رشوت» دن مص. افتعال | رشوت آلمه، رشوت قبول وارتکابی: ارباب ارتشا = مرتشی آدملر.

اِرتضاء | سذ. عر. | «رضو» دن مص. افتعال | راضی اولمه، موافقت: رضای محاسن ارتضا کبی مجمع تعبیراتده قوللانیلیر.

اِرتضاع | سذ. عر. | «رضاع» دن مص. افتعال | مه‌دن سوت امه معناسیله قوللا. نیلیورسه‌ده، غلط اولوب اصل معناسی «کچینمك صاتابیوب صاحبی طرفندن ویریلن کندی سودینی ایچمسی» در.

اِرتعاب | سذ. عر. | «رعب» دن مص. افتعال | اورکمه. ؛.

اِرتعاش | سذ. عر. | «رعش» دن مص. افتعال | دیترمه، صارصلمه.

اِرتفاع | سذ. عر. | «رفع» دن مص. افتعال | ۱. یوکسلمه، یوقاری قالقمه: کوکه قدر ارتفاع ایتدی. ۲. اکتساب علو، مرتبهٔ عالیه‌یه وصول، ترق: ارتفاع قدر و منزلت. ۳. یوکسکلك، سطح

ارضدن ویا حسدای بحردن اعتباراً یوجه‌لك درجه‌سی: بو طاغك ارتفاعی نه‌در؟ || ه. ثمسك وسائر اجرام سماویه‌نك اسطرلاب وسائر آلاتله افقدن نه درجه‌ده یوکسك بولندیغی تعیین ایدن علم. || ارتفاع قلرینك تعیینی: ارتفاع آلمق؛ ارتفاع تختەسی = ارتفاع تعیینه مخصوص تختە، ربع دائره. || مر. ارتفاع مثلث = بر مثلث ضلع عمودیسینك یوکسکلیکی؛ ارتفاع تفاضلی، تفاضل ارتفاع.

اِرتِفاعاً | ح. عر. یوکسکلکجه. || ارتفاع جهتنجه: ارتفاعاً آرالرنده فرق واردر.

اِرتِقاء | سد. عر. | «رقی»دن مصد. افتعال | یوقاری چیقمه، دها یوکسك مرتبه‌لره نائیلیت، اعتلا: بولندیغی صنفك الك بیوك رتبه‌سنه قدر ارتقا ایتدی. | اساساً «ترقی» ایله مترادف ایسه ده، استعمالده فرق واردر. بآ: ترقی. |

اِرتِکاب | سد. عر. | «رکوب»دن مصد. افتعال | ۱. کوتی ومذموم یا ممنوع بر ایش، برکناه ایشلمه: یالانی ارتکاب ایدیور: ارتکاب سرقت. ۲. رشوت آلمه: اوآدم ارتکاب ایتمز. | اساسنده خاص اولان بو ایکنجی معناده مفعولدن مستغنیدر. |

اِرتِیاب | سد. عر. | «ریب» دن مصد. افتعال | شبهه‌لنمه، شك، تردد: ارتیابه محل یوقدر: بلا ارتیاب.

اِرث | سد. عر. اولن ایویندن و سائر اقربادن قالان اموال واملاك واشیایه قرنه، وارث اولمه، میراث تمه. | بو معنالیله «وراثت» دها مستعملدر. | ۲. میراث، میراث اولهرق دوشن مال وحصه. | بو معنا ایله «میراث» دها مستعملدر. | ۳. ایویندن اولاده انتقال ایدن حال جسمانی ویا روحانی.

اِرثاً | ح. عر. میراث طریقیله، مالك اولدی؛ ارثاً واستحقاقاً بو مقامه کلدی: بو خصلت ویا عات کندیسنه ارثاً کچمشدر.

اِرثی | ص. عر. ة: ارثیه. ۱. میراثه منسوب ومتعلق، میراث اولهرق قالان: زنکینلکی ارثیدر. ۲. میراث کبی ایویاندن انتقال وسرایت ایتمش: اونده ارثی بر جلد خسته‌لغی واردر.

اِرجاع | سد. عر. | «رجوع» دن مصد. افعال | کری چویرمه، کری دوندیرمه: ایشی اصلنه ارجاع ایتملی: آرقه‌یه ارجاع نظر ایتدی = دونوب باقدی. || ارجاع عنان = آتك دیزکینی چویرمه = دیکر بر طرفه طوغری حرکت. || ارجاع کلام = سوزك یرینه صده ده کتیرلمسی.

« ارجاع » ایله « اعاده » آره‌سنده فرق واردر. اصلی « ارجاع » بر شیئك کری یه طوغری چویرلمسی. « اعاده » ایسه تکرار ویر دها یاپلمسیدر. استعمالده کی استعمالله کلیور: اکثریا « ارجاع » کری یه و حال اولهرق طوغری چویرمه‌ده، « اعاده » ایسه کوندرلش ویا جاب ایدلش بر شیئی رد ایله تکرار کوندرمه‌ده، قوت ادلش بر حالی تکرار اکتسابیده وزیارت کبی ایشلرده مقابله ایتمه‌ده قوللانیلیر. بناء علیه: ارجاع کلام، ارجاع عنان، دین عیسویتك ابتدا کی سادەلکینه ارجاعی: واعادهٔ صحت به اعادهٔ زیارت، اعادهٔ ثروت، دیه‌یه‌نك کوندرنه اعاده‌سی دینلیر.

اَرجَح | ص. عر. | «راجح»دن | استف. | دها ویا پك راجح، دها مرجح، ترجیحه شایان: اوده ایدر، لکن بو اوندن ارجحدر. |.

اَرجَمند | ص. فا. محترم، معزز، شرفلی.

اَرجُوان | وارجوانی. بآ: ارغوان، ارغوانی.

اَرجه | یاخود ارجه. ظن. ارکنجه، برآز ارکن.

اَرحام | سند. جم. عر. قد: رحم. بآ: رحم.

اَرحَم | ص. عر. | «رحیم» دن | استف. | دها ویا پك مر. حمتلی: ارحم الراحمین = مرحمتی چوق اولانلرك حق تعالی حضرتلری.

اِرخاء | سد. عر. | «رخوة» دن مصد. افعال | قویرمه، کوشتمه، براقمه، صالیویرمه: ایپی اصلنه ارخاء ایتملی: آرقه‌یه ارخاء نظر ایتدی = دونوب باقدی. || ارخاء عنان = آتك دیزکینی چویرمه = دیکر بر طرفه طوغری حرکت. || ارخاء کلام = سوزك یرینه صده ده کتیرلمسی.

اِرخاص | سد. عر. | «رخوصة» دن مصد. افعال | اوجوز. لاتمه، تنزیل قیمت: ارخاص ذخایر ایچون بر چاره بولمق. |.

اَرخَص | ص. عر. | «رخیص» دن ستف. | دها ویا پك اوجوز. له.

اَردَب | سم. بیك قیله‌لك بر وزن که بلاد عربیك بعض یرلرنده مستعمل اولوب، مقداری دخی یرینه کوره تخلف ایدر.

اُردو | ۱. وطوغریسی اوردو. سم. لشکر، سپاه: اردوی همایون = عثمانلی اردوسی. ۲. بر دولتك عساکر بریه سنك مما لکنه کوره منقسم بولندیغی قسملرك جمعی: پرنجی، ایکنجی الخ اردو؛ خاصه اردوسی = مرکزی پایتخته بولنانی. || قول اردو = اردودن کوچك تقسیمات عسکریه که بیری اوچ فرقه‌دن مرکبدر. || اردو قاضیسی = وقتیله قا. ضیعسکر دویریان عثمانلردر. || اردو قورمق = تحشید عسکر ایتمك. || اردو لسانی = هند ده الیوم سویلنیان السنه‌نك الك منتشری اولان «هندوستانی» که حکام کورکانیه زمانلرنده اردوکاه و بارکاه لسانی یعنی لسان رسمی اتخاذ اولنمغله، بو اسمله شهرت بولمشدر. || اردو مشیری = بر اردویه قوماندە واولنی اداره ایدن مشیر. دیکر رتبه‌ده اولورسه اردو قوماندانی دینلیر. || اردو مرکزی = اردو مشیریله ارکانك محل اقامتی.

اُردوکاه | یا اوزدوکاه. سم. اردونك قورلدیغی یر، لشکرکاه، معسکر.

اَرذَل | ص. عر. ج: اراذل. | «رذیل»دن ستف. | دها ویا پك آچلمش ورسوای: ارذل ناس = اسافلك الك رذیل وبد نامی. || ارذل عمر = پك کوتوروم وفرتوت.

اَرز | و دها طوغریسی آرز | یاخود ارز. سند. عر. برنج. | یالکز تعیینات بوصله‌لرنده ورسمی دفترلرده مستعملدر. |

اَرزاق | سند. جم. عر. فد: رزق. بآ: رزق.

اَرزان | ص. فا. ۱. اوجوز، رخیص. ۲. لایق، شایان. مناسب. | الك زیاده انشاده قوللانیلیر: | الطاف وهمم علیه‌لریتك ارزان بیورلمسی. | اصل فارسیسی «ارزانی» در. |

اَرزانی | سد. فا. ۱. اوجوزلق. ۲. شایانی ومستحق کورمه: ارزانی همم علیه‌لرینی تمنی ایدرم. | اصل فارسیده صفتك کندیسی «ارزانی» اولدیغندن بویله یاء مصدریه‌سیله اسم عد اولنه‌رق بو معنی ایله استعمالی غلط مشهوردر. |

اَرزَن | سد. فا. طاری. له.

اِرساء | سد. عر. | «رسو» دن مصد. افعال | ۱. دمیر آتمه: فلان لیمانه ارسای لنکر ایتدی. ۲. صاغلاملاشدیرمه، تقویه وتحکیم. له.

اِرسال | سد. عر. جم: ارسالات. | «رسل» دن مصد. افعال | کوندرمه. یوللامه: برآده، عسکر. ارزاق. مهمات. بر مکتوب ارسال ایلدی. | عربیده‌کی قویویرمه، صالیویرمه والیچی یوللامه معنالرینی لسانمزده محافظه ایتمه‌مشدر. || ارسال مثل = سوزآره‌سنده تصدیق وتأکید ایچون مشهور بر مثل وحکایه ایرادی. مر. = ج. بر دائره ویا مغازه و سائره‌دن خارجه کوندریلن مواد واشیا وامتعه وسائره. | پوسته حقنده «مرسولات» قوللانیلیر. |

اَرسِز | ص. قوجه‌سز (قاری). طول، ارمله. بیکس.

اَرسِز لِك | سم. قوجه‌سی اولمیان قارینك حالی، طول. لق، بیکسلك.

اَرش | سند. عر. ۱. سقطلنان آلتنان دیت شرعیه. ۲. صا. تلفندن صکره عیبی ظاهر اولان مالك قیمتندن بونك ایچون تنزیل اولنان مقدار.

اِرشاد | سند. عر. ج: ارشادات. | «رشد» دن مصد. افعال | ۱. طوغری یولی کوسترمه، طوغری یوله سوق. غفلتدن ایقاظ: بو سوزله بنی ارشاد ایتدیکز. ۲. بر عارف بالله‌نك برینه طریقتی وقرب مولی یولنی ارائه ایتمسی: خلقاهنده ارشادله مشغولدر.

اَرشَته | سد. فا. ایپلیك دینك | اولان رشته‌دن | خور. دن کسمه تازه او شهریه‌سی: ارشته چوربه‌سی.

اَرشَد | ص. عر. | «رشید» دن | استف. | طوغری یوله دیکرلرندن دها قریب وهر حال وحرکتی دها طوغری و دها مقبول اولان: اکبر وارشد اولادی.

اَرصاد | سند. جم. عر. فد: رصد. بآ: رصد.

اَرض | سند. عر. ج: اراضی و نادراً ارضین. | اسا. تمزده عربینك بویله تأنیث سماعیلرینه بك ده رعایت او-

لغيسوب مذكر كبي اعتبار اولنور. | ۱. ير. زمين، سماء مقابلي: كره ٔ ارض. سطح ارض. ۲. طوپراق، خاك، ﴿ : بوارضك قوه ٔ انباتيه سي ضعيفدر. ۳. مملكت، يرٔ، بقعه، خطه. ديار: ارض فلسطين: آمريقه‌ى جنوبيده آتش ارضي. || ارض مقدس = فلسطين، قدس. || ارض اوزرنده = كاغد اوزرنده اوليه‌رق. موقعنده (اوچمك وسائره). = جـ. اراضي = زرع اولنسه‌يان يرلر. انسانلرك تصرفنده بولنان طوپراق: اراضئ خراجيه، اراضئ عشريه، اراضئ متروكه، اراضئ مملوكه. اراضئ موات، اراضئ موقوفه = طوپراغك قوانين عثمانيه‌يه كوره اقسام وانواعي. | تركيبلرينك ايكنجي جزئيه بك.) || اراضئ خاليه = صاحبسز طوپراق. || اراضئ مباركه = حجاز. || اراضي قانوننامه‌سي، نظامنامه‌سي = اراضي حقنده‌كي قوانين ونظامات مجموعه‌سي.

اِرضاء | سذ. عر. | « رضو » دن مصـ. افعال | راضي وخشنود ايتمه، كوكلني ايتمه، قانديرمه: كندينى ارضا ايتدم.

اِرضاع | سذ. عر. | « رضاع » دن مصـ. افعال | سوت امديرمه. امزيرمه: چوجغي كيم ارضاع ايتدي.

اَرضي | صـ. عر. ة: ارضيه. ارضه، يره ويا طوپراغه منسوب ومتعلق.

اَرضِيّه | سذ. عر. كمرك انبارنده و يا ديكر بويله رسمي بر محلده نظاماً مساعده اولنان مدت معينه‌دن زياده قالان مال وامتعه ايچون صاحبندن آلنان اجرت.

ارغات | ياخود ايرغاد. سـ | ر. Ergazi | رنجبر، ايشجي، يابنى عمله‌سي: ارغات باشي = بو عمله‌نك رئيسي. ۲. كميلرده دمير زنجيرني طوپلامق ويايبلرده بعض آغر شيئلر قالديرمق ايچون زنجيرلرله چويرمه دكارى افق بوجرغات: كومه. منقول ايرغات.

ارغالامَق | ياخود ايرغالامق. فل. و:

ارغالانمَق | ياخود ايرغالانمق. فط. يرنده اوينا. مق. قيملدامق، صالالانمق.

ارغاندي | ياخود ايرغاندي. سـ. يرنده اوينامه. قيملدامه، صالالانمه.

ارغانمَق | ياخود ايرغانمق. فط. يرنده اوينا يوب طورمق، قيملدانمق، صالالانمق. | بو درت كلمه اسكيوب استانبولجه متروك حالنه كچمشدر. |

أرغَنون | سـ. | يو. Organon | معروف بر نوع بيوك موسيقي آلتي كه حاوي اولديغي مختلف دودوكلره كوره سس ويرملرك چالينير.

أرغوان | سـ. فا. كوزل بر قيزيل | ارنكي اولان معروف بر چيچك كه عريضه دخي بولندن معرب اولمه‌رق ارجوان ديليير.

أرغُواني | صـ. فا. ارغوان | چيچكي رنكنده. كوزل وپارلاق قيزيل. ارجواني: شراب ارغواني.

أرفَع | صـ. عر. | « رفيع » دن ستف. | دها اويا الك يوكسك: ارفع جبال. ة.

ارق | ياخود ايرق. سـ. | اصلي: اوروق وغلطي ايلق. | نسل، صوي، عرق: ايل ارقلري = اويماقلر، قبائل وعشاير، انساب. | عربي مترادفي كبي اولان «عرق» ايله التباس ايتديريليور.)

أرَق | سذ. عر. ط. اويقسو. مزلق.

« سهر » دن فرقي شودركه: « سهر » سرسمز اولوب، كندينى تداويه محتاج بر علت اولديغي حالده، « ارق » ديكر بزمرض ووجعدن ايلري كلوب. سرسمك رفعيله مندفع اولور.

أرقام | سذ. جـ. عر. فد: رقم. | با: رقم.

أرَك | سـ. ايچ قلعه. بالاحصار. مر.

إركاب | سذ. عر. | « ركوب » دن مصـ. افعال | بينديرمه. بينه‌جك حيوان ويرمه. كمي وآرابه كبي بر شيئه بينديرمه. | عربي فصيحده بو بابدن بو معنا ايله كليوب لغت عاميه‌در. |

أركان | سذ. جـ. عر. فد: ركن. | با: ركن.

أركَج | سـ. | « ايرمك » دن | آلت | اوزون صابلي فرونجي كوركي.

أركَچ | ايركاج | اركاك كچي، تكه، كچي آيغيري.

أركَك | صـ. | « ايرمك » دن | اصلي: ايركاك. جـ. ايركاك. ۱. انسان وحيوانك اركي جنسندن برنجيسنه منسوب اولاني. طوغورتمق وپدر اولمق خاصه وقوتي حائز اولاني، ديشي مقابلي، ذكر، نر: اركاك آدم، اركاك چوجق، اركاك كدي. ۲. كوجلي، قوتلي، توانا: اركاك بر آدم. ۳. سرت، قولاي اكيلوب بوكلمز، درشت: اركاك دمير؛ اركاك افاده. ٤. قوجه، زوج: بو قادينك ارككي يانده دكليدر؟ ٥. برچفت تشكيل ايدن ايكي شيئدن اشنه كچه‌جك بر جيفنديسي اولاني ويادبكرى ايچنه كيره‌جك صورتده بولانى: اركاك قوپچه. آناختار. = سـ. اركاك انسان، رجل، مرد، قادين مقابلي: بكلمه صالونلرينك برى اركلكاره وديكرى قادينلره مخصوصدر: اركاك قادين هب برلكده.

أركَجه | صـ. اركاك طور و حالنده، اركاك كبي.

أركَجسِز | صـ. قوجه‌سي ويا له‌جق برار ككى اولميان (قادين)، بيوايه.

أركَجسى | صـ. طور وحالدن | اركلكه بكزر (قادين).

أركَكلِك | سـ. ۱. اركاك انسان | او يا حيوانك حال وصفتي، ذكوريت. ۲. انسان اركلكلكى، رجوليت، مردى. ۳. بلوغ، سن بلوغه وصول، اولاد يتشديره بيله‌جك بر سن وحالده بولنمه: دها اركاك اولمه‌دن كندينى اولديرمكه قالقيشديلر. || مج. يكيتلك، بهادرلك، شجاعت، جسارت.

أركَكلى | صـ. قوجه‌سي ويا ديكر حاميلك ايده. جك بر اركلكى بولنان (قادين). || اركلكلى ديشيلى = ۱. اركلك ديشي برلكده: اركلكلى ديشيلى هب هنديلرى كسملى. ۲. اركلك ديشي اراله رق چفت تشكيل ايدن: بو طاوسلر اركلكلى ديشيليدر؛ اركلكلى ديشيلى قوپچه.

أركَن | ظز. | اصلي: ايرمكن، ايركن. | ايركن اكچ مقابلي. وقت كچمه‌دن: صباح اركن قالقارم؛ اركندن. اركن وقت؛ دها اركندر.

أركَن | صـ. | اصلي: « ايرمك » دن ايركن | سن بلوغه ايروب ده هنوز اولنمه‌مش. عزب. بكار.

أركَنجه | ظز. آز اركن، چوق اكچ اولميه رق: يارين اركنجه طاورانه‌لم.

أركَنجى | صـ. صباح اركن قالقمق ويا اقشام اركن ياتمق ويا اوه اركن كيرمك ياخود اودن ويابوله اركن چيقمق عادتي اولان.

أركَنلِك | سـ. ۱. بلوغه ايروب ده | اولنمه‌مش دليقانليك حال وصفتي، عزبه. بكارلق. ۲. اكثريا اون سكز ايله يكرمي ياشلرى آره‌سنده قانك حرارتندن دليقانليك يوزنده جيقان سيويجه. ۳. طول قادين بكاره واردبغنده بكارلق حقى اولەرق ويردبكى هديه.

أركين | ياخود ايركن. صـ. | « ايرمك » دن | اولمش، يتيشمش. كمله ايرمش. ياتم: اركين يمش.

إرَم | سذ. عر. باغارم ارم ذات العماد = جنتدن كنايه‌در. | اصل قديم ومشهور بر باغچه‌نك اسميدر. كه شامده ويا يمنده بولنمش اولديغى مرويدر.)

أرمَغان | سـ. فا. | تر. « آرمغان » دن | آرمغان. هديه. پيشكش.

أرمَك | اردبرمك وسائره. با: | ايرمك وسائره.

أرَن | سـ. | اصلي: « ايرمك » دن | ايرن | يتيشن، واصل. ة.

= جـ: ارنلر = قرب حقه و درجهٔ ولايته نائل اولانلر. واصلين. كمالين: ارنلرك همتيله.

= فد. كبي: ارنلر! ياهو! پيرم!

أرنَب | سذ. عر. جـ: ارانب. | طاوشان. لـ.

إرواء | سذ. عر. | « روى » دن مصـ. افعال | صو. لامه. صوارمه، قانديرمه، سيراب ايتمه، سق، اسقا. | اراضي وحيوانات حقنده مستعملدر. |

أرواح | سذ. جـ. عر. فد: | روح. با: روح.

أروه له‌مَك | فذ. خمور يابيشمامق | اوچون تپسي يه اون سرينك.

أرّه | سـ. فا. تخته كسه‌جك ديشلى آلت. | بچقي. ة. | اكوچوكنه ويرلين دسته اسمى بوندن مأخوذ در: دست ـ اره = ال بچقيسى.)

أرّه‌خانه | سـ. فا. بچقي يرى، | بچقيخانه، خزار.

ارياك | و اريله. با: | پريال و ريله.

آریب | ص. عر. ۵ : اریبه.

آریف | « ارب » دن صف. | عقللی، ذکی. زیرك. هوشیار. ۵.

آریتمك | مص. اریدیر. فت. صلب و یا طوکمش حالنده بولنان بر جسمی مایع حالنه قومق، اذابه ایتمك : قور شونی مومی قاری اریتمك || مج. چوق صمیملاتمق. وجوددده ات ویاغ یرلرنی مایع حالنه کتیرمك : غائله بیچاره‌نی اریتدی.

آریدلمك | فعج. صلب ویاطوکمش حالتدن مایع حالته کچیرلمك، اذابه اولنمق : قور شون، یاغ، قار اریدلدی.

آریك | س. | اصلی : اوزوك = دیش قاشدیران. یاخود ایروك = ارکین. ایرمش. | معروف میوه‌که اجناسی اولوب اکثری اکشیدر، اچاص. آلو : آماسیه، باردادق، ترپه، جان. چقال، سرفیجه، عربانی. مردم اریکی. || اریك آغاجی = بومیوه‌نی ویرن شجر.

آریکن | ص. | « اریمك » دن | آغزده اریر کبی لذیذ ولطیف (میوه).

آریکه | سش. عر. ج : ارائك. تخت، سریر : اریکه آرا. اریکه پیرا = تخته زینت ویرن: اریکه نشین = جاس تخت، حکم فرما. | عربیده اصل کاین ایچون حاضرلانان سدره واونك اوستنده کی قبه‌یه دیرلر. |

آریتمك | فل. ۱. صلب وطوکمش حالتدن کچمك. ذوبان ایتمك : قورشون، ایچ یمی، قار. شکر اریدی. ۲. مج. یاغی سوزلرنی ضمیملامق: بیچاره آدم غائله دن بر هفته ایچنده اریدی. ۳. (شیش، اور وسائره) طاغلمق. ٤. (بز و سائره) اوزیلوب آقه‌رق یتمك. اریوب طوکمق = شاشیرمق، حیرتده قالمق. || یاغی اریتمك، یورکده یاغی اریتمك = عذاب و تلاش ایچنده اولمق، ویا پك زیاده حدت ایتمك.

آریمه | مص. اریتمك فعلی، صلب حالندن مایع حالنه کچمه، ذوبان.

آرینجك | ص. ۱. اوشن. تایل، کسلان. ۲. اوتانفاج، محبوب. مر.

آریتمك | فل. وجودی اریمش کبی کوشه‌یوب تایل اولمق، تنبللکدن اسایوب کرتمك.

آز | حمج. فا. ترکچه ده‌کی « دن »و عربیده‌کی « من » یاخود « عن » کبی ابتدائیت معناسیله بعض تعبیراب فارسیده بولنور: ازآن جمله = او جمله دن اولهرق؛ ازدل وجان = جان ویورکدن؛ از سرنو = یکی باشدن: ازقضا = قصارا، شاید: ازهر جهت = هر وجهله. لـ.

ازار | سند. عر. بله باغلانوب بدنك آشاغی طرفنی ستر ایدن شی. فوطه. پشتمال.

ازاله | سش. عر. | « زوال »دن مص. افعال | کیدرمه، دفع ایتمه. یوق ایتمه : کدرینی ازاله ایتمك. || ازاله‌ٔ کدر = قیز بوزمه. | طوغریسی : ازاله‌ٔ بکارت. | ط. ازاله‌ٔ عفونت = اجزا وترتیبات مخصوصه ایله عفونتی یوق ایدوب میقروبلری اولدیرمك ایشی.

ازبار | سند. عر. تحریر واشعار معناسیله قوللانیلیور. سه‌ده، عربیده اصلا بویله بر معناسی اولمیوب، آنجق « تزیین » استعماخ معناسنه کلیر.

ازباندیت | س. ایتا. Sbandito | خیدود، قطاع طریق. یقدن شقی آدم. = ص. پك ایری بدذلی وقورقونج.

ازبر | س. فا. | « از. بر » کوکدن یاخود اوستدن اکتسابه باقه‌دن اوقومه ویوکا آلیشمه، حفظ : درسنی ازبر ایتدی؛ ازبرینی اوکرندی : ازبره چا. لیشیور. = حـ. کتابه باقیه‌رق: قصیده‌ٔ برده‌نی ازبر اوقورم، ازبر بیلیرم. || ازبردن = کتابه باقیه‌رق : ازبردن اوقومه. || ازبره = دوشونه‌دن، دیلنه کلنی سویلیه‌رك : او ازبره سوز سویلیور.

ازبرجی | ص. درسی آکلار آکلاماز ازبر ایتمکی عادت ایتمش. (شاکرد).

ازبرلتمك | فت. ازبر اوکرتمك، حفظ ایتدیرمك : یوکتابی سزه ازبرلته جکم.

ازبرلنمك | فعج. ازبر اوکرنلمك، حفظ اولنمق : کونده اون صحیفه ازبرلنیرمی ؟

ازبرله مك | فت. ازبرلدیکرتمك، حفظ ایتمك : بر کونده قصیده‌ٔ برده‌نی ازبرله‌دم.

ازدحام | سند. عر. | « زحم » دن مص. افتعال | غلبه‌لق، بر یره چوق خلق بریکمسی : قپوسنده بیوك بر ازدحام کوردم: ازدحامدن کیره‌مدم.

ازدواج | سند. عر. | « زوج » دن مص. افتعال |

۱. چفتلشمه. چفت اولمه : ازدواج طیور. ۲. اولمه، تأهل : ازدواج ایتمك = اولنمك. | بوایکنجی معنا ایله « تزوج » قوللانمق دها ایی‌در، زیرا « ازدواج » عربیده او معنایه کلمز. |

ازدیاد | سند. عر. | « زیادة » دن. مص. افتعال | چوغالمه، آرتمه، تزاید : ازدیاد عمر واقبال دولتلری دعاسی.

ازدیرمك | فت. ۱. دیکری واسطه‌سیله از. مك، سحق ایتدیرمك : بویاپی ازدیروب اویله قوللانملی. ۲. باصیلوب مغلوب وپریشان اولمنه مانع اولمامق : بن آدملری سزه ازدیرمم.

ازرق | ص. عر. ۵ : زرقاء. کوزك رنکنده، مائی.

ازعاج | سند. عر. ج : ازعاجات. | « زعج » دن مص. افعال | حان صیقمه وتعجیز معناسیله قوللانیلیورسه ده، عربیده « یرندن قوپاروب آیرمق » ذن بشقه معناسی اولمدیغندن، استعمالنر محتاج تصحیح غلطات فاحشه‌دندر.

ازقه | سند. عر. فد : زقاق. | : زقاق.

ازکی | س. کویلیلره مخصوص اوغلدیلی لحن.

ازکیل | س. بر جنس کوچك دانه‌لی مشموله. | دها کوچکنه دونکل دیرلر. |

ازل | سند. عر. ابتدائی اولیان زمان ماضی. ابد مقابلی. ازلدن. من الازل = ابتدادن، اسکیدن.

ازلمك | فعج. ۱. توزه تحویل اولنمق، دوکلمك. سحق. اولنمق : بو بویا ازلنرك قوللانر. ۲. باصیلمق. آغیر برشیئك آلتنده قاله‌رق ویا صیقیشه‌رق خردوخاش اولمق : آرابه نك آلتنده قولی ازلنمش : بو پور. تقالدر، قوللر ازلمشدر. ۳. مغلوب ومقهور اولمق. تحملی مشکل بر صیقنتی آلتنده پریشان اولمق : بو آرادہ او بیچاره ازلدی: غائله وکدردن ازیلوب کیتدی. || ازیلوب بو. زلمك = مقصدینی آجیق سویلیه‌مك. میوب‌ده صیقیله‌رق سویلیه‌جك سوز بولهمامق.

ازلی | ص. عر. ۵ : ازلیه. ازله مخصوص ومتعلق، ابتدائی. ابدی اولیه‌جق صورتده قدیم. ابتدانسز : جناب حقك علم ازلیسی، قدرت ازلیه‌سی.

ازلیت | سش. عر. ازلیلك. مائیت. ضیده ابتدانسزلق : جناب حقك ازلیتی.

ازمارید | س. ار. زمرد رنکنده | بو رنکده بر جنس کوچك بالیق.

ازماوله | س. بر جنس آغاج چیلکی. صاری آهو. طودی.

ازمك | مص : ازر. فت. ۱. دو. کوب توزه تحویل ایتمك. قیرمق، اوفالتمق. سحق ایتمك : پرنجی ازمك. ۲. باصوب ویا صیقوب یاصیلاتمق، شکلنی بوزمق : قاونی پورتقالی ازمك. ۳. صوبك ایچنده دانه‌لرینی قیره. رق فاریشدیرمق : یفورت، بویا ازمك. ٤. مج. تهر و تدمیر ایتمك. چوق زحمت واذیت ویرمك: || ازوب صویني ایچمك = ایشه یارامامق بر شیئله اوغراشمقدن کنایه‌در. || لقردی‌نی ازوب بوزمك = نه سویلیه‌جکنی بیله. میوب لقردی‌نی آغزده طولاشدیرمق. || معده‌نی ازمك = بایلتمق، بایغینلق ویرمك.

ازمنه | سند. ج. عر. فد : زمان. | با : زمان.

ازمه | س. ازلمش شیئ : بادم ازمه‌سی، طوماتس ازمه‌سی.

ازمه | سند. ج. عر. فد : زمام | با : زمام.

ازندی | س. معده ازیلیر کبی حس اولنان بایغینلق.

ازنمك | فل. (معده) بایلمق، بایغینلق حس ایتمك : معده‌م ازنیور.

ازواج | سند. ۵. ج. عر. فد: زوج. | با : زوج.

ازهار | سش. ج. عر. | « زهره » لسانمزده غیرمستعمل | چیچکلر، شکوفه‌لر.

ازهر | ص. عر. ۵ : زهراء. پك بیاض وپارلاق : ازهر اللون ایدی.

ازیك | ص. ازلمش. یاصیلمش، بوزوق : بر طاقم ازیك پورتقالر.

ازدرها | ازدرها وازدها. س. (بیلانه مشابه آنجق درت

آياقلى وتنادلى اولان وآغزندن آلولر پوسكوردىكنه اعتقاد اولنان بر حيوان موهوم.

آژدرها | يا ژدها. مادهٔ آنفه‌يه بك.

آس | س. تق. ۱. عقل، ذكا، اوص. ۲. حس، طويغو. ۳. صاغلاملق، صحت، صفوت. ٤. قوقو، راڭحه. مج.

أس | ياخود آس. سذ. عر. جـ: اساس، آساس. ۱. تمل، بنياد. ۲. اصل، مبنا. || مـ. بركمك قاڭجمى قوته رفع او. انه‌جغى مبين رقم كه ديكر رقملك صوانده وبر آز يوقاريسنده يازيلير: ۷۳ كبى. || ع. اس الحركات = ركات وترتيبات عسكريه‌نك مبدأ و مصدرى اولق اوزره اتخاذ اولنان موقع.

أساتذه | سذ. جـ. عر. فد: استاذ: با: استاذ.

أسارت | سث. عر. | طوغريسى همزه‌نك كسريله‌در. | ۱. طوتساقلق، حربده طوتيلمك حالى. ۲. كولەلك، قوللق، برافندينك مالى اوله، مملوكيت: اسارتك لغوى.

أسارى | واسارى. سذ. جـ. عر. فد: اسير. با: اسير.

أسارير | سذ. جـ. عر. | «اسرار» دن جمع اولوب «سرك» جمع الجمعيدر. | آوج و النده‌كى چيزكيلركه بعض طولاندير. يجيلرك غائبدن خبر ويرمك ادعالرينه استنادكاه اولور.

أساس | سذ. عر. جـ: اسس. ۱. تمل، بنياد: مكتبتك اساسى وضع اولندى. ۲. اصل، حال اصلى: بو ايشك اساسى بويله دكلدر. ۳. حقيقت. صحت: حوادثك اساسى يوقدر. || كيم. بر حامضله بالامتزاج بر حمض تشكيل ايدن ملح.

أساساً | جـ. عر. اساسندن، تمللدن، اصلدن: مسئله اساساً بويله دكلدر. دعوى اساساً چوروكدر: يونى اساساً قبول ايتمم = يعنى تفرعاتنه كيريشمكه حاجت كورمكسزين.

أساسسز | ص. ۱. تملسز، سقط، چوروك، نا پايدار: اساسسز بر تشبث. ۲. اصل و حقيقتى اولميان: اساسسز حوادث.

أساسلاندير مق | فع. ۱. تملى تمل اوزرينه بنا ايتمك. ۲. صاغلاملق. صاغلام ومحكم باغلامق. ۳. تصحيح وتحقيق ايتمك. ٤. تفرعاتنه بعده كيريشمك اوزره اصل اساسلى جهتى قرارلاشدير مق.

أساسلامق | فل. ۱. تملشمك. تأسس ايتمك. ۲. صاغلاملشمق. ۳. تحقق ايتمك.

أساسلى | ص. ۱. تفرعاتدن معدود ويا موقت اولميوب ايشك اصل واساسنه تعلق ايدن: بوكا اساسلى بر چاره دوشونملى. ۲. صاغلام، محكم، طيانيقلى: اساسلى بر بنادر. ۳. صحيح، طوغرى. محقق: اساسلى حوادث.

أساسى | ص. عر. ژ: اساسيه. اصل و تمله متعلق، ذات مسئله‌يه و حقيقت حاله دائر: قواعد اساسيه: تدبير اساسى.

أساطير | سث. جـ. عر. | فد: مأخوذ «اسطوره» لسانندن غير مستعملدر. | خرافات. اسكى اقوام مشركه‌نك كاذب معبودلرى حقنده اولان حكايات وتقليات غريبه‌لرى: اساطير الاولين، اساطير يونانيه، اساطير ايرانيه.

أساطين | سذ. جـ. عر. فد: اسطوانه. با: اسطوانه. || مج. ستون ودير ك يرينى طوتهجق صورتده بر هيئتك ايلرى كلنلرى، اركان: اساطين علما.

أسافل | سذ. جـ. عر. فد: اسفل. با: اسفل.

إساله | سث. عر. | «سيلان» دن مصـ. افعال | آقيتمه. سيلان ايتديرمه: كوز ياشلرينى اساله ايتدى = آقيتدى.

أساليب | سذ. جـ. عر. فد: اسلوب. با: اسلوب.

أسامه | سـ. اعر. «اسامى» دن غلط | عسكر و على الخصوص يكيچرى نفراتنك قيدى. || اسامه‌ى اوقومق = اهميتى يوقدر. كنديسنه اهميت ويرن اولماز.

أسامه‌لى | ص. اسمى دفتر ده قيد اولنمش. مقيد.

أسامى | سذ. جـ. عر. فد: اسم. با: اسم.

أسانيد | سذ. جـ. عر. فد: اسناد. با: اسناد.

إسائت | با اسائه. سث. عر. | «سوء» دن مصـ. افعال | كوتيلك ايتمه، كوتى ايش ايشلمه.

أسب | س. فا. آت، بيكير، فرس: اسب صبا رفتار = باد صبا يورويشلى آت. عر.

أسباب | سذ. جـ. عر. فد: سبب. با: سبب.

أسباط | سذ. جـ. عر. فد: سبط. با: سبط.

إسبال | سذ. عر. | «سبل» دن مصـ. افعال | يوللامه وكوندرمه معناسيله قوللانيلور سه‌ده، عربيده «آقيتمق وصاركيتمق» دن بشقه معناسى اولمديغندن غلطدر. استعمال اولنماملىدر.

أسبران | ص. فا. اسب. ران | آت سورن. آت قوشدير ان: اسبران ميدان بلاغت.

أسب سوار | ص. فا. آته بينمش: اسب سوار او. له‌رق كيدبوردى.

أسبق | ص. عر. | «سابق» دن | استف. | بوندن اول كندن اسكى اولان. بر منصبده سابقدن اول بولنمش اولانلرك بهرى: والىء اسبق: اسبق قوه‌سى متصرفى.

أسبوع | سذ. عر. ابدى دينك اولان «سبع» دن | هفته. لـ.

أسبوعى | ص. عر. ژ. اسبوعيه. هفته‌لق، هفته‌ده بر دفعه واقع اولان: رسالهٔ اسبوعيه.

إسپير | سـ. ايتا. Spiro | مسلح آت اوشاغى، آرابه‌جيلك يانده طوران مخصوص قيافتلى آدم.

إسپاتى | سـ. ار. Σπάθιον = قلج | اسقامبيل كاغدى. لرينك يونجه ياپراغى شكلنده بنكارى حاوى اولانى، سيگاركلى.

إسپارچه | سـ. ايتا. | ۱. خلاطك او زرينه صارلمش اپ وكنديز. ۲. خلاطك مركب اولديغى اوچ يوى بوكه‌نك بهرى.

إسپارماچه | سـ. ايتا. | دكيرك اچنده بر قاچ زنجيرك بربرينه قارشمسى.

إسپازموز | سـ. ار. Σπασμός | سيگيرله عارض او. لان كركينلك واختلاج.

إسپاناق | سـ. ار. Σπανάκι | معروف سبزه.

إسپانيول | سـ. ايتا. | اسپانيه‌لى اسپانيه اهالىسندن اولان.

إسپانيولجه | ص. د. اسپانيول طرز واصولى ويا لسانده. — سـ. اسپانيول لسانى.

إسپاولى | سـ. ايتا. | ۱. كيلر. اده مستعمل بر نوع قالين صوف.

إسپيتاليه | سـ. الا. Hospitalis | اغربا خسته خانه‌سى. | باشليجه جماعات غير مسلميه مخصوص اولانلرينه اطلاق اولنور.

إسپرك | سـ. بر جنس جهرى.

إسپرماچت | سـ. لا. Sperma-ceti = بالنه نطفه‌سى. | ۱. بالنه‌نك باشندن چيقان بياض بر ياغ. ۲. تصفيه ايدلمش ياغدن معمول موم.

أسپرى | سـ. طوغانك تربيه قبول ايتمز خولى جنسى.

إسپلاته | سـ. ار. Σπλάθιον = اكمى بارقه‌سى. بر جنس كوچك

إسپنجيك | سـ. با: بنجيك.

إسپنجيار | سـ. ايتا. Spezzero | اجزاجى، صيدلانى؛ اسپنجيار دكانى = اجزاخانه.

إسپنجيارى | سـ. فن اسپنجيارى = اجزاجيلق، فن صيدلانى.

إسپندىك | ياخود اسفنديك. سـ. لورك بايغنك كوچكى.

إسپيرتو | سـ. ايتا. Spirito | كئولى حاوى مايع، روح. ۲. مواد مختلفه‌دن چيقاريلوب ياقه‌ده وصنايعده قوللانيلان كئول.

إسپيره | سـ. قسم يونى يوزركن درياده قولان ياغ چيزكى: اسپيره‌لى درى.

إسپينوز | سـ. ار. Σπόνος | كوچك بر جنس اوتك قوشى.

إستاتيستيق | سـ. ايو. Στατιστική | بر مملكتك نفوس وواردات وادخالات واخراجات كبى موادينك بهر سنه منتظم صورتده قيد ومقايسه‌سى علمى.

أستاد | سـ. ص. فا. اوكردىجى، معلم، مربى: بنم استادم. ۲. بر فن وهنر ويا صنعتده يدطولى صاحبى: استاد اعظم. ۳. ماهر، صنعتنده مهارت كامله‌سى اولان. اوسته: استاد ايتى.

أستادانه | ص. فا. استاده يا. قيشير، استاد اللدن جيقمش، كمال مهارتله ياپلش. — د. استاده ياقيشير صورتده، كمال مهارتله.

اِستاده (ص. فا.) « استادن » دن سمف.) طورمش، قائم : استاده‌ء موقع تعظیم = تعظیم محلنده طورمش (عسکر).

اُستاذ (سذ. عر.) ج : اساتذه، اساتیذ.) فا. « استاد » دن معرب) با : استاد.

اَستار (سذ. ج. عر.) فد : « ستر » کسره ایله لسانمزده غیر مستعمل) اورتی، پرده : استار کعبه = کعبه اورتیسی.) آستار بوندن مأخوذ دکلدر، خالص ترکجه‌در.)

اِستاسیون (س.) فر. Station) دمیر یول موقفی.) موقف کلمه‌سی وارایکن استعماله نه حاجت؟)

اِستاقوس (س. ار. Αστακός) معروف بیوك دکیز بوجکی‌که قیصاجلی واتی بیاض ولذیذ اولور.

اِستالیه (س.) یتا. Stalla) کمیلرك لیمانده حوله آملی ایچون نوبت بکلمه‌لری مدت نظامیه‌سی.

اِستامپه (س.) یتا. Stampa) مرکبله ویا قوری او. له‌رق برشیئك اوزرینه باصیلان بیوك تمغا، قالب : استامپه اور. مق، باصمق.

اِستانبول (سخ. ار. Εἰς τὴν Πόλιν = شهره) در. سعادت. قسطنطینیه. پایتخت دولت عثمانیه. ‖ استانبول بایه‌سی = استانبول قاضیلغی رتبهٔ علیه‌سی.

اِستاورُوز (س. ار. Σταυρός) خاچ، صلیب، چلیپا، چارمیخ : استاوروز چیقارمق = خاچ اشارتی یاپمق.

اِستاوریت (س. ار. Σταυρός) اوم وزنده بر خاچ شکلی بولنان بر جنس دکیز بالیغی.

اِستباحه (سث. عر.) « بوح » دن مص. استفعال) ۱. حلال ومباح عد ایتمه. ۲. بر جماعتك قانی هدر ایدوب عموماً قتللرینه مساغ ویرمه.

اِستبداد (سذ. عر.) « بدّ » دن مص. استفعال) کندی باشنه وهیچ بر نظام و قانونه تابع اولمقسزین حکم ایتمه.

اِستبدادکارانه (ص. فا.) استبداد له اولنان، مستبده یاقیشیر : بر معاملهٔ استبدادکارانه ایله. = ح. استبداده، مستبدانه.

اِستبدال (سذ. عر.) « بدل » دن مص. استفعال) دکیشدیرمه، بر شیئی ویروب یرینه دیکر برشیٔ ایستمه. ‖ ۶. مدتی ختام بولان نفراتك یرینه یکی قرعه نفراتی کتیروب او. نلره ائدن ویرمه. ‖ استبدال نفراتی = بو وجهله اذن آلوب کیدن افراد عسکریه.

اِستبراء (سذ. عر.) « برء » دن مص. استفعال) ادرارد ن صکره آلت تناسلك تطهیری. ‖ ف. نکاحله آلنان بر ثیبه‌نك حامل اولدیغنه مطمئن اولمق ایچون بر حیض کورنجه‌یه قدر تقربدن اجتناب.

اِستبرَق (سذ. عر.) صیرمه تللرله مزین قالین بر جنس ایپك قماش.

اِستبشار (سذ. عر.) « بشر » دن مص. استفعال) مژده آلمه. بر خبر آلوب سویمه، برخبری مژده کبی تلقی ایتمه : سالماً وصولکزی استبشار ایتدم.

اِستبعاد (سذ. عر.) « بعد » دن مص. استفعال) بعید عد ایتمه، احتمال ویرمیش، یاقیشدیرمامه : اوآدمدن بویله بر حرکت استبعاد اولنماز.

اِستبقاء (سذ. عر.) « بقاء » دن مص. استفعال) بقا و دوامنی طلب و آرزو ایتمه : استبقای توجهلری.

اِستتار (سذ. عر.) « ستر » دن مص. افتعال) اورتنمه، صاقلانمه. ن.

اِستتمام (سذ. عر.) « تمام » دن مص. استفعال) بر شیئك بیتیرلمسنی طلب ایتمه : مکتبك نواقصنی استتمام ایچون.) « استکمال » دها مستعملدر.)

اِستثقال (سذ. عر.) « ثقل » دن مص. استفعال) ثقیل کوروب حضورندن خوشلانمامه، صوئوق معامله ایله خوشلانمدیغنی آکلاتمه : انسان استثقال اولندیغی یره بر دها کیتمه‌مه‌لیدر.

اِستثناء (سذ. عر.) « ثنی » دن مص. استفعال) ادات استثنا طریقیله = قاعدهٔ عمومیه‌دن شاذ اولهرق. ‖ بلا استثنا = استثناسز، عمومیت اوزره.

اِستثنائی (ص. عر.) استثنا وشاذه متعلق : قاعدهٔ استثنائیه.

اِستجابه (سث. عر.) « جواب » دن مص. استفعال) دعانك نزد الهیده قبول اولنمسی.

اِستجاره (سث. عر.) « جور » دن مص. استفعال) حمایه ومجأ طلب ایتمه، صیغنه.) « اجر » دن اولان « استیجار » ایله التباس ایتدیرلهملیدر.)

اِستجازه (سث. عر.) « جواز » دن مص. استفعال) ۱. اجازت طلب ایتمه، اذن ایستمه. ۲. جائزه ایستمه، برشعر ایچون احسان ومکافاة طلبی. ن.

اِستجلاب (سذ. عر.) « جلب » دن مص. استفعال) چکمه، جلب و جذب ایتمکه سبب اولمه : ولی نعمته استجلاب دعوات خیریه ایتمك ایچون؛ شفقت ورحمتی استجلاب ایتدی.

استجواب (سذ. عر.) « جواب » دن مص. استفعال. — یونك کرك لفظاً وکرك معناً صحیحی یوقاریده ذکر اولنان « استجابه » اولوب، استجواب لفظاً ومعناً غلطدر. استنطاق بوندن مقصود اولان معنایی افاده‌یه کافی اولدیغندن، قوللانملیدر.) صوروب جواب آلمه، سویلتمه، استنطاق.

اِستحاثه (سث. عر.) « حوث » دن مص. استفعال) ا. پك اسکی زمانلردن قالمه مواد عضویه‌نك شکللرینی محافظه ایله برابر طاش حالنه کچمسی، تحجر.) لغت مولده‌در.)

اِستحاله (سث. عر.) « حول » دن مص. استفعال) محال اوله. امکانسزلق : بو ایش مرتبهٔ استحاله‌یه وارمشدر. ‖ ط. وتا. برحالدن دیکر برحاله انقلاب، تحول؛ استحالهٔ ردیه.

اِستحسان (سذ. عر.) « حسن » دن مص. استفعال) کوزل بوله. کوزل نظریله باقه، بکنمه : بو ایشکزی هرکس استحسان ایتدی.

اِستحصال (سذ. عر.) حاصل ایتمه والهٔ کچیرمه معناسیله قوللانیلیور سه‌ده، « حصول » ماده‌سی اصلا استعمال یابندن کلدیکندن، غلطدر. یرینه تحصیل قوللانیله بیلیر.

اِستحضار (سذ. عر.) « حضور » دن مص. استفعال) ۱. حضوره کتیرمه. جلب. ۲. خاطره کتیرمه، خاطر لامه.) تهیئه معناسیله قوللانلماملی.) = ج : استحضارات = خاطرده طوران معلومات واشعاروسائره، مستحضرات.

اِستحقار (سذ. عر.) « حقارة » دن مص. استفعال) خوار وحقیر نظریله باقه : نظر استحقارله باقدی.) « استخفاف » دن قوتلیدر.)

اِستحقاق (سذ. عر.) « حق » دن مص. استفعال) ۱. حقلی وشایسته اوله، لیاقت، حق ایتمه : تقاعد معاشنه استحقاق واردر: ترفیعه کسب استحقاق ایتمدی؛ ارباب استحقاق = مستحق اولانلر، حق قزانمش اولانلر : بالارث والا استحقاق = هم میراث صورتیله هم ده حق ایتدیکی حالده؛ من غیر استحقاق = حق ایتمدیکی حالده، مجرد بر لطف و احسان اولهرق. ۲. حق ایدیلن مبلغ، ایشلمش معاش: سزك استحقاقکز نه‌قدردر؟

اِستحقان (سذ. عر.) حقنه قوللانمه معناسیله عثمانیه استعمال ایتمش ایسه‌ده، طوغریسی « احتقان » اولوب، استحقان کلمه‌سی عربیده یوقدر.

اِستحکام (سذ. عر.) ج : استحکامات.) « حکم » دن مص. استفعال) متین ومحکم اوله : استحکام ویرمك : استحکام بولق. ‖ ع. دشمنه قارشی مدافعه ایچون طاش ویا طوپراقدن وسائر موادن یاپیلان قلعه، دیوار، سد، خندق و سائر اسباب تدافعیه. اکثریا جمعی قوللانیلیر : استحکامات جسیمه = بیوك ودائمی استحکاملر؛ استحکامات خفیفه = اوفق وموقت استحکاملر: استحکام آلایی = استحکامات انشاسیله مشغول اولان عسکر.

اِستحلال (سذ. عر.) « حلال » دن مص. استفعال) ۱. حلال نظریله باقمه، حلال عد ایتمه. ۲. حلال ایتمسنی طلب ایتمه، حلاللاشمه. ن.

اِستحمام (سذ. عر.) « حمّ » دن مص. استفعال) حمامه کیرمه، یانیو ایتمه. ‖ ط. استحمام الرمل = قوم بانیوسی.

اِستحیاء (سذ. عر.) « حیاء » دن مص. استفعال) اوتانمه. حیا ایتمه : بو ایشی الشلکه استحیا ایتمدك می؟ ‖ ط. (« حیوة » دن) دیریلتمه، یاشاتمه.

اِستخاره | سذ. عر. | «خیر» دن مص. استفعال | ایدیله‌جك بر تشبثك خیرلی چیقوب چیقمیه‌جغنی تفأل ضمننده آبدست آلوب دعا اوقویه‌رق رؤیایه‌یه یاتمه: استخاره ایتدی؛ استخاره‌یه یاتدی؛ استخاره‌سی چیقمدی.

اِستخبار | سذ. عر. ج: استخبا. رات. | «خبر» دن مص. استفعال | اصل معناسی: صوروب تحقیق ایده‌رك خبر ومعلومات آلمه ایکن لسانزده: طوتمه، خبر آلمه معناسیله قوللا. نیلیور: مواصلتکزی دون استخبار ایتدم. = ج: استخبارات = مسموعات.

اِستخدام | سذ. عر. | «خدمت» دن مص. استفعال | قوللانمه، خدمته قبول. مأمو. ریته تعیین.

اِستخراج | سذ. عر. ج: استخرا. جات. | «خروج» دن مص. استفعال | ۱. بر شیئك ایچندن دیکر بر شیئ چیقارمه: عربی عباره‌دن معنی استخراج ایتمك مقتدر؛ کل یاپراغندن کل صویی دینلن بر ماء معطر استخراج اولنور. ۲. نتیجه چیقارمه، استدلال ایتمه: بو سوزدن نه استخراج ایدیور. سکز؟ ۳. بر لسانده اوقودیغنی آکلامه. مآل چیقارمه: عربیده استخراجی واردر. ٤. تفأل. نجومدن احکام چیقارمه: استخرا. جاتله اوغراشیور.

اِستخفاف | سذ. عر. | «خفة» دن مص. استفعال | خفیف واهمیتسز نظریله باقمه. اهمیت ویرمه‌یش. خوار کورمه: بو ایشی اوقدر استخفاف ایتمیك.

اِستخلاص | سذ. عر. | «خلوص» دن مص. استفعال | بر شیئی کاملاً ایدنمك. کندینه مخصوص ایتمك چالیشمه: استخلاص وقت ایتمك = مشغولیت آره‌سنده وقت بولمق. بر ایشه وقت تخصیص ایده. بیلمك. | قورتارمه وتخلیص معناسیله استعمالی غلطدر. استفعال یابندن او معنایه کلز.

اِستخلاف | سذ. عر. | «خلف» دن مص. استفعال | برینی خلف براقمه، کندی یرینه کچیرمه: وفاتندن اول مریدا. نندن برینی استخلاف ایتمشیدی.

اِستخوان | سذ. فا. کمیك. عظم. لس.

اِستدارة | سذ. عر. | «دور» دن مص. استفعال | ۱. دونمه. طولاشمه. دور ایتمه. ۲. یووارلاق ومدور یاخود دائروی اولمه، بو شکلی آلمه: استدارهٔ قمر.

اِستداری | ص. عر. ذ. استدار. ریه. ش. دونه‌رك و دائره تشکیل ایده‌رك واقع اولان: حرکت استداریه = باغر. صاقلرك بو یولده اولان حرکتی.

اِستدامه | سذ. عر. | «دوام» دن مص. استفعال | بر شیئ ویا حالك دوام واستمرا. برینی طلب وآرزو ایتمه: استدامهٔ صحت و عافیتلری دعاسیله ختم مقال ایلدم.

اِستدانه | سذ. عر. | «دین» دن مص. استفعال | اودونج آلمه. بورج ایتمه: ادانه صندیغندن استدانه‌یه حق اولانلر.

اِستدراج | سذ. عر. | «درجه» دن. مص. استفعال | ۱. درجه درجه آرتیرمه. ذ. ۲. جناب حقك ارباب کفرك تمردینی آرتیرمق ایچون دنیاده بربری اوسنه نعمتلر احسانی وبو قبیلدن اولان طالع وبخت وقدر: استدراجی اویغون.

اِستدراك | سذ. عر. | «درك» دن مص. استفعال | یتیشمه. نائل اولمه، نائلیت. | آکلامه واستفهام معناسیله استعمالی غلطدر.

اِستدعاء | سذ. عر. | «دعا» دن مص. استفعال | ۱. یالواره‌رق ایستمه. دیله‌مه. رجا ایله طلب: جناب حقدن استدعای مرحمت ایلدی. ۲. حکومتدن رسماً وتحریراً بر حق ویا مساعده و یا بر معامله‌ء رسمیه‌نك اجراسنی طلب ایتمه: فلان ایشی نظارتدن، محکمه‌دن استدعا ایتدی. ۳. بویله بر ایش ویا طلب واسترحام ایچون بر مقام رسمیه‌یه تقدیم اولنان ورقه‌که تمغا ویا پولی حاوی اولور، استدعانامه. عرضحال: استدعا تقدیم ایتدی: صاحب استدعا= استدعائی ویرن؛ بااستدعا طلب، مراجعت ایتمك. — جمعی مقامنده «مستدعیات» قوللا. نیلیر. با: مستدعا.

اِستدعانامه | سذ. فا. بر طلب واسترحام ایچون بر مقام رسمیه تقدیم اولنان تمغالی وپوللی ورقه، عرضحال.

اِستدلال | سذ. عر. | «دلالت» دن مص. استفعال | بر دلیل وبرهانه استناد ایده‌رك بر شیئدن بر نتیجه چیقارمه، دلیل ایله آکلامه: قوللانديغی لساندن بو ایشك عهده سندن کلدیکی استدلال ایتدم.

اِستدلالاً | ح. عر. استدلال طریقیله، دلیل اتخاذ اولنان بر امارەدن آکلا. یه‌رق: طورندن استدلالاً جهالتنه حکم ایتدم.

اَستر | سذ. فا. قیصراق ایله ارکك مرکبدن طونمه حیوان، قاطر، بغل.

اِستراحَت | سذ. عر. | «را. حت» دن مص. استفعال | راحتلانمه، دینکلنمه: بر آز استراحت ایتملی؛ استراحته محتاجدر.

اِستراق | سذ. عر. | «سرقت» دن مص. افتعال | چالمه، سرقت. ذ.

اِستراليه | سذ. | یتا. | بحـ. یلکن سرلرینك اوجلرینه باغلی اولوب یونلری کروب قاصمغه وبرياندن بریانه چویرمکه یارایان اورغانلر.

اِستِرجاء | رجا واسترحام معنا. سیله قوللانلر وار ایسه ده، «رجاء» ماده‌سی استفعال بابندن کلدیکی کبی، بو معنایی افاده ایدر کلمه‌لرده لزو. مندن زیاده اولدیغندن، استعما. لنه حاجت یوقدر.

اِستِرحام | سذ. عر. ج: استر. حامات. | «رحم» دن مص. استفعال | مرحمت طلب ایتمه. یالوارمه. رجا و نیاز ایتمه: مساعده‌کاری استرحام ایلرم.

اِستِرحامنامه | سذ. فا. بر رجا ونیاز ضمننده یازیلان مکتوب ویا تقدیم قلنان عرضحال.

اِستِرخاء | سذ. عر. | «رخوة» دن مص. استفعال | گوشه‌مه، گوشکلك وسوایوکلك پیدا ایتمه. — مختلف اعضاء بدن اعمالرینه اضافتله طبده بر چوق امراضك اصطلاحاتی تشکیل ایدیور: استرخاء قاب، استرخاء رئه کبی.

اِستِرداد | سذ. عر. | «رد» دن مص. استفعال | کری ایستمه. ویرلمش ویاکو. ندرلش بر شیئك کری چویر. لمسنی طلب ایتمه: ویرلین هدیه استرداد اولنماز.

اِستِرزاق | سذ. عر. | «رزق» دن مص. استفعال | رزق ونفقه تحصیلنه چالیشمه.

اِستِرفاه | سذ. عر. | «رفه» دن مص. استفعال | رفاهله وراحت وبوللقله یاشامه. ذ.

اِستِرقاب | چکمه‌مه وبرینه قارشی رقابتده بولنمه معناسیله قوللانلش ایسه ده، «رقابت» ماده‌سی استفعال بابندن کلدیکیچون غلطدر.

اِستِرقاق | سذ. عر. | «رق» دن مص. استفعال | برینی اسیر طوتمه وکوله ایتمه: حیاً الله یکن دشمنلری استرقاق ایدرلردی.

اِستَرك | سـ. فـ. ایو. | مرسین یاغی وضمغی. میمه، اصطرك.

اِسترو ماچه | سـ. ایتا. | بر بریته طاقلش قات قات خلاط ویا زنجیر.

اِسترونگیلو | سـ. ایو. = یووار. لاق | ۱. ازمارید دن بیوك سیوری پرولی ویووارلاقچه بر جنس بالیق. ۲. خط سریا. بنك بر نوعی که نستوریلرجه مستعمل ایدی.

اِستریدیه | سـ. ر. | ایکی قبوق آزه‌سنده بولنور حیوانات ناعمه‌دن کوچك بر دکیز بوجکی که جیلك ویا آزیحق آتشه کوستریله‌رك لیمونله یینیر. | استریدیه چتالی = بونی آچمغه مخصوص قوی چتال.

اِستریغنه | سـ. | آرناؤدجه‌دن: شترونغه | چیتلمدن ماندره قپوسی.

اِستَرتوتیپ | سـ. ایو. = طبع مجسم | طب. دیزلمش صحیفه‌لرك مخصوص دوکلمش بر مقوایه قالبی آلوب اونك اوزرینه قورشون دوکمکله وجوده کلن یکپاره صحیفه‌یی ماکینه‌یه قویه‌رق طبع ایتمك اصولی: استر. ئوتیپ اصولی، ماکینه‌سی. اسا. تذه قالب یاصمه‌سی دیه‌بیلیرز. زیرا اسم یونانیسی پك اوزون وتلفظی زوردر.

اِستَرتوسقوپ | سـ. ایو: | -

σχῆμον = مجسم بین] ایچنه قو-
نان چفته فوطوغراف رسملرینه
باقنمه مخصوص چکمجه لی و
اوستی آچیق دوربین .

اِستِسعاد { سند. عر. [«سعد» دن مص. استفعال] اوغورلی عد ایتمه، مسعود و میمنتلی نظریله باقمه : قدومکزی استسعاد ایتدم .

اِستِسقاء { سند. عر. [«سق» دن مص. استفعال] ۱. صو ایستمه. ۲. یاغمور دعا-سنه جیقمه ، استمطار. || ط. بدنك مواضع مختلفه‌سنه صو طوپلانمه علتی : استسقاء بطن، استسقاء صدر، استسقاء کلیه، استسقاء منفصل وسائره. [فر. Hydropisie .]

اِستِشاره { سث. عر. ج : استشا-رات. [« شورا » دن مص. استفعال] طانیشمه، برینك رأی ومطالعه‌سنه مرا-جعت. متروك ترکجه‌سی : کنکاش. || استشاره اوطه‌سی = خارجیه نظارتنده حقوق دول قوانینه آشنا مشاورلردن مرکب هیئت.

اِستِشعار { استعلام معناسیله قوللانلرواریسه‌ده، عربیده «اورکمك» و«قیللانمق» دن بشقه معناسی اولدیغندن، غلطاولوب،استعمالی جائز دکلدر.

اِستِشفاء { سند. عر. [« شفاء » دن مص. استفعال] شفا طلب ایتمه ، خسته‌لغه علاج وچاره آرامه : فلان معدن صو-یندن جوارلری اهالیسی استشفا ایدرلر .

اِستِشفاع { سند. عر. [« شفا-عت » دن مص. استفعال] شفاعت ایستمه، برینك آرده‌یه کیرمسنی طلب ایتمه .

اِستِشمام { سند. عر. [« شم » دن مص. استفعال] ۱. قوقلامه، قوقو-سندن طویمه. ۲. مج. قرینه ایله آکلامه. اوزاقدن وطولا-یسیله خبر آلمه.

اِستِشهاد { سند عر. ج : استشها-دات. [« شهادت » دن مص. استفعال] ۱. شاهد کتیرمه، شهادتنه مراجعت : استشهاد ایچون بنی‌ده جلب ایتدیلر. ۲. دلیل وبرهان عد ایتمه، اثبات دعوی ایچون ایراد: صرف ونحوده اعاظم شعرانك سوزلریله استشهاد اولنور. ۳. شهید اولمه، احراز شهادت : امام حسین (رضه) افندمزك کربلاده استشهادی. [بو او-نجمی معناده شهادت دها فصیحدر.]

اِستِصحاب { سند. عر. [«صحبت» دن مص. استفعال] یانه آلمه، برابر کوتورمه : برا-درینی، کتابنی استصحاب ایده‌رك کیتدی. بالاستصحاب = برابر آلمه‌رق، ... له برلکده .

اِستِصغار { سند. عر. [« صغر » دن. مص. استفعال] کوچك عد ایدوب اهمیت ویر-مه‌مه، تحقیر، استخفاف : ارباب صنعتی استصغار ایتمه‌ملی .

اِستِصواب { سند. عر. [«صواب» دن مص. استفعال] — قاعدهٔ استصابه اولمق لازم کلیرسه‌ده، عربیده دخی بویله اعلالسزی‌ده قوللانیلیر.] طو-غری بولمه ، طوغریلغنه حکم ایتمه، تصویب : رأیمی استصواب ایتدیلر. || استصواب کرده = تصویب ایدلمش : بو رأی استصواب کرده ارباب شعوردر.

اِستِطاعَت { سث. عر. [«طوع» دن مص. استفعال] کوچ یتمه، قدرت، اقتدار. || علی قدرالاستطاعه = کوچ یتدیکی، الدن کلدیکی قدر .

اِستِطاله { سث. عر. [« طول » دن مص. استفعال] اوزامه. ز. || ط. بعض اعضانك اوزامسی : استطالهٔ بطر، استطا-لهٔ مرضیه .

اِستِطباب { سند. عر. [«طب» دن مص. استفعال] طبیبه مراجعت. کندینی طبیبه باقدیرمه. تداوی ایتدیرمه .

اِستِطراد { سند. عر. ج : استطرادات. د. اصل موضوع بحثدن اولیوب بالمناسبه سوزآره‌سنده بیان اولنان فقره وبویله بر فقره ایرادی : استطراد طریقیله ایراد اولنمشدر .

اِستِطرادی { ص. عر. ؤ : استطرادیه . استطراده متعلق و یا استطراد طریقیله ایراد اولنان : فقرهٔ استطرادیه .

اِستِطلاع { سند. عر. ج : استطلاعات . [« طلوع » دن مص. استفعال] مطلع وخبردار اولمغه چالیشمه، تفتیش وتحقیق : استطلاع حقایق ایچون؛ استطلاعاتی یازدی .

اِستِظلال { سند. عر. [« ظل » دن مص. استفعال]

کولکه‌لنمه. کولکه آلتنه کیرمه: لاجل الاستظلال اورمانه کیردیلر . ز.

اِستِعاذه { سث. عر. [« عیاذ » دن مص. استفعال] اعوذ بالله من الشیطان الرجیم ویا نعوذ بالله والعیاذ بالله‌دیه‌رك حق تعالانك صون وامدادینه صیغنمه .

اِستِعاره { سث. عر. ج : استعا-رات. [« عور » دن مص. استفعال] اودونج آلمه، عاریت اولهرق قوللانمه : لسا-نمزعربیدن بر چوق کلمه‌لر استعاره ایتمشدر. || د. تشبیه طریقیله ومشبه‌بهی مشبه یرینه قوللانه‌رق ایراد اولنان طرز بدیع که اسلاف شعرا ومنشیانمز طرفندن چوق مبالغه وسوء استعمال اولنه‌رق چیغرلدن چیقارلمشدر : زلف یرینه سنبل. خال یرینه مسك، دلبر یرینه ماه استعمالی کبی .

اِستِعانه { سث. عر. ج : استعانات. [« عون » دن مص. استفعال] یاردیم ایستمه : لطف ربانیدن استعانه ایدرم .

اِستِعجاب { سند. عر. [«عجب» دن مص. استفعال] تعجب ایتمه، حیرتده قالمه، استغراب .

اِستِعجال { سند. عر. [« عجل » دن مص. استفعال] عجله ایتدیرمه، بر شیئك چابق اولوب یتمسنی ایستمه ، تعجیل : مکتبك کشادینی استعجال ایدیورلر .

اِستِعداد { سند. عر. [« عد » دن مص. استفعال] ۱. بر شیئك قبول واحرازینه اولان میل طبیعی. قابلیت : بعض اقوامك عسکرلکه و بعضلرینك چفتجیلکه استعداد. لری واردر؛ بو آدمك فلان خسته‌لغه چوق استعدادی وار-در. ۲. ذکاوت. فطانت، علم وتربیه‌یه قابلیت : بو چوجغك چوق استعدادی واردر .

اِستِعطاف { سند. عر. [«عطف» دن مص. استفعال] ترحم وشفقت طلب ایتمه : فلان حقنده معاونتکزی استعطاف ایدرم. [اصل معنای عربیسی بو صورتله بشقه‌سی حقنده استرحامدر.]

اِستِعظام { سند. عر. [«عظمت» دن مص. استفعال] بیوتمه، بیوك کورمه، کوچك بر شیئه اهمیت ویروب بیوك کوسترمه : بو آدم خسته لغنی دائما استعظام ایدر. [عربیده تعظیم و تعظم معنالریله دخی قوللانیلیورسه ده، ترکجه ده بوندن بشقه معنی ایله قوللا-نلسی جائز دکلدر.]

اِستِعفاء { سند. عر. [« عفو » دن مص. استفعال] ۱. عفو ایستمه : استعفای قصور. ۲. بر منصب وخدمتدن عفو اولنمغی ایستمه. کندی اختیاریله انفصال : مأموریتدن استعفا ایتدی؛ استعفاسنی ویردی؛ استعفاسی قبول اولندی، اولنمدی؛ استعفا سنی کری آلدی = استعفا. دن واز کچدی .

اِستِعفاف { سند. عر. [«عفت» دن مص. استفعال] محرماتدن وارتکابدن اجتناب، عفت وناموسله اتصاف. [«عفت» بو معنانی افاده ایتدیکندن لزومسزدر .]

اِستِعفانامه { سـ. فا. بر مأمو-رك مأموریتدن عفو اولنمسنی استدعا ضمننده ویردیکی ورقهٔ رسمیه : استعفا-نامه‌سنی تقدیم ایتدی .

اِستِعلاء { سند. عر. [« علو »دن مص. استفعال] بوکسلمه، علو مرتبه حاصل ایتمه. [«اعتلا» دها مستعمل اولوب، بو لزومسزدر.]

اِستِعلام { سند. عر. ج : استعلا-مات. [« علم » دن مص. استفعال] معلومات طلبیچون مافوقدن مادونه اولنان رسمی مراجعت : ولایت کیفیتی سنجاقدن استعلام ایتدی؛ استعلامه دها جواب کلمدی .

اِستِعمال { سند. عر. ج : استعما-لات. [« عمل » دن مص. استفعال] قوللانمه : سلاح استعمال ایتمك؛ شدت استعمال ایتمك: بو کلمه‌یی خائفی محلده استعمال ایدرلر. || حسن استعمال = کوزل قوللانمه، یرینه صرف ایتمه : نفوذ واقتدارینی حسن استعمال ایدیور. || سوء استعمال = نا بمحل قوللانمه ، حدینی تجاوز له یولسز حرکتده بولنمه : وظیفه‌سنی، نفوذ حکو-متی، امنیتی سوء استعمال ایتدی.

اِستِغاثه { سث. عر. [« غوث » دن مص. استفعال] یاردیم وامداد ایستمه، آمان و الغیاث‌دیه باغیرمرق استمداد. || د.

ادات استغاثه = آمان و آه! كبي مدد طلبيجون موضوع حرفلر.

اِستِغراب (سذ. عر. | «غرابة» دن مصـ. استفعال) تعجب ايتمه، تحير، استعجاب: كمال استغرابله ايشيتدم.

* استغراب » بر شيئك غريب وام باشقه اولمسنه، و « استعجاب » ايسه بك كوزل وفوق العاده بكنيلمجك بر حالده بولنمسنه شامل حقنده مستعملدر.

اِستِغراق (سذ. عر. | «غرق» دن مصـ. استفعال) ۱. طالمه، بر شيئك ايچنه كومله، بر شيئله قاپلانمه. ۲. طالغينلق، ارباب تصوفك وجد وحاله طالوب ماسوادن يڭبر اولمامرى: حالت استغراقده نه ياديغني بيلمورسك. || د. عربيده حرف تعريفك كيردىكى اسمك مدلولنك كافهٔ افرادىنى قاپلايهجق بر تعميم بيان ايتمسى.

اِستِغفار (سذ. عر. | «غفران» دن مصـ. استفعال) جناب حقدن ذنوبك عفو و مغفرتنى استرحام ايتمه، استغفرالله دەرك اظهار ندامت و توبه ايتمه: توبه واستغفار ايدەلم.

أَستَغفِرُ اللّٰه (« اللهدن عفو و مغفرت طلب ايدرم » معناسيله دعا اولوب، اكرام وتعظيمچه فارسى دخى تواضع ومحويت ايچون وصانكه او سوزله كناهه كيرلمش ده استغفار اولنيورمش كبى ايراد اولنور.

اِستِغلال (سذ. عر. | « غله » دن مصـ. استفعال) كرامى و يا محصولى بورجه فارسى ويرلمك اوزره اموال غير منقوله‌نك ترهينى.

اِستِغناء (سذ. عر. | « غنا » دن مصـ. استفعال) ۱. موجودله قناعت واولى باعث غنا اتخاذ ايدەرك بشقه بر شيئه عرض احتياج ايتمەمه. قناعت. ۲. عدم تنزل. يوز چويروب باقامه، ناز، كبر ونخوت.

اِستِفاده (سذ. عر. | ج: استفادات. | « فائده » دن مصـ. استفعال) ۱. فائده‌لنمه، قزانمه. كار ايتمه: بو چاليشمه‌دن بر استفاده‌كز وارميدر؟ ۲. معناً فائده‌لنمه. بر شيء اوكرنمه. توسيع معلومات ايتمه: بو آدمك صحبتندن استفاده اولنور؛ باعث استفاده بركتابدر. || بولندن نه استفاده اولنسون = نه قزانيلير، نه چيقار، نه حاصل؟

اِستِفاده لى (صـ. ۱. كارلى، قزانجلى: استفادەلى بر ايشدر. ۲. توسيع معلوماتى موجب، مطالعه‌سى نافع: استفادەلى بركتابدر.

اِستِفاضه (سذ. عر. | « فيض » دن مصـ. استفعال) فيضلنمه، فيض وبركت حاصل ايتمه. | بو معنى مجازى اولوب، اصل عربيده صو طاشمق و وادى صو ايله طولمق معناسنى بيان ايدر.)

اِستِفان (سـ. ر. Στέφανος | اصل معناسى تاج اولوب، خرستيانلرده زوجينه اثناى نكاحده چيمك ومجو هراتدن اكليل كيدىرمك عادت اولديغندن، خرستيان نكاحى معناسيله قوللانيلير.

اِستِفتاء (سذ. عر. | « فتوى » دن مصـ. استفعال) محكمهٔ شرعيه‌ده محاصمه‌ندن برينك مفتيه مراجعتى.

اِستِفتاح (سذ. عر. | « فتح » دن مصـ. استفعال) ۱. بدأ، مباشرت. ابتداء. ۲. انشاءك اوغور صايدقلرى ايلك آيش ويريش اغا. سفتاج: دها استفتاح (سفتاج) ايتمه. || تكبير استفتاح = نمازه باشلار. كن اوقونان تكبير.

اِستِفراش (« فراش » دن مشتق اوزره بر جريده‌نى اوطه‌لق ايتمه معناسيله قوللانيلير رسمده، عربى فصيحده اولمديغى كبى. لغت عاميهٔ عربيه‌ده دخى «افراش» و « افتراش » قوللا. نيلوب. استفراش مسموع دكلدر.

اِستِفراغ (سذ. عر. | «فراغ» دن مصـ. استفعال) قوصمه‌ق. غثيان: استفراغ ايتمك.

اِستِفسار (سذ. عر. | « فسر » دن مصـ. استفعال) صوروب آكلامه، بر شيء حقنده تفصيلات و معلومات ايستمه: استفسار خاطر.

اِستِفهام (سذ. عر. | ج: استفهامات. | «فهم» دن مصـ. استفعال) صوروب آكلامه. آكلامق ايچون اولنان سؤال. || د. ادات استفهام = سؤاله مخصوص ادات. ترجمه‌ده «مى» وعربيده «ا» و« هل »كبى.

اِستِفهامى (صـ. عر. ژ: استفهاميه. د. سؤاله

منسوب ومتعلق: خطاب استفهامى، جمله استفهاميه.

اِستِقبال (سـ. حسابلاشمه. اويوشمه: استقبال اولديلر. ترجمه. يه بكزه‌ميور. اصلى آكلاشيله. شيله‌مدى. ر. Ἐπιστοφιλιζόν (ايس توفيليقون) يعنى دوستانه ومحبتله تعبيرندن غلط اولمق احتمالى واردر.)

اِستِقامَت (سذ. عر. | « قيام » دن مصـ. استفعال) ۱. طوغريلق، درستى، اكريلك ضدى: طريقك. خطك استقامتى. ۲. طوغرى وناموسكارانه حركت، طوغريلق، راستى، صدق: استقامتدن آيرلمامك؛ استقامت انسانى سلامته چيقارير. ۳. بر شيئك بر طرفه طوغرى اوزانمسى، جهت، توجه: فلان سلسلهٔ جبالك استقامتى شرقدن غربه‌در؛ حركت ارضك استقامتى جنوبدن شماله ايدى.

اِستِقبال (سذ. عر. | « قبل » دن مصـ. استفعال) ۱. كله‌جك زمان. ماضى مقابلى وحالك غيرى. آتى: استقباله‌ده نه اولهجغنى آنجق الله بيلير: استقبالدن خبر ويرمك ادعاسى. ۲. قارشيلامه، كلمكده اولان بر ذاتك اكرام ويا اظهار محبت ايچون اوكنه چيقمه: يك پارلاق بر استقباله مظهر اولدى: كال طنطنه ايله استقبال ايتديلر: استقباللنه چيقديلر. || د. شمس وقمرك يكديكرينه مقابل بولنمسى: استقبال قمر. || د: فعلك حدثك كله‌جك زمانده وقوع بوله جغنى افاده ايدن صيغه‌سى كه لسانمزده « جك » و« جق » اداتيله ختام بولور: كله‌جك، يازه‌جق كبى؛ استقبال ماضى = كچمش زمانك ايچنده بر آنى بيان ايدن صيغه: كلمش اولهجق كبى؛ حكايهٔ استقبال = نقل وروايت اولنان بر زمان ماضيه‌يه كوره آتى بيان ايدن صيغه: كله‌جك ايدى كبى: روايت ماضى = كذلك بونك مثلو عبارت اوزره نقلى افاده ايدن صيغه: كله‌جك ايمش كبى. || استقبال قبله = قبله‌يه توجه.

اِستِقبالاً (ظز. عر. | كله‌جك زمانده. آتياً: حالاً واستقبالاً.

اِستِقبالى (صـ. عر. ژ: استقباليه. | كله‌جك زمانه و يا قارشيلامه منسوب ومتعلق: تأمينات استقباليه: تشريفات استقباليه.

اِستِقرار (سذ. عر. | «قرار» دن مصـ. استفعال) ۱. يرلشمه. قرار بوله. برپرده ثابت و ساكن اوله: بر چوق وقت سياحتدن صكره فلان يرده استقرار ايتدى. ۲. قرارلاشمه. تماميله تقرر وتعين ايتمه: بونك نظامى هنوز استقرار ايتمدى. | بو معنى ايله تقرر دها مستعملدر.

اِستِقراض (سذ. عر. ج: استقراضات. | « قرض » دن مصـ. استفعال) فائضله آچمه آلمه. بورج ايتمه: استقراضسز اداره ممكن دكلدر. | اصل عربيده بو معنايه « افتراض » موضوع اولوب. « استقراض » ايسه بورج ايستمك ديمكدر.)

اِستِقصاء (سذ. عر. | « قصو » دن مصـ. استفعال) بر شيئك كنهنه وارمغه چاليشمه، درين تفتيش وتحقيق. ژ. || ط. داخلى بر مرضك حقيقتنى آكلامق اوزره آلات و وسائط مختلفه استعمالى.

اِستِقطاب (سذ. عر. | « قطب » دن مصـ. استفعال. لغت مولده | م. استقطاب ضياء = اشعهٔ شمسك انكسار طريقيله قوس قزحده‌كى الوان سبعه‌يه بعدالانقسام بر نقطه‌يه جمعى.

اِستِقطار (سذ. عر. | « قطر » دن مصـ. استفعال) م. بر مايعى انبيقدن چكمه. | « تقطير » دن دها طوغرى و دها فنيدر.)

اِستِقلال (سذ. عر. | « قلة » دن مصـ. استفعال) ۱. كندى باشنه اوله، كيمسه يه تابع اولميوب كندى كندينه اوله: استقلال قزانمق، كسب استقلال ايتمك: | « استقلاليت » ديمك خطادر. | ۲. آز كورمه. آز زعمامه: كندىسنه تعيين او. لنان معاشى استقلال ايتدى. ژ.

اِستِقلالى (صـ. عر. ژ: استقلاليه. | استقلاله يعنى كندى باشنه اولمه منسوب ومتعلق.

اِستِك (استمك وسائره. را: ايستك. ايستمك وسائره.

اِستِكبار (سذ. عر. | « كبر » دن مصـ. استفعال) ۱. بيوك بوله. بيوك كورمه،

بیوتمه. چوق اهمیت ویرمه. ا «استعطاء» دها مستعملدر. ا ۲. کبر. عظمت. ا «تکبر» دها مستعملدر. ا

اِستِکثار ا سند. عر. ا «کثرت» دن مصر. استفعال ا چوق کورمه، چوغمسیمه: آلدیغی معاش استکثاراولنه‌ماز.

اِستِکراء اکرا ایله طوتمه و اکرالامه معناسیله مستعمل ایسه‌ده عربیده «اکتراء» قوللانیلیور. بو ماده استفعال یابندن اصلا کلمه‌یکندن، غلطدر.

اِستِکراه ا سند. عر. ا «کره» دن مصد. استفعال ا کریه کوروب نفرت ایتمه، تیکسینمه، ایگرنمه: قیافتندن انسان استکراه ایدر. ا اصل عربیده معناسی بر شیئی کرهاً یعنی زورله والسنه‌یه‌رك یاپتقدن عبارتدر. ا

اِستِکساب ا «اکتساب» دن غلطدر.

اِستِکشاف ا سند. عر. ج: استکشافات. ا «کشف» دن مصد. استفعال ا کشف وتحقیق ایتمك چالیشمه. اطراف وتفرعاتی ظاهره چیقارمه. ‖ ع. دشمن اردوسنك وبا مواقعنك احوالنی آکلامغه چالیشمه: استکشافات عسکریه: استکشاف تعرضی: استکشاف عادی: استکشاف خریطه‌سی: استکشاف قولی.

اِستِکمال ا سند. عر. ا «کمال» دن مصد. استفعال ا ۱. بیتیرمه، اتمام. تقصانی اکمال. تمامله‌مه: استکمال اسباب مدافعه. ۲. بر ایشك تقصانسز و مکمل اولمسی، کامله ایریلمسی: طرق و معابرك استکمالی الزمدر.

اِستِکناه ا «اکتناه» دن غلط. «کنه» ماده‌سی بشقه یابدن کلر.

اِستِلاغمیت ا س. ایونانیدن مأخوذ فر. Stalactite ا ا. یرآلتنده بعض مغاره‌لرده مواد کلسیه‌یی حاوی صولر طاملامه‌سندن آشاغیدن یوقاریه دیکنه اوزانمش صوه رتنده تشکل ایدن طاشلر، مقطره، تحتانیه.

اِستِلاقتیت ا س. ایونانیدن مأخوذ فر. Stalactite ا ا. یرآلتنده بعض مغاره‌لرده مواد کلسیه‌یی حاوی صولر طاملامه‌سندن یوقاریدن آشاغیه صارقش صورتنده تشکل ایدن آویزه کبی طاشلر، مقطره فوقانیه.

اِستِلام ا سند. عر. ا «سلم» دن مصد. افتعال ا الی طو. قدیروب اوپه‌رك (حجراسودی) زیارت ایتمه.

اِستِلزام ا سند. عر. ا «لزوم» دن مصد. استفعال ا بر نتیجهٔ طبیعیه و ضروریه صوه رتیله ایجاب ایتمه: کیجه چوق چالیشمه‌کر صباح کیچ قالمه‌کزی استلزام ایدر.

اِستِماع ا سند. عر. ا «سمع» دن مصد. افتعال ا ۱. دیکلامه، قولاق ویرمه: درس، وعظ، حدیث، دعوی استماع ایتمك. ۲. دیکلیوب قبول ایتمك، احاله‌یه سمع اعتبار ایتمك: فریادمی، نصیحتمی استماع ایتمدك. ۳. ایشیتمه، مسموعی اولمه: بو یازی کندیسندن استماع ایتمشیدم: استماع حوادث. ا بو معنی ایله استعمالی پك طوغری دکلدر. ا ٤. طبیبك داخلی بر مرضی آکلامق معنا. سیله مستعمل ایسه‌ده. عربی دکلدر. لزومیله برابر غلطدر.

اِستِمالَت ا یاخود استماله. سث. ع. ج: استمالات. ا «میل» دن مصد. استفعال ا میل ایتدیرمه، جذب ایتمه، کو. کل آلمه، مواعده‌له آووتمه: استمالهٔ لقلبه یوزه کولدیکنه باقمه.

اِستِمداد ا سند. عر. ا «مدد» دن مصد. استفعال ا ۱. یاردیم ایستمه، برینك عون ومرحمتنه مراجعت: کمال تضرعله لطف سبحانیدن استمداد ایتدی. ۲. دشمنه قارشی یاردیم ایچون بر قوماندادن و یاخود متفق بر دولتدن عسکر طلبی: قارشیسنده‌کی قوتك کثرتی کورنجه استمداده مجبور اولدی.

اِستِمرار ا سند. عر. ا «مرور» دن مصد. استفعال ا سورمه. سوروب بر دوزیه کیتمه. دوام. ا متین ومستحکم اوله مناسیله قوللانلماملیدر. ا

اِستِمراری ص. عر. ؟: استمراریه. د. بر دوزی یه سوروب کیتمك معناسنی افاده ایدن: صیغهٔ استمراریه = لسانمزده (ه‌رك) و (ه‌رق) اداتلریله ختام بولان صیغهٔ فعل: (کیده‌رك) و (یازه‌رق) کبی.

اِستِمزاج ا مزاج کلمه‌سنك عامیانه‌سیله استعمال یابندن کتیرلمسندن متولد اولان بو لفظ بر خصوصك آچیقدن تکلیفندن اول نه تأثیر ایده. جکنی ونه‌صورتله قبول اولنه. جغی طولایسیله آکلامق معنا. سیله مستعمل ایسه‌ده. عربی دکلدر. لزومیله برابر غلطدر.

اِستِمْلاك ا استملك وسائره. با: ایستمك وسائره.

اِستِملاك ا بر ملکك منفعت جانب میریدن طوعاً وکرهاً اشتراسی معناسیله مستعمل کوزل بر لغت ایسه‌ده عربی دکلدر. «ملك» ماده‌سی اصلا استفعال یابندن کلیوب، «تملك» کلمه‌سنك ده تمامیله بومعنایه کلدیکی «تاج العروس» ك مستدرکاتنده مبین اولدیغندن، بونك یرینه «تملك» قوللانلمق اقتضا ایدر.

اِستِهناء ا سند. عر. ا «منی» دن مصد. استفعال ا برواسطهٔ غیر طبیعیه ایله منی‌نی دوکمك فعل مکروهی؛ استمناء یایدر.

اِستِهلال ا سند. عر. ا «مهل» دن مصد. استفعال ا مهلت ایستمه. ؟.

اِستِناد ا سند. عر. ج: استنادات. ا «سنود» دن مصد. افتعال ا ۱. طیانمه، اتکا: دکنکنه استناد ایدوب طورمشیدی. ۲. گوکنمه. اعتماد: هر خصوصده لطف الهیه استناد ایدرم. ۳. بر شیئه دلیل وسند نظریله باقوب بر دعوایی اونك اوزرینه بنا ایتمه: علی الغفله سویلنمش بر سوزه استناد ایدرك بر طاقم مطالبه قالقیشدی. ‖ ع. استناد خطی = عسکرك حین حاجتده چکیلوب مدافعه ایده‌جکی خط.

اِستِناداً ا ح. عر. ۱. طیانه‌رق، اگوگه‌رك، اعتماداً: فلانك حمایه‌سنه استناداً بوکا جرأت ایدیور؛ عفوکزه استناداً. ۲. سند ودلیل اتخاذ ایدرك: نابینك بر یتنه استناداً بو سوزك جوازینی ادعا ایدیور.

اِستِنادگاه ا س. فا. طیانه‌جق. اگوگنه‌جك یر، آرقه. ظهیر: بنم استنادگاهم آنجق جناب حقدر.

اِستِناره ا سث. عر. ا «نور» دن مصد. استفعال ا نور. لاندیرمه، ضیالاندیرمه، پار. لاتمه. لس.

اِستِنباط ا سند. عر. ا «نبوط» دن مصد. استفعال ا بر سوز ویا ایشدن کیزلی بر معنی چیقارمه، ضمناً آکلامه: سوزندن بونی استنباط ایدیورم.

اِستِنتاج ا سند. عر. ا «نتاج» دن مصد. استفعال ا نتیجه چیقارمه: سوزلرکزدن شو استنتاج اولنیور.

اِستِنساخ ا سند. عر. ا «نسخ» دن مصد. استفعال ا بر نسخه‌سنی، صورتنی چیقارمه، یازمه: کتاب استنساخ ایده‌رك اجرتیله تعیش ایدردی.

اِستِنشاد ا سند. عر. ا «نشد» دن مصد. استفعال ا برینه شعر سویلمه، شعر انشادینی امر یا تکلیف ایتمه: خلیفه استنشاد ایتمه‌دن کندیسی بر قصیده انشاد ایتدی.

اِستِنشاق ا سند. عر. ا «نشق» دن مصد. استفعال ا فرآیدستده بورنه صو چکمه.

اِستِنصار ا سند. عر. ا «نصر» دن مصد. استفعال ا یاردیم ایستمه، استعانه، استمداد. ز. و لس.

اِستِنطاق ا سند. عر. ج: استنطاقات. ا «نطق» دن مصد. استفعال ا سویلتمه، سوز سویلمه‌سنی تکلیف. ‖ حق. بر وقعهٔ عدلیه‌یه مدخلی اولان بر شخصه مرتب سوءالار ایرادیله وبر دیکی جوابلرك قیدی: استنطاق ایتمك: استنطاقه آلمق، چکمك: تحت استنطاقه آلمق: استنطاق مأموری = مستنطق: استنطاق دائره‌سی، قلمی.

اِستِنطاقنامه اس. فا. حق. مظنونه ایراد اولنان سوءالارله وبر دیکی جوابلری حاوی ورقه: استنطاقنامه‌یی تحریر ایتدی.

اِستِنطاقی ص. عر. ؟: استنطاقیه. حق. استنطاقه منسوب و متعلق: اوراق استنطاقیه.

اِستِنغه س. ایتا. ا بج. یلکنلرك یوقاری قالدیریلوب طوپلانمسی وبو حرکتك اجراسیچون ویریلن قوماندە: استنغه یلکن = یلکنی طوپلا.

اِستِنکاف ا سند. عر. ا «نکف» دن مصد. استفعال ا

قبول ایتمه‌مه، رد، امتناع، اعراض، عدم موافقت : ابتدا رضاویرمش ایکن بعده استنکاف ایتدی.

اِستَنوغرافیا | س. ایو. στενογραφία | یك آز وبك قیصه اشارات و خطوطله بك چابق یازیلیر بر خط. که مجلسلرده ایراد اولنان نطقلری و سائر بویله افاداتی قید ایتمکده مستعملدر، خط مختصر. — بو خطلی یازانلره‌ده (استنوغراف) دینلیر.

اِستِواء | سذ. عر. | «سوی»دن مصد. افتعال | مساوی اولمه. ایکی شیئك بر اولمسی : استواء خطین. | بو معنی ایله تساوی دها مستعملدر. | ۲. دوز اولمه. دوزلك. ۳. اور. تپه‌ده و تام بر درجه‌ده بولنمه. اعتدال. | هـ. خط استواء = کره‌ٔ ارضك ایکی قطبندن مساوی بعد ومسافه‌ده فرض اولنان خطکه اعتدال ربیع و خریف کونلری شمس تام اونك اوستندن کچر وایل ونهار بتون کره‌ٔ ارضده مساوی اولور. | همزه‌نك ضمیله اوقونمسی غلطدر. |

اُستُوار | ص. فا. صاغلام. متین، محکم. قوی. لـ.

اُستُوانه | واستوانی. با: اسطوانه واسطوانی.

اِستوبَج | س. قورشون بویاسی دینلن بیاض معدنی بر ماده که بویاجیلقده مستعملدر. عر: اسفیداج. || قبا استوبج = بویا آستاریجون استوبج یرینه قوللانیلان بیاض بر طوپراق.

اِستوپو | یااستوپی یاخود اصطوپو. س. | ایتا : Stupa | با : استوریه. | عربیده دخی اصطبه ویا اسطبه دینلدیکی فیروز آبادینك قاموسنده مذکور ایسه‌ده بونك‌ده معرب اولدیغی ظاهردر. |

اِستوج | س. | ایتا | جراح و مهندس آلاتی طاقمی وبونلری حاوی قوطی.

اِستورپه | س. | نکا : Storp | ۱. سفائنده سیلوب سویورمکده قوللانیلان قبا کتن وکنویر یاخود بوزوق خلاط پارچه‌سی. ۲. بر اینجه خلاطك بر اوجنه اوزری اوریلی برقورشون پارچه‌سی ربطایتمك ودیکراوجی قبضه اتخاذ ایدلك صورتیله پایپلان آلت ضرب که اکثر یاطلومبه جیلر یکدیکرلرینی ضرب ایچون استعمال ایدرلر.

أستوره | یاخود اوسطوره. با: اوستره.

اِستوفاتو | یاخود اسطوفاتو. س. | ایتا. Stoffato | صالجه‌لی بر نوع ات یمکی.

اِستوفه | یاخود استیفه. س. | ایتا : Stoffa | بر جنس ایپك قماش که اکثریا صیرمه‌لی ویا قلابدانلی اولوب مفروشاتده قوللانیلیر.

اِستِهداء | سذ. عر. | «هدی» دن مصد. استفعال | کوکسدن قوپاروب چیقارمه، اساساً وجودینی امحا : بوملکتدن اشقیانی استیصاله موفق اولدی.

اِستیصاح | سذ. عر. ج : استیضاحات.

اِستیهزاء | سذ. عر. | «هزء» دن مصد. استفعال | اکلتمه، اکلنجه‌یه آلمه، ذوقلنمه : برینی، بریله استهزا ایتمك : برینی استهزایه آلمق.

اِستِهلاك | سذ. عر. | «هلاك» دن مصد. استفعال |

۱. اسراف صورتیله محو ایتمه : بونجه میرانی آز وقتده استهلاك ایتدی. ۲. قوللانه‌رق صرف ایتمه، بیتیرمه، توکتمه : قیشین استهلاك اولنان اودون.

اِستِهلال | سذ. عر. | «هلل» دن مصد. استفعال | یکی آی کورنمه، هلال تماشاسی. || د. براعت استهلال = بر کتاب ویا نطق ومقالهٔ مقدمه‌سنده ایچنده بحث اولنه‌جق مرادی آکلدیرر فقره‌لر ایرادی.

اِستیجار | سذ. عر. | «اجر» دن مصد. استفعال | کرا ایله طوتمه. کرالامه.

اِستیذان | سذ. عر. | «اذن»دن مصد. استفعال | اذن ایستمه، رخصت ومأذونیت طلب ایتمه. طانیشمه : بالاستیذان لدی. الاستیذان، عند الاستیذان = مأذونیت ایستنلدکده : بلا استیذان = رخصت ایستمکسزین، طانیشمقسزین.

اِستیصال | سذ. عر. | «اصل» دن مصد. استفعال | کوکسدن قوپاروب چیقارمه، اساساً وجودینی امحا : بوملکتدن اشقیانی استیصاله موفق اولدی.

اِستیضاح | سذ. عر. ج : استیضاحات. ایدر.

| «وضوح» دن مصد. استفعال ایر ایشك آیتی بیان اولنمق طلب ایتمه، بر ماده حقنده ایضاحات طلب ایتمه : استیضاح کیفیت ضمننده ولایته امرنامه یازلدی: استیضاحات ایله اضاعهٔ وقت اولنیور.

اِستیضاحاً | ح. عر. ایضاحات طلبیچون استیضاح مسئله ضمننده.

اِستیعاب | سذ. عر. | «وعب» دن مصد. استفعال |

۱. اینجه آلمه. اینجه صیقمه : تجره ایکی اوقه صو استیعاب ایدر. ۲. طوتمه قپلامه. ضبط ایتمه : بو آغاجلر بتون باغچه‌یی استیعاب ایدمیکدر.

اِستیف | س. | ایتا. | ۱. صره، نظام. دیزی : استیفه قومق = صره‌لامق. دیزمك. ترتیب و تنظیم ایتمك. ۲. صره‌لنمش شی، دیزی. منتظم یعنی : اودون. بالیق استیفی. | بح. کمی حوله سنك حرکتنه مانع اولیه‌جق صورتده ترتیب و تنظیمی. | بریناك استیفی بوزمق = تحقیر و تذلیل ایتمك. || استیفی بوزمامق = طورمق و طوریشمی اصلا دکیشدیرممه‌مك.

اِستیفاء | سذ. عر. | «وفا» دن امر. استفعال | تامیله وکاملاً اخذ : مطلوبنی استیفا ایتدی؛ استیفای تکالیف امیریه.

اِستیفلَمَك | یاخود استیفلمك. فت. صره لامق، دیزمك. استیف ایتمك : اودون لری استیفلدیلر.

اِستیلاء | سذ. عر. | «ولی»دن مصد. استفعال | ۱. اله کچیرمه، تحت تصرفه آلمه : بر مملکتی استیلا ایتمك. ۲. یاطق، قپلامق : وباتون او طرفلری استیلا ایتدی. | فرا. نسزجه ده Occupation دینلن حربیز و موقت ضبط واداره «اشغال» ویا «احراز» کبی مناسبتسز لغتلردن ایسه «استیلا» ویا «استیلای موقت» ایله ترجمه اولنه‌دها مناسب اولور. |

اِستیلائی | ص. عر. ة : استیلا. ئیه. ضبط واستیلایه متعلق : بعض مقاصد استیلائیه‌سی آکلاشیلیور. ط. بر مملکته داخل اولنجه هر طرفه سرایت وبتون مملکتی استیلا ایتمك خاصه‌سنی حائز اولان : امراض استیلائیه.

اِستیم | وغا : اسیم. س. | نکا : Steam | واپور ماکینه‌سنك وسائر ماکینه‌لرك قزانده بریکوب ماکینه‌یی تحریك ایدن بوغو، بخار : واپورك استیمی کلدی، استیمی آزدر.

اِستیمار | س. | ایتا. Estimatore | کرکدهٔ امتعه ومواد تجاریه‌یه بیا بیچن مأمور، تخمین = استیمار ه‌جی.

اِستیماره | س. | ایتا. Estimare | تقدیر قیمت، تخمین قیمت، کرکدهٔ امتعه ومواد تجاریه‌یه بیا بیچمك وظیفه‌سی : استیماره مأموری = تخمین.

اِستیمار ه‌جی | س. کرکدهٔ امتعه ومواد تجاریه‌یه بیا بیچن مأمور. تخمین، استیمار.

اِستیمان | سذ. عر. | «امان» دن مصد. استفعال | امان دیلمه، امان دیله‌یه‌رك تسلیم اولمه : استیمان ایدن ارباب شقاوت.

اِستیمبوط | س. | نکا. Steam-boat | کوچك واپور. چتنه.

اِستیناس | سذ. عر. | «انس» دن مصد. استفعال | انسیت پیدا ایتمه. آلیشمه. وحشت زائل اولوب مونس اولمه.

اِستیناف | سذ. عر. | «انف» دن مصد. استفعال |

۱. یکیدن باشلامه. ||. حقـ. محکمهٔ ابتدائیه‌دن ویریلن حکمه راضی اولمیوب. دعوایی اونك مافوقندهکی محکمه‌یه نقل ایتمه: استیناف دعوی ایتدی. || د. نحو عربیده بر سوأل مقدره جواب حکمنده سوز ایرادی: واو استیناف = بوکادلالت ایدن «و». || حقـ. محکمهٔ استیناف = محکمهٔ ابتدائیه‌نك مافوقنده ومحکمهٔ تمیزك مادونده اولارق ایکنجی درجه‌ده اولان محکمه، که دعاوی نی استیناف کورور. ولایات مراکزنده بولنور.

اِستینافاً | ح. عر. حقـ. استیناف صورتیله، ایکنجی درجه‌ده محاکمه اولنمق اوزره: استیناف رؤیت دعوی اولندی.

اِستینافی | ص. عر. ة : استینافیه. حقـ. استینافه منسوب ومتعلق : محکمهٔ استینافیه. || د. نحو عربیده بر سوأل مقدره جواب حکمنده بولنان : جملهٔ استینافیه.

اِستینغه (ـ. با : استئنه .

اِستیهال (سذ. عر. ا «اهل» دن مصـ. استفعال ا بر شیئه مستحق و اهل اولمه، استحقاق، لیاقت : عهده‌ء استیهالنه فلان مأموریت تودیع اولندی.

اَسحار (سذ. ج. عر. فذ : سحر. با : سحر .

اِسحَق قوشی (سذ. حق قوشی. مرغ شب آویز.

اَسخِیاء (سذ. ج. عر. فذ : سخی. با : سخی .

اَسَد (سذ. عر. آرسلان، شیر. ا اسد الله = حضرت علی المرتضی (رضه) افندمزه ویریلن عنوانلدر. ا ﴿ برج اسد = بروج اثنا عشرك بشنجیسی. که کونش بو برجه تموز رومینك ۱۱ نده داخل اولور: قلب الاسد = برج اسد ده برنجی درجه‌ده بر نجم ثابت. ا فر. Régulus ا : ذنب الاسد = بنه او برجده ایکنجی درجه‌ده بر نجم ثابت ا فر. Denebola ا : ظهر الاسد = بنه او برجده ایکنجی درجه ده بر نجم ثابت ا فر. Géla ا . ‖ اسد اصغر = برج اسد ایله دب اکبر آره‌سنده بر جمله‌ء کوکبیه. ا فر: Petit Lion .

اَسدیر مَك (فذ. اعمسی موجب اولمق، هبوب ایتدیرمك : پویرا زی بو قدر شدتله اسدیرن شمال طوفلرنده یاغان قارلردر .

اَسَره (سذ. عر. طوتسا قلق، اسیر دوشمه، اسارت. ز. ماده‌سی عربیده تفعیل بابندن اصلا کلمه‌مکله، یاکلیش واصلسز اولدیغندن، لزومی وار ایسه، «اسراء» قوللانلیدر. ا

اِسراف (سذ. عر. ج : اسراف. مصـ. افعال ا لزومسز یره وفضله اولهرق مال وسائره‌یی صرف و اتلاف ایتمه : مالی اسراف ایتدی: اسراف کلامه حاجت یوقدر: اسراف حرامدر .

اِسرافیل (سخ. ا عبرانیجه‌دن ا درت ملك مقربدن بری‌که قیامت کونی صوری اوفلیه‌که مکلفدر .

اِسرائیل (سخ. ا عبرانیجه ده عبد الله دیمکدر ا حضرت یعقوب (عم) لك لقبی اولوب، نبی مشار الیهك اون ایکی اولادندن منشعب اولان عبرانیلره دخی بو منا سبتله (بنی اسرائیل) دیرلر .

اِسرائیلیّات (سث. ج. عر. بنی اسرائیل کتابلرنده خرافات قبیلندن اولهرق منقول یولیان حکایات و تفصیلات .

اُسرُب (سذ. عر. کیمه. قور. دخی دیرلرسه‌ده، اصل رصاص قلای دیمك اولدیغندن، تفریقی اقتضا ایدر. ا

اَسرَع (صـ. عر. ا «سریع» دن ستف ا دها و یا پك سر. عتلی وچابق. ﻟـ .

اَسره (سـ. خطمزك حرکات ثلثهٔ اصلیه سندن بری، که آلتنده (ـِ) یازیلیر. کسره‌نك ترکجه‌ده اینجه (کسرهٔ خفیفه) وقالین (کسرهٔ ثقیله) اولهرق ایکی تلفظی واردر. ایکنجیسنك (ـِ) صورتنده یازیلهرق تفریق اقتضا ایدر. ترکی الاصل کلمه. لرده اکثریا (ی) ایله اظهار اولنیر. تسهیل قرائت ایچون بو (ی) بی یازمه‌ده امساك اولنمامیدر. یالکز (یر) ، (سیز)، (یز) کبی کثرت استعمال. له تردده محل براقمیه‌جق قدر بللنمش بعض کلهلر مستثنادر. عربیده «ایکی اسره» تنوینك مکسوریه دینور. اوستون اسره = حرکات. حرکه اشارتلری. **اَسره لَمَك** (یا اسره‌له‌مك. فذ. اسره حرکه سنی قوومق. اسره ایله اوقومق، کسره ایله تحریك، تکسیر ایتمك. **اَسره لَنمَك** (فعل. اسره حرکه. سیله حرکه‌لنمك، اسره ایله اوقونمق. کسره ایله تحریك، تکسیر اولنمق .

اَسره لی (صـ. اسره حرکه‌سیله حرکه‌لنمش. اسره ایله اوقونان، مکسور .

اَسریك (صـ. ا «اسریمك »دن. اصلی : اوسروك ا ۱. سرخوش، مست، سکران. ۲. آزغین. تیزغین : اسریك دوه .

اَسریمَك (مصـ : اسریر. فل. اصلی : اوسرومك ا ۱. سرخوش اولمق. ۲. تیز. مق، آزمق .

اَسطار (سذ. ج. عر. فذ. سطر. با : سطر. ا «سطور» دها مستعملدر. ا

اِسطار (سذ. عر. ا «سطر» دن مصـ. افعال ا یازمه و تحریر مناسبیله قوللانلر وار ایسه‌ده، معنای حقیقیسی «سطر آلامق » و« یاکلیش ارقومق» دن عبارت اولدیغندن. ترجمه اولان استعمالی غلطدر (تسطیر) تجویز اولنه‌بیلیر .

اِسطَبل (یاخود اصطبل. سذ. ـ ـ ـ

دن معرب | کمی. استوج.

اِسفِنقس | ا. یو. σφίγξ | اسکی یونانیلرده موهوم بر جانور که کویا مارین وعابرینه معما کبی بر طاقم سؤالار ایراد ایدرمش. اسکی مصریلر عبدنده قدیم باشلی آرسلان شکنده بر صنم که الیوم موجود اولان بر جسینه عربلر (ابو الهول) دیرلر.

اِسقاء | سذ. عر. | «سق» دن مص. افعال | انسان و حیوانانه یاخود اراضیه صو ویرمه. سووارمه. صولامه. اروا: حیواناتی، باغچه یی اسقا ایتدی: مندرس آیدین اووه‌سنی اسقا ایدر.

اِسقا پارمه | ا. ایتا. | بحر. کمی یی طوپدن کرالامه.

اِسقاچه | ایتا. | بحر. کمی دیر. (کنك آیاغی، آیاقلی).

اِسقاربین | ا. فر. Escarpin | قونچلی ظریف آیاق قابی. آلا. فرانمه خفیف قوندوره.

اِسقارچه | ا. ایتا. | بحر. کمی احوله‌سنك یك صیق استیف اولمسی.

اِسقارصو | ا. ایتا. | بحر. ۱. بالکنلری طولدیرمق دیك روز کار. ۲. کیمیك آله یه لدکده طولدیرملی اوزره کوتوری کرلامه‌سی.

اِسقارموز | ا. ایتا. | بحر. کورك طاقین اوزره قیق و صاپ دلك واحاسیجون بر رسم مخصوصله ویریلن صدفه: اسقاط آچه‌سی. اسقاط جنین = رحمدن قصداً چوجق دوشورمك ویا دوشورتمك جنایتی.

اِسقاره | یاخود اسقره ا. ار. Σχάρα | مختلف ایشلره مخصوص اولهرق آغاج ویا دمیر وسائره‌دن قفس ویا پارمقلق، شبکه: مطبخ اسقاره‌سی = کولباصدی و بالیق پیشیرمکه مخصوص قوللی دمیر قفس: کمی اسقاره‌سی = اوستنده کمونی انشا ایدوب برابر دکزه ایندیرمکه مخصوص بیوك قیزاق: تمل اسقاره‌سی = چوروك و پاپاقلق طوپراقلرده اوستنده تمل طور. دیرمه‌ده مخصوص قونیلان آغاچلر: کزندی اسقاره‌سی = آلت قاته آید. یلقی ویرمك ویاطاشلرك اوزرینه یاصلامق اوزره قفس شکنده دوشمه: اسقاره بالیغی. وغلط اولهرق بالیق اسقاره‌سی = اسقا. رده یه‌شمش بالیق.

اِسقاط | سذ. عر. | «سقوط» دن مص. افعال | ۱. دوشورمه. آشاغی آتمه. ۲. حذف الحا. رفع: فرسیده اکثریا اسکندرك همزه‌سی اسقاط اولنور. ۳. حکمسز براقمه. ابطال. پاشه کلی مقدر اولان بر قضانك اوقی برمدتله ایله اولمش حکمیه چکمسی: آیا عکری اخیرینه کزسه‌ده یونکه پاکه بر بیوك قضا اسقاط اولندی. ۴. محروم ایتمه. غائب وفوت ایتمه: حقوق مدنیه دن اسقاط اولندی. ۵. موانك روحصون یعنی عذابلرینك عفو

اِسقالا | ا. ایتا. Scala | آلات موسیقیه پرده لرینه پارمق آلیشدیرمق تعلیمی.

اَسقام | ا. | سذ. ج. عر. فد: سقم.

اِسقانديل | و اسقاندیل. ا: اسقنديل. اسقنديل. اسقنديل.

اِسقَرلات | ا. ایتا. Scarlato | خاص بویالی پك قرمزی و پك پارلاق بر جنس اسکی وندیك چوخه‌سی.

اِسقَره | ا: اسقاره.

اَسقريم | ا. فر. Escrime | ناچ ومچ تعلیمی، سلاح حبازلق. لـه.

اِسقنديل | ا. ار. ۱. برنوع اکاغد اویونی: اسقنديل اویناماق. ۲. علی الاطلاق اویون کاغدی.

اِسقنديل | ا. ایتا. | بحر. ۱. دکزك عمق درجه‌سنی آکلامق ایچون کیلرده قوللاندقلری آلت. ۲. دکزك عمقی اولچمه: اسقنديل ایتمك. مج. بر شیئك کنه وحقیقتنی ویا بر ایشده کی نیت ومقصد خفی یی آکلامغه چالیشمه. استکشاف. یوقلامه: بن بر کره اسقنديل ایدمیم.

اِسقورپيون | ا. فر. Scorpion | اوزون دکیز سفری ایدنلرده طوزلی بالیق کی قورو شیلر یمه‌دن حاصل اولان مهلك بر مرض که دیش اتلرینك دوکلمسیله ظهور ایدر، داء حضر. || استوربوت اوتی = رقیق البزور دخی دینان بر نبات.

اِسقوربيت | ا. ار. σκορβούτο | دیکنلی اولدیغجون عقربه بکزدیلوب اوکا دلالت ایدن بو اسمله تسمیه اولنمش اولسه کرك بالیق.

اِسقورچونه | ا. ایتا. | بحر. بیوك جنس قره کولك که رچلی اولور.

اِسقوطه | ا. ایتا. | بحر. بیوك بالیکنلری قرالامغه مخصوص اپ.

اِسقوفه | ا. ایتا. Scuffa | اورمه کلاه و یا تافیه که اکثریا شیه‌می دوریك ویه. سکوللی اولور.

اِسقومری | ا. ار. | معروف بر جنس کرچك ومبذول بالیق، که چیروز و تون تون بالیغی اسملریله قورودیلالر دخی انواعندندر.

اِسقونجه | ا. ایتا. | طوپ طو. مارینك پوسکلری ویا سوتکلری.

اِسقونطه | یاخود اسقونطو. ا. ایتا. Scuto | سند ویا پولیچه وصورتك وعده‌سی حلولندن اول آچه‌می آلمق ایچون براغیلان صراغه. قیر دیرمه یاپی. اسقونطه ایتمك = قیردیرمق.

اِسقوبه | ا. ایتا. | بحر. بریمك کوچکی و لاتین یلکنلیسی، ایکی دیرکلی خفیف بر جنس کمی.

اِسكات | سذ. عر. | «سکوت» دن مص. افعال | ۱. صوصدیرمه. سکوت ایتدیرمه: شو چوجغی اسکات ایدك. ۲. معارضه ده الزام ایدوب سکوته مجبور ایتمه: بو دلیل ایله کندیسنی اسکات ایتمده. ۳. قاندیرمه، راضی ایتمه: اونی بش اون غروشله اسکات ایده. بیلیرسکز.

اِسكان | سذ. عر. | «سکون» دن مص. افعال | ۱. یرلشدیرمه. مسکن ووطن قیلدیرمه: اسکان مهاجرین: فلان قریه‌یه قفقاس مهاجرینی اسکان ایتدیلر: بدویلرك اسکانی. ۲. اهالی قیلدیرمه. اهالی یرلشدیرمکله اعمار: آنادولیك خلی یرلرینی اسکان ایتمك: جزیره‌نك اسکانی بیوك بر معموریتی منتج اولور. لازم اولدیغی یرلشمك واقامت اتمك مناسبیله استعمالی غلطدر. بر حرفی ساکن یعنی حرکه‌سز اولدیغی اوقومه مناسبتی‌ده «تسکین» ایله اداء اتمك.

اِسكته | ا. ار. | ایوه‌سی آصیلی اوپت مهره‌لرك بایلی ده‌ری قاندیلی و چوق ایدی. کوچك قوش.

اِسكلت | ا. ایو. σκελετός | آلتری دیکلمش اولدیغی حالده هیئت اصلیه‌لرینی محافظه ایدوب طاغیلمامش انسان وحیوان کیمکاری. قدید. | مج. پك ضعیف وآزیق آدم.

اِسكله | ا. ایتا. Scala | ۱. یاپیلرده یوکسك یرلرك انشاسیچون موقت کراسته ایله قورولان صال: اسکله قورمق. ۲. دکیز قیپسنده کمی وقایقلرك یناشدقلری محل که اکثریا دکیزه اوزانمش کارکیر ریختم ویا قازیقلر اوزرینه آتلمش اخشاب صالدن عبارتدر: وابور اسکله‌یه یناشه‌مدی. ۳. ساحل بحرده واقع وسفائنك یناشمه‌سنه مساعد تجارتکاه شهر وقصبه: سلانیك کوزل بر اسکله‌در. ۴. بر مملکتك اخراجات و ادخالاتنه وتجارت بحریه‌سنه واسطه اولان لیمان ویا قصبه، مخرج: آناطولینك بتون قسم غربیسنك اسکله‌سی ازمیردر. | مج. کیمنك صول یانی: اسکله‌یه کل. | مقابلی: سنجاق.

اِسكمله | ا. فر. Escalelle | ۱. درت آیاقلی واوستی حصیرلی اوتوریله‌جق کوچك وآرقه‌سز کرسی. ۲. تپه‌ی، صیرتی، شمعدان، سیغاره لوازمی قوله‌جق مختلف اشکالده کوچك ماصه ویا سه‌پای. ایله اسکمله‌ی = اوتوركه.

اِسكی | ا. ۱. حدوث ویا وجوده کلدکدن بری حوق زمان کچمش اولان، قدیم. عتیق، دیرین. کهن: اسکی زمان، اسکی معدن، اسکی آدملر. اسکی شراب. ۲. شمدکیدن اول اولان، مقدم. سابق. سالف. پیشین:

يكيسى اسكيسنى آراتيور: اسكى باغچوان. ۳. اسكيوب يرلشمش، مزمن: اسكى بر اوكسوروكم واردر. ٤. قدم قزانمش، قدملى: هيئت سفرايه دائما اك اسكيلرى رياست ايدر: وزرانك اك اسكيسى. ٥. حكمى كچمش، معطل: اسكى تقويم، اسكى موده. ٦. ياشلى، مسن، اختيار: اسكى آدمدر. ۷. مرور زمانله بوزلمش، فرسوده، كهنه: اسكى اثواب، اسكى قوندره. ۸. بوزوق، خراب، ويران: اسكى او، اسكى قلعه. = ج: اسكيلر = ۱. اسكى آدملر، قدما، متقدمين. ۲. اسكى اثواب وسائره. || اسكيدن = اسكى زمانلرى برى، من القديم. || باش اسكى = بر دائره امكدارلرينك اك قدملیسى. || اسكى پاپوچ = دكرسز شيء: اسكى پاپوچى آلهسك = بر شيء قزانه مازسك. || اسكى پوسكى = كهنه شيء، پيرتيق پيرتيق. || اسكى طاس اسكى حمام = حال سابقدن اصلا فرق يوقدر. || اسكى قورت = كار آزموده قور. نازآدم، بولنديغى صنف ومسلكك كافهٔ شعباتنى بيلير.

اَسكيتمك { فـ. ۱. قوللانيلهرق اسكى حالنه قومق، كهنه لتمك: او اثوابى، او پوتينى اسكيتدم؛ بو چوجق كتابلرينى چابق اسكيتيور. ۲. قوللانيلهرق اسكيمكه براقمق: بوزيتون ياغنى اسكيتملى. ۳. مزمن حالنه قومق: خسته لغى اسكيتمك ايى شيء دكلدر.

اَسكيجه { ص. آزاسكى، اسكيمسى. || با: اسكى.

اَسكيجى { س. ۱. اسكى اثواب وسائره آلوب صاتان آدم. ۲. اسكى قوندره ويا اثواب يامه ليوب تعمير ايدن آدم، يامه جى.

اَسكيدِلمك { فـ. ۱. قوللانيلهرق اسكى وكهنه حالنه قويمق: كتابلرى بو قدر چابق اسكيدييرمى؟ ۲. قوللانيلهرق اسكيمكه براقمق: توتون اسكيدلدكجه دها ايى اولور.

اَسكيلتمك { واسكيلمك. اسكيتمك و اسكيمك برينه قوللانيلير سه ده، بو ايكنجى صورت دها فصيحدر. با: اسكيتمك، اسكيمك.

اَسكيلِك { سـ. اسكى اولان شيء و يا شخصك حالى. با: اسكى.

اَسكيمسى { ص. آز اسكى، اسكيه بكزر، اسكيجه.

اَسكيمك { مص: اسكيمر. فل. ۱. حدوثدن برى چوق زمان كچمك، قديم وكهن اولمق: شريعت موسى (عم) چوق اسكيدى: زيتون ياغى اسكيدكجه ايپلشير. ۲. مزمن اولمق: بو اوكوروك اسكيدى. ۳. قدم قزانمق، قدملى اولمق: بر مأمور يتده اسكيمك بوآدمه ميسر اوله ميور. ٤. حكمى كچمك، معطل اولمق: او موده اسكيدى: فن كتابلرى بر قاچ سنه ده اسكير. ٥. اختيار لامق، قوجامق: اوآدمده چوق اسكيدى. ٦. بوزلمق، فرسوده وكهنه اولمق: اثوابم اسكيدى يكيلتمكه مجبورم. ۷. خراب و ويران اولمق: اخشاب اولر يكرمى سنه ده اسكير.

اَسلاف { سند. جـ. فد: سلف. || با: سلف.

اِسلام { سند. عر. ا «سلام» دن مصـ. افعال ا ۱. جناب حقك وحدانيتنه وسائر اركان ايمانه معتقد ومقر اولمه: كافهٔ انبيا اسلام اوزره ايديلر: ايمان ايله اسلام بردر: اسلامه كلمك. ۲. خاتم الانبياء (صلعم) افندمز طرفندن وحى ربانى ايله اظهار واعلان وتأسيس بيوريلان دين مبين، دين محمدى، مسلمانلق: دين اسلام. ۳. دين اسلامى قبول ايتمه، مسلمان اولمه: اظهار اسلام ايتدى؛ شرف اسلامله مشرف اولدى. ٤. ملت اسلامیه، هيئت مسلمين، اهل اسلام: علماى اسلام، خليفهٔ اسلام، عالم اسلام. ٥. عمو. مسلمان، مسلم: اسلامدر: اسلام اولدى. || حجة الاسلام = اعاظم علماء اسلامدن امام غزالى حضرتلرينك لقبيدر. || سيف الاسلام = جانب اقدس نبويدن خالد بن وليد (رضه) حضرتلرينه ويريلن لقبدر. || شيخ الاسلام = دولت عليهٔ عثمانيه ده امور شرعيه وعلميه يه رياست وبو خصوصده ذات حضرت پادشاهى يه وكالت ايدن علمادن بيوك بر ذاته ويريلن عنواندر، كه تشريفات دولتده صدر اعظمدن صكره ايكنجيدر. (آسراى وسطيده علمانك بيوكلرينه ويريلير برعنوان تعظيمدر.)

اِسلامى { ص. عر. ۱: اسلاميه. دين اسلامه وملت معظمهٔ اسلاميه يه منسوب و متعلق: ملت اسلاميه، شريعت اسلاميه، ممالك اسلاميه، حميت اسلاميه. = جـ. فا. اسلاميان = مسلمانلر، اهل اسلام: مفخر اسلاميان.

اِسلامِيَّت { مسلمانلق ودين اسلام معناسيله مستعمل ايسه ده، اسلام كلمه سى ذاتاً مصدر ومصدريت معناسنى متضمن اولوب، بر دها ادات مصدريت علاوه سى فضله اولمغله، عربيده مجموع اولديغندن. لسان ادبيده اولسون استعمال. لندن توقى اولنمق اقتضا ايدر. هر نه قدر اصلاح لساندن اور. كنلر بو تجويزه جهتلر آرايور. لسه ده، فرانسزلر بيله بزم بو تعبير غلطمزدن ياكيله رق، لسانلرنده مصدريت اداتيله Islamisme كله سنى تشكيل ايتمش ايكن. اخيراً عربى يه كسب وقوفله بونك مناسبتسزلكنى درك ايدنجه، بو تعبيرى ترك ايده رك برينه Islam قولانمغه باشلا دقلرى حالده. بزم بيله رك بويله ياكليش تعبيرلر قولانمقده اصرارمز عبث اولمازمى؟

اَسلحه { سند. جـ. فد: سلاح. || با: سلاح.

اَسلَم { ص. عر. ا «سالم» دن استف. ا دها ياخود پك صاغلام وامين. اك صاغلام، اك طوغرى: اسلم طريق بودر.

اُسلوب { سند. عر. جـ: اساليب. طرز، اصول، نسق: اسلوب جديد: بر اسلوب حكيمانه ايله. || د. طرز افاده، افاده و انشاده هر منشى وادبيك كندينه مخصوص طرزى كه فرانسزجه ده Style ديرلر، سليقه: اسلوب ساده.

اِسليم { س. استيورن غلـ. با: استيم.

اِسم { سند. عر. جـ: اسماء، اسام. مى. ا اصلى «سمو» اولوب، مشتقات عربيه سى اوندن تشكل ايدر: تسميه كبى. ا آد، نام: اسمكز نه در؟ || اسم سويلمك = برينك اسمنى يعنى كيم اولدغنى خبر ويرمك. || اسم قومق = آد طاقمق، تسميه ايتمك. || اسم ويرمك = برينك نامنى سويليوب كيم اولديغنى خبر ويرمك. || اسميله = آدينى بيان ايدرك. || د. صرفده كلمه نك منقسم اولديغى اقسامدن برى كه زمانه مقارن اولميه رق ذاتيله قائم بر شخص ويا شيئه دلالت ايدر: آدم، آرسلان، آغاج، طاش، يل، عقل، صبر كبى. صرف عربيده اعم اولوب. صفت وكنايانى دخى جامعدر: كاتب، مكتوب، هو، الذى كبى. اسم خاص، اسم عام، اسم جنس، اسم ذات، اسم فاعل، اسم مفعول، اسم زمان، اسم مكان، اسم آلت، اسم تفضيل، اسم مبالغه، اسم منسوب، اسم تصغير، اسم اشارت، اسم موصول = اسمك صرفده مبين انواعى. تركيبلرينك ايكنجى جزئنه ا. || اسم اعظم = لفظهٔ جلال، الله اسمى. || اسماء حسنى = جناب حقك صفاتى مبين اسملركه اهل طريقتك وردلرينى تشكيل ايدر. || اسمانى اوزرينه صيحرانمق = طارلمق، كوجنمك. يرمك، بر قول و يا فعل ايله طارغينلغه سبيت ويرمك. || بسم الله (اصلى باسم الله) = اللهك آديله؛ بسم الله الرحمن الرحيم، بسمه سبحانه = كذا.

اِسماً { ح. عر. بالكز آدله، صحيحدن اوليه رق، برعنوانى حائز اولوب اقتضا ايدن وظيفه يى ايفا ايده مين وحقوقندن محروم اولان حقنده دينلير: اسماً مدرسدر، لكن درس ويرديكى يوقدر: اسماً مدير در. (عكسى حالنده: اسماً ورسماً دينلير.)

اَسماء { سند. جـ. فد: اسم. با: اسم.

اِسماع { سند. عر. ا «سمع» دن مصـ. افعال ا ايشيتديرمه: سمعى اسماع ايدنجه يه قدر باغرهجغم.

اَسماك { سند. جـ. عر. فد: سمك. با: سمك.

اَسمَر { ص. عر. ۱: سمراء. ۱. قره يه مائل، بغداى رنكنده (اصل تركجه سى «قوكور» اولوب، قومرال ديه يكمزك دخى طوغريسى «قوكور آل» در) : اسمر بكزلى، اسمر اتمك. ۲. اسمر بكزلى (آدم): اسمرى كورميجه.

اَسمَرجه { ص. آز اسمر، بغداى رنكلى يه مائل.

اَسمَرلِك { س. قره يه مائل رنك، بغداى رنكى: پك

لطیف بر اسمرایکی واردر .

اَسمَرمسی | ص. اسمره چالار، بغدای رنگنه مائل .

اِسمِسز | ص. آدسز. آدی اولیان: اسمسز شرکت = آنونیم دینلن شرکت نوعی که بتون حصه‌دارلك واصحاب سندلك مالی صایبلوب، کیمسه نك فضله حق تصرف واستفاده‌سی اولماز.

اَسمَك | (مض: اسر. فل. ۱. (هوا) اوینامق، (یل) حرکت ایتمك. هبوب ایتمك، وزان اولمق: یل، روز. کار اسر. فاعل معلوم اولمغله، حذف دخی اولنور: بوکون چوق اسیور. ۲. آکسترین خاطره کلمك. خطور، سنوح ایتمك: اویله اسدی: عقلنه اسر. سه. ۳. بردن ظهور ایتمك. چیقیویرمك: دها اسمدی. ٤. نصیب، قسمت اولمق. اصابت ایتمك: بو سزه نره‌دن اسدی؟ || اسوب صاورمق = حدت وکورلدی ایتمك. | باشده خیال اسمك = قورندی غلبه ایتمك. ||یرنده یلار اسمك = نابود اولمق، نام ونشانی قالمامق .

اَسمه | سـ. اسمك فعلی. هبوب. | با: اسمك .

اِسمی | ص. ژ: اسمیه. (اسم» دن سمد.) ۱. آده منسوب ومتعلق. || ر. اقسام کلمه‌دن اسمه متعلق؛ جمله‌ء اسمیه = ایکی اسمدن یعنی مسند ایله مسند الیهدن مرکب جمله. | ترکجه‌ده جملهٔ اسمیه یوقدر، زیرا فعل اسنادی مذکور اولدیغندن، مثلا «انسان مخلو-

قدر = جمله‌سی جملهٔ فعلیه، و ادات اسناد زعم ایتدکاری لفظ، حدث وزمان بیان ایتمکله، میله فعلدر .]

اَسَن | ص. | اصلی: «ایس» دن | ایسن | ۱. صاغ. صحتده. صحیح. سالم. ۲. صاغلام. ۳. صاف، خالص. ٤. ذکی. عاقل. مر. = سـ. قاکلو (قاغنی) دینلن ایکی تکرالکلی آرابه‌نك یکپاره‌دیشکلی .

اَسَنَ | ص. عر. | «سنین» دن | سنة | دها یاشلی. دها مسن. ز.

اِسناد | سند. عر. ج: اسنادات. | اسانید. | «سنود» دن مصـ. افعال | ۱. بر شیئی بر آدمه نسبت وعزو وعطف ایتمه: بو بیتی امرأ القیسه اسناد ایدیورلر. ۲. افترا. ناحق و اصلسز یره عزو: حقمده بر طاقم اسنادات بولندی. | بو معنی غریبده اولیوب. مناسبتی جهتیله برنجیسندن مأخوذدر. | ۳. احادیث شریفه‌نك صره سیله وعنعنه‌سیله راویلرینی بیان ایتمه. | یالکز بو معنی ایله جمعی اسانید کلیر. | ٤. ر. نحو غریبده مسند ایله مسندالیه یعنی مبتدا ایله خبر یاخود حروف مشبهه بالفعل و سائره اسم وخبرلری آرمسندکی رابطه. که لسانمزده یم. سك، در، ایدم، ایدك الخ یعنی اولمق فعلیله افاده اولنور. غریبده و اوندن مشتق السنهٔ سامیه ده بو فعل مفقود اولوب. ربط کلامدن آکلاشیلیر .

اِسنادی | ص. عر. ژ: اسناديه. | ر. مسند ایله مسند الیه آره‌سنده‌کی رابطه‌یه متعلق، بو رابطه و مناسبتی بیان ایدن: فعل اسنادی. جملهٔ اسناديه .

اَسنان | سند. ج. عر. فد: سن. | با: سن .

اَستَنمَك | فد. ۱. چکوب اوزاتمق. | ۲. او صاندیرمق. تعجیز وتصدیع ایتمك .

اَسنَك | ص. اسنه‌جی، اکریلوب اینه طوغریلان ویا او زانوب یه قیصالان. الاستیقلی. = سـ. ۱. اسنه مه، خیازه. ثاب: اسنك کتیرمك. ۲. حیوانك بورن‌وآغز باغی، مشین خرپزمه.

اَسنَلمَشمَك | فد. وداعلاشمق، عافیتده قالك دیه. رك آیرلمق. مر.

اَسنَلِك | یاخود ایسنلك. سـ. ۱. صاغلق. صحت، تندرستلك. ۲. ایشلمه. شفا. برء. ۳. صاغلاملق. سالملك. ٤. خاصلك. صفوت .

اَسنَلمَلك | یا اسنه‌لك. فد. | «اس» دن مشتق اولان «اسن» دن | وداع ایتمك، عافیتده قالك دیوب براقمق .

اَسنَمَك | یا اسنه‌لك. مض: اسنر. فل. ۱. اکریلوب طوغریلق ویا اوزانوب قیصالمق، الاستیقلی اولمق: دوشمه تخته لری اسنیوردی. ۲. اویقو ویا جان صیقندیسندن غیر اختیاری آغز آچمق، خیازه اورمق، تثاؤب ایتمك. ۳. جان صیقندیسندن اویو قلایوب طورمق، کوشه‌مك .

اَسنَمه | یاخود اسنه‌مه و :

اَسنَیش | یاخود اسنه‌یش. سـ. ۱. اکریلوب طوغریلمه ویا اوزانوب طوپلانمه. الاستیقلی. ۲. اویقو و جان صیقندیسندن کلن معروف غیر اختیاری آغز آچمه. خمیازه. ثاب .

اَسوار | سند. ج. عر. فد: سور. | با: سور .

اَسواق | سند. ج. عر. فد: سوق. | با: سوق .

اَسوَد | ص. عر. ژ: سوداء. | «سواد» دن صفـ. قره، سیاه. ز.

اِسوِداد | یاخود اسوئداد. | سند. عر. | «سواد» دن مصـ. افعلال | قرارمه. سیاهلانمه || ط. اسوداد الجلد. اسوداد الرئه. اسوداد الشعر. اسوداد کاذب رئتین = مختلف امراض اسملری .

اِسهال | سند. عر. | «سهل» دن مصـ. افعال | یورك سورمه، ایشت: اسهاله اوغرامق. اسهالی اولمق: اسهال ویرمك: اسهال خفیف. اسهال شدید .

اَسهام | سند. ج. عر. فد: سهم. | با: سهم .

اَسهَل | ص. عر. | «سهل» دن | سته. | دها ویا پك قولای. الی قولای: اسهل طریق بولدر .

اَسی | سـ. | بلکه صاحب دیمك اولان «اصی» دن | بیوك برادر. آغا پك. مقابلی یعنی کوچك برادر: انی. مر.

اَسیر | سند. عر. ج: اسراء. | «اسر» دن صفـ. | ۱. طوتساق. حریده دشمك الینه دوشن: اسیر دوشمك. ۲. قول کوله. بنده: اسیر بازاری. ۳. مج. دوشکون. مبتلا. دوچار: اسیر عشق. اسیر درد ومحن. | اسیر حرب = حرب اصول و قواعدینه کوره موقتاً دشمن غالبك اسیری عد اولنان دولت مخاصمه عسکر وتبعه‌سی .

اَسیرانه | ص. حـ. ف. طوتساغه و یا کوله‌یه یاقیشیر صورتده: اسیرانه بر معامله ایله .

اَسیرجی | صـ. کوله وخلایق آلوب صاتان تاجر .

اَسیر جیلِك | سـ. کوله وخلایق فروختی، تجارتی .

اَسیر کَتمَك | مض: اسیرکدیر. | فد. حفظ ایتمك .

اَسیر کَمَك | یاخود اسیرگه‌مك. | مض: اسیرگیر. فد. | اصلی: «اسره‌مك» وچفتای املاسنجه «اسرامق». «اسراغا. مك» . ۱. | ۱. قورومق، صاقلامق. حفظ ایتمك. ۲. رحم ایدوب. وقایه. محافظه. حمایه. صیانت ایتمك: الله اسیرگسین. ۳. دریغ ایتمك. آجیوب ویرمه‌مك. قیمامق. امساك ایتمك: بن سزدن پاره‌یی اسیرگمم: مالمی چوق اسیرکر. || سوزی اسیرگمك = پول صرف ایتمه‌مك، آز ودوشونه‌رك سویلمك .

اَسیرگَنمَك | فل. ۱. قورولمق. | صاقلانمق. ۲. حفظ ووقایه اولنمق. ۳. دریغ ایدلمك، قیمامق: اسیرگنه‌جك شی‌ء دکلدر .

اَسیرکیجی | یاخود اسیرگه. | یجی. صـ. ۱. قوروبان. صاقلایان. حافظ. ۲. مرحمت ایدوب، وقایه وصیانت ایدن: جناب حق اسیرگیجیدر. ۳. دریغ ایدن. قیمه‌میان. ممسك .

اَسیرلِك | سـ. ۱. طوتساقلق. | اسر. اسارت. ۲. کوله‌لك، رقیت. مملوکیت. ۳. دوشکونلك. ابتلا .

اَش | سـ. صـ. | اسکی وچ. املاسی | «ایش» | ۱. بر چفت تشکیل ایدن ایکی شیئك بیری. چفتك بیری تکی: بو آتك اشی کیردی. ۲. بر شیئه تمامیله بکزر وهر جهتجه معادل او. لان. مثل. مانند. عدیل. همتا: بونك دنیاده اشی بولنماز. ۳. مساوی. اقران. کفو: جناب حقك اشی یوقدر. ٤. آرقداش. رفیق. زوجیندن بیری: اشندن آیرلمشدر. ٥. دوست. محب. یار: کندیمه وفادار بر اش بوله‌مدم. || اش ایتمك = بر تکك بکزریی بولوب چفت ایتمك: حیوانلری اش ایده‌مدم. | دول اشی = جنینی احاطه ایدن زار، که براکده چیقار. مشیمه.

اِشارَت | سـ. عر. ج: اشارات. | «شور» دن مصـ. افعال | ۱. پارمقله وکوز وقاش وسائره ایله کوسترمه. ایما: بکا اشارت ایتدی: بر اشارتله آکلاتدی. ۲. علامت. نشان. علامت فارقه: قه‌دن یانغین ایکیسنی اشارت چکیلیر: کمی اشارت قالدیردی: اشارت

چکمك: اشارت قومق. ۳. اخطار قیپلشدن وطوغریدن اولیه‌رق ویریلن امر: بو ایش کندیسنه عالم متامده اشارت بیورلدی. ‖ اشارت علیه = امر مشیخت پناهی. ‖ د. اسم اشارت = صرفده «او، بو، شو» کبی کوسترمکه مخصوص کنایه. ‖ د. اشارات جبریه = جبر علامتلری.

اِشاعه { سف. ج: اشاعات. | «شیوع» دن مصد. افعال | شیوع ایتدیرمه. (بر خبری) یایمه، نشر: اصلسز حوادث اشاعه ایدنلر.

اِشباع { سف. عر. | «شبع» دن مصد. افعال | طو. یورمه: اشباع محتاجین. ‖ کیم. صویك بعض املاحی اریده. بیلدیکی مقدارکه اون زیاده قونورسه ارتیوب دیبده طو. رور: اشباع حالنده، اشباع درجه‌سنده. ‖ د. اشعار عر. بیه ده وزن وقافیه ایچون بر کلمه یه (ا) کبی برحرف علاوه‌سی.

اَشباه { سف. ج. عر. فد: شبه. با: شبه.

اِشبو { ش. | اصلی: «اوشبو». «اوش» ادات اشارتدر | اشته بو، بو، شو. حال وحاضر معناسیله‌ده قوللانیلیر: اشبو ماه محرمك اونجی کونی. | متروك اولوب، یالکز کتابت رسمیه‌ده حفظ اولنمقده‌در. |

اَشبَه { ص. عر. | «شبیه» دن سنه. | دها بکزر، دها مشابه ومماثل. ذ.

اَشبه { ص. | آنف البیان لغت عربیه‌دن مأخوذدر. | لوندانه ادالی، سربست طورلی، قباطایی.

اِشپورطه { س. | آرناؤدجه‌دن | پایوان یمش سپتی.

اَشتاه { اشتاهلانمق. اشتاهلی. اشتاهسز، اشتاهسزلق. لا: اشتها وسائره.

اِشتباه { سف. عر. | «شبه» دن مصد. افتعال | شبه ایتمه. شك، ارتیاب: اشتباهه محل یوقدر. ‖ بی اشتباه. بلا اشتباه = شبهه‌سز. شکسز.

اِشتداد { سف. عر. | «شدة» دن مصد. افتعال | کسب شدت ایتمه، دها قوتلی ویا دها آغر اولمه، سرتلشمه، آغرلاشمه، بیومه، آرتمه: حرب، حرارت. خسته‌لق اشتداد ایتدی.

اُشتُر { س. فا. دوه، جمل. لس.

اِشتِراء { سف. عر. | «شرا» دن مصد. افتعال | صاتین آلمه، مبایعه، خرید: بر چوق شیئلر اشترا ایتدیلر.

اِشتِراك { سف. عر. | «شرکت» دن مصد. افتعال | ۱. اورتاق اولمه، اورتاقلق ایتمه، بر ایشه قاریشمه، برلکده بو. لمه: بن بو ایشده سزه اشتراك ایده‌یم. ۲. همحال اولمه، برلك، اتحاد: بینلرنده اشتراك مذهب، اشتراك جنسیت واردر. ‖ بالاشتراك = مشترك اولهرق، برلکده.

اُشتُربان { س. فا. دوه‌جی. لس.

اِشتِعال { سف. عر. ج: اشتعالات. | «شعل» دن مصد. افتعال | طوتیشمه، پارلامه، آلولنمه، یالیکلانمه: آتش روز. کاردن اشتعال ایتدی. ‖ قابل اشتعال = یردن طوتیشوب پار. لایه‌بیلن (باروت وکبریت کبی شیئلر).

اِشتِغال { سف. عر. ج: اشتغالات. | «شغل» دن مصد. افتعال | مشغول اولمه. بر ایش ایشلمه، اوغراشمه: درسله اشتغال ایدیور.

اِشتِقاق { سف. عر. ج: اشتقاقات. | «شق» دن مصد. افتعال | د. بر اصلدن آیریلان کلهلرك بربرلریله و اصللریله اولان مناسبتلری و صورت تشکللری: علم اشتقاق = بوندن بحث ایدن علم که علم صرف و علم لغتله مناسبتی واردر.

اِشتِقاقی { ص. عر. | اشتقاقیه. اشتقاق قاعده‌سنه وعلم اشتقاقه منسوب ومتعلق ویا موافق اولان: قواعد اشتقاقیه، تدقیقات اشتقاقیه.

اِشتِکاء { سف. عر. | «شکوی» دن مصد. افتعال | شکایت ایتمه، برینك حقسز معامله‌سندن ویا بردردندن یانوب یاقمه، تظلم: اهالی قوراقلقدن اشتکا ایدیورلر: کندیسی مزمن بر وجع مفاصلدن اشتکا ایدیوردی. | شکایت دخی بو معنایی افاده ایدر. | ‖ ص. اشتکاءعلی الحکام = محکمه رئیس واعضاسنك حکم و قرارینه اعتراض ایتمه.

اِشتِمال { سف. عر. ج: اشتمالات. | «شمول» دن مصد. افتعال | قاپلامه، احاطه. شامل وحاوی اولمه: ادبیات صرف و نحو ولغت عللرینی دخی اشتمال ایدیور. — کتابتمزاصول سقیمنجه واکثریا سجع وقافیه بلا سبیله دیکرکلهلرله قاعدهٔ فصاحته منافی فارسی وصف ترکیبلر تشکیلنده قوللانیلیر: حال سعادت اشتمال کبی.

اِشتِمام { سف. عر. | «شم» دن مصد. افتعال | قوقلامه، قوقوسنی آلمه: اشتمام ازهار. لس.

اِشته { یاخود ایشته. حه. | اصلی: اوش ده | کوستر مکه، کوز اوکنده و حاضر یاخود آنفاً ویا زیرده مذکور اولان بر شیئه اشارت ایتمکه یارار، هوذا، اینك: اشته قلم، اشته کاغد، یاز: اشته قلیچ، اشته میدان: ایشته، بم دوشوندیکم بودر؛ اشته، انسانیت بوکا دیر. ل. | آلت طرفنده اشارت اولنان شیئك اسمی اولیوب‌ده، بر جمله بولندیغی وقت، فاصله (،) اشارتیله آیرلمسی شرطدر. |

اِشتِهاء { سف. عر. | «شهوت» دن مصد. افتعال | ۱. ایستك، آرزو. | اصل عربیده معناسی بوندن عبارتدر. | ۲. | ترکجه ده «اشتاه» تلفظیله | یمکه ایستکلی اولمه، بوغاز ومعده آچیقلغی: جوق اشتهام واردر: اشتهام قپاندی: صلاته اشتهایی آچار، اشتها ویرر: بیوك بر اشتها ایله یمکه باشلادی. ۳. مج. خواهش، حظ، آرزو: اشتها ایله ایش کورپور؛ آدمه کتاب اوقومغه اشتها کلیور.

اِشتِهار { سف. عر. | «شهرت» دن مصد. افتعال | شهرت بولمه، مشهور اولمه، نام قزانمه: اشعاری هر جهتده اشتهار ایتمشدر: شجاعتله اشتهار ایدنلردندر.

اِشتِهاسِز { ص. | زبانزدی: اشتاهسز | ۱. یمکه ایستکی اولیان. ۲. خواهش و آرزوسی اولمیان. = ح. ۱. یمکه ایستکی اولمقسزین، اولدیغی حالده. ۲. آرزوسز، خواهشسز اولهرق: اشتهاسز ایش کورپور.

اِشتِهاسِزلق { س. | زبانزدی: اشتاهسزلق | اشتها فقدانی، یمکه ایستکسزلك.

اِشتِهالی { ص. | زبانزدی: اشتاهلی | ۱. یمکه ایستکی اولان، بوغازی، معده‌سی آچیق: بو هوا ایله آدم دائما اشتهالی اولور. ۲. خواهشلی، آرزوکش: لقردی سویلمکه اشتهالیدر.

اِشتِیاق { سف. عر. | «شوق» دن مصد. افتعال | کوره‌جکی کلمه، اوزلمه. زیاده آرزو ایتمه، تحسر.

اِشتیر { یاخود کسرهٔ ثقیله ایله. س. اسپناق جنسندن معروف خدایی نابت پرسبزه، فا. سرمه، عر. سرمق.

اَشجار { سف. ج. عر. فد: شجر. با: شجر.

اَشجَع { ص. عر. | «شجیع» دن سنه. | دها یکیت، پك جسور.

اَشخاص { سف. ج. عر. فد: شخص. با: شخص.

اَشَدّ { ص. عر. | «شدید» دن سنه. | دها ویا پك شدتلی، پك آغر، پك قوتلی، پك سرت ویاکوچ: اشد احتیاج = پك قوتلی احتیاج؛ اشد مجازات = مجازاتك اك آغری.

اَشدیرمك { فد. ۱. خفیف صورتده قاز. دیرمق، طوپراغی قاریشدیرتمق. ۲. قوشدیرمق، تسریع ایتمك.

اَشَر { ص. عر. | «شریر» دن سنه. | دها ویا پك شریر، پك شرجی، شری چوق: اشر. ناس.

اَشرّاء { سف. ج. عر. فد: شریر. با: شریر.

اِشراب { سف. عر. | «شرب» دن مصد. افعال | ۱. ایچیرمه: کندیسنه چوق سوت اشراب ایتمشلر. ۲. ضمناً آکلاتمه، طولایسیله مقصدینی کوسترمه، ایما: بو ایشه موافقت ایتمه‌جکنی اشراب ایتدی.

اَشرار { سف. ج. عر. فد: شریر. با: شریر.

اَشراف { سف. ج. عر. فد: شریف. با: شریف.

اِشراق { سف. عر. | «شرق» دن مصد. افعال | ۱. پارلاتمه، ضیالاندیرمه، تنویر. ۲. (کونش) طوغمه، طلوع.

اِشراك { سف. عر. | «شرك» دن مصد. افعال | جناب حقه شریك قوشمه، تعدد آلهه‌یه اعتقاد، مشرکلك، شرك: حق تعالی اشراکی عفو ایتمز.

اَشربه { سف. ج. عر. فد: شراب. | رائك ضمیله تلفظی غلطدر. |

أَشرَف | صـ. عر. | « شريف » دن ستف. | ادها ويايك شرفلى وعزيز، يك محترم: انسان اشرف مخلوقاتدر. || اشرف ساعت، ودها طوغريسى اشرف ساعات = مبارك ومسعود ساعت، منجمينك زعمنجه نحسدن عارى اولان وقت.

أَشيِمز | صـ. ۱. اثى اولميان. بر | چفتلك يالكز قالمش يعنى اشتى غائب اپتش تكى. تك. ۲. مثلى اولميان. بى مانند. بى نظير.

أَشعار | سـ. عر. جـ. عر. فد: شعر. | با: شعر.

إِشعار | ا « شعر » دن مصـ. افعال | تحريراً بيلديرمه. خبر ويرمه: كيفيتك اشعارينه همت بيورمسى: اشعار اخيره دكين: اشعارات وقعه‌سى نظر اعتباره آلنمدى. | معناسنده «تحريراً» قيدى لسانزده مخصوص اولوب. عربيده على الاطلاق اخبار و انباء ديمكدر. الك زياده كتابات رسميه‌ده مستعملدر. |

إِشعال | سـ. عر. | « شعل » دن مصـ. افعال | اشعله. لنديرمه. ياقه. طوتيشديرمه. پارلاتمه: اشعال قناديل: آتش اشعال ايتدى. | مجـ. شدلنديرمه. ۱۹۰ تشديد.

أَشعّه | سـ. عر. فد: شعاع. | با: شعاع.

أَشغال | سـ. عر. جـ. عر. فد: شغل. | با: شغل.

إِشغال | سـ. عر. جـ: اشغالات. | « شغل » دن مصـ. افعال | ۱. ايش ويرمه. ايشده بولندير مه. اوغراشديرمه. مشغول ايتمه: بو كتابك تحريرى كنديسنى چوق اشغال ايدييور. ۲. ايشدن آليقومه. ديكر بر شيئله مشغول ايده‌رك كندى ايشنه مانع اولمه: سزك ايشكز واردر اشغال ايتمه‌لم. — فر. Occupation militaire تعبير. پنسك « اشغال عسكرى » ديه ترجمه‌سى عادت اولمش ايسه‌ده. اصلا او معنايه كلمه‌مى جكندن. يرينه « استيلا » اقتضاسك لزوم استعمالى. حقنده « قاموس فرانسوى » ده واقع اخطار عاجزانه‌م اوندن صكره لغت يازان بعض ذوات طرفندن دخى تصديق وتأكيداولنمشدر.

أَشفاق | سـ. عر. جـ. عر. فد: شفقت ياخود اوتك مترادفى شفق ديكر شفق. | با: شفقت وشفق.

أَشفَق | صـ. عر. | « شفيق » دن ستف. | ادها ويايك شفقتلى، محبتلى ومرحمتلى: اب ارحم و اشفقمز.

أَشقَر | صـ. عر. | « شقر » دن صتف. | قوله ويا قزيل صاچلى (آدم) وبو طوغمه (آت). آل.

اشقرمَق | اشقرمق. با: ايشقيريق. | مق. ايشقيريق.

أَشقياء | سـ. عر. جـ. عر. فد: شقى. | با: شقى.

أَشقيالق | سـ. خيدودلق، فساد. | جيلق.

اشقين | ياخود اوشقون. سـ. | باغجه راوندى ديكن نبات. رواصل.

أَشَك | سـ. (« اشمك » دن) | يوكه و يتمكه يارار معروف چاريا. حمار، خر، مر. كب: ديشى اشك. اشك ياوريسى، مصر، بغداد اشكى. || مجـ. احمق، عقلسز، ادراكسز، قبا و مثلو سبتسز آدم. || اشك آريسى = بال ويرمز پيان آريسى. || اشك ايكولى = افراط درجه سنده عناد. || اشك اوبونى = ايتيشه‌رك واوريشه‌رق اولنان قبا شاقه. || اشك بالينى = قورى موريه. || اشك خيارى = بر نبات. || اشك ديكنى = پيان انكينارى. || اشك سيكگى = آت سيكگى. || اشك شاقه‌سى = ايتيشه‌رك اولنان قبا شاقه. || اشك طور. پى = بر جنس نبات. || اشك قوردى. پراشكى = گيوه. || اشك قولاغى = اذن الحمار (نبات).

أَشْك | سـ. فا. كوز ياشى، دمع: | اشك تحسر = حسرتدن آقان كوز ياشى: اشك شادى = مسرور ريتدن آقان كوز ياشى.

أَشك أفشان | ياخود اشك | فشان. صـ. فا. كوزياشى صاچان. دوكن، آغلايان.

أَشكال | با: شكل. | سـ. عر. جـ. عر. فد: شكل.

إِشكال | سـ. عر. | « شكل » دن مصـ. افعال | اشبهه‌لى ومغلق اولمه. مشكلك. كوچلك: بو خصوصده اشكاله اوغرادم. فـ. | « مشكل » كلمه‌سندن دخى آكلاشيلديغى اوزره. تعديه معناسنى افاده ايتمديكندن، كوچلشديرمه و مشكلنديرمه معناسيله استعمالى خطادر. |

أَشكبار | صـ. فا. (اشك. باريدن) | چوق آغليان: اشكبار اولمق.

أَشكجك | وتخفيفاً اشجك. سـ. | كوچك مركب.

أَشكجه | واشكجه‌سنه. صـ. حـ. | مركبه ياقيشير بر صو. رتده، قبالق وجماقله: اشكجه اوينايور: اشكجه‌سنه حركت ايدييور.

أَشكجى | سـ. مركب سوريجيسى. | بر ويا بر قاج مركبله طاش طوپراق وسائره طاشيان.

أَشكجيلك | سـ. مركبله طاش | طوپراق وسائره طاشيقى صنعتى، مركب سوريجيلكى.

أَشكريز | صـ. فا. اشك. ريختن | كوز ياشى دوكن. چوق آغليان.

إِشكل | ياخود اشكيل. سـ. | عر. « شكل » ياخود اشكال » دن غا | ۱. شبهه، ظن. واهمه، كان، وسوسه: اونك حقنده اشكام واردر. ۲. مشكل، حلى زور مسئله، كوچلك: بوندە بر اشكل كورييورم.

أَشكلك | سـ. قبالق، بدلالق، | حماقت، مناسبتسزحال وحركت: اشكلك ايتدى: اشكلك لازم دكل.

إِشكللَنمَك | يا اشكيللنمك. فل. | شبهه ووهمه دو. شمك. شبهه‌لنمك، وسوسه ايتمك: اونك حقنده اشكللندم.

إِشكللى | يا اشكيللى. صـ. وهم و | شبهه‌يه تابع، وسوسه‌لى، موسوس: اشكللى بر آدمدر.

أَشكَنمَك | فل. ۱. مركب | تدارك ايدوب بيتمك، مركبلى اولمق. ۲. اشكجه فعل وحركتنده بولنمق، اشكلك ايتمك: آرتق اشكلمه.

إِشكَمبه | يا اشكنبه. سـ. | فا. | اشكمبه‌دن | اوت يين حيوانلرك ايكنجى معده‌سى. | مجـ. قارن، بوغاز، يمك غائله‌سى: ساده اشكمبه‌سنى دوشونيور. || اشكمبه چوربه‌سى = تطهير اولنمش اشكمبه دن پاپيلان چوربه. || اشكمبه‌نى طولديرمق = حيوان كبى چوق يمك. || اشكمبه‌دن سويلك = بر ايشدن معلوماتى اولمقسزين كندىلكندن اويديروب سويلك. = ص. اشكمبه شكل وبيچمنده: اشكمبه فنار؛ اشكمبه صورتلى.

إِشكَمبه‌جى | سـ. ۱. اشكمبه | صاتان آدم. ۲. اشكمبه چوربه‌سى پاپوب دكانده صاتان آدم؛ اشكمبه‌جى دكانى.

إِشكَنبه | اشكنبه‌جى. | با: اشكمبه، | اشكمبه‌جى.

إِشكَنجه | سـ. فا. ۱. اوائلده مجرمين و مظلومينه ويريلن عذاب وعقوبت كه انواعى اولوب مخصوص آلات ايليسانه. لرى‌ده وار ايدى: اشكنجه ايتمك: اشكنجه‌ده اولمق: اشكنجه بوكون قانوناً ممنوعدر. ۲. مرالفوز قيصاحى.

أَشكين | صـ. ۱. اشن. قوشان. | چابق يورويشلى، بوروك (آت) ۲. يورويشك يورغه دخى ديلن بر نوع مخصوصيله يورويور (آت). = سـ. ۱. يورويش: اشكينى آجيق آت. ۲. آتك بر نوع يورويشى كه فاصله‌سز ومنتظم بر آديمله سرعتلى يورتمكدن عبارتدر، يورغه.

أَشكينجى | سـ. سپاهيلرك بالفعل | سفره قوشان صنفى.

أَشكينلِمز | صـ. منتظم يورويشى | اولميان (آت).

أَشكينلى | صـ. چابق ومنتظم يو- | روين (آت). يوروك.

أَشلَشمَك | فل. ۱. اش وآر. | قداش بيمدا ايتمك. ۲. (قوشلر وسائره) چفت اولمق. ۳. معادل ومشابه اولمق.

أَشلِمَك | فل. (بر) قازيلوب | چقورلاشمق.

اشمار | سـ. كوز قيرپمه، رمز، | اشارت.

إِشمام | سـ. عر. | « شم » دن | مصـ. افعال | ۱. قوقلاتمه. ۲. خفيف صورتده وضمناً حس ايتديرمه. ۳. ر. (ضمه ويا كسره‌يى) آنجق حس اولنه جق وتام بر هجا تشكيل ايده‌ميه‌جك صورتده خفيف تلفظ ايتمه.

أَشمَك | فـ. قازمق، قازيمق. | طيرميقلامق، حفر ايتمك: چقور اشمك. = فل. ۱. كزمك. سورتمك، قوشمق. ۲. برخدمتك ايفاسنه وعلى الخصوص سفر وغزايه مسارعت ايتمك: اشن سپاهيلرك چوغى شدت شتادن قيرلديلر. ۳. (آت) اشكين ويورغه يورتمك.

أَشمه | سـ. اشمك فعلى. با: | اشمك.

آشمه | سـ. قومسال پرده نيمان | ايدن صو پيكارى.

اَشنَع { ص. عر. | « شنيع » دن ستة | دها ويا پك جركين ومنفور ومكروه .

اَشنمك { فل. (حيوان) آياغيله يرى قازيمق، دفع حا. جت ويا قاشيمق و يايم آرامق ايچون توزى طوپراغى قاريشديرمق : كدى، طاؤق اشنمك .

اُشنه { سث. عر. تا. يوصون .

اُشنيّه { صث. عر. تا. فصيلهٔ اشنه = يوصون قبيلندن اولان نباتات. (فر. Algues.)

اَشواق { سند. جـ. عر. فد : شوق. با : شوق .

اِشهاد { سند. عر. | « شهود » دن مصـ. افعال | شاهد كتيرمه، شاهد چيقارمه، شهادت ايتديرمه : كنديسنى اشهادايچون محكمه‌يه كتيرمشيدى .

اَشهَب { صـ. عر. ة : شهباء . قير (آت). || حلب الشهباء = خانه‌لرى بياض طاشدن اولمق حسبيله حلب شهرينه اطلاق اولنور .

اَشهَر { صـ. عر. | « شهير » دن ستة. | دها ويا پك مشهور ونامدار : اشهر شعراى زمان .

اَشهَل { صـ. عر. ة : شهلاء. | « شهل » دن صث. | الا. قويو ماوى. | مؤنثى دها مستعملدر : | شهلا كوزلى .

اَشه لَمك { فة. ١. (طوپراق. كول. آتش وسا. ژمنى) قاريشديرمق، خفيفجه اشمك. ٢. آرامق، آراشديرمق، تحرى ايتمك. ٣. قيشقيرتمق. تحريك ايتمك .

اَشه لَمه { سـ. اشه‌لمك فعلى. با : اشه‌لمك .

اَشهى { صـ. عر. | « شهى » دن ستة. | دها ويا پك آرزو اولنور، پك لذتلى .

اَشياء { سند. جـ. عر. فد : شئ. با : شئ. = تر. فد. كبى ١. مفروشات وسائر اولوازمى : اشيالرى (اشيالى) بوكون طاشيه‌جغز. ٢. البسه وچاشير ويتاق وسائر مالزم : اشيالرمى (اشيامى) واپور ه كوندردم : يكى طوتدىغمز خدمتجى اشياسنى آلمغه كيتدى. ٣. يوك. حموله : اشيا واغونى. ٤. غير ذى‌روح مواد : اشخاص واشيا حقنده مستعملدر .

اَشياخ { سند. جـ. عر. فد : شيخ. با : شيخ .

اَشيك { سـ. | « اشمك » دن | ١. قپو سوگه‌لرينك طيامى. نديمى آغاج ويا طاش ياصامق، عتبه. سده. آستان. ٢. سراى وقوناق قپو سنك اوكى، دركاه. باركاه، دربار. آستانه. || اشيك آغاسى = تركستانده حاجب. قپو آغاسى. || اوده اشيكده = اوك داخل و خارجنده. || اشيكه چيقمق = طشره كيتمك. || ساز اشيكى = آلات موسيقيه تلارينك بنديرلديكى كوپرنجك .

اِص { ياخود ايص سـ. ١. صا. حب، مالك. افندى : لطف اصى = لطف صاحبى؛ اصنى آغرليان ايتمه كميك آنار. ٢. شنلك. معموريت. | بو ايكنجى معناسنك « اصسز آطه » كبى تعبيراتدن آلنمش اولمسى ملحوظدر، حالبوكه او تعبيراتك « صاحبسز. خالى » معناسيله استعمالى ملحوظدر.)

اِصابَت { سث. عر. | « صواب » دن مصـ. افعال | ١. راست كلمه. طوغرى وارمه، يرينى بوله : اوق هدفه، قور. شون آوه اصابت ايتدى. ٢. طوغرى بر رأى ومطالعه‌ده بولنمه : سويلديكنده نادراً اصابت ايدر : اصابت بيوردىكز. ٣. دوشمه، طوتمه. طوقنمه : فلانه قرعه. نزول، صاعقه اصابت ايتدى. ٤. مناسب و تام وقتنده اولان ايش و فعل وحركت : اصابت اولدى : اصابت كه سزده بولنديكز. || اصابت عين. اصابت نظر = كوز دكمه. || اصابت قرين. اصابت معتاد = دائما اصابت ايدن. صائب، طوغرى. = ح. پك مناسب، پك اى، اى اولدى .

اَصابع { سند. جـ. عر. فد : اصبع. با : اصبع .

اَصاغِر { صند. جـ. عر. فد : اصغر. با : اصغر .

اِصاغه { قالبه دوكمه وافراغ معناسيله چوق قوللا. نيليور سه‌ده. عربيده « برشيئه بر شكل وهيئت مخصوصه ويرمه وقيومجيلق ايتمه » معناسنه كان « صوغ » ماده‌سى اصلا افعال بابندن كلديكندن، غلطدر. آنجق « صياغت » كلمه سنك بو معنايه كلديكى « تاج العروس »ك مستدركاتنده مبين اولمغله. اصاغه يرينه بو قائم ايديلهبيلير .

اَصالَت { سث. عر. | كوك ديمك اولان « اصل » دن | ١. كوكلى و اساسلى اولمه، رسوخ، متانت. ٢. زادكانلق، نجابت، صوى ونسب صاحبى اولمه : اصالت آنجق مدار تربيه وظرافت اولديغجون مقبولدر. ٣. بالذات كندى ايشجون و كندى نامنه حركت، وكالتسك ضدى : اصالت طريقيله .

اَصالةً { ح. عر. بالذات كندى ايشجون، وكالت طريقيله اولهرق : هم كندى طرفندن اصالةً هم فلان طرفندن وكالةً تبريكه كلدم؛ شمدىيه قدر وكالت ايتمكده ايكن بو دفعه اصالةً مأمور اولدى .

اَصالَتلو { اصالتلى. ص. صوى ونسب صاحبى، نجيب. اصيل. — انشاده وكتابت رسميه‌ده سفرايه وسائر اجانب كبارينه ويريلن عنوانلر .

اِصبَع { سند. عر. جـ : اصابع. | عربيده همزه و بابك حركات ثلثه‌سيله قرائتى جائز ايسه ده لسانمزده كسره ايله دها مستعمل اولوب. حتى اوچيده « اصبى » تلفظ اولنور. | ١. بارمق، انكشت. ٢. اولچى بارمغى. آرشينك يكرمى درتده برى .

اَصَحّ { صـ. عر. | « صحيح » دن ستة. ادهاويا پك طوغرى، اك صاغلام : اصح روايانه كوره .

اَصحاب { سند. جـ. عر. فد : صاحب. با : صاحب. — اصحاب رسول الله (صلعم) وساده‌جه اصحاب = فخر كائنات افندمزك صحبت نبويلرينه و رؤيتلرى شرفنه نائل اولان ذوات، صحابه : اصحاب كرام .

اِصدار { سند. عر. | « صدور » دن مصـ. افعال | بر امر وفرمان ويا برات صدور ايتديرمه. چيقارمه : بر برات عالى اصدار بيورلدى .

اَصداف { سند. عر. فـ : صدف. با : صدف .

اَصدِقاء { سند. جـ. عر. فد : صديق. با : صديق .

اِصرار { سند. عر. | « صر » دن مصـ. افعال | آياق باصوب طورمه، بر فكر و دعواده ثبات ايدوب دونمه‌مه .

اِصرتمق { اصرمق، اصرغان و سائره با. ايصيرتمق وسائره .

اِصسز { ص. ١. صاحبسز، اها. ليسز، خالى : اصسز آطه. ٢. معمور يتدن محروم، شنلكدن عارى .

اِصطِبار { سند. عر. | « صبر » دن مصـ. افتعال | صبر و تحمل ايتمه. فاتلانمه. ديشنى صيقوب طيانمه .

اِصطَبل { سند. عر. با : اسطبل .

اُصطُرلاب { سند. عر. با : اسطرلاب .

اِصطِفاء { سند. عر. | « صفو » دن مصـ. افتعال | سچمه. انتخاب .

اِصطِلاح { سند. جـ. عر. فد : اصطلاحات. | « صلح » دن مصـ. افتعال | ١. بر علم وصنعته مخصوص كلمه و تعبير، عموجه معلوم اولان معناى لغويسندن بشقه علمى وفنى بر معناى متفق عليه ايله مستعمل لغت : اصطلاح طبى، اصطلاحات رياضيه. ٢. كنايه واستعاره صورتيله قوللانيلوب موضوع لهنك غيرنده استعمال ايله مثل حكمنه كچمش تعبير : آذربيجانه اصطلاحنده شو معنا ايله قوللانيلير. ٣. هر كسك آكلاميديغى وتكلمده غير مستعمل غريب و مغلق لغت : اصطلاح پاره‌لامق = بويله لغتلر قوللانمق .

اِصطِلاحپَرداز { ص. فا. | « ا. صطلاح - پر. داختن | غريب و مغلق لغتلر قوللانان، اصطلاح پاره‌لايان .

اِصطِلاحى { ص. عر. ة : اصطلاحيه. علوم وفنون وصنايعه مخصوص كلمات وتعبيراته منسوب و متعلق : بر كلمه‌نك معناى اصطلاحيسى؛ تعبيرات اصطلاحيه .

اِصطِياد { سند. عر. | « صيد » دن مصـ. افتعال | آولامه، آوه كيتمه : اصطياده چيقمشيدى .

اِصعاد { سند. عر. | « صعود » دن مصـ. افعال | يوقا. ري چيقارمه. يوكسلتمه .

اَصعَب { صـ. عر. | « صعب » دن ستة. | دها ويا پك كوج ويا صرب : اصعب امور: اصعب طرق .

اِصغاء { سند. عر. | « صغو » دن مصـ. افعال | ١. دينكه‌مه، قولاق ويرمه، استماع، برينك مطلوبنى نظر اعتباره آلوب قبول ايتمه، اسعاف : رجاسى

اصغا اولندی. ۲. ط. جکر و قلب وسائر اعضا، داخلیه‌نك خرلدیسی وضرباتی دیکله‌مه.

أَصغَر | ص. عر. ة: صغری. ج: أصاغر | اصاغر. | «صغیر» دن ستف. | دها و یا پك کوچك، اکبرك مقابلی: اصغر اولادی: اصاغر و اکابر = کوچکلر و بیوکلر. | اصغار وکبار دها مستعملدر. | با: صغری.

أَصغار | سند. ج. عر. فد: صغر. | با: صغر.

أَصفَر | ص. عر. ة: صفراء. | «صفرت» دن صف. | صاری، زرد: بحر اصفر = صاری دکیز. || بنی اصفر = وقتیله آورو پالیلردن مجهول بر قومه ویریلن لقبدر. | با: صفراء.

إصفِرار | سند. عر. | «صفرت» دن مصد. افعلال | صارارمه: اصفرار اوراق. ة.

أَصفِیاء | سند. ج. عر. فد: | صفی. | با: صفی.

أَصل | سند. عر. ج: اصول. ۱. کوك. یخ: آغاجك اصولی و فروعی. ۲. دیب، کوتوك. بن. ۳. تمل، اساس، قاعده: اصلی چیروك. ٤. مبدأ، حال ابتدائی. مصدر. باش، بر شیئك چیقدیغی و با. شلادیغی یر. منبع: بونك اصلی نره‌ده‌در؟ خسته لفك اصلی آکلاشیله‌مدی. ٥. صورت ویا ترجمه اولیوب ایلك حالنده بولنان: صورتی اصلنه مطابقدر؛ ترجمه‌سنی بولدیمسه‌ده اصلی آرایورم. ٦. حقیقت، صحت، کرچك وواقع اوله: بوحوادثك اصلی یوقدر: ادعا ایتدیکی ضرر وزیانك اصلی وارمیدر؟ ۷. صوی. نسب: اصلی بللیدر: * اصل ونسلی مجهول: بد اصل. || اصل ونسل = نسب، صوی: اصل ونسلی معروف. || نه اصل، براشه‌رك «نصل» ودها طو. غریبی «ناصل» اولمشدر. با: ناصل. = ج. «اصول»ك معانیه مخصوصه‌سیجون با: اصول.

أَصلاً | ح. عر. ۱. اساساً. عن اصل. ذاتاً. ة. ۲. صویجه. نسب جهتنجه: اصلاً ونسلاً شرافتی انکار اولنمه‌مالی. ۳. اجله منفیه‌ده تنویلنمز | هیچ، قطعاً. هیچ بر وقت. ابداً: اصلا خبره یوقدر: کندیسنی اصلا کورمدم: اصلا کیتمیه‌جکم.

إصلاتمَق | اصلاق وسائره با: ایصلاتمق وسائره.

إصلاح | سند. عر. ج: اصلاحات. | «صلح» دن مصد. افعال ۱. ایی برحاله‌قومه، اییلشدیرمه. دوزلتمه: دائره‌سنی اصلاحه موفق اولدی. ۲. قصور ونقایصنی اکمال ومسا. ویسنی رفع ایله حال مکملیته قویمه: محاکمك اصلاحنه مأمور اولدی. | بو معنا ایله الثه زیاده جمعی اصلاحات قوللانیلیر: | یمن اصلاحاتی: اصلاحات ملکیه، عدلیه: اجرای اصلاحات. = روم ایلینك مناستر جهتنده «ایی، خوش» معناسیله صفت کبی قوللانیلیر. || اصلاح حال = کندی حالنی اییلشدیرمه. صلاح حال حاصل ایتمه: اصلاح حال مشغول ایدی. || اصل و فصل، اصل واساس = صحت، حقیقت: یونك اصل وفصلی، اصل واسا. یی یوقدر، بسبتون اساسسزدر. || اصل ونسل = نسب، صوی: اصل ونسلی معروف. || نه اصل، براشه‌رك «نصل» ودها طو. غریبی «ناصل» اولمشدر. با: ناصل. = ج. «اصول»ك معانیه مخصوصه‌سیجون با: اصول.

إصلاحِیَّه | ص. فا. | اصلاح. پذیرفتن ادوزلتمه وتعمیر قبول ایدن. قابل اصلاح: بو حال اصلاحیه‌پذیر دکلدر. | بویله ایکی لسانه منسوب آلاجه تعبیرات طبع سلیمه خوش کلدیکندن. قابل اصلاح دیمك اولادر. |

أَصلَح | ص. عر. | صالح | دن ستف. | دها ایی. مرجع: اصلح موجود بودر.

أَصلَحَهُ اللهُ | اصلحك الله. | اصلحهم الله. اصلحنا الله. اصلحکم الله! صو. رتلرنده «الله اصلاح ایلیه» معناسیله واکثریا محتاج اصلاح اولانلر حقنده استهزا طریقیله ایراد اولنور دعا تعبیرلریدر.

أَصلزاده | و دها طوغریسی | اصیلزاده. ص. فا. ج: اصلزادکان. صویلی. اصیل. نسیب. نجیب. | «زادکان» تعبیر ناقصی. یونك جمعندن غلط اولمه کرکدر. |

أَصلسِز | ص. اصل واساسی و صحت وحقیقتی اولمیان. یالان. کاذب: اصلسز حوادث نشر ایدنلر.

أَصلَع | ص. عر. | «صلع» دن صف. | باشنك اوکی طرفی قیلسز. باشنك اوکی طرفنده صاچی دوکلش. طاسلاق.

ایدرسه بر مأموریته نصبی مقرردر. || اصلاح ذات البین = بارشدیرمه. آره‌لرینی بولمه. || الله اصلاح ایلیه = محتاج اصلاح اولانلر حقنده استهزا طریقیله ایراد اولنور دعادر.

إصلاحیَّه | ص. فا. | اصلاح. پذیرفتن ادوزلتمه وتعمیر قبول ایدن. قابل اصلاح: بو حال اصلاحیه‌پذیر دکلدر. | بویله ایکی لسانه منسوب آلاجه تعبیرات طبع سلیمه خوش کلدیکندن. قابل اصلاح دیمك اولادر. |

أَصلَح | ص. عر. | صالح | دن ستف. | دها ایی. مرجع: اصلح موجود بودر.

أَصلَحَهُ اللهُ | اصلحك الله. | اصلحهم الله. اصلحنا الله. اصلحکم الله! صو. رتلرنده «الله اصلاح ایلیه» معناسیله واکثریا محتاج اصلاح اولانلر حقنده استهزا طریقیله ایراد اولنور دعا تعبیرلریدر.

أَصلزاده | و دها طوغریسی | اصیلزاده. ص. فا. ج: اصلزادکان. صویلی. اصیل. نسیب. نجیب. | «زادکان» تعبیر ناقصی. یونك جمعندن غلط اولمه کرکدر. |

أَصلسِز | ص. اصل واساسی و صحت وحقیقتی اولمیان. یالان. کاذب: اصلسز حوادث نشر ایدنلر.

أَصلَع | ص. عر. | «صلع» دن ستف. | باشنك اوکی طرفی قیلسز. باشنك اوکی طرفنده صاچی دوکلش. طاسلاق.

أَصلی | ص. عر. ة: اصلیه. | «اصل» دن سمع. | ۱. ابتدا کی. الثه اول کی. قدیمی: شکل اصلیسی؛ هیئت اصلیه‌سی. ۲. بر شیئك فروعنه ویا صورت وترجمه‌سنه عائد ویا عارض اولمیوب کندیسنه منسوب و متعلق اولان. ذاتی: متن اصلیسی: قواعد اصلیه‌سی. ۳. الثه باشلی. اساسی: مأموریت اصلیه‌سی: خط اصلی = دمیر یول خطو. طندن آنا خط.

إصلیق | با: ایصلیق.

أَصَمّ | ص. عر. | «صم» دن صف. | ۱. صاغیر. ایشیتمز. ۲. سسز. صداسز. صاغیر. ۳. ایجی طولی اولمغله اورلدقده طینلامیان. || ر. صرف عربیده مضاعف دخی دینلن وعین‌الفعل ایله لام الفعلی بر جنسدن اولان فعله دینور. || ص. واحد قیاسی ایله نسبت مشترکه‌سی اولمیان (عدد ویا مقدار). || ط. ایجی معلول اولمغله اورلدقده طونوق بر سس جیقاران (کوکس وسائره).

إصمارلامَق | اصمارلامه و سائره. با: ایصمارلامق وسائره.

أَصناف | سند. ج. عر. فد: | صنف. با: صنف. = سد. تر. | اسناف تلفظیله مفرد وجمع کبی قوللانیلیر. | وقتیله منتظم صنفلره منقسم اولان صنعتکران ودکانجیلر طاقلری: یورغانجی، بقال، باقیرجی اصنا. فی. || اصناف کتخدالری = هر اصنافك حکومتجه ایشلرینی کورن وکندیلرینك کفالت وسائر ایشلرینه باقان ووکیلرینی طوپلایان آدم. که ایجلر. ندن انتخاب اولنوب حکومت طرفندن تصدیق اولنور. || اصناف اوجه‌سی | و طوغریسی اوجه‌سی | = هر اصنافك اجتماع ومذاکراتنه مخصوص محلی و عقد ایتدکاری مجلس. = ص. تر. | مفرد کبی | صنعتله ویا دکانجیلقله مشغول. کار وکسبله کچین: اصناف آدم.

أَصنافجه | ص. ح. ۱. اصنافه یاقیشیر بر صورتده: اصنافجه برعمر سوریور: اصنافجه سویلیه‌لم. ۲. اصناف صره و ترتیبیله. اصناف هیئتیه. اصناف بیننده: اصنافجه کیتدك: اصنافجه دفتر آچوب اعانه طوپلادیلر. || ح. تصرف واقتصاده رعایت ایلیه‌رك.

أَصنافلِق | سد. دکانده ویا کوندە. الکه اولرده ایشلین ویا دکانده اوقق تماك شیشلر صاتان صنعتکران واهل کسبك حال و صفت وایشی: اصنافلق وقتیله محقر دکادی: شمدی اصنافلغه تنزل ایدن یوقدر.

أَصنام | سند. ج. عر. فد: | صنم. با: صنم.

أَصوات | سند. ج. عر. فد: | صوت. با: صوت.

أَصوَب | ص. عر. | «صائب» دن ستف. | دها اصابتلی ویا طوغری، دها اصابتلی. الثه مصیب: اصوب افکاره تابع اولمق.

أصول (سند. ج. عر. فد: اصل. با: اصل. — ۱. بر علم وفنك قواعد اصليه‌سندن و تطبيقاتنه كيريشمك دن اول بيلمكى اقتضا ايدن مبانيسندن بحث ايدن علم: اصول فقه، اصول حديث. ۲. مبانى، مبادى: اصول هندسه. ۳. ترتيب. نظام، قاعده: اصول موسيقى: طريقتك اصول واركانى. ٤. تر. فد. اسلوب، طرز، يول: اونك اصولى بودر: بو اصول ايله. ٥. يواشلق، ملايمت. نازكانه طور: اصول ايله يرندن قالديردى. | بو معناده «اصولت» بوندن ويا «سهولت» دن غلطدر. | دها زياده يواشاق بيان ايچون اصوللە (يعنى اصول ايله) تعبيرينه ادات تصغير دخى علاوه اولنه‌رق «يواشجه‌جك» معناسيله: اصوللەجق ديرلر. | «اصولاجق» يازمامەلى. |

أصولسز (ص. ترتيب و نظامه مغاير، نظامسز: اصولسز حركت. — ج. نظامسزلق: اصولسز سويليور.

أصولى (ص. عر. ة: اصوليه. بر علم وفنك اصولنه مطابق ويا منسوب ومتعلق.

أصوليون (سند. ج. عر. ۱. اصول فقه واصول حديثه توغل ايدن علما. بو ايكى علمك مناسبتى. ۲. طبك بر اصول مخصوصه سنه تابع اطبا. | فر. Methodistes. |

أصى (اصيقى وسائره. با: ايصى وسائره.

أصيرق (اصيرغان وسائره. با: ايصيرمق وسائره.

أصيل (ص. عر. | «اصل» دن (شخ.) صويلى، اصل و نسب صاحبى، نجيب: اصيل آدم. ۲. وكالت طريقيله حركت ايتيوب اصالةً وكندى نامنه حركت ايدن: وكيلك اصيلدن فرقى يوقدر.

أصيلانه (ص. اصل ونسب صاحبنه لايق: اصيلانه بر طورله حركت ايديور.

أصيلزاده (سند. عر. | لغت آنفه‌نك «ة» نك اظهار واضماريله ايكيده آيريلەرق، هر برى بر معناده قوللانيليور.) قاتمه، ربط، علاوه، ضم، الحاق: چفتلكنه بر قاج تارله دها اضافه ايتدى. — عربى تعبيزائده اضافت يرينه: لدى الاضافه، عندالاضافه = اضافت حاتنده.

إضافى (ص. عر. ة: اضافيه. ضم وعلاوه والحاقه متعلق. || ر. مضاف ايله مضاف اليه آره‌سنده‌كى نسبته منسوب، اضافته متعلق: قاعدهٔ اضافيه.

إضافت (سند. عر. ج: اضافات. | ص. ثقلت اضافيه = اجسام مختلفه‌نك حجملرينه نسبتله اولان آغرلقلرى كه صويك واحد قياسى اتخاذ اولنمسيله ارقام مخصوصه ايله تعيين اولنور؛ آلتونك ثقلت اضافيه‌سى بودر. | « ضيف » دن مصد. اضافه ايتمه، فوت ايتديرمه، افاده: اضافهٔ وقت = وقتى بوشنه چكيرمه.

إضافه (سند. عر. | « ضياع » دن مصد. افعال | غائب ايتمه، محو وتلف ايتمه، فوت ايتديرمه، افاده: اضافهٔ وقت = وقتى بوشنه چكيرمه.

إضاءه (سند. عر. | « ضوء » دن مصد. افعال | ايشيق ويرمه، آيدينلق ايتمه. ضيالاندير. مه: بر موم اوطه‌يى اضائه ايديوردى.

إضحوكه (سند. عر. | « ضحك » دن | اكوله‌جك شيء، لطيفه. قومديه‌يى ترجمه ايچون مضحكه يرينه اضحوكه‌نك قبولى دها موافق ايدى.

أضحى (سند. ج. عر. | فد: | اضحاة غير مستعملدر. | قربانلر: عيد اضحى = قربان بيرامى.

إضرار (سند. عر. | « ضرر » دن مصد. افعال | ضرر ايتديرمه، زيانه اوغراتمه: همينسلرينى اضرار ايتمك ايستين انسان دكلدر.

إضطراب (سند. عر. | «ضرب» دن مصد. افتعال | صيقنتى، عذاب، بيوك زحمت واذيت: اضطراب ايچنده‌در: باش آغريسى كنديسنه چوق اضطراب ويريور.

إضطرار (سند. عر. | « ضرر » دن مصد. افتعال | مجبور وناچار اولمه، مجبوريت، چاره‌سزلك.

إضطرارى (ص. عر. ة: اضطرارىه. مجبوريت تحتنده اولان، اختيارى اولميان، مجبورى.

أضعاف (سند. ج. عر. فد: ضعف. با: ضعف.

إضعاف (سند. عر. | « ضعف » دن مصد. افعال | ۱. ضعيفلاتمه. قوتنى ازاله ايتمه. ۲. ايكى قات ومضاعف ايتمه.

أضعف (ص. عر. | « ضعيف » دن ستة. ادها ضعيف. الله قوتسز، پك عاجز: اضعف عباد.

أضغاث (سند. ج. عر. | فد: «ضغث» غير مستعملدر. | قاريشيق شيلر. اضغاث و احلام = قاريشيق رؤيالر. | يا. لكز بو تعبيرده قوللانيليور. |

أضلاع (سند. ج. عر. فد: ضلع. با: ضلع.

إضلال (سند. عر. | « ضلال » دن مصد. افعال | ضلاله دوشورمه، طوغرى يولى شاشيرتمه، كمراه ايتمه. آزديرمه.

إضمار (سند. عر. | « ضمور » دن مصد. افعال | كيزلەمه، صاقلامه، اخفا. اظهار مقابلى: اظهارى كوچ اضماري‌ده كوچ بر درد.

إضمحلال (سند. عر. | مصد. افعلال | محو و مضمحل و نابود اولمه.

أضياف (سند. ج. عر. فد: ضيف. با: ضيف.

إطاره (سند. عر. | « طيران » دن مصد. افعال | ۱. اوچورمه، طيران ايتديرمه. ۲. سريعاً كوندرمه، يوللامه. ارسال: طرفنه بر نامه اطاره اولندى.

إطاعت (سند. عر. | « طوع » دن مصد. افعال | ديكله‌مه. آنلمان امره كوره حركت. انقياد. مطيع وتابع اولمه: اونه. اوامر حكومتنه اطاعت ايتمك. || عدم اطاعت = اطاعتسزلق، سركشلك، مخالفت. || عرض اطاعت = سركشلكدن دونوب مطيع اولمه: اشقيا عرض اطاعت ايتديلر.

إطاعتسز (ص. اطاعت وانقياد ايتمز. مطيع اولماز. سركش.

إطاعتسزلق (س. اطاعت و انقياد ايتمه‌مه. مطيع اولمايان حالى. سركشلك.

إطاعتلى (ص. بيوكلرينى دكلر. آلديغى امره امتثال ايدوب مخالفت ايتمز، مطيع منقاد: پك اطاعتلى چوجقدر.

إطاله (سند. عر. | « طول » دن مصد. افعال | اوزاتمه، تمديد. || اطالهٔ لسان = دىل اوزاتمه، ناسزا سويلمه، حدى تجاوز ايتمه || اطالهٔ يد = ال اوزاتمه، غصب، ظلم.

إطام (سند. عر. ط. يول وفضلا. تك طوتلسى. | قوللا. نلمامش ايسه‌ده، عسرت يول كبى مركباته مرجع وشايان قبول كوزل برلغت مخصوصه‌در. |

أطبّاء (سند. ج. عر. فد: طبيب. با: طبيب.

أطباق (سند. ج. عر. فد: طبق. با: طبق.

إطراء (سند. عر. | « طراوت » دن مصد. افعال | مدح وثناده مبالغه، حقندن زياده مدح ايتمه.

إطراد (سند. عر. | « طرد » دن مصد. افتعال | بر برى آرقه‌سندن و منتظم بر اصول وترتيبده جريان: اطراد اوزره كيتمبور: هواده اطراد يوقدر: اطراداً للباب = بابنك قاعده. سنه مطابق كلك ايچون.

إطّرادسز (ص. بر نسق و اسلوبده كيتمين، هيچ بر قاعده‌يه تابع اولميه‌رق ترتيبسز كيدن: هوالر بوقيش‌لك اطرادسز كيديور.

إطّرادسزلق (س. بر اصول و ترتيبه تابع اولمقسزين جريان. جريانده ترتيبسزلك. قاعده‌سزلك: هوالك بو يازكى اطرادسزلغى.

أطراف (سند. ج: عر. فد: طرف. با: طرف.

اَطرافلی | ص. ۱. آرقه‌لی. آرقه‌ی. ۲. تی قوتلی. ۲. تفصیلی. تلی. مفصل: اطرافلی معلومات ویردی.

اَطرافلیجه | ص. اولدیجه تفصیلی. تلی. خیلی مفصل. — ج. تفصیلاتله. مفصل اوله‌رق، هر طرفی تحقیق ایدرك: اطرافلیجه یازمق.

اِطعام | سند. عر. | «طعام»دن مص. افعال | یمك یدیرمه: اطعام محتاجین.

اِطعامیه | سف. عر. بعض خانقاه وتفیه‌نك فقرایه یمك یدیرمكه مخصوص مخصصات موقوفه‌لری.

اَطعِمه | سند. ج. عر. فد: طعام. با: طعام.

اِطناء | سند. عر. | «طنو»دن مص. افعال | سوگندیرمه: آتشی باصدیرمه: یانغین اطفا اولندی. || مج. تسکین. باصدیرمه: اطفای ثائرهٔ فساد. || ما. اطفاء دیون = بورجك فه‌ئیله برابر رأس المالدن دخی سنه‌دن سنه‌یه برر مقدار تأدیه‌سی. | فر. Amortissement. |

اِطفائیّه | سف. عر. یانغین سوگندیرمكه مخصوص الای وهیئت: اطفائیه آلایی: اطفائیه آرابه‌لری.

اَطفال | سند. ج. عر. فد: طفل. با: طفل.

اَطلاس | سـ. با: اطلس.

اِطّلاع | سند. عر. ج: اطلاعات. | «طلوع»دن مص. افتعال | مطلع وخبردار اوله. کسب وقوف. آگاه اوله: کسب اطلاع ایتمك = معلومات آلمق. واقف اولمق: بو بابده‌کی اطلاعاتی ناقصدر. | «ایتمك» فعل اعانه‌سیله قوللانیلیر، «کسب» ایله ویا دیگر صورتله استعمال اولنور. |

اِطلاق | سند. عر. | «طلق»دن مص. افعال | ۱. صالیورمه، قویورمه. تخلیص. تخلیهٔ سبیل: اسیرلری، محبوسینی اطلاق ایتدیلر. ۲. عفو. صفح، حبس وسائر جزادن قورتارمه: اطلاق اولندی: اطلاقه نائل اولدی. ۳. بوشامه: زوجه‌سنی اطلاق ایتدی. | بو معناده «تطلیق» دها مستعملدر. | ٤. قید وحصردن قورتاروب عمومیت اوزره قوللانمه. شمولندیرمه: بتون سیاه آدملره زنجی اطلاق اولنیور. ٥. اسم ویرمه، تسمیه: کوچك کتابلره رساله اطلاق اولنیور. | تعمیم صورتیله دردنجی معنادن مأخوذدر. | || اطلاق عنان = توجه. عزیمت. || اطلاق لسان = آغزه کلنی سویله. || اطلاق ید = خیر ایشله. || علی الاطلاق = قیدسز وحصر وتخصیص ایتمکسزین. عمومیت اوزره: علی الاطلاق آورو. پالیلره فرنك ویرمك.

اَطلس | سند. عر. | تویسز وپارلاق «ساتن» دن ایوزی ایپك وتره‌سی پامووق معروف برجنس قماش. آطلاس. دیبا. || هـ. فلك اطلس = هیئت قدیمه‌ده ثوابتی حاوی اولان فلكك اوستنده وکافهٔ افلاکی محیط اولان وتحومدن بسیتون خالی زعم اولنان فلك موهوم. || ص. خریطه مجموعه‌سی، بتون کرهٔ ارضك خریطه‌لرینی صره‌سیله جامع کتاب ویا علم نباتات وحیوانات وهندسه کبی بر فنك اشکالی مجموعه‌سی. با: آطلاس.

اِطماع | سند. عر. | «طمع»دن مص. افعال | طمعه دوشیرمه، حرصلاندیرمه.

اِطمِئنان | سند. عر. | «طمئنان»دن مص. افعلال | ۱. امین اوله، امنیت، صاغلامق. ۲. برینه امنیت ایتمه، وثوق. اعتماد: اوآدمه اطمئنانم واردر. ۳. شبهه‌وتردد ایتمه‌مه، محقق بیلمه. قلباً امنیت حاصل ایتمه: بو ایشك بویله اولدیغنه اطمئنانم واردر. || اطمئنان قلب = قلباً بر شیئك صحت وحقیقتنه ایتانوب اصلا شبهه و تردد ایتمه‌مه.

اَطناب | سند. ج. عر. | فد: چادیر ایپلری. باغلری. ؛.

اِطناب | سند. عر. | «طنب»دن مص. افعال | سوزی ایپ کبی چکوب اوزاتمه، لزومسز تفصیلاته وفضله سوزلره بحث تطویل. | ضدی: ایجاز. |

اَطوار | سند. ج. عر. فد: طور. با: طور.

اَطواق | سند. عر. فد: طوق. با: طوق.

اَطوَل | ص. عر. ؛: طولی. | «طویل»دن ستف. | دها ویا پك اوزون: جناب حق اطول عمرله معمر ایلسین.

|| ید طولی = (پك اوزون ال یعنی) معلومات ومهارت تامه، اقتدار تام: فقه وحدیثده ید طولی صاحبی برآدم.

اَظفار | سند. ج. عر. | فد: طفر غیر مستعملدر | طیرناقلری.

اَظلاف | ثا. بعض حیوانلرده‌کی چتال طیرناقلری.

اَظلال | سند. ج. عر. فد: ظل. با: ظل.

اَظلَم | ص. عر. | «ظالم»دن ستف. | دها ویا پك ظالم وحقسز.

اِظهار | سند. عر. | «ظهور»دن مص. افعال | ۱. کوسترمه. میدانه چیقارمه. آشکار ایتمه: آنجق میدان خریده هرکس جسارتی اظهار ایده‌بیلیر. ۲. یلاندن کوسترپش، صاتیش: اظهار معلومات.

اَظهَر | ص. عر. | «ظاهر»دن آشکار، پك واضح: اظهر من الشمس = کونشدن دها آشکار.

اَعاجِم | سند. ج. عر. فد: اعجمی. با: اعجمی.

اَعاجیب | سند. ج. عر. فد: اعجوبه. با: اعجوبه.

اِعاده | سند. عر. | «عود»دن مص. افعال | ۱. کری چویرمه. کری دوندرمه: هد. یه‌نی اعاده ایتدی: کوندردیکم آدمی اعاده ایدیکز. ۲. تکرار ایتمه. بر دها یاپمه: اعادهٔ محال. که: بو سوزی اعاده ایتمیکز. ۳. اسکی حالنه کتیرمه. نوت اولان بر شیئی یرینه کتیرمه: اعادهٔ عافیت. اعادهٔ ثروت. ٤. مقابله ایتمه، قارشیلق یاپمه: اعادهٔ زیارت ایتمك. اینلرنده‌کی فرق ایچون با: ارجاع. |

اَعادی | سند. ج. عر. فد: عدو. با: عدو.

اِعاره | سف. عر. | «عور»دن مص. افعال | عاریةً ویرمه. عاریتله ویرمه: کتاب اعاره ایتمك. | مقابلی استعاره. |

اِعاشه | سف. عر. | «عیش»دن مص. افعال | یاشاتمه. چکندیرمه. اولاد وعیالنی اعاشه ایتمك.

اَعاظِم | صند. ج. عر. فد: اعظم. با: اعظم.

اَعالی | صند. ج. عر. فد: اعلا. با: اعلا.

اِعانه | سف. عر. ج: اعانات. | «عون»دن مص. افعال | ۱. یاردیم، امداد، آنچه ایله معاونت. ۲. بر فعل خیره ایچون یاخود عمومی بر ایش ایچون ویاخود مصاب ومحتاج برآدم ویا بر جماعت ایچون ویریلن وطویلا. ویلان آنچه: اعانه آنچه‌سی. اعانه دفتری. اعانهٔ عسکریه.

اِعانَة | ج. عر. اعانه طریقیله، بر یاردیم ومعاونت اولمق اوزره: مهاجرینه اعانةً خانه‌لری ترك ایلدی.

اِعتاق | سند. عر. | «عتق»دن مص. افعال | (کوله و خلایق) آزاد ایتمه. آزاد: کوله‌نی اعتاق ایتدی.

اِعتِبار | سند. عر. ج: اعتبارات. | «عبور»دن مص. افتعال | ۱. نظر اهمیته آلمه، اهمیت ویرمه: اسکی شعرا قافیه‌یه اوقدر اعتبار ایتمزلردی. ۲. حرمت. رعایت: کندیسنه چوق اعتبار ایدرلر. ۳. تجارتده برینك سوزینه وامضاسنه اولنان امنیت واعتماد: ازمیرجه اعتباری واردر: تجار ذوی الاعتبارون. ٤. شرف. حیثیت: اصحاب ناموس واعتباردن. ٥. برزمانلدن بدأ ایده‌رك صایمه: مارت ابتداسندن اعتبار ایده‌جکز. ٦. حقیقی اولمیه‌رق بر شیئه ویریلن قیمت. متفق علیه وفرضی قیمت: فرانسز ایراسنك اعتباری یکرمی فرانق ایسه‌ده قیمت حقیقیه‌سی اوندن دوندر. ۷. فرض، تقدیر: هر طاوق سنه‌ده یوز یورطه یومورطلامق اعتبار ریله یکرمی طاوقدن ایکی بیك یومورطه آلنیر. ۸. عبرت آلمه، بر کونی حرکتك سوء نتیجه‌سنی کوره‌رك متنبه اولمه. | عربیده برنجی معناسی اولان یومعنا ایله لسانزده نادر قوللانیلیر. || حواله: سمع اعتبار ایتمك = نظر اهمیته آلمق، قولاق آصمق. || اعتبارون دونمك = اعتباریی غائب ایتمك، آرتق معتبر ومقبول اولمامق. | صاحب اعتبار = اعتباره مالك، معتبر. || نظر اعتباره آلمق = اهمیت ویرمك، مقبول طوتمق. | اعتبار ریله = فرض ایده‌رك. ج: اعتبارات = فرضیات: اعتباراتله اوغراشمق.

اِعتِباراً | ج. ظ. عر. باشلا. | یه‌رق. بدأ ایده‌رك:

حزیران ابتداسندن اعتباراً بش آیدر: بوکوندن اعتباراً درسلرك پروغرامی دکیشه‌جکدر.

اعتبارسز { ص. ۱. اعتباری اولمیان، سوزی کچمین. ۲. شرف وحیثیتی اولمیان. ۳. غیر مقبول، اعتباردن دوشمش.

اعتبارسزلق { س. ۱. اعتبار وحرمت وشرف و حیثیت فقدانی. ۲. مقبول اولمایش، رواجدن دوشمه.

اعتبارلی { ص. حرمت ورعایت و شرف و حیثیته نائل. معتبر: اعتبارلی آدم، تجار.

اعتباری { ص. عر. ج: اعتباریه. حقیقی وفعلی اولمیان. متفق علیه ویا فرضی اولان: مسکوکاتك قیمت حقیقیه سیله قیمت اعتباریه‌سی آره‌سنده‌کی فرق؛ بو بر امر اعتباریدر.

اعتدال { سند. عر. [« عدل » دن مص. افتعال] ۱. ایکی طرفی مساوی اولمه، تساوی: اعتدال لیل ونهار. ۲. افراط ایله تفریط آره‌سنده حد وسطیده اولمه، تام لزومی درجه‌سنده بولنمه، اورته حالده اولمه: هوانك. حرارتك اعتدالی. ۳. شدت وافراط وهیجاندن سالم اولمه، یواشلق، ملایمت: اعتدال افکار، اعتدال مسلك. ٤. تناسب، اویغونلق، توافق: اعتدال قامت. اکتریاکسب، اکتساب ایتمك یاخود بولمق فعلیله قوللانیلیر: هوالرکسب اعتدال ایتدی: خسته‌لق برآز اعتدال بولدی. || ه. کرم ار.

اعتدال السزلق { س. اعتدالی، افراط ویا تفریط: هوانك اعتدالسزلغی.

اعتذار { سند. عر. [« عذر »دن مص. افتعال] بر عذر وبر سبب ووسیله درمیان ایده‌رك وبر مانع کوسترەرك عفو دیله‌مه، بیان معذرت ایتمه: دعوته اجابت ایتمدیکندن طو. لایی اعتذار ایدیور. || اعتذار شهادتنامه‌سی = معذرتی تصدیق ایدن طبیب راپورطی ویا دیکر علم وخبر.

اعتراض { سند. عر. ج: اعتراضات. [« عرض » دن مص. افتعال] بر فکر ویا قراری قبول ایتمیوب چوروتمکه قالقیشمه. اسباب ودلائل ایسته‌مه ویا اوکا قارشی اسباب ودلائل ایراد ایتمه: بو فکرکزه اعتراض ایتمکه مجبورم: بیله‌رك بیلیه‌رك هر سوزه اعتراض ایتمك عادتدر. || عربیده بو معنایه کلیورسه‌ده، معانی کثیره‌سی بیننده « برینك یولنه چالی چرپی آتوب انکل چیقارمه » معناسی دخی بولنوب، استعمز. دهکی استعمالی بوندن مأخوذ اولمه کرکدر. « تعرض » قوللا. ندیغمز معنایه دها قریبدر. || هق. بر محکمه‌نك رأی و قرارینه ویاخود ویرکی وسائره فی ایمش‌ده لسانمزه نقلنه مجبور حقنده بر دائره رسمیه‌نك قرار وتبلیغنه قارشی بیان مطالعه ایله تبدیل وتعدیلی دعوی ایتمه. || اعتراض علی الحکم = بر محکمه‌نك غیاباً ویردیکی حکمه قارشی محکوم علیهك دعوایه قیامی. || اعتراض الغیر = محاکمه اولنان طرفیندن بشقه بر شخص ثالثك حقوقنه طوقنمش اولق ادعاسیله محکمه‌نك رأی وحکمنه قارشی دعوایه قالقیشمی.

اعتراف { سند. عر. ج: اعترافات. [« عرفان »دن مص. افتعال] کندی قصور و نقصانی وآز چوق علیهنده بولنان بر حالی کتم وانکار ایتمیوب قبول وتسلیم واقرار ایتمه: قباحتی اعتراف ایدیور؛ بی قصورمی، بیلدیکمی اعتراف ایدیورم: اعترافات واقعه‌سی اتباته حاجت براقمدی.

اعتزال { سند. عر. [« عزل » دن مص. افتعال] ۱. بر طرفه چکلمه، اختیار عزلت. ۲. ایشدن چکلمه، استعفا. ۳. معروف معتزله مذهب و اعتقادی: اهل اعتزال.

اعتساف { سند. عر. ج: اعتسافات. فات. [« عسف » دن مص. افتعال] طوغری یولدن صاپمه، یولسزلق، حقانیتسزلك: ادعا اولنان اعتسافاتك اصلی یوقدر.

اعتصام { سند. عر. [« عصمة » دن مص. افعال] ۱. بر شیئه یاپیشوب صیقی طوتمه: عروه وثقای اسلامه اعتصام ایتمك. ۲. معاصی ومعایبدن صاقینمه. ز.

اعتقاد { سند. عر. ج: اعتقادات. [« عقد » دن مص. افتعال] ۱. اینانمه، قلباً تصدیق، ایمان: وحدانیته اعتقادم واردر. ۲. بر دین ومذهبك اینانمه جهتی یعنی معاملاتدن صرف نظرله اساسنی تشکیل ایدن عقیده: اعتقاد اهل سنت. || اعتقادات باطله = خرافات قبیلندن اصلسز شیلره اینانمه.

اعتقادسز { ص. امور اعتقادی اولمیان، اینانمیان، ملحد.

اعتقادسزلق { س. امور مذهبیه اعتقادی اولمیان، هیچه‌یه اینانمامه. الحاد.

اعتقادلی { ص. امور مذهبیه یه اینانان، اعتقادی برکمال اولان.

اعتکاف { سند. عر. [« عکف » دن مص. افتعال] بر معبد ویا مکان مقدسده وعلی الخصوص حرم شریفده قرنوب عبادتله مشغول اولمه: بر سنه مکهٔ مکرمه‌ده اعتکاف ایتمشیدی.

اعتلاء { سند. عر. [« علو » دن مص. افتعال] ۱. یوکسلمه، یوقاری چیقمه، ارتفاع: بش بیك متره‌یه قدر اعتلا ایدن جبال. ۲. یوکسك مرتبه‌لره یتیشمه، نائل درجات عالیه اولمه: اعتلای شان و شرفیچون دعا ایدرم.

اعتماد { سند. عر. [« عمد » دن مص. افتعال] ۱. طیانمه، استناد. ز. ۲. گوگنمه، امنیت: سزه اعتمادم واردر؛ اوآدمك سوزینه اعتماد اولنماز. || ع. اعتماد خطی = مقاومته وحین حاجتده چکیلوب طیانمه الویریشلی مواقع متسلسله.

اعتماداً { ح. عر. گوگنمه رك، استنادوامنیت ایده‌رك، اینانه‌رق: سزك سوزکزه اعتماداً بو ایشه تشبث ایتدم.

اعتمادنامه { س. بر دولت نزدینه تعیین اولنان سفیره دولت متبوعه‌سی طرفندن ویریلن نامه که اونی تقدیم ایتمکله سفیر جدیدی اعتمادنامه‌سنی تقدیم ایتدی.

اعتناء { سند. عر. [« عنی » دن مص. افتعال] زیاده دقت ایتمه، اهمیتله چالیشمه، اهتمام، اقدام، اوزتمه: بو ایشه اعتنا ایتملی، کمال اعتنا ایله چالیشملی.

اعتیاد { سند. عر. [« عود » دن مص. افتعال] عادت ایدنمه، آلیشمه، الفت: هر صباح بر ساعت آتله کزمکی اعتیاد ایتمشیدی. — فارسی قاعده‌سی اوزره صفر. تشکیلنه استعمال اولنیورسه‌ده، بوکبی تشکیلات فصاحت لسانه رعایت ایدنلرك قبول ایده‌بیله‌جکاری شیلردن دکلدر: بر استاد حذاقت اعتیاد کبی.

اعجاب { سند. عر. [« عجب » دن مص. افعال] تعجبیه دوشورمه، تعجبی موجب اولمه. ز. [اصل عربیده ایبلکیله و کوزللکیله تعجبه دوشورووب حیران ایتمه دیمکدر.]

اعجاز { سند. عر. ج: اعجازات. [« عجز » دن مص. افعال] ۱. عاجز براقمه، قارشی چیقمغه ویا مسابقته کیریشمکه جسارت ایده‌میه‌جك بر حالده بولندیرمه: آیات کریمه‌نك نزولی فصحای عربی اعجاز ایتدی. ۲. کیمسه‌نك یاپه‌میه‌جغی وهرکسی امتنا. لندن عاجز براقان خارق العاده شیء، کرامت، معجزه: اعجاز قرآن: حد اعجازه وارمق.

اعجازکارانه { ص. ف. هر کسی امتثال و مسابقتدن عاجز براقان، معجزه قبیلندن اولان: بر فصاحت اعجازکارانه ایله. = ح. معجزه قبیلندن اولهرق: اعجازکارانه یازار.

اعجال { سند. عر. [« عجله » دن مص. افعال] عجله ایتمه. یرمه، چابق یاپدیرمه. [تعجیل دها مستعملدر.]

اَعجام (سف. ج. عر. فد: عجم. با: عجم.

اِعجام (سف. عر. «عجم» دن مص. افعال | (برحرفی) معجم ایتمه، نقطه‌لامه. ز. || حروف الاعجام = حروف هجا.

اَعجَب (ص. عر. | «عجیب» دن ستف. | دها عجیب، دها و یا پك غریب وتحف: اعجب العجایب.

اَعجَم (سف. عر. ج: اعاجم. ۱. عرب اولیسان. عربك غیری. ز. ۲. عربی یی اولمیان سویلین، عجمی. ۳. ایرانلی، عجم.

اَعجَمی (سف. عر. عرب اولیسان وعربی یی اولمیان سویلین. | اصل اسم جنس اولان لغت آنفه‌نك مفرديدر. | با: عجمی

اُعجوبه (سف. عر. ج: اعاجیب. | «عجب» دن | پك عجیب وغریب شیء: اعجوبهٔ زمان. | همزه‌نك قصریله غلطدر. |

اَعداء (سف. ج. عر. فد: عدو. با: عدو.

اَعداد (سف. ج. عر. فد: عدد. با: عدد.

اِعداد (سف. | «عد» دن مص. افعال | حاضرلامه، تهیئه، برشی بر ایشه مستعد و مقتدر اولهجق حاله کتیرمه.

اِعدادی (ص. عر. ز: اعدادیه. حاضرلامه ومستعد ومهیا اولهجق بر حاله کتیرمکه مخصوص: مکتب اعدادی، مکاتب اعدادیه = شاکردانی مکاتب عالیه‌یه ودارالفنونه کیره بیله‌جك حاله کتیرمکه مخصوص مکتب صنفی که اوچنجی صنف عد اولنوب، مکاتب ابتدائیه و رشدیه‌دن صکره کلیر.

اِعدادیّه (سف. عر. مکتب | (اعدادی، رشدیه‌دن صکره کیریلوب علوم و فنونك مبادیسنی تحصیله ومکاتب عالیه ودارالفنونه قبول اولنمه‌یه بیله‌جك اقتداری قزاندیغی مخصوص مکتب: اعدادیهٔ ملکیه، اعدادیهٔ طبیه . . دیهٔ عسکریه، اعدادیهٔ طبیه .

اِعدام (سف. عر. | «عدم»دن مص. افعال | یوق ایتمه، وجودینی قالدیرمه، شرعاً وقانوناً اولدیرمه، قصاص: طوتیلان خیدودلری بالمحاکمه اعدام ایتدیرلر: اعدام جزامی: اعدامنه حکم اولندی.

اَعدَل (ص. عر. | «عادل»دن ستف. | دها ویاخود پك عادل: ملوك اسلامیه‌نك اعظم واعدلی اولان حضرت پادشاهی.

اَعذار (سف. ج. عر. فد: عذر. با: عذر.

اَعذَب (ص. عر. | «عذب»دن ستف. | دها و یا پك طاتلی. ز.

اَعراب (سف. ج. عر. فد: عرب. با: عرب. = سج. بادیه نشین عرب قبائلی. فد: اعرابی.

اِعراب (سف. عر. | «عرب» دن مص. افعال | ۱. عربیده اسمای ایله فعل مضارع آخرینك کلمه‌دکی موقعلریله و عامله کوره اوغرادقلری تبدیلات ویونك علی‌که علم نحوك اك مهم قسملرندن در. ۲. مبنی و غیر منصرف اولمیوب قواعد اعرابیه یه تابع اولان اسملرك حالی: بو اسم اعراب قبول ایدرمی؟ ۳. بر عبارهٔ عربیه‌یی قواعد نحویه‌یه کوره حل ایدمه. رك تطبیقاتنی اجرا ایتمه: اعراب ایتمك.

اَعرابی (سف. عر. ج: اعراب. با: بادیه نشین عرب .

اَعراض (سف. ج. عر. فد: عرض. با: عرض .

اِعراض (سف. عر. | «عرض» دن مص. افعال | یوز چویرمه، اجتناب: اوایشدن اعراض ایتدی .

اَعراف (سف. عر. | اصل «عرف»ك جمعدر | جنت ایله جهنم آره‌سنده بر سد ومحل .

اَعرَج (ص. عر. | «عرج» دن ستف. | دها و یاخود پك عرج: عرجی یی اولمیان، اقساق، ایلك. لم.

اَعَزّ (ص. عر. | «عزیز» دن ستف. | دها و یا پك عزیز وقیمتلی: اعز احبام = احبا یمك اك قیمتلیسی .

اَعَزّه (عزیز ایتمه‌یین معناسیله دعاده قوللانیلیر افعال باشدن عربی فعل ماضیدر: اعزك الله = الله‌سنی عزیز ایتمه‌یین.

اِعزاز (سف. عر. | «عز» دن مص. افعال | آغرلامه، اکرام و حرمت ایتمه: کمال اکرام واعزاز ایله .

اِعزازاً (ز. عر. آغرلایه‌رق، حرمت و اکرامله: مدعونی اعزازاً بر چالغی طاقمی کتیرمشیدی .

اِعزام (عزیمتدن متعدی او. له‌رق یوللامه معناسیله چوق مستعمل ایسه‌ده، عربیده (عزم) مادهسی اصلا افعال باشدن کلمدیکندن، بسیتون یاکلیش واصلسزدر.

اَعِزّه (سف. ج. عر. فد: عزیز. با: عزیز.

اَعشار (سف. ج. عر. فد: عشر. با: عشر. = ما. محصولاتك اوندە برندن حاصل اولان واردات: اعشار واغنام: اعشار بدلاتی = اعشار ملتزملرینك تقاسیطله ویردکاری پدللر: اعشار احالهسی = اعشارك ملتزملره ویرلمسی: اعشار نظارتی، اعشار مأموری، ملتزمی .

اَعشاری (ص. عر. ز: اعشاریه. ر. رقملرك اون جزئه وینه هر جزئك اونه تقسیمی قاعدهسنه مبنی اولان: حساب اعشاری: کسر اعشاری. | اصول اعشاریه = بو قاعده او. زرینه مؤسس اولان فرانسز اوزان ومقایس ومکاییلی، متره اصولی . | اصول اعشاری ڤاطدر . |

اَعصاب (سف. ج. عر. فد: عصب. با: عصب .

اَعصابی (دها طوغریسی: عصبی. با: عصبی .

اَعصار (سف. ج. عر. فد: عصر. با: عصر.

اِعضاء (سف. ج. عر. فد: عضو. با: عضو. = تر. بررئیسك تحت ریاستنده اولهرق بر مجلس ویا هیئتی ترکیب ایدن افرادك هیئت مجموعهسی وبیری. | یومعنی ایله‌مفرد عربیسی اولان عضو اصلا استعمال اولنمدیغندن، هم جمع وهم ده غلط اولهرق مفرد کبی قوللانیلیر: | شورای دولت اعضا سندن: بلدیه مجلسنه اعضا انتخاب اولندی: اعضالر رئیسدن اول کلیر .

اَعضالِق (سف. بر مجلس ویا هیئت اعضاسنك مأموریت وحال وصفتی: انجمن تفتیش اعضالغنه تعیین اولندی .

اِعطاء (سف. عر. | «عطا» دن مص. افعال | ویرمه: معاشی اعطا ایتدی: اعطای معلومات. || اخذ واعطا = آلیش ویریش، آلیم صاتیم، دادوستاد.

اَعطاف (با: عطف. سف. ج. عر. فد: عطف.

اِعظام (سف. عر. | «عظم» دن مص. افعال | بیوتمه، بیوك نظریله تلقی اولونمسیدن زیاده اهمیت ویرمه. مبالغه: ایشی اعظام ایتدیلر. | «تعظیم» دن فرقی ظاهردر. |

اَعظَم (ص. عر. ز: عظمی. ج. اعاظم. | «عظیم» دن ستف. | دها و یا پك بیوك. اکبر: شعرای عثمانیه‌نك اعظمی. || امام اعظم = مذهب حنفینك منسوب الیهی اولان نعمان بن ثابت (رضه). | صدراعظم = دولت علیهٔ عثمانیه وکلاسنك رئیسی. وکیل مطلق. وزیراعظم. صدر عالی.

اَعظَمیّت (سف. عر. ر. جهده بر رتبهٔ اولمسی. که اشارتی شو < در .

اَعقاب (سف. ج. عر. فد: عقب. با: عقب .

اَعقَل (ص. عر. | «عاقل» دن ستف. | دها ویا پك واك عقللی: اعاظم عقلا .

اَعلا (یاخود اعلی. ص. عر. ز: علیا. ج: اعالی. | «عالی» دن ستف. ۱. دها ویا پك یوكسك اك رفیع، بالا. بلند: بر مقام اعلایه، مرتبهٔ علیایه چیقمق. ۲. معناً پك عالی و مکرم ومعزز: قدر واعتباری اعلا اولدی. ۳. پك کوزل، پك ایی، نفیس، انفس: اعلا بر سجاده سوت بولدق: اعلا بر سجاده آلدم: اعلادن اعلا = ابیدن ایی. || خیر اعلا = جبرك اك دقیق مسائلدن بحث ایدن قسمی. || جنت اعلا = جنتك اك یوكسك قاتی. على الاعلا (غا.) = اك عالی درجه‌ده (شهادتنامه). | نه اعلا = نه ایی. فیها: کلیرسه نه اعلا. کلیرسه ایجابنه باقارز .

اِعلاء (سف. عر. | «علو» دن مص. افعال | ۱. یوكسلتمه. یوقاری یه قالدیرمه: اعلای لوا. اعلای صوت. ۲. شان وشهرتنی آرتیرمه. اجلال: اعلای شان وشوکت. اعلای کلمة الله .

اِعلال (سف. عر. | «علت» دن مص. افعال | د. صرف عربیده افعال معتله دینلن و حروف اصلیه‌سنده «ا، و، ی» بولنان بر فعلك شکل اصلیسیله شکل حاضریسنه صورت انتقالی قواعد مخصوصه‌سنه تطبیق ایتمه: «قال» نی اعلال ایتمك .

اِعلالی (ص. عر. ز: اعلالیه. د. صرف عربیده

اعلاله عائد و متعلق : قواعد اعلاليه .

اَعلام { سند. ج. عر. فد : علم. } با : علم .

اِعلام { سند. عر. ج : اعلامات. } { « علم » دن مصد. افعال } بيلديرمه، آكلاتمه، افهام. || ا. رسمى بر تحريراتك آلتنه يازيلان بر مجلس و يا هيئتك قرارى : اعلام يازمق؛ اعلام ايتمك . || مج. محكمه نك حكم وقرارينى حاوى مهور ورقه : اعلام آلمق: اعلامك حكمنى اجرا ايتمك: اعلام خرجى؛ اعلامات شرعيه.

اِعلان { سند. عر. ج : اعلانات. } { « علن » دن مصد. افعال } ۱. ميدانه چيقارمه، آشكار ايتمه، اظهار : اعلان مسرت ايتمك. ۲. اوراق حوادثله بيلديرمه : اوينك صاتيلق اولدغى يعنى اعلان ايتدى. ۳. بويله بر مقصدله اوراق حوادثه درج ايتديريلن ويا آيريجه نشر اولنمق اوزره يازيلان وطبع ايتديريلن ورقه، اعلاتنامه: براعلان كوردم: بوغزته اعلاناتدن چوق قزانير. || اعلان افلاس = بر تاجرك افلاسه قرار ويروب بونى اظهار ايتمسى. || اعلان حرب = ايكى دولت آره سنده محاربه يه قرار ويرلديكنى بربرينه رسماً تبليغ ايتمك : قطع مناسباتدن صكره اعلان حرب اولندى .

اَعلَم { صـ. عر. { « علم » دن ستف. } دها عالم، دها ايى بيلن : اعلم علمادندر. { اعلم علمادندر ديمه ملى. } || الله اعلم = حق تعالى دها ايى بيلير : الله اعلم بوكون ياغمور ياغه جقدر. { يا گيمور. سه م، ظنمه كوره مقامنده مستعملدر. } الله اعلم بالصواب = طوغريسنى الله دها ايى بيلير.

اَعلىٰ { صـ. عر. با : اعلا. }

اَعَمّ { صـ. عر. { « عميم » دن ستف. } دها عميم، دها عمومى، يك شامل ومحيط : علم فندن اعمدر: لطف الهى اعمدر .

اَعما { ياخود اعمى. صـ. عر. ث : عمياء. ج : اعماء، عميان. } { « عمى » دن صف. } اكور، نابينا، كوزى گورمز، ضرير. || مج. جاهل، نادان، اوقومامش .

اَعماء { صـ. عر. ج. عر. فد : اعما . }

اِعمار { سند. عر. ج : اعمارات. } { « عمران » دن مصد. افعال } شنلنديرمه، معمور و آبادان ايتمه : اعمار بلاد: مدت حكومتنى اعمارانه گچيردى .

اَعماق { سند. ج. عر. فد : عمق: } با : عمق .

اَعمال { سند. ج. عر. فد : عمل. } با : عمل .

اِعمال { سند. عر. ج : اعمالات. } { « عمل » دن مصد. افعال } ۱. ياپمه، ايشلمه، وجوده كتيرمه : مرينوس يوكندن چوخه واينجه قاشلر اعمال ايدرلر: باقردن كوزل اوانى اعمال اولنور. ۲. قوللانمه، موقع فعله قومه : اعمال فكر. اعمال دسا. يس. = ج. اعمالات = برفابريقه و يا مملكتك صنايعه متعلق ايشلرى، معمولات : فبخانه اعمالاتى، بروسه اعمالاتى .

اَعمام { سند. ج. عر. فد : عم. } با : عم .

اَعمده { سند. ج. عر. فد : عمود. با : عمود . }

اَعمىٰ { صـ. عر. با : اعما. }

اَعناق { سند. ج. عر. فد : عنق. } با : عنق .

اَعنّه { سند. ج. عر. فد : عنان. } با : عنان .

اَعنى { مرام ايديورم معناسيله برينه قوللانيلير مضارع نفس متكلم وحده صيغه سيدر. { متكلم كندينه دن بحث ايتديكى وقت « يعنى » دن دها طوغرى ايسه ده، اوئث قدر مألوف و مستعمل دكلدر. }

اَعواض { سند. ج. عر. فد : عوض. با : عوض . }

اَعوام { سند. ج. عر. فد : عام (سنه). با : عام. }

اَعوان { سند. ج. عر. { فد : مستعملدر. } يار ديمكيلر، عونه، اتباع، يارداقلر : رفقا واعوانيله برابر اله گچدى .

اَعوَج { صـ. عر. { « عوج » دن صف. } اكرى بوكرى. كج. ث.

اِعوِجاج { سند. عر. { « عوج » دن مصد. افعلال } اكرى بوكرى اولمه، اكريلمه. || مج. طوغرى حركت ايتمه مه، اكريلك. عدم استقامت.

اَعوَر { صـ. عر. ث : عوراء. } { « عور » دن صف. } تك كوزلى، بر كوزندن كور، يكچشم، صوقور. ث.

اَغبياء { سند. ج. عر. فد : غبى. } با : غبى .

اِغتِذاء { سند. عر. { « غذاء » } دن مصد. افتعال } بسلمه، غذالانمه. { تغذى دها مستعملدر. « د » ايله اغتذاء و تغذى غلطدر. }

اِغتِراب { سند. عر. { « غربة » } دن مصد. افتعال } غربته گيتمه، اختيار غربت : تحصيل معيشت ايچون اغتراب ايتدى .

اِغتِرار { سند. عر. { « غرور » } دن مصد. افتعال } ۱. آلدانمه، مغرور اولمه، گوگنليه جك شيئه گوگنمه : كنديسيله اولان حقوق قديمه يه اغتراراً. ۲. غافل بولنمه، غفلت اوزره اولمه .

اِغتِسال { سند. عر. { « غسل » دن مصد. افتعال } يقانمه، يونمه، غسل آلمه .

اِغتِشاش { سند. عر. ج : اغتشاشات . { « غش » دن مصد. افتعال } قارغاشالق معناسيله كثير الاستعمال ايسه ده، عربيده بويله بر معنا سى اولميوب، معناى صحيحى : بر حيله كارك حيله لى واغفال مقصدينه مبنى اولان نصيحتنه قابله در. ذاتاً « غش » مادەسى بر شيئه حيله مزجى وخالص وصاف اولمايش معناسنه مبنى اولوب، بعض مسكوكاته مغشوش دينلمسى وغل وغش تعبيرى دخى بو معنايى تأكيد ايدبور .

اِغتِصاب { سند. عر. ج : اغتصابات. } { بات. { « غصب » دن مصد. افتعال } جبراً ضبط ايتمه.

اِغتِضاب { غضبلنمه معناسيله قوللانمامالى. غضب مادەسى افتعال بابندن گلر .

اِغتِمام { سند. عر. { « غم » دن مصد. افتعال } اكدرلنمه، مغموم ومكدر اولمه. لس.

اِغتِنام { سند. عر. { « غنم » دن مصد. افتعال } ۱. يغما وچاپول ايتمه، غنيمت ايلمه، حربده دشمنك اشيا واموالنى ضبط ايتمه : محاربه ده اغتنام اولنان حيوانات. ۲. غنيمت يعنى زحمتسز بر قزانج نظريله باقمه : اغتنام فرصت ايتمك = فرصتدن استفاده ايتمك. فرصتى قاچيرمامق.

اَغذِيه { دها طوغريسى اغذيه. } با : اغذيه .

اَغذِيه { سند. ج. عر. فد : غذاء. } با : غذاء .

اَغَرّ { صـ. عر. ث : غراء. { « غره » دن صف. } ۱. آلننده بياض نشانى اولان (آت). ن. ۲. بياض، پارلاق، شانلى و شرفلى. { مؤنثى دها مستعملدر: } شريعت غراء .

اِغراء { سند. عر. { « غراء » دن مصد. افعال } ۱. برينى ديكرى عليهنه تحريك ايتمه، آز. ديرمه، قيشقيرتمه. ۲. حرصلا. ندبرمه. تشويق، ترغيب .

اَغراس { سند. ج. عر. { فد : غرس بومعنايه گلز } تازه فدانلر، يكى ديكلمش آغاجلر.

اَغراض { سند. ج. عر. فد : غرض. با : غرض . }

اِغراق { سند. عر. ج : اغراقات. } { قات. { « غرق » دن

مصـ. افعال | ۱. بوغمه، غرق ايتمه : دشمنك سفائنى اغراق ايتدى. ۲. د. مبالغه. كرك مدح وكرك ذمده عقلاً ممكن اولوب عادةً ممكن اولميان بر شيء استعمال ايدى : بوسوزده اغراق واردر. | اجمى استعمل اولوب بوايكنجى معنايه مخصوصدر. |

اِغراقيّات | سـ. جـ. عر. مبالغه لفظلى سوزلر.

اَغرَب | صـ. عر. | «غريب» دن ستهـ. | دها وياپك والچ غرابتلى و عجيب. پك تحفب : اغرب حوادث : بونك اغربى شوكه. | الچ غربى دينمك البته دها ايدر |

اَغشيه | سـ. جـ. عر. فد : غشاء. با : غشاء.

اَغصان | سـ. جـ. عر. فد : غصن. با : غصن

اِغضاب | سـ. عر. | «غضب». دن مصـ. افعال | غضبه كتيرمه. حدلنديرمه. قيزديرمه. لـ.

اِغفال | سـ. عر. جـ : اغفالات. | «غفلة» دن مصـ. افعال | غفلتده براقمه. غفلته دوشورمه. آلداتمه : طولاندير بحيلرك اغفال لاتيه قاپيلمه جق قدر سياه دل دكلدر.

اِغلاء | سـ. عر. | «غلا» دن مصـ. افعال | فيأت ونرخى چيقارمه. پهالاندير مه. لـ.

اِغلاق | سـ. عر. جـ : اغلاقات. | «غلق» دن مصـ. افعال | ۱. قپامه. سد : اغلاق ابواب. ز. ۲. د. سوزى قاريشيق وآكلاشلماز صورتده سويلمه. سوزك يوحالده يعنى مغلق اولمسى : اغلاق مقبول دكلدر. | جمعى لسانزده بومعنايه مخصوصدر. |

اَغلال | سـ. جـ. عر. | فد : اغل | يوين لاله‌لرى : سلاسل واغلال.

اَغلَب | صـ. عر. | «غالب» دن ستهـ | ۱. اك قوتلى، اك قوى : اغلب احتمالاته كوره. ۲. اك چوق. اكثر : اغلب اشعارى غزلياتدر.

اَغلَط | صـ. عر. | «غليظ» دن ستهـ | دها وياپك قبا وغليظ : اغلط شتومله، اغلظ تعبيراتله.

اِغماء | سـ. عر. | «غمو» دن مصـ. افعال | ط. بايلمه. بايغينلق.

اِغماض | سـ. عر. | «غمض» دن مصـ. افعال | كوز يومه. كوز قپامه. كورمزلكه كلمه : يوز يتمه اوزر مقدن ايسه اغماض ايتمك دها ايدر. || اغماض عين = يته بو معنا ايله قوللانيلير.

اِغماء | سـ. عر. | «غشاء» دن مصـ. افعال | ۱. زنكينلك ايتمه، زنكينلك ويرمه احتياجدن قورتارمه : جناب حق فقيرى اغنا ايده بيلير. ۲. محتاج براقمامه، استغنايى موجب اولمه : طمعكار بر شيئله اغنا اولماز؛ بوكتاب شاكردانى امثالندن اغنا ايدر.

اَغنام | سـ. جـ. عر. فد : غنم. | با : غنم — ات. قيون و كچى وسائر حيواناتدن آلنان ويركى وبوندن حاصل اولان واردات : بوسته اغنام نه طوتدى؟ اعشار واغنام اداره‌سى. اغناء مأمورى.

اَغنياء | سـ. جـ. عر. فد : غنى. | با : غنى.

اَغنيه | سـ. عر. جـ : اغانى. شرق، تركى. ز.

اِغواء | سـ. عر. | «غوايه» دن مصـ. افعال | يولى شاشيرتمه، آزديرمه، آبارتمه.

أغور | اغورسز، اغورلى. با : اوغور وسائره.

اَغيار | سـ. جـ. عر. فد : غير. ۱. ياتجيلر، تكليفلى آدملر، اجانب : يار واغيار نظرنده چركين بر شيئدر. ۲. عر. رقيبلر، عاشقك نظرنده دلدار. ده‌سيله كوريشنلر. | ديوانلرى طولديران كلات معدوده‌دندر. |

اِفاته | سـ. عر. | «فوت» دن مصـ. افعال | فوت ايتمه، غائب ايتمه. الدن چيقارمه. قاچيرمه : فرصتى افاته ايتمك.

اَفاخِم | صـ. عر. فد : افخم. با : افخم.

اِفاده | سـ. عر. جـ : افادات. | «فيد» دن مصـ. افعال | ۱. آكلاتمه، سويلمه، بيان، تقرير : حالمى افاده ايتدم. افادهٔ شفاهيه = آغزدن آكلاديش؛ افادهٔ تحريريه = يازى ايله آكلاديش. ۲. آكلاتمق يولى، آكلاديش، صورت تقرير : افاده‌سى نقصان؛ كوزل افاده‌سى واردر. ۳. درس ويرمه، تدريس، درس تقريرى، طلبه‌يى درسندن مستفيد ايتمه : تأليف وافاده ايله مشغول اولوردى. || مج. افاده آلمق، ضبط ايتمك، دعـوايه تعلق اولان بر ماده حقنده برينى سويلتوب سويلديكنى يازمق. || ص. افادهٔ جيريه = علامات واشارات جيريه ايله افهام مرام. || افادهٔ مرام = كتابك باشنه يازيلان وسبب تأليفى مبين بولنان سوزلر، مقدمه، ديباجه.

اَفاضِل | سـ. جـ. عر. فد : افضل. با : افضل.

اِفاضه | سـ. عر. | «فيض» دن مصـ. افعال | ۱. طلسمه جق درجه‌ده طولديرمه، بول ويرمه | بالكز مجازاً قوللانيلير | : افاضهٔ نور ايتمك. ۲. فيضاندير مه، فيض وبركته نائل ايتمه : تدريساتيله اذهان طلابى افاضه ايتدى.

اَفاعى | سـ. جـ. عر. فد : افعى. با : افعى.

اِفاقَت | سـ. عر. | «فوق» دن مصـ. افعال | ۱. اوسته كلمه، خسته‌لقدن قالقمه، ايلشمه، خسته‌لقدن قورتلوب يستون اپى اولمجه يه قدر آره‌ده كچن مدت : افاقت بولمق؛ افاقتده بولنانلره يارايه‌جق اطمينه. ۲. سرخوشلقدن ويا بايلمه‌دن قورتلمه، آيلمه.

اِفتاء | سـ. عر. | «فتوى» دن مصـ. افعال | فتوى ويرمه، فتوى ايله بر مسئلهٔ شرعيه‌يى حل ايتمه.

أفتاده | صـ. فا. جـ : افتادگان. | «افتادن» فعلندن سفه. | دوشمش، دوشكون، بيچاره. | دوشكونلك معناسيله لسانزده «افتادگى» استعمالى پك چوكيندر. |

أفتان | صـ. فا. دوشن، دوشه. | ركـ. يالكز افتان و خيزان = دوشه قالقه تصيرنده نادراً مستعملدر.

اِفتتاح | سـ. عر. | «فتح» دن مصـ. افتعال | ۱. آچمه، فتح، كشاد. ۲. باشلامه، شروع، بدأ : افتتاح كلام = سوزه باشلامه، سوز آچمه. || ف. تكبير افتتاح = نمازه طوروركن كتيريلن تكبير.

اِفتخار | سـ. عر. | «فخر» دن مصـ. افتعال | ۱. اولكمه، مدار شان وشرف عد واتخاذ ايتمه، قولتوق قبارتمه، فخر، مباهات : عثمانليلر اجداد لرينك علو جنابيله افتخار ايدرلر. ۲. باعث افتخار اولهجق ذات، مدار افتخار. مابه الافتخار : افتخار العلماء؛ افتخار الامائل و الاقران. || مابه الافتخار = كندى يسيله افتخار اولنان، باعث افتخار، مدار افتخار. || مع الافتخار = مع المنونيه و افتخار ايده‌رك. || نشان افتخار = سلطان محمود خان ثانى حضرتلرينك احداث بيوردقلرى نشان عالى. || افتخار مداليه‌سى = پادشاه‌عالجاه ذيشان غازى سلطان عبدالحميد خان ثانى افندمز حضرتلرى طرف اشرفلرندن احداث بيو رولش مداليه كه صنايع مداليه‌سى تاميله‌ده معروفدر.

« افتخار » ايله « تفخر » ايله‌سنده استعمالده فرق واردر : افتخار صورت مشروعه‌ده ومقبوله‌ده ويحق اولنان مباهات حقنده، « تفخر » ايسه تاحق يره ويرسز نوع كبرو غروره كوستريشلى بر اوكمه حقنده قوللانيلير. برنجيسى ممدوح وايكنجيسى مذمومدر.

اِفتراء | سـ. عر. جـ : افتراآت. | « فرى » دن مصـ. افتعال | برينه يالاندن واصلى اولميان بر قباحت عزو واسناد ايتمه، بهتان. افك : كيمسه‌يه افترا ايتمه‌مك؛ افتراسه اوغرامق.

اِفتراجى | سـ. اوتهكنه. بريكنه يالاندن واصلسز قباحت عزو واسناد ايدن، بهتانجى، مفترى.

اِفتراس | سـ. عر. | « فرس » دن مصـ. افتعال | (يرتجيجى حيوان) يرتمه. پارەلامه. ز.

اِفتراق | سـ. عر. | « فرق » دن مصـ. افتعال | ۱. آيرلمه، فراق، هجران : افتراق احباب. ۲. طاغلمه، پراكنده اولمه : افتراق عظام.

اِفتقار | سـ. عر. | « فقر » دن مصـ. افتعال | ۱. اظهار فقر وضرورت. ۲. يوك احتياج، زياده‌سيله محتاج اولمه : لسانزك غربيه افتقارى واردر.

اِفحام | سـ. عر. | « فحوم » دن مصـ. افعال | آغز آچديرمامه. ز. || د. مبالغه كلياً الزام واسكات ايتمه.

اَفخم | صـ. عر. جـ : افاخم. | « فخيم » دن ستهـ. | ان. دها وياپك يوك وعالى، دها فخامتلى : آصف افخم، افاخم وزرادن.

اَفراخته | صـ. فا. | « افراختن » فعلندن سفه. | يو.

کسلتمش، یوکسلدلمش، قالدیرمش، قالدیرلمش.

اَفراد { سند. جـ. عر. فد: فرد. با: فرد.

اِفراد { سند. عر. [«فرد» دن مصـ. افعـال] تك و یالکز براقمـه، آیرمـه. ف. || د. مفرد قوللانمه، مفرد ایراد ایتمه.

اَفراز { صـ. فا. [«افراختن» فعلندن سمصـ. صتر. تشکیلنده قوللانیلیر.] یوکسلدن، قالدیرمق، رفع ایدن: سر افراز = باش یوکسلدن، ممتاز. [همزه‌سز (ف) تك کسریله دخی قوللانیلیر، سرفراز دینلیر.]

اِفراز { سند. عر. جـ: افرازات. [«فرز» دن مصـ. افعال] طوپدن بر مقدار آیرمه، تفریق: حصه‌سنی افراز ایتدیلر: اردو دن بر قاچ آلای (بر مفرزه) افراز وسوق ایتدی. || ط. بدنك بریرندن بر منفذ و یا یاره‌دن بر شیء آقمه وآقان شیء. [جمعی بومعنایله قوللانیلیر.]

اَفراس { سند. جـ. عر. فد: فرس. با: فرس.

اِفراط { سند. عر. [«فرط» دن مصـ. افعـال] پك ایلری وارمه، حداعتدالی چکمه، مبالغه: پرهیزده افراط ایدیور: پرهیزی افراطه واردیریور؛ افراطه کوزل: افراطله طممکار؛ افراط درجه‌سنده محبتی واردر. [ضدی تفریط.] || افراط و تفریط = بر اوجدن بر اوجه، اعتـدالدن خارج اولهرق ایکی مباین حالك برندن دیکرینه. || ط. اصطلاحات یونانیه ده (hyper, ὑπερ) ویا (poly, πολύ) لفظیله افاده اولنان معنایی ترجمه ایتمك اوزره ترکیباته کیرر: افراط حس (Hyperesthésie)، افراط تغذی (polytrophie) کبی.

اِفراغ { سند. عر. [«فراغ» دن مصـ. افعـال] ۱. قالبه دوکمه، معدن وسائره‌یی اریدوب قالبه آقیتمه: طوب افرانمی. [یاکایش واصلسز اولان «اصاغه» یرینه بوکلهنك استعمالی اقتضا ایدر.] ۲. بر شکل وهیئتـه قومه: بشقه بر صورته افراغ ایتمش.

اَفرَنج { سند. عر. [فر. Franc] دن. — بوکلمه قرون وسطاده تشکل ایتمکله، او وقتلرده فرانکلرك وعلی الخصوص شارلمانك حکمی آلتنده بولنانلره وبالتعمیم بتون آوروپالیلره اطلاق اولندی] فرنك. آوروپالی: طـائفهٔ افرنج. || ط. داء الافرنج = فرنکی علتی.

اَفرَنجی { صـ. عر. ژ: افرنجیه. فرنکاره یعنی آوروپالیلره منسوب ومتعلق: تاریخ افرنجی؛ السنهٔ افرنجیه. || ط. فرنکی علتنه متعلق: علت افرنجیه.

اَفروخته { صـ. فا. [«افروختن» فعلندن سمف. — اکثریا ترکیباتده بولنور.] شعله‌لنمش، پارلامش، طوتیشمش: دل افروخته = کوکلی یانیق: شمع افروخته = مومنی یاقمش.

اَفروز { صـ. فا. [«افروختن» فعلندن سمصـ. صتر. یاخود فزا. صـ. فا. [«افزودن» فعلندن سمصـ. صتر. تشکیلنه کیرر.] آرتیران، چوغالتان: فرح افزا، فرح فزا = سرور آرتیران، فرح بخش.

اَفزایش { سـ. فا. آرتمه، چوغالمه، تکثیر، تزاید: افزایش بولمق = آرتمق.

اَفزود { صـ. فا. چوغالان، آرتان، تکثر وتزاید ایدن. [نادراً بعض ترکیباتده بولنور.]

اَفزون { یاخود فزون صـ. فا. چوق، کثیر، وافر: افزون اولمق = چوغالمق، آرتمق؛ افزون ایتمك، چوغالتمق، آرتدیرمق.

اَفزونی { یاخود فزونی. سـ. فا. چوقلق، کثرت: افزونی عمر واقبالی دعاسی.

اِفساد { سند. عر. جـ: افسادات. [«فساد» دن مصـ. افعال] ۱. بوزمه، خلل ویرمه، برباد ایتمه: یدیکم خام مجموعه معده‌می افساد ایتدی: فانی افساد اولنمش. ۲. فسـاده او. غراتمه، فتنه وقارغا شالق ایقاع ایتمه.

اَفسار { سـ. فا. یولار. لـ.

اَفسانه { یاخود فسانه. سـ. فا. ۱. ماصال، اصلسز حکایه، خرافات. ۲. شهرت بولوب دیارده دوشمن وقعه و حال، داستان. || افسانه پرداز = ماصال اویدیران، ماصالجی. || افسانه جو = ماصال آرایان، ملاصالره اعتبار ایدن. || افسانه کو = ماصال سویلین.

اَفسَر { سـ. فا. تاج، اکلیل، دیهیم.

اَفسُرده { صـ. فا. با: فسرده.

اَفسوس { حد. فا. یازیق، حیف، دریغ. ژ.

اَفسون { سـ. فا. رقیه، عزیمت، بوگو، سحر، آرباغ. [بین العوام آهنك لسانه توفیقاً باشده‌کی همزه مدلی اوقونور.]

اَفسونجی { سـ. اوفورو کچی، رقیه خوان، بوگوجی، سحرباز، آرباغجی.

اَفسونجیلق { سـ. اوفوروکچیلك، رقیه خوانلق، بوگوجیلك، آرباغجیلق.

اَفسونگَر { سـ. فا. افسونجی. اوفوروکچی. بوگوجی.

اَفسونلامَق { فـ. رقیه اوقومق. یه‌رق و یا دیکر صورتله بوگو ایتمك، اوقومق.

اَفسونلانمَق { فل. بررقیه‌خوان کندینی اوقودوب بوگولتمك، اوتومق.

اَفسونلی { صـ. کندینی اوقودوب بوگو ایتمش ویا بشقه‌سنك بوگوسی کندیسنه تأثیر ایلش اولان، مسحور.

اِفشاء { سند. عر. جـ: افشاآت. [«فشو» دن مصـ. افعال] ۱. میدانه چیقارمه، فاش ایتمه، کتم ضدی: افشای سر. ۲. یایمه، نشر واعلان ایتمه: افشای حوادث: بعض افشاآتله اتهام اولندی.

اَفشان { یاخود فشان. صـ. [«افشاندن» فعلندن سمصـ. صتر. تشکیلنه کیرر.] سرپن، صاچان، طاغیتان، سیلکن: زرافشان = آلتین سرپن: دامن افشان = اتك سیلکن.

اَفصَح { صـ. عر. [«فصیح» دن ستف.] دها و یا پك فصاحتلی، الك فصیح: افصح ادباء عرب: افصح کلام.

اَفضال { سند. جـ. عر. فد: فضل. با: فضل.

اَفضَل { صـند. عر. جـ: افاضل. [«فاضل» دن ستف.] دها و یا پك فضیلتلی، ترجیح اولنسور، مرجح: افضل صحابهٔ کرام.

اَفضَلیَّت { سث. عر. دها فضیلتلی اولمه، رجحان: اهل سنت حضرت ابا بکر (رضه) ك افضلیتنه قرار ویرمشلردر.

اِفطار { سند. عر. [«فطر» دن مصـ. افعال] ۱. اوروج بوزمه، اوروج آچمه: یکرمی درت ساعتده بر افطار ایدر. دی. ۲. رمضانده غروب شمسده اوروجی بوزمق اوزره یین طعام: افطاره دعوت ایتمك؛ افطار حاضرلامق. ۳. اوروج بوزمه وقتی، رمضانده اقشام: افطارده کلدی: افطار وقتی.

اِفطارلق { صـ افطاره مخصوص، افطاره یاقیشیر: افطارلق رچل. = سـ. افطاره مخصوص چرز.

اِفطاریّه { سث. عر. ۱. افطاره مخصوص یمك، چرز وسائره ۲. مدعوینه دیش کراسی نامیله افطارده ویریلن احسان.

اَفعال { سند. جـ. عر. فد: فعل. با: فعل.

اَفعی { سـند. عر. جـ: افاعی. انکرك ییلانی.

اَفغان { سـ. فا. با: فغان.

اَفغان { سخ. آسیای وسطیده ایران وترکستان ایله هندآره‌لرنده یاشایوب بر قوم مسلدر، که مملکتلرینه افغانستان وسویلدکاری لسانه (پختی) دینور. اقوام آریه‌دندر. [عر. جـ: افاغنه.]

أُفق { سند. عر. جـ: آفاق. [تر. دفعیجون «ف» دخی مضموم او. قونور.] فلك مرئیسك ارضه بیتشیك کبی کورینن کنارلری. || ط. افق حقیقی: افق حسی، مرئی: افق صنعی = هیئت کتابلرنده تفصیلاتی مبین افقلك انواعی. = جـ. اطراف ارض، عالم، دنیا: آفاقه یایلدی. آفاق طوتدی: اشفاق شاملة الآفاق.

أُفقاً { حـ. عر. افقه موازی او. لهرق، عمودینك ضدی.

أَفقَر { صـ. عر. [«فقیر» دن ستف.] دها ویا پك فقیر ویوقسول: افقر فقرا.

أُفقی { صـ. عر. ژ: افقیه. افقله موازی اولان، یوقاریدن آشاغی اولیان، عمودی ضدی: خط افقی، استقامت افقیه: افقی بر وضعیتده.

اِفك { سند. عر. افترا، بهتان، اولماميش بر شيئي بريسنه عزو واسناد ايتمه. لـه.

اَفكار { سند. ج. عر. فد: فكر. با: فكر. = تر. { فد. كبي ۱. دوشونمه. انديشه، وسوسه: جوق افكار ايتدي؛ افكارمه طوقنمدي. ۲. نيت، مقصد: شوايشي بايمغه افكارك وارميدر؟

اَفكار { ص. فا. با: فكار.

اَفكارسز { ص. فكر و رأيي اولميان. عقلسز. عر.

اَفكارسزلق { س. فكر و رأي ايدن محروميت، عقلسزلق. عر.

اَفكارلانمق { فل. مغموم و مكدر اولمق، مراقه طوقنمق. عر.

اَفكارلي { ص. ۱. فكري او. ياتيق ورأي ومطا. لعه بيانيه مقتدر: عقللي: افكارلي آدمدر. ۲. محزون. مكدر. مغموم: كندينسي پك افكارلي كورونيكم ايچون بر شيء سويليه مدم.

اَفكن { ياخود فكن. ص. فا. { « افكندن » فعلندن مصمد. صتر. تشكيلنه كيرر. { دوشورن، يره آتان، بيغان. صالان: شيرافكن = آرسلانلي يره آتمغه مقتدر: سايه افكن = كولكه صالان، سايه انداز.

اَفكنده { ص. فا. { « افكندن » فعلندن مسمد. { ۱. بيقلمش، دوشورلمش، يره آتلمش. ۲. دوشكون، بيچاره: بنده. افكنده. عر.

جلبي: افندي آدم. { غريب بر تركيب اولهرق: افنديدن آدم دمكي ديرلر. } — افندم، افندمز تركيبلرنده « ى » نك حذفي عادت اولمشدر. || افندمز = پيغمبر ذيشان صلى الله عليه وسلم. || ذات شوكتسمات حضرت شهريارى خليفهٔ جناب پيغمبرى وسلطنت سنيه‌نك پادشاه علويت مظهرلرى صفات مقدسه‌سنى حائز اولدقلرندن نام معالى اتسام هايونلرى تحريراً وشفاهاً زيب آور لسان وقلم اولدقجه « افندمز » تعبيريله تجيل و تعظيم اولنور.

اَفندليسز { ص. ۱. صاحبسز. قيمتسز (اوشاق و سائره). ۲. حامينز.

اَفندلك { س. ۱. صاحبلك. مالكيت: بو اوك افنديلكي كيمه عائددر؟ ۲. افندي صفت وعنوانى: اوقوپ يازمغه آليشوب افنديلكي قزانديگي؛ افنديلك بكلكدن دون دكلدر. ۳. تربيه، وقار وتمكين، جلبيلك: افنديلك بويله مي اولور؟ ٤. لطف، احسان، ايلك: بكا بر افنديلك ايتش اوله جقسكز.

اَفواج { سند. ج. عر. فد: فوج. با: فوج.

اَفواه { سند. ج. عر. { « فد: ثم ياخود فوه يك استعمال اولنماز } ۱. آغزلر، دهانلر: افواه ناسه دوشدي. ۲. آغزه مشابه دايكلر، منفذلر: افواه نار به = طوبلر.

اُفول { سند. عر. باتمه، غروب: شمس، زهره افول چيقماسه، وبو اسمده ديكر بر شخصه منسوب اولسه كركدر.

اَفلاق { سخ. [Vaḷak, Vaḷa-chi] روماييه‌يي تركيب ايدن مملكتينك برى كه مركزى بكرشدر.

اَفلاقلى { س. ص. افلاق مملكتنى اهاليسندن اولان.

اَفلاك { سند. ج. عر. فد: فلك. با: فلك: { افلاكيان كبي تعبيرات شايان قبول دكلدر. }

اِفناء { سند. عر. { « فناء » دن مصد. افعال } يوق ايتمه، توكتمه، امحا. اتلاف: مالنى افنا ايتدي: افناى عمر. افناى وجود.

اَفندى { س. { ر. Αὐθέντης } ۱. صاحب، مالك. مولا: اوك افنديسي، اوشاغك، باغجوا. نك افنديسي. ۲. سيد. جلبي، خواجه. { تعظيم عنوانى اولوپ، باشليجه اوقومشلره وعلما ايله ارباب قلمه مخصوصدر. آغا مقابلى: احمد افندى. خواجه افندى، كاتب افندى. ۳. حاكم شرع، قاضى. مثلا: استانبول افنديسي. { پاشا وبك كبي عنوانلره دخى علاوه اولنور: } پاشا افندى، بك افندى. || خانم افندى = تعظيم ايچون هر قادينه اطلاق اولنورسه‌ده. صورت مخصوصه‌ده اكابر رجال دولت حرملرينه ديرلر. || ديوان افنديسي = سابقاً وزرا وسائر كبارك كاتب خصوصيسي ودها طوغريسي بتون امور تحريريه لرينى اداره ايدن رسمي مأمور. || رئيس افندى = سابقاً خارجيه ناظرى. = ص. تربيه‌لى، اديب. ضاحب تمكين ووقار. ايتدى. لـه.

اَفه { س. { « افندى » دن مخفف. } خداوندكار وآيدين جهتلرى زبيكار نجه آغا مقامنده مستعمل اولغله زبيكاره اطلاق اولنور: بر افه كلدى.

اِفهام { سند. عر. { « فهم » دن مصد. افعال } آكلاتمه، بيلديرمه: مسئله‌يي كنديسنه افهام ايتدم. { دها مستعمل اولان « تفهيم » دن فرقى اولمل. مغله لزومسزدر. }

اَفئده { سند. ج. عر. فد: فوأد. با: فوأد.

اَفيون { افيونكش، افيونى. با: آفيون وسائره.

اَقارب { سند. ج. عر. { فد: اقرب لسانمزده غير مستعملدر. } يقين اقربا. لـه.

اَقاصى { صند. ج. عر. فد: اقصى. با: اقصى.

اَقاليم { سند. ج. عر. فد: اقليم. با: اقليم.

اِقامَت { سند. عر. { « قيام » دن مصد. افعال } اوتورمه، ساكن ومقيم اولمه: بغداددده اقامت ايدن: قشين شهرده و يازين يايلى وكوشكده اقامت خوش اولور. || ف. جماعتله نمازه بدأ اولنمه حينى وقت مؤذنك « قد قامت الصلاة » ديه ندا ايتمسى: اقامت كتيرمك. پرينك تحت محافظه‌ده ومحصور اولمقسزين بر پرده طور مسى كنديسنه امر وحواله اولنمه: فلان پرده اقامتمأمور. — امقيم پرينه « اقامت ساز » و « اقامت كرين » كبي آلاجه تعبيرلر استعمالى عبثدر. }

اِقامَتگاه { ياخود اقامتكه. س. فا. { « اقامت گاه } اوتورياق يرى، مسكن، مأوى: يازاق اقامتگاهى كوزل بر يايلدر: سوريه واليسنك اقامتگاهى شاميه‌در.

اِقامه { سند. عر. { « قيام » دن مصد. افعال. — اقامت ايله بر لغت اولديغى حالده، استعمالى بسبتون معنى و محل استعمالى بسبتون آيريدر. } ۱. اوتورمه، ساكن ومقيم ايتمه، اسكان: او موقعده بر بلوك عسكر اقامه ايتمك لزمدر. ۲. قالديرمه، قيام ايتديرمه، آياقده طوردير مه. ۳. ميدانه يقومه. ايراد. ابراز: دلائل وبينات اقامه ايتمكه حاجت يوقدر. { اقامهٔ حجت = برونستو. || اقامهٔ دعوى = دعوى آچمه، دعوايه قالقيشمه. } اقامهٔ صلات = نماز قيلمه، نمازه اوتورمه.

اَقانيم { سند. ج. عر. { فد: اقنوم غير مستعملدر. } اصللر، ركنلر: اقانيم ثلثه = خرستيانلرك اب و ابن وروح القدسدن مركب زعم ايتدكلرى الوهيت مثلثه. { يالكز بو تعبير ده مستعمل اولوب، لعه ديل عرب روى [illegible] ايديورلر. [illegible] بكزيورسه‌ده [illegible] }

اَقاويل { سند. ج. عر. { فد: قول جمعى يعنى [illegible] جمعيدر. } با: قول.

اِقبال { سند. عر. { « قبول » دن مصد. افعال } ۱. طالع و بختك توجهى، مساعده‌سى: بو

آدمك اقبالی واردر، اقبالی آچیقدر. ۲. بر آدمك ایشی طوغری کیتمه، حالی ایی اوله، نظر وتوجهده اوله، رفاه، جاه، ادبارك ضدی: فلان اقبالدهدر: تزاید عمر واقبال دولتلری دعاسیله مشغولم. ۳. برینه طوغری دونمه، یوز چویروب باقمه، توجه: او سعادت بکا اقبال ایدرسه. ز. ٤. ایستك، یوز چویروب باقمه، آرزو: اقبال وارمی؟ اقبال بیوریلورمی؟ ابو صوك ایکی معناده مصدریت معناسی محفوظ اولوب، دردنجیسی اکثریا مأکولات و مشروبات حقنده مستعملدر.

اِقبالپَرَست { ص. فا. [اقبال- پرستن] جاه و اقباله طاپارچه سنه آرزوکش اولان وتفیض اوغورینه هرشیئی فدا ایدن، حریص جاه.

اِقبالپَرَستلك { س. جاه واقبال حرصی.

اِقبالسِز { ص. طالعسز، بدبخت، ایشی طوغری کیتمین.

اِقبالسِزلك { س. طالعسزلك، بدبختلك.

اِقبالی { ص. طالعی یاور، بختی مساعد.

اِقبالمَند { ص. فا. ۱. طالعی مساعد، بختیار. ۲. جاه ورفاهه نائل، مقبل.

اَقبَح { ص. عر. [« قبیح » دن ستف.] دها ویا پك واڭ چرکین. ز. ولـ.

اِقتِباس { سند. عر. ج: اقتباسات. [« قبس » دن مصـ. افتعال] ۱. عاریت آلمه، استعاره، استفاده: اقتباس انوار معارف. ۲. بر فقره و یاکلامی عیناً و یا مآلاً نقل وایراد: احادیث شریفهٔ نبویه‌دن اقتباس ایتمشدر: بوکتابك آیات کریمه‌دن اقتباساتی چوقدر. [اصل معنای لغویسی آتش یاقمق اوزره برندن آتش آلمق اولوب، بر جمله مستعمل اولان معنای مجازیسیدر.]

اِقتِباساً { حـ. عر. ۱. استفاده طریقیله اخذ واستعاره ایده‌رك: مواعظ حکیمانه‌سندن اقتباساً اصلاح اخلاقه موفق اولدی. ۲. نقل وایراد ایده‌رك: سعدینك کلستانندن اقتباساً بعض حکایات درج ایتمشدر.

اِقتِحام { سند. عر. ج: اقتحامات. [« قحوم » دن مصـ. افتعال] بلا ملاحظه وشدتله هجوم، صالدیرمه. ز. ولـ.

اِقتِداء { سند. عر. [« قدو » دن مصـ. افتعال] اویمه، تابع اولمه، برخی تمونه اتخاذ ایدوب کندیسنه تطبیق حرکت ایتمه. امتثال: نمازده امامه اقتدا اولنور.

اِقتِداءً { حـ. عر. اویه‌رق، امتثال وتبعیت ایده‌رك: شیخنه اقتداءً تصفیهٔ درونه چالیشدی.

اِقتِدار { سند. عر. [« قدرة » دن مصـ. افتعال] کوچ یتمه، پایه بیله، مقتدر اولمه، مقدرت، طاقت: او ایشی یاپمغه اقتدارم یوقدر: او اقتداره مالك دکلدر: بو ایش اونك بد اقتدارنده‌در. درجهٔ اقتداری مافوقنده‌در؛ صاحب اقتدار = مقتدر: عدم اقتدار = اقتدارسزلق. [ایتمك واولمق کبی افعال اعانه ایله فعل مرکب تشکیل ایتیوب، اسم کبی قوللانیلیر.]

هر نه قدر بو دخی اسم کبی قوللانیلیرسه‌ده، «بر نوع تکلف معناسنی تضمن ایتدیکندن، « قدرت » دن فرق اولنوب، مثلا قدرت الهیه یرینه اقتدار الهی دینلمز.

اِقتِدارسِز { ص. قدر وطاقتی اولمیان، الندن ایش کلهمین، غیر مقتدر، عاجز: پك اقتدارسز بر آدمدر.

اِقتِدارسِزلق { س. قدرت و طاقت فقدانی، قدرتسزلك، عدم اقتدار: اقتدارسزلغی تبین ایتدی.

اِقتِداری { ص. عر. ز: اقتدار. ریه. کوچ واقتداره منسوب و متعلق. ‖ د. فعل اقتداری = صرف ترکیده پایه. بیلك و پایه‌مامق کبی مثبته اقتدار ومنفیده عدم اقتدار بیان ایدن فعل.

اِقتِراح { سند. عر. ج: اقتراحات. [« قرح » دن مصـ. افتعال] قریحه‌دن وبداهةً (شعر ویا نطق) سویلمك. ز. = جـ. عر. اقتراح طریقیله یعنی بداهةً سویلنمش اشعار وسائره، مقترحات: بو شاعرك اقتراحاتی حیرت افزادر.

اِقتِران { سند. عر. [« قرن » دن مصـ. افتعال] یاقلاشمه، تقرب: بو روایت حقیقته اقتران ایدیور. ‖ ف. سیارات ایله قمرك کره‌ء ارضه نسبةً شمس ایله عین طوله بولنمری. [فر. Conjonction]. مقابلی:

« تقابل »، وایکی سیارهنك بر طوله بولنمری « قران » در. ‖ صتر. تشکیلنه دخی کبیر: خاقان معدلت اقتران = عدالت قرین.

اِقتِسام { سند. عر. ج: اقتسامات. [« قسم » دن مصـ. افتعال] پایلاشمه، بولشمه: غرما مالنی بینلرنده اقتسام ایتدیلر.

اِقتِصاد { سند. عر. ج: اقتصادات. [« قصد » دن مصـ. افتعال] ۱. اعتدال اوزره حرکت، حد وسطی یه رعایت. ۲. تصرف، اداره. ‖ علم اقتصاد = علم اداره، علم ثروت. [فر. Économie].

اِقتِصار { سند. عر. [« قصر » دن مصـ. افتعال] قیصه کسمه، اختصار، اکتفا: بو قدرله اقتصار ایلرم. ز.

اِقتِضاء { سند. عر. [« قضاء » دن مصـ. افتعال] ۱. لزوم، لازم کلمه: سزك کیتمه‌کز اقتضا ایدیور؛ چیچکلرك شمدی آچلمسی اقتضا ایدردی. ۲. احتیاج، حاجت، محتاجلق، افتقار: بر یاغموره چوق اقتضا واردر: بو باغچه‌نك بر حوضه اقتضاسی درکاردر. ۳. لزوم ایتدیرمه، ایجاب، لازم کتیرمه: بو ایش سزك حاضر بولنمکزی اقتضا ایدیور. [بو مقامده « ایجاب » استعمالی ویا « اقتضا ایتدیریور » دینمسی دها فصیح کورینور.] ٤. ایشه یارامه: اونك بکا اقتضاسی یوقدر؛ او بکا اقتضا ایتمز. ‖ اقتضاسنه کوره = ایجابنه کوره. ‖ اقتضای حال = ایجاب حال.

اِقتِضاسِز { ص. لزومسز، مقتضی اولمیان، فضله.

اِقتِضالی { ص. لزوملی، لازم، مقتضی.

اِقتِطاف { سند. عر. [« قطف » دن مصـ. افتعال] اوزوم وسائر میوه‌لر دوشرمه: دیکدیکی آغاجك میوه‌سنی اقتطاف ایتمکه یتیشه‌مدی. ‖ مج. بر سعی و عملك نتیجه‌سندن مستفید اولمه: مساعیسنك ثمراتنی اقتطافه موفق اولدی.

اِقتِفاء { سند. عر. [« قفاء » دن مصـ. افتعال] آرقه‌سندن کیتمه. آردینه دوشمه، تعقیب، پیرولك: مرید هر حرکتنده مرشدینه اقتفا ایلیدر.

اُقحُوان { سند. عر. پاپادیه. لسـ.

اَقداح { سند. عر. جـ. عر. فد: قدح. با: قدح.

اِقدار { سند. عر. [« قدرة » دن مصـ. افعال] ۱. قدرت ویرمه، مقتدر ایتمه، اقتدار قزاندیرمه. ۲. ممیشتی توسیع ایله ضرورتدن قورتارمه: معاشمه بر مقدار ضمیله اقدار بیورملقلغم. [بو معنی عربیده اولمیوب، لسانمزده بالمناسبه، برنجی معناسندن اخذاولنمشدر.]

اَقدام { سند. عر. جـ. عر. فد: قدم. با: قدم.

اِقدام { سند. عر. ج: اقدامات. [« قدم » دن مصـ. افعال] ثبات ودوام ایله سعی ایتمه: اقدامات متوالیه سیله موفق اولدی. [عربیده تامیله بو معنایه کلیوب، معانیٔ عربیه- سندن بوکا اك یاقینی: ایلریلمك وایلریلمکه چالیشمق معناسیدر.]

اَقدَس { ص. عر. [« قدوس » دن ستف.] دها ویا پك واك مبارك و مقدس، قدسیته اك قریب: ذات اقدس جناب رسالتپناهی.

اَقدَم { ص. عر. [« قدیم » دن ستف.] ۱. دها قدیم، دها ویا پك اسکی، مقدم: او تاریخ بریکندن اقدمدر. ۲. دها اوکده، دها ایلری، دها اهمیتلی، ترجیحه شایان، مقدم: بو ایش اوندن اقدمدر. = تر. ظر. اول: یوندن اقدم = یوندن اول، مقدما.

اَقدَمجه { ظر. اولجه، آز مقدم، یاقینده: اقدمجه یازمش اولدیغم اوزره.

اِقرار { سند. عر. [« قرار » دن مصـ. افعال] ۱. قرار- لاشدیرمه، پایدار ومکین ایتمه. ز. ۲. دیل ایله سویله، افاده، بیان: قلب ایله ایمان دیل ایله اقرار. ۳. تصدیق، قبول، تسلیم. انکارك ضدی: جناب خلاقك وحدانیتنی اقرار ایدنلر. ٤. صاقلامیوب آچیقدن سویله، اعتراف: قباحتنی اقرار ایلدی. ‖ حق. برکیسه‌نك دیکر شخصك کندیسنده اولان حقنی خبر ویرمسی.

اِقراض { سند. عر. ج: اقراضات. [« قرض » دن مصـ. افعال] بورج ویا اودونج ویرمه: صندیقده موجود مبلغی طالبنه اقراض ایتملی. با: ادانه.

اقصی. = ستة. دها اوزاقده بولنان. اك اوزاق، اك كنار. صوك: مغرب اقصی، اقصای مشرق: اقصی المراتب = اعلی المراتب: درجهٔ قصوی = صوك درجه.

اَقصَر | ص. عر. | « قصير » دن ستة. | دها ويا پك قيصه: اقصر ايام. ڤ. ولـ.

اَقصی | ص. عر. با: اقصا. | عر. بيده دائما بويله يازيلير. |

اَقضا | ص. عر. | « قاضی » دن ستة. | دها فقيه، فقهده دها عالم ودها مقتدر: اقضا القضاة. ڤ

اَقطاب | سة. ج. عر. فد: قطب. با: قطب.

اَقطار | سة. ج. عر. فد: قطر. با: قطر.

اِقعاد | سة. عر. | « قعود »دن مصـ. افعال | ١. اوتور تمه، بر يره اوتور معه سوق و اجبار ايتمه: خسته‌يی صندالیه‌يه اقعاد ايتديلر. ٢. بر مسند عالی رسمیه قعود ايتديرمه: قاضی‌لكدن برينی پاپالق صندالیسته اقعاد ايدرلر.

اَقفال | سة. ج. عر. فد: قفل. با: قفل.

اَقَل | ص. عر. | « قليل »دن ستة. | دها ياخود پك واك آز، اك كوچك، ادنی: اقل مجازات. اقل عباد. اقل قليل = آزك اك آزی، پك آز. اك آشاغی | اقلی = اك آز، اك آشاغی: اقلی بش كون كله‌ملی. لااقل = هيچ اولمازسه، اولدن آشاغی اولمامق شرطيله: لااقل هفته‌ده بر كره. تمر اولنه جقدر.

اِقلال | سة. عر. | « قلة » دن مصـ. افعال | ١. آزالتمه، مقدارينی ايندير مه. | « تقليل » دها مستعملدر. | ٢. آزلمه. آز كورمه، آزيمسامه. ڤ.

اَقلام | سة. ج. عر. فد: قلم. با: قلم.

اِقليم | (يو. Klima) ١. مـ. اسكی اصول اوزره ربع مسكونك عرضاً خط استوادن قطب شمالیه قدر منقسم اولديغی يدی منطقه‌دن بهری: اقليم اول = خط استوايه ملاصق اولانی: اقليم ثانی الخ: اقاليم سبعه. ٢. عرض. بر مملكتك عرضاً موقعی وهواجسه يعنی درجهٔ حرارتجه حالی: بو مملكتك اقليمی نه‌در؟ اقاليم حاره، اقاليم معتدله. اقاليم باردة. ٣. مملكت، خطه، قطعه، قسمه، ديار: اقليم روم، اقليم فارس. || تا. استيتاس اقليم = بر حيوان ويا نباتك اساساً ياشادیغی ويا يتيشديكی اقليمك غيری بر اقليمه آليشديريلوب اورادە دخی ياشاديلمسی ويا يتيشديريلمسی. | فر. Acclimatation. |

اَقمشه | سة. ج. عر. فد: قماش. با: قماش.

اِقناع | سة. عر. | « قناعة » دن مصـ. افعال | ١. قناعت ايتديرمه، قناعت بخش اولمه. ڤ. ٢. قانديرمه، راضی ايتمه. ارضا: بزمسله كلسكه كوچ حال ايله اقناع ايتدمك. | عربيده بو معنايه كليوب، برنحی معنا. سندن مأخوذدر. |

اَقنوم | سة. عر. ج: اقانيم. (اصل، ذات، عنصر، با: اقانيم.

اَقوا | ص. عر. با: اقوی.

اَقوات | سة. ج. عر. فد: قوت. با: قوت.

اَقواس | سة. ج. عر. فد: قوس. با: قوس.

اَقوال | سة. ج. عر. فد: قول. با: قول.

اَقوام | سة. ج. عر. فد: قوم. با: قوم.

اَقوَم | ص. عر. | « قويم » يا « قيم »دن ستة. | دها ويا پك طوغری ومستقيم.

اَقوی | ص. عر. | « قوی »دن ستة. | دها قوتلی، زياده قوی: اقوای احتمالاته كوره.

اَقويا | سة. ج. عر. فد: قوی. با: قوی.

اُقيانوس | اقيانوسی وسائره. با: اوقيانوس وسائره.

اَلـ | س. ١. تعريف اكمال ايچون | پارچه علاوه‌سی. اضافه: بو تخته‌ده. بوقاشده اك واردر. ٢. علاوه اولنان پارچه. يامه: فلان تخته پارچه‌لری دوشمه تخته‌لريله اك اولور. ٣. يارەدن فلان نشانك كنارنی كه اك يرنی آكه‌يرر: يتاغنده بر اك كورينور. || اك اورمق = اكله‌مك، پارچه علاوه ايتمك. || اكنی يللی ايتمك = مهارتسز لكله ويللی اوله‌جق صورتده اكله‌مك: و مج. بحره. ميوب قويه‌نی ميدانه جيقارمق. || اكی بايرمق = يرى يللی اوليه. حق صورتده مهارتله اكلمش: « دها » اداتيسله ويا اسكی شيوه اوزره « رك » و « راق » اداتی الحاقيله تشكيل اولنان عادی اسم تفضيلدن فرق شو درجه: او يالكز ذكر اولنان بر ويا بر قاچ شيئدن، بو ايسه عموم جنسی افرادندن ترجيح و تفضيل بيان ايدر: فيل دوه‌دن دها بيوكدر، وفيل حيوانلرك اك بيوكيدر. ديمكدر. بو سبدن « اك » اداتيسله اولان اسم تفضيلك مفضل منهی معلوم اولوب، حذف اولنمه. ديمكدر. اوته كينك ايسه حذف اولنه‌ماز: دنياده اك بيوك آدم اودر، ديمكدر! « لكن دها بيوك » ديمكجه كيمسه بيوك اولديغی بيان اولنق شرطدر.

اَلـ | س. يوزك رنكی، بت. بكز: | بغدای اكلی. مر.

اَكابِر | صـ. ج. عر. فد: اكبر. با: اكبر.

اَكاذيب | سة. ج. عر. | فد: « اكذوبه » اسانجزده قوللانيلمياز. | يالانلر، خلاف واقع سوزلر.

اَكارِم | صـ. ج. عر. فد: اكرم. با: اكرم.

اَكاسِره | سة. ج. عر. فد: اكسری. با: كسری.

اَكّال | ص. عر. | « اكل »دن | عمـ. اچوق يين، اوبور. | « اكول » دها مستعملدر. | ط. اطرافنده‌كی اتلری چو. ريدوب محو ايدن (يارە).

اَكبَر | ص. عر. أ: كبری. ج: اكابر. | « كبير » دن ستة. | دها ياخود پك بيوك، اك بيوك، اعظم: اكبر اولادی = اك بيوك اوغلی. || الله اكبر = حق تعالی حضرتلری هر شيئدن بيوكدر. | شيخ اكبر = محی الدين عربی. || خديجة الكبری = ام المؤمنين حضرت خديجه (رضی). = سة. ج. بيوك آدملر، مقام

مات عالیه‌ده بولنانلر، رؤساء، اشراف : اکابر امت. = سث. مث. با : کبری .

اِکتراء { سذ. عر. [«کراء» دن مص. افتعال] کرالامه، کرا ایله طوتمه. [اصلسز وغلط اولان «استکرا» یرینه قوللانلیدر.]

اِکتِساء { سذ. عر. [«کسوة» دن مص. افتعال] کیینمه، کیمه : رسمی البسه‌سنی اکتسا ایتدی .

اِکتِساب { سذ. عر. ج. اکتسا. بات. [«کسب» دن مص. افتعال] قزانمه، ایدنمه، تحصیل : اکتساب معارف، اکتساب فضائل: تجارتله اموال کثیره اکتساب ایتدی .

«کسب» دن فرق آنجق بر نوع تکلف و (کندی ایچون) معناسی تضمن ایتمیدر .

اِکتِفاء { سذ. عر. [«کفایة» دن مص. افتعال] موجوده کافی نظریله باقوب زیاده ایستمه‌مه، قناعت : بن بوقدرله اکتفا ایدرم .

اِکتِناه { سذ. عر. [«کنه» دن مص. افتعال] بر شیئك کنهنه وارمه، حقیقتنی آکلامه. — حقایق اکتناه کبی سقیم وصف ترکیبلر تشکیلنده قوللانیلیر .

اِکتِواء { سذ. عر. [«کی» دن مص. افتعال] ط. داغلانمه .

اَکتی { باخود اکتی. ص. ۱. کنگره، آجیمتراق: اکتی یمش. ۲. اکشی یوزلی، ترشرو، خشین : اکتی آدم. ۳. ترس، آجی : اکتی سوز. مر .

اَکتیلك { یا اکتیلك. سذ. ۱. کنگره‌لك، آجیمتراق لذت. ۲. اکشی یوزلیلك، خشونت. ۳. سرتلك، ترسلك، آجیلق. مر .

اِکثار { سذ. عر. [«کثرة» دن مص. افعال] چوغالتمه، آرتدیرمه. [«تکثیر» دها مستعملدر.] || اکثار کلام = چوق سویله‌مه، سوزی اوزاتمه، کوزه‌لك .

اَکثَر { ص. عر. [«کثیر» دن ستف.] اك چوق، اك زیاده : اکثر خلق: شعرانك اکثری .

اَکثَری { ح. [«اکثریا» دن مخفف یاخود صو- کندمکی «ی» ترکجه ده ضمیر غائبدر.] اك زیاده، اکثریت اوزره، اکثریا، عمومیت اوزره : انسانلر اکثری قیاس نفس ایله حکم ایدرلر .

اَکثَریّا { ح. عر. اك چوق وقتده، اك زیاده، اکثریت اوزره، علی الاکثر: شاعرلر اکثریا اوهامه تابع اولورلر .

اَکثَریّت { سث. عر. ۱. اك بیوك قسم، چوقلق. ۲. بر جماعت وهیئتك نصفندن زیاده‌سی : بو طابورده اکثریت زیبکرده‌در. ۳. بر مجلسده اعضانك ویردکاری رأیلرك قسم اعظمی وبونلرك غلبه‌سی : محکمه‌ده اکثریت بنم‌لهمده ایدی : بو کیفیت مجلسده اکثریتی قزاندی. || اکثریت آرا = بر مجلسده ویریلن رأیلرك چوغی وبونلرك غلبه‌سی : بو مجلسده اکثریت آرا ایله قرار ویریلیر. || اکثریت محضه، مطلقه = مجرد و مطلق بر اکثریت. || اکثریت ثلثان = اکثریت قزانه‌جق طرفك اقلی دیکر طرفك ثلثانی مقدارنده بولنمسی شرطیله مشروط اولان اکثریت .

اَکدار { سذ. ج. عر. فد : کدر. با : کدر .

اَکدی { یاخود اکدی. ص. ۱. دعوتسز ضیافته کیدن، طالقاوق، کاسه‌لیس، طفیل. مر. ۲. آلیشیق، مأبوس: اکدی بیکیر .

اَکدیچ { یاخود اکدیش. با : ایکدیش .

اَکدیرمَك { فت. تخم سربدیر- مك، زرع ایتمك .

اَکدیرمك { فت. [اصلی : ایکدیرمك] بر طرفه میل ایتدیرمك. || فسی، کلاهی اکدیرمك = کیف چاتمق .

اَکدیلِك { سذ. طالقا وقلق، کاسه‌لیسلك. مر .

اَگَر { سذ. [اکمك فعلندن. چ. ایکار] بیتمك ایچون آتك اوزرینه قونیلان شیء، سرج، زین : آته اگر اورمق: تاتار، عثمانلی، یاریم عثمانلی، فرنك، قریم اگری = اکرك انواعی. || اگر بوشالتمق = آتك اوزرنده بر یانه اکیلمك اولمان سواری تعلیمی. || اگری بوش قالمق = هلاك اولمق، قتل اولنمق.

[سواری تعبیری.] || اگر قاشی = اگرك اوكی و آرقه‌سنده‌کی چیقنه‌یلرکه تخته‌دن اولوب مشینه قاپلانمشدر. || اگر قالتاغی = اگرك اخشابدن اولان قاپلانمامش قفسی .

اَگَر { حر. فا. ۱. شرط اداتی اولوب، صیغهٔ شرطیه‌یی حاوی جمله‌ٔ شرطیه‌یه کیرر، که صیغهٔ مذکوره شرطیتی بیانه کافی اولدیغندن، بوادات زائددر، و بونك ایچون لسانمزده بویله بر ادات یوقدر : اگر ثوابه نائل اولمق ایسترسه‌کز بو ایشی یاپك: حیات دنیا خوش اولور دی اگر اولوم اولمسه ایدی. ۲. کرك، خواه، ایستر : [مکرر اولهرق] اگر عاشق اگر صادق زیارت ایلسه برکز. [الیوم بو معنا ایله استعمالی متروکدر.] — نادراً همزه‌سی حذف اولنوب « گر » قالیر : گردیلر سه‌ك بوله‌سك اوتدن نجات. — شعرده بعضاً جمله‌ٔ شرطیه‌نك آخرینه الحاق اولنور : اولمسه ایدی قلمك چاك کریبانی اگر .

اَگراد { سذ. ج. عر. فد : کرد. با : کرد .

اِکرام { سذ. عر. ج : اکرا- مات. [«کرم» دن مص. افعال] ۱. آغرلامه، حرمت، اعزاز، تعظیم : کمال اکرام ایله، اکرامات لازمه ایله قبول ایتدی: مسافرلرینه اکرام ایدر. ۲. مقام تعظیم و التفاتده برشیء ویرمه : سزه نه اکرام ایتدیلر؟ بر شرکت، بر سیغاره، بر توتون طبقه‌سی اکرام ایتدی. ۳. احسان، کرم : ذو الجلال والاکرام اولان جناب الله. ٤. بازارلغك خارجنده اولهرق بایع طرفندن مقام ممنونیتده مشتری یه ترك اولنان آنجه : بکا بر اکرام ایتمیه‌جکمیسکز؟ اوچ لیرا اکرام ایده‌بیلیرم .

اِکراماً { ح. عر. آغرلامه صورتیله، حرمت و تعظیم ایچون : سزه اکراماً بو ایشی یاپدم .

اِکرامیّه { سث. عر. ۱. نشانهٔ [حرمت و تعظیم او- له‌رق ویرلن اعانه ویا هدیه : حرمین اکرامیه‌سی = حرمین شریفینه کوندرلمك اوزره طولغون معاشلی مأمورینك معاشلرندن سنه‌ده برکسیلن آنجه. ۲. امور نافعه وسائره شرکتلرینك اصحاب سندانه ازمنهٔ معینه‌ده قرعه چکدرك مختلف مقدارلرده ویردکاری مکافات : بو دفعه چکیلن دمیریول قرعه‌سنك اك بیوك اکرامیه‌سی فلانه دوشدی. ۳. بایع طرفندن بازارلغك خارجنده اولهرق مشتری یه یاخود آرده واسطه اولانه ویرلن آنجه : اللی لیرا اکرامیه آلدی.

اِکراه { سذ. عر. [«کره» دن مص. افعال] ۱. جبراً ورضاسی خلافنده بر ایشی یاپدیرمه : اکراه ایله اوروج بوزمه. ا. [عربیده معناسی بوندن عبارتدر.] ۲. ایکرنمه، تیکسینمه، نفرت، تنفر : بوایشدن بکا اکراه کلدی. [بونك طو- غریسی « استکراه » در.]

اِکراهاً { ح. عر. کندیسی ایستمدیکی حالده، رضاسی خلافنده، جبراً : اکراهاً اوروج بوزانه کناه بوقدر .

اَگَرتمك { یاخود اگیرتمك. فت. ایکك ایله ایاپك بوکدیرمك، ایکدن یوك ویاموق وساژه چکدیرمك : فقرا قیز- لرینی طوپلایوب پاموق اگرتمکله مشغول اولیور .

اَگَرتی { ص. [« اگمك » فعلندن. اولماملی] ۱. اودونج آلتمش، قوللانمك کندی مالی اولمیان، مستعار، عاریت : اگرتی اثواب کیمش: اگرتی آلمق = استعاره: اگرتی ویرمك = اعاره. ۲. برلی وثابت اولمیان، معلق کبی طوران : اگرتی بر دیوار. ۳. ایستدیکی وقت قونیلوب چیقا- ریلان، مربوط اولمیان : بو ثممدانك طبله‌سی اگرتیدر. ٤. طبیعی اولمیان، صنعی، ساخته : اگرتی کوز، دیش، صاچ. = سـ. معلق طورمه : بنایی اگرتی یه آلمق = تعمیر ایچون آلتنی هدم ایدوب دستکار اوزرینه طوردیرمق. = ح. برلی اولمیه‌رق، معلق کبی: اگرتی اوتوربور .

اَگَرتیلِك { سـ. برشیئك مستعار یاخود معلق و یا صنعی اولمسی : دیشلرینك اگر- تیلکی هیچ بللی اولماز .

اَگَرجی { سـ. ۱. اگر یاپان و صاتان صنفتجی، سراج. ۲. بر بیوك دائره‌ده

آت طاقلرینه مأمور آدم، سراج باشی.

اَگَرچه (یاخود گرچه. حر. فا. هر نه قدر، ... اولسه ده، واقعا ... ایسه ده: اگرچه اویله ایسه ده...؟ گرچه اویله در اما... — بعضا یونی «که، کیم» حرف ربطی تعقیب ایدر: گرچه کیم شعر دکلدر او کلام، نظم شاعرده نه ممکن او نظام. — شعرده مؤخر کلسی ده جائزدر.

اَگَرَك (س. صولاق تارلهنك صوینی آقیتمق ایچون آچیلان خندق.

اَگَرَلتی (س. بودا قلری قیوریق سورن وبعضاً آغاج کبی بیوین بر جنس اوت: اگرلتی اوتی. ا سرخسیه فصیله سندن. ا

اَگَرلَمَك (یا اگرلهمك. فت. (آته) اگر وطا. قیم اورمق: آتی اگرلدیکزمی؟

اَگِرلَمك (ایگك ایله بوکلمك، ایکدن چکیلوب ایپلیك یاپلق: مرینوس یوکی پك اینجه اگریله بیلیر.

اَگَرلَتمك (فعل. (آتك) اگری وطاقمی اورملق: دها حیوانلری اگرلتمدی.

اَگَرلی (ص. اگر یعنی سرج اورلمش، اگرله قو. للانیلان (یونك بیکیری) : ایکی اگرلی برده پالانلی آت.

اَگَرَم (ص. عر. ج: اَکارم. («کریم» دن ستف.) دها ویا پك کریم، پك جومرد وعالیجناب، لطف وکرمی زیاده اولان. ‖ سردار اکرم = بعض احوالده عموم اردوی همایونك ویا بر جهته سوق اولنانلرك عمومی قوماندانی، که سرعسکردن صکره مشیرانك الك بیوکی عد اولنوب، « رأفتلو » عنوانی حائزدر. ‖ یاور اکرم = مشیراندن یاوران حضرت پادشاهی سلك جایلنده بولنان ذوات کرام: یاور اکرم حضرت شهریاری. (جمنده غلط اولهرق « یاوران کرام » دیرلر، حالبوکه کرام کریمك جمیعدر. ا

اَگِرمَك (یا اگیرمك. فت. ایگك ایله اپیلیك بوکمك. (یوك و یامورق وسائر ثرمنی) ایگدن چکوب اپیلیك یاپمق.

اَگِرمه (یا اکیرمه. س. ایگك ایله بوکمه، ایگدن اپیلیك چکمه.

اَگَرَمی (ص. عر. پك کریم و لطف وکرم وسخاوت صاحبی اولان بر ذاته منسوب ومتعلق. ا انشاده مستعمل بیتمز توکنمز تعبیرات تعظیمکارانه دندر:) لطفنامهٔ اکرمیلری واصل اولدی: سوی اکرمیلرینه تسیار قلندی.

اَگره (یا ایگره. س. کچه دن بر نوع تکلتی.

اَگری (ص. ا اصلی: ایگریك، ایگمك دن. ا ۱. بر جهته میل ایدن، چارپیق. طوغری اولیسان، معوج، منحنی، کج: اگری اودون، اگری یول. ۲. کرلی، بوکلش، مقوس: اگری قلیچ. ۳. مج. قبول و فضلنده صدق و استقامتی اولیان، کاذب: اگری آدم. ٤. طوغری اولیان، یالان، کاذب: اگری سوز. = ح. طوغری اولیه رق، بر یاندن، چارپق: اگری کیتمك: اگری اوتور. مق. = س. اکریلك، اعوجاج: اگریسنی طوغریلتمق. اکریدن خوشلانمق. ‖ اگری باقمق = ۱. کین وحسدت نظریله باقمق. ۲. شاشی اولمق. ‖ اگری بوگری = هر طرفی چارپق و غیر منتظم: اگری بوگری آغاج. ‖ بوینی اگری = ۱. شایان مرحمت. ۲. برنوع چیچك، ایری نرکس. ‖ اگری چهره = اکشی یوز، عبوسلق. ‖ چهره اکریسی = غضب. حدت.

اَگری (س. بال پتکی قوپارمهه مخصوص کوچك چنکل.

اَگریتمك (مص: اکریدیر. فت. اگری ایتمك، اگمك: چهره اکریتمك = عبوسلق ایتمك.

اَگریجه (ص. آز اگری، پك طوغری اولیان.

اَگریچه (س. ۱. بالدیرسیکیری، عقروب. ۲. اکلیل الملك دینلن بر جنس نبات: اگریچه اوتی. ۳. بر جنس سیوری سیکلك.

اَگریجی (یا اگیریجی. س. ایپلیك بوکمك صنعتی اجرا ایدن آدم.

اَگریلتمك (فت. اگوب بوکمك، اکری ایتمك، چارپتمق، مقوس ومنحنی ایتمك:

تازه فدائی ایستدیکلك کبی اگریلته بیلیرسك.

اَگریلك (س. ۱. اگری اولان شیئك حالی، چارپقلق، اعوجاج، انحنا: دکنکك، یولك اکریلکی. ۲. عدم استقامت، حیله: اگریلك هیچ بروقت آدمی سلامته چیقارماز.

اَگریلمك (فل. اگری اولمق، چارپلق: بو دکنك اگریلدی: قوری آغاج اکریلز.

اَگریم (یا ایگریم. س. ۱. اگرك آلتنده کچه قاپلی آغاج. ۲. صولك چورندیسی، کوچك کرداب. ا چفتا. یخه ده بوکا «ایگریك» دخی دیرلر، و «ایکریم» برج وبارو معناسنه ده کلیر. ا

اَگِز (با: اکیز.

اِکساء (سند. عر. ا «کسوة» دن مصد. افعال ا کیدیرمه، البواب ویرمه: کند. یسنه بر البواب فاخره اکسا ایتدی.

اَکسَر (س. دمیر چیوی، مسمار، میخ: طبلهلی اکسر. لوفچه اکسری. ‖ مج. اکسری اویناممش = عقلی پرنده اولیان.

اَکسَرجی (س. دمیر چیوی بایان ویاصاتان آدم.

اَکسَرلَتمك (فت. دمیر چیوی قاقدیرمق اکسر له میخلاتمق.

اَکسَرلَمك (یا اکسرلهمك. فت. دمیر چیوی قاقق، اکسرله میخلامق.

اَکسِز (ص. اکی یعنی علاوه اولنمش پارچه سی اولیان، یکپاره، یتون: دوشمه تختهلری اکسز اولملی.

اَکسِزلَنمك (ص. چوق اکمی وعرضی اولیان، طار: اکسز قماش.

اَکسِزجه (ص. آز طار، چوق اکمکلیش اولیان: اکسزجه بر تولبند.

اَکسِزلِك (س. اکسکلکی، طار. اق: بوقماشك اکسزلکی زیاده. ‖ ط. بعض ادویه ایله شکر و عطریاتدن مرکب مختلف حاضر شروبلرکه هم مؤثر ونافع همده لذیذ اولمق ملابسه سیله آوروپا لیلرجه عربلرك معهود اکسیرینه تشبیهاً حرف تعریفله برابر عربیدن استعارة « الاکسیر Elixir » اسمیله معروفدرلر. ‖ مج. بر شیئك استحصالنه سبب مجرد ومؤثر اولان ماده: اکسیر سعادت؛ اکسیر اعظم.

اَکسیك (ص. ا « اکسمك » دن ا ۱. یتون او. لیان، ناقص، ناتمام: بو کتاب اکسیکدر. ۲. قصورلی، عیبلی، معیوب، تام ومکمل اولیان: بو آدمك عقلی اکسیکدر؛ اکسیك طوغمش بر چوجق. ۳. موجود اولیان، مفقود، معدوم: اونك پاردیمی اکسیك اولسون: اکسك اولدی، قور. تلدق. ٤. دیکرندن آز وناقص اولان: بو اوندن اکسیکدر. ٥. وزنی تام اولیان، ناقص العیار: اکسیك بر لیرا. = ح. نقصان وناتمام اولهرق: اکسیك سویلمك: اکسیك طارتمق. = س. ۱. ناقص اولان شیئك نقصانی ایتمك: بن توتونی اکسیتدم، اکسیلتدم: آتك یمنی اکسیتمك.

اِکسیر (سند. عر. ا یونانجه بیچوب خلاصه وزبده سنی چیقارمق دیمك اولان Ξηραίνω فعلندن مأخوذ اولسه کرکدر. ا وقتیله کیمیاء کاذبه اوغراشانلرك خارق العاده بر قوت وتأثیری حائز زعم ایتدکلری بر جسم موهوم. ‖ ط. بعض ادویه ایله شکر و عطریاتدن مرکب مختلف حاضر شروبلرکه هم مؤثر ونافع همده لذیذ اولمق ملابسه سیله آوروپا لیلرجه عربلرك معهود اکسیرینه تشبیهاً حرف تعریفله برابر عربیدن استعارة « الاکسیر Elixir » اسمیله معروفدرلر. ‖ مج. بر شیئك استحصالنه سبب مجرد ومؤثر اولان ماده: اکسیر سعادت؛ اکسیر اعظم.

نی، تام اولمق ایچون علاوه‌سی اقتضا ایدن مقدار: اکسیکی چوقدر؛ اکسیك طولدیرمق؛ بوکتابك باشدن بش صحیفه‌ا کسکی واردر. ۲. قصور، عیب: اکسیکی کدیکی یوقدر. || اکسیك ایتمك = کسمك. فاصله ویرمك، دوام ایتمه‌مك: مکتوبلرکزی اکسیك ایتمیك. || اکسیك اولمق = اور- تەدن قالقمق، محو و نابدید اولمق، یوق اولمق: اکسیك اولمك: اونك ایده‌جکی ایلك اکسیك اولسون. || اکسیك اولمامق = صاغ و بردوام اولمق: اکسیك اولما = صاغ ودائم اول، یاشا.

اَکسیکسِز ‹ ص. ۱. نقصانی اولمیان، تام. بتون: اکسیکسز کتاب. ۲. عیب و قصوری اولمیان، مکمل: اکسیکسز ایش. ۳. دواملی، غیر منقطع، آردی آرقه‌سی کسلمین: اونك شرقیلری اکسیکسزدر.

اَکسیکلِك ‹ س. ۱. ناقص و ناتمام اولمه. ۲. ناقص برشیئك تام اولمق ایچون اقتضا ایدن مقدار: چوق اکسیکلکی واردر. ‹ اکسیك‌ده دینلیر. › ۳. عیب، قصور، نقصان: بونك هیچ بر اکسیکلکی یوقدر. ٤. فقدان، معدومیت، غیبوبت: اونك اکسیکلکی شمدی حس اولندی.

اَکسیکلَمك ‹ یا اکسیکله‌مك. فت. نقصان براقق.

اَکسیلتمَك ‹ فت. با: اکسیتمك.

اَکسیلمَك ‹ فل. ۱. ناقص اولمق. آزالمق. تناقص ایتمك، مقداری تنزل ایتمك: انبارك ایچنده بغدای کیتدکجه اکسیلیور؛ پاره‌سی اکسیلدی. ۲. یوق اولمق: پاری برآده اکسیلش اولور.

اَکسیمَك ‹ مف: اکسیر. فل. ۱. نقصانلق حاصل ایتمك، ناقص وناتمام قالمق. ۲. آزالمق. مقداری تنزل ایتمك. ۳. مفقود ومعدوم اولمق. ‹ الیوم اصل اولان بوفعل یرینه فروعدن اکسیلمك دها زیاده قوللانیلیور. ›

اَکشی ‹ ص. ۱. ذائقه‌نك بر حس مخصوصیله دیل وآغزی بروشدیره‌رق یاقان ومعتدلی خوشه کیدن، حامض، ترش: اکشی لیمون، پورتقال، آیران، بوزه. ۲. تخمر ایدوب بوزیله‌رق اکشیمش: اکشی خمور، شراب. ۳. مج. خوشه کیتمز، ناخوش، ترش، کولمز، عبوس: اکشی یوز، چهره. = س. ۱. اکشی شیئ، اکشیلمك، حمض: بو لیموناطه‌نك اکشیسی آز؛ بو یمكك اکشیسی یوق. ۲. خمور مایه‌سی. || اکشی آش = اریکله اتدن یمك. || اکشی صو = حموضتی اولان معدن صویی.

اَکشیتمَك ‹ فت. ۱. اکشی ایتمك، ترش حالنه قومق، تحمیض: آیرانی اکشیتدك. ۲. تخمره براقوب بوزمق، بایاتلاتمق: بو یمکی اکشیتدیکز. || یوز، چهره اکشیتمك = عبوسلق ایتمك.

اَکشیجه ‹ ص. آزاکشی، اکشیمسی، اکشیمترك.

اَکشیلِك ‹ س. ۱. اکشی اولان شیئك حالی، اکشی لذت، حمض، حموضت. ۲. مج. ترسلك. سرتلك، بدخویلق.

اَکشیلَمَك ‹ یا اکشیله‌مك. فت. اکشیتمك. اکشی قاتمق. اکشی یاپمق.

اَکشیلی ‹ ص. اکشیسی اولان، اکشی تربیه و یا صالچه‌سی اولان: اکشیلی کوفته، یخنی.

اَکشیمتِرَك ‹ ص. اکشی یه چالار، اکشیجه. آز اکشی.

اَکشیمسی ‹ ص. اکشی یه یکزر، اکشیجه.

اَکشیمَك ‹ فل. ۱. اکشی اولمق، اکشیلك پیدا ایتمك: شیره، آیران، شراب اکشیدی. ۲. تخمر ایتمك: خمور اکشیدی. ۳. بایاتلانمق، بوزلمق: بو یمکلر اکشیدی. ٤. اکشیلك حاصل ایدوب فساده اوغرامق: معدەم اکشیدی. ٥. عبوس اولمق: چهره‌سی اکشیمش ایدی. ٦. چوق سورتمك، بیترلمه‌مك: بو ایش المزده اکشیدی. || باشه اکشیمك = بار و مساط اولوب دفع اولمامق.

اَکشیمه ‹ س. اکشیمك فعلی. با: اکشیمك.

اَکَك ‹ یا اکه. س. اصلی: ایکلمك › ۱. مائل یانی، چکه‌یی اورتن یر. || آکك آغاجی = ضبط اولنماز حیوانلرك اوراسنه قیصدیردقلری یاواشه. || صپان اکسکی = صپان آغاجنه کچیریلن افقی آغاج.

اَکَکین ‹ ص. «اك» دن ا اکلی، واسع، گکیش. ز. = س. آچیق دکیز، دکیزك ساحلدن اوزاق گکیش یری: اکگینه آچلدق. ‹ غلط اولەرق «انکین» دخی یازیلیر. ›

اَکَکینلِك ‹ س. آچیقلق، وسعت: دکیز اکگینلکی.

اَکَکینلَمَك ‹ یا اکگینله‌مك. فل. اکگینه آچلمق، آچیق دکیزه چیقمق.

اَکَل ‹ سنه. عر. یمه: انسان وسبزه وحبوبات اکل ایدر.

اَکَلتمَك ‹ فت. ‹ «اك» دن ا اکلی آرتیرمق، گکیشلتمك، توسیع ایتمك: بو قاعده‌ی برآز دها اکلتملی.

اَکَلشمَك ‹ فل. اکلی اولمق، عرض قزانمق، توسع ایتمك.

اَکَلشمه‌لِك ‹ فل. اوتورمق، مکث وآرام ایتمك.

اَکِلمَك ‹ فعل. تخم سرپمك، زرع ایدلمك: بر تارله هر سنه اکله‌ملیدر؛ بو تارله‌یه آرپه اکیلیر.

اَکِلمَك ‹ فل. فعل. اصلی: ایکلمك › ۱. مائل اولمق، میلان ایتمك. چاربلمق: صاغه طوغری اگلشدیر. ۲. بوکمك، چویرلمك، انحنا ایتمك: فدان تازه ایکن اگیلیر.

اَکلَمَك ‹ یا اکله‌مك. فت. پارچه علاوه سیله اوزاتمق، اك اورمق: اثوابك اتکنی، دوشمه تختەلرینی، باغچه دیوارینی اکله‌ی.

اَکلِمه ‹ س. اکلمك فعلی، تخم سرپلمه، زرع: بغدایك اکله‌سی.

اَکلِمه ‹ س. ۱. اگلمك فعلی، میل، انحنا: آتلینك یره اگلمه‌سی. ۲. چویرلمه: تازه فدانك اگلمه‌سی.

اَکلِمه ‹ یا اکله‌مه. س. اکله‌مك فعلی، پارچه علاوه سیله تمدید: اونك اکله‌سی هیچ بللی اولماز. = ص. اکله‌مکله یاپلش، اك اورلمش: اکمه دوشمه، اثواب.

اَکلمه‌لی ‹ ص. اکله‌سی اولان، اك اورلمش. علاوه‌لی: اکله‌لی طاوان.

اَکلَنجه ‹ س. ۱. کوکل اکلندیره‌جك. صیقلقسزین وقت کچیره‌جك شیئ: بو مملکتده اکلنجه یوقدر. ۲. فائده‌سز و اهمیتسز شیئ، ثمره‌سز ایش، اویونجق، ملعبه: چوجق اکلنجه‌سی. ۳. پك قولای ایش: اونك ایچون او ایش اکلنجه‌در. ٤. استهزایه آلنان کندیسیله اکلنیلن آدم، مسخره: هر کس سنك اکلنجه‌ك می؟ || کوکل اگلنجه‌سی = محبوب، دل آرام.

اَکلَنجه‌لی ‹ ص. ۱. اکلنوب وقت کچیره‌جك یرلری چوق: اکلنجه‌لی شهر. ۲. کوکل اکلندیره‌جك صورتده اولان، جان صیقمایز، اکلندیریر: اکلنجه‌لی بر اویوندر. ۳. شن، لطیفه بیلیر، جان صیقمایز: اکلنجه‌لی آدم.

اَکلَندیرمَك ‹ فت. ۱. آلیقو. براقمق، توقیف وتعویق ایتمك: بوش یره بنی اورادە بر آی اگلندیردی. ۲. آوتمق، اکلنجه بولمق، جان صیقندیرمنی دفع ایدوب صفا و فراحلق ویرمك: شو چوجغی برآز اکلندیر؛ بزی بر طاقم اویونلرله اکلندیردی: بو ایش بو مطالعه بنی اکلندیریور.

اَکلَنِلمَك ‹ فعل. ۱. قالنمق، وقت کچیرلمك، مکث واقامت ایدلمك: بر قاچ کون اورده اگلنیلیر. ۲. جنبش و صفا ایدلمك، اکلنجه ایله وقت کچیرلمك، تنزه اولنمق: بو مملکتده نه ایله اگلنیلیر.

اَکلَنمَك ‹ فعل. پارچه علاوه‌سیله تمدید ایدلمك: بوبز، بو تخته اکلنه‌بیلیر، اکلنمز.

اَگلَنمَك ‹ فل. ۱. طورمق، مکث وآرام، توقف ایتمك: اورادە اوچ کون اکلندك: چوق اکلنه. ۲. تنزه. صفا، جنبش، تنزه ایتمك، جان صیقندیرمنی دفع ایدوب ایی وقت کچیرمك: اگلنمکه کیدیور؛ اقشام ایی اگلندك: اگلنه‌جك یرآرایور. ۳. استهزا ایتمك، ماهتابه آلمق، لطیفه ایتمك:

اكلتيورميسكسز؟ سز بنله اكلنه‌مز سكسز .

اَكْلَنمَك { فل. اكلي وگكيش اولمق، توسع ايتمك: بو قماش چكمكله اكلنير .

اَكله { صف. ج. عر. فد: آكل. چوق يمسلر، اوبورلر، پس بوغاز و طمعكار اولانلر. | بو وجهله مقام ذمده قوللا. نلديغنه باقيلرسه، « اكول » جمعي اولان — همزه‌نك ضميله — « اكله » دن غلط اولمق اقتضا ايدر. |

اَكلەمَك { اكله‌مك. با: اكلمك، اكله .

اَكلەمَك { فد. طوردرمق، آليقومق، توقيف وتعويق ايتمك. مر. | بونك يرينه | گلديرمك قوللانيليور. |

اَكلي { ص. علاوه‌لي، پارچه علاوه اولمش: اكلي روبه، تخته .

اَكِلي { (ياخود اكيلي. ص. تخم سرن. (يلش، اكلش. مزروع: بغداي اكلي بر تارله .

اَكْلي { ص. كنيش، عريض، وسعتلي: اكلي قماش، عرصه. تخته .

اَكْلي { ص. بكارلي. رنكلي، چهره‌لي: بغداي اكلي .

اَكليجه { يك طار اولميان: اكليجه بر شياق .

اِكليل { سف. عر. تاج، فسر. تات وتشريحده تاجه بكزر بعض شيئلره اطلاق اولنور .

اَكْليلَشمَك { فل. و: جويرمك، قيويرمق، منحني و يا مقوس ايتمك: فدائي، تلي اگمك. ٣. مج. ارضا واقناع ايتمك، قانديرمق، مطيع ايتمك: كنديسني اكسكه موفق اولدي. | آغز اگمك = استهزا ايتمك. | باش اگمك = ١. سر فرو ايتمك، مطيع اولمق. ٢. محجوب اولمق. || بل اگمك = فتور كتيرمك. || بوين اگمك = اطاعت ايتمك، خواه ناخواه راضي اولمق. || يوز، چهره اگمك = صومورمق، عبوس اولمق .

اَكْليلِك { سف. گكيشلك، عرض: (بو شياغك اكليلكي مقبول .

اَكْليلَنمَك { فل. اكلي و گكيش اولمق: بو چايك يتشاغي قيشين چوق اكليلشير، اكليلنير .

اِكمال { سف. عر. ج. اكملات. | «كمال» دن مص: افعال | كمله ايردرمه. مكمل ايتمه، تمام ملامه، بيتيرمه: ياريم قالمش بنايي اكمال ايتمدي: تداركات سفريه‌يي اكمله چاليشيور. || اكمال تحصيل = تحصيلنه بدأ ايدبلن علم وفنك دها ايلريسني اوكرتمك اوزره دها عالي بر مكتبه ويا عملياتخانه‌يه دوام: اكمال تحصيل ايچون آوروپايه گوندريلن طلبه .

« اكمال » ك « اتمام » دن فرق شو دركه: اتمامده بالكز بيتيرمه مقصود اولديغي حالده، كمله مكمليت مفهومي دخي متدرجدر .

اَكمام { سف. عر. ج. فد: | كِمّ | با. آغاج چيچكلر. يمك قابچقلري. ٢. | فد: كمّ | اتواب قوللري، يكلر. ز.

اَكمَك { فد. تخم سرپمك، تخم آتمق، زرع ايتمك: بغداي، پرنج اكمك. || مج. ١. صاچمق، طاغيتمق، سرپمك. ٢. دوشوروب غائب ايتمك. || ديمه طاري اكمك = چوق تدقيق ايتمك.

اَكمَك { سف. اصلي: اتمك. با: اتمك .

اَگمَك { فد. | اصلي ايگمك | ١. بر يانه ميل ايتديرمك، چارپتمق: باشني اگمك: سنجاغي اگمك. ٢. بوكمك. ٢. چويرمه، قيويرمه. تقويس: او دمير چوبوغي اگمه‌سي قوتله دايلدر. | باش اگمه وسائره. با: اگمك .

اَكناف { سف. ج. عر. فد: | كنف. با: كنف .

اَكِندي { سف. اگه‌دن چيقان ايچمه تلاش: باقير اگندي‌سي: آچه جن اگندي. يسيدر .

اَگو { با: اگي .

اَكوان { سف. ج. عر. فد: | كون. با: كون .

اَكول { ص. عر. | « اكل » دن اوبور. پس بوغاز. | « اكولانه » ويا، مصدر ريتله « اكولي » كبي عجم قيا فتنده عرب تعبيراتي قوللانمقدن اجتناب ايتملي. |

اَكه { سف. | اصلي: اگك. چ: | اكاك | معدن وسائره يونتمه مخصوص ايچمه ديشلي آلت، تورپي، سوهان .

اَكه { ياخود اگك. سف. ياناغك آلت طرفي، چكيني اور. تن قسمي. || اگه گيكي = اوست چكه .

اَكه‌جي { سف. اگه ايله ايشلين، معادن وسائره‌ني اگه‌لين ايشچي .

اَكه‌لَتمَك { فد. اگه ايله يونتديرمق ويا جلا ويردبرمك: بو مقاصي اگه‌لتملي .

اَكه‌لَمَك { يا اگه‌له‌مك. فد. اگه ايله ايشلمك. اگه ايله يونتمق ويا جلا ويرمك: معدني جلاانديرمق ايچون اگه‌لرلر .

اَگي { ياخود اگو ويا ايگي. سف. | « اگمك » دن | قبور. غه‌لرك اوكورغه‌يه مربوط اوليسانلري، الة آلتده‌كيلري، ضلع. پهلو .

اَگي { سف. | زبانزدي «ايگ» | با: ايگي .

اَكياس { سف. ج. عر. فد: | كيس. با: كيس .

اَكيال { كيل. با: كيل .

اَگيچ { سف. پمش قوپارمق ايچون آغاج دالني و سائر شيئلري طوتوب اگمكه مخصوص اوجي اكري دكنك، آغاجدن قانجه .

اَكيد { ص. عر. ا: | اكيده. ١. صاغلام، محكم، متين: قوتلي. ٢. صريح وقطعي: امر اكيد، اوامر اكيده. | برنجي معنادن استعاره اولنمشدر. |

اَكيداً { ج. عر. ١. متين و محكم اوله رق. صاغلام صورتده. ٢. صراحةً و قطعياً: كيفيتك سرعت انهاسني كنديسنه اكيداً يازديلر .

اَكير { سف. | اصلي: ايكير | بر جنس پيان مرسيني .

اَكيز { سف. اكين بيچلمكدن صكره پرده قالان صمان ديبلري: اكيزيمك اوزره حيوا. نلري تارلايه صاليويرمك .

اَگيليج { يا ايگياج. سف. باغ صار. ماشيغي .

اَكين { سف. | « اكمك » دن | اكلش حيوانك سور. مشي. تارلاده بيتمش حيوانات، مزروعات: يكي بيتمش، تخمه كلش، صارارمش اكين: اكين بيچمك .

اَگين { سف. | « اگمك » دن | آرقه گيكنمك اگيليري: برينمك اگينه بيتمك. | اوروپا لسانلرده بنه بو معنا ايله مستعمل فر. Échine، نكا. Chine، يتا. Schiena كلمه‌لريله مشابهت لفظيه‌سي غريبدر. |

اَگينج { سف. اور. تومسك، ات يكي، سگيل .

اَكينجي { سف. اكين اكوب بيچمكله مشغول آدم، چفتجي، فلاح. حراث: اكينجي طائفه‌سي = زراع .

اَكينجيلِك { سف. اكين اكوب بيچمك واوكا متفرع علم و صنعت، زراعت، فلاحت، حراثت .

اَگيندريك { سف. آرقه‌نك اگين دينلن جهتي اور. تن شيء، فراجه ياقه‌سي، كورك وسائره‌نك دوريك بيوك ياقه: لري، زاغاره (ظهاره). — | فر. « پلرين » دينلن شيئه ده بو اسم پك مناسب اولديغندن، بو يبانجي تعبيرك قبول و استعمالنه لزوم حقيق يوقدر. |

اَكينلِك { ص. اكينه مخصوص ويا اكيلر يه مخصوص اراضي، تارله .

اَل { سف. | اصلي وج: ايل | ١. انسانك طوتمق، انشاك، آصلمق كبي ايشلرده قوللانديغي ايكي عضوك بيريدر يد، دست: صاغ ال، صول ال. | عموميت اوزره اوموزدن طيرناق اوجلرينه دك و بالخاصه قول وبيلكك غيري اولان آشاغي قسمي يعني بيلك مفصلندن اعتباراً آوجله پارمقلري شامل

اولان جهته دینلیر. ۲. آتك وسائر چارپانك اوك آیاقلرندن بیری. ۳. مجموعه و نسناس انواعندن ال شکلنده وال کبی مستعمل اولان درت عضولرینك بیری. ٤. آلات و اوانی مختلفه صانیی، قول، قولپ: دکرمن الی. ٥. بعض آلتلرك اوره‌جق و دوگه‌جك قسمی، دسته: هاون الی. ٦. اله وآوجه یر ال بغدای. ۷. ال ایله ایدیلن یر ایشك بر دفعه‌لکی، بر نوبت: بر ال طباجه، بر ال کاغد. ۸. مج. اورمه، ضربه: الی آغر. ۹. مداخله، دخل: بو ایشده اونك ده الی واردر. ۱۰. اقتدار، ارادت، اختیار: او ایش بنم المده‌در. ۱۱. تصرف، مالکیت: مال بو، کون کیمك النده‌در؟ ۱۲. ایش، عمل: فلان جراحك الی خفیف‌در؟ فلان خطاطك الی بلیدر. ۱۳. نوبت، صره: ال کیمده‌در؟ || ال آتمق = کیریشمك، تصدی ایتمك. || ال آچمق = دیلمك، سؤ ال. || الی آچیق = جومرد، سخی، سماحتلی: مسرف. || ال آلتنده = حاضر، مهیا. || ال آلتندن = کیزلیجه، کندیدن کوسترمکسزین. خفیاً. || اله آلمق = آلمق، قزانمق، کندی طرفنه جویرمك. || اله آوجه صیغمامق = ضبط اولنماز، پك حشاری. || ال آیاسی = آوج ایچنك دوز یری، راحه. || ال اله ویرمك = بربرینه یاردیم ایتمك، بر لکده چالیشمق. || ال اورمق = کیریشمك، بدأ ومباشرت ایتمك. ۲. چالمق، جیرپمق، آلقیشلامق. ۳. ال قومق، طوقندیرمق، یاصمق. || ال اوزاتمق = آلمغه تصدی ایتمك، ایستمك. || الی اوزون = اقتدار ونفوذی اولان. || ال اوستنده ال وار = مافوقك مافوق واردر. || ال اوغشدیر. مق = مأیوس اولوب شاشیرمق. || ال ایتمك = اشارت ایتمك. || الده ایتمك = قزانمق. کسندی طرفنه چویرمك. || ال ایرمك، ایرشمك = نائل اولمق. || ال ایشی = ماکینه معمولاتندن اولیوب ال ایله یاپیلش. || ال باغلامق = دیوان طورمق. || اله باقمق = محتاج وعطیه یه منتظر اولمق. || الی باغراقلی = شریر، فتالقده مشهور. || ال براقمق = اتفاق، ایشده مشارکت. || الی بلده = خدمته مهیا. || الی بوش = ۱. ایشسز معطل. ۲. بر شیئه مالك اولمیان، تهی دست. || الی پك = خسیس. || ال پنجه = دیوان طوران، خدمته مهیا. || ال چابوقلغی = حقه بازلق. || ال چرپمق = ال اورمق، آلقیشلامق. || ال چکمك = واز کچمك، صرف نظر ایتمك. || ال دکمك = کف ید ایتمك. || ال دکمك = وقت و فرصت بولمق. || الدن = ۱. نوبته ومعامله صره‌سنه قونیه‌رق، عاجلاً. ۲. بازار و چارشیدن اولیه‌رق بالمناسبه طوغریدن صاحبندن آلمرق: بو آرابه‌یی الدن آلدم: الدن دوشمه ا فر. Occasion ا. || الدن جیقارمق = صاتمق، دفع ایتمك، تصرفندن قورتلمق. || الدن جیقمق = فوت اولمق. || الدن کلمك = یاپیله بیلمك، دائرهٔ اقتداری داخلنده اولمق: بو ایش المدن کلیر؟ الدن کلن. || الده = ۱. تحت تصرفده ۲. دائرهٔ اقتدار دا. خلنده. ۳. قزانلمش، نابع، مطیع. ٤. حاضر، مهیا. ٥. حسابده جمعده اوستده‌کی صره‌یه کچرملك اوزره آلنده‌کی صره‌دن آرتان عدد. || الده بر = الك اول حسابه داخل اولمق اقتضا ایدن: او الده بر. || ال سورمك = بر ایشه بدأ ایتمك. || ال صوی = آبدست. || ال طوقندیرمق = ال سورمك، قاریشمق. || ال قالدیرمق = ۱. اوره‌جق اولمق، اورمغه تصدی ایتمك. ۲. دعا ایتمك. || اله کچمك، کیرمك = ۱. طوتلمق، اخذ وکرفت اولنمق: اله کچمسی پك مشکل بر خیدود ایدی. ۲. تصرفنه موفقیت حاصل اولمق: قولای اله کچر بر کتاب دکلدر. || الی کیمك = مألوف برایشدن واز کچمك. || ال وارمق = ۱. وقت وفرصت بولمق: الم وارمه‌مادی. ۲. جسارت ایتمك، قیمق: نصل الکزر واره‌یبلدی؟ || ال ویرمك. بأ: الویرمك. || اله ویرمك = تسلیم ایتمك، غمازلق ایدوب خبر ویرمك. || ال یاز یسی = ال ایله یازلمش یازی، مطبوعه‌ك غیری. || ایکی الم یاقه‌سنده = آخرنده دعوا. جیبی یم. || ایکی الی بوکرنده = مأیوس و حیران. || درت ال = ایکی کشی طرفندن چالینیر پیانو اصولی. || درت ال ایله = کمال تهالکله، زیاده چالیشه‌رق: درت ال ایله بر ایشه صارلمق. || خانم الی = اوفق بر آغاجك ویر دیکی معروف کوزل قوقولی چیچك، زهر العسل. — بر چوق آلات وسائره‌نك اسملری « ال » اسمنه مضاف اولمغله مدلولاریندن کوچکنی و ال ایله یا الده قوللانیلانی کو. ستریرلر: ال بیچقیسی، ال دکرمنی، ال آطلاسی.

آل { بأ: ایل.

آل { حرف تعریف. عر. بر اسمك مدلولنی تعیین و تحدید ایتمکه یارایوب، لسانمزده یالکز الحاج، الفقیر، الداعی، الشیخ کبی بعض اسملرله بعض ترکیبات عربیه‌ده واسماء خاصه‌ده واکثریا مضاف ایله مضاف الیه آره‌سنده قوللانیلیر: المفلس فی امان الله، الحکم لله، العیاذ بالله، الامان، الغیاث، محی الدین، عبدالسلام کبی. — بو لفظك همزه‌سی یالکز باشنده اوقونوب، ترکیباتده اوقونمدیغی کبی، « حروف شمسیه » دیمکله: ت، ث، د، ذ، ر، ز، س، ش، ص، ض، ط، ظ، ل، ن حرفلرندن اول لامی دخی اوقونمیوب، آلت طرفنده‌کی حرف شدهلی اوقونور: باب التوبة، نور الدین، عبد لصمد، عبد اللطیف کبی؛ « حروف قمریه » تعبیر اولنان دیکر حرفلرده دن اول لامی اوقونور: من الباب الی المحراب کبی.

آلا { ص. [اصلی: آلا] آچیق (کوك، آچیق مائی: الاکوز. || چاقر الا = کول رنکنه مائل مائی. [یالکز کوز حقنده مستعملدر. ل

آلا { حه. عر. عر. آکاه اول، باق، دیکله. [لسانمزده دائما بر حرف ندادن اول بولنور:] الا ای بر وبحرك پادشاهی!

إلاّ { د. عر. ۱. استثنا بیان ایدر، دن بشقه، دن ماعدا، مکر: بر قالماز اصلا دشمنه الا بیابان عدم. ف. ۲. [إن ـ لا] اولدیغی حالده، عکسی حالده: مکتبه کیتمایسك والاسنی اولاد. لقدن جیقاریرم. [بو معناده اکثریا واو ایله قوللانیلیر.] ۳. تر. هله، علی الخصوص: آوی چوق سورم الا طاوشان آرنی: (بوحالده مدسز « ایله » صورتنده تلفظ اولنور): الا اونك طوری. ٤. تر. مطلقا، بهمه حال: الاکله. چکسکر دیه اصرار ایتدی.

آلآن { ظز. عر. [ال، حرف تعریف ـ آن = زمان] ۱. شمدی، شمدیکی حالده. ف. ۲. حالا، هنوز، دها. شمدیه قدر: الآن اورادهدر: الآن کلدی.

آلاستیق { ص. [فر. Élastique] طوپلانوب چکیلیر، استر. لس. [هله « الاستیق »، « الاستیقیت » کبی کولونج تعبیرلر استعمالی عبثدر.]

آلامان { حد. عر. [ال، حرف تعریف ـ امان = م ا. آ. مان، مدد: الامان! بیچارکانه ایله لطفنك رایکان.

آلبا { صد. ج. عر. فد: لبیب. بأ: لبیب.

آلباب { صد. ج. عر. [فد: لب = ایچ، مغز] عقلار، عقول: اولو الالباب = اصحاب عقول، عقل سلیم صاحبلری. [لسانمزده مفردی بومعنا ایله وجمع مفردینك معناسیله قوللانلماز.]

إلباس { سد. عر. [« لبس » دن مص. افعال] کیدیرمه: بیرامده فقرا چو جقلرینی الباس ایتمك عادتیدر.

آلبت { حد. عر. « البتة » دن (غلط) ۱. مطلقا، بهمه حال: البت کله جکدر. ۲. عاقبت، نهایت: باشلا پلان ایش البت بیتر: البت بزم المزه ده فرصت کله جکدر.

آلبته { حد. عر. [اصلی: البتة] مطلقا، بهمه حال: البته کیدر کان جهانه.

آلبسه { سد. ج. عر. فد: لباس. بأ: لباس.

إلتباس { سد. عر. ج: التباسات. مص. افتعال] زیاده بکزمین شیشلرك تفریقی خصوصنده حاصل اولان شبهه وتردد: التباس واقع اولدی: دفع التباس ایجون.

إلتجاء { سد. عر. [« لجأ » دن مص. افتعال] صیغینمه، برینه قاچوب کیدیسندن حمایه وتصاحب ایسته: مرحمت الهیه‌یه التجا ایتمکدن بشقه چاره یوقدر. — « التجاکاه » برینه مجأ دیمك البته دها فصیحدر.

إلتحاق { سد. عر. [« لحق » دن مص. افتعال] قاتلمه،

منضم اولمه، انضمام: كريده قالمش اولان بلوك طابورينه التحاق ايتدى.

اِلتِحام (سند. عر. ا « لحم » دن مصـ. افتعال) جرا. يارە. تك يكى ات پيدا ايدوب ياپمه‌سى.

اِلتِزام (سند. عر. جـ: التزامات. ا « لزوم » دن مصـ. افتعال) ١. كندى اوزرينه لازم عد ايتمه، اختيار: التزام سكوت: ايشه مداخله ايتمه‌مكى التزام ايتدم. ٢. برينك طرفنى طوتمه، طرفكيرلك ايتمه: برى متفيى ودىكرى ابوتمامى التزام ايدەرك مكاربه‌يه كيرىشديلر. ٣. ايجاب ايتديرمه، موجب اولمه، انتاج: ثروتى اىى ياشاتمسى التزام ايتمز، ياشاتمسى بيلمز نه زنكينلر وار در. ٤. ار. واردات دولتدن اعشار واغنام كبى بر شعبه‌يى ويا ميرى ياخود خصوصى بر چفتلك و سائره وارداتى بدلى مقطعاً ويره‌جكنه كفيل كوسترەرك مقطوعاً درعهده ايتمه: بر قضانك اعشارينى التزام ايتمدى؛ التزام آلمق؛ التزامه ويرمك؛ التزاماته قاريشمق. ‖ بالالتزام = ايش ايدينەرك، صورت مخصوصه‌ده، راست كله دكل: بالالتزام صاتمق. ريفى پريشان بر حالده كيردى.

اِلتِزاماً (حـ. عر. ا التزام طريقيله: اعشار التزاماً اداره اولنيور.

اِلتِزامجى (سـ. واردات دولتى ويا بر چفتلك وسائره‌يى التزامه آلان، التزاماته قاريشوب بو ايشله كچينن آدم، ملتزم.

اِلتِزامجيلق (سـ. واردات دولتى وبا خصوص چفتلك وسائره وارداتى مقطوعاً او زرينه آلانك حال وصفتى وايشى، ملتزملك.

اِلتِزامى (صـ. عر. ى: التزامىه. ر. معناى التزامى، دلالت التزاميه = برى ديكرينى ايجاب ايتديرر ايكى شيئدن برينك ذكريله ديكرينك قصد اولنمسى. ‖ صيغهٔ التزاميه = صرف تركيده يازملى وسوملى كبى لزوم بيان ايدن صيغه: التزاميهٔ حال: يازمليدر؛ التزاميهٔ ماضى: يازملى ايدى.

اِلتِصاق (سند. عر. ا « لصوق » دن مصـ. افتعال ا يا. يبشمه. برلشمه، قاوشمه. بيتشمه: ايكى دمير يول خطنك التصاقى. ‖ ط. التصاق اجفان = كوز قپاغ. قلرينك ياپشمه‌سى؛ التصاق مفصل = اوينماق يرنده كميكلرك برىرينه ياپشمسندن عبارت علت.

اِلتِفات (سند. عر. ا « لفت » دن مصـ. افتعال ا ١. يوز چويروب باقمه: بزم طرفه هيچ التفات ايتمدى. ٢. دقت. اعتنا، احاطه سمع امتبار: التفات الىله چوق هندسه‌يه (وهبى). ٣. اظهار توجه، تلطيف، خاطر صورمه، تطييب خاطر، كولر يوزله و لطفكارانه آشنالق: التفاتكزه نائل اولەمدق: التفات يوقمى؟ ٤. ر. سوزى مثلا غائبدن مخاطبه، مخاطبدن متكلمه چويرمكدن عبارت اسلوب بلاغت، سورهٔ فاتحه‌ده « اياك نعبد » آيت كريمه سنده اولديغى كبى.

اِلتِفاتجى (صـ. چوق التفات ايدن، هر كسك خاطرينى تطييب ايدەرك لطفله معامله ايدن، ملتفت. التفاتكار: چوق التفاتجى بر ذات در.

اِلتِفاتسيزلق (سـ. التفات ايتمه. يش، عدم التفات.

اِلتِفاتكار (صـ. فا. ا التفات. كار ا ساتجى، ملتفت.

اِلتِفاتكارانه (صـ. فا. التفاتجى آدملره مخصوص بر طور نازكانه‌ده واقع اولان: بر نظر التفاتكارانه ايله باقدى. = حـ فا. كمال التفاتله، التفاتجيلره مخصوص بر طورله: بنى التفاتكارانه قبول ايتدى.

اِلتِفاتلى (صـ. التفاتله اولنان: التفاتلى معامله.

اِلتِقاء (سند. عر. ا « لقاء » دن مصـ. افتعال ا برلشمه، قاوشمه: التقاء نهرين: التقاء بحرين: دجله ايله فراتك التقا ايتدكلرى يرده.

اِلتِقاط (سند. عر. جـ: التقاطات. ا « لقط » دن مصـ. افتعال ا دوشيروب طوپلامه، و على الخصوص كتب مختلفه‌يه مراجعتله معلومات جمع ايتمه، تتبع: كتب تواريخدن التقاط ايتديكى معلومات.

اِلتِقام (سند. عر. ا « لقمه » دن مصـ. افتعال ا يوتمه. ر.

اِلتِماس (سند. عر. جـ: التماسات. ا « لمس » دن مصـ. افتعال) مساوى مرتبه‌ده بولنان ايكى كمسه‌دن برينك ديكرينه بشقه

سى ايچون ايتديكى طلب ورجا: خاطره التماسه باقماز حقانيتلى بر آدمدر.

اَلتمك (فتر (اون وسائره‌يى) الكدن كچيرتمك، باتوا. سطه الەمك: بو اونى التمه‌دن خمور ياپماملى.

اِلتِواء (سند. عر. ا « لوى » دن مصـ. افتعال) صارلمه، بوكلمه. ا لواء نصرت التواكبى غريب وصف تركيبلر تشكيلنه‌ده كثير. ا ‖ تش. وجرا. بعض مواد بدنيه‌نك بوكلمسى: التواء شرايين.

اِلتِهاب (سند. عر. جـ: التهابات. ا « لهب » دن مصـ. افتعال) آلولنمه، طوتيشمه. پار. لامه: اسن روزكار آتشك بردن بره التهابنه سبب اولدى. ‖ ط. بر عضو مريضه قانك هجوم. ميله حاصل اولان وجملى حرارت و شيش و قيزارمه: التهاب قلب. التهاب رأس، التهاب شريان، التهاب مفصل، التهاب جفن، التهاب امعاء. التهاب معده، التهاب رحم وسائره.

اِلتِهابى (صـ. عر. ى: ط. آلمغا بيان اولنان التهابه منسوب ومتعلق: آثار التهابيه.

اِلتِيام (سند. عر. ا « لاءم » دن مصـ. افتعال ا (يارە) قپانوب اوكمه: يارەسى التيام بولدى.

اِلتِيام پذير (صـ. فا. قپانه بيلير، اوكسى تمكن (يارە). (ذاتاً تركيب سقيم اولديغى حالده، بر يارە حقنده قپاندى معناسيله « التيام پذير اولدى » ديمك بسبتون مناسبتسزدر.)

اِلجاء (سند. عر. جـ: الجاآت. ا « لجأ » دن مصـ. افعال) اجبار، مضطر براقمه: الجاى ضرورتله؛ الجاآت زمانيه‌دن. (عربيده برينى مجأ آرامه‌ده مجبور ايتمك، وبرينك التجاسنى قبول ايله كنديسنى حمايه ايتمك، وحق تعالايه توكل ايلك معنا. لرينه كلوب، بزجه مستعمل اولان معناده استعمال اولنماز. ايلك معناسيله برآز مشابهتى وار ايسه‌ده، يينه مناسبتسزدر.)

اَلجك (سـ. الديون.

اَلچى (سـ. با: ايلچى.

اَلحاج (سند. عر. ا ال = حرف تعريف. حاج = حاجى) با: حاجى.

اِلحاح (سند. عر. ا « لح » دن مصـ. افعال) اصرار، ابرام: قالمقلغم ايچون چوق الحاح ايتديلر.

اِلحاد (سند. عر. جـ: الحادات. ا « لحد » دن مصـ. افعال) ١. اعتقاد صحيحدن نكول، حق تعالانك وارلغنه و وحدانيتنه اينانمايش. ٢. ا مصـ. دريت معناسنى تضمن ايتمكسزين) دينسزلك، اعتقادسزلق، عقيده فسادى: اصحاب الحاد = ملحدين.

اَلحاصل (حـ. عر. ا ال = حرف تعريف. حاصل = حصول بولان ا حاصلى، خلاصهٔ كلام، نتيجهٔ كلام، فى الجمله.

اِلحاق (سند. عر. جـ: الحاقات. ا « لحق » دن مصـ. افعال) قاتمه، ضم وعلاوه ايتمه: او وظيفه‌يى‌ده فلان مأموره الحاق ايتديلر. ‖ ر. كلمه‌نك آخرينه بر حرف ويا ادات علاوه‌سى: ياء نسبت استعمله الحاق اولنور. = جـ. الحاق وعلاوه اولنان شيئلر: او اوك بعض لحاقاتى واردر.

اَلحال (با: فى الحال.

اَلحالهٔ هذهِ (ظر. عر. شمديكى كونده، اليوم، حالا، هنوز: بجدك بدوى عربلرى الحالة هذه عربينك فصيحى سويليورلر.

اَلحان (سند. جـ. عر. فد: لحن.

اَلحذر (حـ. عر. ا ال = حرف تعريف. حذر = صاقينمه) صاقين، صاقينه‌لم. صاقينملى.

اَلحق (حـ. عر. ا ال = حرف تعريف. حق = ا طو. غريبى، حقيقة. بحق.

اَلحكم لله (حـ. عر. ا ال = حرف تعريف. حكم = م. لله = اللهكدر.) حكم اللهكدر. (توكل وتسلى تعبيريدر.)

اَلحمد لله (حـ. عر. ا ال = حرف تعريف. حمد = شكر. لله = اللهكدر) شكر اللهه، جناب حقه شكرلر اولسون: الحمد لله على. التمام = بيتديكينسه اللهه شكرلر اولسون: الحمد لله على كل حال = هر حالده اللهه شكرلر اولسون.

اِلخ («الى آخره» تعبيرندن مقطو. عدر، كه سائرلرى ويا آلت طرفى‌ده بوياه‌در دينكدر؛ وقس عليه البواقى كبى.

اَلدّاعى (با: داعى.

اَلدوان (ياخود الدوون ويا:

اَلديوَن (س. ا « ال » دن ا اله كچيريلن درى وغائب ياخود يوك وقاشدن ال محفظه. سى، الك، الحك. ا « الديونلك » تعبيرى غلطدر. ا

اَلديوَنجى (س. الديون ياپان و صاتان آدم.

اَلَذّ (ص. عر. ا « لذيذ » دن ستة. ا دها ويا پك لذتلى: قايمى الذبر ميوه‌در؛ ميوه‌لرك الذى خرمادر.

اِلزام (سذ. عر. ج: الزامات. ا « لزوم » دن مص. افعال ا ١. دولتك بر واردانى ويا بر چفتلك وسائره‌يى التزامه ويرمه، التزام ايتديرمه. ف. ٢. مباحثه‌ده دلائل و براهين قويه ايراديله خصمى اسكات ايتمه، مناظره ده غلبه: اونى الزام ايتدم: او مباحثه ده هيچ الزام اولنماز.

اَلزَم (ص. عر. ا « لازم » دن ستة. ا دها ويا پك لازم، اثر لزوملى، پك مقتضى: بو كون اورايه كيدملك الزمدر.

اَلزَمِيّت (سث. عر. پك لزوملى ومقتضى اولان شيئك حالى، صوك درجه ده لزوم و اقتضا؟ بوايش الزميت تحتنده‌در. ا عربيده مستعمل اولميوب قياسله اويدورلمش بر لغتدر. ا

اَلسَت (س. جناب خلاقك بشرى يارادوب « الست بربكم » بيوردىغى زمان، ابتداى خلقت بشر: روز الست.

اَلسَّلام (حـ. عر. ا ال = حرف تعريف. سلام = م. ا سلام. تحيات اولسون: السلام اى سرور اولاد آدم! السلام اى آل ياسين! ا والسلام = آرتق سلامدن بشقه ديه‌جك قالمدى. ايشته اوقدر: ايستم والسلام: بويله ايسترم والسلام.

اَلسِنه (سذ. عر. فد: لسان. ا با: لسان.

اِلصاق (سذ. عر. ا « لصوق » دن مص. افعال ا بيتشديرمه، قاوشديرمه: دمير يول، تلغراف خطلرينى الصاق ايتمك.

اَلصّلا (حـ. عر. ا اذانده‌كى « حى على الصلا » دن مأخوذ ا ميدان اوقومه تعبيرى، كنديسنه كوگئن ميدانه چيقسين! ايشته ميدان: نار عشقه تحمل ايدن وار ايسه الصلا!

اَلطاف (سذ. جـ. عر. فد: لطف. با: لطف.

اَلطَف (ص. عر. ا « لطيف » دن ستة. ا دها ويا پك لطيف وخوش.

اَلعِياذُ بِاللّه (حـ. الليه صيغندق، الله اسيرگسين، معاذ الله، نعوذ بالله!

اِلغاء (سذ. عر. ا « لغو » دن مص. افعال ا قالديرمه، يوزمه، حكمسز براقمه، لغو و فسخ وابطال ايتمه: مأمورينى الغا اولندى: قانونك او ماده‌سنى الغا (فسخ) ايتديلر: الغاى قوانين تقديم. ا عربيده‌كى معنا نيستك برى بوكا قريب ايسه‌ده، تماميله اوتيميور.

اَلغار (سـ. با: ايلغار. ا بعض لغويون تمن افعال بابنك مصدرينه اولان مشابهتنه آلدار. نه‌رق بو لغتى عربى ديه قيد ايتشلردر! ا

اَلغاز (سذ. جـ. عر. فد: لغز. ا با: لغز.

اَلغَرَض (حـ. عر. ا ال = حرف تعريف. غرض = مقصد ا مقصده شوكه، ديه حكم شوكه، كلام مقصده.

اَلف (عدد. عر. ج: آلاف، الوف. ١. بيك، هزار: الف كامله‌ده = تام ١٠٠٠ تا. تاريخنده. ٢. بيك سنه‌دن يعنى اون قرندن عبارت زمان: هجرت نبويه‌نك الف اولى اواخرنده، الف ثانيى اوائلنده.

اَلِف (سث. عر. ا عرابجه‌دن مأخوذدر. ا الفبامزك ايلك حرفنك اسمى: الف ممدوده = اوزون الف؛ الف مقصوره = قيصه الف. عربيده يالكز فتحه‌يى تقويه ايدن الف، وتحرك ياخود ساكن اوقونانه همزه دينلير سه‌ده، لسانمزده (ا) شكلنده يازيلانه على الاطلاق الف دينلوب، همزه اسمى (ء) شكلنه حصر اولنمشدر. ‖ مج. طوغرى وموزون قد، قامت بهى. عمر.

اَلفاظ (سذ. جـ. عر. فد: لفظ. با: لفظ.

اَلِفباء (سذ. عر. ١. حروف هجا ترتيبى، طاقمى: الفباء تركى، الفباء عربى. ٢. حروف هجايى وتهجى اصولنى حاوى رساله.

اُلفَت (سث. عر. ١. آليشمه، انسيت، امتزاج: يازى

اله الفت ايتمشدر؛ بو هوا اله الفت ايده‌مدم. ٢. كورليشمه، قونيشمه، اختلاط: كيمسه اله الفت ايتمز: الفتدن فاچار. ٣. دوستلق، محبت، وداد: شرط الفت ترك كلفتدر. ٤. خوى ايتمه، اعتياد: توتون مضر بر شيئدر اما الفت ايدنلر واز چكه‌مزلر. ‖ گرم الفت = صيقى صيق كوكريشن، ايچلى ديشلى. — الفتكر والفتگرى كبى تعبيرلر استعمالندن احتراز ايتملى.

اَلفِراق (حـ. عر. ا ال = حرف تعريف. فراق = آيريلق ا الوداع!

اَلفِيّه (سث. عر. بيك بيتدن مركب قصيده. ا بر چوق قصائد عربيه بو اسمله شهرت بولشدر. ا

اِلقاء (سذ. جـ. عر. فد: القا آت. ا « لقاء » دن مص. افعال ا قومه، براقمه، آتمه: قابمى دكيزه الما ايتمك: نفسنى تهلكه يه القا ايتمك: آتش، نفاق القا ايتمك. = ج: مضر سوزلرله ذهن چويرمه، اغفال، افساد: بر طاقم القاآته قاپلديلر: القاآت بدخواهانه.

اَلقاب (سذ. جـ. عر. فد: لقب. با: لقب. = تر. فد. اصحاب رتبه يه ويرلين عنوان، رفعتلو، عزتلو وسائره.

اِلقاح (سذ. عر. ا « لقح » دن مص. افعال ا (آيغير) ديشيسنى كبه براقمه، دول آلديرمه. ‖ با. انجير وخرما كبى آغاجلرك چيچكنه ارككنك تخمى كيدوب مثمر اولمسنى انتاج ايتمه. ‖ ظاهر الالقاح، خفى الالقاح = نباتاتك فعل القاحك صورت وقوعنه كوره تقسيملرى.

اَلقِصّه (حـ. عر. ا ال = حرف تعريف. قصه = حكايه ا حكايه‌مزه، مانحن فيه‌مزه كلام، خلاصه، الحاصل.

اَلَك (سـ. الهجك آلت كه اينجه تختـه‌دن بر دائره اله بر يوزينى قاپلايان آز چوق سيرك كتن يا ايكدن وياقيلدن برتولدن عبارتدر. ‖ الكدن كچيرمك = الهمك: مج. اينجه دن اينجه يه آرايوب تفتيش و تحقيق ويا انتخاب ايتمك.

اُلكا (با: اولكه.

اَلكتريق (س. فر. Électricité ا ص. بعض اجسامده هر شيئى كنديسنه چكمك خاصه‌سى، كهربائى؛ الكتريق مثبت، منفى = بو خاصه‌نك ايكى جهتى. ‖ آلت الكتريق = الكتريق ماكينه‌سى. ‖ الكتريق حيوانى، كيميوى. ‖ قطب الكتريق = الكتريقك مركزى. ‖ مقياس الكتريق، الكتريق پيما = الكتريق تقديره و اولچمكه مخصوص آلت.

اَلكتريقى (ص. م. الكتريقه منسوب و متعلق و الكتريق خاصه‌سنى حائز، كهربائى. ‖ ط. تداوئ الكتريق = الكتريق واسطه‌سيله تداوى اصولى.

اَلكتريقيّت (سث. عر. م. الكتريقلشمه، الكتريقلشديرمه، الكتريق حصولى، كهربائيت. ا الفات مولده دندر. ا ‖ قابل الكتريق.

اَلكجى (س. ١. الك ياپان و صاتان آدم و يا قارى. ٢. چنكانه قاريسى. = ص. مج. آچيق صاچيق وناموسى شبهه لى (قادين).

اَلكامَك (يا الكامه‌لك. فت. الكدن كچيرمك، الهمك.

اَلكم صاغمه (س. هوادا اينجه بلوط وبخار بولنديغى وقت ضيائى شمسك بونك ذراتندن چكركن انكسار ريله بو ضيائى تركيب ايدن الوانك آيرلمه‌سندن حاصل اولان رنكارنك حلقهٔ عظيمه كه كاه تك وكاه چفت اولور، قوس قزح. ا عربجه ظنيله « علائم سما » صورتنده تحريرى عبثدر. ا

اَللَشمَك (فث. ١. ال ايله ايتيشه‌رك شقاله‌مق، ال شقاسى ايتمك. ٢. لاشمق، ال شقاسى ايتمك. ٣. دوگشمك، مشاجره ايتمك. ٤. كوجنى دكه‌مك.

اَللَمك (يا اللهمك. فت. ١. ال طوقنديرمق، ال ايله طوتمق، الده قاريشديرمق. ٢. ال ايله يوقلامق. ٣. اورسه‌لمك. ٤. ال قاريشديرمق، مداخله ايتمك. ٥. ايتوب طرد و دفع ايتمك.

اَللَه (س. الليك فعلى. با: الملك. = ص. ال ايله سچلمش، برر برر آيرلمش، سچمه، منتخب: الله كومور.

اَلنِجى (عر. قرق طقوزدن صكره كلن، اللى نصابنه

واصل اولان : اللنجی دفعه، سنه‌نك اللنجی هفته‌سی .

اَللَنمَك (فحـ. ١. ال ايله طو- قمالق . قور جالانمق . ٢. اوزسه‌لمك . ٣. ايتيلوب طرد ودفع اولمق، قوغلمق .

اَللّه (سـذ. عر. ا ل = حرف تعريف . اله = معبود ا خالق كائنات اولان وجود مطلق . تكرى، رب، مولى، خدا، ايزد . الله اعلم = الله دها ايى بيلير . غالبا، ظن ايدرم . ا الله اكبر = الله بيوكدر، مقام تحيرده . ا الله الله ! مقام تعجب وانفعالده . ا الله اصلاح ايتسين ! محتاج اصلاح بر شئ حقنده دينلير . ا الله انجامنى خير ايليه ! نتيجه‌سى تهلكه‌لى كورينن بر ايش حقنده . ا الله ايچون ! الله حقيچون، قسم طوغريسى . حقا . ا الله ايتمين ! معذرت ... ايتسين . يرسون = حاشا . ... ا ايبت ويرسين ! ... ويرسين ! بد دعا يتيسه ترجمه دن الله بر، قسم مقدمه‌سنده بر سوز بر سوزدن دولايى جكنى تعين مقدمه‌در . ا الله بلا ويره‌سين ! بد دعا . ا الله بيلير = الله عالم خدا عالم . ا اللهدن بولى، بو سون ! بد دعا . ا اللهدن قورقوسز = يامه . كناهدر . اللهدن قورقمز = ظالم، انصافسز . ا الله سلامت ويرسين ! عزيمت ايدنلره دعا . الله صبر ويرسين ! الله صبر أجر احسان ايليه ! بر آجى وآفت حالنده سويلنير تسلى دعاسى . ا الله عشقنه ! الله حقيچون ! الله‌ى سورسه‌ك ! قسم . ا الله عقلنى ويرسين ! يولسز بر حركتده بولنانلر حقنده . الله عمرلر ويرسين = دعا و تشكر مقامنده . ا الله قاوشديرسون ! بر سودیكندن آيريلانه اولنان دعا . الله كريم ! بر محرومیت و احتياج حالنده سويلنير تسلى و اميد دعاسيدر . ا اللهم ! ربم، الهى ! ا الله ويرسين ! بر نعمته نائل اولانلر حقنده بيان محظوظيت واولمايانلر حقنده دعادر . الله‌ى سورسه‌ك ! الله عشقنه ! قسم آمان الله، آمان اللهم ! آمان يارب ! ا الحكم لله ! امر اللهكدر، رضا وتوكل تعبيرى . ا الحمد لله = شكر اللهه، اتمام دعاسيدر . ا العياذ بالله ! اللهه صيغندق . ا ان شاء الله = الله ايسترسه . ا بالله ! تالله ! والله ! الله حقيچون، قسم . ا بسم الله = اللهك امريله . ا تجاوز الله عنه . عن سيئاته = الله قصورينى عفو ايتسين . ا تعالى الله ! مقدس حيرتده دينلير . ا حسبنا الله = الله بزه كافيدر . ا رحمه‌الله (ذ) رحمها الله (ا)، رحمهما الله (ت)، رحمهم الله (ج) و رحمة الله عليه . عليها، عليهما، عليهم = الله رحمت ايليه ! اولولر حقنده دعا . ا رضى الله عنه . عنها، عنهما، عنهم = الله راضى اولسون ! صحابه وتابعين وسائر اعاظم ملت حقنده دعا . ا سبحان الله ! مقام تقديس وتعجبده مستعملدر . ا شهدالله = الله شاهدمدر . ا عفا الله عنه . عنها، عنهما، عنهم = الله عفو ايتسين . ا علم الله = الله بيلير، اللهه عقلر ويرسين ! يولسز بر حركتده بولنانلر حقنده . الله عمرلر ويرسين = دعا و تشكر مقامنده . ا الله قاوشديرسون ! بر سودیكندن آيريلانه اولنان دعا . الله كريم ! بر محروميت و احتياج حالنده سويلنير تسلى و اميد دعاسيدر . ا اللهم ! ربم، الهى ! ا الله ويرسين ! بر نعمته نائل اولانلر حقنده بيان محظوظيت واولمايانلر حقنده دعادر . الله‌ى سورسه‌ك ! الله عشقنه ! قسم آمان الله، آمان اللهم ! آمان يارب ! ا الحكم لله ! امر اللهكدر، رضا وتوكل تعبيرى . ا الحمد لله = شكر اللهه، اتمام دعاسيدر . ا العياذ بالله ! اللهه صيغندق . ا ان شاء الله = الله ايسترسه . ا بالله ! تالله ! والله ! الله حقيچون، قسم . ا بسم الله = اللهك امريله . ا تجاوز الله عنه . عن سيئاته = الله قصورينى عفو ايتسين . ا تعالى الله ! مقدس حيرتده دينلير . ا حسبنا الله = الله بزه كافيدر . ا رحمه‌الله (ذ) رحمها الله (ا)، رحمهما الله (ت)، رحمهم الله (ج) و رحمة الله عليه . عليها، عليهما، عليهم = الله رحمت ايليه ! اولولر حقنده دعا . ا رضى الله عنه . عنها، عنهما، عنهم = الله راضى اولسون ! صحابه وتابعين وسائر اعاظم ملت حقنده دعا . ا سبحان الله ! مقام تقديس وتعجبده مستعملدر . ا شهدالله = الله شاهدمدر . ا عفا الله عنه . عنها، عنهما، عنهم = الله عفو ايتسين . ا علم الله = الله بيلير،

اللى غروش ويا پاره وسائره قيمتنده سكه : بر الليك دكر .

اَلَم (سـذ. عر. ج : آلام . ١. آغرى، آجى، صانجى، وجع . ٢. كدر، درد، غم : الم چكمك = كدر ايتمك، غم يمك . ا ط. اعضاء بدن استمرينه اضافتله وجعلى بر طاقم امراضك اسمى . ميسنى تشكيل ايدر : الم اذن، الم معده .

اَلما (سـ. اصلى : آلما) معروف ميوه‌كه كثيرى يشيل ايله صارى وبعضى قرمزى يه مائل اولور، بعضاً بر طرفى ويا هر طرفى آز چوق قرمزى يه مائل اولور، تفاح، سيب : آرناؤد، آماسيه، فريق الماسى . ا مج. يووارلاق شئ، طوب، كره جك : كوز، چكه الماسى . ا آجى الما، دوه، ديكن الماسى = نباتك انواعى . ا بر الماسى = شكلى پتاته‌يه ولدتى الماية بكزر معروف بر كوك كه سيزه قبيلندن اولوب اتى وزيتون ياغلى يمكى اولور . ا الما باش = بر جنس اوردك . ا الما كورك = تيلكى پوستنك بر جنسى كه كناريه الما ديجى دينور . ا بر الماك ياريسى = پك مشابه، زياده بكزر . ا قيزيل الما = وقتيله روما شهريته اطلاق اولنوردى .

اَلماجق (سـ. ١. اوبلق كميكنك باشى، رضعه، تفاحه . ٢. جيقندیلى كميك : پناق، چكه الماجغى .

اَلماجى (سـ. الما صاتان آدم .

اَلماس (سـ. (يو. Ἀδάμας) معروف ذى قيمت پارلاق طاش كه الك مقبول جنسنه پرلانته ديرلر، جوهر، كوهر . = صـ. جوهردن معمول ويا جواهرله مزين : الماس يوزوك، كوبه . ا مج. پك عزيز وقيمتدار، پك پارلاق ودلبر : الماسم، الماس يارم . ا الماس پارچه‌سى = پك پارلاق وكوزل شخص .

اَلماسپاره (سـ. فا. ا الماس = م. پاره = پارچه) الماس پارچه‌سى، پك كوزل و پارلاق شخص .

اَلماسيتراش (سـ. فا. ا الماس = نتمق . ا جامك الك مقبولى كه الماسله ويا الماس كبى يونتلمش ظن اولنور، بللور، قريستال . = صـ. بو حالده اولانلر بللور- دن معمول : الماستراش بارداق .

اَلماسىجى (سـ. الماس و سائر جوهرات پايان و صاتان آدم، جواهرجى .

اَلماسيه (سـ. طوكمش ات صو- يله شكر وسائره‌دن معمول بللور كبى پارلاق و شفاف بر طاتلى : الماسيه طباغى = بو طاتلى يه مخصوص طباق .

اَلمالق (سـ. الما آغاجلرينى حاوى باغچه، الما آغاجى اور- مانلغى .

اَلمالى (صـ. ١. الما ايله يابلمش . ٢. الما آغاجى چوق (ير) .

اَلمزده (صـ. فا. ا الم = كدر . زدن = اورمق ا درد وكدره مصاب، آجى كورمش، مكدر، غم ديده .

اَلمَك (ياخود الهمك . مض : الـ- فت. الكدن كچيرمك، الكه جالقامق، ا الكه‌مك : اونى الزلده صكره خمور يابار- لر . ا مج. ١. اينجه‌دن اينجه‌يه آرايوب طرايه‌رق تحرى و تفتيش ايتمك . ٢. سچمك، انتخاب ايتمك . ا اينجه الك = دينه طارى اكمك .

اَلمَك (ياخود الهمك . مض : الـ- فت. (ايپليكى) المكه دن كچيره‌رك صارمق : ايپليك الك .

اَلمكه (سـ. ايپليك صار مقه مخصوص برقاچ دكنكدن وآغرجه بر قاعده‌يه صاپلانمش بر ميلك اوزرنده دونر اوفق طولاب : ايپليكى المكه‌يه آلمق .

اَلمه (ياخود الهمه . صـ. ١. الكدن كچيرلمش، النمش : الله اون . ٢. سچلمش، انتخاب اولنمش : الله كومور .

اَلنمك (فحـ. ١. الكدن كچيرلمك : پرنج اونى بو الكله النمز . ٢. مج. تحرى و تفتيش اولنمق . ٣. سچلمك، انتخاب اولنمق .

اَلواح (سذ. جـ. عر. فد : لوح . ا با : لوح .

اَلوان (سذ. جـ. عر. فد : لون . ا با : لون . = صـ. تر. فد. بر قاچ رنكلى، رنكارنك . آلا . جه‌لى : الوان كاغد، الوان باصمه .

اَلوداع (تركيب عر. ا ال = آيرمه ا الله‌ه ايصمارلادق، الله‌ه امانت اولمق : الوداع اى خاك حسرت، الفراق اى سنك غم !

أَلوف { عد. ج. عر. فد: الف. با: الف.

أُلوهِيَّت { سث. عر. [«اله» دن سمص.] تكريلق، معبودیت: الوهیته معتقد، الوهیتی منکر.

اَلویرمَك { فل. [ال ـ ویرمك] ١. یتمك، کفایت ایتمك، کافی اولمق: بو قدری بکا الویرر. ٢. مناسب وموافق اولمق، اویمق، اویغون کلمك: او بنم ایشمه الویرمز. ٣. فائده‌لی ونافع اولمق، حسابه کلمك: اونك تمکینی بکا الویرمز. ٤. وقوع بولمق، واقع اولمق، چوکمك، حکمنی اجرا ایتمك: ندامت الویردی. || الویرر = کافی، یتر، آرتق ایستمز.

اَلویریش { سـ. ١. کفایت، کافی ووافی اولمه. ٢. مناسبت، موافقت، اویغونلق. ٣. فائده، نفع، حسابه کلمه، منافعه مطابقت.

اَلویرِیشلی { صـ. ١. کافی، وافی. ٢. مناسب، موافق، اویغون: او بکا چوق الویریشلیدر. ٣. نافع، مفید، حسابه مطابق، منافعه اویغون: بو آیش ویریش بکا الویریشلی چیقمدی.

اَلویه { سند. ج. عر. فد: لواء. با: لواء. [تشدیدله تلفظی غلطدر.]

اِله { سند. عر. ث: الهه. ج: آلهه. معبود، تکثری: اله الحلق، اله کائنات: مربخ صائبه عندنده حرب الهی وزهره حسن و عشق الهه‌سی زعم اولنوردی؛ جاهلیتده عربلر آلهۀ متعددویه عبادت ایدرلردی؛ حضرت داود جناب خلاقه مجازاً اله‌الآلهه نامنی ویریور.

اِلهاب { سند. عر. [«لهب» دن مص. افعال] ١. آلو لدیرمه، طوتیشدیرمه. ٢. التهابه اوغراتمه، شیشیروب عفونتلندیرمه. ف.

اِلهام { سند. عر. ج: الهامات. [«لهم» دن مص. افعال] ١. حق تعالی عبادینك قلبنه بر شیء القا ایتمه: کندیسنه بو حقیقت الهام اولندی: آتیدق الهام طریقیله هدایته نائل اولدی. ٢. من طرف الله برینك قلبنه القا اولنان شیء: بو بر الهام ربانیدر: سوزلری الهامات قبیلندندر.

اِلهٰه { سث. عر. جاهلیتده دیشی زعم واعتبار اولنان بت وصنم یاخود معبودۀ موهومه.

اِلهی { صـ. عر. ث: الهیه. [«اله» دن سمث.] الوهیته وحق تعالی حضرتلرینه منسوب و متعلق، من طرف الله اولان: امر الهی، اوامر الهیه، صنع الهی، الطاف الهیه. — الوهیته قائل اولدیغجون حکیم شهیر افلاطونه لقب اولوب، افلاطون الهی دینلیر.

اِلهی { ندا. عر. [«اله» ایله یاء تکلمدن مرکب] ربم! ای بنم اللهم: الهی. پادشاهلر پادشاهی! الهی، سن بیلیرسك. = تر. حیرت وتعجب مقامنده ایراد اولنه‌رق آلتنده منادی صورتیله بر اسم بولنور: الهی چوجق! الهی احمد بك! نه تحفه‌لك! دیمك.

اِلهی { سـ. تر. حق تعالی حضرتلرینه مناجات ونعت حاوی قصیده‌که اکثریا «الهی» تعبیریله باشلایوب تکیه‌لرده اوقونور: کوزل سسله بر طاقم الهیلر اوقودیلر.

اِلهِیّات { سث. جـ. عر. ملسفه. الوهیته متعلق مسائلدن بحث ایدن قسمی.

اِلهِیّون { سند. جـ. عر. ١. الوهیته وحق تعالانك وارلغنه اینانان فلاسفه وسائره. ٢. فلسفه‌لك الهیات قسمیله اشتغال ایدنلر.

اِلی { حجـ. عر. انتها بیان ایدر، یه، به قدر، یه‌دك، به‌دکین، تا. [بعض ترکیبات عربیه‌ده تصادف اولنور:] الی آخره = صوکنه‌دك: الی ماشاء الله = اللهك ایستدیکی وقته دك: الی غیر النهایه = صوکسز اولمیان وقته‌دك، ابدیاً: الی الابد = کدا: من اوله الی آخره = ابتدادسندن نهایته‌دك: من الباب الی المحراب = قبودن محرابه‌دك، جملة: الی الآن شمدیه قدر.

اَلیاف { سند. جـ. عر. فد: لیف. با: لیف.

اَلیف { صـ. عر. [«الفت» دن صث.] الفت ایدن، آشنا، محب. ف.

اَلیق { سـ. عر. [«لایق» دن ستف.] دها وبا یك واك لایق ومناسب اولان: اوآدم بوایشه الیقدر.

اَلیم { صـ. عر. ث: الیمه. [«الم» دن صث.] ١. آغر یتان، وجعی موجب: ضرب الیم. ضربۀ الیمه. ٢. شدتلی، چوق درد والمی موجب: عذاب الیم.

اَلیوم { ظز. عر. [ال = حرف تعریف ـ یوم = کون] ١. بو کون، بو کونکی کونده، الحالة هذه: الیوم موجود بو. لفظ ذخیره؛ الیوم استعمال اولنان لسان. ٢. حالا، هنوز، شمدیه قدر: حافظك تربه‌سی الیوم شیرازده قائمدر.

اَلیوی { صـ. عر. ث: الیویه. [«الیه» دن سمث.] تـث. صاغری بوتلرینه منسوب ومتعلق: عروق الیویه.

اِلیه { سث. عر. ث: الیتین. تـث. صاغری بوتی.

اِلَیْه { ترکیب عر. ث: الیهما، ث: الیهما، جـ: الیهم. [الی حرف جریله ضمیر متصل غائبمدن مرکب. بعض ترکیبات عربیه‌ده بولنور.] اوکا، اونلره کندیسنه، کندیلرینه: مومی الیه، مومی الیها، مومی الیهما، مومی الیهم = کندیسنه، کندیلرینه ایما اولنان؛ مشار الیه، مشار الیهما، مشار الیهم = کندیسنه، کندیلرینه اشارت اولنان: مفعول الیه = اسمك « آدمه، دوه‌یه » کبی حالتی: مضاف الیه = یه اسمك « آدمك، دوه‌نك » کبی حالتی.

اِلَیها { و:

اِلَیهِم { والیهما. با: الیه.

اَم { سـ. [اصلی مدله اولوب.] ایهام قیچمدن طولایی مدی اسقاط. ونهایت ترك اولنمشدر.] علاج، دوا. مداوات.

اِم { ام ویم، یم. فل. [«ایمك» مصدر غیر مستعملمدن مضارعك نفس متکلم وحده صیغه‌سیدر. دائما خیر یرینی طوتان براسم یاصفت و یا ظرفدن صکره بولنوب، اونك آخری ساکن ایسه، همزه حذف اولنه‌رق حرکه‌سی ماقبلنه ویریلیر: ومتحرك ایسه « یم »، « یز » صورتنه توالانیلیر.] وارم، موجودم، بولنورم: بنم، بورا‌ده‌یم، بن اینیم، بن ترکم. تصریفی بو وجهله‌در:

(مضارع)

ام	از
سك	سكز
در	درلر

(ماضیء شهودی)

ایدم	ایدك
ایدك	ایدكز
ایدی	ایدیلر

(ماضیء نقلی)

ایمشم	ایمشز
ایمشسك	ایمشسكز
ایمش (در)	ایمشلر (در)

(شرطیه)

ایسم	ایسك
ایسه‌ك	ایسه‌كز
ایسه	ایسه‌لر

(صیغۀ حالیه)

ایکن.

دیکر صیغه‌لری متروك اولوب، « اولمق » فعلندن استعاره اولنور. عربیده فعل استنادی بولندیغنه قیاساً، حدث وزمانی وفعلك کافۀ احوال وشرائطنی حائز اولان بو کلمه‌لره « ادات اسناد » نامنی ویرمك علم صرفیجه بیوك بر خطادر.

اُمّ { سث. عر. ج: امهات. آنا، ینه، والده، مادر: ام المؤمنین = ازواج مطهرۀ جناب نبوی یه ویریلن عنواندر. || ام الخبائث = شراب، مسکرات. || ام دنیا = مصر. قاهره. || ام الرأس = دماغ. || ام قرآن = سورۀ فاتحه. || ام القری = مکۀ مکرمه. ||ام الولد = چوجق آنا‌سی اولان اوطه‌لق جاریه. || لأُمّ = والده طرفندن (قارداش)، بابا‌سی آیری: لام برادری، همشیره‌سیدر.

اَمّا { حر. عر. [ترکجه ده همزه مدله اوقونور] ١. لکن، آنجق، شو قدر وارکه: بیلیر اما سویلز. ٢. قالدیکه، کلمه‌لم، کلنجه: اما او راضی اولیه‌جقمش، کندی بیله‌جکی ایشدر. [« که » علاوه‌سیله بك عجمانه بر شیوه آلیر.] ٣. ادات تعجب واعظام: اما یادك! اما یازی! اما نه یازی! اما سس ها! اماده سس! || اما بعد = کتاب و نطقده دعادن صکره مقصده کیریشیله‌جکی وقت ایرادی معتاد بر تعبیردر.

اِماته { سث. عر. [« موت » دن مص. افعال] اولومی مو. جب اوله، اولو حالته قومه. ف.

اَمائِل { صـ. جـ. عر. [فـ: « امثل » غیر مستعمل ستف.] اشلر، امثال، اقران: اقتخار الامائل والاقران.

اَماجِد { صـ. جـ. عر. فـ: امجد. با: امجد.

اَمارَت { سف. عر. (« امر » دن) ١. امیرلك، بكلك، بر امیر و یا بكك حال و صفتی: امارت مكهٔ مكرمه. ٢. برامیر یابك ویا پرنسك تحت اداره‌سنده بولنان مملكت، بكلك، پرنسلك: بلغارستان امارتی.

اَماره { سف. عر. ج: امارات. علامت، نشان، اثر: بورادن یكمش اولدیغنه دلالت ایده‌جك هیچ برامارەیه دسترس اولەمدی؛ حد. قرینه.

اَمّاره { صف. عر. (« امر » دن سیغه. مذكری قوللا. نماز.) زیاده‌سیله امر ایدیجی، مجبر: نفس اماره = انسانه سیآتی امر ایدن نفس وشهوتی.

اَماكِن { سند. ج. عر. فد: مكان. با: مكان.

اِماله { سف. عر. (« میل » دن مصد. افعال) بر طرفه اگمه، یاتیرمه، میل ایتدیرمه. || د. مقصور اوقونمق لازم كلن حركه‌نك وزنه اویسون دیه غیر طبیعی اولەرق مدی كه معیبات نظمیه‌دندر.

اِمام { سند. عر. ج: أئمه. ١. نمازده كندیسنه اقتدا اولنان ذات، جماعته نمازقیلدیران ذات: فلان جامع شریفك امامی؛ محله امامی، كه جامعده نماز قیلدیرمغله برابر محله‌سی خلقنك بلدیه‌یه متعلق امورینی و جنازه و نكاح ایشلرینی ده كورور؛ طابور، آلای امامی = عسكره نمازقیلدیرمق اوزره هر طابور والای معینده بولنان امام كه طریق علمیه منسوب اولمغله برابر صفت عسكریه‌یی دخی حائز اولوب صاریق صارار و جبه‌سنده شریتلری اولور. ٢. امور مذهبیه‌ده مقتدابه وپیشوا اولان ذات. بو معنی ایله امام عنوانی الك اول حضرت علی (رضه) افندمزله سبطین مكرمینه وامام حسین (رضه)ك نسللرندن بربرینی متعاقب طقوز ذاته ویریلوب، جمله‌سنه ائمهٔ اثنا عشر دیرلر. ٣. شرع شریفده اجتهاد ایدوب رأی صاحبی اولان ذواتك بهری: امام مالك، امام شافعی. ٤. بر علم وفنده سوزی سند اتخاذ اولنه‌جق درجه‌ده رسوخ وید طولی قزانان ذات: امام غزالی، امام سیبویه، ائمهٔ نحاة. ٥. خلیفهٔ مسلمین، امیر المؤمنین. بو معنی ایله بو كونكی كونده یالكز قوللانلیوب، آنجق امام المسلمین دینلیر. || امام اعظم = ابوحنیفه نعمان‌بن بشر حضرتلری. || امام اوی = مقدما قادین توقیفخانه‌سی. || امام بایلدی = زیتون یاغلی بر نوع پاطلیجان یمكی.

اِمامَت { سف. عر. ١. امامله‌ق، نماز ده كندیسنه اقتدا اولنان ذاتك حال و صفتی، امامله‌ق: بو جامعده كیم امامت ایدیور؟ ٢. امور مذهبیه و علومده امام عنوانی. ٣. خلافت جلیلهٔ اسلامیه.

اِمام زاده { سف. فا. امام اوغلی، باباسی امام و یا امام عنوانی حائز آدم.

اِماملِق { سف. امام صفت و وظیفه. سی: بو جامعده كیم امامله‌ق ایدیور؟

اِمامه { سف. ١. چبوق وسیغاره. لغك باشنه طاقیلان كهربا وسائره‌دن آغزلق. ٢. تسبیحك باشنده‌كی اوزون دانه كه ایپلیكك ایكی اوجی بونك ایچندن كچوب قامچیه ربط اولنور.

اِمامه جی { سف. كهربا وسائره‌دن چبوق امامه‌سی و سائر شیئلر یاپان صنعتكر.

اَمان { سند. عر. ١. قورقو. سزلق، امن، امنیت: امن وامان بر كالدر. ٢. عفو، مساعده: امان ویرمك. ٣. استیمان، رعی: امان ایستمك. || الامان = عفو، مرحمت، مدد! || امان ویرمه‌مك = مساعده ایتمه‌مك، اصلا مرحمت ایتمیوب جزاسنی ویرمك. || فی امان الله = الله سلامت ویرسین. = حد. با: آمان.

اَمانَت { سف. عر. ج: امانات. (« امن » دن) ١. برینه امنیت ایدوب بر شیئ ترك و تودیع ایتمه: بونی سزه امانت ایده‌جكم، امانت براقه‌جغم. ٢. برینه امنیت ایدیلوب براقیلان شیئ: امانتی اعاده ایدیكز. ٣. دوائر حكومتدن بعضیسنه ویریلن اسم: رسومات امانتی، شهر امانتی. || اللهه امانت اولمك، سزی ربه امانت ایدرم = اللهه امانة = من طرف الله امانت حكمنده اولان رعایا وزیردستان وعلی الخصوص حمایه‌یه محتاج اولان طاقلری. || صندیق امانتی = صندیق امینلكی، صند. یقكارلق. || امانات شریفه = خرقهٔ شریف كبی وقت سعادتدن قاله آثار مقدسه كه مقام خلافت عظمایه امانت حكمنده‌در: سلطان سلیم خان اول حضرتلری امانات تسلم ایلدی. || حد. امین اتخاذ اولنان كسه‌نك نزدینه براغیلان شیئدر.

اَمانَةً { حد. عر. ١. امانت طریقیله، امانت اولەرق: بونی سزه امانةً ویریورم. ٢. بر ادارهٔ رسمیه معرفتیله وبونك تحت نظارتنده، احالةً تعبیر اولنان التزام صورتیله اولمیه‌رق: ولایتك اعشاری ایكی سنه امانةً ایكی سنه‌ده احالةً اداره اولندی.

اَمانَتجی { سف. برپردن بریره امانت صورتیله آلوب محلارینه ارسال اولنان اشیایی تسلیم ایدن آدم كه بعضاً كندیسی مقنن صورتده كیدوب كلیر و بعضاً اورتاغنه كوندریر: بروسه، ازمیر، سلانیك امانتجیسی.

اَمانَتجیلِك { سف. برپردن بره امانت صورتیله ارسال اولنان اشیایی آلوب تسلیم ایتمك وظیفه‌سی: استانبول ایله بروسه آره‌سنده امانتجیلك ایدیور.

اَمانتدار { سف. امانتجی.

اَمانی { سف. جد. عر. فد: امنیه. با: امنیه.

اِمپراطور { امپراطوریچه، امپرا. طورلق. با: ایمپرا. طور وسائره.

اُمَّت { سف. عر. ج: امم. ١. بر لسانله متكلم انسانلرك مجموعی: امم قدیمه، امم متأخره: امم اسلامیه. ٢. بر پیغمبرك دین حقه دعوت ایتمكه من طرف الله مأمور اولدیغی جماعت؛ امت دعوت = دعوت اولنوب ده انكار ده اصرارله ایمان كتیرمینلر؛ امت اجابت = دعوت اولنوب ایمانه كانلر. || امت محمد (صلعم) = فخر كائنات افندمزك دعوت بیوردقلری قوم نجیب عرب وبعده بونلره تابع اولان عجم وبربر وترك وسائره، ملت اسلامیه.

لسانمزده غلط فاحش اولەرق بو كلمه « ملت » معناسیله و « ملت » لفتی یونك یرینه قوللانیلیوب، مثلا: « امت اسلامیه » و « ملت عثمانیه » دینلیور: حالبوكه عكسنه دیتلمك اقتضا ایدر. بویله خطالرك لسان ادیبدن اولسون دور طوتلسی الزمدر.

اِمتِثال { سف. عر. (« مثل » دن مصد. افتعال) ١. بر شیئی نمونه ومثال اتخاذ ایدوب اوكا تطبیق حركت ایتمه، اویمه. ٢. آلتنان امره تمامیله انقیاد و اطاعت ایدوب اوكا كوره حركت ایتمه: مرجع رسمیسندن آلدیغی اوامره امتثال ایتمین مأمور مسئول اولور.

اِمتِثالاً { حد. عر. انقیاد و اطاعت وتطبیق حركت طریقیله، اویەرق، تابع اولەرق: امركزه امتثالاً بو ایشی یاپدم.

اِمتِحان { سند. عر. (« محن » دن مصد. افتعال) ١. دكمه، صنامه، تجربه: جناب حق سودیكی قوللرینی امتحان ایچون كندیلرینی انواع مشاق ومصائبه دوچار ایدر. ٢. مكتب شاكردانك صنف آتلامغه ویا بر مأموریت طالبنك اوكا استحقاقی اولوب اولمدیغی آكلاشلمق ایچون كندیلرینه ایراد اولنان سوللر: امتحان اولمق، امتحان ویرمك؛ امتحان ایتمك، امتحانه چكمك؛ سنه امتحانی، خروج امتحانی، خصوصی امتحان؛ او مأموریته طالب اولانلر فلان وفلان علمدن امتحان اولنه‌جقدر؛ بالامتحان، لدی الامتحان، عند الامتحان تبین ایده‌جك درجهٔ اقتدارینه كوره.

اِمتِداد { سند. عر. (« مد » دن مصد. افتعال) اوزامه، اوزون سورمه، اوزایوب كیتمه؛ مذاكراتك بودرجه‌ده امتدادی؛ بوسنه قیش چوق امتدادایتدی.

اِمتِزاج { سند. عر. (« مزج » دن مصد. افتعال) ١. قاریشه بیله، بردن زیاده جسمك قاریشوب برجسم تشكیل ایتمسی: امتزاج كیمیوی. ٢. بربرینی طوتمه، اویغونلق، موافقت: امتزاج الوان. ٣. كچینمه، حسن معاشرت، اویوشمه: او آدملرله امتزاج اولنماز؛ قاری قوجه آره‌سنده امتزاج اولمازسه برلكده یاشامق پك مشكل اولور. ٤. آلیشمه، صحته موافق بوله: اورانك هواسیله امتزاج ایده‌مدم.

اِمتِصاص { سند. عر. (« مص » دن مصد. افتعال) ١. امه، امه‌رك چكمه: صوبی امتصاص ایتدی. ٢. ط. هضم

اولنان مواد مأ كولەنك طعم مارلره يابلمسى .

اَمتِعه { سذ. عر. ج. فد: متاع. || با: متاع .

اِمتِلاء { سذ. عر. ا « ملأ » دن مصـ. افتعال] ١. طولمه: صهريجك يانمورصويله امتلاسى ٢. طولغونلق: امتلاء معده = معـده طولغونلغى. ٣. ط. قان طورمه، قان طوپلانمه: امتلاء اوعيه، امتلاء دم، امتلاء كليه .

اِمتِناع { سذ. عر. [« منع » دن مصـ. افتعال] ١. ايستمه. مه، يانمه، چكنمه: امضادن امتناع ايديور. ٢. امكانسزلق، ممكن اولمايش .

اِمتِنان { سذ. عر. ا « من » دن مصـ. افتعال] باشه قالمه، منت: احسان بى امتنان .

اِمتِياز { سذ. عر. ج: امتيازات. (« ميز » دن مصـ. افتعال] ١. ديكرلرندن آيرلمه، فرقلى اولمه، فرق، تفوق: بين الاقران امتيازى واردر. ٢. تمتعلى، مصرفلى ويا مسئوليتلى برايشك بشقه لرى يانه مامق اوزره برآدم ويا شركت وهيئته تخصيصى، مساعدهٔ مخصوصه، رخصت: دمير يول، واپور، معدن، فابريقه، غزته امتيازى: امتياز رخصتنامه سى، برآتى. ٣. استثنا، معافيت، حقوق استثنائيه: او خاندانك بعض امتيازاتى واردر. ٤. بر مملكتك كندينه مخصوص نظاماتله وئيم مستقل صورتده اداره اولنمق صلاحيتى، مختاريت اداره، ادارهٔ مختاره: بلغارستانك امتيازى. || امتياز نشانى = دولت عثمانيه ده پادشاه زمان شوكتلو سلطان عبدالحميد خان ثانى افندمز حضرتلرى جانب اشرفلرندن ايجاد بيوريلان برنشان عالى . || امتياز مداليه سى = بو نشانه مربوط عد اولنان مداليه كه آلتون وكموش جنسى واردر. || صاحب امتياز = امور نافعه دن بر ايشك ويا بر فابريقه وغزته وسائرەنك امتيازنى حائز اولان آدم: فلان غزتەنك صاحب امتيازى .

اِمتِيازلى { صـ. ١. امتيازى اولان، بشقه لرندن فرق اولنان، ممتاز. ٢. حقوق استثنائيه يه نائل، بعض مكلفاتدن مستثنا: بو عشيرت امتيازليدر. ٣. صورت مخصوصه ده وبشقه لرى يامامق شرطيله رخصت و مساعده يه مظهر: كبريت فابريقه سى امتيازليدر. ٤. مختاريت اداره يه نائل .

اِمتِيازى { صـ. عر. ة: امتيازيه. امتياز واستثنا ويا مساعدهٔ مخصوصه يه منسوب و متعلق: حقوق امتيازيه: شرائط امتيازيه .

اَمثال { سذ. ج. عر. فد: مثل. با: مثل. = تر. فد. ١. مانند، شبيه، نظير: بونك امثالى بولنمز. ٢. نمونه، بر مساعده ويا ديكر معامله رسميه ده صراحت قانونيه يه بدل نمونهٔ تطبيق واستنادكاه اولمق بيله جك وقعهٔ سابقه: امثال يوقدر: بشقه لرينه امثال اولمامق شرطيله بوكا مساعده اولنمشدر. || صـ. امثال رقمى = بركمك قابل مثلى اخذ واعتبار اولنه جغى كوستەرن رقم. || ضروب امثال. با: ضرب مثل .

اَمثالسِز { صـ. مانندسز، اشى يوق، بى نظير.

اَمثِله { سذ. ج. عر. فد: مثال. با: مثال. || د. صرف عربينك افعالى تصريفاتنه نمونه اولمق اوزره يالكز ثلاثى مجردك برنجى بابندن « نصر » فعلنك تصريفى جدولرى: امثلهٔ مختلفه = ماضى، مضارع، مصدر كبى صيغ مختلفه دن تصريف اولنانلرى؛ امثلهٔ مطرده = يالكز بر صيغەنك غائب، مخاطب، متكلم، مذكر، مؤنث ومفرد، تثنيه، جمع اولەرق تصريفى .

اَمجاد { سذ. ج. عر. فد: مجد. با: مجد .

اَمجَد { صـ. عر. ج: امـاجـد. [« مجيد » دن ستة.] دها ياخود پك مجد وشرف و علو صاحبى: جد امجد حضرت پادشاهى: افتخار الاماجد والاكارم .

اَمجه { سـ. صـ. [اصلى: امكجه ياخود همجه] عمومك ياردىمىله وال برلكيله كوريلن ايشه اطلاق اولنور: امجه كونى، امجه ايش. [« مجى » صورتنده دخى يازانلر واردر.]

اَمجيك { سـ. [« امك » دن] مه، ندى، بستان .

اِمحاء { « محو » ماده سنى افعال بابندن كثيرەرك ترجمه ده بولغى قوللانيورلرسه ده، عربيده مادهٔ مذكوره افعال بابندن اصلا كلمز: وذاتاً محو متعدى اولديغيجون، او بابدن كثيرلسنه حاجت ده يوقدر. يالكز ميم مشدەنك كسريله « امحاء » دن مبدل افعال بابندن « امحاء » واردر، كه محو وثابوت اولمه معناسنه كلير، بوده لسانمزده مستعمل دكلدر .

اِمداد { سذ. عر. [« مدد » دن مصـ. افعال] ١. ياردىم، معاونت، ناچار قالمش برآدمك ياردىمنه يتيشمه: بكا امداد ايتدى، امدادمه يتيشدى: سز امدادمه يتيشمه ايديكز بو ايشك ايچندن چيقه مه جقدم. ٢. كندينden قوتلى بر دشمن قارشيسنده بولنان بر قوماندان ياخود فرقه يه معاونت ايتمك اوزره كوندريلن عسكر: امداد بكليوردى: امداد كلدى .

اِمدادجى { صـ. ١. ياردىم ايدن، ياردىمجى: الله امدادجيكز اولسون! ٢. ياردىمه كوندريلن عسكر: امداد. جى بلوك، امدادجى عسكر .

اِمدادى { صـ. عر. ة: امدادىه. امداد و معاونته منسوب ومتعلق: فرقهٔ امداديه.

اِمدى { با: ايدى .

اَمديرمَك { فـ. امكه سوق و اجبار ايتمك، مص ايتديرمك، امريرمك: چوجغه همه. سوت امديرمك: يارەيى برينه امديرمك .

اَمر { سذ. عر. ج: آوامر. ١. بيورمه، بيوروق، فرمان: فلان امر ايتدى؛ كيتمكه امر آلدم: امر عالى، امر نظارتپناهى: امر سزكدر؛ امروفرمان حضرت من له الامر كدر = محررات رسميەنك نهايتنده يازلمى معتاد ظرافت تعبيرى. ٢. بر مقام عاليدن بر ايش حقنده امرى حاوى يازيلان ورقه. امرنامه: نظارتدن بر امر كلدى؛ مأمور. ريتكز حقنده امرى آلديكزمى؟ [مقابلى « نهى » ايمه ده. لسان نزده امر نهى مقامنده دخى قوللانيلير: [بكا كيتمه ديه امر ايتديلر، يعنى بنى كيتمه دن نهى ايتديلر. ٣. ط. طبيبك ترتيب و تنبيهى، رجته. ٤. د. فعلك باب و يا بابسون كبى امر معناسنى افاده ايدن صيغه سى، كه مخاطب وغائبى اولور. عرب صرفيونى مخاطبنه « امر حاضر » ويا سا. ده جه « امر » وغائبنه « امر غائب ». و متفيلرينه ده « نهى حاضر » و « نهى غائب » ديرلر. || امر الهى، الله امرى = قدر الهى. || امر حق واقع اولق = وفات. || امر بالمعروف نهى عن المنكر = شرعاً يابلمسى اقتضا ايدن ايشلرى ترويج ومنهياتى منعه چاليشمه. || امر حق = وفات: امر محق وقوعنده. || اولو الامر = شرعاً خلقه امر ايتمكله وخلق امرلرينه اطاعتله مكلف بولنان ذوات كه خليفهٔ مسلمين ايله وكيللريدر. || امر قولى = آلديغى امرى اجرايه مجبور بولنان واو خصوصده رأى ومطالعه بيان ايده مه جك آدم. || ح. امره محرر سند = يوتو.

اَمر { سذ. عر. ج: امور. ايش، شئ، ماده، مصلحت. خصوص، كيفيت: بو بر امر عظيمدر: اسكان مهاجرين امر نده چوق غيرتى سبق ايتمشدر؛ امور خارجيه، داخليه، نافعه؛ امور سياسيه، ملكيه، عسكريه تجاريه، بريه، بحريه. || آخر الامر = الْ نهايت، عاقبت. || ابتداى امرده، اول امرده = الْ اول. || نفس الامر = ذات ماده، اساس مصلحت: نفس الامره موافق بر ايش. || امور بتيسه، خصوصيه، ذاتيه = بر مأمورك غير رسمى وكندينه عائد ايشلرى. || امور مأموره = هر مأمورك اجرا ورؤيتيله مكلف اولديغى ايشلر .

اَمرا { سذ. ج. عر. فد: امير. با: امير. || ع. پاشا عنوانى حائز اولميان فرمانلى بيوك ضابطلر، ميرالاى، قائمقام و بيكباشى رتبه لرنده بولنانلر: امراء عسكريه؛ اركان و امرا و ضباطان. [امير الامرا = ١. خلفاء عباسيه زمانندەآل بويه وسلجوقيلردن امور عسكريه يه و ضبط وربطه باقى صورتيله بغداد ده مقيم اولانلره ويريلن عنواندر. ٢. اليوم رتب ملكيه دن اصطبل عامره ايله مير ميرانلق آره سنده بر رتبه ني حائز اولانلرگيمه كه عنوانى عزتلو پاشادر .

اِمرار { سذ. عر. [« مرور » دن مصـ. افعال] كچير مه: آغر طوپلرى بوكوپريدن امرار ايتمك تهلكه ايدر: امرار وقت = وقت كچيرمك .

اَمراض { سند. ج. عر. فد: مرض. با: مرض.

اَمرَد { ص. عر. [« مرد » دن صث.] هنوز بيق و صقالی چيقمامش، توگنز: شاب امرد = دها بيغی صقالی کلهمش دليقانلی.

اَمرنامه { سد. فا. [امر ـ نامه] بر امری حاوی تحريرات رسميه که مافوقدن مادونه يازيلير: امرنامهٔ نظام رتبهاهی؛ امرنامهٔ سامی = مقام صدارت عظمادن يازيلان محررات. — ظرافت طريقيله خصوصی مکتوبلره دخی امر نامه ديئلوب تعبير سؤاستعمال اولنور: امرنامهٔ عاليلرينی آلدم.

اِمرَتمَك { با: ايمرنمك.

اَمرود { سد. فا. آرمود. لـ.

اَمزِجه { سد. ج. عر. فد: مزاج. با: مزاج.

اَمزيرمَك { يا امزرمك، فث. (چوجغه) مه ويا صنعی امزيك امديزمك، ارضاع.

اَمزيك { سد. [« امك » دن] ١. چوجغك آغزينه آلوب امديکی مه نك تپه‌سی، دوکه‌سی، حلمه. ٢. مه‌يه بدل چوجقلره سوت ويرمك ايچون مستعمل آغزی مه اوجی شکلنده لاستيقلی شيشه: سوت ئينه قهرينی چکمکدن ايسه چوجغی امزيکله بسلمك دها ايیدر. ٣. چوجقلرك صو ايچمه‌سنه مخصوص کوچك ابريق لوله‌سی. ٤. يکی طوغان چوجقلره تولبند ايچنه صاريلی اوله‌رق امديريلن شکرلی بادم ازمه‌سی.

اَمزيکلی { ص. ١. مه‌ده چوغه مه ويرن (قادين) : امزيکلی قادينلرك ايی بسلمسی شرطدر. ٢. لوله‌لی (ابريق و يا ديگر قاب).

اِمساك { سد. عر. [« مسك » دن مص. افعال] ١. بر شيئدن ال چکوب ضبط نفس ايتمه، اجتناب، پرهيز: طعامدن، غيبتدن امساك ايتمك. ٢. وقت معينده اورووجه بدأ ايتمه وبونك موسمه کوره وقت شرعيسی: امساکدن صکره ياتمدم؛ ثمدی امساك قاچده‌در؟ ٣. يمز ايچمز آدمك حالی، بخل، خست، جريلك: بو درجه‌ده امساکه آرتديريله‌جق آڤچه اکسيك اولسون.

اِمساكيّه { سث. عر. رمضانده امساك وقتلرينی مبين جدوللی ورقه.

اَمشمَك { فل. (قوزيلر) دينه سوت امك.

اَمصار { مصر] بيوك شهرلر : امصار وبلاد. [مفردی اصل اسم خاص اولوب، بعده عربلر طرفندن هر بيوك شهره اطلاق اولنمش، وبوصورتله ده جمعلنه. يرلشدر. تثنيه‌سی اولان « المصران » دخی کوفه ايله بصره‌يه اطلاق اولنوردی.]

اِمصاص { سد. عر. [« مص » دن مص. افعال] امديرمه، چکرك يوتديرمه ويا ايچری يه آلديرمه : صوده حل اولنمش علاجی شرينفه يه امصاص ايتمك.

اِمضاء { سد. عر. [« مضو » يا « مضی » دن مص. افعال] ١. يازلمش بر مکتوب وسند وسائره‌نك آلتنه کندی اسمنی يازمه : امضا ايتمك، آتمق، قومق = امضالامق؛ سندی امضا ايتدی؛ بر توصيه نامه يازوب کنديسنه امضا ايتديرملی. ٢. مکتوب وسند وسائره‌نك آلتنده يازلمش صاحبنك اسمی : بو سندك امضاسنی طانيرميسکز؟ مکتوبك امضاسنی اوقويه مدم؛ وضع امضا ايتمك = امضا قومق، امضالامق؛ واضع امضا، صاحب امضا = بر سند وسائر ورقه‌يی امضا ايتمش اولان. [اصل معناسی کچيرمه واجرا و انفاذ اولوب، على الخصوص بيع وشراکبی معاملاتك اجرا. سنده قوللانيلير؛ سندات و سائر معاملاتك اجراسی ايسه اکثريا امضايه متوقف اولدغندن، بو مناسبتله لغت مولده اولمق اوزره، لسانمزده مستعمل معنايه‌ده کلمشدر.]

اِمضالاتمَق { فث. امضا ايتديرمق. مك. آلتنه اسمنی يازديرمق : مجلس کاتبی مضبطه مسوده‌لرينی رئيس واعضايه امضالاتمغله مکلفدر.

اِمضالاشمَق { فث. امضا ويروب نامه‌نك بر صورتنی امضا ايدوب ويرمکله برابر ديکر صورتنی امضا ايتديروب آلمق : ايشه

قرار ويردکسه‌ده دها امضا لاشه‌مدق.

اِمضالامَق { يا امضالمق. فث. (بر يازيلی کاغدك) آلتنه کندی اسمنی يازمق، اسمنی يازه‌رق قبول وتصديق ايتمك : يازديغك سندی امضا لادم؛ مضبطه‌يی امضا لامق ايستمدی.

اِمضالاتمَق { يا امضالتمق. فعـ. آلتنه اسم يازيله‌رق قبول وتصديق اولنمق : مضبطه امضالاندی.

اَمطار { سد. ج. عر. فد : مطر. با : مطر.

اَمعاء { سد. ج. عر. [فد : معی غير مستعمل] تث. باغر. صاقلر : امعاء دقيقه = اينجه باغرصاقلر؛ امعاء غليظه = قالين باغرصاقلر. || ط. اختناق، استر. خاء، التصاق، التهاب امعاء = باغرصاقلره عائد مختلف امراض.

اِمعان { سد. عر. [« معن » دن مص. افعال] ١. مبالغه ايتمه، بر ايشده پك ايلری وارمه : امعان نظر = چوق و دقتله باقمه. ٢. دقت، جهد، اهتمام : نظر امعانله باقمق.

اَمَك { سـ. ١ چاليشمه، سعی، جهد : بو ايشه امکم کچمشدر: امك ويرمك = چاليشمق، جهد ايتمك. ٢. زحمت، بور. غونلق، رنج، تعب : امك چکمك: چوق امکله وجوده کلمش بر ايشدر. ٣. سعی حقی، چاليشمه قارشيلغی، اجرت : امکسی ويريکز.

اِمكان { سد. عر. [« مکانة » دن مص. افعال] ممکن اولمه، اولهبيله‌جك حالده بولنمه، دائرهٔ اقتدار داخلنده اولمش : بو ايشك امکانی واردر = ممکندر، اولهبيلير؛ امکانی يوقدر = ممکن دکلدر. اولهماز؛ درجهٔ امکانك خارجنده‌در؛ عدم امکان = ممکن اولمايش، امکانسزلق؛ عديم الامکان = امکانسز، محال. [ترجمه «امکانسز» دن ترجمه‌در.]

اِمكانسز { ص. امکانی اولميان، ممکن اولميان، محال. [« ممکنسز » ديمك خطادر.]

اِمكانسزلق { سـ. ممکن اولماميش، عدم امکان، محال اولهماز : بو ايشك امکانسزلغی معلوم ايدی.

اَمكدار { سـ. ج : امکداران. [تر. امك ـ فا. داشتن — ترکيب سقيم]. امکی سبق ايتمش، قدم ومکافاته استحقاق قزانمش مأمور، خدمتجی و سائره : امکدار بر خدمتجيسی واردر؛ امکداران بندکان ميانده.

اَمكدارلق { سـ. امکی سبق ايتمش قدملی مأمور ويا خدمتجيلك حال و صفتی : امکدارلقده اوندن ايلری کيمسه يوقدر: اونك امکدارلغی نظر اعتباره آلنمليدر.

اَمكداش { سـ. امك وسعی و عمل آرقداشی، امکدارلقده رفيق، قپوبولداشی.

اَمكسز { ص. ١. چاليشمقسزين وزحمتسزجه وجوده کلن : امکسز بر ايشدر. ٢. اوغی (اولاد) : امکسز بر اوغلی، قيزی واردر.

اَمكلَمك { يا امکلهمك. فل. ١. چاليشمق، جبالامق. ز. ٢. (اوفاق چوجق) يورمکه جبالامق، دپه‌لنمك.

اَمكلی { ص. سعی وجهدله وجوده کلن ويا حصولی سعی وجهده متوقف اولان : چوق امکلی ايشدر.

اَمكن { [افعال بابندن امکان فعل ماضيسی اولوب شو تعبير عربيده مستعملدر:] مهما امکن = ممکن اولديغی قدر، درجهٔ امکان داخلنده.

اَمكنه { سد. ج. عر. فد: مکان. با : مکان.

اَمَل { سد. عر. ج : آمال. ١. اومو، اومه، اميد : امل ايتمك. ٢. شدتلی آرزو، حرص، طمع : امله دوشمك: بر طاقم آماله بولنمق. || طول امل = نائليتی بعيد شيئلر اميد وآرزوسی، بيتمز توکنمز حرص جاه.

اِملاء { سد. عر. [« ملأ » دن مص. افعال] طولديرمه معناسيله کثير الاستعمال ايسه ده، عربيده ذاتاً ثلاثی مجردی طولديرمق معناسيله متعدی اولديغندن. افعال بابندن اصلا بو معنايه کلز.

اِملاء { سـد. عر. ج : امالی. [« ملو » دن مص. افعال، ودها طوغريسی « املال » دن مبدل] ١. سويليوب برينه يازديرمه : تأليفاتی تدريس ايدرکن طلبه‌سنه املا ايدردی [ايتديرردی ديمه‌ملی]: بو

کتاب املا طریقیله یازلمشدر. ا بو معنا ایله لسانمزده یك مستعمل دکل ایسه‌ده. مکتب وتدریس لسانیده الزام اولدیغندن، استعمالی ضروریدر. ا ۲. بر لسانك عباره‌سنی درست یازمق علمی: بوآدم املا بیلیر؛ چوجقلره املا اوکرتمك: املاسز مکتوب: املایه کلمك = یازیله. بیلمك: املا یه تکلمه‌مك = یازیله. مامق. ابو ایکنجی معنا عربیده یوقدر، لکن هرکس املا طریقیله یعنی بشقه‌سنك آغزدن سویلدیکنی درست یازه‌بیلمك ایچون، بوعلمه محتاج اولدیغندن، برنجی معناسندن تولد وتحصل ایتشدر. ذاتاً فصیح عربی سویلین عربلر بو معنایه دلالت ایده‌جك بر لغته یك اوقدر محتاج دکللر. در، زیرا تلفظلری حروفی آیرمغه‌کافیدر: (س)ی (ص) یاخود (ث)، و(ح) یی (خ) یاخود (ه) یازمق اونلر ایچون متصور دکلدر. بناءً علیه، بز املایی فارسیده دخی مرعی اولان بوایکنجی معنا ایله قوللا. نمقدن احتراز ایتمه‌ملی، وچین خطنه یاقیشان «رسم خط» تعبیرینی قبول ایتمه‌ملییز. ا || مج. املایه کلمه‌مك = اصلاحی ممکن اولمامق.

اَملاح ⟨ سند. ج. عر. فد: ملح. یا: ملح.

اِملاسز ⟨ ص. املاسی یواسده زلمامش، حروفی نایمحل یازلمش: املاسز بر مکتوب. — ج. درست اولمیه‌رق، یاکلیش: املاسز یازیور.

اِملاسزلق ⟨ س. املا یاکلیشلغی، بر عباره حروفنك نایمحل یازلمسی: املاسزلق صاحبنه یازی یپشکدن استفاده ایتمیورمش.

اَملاك ⟨ سند. ج. عر. فد: ملك. یا: ملك. = تر. فد. ا «املاك امیریه» دن مخفف ⟩ میریه عائد اراضی: بوتارله، بو چفتلك املاکدر.

اَمِلَك ⟨ فع. چکیلوب مص اولمق: یره دوکیلن سوت امیلز: چکینك مه‌سی امنك ممکن میدر؟

امليق ⟨ (یاخود ایلیق. یا: ایتلیق).

اَمَم ⟨ سند. ج. عر. فد: امت. یا: امت.

اَمَمك ⟨ فع. نفسله چکوب جذب دی یردن امه‌رك ایچدی: مه، طوداغنی، پارماغنی امنك. || پارماق امنك = حیرتده قالمق، پارماق ایصیرمق. || سوت امنك = مه‌ده اولمق: حالا سوت امیور. || قانی امنك = نه‌سی وارسه آلمق.

اَمسه ⟨ س. امسك فعلی، مص. جذب: چوجغك سوت امسه‌سی. — ص. امکانه حاصل اولان: امسه طولمبه = صوطونی جذب ایده‌رك یوزن طولمبه.

اَمن ⟨ سند. عر. ۱. قورقوسیز. لق، امینلك، امنیت: امن وامان. ۲. راحتلق. استراحت، آسودگی. آسایش: مملکتده امن واسایش برکالدر.

اَمناء ⟨ ص. سند. ج. عر. فد: امین. یا: امین.

اَمِنَت ⟨ سند. ذاتاً مصدر او. لان «امن» ه ادات مصدریت الحاقیله حاصل اولمش یاکلیش بر لغت اولوب، عربی دکلدر ⟩ ۱. امینلك قورقو. سزلق: تنها سوقاقلرده کیجه امنیتی محافظه ایچون متعدد قول کزدیریلیر. ۲. گوگنمه، اعتماد، وثوق: اوآدمه امنیت جائز دکلدر: بو آدم شایان امنیتدر: بن کندیسنه امنیت ایتدم. || امنیتی سوء استعمال ایتمك = بشقه‌سنك امنیت ایتمه‌سندن بالاستفاده طولاندیرمغه قالقیشمق. || امنیت صندیغی = اوفق تفك معاملاتله کیریشن بر نوع بانقه. || امنیت عمومیه = بر مملکتك ضبط وربطنده وامور ضابطه‌جه اولان امنیتلك واسایش.

اَمِنيّاسِز ⟨ ص. ۱. امنیت و اسایشدن عاری. ۲. امنیت واعتماده شایان اولمیان: امنیتسز آدمدر. ۳. کیسه‌یه امنیت واعتماد ایتمین.

اَمِنيّاسِزلك ⟨ س. ۱. امنیت و اسایش فقدانی. ۲. اعتماد و وثوقه شایان اولمایش.

اَمِنيّتلى ⟨ ص. ۱. امنیت و اسایش یکمال اولان: امنیتلی یردر. ۲. وثوق و اعتماده شایان. امین: امنیتلی آدمدر.

اَمِنه ⟨ سند. عر. ج: امانی. ا «منی» دن ⟩ ۱. اومو، امید، امل. ۲. آرزو. ایستك. ۳. مقصد، نیت، قورندی: تجارتجه بر بیوك ثروته نائل اولمق امنیه‌سیله دیارغربیته کیتدی.

اَموات ⟨ ص. سند. ج. عر. فد: میت. یا: میت. || ارا. ضی اموات = هیچ ایشلنمه‌مش خالی یرلر.

اَموال ⟨ سند. ج. عر. فد: مال. یا: مال.

اَمواه ⟨ سند. ج. عر. فد: ماء. یا: ماء ومیاه.

اُمور ⟨ سند. ج. عر. فد: امر. یا: امر. — تر. فد. اهمیت ویریلن ایش. وظیفه: بن اویله شیشلری امور ایتمم = وظیفه ایتمم. اهمیت ویرمم: نه امورك؟ = نه وظیفه‌ك؟ نه کمه لازم؟

اُمور آشنا ⟨ ص. فا. ج: امور آشنایان. ا امور آشنا ⟩ ایش بیلیر، کارآشنا.

اُمور دیده ⟨ ص. فا. ج: امور دیدکان. ا امور دیدن ⟩ ایش کورمش. تجربه‌لی، کارآزموده.

اُمور سانمق ⟨ فع. وظیفه ایدنمك. اهمیت ویرمك. نظر اهمیته آلمق: ایشی آکلاندم سه‌ده هیچ اومورسانمدی.

اُمومَت ⟨ مص. ا «امومن» دن ⟩ والده‌لك. آنالق.

اُمّهات ⟨ سند. ج. عر. فد: ام. یا: ام. || بر علم و فنده یازلمش اك باشلی کتابلرکه مندرجاتلری اساس وسند حکمنده‌در، نحوده سیبویهك کتابی کبی.

اِمهال ⟨ سند. عر. ا «مهل» دن مص. افعال ⟩ امهلت ویرمه. بر مدت دها مساعده ایتمه. تأخیر وتعویق: حق تعالی طریق مشروعدن صاپانلرك جزاسنی ویرمه‌ده امهال ایتمز، امهال ایدر.

اُمّی ⟨ ص. عر. ا «ام» دن مشتق. ا یعنی والده سندن نصل طوغمش ایسه اویله قالوب اوقویوب یازمق بیلمین. اوقومامش. ا || قومق بیلمکسزین کافهٔ علوم وحقایق لدنیه‌یه مظهر وواقف اولملرندن طولایی فخر عالم (صلی الله تعالی علیه وسلم) افندمز حضرتلرینه وصف اولور. ا

«امی» ایله «جاهل» آره‌سنده چوق فرق واردر: امی یالکز اوقویوب یازمق بیلمیندر: جاهل ایسه ولو براز اوقویوب یازمه بیلسه‌ده برشی بیلمین نادانلردر. هرامی جاهل دکلدر: آنادن کور طوغمش ایسه ذوات کمشلردر. که بالطبع اوقویوب یازمقدن محروم اولدقلری حالده، اکثر علوم وفنونده امه صرصنه کیمشلردر.

اُمید ⟨ سند. ج. عر. فد: میل. یا: میل.

اُمید ⟨ س. فا. ا شعر ده بعضاً اومو، اومه، امل، مأمول: امید ایتمك. امیدی اولمق = اومحق: امید ایدیورم. امیدم واردر، اومارم: امیدی کسمك، قطع امید ایتمك = مأیوس و نومید اولمق: امید ویرمك = اومدیرمق، مأمول ایتدرمك: امیدله یاشامق = دائما امید ایدوب ده املته نائل اولهمامق. || م. امید برونی = آفریقانك منتهای جنوبنده‌کی برون واو جوارلردن عبارت مملکت.

اُمید بخش ⟨ ص. فا. امید بخشیدن ا امید ویرن، امید ایتدیرن، امل اویاندیران: بکا امید بخش بر طاقم سوزلر سویلدی.

اُمیدسِز ⟨ ص. ۱. امیدینی کسمش، مأیوس. نومید: بن بو خصوصده امیدسزم. ۲. امید ایدیله‌مین، غیر مأمول: عجمی عسکرله غلبه امیدسزدر. ۳. حیاتندن وخلاصندن امید کسلمش. قورتلمسی مأمول اولمیان. آغرخسته: امیدسز بر خسته‌سی واردر: امیدسز بر حالده بولتیور.

اُمیدسِزلك ⟨ س. ۱. مأمول ایتمه‌یش، مأیوسیت، نومیدلك: قوماندانك امیدسزلکی عسکرلکده غیرتی کسر ایتمدی. ۲. اومولمه‌مایش، مأمول اولمایش، مأمول اولمامه: مظفریتك امیدسزلکی فکری مغلوبیتی تسریع ایتدی. ۳. قورتلمسندن امیدلرك کسلمش اولمسی: خسته دون امیدسز ایدی. بوکون حالنده او امیدسزلکی تخفیف ایده‌جك برتبدل کورندی.

اُمید گاه ⟨ س. فا. امید = گاه = یر ا امید یری، اورادن بر شی اومیلان محل ومقام: یکانا امیدگاهم سزسکز. ا سزده‌در دیمه‌ملی. ا

اُمیدوار ⟨ ص. فا. امیدلی. اومان، مأمول ایدن: امیدوار اولمق = اومحق.

اَمیر ⟨ سند. ص. عر. ج: امراء. ا «امر» دن صف. ا ۱. بر قوم ویا مملکتك باشی، بك، رئیس: مسقط، ریاض امیری. ۲. بیوك بر خاندانه منسوب، نجیب: اصیل ذات. ۳. تر. شریف

معنا یه کلن.) || امیر آخور یاخود میر آخور. با: آخور. || امیرالامراء. با: امراء. || امیر الجیش = اسکی عرب حکومتلرنده سر عسکر، باش قوماندان. || امیر الحج = حجاجك ایشلرینه نظارت ایتمك اوزره جانب جلیل خلافت عظمادن منصوب ذات. || امیر مکهٔ مکرمه = مکهٔ مکرمه وجوارلری شرفا وساداتیله عربانك ایشلرینه باقمق ووالی ایله برلکده آسایشی محافظه ایتمك اوزره جانب جلیل المناقب خلافت عظمادن نصب وتعیین بیوریلان و «شریف» عنوانیله دخی معروف اولان شرفادن برذات. || امیر المؤمنین = خلیفهٔ اقدس اسلام. (الك اول بوعنوانی حضرت عمر الفاروق رضی الله عنه افندمز آلمشدر.) — فارسیده همزه‌نك اسقاطیله (میر) دینلوب، بو دخی لسانمزه کچمشدر. با: میر.

امیز غمق { با: ایمیزغمق.

اَمیسك { سد. («امسك» دن) امسکدن چیقارمش پر، امه اثری، پره‌سی.

اَمین { صد. عر. ژ: امینه. جد: امناء. («امن» دن صفت.) ۱. قورقوسز، قورقاز، امنیت صاحبی: بورادە کندی اومده کی امینم. ۲. شبهه ایتمین، موثوقاً بیلن: ایشك بویله اولدیغندن امین میسکز؟ ۳. برینه امنیت و وثوق واعتماد ایدن: بن اوآدمدن امین ایدم. ٤. قورقلیه‌جق، امنیتلی: بوراسی امین یردر. ٥. کندیسنه امنیت اولنه‌بیلن، موثوق، معتمد: کندیسی امین آدمدر؛ امین بر آدمله کوندرکز. || آلای امینی = برآلایك امور حسابیه‌سنه باقان ضابط که بیکباشینك مادونده‌در. || بلوك امینی = بر بلوكك امور حسابیه‌سنه باقان کیمسه که چاوشك مادونده در. || صندیق امینی = وزنه دار، صندقکار. || فتوی امینی = باب مشیخته‌ده علمادن بیوك مأمور.

آمینلِك { سد. امین اولان آدم و امنیت. با: امین. || رسومات، شهر امینلکی.

اِن { حج. عر. (حرف شرط اولوب، بعض ترکیبات عربیه‌ده بولنور:) ان شاء الله = الله ایسترسه.

اِناء { سد. عر. ج: اوانی. قاب. چاناق، صحن وتنجره و دستی کبی ظروف. (جمعی دها مستعملدر:) اوانیٔ زر وسیم.

اِنابَت { وانابه. سد. عر. («نوب» دن مصد. افعال) ۱. معاصیدن توبه ایله حقه رجوع ایتمه. ۲. بر مرشده مراجعتله طریقته داخل اولمه: فلان ذاتدن انابه آلمشدر، اخذ انابت ایتمشدر.

اِناث { سد. ج. فد: انثی. دیشیلر، قادینلر، قیزلر: اناث مکتب رشدیسی؟ (همزه‌نك ضمیله تلفظی غلطدر.)

اَناجیل { سد. ج. عر. فد: انجیل. با: انجیل.

اَنار { انارە فعلندن وافعال با. بندن ماضی اولوب، دعا مقامنده اولان ترکیب آتیده قوللانیلیر: انار الله قبره = حق تعالی مزارینی تنویر ایتسین.

اِنارە { سد. عر. («نور» دن مصد. افعال) نورلاندیرمه، تنویر. (تنویر دها مستعملدر.)

اَنام { سد. عر. خلق، مخلوقات، ناس: بین الانام = خلق آره‌سنده؛ سید الانام = فخر کائنات (صلی الله علیه وسلم) افندمز حضرتلری.

اَنامِل { سد. ج. عر. فد: انمله. با: انمله.

اَنانِیَّت { سد. عر. («انا» دن) بندلك، غرور، خود بینلك.

اَنانی { صد. (عربی «انا» دن) یابلمش ایسه ده عربیده مستعمل دکلدر.) کندینی بر شیٔ ظن ایدر مغرور وجاهل وبیاغی (آدم): انانیٔنك بریدر.

اَنانِیَّت { طوغریسی انانیت‌در. با: انانیت.

اَنانیلِك { سد. بندلك ومغروریتله قاریشیق جهالت و بیاغیلق.

اِنباء { سد. عر. («نبأ» دن مصد. افعال) خبر ویرمه، اخبار: کیفیتك انباء بیورلمسی متمنادر.

اِنبات { سد. عر. («نبات» دن مصد. افعال) بیتیرمه، بیتمسی موجب اولمه: فیدانلری انبات ایدن قوت.

اَنبار { سد. عر. (فارسیدن معرب اولوب جمع دکلدر. جمعی انابیر وانبارات کلیرسه‌ده، سید: امیر صوبی. (جمعی بو بزجه مستعمل دکلدر. ترکجه «آنبار» ولسان عوامده «هانبار» تلفظ اولنور.) ۱. ذخیره وسائره وضع و حفظنه مخصوص محل: ذخیره انباری. با: آنبار.

اَنباز { سد. فا. اورتاق، شریك: حق تعالانك انبازی یوقدر.

اَنبان { سد. فا. طغارجق. ژ.

اَنبَرباریس { سد. عر. با: آنبرباریس.

اِنبِساط { سد. عر. («بسط» دن مصد. انفعال) ۱. یایلمه، آچلمه: قورشون دوکلمکله انبساط ایدر. ۲. ایچ آچلمه، فراخلانمه، انشراح: انبساط خاطر، انبساط درون؛ انسانه بر انبساط کلیر. || ط. انبساط قلب = یورکك یایلمسنی موجب مرض.

اَنبوبه { سد. عر. با. ت. جرا. اینجه بوری، بوریجق.

اَنبوبی { صد. عر. ژ: انبوبیه. ت. با. جرا. اینجه بوری شکل وصورتنده اولان.

اَنبور { سد. (فا. «انبر» دن) آتشی قاریشدیروب طوتیشدیرمغه مخصوص دمیر اوکسو، اوچلو.

اَنبوه { سد. فا. کروه، جماعت، غلبه‌لك، ازدحام. ژ. ل.

اَنبیاء { سد. عر. ج. مر. فد: نبی. با: نبی.

اَنتیق { سد. عر. (یو. Antik) کتول وعطریات وسائره تقطیرینه مخصوص آلت: انبیقدن چکمك = تقطیر ایتمك.

اِنتاج { سد. عر. («نتاج» دن مصد. افعال) نتیجه ویرمه، موجب اولمه، تولید ایتمه: معادنك انتشاری صنایع وتجارتك ده ترقیسنی انتاج ایدر.

اِنتاج کَرده { ص. فا. نتیجه اولەرق حاصل اولان، دیکر بر شیئك نتیجه‌سی حکمنده اولان.

اَنتاری { سد. (عربیده «عنتری» دینلیرسه‌ده ترکجه‌دن مأخوذدر.) ۱. باصمه وپاتیسقه و قماش کبی اینجه بر شیئدن معمول اوزون لباس. ۲. قادینلرك دوز وسوسمز لباسی: وقتیله انتاری کیییردی. || کبجه‌لك انتاریسی = ارکك وقادینلرك کبجه یاتارکن و او اینجنده کییدکلری اوزون کوملك.

اَنتاریلِك { ص. انتاری دینلن لباسه اویغون: انتاریلك باصمه.

اَنتاریلی { ص. انتاری کیین: انتاریلی بر آدم کلدی.

اِنتباه { سد. عر. («نبه» دن مصد. افعال) ۱. اویانمه، اویانیقلق. ۲. غفلتك ضدی، کوز آچیقلغی، تیقظ. ۳. ط. جو. لان دم وحرارت غریزیه ایله اعصابده وحساسیاتده وقوعه کلن سرعت وشدت وتزاید.

اِنتِشار { سد. عر. («نشر» دن مصد. افعال) ۱. صاچلمه، طاغلمه، سریلمه. ۲. بروندن صو چکوب پوسکورتمه. ژ.

اِنتِحار { سد. عر. («نحر» دن مصد. افتعال) قتل نفس، اتلاف نفس، کندی کندینی اولدیرمه. نومأیوسیت عشقدن انتحار ایتمك درجه‌سنه کلمش.

اِنتِحال { سد. عر. ج: انتحالات. («نحول» دن مصد. افتعال) دیکرینك شعرینی ویا بر سوزینی بنمسه‌مه: انتحال ادبیات عالمنده سرقتدر؛ انتحال ایتدیکی آثارله تفاخر ایدیور.

اِنتِخاب { سد. عر. ج: انتخابات. («نخب» دن مصد. افتعال) ۱. سچمه، اوروندەله، بر شیئك اك کزیده‌سنی آیروب آلمه: فلان دیواندن بر قاچ قطعه انتخاب ایتدم؛ انتخاب اولنمش کتابلر. ۲. بر مجلس اداره ویابلدیه ایچون اعضا تعیینی وبونك ایچون قانوناً ایفا اولنان معاملات: بلدیه هیئتی هنوز انتخاب اولنمدی. ۳. طالبلرك ایچنده اك مقتدر ومستحقلرینك تفریق وتعیینی: انتخاب مأمورین. || د. بیت انتخاب = بر قطعه ویا قصیده‌نك اك کزیده بیتی.

اِنتِخابی { ص. عر. ژ: انتخابیه. انتخاب وانتخاباته متعلق: معاملات انتخابیه؛ او مجلسك تشکیلی انتخابیدر.

اَنتَرِسو { سد. (یو. Interesse) منفعت، استفاده. لـ.

اَنتَرِسوجی { ص. ساده کندی منفعت واستفاده سنی دوشونن، منفعت پرست. لـ.

انتریغه { یاخود انتریقه سد. (فر. Intrigue) دسیسه،

حیله، خدعه. دسیسه کارانه قو- رنش طولاب: انتریقه سز ـ یوروکتابی اولماز.

آنتریغه جی { یا انتریقه جی. ص. حیل و دسایسله ـ طولاب قوران، دساس، حیله کار.

اِنتِزاع { سذ. عر. [« نزع » دن مصـ. افتعال] چکوب قوپارمه، قوپاروب آلمه. || فل. تجرید. [فر. Abstraction]

اِنتِساب { سذ. عر. ج: انتسابات. [« نسبة » دن مصـ. افتعال] بر شیوك آدمه ویا ـ دائره و هیئت وخاندانه مر- بوط ومتعلق اولمه، ارتباط، تعلق. منسوبیت: بو خاندانه سکیدن انتسابی واردر: طریقت نقشبندیه انتساب ایتدی.

اِنتِساخ { سذ. عر. [« نسخ » دن مصـ. افتعال] منسوجات کبی ایکی طرفدن چیرکیلی وسطرنجلی اولمه. ذ.

اِنتِساق { سذ. عر. [« نسق » دن مصـ. افتعال] نظام اوزره دیزلمش اولمه.

اِنتِشار { سذ. عر. ج. انتشارات. [« نشر » دن مصـ. افتعال] ۱. یایلمه، طاغلمه. اورمه: بر رایحهٔ طیبه انتشار ایتدی. ۲. فاش اولوب شیوع بولمه. آغزلره دوشمه: او وقو- عات شهرك هر طرفنه انتشار ایتدی. ۳. تعمم ایتمه. هرکس حصه‌دار اولهجق صورتده چوغالوب یایلمه: انتشار معارف؛ علوم وفنون انتشار ایتدی.

اِنتِظار { سذ. عر. [« نظر » دن مصـ. افتعال] بکلمه، کوزله، ترقب: بهاره انتظار ایدیورم: بهارك انتظارندهیم: [بکلنیلن شیء اکثریا مفعول‌الیه صورتنده افاده‌اولنوب مفعول‌به ویا نائب فاعل کبی ایرادی ومثلا: « بهاری انتظار ایدیورم، بهار انتظار اولنیور » دینلسی یاکلیشدر.]

اِنتِظام { سذ. عر. ج: انتظامات. [« نظام » دن مصـ. افتعال] یولنده دیزلمش اولمه، دوزگونلك، ترتیب: بو ایشلرده هیچ انتظام یوقدر؛ انتظام آلتنه کیرمك: انتظام بولمق: امور بیتیه‌جه بعض انتظاماتله مشغولدر.

اِنتِظامسز { صـ. یولیله دیزلهمش و یولنه قونمیوب قارمه قاریشیق اولان، نظام وترتیبی اولمیان: انتظامسز براو.

اِنتِظامسزلق { سذ. یولیله دیزلهمش او- لان شیئك حالی، نظامسزلق، ترتیبسزلك، قارمه قاریشیق حال.

اِنتِفاخ { سذ. عر. [« نفخ » دن مصـ. افتعال] شیشمه، قبارمه، شیشکینلك. || ط. انتفاخ امعاء، انتفاخ بطن: انتفاخ رأس، انتفاخ رحم و سائره = بو عضولرك شیشمه‌سی.

اِنتِفاع { سذ. عر. [« نفع » دن مصـ. افتعال] فائده‌لنمه، استفاده، تمتع.

اِنتِقاد { سذ. عر. ج: انتقادات. [« نقد » دن مصـ. افتعال] آثار ادبیه وفنیه‌نك بیطرفانه نظر تدقیق ومعاینه‌دن کچیر- لمسیله بالمحاکمه بیان مطالعه ایدلمسی: انتقاد ادبیاتك الکیدر.

[بونك یرینه « تنقید » دخی قوللانیلیورسه‌ده، نقد مادهسی تفعیل بابندن کلدیکندن، و انتقاد طورورکن، دیکر لغته احتیاج اولمدیغندن، بو عنصری کلهنك ایجادینی تجویزه حاجت یوقدر. اولسه اولسه ثلاثی مجرددن مصدری اولان و انتقاده ذاتاً مترادف بولنان « نقاد » قوللانیله بیلیر. « مناقده » تعبیری ده قارشیلقلی اولان معارضات ادبیه ایچون یعنی فر. Polémique دینلن شیء ایچون پك مناسب بر لغتدر. — انتقاد عربیده‌کی معنای اصلیء لغویسیله ترکجه‌ده قوللانماز.]

اِنتِقال { سذ. عر. ج: انتقالات. [« نقل » دن مصـ. افتعال] ۱. بر یردن بر یره کچمه، تبدیل مکان، کوچه: آناطولیدن روم ایلی‌یه انتقال ایدنلر. [بو معنا ایله « نقل » استعمالی دها مأ- نوسدر.] ۲. کچمه، سرایت، بولاشمه: امراض بساریه اکثریا تماسله انتقال ایدر. ۳. میراث اولهرق ویامیراث کبی قالمه. ارثاً کچمه: پدرندن کندیسنه برچوق اراضی وعقارات انتقال ایتدی؛ بعض علتلر ارثاً ابویندن اولاده انتقال ایدر. ٤. اموال غیر منقوله‌نك متوفی ابویندن اولا- دك نامنه کچیرلمسیله یونلرك نامنه طابو وسند اعطاسی: انتقال معامله‌سی، خرجی؛ هنوز

انتقالی اجرا اولنمامش. ۵. داربقایه کیتمه، رحلت، ارتحال، وفات. [« ارتحال » دها مستعمل اولوب، انتقال اکثریا « داربقا » یه مضاف اولهرق قوللانیلیر.] ٦. سامعك متکلمك سوزندن مقصدینی آکلاسی، صراحةً سویلنلین شیئی‌ده درك وفهم ایتمسی: بوآدمك انتقالی یوقدر: بردن بره انتقال ایده‌مدم. ۷. سوزك، بحثك بر شیئه کچمسی: سوز میقروبلرك تأثیریله انتقال ایتدی. ۸. ط. بر مرض ویا عضوك بر دکیشدیرمسی: انتقال مواقع امراض؛ انتقال بول، مثانه، مرض وسائره. || سرعت انتقال = ضمناً وکنایةً افاده اولنان سوزدن بیله چابق و درحال مقصدی آکلامه، حدت ذکا، ذهن آچیقلغی: سریع الانتقال = چابق آکلار، ذهنی آچیق. || ار. توسیع انتقال = اراضیء امیریه وموقوفه‌نك اولاد ذکور واناث بولنمه‌یغی حالده محلول اولمسیچون سکزنجی درجه‌یه قدر معین اولان اقربایه انتقال ایتمسی حقنده قانوناً وضع اولنان اصول.

اِنتِقام { سذ. عر. ج: انتقامات. [« نقم » دن مصـ. افتعال] اوج، آجی چیقارمه، ثار: انتقام آلمق، اخذ انتقام ایتمك = اوج آلمق، اخذ ثار ایتمك، آجیسنی چیقارمق.

اِنتِقامجی { سـ. ص. انتقام آلمغه میال، انتقام براقماز، ذو الانتقام.

اِنتِکاس { سذ. عر. [« نکس » دن مصـ. افتعال] باش آشاغی دونمه و یا دونمه. ذ. || ط. انتکاس خارجی = بعض اعضاء داخلیه‌نك فتق صورتنده طیشاری‌یه فیرلامه‌سی.

اِنتِماء { سذ. عر. [« نمی » دن مصـ. افتعال] بر نسل و نسبه منسوب اولمه، انتساب: امرای حماست اتمسا. [یالکز سجع بلاسی اولان بویله منسا- سبتسز ترکیباتده قوللانیلیر.]

اَنَمَك { مضـ: اندیر. فـ. (بر ارکك حیوانی) ایکدیش ایتدیرمك، خصیه‌لرینی چیقار- مق، ترق ارککلکنی کیدرمك، بری واسطه‌سیله انه‌مك: بلجیکی ایی سمیرتمك ایچون انتلی.

اِنتِهاء { سذ. عر. [« نهایة » دن مصـ. افتعال] ۱. نهایت بولمه، صوکه وارمه، غایته ایرمه: بو یول نره ده انتها بولور؟ ۲. ختام بولمه، توکنمه، بیتمه: علم وفنك انتهاسی یوقدر. ۳. صوك، پایان، نهایت، غایت، انجام: عالمك ابتدا سی اولدیغی کبی انتهاسی‌ده اولهجقدر، یالکز قدرت الهیه‌نك ابتدا و انتهاسی یوقدر. [نهی اولنمه معناسیله ترکجه‌ده قوللانماملیدر.]

اِنتِهاز { سذ. عر. [« نهز » دن مصـ. افتعال] غنیمت بیلوب فاچیرمامه: انتهاز فرصت ایتمك = فرصتی فاچیرمامق. [یالکز بو تعبیرده مستعملدر.]

اِنتِهائی { صـ. عر. ذ: انتهائیه. صوکه وختام بولمنمه منسوب ومتعلق: ادات انتهائیه. صیغهٔ انتهائیه.

اُنثی { سذ. عر. ج: اناث. دیشی، قادین، قیز. [جمعی دها مستعملدر.]

اِنجاء { سذ. عر. [« نجاة » دن مصـ. افعال] قورتارمه، سلامته ایردیرمه. ذ.

اِنجاز { سذ. عر. [« نجز » دن مصـ. افعال] اجرا. ادا، یرینه کتیرمه: انجاز وعده = ویریلن سوزك یرینه کتیرلمسی. [یالکز وعد ایله قوللانیلیر.]

اَنجام { سـ. فا. صوك، نهایت، عاقبت: ایش انجامه ایر- دی: انجام کار = ایشك صوکی، آخر الامر؛ الله انجامی خیر ایلیه.

اِنجذاب { سذ. عر. ج: انجذابات. [« جذب » دن مصـ. انفعال] چکمه، جذب و جلب اولنمه: غیر اختیاری بر انجذاب قلبله. || ط. اجرام سما- ویه‌نك بربرلرینی جذب ایتملری که اندفاع ایله برابر اساس موازنهٔ کائناتدر. [فر. Gravitation]

اَنجُر { سذ. عر. نبا. ایصیرغان اوتی.

اَنجُرِیّه { صذ. عر. نبا. فصیلهٔ انجریه = ایصیرغان قبیلندن نباتات. سذ. ط. ایصیرغان اوتنك تماسندن حاصل اولان قبارجقلره مشابه جلد خسته‌لمی.

اِنجك { سـ. با: اینجیك.

اِنجلاء { سذ. عر. [« جلاء » دن مصـ. انفعال] ۱. جلی وعیان اولمه. تظاهر. ۲. پارلامه، جلالانمه. ذ.

اَنجُم { سند. ج. عر. فد: نجم. با: نجم.

اِنجِماد { طوکمه معناسیله لسانمزده مستعمل دکلدر } طونمه، صاپه، طوغری یولدن جیقمه، برطرفه میل: طریق مستقیمدن انحراف ایتمه‌ملی. ۲. دکیشمه، بوزلمه، فساد. ۳. قیریقلق. || م. انحراف ابره = یوصله ایکنه‌سنك میلی. || ط. انحراف رحم = رحمك چارپیلمی، بر طرفه میلی. || کم. انحراف مریخ = اسلحهٔ ناریه مرمیاتنك هدف خطاندن میلی. || ط. انحراف مزاج = کیفیزلك، نشئه‌سزلك، قیریقلق. || انحراف مفصل = اویناق یرینك چارپیلمسی.

اِنحِصار { سند. عر. ج: انحصارات. { « حصر » دن مصد. انفعال } ۱. یالکز برشی‌ویا شخصه حصر اولنمه، بر شیئه مخصوص اولوب بشقه‌یه شمولی اولمامه: ازمنهٔ قدیمه‌ده علومك رؤساء روحانیه‌یه انحصاری عمومك جهالتده قالمسنی موجب اولوردی. ۲. بر محصول ویا مادهٔ تجاریه‌نك بر ملتزم و یا شرکتك یدینه تسلیمی، ید واحده حصری، رژی: توتون، تنباکی، مسکرات انحصاری: آمریقا ممالك مجتمعه‌سنك وارداتی مجرد گمرك ایله انحصارات خاصلاتندن عبارتدر. — برنجی معنا ایله‌ده انحصار ایتمك دیملیرسه‌ده، منحصر اولمق، منحصر قالمق تعبیرلری دها مأنوسدر.

اِنحِطاط { سند. عر. { « حط » دن مصد. انفعال } ۱. دوشمه، آشاغیلامه، آچالمه: اراضینك انحطاطی. ۲. تدنی. ۳. سن کالدن صکره سن شیخوخته یوزطوتمه: سن انحطاط. ٤. ط. قوتدن دوشمه. ۵. برشیش وسائره‌نك ایمه‌سی.

اِنحِلال { سند. عر. { « حل » دن مصد. انفعال } ۱. چوز. یلوب آچله: عقدهٔ مشکلاتك انحلالی؛ قابل انحلال برمسئله. ۲. ط. طاغلمه، بوزله: انحلال دم، انحلال عظم، انحلال ورم.

اِنحِناء { سند. عر. { « حنو » دن مصد. انفعال } ۱. اکلمه، بوکلمه، اکرلمه، منحنی ومقوس اولمه: خطك انحناسی. ۲. ط. بر کیك و سائره‌نك بر علتدن طو. لابی مقوس اولمسی: انحناء اظفار، انحناء عظم.

اِنخِساف { سند. عر. { « خسف » دن مصد. انفعال } ۱. (آی) طوتلمه، خسوفه اوغرامه، منخسف اولمه. ۲. مج. دها کوزل ودها پارلاق وشانلی بر شیئ‌ویاشخصك غلبه‌سیله سونوکی اولوب حکمی اولمامه: اوعصرده ابن سینانك یولندیغی بر پرده دیکر علمانك انخسافی طبیعی ایدی.

اِنخِناق { سند. عر. { « خنق » دن مصد. انفعال } بو. غلبه، بونالمه، نفس طوتلمه. { اختناق کبی. } لس.

اِنداب { سند. عر. { « ندب » دن مصد. افعال } ط. (یاره) اوکلوب اثری قالمه، یری بللی اولمه‌جق صورتده قپانمه. { فر. Cicatrisation }.

اَنداخت { س. فا. ۱. آتمه، شاتمه: یکرمی پاره‌طوب انداخت ایتدیلر. ۳. ع. قورشون وکله آتمق ونشان آلمق فنی: انداخت مکتبی.

اَنداخته { ص. فا. { « انداختن » فعلندن سمف. } آتلمش، یراغلمش: انداختهٔ کوشهٔ نسیان.

اَنداد { سند. جم. عر. { فد: « ند » لسانمزده غیرمستعملدر } امثال، نظیرلر، شبیهلر: بی انداد = امثالسز، بی مانند.

اَنداز { ص. فا. { « انداختن » فعلندن سمف. } آتیجی، آتان، آتمش: لنکرانداز = دمیر آتان، دمیر آتمش: تیر انداز = اوق آتان. || سلاح انداز = کیملرده تفنکله مسلح وکمی خدماتنده غیر مستخدم بحریه نفراتی. { بویله وصف ترکیبلر ده بولنور. }

اَندازه { س. فا. { « هندسه » دن غلط ظن ایتمشلر. سه‌ده، هندسه بوندن معربدر } ۱. اولچو، مقیاس. ۲. تر. آرشینك بز و باصمه و سائره اولچمکه مخصوص کوچك جنسی که ۶۰ سانتیمتره در. ۳. مج. حساب: اندازه‌یه کلیر = حسابه کلیر، معقول.

اَندازه‌سِز { ص. ۱. اولچوسز، حسابسز، چوق، غیر محدود.

اَندازه‌لَمك { فد. ۱. اندازه ایله اولچمك. ۲. تخمین و حساب ایتمك، تصارلامق.

اَندام { س. فا. ۱. تن، بدن، وجود: سیم اندام = کومش تنلی: کل اندام = کل تنلی. ۲. بوی، قد، قامت: اندامی غایتله موزون. ۳. قا. متك موزونلغی، بیچیم: یك اندامی. || اندام آیینه‌سی = انسانك بتون وجودینی کوسترمه‌جك صورتده بیوك دیوار آیینه‌سی.

اَندامسِز { ص. ۱. بویسز، قیصه بویلی. ۲. بیچیمسز، لطافتدن عاری.

اَندامسِزلِق { ۱. بویسزلق. ۲. بیچیمسزلك.

اَندامِلی { ص. ۱. بویلی. ۲. قامتی موزون، بیچیملی.

اَندبَند { ص. { فا. اندوند = تاروومار } ۱. پارچه پارچه: اندبند اولمق = پاره‌لنمق. ۲. محجوب، اوتانمش، قباحتی یوزینه اورلمقدن بکزی یوزلمش: اندبند اولدی. { عر. الکبند }

اَندَر { ص. عر. { « نادر » دن ستة. } دها ویاپك نادر و سیرك: یا قوتك خاصی اندر بر طاشدر. = حد. پك سیرك: اندر قوللانیلیر بر لغتدر.

اَندَر { حج. فا. ده، ایچنده: مشکل اندر مشکل = مشکلات ایچنده مشکلات؛ محال اندر محال = بیتون امکانسز. { ترکی الاصل اسملرله ترکیبی جائز اولمه. میه‌جغندن، « قات اندر قات » کبی تعبیرلر غلطدر. }

اِندِراج { سند. عر. { « درج » دن مصد. انفعال } درج اولنمه ومندرج اولمه معناسیله بو مصدر وعلی الخصوص (مندرج) لسانمزده کثیر الاستعمال ایسه‌ده، عربیده اندراج یالکز انقراض معناسیله مستعملدر.

اِندِراس { سند. عر. { « دروس » دن مصد. انفعال } اصلا اثری قالمیه‌جق صورتده محو اولمه: مدارس عتیقه‌نك اندراسی. { اك زیاده سه. مندرس مستعملدر. }

اَندَرون { س. فا. ۱. ایچ، دا. خل. ۲. قلب، ضمیر. { بو ایکی معنا ایله درون دها مستعملدر. } ۳. وقتیله حرم همایون پادشاهی دائره‌سی: اندرون همایون. ٤. الیوم سرای عتیقك خزینهٔ همایون وخرقهٔ سعادت دائره‌لری: اندرون همایون آغالری: اندرون همایوندن مخرج. { مقدما بو دائره‌یه آلنان کنجلرك مکمل صورتده معلملری اولوب، ادبیات شرقیه‌یی ودیکر بعض علومی اوکرندکلرندن، اوراسی برمکتب ومخرج حکمنده ایدی. }

اِندِفاع { سند. عر. { « دفع » دن مصد. انفعال } دفع و زائل اولمه، اورتهدن قالقمه، مندفع اولمه. { سه. مندفع دها مستعملدر. }

اَندَك { ص. فا. آز، قلیل. ز. || اندك ساله = کوچك یاشلی.

اَندَلُس { سخ. { آندالوسیا Andalousie دن } م. اصل اسپانیانك قرطبه وغرناطه جهتلرندن عبارت اولان قسم جنوبیسنك اسمی اولوب، اورادن مملکتنه داخل اولان عربلر طرفندن بتون اسپانیاوپورتکیزه اطلاق اولنمشدر.

اَندَلُسی {ص. عر. ج: اندلسیه. اندلسه منسوب و متعلق. اندلسلی.

اِندِماج {سف. عر. | «دموج» | دن مص. انفعال | برپرینه چکمه، کلیدلنمه. ج. || ط. اندماج عظام، اندماج جنین.

اَندوخته {ص. فا. قازانلش. ج. ولـ.

اَندود {ص. فا. | «اندودن» | فعلندن سمص. وصف ترکیبلرده بولنور. | سورلمش. طلا ایدلمش یاخود ایشلمش: زر اندود = آلتونله مطلا. آلتونله ایشلمش.

اَندوز {ص. فا. | «اندوختن» | فعلندن سمص. وصف ترکیبلرده بولنور. | قازانان، اکتساب ایدن، کاسب: زر اندوز = آلتون قازانان.

اَندوه {سـ. فا. تاسه، قایغو. کدر، غصه. ج. ولـ.

اَندوهگین {ص. فا. و:

اَندوهناك {ص. فا. تاسه‌لی، قایغولی. مکدر، مغموم. لـ.

اَندیش {ص. فا. | «اندیشیدن» | فعلندن سمص. صنع. تشکیلنده مستعملدر. | دوشونش. ملاحظه ایدن: دور اندیش = اوزاق دوشونش، هر شیئی جوق اولدن ملاحظه ایدن، مدبر: عاقبت اندیش = هرایشك صوکنی دوشونن: بد اندیش = سوء فکر صاحبی.

اَندیشاك {ص. فا. دوشونن. دوشونجه‌سی اولان. ۲. تاسه‌لی، مغموم، مکدر. ۳. شبهه ووسوسه ایدن. وسوسه‌لی.

اندیشه {سـ فا. ۱. دوشونجه، تفکر. ۲. غم. کدر. غائله. ۳. شبهه. وسوسه، مراق: او آدمك حالی کندیسنجه موجب اندیشه اولیوردی.

اَندیشه سِز {ص. ۱. پرکونه دوشونمه‌سی اولمیان، بر شیء دوشونمین. ۲. کدرسز، غائله‌سز، راحت. ۳. وسوسه ومراق ایتمین.

اَندیشه سِزلِك {سـ. ۱. دوشونمیش. ۲. غائله‌سزلك. ۳. وسوسه سزلك.

اَندیشه‌لی {ص. ۱. غائله‌لی. ۲. وسوسه‌لی، مراقلی. ۳. وسوسه ومراق موجب.

اَندیشی {سـ. فا. | صنتر. دن مبدل مصدریت معنا. سنی متضمن اسماء مرکبه ده بولنور. | دوشونمه، دوشونش: دور اندیشی = اوزاق دوشونش، دور اندیشلك: بد اندیشی = کوتی دوشونش، بد اندیشلك.

اِندار {سف. عر. | «نذر» دن مص. افعال | نتایجنك وخامتیله قورقودهرق برشیئدن منع ونهی ایتمه، تبشیرك ضدی: هر پیغمبر قومنی انذار وتبشیر ایله مکلف بولنمشدر.

اِنزال {سف. عر. | «نزول» دن مص. افعال | ۱. ایندیرمه. | بو معنا ایله تنزیل دهـا مستعملدر. | ۲. منی خروجی: انزال وقوعی.

اَنزَروت {سـ. | غا. عنزروت | دیکنلی بر آغاجدن چیقان قرمیزی ویا بیاض بر نوع صمغ.

اِنزِواء {سف. عر. | «زوی» | دن مص. انفعال | بر کوشه‌یه چکلمه، چکیلوب قاریشمالمه، دنیادن منقطع اولمه: انزوایه چکلدی: اصحاب انزوا = زاویه نشین اولانلر.

اِنس {سف. عر. انسان، بشر، مردم، نوع بشر. | جن وملکه مقابل: | انس وجن، انس وملك.

اُنس {سف. عر. آلیشیقلق، آلیشمه، الفت. انسیت: انس طوتمق = الفت و انسیت ایتمك. [«انسا انس» تعبیری قوللانیلهجق شیء دکلدر. |

اَنساب {سف. ج. عر. فد: نسب. با: نسب. || علم الانساب و (فد. کی) سا. دهجه انساب = باشلیجه عربلرده قبائلك نسللرینی وصورت تشعب وذریتلرینی قید وحفظ ایتمك علمی. || سـ. | یاکلیش اولهرق «نسبة» ك جمعی اولمق اوزره | لوغارتمه جدوللرینك عددلری.

اَنسال {سف. عر. فد: نسل. با: نسل.

اِنسان {سف. عر. ج: ناس. ۱. آدم، بشر، مردم: انسان عقل و ذکا ایله سائر حیواناتدن ممتاز در. ۲. انسانیتلی ووجدانلی آدم. مرد کامل: بن اونی انسان ظن ایتدم. = ص. تربیه‌لی، انسانیتلی، حسیات انسانیه ووجدانه سفایر ویالکز منافع مادیه‌یه تابع حال وحرکت: او آدمك انسانیتسز لکی معلومدر.

اِنسانیَتلی {ص. انسانیتی اولان، انسانه یاقیشیر، اوصاف و فضائلی اولان. وجدانلی، مروتلی.

اَنسَب {ص. عر. | «نسیب» دن | ستة. | دها مناسب، دها ویاپك لایق وشایان: او آدم بو ایشه انسبدر: جمله‌نك انسبی اودر.

اَنسِجه {«نسج» ك جمعی اولمق اوزره تشریحده طوقو. مه‌یه مشابه اولان تشکلات عضویه‌یه اطلاق اولنمش ایسه‌ده، لغات عربیه‌ده بویله بر شیئه تصادف اولنه‌مدی. بو معنا ده «نسیجه» وجمعی «نسایج» قوللانلسه دها طوغری اولور.

اِنسِداد {سف. عر. | «سد» | دن مص. انفعال | طیقانمه، قپانمه. || ط. اعضاء مختلفه‌نك اساسینه مضاف او. له‌رق طیقانمقدن ایلری کلیر بر طاقم امراضه اطلاق اولنور.

اِنسِلاب {سف. عر. | «سلب» | دن مص. انفعال | سلب اولنمه، منسلب اولمه، محو ورفع ایدلمه: انسلاب امنیت.

اُنسِیَت {ذاتاً مصدریت معناسنی متضمن اولان «انس» اسمنه «یت» ادات مصدریتی علاوه‌سیله تشکل ایتمش اساسسز ویاکلیش بر لغتدر. عربیده اصلا قوللانلماز. «انس» و«الفت» لغتلری بونك معناسنی افاده‌یه کافیدر.

اِنشاء {سف. عر. ج: انشاآت. | «انشأ» دن مص. افعال |

۱. یاپمه، وجوده کتیرمه، اعمال: بر او، برکمی انشا ایتمك. ۲. قله آلمه، ادبیات قاعده سنه تطبیقاً ونثراً ایدیلن افادهٔ تحریریه: شعر وانشا ده ید طولی صاحبی ۳. د. امر ونهی ودعا یعنی یاپ یاپمیون، یاپملی، یاپمه کبی وقوع بولمامش حدث، مقابلی: اخبار. ٤. تر. علم مراسله ده کسب ممارسه ایجون مختلف مکتوب، تذکره، عرضحال، تبریك وتعزیه نامه، سند، مقاوله‌نامه وسائره اور. فکرینی حاوی کتاب: انشاء جدید. = ج: انشاآت = یاپی یه ویا سفائن اعمالنه متعلق ایشلر: انشا آتله اوغراشمق: انشا آت دائره‌سی.

«انشاء» ایله «اعمال» آره‌سنده شو فرق واردر، که انشاکراسته ایله یاپیلان معمارلغه وکیمیایه متعلق ایشلره مخصوص اولدیغی حالده، اعمال هرصورتله یاپمه ومثلا معدنلر اوائی یاپمه دکی اطلاق اولنور.

اِنشاءالله {وانشاءالله تعالی. الله اولورسه، معناسیله کثیرالاستعمال دعا تعبیریدر، که استقبالدن بحث اولنورکن قوللانیلیر: یارین انشاءالله ارکنمدن چیقوب کیدرز: یارین کله جکمیسکز؟ — انشاءالله. — بعضاً انشاء. المولی دکی دینلیر. [طوغریسی «ان شاءالله» صورتنده آیری یازلمقدر. |

اِنشاد {سف. عر. [«نشد» دن | مص. افعال] برشك

بحق انسان دیمکه مستحق: او انسان آدمدر: چوق انسان جوجقدر. || انسان العین = کوز بیکی.

اِنسانجه {ص. انسانه یاقیشیر، انسانیتلی، انسانیته موافق: انسانجه معامله ایدیور. = ص. انسان کبی، انسانه یاقیشیر قیشیر صورتده: انسانجه اوتو. روب قالقمسنی بیلیور.

اِنسانلق {سـ. ۱. آدملق، انسانیت، آدمیت. بشریت. ۲. انسان حالی: انسانلقدر بو.

اِنسانی {ص. عر. ج: انسانیه. آدمه منسوب و متعلق، بشری: احوال انسانیه.

اِنسانِیَّت {سف. عر. ۱. آدمه یاقیشیر اوصاف و فضائل، ایلك، خیر خواهلق: سزده هیچ انسانیت یوقمیدر؟ بونی یاپمق انسانیت اقتضاسیدر: انسانیت نامنه بونی یاپیورم. ۲. عموم انسانلر، نوع بشر: انسانیته خدمت ایتمك؛ انسانیت ایجون دوشونور برآدمدر.

«انسانیت» ایله «بشریت» آره‌سنده فرق واردر: انسانیت آدمك اوصاف روحانیه وقلبیه سنه، بشریت ایسه احوال جسمانیه وبدنیه‌سنه عائددر. اخلاقه متعلق حائز انسانیتدن ومنافع اعضا ایله تاریخ طبیعیه متعلق شیئلر بشریتدن معدودردر.

اِنسانِیَتسِز {ص. انسانه یاقیشیر اوصاف وفضائلدن محروم، یالکز منافعی دوشونن. نوب انسانیت حسیله برشیء یاپمیان، مروتسز، ایلکی طوقماز: چوق انسانیتسز آدمدر.

اِنسانِیَتسِزلِك {سـ. انسانیت وفقدانی، انزال وقوعی.

اَنزَروت {سـ. | غا. عنزروت | دیکنلی بر آغاجدن چیقان قرمیزی ویا بیاض بر نوع صمغ.

اِنزِواء {سف. عر. | «زوی» | دن مص. انفعال | بر کوشه‌یه چکلمه، چکیلوب قاریشمالمه، دنیادن منقطع اولمه: انزوایه چکلدی: اصحاب انزوا = زاویه نشین اولانلر.

اِنس {سف. عر. انسان، بشر، مردم، نوع بشر. | جن وملکه مقابل: | انس وجن، انس وملك.

اُنس {سف. عر. آلیشیقلق، آلیشمه، الفت. انسیت: انس طوتمق = الفت و انسیت ایتمك. [«انسا انس» تعبیری قوللانیلهجق شیء دکلدر. |

اَنساب {سف. ج. عر. فد: نسب. با: نسب. || علم الانساب و (فد. کی) سا. دهجه انساب = باشلیجه عربلرده قبائلك نسللرینی وصورت تشعب وذریتلرینی قید وحفظ ایتمك علمی. || سـ. | یاکلیش اولهرق «نسبة» ك جمعی اولمق اوزره | لوغارتمه جدوللرینك عددلری.

اَنسال {سف. عر. فد: نسل. با: نسل.

اِنسان {سف. عر. ج: ناس. ۱. آدم، بشر، مردم: انسان عقل و ذکا ایله سائر حیواناتدن ممتاز در. ۲. انسانیتلی ووجدانلی آدم. مرد کامل: بن اونی انسان ظن ایتدم. = ص. تربیه‌لی، انسانیتلی،

حضورنده کندی زادهٔ طبعی ویا بشقه‌سنك اثری اولان بر قصیده اوقومه، ایراد ایتمه: شعراء عرب اکابره انشاد ایتد. کلری قصاید ایچون پك بیوك جائزه‌لر آلیرلردی.

اِنشائی (ص. عر. ا: انشائیه. ۱. یاپی‌یه ویا سفائن اعمالنه متعلق، اعمالاته عائد: مصارف انشائیه. ۲. تحریراً ونثراً ادیبانه افادهٔ مرام ایتمك وکوزل قلمه آلمق علمنه منسوب: قواعد انشائیه، اقتدار انشائی. ۳. د. حدثك وقوعنی وقطعی بر وقعه بیان ایتمیسوب امر ونهی وتمنی ودعاکبی بر معنی افاده ایدن کلامه منسوب ومتعلق: جملهٔ انشائیه.

اِنشائیّه (سث. عر. انشاآتله یعنی یاپی ایله اوغراشان هیئت: انشائیه بلوکی، انشائیه ضابطی.

اَنشته (با: انیشته.

اِنشراح (سذ. عر. (« شرح » دن مص. انفعال) آچله، آچیقلق، فراحلق: انشراح درون، انشراح قلب؛ دکیزمنظره‌سی انسانه بر انشراح وبرر.

اِنشِعاب (سذ. عر. (« شعب » دن مص. انفعال) شعبه‌لره آیرلمه، دال بوداق پیدا ایتمه، دواللانمه. (« تشعب » دها مستعملدر.)

اِنشِقاق (سذ. عر. (« شق » دن مص. انفعال) یارلمه، چاتلامه، ایکیه آیرلمه: انشقاق قمر. || ط. اعضاء مختلفه اسامیسنه اضافتله بر طاقم علائك اسملرینی تشکیل ایدر.

اَنصار (سذ. جـ. عر. (فد: ناصر بو معنا ایله مستعمل دکلدر. فـد: انصاری.) فخر کائنات علیه اکمل التحیات افندمز حضرتلرینه یاردیم ایدوب دین اسلامك تأسس وانتشارینه بیوك خدمتلری کورنلر ذوات که مدینهٔ منوره اهالیسندن وخزرج ایله اوس قبیله‌لرندندر. صحابه مهاجرین وانصاره منقسمدر.

اِنصاف (سذ. عر. (« نصف » دن مص. افعال) عدل وحقانیتله معامله، برینك علیهنده اولان معامله‌ده مبالغه وافراط ایتیوب وجدانه توفیق حرکت ایتمه، اعتدال اوزره حرکت. || انصافه کلمك = حقنزلق ایتمکدن وازکچمك، مرحمت ایتمك. (ثلاثیسی اولان « نصفت » دخی بومعنا ایله مستعملدر.)

اِنصافسز (ص. حقنزلق ایتمکده طریق اعتدالدن آیریلان، وجدانسز، طمعکار و مرحمتسز: نه انصافسز آدمدر!

اِنصافسزجه (ح. حقنزلقده اعتدالدن زلکله، وجدانسزجه، مرحمتسزجه.

اِنصافسزلق (س. حقنزلق ایتمه‌ده اعتدالدن زلك، وجدانسزلق، طمعکارلق، مرحمتسزلك.

اِنصافکار (ص. فا. حقنزلقده اعتدال طریقندن آیرلمیان، پك ایلری وارمیوب مرحمت ایدن، انصافلی: اولدقجه انصافکاردر.

اِنصافکارانه (ص. فا. حقنزلقده اعتدالله ووجدان ومرحمتله واقع اولان، منصفانه: انصافکارانه حرکت. = ح. انصافله، عدالت ومرحمتله: انصافکارانه حرکت ایتملی.

اِنصافلی (ص. حقنزلقده معتدل، وجدانلی، مرحمتلی: انصافلی آدم، انصافلی معامله.

اِنصافلیجه (ص. حقنزلقده آز معتدل، چوق اعتدالسز اولمیان، بر آز وجدانلی ومرحمتلی: ایچلرنده یالکز او انصافلیجه‌در. = ح. اعتدال و وجدان ومرحمتله: انصافلیجه حرکت ایدیور.

اِنصباب (سذ. عر. (« صبابة » دن مص. انفعال) ۱. دوکلمه، منصب اولمه: قیزیل ایرماق قره دکیزه انصباب ایدر. (« منصب اولق » تعبیری دها مستعملدر.) . ۲. ط. اخلاط بدنك برینه دوکیلوب طوپلانمه‌سی. (فر. Épanchement)

اِنصراف (سذ. عر. (« صرف » دن مص. انفعال) ۱. چکلمه، چکیلوب کیتمه. ا. ۲. د. صرف عربیده اسملرك تام اعراب قبول ایتمسی، تنوین وجر آلمیان غیر منصرفدن اولاملری. ۳. ط. اخلاطك عضو مریضدن بشقه برعضوه سوق واجراسی. (فر. Revulsion)

اِنضِباط (سذ. عر. (« ضبط » دن مص. انفعال) ۱. انتظام، یولنده اولمه: دائره‌نك ایشلرینی تحت انضباطه آلمغه چالیشیور. ۲. ضبط وربطك یولنده اولمسی، اسایش عمومینك تأمینیله امورضابطه‌نك انتظامی. (اصل معنای عربیسی صاغلام ملائمه و محکم و ثابت اولمه مفهومندن عبارتدر.)

اِنضِمام (سذ. عر. (« ضم » دن مص. انفعال) قاتلمه، ضم والحاق وعلاوه اولنمه، منضم اولمه: موجود اولان راحتسزلغه بر باش آغری‌سی‌ده انضمام ایتدی. || فلانك انضمام رأییله = اونك دخی رأی بو مرکزده اولدیغی حالده، اونك‌ده رضاسیله.

اِنطاق (سذ. عر. (« نطق » دن مص. افعال) سوء یلتمه، نطقه کتیرمه: جناب حق عبادینی انطاق ایدر. ا.

اِنطِباع (سذ. عر. (« طبع » دن مص. انفعال) باصیلمه، طبع اولنمه: رسملرك انطباعی. ا. فد. برشیئك ذهنده حواس واسطه‌سیله صورتیاب اولمسی. (فر. Impression)

اِنطِباق (سذ. عر. (« طبق » دن مص. انفعال) اویمه، اویغون ومطابق کلمه. ا.

اِنطِفاء (سذ. عر. (« طفؤ » دن مص. انفعال) سوکنمه، منطفی اولمه. ا.

اِنطِواء (سذ. عر. (« طی » دن مص. انفعال) صاریلوب دوشیرلمه. ا.

اَنظار (سذ. جـ. عر. فد: نظر. با: نظر.

اَنعام (سذ. جـ. عر. (حیوانات اهلیه دیمك اولان « نعم » ك جمعیدر.) ۱. اموال، نعمتلر. ۲. سورهٔ انعام ایله برابر بعض سور قرآنیه یی حاوی مجموعه: انعام شریف.

اِنعام (سذ. عر. جـ: انعامات. (« نعمة » دن مص. افعال) نعمت ویرمه، احسان ایتمه، ایلك ایتمه: انعام واحسانك متشکریم.

اِنعِزال (سذ. عر. (« عزل » دن مص. انفعال) بر طرفه چکلمه، اختیار انفراد وعزلت ایتمه. ا.

اِنعِطاف (سذ. عر. (« عطف » دن مص. انفعال) بر طرفه دونمه، میل ایتمه، تمایل، توجه: نظر التفاتلری بکا انعطاف ایتدی.

اِنعِقاد (سذ. عر. (« عقد » دن مص. انفعال) ۱. باغلانمه، عقد ایدلمه. ا. ۲. تشکیل اولنمه، قورلمه: مجلسك انعقادی. (« منعقد اولق » تعبیری دها مستعملدر.)

اِنعِکاس (سذ. عر. (« عکس » دن مص. انفعال) بر یره اوروب کری دونمه، صوتك جامه یا صویه ویا دیکر پارلاق بر شیئه اوروب اورادن کورینمه‌سی ویا سسك بر طاغه ویا دیکر برحائله چاربوب اورادن چیقمش کبی کری دونمه‌سی، یانقولانمه: صورتك آینه‌ده انعکاسی: انعکاس صدا: انعکاس ایتمك = یانقولانمق، منعکس اولق.

اَنف (سذ. عر. جـ: انوف. ۱. بورن (برون). ۲. مج. کبر، غرور. || کسر انف = بورن قیرمه، کبر قیرمه.

اِنقاذ (سذ. عر. (« نفوذ » دن مص. افعال) (آلنسان امری) یرینه کتیرمه، اجرا: امرکزی انفاذ ایتمك وظیفه‌مدر.

اَنفاس (سذ. جـ. عر. فد: نفس. با: نفس.

اِنفاق (سذ. عر. (« نفقه » دن مص. افعال) نفقه‌وپروب چکیندیرمه، بسلمه: او یتیملری کیم انفاق ایدیور؟

اِنفِتاح (سذ. عر. (« فتح دن » مص. انفعال) ۱. آچله، کشاده‌اولمه. ا. ۲. ط. طیقانمش برشیئك آچلمسی، انسدادك ضدی.

اِنفِجار (سذ. عر. (« فجر » دن مص. انفعال) ۱. شفق سوکمه، صباح آچله، طاغ آتمه. ۲. ث. و با. بعض محفظه‌لرك وقتی حلولنده کندیلکندن آچلمه‌سی: انفجار انکساری، حاجزی، مصراعی = یونك انواعی.

اِنفِراد (سذ. عر. (« فرد » دن مص. انفعال) آیریلوب تك وتنها قالمه. || علی الانفراد = کندی باشنه، آیری اولهرق؛ تك تك، هر بری آیریجه: علی الانفراد کلدیلر.

اِنفِراق (سذ. عر. (« فرق » دن مص. انفعال) آیرلمه. ا.

اَنفس (ص. عر. (« نفیس » دن ستة.) دها ویا پك قیمتلی ومقبول، پك لطیف ویا لذیذ: آنا طولینك انفس معمولاتی

خالیلردر: آیدینده انفس اوزوم وانجیر چیقار.

اَنفُس { سذ. ج. عر. فد: نفس. با: نفس، نفوس.

اِنفِساح { سذ. عر. [«فسح» دن مصـ. انفعال] گکیشلمه، بوللانمه. || ط. انفساح عضوی = بر عضوك ایفای وظیفه ایدهمیه جك صورتده گکیشلیوب بطال اولمسی.

اِنفِساخ { سذ. عر. [«فسخ» دن مصـ. انفعال] بوزلمه، حکمسز قالمه، مفسوخ ومنفسخ اولمه: قوانین عتیقهنك انفساخ احکامی.

اِنفِساد { سذ. عر. [«فساد» دن مصـ. انفعال] بوزلمه. ز.

اِنفِصال { سذ. عر. [«فصل» دن مصـ. انفعال] ۱. آیرلمه، برینی ترك ایدوب گیتمه: اونك بورادن انفصالی جائز دگلدر. ۲. عزل اولمه، مأمور. ریتندن قالقمه: صوك مأمور. ریتندن انفصالی نه سبیه مبنیدر؟ || تث. اتصال انفصال = گیگلرك اویناق یرلرندهکی ارتباطی.

اَنفَع { ص. عر. [«نافع» دن ستغ.] دها ویاپك فائدهلی، پك مفید: انفع بر غدادر. ز.

اِنفِعال { سذ. عر. ج: انفعالات. [«فعل» دن مصـ. انفعال] ۱. کوچمه، کوجه گیتمه، خاطر قالمه: اوآدمك بویله جزئی بر شیئدن انفعالی = منفعل اولمسی. ۲. فد. تأثر. فعل مقابلی که روحك قبول ومطاوعت ایتدیکی هرنوع تحو-لات وتأثراتی شاملدر. [فر. Passion]

اِنفِکاك { سذ. عر. [«فك» دن مصـ. انفعال] ۱. آیرلمه، قوپاریلوب آیری دوشمه: پارمغك الدن انفکاکی. ۲. پرندن آیرلمه، برینی ترك ایدوب اوراده بولنما. مه: والینك مرکز ولایتدن انفکاکی: دکاندن انفکاك ایتمز بر تاجر.

اَنفلوئَنزه { سـ. [فر. Influenza ظنه کوره عر. «انف العنز» دن] نوبتلی وشدتلی نزله صورتنده نوظهور بر صالغین خسته لق، نزلهٔ مستولیه.

اِنفِهام { سذ. عر. [«فهم» دن مصـ. انفعال] آکلاشلمه، منفهم اولمه. ز.

اِنقِطاع { سذ. عر. [«قطع» دن مصـ. انفعال] ۱. کسلمه، آراسی کسلمه، بر دوزیه دوامنه خلل کلمه. ۲. کسلمه، بیتمه، توکنمه، ختام بوله: اسکی اصوللرك انقطاعی طبیعی ایدی. ۳. هرکسدن کسیلوب بر جهته انتساب واختصاص ایتمه: عبد الله بن زبیره انقطاع ایدنلردن ایدی. [عربیده کثیر الاستعمال اولان بو معنا ایله لسانمزده اندر قوللانیلیر. — منقطع اولق تعبیری انقطاع ایتمکدن دها مأنوسدر.] || ط. انقطاع اشتها، انقطاع بول، انقطاع عرق [تعرق دکل]، انقطاع نفس [تنفس دکل] و سائره = بونلرك کسلمسی موجب علل مختلفه.

اِنقِلاع { سذ. عر. [«قلع» دن مصـ. انفعال] کو-

اَنقَه { ص. عر. ث: انقیه. تث.

اَنقی { بورنه منسوب ومتعلق.

اَنقِیه { سذ. عر. [اصلنده یاسی شدهلی اولوب، زبانزدی شدهسز در.] بورنه چکیلن جورودلمش تونتونتوزی، بورن اوتی: انقیه چکمك: انقیه قوطیسی.

اَنقِیه‌جی { سـ. انقیه یاپان ویا صاتان آدم.

اَنقاض { سذ. ج. عر. [فد: «نقض» لسانمزده غیر مستعملدر] بیقلمش بر بنانك کراستهسی، یقندی.

اِنقِباض { سذ. عر. [«قبض» دن مصـ. انفعال] ۱. چکیلوب طوپلانمه، بوزلمه: صو. ژلاتین کافهٔ اجسامده آز چوق انقباض حاصل اولور. ۲. صیقندی. قسوت: انقباض درون، انقباض خاطر. ۳. طوتولمق، پکمك، قبضلق، لینت واسهالك ضدی: انقباضه اوغرامق.

اِنقِباضی { ص. عر. ث: انقباضیه. ط. پکمکه منسوب و متعلق.

اِنقِسام { سذ. عر. ج: انقسامات. [«قسم» دن مصـ. انفعال] اقسامه آیرلمه، بولنمه، تقسیم اولنمه: آلپ سلسلهٔ جبالی بر چوق شعبهلره انقسام ایدیور.

اِنقِضاء { سذ. عر. [«قضاء» دن مصـ. انفعال] بیتمه، توکنمه، وعده و مهلتی کلمه: مدتی انقضاسنده تأدیه اولنه جغی مصرحدر.

اِنقِطاع { سذ. عر. [«قطع» دن مصـ. انفعال] ۱. کسلمه، آراسی کسلمه، بر دوزیه دوامنه خلل کلمه. ۲. کسلمه، بیتمه، توکنمه، ختام بوله: اسکی اصوللرك انقطاعی طبیعی ایدی. ۳. هرکسدن کسیلوب بر جهته انتساب واختصاص ایتمه: عبد الله بن زبیره انقطاع ایدنلردن ایدی. [عربیده کثیر الاستعمال اولان بو معنا ایله لسانمزده اندر قوللانیلیر. — منقطع اولق تعبیری انقطاع ایتمکدن دها مأنوسدر.] || ط. انقطاع اشتها، انقطاع بول، انقطاع عرق [تعرق دکل]، انقطاع نفس [تنفس دکل] و سائره = بونلرك کسلمسی موجب علل مختلفه.

اِنقِلاع { سذ. عر. [«قلع» دن مصـ. انفعال] کو-

کندن قوپارلمه، سوکلمه. ز.

اِنقِهال { سذ. عر. [«قهول» دن مصـ. انفعال] ط. بسبتون ضعیف ومجالسز دوشمه.

اِنقِیاد { سذ. عر. [«قود، قیادت» دن مصـ. انفعال] اطاعت، رام اولمه، سرفرو ایتمه، بویون اوزاتمه: اهالی انقیاد کوسترد یکجه کنده. یلرینی اداره ایدنلرك رفق و رأفتی آرتار: عسکرك ضابطنه انقیادی شرطدر.

اَنَك { ص. [«انمك» دن] انمش، چوقدر، افمی: انگرك یبلانی.

اَنگَروس { سخ. [Hongrois ویا ر. Οὐγγροι دن مأخوذ] اسکی عثمانلیلرك مجارلره ویردکاری اسمدر.

اِنکِسار { سذ. عر. [«کسر» دن مصـ. انفعال] ۱. قیرلمه، شکسته اولمه: دوکمه دمیردن معمول شیئلرك انکسار ره قابلیتلری زیادهدر. ۲. قلب قیرلمه، کوچمه، خاطر مانده اولمه: اوآدمك بکا انکساره هیچ حق یوقدر: انکسار قلب؛ انکسار خاطر. ۳. بددعا: پروالده اوغلنه هیچ بر وقت یورکدن انکسار ایتمز. [بو اوچنجی معنا عربیده یوقدر.] ٤. ه. ضیاشماعلرینك اثیردن هوایه وهوادن صویه گچرکن تبدیل استقامت ایتملری قاعدهسی: انکسار ضیا. [فر. Réfraction]

اِنکِساف { سذ. عر. [«کسوف» دن مصـ. انفعال] کوننك طوتلمسی، کسوفه اوغرامه، منکسف اولمه.

اِنکِشاف { سذ. عر. ج: انکشافات. [«کشف» دن مصـ. انفعال] ۱. آچلمه، ظاهر وآشکار اولمه، میدانه چیقمه. ۲. بر حال ویا سر معنویتك کوریتمهسی، تجلی.

اَنگُشت { سـ. فا. پارماق، اصبع. || انگشت بدندان، انگشت بردهان = پارمغنی ایصیر. مش، متحیر، متعجب. || انگشت نما = پارمقله کوستریلیر، مشهور.

اَنگُشتَر { سـ. فا. یوزوك، یو-زوك حلقهسی.

اَنگَل { سـ. مانع، حائل، منع و یا تأخیره سبب اولان شیء، مشکلات: انکل اولمق = مانع اولمق، سبب منعی اولمق، مشکلات چیقارمق.

اِنگِلتَره { سخ. [یونا. Inghil-terra] ه. اوروپانك منتهای غرب شمالیسنده واقع بیوك جزیرهنك قسم جنوبیسی وجزیرهٔ مذکورهنك بتونیله ایرلاندهیی دخی حاوی اولان بیوك بریتانیه دولتی.

اِنگِلیز { سـ. ص. ۱. انگلتره اهالیسندن اولان آدم، انگلتره لی: انگلیزلرك اخلاقی، انگلیز قاریسی، انگلیز چوجغی. ۲. انگلتره یه وانگلیز قومنه منسوب ومتعلق: انگلیز دولتی، انگلیز لسانی.

اِنگِلیزجه { ص. انگلیزلره مخصوص، انگلیز طور واصولنه تابع: انگلیزجه رقص: انگلیزجه قبول و استقبال. = سـ. انگلیز لسانی: انگلیزجهیی اوگرندی. = ح.

انكليز طورنده و يا لسانيله: انكليزجه اونسار؛ انكليزجه سويلر.

اِنگِليزلِك { س. انكليزله مخصوص طور وحال.

اَنگِنار { س. (اصلی: كنگر) معروف سبزه، عر. ارض شوك. (فرانسزلرك Artichaut سی (ارض شوك) دن غلط اولمه كركدر.)

اَنگور { س. فا. اوزوم ز. و لـ. || عر. آب انكور = شراب، خمر، باده، می.

اَنگول { ص. تنبل، آغر، مسكين، عاجز.

اَنگيز { ص. فا. («انگيختن» فعلندن سمص. ستر. تشكيلنده مستعملدر.) قوپاريجی، ايراث ايديجی، قاريشديريجی: فتنه انگيز = فتنه و فساد قاريشديران.

اَنگين { با: اكگين.

اَنلی { با: اكلی.

اَنمك { ياخود انه مك. فة. (اركك حيوانك) خصيه لرينی چيقاروب ارككلكنی كيدرمك، اخصا ايتمك، بورمق: آنی انيوب ايكديش ياپارلر.

اَنمِله { سث. عر. ج: انامل. پارمق اوجی: انمله پيرای تكريم و تعظيم اولدی = يدمه واصل اولدی. (ياالكز بويله تعبيرلرده مستعملدر.)

اَنموذَج { سد. عر. (فا. نموده {دن معرب} نمونه، اورنك.

اَنَمه { يا انه مه. س. انمك فعلی، اخصا.

اَنَمِش { ص. خصيه لری چيقاميوك بر آرزو ومسارعتله تشبث ايتمه: درسه انهاكاه چاليشيور؛ خلقك مودميه انهاكی اوروپاده پك جاريدر.

اَنَمَك { ص. خصيه لری چيقاريلوب ايكديش ايدلمش، اخصا اولنمش (حيوان).

اَنَمَك { فج. خصيه لری چيقاريلوب ايكديش ايدلمك، اخصا اولنمق.

اَنوار { سد. ج. عر. فد: نور. با: نور.

اَنواع { سد. ج. عر. فد: نوع، با: نوع.

اَنوَر { ص. عر. («نير» دن {ستف.} دها ويابك نورلی، چوق پارلاق: شرع انور.

اِنهاء { سد. عر. («نهی» دن {مص. افعال}) ۱. يتيشديرمه، ابلاغ. ز. ۲. رسمی بر ايشك بر دائرهٔ رسميه دن مافوقه يازلمی: ايجابی ولايتدن باب عاليه انها اولندی؛ مأمورينك ترفيع ونصبی منصوب اولدقلری دائره دن نظارت عائده سنه انها اولنور.

اَنهار { سد. ج. عر. فد: نهر. با: نهر.

اِنهِدام { سد. عر. («هدم» دن مص. انفعال) يقمله، هدم اولمه، خراب وويران اولمه: جسيم بر بنانك انهدامی سوقاغی سد ايتمشيدی.

اِنهِزام { سد. عر. («هزيمت» دن مص. انفعال) بوزلمه، مغلوب اولمه، يكمه: إنهزامه اوغرايان عسكر؛ دشمنك انهزامی. (اصل عربيده معناسی: بوزيلوب قاچمق وبرينه صيغينوب مجأ ايستمكدر.)

اِنهِماك { سد. عر. («همك» دن مص. انفعال) بر شيئك اوزرينه زياده دوشمه، بيوك بر آرزو ومسارعتله تشبث ايتمه: درسه انهماكله چاليشيور؛ خلقك مودميه انهماكی اوروپاده پك جاريدر.

اَنه مَك { با: انمك.

اَنياب { سث. ج. عر. فد: ناب. با: ناب.

اَنيس { ص. عر. («انس» دن {سث.}) كوريشيلن آدم، آرقداش، همدم.

اَنيشته { س. همشيره ويا خاله زوجی.

اَنی قونی { ص. ح. (ودها طو. غريبی اكی قونی) عريض وعميق، كركی كبی، لايقيله، عادتا، خاطری صاييلير: بوكون انی قونی صوئوقدر؛ انی قونی كتابت اوكرنمش.

اَنيك { ياخود اينيك. س. پير. تيمی حيوان ياوريسی: آرسلان، آبی انيكی.

اَنيكَمَك { با انيكله مك. فل. (پير تيمی ديشی حيوان) طوغورمق، ياورپلامق.

اَنين { سد. ايكلمه، ايكلدی، زا. ری: آه وانين ايتمك.

اَو { س. (اصلی: اوی، ايو، پيو. ج: اوی) ۱. نوع بشردن بهر عائلهنك آيری اولهرق اقامتنه مخصوص محل كه طاش وكراستهدن ويا تختهدن اولور، خانه، بيت، دار، مسكن: كاركير او، اخشاب او؛ بر قاتلی، ايكی قاتلی او. ۲. كوچك پارچه لره منقسم

عشيرت: قره او = پرلی ومتمكن عشيرت. || جام اوی = چرچيوه. نك منقسم اولديغی كوزلرك بهری. || جان اوی = معدهنك اوستی كه سونجع وقورقو وسائر تأثراتده اورادە بر خلجان حس اولنور. || دوگون اوی = سور اجرا اولنان خانه؛ سونجع و شنلك خانه سی. || كوز اوی = كوزك بولنديغی چقور، خانهٔ چشم.

اَق { ض. مفرد غائبه مخصوصدر. (بن، سن، او) ج: اولر، آنلر. عر: هو، فا: او، وی: اوكلدی؛ اونك اوغليدر: اونلرله برابر ايدی. (بوضمير مجردك غيری احواله ينه واو ايله اونك، اوكا، اونی اولق هم فاعده هم تلفظ عمومی اقتضاسندن ايكن، مدلی الفله آنك، آكا، آنی استعمالی فارسی (آن) اسم اشارتنه تقليداً می يوقسه بشقه بر سببه می مبنيدر آكلاشيلهميور.)

اَق { ياخود اوّل. ش. مفرد غائبه مخصوص اولوب، بعيده اشارت ايجوندر؛ قريب ايجون «بو» ومتوسط ايجون «شو» قوللانيلير. عر: ذلك، تلك. فا. آن. — بعضاً عينی معناسنه كلير: اوكون اعاده ايتدم؛ ينه اوآدم كلدی؛ حالا او اوده ميسكز؟ — بعضاً ده مجرد تعظيم ايجون اولور: اول خدای لم يزل حقيجون! او نبی ذيشانك مبارك آغزندن؛ او كريم ابن كريم ابن كريم. — || زمانه دلالت ايدر اسملرله ظروف زمانيه تشكيل ايدر: اوآنده، او ساعت، اوكون، او كيجه، او وقت، او سفر، او دفعه. بونلرك قريب ايجون مقابلاری «بو» ايله تشكيل اولنور: بوآنده، بو ساعت وسائره. || كذلك مكان بيان ايدن بعض اسملرله ظروف مكانيه تشكيل ايدر: او ير، اويان، او طرف، او جهت. || او بو، شو بو = اوتهكی بريكی، خلق. || او قدر = او مقداردە. || اوكبی = اويله، او مثللی: اوكبی ايشلر ده عجله ايتمك اولماز. || او پولده = اويله، او طور ومسلكده، اوكيديش وترتيبله. (احوال سائره ده تصريفجه ضمير اولان «او»دن فرق اوليوب، جمی دخی اونلر ويا آنلر اولور. — اسم اشارت اولان «او»نك ضمير «او»دن تفريق اقتضا ايدر. ضمير اولانی «بن»و«سن» مقابلی، اسم اشارت اولانی ده «بو» و«شو» مقابلیدر. اوآدم واوآتلر كبی صفت مقامنده بر اسمله قوللانيلانی اسم اشارتدر. لام ايله «اول» استعمالی بزجه اسكيوب متروك حكمنه گچمش؛ ويالكز كتابت رسميه نك «اول بابده» كبی بعض تعبيراتنه منحصر قالمشدر.)

اَق! { حد. صبر يزلق حسيله فا. ريشيق انفعال وانكسار و تحذير بيان ايدر: اَق! بو ايی اولمدی؛ اَق! بويله می اولهجقدی يا؟ — بعضاً ده مكرر قوللانيلير: اَق اَق! نه پاپيورسكز؟ عا.

اَواخِر { صف. ج. عر. فد: آخر. با: آخر. = سف. ج. صوك كونلر، صوك زمانلر: ربيع الاولك اواخرنده، مائهٔ سادسه نك اواخرنده، اواخر عمرنده.

اَواسِط { صف. ج. عر. فد: اوسط. با: اوسط. = سف. ج. اورته كونلر، اورته زمانلر، اورتهلر: محرمك اواسطنده، اون اوچنجی قرن هجری اواسطنده. اواسط عمرنده.

اَوامِر { سف. ج. عر. فد: امر. با: امر. [بيورولق و فرمان معناسنه اولان امرك جمعيدر. ايش معناسنه كلن امرك كی ايسه «امور» كلير.]

اَوان { سف. عر. وقت، زمان، هنگام: اوان شبابنده. لس. [مدايله آوان تلفظی غلطدر.]

اَوانی { سف. ج. عر. [فد: «انا» لساننمز ده پك مستعمل دكلدر] قابلر، مطبخ وچای و قهوه وتنوير وسائره طاقمی: اوانیٔ سيم وزر.

اَوائِل { صف. ج. عر. فد: اول. با: اول. = سف. ج. ايلك وقتلر، برنجی كونلر. ابتدالر: اوائل رمضانده. ايكنجی قرن هجری اوائلنده. اوائل عمرنده. [ايالكزجه (اوائلده) قوللانيلور ايسه ازمنهٔ قديمه ده معناسنی افاده ايدر.]

اَوباش { سف. ج. عر. [فد: «وبش» لساننمز ده غير مستعملدر.] آشاغی خلق. آياق طاقمی، چاپقين كروهی، كلخان بكلری: اوباش محله.

اوبروق { ص. [«اوبرومق»دن. نور ادات مبالغه در: اوپ اوزون = پك اوزون.] چقورلی، چقورلری اولان، انكيه لك. مجوف، مقعر: اوبروق بر تاره. مر.

اوبروقلق { چوق، انكيه لك: اوبروقلق. مر.

اوبرولامَق { يا اوبرولمق. فل. [چ: اوبرو. لماك] چقورلانمق، اويلمق، چقور چقور اولمق. مر.

اوبرومَق { فل. (قويو) چوكمك، بر چقور حالنده قالمق. مر.

اوبك { سف. يغين، طوب، بلوك، طاقم: خلق اوبك اوبك اوتورمشلردی.

اوبور { ص. طويماز، چوق يرمك خصوصنده طمعكار، پيس يوغازلق. = سف. طويماز لق، اوبورلق، يمك خصوصنده طمعكارلق. [آبور چوبورك ده اصلی اوبور چوبور اولسه كركدر. با: آبورچوبور.]

اوبورلق { سف. طويمازلق، يمك خصوصنده طمعكارلق، پيس يوغازلق.

اوبوز { ياخود:

اوبوس { سف. [فر. Obus] كوچك خمپره، دانه. || اوبوس طوبی = بر نوع هاون.

اوبه { سف. ۱. برقاچ بلوكه منقسم پيوك و اوزون كوجبه چادیری، خرگاه. ۲. چادير خلق، كوجبه عائله سی.

اوپ { ص. «او» ايله باشلا بعض صفتلرك باشنه قو

اوپ { د. «او» ايله باشلا بعض صفتلرك باشنه قو نور ادات مبالغه در: اوپ اوزون = پك اوزون.

اوپ { سف. تف. كوكس، صدر، سينه. مر.

اوپدِرمَك { ياخود اوپديرمك. فث. اوپمكه سوق واجبار و يا مساعده ايتمك: هر كسه اتكنی اوپديرر؛ كيمسه يه الني اوپديرمز.

اوپرا { يا اوپره. سـ. [ايتا. Opera] منظوم ومكمل صورتده موسيقی يه اوپديريلوب چالغی ايله اوپنانيابر تياترو اوپونی: كوزل بر اوپرا يازدی، نظم ايتدی. ۲. بويله اوپونلرك اجرا سنه مخصوص تياترو: پارس اوپراسی، ايتاليان اوپراسی.

اوپُش { ياخود اوپوش. سـ. اوپمك فعلی، اوپمه، بوسه، قبله: گوگر چينلر بر طاتلی اوپشله اوپشيورلردی.

اوپُشدِرمَك { يا اوپوشديرمك. فث. ۱. اوپشمكه يعنی بربرينی اوپمكه سوق واجبار ايتمك: قوشلری طاتلی طاتلی اوپشديرن شیٔ حس ايتدكلری عشق وشوقدر. ۲. باريشديرمق، مصالحه ايتديرمك: عاقبت كندیلرينی اوپشدرمكه موفق اولدق.

اوپُشمَك { فث. ۱. بربرينی اوپمك، بوسه وبروب آلمق: طوداق طوداغنه اوپشديلر. ۲. باريشمق، مصالحه ايتمك: عاقبت فلانك توسطيله اوپشوب آره لرنده برشیٔ قالمدی.

اوپكه { يا اوفكه. با: اوگكه.

اوپُلمَك { فعـ. تقبيل اولنمق: طاش اوپليرمی؟ الی اوپليرآدمدر = شايان حرمت.

اوپمَك { فث. بوسه آلمق تقبيل ايتمك: كوچك چوجو قلری چوق اوپمك صحت وتربيه لرينه مفيدر. || ال. آياق، اتك اوپمك = بو صورتله ايفا اولنور بعض مراسمی برينه كتيرمك. || ال اوپمك = حرمت وتعظيم ايتمك. || ال اتك اوپمك = رجا ونياز ايتمك. || بر اوپمك = كمال تعظيم ايله دخول وتلقیٔ امر راسمه سنی ايفا ايتمك. || اوپوب باشه قومق = چوق معزز ومحترم طوتمق.

اَوَت { [اصلی: اوگات. اووات] ادات تصديقدر، نعم، بلی، های های، اويله در: بو ايش بويله ميدر؟ — اوت. [افندم تعبيريله تعقيب اولنمق ظرافت اقتضاسندندر.] اوت افندم.

اوت { سـ. [«ت» حركه لندیكی وقت دخی «د» ه قلب اولنماز] ۱. خشبی اولیان وقيشين پاپراق وساق دوشن نبات. حشيش. كياه. تازه، ياش، يشيل اوت: قوری اوت. ۲. علاج، دوا: هكيم پراوت ويردی: بر اوت ايچدم. [طب قديمده علاجلرك منحصراً نباتی اولمسندن، فقط استانبول لهجه سنده مستعمل دكلدر.] ۳. حيوانيمی، علف: حيوانه اوت ويرمك. [بو مقامده كياه استعمالی عيبدر.] || سيمز اوت = عر. بقلة الحمقاء. ديننلر بر سيزه كه ياپراقلری قالينجه وطعمی اكشيجه اولور. || بالی اوتی = بالقلری سرسم ايدوب آولامغه مخصوص حب.

اوت { ياخود اوذ. سـ. [«ت» حركه لندكده «د» اولور.] ۱. آتش، نار: كناهكار جهنم اودينه مستحق اولور. ۲. ياقيجی علاج وعلی الخصوص قيلاری دوشورمك ايچون قوللانيلان زرنيخ: اوت طوتمق. || آغز اوتی = فاليه دليكنه قونيلان باروت. || اوت ياليني = آلو. لهيب. || اوت يری، اوت طاشی = حامده زرنيخ قوللانمغه مخصوص محل. || طوب اوتی = اسير كتمين، عمومه عائد اولان مالی پول كيسه دن صرف.

اَوتاد { سف. ج. عر. فد: وتد. با: وتد.

اَوتار { سف. ج. عر. فد: وتر. با: وتر.

اوتارمَق { فث. [«اوت» دن] اوتلاتمق، رعی ايتمك، (چوجق) قوزی گزديروب اوتلاتمق، بسلمك.

اوتاغ { سـ. و:

اوتاق { سـ. [ايچنده آتش ياندیغی ويا «اوتورمق» دن مشتق اولسه كركدر. — «ق» حركه لنجه «غ» اولور. — «غ» ايله فارسيه دخی يكمش اولديغندن، اوطريقله «اوتاغ هايون» تعبيری غلط دكلدر.] حكمداران وسائر بيوكلره مخصوص واسع يوكسك اتكلی وسوسلی چادير، پيوك خيمه، خركاه. طارم: اوتاق قورديلر. [«اوطه» بوندن مأخوذ اولسه كركدر.]

اوتاقجی { سـ. ۱. اوتاق ديكن پيوك چادیرلری ياپان وصاتان، چادیرجی: اوتاقجيلر چارشيسی. ۲. اردوده اوتاق قورمغه مكلف افراد دك بهری.

اوتان { سـ. حيا، محجوبيت، حجا. لت. شرم. مر.

اوتاندیرمَق { فث. ۱. بشقه سنك اوتانمسنی موجب اولمق. حيا ومحجوبيت ويرمك: چوجغی اوتانديرميكز. ۲. كندی طرفدارينك محجوبيت وخجالتنی موجب اولمق. جق بر سوز سويلمك ويا ايش ياپمق: او خدمته تعيينكزه توسط ايدهيم آما صكره بنی اوتاندير ميه سك. ۳. لطف ديده سنی مقابله دن عاجز براقه. جق درجه ده ايبلك ايتمك، اكرام واحسانيله محجوب ايتمك: بو لطف وكرمله بزی اوتاندير. ديكر. [بو مقامده محجوب ايتمك تعبيری دها مستعمل و مناسبدر.]

اوتانغاج { ص. چوق اوتانان، بيوكلرك حضوريسه وجمعيتكا هلره چيقديغنده كند. بنده بر تلاش وتأثر طويوب قيزاران و سريعت لقردی سو. يليه مين. اوتانه جق برحركتده بولنمقسزين بلا سبب اوتانان، محجوب، شرمنده: پك اوتانغاج بر چوجق.

اوتانغاجلق { سـ. بلا سبب او. تانان آدمك حالی، محجوبيت.

اوتانغان { ص. اوتانان، اوتانغاج، محجوب.

اوتانماز { ص. اوتانمسی اولمیان آدم، عارسیز، بی‌حیا، کستاخ.

اوتانمق { فل. [هر نه قدر واو اولنورسه‌ده، واو مبسوطه ایله تلفظ آتش دیمك اولان «اوت» دن مشتقدر.] برکوتی‌ایش ویا سوز. دن ویاخود بلا سبب قیزارمق، محجوب وشرمنده اولمق، خجالت چکمك: یانه جیقمغه اوتاندم: او سوزی سویلمکه اوتانمازمیسك؟ انسان حقنی ایستمکدن اوتانیر می؟ اوتانه‌جق بر شی سویلدم؛ چوجقدر اوتانیور.

اوتانمه { س. اوتانمق فعلی، محجوبیت، شرم، خجالت.

اوتانه‌جق { ص. ۱. اوتانه‌بیلیر، قابل محجوبیت: هیچ اوتانه‌جق آدمه بکزیورمی؟ او اوتانه‌جق آدم دکلدر. ۲. اوتانمغی موجب، باعث محجوبیت و خجالت، معیوب: اوتانه‌جق بر ایش یاپمدم. ۳. کندیسندن اوتانیلیر، تکلیفلی، تکلفلی معامله‌یه محتاج، بیانجی: اوقدر تکلفاته نه حاجت؟ ایچمزده اوتانه‌جق کیمسه یوقدر؛ اوتانه‌جق بر مسافر کلسه ترده یاتیره‌جغز؟

اوتانیش { س. اوتانمق فعلی و طرزی، محجوبیت، خجالت، شرم: بو نه اوتانیشدر؟

اوتانیق { ص. اوتانماج، محجوب، شرمنده.

اوتانیقلق { س. اوتانماجلق، محجوبیت، شرم، خجالت.

اوتدیرمك { فت. ۱. اوتمکه یعنی لحن ایله باغرمغه وتغنی ایتمکه سوق واجبار ایتمك: خروسی، قناریه‌یی اوتدیرمك. ۲. نفسله چالینان بر چالغی‌یه اوفله‌یوب چالمق: دودوکی، بو. ری‌یی اوتدیرمك. ۳. چوق باغرمق ویا چالوب تغنی ایده‌رك چینلاتمق، طنین انداز ایتمك: بتون کیجه طاغلری اوتدیردی.

اوترمق { اوتری وسائره. || اوتورمق وسائره.

اوتری { یا اوترو. س. خط عربی‌ده u یاخود ou وترکجه ده درت درلو اوقونور واکثریا واو ایله تقویه ایدلش اولور، ضمه. لسانمزده تلفظنه کوره انواعی بروجه آتیدر: قپالی اوترینك قالینی (ضمهٔ ثقیلهٔ مقبوضه): و = ou، اینجه‌سی (ضمهٔ خفیفهٔ مقبوضه): ﯛ = ü: آچیق اوترینك قالینی (ضمهٔ ثقیلهٔ مبسوطه): ﯚ = o، اینجه‌سی (ضمهٔ خفیفهٔ مبسوطه): ﯙ = œu. لاتین حروفیله ساده اولهرق وآلمانجه‌یه تطبیقاً شویله یازیلیر: ö, ü, o, u || ایکی اوتری = عربیده ضمه تنوینی (ٌ).

اوتش { یا اوتوش. س. اوتمك فعلی و طرزی، لحن، تغنی: بو نه کوزل اوتش! بو خروسك اوتشی نه تحفف.

اوتشمك { فت. بربرینه قارشی ویاهب بردن اوتمك: قوشلر اوتشمکه باشلادیلر.

اوتلاتدیرمق { فت. (حیواناتی) رعی ایتدیروب اوت یدیرتمك: قویونلری کیمه اوتلاتدیریور سکز؟

اوتلاتمق { فت. (حیواناتی) کزدیروب اوت یدیرمك، رعی ایتمك: قویونلری اوتلاتمق ایچون مرعی لازم.

اوتلاق { س. [«اوتلامق» دن] ۱. حیواناتی اوتلاتمه‌جق یر، مرعی. ۲. اوتی چوق یر، چایر.

اوتلاقیه { س. [غلط فاحش] میری یه عائد مرعا، لرك اجرتی، کراسی، بونلردن آلنان واردات.

اوتلامق { فل. [نبات دیمك اولان «اوت» دن] (حیوان) کزوب یردن تازه اوت و یاپراق و سائره یمك، ارتما ایتمك: اووه‌نك کنارلرنده بیکرجه قویونلر اوتلاپوردی. || مج. حیوان کبی یاشامق، بر شیئدن خبری اولامق.

اوتلامق { فت. [آتش دیمك اولان «اوت» دن] آتش اورمق، یاقمق، احراق ایتمك. مر.

اوتلانمق { فل. [نبات دیمك اولان «اوت» دن] (حیوان) کزه‌رك یردن اوت یمك، ارتما ایتمك، اوتلامق. = فعل. (مرعی) حیوانلر طرفندن یتوب استهلاك اولنمق، اوتی یمك: مرعالرك جله‌سی اوتلاندی.

اوتلانمق { فعل. [آتش دیمك اولان «اوت» دن]

یاقلمق، آتش ویرلمك، احراق اولنمق. مر.

اوتلق { س. [نبات دیمك اولان «اوت» دن] اوتله مشتور یر، چایر، مرعی. ۲. قورو اوتك بیغلدیغی محل، اوت یغینی.

اوتلق { س. [آتش دیمك اولان «اوت» دن] فالیه دلیکنه مخصوص اینجه باروت، = ص. کی‌ده قوللانیلیر: اوتلق باروت = آغز اوتی.

اوتلکن { یا اوتله‌گن. س. صیغیرجق توعندن چوق اوتر برجنس سیاه کوچك قوش.

اوتلکنو { س. هواده چوق دور ایدر بر نوع کرکس قوشی، اوشاق قاپان.

اوتلمك { یاخو اوتلك. فعل. ۱. اوبونده یکلمك، مغلوب اولمق، غالب ایتمك. ۲. تق. عفو اولنمق، (قصوره) باقلامق.

اوتلمك { فعل. تغنی ایدلمك: بویله اوتلیرمی؟

اوتلمك { یاخود اوتله‌مك. فل. سویلنیلن شیئه قولاق آصمقسزین متصل اوت دیوب تصدیق ایتمك.

اوتلی باغه { قره قورباغه.

اوتمق { فت. و:

اوتمك { یاخود اوتمك. فت. اوبونده مغلوب ایتمك، یکمك، قزانمق.

اوتمك { مض: اوتر. فل. ۱. الحانله تغنی وترنم ایتمك: قوشلر، بلبل، خروس اوتمك؛ بو قناریه نه کوزل اوتیور. ۲. (نفس ویا هوا ایله چالینان بر چالغی) چالیتمق، سس چیقار. مق: بوری اوتدی: بو قلارنته اوتیور. ۳. (ایچی بوش ومجوف شیء) سس چیقارمق: بو شیشه اوتیور. ٤. عکس صدا ایله چینلامق، طنین انداز اولمق: حمامك قبه‌سی اوتیوردی؛ شر. قیلرندن طاغلر اوتیوردی. ٥. مج. معناسز چوق لقردیلر سو. یلك، چان چان ایتمك: بتون کون اوتوب طور دی. || بو. ریسی اوتمك = نافذ الکلم اولمق. || قولاق اوتمك = چینلامق.

اوتمه { س. اوتمك فعلی. یا: اوتمك.

اوتو { یاخود اوتی. س. ۱. ایصیغمش دمیرله اثواب وقماشلره ویریلن پرداخت و بونك اجراسی: بو چماشیرك اوتو. سی هیچ ایی دکلدر. ۲. قیزغین دمیرله درینك وباچه‌نك تو. کارینی یاقق فعلی. ۳. قماشلری پرداخت ایتمکه ویا توکاری یاقمغه مخصوص دمیر.

اوتوجی { س. ۱. چماشیر وقماش و سائره یه صیحاق دمیرله پرداخت ویرن آدم: بو اوده مخصوص بر اوتوجی لازم. ۲. باچه‌لرك توکارینی قیزغین دمیرله یاقوب حاضرلایان آدم. ۳. چیقیق کیکلری یرینه قویان چیقیقجی. [بو اوجی معنا ایله استعمالی بزجه متروکدر.]

اوتوجیلك { س. اوتوجی صنعت ووظیفه‌سی.

اوتوراق { س. [«اوتورمق» دن — «ق» حرکه لندکده «غ» «ه» تحول ایدر.] ۱. اوتورمه، مکث، آرام، درنك: او قیش ارضرومده اوتوراق طوتدیلر. ۲. اوتوریله‌جق یر، اوتوریلان یر، مرکز، مقام. ۳. اوتوریله‌جق یر، صره، صفه. ٤. انسای سیر وسفرده یول اوزرنده بر برده اولنان مکث واستراحت: بش کون عسکره اوتوراق ویردی. ٥. بر شیئك یره دکمه‌جك جهتی، قاعده. ٦. فایقده کورك چکیلور ایکن اوتور یلان یر. ۷. اوطه اینجنده دفع حاجت ایچون قوللانیلان قاب، هاوروز، لازملی. = ص. ۱. استراحت‌ایدن، اثنای سیروسفرده موقتاً استراحتده بولنان: بش کون اوتوراق قالدق. ۲. ایشدن کسلمش، عملماندە، متقاعد.

اوتوراقلق { س. تقاعد معاشی.

اوتوراقلی { ص. ۱. یره کلن طرفی کتکیش او. لمغله یرنده صاغلام طوران: اوتوراقلی شیشه. ۲. عرض و طولی ارتفاعندن زیاده اولمغله متانتی زیاده کورینن بنا و سائره: اوتوراقلی او.

اوتورتمق { فت. ۱. اوتور مغه سوق واجبار ویا مساعده ایتمك. ۲. قوندیرمق، یرلشدیرمك، وضع ایتمك: سوکه طاشلرینی ستونلرك او. زرینه اوتورتمق اقتضا ایدر. ۳. (کمی‌یی) صیغه اوغراتمق،

دیمی یره دکدیرمك : قپودان کمی‌یی اوتوردی .

اوتورتمه { ص. اوتوردلمش، یرلشدیرلمش، موضوع. || پاطلیجان اوتورتمه‌سی = تکرلك تکرلك کیلوب صحنده اوتوردلمش پاطلیجان ایله قیمه‌دن یاپیلور یمك .

اوتوردلمق { فع. ۱. اوتورمغه سوق واجبار ایدلمك، اقعاد اولنمق : بر صندالیه‌یه اوتوردلدی. ۲. یرلشدیرمك، وضع اولنمق : طاش دیوارك اوزرینه اوتوردیلدیکجه .

اوتورش { س. اوتورمق فعلی و طرزی : بو نصل اوتورش .

اوتورشمق { فل. یاتیشمق، کسب سکونت ایتمك : قارغاشه‌لق، فرطونه اوتورشدی .

اوتورلمق { فع. قعود ویا مکث بورادہ اوتورلماز؛ اورادہ قاچ کون اوتوریلہ‌جکدر؟ بتون کون ایشسز اوتوریلورمی؟

اوتورمق { مض : اوتورور. فل. مق) ۱. آیاقلری طوپلایوب مقعدك اوزرینه یرلشمك، بدنك یالکز یوقاری قسمی قائم اوله‌جق صورتده وضعیت آلمق، قعود ایتمك : یره اوتورمق، صندالیه اوزرینه اوتورمق. ۲. حرکت ایتمیوب طورمق، قالمق، مکث ایتمك، اکامك : بو رادہ قاچ کون اوتوره‌جغز؟ ۳. ساکن اولمق، اقامت ایتمك : بو اوده اوتو. ریورم؛ یازین بوغاز ایچنده اوتورور. ٤. هیچ بر ایشله مشغول اولمیوب استراحت ایتمك، ایشسز وقت کچیرمك : بتون کون اوتوره‌جغکزه برشی اوقوسه‌کز آ. ٥. چوکمك، آشاغی ایتمك : بو او اوتورمش؛ یاپیلان ریختم برآرشین اوتوردی. ٦. (کمینك) دیی صیغده طوپرا. غه طوقنمق، قره‌یه کلمك : آز قالدی واپور اوتوریوردی. ۷. (بر مایعك تورتیسی) دیبه چوکمك، سوزلمك، ترسب ایتمك : اشباع درجه‌سندن زیاده کلن املاحك فضله‌سی شیشه‌نك دیبنه اوتورور. || آشاغی اوتور. مق = راحت ایتمك . || اکری اوتور مق = بی ادبانه وضعیت آلمق . || قان اوتورمق = قان طوپلانوب بره و قیمزی بر حالده کورنمك : کوزمه قان اوتوردی. || قولوچقه‌یه اوتورمق = طاوق وسائره پلیچ چیقارمق اوزره یمورطه‌لرك اوزرینه یاتمق؛ ومج. دائما بر یرده قالوب حرکت ایتمه‌مك .

اوتورمه { س. ۱. اوتورمق فعلی. با: اوتورمق ۲. آلتوندن بر شیئك اوزرینه قاتلمش بیوك الماس ویا دیکر طاش. ۳. سیزه اوزرینه قوندیرلمش قوش باشی کباب .

اوتوری { (اصلی : امرار واجرا ایتمك دیمك اولان «اوتکار» مك» دن «اوتکاری») سبب و علت بیان ایدر، طولایی، اجلدن، بناءً علی : بوندن اوتوری = بوندن طولایی، بو اجلدن بو سببدن، بناءً علیه: نه‌دن اوتوری = نه‌سببه‌مبنی ؟

اوتوز { عد. اوچ کره اون، ثلثین .

اوتوزار { عد. بهرینه ویا بهر دفعه سنده اوتوز : جمله‌سنه اوتوزر غروش ویرلدی.

اوتوزلامق { فل. اوتوز یاشنه بالغ اولمق : او. رادہ ارککلر اوتوزلا مینجه اولنمزلر .

اوتوزلق { ص. ۱. اوتوز قسمدن آرشین یاخود قاریش ویا دیکر براولچی ایله اوتوز بوینده و یا اکنده بولنان : اوتوزلق دیرك، تختہ. ۳. اوتوز غروش یا پاره وسائره دکرنده اولان : اوتوزلق چوخه. ٤. اوتوز یاشنده بولنان : اوتوزلق برآدم. = س. اوتوزقسمه منقسم مثلااوتوز غروش ویا پاره قیمتنده سکهٔ صحیحه ویا موهومه واعتباریه : بوکا بر اوتوزلق ویره‌یم می؟

اوتوزنجی { ص. یکرمی طقوزدن صکره کلن، اوتوز درجه ومرتبه‌سنده بولنان : آیك اوتوزنجی کونی؛ هجرت نبویه‌نك اوتوزنجی سنه‌سی؛ یوز اوتوزنجی الخ .

اوتوسیز { یا اوتیسز. ص. صیحاق دمیرله پرداخت ایدلمه‌مش، اوتولنمه‌مش (چماشیر و سائره) .

اوتوش { با : اوتش .

اوتوتلتمك { فع. ۱. صیحاق دمیرله پرداخت ایتدیرمك : بو چماشیری کیمه اوتوتلتملی؟ ۲. دری ویاحیوانك توکلرینی یاقدیرمق .

اوتولمك { یا اوتولهمك. فع. ۱. صیحاق دمیرله پرداخت ایتمك، اوتودن کچیرمك : چماشیری اوتولدی. ۲. قیزغین دمیرله توکلرینی یاقوب تمیزلمك : پاچه‌لری اوتولیوب حاضر صالار. ۳. (چیقیق کیکی) یرینه قومق، تحییر ایتمك. (بو اوچنجی معنا ایله استعمالی بزچه متروکدر.)

اوتولمه { س. اوتولمك فعلی. با: اوتولمك .

اوتولنمك { فل. فع. ۱. صیحاق دمیرله پرداخت ایدلمك، اوتودن کچیرلمك : چماشیرك هپسی اوتولندی. ۲. قیزغین دمیرله توکلری یاقیلوب تمیزلنمك : پاچه‌لر دها اوتولنمدی. ۳. آتشده‌ویاآلوده آلازلانمق. ٤. (حیوان) قضاءً توکلرینی یاقق : بو کدی نره‌ده اوتولندی ؟

اوتومه { س. آتشده آلازلنمش تازه بغدای که بدویلرك یك سودکاری شیئدر، فریك .

اوتون { س. عفو، صفح، مغفرت. (بزچه متروك ایسه‌ده، احیاسی الزم کوزل بر لغتدر.)

اوته { ظم. («او» اسم اشارتیله مکان بیان ایدن «ته» یاخود «تا» اداتندن مرکب. چ : اوتا.) ۱. اوزاقده، اوزاقجه، محلك بعیدینه اشارت ایچوندر، قرینه اشارت ایچون اولان «بری» مقابلی : اوته‌ده اوتور؛ اوته یه کیت. ۲. دها اوزاق، دها ایلری اولان یر : اورایه قدر بیلیرم اوته سنه قاریشماز؛ ۷۵ عرض جنوبیسنك اوته سی مجهولدر. ۳. بر شیئك آرقه‌سنده بولنان، ماوراء : دکیزك اوته‌سنه کچمك؛ چایك اوته سندن کلمك. = ظز. زمان بعیده اشارت ایچوندر، اسکی واوزاق زمان : اوته‌دن، اوته‌دن بری = اسکیدن، اسکیدن بری، من القدیم. = ص. ۱. دیکر، اوزاقجه بولنان : اوته کون = اوزاقجه بولنان، یك یقین اولیان برکون، بر قاچ کون اول. ۲. اوبر طرفده‌کی : نهرك اوته یاقه‌سی؛ اوته طرف . || اوته اوته‌ده بریده = شو بو، مختلف شیئلر : اوته بری آلمغه کیدیوردم. || اوته‌ده بریده = شوراده بوراده، مختلف یرلرده؛ اوته سنده برسنده = مختلف محللرنده. || اوته‌سنه وارمق = یك ایلری کیتمك، حدی تجاوز ایتمك. || اوته‌سی بری ایتمك = تسویه ایتمك، یوله یاتیرمق. اصلاح ایتمك .

اوته‌کی { ص. ۱. اوزارق، دها اوزاقجه بولنان، دیکر برینه نسبتله اوزاق اولان، بعیده اشارت ایچون اولوب قریبه مخصوص اولان «بریکی» مقابلیدر : بریکنی بیلیرم لکن اوته‌کی کیم ؟ ۲. دیکر، بشقه، اوبر : اوته‌کی ایش نصل اولدی؟ اوته‌کی اوه نقل ایده‌جکز. || اوته‌کی بریکی = مبهم اشخاص. خلق : اوته‌کی بریکی کلیر .

اوتی { اوتیلمك وسائره. با : اوتو وسائره .

اوتان { سند. جم. عر. [فد : «وش» بزچه غیرمستعمل] بتلر، اصنام : عبادت اوثان، کسر اوثان .

اوج { سند. عر. (فا. «اوك» دن معرب) ه. سیارات محرکلرینك مرکزدن اك اوزاق نقطه‌لری. مقابلی : حضیض. || مج. بر شیئك نهایت درجه‌سی، اك عالی مرتبه‌سی : اوج اقبالنه واصل اولمشیدی. اوج بالادخی دینلیر .

اوج { س. ۱. بر شیئك سیوری تپه‌سی : ایکنه، مزراق، قازیق اوجی. ۲. کنار، طرف، یان : دنیانك بر اوجنده، کوزك اوجی. ۳. صوك، غایت، منتها : اوجی اورته‌سی بللی دکل. ٤. کوشه، بورن : قره‌نك دکیزه کیرمش بر اوجی. ٥. باش، تپه : همه اوجی، چیان اوجی. ٦. مج. سبب، وجه، یوز : طمع اوجندن بلایه دوشمك. || اوج اوجه = طولاً متصل : دیرکلری اوج اوجه دیزمك. || اوجدن اوجه = افراطدن تفریطه. || بر اوجدن بر اوجه = بر یاندن بر یانه، بوینه. || اوجنی اورته‌سنی بولمق = کسدیرمك، قرار ویرمك. || ایپ اوجی = سررشته، اماره، وسیله. || ایپ اوجی

ویرمك = سبیبت ویرمك، بهانه اتخاذ اولنه‌جق بر حرکتده بولنمق. || باش اوجی = یاتان آدمك یاصدیق طرفی: وجه. قرب، یان: باش اوجنه دیکلمك، باش اوجندن آیرلماق. || اوجنی بولمق = حل وفصل ایتمك؛ اوجی بولنماز = حل و فصلی مشکل؛ پایانسز. || بورن اوجی = قهب: بورنك اوجنده‌در = پك یقیندر. || دیلك اوجنده = در خاطر ایدیلوب تام سویلنه‌جك وقتده قاچیریلان برشی؛ حقنده ایراد اولنور: اونك اسمی دیلك اوجنده‌در. || اوجنی قاچیرمق، اوجنی آلتنده قاچیرمق = حسابی شاشیرمق، ضرر، افلاس ایتمك. || قلم اوجی = صاپه طاقیلان دمیر قلم. || اوج ویرمك = ۱. ظهور ایتمك، کوزکمك. ۲. بیتمك، سورمك، نابت اولمق.

اوج { س. ۱. انتقام، ثار: اوج آلمق = انتقام آلمق، اخذ ثار ایتمك. ۲. بحث، اوکدول، یادس: اوج طوتمق.

اوجا { یاخود اوجه س. قویروق صوقوی، متمدك اوستنده. کی کیك، تعلبه.

اَوجاع { سند. جـ. عر. فد: وجع. با: وجع.

اوجاق { س. [یلکه «اوت» دن] ۱. آتش یاناں یر، کانون: اوطه، مطبخ اوجاغی؛ اوجاق باشندن آیرلماز. ۲. طوماںك چیقمسیجون دیوار ده آچلمش دلیك وطامدن یوقاری چیقان باجه: اوجاقلری تمیزللی؛ اوجاق سوپورکه‌سی. ۳. معدنجیلرك معدن اریتکلری، قالخانه. ٤. کیرج یاقدقلری یر، کیرج فرونی: کیرج اوجاغی. ٥. طاش و معدن چیقارمق ایچون آچیلان چقور ویا قبو: طاش اوجاغی، معدن اوجاغی. ٦. تحت الارض اولان صو یولی ولغم وسائره‌نك مختلف محللرنده یاپیلان باجه‌لرکه آچیلوب قپانیر: صو یولی، لغم اوجاغی. ۷. بانجه‌نك بر جنس سبزه زرعنه آیرلمش واطرافی یو. کسلدیلوب چقور قالمش تارله‌سی: باطلیجان، خیار اوجاغی. ۸. مج. آتشی سوکمنز خاندان، بیوك عائله: روم ایلینك الٰ معروف اوجاقلری. ۹. مرتب صنف عسکری: یکیچری اوجاغی. || اوجاق چکر. که‌سی = اوراق قوشی. || اوجاق خلق = سابقده پیاده عسکری. [سواری یه بلوك خلق دیرلردی.] || اوجاغه دوشمك = انجا ایدوب حمایه ومصاحبت ایتمك: اوجاغکزه دوشدم. || اوجاق سوکندیر. مك، اوجاغه انجیر دیکمك = بر عائله‌نك محوینه سبب اولمق.

اوجاقجی { س. اوجاقلری سو. پوروب تمیز لمکله کچینن آدم، اوجاق سوپوریجی.

اوجاقجیلق { س. اوجاقلری سو. پوروب تمیز لینك حال وصفتی، اوجاقجی صنعتی.

اوجاقلق { س. ۱. مطبخك آتش یاناں یری، مطبخ اوجاغی. ۲. دومان چیقمق ایچون چاتیده آچیلش بیوك باجه. ۳. ایری کراسته، تمل دیرکی. ٤. سابقده ارثاً انتقال ایتمك اوزره برینه ویریلن وظیفه و مالکانه. = ص. اوجاغه مخصوص ویا منسوب ومتعلق. || اوجاقلی دمیر = جان قورتاران دمیری، بیوك لنکر.

اوجالامَق { فل. اوجه کیتمك، یوکسکه چیقمق.

اوجرا { یاخود:

اوجراق { ص. بك اوجده وکناردده بولنان: اوجرا بر یردر. [عربی ظنیله هجراء یازلمسی خطادر.]

اوجِرمَك { فل. بحث ایتمك، یادس طوتمق.

اوجِشمَك { فش. بریله بحث ایتمك، یادس طوتمق.

اَوجِك { و:

اَوجِگز { س. کوچك خانه، فقیرانه او.

اَوجگیر { ص. فا. اعر. اوج = م. فا. گرفتن = طوتمق] الك یوکسك درجه‌یه واصل اولان، الك بالایه چیقمش.

اوجلی { ص. اوجی اولان، تپه‌سی سیوری بولنان.

اَوجُمَند { س. [فا. «انجمن» دن غلط] طوپ، یغین، کومه، طوپلانه: کلك براوجمند اولدیلر. = ص. طوپلی، اداره‌لی، اوینی منتظم طوتان: اوجمند بر قادین. [بو ایکنجی معنا هم «طوپ وطوپلی» معناسندن هم ده «او» دن مشتق ظن اولنمسندن تولد ایتمشدر.]

اوجوز { ص. بدل وثمنی آز او. لان، پهالی ضدی، رخیص، اهون: ذخیره یوسنه پك اوجوزدر = ح. ۱. آز بدل مقابلنده، اهون اولهرق: بوآدم پك اوجوز آلمشکز؛ بوآدم اوجوز صاتار. ۲. مج. آز زحمتله، پك قولای: اوجوز قورتلدق.

وجوزجی { ص. ۱. اوجوز { مال صاتان (صاتیجی) ۲. اوجوز شیئلر آرایوب صاتین آلان آدم.

اوجوزلاتمَق { یا اوجوز. لتمق. فت. فیاتنی ایندیرمك، اوجوز صاتمق.

اوجوزلامَق { یا اوجوزلمق. فل. اوجوز اولمق، فیاتی تنزل ایتمك، اهون صاتلمغه باشلامق: چیلك خیلی اوجوزلامش.

اوجوزلق { س. آشاغی فیاتله صاتلمه، رخص، اهونیت: محصولاتك اوجوزلغی فیض و برکتدندر. = ص. هر شیئك و علی الخصوص احتیاجات ضروریه‌نك آشاغی فیاتله صاتلدیغی (یر): آناطولینك ایچ طرفلری اوجوزلقدر.

اوج { عد. ایکیدن صکره اولان صایی، ۳، ثلثه، سه: اوج کشی، اوچ کون؛ اون اوچ ۱۳. یکرمی اوچ ۲۳، یوز اوچ؛ اوچ یوز. با: اوچیوز؛ اوچ بیك = اوچ کره بیك ۳۰۰۰ || اوچ آیلر = رجب ایله شعبان ورمضان. || اوچ آیلق = اوچ آیده برایدیلن واوچ آیه مخصوص: اوچ آیلق حساب، اوچ آیلق آبونه؛ اوچ آیلق چوجق. || مج. اوچ انباردلی = اوچ انباری اولان، ویا اوچ صره طوپ محلی اولان حرب کمیسی. || اوچده بر = برشیئك منقسم اولدیغی اوچ قسم ویا حصه‌سندن بری، ثلث. || اوچ قات = برشیئك اوچ مثلی، اوچ اوقدر اولان: بو تارله اوته کندن اوچ قات بیوکدر؛ اونك اوچ قاتیدر. || اوچ قاتلی = اوچ درجه‌لی، اوچ طبقه‌لی: اوچ قاتلی براو. || اوچ کوشه‌لی = اوچ کوشه‌سی اولان شکل ویا جسم، مثلث.

اوچار { ص. اوچان، طیران ایدن، غازه تحول ایدوب هوایه قاریشان: اوچار روحلر، مایملر.

اوچاری { ص. [«اوچار» دن اولوب. آخرنده کی «ی» تخصیص ایچون شاذ بر اداتدر.] پك حشاری، نهایت درجه‌ده چابقین: اوچاری چاپقینلردندر.

اوچاق { ص. صارلان، صارماشان { (نبات).

اوچَر { عد. هر برینه ویا هر دفعه‌سنده اوچ: تارله‌نك محصولندن جمله‌سنه اوچر کیله دوشدی: اوچر اوچر آرایه‌لره بیندیردیلر.

اوچرتمَق { یاخود اوچورتمق. فت. ۱. اوچمه‌سوق واجبار ایتمك ویا سربست براقمق. ۲. چوق مدح وثنا ایتمك، عیوقه چیقارمق. ۳. سرعتله کوندرمك، چابق یتیشدیرمك: خبر اوچورمق. ٤. چالمق، چاربمق: کتابلرمزی برر برر اوچریورلر.

اوچُروم { س. بك صارب ودیك محل، یار، یارلی یر: اوچرومدن دوشمك، یووارلانمق.

اوچُروملق { ص. اوچ روم ویارلری چوق: اوچروملق یر. = س. اوچروملری چوق یر.

اوچُرومِلی { ص. اوچوروم ویارلری چوق (محل): اوچرومللی یر.

اوچشمَق { فش. ۱. برلکده وبر برلرینه فاریشه‌رق اوچمق: قوشلر اوچشیورلردی. ۲. قادلری اوره‌رق تلاشله اوچمق: اوردك اوچشیور.

اوچقونمَق { یا اوچقونمق. فل. اورکمك، توحش ایتمك.

اوچقور { س. [«قور» تقه. قوشاق دیمك اولمغله اوره‌رق برشیئك تپه‌سنی آلوب کوتورمك. ٤. بیقوب تخریب ایتمك، نابدید ایتمك. ٥. برشیئی کال سرعتله آلوب میداندن یوق ایتمك.

اوچُرتمَه { یا اوچورتمه. س. چوجقلرك اوچنه ایپ باغلایه‌رق روزکار یاردیمیله هوایه اوچوردقلری معروف اویونجاق.

اوچُرمَق { فت. ۱. اوچمه‌سوق واجبار ایتمك ویا سربست براقمق. ۲. چوق مدح وثنا ایتمك، عیوقه چیقارمق. ۳. سرعتله کوندرمك، چابق یتیشدیرمك: خبر اوچورمق. ٤. چالمق، چاربمق: کتابلرمزی برر برر اوچریورلر.

اوچُروم { س. بك صارب ودیك محل، یار، یارلی یر: اوچرومدن دوشمك، یووارلانمق.

اوچُروملق { ص. اوچ روم ویارلری چوق: اوچروملق یر. = س. اوچروملری چوق یر.

اوچُرومِلی { ص. اوچوروم ویارلری چوق (محل): اوچرومللی یر.

اوچشمَق { فش. ۱. برلکده وبر برلرینه فاریشه‌رق اوچمق: قوشلر اوچشیورلردی. ۲. قادلری اوره‌رق تلاشله اوچمق: اوردك اوچشیور.

اوچقونمَق { یا اوچقونمق. فل. اورکمك، توحش ایتمك.

اوچقور { س. [«قور» تقه. قوشاق دیمك اولمغله

اصلی : ایچ قورـ داخلی قوشاق، یاخود اوچ قورـ اوجی ایشلمه‌لی قوشاق اولسه کرکدر.) اسکی طرزده شلوار وایچ طونسه کیه‌یلوب بلده باغلانان اینجه قوشاق، شلوار بند .

اوچقورلق { س. ۱. اسکی طرز- ده شلوار وطونك یوقاری اوجنده اوچقور کیه‌مکه مخصوص اولوق . ۲. کیسه وطور- به‌نك آغزینی باغلایه‌جق غایط ن وباغنك کچمسنه مخصوص اولوق. ۳. اوچقور کیه‌مکه مخصوص اوجنده غایطاندن حلقه‌سی بولنان دکنکجك .

اوچقورلی { ص. اوچقورله باغلا- نیر (طون وشلوار).

اوچقون { س. آتشدن اوچان آتش پارچه‌جکی. قیملجیم . مر.

اوچلَتمك { و :

اوچلَشدیرمَك { فه. اوچه ایلاغ ایتمك : سز باغچوانلری اوچلتمشکز .

اوچلَشمَك { فل. اوچ عددینه بالغ اولمق : اونك چوجقلری اوچلشدی .

اوچلِك { ص. ۱. اوچ غروش وسائره قیمتنده اولان : اوچلك باصمه . ۲. اوچ آرشین یاقاریش وسائره بوینده ویا اکنده اولان : اوچلك دیرك. ۳. اوچ شیئدن مرکب. اوچ قسمه منقسم. = س. اوچ غروش وسائره قیمتنده صحیح ویا اعتباری سکه : بر اوچلك ویره‌یمی ؟

اوچلَمَق { فل. اوچمق فعلی اجرا اولنمق : هوا اولیسان پرده اوچلمق ممکن دکلدر: قناد- سز اوچلیرمی .

اوچلَمَك { ۱. یاخود اوچله‌مك. فه. ۱. اوچه ابلاغ ایتمك : آتلری اوچلدم. ۲. اوچه بولمك، اوچ قسمه تقسیم ایتمك . ۳. اوچه بوکمك. اوچ قات ایتمك : خلاطی اوچلمك. ٤. (اراضی یی) محصو- لاتك ثالثی آلمق شرطیله چفتچی یه کرا ایله ویرمك : چفتلکنی اوچلدی .

اوچلَمه { ص. اوچه بوکلش، اوچ قات : اوچله خلاط .
= س. ۱. برجنس اوفق یونجه . ۲. طقوزر طاشله اوینانیلیر معروف اویون، طقوزجین .

اوچلی { ص. اوچ قسمدن مرکب، اوچ بلوکه منقسم ویا اوچ نشان وعلامت وسائره‌یی حاوی، ثلاثی = س. اسقامه‌یه‌ل کاغدلرینك اوچ بنکایسی : قره ماچه‌نك اوچلیسی. اسپاتینك اوچلیسی .

اوچماق { س. جنت، بهشت، فر- دوس . (احیاسی لزم متروکاتندندر.)

اوچمَق { مض. : اوچار. فل. ۱. هوایه قالقوب کیتمك. طیران ایتمك : قوش اوچدی. ۲. غاز ویا بخار حالنه کچوب هوایه قالقمق، تبخر. تصاعد ایتمك : بوسوت قاینایه قاینایه اوچدی . ۳. زائل اولمق. صیه- یلوب کیتمك. محو اولمق : رنکی بکزی اوچش . ٤. چالیشمق، آشیرلمق. نابدید اولمق : ایکی کون کتبخانه‌می آچیق براقمله کتابلرمك یاریسی اوچدی. ٥. یاردن. او- چورومدن یووارلانوب دوشمك: کوپرینك اوستندن اوچوب کیره دوشدی. ٦. زیاده قوشمق، پك سرعتله کیتمك : هجوم قومانده‌سی ویرینجه سواریلر اوچوب کوز- مزدن نهان اولدیلر. ۷. چاپقینلقده پك ایلری وارمق، اوچاری چاپقین اولمق .

اوچمه { س. اوچمق فعلی. طیران.

اوچینجی { عه. ایکنجیدن صکره کلن، ۳ درجه‌ده بولنان، ثالث : اوچنجی کون، سوقاغك اوچنجی اوی، اوچنجی رتبه‌دن نشان مجیدی: اون اوچنجی؛ اللی اوچنجی: یوزاوچنجی.

اوچنجیلِك { س. اوچنجی درجه، اوچنجی اولمه : صنفنده اوچنجیلکی قزاندی .

اوچیمَق { یا اوچمق. فل. اورکمك.

اوچورمَق { اوچورم وسائره با: اوچرمق وسائره.

اوچوق { س. جنت، بهشت، فر- دوس . (احیاسی لزم متروکاتندندر.)

اوچوقلامَق { فل. (طوداق) جمادن قیار- جقلر پیدا ایتمك : طوداقلری اوچوقلامش .

اوچیجی { ص. اوچان، طیران ایدن : قوش اوچیجی برجیواندر .

اوخ { د. ۱. سوینجه ویر زحمت یغنه دلالت ایدر : اوخ ! حمد اولسون ! بوکون ایجه‌یم : اوخ نه کوزل روزکار اسیور! اوخ! نه لطیف هوا! ۲. تلطیف ونوا-

زش وتشویق مقامنده قوللا- نیلیر : اوخ ! بنم اوغلم ! ٤. بشقه‌سنك وعلی الخصوص نصیحت دیکلمینك باشنه کلنه رغماً ممنونیتی بیان ایدر : اوخ اولسون !

اوخشامَق { فه. بکزتمك، مثلی یاپمق، تقلید ایتمك.
= فل. بکزمك، مشابه اولمق، آکدیرمق .

اوخشاش { س. بکزه‌یش، مثل، مانند . مر.

اوخشامَق { فه. ۱. سومك، تلطیف ونوازش ایتمك : چوجقلری چوق اوخشامق تربیه‌لرینی بوزار. ۲. برشیئه جزئیجه بکزه‌مك، آکدیرمق : موسك لذتی قاوونك لذتنی اوخشار .

اوخشامه { س. تلطیف، نوازش: اونك اوخشامه‌سی اویله‌در.

اوخشامق { فع. سومك، تلطیف ونوازش اولنمق : بوچوجق اوخشامه قلز .

اوخشایش { س. اوخشامق فعل وطرزی، تلطیف، نوازش : اونك اوخشایشی تحفدر.

اود { با : اوت .

اود { س. قره‌جکرك یاننده بولنوب معده‌یه دوکدیکی صفراء دینلن آجی بر ماده‌یی حاوی محفظه‌جق، صفراء، زهره، مرا-ره قاوغی . || مج. جسارت، شجا- عت. || اودی قوپمق، پاتلامقـ پك زیاده قورقمق .

اود { س. [اصلی هندجه‌ده ایدـ] یاناركن کوزل بررایحه نشر ایدن معروف بر آغاج که هنددن کلیر، اود آغاجی. عر. عود .

اَوداء { سف. ج. عر. [فد : «ودید» لسانمزده مستعمل دکلدر.] احبا، اخلاء، دوستلر، احباب، محبان .

اودَتمَك { فه. تأدیه ایتدیرمك، تضمین ایتدیرمك، بدلنی ویردیرمك : قیردیفکز جامك آچه‌سنی سزه اودتمه جکلردر.

اودَشمَك { فش. بربرینه تأدیه ایتدیرمك، هرکس بورجنی ویرمکله آله‌جق ویره- جك قالمامق، حسابلاشمق، اونکله اوده‌شیرز بز.

اودَك { س. برزیانك بدلنی تأدیه ایتمه، تضمین .

اودَلك { ص. قورقاق، جبین، یورکسز، زهره‌چاك .

اودَمَك { یاخود اوده‌مك . فه. ۱. ویرمك، تأدیه، ایفا ایتمك : بن بورجمی اوده‌دم . ۲. بدلنی ویرمك، تضمین ایتمك : بن قیرارسه‌م اودرم .

اودَمه { یا اوده‌مه. س. ۱. ویرمه. تأدیه، ایفا : اونك اوده- مه‌سنه قالیرسه . ۲. تضمین : بوزیانی کیمك اودمه‌سی لازم کلیر ؟

اودَنمَك { فع. ۱. ویرلمك، تأدیه‌و ایفا اولنمق : بوقولای اودنیر بربورج دکلدر. ۲. بدلی ویرلمك، تضمین اولنمق : بوزیان اودنمك اقتضا ایدر .

اودَنمه { س. و :

اودَنیش { س. بر بورج ویازیانك تأدیه وایفا و یاخود تضمین ایدلمسی، بونك اودنمه‌سی اودنیشی نه صورتله اوله‌جقدر ؟

اودون { س. (آتش دیمك اولان « اوت » دن) ۱. یاـ نوب آتش حاصل ایتمك اوزره کسلش آغاج، خطب، هیزم : اودون کسمك، اودون یارمق ؛ اودون کمور. ۲. دیرك، طیاق، دسنك : قیواودونی . ۳. طیاق، ضرب : یارامازه اودون کرك . || مج. اودون، میشه اودونیـ اودون کبی آدم، تربیه‌سز قبا وقالین قفالی .

اودونج { س. عینی ویامثلی اعاده اولنمق اوزره وبریلن ویا آلنان آچه وسائره، عاریت، قرض، دین : اودونج آلمق ـ استقراض، استدانه ایتمك ؛ اودونج ویرمكـ اقراض، ادانه ایتمك .

اودونجی { س. اورماندن اودون کسوب نقل وفروخت ایدن ویا بشقه‌لرینك قطع ونقل ایتدکلری اودونلری پیغوب صاتان آدم، حطاب .

اودونجیلق { س. اودونجی صنعتی.

اودوناق { س. اودون بریکدیر- یلوب پیغیلان یر، اودون انباری ویا اسکله‌سی: بو اوك اودونلغی کمورلکی یوقیدر ؟

اوده { س. با : اوطه .

اوده‌لِك { ص. آجی مزاجلی (آدم) .

اوده‌مك { اوده‌مه، اوده‌یش . با : اودمك وسائره.

اَودِيه { سذ. ج.عر. فد: وادى. با: وادى.

اور { س. بدن انسانك مختلف پر. لرنده چيانسز والتهابسز اولهرق حاصل اولان شيش، تومسك: ات اورى = طامار اورى، ياغ اورى. || آغاج اورى = اشجارده حاصل اولان تومسك.

اور { س. تق. خندق، اوكى خندقلى طوپراق طابيه؛ اوربكى = استحكام محافظى؛ اور قازمق = استحكامه كيرمك. — اورخان‌ده بوندندر.

اور { س. تق. ياغمه سد، صنعى حائل وحد فاصل، حواله، پرده.

اورا { ح. اوره‌جق كبى حاضر اوله، شاهينك شكاره هجوم ايتمك اوزره قبارمه‌سى: اورا طورمق. (نداكبى دخى قوللانيلوب، آوروپاليلرك هورا Hourra صداسى دخى بوندن مأخوذ در.)

اورا { ياخود اورا س. تق. حدود نشانى، حدوده علامت اولمق اوزره يوكسلديلن تپه.

اورا { ظم. محلك بعيدينه اشارت ايچوندر، اوبر، اوصحل، اوجهت، بورا مقابلى: اورا آدملرى هپ اوزون بويلى اولور؛ اورانك ميوه‌لرى مشهوردر. — اكثريا حروف الصاقله برابر قوللانيلير: اوراده، اوردن اوراجه، اورايه، اورايه قدر. — مالكيت بيان ايدن ضمائر شخصيه‌يه اضافتى حالنده اسم اولوب، يرنه محل وجهت معناسنى محافظه ايدر: اورام آغربور؛ اوراكزده براوفق شيش واردر؛ اوراسى مملكتك اك كوزل يريدر: اصل ايشك مشكلى اوراسيدر = اوجهتدر: اوراسنى دوشونملى؛ اورالرى = اوجهتلر، اوبرلر. || اوراجقده = تا اورا. ده. (بوتصغير محلنى تحديد ايچوندر.)

اوراتمق { ياخود اوراتمق. فد. تكميل سيلوب سوپور. مك، يبوب يتيرمك، اوراق كچمش كبى تميزليوب اثر براقمامق. مر.

اَوراد { سذ. ج. عر. فد: ورد. با: ورد.

اوراده { اورادن وسائره. با: اورا.

اوراق { س. (« اورامق » فعلندن) ١. طرپانك كوچكى، محصاد: بواوراق هيچ كسميور. ٢. اكين يچمه، حصاد: كويلير شمدى اوراقله مشغولدر. ل. ٣. حصاد وقتى، موسمى: اوراقده اودهمك اوزره پاره استقراض ايدرلر. || اوراق بوجكى = اغستوس بوجكى، جراد. || اوراق قوشى = اوراق بو. چكنك بيوجكى. چرتلاق، اوجاق چكركه‌سى، جرجر، چرلاق دخى انواعيدر. || اوراق سيكيرلى = آر. قه‌سى چوكوك اولمغله يوكه كلن (بيكير).

اَوراق { سذ. ج. عر. فد: ورق. با: ورق.

اوراقجى { س. اكين بيچن، اورانله اكين يچمه. رك بونك اجرتيله كچينن رنجبر.

اوراقلامَق { فد. اوراقله اكين يچمك، محصولى اوراقله كسوب طوپلامق، حصاد ايتمك.

اورالى { ص. اومملكت، اوصحل اهاليسندن اولان: بو ذات اورالى ميدر؟

اَورام { سذ. ج. عر. فد: ورم. با: ورم.

اورامَق { فد. تق. ١. طوپراقدن خندق وطابيه ياپمق. ٢. اولچوب بيچمك. ٣. اوراقله بيچمك، حصاد ايتمك. مر.

اوران { س. تق. ١. بيچمه، بيچيم. ٢. اولچى، مقياس. ٣. بيچيم، اندام، تناسب، يافيشيق. ٤. تخمين، كشف. (تركى باعث تأسف عظيم اوله. جق متروكاتدندر.)

اورانسز { ص. بيچيمسز، تناسب، سيمسز، ياقيشيقسز، خنطل. مر.

اورانسزلق { س. بيچيمسزلك، ياقيشيقسزلق، عدم تناسب.

اورانغ اوتانغ { س. Orang-Ou-tang ملايى لسانندە بيان آدمى ديمكدر) نسناس دينلن بيوك ميمونك انواع اربعه‌سندن برى‌كه هندچينى ايله اوجوارلرده‌كى جزايرك طاغلرنده واورمانلرنده بولنور.

اورانلامَق { فد. ١. اولچمك. ٢. كشف و تخمين ايتمك، بها بيچمك، تقدير ايتمك. ٣. تصور و تصميم ايتمك. مر.

اورانلى { ص. بيچيملى، متناسب، اندامل، ياقيشيقلى. مر.

اورپَرمَك { فل. اوركمه‌دن تويلر فالقوب ديكلمك ودرى ايكنه ايكنه قبارمق، اقشمرار، ازبزار ايتمك: وجودم، تويلرم اورپردى.

اورپَرمه { س. اوركمه‌دن تويلرك ديكن ديكن فالقمسى و درينك ايكنه ايكنه قبارمه‌سى، اقشمرار، ازبزار.

اورت { كتم، اخفا. ياكز شو تعبيرده مستعملدر: اورت باس ايتمك = بر قباحتى انظار عموميه‌يه دوشورميه‌رك وطوپورميه‌رق ستر واخفا ايتمك.

اورتاق { س. ص. (« اورتمه » دن) ١. شريك، مشترك، تجار. رتده ويا ديكر بر ايشده حصه. مند وشريك اولان آدم؛ اورتاق اولمق = عقد شركت ايتمك، بر شركتده داخل اولمق. ٢. بر قوجه‌نك متعدد زوجه‌لرندن هر برينه ديكرينه نسبتله اورتاق دينلير.

اورتاقلاشمَق { فل. اورتاق اولمق، عقد شركت ومشاركت ايتمك: هپسز اورتاقلا شيرسه‌ق بيوك بر دكان آچه‌بيليرز.

اورتاقلاشه { يا اورتاقلاشى. ح. اورتاقلقله، مشتركاً، بالاشتراك: اورتاقلاشه بر دكان آچه‌لم ويا بر چفتلك آلهلم.

اورتاقلق { س. شركت، مشاركت: اورتاقلق تجارتك روحيدر؛ اك بيوك ايشلر اورتاقلقله اولور؛ بنم بو ايشده اورتاقلغم يوقدر. || اورتاقلق ايتمك = عقد شركت، مشاركت ايتمك.

اورتانجه { ص. (« اورته » دن) اورتاده بولنان، اوسط، وسطى، اوچ شيئك وسطده واقع اولانى، ايكنجيسى.

اورتانچه { ياخود اورتا نسبه. س. چاپونيادن كله بر چيچك، چاپون كلى.

اورتديرمَك { فد. ١. اوستنه بر شيء آتديرمق، ستر واخفا ايتديرمك، صاقلاتمق، كيزلتمك. ٢. آچيق بر شيئك اوستنى قپاتمق، مثلا بنايه طام قودير مق: دها ياپى‌يى اورتديره‌مدم. ٣. جقور طولدرمق، قپاتمق: بوچقورلرى اورتديرملى.

اورتلمَك { فعل. ١. اوستنه بر شيء چكيلوب ستر اولنمق: دوشمه خالى ايله اورتيلور. ٢. كيزلنمك، كتم واخفا اولنمق، ميدانه چيقارلمامق.

اورتمَك { فد. ١. اوستنه بر شيء چكوب كورتمز ايتمك، ستر ايتمك: حيوانه چول، خسته‌يه يورغان اورتمك؛ ياغمور. لق بتون وجودينى اورتيوردى. ٢. صاقلامق، كيزلمك، كتم واخفا ايتمك. ٣. قپامق: قپويى، پرده‌يى اورتدى.

اورَتمَك { فد. (حيوانات و محصولاتى) يتيشدرمق، جوغالتمق، جنسلرينى آرتديرمق، انتشارينه سبب اولمق: ممالك عثمانيه‌ده مرينوس قويونلرينى واليوم مجهول برطاقم حبوبات صناعيه‌يى اورتمكه غيرت اولنليدر.

اورتَنمَك { فط. ١. اوستنه بر شيء آلوب ستر اولنمق: بر چارشفله، بر ياغمورلقله اورتنمدى. ٢. يوزينه نقاب ويا ياشمق طوتنمق. ٣. (قيز) قاچمغه باشلامق، فراجه ياشمق ويا چارشف پچه طوتنمق: يكى اورتنمش بر قيز. = فحـ. كتم و اخفا اولنمق، اورت باس ايدلمك.

اورتو { اورتولى وسائره. با: اورتى و سائره.

اورته { س. ١. ايكى اوجدن مساوى مسافه‌ده اولان محل ويازمان، وسط، ميان: يولك اورته‌سى، سنه‌نك اورته‌سى، كونك اورته‌سى. ٢. بر شيئك بتون كنارلرندن مساوى مسافه‌ده ياخود اوكا قريب محل، وسط، مركز: ميدانك، اوطه‌نك اورته‌سى. ٣. يارى، نصف، منتصف: قيشك اورته‌سنى بولدق؛ ذخيره‌يى اورته‌دن آيرملى. ٤. ميدان، صحن، آره: ايشى اورته‌يه دوكلى. ٥. يكيجرى او جاغنده طابور. ٦. دكيز آچيغى، آكين: اولو اورته. || اورته اوبونى = اسكى طرزده وميدانده اوينانيلان بر نوع قباتيلرو اوبونى. || اولو اورته = آچيقدن آچيغه، طوغريدن طوغرى‌يه بر شيء سويلمك ويا ياپمق. || اورته‌يه آلمق = هر طرفدن احاطه

و حصر یاخود محاصره ایتمك. || اورته‌سنی بولمق = تعدیل و تسویه ایتمك. || اورته‌یه دوکمك = هر شیئی میدانه چیقاروب حقانیت اوزره فصل دعوی ایتمك ایستمك. || اورته‌دن قالدیرمق = مفقود حالنه کتیرمك. || اورته مالی = مشترك مال. || اورته یازیجیسی = یکیچریلرده بلوك امینی. = ص. ۱. آرده، وسطده بولنان، وسطی: اورته پارمق، اورته قات، اورته دیرك. ۲. متوسط، معتدل، افراط و تفریط آره‌سنده اولان: اورته بوی. || اورته ایلچی = سفیر کبیرك مادونی اولان سفیر. || اورته حاللی = نه زنگین نه فقیر.

اورته‌لامق { فد. ۱. اورته‌یه، میدانه قومق. ۲. بر شیئك اورته‌سنه، وسطنه وارمق، نصفنی بولمق: قیشی اورته‌لادق. ۳. نصفندن، یاری یاری یه بولمك، اورته سندن آیرمق: کاری ایکی اورتاق آره‌سنده اورته‌لاملی.

اورته‌لامق { فعـ. اورته‌سنه وارملق، نصفی بیتمك: بو ایش اورته‌لاندی.

اورته‌لق { س. ۱. ساحهٔ زمین، بر یو زینك کورینن قسمی، آفاق: اورته‌لق آغاردی؛ اورته‌لق قرارادی؛ اورته‌لقده کیمسه یوق. ۲. خلق عالم، ناس: اورته لقده بر بیوك مسرت حکم سوریور. ۳. اوطه ویا اوك ایچی، اثاث بیتیسه‌نك هیئت مجموعه‌سی: اورته لغی بر آز طوپلایك.

اورتی { یاخود اورتو. س. ۱. اورتمکه یارایان هر شیء، پوشیده، ستر: قاریوله، مندر، ماصه اورتیسی: کعبهٔ شریفه اورتیسی = استار کعبه. ۲. خانه‌نك اوستنی اورتن چاتی واوکا مماثل شیئلر، یاغمور و کونشدن محافظه ایدن سپر، چارداق، سایه بان: بو بنانك دها اورتیسی یوق: اورتی آلتنده ایشلمك. || اگر اورتیسی = غلاشیه، خاشه. || باش اورتیسی = قادینلرك یاری مستوره و بردرجه یه قدر قراتی اولان آدملره چیقدقلری وقت باشلرینه آلوب چکه‌نك آلتنده باغلادقلری بز، نماز بزی. || یوز اورتیسی = پچه، نقاب.

اورتیجی { یا اورتوجی. ص. س. حامی.

اورتیلیز { یا اورتوسز. ص. اورتیلی اولمیان، اوستی آچیق، چپلاق، مکشوف: اورتیسز قاریوله، مندر، ماصه، او، آخور.

اورتیلی { یا اورتولی. ص. ۱. اورتلش، مستور، پوشیده: اورتیلی بر صندیق؛ اطرافی آچیق و اوستی اورتیلی بر محل. ۲. کیزلی، مکتوم: کیزلی اورتیلی بر شیء دکلدر. ۳. قپالی، مغلق: اوراسنی پك اورتیلی کچدی. || باشی اورتیلی ۱. باشنی اورتمش: باشی اورتیلی بر قادین کلدی. ۲. مسکوت عنه: او ایش باشی اورتیلی قالدی.

اورچین { س. ۱. اوریلان، قوریلان شیء. ۲. ابه اوریکسی.

اورچوق { س. ۱. معروف صو قوشی، مرغاب، وز. انواع کثیره‌سی واردر: بیسان، او، دکیز، کول اوردکی: سکلا. بی، مجار، کرزه، بوغرتلاق، اورچین، چیقیر یقچین، چین، دستره بورن، قادین، قاشیقچین، قیل قویروق، قره‌جه، کروان اوردکی: یشیل باش، الما باش، یاتقه‌اوردك؛ آنغیت اوردکی = آیاقلری پك کریده اوفاجق نوعی. ۲. خسته‌لرك یتاقدن قالقمقسزین صو دوکلرینه مخصوص اوردك شکلنده یعنی یونی براوجنده ویو. قاری یه مائل قاب. || اوردك ادالی = پایتاق. || اوردك باشی = لاجورده چالار زمردی یشیل. || اوردك بالیغی = یاصیجه بربالق. || ایلیجه اوردکی = راحته آلیشیق تنپرور آدم. || اور دك محبتی = احبابك مصائبنه ساده واه واه دیمکله اکتفا. || قازیرینه اوردك آلمق = آلدانمق.

اَوردِه { سند. جـ. عر. فـد: ورید. با: ورید.

اوردیرمق { فد. ۱. اورمکه سوق واجبار ایتمك، بر دیکری واسطه‌سیله اورمك: چوراب، آغ اوردیرمك؛ دیواری اوردیرمك. با: اورمك.

اوردینو { س. (یتا. Ordino) تجـ. ۱. داینك بعده امر ایده‌جکی یره تأدیه اولنمق اوزره یازیلان تحویل، امر وحواله. ۲. بر حواله قونشمنتو. سنك قومپانیا طرفندن دکیشه. یرلسیله کرکدن اشیایی چیقارمق ایچون ویریلن حواله.

اورس { س. اوزرنده دمیر وسائر معدنلری دوکدکاری دمیردن قالین وبر طرفی سیوری آلت که یره کومیلی بر کوتوکك وکوچکی بر دستکاهك اوزرینه قوندیرلمش اولور: سندان: دمیرجی، قیومجی اورسی.

اورسا { یا اورسه. س. (یتا.) ۱. کمینك صول طرفی، اسکله. ۲. کمینك روز کارك کلدیکی طرفه یاقین بر جهته دوندیرلمسی: کمی‌یی اورسا ایتمك. || اورسا آلاباندہ = یردن یره صوله دونمك. || اورسا یوجه = کاه صوله وکاه صاغه دونه‌رك یورمك.

اورسالامق { فل. بحـ. (کمی) صول طرفه، اسکله‌یه دونمك.

اورسه‌لمك { یا اورسه‌له‌مك. فد. ۱. اسکیمتك، بوزمق، پژمرده ایتمك: یولجیلق اثوابی اور سه‌لر. ۲. زده‌لمك، اورمق، یره‌لیوب بوزمق: حیوان آرقه‌سنده کتیرلمسی میوه. لری اور سه‌لر. ۳. طاقت براقمامق، قیریقلق ویرمك، ضعف ودرمانسزلغه اوغرامق: بو صیجه بنی چوق اورسه‌لدی.

اورسه‌لنمك { فط. ۱. اسکیمك، بوزلمق، پژمرده اولمق: بو اثواب اورسه لندی. ۲. زده‌لنمك، اورلمق، یره‌لنوب بوزلمق: میوه کوفه‌نك ایچنده اورسه‌لنمش. ۳. طاقتی توکنمك قیریقلغه وضعف ودرمانسزلغه دوچار اولمق: بر صیجه‌دن بو قدر اورسه‌لنمك.

اورش { یا اوروش. س. ۱. اورمق فعل وطرزی، ضربه: اونك اورشی آدمی سقط ایدر. ۲. حرب، ضرب، مضاربه: آره‌لرنده بر اورش اولمش.

اورشدیرمق { یا اوروشدیرمق. فد. ۱. محاربه ومضاربه ایتدیرمك. ۲. دوگیشدیرمك، کورشدیرمك: قوج، خروس اورشدیریورلر.

اورشمق { فش. ۱. دوگیشمك، مضاربه ایتمك: مبادئه نهایتنده اورشمه باشلادیلر. ۲. غوغا، محاربه، جنك ایتمك: مذاکرات صلحیه نتیجه‌پذیر اولمیوب طرفین یینه اورشمه باشلادیلر. ۳. کورشمك: ایکی پهلوان، قوج، خروس اورشیور.

اورشمه { س. ۱. دوگشمه، مضاربه. ۲. غوغا، محاربه. ۳. کورش.

اورغان { س. قالین اپ، ایچه خلاط.

اورغانجی { س. اورغان دینلن ایچه خلاطلری یعنی قالین ایپلری یاپوب صاتان ایشچی.

اورغون { ص. ۱. اورلمش، مجروح: اورغون بر آدم. ۲. مصاب، دوچار: عشق اورغونی. || سوت اورغونی = سوت طوقنمقدن خسته‌لنمش (چوجق). = س. ۱. یاره، جریحه: اکر اورغونی. ۲. سوری ایله تصادف اولنوب اطرافی صاریله‌رق ایدیلن آو، سورکون آوی: اورغون آوی. ۳. (کاغد اویونده) طالعك مساعده‌سیله ویاعجمی آرقه‌اشاره راست کلمکله اورغون آوی کبی جلهٔ آچه‌سنی طوپلامه: اورغونه راست کلمش.

اورغونلق { س. ابتلا، دوچار اولمه.

اورف { س. اعر. «عرف» دن غلط] قورقو، دهشت، تهدید.

اورفلمك { یا اورفله‌مك. فد. قورقوتمق، تهدید ایتمك.

اورك { س. یاپی، بنا، معمارلغه متعلق ایش وسوس. || اورك ایی = چرپی، حذا ایی، دیوارجی پرسه‌سی.

اورکتمك { یا اورکنوتمك. فد. آکسیرین قورقو. دوب صیچراتمق: اوکلرینه چیقان آت قیونلری اورکتدی. || آغاجی اورکتمك = اوجلرینی قیریوب بودایه‌رق چوق اوزامه. سنه مانع اولمق.

اورکك { ص. چابق وهرشیئدن قورقوب بردن یره صیچرایان، متوحش، رمیده: اورکك آدم، آت، حیوان.

اورککلك { س. چابق وهرشیئدن قورقوب بردن یره صیچرایان انسان وحیوانك حالی، توحش.

اورکمك { فل. ۱. آکسزین برشیئدن قورقوب بردن یره صیچرامق: بو آت چوق اورکر؛ وحوشك جمله‌سی انساندن اورکر. ۲. چکمك، اوزاقلاشمق، اجتناب وتباعد ایتمك: اوبوندن چوق اورکرم. ۳. (نباتات) محصولی شاشمق، دوکمك: بوشفتالی آغاجی بوسنه اورکدی.

اورکندی { س. بردن یره چو. کن قورقورعشه.

اورکنوز { س. (یونا. Orca) استاوریت آزمانی دینلن بیوك بر جنس بالیق.

اورگو { یا اورغ. س. ۱. او. رلمش صاچی، صفیره: صاچنی بر، ایکی اورکو اورمش. ۲. اورلمش شیء، شریت وسائره. || سیکیراورکوسی = سیکیرالیافی.

اورگوج { س. ۱. دوه‌نك آرقه. سنده‌کی تومسك، سنام: بر، ایکی اورکوجلی دوه.. ۲. بوکا بکزرهرنوع تومسك: آیاق، بورن‌اورکوجی. ۳. تپه، چیقندی = طاغ اورکوجی.

اورگوجلك { س. دوه‌نك‌اور. کوجی اوزرینه قونیلان کوچك سمر.

اورگو جلمك { فل. اور. کوج کبی بر تومسك پیدا ایتمك، قنبور. لاشمق. تومسکلشمك، تحدب ایتمك.

اورگوجلی { ص. اورکوجی اولان، تومسکلی، محدب.

اورگولمك { یا اورکوله‌مك. فت. اورکو یاپمق، اورمك: صاچلرینی اورکولمك.

اورکون { س. طغیان میاهده صولردن متحصل کوچك کول.

اورکه { یاخود اوریکه. س. { « اورمك » دن می یوقسه ر. Pôza دن می ؟ } قادینلرك بوکدکلری یوك وکتن وسائره‌یی طاقدقلری تپه‌سی چتال دکنك‌که بللرینه صوقه‌رق صول اللریله اویوکدن برر پارچه‌چکر وصاغ اللریله ایکی‌یی چوره‌رك بوکرلر، مفتله. || ابه اورکه‌سی = جاهل ابه‌لرك طوغورتدقلری قادینلری اوتورتدقلری برجنس اسکمله. || اورکه طاشی = دکیز ده یاصی قیا.

اورلانمق { فط. شیشوب اور حالنه کچمك، اور پیدا ایتمك.

اورلمق { مض: اورلیور. فع. ۱. دوکلمك، ضرب اولنمق: اوکا قولای اورلماز. ۲. اولد یرلمك: محاربه ده اورلدی. ۳. پاره لانمق، قورشون اصابت ایتمك، مجروح اولمق: آیاغندن اورلدی. ٤. برخسته‌لغه طوتلمق، مصاب اولمق: قولرایه اورلمش. ٥. عشق وعلاقه‌یه کرفتار اولمق: بر قیزه اورلمش. ٦. ازلمك، زده‌لنمك، بره‌لنمك: بومیوه‌لر هب اورلمش. ۷. چالینمق، ضرب اولنمق، دوکلمك: طاول، تونبلك، چالك اورلدی. ۸. بوشانمق، آتلمق، انداخت ایدلمك: طوب، طبانجه، تفنك اورلدی.

اورُلمك { فع. اورکو یاپلمق: بوقیزك صاچی قولای اورلمز.

اورُلمه { س. اورلمق فعلی، او. رلیش. با: اورلق.

اورُلمه { س. اورلمك فعلی، او. رلیش. با: اورلمك.

اورُلی { یا اوریلی. ص. اورلمش، اورکو ایدلمش: اورلی صاچ.

اورلی { ص. بدننك بر طرفنده بر اوری یعنی شیش وتومسکی اولان.

اورلیش { س. با: اورمه.

اورمان { س. آغاجلری چوق، آغاجلق یر، بیوك قوری، غابه، بیشه: معادن و اورمان مأموری؛ اورمان قولجیسی. || بالطه کورمه‌مش اورمان = من القدیم حال طبیعیسنده قالوب آغاجلری برینه قاریشمش وهیچ کسله‌مش اورمان. || اورمان کبابی = برنوع ات یمکی.

اورمانجی { س. اورمان مأمو. ری، قوریجیلرك باشی، مدیری.

اورمانلق { س. ص. اورمان کبی چوقجه آغاجلری اولان یر، صیق چالیلق: اورا. ده بر اورمانلق واردر؛ اورا‌ی اورمانلق بریردر.

اورُمجك { س. با: اورومجك

اورمق { مض: اورور. فع. ۱. چالمق، ضرب ایتمك: باشنه اوردی: آرقه‌سنه‌اوردی؛ طوقات، سله اوردی: بیکیره، اوکوزه اورمق. ۲. اولدیرمك، قتل ایتمك: اوآدمی خیدوللر اورمشلر. ۳. یاره‌لامق، جرح ایتمك: آیاغندن اورمشلر. ٤. اصابت ایتدیرمك: شو قوشه اوچ کره آتدم‌ده اوره. مدم؛ نشانی اوردم. ٥. مر. میات آتمق، طوبه‌ویا قورشونه طوتمق: قلعه‌دن دشمن کیلرینه اوریورلر؛ نشانه اورمق. ٦. آتمق، دوشورمك، یاتیر. مق: اونی یره‌اوردی. ۷. قاقمق، صوقمق، دق ایتمك: بورایه بر چیوی اورملی. ۸. سورمك، کچیرمك: دیواره صیوه، تخته‌لره بویا اورمق. ۹. طیامق، قو. مق، یاپیشدیرمق: بنایه دستك اورمق؛ چاشیره یامه اورمق. ۱۰. حرب ایتمك، قورشون وکله آتمق: دشمن اوکون قارشیمزده طوروب اورمدی: اشقیایی اوروب پریشان ایتدك. ۱۱. حرباً هجوم وتخریب ایتمك، بوزمق. ۱۲. طاقمق، قومق: حیوانه اکر، دیز کین اورمق. ۱۳. یوکلتمك، تحمیل ایتمك: بیکیره یوك اورمق. ١٤. حسابدن اخراج وطرح ایتمك: شو اوچ رقمی اور. { بربرینه اورمق دینلور ایسه

اووقت اعمال اربعه‌دن ضرب معناسنی مفید اولور. } ۱۵. چالمق: چاك اورمق، طاول اورمق. ۱٦. طوقمق، تأثیر ایتمك: کونش باشمه، کوزمه اوردی؛ بو قوقو باشه اوریور. ۱۷. تپمك، تکمه آتمق: بو آت. ۱۸. دق ایتمك: قپویی اورمق اور ور؛ آت اورمش. = فل. ۱۰. صاچمق، صالدیرمق، متوجه اولمق، طوغریلمق: کمی قره‌یه اوردی. ۲. کوسترمك، کوستریش یاپمق، یالان بر حرکتده بولنمق: دایلکه، خسته لغه، بیله‌مزلکه‌اورمق. ۳۰. آتلمق، کندینی آتمق. ٤. چارپمق، طوقمق: یامحور یوزیمه اوریوردی. ٥. صوقلمق، کیرمك، طالمق: اورمانه، سوریه اوردی. ٦. طوبلمق، حس اولنمق، کچمك: قارنمه بر صانجی اوریور. || آچیغه اورمق = میدانه چیقارمق، آشکار ایتمك، اظهار المك. || آشاغی اورمق = تنزیل ایتمك، آشاغی وارمق. || اوسته اورمق = ضم وعلاوه ایتمك. || اولته اورمق = بر یاندن بریانه کیدوب کله‌رك طورمامق. || ایچری اورمق = خارجده اولان برمرض کچوب داخله ظهور ایتمك. || باش اورمق = مراجعت، تصدی ایتمك. || باشه اورمق = باش آغریسی ویرمك. || بر آتوب ایکی اورمق = برسوز ویا فعل ایله ایکی ایش کورمك. || بوین اورمق = قطع رأس ایله اعدام ایتمك. || پرانقه‌یه، دمیره، زنجیره اورمق = جزاء بونلره باغلامق، بند ایتمك. || پوسته‌یی اورمق = صویمق. || دم اورمق = ادعا ایتمك، دعواسنده بولنمق. || صویه‌اورمق = صویه کیرمك، صویك ایچندن کچمك. || طیشاری اورمق = خسته‌لق خارج بدنده ظاهر اولمق. || قولاق‌اورمق = قولاق آصمق، استماع ایلمك. || کروان اورمق = کروانی صویمق. || کومور، کون اورمق = کومور ویا کونش طوقمق. || لاف‌اورمق = ساده لافزنلك ایدوب ایش کورمه‌مك. || نعره اورمق = نعره آتمق، باغرمق. || یول‌اورمق = قطع طریق، راهزنلك ایتمك. || یوله اورمق = یول جهتنه طوغرلمق. || یوزه اورمق = برینك عیب وقباحتنی یوزینه قارشی سویلیوب محجوب ایتمك.

اورمك { فت. ۱. دستکاهده وآریش و آرغاجله یاپیلان طوقومه قبیلندن اولیه‌رق ال ایله وبوکا مخصوص ایکنه‌لرله یاپیلان و اکثریا کوز کوز اولان بر شیء الشلك: آغ، چوراب، فانله، حصیر اورمك. ۲. الیافی بر قاچ بلوکه تقسیمله بو بلوکلری بربرینه کچیره‌رك اورکو یاپمق: صاچی اورمك. ۳. قماش و سائره‌نك دلیك وبیرتیق یرینی اپیلیکاری بربرینه قاریشدیره‌رق ویامه‌سز اوله‌رق تعمیر ایتمك: پالتوسنی برقاچ یرندن اورمش. ٤. یکیدن دیوار یاپمق ویا دیوارك یقیق یرینی تعمیر ایتمك: دیوار اورمك.

اورَمك { فت. با: ازره‌مك.

اَورمَك فت. اولندیرمك، تزویج ایتمك.

اورمه س. اورمق فعلی. با: اورمق.

اورمه س. اورمك فعلی. با: اورمك. = ص. ۱. اورلمش، اورمك صورتیله وجوده كلمش: اورمه كیسه؛ اورمه فانله. ۲. ابریشمی تربیمی صورتده آتیلهرق ایشلنمش (نقش): اورمه نقش، (وَرَو) نقشك ضدی. ۳. خرجلهیا بلش: اورمه دیوار = قورى دیوار ومولوز دیوارینك عكسی.

اوَرَن س. ۱. اسكی دیوار. ۲. شهر وقلعه اقاضی، خرابه، ویرانه. (احیاسی الزم مترو. كاتدندر.) || اورن كلی = بیانی نسترن.

اوَرَنجك س. اسكی خرابه، آثار عتیقه.

اوَرَنَك س. ۱. بر شیئ یاپمق ایچون اوكله قونیلوب امتثال اولنان شیء، نمونه، مشق، مثال: فلان شیئی اورنك طوتدم: بو ایش، بو آدم سزه اورنك اولسون. ۲. بر شیئه امتثالاً یاپیلان ایش، مانند، مثل: طبق اورنكنی یاپمش. ۳. بر بیوك مقداره مثال اولمق اوزره كوستریلن كوچك مقدار، نمونه: ذخیره اورنكی، قماش اورنكاری. ٤. جنس، نوع، چشید: بونه اورنك مالدر؟ اونك بزده برقاچ اورنكی واردر.

اوَرَنگ س. فا. تخت، سریر. || اورنك زیب = تختهٔ زینت وبزن، سریرآرا. || اورنك نشین = جالس سریر، تخت نشین.

اوَرَنكالك ص. ۱. نمونه واورنك اولمغه الویریشلی، نمونه اولهجق مقداردە اولان: اورنكالك ذخیره، قماش وسائره. ۲. نمونه اولمق اوزره حفظ ومشتریلره ارائه اولنهرق صاتیلمیان، موسترە: او اثواب اورنكلكدر.

اورَنمَق فط. كندی كندینه تیقلرینی اورەرك تعمیر ایدن آت.

اوروش با: اورش.

اوروق س. [غا. ارق، ایلق] مفرزه، قسم، بلوك، شعبه، قبیله شعبه‌سی: براولوسك اوروقلری.

اوروم [اوروس. [باشده‌كی «او» كلمهنك «ر» ایله باشلامه سنه مبنیدر] با: روم، روس.

اوروَمجَك س. [اصلی «اوركمك» دن «اوركونجك»] ۱. حشراتدن معروف حیوانجق، عنكبوت، عنكبود. ۲. اورومجك آغی: شو اورومجكلری آمللی. || اورومجك آغی = بو حیوانك سینك دوزاغی اولمق اوزره یاپدیغی اینجه زار. || شیطان اوروبجكی = تارلهلرده وباغچهلرده بر آغاجدن بر آغاجه ممتد اوزون واینجه اورومجك آغی ایپی، لعاب الشمس، مخاط الشیطان. || اورومجك قوشی = بر جنس كوچك قوش. || دكیز اوروبجكی = بر جنس دكیز حیوانجغزی.

اوروَمجَكلَنمَك فط. اورومجك آغلریله وتوز ایچمكدن اجتناب، آچیق، صوم، صیام؛ اوروج آچق، اوروج بوزمق = افطار ایتمك؛ اوروج طوتمق = صائم اولمق؛ اوروج یمك = صائم اولمامق.

اوروجسز ص. اوروج طوتمیان، صائم اولمیان.

اوروجلی ص. اوروج طوتان. صائم، روزه‌دار.

اوروجی یا اوریجی. س. قماش وشال وسائره یه تیقلرینی اورەرك تعمیر ایدن آت.

اوروَنده مَلَك فت. تق. ۱. نصب وتعیین ایتمك. ۲. تخصیص وتحدید ایتمك. ۳. سچمك، انتخاب واختیار ایتمك. مر.

اوره مَلَك فت. [اصلی: اورمكلك] ۱. دوزلتمك، تنظیم وتزیین ایتمك. ۲. قبا و موقت تعمیر ایتمك. مر.

اوره لَنمَك فط. دوزلمك، ترتیب وتنظیم اولنهرق میدانه كلمك. مر.

اوره مَك فل. چابق یتیشوب یاپیلق، كثرتله حاصل ومنتشر اولمق، تورەمك.

اوری [اوریكه. با: اورو، اوركه.

اوز س. ۱. ایچ، لب، مغز: آغاجك اوزی. ۲. ایچ، قلب، نفس. ۳. بر شیئك خالصی، اصل مایه‌سی، جوهر. ٤. زاید، قایمق، بر شیئك الك یاغلی و لزوجتلی قسمی: طوپراغك اوزی؛ اوزلی طوپراق. ٥. جبانك الك درینده بولنان قاتی جراحت. ٦. تكه كندی، نفس، ذات: اوزم = كندیم؛ اوزكز = كندیكز، ذاتكز؛ اوز كوزیله = كندی كوزیله، رأی العین؛ اوز اوزینه = كندی كندینه، بنفسه، بذاته. || اوزی سوزی = قولی فعلنه مطابق، صادق. || اوزقوشی = صوچوقلغنك برنوعی. = ص. ۱. خالص، صاف: اوز دمیر. ۲. طوغریدن طوغری یه، حقیقی، خاص: اوز قرداشی، اوز اوغلی.

اوز ص. ۱. ایی، یارار، جید، صالح. ۲. اویغون، موافق. ۳. حلیم، ملایم، یاوز ضدی: آز اولسون اوز اولسون چوق اولوب یاوز اولسون. = س. ۱. ایبلك. ۲. مناسبت، موافقت. ۳. صلح، صلاح.

اوزاتدیرمَق فت. بر یشقه‌سی واسطه‌سیله او زون یاپمق، بوینه علاوه ایتمك: بو اثوابی ترزی یه اوزاتدیرملی.

اوزاتمَق فت. ۱. دها اوزون یاپمق، بوینی آرتدیرمق، تطویل ایتمك: اثوابی، باچهیی، سوقاغی اوزاتمق. ۲. سورمك، ایلری یه طوغری تحریك، تمدید ایتمك: الینی، آیاغنی، دكنكی اوزاتمق. ۳. قویویرمك، صالیویرمك، اوزامقه سربست براقمق، كسمهمك: صاچی، صقالی، طیرناق اوزاتمق؛ آغاجلری اوزاتمق. ٤. سوردیرمك، دها چوق وقت دوام ایتدیرمك، تمدید: ایشی اوزاتمق، مأذونیتی مدتنی اوزاتمق. ٥. لزومسز یره تفصیلاتله تطویل ایتمك: سوزی اوزاتمق. ٦. اوزاغه سورمك، ابعاد، تبعید ایتمك. ۷. صكرەیه براقمق، تأخیر ایتمك: بورجنك تأدیه‌سنی چوق اوزاتدی. || ال اوزاتمق = غصب وضبط ایتمك، اطالهٔ ید ایتمك. || ایی اوزاتمق = سربست براقمق، مانع اولمامق. || چهره اوزاتمق = كوجنوب منفعل و مكدر طورمق. || دیل اوزاتمق = بری علیهنده حدندن زیاده سویلمك، اطالهٔ لسان ایتمك. || قامتی اوزاتمق = سركشلك ایتمك. = فل. ۱. چوق سویلمك: اوزاتمه؛ اوزاتمیه‌لم. ۲. بیهوده یره مسئله چیقارمق، مشكلات تولید ایتمك: آرتق اوزاتمق ایستمز. ۳. مدعیاتی پك ایلری یه سورمك. روب چوق مطلوبانده بولنمق: آرتق سن اوزاتدك.

اوزادان ص. تمدید ایدن: صاچ اوزادان = اوكورغه وتری كه رشه‌سی تل تل چیقار.

اوزادلمَق فع. اوزون سورمك، تمدید و تطویل اولنمق: سوز، ایش چوق اوزادلدی: بو قدر اوزادیلهجق ایش دكل ایدی.

اوزادی س. اوزاتمه، تمدید، تطویل: اوزون اوزادی یه = پك اوزون سوره‌جك صورتده، پك مفصل. [همان یالكز بوتعبیرده مستعملدر.]

اوزاق ص. ۱. زمان ویا مكانجه یاقین اولمیان، اوزون سورن، ایراق، بعید، دور: عربستان بورادن اوزاقدر؛ او وقتلر خیلی اوزاقدر. ۲. مأمول ومحتمل اولمیان، غیر

مأمول، بعید الاحتمال: او ایشی چوق اوزاق کوریورم. ۳. مخالف، مباین، اویماز، توافق ایتمز: او مال بوندن چوق او- زاقدر. = ح. اوزاق پرده، ایراق اولهرق: اوزاق اوتور- یور: بندن اوزاق! یعنی اوزاق اولسون، ایستمم؛ اوزاق دوشمك = بربرندن اوزاق بولنمق. = س. بعید وایراق محل: اوزاغه کیتمك، اوزاقدن کلمك. || او- زاقدن اقربا = آرەسی آچلمش و اسکیمش یعنی برفاچ بطن اولدن آیرلمش خصم. || اوزاقدن باقمق = سیرجی قالمق، مداخله ایتمهمك.

اوزاقجه { ص. ح. آز ایراق وبعید.

اوزاقلاشدیرمق { فث. ۱. بربرندن آیری وبعید دوشمك، تباعد ایتمك: او- زاقلاشدیرمق ایچون کوریشه میورز. ۲. اوزاغه کیتمك، بعید اولمق: یول طولاشدیرلدیغیچون اوراسی بزدن اوزاقلاشدی؛ اوکونلر اوزاقلاشدی.

اوزاقلاشمه { س. اوزاقلاشمق فعلی. با: او- زاقلاشمق.

اوزاقلق { س. ۱. مسافه ویا زمانجه یاقین اولمایش، ایراقلق، بعد: چارشینك اوزاقلغی سببیله بو او بزه کلز. ۲. فرق، تفاوت، اویمازلق: بو ایکی مال آره سنده چوق اوزاقلق واردر.

اوزامق { فل. ۱. اوزون اولمق، بویجه قزامق، تطاول ایتمك: آغاجلر، صاچ، صقال اوزامق؛ چوجقلر اکثریا اون ویرلین اسمدر، که بونلرك احفادی مرور زمانله ترکلشوب الیوم ماوراء النهرده قوم حاکم صو- رتنده بولنیورلر.

اوزدك { س. ۱. آغاج کوتوکی، کوکلرینه ویره یاقین اولان قالین یری. ۲. اکین صاپی، اکیز. ۳. بعض نباتاتك بالدیری. مر.

اوزدکلمك { یا اوزدکله مك. فث. قمش باشاقلری طوپلامق. || مج. اوزدکلیوب بوزدکلمك = اقتدا- رینك خارجنده اولان برایشی یاپمغه چالشمق. ۲. تردده طاورانمق.

اوزدن { یا اوزدنك. س. کوپه، دانه، آصمی.

اوزر { س. ۱. اوست، فوق، هر شیئك یوقاریسی، زبر: اوزری بوزوق، اوزره چیقمق، اوزرندن دوکلمك، اوزرمزه آتلدی. ۲. آرقه، صرت، ظهر، پشت: یوکی کندی اوزرینه آلدی، اوزرندن آتدی. ۳. طیش طرف، یوز، خارج، بیرون: اوزری پك کیرلی ایدی؛ ایچنه باقدمسه ده اوزرندن اویله آکلاشیلیوردی؛ مکتوبك اوزری. ٤. اوست باش، قیافت: اوزری تمیز. ٥. یان، برابر، معیت: اوزرنده آچه بولنمدی؛

اوزاپش { واوزامه. س. اوزامق فعلی. با: اوزامق.

اوزبك { س. مستقل امیر دیمك اولوب، وتتیله چنکیز یلرك تحت حمایه سنده اولان بویله بر بكك حکومتی آلتنده بولنمش بر مغول طائفه سنه ویریلن اسمدر، که بونلرك احفادی مرور زمانله ترکلشوب الیوم ماوراء النهرده قوم حاکم صو- رتنده بولنیورلر.

سلاحلرینی اوزرندن آتدی. ٦. عهده، ذمت: اوزرمزه ترتب ایدن؛ اوزرینه لازم اولان؛ بو ایش فلانك اوزرنده در. = حج. ۱. اوست: اوك اوزرنده طورمق، اوزرینه چیقمق، اوزرندن دوشمك. ۲. دائر، متعلق: سوق الجیش اوزرینه بحث آچلدی. ۳. کوره، تبعیة، امثالاً: آلدیغم امر اوزرینه حرکت ایتدم. ٤. شرطیله: وعده سنده ادا ایتمك اوزره اقراض ایتمش ایدم. قارشی، علیهنده: دشمن اوزرینه عسکر سوق ایتمك. ٥. ایچون، لاجل، نیتیله، مقصدیله: آوه کیتمك اوزره حاضرلانمقده در؛ بر مکتب آچمق اوزره اعانه طوپلایورلر. ٦. عزم و تصمیم و قرب بیان ایدر: کیتمك اوزره در = کیتمکی مصممدر: کلمك اوزره در = کلمکی پك قریبدر، بکلنیلیور؛ بیتمك اوزره در. ۷. کبی، مثلو، طرزده، یولده، اولوجهله: بالاده بیان اولندیغی اوزره؛ زیرده عرض وافاده اولنه جغی اوزره. { بو صوك درت معناده دائما مفعول الیه صورتنده اولهرق «اوزره» قوللانیلیر. ـ بو «ه» نی نفس کلمه دن عد ایدوب، اوزری واوزرنده کبی تعبیراتده محذوف فرض ایتمك ذهابی ده واردر.) || اوزرینه آتمق = عزو واسناد ایتمك. || اوزرینه آلمق = ۱. درعهده، تعهد ایتمك. ۲. کندینه اسناد ایتمك آلتنی، منفعل اولمق. || اوزرینه دوشمك = ابرام ایتمك. || اوزرینه وارمق = اصرار ایتمك. || بونك اوزرینه = بناء علیه، بنابرین.

اوزرلك { س. اولرده اکثریا توتسی ایچون قوللا- نیلان یپانی سدف تخمی.

اوزقندی { بر جنس بوجك.

اوزك { س. اوکوز آرابه سنك اوق. || طوغرییلقدن ده کنایه اولور: اوزك کبی برآدم = پك طوغری ومستقیم.

اوزكلك { س. ۱. چکردك، کوبك. ۲. جبان اوزی، سو- کری، آغرشاغی.

اوزگج { س. چکیلوب آلنیر اپ نردبان.

اوزگون { ص. اوزلمش، زبون، خسته. = س. غیر مقبول برجنس بالیق که اسمندن طولابی خسته لره یدیرلمسی نافع زعم اولنور.

اوزگونلك { س. ۱. زبونلق، ضعف، رنجور- لك. ۲. اذیت، عذاب، محنت.

اوزگه { ص. ۱. بشقه، غیری، دیکر، آخر: اوزگه حالتدر. ۲. بام باشقه، دیکر کون، بیلن و معروف اولان کبی دکل: اهل عرفانك بزم الفتی اوزگه عالمدر. ۳. بیانجی، اغیار. مر.

اوزلاشدیرمق { فث. [«اوز» دن] او- یشدیرمق، موافقت ایتدیرمك، ایکی ویا زیاده شخص بیننده وفاق حاصل ایتمك، باریشدیرمق.

اوزلاشمق { فج. اتحاد ومواد حاصل اولمق: او آدملرله اوزلاشلماز؛ اوزلاشیله جقسه شرائطی بیلنملی.

اوزلاشمق { فث. اویشمق، موافقت ومصالحه ایتمك.

اوزلاشمه { س. اویشمه، مواد- فقت، مصالحه.

اوزلشمك { فط. ۱. اوز ولپ (جبان) سونکر وقاتی جراحت باغلامق. ۳. قویولاشمق، پختیلا- نمق، آغده لانمق.

اوزلك { س. ۱. بنلك، انانیت، غرور. [بو معناده شمدی استعمال اولنماز] ۲. جوهر، ماده، لب. ۳. لزوجت، اوزلی و یاپیشقان اوله.

اوزلك { س. توتسی، کونلك، بخور.

اوزلمك { یا اوزله مك. فث. [«اوز» دن] آر- زو ایتمك، شوق ایله ایستمك، مشتاق اولمق، کوره جکی کلمك: مملکتمی اوزلدم؛ اولادینی اوزلمش والده.

اوزلمك { فل. ۱. اسکیوب بو- زلمق، فرسوده اولمق. ۲. خسته ویتاب دوشوب ضعیفلا- مق، درمانسز قالمق. ۳. صیقلمق، بر شیئی آرزو ومرام ایدوب ده موفق اوله مامقدن مضطرب اولمق: سز اوزلمیك. ٤. اثنای نقاهتده خسته لق نکس ایتمکله یتاب دوشمك. || اوزوم اوزوم

اوزلمك = يك زياده صيقيلوب مضطرب اولمق .

اوزلمه { يا اوزلهمه. س. كورمك آرزوسى، اشتياق : وطنى يو درجه‌ده اوزلمه‌سى .

اوزلمه { س. ايستديكنى يايه‌مامق مقدن مضطرب اولمه، اوزلمك فعلى. يا : اوزلمك .

اوزلنمك { فط. ١. اوز ولب پيدا ايتمك. ٢. (جهان) آغرشاق وقاتى جرا. حت حاصل ايتمك. ٣. آغده. لانمق، بختيلانمق .

اوزلنمه { س. اوزلنمك فعلى. يا : اوزلنمك .

اوزله‌مك { فت. يا : اوزلمك.

اوزلى { ص. ١. اوز ولبى اولان. ٢. زبده و قايماغى چوق. ٣. لزوجتلى و يابيشقان (جمور) .

اوزمك { فت. ١. كروب كو. شتمك. سولپوك ايتمك. ٢. يوروب صيقمق، جان صيقمق، اضطراب ويرمك: مناسبتسز سوزلرله خسته‌يى اوزمه‌يك. ٣. جفا واذيت ايتمك، معذب ايلمك : بو ايش بنى چوق اوزدى .

اوزمه { س. اوزمك فعلى. يا : اوزمك .

اوزمه‌ث { س. ١. ساقز اوتى، عويج. ٢. هر درلو قوقولى اوت تخمى .

اوزن { ياخود اوزن. س. ١. اهتمام، دقت، تكلف || اوزن يزن = چوق دقت و اهتمامله اولنان تزيينات، اوزنه . رك يايلان سوس .

اوزندى { س. ١. اوزنمه، جان صيقمه، يورلمه، اضطراب. ٢. مراق، انديشه. ٣. اذيت، اذا، جفا، عذاب: چوق اوزندى‌يى موجب اولدى.

اوزنديرمك { فت. (صحيحى واو مبسوطه ايله‌در) ١. تكلف واهتمامله پر ايش يايديرمق. ٢. تشويق و الحاح ايتمك .

اوزندىلى { ص. ١. چوق كلفت واهتمامله يابيلش. ٢. چوق زحمت و صيقنديى موجب : اوزندىلى ايشدر. ٣. مراقلى، انديشه‌لى : اوزندىلى آدم .

اوزنگى { س. (اصل اوزانوب « اوزنمك » دن) حيوانه بينلد. كده آياقلرى قومغه مخصوص دمير ياصمالرله قايشله اكره مربوطدر، ركاب. || اوزنگى‌يه آياق ياصمق = آته بينمك. || اوزنگى آغاسى = آته بينيليركن اوبر اوزنگى‌يى طوتوب ياردىم ايدن خدمتجى، ركابدار .

اوزنگيلمك { ياخود اوزنگيله. مك. فت. آته اوزنگى يعنى مهميزله اوروب سورمك .

اوزنمك { فل. (اصلى واو مبسوطه ايله‌در.) ١. تكليف واهتمامله چاليشمق، اختيار كلفت ايتمك : اوزنمش ديمسينلر. ٢. چيالامق، اوغرا. شمق، حاضرلانمق : قوش ياو. ريسى اوچمغه اوزنيور .

اوزنمه { اوزنيش . س. اوزنمك فعلى . يا : اوزنمك .

اوزوك { س. يوزوك يرينه لغتدر .

اوزوم { س. سركه، پكمز، شراب وسائره اعمالنه يارايان وتازه‌وقورىسى‌يله معروف ميوه. كه اوفاق دانه‌لى وصالقيم صو. رتنده اولور، عنب، انگور . هر مملكته كوره انواع واجناسى يك چوقدر : چاوش، يابنجاق، پارمق، تومبالاق، روى‌نكار، مسكت‌اوزومى؛ چكردكسز، رزا. قى وسائره. || اوزوم آغاجى = آصمه؛ اوزوم كوتوكى، چبوغى. || اوزوم صوبى = شيره . || قورى اوزوم = زبيب . || قوش اوزومى = يك كوچك دانه‌لى سياه اوزوم‌كه قورىسى فستيقله برابر بعض يمكاره قونور. || فرنك اوزومى = اوزومك غيرى برميوه‌كه شروبى اولور. || ايت اوزومى، تيلكى اوزومى = نبات انواعى .

اوزون { ص. (« اوز » دن) ١. بويى چوق اولان، طويل، دراز : اوزون آدم، اوزون آغاج، اوزون ديوار، اوزون تارله. ٢. چوق سورن، چوق دوام ايدن، مديد ممتد : اوزون مدت، اوزون كون، اوزون عمر، اوزون پول . ٣. چابق يتمز تفصيلاتلى، مفصل: اوزون ايش، اوزون سوز . = ح. چوق، چوق وقت : اوزون سورر؛ اوزون سويله .

|| اوزون اوزادى، اوزون اوزادى‌يه = دور ودراز، پك تفصيلاتلى، عريض وعميق . || الى اوزون = ١. مقتدر، نفوذلى . ٢. خرسز، سارق . || اوزون ايتمك = ١. نافله يره اوزاتمق، لزومسز اوله‌رق چوق سويلمك. ٢. پك ايلرى‌يه وارمق، چوق مدعيات ومطلوبانده بولنمق. || اوزون بويلى = طويل القامه. || اوزون حيوان = يلان. || اوزون طوتمق = چوق سوره. جك ويا پك مفصل وبيوك اوله. جق صورتده باشلامق .

اوزونجه { ص. برآز ويا خيلى اوزون، اولدقجه طويل، دراز.

اوزونلق { س. ١. اوزون اولان شيئك حالى، طول، درازى. ٢. برجسمك بويى، اك مقابلى، طول. || اوزونلغنه = بويجه، بوينه، طولاً .

اوساط { سند. ج. عر. فد : وسط. يا : وسط .

اوست { س. ١. يوقارى، فوق، برشيئك يوقارى قسمى، بالا، آلت مقابلى : اوستندن آلمق؛ اوستنى طوپلامق؛ اوك، يولك اوستى. ٢. طيش، برشيئك طيشاريسى، خارجى، سطح : يرك اوستى؛ پورتقالك اوستى . ٣. قيماق وكوپوك كبى بر شيئك اوزرنده بولنان قسمى : پكمزك، يوغورتك اوستى . ٤. اثواب، قيافت : اوستى پك پيس؛ اوستنه باقلماز. ٥. مافوق، آمر : مأمور اوستندن آلديغى امره اطاعت ايتملى. = ص. ١. يوقارى اولان، يوقاريده بولنان، اعلا، بالا، قوقانى : اوست محله، اوست طوداق، اوست قات . ٢. ديكرندن يوقارى اولان، مافوق، بالاتر : اوست چيقمق؛ او او بو اودن اوستدر = اوستوندر. = ح. يوقارى، فوق : اوست چيقمق؛ اوست كلمك. = حج. اوسته، اوستنه، اوستنده = اوزره، اوزرينه، اوزرنده، اوستنه چيقمق؛ اوستنده اوتوردى. || آلت اوست : قارمه قاريشيق، زير وزبر. || آلت اوست بورمك = ياكلمز قالين و ايكى پارچه خمور دن يابيلان بر نوع قبا بورك . || آياق اوستى = آياقده، اوتور. مقتزين، عجالةً . || اوستنه آلمق = ١. درعهده، تعهد ايتمك. ٢. بن يايدم ديه اعتراف ويا ادعا ايتمك. || اوسته اورمق ضم وعلاوه ايتمك. || اوست اوسته، بر برى اوستنه = بربرى اوزرينه، جمله‌سى برصابيله‌رق. || اوست باش = اثواب، قيافت. || اوستمز. دن ايراق = الله اسيركه‌يه . || اوسته ويرمك = ايكى شئ مبادله‌سنده برينه ديكر برشئ دهاعلاوه ايتمك. مج. برفائده تعقيب ايدر ايكن متضرر اولمق. || اوست چيقمق، اوست كلمك = غلبه چالمق، مسابقت ايتمك. || اوسته كلمك = سميرمك. || اوسته مال ايتمك = تقيد ايتمك، اهميت ويرمك. || اوسته وارمق = برشيئى بايمق ايستمينه قارشو اصرار وتهديده بولنمق || اوسته يتمق = غصب ايدوب يانده كار قالمق. || اوست يان = يوقارى‌يه طوغرى بيتشيك ومتصل طرف؛ اوست يانده = يوقارى‌يه طوغرى يانى باشنده. | اوسته يورمك = اوزرينه هجوم ايتمك. || ال اوستى = مافوق. آمر. || باش اوستنه = على الرأس والعين. || باش اوستنده برى وار = اطاعت وحرمتم بركالدر. || تپه اوستى = باش آشاغى . || قلبور اوستى = برشيئك ممتاز قسمى. || مكتوب اوستى = ظرفك اوزرينه يازيلان اسم و عنوان. || يول اوستى = ممر اولان محل وطريقده بولنان، اوراده تصادف ايديلن

اوستره { س. ياخود:

اوستوره { س. افا. « استره » دن) تراش ايتمكه مخصوص بربر آلتى، كسكين آلت قاطعه : اوستوره اورمق، چكمك = اوستوره ايله تراش ايتمك.

اوستون { ص. (« اوست » دن) ١. اوست كان، ماقوق، فائق : يازيده او بندن اوستوندر؛ يارامازلقده بو هپسندن اوستون چيقدى؛ ال الدن اوستوندر. ٢. غلبه چالان، غالب. || اوستون كلمك = غلبه چالمق. || اوستون كورى = سطحى. يالاندن : اوستون كورى سوپوردى. = س. خطك اوستنده يازيلان حركه‌لرك برنجيسى، اسره‌دن بو موقعيله فرق اولنان فتحه؛ ايكى اوستون = تنوينلى فتحه؛ قالين اوستون = فتحهٔ ثقيله: فتحهٔ مفخمه.

اوستونلك { س. تفوق، غلبه.

اوستونله‌مك { فد. قحمه ايله اوقومق.

اوستونلى { ص. اوزرنده اوستون حركه‌سى بولنان، مفتوح.

اوسته ١ { س. [فا. «استاد» دن] ١. بر صنعتده مأذون وماهر آدم، چراغلقدن چيقوب كندى باشنه چاليشان صنعتكار: دولكر، مارانغوز، ديوارجى، يورغانجى اوسته‌سى. ٢. خدمتجى قادينلرك وجاريه‌لرك باشى، اسكيسى. ٣. بر يرك كديكلى خدمتكارى، پيشه‌كار: بوركجى اوسته‌سى. ٤. صنعت معلمى، مربى، كوستريجى: اوستەم بكا بويله اوكرتدى: نقش، پيانو اوسته‌سى. ٥. يكيچريلرده يوزباشى مقامنده اورته ضابطى. || كوشه اوسته‌سى = اصنافك كنخداسى. || حمام اوسته‌سى = حمامده قادينلرى اجرتله بيقايان خدمتجى. = ص. ١. صنعتنده ماهر، صنعتى مكمل صورتده بيلير: اوسته اولدى، اوسته چيقدى. ٢. چوق بيلير، مهارت وتجربه‌سى زياده، آلداتماز: آرتق بوايشلرده اوسته اولدق.

اوسته‌لق { س. ١. صنعتكرلك، اصنافلق. ٢. صنعتده مأذونيت، كندى باشنه ايشليه بيلن صنعتكارك حالى. ٣. خدمتجى وجاريه و ساڑه باشلرينك حالى. ٤. مهارت، حذاقت، تجربه: اوآدمك اوسته‌لغى انكار اولنه‌ماز. ٥. مهارت وحذاقت اثرى، اينجه صنعت، مكمليت: بوايشده بيوك براوسته‌لق واردر.

اوسته‌لقلى { ص. ١. اوسته‌لقله يعنى مهارت وحذاقله يابلمش، معرفتلى، مصنع: اوسته‌لقلى ايشدر. ٢. حيله و شيطنتله دوشونلمش: اوسته‌لقلى بر طولاب قورمشلر.

اوسته‌لمك { يا اوسته له مك. فل. [«اوست» دن] ١. بر شيئك اوزينه ضم وعلاوه اولنمق، آرتمق، ازدياد ايتمك. ٢. باصديرمق، غلبه چالمق، اوسته چيقمق. ٣. تكرار دونمك، عودت و رجعت ايتمك، نكس ايتمك: صيتمه اوسته‌لدى.

اوسط { ص. عر. ة: وسطى. ج: اواسط [«وسط» دن صمث.] ١. اورته‌ده بولنان، اورته ده‌كى، وسطى: مغرب اوسط = مغرب اقصايه مقابل وقتيله جزاير جهتنه دينليردى؛ قرون وسطى = قرون قديمه و متأخره‌يه مقابل تاريخك اورته زمانلرى كه ميلاد عيسى عليه‌السلام مدن استانبولك فتحنه‌دك اولان زمانلردر. ٢. اورته حالده بولنان، معتدل، ايكيسى اورته‌سى: اوسط امور: اوسط بر حالده‌در. = س. جغد. اورته ده‌كى زمان، آى يا سنه ويا قرنك اورته‌لرى: اواسط ذى الحجه: ١٣١٧ سنه‌سى اواسطنده؛ اواسط قرن ثالثده.

اوسطونج { س. جرا. آلات جراحيه طاقمى و بونلرك محفظه‌سى.

اوسع { ص. عر. [«واسع» دن ستة.] دها ككيش. ڤ.

اوسقور { س. [نكا.] پروانه‌سى قيجنده بولنان واپور، قيجنمدن چرخلى بخار كميسى.

اوسكره { س. [ر. Σκούρα] تيه‌سى دوريك و اوجى پوسكوللى تا قيه‌كه اكثريا آق دكيز اطه‌ليلرى كيرر. قيرمزى يوكدن اورمه اولوب، فسك اساسيدر.

اوسكوف { س. شو، اشيو. مر. [ج. اوشال. اوشول قوللانيلير.]

اوش { اوشت. حد. كوپكى زجر و دفع ايچون قوللانيلير. || اوش كوپك ديمه مك = كنايه طريقيله التفات ايتمه‌مك، يوزه باقامق، كوپك يرينه بيله قوما مق. = س. اوش اوش، اوش اوشلر (چوجق لسانده) = كوپك.

اوشاق { س. [عر. «عشاق» دن اصل ترجمه‌ده اوشاغ اوفاق و كوچك ديمك اولوب، اوشاتمق، اوشالمق كبى فعللريله برابر اليوم ج. مستعملدر.] ١. چوجق، طفل. [بو معنا ايله استانبولجه مر.] ٢. دليقانلى، شاب، گنج: روم ايلى، آناطولى اوشاغى. ٣. خدمتجى، خادم، اتباع: اوشاق بولمق، قوللانمق؛ اوشاق اوطه‌سى. || اوشاق قپان = اوفاق چوجقلرى قالديران آق بابا.

اوشاقلق { س. خدمتجيلك، اتباعلق.

اوشت { با: اوش.

اوشرمك { فد. ١. يغمق، طوپلامق، غلبه‌لك بريكديرمك: عمله اوشرمك.

٢. صالديرمق، تسليط ايتمك: دشمنه قايچ اوشرمك.

اوششمك { فش. هر طرفدن هجوم ايدوب يغمق، قوشمشوب طوپلانمق: قارنجه‌لر شكره اوششديلر.

اوشقون { با آشقين. س. كچى قولاغى دخى دينلن بر نبات.

اوشك { س. كوچك وشاق، قره قولاق نوعى.

اوشمك { فل. يغمق، طوپلانمق، تجمع، تحشد ايتمك.

اوشن { س. اوشمه، تنبلك، تكاسل = اوشن كتير. مك. (استانبولجه متروك حكمنده اولوب، اوشنيكلك دينور.)

اوشنج { ص. اوشن، تنبل، متكاسل.

اوشندى { س. ١. قوشندى، مهاجه، مزاحمه. ٢. غلبه‌لك، ازدحام. || اوشندى ايتمك = بر ايشى ال برلكيله بيتيرمك اوزره هر طرفدن شتاب ايتمك.

اوشندير مك { فد. كسل ويرمك، تنبل ايتمك.

اوشنگن { ص. اوشن، تنبل، كاسل. مر.

اوشنمك { فل. ايشلمكى آر زو ايتمه‌مك، تنبللك ايتمك، رخاوت وتكاسل ايلك: قالقمه‌مه، كيتمكه، ايشلمكه اوشندم.

اوشنيك { ص. تنبل، كاسل.

اوشنيكلك { س. تنبللك، تكاسل، كسل.

اوشوتمك { يا اوشيتمك. فد. ١. صوغوق حس ايتديرمك، صوغوقدن متأثر ايتمك: بورووزكار بنى اوشوتدى. ٢. صوغوق آلديرمق، صوغوقدن خسته ايتمك: چوجوغنى او شوتميك؛ كنديكزى او شوتمشسكز.

اوشومك { يا اوشيمك. فل. صوغوقدن متأثر اولمق: چوق اوشويورم؛ اوشومه‌مك ايچون زياده گيينملى.

اوشومه { يا اوشيمه. س. صوغوق حس ايتمه، صوغوقدن متأثر اولمه: بو قدر اوشومه‌نك معناسى يوق.

اوص { س. [ج. اوس] ١. عقل، ذكا، فراست، ادراك، فطنت، هوش، خرد. ٢. ادب، تربيه، حسن حركت. ٣. ياشاقى، حلم. || اوص بهاسى = عقلسزلقله ايمانى بر حركتك نتيجه‌سى اولەرق چكيلن زيان كه ايلريسيجون عقل اوكرتمكه سبب اولور.

اوصاف { س. ند. ج. عر. فه: وصف. با: وصف.

اوصان { ملال، فتور: بكا بو ايشدن اوصان كلدى. [بو مقامده «اوصانج» استعمالى غلط ايسه‌ده اوله شايعدر.]

اوصانج { ص. ١. بيقان، بزكين، ملول، فتور كتيرن. ٢. اوصان ويرن، بيقديران، ملال ايراث ايدن.

اوصاندير مق { فد. بيقديرمق، بزديرمك. ملال وفتور ويرمك: بو ايشلر بنى جانمدن اوصاندير دى.

اوصاندير يجى { ص. بيقديران، بزديرن، ملال وفتور ويرن.

اوصانلمق { فعل. اوصان كلمك، بيقلمق، ملال وفتور كتيرلمك: اوقومقدن اوصانلمادم؛ بويله ايشلردن چابق اوصانيليرم.

اوصانمق { فل. بيقمق، بزمك، ملال و فتور كتيرمك، بيزار اولمق: بازمقدن هيچ اوصانمام آما خوشلانمديغم شيئلر اوقومقدن اوصانيرم.

اوصلاتمق { فد. ١. عقل اوكرتمك، عقللاندير مق. ٢. تأديب وتربيه ايتمك. ٣. يومشاتمق، حليم و ملايم ايتمك: او آدمى اوصلاته بيليرسه‌كز سز اوصلاته جقسكز.

اوصلاندير مق { فد. عقلى باشنه كتيرتمك، حسن حركته مجبور ايتمك: حسن معامله اك آزغين آدملرى اوصلاندير ر.

اوصلانمق { فل. ١. عقل اوكرتمك، عقللانمق. ٢. ادب وتربيه اوكرتمك، تربيه اولمق. ٣. ياواشلق وحلم پيدا ايتمك، يومشامق: او چوجغك بوقدر اوصلانه‌جغى مأمول دكلدى.

اوصلى { يا اوصلو. ١. عقللى، ذكى، هوشيار، خردمند، فطين. ٢. تربيه‌لى، ادبلى. ٣. ياواش، حليم، ملايم، ياراماز مقابلى: اوصلى چوجق. || اوصلى

طورمق = راحت اوتورمق، یا. رامازلق ایتمك.

اوصلیجه (صه. اولدقجه عقللی و تربیه‌لی وحلیم.

اوصلیلق (س. تربیه، حسن حرکت، حلم، یاواشلق.

اوصول (او صوللاجق. با: اصول.

اوضاع (سند. ج. عر. فد: وضع. با: وضع.

اوضح (صه. عر. «واضح» دن ستة.) دها ویا پك آچیق وایضاحلی. ز.

اوط (اوت س. تق. اوكوز، مانده، صیغیر. اوط ییلی = اسكی ترك تقویمنده بر دورك ایكنجی سنه‌سی.

اوطورمق (فل. با: اوتورمق.

اوطون (س. با: اوزدون.

اوطه (اوزده. س. ۱. اولك منقسم اولدیغی بوله‌لرك بیری، حجره: بو اوك قاچ اوطه‌سی واردر؟ یتاق اوطه‌سی، مسافر اوطه‌سی، خدمتچی اوطه‌سی، یمك اوطه‌سی، صندیق اوطه‌سی. ۲. قلم، یازیخانه، داثره: آمدی اوطه‌سی، معمه اوطه‌سی، ترجمه اوطه‌سی، تجارت اوطه‌سی. ۳. صراف، دعوی وكیلی، طبیب وسائر اصحاب معاملاتك خانلرده وسائر عمومی محللرده طوندقلری اوطه ویا داثره: فلان یرده اوطه طوتیور، او. طه‌سی واردر. ٤. كویلرده مسافر قبول ایتمكه مخصوص وبتون كوی طرفندن اداره اولنور اوطه ویا او: بوكویك اوطه‌سی وارمیدر؟ || بكار اوطه لری = بكارلره كرا لانمق اوزره یابلمش صره اوطه‌لر. || بر اوطه‌سی = یرله برابر اولان تحتانی اوطه.

اوطه‌باشی (س. خان اوطه‌جیسی، بر خانده اوطه‌لرك كرایه ویرلمسنه ومحافظه واداره‌لرینه قاریشمان وآناختارلرینی حفظ ایدن آدم.

اوطه‌جق (س. كوچك اوطه.

اوطه‌جی (س. دوائر رسمیه‌ده هر قلم و داثره‌نك خدمتی كورن وكیجه بكجیلك ایدن آدم: باب عالی اوطه‌جیلری.

اوطه‌جیلق (س. اوطه‌جی وظیفه‌سی وحال وصفتی.

اوطه‌شیق (س. دیكریله بر او. طه‌ده اقامت ایدن آدم، همحجره: او بنم اوطه‌شیغمدر.

اوطه‌لق (س. نكاحسز اوله‌رق استفراش اولنان جاریه.

اوعیه (سنة. ج. عر. فد: وعاء. با: وعاء.

اوغالامق (اوزوالامق) فث. ال ایله اوغوب او فالتمق: تارخانه‌یی، نشسته‌یی اوغالامق؛ باغی اوغالامق = كوتوكاری او. غوب قابوقلرینی دوشورمك.

اوغان (س. اسكی ترك مشركلرینك اك بیوك معبودی اولوب فضا وكائناتدن كنایه ایدی. الیوم چغتایجه‌ده رب و الله معناسیله مستعملدر. — بولغتك اسكی یونانیلرك اك قدیم واك بیوك معبودی اولان و محیط كل ویا بحر محیط معناسنه‌ده كان (اوغین ΩΚΕΑΝΟΣ) ایله اولان مشابهت لفظیه و معنویه‌سی پك غریبدر. «اوقیانوس» ده بوندن مشتقدر.

اوغدیرمق (اوودیرمق) فث. ال كزدیرتوب صیقدیرمق، دلك ایتدیرمك: صیزلایان یرلره یاغ سوروب كوزلجه اوغدیرملی.

اوغر (اوغرلامق، اوغرسز و سائره. با: اوغور و سائره.

اوغراتمق (فث. ۱. واردیرمق، چكرگن بریره ایلیشدیرمك: اوطرفه آدم یوللارسه كز بزه‌ده اوغراتك؛ ازمیره كیدن واپوری كلیبولی‌یه اوغراته جقلر. میدر؟ ۲. دوچار وكرفتار ایتمك: بنی درده، بلایه اوغراتدك. یكز: باشمی بلایه اوغراتدم.

اوغراش (س. غوغا، صواش.

اوغراشدیرمق (فث. ۱. مشغول ایتمك، اشتغال ایتدیرمك: بنی بویله نافله ایشلرله اوغراشدیریورلر. ۲. غوائلی موجب اولمق، غائله‌ده بولندیرمق: او آدم بزی چوق اوغراشدیردی.

اوغراشمق (فل. ۱. مخاصمه، معارضه ایتمك: ایكی طرف عسكرلری اوكون اقشامه قدر اوغراشدیلر. ۲. مشغول اولمق، اشتغال ایتمك: باغجه ایله اوغراشیورم. ۳. چكشمك، كتاكشده بولنمق:

آرتق بن سزكله اوغراشه‌مام؛ سز او آدمله اوغراشه‌مازسكز.

اوغرامق (فل. (اصلی: «اوق» دن) ۱. چكرگن بریره ایلیشمك، موقتاً طورمق: چكرگن بزه اوغرایك! ازمیر واپوری مدللی‌یه اوغرار. ۲. دوچار وكرفتار اولمق: بر باش آغریسنه اوغرادم: بلایه او. غرادم: افترایه اوغرادی. ۳. چكمك: قونیه طریق كوتاهیه‌یه اوغرایورمی؟ ٤. فیرلامق، جیقمق: كوزلری طیشاریه اوغرامش.

اوغری (یر، یول، چیزكی، خط، اثر: كون اوغریسی = كونشك كوكده تعقیب ایتدیكی یول، بروج صره‌سی: صمان اوغریسی = مجره، كهكشان. ۲. اوغرایوب ژران، خرسز، حرامی، سارق، دزد.

اوغریلامق (فل. خرسزلق ایتمك. مر.

اوغریلاین (حد. خرسزجه. سنه، دزدانه.

اوغریلق (س. خرسزلق، حرامیلك، سرقت. مر.

اوغریین (حد. خرسزجه سنه، یاواشجه، طوپلامق تقیدانیله، یاب یاب: اوغریین اوغریین یوریمك. مر.

اوغشدیرلمق (فجه. بربرینه سوریله‌رك او. غلمق، دلك ایدلمك.

اوغشدیرمق (اوویشدیرمق) فث. بربرینه سوره‌رك اوغمق، دلك ایتمك: الرینی اوغشدیرمق. || مج. ال اوغشدیرمق = حیرتده قالوب نه یاپه‌جغنی شاشیرمق.

اوغشدیرمه (س. اوغشدیرمق فعلی.

اوغل (س. ارکك اولاد، ابن، فرزند، پسر، زاده: او نم اوغلمدر: بن فلانك اوغلی‌یم: زال اوغلی رستم: آی اوغل، اوغلم = اولادم. || اوغل آریسی = یكی یتیشن آری. || اوغل اوتی = بادرنج دینلن نبات. || اوغلدن اوغله = بابادن اوغله، بطناً بعد بطن. || اوغل اوغلی = تورون، حفید، نبیره. || اوغل ایدنمك = اولادلغه قبول ایتمك، تبنی ایتمك. || اوغل بالی = تازه آرینك یاپدیغی بیاض بال. || آخرت اوغلی = اولادلغه قبول ایدلمش آدم، او. غلاق. || ار اوغلی = شجیع ومرد آدم. || اوكی اوغل = زو. جیندن برینه نسبةً دیكرینك بشقه آرقداشدن دنیایه كلش اوغلی، ربیب، امكسز. || ایل اوغلی = خلق، اغیاردن آدم، بیانجی. || قحبه اوغلی = دسیسه. كار، بی‌مروت. || قول اوغلی = عسكر اولادی، اوجاق زاده. اطرابلس غربده مركز قضاسنده وجوار. لرنده بر صنف اهالی كه اساساً یكیچری اولادندن اولمغله بعض امتیازات و حقوق ووظائفه نائلدرلر.) || كوپك اوغلی = شیطان وحیله كار آدم. || هین اوغلی = پك دسیاس آدم.

اوغلاق (س. كچی یاوریسی، جیجق، جدی.

اوغلامق (فل. اوغلدی ایتمك، كورلدیلی وقاریشیق بر سس ایشیتمك، اوغلدامق: قولاغم اوغلایور: قولاغمه بر شیئلر اوغلایور.

اوغلامه (س. اوغلدی، قولاغه كلن قاریشیق و كورلدیلی سس.

اوغلان (س. ۱. ارکك چوجق، اوشاق، غلام، پسر: اولاد كردن قاچی اوغلان قاچی قیزدر؟ ۲. هنوز تونی كله‌مش كنج ارکك، دلیقانلی، شاب. || آت اوغلانی = سایس یماغی. || ایچ اوغلانی = وقتیله حرمه كیرر چیقار بالغ اولمامش كوچك خدمتچی. || قپو اوغلانی = قپوچوقداری یماغی: سفارتلرده ترجمان معاونی. || قیز اوغلان = باكر قیز.

اوغلانجق (س. كوچك ارکك چوجق.

اوغلدامق (فل. كورلدیلی و قاریشیق قالین بر سس ایشیتمك، بویله برسسله كولدی ایتمك: قولاغم اوغلدایور: قولاغمه بر شیئلر اوغلدایور.

اوغلدروق (س. دول یتاغی، یموطه‌لق، مهبل.

اوغلدی (س. قولاغه كلن كورلدیلی وبوغوق سس: قولاغمدن براوغلدی اكسیك اولیور: آریلرك اوغلدیسی.

اوغللق (س. اوغل صفت وحق ووظیفه‌سی، اولادلق، بنوت. || كوپك اوغللغی = حیله كارلق، قورنازلق. عو.

اوغلاق { س. صـ. اولادلغه قبول اولنمش، آخرت اوغلی: کندی اولادی اولیه وب بر اوغللغی واردر.

اوغلمق { فع. ١. صیق صیق الکزدیریلوب یاصلتق و صیقلتق، دلك ایدلمك: هرصباح یاریم ساعت اوغلمدقجه یناقدن قالقمه‌ماز. ٢. آوجله صـ قیلوب اوفالدلمق: ترخانه اویله اوغلماز. ٣. برشیء سوریله‌رك صیق صیق دلك ایدلمکله تمیزلنمك: بومنغال اوغلیدیر؛ آرتق بوتپسی اوغلماز برحاله کلمشدر.

اوغماج { و:

اوغماق { س. تازه ترخانه.

اوغمق { (اوومق) فع. ١. الی صیقمق، دلك ایتمك: صیزلایان عضـوی اوغمقله ایی ایدر. ٢. آوج آره‌سنده صیقه‌رق اوفالتمق: ترخانه اوغمق. ٣. صیق صیق برشیء سوره‌رك تمیزلمك وپار. لاتمق: بومنغالی، تپسی‌یی کول ایله، لیمون قابوغیله اوغملی؛ تخته اوغمق. || مج. ال اوغمق = شاشیرمق.

اوغمه { (اوومه) س. اوغمق فعلی، دلك.

اوغنمق { فل. (« آغمق »دن غا.) باطلق، صیقیلوب ایچ ازلمك.

اوغور { س. (لا. Augur — اغـور یازاملی.) ١. یمن، سعادت، برکت، خیر: اوغور اوله، اوغور کله = خیر اوله، خیرلی اولسون؛ اوغورلر اولسـون = سلامتله. ٢. یول: بو اوغورده یونجه فدا کارلقلر ایتـدم = بو یولده؛ اوغورکزده جانمی فدا ایدرم = سزك یولکزده. || اوغـوری آچیق = طالعلی. (لغت ترکجه اولدیغجون « اغور میامن موفور. . . » کبی ترکیبات فارسیه غلطدر.)

اوغورسز { صـ. میمنتسز، بر. کتسز، خیرسز، مشئوم، منحوس.

اوغورسزلق { س. میمنتسزلك، برکتسزلك، خیرسزلق، شأمت، نحوست.

اوغورلی { صـ. میمنتلی، متیمن، مسـعود، خیرلی، برکتلی.

اوغوز { س. تق. (اوکوز یونك مرققیدر.) ١. طوسون. ٢. صافدرون ویوك آدم. ٣. کویلی، صحرایی، قبا آدم. مر. ٤. ایی، حسن حال صاحبی. (شمدی بعضاً بو معناده قوللا. نیلور.) || اوغوز خان ترکلرك اك اسکی حکمدارلرینك اك بیـوك و مشهوری اولمق اوزره طانتمشدر.

اوف { حد. کدر وتأسف بیان ایدر، واکثریا بر وجع ویا یورغونلق ومأیوسیت حس اولندقده قوللانیلیر: اوف ربم! اوف! نه کوچ حال ایمش.

اوف { حـد. یقندی، بزکینلك وواوصاتمه حالنده قوللا. نیلیر: اوف! بو نصل ایش؟ اوف آمان! اوف! براق الله عشقنه!

اوف { حد. استکراه و نفرته دلالت ایدر: اوف! نه آغر قوقو! اوف! نه ملوث اوطه‌لر.

اوف { حـد. یوف کبی بر شیء سوگندیرمك ایچـون اولنکی تقلیـد ایدر: اوف! دیوب مومی سوگندیردی.

اوفاتمق { فع. ١. دهـا اوفاق یاپمق، کوچولتمك: قیـاق قابه بیوك کلیـور برآز اوفاتملی. ٢. اوفاق اوفاق قیرمق، اوغالامق، خرد وخاش ایتمك: آکسکی اوفاتدی.

اوفاجق { صـ. پك اوفاق، پك کوچك، کوچوجك. تصغیری بعضاً تحبیب ایچـون اولور: اوفاجق بر چوجق.

اوفاراق { صـ. ١. دهـا کوچك، اصـغر، کهتر. ٢. کوچـوجك. ٣. آز کوچـك، کوچکجه.

اوفاق { صـ. ١. بیوك مقابلی، کوچك، خرد، صغیر: اوفاق طاغ، کوی، آدم. ٢. اینجه، ریزه: اوفاق اوفاق دوگمه‌لی؛ اون اوفاق = پك دقیق واینجه. || اوفاق تفـك = کوچك جثه‌لی، جلیمسز: اوفاق تفك برآدم. = س. کوچـك واهمیتسز شیئلر: اوفاق تفك آلدم.

اوفاقلامق { اوفاقلاتمـق. وا: اوفالمق، اوفالتمق.

اوفاقلق { س. ١. کوچکلك، صغر: او فاقلغـك ضرری یوقدر. ٢. اوفاق آنچه، بوزوق آنچه کسورات: اوستمده اوفاقلق

یوقدر؛ اوفاقلق ایچـون زحمت چکیلیور.

اوفاقلی { صـ. ایچنده اوفاق بولنان: ایربلی اوفاقلی = ایری اوفاق قاریشـیق ویا بربری اوستنه.

اوفالاتمق { فع. یا: اوفالتمق.

اوفالامق { یا اوفاقلامق. فع. اوفاق اوفاق طوغرامق، پاره‌لامق، ریزه ریزه ایتمك: پینیری اوفالادی.

اوفالتمق { فع. دهـا کوچـك یاپمق، حجمنی آزالتمق، تصغیر ایتمك: اوطـه‌لری او. فالتمشـکز.

اوفالمق { فل. دها اوفاق اولمق، کوچلمك: انسـان اختیارلادیجه اوفالیر.

اوفاندی { س. قیرندی، اوفاق پارچـه‌لر: اکمك او. فاندیسی.

اوفانمق { فل. کوچك پارچه‌لره انقسام ایتمك، طاغلمق: بو اکمك طوردیغی یرده اوفانیر.

اوفتری { س. (یو.) اکرلتی اوتی، قوزغون اتمکی نوعی.

اوفر { صـ. عر. (« وافر »دن ستف.) دهـا ویا پك چوق وبول اولان. ف.

اوفق { اوفقلق وسـائره. یا: اوفاق وسائره.

اوفق { صـ. عر. (« وفیق » دن ستف.) دهـا ویا پك موافق واویغون. ف.

اوفقرمق { فل. (حیوان) درین نفس آلمق، ایچـنی چکرجه‌سنه صولومق.

اوفکه { س. (اصلی: اوکمه) حدت، غضب.

اوفکه‌جی { صـ. حدتلی، حدید المزاج، متهور.

اوفکه‌لندیرمك { فع. حدت و غضبه کتیرمك، حـدتنی موجب اولمق، حدتلندیرمك.

اوفکه‌لنمك { فل. حدت وغضبه کلمك، حدتلنمك، غضبناك اولمق.

اوفکه‌لی { صـ. حدتلی، غضبلی، حدید، غضبناك.

اوفلامق { فل. اوصاتمه وبیقیندی مقامنده اوف دیمك.

اوفلامق { فل. کدر وتأسف مقامنده آه واوف دیمك.

اوفلتمك { فع. ١. بالواسطه اوفله‌مك، آغزله نفس ویردیرمك. ٢. نفسله سوگندیرتمك. ٣. شیشیرتمك. ٤. نفسله چالدیرمق. ٥. نفس ایتدیرمك؛ اوقودوب اوفلتمك.

اوفلمك { یا اوفله‌مك. فع. ١. آغزله نفس ویرمك، اوفورمك: آتشه اوفلمك. ٢. نفسله سوگندیرمك، اطفا ایتمك: مومی اوفله. ٣. نفسله ویا هوا ایله شیشیرمك: قیونی، طلومی اوفلمك. ٤. نفسله چالیسنان بر چالغی چالمق: دودوك‌نی اوفلمك. ٥. نفس ایتمك، اوقوبوب اوفورمك. = فل. زحمتسله نفس آلمق، سسله صولومق: اوفلیوب طوریوردی.

اوفلمه { یا اوفلمه واوفله‌یش. س. اوفلمك فعلی. یا: اوفلمك.

اوفلنمك { فع. ١. آغزله نفس ویرلمك: اویله‌اوفلنمز. ٢. نفسله سوگندیرلمك. ٣. شیشیرلمك. ٤. نفسله چالینمق.

اوفورلمك { فل. هوا ایله طولوب قبارمق.

اوفورمك { فل. اسمك، هبوب ایتمك: یل او. فوردی. = فع. اوفلمك، رقیه اوقوبوب برخسته‌نك یوزینه اوفلمك.

اوفورولك { س. رقیه جیلرك او. خسته‌نك اوزرینه اوفوردکلری نفس.

اوفورو کجی { س. رقیه‌جی، خسته‌لره اوقوب اوفلین آدم.

اوفورو کجیلك { س. خسته. لره اوقوبوب اوفلین رقیه‌جینك ایشی.

اوفوروم { س. بردفعه اوفو. رلین نفس ویاهوا: بر اوفوروم توتون = بر چکمه، بردفعه‌لق.

اوق { س. ١. بایله آتیلان مرمی که اوجی سیوری دمیردن وآرقه‌سی توی شکلنده اینجه وقیصه بردکنکدر، تیر، سهم: اوق آتمق. ٢. اوق کبی دوز واوزون آغاجکه آلات مختلفه اجزاسندن اولور: آرابه اوقی، صپان اوقی، کیریشلمه اوقی.

|| تاتار اوق = اساساً تاتارلره مخصوص زنبركلى اوق. || تعليم اوق، نشان اوق = تعليم ايتمك ونشان اورمغه مخصوص اوق. || اوق آتمى = اوقك قطع ايده‌جكى مسافه، منزل. || اوق ميدانى = اوقله نشان اورمغه مخصوص تعليم‌ميدانى: وجه. روز. كاره معروض محل. || اوق ياپدن جيقمق = ايش ايشدن چكمك. || اوق ييلانى = اوق كبى آتيلان بر جنس انكرك ييلانى. || اوق يمك = اوقله مجروح اولمق.

اَوقات { سند. جـ. عر. فد: وقت. با: وقت.

اوقار { سـ. باشنده اوق شكنده سرغوجى بولنان چول بالبقجيلى، بوتيمار، جنكجى طورنه.

اوقارمَق { با: اوقلامق.

اَوقاف { سند. جـ. عر. فد: وقف. با: وقف. || اوقاف همايون = سلاطين عظام حضراتنك وقفلرى. || اوقاف همايون نظارتى وسادجه اوقاف نظارتى = سلاطين عظام حضراتنك اوقاف شريفه‌سنه واصحاب خيرك اوقاف مضبوطه سنه وجوامع شريفه ومدارس وسائر مؤسسات وقفيه ايشلرينه باقان نظارت: اوقاف همايون ناظرى، مجلسى، مفتشى، محاسبه. جيبى، خزينه‌سى وسائره. || اوقاف مضبوطه = اداره‌سى اوقاف نظارتنه عائد وقفلر. || اوقاف مندرسه = ما وضع لهلرى مندرس اولمش وقفلر.

اوقتانت { ياخود اوقطانت. سـ. [لا. Octant] بحـ. و لهـ. ١. ثمن دينلن ارتفاع تخته‌سى. ٢. قمرك سكزده برى كورينه‌جك موقعده بولنمسى يعنى درت كونلك اولمسى، ثمين.

اوقجى { سـ. اوق ياپان وصاتان صنعتجى؛ اوقچيلر = بو اصنافك چارشيسى. ٢. اوق آتان، يايله مسلح عسكر، تير انداز، تير زن، قواس: اوقجى باشى = بونلرك رئيسى. سابقده برمنصب مخصوص ايدى.

اوقرامَق { فل. (آت) صو ايچون كيشنه‌مك.

اوقشامَق { با: اوخشامق.

اوقلاغو { ياخود اوقلاوه. سـ. خمور آچمغه مخصوص چكمه چبوق كه بر نوعى دكنك كبى ايچه واوزون وبر نوعى ده طولمانى كبى قالين وقيصه اولوب، ياالكز ال ايله طوتيله‌جق اوجلرى اينجه‌در.

اوقلامَق { فـ. اوق آتمق. اوق ياغديرمق. = فل. اوق كبى فيرلامق.

اوقلق { سـ. اوق قوبورى، اوق محفظه‌سى. جعبه. تيركش. اصل تركجه‌سى: صاداق.

اوقلى { صـ. اوق ويا اوقلرى بولنان: اوقلى كيربى = قلم كبى بيوك ديكنلرى اولوب تهلكه كوردىكنده اونلردن برينى اوق كبى فيرلاتان كيربى.

اوقومَق { فـ. ١. اوقومغه سوق واجبار ويا مساعده ايتمك: باشم آغر. دينجون كيمسه‌يه سسله برشئ اوقومام؛ مكتوبنى كيمه اوقوتمش؟ ٢. درس ويرمك، اوكرتمك، تدريس ايتمك: صباحلرى عربى واوكله‌دن صكره فارسى اوقويور. ٣. تحصيل ايتديرمك، تحصيله قومق: اوغلارينى اوقوتمدى. ٤. اوقويوب اوقله‌مك ايچون برقيه خوانه كوسترمك: چوجغى حواله‌يه اوغرامش اوقوتمغه كوتوريوردى؛ سن كندىكى اوقوت = عقلكى باشنه دوشير. ٥. تلقين ايتمك، حيل ودسايس اوكرتمك: كندىسنى اوقوتمشلر. || برينه رحمت اوقومق = تمق = اوندن بترا ولمق.

اوقوتمه { ياخود اوقلاوه. سـ. خمور آچمغه مخصوص چكمه چبوق كه بر نوعى دكنك كبى اينجه واوزون وبر نوعى ده طولمانى كبى قالين وقيصه اولوب، ياالكز ال ايله طوتيله‌جق اوجلرى اينجه‌در.

اوقور { صـ. اوقومق بيليرلك: افندى دينور. ٢. اوقن، ترنم ايدن: اوقور قوش.

اوقومش { صـ. ١. علم اوكرنمش، عالم، كامل. ٢. رئيس روحانى، راهب، پاپاس. [استانبول لهجه‌سنده بومعناده قوللانلماز.]

اوقومَق { فـ. ١. يازملش پر شيئى كوزدن كچيروب سسله ويا سسسز قرائت ايتمك، مطالعه، تلاوت ايلمك: كتاب، مكتوب، غزته اوقومق. ٢. اوكرنمك، تحصيل ايتمك: علم اوقومق؛ عربى اوقويور: كنجلكنده برشئ اوقومامش. ٣. شرقى و تركى سويلمك، ترنم وتغنى ايتمك: فلان كوزل اوقويور. ٤. دعوت

ايتمك، چيغرمق: قادينلر دوكونه اوقومغه كيتديلر. [استانبول شيوه‌سنده يالكز فاعل صيغه‌سى اولان « اوقويجى » كلمه‌سى مستعملدر.] ٥. دعا اوقويوب اوفلمك، اوفورلجيلمك ايتمك. || اذان اوقومق = اذان ويرمك. || دعا اوقومق = دعا ايتمك. || رحمت اوقومق = رحمت ويرمك. || ميدان اوقومق = مسابقه‌يه دعوت ايتمك.

اوقومه { سـ. اوقومه‌سى يازمه‌سى يوقدر. با: اوقومق.

اوقوناقلى { (لاى‌يازى ويا كتاب.

اوقونمَق { فعـ. ١. قرائت اولنمق: بو مكتوب اوقونماز. ٢. تلفظ اولنمق: بو كلمه نصل اوقونور؟ ٣. كندينى بر اوفورروكجى‌يه اوقوتمق: اوقوتمغه كيدىوردى.

اوقوتمه { سـ. اوقوتمق فعلى. با: اوقوتمق.

اوقويش { سـ. اوقومق فعلى و طرزى: كوزل بر اوقويشى واردر.

اوقويوجى { صـ. ١. قاعده اله اوقويان، تلاوت ايدن، قراءدن اولان. ٢. شرقى وتركى سويلين، خوانده، مغنى. ٣. دعوت ايچون كيدن، دعوتجى: اوقويجى كرمك = دوكونه دعوت ايچون دور ايواب ايتمك.

اوقه { سـ. [اصلى عر. همزه‌نك ضمى وقافك تشديديله « اقه » در. « قيه » غلطدر] درتيوز درهمدن عبارت ثقلت وزنى: بر اوقه اتمك، شكر. [مايعاتده‌ده مستعملدر:] بر اوقه زيتون ياغى. || يكى اوقه = بيك يكى درهمدن عبارت اوزان جديده اوقه‌ى، كيلو. غرام. || اوقه هر پرده درتيوز درهم = عقل ايچون طريق بردر.

اوقه‌لق { صـ. ١. بر اوقه آغرلغنده اولان: اوقه‌لق اتمك. ٢. بر اوقه استيعاب ايدن: اوقه‌لق شيشه، قاب.

اوقه‌لى { صـ. ١. آغر، ثقيل، بيوك. ٢. اهميتلى، وقارلى، آغر.

اوقيانوس { سـ. [يو. -ωκεανός] بحر محيط.

اوقيانوسيا { سخ. ص. كره ارضك قطعات خمسه‌سندن برى اولوب، آسيانك جنوب شرقيسنده واقع آوسترالياونام ديكرله قلنك جديد قطعه‌سيله بحر محيط معتدلده طاغنيق بر چوق كوچك آطه‌لردن مركبدر. آوسترالياى اسميله دخى ياد اولنور.

اوك { سـ. ١. يوزه كان جهت، ايلرى، قبل، پيش: اوك اوكى، قپودنك اوكى. ٢. كله. جك زمان، استقبال: اوكمز قيشدر. ٣. جبهه، ناصيه، آن: بر بنانى كوزلاشديرن اوكيدر. ٤. بر شيئك وعلى الخصوص بر بنانك آلنى قارشيسنده بولنان آچيقلق و ميدان: قيشلهنك اوكى كنكيش اوللميدر. ٥. ايلرى طرف، كن جهت. ماقبل. مابعد ديمك اولان آرقه مقابلى: اوكى آرقه‌سى. ٦. باش طرف، اك ايلرى ويا اك يوقارى جهت، صدر، رأس: عسكرك اوكى. ٧. حضور، پيشكاه، نزد: اوكنه كوتوردىلر: نه يوزله اوكنه چيقه‌جقسك؟ = ص. يوز طرفنه وايلرى يه كلن. اوكده بولنان، ايلرى: اوك طرف؛ اوك ديشلر: اوك باغچه؛ اوك قپو. = ظم. اوكه، اوكده، اوكجه، اوكدن = ايلرى يه، ايلرىده، ايلريدن: اوكه دوشدى؛ اوكده طوردى: اوكجه كيديوردى: اوكدن كچدى. = ظز. ايلرى، استقبال، آتى: اوكمزده بركوچك يازدها واردر. || اوكنى آردينى بيليرلك حزم واحتياط صاحبى، صابغيلى. || او كبى آلمق = وقوعندن اول منع ايتمك، وقوع بولمامسى چاره‌سنى بولمق. || اوك آياق = مشوق. || اوكنه باقمق = محجوب اولوب جواب ويرمه‌مك. || اوكه چيقمق = آرانمقسزين بولنمق، راست كلمك. || اوكه دوشمك = رهبرلك ايتمك، سوق ايتمك. || اوكه قاتمق = ١. كوتورمك، سوق ايتمك. ٢. قوغلامق، تعقيب ايتمك. || اوكنى كسمك = مانع اولمق، سد چكمك. || اوكه كلمك = ١. تصادف ايتمك. راست كلمك: اوكنه كلنه صاتاشيور = هر كسه. ٢. تقدم ايتمك، باشده بولنمق. || اوكده كى = ١. باشده، ايلريده بولنان: اوكده‌كى كيمدر. ٢. كله‌جك، ايلريده‌كى، آتى، مستقبل: اوكمزده‌كى آى اوتوز بر كوندر.

اوك { سـ. تق. كوكس، سينه، صدر. [يوكون غير مستعمل

ايسه‌ده، اوكسوروك، اوكسز، اوككه كبى بر چوق مشتقاتى قوللانيليور.)

اوڭ { ياخود اوڭ يا اوگث. س. ١. ذى‌روح سسى، آواز، صيحه، بايغره. ٢. يوكسك سسله شرق سويله، لحن. ٣. شهرت، صيت، نام. || اوگنه كيتمك = شهرت آرقه‌سنه دوشمك، اشتهار هوسنه دوشمك. || قورى اوڭ = شهرت كاذبه.

اوڭا { يا آگا. ض. ش. اوڭ لفظنك مفعول اليهيدر. با: اوڭ.

اوگات { ص. تف. ايى، صالح، مناسب، ممدوح ومرغوب. («اوت» بوندن غلطدر.)

اوگارتمق { ياخود اوگورتمق. فث. يكيرمك، ايى ايتمك، شفا ويرمك، اصلاح و تصحيح ايتمك.

اوگارمق { فث. ايى‌يه‌دوندرمك، ايبلتمك، اصلاح ايتمك.

اوگالتمق { فث. ايى ايتمك، بره و شفا ويرمك.

اوگالمق { فل. ايى اولمق، شفا بولمق، التيام بذيرا اولمق، كچمك: پاره‌سى اوگالدى.

اوگجه { ظز. اولجه. مقدما. اولدن، پيشين: بن اوگجه سويلدى ايدم: اوگجه اوگلدى.

اوگجه‌لمك { فل. مسابقت ايتمك. (سقيم بر صورتله تشكل ايتمش بر لغت مولده‌در.)

اوگچه { س. ١. طوبوغك آرقه‌سى. ٢. قوندرمه‌نك طوبوغك آلتنه كلن برى كه يوكسكجه اولور: يوكسك، آلچق اوچكه‌لى پوتين. || اوچكه آغاجى = پوتين قالبنك اوچكه‌يه كلن قسمى. || اوچكه كمكى = كعب. || اوچكه‌لرى چكمك = عجله ومسارعت ايتمك. || اوچكه‌سنه باصمق = برينك ارقه‌سندن پك ياقين كيتمك.

اوگدوج { س. خبر كوتورمك ايچون اوگدن كيدن، مژده‌جى، ساوه‌جى.

اوگدول { س. ١. رهن، گرو: اوگدول قومق. ٢. پارچه مكافاتى. ٣. بحثه، ياد ه قونيلان شيء: اوگدول آلمق = بحثى، يادسى قزانمق.

اوگدرمق { فث. با: اوگارمق.

اوگرتمك { فث. ١. بيلديكى شيئى بيلديرمك، تعليم ايتمك: سكا بونى كيم اوگرتدى. ٢. درس ويره‌رك ويا عملياتنى اجرا ايتديره‌رك برعلم وصنعت وسائره‌يى قزانديرمق، تدريس، تعليم ايتمك: اوغلارمدن برينه علم برينه‌ده صنعت اوگرده‌جكم: لسان، بينجيلك اوگرتمك. ٣. تأديب ايتمك: پاپ پاپ‌ده بن سكا اوگرديرم. ٤. يول گوستر. مك. || عقل اوگرتمك = يول گوستر مك.

اوگردلمك { يا اوگره‌دلمك. فعـ. ١. بيلديرلمك، تعليم وتدريس ايدلمك: علم‌بش كونده اوگره‌دلنز؛ ذاتاً جنكاور اولان اهالى‌يه عسكرلك پك قولاى اوگرديلير.

اوگرده‌مك { يا اوگوزده‌مك فل. (كوكس ديمك اولان «اوگث» دن. — غلطى: هونكورده‌مك) كوكسدن سس چيقاره‌رق آغلامق، هونكور هونكور (كه اصلى اوگور اوگور) آغلامق.

اوگردىجى { ص. س. تعليم وتدريس ايدن، بيلديكنى اوگردن، معلم: اوگردىجى اوستەاولورسه شاگردان زحمت چكمز.

اوگرمك { يا اوگورمك. فل. (كوكس ديمك اولان «اوگث» دن) ١. كوكسدن برصدا چيقاره‌رق صوتده قۇ ايدر كبى اولوب‌ده يالكز سسنى چيقاره‌رق ايده‌مه‌مك: كيمه‌برينك اوگردىكنى ايشيتدم. ٢. (صيغير مقوله‌سى حيوانلر) كوكسدن باغرمق، بوكرمك: ايشكلر اوگريورلردى.

اوگرمه { ياوگورمه. ١. غثيان ايتمك اوزره كوكسدن برسس چيقارمه. ٢. صيغيرك بوكورمه‌سى.

اوگرنلمك { يا خود اوگره‌نلمك. فع. تعليم وتدريسله تحصيل اولنمق، تعلم ايدلمك: برلسان قولاى اوگرنلنز؛ برصنعت اوگرنلمك ايچون عمليات گورلمك اقتضا ايدر.

اوگرنلمه { يا اوگره‌نلمه. و:

اوگرنليش { يا اوگره‌نليش. س. اوگرنمك فعلى وطرزى: علوم وفنونك اصول جديده‌اوزره‌قولاى اوگرنله‌سى،

اوگرنليشى بونلرك انتشار وتعممنه خدمت ايدىور.

اوگرنمك { فث. (كوكس ديمك اولان «اوگث» دن) ١. كسب وقوف ايتمك، آگاه‌لمق، خبر آلمق، معلومى اولمق: بوكون برشيء اوگرندم. ٢. تعليم وتدريسله آيشه‌رق كسب معلومات وتجربه ايتمك، تعلم، تدرس ايتمك: علم، صنعت اوگرنيور؛ علوم رياضيه‌يى اوگرندى، شمدى فرانسزجه اوگرنيور. ٣. استفاده، اقتباس ايتمك: سزدن چوق شيئلر اوگرندم. ٤. توسيع معلومات وتجربه وممارسه ايتمك: انسان ياشادقجه اوگرنير. ٥. تحصيل ايتمك: بو چوجق اوگرنمه‌يه‌جكدر، نافله امك صرف اولنيور. ٦. تحقيق واستفسار ايتمك، صوروب آگلامق. ٧. آليشمق، الفت ايتمك: آت آخورينى، طاوق كومسنى اوگرندى. || اوگرنمك واوگرتمك قوللانلديغى حالده، ايكيسينك اساسى اولق لازم كان «اوگرمك» فعلى مسموع دكلدر.)

اوگرنمه { س. اوگرنمك فعلى. با: اوگرنمك.

اوگز { اوزوز. س. موشمولەيه مشابه معروف برميوه‌كه زياده اولمدقجه يمز. || قوش اوگزى = ساقز آغاجى نوعندن ايريجه يمشلى بر آغاج.

اوگزه { س. آوجينك آولاقده بكلديكى يچيد.

اوگسرمك { اوگسروك وسارە. با: اوگسورمك وسائره.

اوگسز { ص. (كوكس ديمك اولان «اوگث» دن يعنى كندينى درآغوش ايده‌جك ويانمه ويره‌جك كيمسه‌سى اولميان) يتيم، بيكس. || اوگسز اورغانى = آق صارمشيق دينلن برنبات. || اوگسزلر باباسى، آتاسى = يتيم وبيكسلره باقان مرحمتلى ذات. || اوگسز باليغى = رنگسز برنوع قيرلانفيج باليغى. || اوگسز پارمق = انسان النك باش پارمقدن اعتباراً دردنجى پارمغى، آدسز پارمق، بنصر. || اوگسز سوبندرن = جيجيلى بيجيلى شيء، آز قيمتلى وشتافاتلى شيء. || اوگسز اوغلان صوغانى = چيكدم، خانق كلاب (نبات). || اوگسز آتاسى = فقرا چوجقلرينى كوروب كوزه‌دن قادين.

اوگسزلك { س. يتيملك، بيكسلك.

اوگسو { س. ياردى يانمش اودون، اولجر.

اوگسورتمك { فث. اوگسورمك ويرمك، او. گسورمكى موجب اولمق: اكثى شيئلر آدمى اوگسورتير.

اوگسورمك { فل. (كوكس ديمك اولان «اوگث» دن) ١. جكرده حاصل اولان بالغم ويا غيجيقدن طولايى غير اختيارى وسسلى بر نفس ويرمكله اونى چيقارمغه چاليشمق: خسته چوق اوگسوردى. ٢. اوگسورمكه طوتلق، اوگسورمكى طوتلق ايچون دكنكلره سورلمك.

اوگسيمك { فل. (كوكس ديمك اولان «اوگث» دن جعلى بر اوگسورمكله اشارت ويا استهزا ايتمك، تهنيح ايتمك.

اوگسورمه { س. اوگسورمك فعلى، سعال.

اوگسورمك { س. ١. جكرده بالغم ويا غيجيقى اوزرينه انسانك غير اختيارى وسسلى بر نفسله اونى طرده چاليشمسى، سعال، تهنيح: اوگسورمك كلمك، طومنمك. ٢. اكثريا صوغوقدن كلن و بعضاً سرايت ايدن كوكس راحتسزلغى كه اوگسورمكى موجب اولور: بر اوگسوروكه طوتلدم؛ اوگسوروكى واردر. || اوگسوروك اوتى = دوه طبانى، فارفاره اوتى (نبات). || بوغماجه اوگسوروك = چوجقلره عارض اولان شدتلى بر اوگسوروك كه اوگسورمسى اوزايوب چوجق بوغيسله جق كبى اولور، سعال ديكى.

اوگسولمك { يا اوگسوله‌مك. فث. اوگسو يعنى ياردى يانمش اودون قويوب (آتشى) طوتيشديرمق. || مج. قيزيشديرمق، تحريك ايتمك.

اوگسه { س. (ر. پَهْ‌لَوِى) مجار اوزومى دينلن برميوه. تك بالدن يابيلان برنوع معجون كه قوشلرك آياقلرى يابيشوب طوتملرى ايچون دكنكلره سورىلور، دبق. || اوگسه چبوغى = قوش طوتمق ايچون اوگسه سورلمش دكنك.

ویا «اوکسز» دن) ۱. کوکل آرزو ایتمك، آرزو چکمك. ۲. تاسه‌لانمق، کدر ایتمك. ۳. کندینی اوکسز وغریب کوروب محزون اولمق، غریبسمك.

اوگگن (اوگیکن. س. آق جکر، رئه. || اوگگن باشی = غرتلاق، جنجره. مر.

اوگگنورده (اوگگنورده‌مك. با: هونکورده‌مك.

اوگگه (اوگگه‌لمك وسائره. با: اوفکه وسائره.

اوگلتمك (فت. (سس دیمك اولان «اوك» دن) ۱. باغرتمق، سس چیقارتمق. ۲. شرق سویلمك، تغنی ایتدیرمك، اوتدیرمك. مر.

اوگلمق (فل. (غا: اوگلمی) ابی اولمق، ایپلشمك، التیام بولمق: اوگلماز یاره.

اوگلمك (یااوگله‌مك. فل. ۱. باغرمق، چاغرمق، سس چیقارمق، نعره آتمق. ۲. شرق سویلمك، تغنی ایتمك. ۳. اوتمك، ترنم ایتمك. مر.

اوگلنمك (فل. ۱. سسلنمك، یایغره ایتمك. ۲. چینلامق، طنین انداز اولمق. مر.

اوگله (س. (کوکس دیمك اولان «اوك» دن) ۱. کوکس اورته‌سی، نصف نهار، ظهر، نیمروز: اوگله اویقوسی: اوگله صیجاغی: اوگله نمازی = صلات ظهر: اوگله یمکی. ۲. اوگله وقتی قیلنان نماز، صلات ظهر. اوگله قیلمدی: دها اوگله‌یی قیلمدم. ۳. وقت ظهرده اوقونان اذان: اویله‌اوقوندی می؟ || اوگله اوستی = اوگله‌دن صکره، بعدالظهر. («اوگلن» و «اویله» یازمامملی.)

اوگلهین (ظز. اوگله وقتی، وقت ظهرده: اوگله‌ین کلك.

اوگلی (ص. مشهور، صیت وشهرت صاحبی، آدلی صانلی. مر.

اوگمادق (ص. ۱. ابی اولماز، کچمسی امکانسز، شفا ویا التیام قبول ایتمز: اوگمادق یاره، خسته‌لق. ۲. صلاح وفلاح بولماز خیرسز.

اوگمادقلق (س. ۱. ابی اولماز یاره ویا خسته‌لغك حالی. ۲. خیرسزلق، اوغورسزلق.

اوگماز (ص. ۱. ابی اولماز. التیام ویاشفا قبول ایتمز: اوگماز یاره، مرض. ۲. اصلاح اولنماز، فلاح بولماز، خیرسز.

اوگمش (فل. (غا: اوغلا: اوگمه‌بوصه ایله‌اوگمق) ۱. ابی اولمق. کچمك، شفا ویا التیام بولمق. ۲. اصلاح اولنمق، فلاح بولمق.

اوگمك (فت. مدح. ثنا. ستایش. ایتمك. ایپلکی درمیان ایده‌رك تعریف وتوصیف ایتمك.

اوگمه (س. مدح. ثنا. ستایش.

اوگندرك (س. و:

اوگندره (س. صبان سوررکن اوکوزلری دورتمك ایچون قولانیلان اوزون واوجی ایکنه‌لی دکنك. (کوچوکنه بیزلنکیچ ودها اوزونته مسستره وآردا دیرلر.)

اوگنمك (فط. ۱. کندی‌کندینی مدح، تمدح ایتمك. ۲. تفاخر ایتمك، مفتخر اولمق. ۳. کندینه کوگنمك.

اوگو (ص. ابی، خوش، طیب، تمیز، صالح. مر.

اوگو (س. صو آلمق ایچون بوزی دلمکاری یر.

اوگو (یا ویگو. یوهوقوشنك کدی باشلی بیوك نوعی ویا ارککی.

اوگون (یا اوگون. س. اوتورا. تك اوکنه قونیلان پای، حصه. (فر. Portion.)

اوگو (یا اونکی. س. عناد، عنادجیلق.

اوگوت (س. نصح. نصیحت، پند، وعظ: اوگوت دینی آلمش = تعلیم اولنمش.

اوگوتجی (ص. نصیحت‌چی، ناصح.

اوگوتدیرمك (فت. (حیوانی) دکرمنده ازدیروب اونه تحویل ایتدیرمك. طعن ایتدیرمك: بو بغدایی دکرمنه کوندروب اوکوتدیرملی.

اوگوتلمك (یا اوگوتله‌مك. فت. نصیحت ویرمك، پند ایتمك.

اوگوتمك (فت. (حیوانی) دکرمنده ازوب اون یاپمق، طعن ایتمك: بغدای اوکوتمك. || مج. چوق یمکی، برچوق یمکی هضم ایتمك.

اوگوتمه (س. ۱. اوگوتمك (فعلی، طعن. ۲. قیل دیرلش آشلق بغدای وسائره.

اوگوج (ص. اوگده. ایلریده بولنان، سابق، متقدم.

اوگوجی (ص. مدح‌وثنا ایدن، مادح، ثناکار، ستایشکر.

اوگودلمك (فع. ذکرمنده ایدلمك، طعن اولنمق: بغدای اتمك اولمق ایچون ابتدا اوکودلمك اقتضا ایدر.

اوگودیجی (ص. ازوب اون یاپان، طاحن: اوکودیجی دیشلری = آزی دیشلری.

اوگور (ص. اوگرنمش، تربیه کیتمکاری سوسلیلری‌ده وار ایدی. || اوگوزبویندروغه یاقار کبی = نفرت وتوحشله. || اوکوزی بویندروغه قویروغندن اورور = ایش بیلمز، بجریکسز. || بویندروق آلتنده‌اوکوز=مطیع، رام. || اوکوز دیلی، لسان‌الثور دینلن نبات. || اوکوز صوغوغی = ستهٔ ثور. || اوکوز طامی = اوکوز آخوری، زریبه. || اوکوز قولاغی = قویویاپراقلی وسیکیلی بر نبات. || اوکوز کوزی = آرتیقه‌نك برنوعی (نبات).

اوگور (ص. اوگده، ایلریده بولنان، سابق، متقدم.

اوگورتلمك (فت. ۱. یچمك، انتخاب ایتمك، الك کزیده‌سنی آیرمق ویاآلمق. ۲. انتخابله نصب وتعیین ایتمك. (اورونده‌مك کبی.) مر.

اوگورتمق (فت. ابی ایتمك، کچیرمك. شفا ویا التیام قزاندیرمق. (اوگارتمق واوگه‌یرمق کبی.)

اوگورتمك (فت. (حیوانی) آلیشدیرمق، تربیه ایتمك.

اوگوردشمك (فش. (قوشو حیوانی) یار. شمق، یارش ایتمك. = فل. آلیشمق، اعتیاد ایتمك.

اوگوردی (ظز. دها اول، مقدم: آممدن اوگوردی بتیشور قپوکه‌اشکم.

اوگورغه (س. (وغا: اوگمور. غه) بل کیکی، عمود فقاری. || کمی اوگورغه‌سی = کمی قبورغه‌سی تشکیل ایدن پوسته‌لرك اشاغی طرفدن مربوط اولدقلری افقی اوزون پارچه.

اوگوز (س. (اصلی: اوغوز) انعش صیغیر ارککی که چفت سورمکده وآرابه چکمکده قولانیلیر. ثور، کاو. || مج. صافدرون. عقلسز وقالین قفالی آدم || اوکوز آرابه‌سی = اوکوز قوشاش یوك وکوج آرابه‌سی: وقتیله قادینلرك پینوب سیره کیتمکاری سوسلیلری‌ده وار ایدی. || اوکوز بویندروغه یاقار کبی = نفرت وتوحشله. || اوکوزی بویندروغه قویروغندن اورور = ایش بیلمز، بجریکسز. || بویندروق آلتنده‌اوکوز=مطیع، رام. || اوکوز دیلی، لسان‌الثور دینلن نبات. || اوکوز صوغوغی = ستهٔ ثور. || اوکوز طامی = اوکوز آخوری، زریبه. || اوکوز قولاغی = قویویاپراقلی وسیکیلی بر نبات. || اوکوز کوزی = آرتیقه‌نك برنوعی (نبات).

اوگوزلك (ص. حماقت. صاف. درونلق، قالین قفالیلق.

اوگوش (س. مدح، ثنا، ستایش.

اوگولده‌مك (فل. (حیوان) خویلانمق.

اوگون (ح. اوگدن، ایلریدن، اوگده، ایلریده: اوگون اوگون کیتمك. — با: اوگوز. || دفعه، کره: براوگون یمك.

اوگونمك (فل. ۱. یوز طوتوجه ایتمك. ۲. اقتدا وتقلید ایتمك.

اوگی (ص. (غا: اوغی) اوز مقابلیدر: اوگی‌بابا = اوز بابا اولیان آنا قوجه‌سی: اوگی آنا = اوز والده اولیان پدر زوجه‌سی: اوگی اوغل، قیز = زوجیندن بیرینه کوره دیکرینك بشقه زوج وزوجه‌دن دنیایه کلمش اولادی: اوگی قارداش = اوگی بابا ویا اوگی آنا اولادی.

اوگیك (ص. کوگرجینه بکزر فقط دها بیوك برقوش.

اوگیمك (فل. (کوگرجین وقری کبی قوشلر) اوتمك، ایکمك، کوکسدن سس چیقارمق.

اول (ش. (« او » اسم اشارتنه « ل » علاوه‌سیله حاصل اولمشدر: شول کبی. — چوق قولالانلامغه باشلایوب، یالکز مدح مقامنده وکتابت رسمیه‌نك بعض تعبیراتنده استعمال اولنیور:) اول خدای لم یزل حقیچون: اول نبی ذیشانك حرمتنه: اولیایده. || اولقدر = اوقدرچوق، اودرجه‌ده.

اول (س. تق. ایصلاق یر، چامور، باتاقلق. مر.

اوّل (ص. عر. ا: اولی ج: اولین، اوائل. (« وأل » دن ستمد.) ۱. برنجی، ایلك: باب

اول = برنجی باب؛ درجهٔ اولی = برنجی درجه؛ انسانلرك اولی حضرت آدمدر. ٢. اسکی، کچمش، قدیم: اول زمانده؛ زمان اولده؛ اولین وآخرین = اسکیلر ویکیلر. ٣. تقدم ایدن، مقدم: او بندن اولدر. = س. باشلانغیچ، ابتدا. باش: ایشك اولی، کلمه‌نك اولنده، کتابك اولی، بشنجی قرن هجر. ینك اوائلی، اوائل رمضانده؛ اونك اول وآخرینی بیلیرم. || من اوله الی آخره = ابتدا. سندن نهایتنه دك. = ظز. ١. کچمش زمانده، مقدما، ابتدالری: اول کوزل یازی یازار. دم صکره بوردم. ٢. دها مقدم، دهاایلری، دها اسکی: اوبندن اول بوایشه باشلادی: بن سزدن اول کلدم؛ برکون، ایکی ساعت، اوج سنه اول = مقدم. || اول امرده = ابتدا، باشده. || الك اول = الك ابتدا، الك باشده. || اول بأول = الك ابتدا، هر شیئدن اول. ||اول وآخر=مقدما وصکره، مکرراً. || اوللری = اولجه، مقدما؛ زمان قدیم.

اَوَّلا { ح. عر. ١. برنجی درجه. ده، برنجی اوله‌رق: اسلامك شرطلری بشدر، اولا کلمهٔ شهادت، ثانیاً صوم، ثالثاً الخ. ٢. الك اول، ابتدا، اول امرده: اولاین اونی طانیمیوردم؛ اولا اونبم دیللی آکلامازمز.

اَوْلا { ص. عر. با: اولی.

اولاتَمَق { فة. [«اولو» دن] ١. بیوتمك، تکبیر وتعظیم وتقدیس ایتمك، حمد وسپاس ایتمك: تکری یی اولاتمق. ٢. آغرلامق، عزت واکرام وحرمت ایتمك: مسافری اولاتمق.

اولاتَمَق { (چوز یلن بزی) طراغه کچیرمك: بزی اولاتمق.

اولاخ { س. افلاق اهالیسندن اولان ویا روم ایلینك رومانلرله همجنس اولان بر صنف اهالیسندن بولنان آدم.

اولاخجه { س. مادهٔ آنفه‌ده ذکر اولنان اولاخ. خلرك سویلدکلری لسان: اولاخجه بوزوق لاتینجه‌دن متولد السنه‌دندر. = ح. اولاخلر لسانینده ویا بونلره مخصوص طرزوحالده: اولاخجه سویلمك؛ اولاخجه خوره‌تمك.

اولاخلق { س. ١. اولاخ جنسیتی ٢. اولاخلرله مسکون محل.

اَولاد { سند. ج. عر. فد: ولد. با: ولد. = تر. فد. ج. ١. چولق چوجق: اولاد وعیال. ٢. ذریت، نسل، سلاله: اولاد رسول (عم)، اولاد فاتحان. ٣. اوغل، قیز، چوجق: قاچ اولادی واردر؟ بش اولادی، براركك اولادی، برقیز اولادی واردر: کل اولادم؛ کلك اولادلرم؛ اولاد ذکور = ارکك چوجقلر؛ اولاد اناث = قیز چوجقلر. || اولادمملکت = اهالی.

اَولادسز { ص. چوجقلری اولیان، عقیم.

اَولادسزلق { س. چوجقلری اولمامه، چوجقسزلق.

اَولادلق { س. اوغللق، بنوت: فلانی اولادلغه قبول ایتدی.

اَولادیَّت { س. (عربیه تقلیداً) اولاد اسم جمعنه خلاف قاعده ادات مصدریت الحاق اولنمله تشکل ایتمش غلط بر لغتدر) اولادلق، بنوت: اولادینه مشروط = بابادن اوغله قالمق شرطیله.

اَولار { ض. چ. اونلر، آنلر. مر.

اولاش { س. بیتشمه، بیتشیکلك، اتصال.

اولاشدیرمَق { فة. ١. بیتشدیرمك، اتصال ایتدیرمك، الصاق ایتمك. ٢. کوریشدیرمك، قاوشدیرمق: الله سودکارکزه اولاشدیرسین.

اولاشدیری { ح. بیتشیك او. له‌رق، متصلاً، پیوسته.

اولاشمَق { فل. ١. بیتشمك، کسب اتصال ایتمك، متصل وپیوسته اولمق: طاغ طاغه اولاشماز آدم آدمه اولاشیر. ٢. بیتشمك، واصل اولمق: مکتوب محله اولاشدی. ٣. کوریشمك، قاوشمق، ملاقات ایتمك، ملاق اولمق: اولادینه اولاشدی.

اولاشیق { ص. ١. بیتشیك، پیوسته. ٢. بیتیشمش، وصول بولمش، واصل.

اَولاغان { ص. اولان، اوله‌بیلن، واقع، ممکن الوقوع: اولاغان ایشلردر.

اولاق { ص. متصل، قریب، یتیشیله‌بیلن: ال اولا. غی = الك یتیشدیکی، ال آلتنده بولنان، ماحضر.

اولاق { س. ساعی، تاتار، برید، پوسته. || ال اولاغی = یاردیمجی.

اولالمَق { فل. اولواولمق، بیومك. مر.

اولام { س. طاقیم، بلوك: اولام = اولام = طاقیم طاقیم.

اولامَق { فة. ١. بیتشدیرمك، قاوشدیرمق، الصاق ایتمك، اکلەمك. ٢. طولایه‌رق باغلامق، صارمق.

اَوْلامَق { فة. (اصلی: اوغالامق) باغ فلیزلرینك بیچلرینی قیرمق.

اولامه { ص. ١. بربرینه باغلی، مسلسل، زنجیرله. ٢. اکلنوب اوزادیله‌جق، اکله. || اولامه یونجه = پرده سوریه‌رك آچیلان یونجه‌نوعی، ذنب الخیل.

اَوْلان { ص. [«اولمق» فعلندن (سف.) کائن، واقع. با: اولمق.

اولانمَق { فل. بیتشمك، متصل اولمق، تسلسل ایتمك، زنجیرله بربرینه صاریلوب او. زانمق.

اولانمه { س. اتصال، تسلسل، زنجیرله اوزانمه.

اولایبجی { س. ایکی چکوب چله یایان ایشجی.

اوَلت { س. [«اولمك» دن] صالغین انسان وحیوان خسته‌لغی: اولت یبلی.

اوَلته { یاخود اولطه. س. (Volta) ١. مج. کینك روز. کاره قارشی کیده بیلمك ایچون برصاغه برصوله صاپوب طولا. شمسی: اولته اورمق. ٢. مج. برآشاغی بر یوقاری کزینمه.

اوَلته { یاخود اولطه. س. اوجنه چنکل ایکنه طاقیلی آت قوبروغی قیلندن معمول ایپ‌که بالیق آولامقده قوللانیلیر. انواعی جوه‌در.

اَوَّلجه { ظز. ١. برآز اول، اوکیجه، مقدما. ٢. دها اول، اوندن اقدم.

اوَّلجَر { س. آتشی قاریشدیره‌جق دمیر قول، کلبری.

اوَّلجَرمَك { فة. (آتشی) اولجر ایله‌قاریشدیروب یار. لانمق. || مج. اغوا، افساد ایتمك.

اوَّلجُرمَك { فة. بالوا-طه او. لجمك، قماش اولجروب صاتین آلمق، قماش قالدیرمق.

اوَّلجُشمَك { فة. یوی اولجشمك = ایکی کشی بربرینك درجه‌سنی آکلامق ایچون میدان مسابقه‌یه چیقمق.

اوَّلجَك { س. ١. حبوبات اولچمکه مخصوص اولجی، مکیال. ٢. شینیك، کیله‌نك ربعی که ایکی قوملی یه منقسم اولوب درت اوقه‌دن عبارتدر.

اوَّلجلمَك { فعل. ١. اولچیدن کچیرلمك، طول و عرضی ویا حجمی تعیین اولنمق [ثقلت حقنده طارتلمق، وزن دینلیر]، مساحه، مقایسه اولنمق: ذخیره اولچك ایله. منسوجات آرشین ایله، مایعات رطل ایله اولچلیر؛ اثواب اولچلمزدن بیچلمز. ٢. مج. ایی دوشونمك، تأصار. لانمق، موازنه ومقایسه اولنمق، تقدیر وتخمین ایدلمك: قراردن اول ایش ایچه اولچلمك اقتضا ایدر.

اوَّلچمَك { فة. ١. برشیئك طول وعرض وعمق یاخود حجمنی تعیین ایتمك، مساحه، مقایسه، کیل ایتمك: تارله یی، عرصه‌یی، صویك درینلکنی، ذخیره‌یی، زیتون یاغنی اولچمك. [آغرلق حقنده طارتمق دینلیر.] ٢. بیچیله‌جك بر شیئك اولچیسنی آلمق: ابتدا اولچوب ده اویله بیچملی. ٣. مج. ایچه دوشونمك، تأصارلامق، تقدیر وتخمین، مقایسه وموازنه ایتمك: سز بر کره ایشی ذهنکزده اولچك. || مج. اولچوب بیچمك، ملاحظه ایتمك. || جانی جانه اولچمك=قیاس نفس ایده‌رك انصاف ایتمك. || کوزله اولچمك = برکوز کزمك. دیروب تخمین ایتمك. || یری اولچمك = دوشونوب یاتمق.

اوَّلچمه { س. اولچمك فعلی، مساحه، مقایسه، کیل. با: اولچمك.

اوَّلچو { س. با: اولچی.

اوَّلچوم { س. ١. مساحه، مقایسه، موازنه. ٢. ملاحظه، تخمین، تقدیر. ٣. طور، ادا، روش، رفتار. || اولچوم ایتمك = طور وادا ایتمك، یوی کوسترمك، بیلیچیلك صیاتمق. || اولچومنی بوزمق = طور ورفتارینی دکیشدیرمك.

اوَّلچو ملَمَك { یا اولچوملەمك. فة. تقدیر و

تخمین ومقایسه ایتمك، اینجه وجوب بیچه‌رك ملاحظه ایتمك.

اوچی (س. ۱. اوچلمك فعلی، اوچلمه، مقایسه، مساحه. ۲. کیل: اوچی‌یه اورلدیقجه بر شیشك مقداری بیلنه‌مز. ۳. وجه‌جك آت آرشین، شیریت، کیبه شیشه‌یك، رطل وسائره: بکرده اوچی وارمیدر؟ ۴. تقدیر تخمین، قیاس. ۵. مثال. ۶. مقدار، اعتدال. ۷. ذکر، قدر، اعتبار. || اوچی آلمق = ۱. یچه‌جك ویا یاپیلمه‌جق بر شیئك طول وعرضنی وتفرعاتنی تعیین وقید ایتمك: قالفه یاپینك، ترزی ثوابك اوچیسنی آلدی. ۲. عبرت آلمق. قیاس نفس یده‌رك متنبه اولمق: بوندن اوچی آلملی. || اوچیسنی آلمق = چوره‌ن دوشمك. صانکه چامور. ده اوچی وقالبی قالمق. || اوچی‌یه آلمق، اورمق = اوچلمك. اوچیسنی آلمق. || آغزاوچیسی = هرکسك حال وحدیثه کوره سویلمی لازم کلن سوز. || بوی اوچیسی = درایت درجه‌سی، قدر واعتبار ذاتی. || بوینك اوچیسی آلمق = ذکری ودرجهٔ درایتی تجربه اولنمق. || بوینك اوچیسنی آلمق = درجهٔ کفایتی آکلامق. || اوچیسنی بیلدیرمك = مقداریتی آکلاتمق، حدینی بیلدیرمك. || کوز اوچیسی = تخمین.

اوچلیسز (ص. ۱. اوچلمه‌مش، مساحه ایدلمه‌مش. کوتوری: اوچلیسز پازاراق اولماز. ۲. اعتدالسز. بیحد. بیقیاس.

اوقدقجه (ح. خیلی، اپی، ضرر. سز حال ومقدارده: اولدقجه اوقومش: اولدقجه علمی واردر: بوآت اولدقجه یوریور: اولدقجه بر چفتلکدر. — فعل معناسیجون با: اولمق.

اولدیرمق (فت. ۱. وقوعه کتیرمك، وقوع بولدیرمق. ۲. یتیشدیرمك. حاصل ایتمك. وجوده کتیرمك. ۳. اولغون حالنه کتیرمك. کاله ایردیرمك: خرمالری اولدیرمق ایچون ایلولده پك صیجاق قبله روزکارلرینك اسمسی اقتضا ایدر.

اولدیرمك (فت. ۱. اولومنی موجب اولمق. امانه ایتمك: انسانی دیرلتن اولدیرن جناب حقدر. ۲. قتل، اهلاك ایتمك: آدم اولدیرمك اك بیوك جنایتدر. ۳. اعدام، قصاص ایتمك: شریعت قاتلی اولدیرر. ۴. مج. سرتلك وقابلیقسیز کیدیروب یورمشاتمق. قیرمق: صلاتمی، سبزه‌یی اولدیرمك. ۵. مج. چوق اذا وجفا ایتمك. زیاده‌سیله جان صیقمق؛ تاب وتوانی کسمك: بویله‌سوز لرله بنی اولدیرمك می ایستیورسك؟ سیجاق بزی اولدیردی.

اولدیرمه (س. اولدیرمك فعلی. قتل، اهلاك، اعدام. با: اولدیرمك.

اولدیریجی (ص. ۱. اولدیرن، قاتل. ۲. مهلك.

اولسون (ح. یکی. دیدیکلرکبی اولسنه موافقت ایدرم: اویله اولسون. — فعلیت معناسیجون با: اولمق.

اَوّلِسی (یاخود اولیسی. ص. (عر. «اول» ایله خلاف قاعده. ترکی «سی» ضمیرندن مرکب) صوکدن اول اولان، قبل الاخیر: اولسی کون = دوندن اولکی کون: اولسی سنه = کچن سنه‌دن اول اولان ییل، بیلدیرمدن مقدم.

اوْلش (یا اولیش. س. اولمك فعلی وطرزی.

اولش (س. بوله، پای، قسمت، حصه.

اولشدیرمك (فت. پای ایتمك، تقسیم وتوزیع ایتمك.

اولشدیری (ح. یریر، شورادە بورادە. سرپندی وسکرك اولەرق: اولشدیری یاغمور یاغدی.

اولشمك (فش. بو ثمك، پای ایتمك، پایلاشمق، اقتسام. || ثمیت: ثمیت مالنی آرا لرنده اولشدیلر.

اولشیجی (ص. بشقه‌لریله برشی پایلاشان، اقتسامه داخل اولان، حصه‌دار.

اولطه س. با: اولته

اولغون (ص. (« اولمق » دن) اولمش، یتیشمش، کامله ایرمش: اولغون آرمود. شفتالی.

اولغونلق (س. اولمش وکاله ایرمش میوه‌نك حالی: شفتالینك بوقدر اولغونلغی ده مقبول دکلدر.

اولقدر (ک. اوقدر، اومقدارده، کثرتله: اولقدر یاغمور یاغدی‌که اولوقدر آلمدی: اولقدر یالواردیغم حالده دیکمدی.

اَولك (ص. خانه‌یه مخصوص ویا لایق، خانه‌ده یاشار، بیتی: اولك حیوان.

اَولك (۱. باغچه وبوستانك منقسم بولندیغی بلوکلرك بهری، تارله. ۲. بهردونمی درده تقسیم ایتمك اوزره تارله‌ده درین سو. ریان صیپان یولی: چفتچی اکلمیجه اولك طوغری کیتمز. ۳. قرق آرشین طول وعرضدن عبارت اولان دونمك ربعی: بر دونم درت اولکدر. ۴. صو مجراسی. آولاق، حرق.

اولگج (س. (اصلی: یولکچ « یولمك » دن) تراش آلتی، اوستره. مر.

اولکر (س. (اصلی: دیزی معنا. سیله اوزکاو. اوزکوار شکل مخصوص تشکیل ایدن معروف یدی ثمیمك هیئت مجموعه‌سی. ثریا، پروین. || اولکر دونمی. فرطونه‌یی = عشرین ثانی اواسطنده واقع اولان فرطونه.

اولکر (س. خاو، قطیفه وشفتالی کبی شیئلرك ایچه‌توکی. || اولکرسز شفتالی = دراق جنسی.

اولگون (ص. سبزوات ونباتاتك سیجاقدن وبا صوسزلقدن طراوتی کچوب یورصوسی.

اولکه (س. (« الکا » یازمق عبثدر) ۱. مملکت. خطه. دیار: بو اولکه‌واسعدر. ۲. بردولتك حکمی آلتنده بولنان یر. قطر، ممالك: دولت عثمانیه‌نك اولکه‌سی پك واسعدر.

اَوّلکی (ص. (ع. « اول » ایله ترکی « کی » ادانندن مرکب) ۱. برنجی: اولکی باب. ۲. ابتدائی، باشده بولنان: اولکی صحیفه‌لر. ۳. اسکی، قدیم: اولکی آدملر. ۴. صوکدن مقدم اولان، قبل الاخیر: اولکی کون = دوندن اول اولان کون. ایکی کون مقدم: اولکی سنه = بیلدیردن اول اولان سنه. ایکی ییل مقدم.

اولمار (یاخود اوْلمز. ص. محال، امکانسز، ممتنع: او اولماز ایشدر. || اولور اولماز = راست کله. تصادفی، هرکیم ویا هرنه اولورسه: اولور اولماز آدمك ایشی دکلدر.

اولمامش (ص. ۱. وقوع بولمامش، غیر واقع. ۲. یتیشمه‌مش، خام: اولمامش اوزوم.

اولمدق (ص. اولمامش، وقوع بولمامش، امثالسز: اولمدق ایش دکلدر.

اولمز (ص. ۱. وفات ایتمز، حیات ابدیه‌یه نائل، جاوید: اولمز بر جناب حق واردر. ۲. مج. چوق طیانیر. طیانیقلی. متین، صاغلام: بوقاشدن اولمز اثواب یاپیلیر. || اولمز اوغلی = متین، صاغلام. عمو.

اولمش (ص. ۱. وقوع بولمش، کچمش: اولمش یتمش = ختام بولوب کچن، آرتق یکیدن قاریشدیرلمسی اقتضا ایتمز. ۲. یتیشمش. کامله ایرمش: اولمش شفتالی.

اولمش (ص. وفات ایتمش. متوفی. میت: اولمشلرکنرك جا. نیچون.

اولمق (فل. ۱. برحالدن برحاله کچمك، ایکی بر حال پیدا ایتمك. صیرورت: شراب سرکه اولدی؛ آتش کول اولدی. ۲. برعنوان ومنصب ویا حال وصفت قزانمق: مفتش اولمق، قاضی اولمق. یوز باشی اولمق. طبیب اولمق، آدم اولمق. ۳. خبریله برابر فعل معناسنی ویروب صیرورت وتحول بیان ایدر: ایی اولمق = ایبلشمك: صاع اولمق = یاشامق: خسته اولمق = خسته‌لنمق: سقط اولمق = سقطلنمق؛ اویوز اولمق. ۴. عربی صفتلر ونادراً مصدرلرله افعال مرکبه تشکیل ایدر: نادم اولمق = ندامت کتیرمك؛ مأیوس اولمق = یأس کتیرمك؛ دفع اولمق = مندفع اولمق: فوت اولمق = ضایع اولمق: وفات ایتمك. ۵. فعل اعانه کبی قوللانیلوب، ترکچه فعللرك معنی صیغ مرکبه‌سنی تشکیل ایدر: کیتمش اوله‌جغم. کیتمش اولورسه‌م. کیده‌جك اولدی، کله‌جك اولور. سه. ابو بش معناده اولمق فعل ناقص اولوب، خبر آلیر. معانی آتیده‌ده ایسه فعل تام لازم اولوب، خبر آلماز. ۱. وار وموجود اولمق. کون. وجود: بوشرطك اولسیله اولاممسی بردر = وجودیله عدمی: پاره‌مز اولور. سه بونی آلیرز: یمکده طاتلی اولمه‌ده اولسه‌ده اولور. ۷. وقوع بولمق. واقع اولمق. جریان ایتمك: نه اولدی؟ طیشا. ریده غوغا اولدی. ۸. جائز ومناسب اولمق. یاقیشمق، الویرمك: بونی ایکیه بولسه‌ك

اولورمی؟ بو صیحاقده شمسیه‌سز کزمك اولماز: بو اثواب بکا اولماز. ۹. یاپلق، اعمال ویا اجرا اولنمق: ترشی بویله اولور؛ اویله اثواب اولورمی؟ ۱۰. ممکن وقابل اولق: هیچ اولورمی؟ دنیاده اولیه‌جق شیء یوقدر؛ هر شیء اولور: اولور ایش دکلدر. ۱۱. ایرمك، یتیشمك، کمال بولمق: اوزوم اولدی؟ آر. مود ابی اولدجه یمز. ۱۲. کلمك، واقع اولمق، ظهور ایتمك: برکون اولور میدانه چیقار. ۱۳. کلمك، چاتمق: صباح اولدی: اقشام اولیور. || اولان اولدی = ایش ایشدن کچدی؛ مضی مامضی. || اولدم اوله‌سی، اولدم اوله‌لی = بن کندیمی بیله‌لی، عمرمده. || اولدی بیتدی = آرتق کچدی. || اولسه اولسه = نهایت، صوك احتمال اوله‌رق، بوندن زیاده اولهماز. || اولسون = پکی، اویله اولسون، ضرری یوق. || اولورسه اوقدر = صوك درجه‌ده، بوندن زیاده اولماز. || نه اولدم بدلاسی = کسب ایتدیکی حال وثروته مغرور اولوب تفخر ایدن. || نه اوله‌جق؟ دهانه ایسترسك، بوندن زیاده نه اوله بیلیر؟ || تولد = نه‌اوله، نه‌اوله‌جق. || نه اولورسه اولسون = هرچه بادا باد. || هیچ اولمازسه = اقلی، لااقل. — دیکر ترکیبات ایچون مرکباتك قسم آخرینه. با.

اولمك { مض: اولور. فل. ۱. یاشاماز اولمق، جان ویرمك، ترك حیات ایتمك، وفات، ارتحال ایتمك، فوت اولمق. ۲. صولمق یومشامق، پژمرده اولمق: بوچیچکلر اولمش. ۳. قوامی غائب ایدوب دوشمك. ٤. پك زیاده صیقلمق، پك شدتلی قورقو ویا دهشت واضطراب وزحمت چکمك: قورقودن، آجلقدن، صوسزلقدن، مراقدن اولیور. ٥. حکمی قالمامق. || اجلسز اولمك = قضایه اوغرایوب وفات ایتمك. || اولوب اولمامق اوله‌مه‌مك = چوق چکمك. || اولورم دیین = مأیوس. || اولورمیسك اولدیررمیسك؟ = تحمل اولنمیه‌جق برمعامله حقنده قوللانیلیر. || سنك ایچون، سنك یولکده اولهیم = سکا فدا اولهیم.

اولمه¹ { س. اولمق فعلی. با: اولمق.

اولمه { س. اولمك فعلی. با: اولمك.

اولندیرمك { فث. او بارق صاحبی ایتمك، تأهل ایتدیرمك، تزویج ایتمك: قیزمی اولندیردم: اوغلمی اولندیره‌جکم.

اولنمق { فط. عربی مصدرلرله بر لشه‌رك مطاوعت فعللری ترکیب وتشکیلنه یارار: قید اولنمق، ذکر اولنمق.

اولنمك { فل. (« او » دن) او بارق صاحبی اولمق، تأهل، تزوج، ازدواج ایتمك: ارکك یکرمی بش وقیزاون سکز یاشنی کچمه‌جکه اولنمه‌ملیدر: اولنمك هرکس ایچون بروظیفه‌در.

اولنمه¹ { س. اولنمق فعلی. با: اولنمق.

اولنمه { س. اولنمك فعلی، تأهل، تزوج، ازدواج.

اولو { ص. (اصلی: اولوغ) بیوك، ایری، عظیم، کبیر، بزرك: اولو طاغ؛ اولو آغاج؛ اولو آدم. (بزجه یالکز بومثللر کبی بعض تعبیراتده قوللانیلوب، سائر محللرده « بیوك » لفتی استعمال اولنیور.) || اولو اورتمه = آچیقدن، آچیقه ظاهراً، آشکاره.

اولو { ص. (اصلی: اوڭلوك) ۱. اولمش، میت، مرده: اولو آدم. ۲. جانسز، قوتسز، پك ضعیف. ۳. روحسز، کو. شك، تنبل، مسکین. ٤. سو. لیوك، صولق، پژمرده. = س. اولمش آدم، جنازه، نعش: اولویی قالدیردیلرمی؟

اولو { یاخود اولی. صف. جم. عر. (فد. یوقدر.) صا. حبلر، اصحاب: اولو الالباب = عقل صاحبلری: اولوالامر = امر صاحبلری، خلفای کرام حضراتیله اولمرك نامنه حکم ایدن امرا وقضاة وسائره.

اولوجهله { ح. (« اول » اسم اشارتیله « وجه » اسم عربیسندن و« له » حرف الصاقندن مرکب) او صورتله، او یولده.

اولور { ص. (« اولمق » دن) اوله بیلیر، اولمق احتمالی اولان، ممکن، محتمل، قابل اجرا: اولور ایش دکلدر. || اولور اولماز = دکمه، راست کلسه، کیم اولورسه، نه اولورسه. || اولورینه باقمق = اوله بیلدیکی قدر یاپوب زیاده‌سنی ایستمه‌مك.

اولوس { س. قوم، امت، عشیر. ایللره، ایل اویماقلره، اویماق اوروقلره تقسیم اولنور.

اولوشمق { فث. (کوپکلر) بردن اورومك، ناله ایدرجه‌سنه اوزون وموحش صورتده باغرشمق.

اولوغ { ص. با: اولو.

اولوفر { س. نیلوفر چیچکی که صوده حاصل اولور بر نباتدر. (فر. Ménuphar)

اولوق { بوری، س. ۱. اوستی آچیق ۲. طامدن اینن یاغمور صولرینی طوپلامق ایچون طامك کنارلرینه طولاشدیریلان اوستی آچیق چنقو بوری، ناودان، میزاب. ۳. بیو، برشیئك اوستنده اویلش یول.

اولوقلی { ص. اویلش یوللری اولان، بیولی.

اولوك { ص. با: اولو.

اولولامق { فث. (« اولو » دن) توقیر وتعظیم ایتمك، اکرام واعزاز ایتمك. مر.

اولولانمق { فل. بیوکلك صا. تمق، تکبر و تعظم ایتمك. مر.

اولولق { س. بیوکلك، عظمت.

اولوم { س. (« اولمك » دن) وفات، موت، ممات، اجل: اولوم اللهك امریدر؛ اولوم دیریم = حیات و ممات. || اولومنه صوصامق = ایستیه‌رك مخاطره‌یه کیرمك.

اولومجیل { ص. اولومی موجب، باعث موت، مهلك: اولو مجیل خسته‌لق.

اولومق { فل. (کوپك) اوزون و موحش بر سسله آغلارجه‌سنه اورومك.

اولویّت { سث. عر. (« اولی » اسم تفضیلنه ادات مصدریت علاوه‌سیله متشکل لغت مولده‌در.) دها لایق و سزاوار ومناسب اوله، رجحان، تقدم: بو جهتده اولویت واردر: فلان اولویتله مستحقدر.

اوله‌جق { ص. ۱. ممکن، قابل، محتمل: اوله‌جق ایش دکلدر. ۲. مقدر: اوله‌جق ایمش: انسان نه یاپسه ایش اوله‌جغه واریر. || اوله‌جغی = فیأتك شایان قبول مقداری، اویشیله بیله‌جك فیأت: اوله‌جغنی سویلیك ده آلهلم.

اولی { ص. (« او » دن) اوبارق صاحبی، متأهل، ذوالزوج، قاریلی، قوجه‌لی: اولی آدم، اولی قادین.

اولی¹ { یاخود اولا. صف. عر. (« ولی » دن ستف.) ۱. مقدم، مرجح: اویله یاپمقدن ایسه بویله یاپمق اولادر. ۲. دها لایق، دها سزاوار وشایان، انسب، احرا: اومنصبه او بندن اولادر.

اولی { صث. عر. (« اول » ك مؤنثیدر) برنجی: رتبهٔ اولی. با: اول.

اولی { صف. جم. عر. با: اولو.

اوّلی { ص. عر. ث: اولیه. (« اول » دن سمف.) برنجی درجه‌یه ویا ایلك زمانلره منسوب ومتعلق. الك اول وقوع بولان: تحقیقات اولیه = بر وقعهٔ جزائیه حقنده الك ابتدا اجرا اولنان تحقیقات.

اوّلی { ظز. (« اول » صفت عربیه‌سیله تر. ضمیر غائبدن مرکب) ابتدا، ابتدائی: اولی بویله اولوردی.

اولیاء { سف. جم. عر. فد: ولی. با: ولی. = تر. فد. ولی، ولایت وکرامت صا. حبی، قرب الهیه نائل آدم: بوتربه‌ده بر بیوك اولیا یاتیور. || مج. ولی کبی حلیم وسلیم وحسن اخلاقه مالك: بو آدم عادتا اولیادر.

اوّلیات { سث. جم. عر. (« اول » دن سمف. جم.) برایش ویاوقوعاتك ابتدائی، ایلك قسمی، اصل ماده ویا وقوعاتدن اول ظهور ایدن علائم ووقایع، مبادی، مقدمات: بو ایشك اولیاتی واردر: اولیاتنی بیلمدکجه ایشی آکلایه‌مازسکز.

اولیجی { ص. اولمسی مقرر، قابل موت.

اولیلك { س. اولی آدم ویاقادینك حالی، متأهللك.

اوّلین { صف. جم. عر. فد: اول. با: اول.

اوم { واوما س. تق. کیك وسائره. نك یووارلاق باشی. (اوز. موز وسائره بوندن مشتقدر.)

اوما { یاخود اومما. س. کوچك چوجقلری قورقوتمق

ایچون جاهلانه ایجاد اولنمش قورقونج برشخص موهوم، دیو وغل یبانی کبی اسمی وار جسمی یوق شیٔ.

اقماج { س. (اصلی: «اوغمق»- دن اوغماج) تازه تر خانه.

اقماجه { س. کسبان آغاجك پرده قالان کوتوك دیبی.

اوماجی { یاخود اوماجی. س. کوچك چوجقلری قورقوتمق ایچون ایجاد اولنمش مخوف برشخص موهوم. (اوما کبی.)

اومبره { س. (یتا. Ombra = کولگه) جوز تقلیدی تلوینداده قویو قهوه رنکنده بویامغه مخصوص طوپراق بویا.

اومدیرمق { فت. امید ایتدیرمك، امیده دوشورمك، اطماع ایتمك: یاغمورلر محصولاتجه برکت اومدیریور.

اومسانمق { فل. امید ایتمك، امیده دوشمك، امیده بولنمق.

اومك { فل. با: ایومك.

اوملق { فع. ۱. امید اولنمق، مأمول ایدلمك: او آدمدن بویله بر ایش اوملازدی. ۲. بکلنمك، انتظار اولنمق: اوملیان بریردن کلدی.

اومنمق { فت. ۱. امید ایتمك، املنده بولنمق. مأمول ایتمك: کیمدن یاردیم اومیورسك؟ ۲. بکلمك، انتظارنده بولنمق: بوکونلرده بر مکتوب اومیورم. ۳. اینانمق، ظن ایتمك: اومنم که بوکون کلسین.

اومه { س. ۱. اومو. امید، امل. ۲. بکلمه، انتظار، ترقب. ۳. اینانمه، ظن.

اومنمق { فل. امیده دوشمك، امید وانتظارده بولنمق، اومسانمق.

اومنیبوس { س. (لا. Omnibus) تراموای کبی بیلته چوق یولجی آلیر بیوك آرابه که تراموایدن فرق دمیر یولی اولمیوب عادی قالدیرملرك او- زرنده یوریدلمسیدر.

اومو { س. ۱. اومه، امید، امل. ۲. بکلمه، انتظار، ترقب.

اومورغه { س. صحیحی: اوتکورغه) با: اوتکورغه.

اومو { س. (کیك باشی دیمك اولان «او» و«اوما»دن مشتق اولمسی لازم کلیرسه ده، ترکیده «چکین» دینلدیکنه نظراً، یو. یونانیجه (اوموس) دن مأخوذ اولمسی ده محتملدر.) آرقه نك اك یوقاریسی، بوینك ایکی طرفنده قوللرك اوجلرینه دك ممتد اولان یر، کتف، عاتق، دوش، تقه: چکین: اومو زی اکلی: اومو زینه آلمق. || اوموز او- یشمك = مساوی وهمپایه اولمق. || اوموز اوچرماغی = کوپریجك، ترقوه. || اوموز اورمق = یاردیم ایتمك. || اوموزه اورمق = ۱. قالدیرمق، اومو زینه آلوب کو- تورمك. ۲. آرقه سنی اوخشامق، تقدیر وتحسین ایتمك. || اوموز اوموزه = ازدحام. || اوموز باشی = اوموزك اوجی، قولك اوستی، منکب. || اوموز چکمك، قالدیر- مق = بیلمه مزلکه کلمك، تجاهل ایتمك. || اوموزه چیقمق = یوز بولمق، طاشیرمق. || اوموز سیلکمك = مسامحه ایتمك. || اوموزده طاشیمق = چوق حرمت واعزاز ایتمك. || اوموز کورکی = اوجلری اوموزه متصل او- لوب، آرقه دن آشاغی یه طوغری اوزانان کورك شکلنده ایکی یامی کمیك که بونلره باقه رق تفأل ایدنلرده واردر. || اوموز ویرمك = یاردیم ایتمك. || اوی اوموزنده = خانه بردوش، سر- سری. || ع. سلاح اوموزه = تفنکی اوموزه آلمق قوماندەسی.

اوموزلامق { فت. ۱. اوموزه اورمق، قالد- یروب اوموزده طاشیمق. ۲. اوموز ویروب طیانمق، یاردیم ایتمك.

اوموزلق { س. ۱. اوموزه مخصوص اونیفورمه سوسی، آپولت. ۲. اوموز چاپرازی. || کمی اوموزلغی = کمیك باش وقیچ طرفلرنده هر ایکی یدەکی قیچی که جماً درت اولور.

اون { س. اوکودلمش توز حالنده بغدای وسائره، دقیق: اون ایکمك یاپارلر. || مج. پك اینجه دوکلمش شیٔ: اون اوفاق. || اون قپانی = اون چکیلن وصا- تیلان محل.

اون { عد. طقوزدن صکره کلن اونکه آحادن صکره او- لوب عشراتك برنجیسیدر، وبر رقیله صاغنده برصفر ایله افاده اولنور، عشره، ده، ۱۰: اون کشی، اون کون: اون بر، اون ایکی الخ: یوز اون، بشیوز اون یدی. || مبالغه دن ده کنایه اولور: اون کره سویلدم. || ع. اون باشی. با: اونباشی. || اونده بر = برشیئك اون قسمندن بری، عشر. || اون پارمق = ایکی ال؛ اون پارمغم یاقه سنده در = حقمی ایسترم؛ اون پارمغی قره = مفتری، ناموس شکن.

اونامق { فت. بکنوب ایستمك، ترجیح واختیار ایتمك. مر.

اونباشی { س. ع. اون نفره قو- مانده ایدن عسکرکه افرادن معدود اولوب نفر ایله چاوش آره سنده اولور. || اونبا- شی طاقمی = بر اونباشی معیتنده بولنان اون نفر هیئتی: او قراغولده بر اونباشی طاقمی اقامه اولنیور.

اونباشیلق { س. اونباشی رتبه، صفت و وظیفه سی.

اونجی { س. اون استحضار و فروخت ایدن، دقیق تاجری.

اونده لق { س. ۱. اونده براوله- رق ویریلن ویاآلنان اجرت: بو حلواجی اونده لقله صاتیور. ۲. محصولات ارضیه دن بروجه شرعی اونده بر اوله رق خزینهٔ دولته ویریلن ویرکی، عشر: ذخیره، زیتون، اوزوم اونده لغی.

اونده لقجی { س. ۱. محصولات ارضیه نك عشرینی طوپلایان حکومت مأموری ویا ملتزم، اعشارجی، اعشار تحصیلداری. ۲. حاصلاتك اونده بری مقابلنده چالیشان ایشچی، صاتیجی.

اونر { عد. بهربنه ویا بهر دفعه- سنده اون: پاره یی تقسیم ایتدکارنده جله سنه اونر غروش دوشمه سی: تخته لری اونر اونر یوکلتدیلر.

اونگو { یا اونگو، اونگی. س. عناد، معندلك.

اونگور { اونگورده مك. با: هونکور، هونکوز- ده مك.

اونگونل { ص. عنادجی، معند، مصر. مر.

اونگونلك { س. عنادجیلق، معندلك، اصرار.

اونگیشمك { فل. عناده بیتمك، معندلك ایتمك، تعند واصرار کوسترمك.

اونلامق { فت. اونه بولامق، اوستنه اون سرمك ویا اونه باترمق.

اونلق { س. اون قونیلان یر، دقیق انباری. || اونلق صیچانی = ملوث آدم.

اونلق { ص. ۱. اون قسمدن مرکب. ۲. اون غروش وسائره قیمتنده اولان: اونلق فائله: اونلغندن چیقارك. ۳. اون یاشنده بولنان: اونلق برچوجق.

= س. ۱. اون غروش وسا- ئره قیمتنده سکهٔ حقیقیه ویا اعتباریه: بوکا براونلق وار؛ بر اونلغه ویررمیسکز. ۲. اون پاره لق کوچك سکه: دیلنجی یه براونلق ویرمز.

اونلی { ص. اوندن یاپلمش ویااونه بولانمش.

اونلی { ص. اون قسمدن مرکب. = س. اوپون کاغدلر- ینك اون بنکلیسی: قوبه نك اونلیسی سزده میدر؟

اونجی { ع. اون درجه ومر- تبه سنده بولنان، طقوزنجیدن صکره کلن، عاشر، اونجی کون، اونجی باب؛ یوز اونجی.

اونجیلق { س. اونجی اولمه، اونجینك درجه ومرتبه سی: صنفنده اونجیلغی قزانه بیلیرسه ینه ایی.

اونوتدیرمق { فت. اونوتمسنی موجب اولمق، سبب نسیانی اولمق: اویونه اولان مراق کندیسنه وظیفه- سنی اونوتدیریور. ۲. دهابیوك برآجی کلوب اوندن اول کینك اونودلمسنی موجب اولمق: اوغلنك وفاتی باباسنی اونوتدیر- دی. ۳. عفو ایتدیرمك، باعث عفو وصفحی اولمق: بکا صکره- دن اتمش اولدیغی ایپلکلر اول کی معامله سنی اونوتدیردی.

اونوتغان { ص. چوق اونودان، اونودیجی: اونوتقان آدمدر: اونوتقان طبیعتی واردر.

اونوتمق { مض. اونودور. فت. ۱. خاطردن چیقمق،

بلا اختیار خاطردن جیقارمق، نسیان، فراموش ایتمك : بوکون اورایه کیدهجکمی اونوتدم؛ او قدر امکله اوکرندیکم علوم ریاضیه‌یی کاملاً اونوتدم. ۲. کچمك، عفو وصفح ایتمك، آکماء مق : کندیسندن کوردیکم حقسزلقلری کاملاً اونوتدم. ۳. اهمال و مسامحه ایتمك : وظیفه‌سنی اونودوروآدم دکلدر.

اونوتمه {سـ. اونوتمق فعلی، نسیان، فراموش.

اونودملق {مج. خاطردن چیقمق، چیقارملق، فراموش ایدملك : ابی اوکرنیلن درس قولای اونودملماز؛ مزك ایلککز اونودیلیرمی ؟

اونودیجی {صـ. چوق اونودان، اونوتقان.

اونیفورمه {سـ. (فر. Uniforme) البسهٔ رسمیه، آلای البسه‌سی : ضابط اونیفورمه‌سیله؛ رتبهٔ اولی اونیفورمه‌سی: بیوك اونیفورمه.

اوز {سـ. با : اوگن.

اوولامق {فل. (غا : هوولا- قوشی) فیرلایوب هجوم ایتمك : شاهین کوکرجینك اوزرینه اوولادی.

اووملق {اوومق) فیرلامق، (آو

اووم {با : اوغمق وسائره.

اوه {سـ. دوز یر، صحرا، دشت : زمرد کبی کوزل و مثبت اووملر؛ صوسوز واسع اووملر. (« اوه » صورتنده تحریری ناقصدر.)

اوه‌لامق {فـ. با : اوغالامق.

اوه‌لق {صـ. اکثریت اوزره اووملردن عبارت (بر) : جزیره وعراق اووملق یرلردر.

اوهام {سـ. جمع. فد : وهم.

اوهملك {سـ. با : اوغمهلك.

اوهو {حد. اوکبوروك سسی تقلیددن عبارت استهزا تعبیریدر.

اوی {یاخود اویه. سـ. « اویمق » قادین جاشیر وانوا- یلك وسائر بعض شیئلرك کناریته ایکنجه ایله یاپیلان ویا حاضر آلنوب دیکیلن ایپیك ویاکتن و ایپلیکدن اویمه‌لی سوس، دانتله : یاقه‌سی اویالی؛ اویالی یمنی. (اوروپا کاری اولانلرینه اکثریا دانتله دینلوب، اویا اسم ترکیسی یرلیسنه یعنی قادینلرمزك ال ایله یاپدقلری طرز قدیمنه مخصوص قالمشدر؛ حالبوکه هپسی اویا اولدیغندن، اجنبی مالیله برابر براجنبی لغتنك‌ده ادخالنه حاجت یوغیدی.)

اویاجی {سـ. اویا ودانتله یاپان وصاتان آدم ویاقادین.

اویار {صـ. (« اویمق » دن) ۱. قابل تسویه : اویار ایش دکلدر. ۲. بکزر، مثل، مانند : بونك اویاری، بوکا اویار یوقدر = بی‌مانند، بی‌نظیردر.

اویالامق {فـ. ۱. اویا ودانتله ایله تزیین ایتمك، اویا طاقمق. ۲. مج. ۱. مشغول ایدوب بر شیئی اونوتدیرمق : شو چوجغی آل ده برآز اویالا. ۲. آلداتمق : ایکی آیدر بنی اویالایور.

اویالاندیرمق {فـ. مواعد کاذبه ایله آلداء دوب وقت کچیرمك، بوکون یارین دیه رك آلداتمق : آله- جقلیلری برر صورتله اویالا- ندیریور.

اویالانمق {فع. اشغال واغفال = فل. عینله اشتغال ایدوب وقتنی غائب ایتمك.

اویالی {صـ. اویا ودانتله طاقملش، یمنی. اویا ایله مزین : اویالی

اویان {سـ. آتك باشنه طاقیلان سوسلر، رخت پوسکول وبولاری.

اویاندیرمق {فـ. ۱. اویقویی وبیدار ایتمك : بنی یارین ارکندن اویادیرك. ۲. مج. غفلتدن قور- تارمق، ارشاد و متنبه ایتمك : مواعظ حکمت آمیزیله بر چوق آدملری اویاندیردی. ۳. علم وعرفانله تنویر اذهان ایتمك، ظلمت جهالتدن قورتارمق : مکتبلری تکثیر وتعمیم ایله ارباب صناعت وتجارتی اویاندیرمغه غیرت ایتملی. ٤. بارلاتمق، طوتیشدیرمق، اشعال وتنویر ایتمك، یاقمق : شو آتشی، شو موملری اویاندیرك. ٥. اعمار ایتمك، بنا وکشاد ایتمك، معمور بر حاله کتیرمك، شنلندیرمك : بغداد ده مدرسهٔ

نظامیه‌یی اویاندیران؛ شو مکتبی اویاندیرسه‌ق؛ اوراده بر درکاه اویاندیرمشلر.

اویقو {صـ. اویقویی قا- یدن، منبه : اویاندیریجی (غلاج، ساعت).

اویانق {اویانقلق. با : اویانیق، اویانیقلق.

اویانلامق {فـ. (آته) کم و دیزکین، باش رختی طاقمق.

اویانمق {فل. ۱. اویقودن قا- لقمق، اویقو قاچمق، متیقظ وبیدار اولمق : بو صباح بك ارکن اویاندم. ۲. مج. خواب غفلتدن قورتلوب متنبه اولمق، کوز آچمق، رشد وهدایته نائل اولمق : فلانك وعظ ونصیحتیله بر چوق آدملر اویاندی. ۳. علم وهنر اوکرنوب ظلمت جهل- لتدن قورتلمق، تمدن ایتمك : مکتبلر سایه‌سنده خلق اویاندی. ٤. (نباتات) جانلانوب سور- مکه باشلامق : او یاغمورلردن صکره چایرلر اویاندی. ٥. (فنالق) ظهور ایتمك. ٦. شنلنمك، معمور اولمق، کشاد ایدملك : اوراده بوصوك زمانده بر درکاه اویاندی.

اویانمه {اویانیش. سـ. اویانمق فعلی، تیقظ.

اویانیق {صـ. ۱. اویومیان، یقظان، بیدار : کیجه یاریسی بن اویانیق ایدم. ۲. کوزی آچیق، ذکی، مستعد : بك اویانیق بر چوجغه بکزیور. ۳. علم وعرفانله تنویر ذهن ایدوب غفلت وجهالتدن قور- تلش اولان : اورانك اهالیسی اویانیقدر.

اویانیقلق {سـ. ۱. اویومیان آدمك حالی، تیقظ، بیدارلق. ۲. ذکاوت، استعداد. ۳. غفلتك ضدی، تنبه، بصیرت.

اویخو {سـ. با : اویقو.

اویدیرلمق {فع. ۱. توفیق و تطبیق ایدلمك : قانونك بر بندینه اویدیرلمق اقتضا ایدر. ۲. تسویه ایدلمك، دوزه‌دلمك : باغچه‌نك هر طرفی اویدیرلوب‌ده صکره دیکیلدیکی شیئلر دیکملیدر. ۳. ایجاد و تصنیع ایدلمك : بوخبر اویدیرلمش بر شیئه بکزیور.

اویدیرمق {فـ. ۱. توفیق و تطبیق ایتمك، اویغون کتیرمك : انوابی وجوده اویدیرملی. ۲. دوزلتمك، تسویه ایتمك، یولنه قومق : ایشلری اویدیروب صکره راحت ایتملی. ۳. ایجاد وتصنیع ایتمك : کندی- یلکسدن برطاقم حوادث اویدیر- مش. ٤. موجب انتفاع اولهجق صورتده الده ایتمك : بوکتابی نره‌دن اویدیردیکز. || آیاق او- یدیرمق = آیاق تعلیمی ایتمك. || اناختار اویدیرمق = اصل اناختاردن بشقه براناختار ایله کلیدی آچمق.

اویدیرمق {فـ. بشقه‌سی وا- قعور لاتمق، قازیتمق، حك ایتدیرمك.

اویدیرمه {سـ. اویدیرمق فعلی. صـ. اویدیرلمش، ایجاد وتصنیع اولنمش، اصلسز، یالان : اویدیر- مه برحکایه.

اویرمك {فـ. ۱. اولندیرمك، (تلفظی اورمك. طشره‌ده الیوم بومعنایله قوللانیلیور.) ۲. اتباع ایچون چویرمك فعلیله برابر قوللانیلیر مهملاتندندر : اوروپ چویرمك. ۳. برشیٔ یاپمقدن عاجز اولهرق تردد له اوته- سنه بریسنه باقمق : النده اویردی چویردی طوردی. ٤. عهده‌سندن کلمك : اویردی چویردی یاپدی. ٥. مج. طو- غریجه سویله‌میوب طولاییسیله آکلاتمق : اوروپ چویرمه، طوغریسنی سویله والسلام.

اویشدیرمق {فـ. ۱. اوز- لاشدیرمق، آره‌لرنده موافقت حاصل ایتمك : طرفینی اویشدیرمغه چالیشیور. ۲. دوزلتمك، تسویه ایتمك : بو ایشی ده اویشدیرییورملی.

اویشمق {فـ. اوزلاشمق، موا- فقت ایتمك : محاکمه‌یه احتیاج براقمقسزین آرامزده اویشدق.

اویصال {صـ. (« اویمق »دن) هرکسه اویان، هر کسك فکر ورأینه تابع اولوب مخالفت ایتمین وکندینه مخصوص فکر ورأیی اولمیان.

اویغور {سـ. بیوك برترك قبیله‌سی (که ماوراءالنهرك شمال وشرق جهتلرنده منتشر اولوب الك اول تمدن ایدن وخط استعمال ایده‌رك ترکجه‌یی یازان بونلر

اولغله، اسکی ترکجه اویغور لسانی ویازیسی اویغورخطی‌نامیله شهرت بولمشدر. جنکیز خاندن صکره اسلامه کلن مغوللرله قاریشوب (چغتای) نامنی آلمشدر.

اویغون { صـ. (اویمق » دن) ۱. اویار، موافق، مطابق، تابع: افندیسنه اویغون اوشاق؛ طبیعتنه اویغون کلمك = توافق ایتمك. ۲. مناسب، لایق، شایسته: پك اویغون برایشدر. ۳. اوجوز، اهون: اویغون برفیأله آللی.

اویغونسز { صـ. ۱. اویماز، نا موافق، غیر مطابق: بکا اویغونسز کلیور. ۲. لایق اولمیان نا مناسب: اویغونسز برایشدر. ۳. سوء حرکتده بولنان، تربیه‌سز: اویغونسز برآدم.

اویغونسزلق { سـ. ۱. اویمازلق، عدم توافق. ۲. مناسبتسزلك، ناروا فعل وحرکت. ۳. سوء حرکت، سوء معامله، یارامازلق: بو آدمك اویغونسزلغی معلوم.

اویغونلق { سـ. مناسبت، لیاقت.

اوغه‌لامق { اوبولغمق. بـا: اوبولغه‌لامق.

اویقو { سـ. (« اویومق » دن) ۱. انسان واکثرحیواناته هرکون وعلی الخصوص کیجه‌لری عارض اولمسی طبیعی اولان معروف اویوشقلق حالی. نوم، خواب: اویقو اویومق. ۲. مج. غفلت بصیرتسزلك. ۳. جهالت، ظلمت جهل و نادانی: چینلیلر اویقوده‌درلر. || اویقو آچلمق = اویقو سرسملکی کیتمك. || اویقو باصمق = اویقو غلبه ایتمك، بلا اختیاراویومق. || اویقو طاغلمق، قاچمق = اویقو آرزوسی مندفع اولوب آرتق اویه‌مامق. || اویقو کسدیرمك = برآز اویومغله اویقویی دفع ایتمك. || اویقویه‌طالمق = درین اویومق؛ و مج. خواب غفلته وارمق. || اویقویه وارمق = اویومق. || اویقودن قالقمق = اویانمق.

اویقوجی { صـ. اویقویی چوق سون، چوق اویویان.

اویقوسز { صـ. اویومیان، اویه‌مامش: اویقوسزم؛ بوکیجه اویقوسز قالدم.

اویقوسزلق { سـ. اویومامه، سهر، ارق: اویقوسزلق آدمی سرسم ایدر.

اویقولق { سـ. ۱. قوندقده‌کی صبینك آوجنده بریکن پروز. ۲. قوزینك غیرتلا غنده بولنان ایریجه یزلر.

اویکونمك { فل. متأثر اولمق، درددرون اولمق.

اویلق { یاخود اویلوق. سـ. بجاغك قالجه‌دن دیزه قدر اولان قسم اعلاسی، فخذ؛ اویلق کمیکی = بوقسمك کیکی.

اویلمق { فـ. فل. چقور واو. و اویغون اولمق، بکزه‌مك، بربرینی طوتمق: بو خرج بو قاشه اویماز؛ آستاربوزه‌اویلیدر. ٤. یاقیشمق، کلمك: بو ثواب

اویله { سـ. اویلق فعلی، چقور. لانمه.

اویلوم { صـ. اویلش، اویمه‌لی، دایك دشیك.

اویله { کـ. (« او » اسم اشا. رتیله « یله » اداتندن مرکب) تشبیه وتمثیل ایچون بعیده اشارتله مخصوصدر. (قریب ایچون « بویله » ومتوسط ایچون « شویله » دینلیر.) او یولده، اوصورتده، اوطرزده، اونك کبی اومثللی، هکذا، چنان: اویله آدم؛ اویله سویلیك؛ اویله یازمق. || اویله ایسه = اوحالده، او تقدیرده. || اویله‌جه = طبق او طرزده. || اویله‌یی = اودرلوسی.

اویله { یاخود اوزمان با: اوکله.

اویله‌لك { سـ. اوطرز، اوصورت، او یول: اویله‌لکله چوجق تربیه اولنماز؛ اویله‌لکله چوجق تربیه اولنماز.

اویماق { سـ. بر اولوسك منقسم اولدیغی قسملرك بهری، قبیله.

اویمق { مضـ. اویار. فل. ۱. آرقه‌سندن کیتمك، تابع اولمق، اتباع وامتثال ایتمك، اقتفا، اقتدا ایلمك: نمازده امامه اویمق. ۲. موافقت و مطابقت ایتمك، موافق کلمك، مخالفت ایتمك: کیمسه‌یه اویماز عجائب بر آدمدر. ۳. مناسبتلی و اویغون اولمق، بکزه‌مك، بربرینی طوتمق: بو خرج بو قاشه اویماز؛ آستاربوزه‌اویلیدر. ٤. یاقیشمق، کلمك: بو ثواب

بکا اویماز. ٥. قرارلاشمق، متفق علیه اولمق، نتیجه پذیر اولمق: او ایش اویمدی؛ بازار. لق اویدی‌می؟ ٦. تام کلمك، موافق اولمق: آناختار کلیده، قپاق تخجره‌یه اویملیدر.

اویمق { مضـ: اویار. فـ. ۱. قازمق، چقورلاتمق، حفر ایتمك: کوستبك یری اویوب ایچنه کیرر. ۲. قازیمق، حك ایتمك: مرمری اویوب بر طاقم چیچکلر ویازیلر نقش ایتمش. ۳. بر شیئی مقعر کسوب پارچه چیقارمق: کوملکك یاقه‌سنی، فولتوغنی اویمق. || کوز اویمق = چیقارمق.

اویمه { سـ. ۱. اویمق فعلی. بـا: اویمق. ۲. تخته وطاش وقماش وسائره اوزرینه حك ویا دلیك دشیك کسمکله اولنان زینت: مرمر اویمه‌سی؛ صچاق اویمه‌لری: اورتینك اطرافنده‌کی اویمه‌لر.

اویمه‌جی { سـ. طوغرامه زینتلر. ینی‌یاپان طوغرامه‌جی.

اویناتمق { مضـ: اویناتیر. فـ. ۱. یرینی دکیشدیرمك، قیملدامق، تحریك ایتمك: دامه بیلن خانمی طاشی اویناده‌جغنی بیلیر؛ فدائی یرندن اویناتمازسه‌ك دها چابق بوبور. ۲. اویون ایتدیرمك، اویون اویناتمغه سوق واجبار ویا مساعده ایتمك: اوکنده شطرنج اویناده‌رق سیر ایتمکله تلذذ ایدر. ۳. صچیراتمق، اویونلر ایتدیرمك: آت اویناتمق: آبی، میمون اویناتمق. ٤. خوره تیدیرمك، رقص ایتدیرمك. ٥. تیاترو ده بر اویون اجرا ایتدیرمك: بو اقشام فلان تیاترو ده مولیرك فلان اثرینی اویناده‌جقلردر. ٦. آلداتمق، اغفال ایتمك، آلداده‌رق یورمق: ایکی آیدر بنی اویناديور. || ایچنه اویناتمق = محو ایتمك: بو پاره‌یی ایچنه اویناتدی.

اویناتمه { سـ. اویناتمق فعلی. بـا: اویناتمق.

اویناداملق { فجـ. ۱. یری دکیشدیرمك، تحریك ایدلمك: دامه‌نك شو طاشی اویناديله‌جقدر. ۲. صچیراداملق، اویون ایتمکه سوق اولنمق: بوآت چوق اویناديلوب یورلمشدر. ۳. (تیاترو اویونی) اجرا ایتدیرلمك: بوکیجه تیاترو ده یکی بر اویون اویناديله‌جقدر. ٤. اغفال ایدلمك، اویالاندیرلمق.

اویناداملمه { اویناداليش. سـ. او. یناداملق فعلی وطرزی. بـا: اویناداملق.

اویناش { سـ. معشوق، دلبر، سوکیلی.

اویناشمق { فـ. برلکده اویناملق. مق، برینه طاقیله‌رق اویناملق، ملاعبه ایتمك.

اویناشمه { سـ. برلکده اویمامه، ملاعبه.

اویناق { صـ. ۱. اویناز، متحرك. ۲. ثباتسز، متانتسز، متلون. ۳. شوخ، شیوه‌کار، ناموسی شبهه‌لی. = سـ. بوغوم، مفصل: اویناق یری = بوغوم یری، مفصل.

اویناقلق { سـ. ۱. متحرکلك، اویناز شیئك حالی. ۲. ثباتسزلق، متانتسزلك، تلون. ۳. شوخلق، شیوه‌کارلك، آچیق مشرب.

اوینامق { فل. ۱. قیملدانمق، اویناز. ۲. صچیرامق، هوپلامق، صاغه صوله آتیلهرق اویونلر یاپمق: بوطای چوق اویناز. ۳. بوکلمك، قیملمق، متحرك اولمق: برآیاغی اویناماز؛ بو بیچك قولاری بجاقلری اویناز. ٤. اکلنجه ایچون اولان اویونلرك بریله مشغول اولمق: بوچوجق بتون کون اویناز. ٥. اویون قبیلندن بوش وفائده سز سوسله اوغراشوب وقت غائب ایتمك: نقاش، مارانغوز چوق اویناديور. ٦. خلجانه اوغرامق: یورکم اوینادی. ۷. صارصیلوب یرینی برآز دکیشدیرمك: بو بنا اوینامش: تملینك برطرفی اویناديور. || عقل اوینامق = تجنن ایتمك. || کوکلوب اویناملق = اظهار سرور ایتمك. = فـ. ۱. بر اویون اجرا ایتمك، براویونله اوغراشمق: کاغد، طاوله، دامه، شطرنج، بیلاردو، قمار اویناز. ۲. قماره قومق، قماردہ غائب ایتمك: پدرندن بولدیغی میراثی کاملاً اویناديو. ۳. تیاتروده اجرا ایتمك: بو اقشام تیاتروده فارمنی اوینایه‌جقلردر.

اوینامه { اویناملق فعلی. بـا: اویناملق.

اوینانلمق { فجـ. اویون اجرا اولنمق: بوراده اوینا.

تلاز؛ بواویون بویله‌می اوینا. نیلیر؟

اوینامق { فع. (اوپون ویا تیاترو اویونی) اجرا اولنمق: طاوله یالکز ایکی کشی آراسنده اوینانیر؛ بواقشام تیاتروده نه اویناندجقدر؟

اوینایش { س. صیحرایوب اویناما. مق فعل وطرزی: بویله اوینایش بن کورمدم.

اویوتمق { مض: اویودور. فع. ۱. اویقویه یاتیرمق، اویقو کتیرمك، تنویم ایتمك: چوجغی اویوتدك‌می؟ آفیونلی علاجلر آدمی اویودور. ۲. اوصاندیرمق، جان صیقمق: بر طاقم اوزون حکایه‌لرله بنی اویو. تدی. ۳. آلداتمق، اغفال ایتمك. ٤. (برایشی) طول مدت تأخیر وتعویق ایتمك، سورنجمه‌ده براقمق: بزم ایشی بسبتون اویوتدیلر. ٥. مانیاتیسمه ویا قلوروفورم ایله بر مریضك حسی ابطال ایدوب بالطبع: کندیسنی اویوتمقسزین عملیات اجرا ایتدیلر.

اویوتمه { س. اویوتمق فعلی. با: اویوتمق.

اویوتیجی { ص. اویقو کتیرن، اویقوویرن، منوم: اویودیجی علاج.

اویور { ص. ۱. اویویان، نائم. ۲. ساکن، راکد، طورغون: اویور صو، اویور ایرماق.

اویوز { س. حیوانات عارض اولان برعلت سارید‌که یك صیق اوفق چبانلردن عبارت اولوب زیاده قاشیغمی موجب اولور، جرب، چکیك: اویوز اولمق = بوعلته طوتلمق؛ و مج. صبر ایده‌مه‌مك، پك صبرسز اولمق. || اویوز اوتی = چکیك اوتی، برجنس نبات. || آغاج اویوزی = اشجاره عارض اولان برعلت، قراع. = ص. اویوز علتنه طوتلش، اجرب: اویوز کچی.

اویوشدیرلمق { مج. حسی ابطال ایدیلمك طو. یماز برحاله کتیرلمك، اخدار ایدلمك: آغریان بر برطاقم علاجلر سورمکله اویوشدیریله بیلیر.

اویوشدیرمق { فع. حسی ابطال ایده. رك طویماز برحاله کتیرمك، اخدار ایتمك: آغریان یری بعض روحلر سورمکله برآز اویوشدیردم.

اویوشدیریجی { ص. حسی ابطال ایده. رك طویماز برحاله کتیرن، مخدر: آفیون اویوشدیریجی علاجلرك بریدر.

اویوشق { حسی ابطال ایدلمکله طویماز برحاله کلش، مخدور: آیاغم اویوشقدر؛ فلجدن برباغی اویوشق حالنده قالمشدر. || مج. تنبل، بطئ.

اویوشقلاق { یا اویوشیقلق. س. اولنمیله طویماز برحاله بولنمه، حسسزلك حالی، خدر، اخدار: آیاغنده اویوشقلق واردر. || مج. تنبللك، بطالت، رخاوت.

اویوشمق { فل. (« اویومق »، دن اولوب «اویمق» دن اولان « اویشمق » فعلندن تفریق اقتضا ایدر.) حسی ابطال اولنمق، طویماز اولمق، قاریخمه. لنمك: آیاغم اویوشدی. || مج. تنبللك ورخاوته دوچار اولمق: اویوشوب قالدم.

اویوشمه { س. اویوشمق فعلی، خدر، اخدار. (« انخدار »، اولماز، « تخدر »ك ده معناسی بشقه‌در.)

اویوشوق { اویوشوقلق. یاخود:

اویوشیق { اویوشیقلق. با: اویوشق، اویوشقلق.

اویوغمق { فل. تق. ۱. (صو) طورمق، راکد اولمق. ۲. (سوت) طوروب قویولاشمق، یوغورت اولمق.

اویوق { ص. (« اویمق » دن) ایچی اوزلش، قوف: اویوق یر، آغاج. = س. ۱. اویلش محل، قوف یر، این، مغاره. ۲. دیش ومیوه‌وسائره قوغوغی.

اویوق { یاخود اویوشق. س. اصلی: واومقبوضه ایله « اویمق » دن « اویوق » اولسه کرکدر.) ۱. بوستان قورو. قوانمی. ۲. یاپمه تپه، تومسك.

اویوقلاتمق { فع. ایچنی اویوب قوف ایتمك، او یوق حالنه کتیرمك.

اویوقلامق { فل. (اصلی: اویقولامق اولسه کرکدر.) ایمیز غامق، پینکله‌مك: آیاقده اویوقلایوب طورییور.

اویوقلانمق { فط. ایچی اویلق، اویوق وقوف اولمق: آغاج اویوقلاندی.

اویوك { س. با: اویوق.

اویولغامق { فع. ۱. دیکیشله لبساده کبی یول یول ایتمك. ۲. موقت وسکرك دیکمك، ایلیشدیرمك.

اویولغه { س. پارچه‌لری طوتدیرمق مق ایچون موقت وسکرك دیکیش.

اویولغه‌لامق { فع. موقت و سکرك دیکیشله پارچه‌لری طوتدیرمق. = فل. بیلان کبی طالغه‌لانه‌رق حرکت ایتمك.

اویوم { س. ۱. اویمق فعلی وطرزی، اویمه. ۲. اویلش، حفر وحك اولنش یر. || کوز اویومی = کوزك خانه‌سی، چشمخانه. = د. مکرر اوله رق مبالغه بیان ایدر: اویوم اویوم اویمق = چوق وهر طرفی اویمق.

اویومق { مض: اویور. فل. اویقویه وارمق، اویقوده اولمق: چوجق اویودی: سز کلدیککزده بن اویوردم. || مج. ۱. غافل اولمق، خواب غفلتده بولنمق: هرکس ایلر یلیور بز اویوروز. ۲. (ایش) کری قالمق، تأخیر اولنمق، عوق وتأخیره دوشمك.

اویومامق { فل. (آغاج) یرلشمك، کوك صالمق، طوتمق.

اویومه { س. اویومق فعلی. با: اویومق.

اویون { س. (« اویمق » دن) ۱. اکلنمك ووقت کچیرمك ایچون بتون وجودله ویا خود ال ایله متعدد آرقداشلر بینده اجرا اولنان شی‌که چوجقلره وبیوکلره مخصوص اولهرق انواعی حسابسزدر، لعب، بازی، لهو، لابه: اویون اویناملی. ۲. یکن قزانمق اوزره آچقه قونیله‌رق اویناتیلان اویون، قمار: ماملکنی اویونده یدی، اویونه ویردی. ۳. رقاص وجانباز کبی آدملرك خلقی اکلندیرمك ویا اجرای هنر ایتمك اوزره برمحل مخصوصده ایتدکاری اجرا آت: بوکیجه اویون وار: اویونه کیتدیلر. ٤. حیله، خدعه، اوسته‌لقلی آلداتمه، دولاب. ٥. تیاتروده اجرا اولنمغه مخصوص آجیقلی ویاکولنج حکایه وبونی حاوی کتاب. || بوکا اویون اطلاق آنجق اورته اویوننه قیاس ایدلسنه مبنیدر. || اویون آملی = قارده قزانمق. || اویون ابه‌سی = پیشقدم، اویونك باشی. || اویون ایتمك، یاپمق = حیله وخدعه یاپمق، طولاب چویرمك. || اویون چیقارمق = براویون دوشونوب میدانه قومق. || اورته اویونی = اسکیدن قالمه قبا وناقص مضحکه‌اویونی‌که میدانده واورته‌ده اویناتیلوب سیرجیلر اطرافنده‌اوتورورلر. || قلیج اویونی = قلیج تعلیمی. || کاغد اویونی اسقامبیل کاغدیله اویناتیلان اویون وقمارلرك انواعی.

اویونباز { ص. (تر. «اویون» ایله فا. « بازیدن » فعلندن مرکب غلط تعبیردر.) صحرایوب اویناپان ویاتاقلانان (یاورحیوان): اویونبازکدی. || مج. حیله وخدعه یاپان، دوباره‌جی.

اویونجاق { یا اوزونجق. س. ۱. چوجقلرك اکلنوب اویناممیجون یاپلش تحیف شی: چوجق اویونجاغی. ۲. اهمیتسز ولزومسز شی، مالا یعنی: بویله اویونجاقلرله اوغراشماملی. ۳. پك قولای واصلا دوشونمکسزین ویورلمقسزین یاپیلان ایش: او نم ایچون اویونجاقدر. ٤. هر کسك آکلنجه‌سنه مبنی علیه اولان آدم، کولنج، مسخره، ملعبه: بن سنك اویونجاغك میم؟

اویونجاقجی { س. چوجقلر ایچون اویونجاقلر یاپان وصاتان آدم.

اویونجی { س. ص. ۱. اویون اویناپان آدم. ۲. قمارباز. ۳. تیاترو آقتور وآقتریسی. ٤. جانباز، رقاص، مغنی وسائر بوکبی خلقی اکلندیرمکه مخصوص لعبیاتی اجرا ایدن ارکك ویا قیز. ٥. دولاب چویریجی؛ حیله‌باز، محتال.

اویوندی { ص. اویور کبی طوران، مسکین، تنبل.

اویونمق { مج. اویقویه وارملق: بورادە اویونمایز؛ بو وقته دك اویوتورمی؟

اه { حد. (« آی »دن مخفف اولوب تکلمده قوللانیلیر.) با: آی.

اه { سند. جم. عر. [فد : « اهل » لسانمزده بشقه محلده قوللانيلير.] ۱. برمملكتك برليرى، برمملكتده اوتورانلر، سكنه : آناطولى، روم ايلى، استانبول اهاليسى. ۲. خلق، عموم، ناس : اهالينك سهولتى ايچون ؛ اهالينك راحتى دوشو. نملى. « اهل » ماده‌سنه‌ده با.

اهانت { سث. عر. [«هون»دن مصد. افعال]۱. بغيرحق تحقير واستخفاف ايتمه، حقسزلق، ۲ خيانت .

اهتداء { سند. عر. [«هدايت». دن مصد. افتعال] ۱. طوغرى يوله كيرمه، رشد وهدا. يته نائل اولمه. ۲. دين اسلامى قبول ايتمه، مسلمان اولمه : آفر. بقاى وسطيده اقوام زنجيه كل يوم طوبدن اهتدا ايديورلر.

اهتزاز { سند. عر. جم : اهتزا. زات. [« هز » دن مصد. افتعال]۱. خفيف صورتده ديترمه، اوينادىلان برتلك بر وقت ديترمه‌سى كبى حركت،لرزه، رعشه. ۲. مج. هوانك سسدن طالغه‌لنوب نقل صدايه واسطه اولمسى. [فر. Vibration] .

اهتزازى { صف. عر. ة : اهتزا. زيه. مج. اهتزاز دينلن خفيف ديترمكه وطالغه. لائحه منسوب ومتعلق : حركت اهتزازيه .

اهتمام { سند. عر. جم : اهتمامات. [« هم »دن مصد افتعال] زياده دقتله چاليشمه، اهميتلى سعى وغيرت : بوايشه كمال اهتمامله تشبث ايدملر؛ بذل اهتمام ايتمك .

اهداء { سند. عر. [«هديه» دن مصد. افعال] هديه ويرمه، هديه كوندرمه : بزه مدينهٔ منوره‌دن خرما اهدا ايتدى .

اهرام { سند. جم. عر: فد. هرم. با : هرم .

اهرىمن { ياخود اهرمن. س. فا. زردشت دينده تابع اولان انسكى ايرانيلر اعتقادنده ثنائيتى تشكيل ايدن ايكى قوتك برى، كه شر وظلمت منبعى ايدى. ديكرى كه خير ونور منبعى ايدى ايزد دينليردى. بعدالاسلام ايزد اسمى جناب حقه واهريمن شيطانه ويرلدى .

اهل { صف. عر. [فد. وجم. كبى قوللانيلير.] ۱. صاحب، مالك، متصرف : اهل ثروت، اهل هنر، اهل ناموس، اهل وقوف. ۲. ساكن، متمكن : اهل قريه، اهل جنت. ۳. مقتدر، بحركلى، ارباب : بوايشك اهليدر، بو مأموريت ايچون اهل برآدم آراملى. = س. زوجيندن بهرى، قارى، قوجه : اهليله خوش كچنمك؛ اهل وعيال = عائله، فاميليا، چوالق چوجق. || اهل الله = ولى، اولياء || اهل بيت = خانه خلق، عائله؛ خاندان، سلاله؛ اهل بيت نبى وساده‌جه اهل بيت= فاطمة الزهرا (رضى الله عنها) افندمز حضرتلريله زوجلرى واولاد كرامى، اولاد رسول الله (صلعم) : محب اهل بيت . || اهل حال = وجد وحال صاحبى. || اهل خبره = بر ايش حقنده معلومات ووقوف صاحبى اولا. نلر، بعض خصوصاتك تحقيق وحليچون ارباب وقوفدن متشكل هيئت مخصوصه . || اهل دل = صاحب دل، عارف بالله. || اهل دنيا = دنيا آدمى ، دنيا ايشلريله مشغول آدم. || اهل سنت = حضرت فخر كائنات افندمزله اصحاب كرامنه عمل و اعتقادده اقتدا ايدنلر. || اهل طريق = برطريقته منسوب، سلكلى. || اهل قبله= مسلمان. || اهل كتاب = كتب منزله‌دن برينه اينانانلر، مسلمانلر، خرستيانلرله يهوديلر. || اهل وقوف = ايشدن خبرومعلوماتى اولان، كارآشنا .

اهلاك { سند. عر. [« هلاك»دن مصد. افعال] محو ونابود وصرف ايتمه : ماملكنى، بيكارچه حيواناتى اهلاك ايتدى .

اهلى { صف. عر. ة : اهليه . [سمند.] آليشيق، مونس، يابانيلمش غيرى : اهلى حيوان، حيوانات اهليه .

اهليت { سث. عر. [« اهل » ايله ادات مصدريتدن مر. كب] اقتدار، لياقت، استحقاق : اهليتى مسلمدر: اصحاب اهليتندر.

اهم { صف. عر. [« مهم » دن ستف.] دها اهميتلى، دها مهم، زياده اعتنايه شايان : اهم امور؛ تقديم الاهم على المهم = اك اهميتلى اولان ايشك عادتا مهملره ترجيحى .

اهمال { سند. عر. [« هم » دن مصد افعال] اهميت ويرمه.

مه، وظيفه‌يى اجرا ايتمه‌مه، مسا. محه: وظيفه‌سنى اهمال ايدن مسئول اولور .

اهماجى { صف. ايشنه دقت ايتمين، مساهلجى. دقتسز .

اهمّيّت { سث. عر. (« اهم» اسم تفضيله ادات مصدريت الحاقيله متشكل لغت مولده‌در. تكلمده ها ساكن وميم شده‌سز تلفظ اولنور.) مهملك، آغرلق. دكرليلك. شايان دقت اولمه. دقت واهتمام : ايشه اهميت ويرمك، نظر اهميته آلمق. مسئله‌نك اهميته بناء .

اهمّيّتسز { صف. غير مهم. دكرى اولميان. نظر اعتباره آلنمه شايان اولميان. خفيف. عادى : اهميتسز ايش. اهميتسز خسته‌لق .

اهمّيّتلى { صف. مهم. دكرلى. آغر، نظر اعتباره آلنمه شايان : اهميتلى مسئله. اهميتلى خسته‌لق .

اهواء { سند. جم. عر. فد : هواء. با : هواء .

اهوال { سند. جم. عر. فد : هول. با : هول .

اهون { صف. عر. ۱. دها خفيف، دها ضررسز : اهون شر ويا اهون شرين = ايكى فنالغك اك خفيفى. ۲. دها وپك اوجوز: اهون فيأتله صاتيليور؛ بونى اهون آلشكز .

اهونلك { س. و :

اهونيّت { سث. عر. اوجوز. لق .

اى { حد. ۱. ندايه يعنى چاغر. مغه يارار : اى دوستم؛ اى بنم يار عزيزم: اى اللهم! فارسى ايله مشترك ايسه‌ده، فارسيده همزه‌سى مكسوردر.) ۲. ايجاب اداتيدر، اوت، پكى، اولور. [بومعنا ايله آ تلفظ اولنور.] ۳. ندايه جواب ايچون قوللانيلير. افندم. نه وار : چاغردم، اى، ديدى . ٤. سؤال واستجواب ايچون قوللانيلير : اى، صكره؟ اى، سويله باقهلم . ٥. تصديق اداتيدر : اى، اوراسى اويله . ٦. صبرسزلقله اكتفايى آمردر: اى، جانم، الويرر: اى، آرتق چوق اولدى . ۷. هى، ياهو : اى ! كيمدر او ؟

اى { با : ايگ .

آيا { حد. فا. عر. اى، هى : ايا شاه خوبان .

اياب { سند. عر. كرى دونمه، كلمه : اياب وذهاب = كيدوب كلمه .

آيادى { وايدى. سث. جم. عر. فد: يد. با : يد .

آياغ { سد. فا. [تر. «آياق » دن] آياقلى قدح. پياله. عر .

آيالت { سث. عر. جم : ايالات. بر والينك تحت اداره‌سنده بولنان مملكت، بردولت اولمك. سنك برنجى درجه منقسم اولديغى اقسامك بهرى : (ممالك عثمانيه‌ده ولايت اصولنك قبولندن برى بواسم متروك حكمنه كچوب. اليوم ممالك اجنبيه وولايات ممتازه حقنده مستعملدر.) فرانسه برطاقم كوچك ايالاته منقسمدر .

آيّام { سند. جم. عر. فد : يوم. با : يوم . = فد. كبى. ۱. زمان، هنكام، دور : او ايامده. اونك ايامنده. ۲. نفوذ، اقتدار : ايام بولدى: شمدى اونك ايامىدر. ۳. كمى يه مساعد روز. كار : كمى ايام بولدى: ايام اوله! [زبانزدى : هياموله] كميجيلرك دميرى آليركن سويلدكارى پر سنكدر.

اپيليق { س. [زبانزدى ايليق] اركك پليچك اثقشى .

ايليك { س. خروسك باشنده‌كى قيرمزى لحم زائد، خروس طاراغى. || خروس ايبكى = بر نوع قيرمزى چيچك .

ايليك { س. چاوش قوشى، هدهد.

آيپ { س. [يای مجهوله ايله آپ اوقونور.] ۱. خاطر، فكر، ذهن، ياد. ۲. صايغى، اعتبار، ملاحظه . مر.

ايپ { س. باشليجه باغلامغه يارايان اوزون و قالينجه بوكه شئ كه اكثريا قينابدن اولور، حبل، رسن، ريسمان : چاشير ايپى، قوغه‌نك ايپى، دها قالينه اورغان وبه‌بتون قالينه خلاط، ايپدن اينجه‌سنه ده سيجيم دينير. || ايپ اوجى = وسيله، سبب، سر رشته: ايپ اوجى ويرمك= سببيت ويرمك. || ايپه اون سرمك = بهانه. || ايپنه باصيلان = سرسم. || ايپ پاره‌سى ويرمك = دفع بلا ايتمك. || ايپه چكمك = صلب ايتمك. || ايپدن قوشاق = صوك درجه‌ده فقر وضرورت. ||

ایپه دیزمك = تنظیم ایتمك. || ایپنی شوریمك = جزاسنی آرامق، مستحق جزا اولمق. || ایپ قاچقینی = واجب الصلب، آصیله. جق آدم. || ایپسدن قازیقسدن قورتلمش = جنایات مکرره صاحبی. || ایپله قویویه اینمز = اعتماده غیر شایان، سوزینه کوکنلز. || ایپنی قیرمش = آزغین.

ایپسز { صـ. ۱. ایپی اولمیان: ایپسز قوغه. ۲. هر رابطه‌دن بری، هیچ بر قیده مقید اولمایان، چاپقین، کلخان بکی: ایپسز صاپسز = سرسری، مجهول الاحوال، اپاق طاقمی. (بونك اصلی یاء مجهوله ایله یعنی صایغی وملاحظه دیمك اولان «ایپ» دندر.)

ایپسید { با: ایسید.

ایپك { سـ. طود یاپراغیله بسلنن معروف بر بوجك یاپدیغی پك اینجه و یومشاق تللر که ذی قیمت اقمشه وابریشیم اعمالنه یارار، حریر، قز. || ایپك بوجکی = ایپکی یا پان بوجك که ابتدا قورت وبعده کلمك حالنده اولور. || ایپك بوجکی تخمی = بو بوجكك یمورطه‌سی. || ایپك چیچکی = هر رنکده چیچك آچار سمیز اوت نوعندن بر نبات. || ایپك قوزه‌سی = دها چکلمه‌مش و بوجكك یاپدیغی کی قوزه‌سنه صاریلی بولنان ایپك. || خام ایپك = قاینامامش وبیاضلا دلامامش ایپك. = صـ. ۱. ایپکدن معمول: ایپك قماش، ایپك منديل. ۲. ایپك کبی یومشاق وپارلاق: ایپك صاچلر.

ایپکجی { سـ. (تر. ایپك ـ فا. یا صاتان آدم.

ایپکخانه { سـ. (تر. ایپك ـ فا. خانه. — خانه لفظنك ترجمه اسملرله بالترکب تشکیل ایتدیکی اسماء مرکبه پك چوق اولدیغندن، یازمخانه وایپکخانه کبی اسملره غلط نظریله باقمامليز.) ایپکك یتیشدیریلوب تصفیه واستحضار اولندیغی محل، ایپك فابریقه‌سی.

ایپکلی { صـ. ایپکله یاپلمش، ایپکدن معمول، ایپکله قاریشمق: ایپکلی قماش.

ایپلمك { یا: ایپله‌مك. فـ. (یاء مجهوله اولوب همزه مفتوح اوقونمق اقتضا ایدر کن، رسن دیمك اولان «ایپ» دن مشتق ظنیله همزهٔ مکسوره ایله زبازد در.) ۱. تخطر و تذکر ایتمك، یاده کتیرمك. خاطرلامق. ۲. صایمق، اعتبار ایتمك. اهمیت ویرمه‌مك.

ایپلیك { یاخود ایپلك. سـ. دیکمکه و منسوجات نسجنه یارایان یاموق، کتان، یوك، ایپك وسائره تلی، حیط، رشته: کتان ایپلیکی، پنبوق ایپلیکی، یوك ایپلیکی (و غلطی یوك ایپکی). — اکثریا ایپك مقابلی اولهرق پنبوق ایپلیکنه اطلاق اولنور: ایپلیك آلاجه‌سی. || ایپلیك ایپلیك = تل تل، الیاف حالنده. || ایپلیکی بازاره چیقمق = رسوای ومبتذل اولمق. || ایپلیك پنیری = تل تل پر جنس پنیر. || ایکنه ایپلیك = پك ضعیف وقوری. || ایکنه دن ایپلیکه = کافهٔ تفرعات وتماتیله. || پنبوق ایپلیکیله باغلامق = موقتاً بر چاره بولمق.

ایپلیکجك { سـ. رشته علتی، دودیمانی.

ایپلیکخانه { سـ. ایپلیك بوکیان محل، ایپلیك فابریقه‌سی. (قدیمده کورکه محکوم اولانلرك قولندقلری حبس که اورادهخلاط یاپارلر ایدی.)

ایپلیکلنمك { فل. (قماش) تل تل طاغلمق، ایپلیکاری میدانه چیقمق، بوزلمق، دیدلمك.

ایت { سـ. کوپك، کلب، سك. || مج. دکرسز واخلاقسز آدم: ایتك بری. || ایت الی = آتك انجری یاصان حافری. || ایت اوزومی = فصیله بادنجانی. نیه‌دن بر نبات، عنب الذئب. || ایت بورنی = نسرین تخمی، یبانی کل تخمی. || ایت خیاری = ابوجهل قاربوزی. || ایت درنکی = خارلدیسی کورلدیسی چوق او. لان مجمع حشرات. || ایت دیر. سکی = آرپه‌جق. || ایت سوریسی = خذله جمعیتی. || ایت بوغان = آجی چیکدم. || ایت نشانی = آتك آیاغنده نامقبول بر نشان. || ایت یاتاغی = ناپکارلر مجمعی. || ایت یلی = اسکی ترك تقویمنده بر دائره تشکیل ایدن سنه‌لرك اون برنجیسی. || یابانك ایتی = ادبسز آدم.

ایتام { سـ. جـ. عر. فد: یتیم. با: یتیم.

ایتدیرمك { فـ. بالواسطه ایتمك، ایتمکه سوق و اجبار ویا مساعده ایتمك: غاوغا ایتدیرمك، حفر ایتدیرمك.

ایتدیرمك { فـ. بالواسطه ایتمك، قاقمق، ایلری یه سوردیرمك: بو تخته پرده‌یی بر آز ایلری یه ایتدیرملی.

ایتشمك { فشـ. ۱. بربرینی ایتمك، قاقمق، بربرینی قاقه‌رق اوینامق وکورشمك: ایتشمکدن ایش کورمکه وقتلری یوقدر. ۲. بوغشمق، غاوغا ایتمك: ایتشوب خرلاشیورلر.

ایتشمه { سـ. ایتشمك فعلی. با: ایتشمك.

ایتکال { سند. عر. (« اکل » دن مصـ. افتعال) ط. خه. آشیمه، اویله.

ایتلاف { سند. عر. (« الفت » دن مصـ. افتعال) ۱. کوریشمه، الفت. انسیت. ۲. موافقت. (لسان سیاسیده Entente لفظ فرانسویسی مقامنده استعمال ایدلمکه باشلامشدر: فلان مسئله حقنده بین الدول حصوله کلن اتلاف.)

ایتلك { سـ. کوپکلك، نابکارلق، سوء اخلاق.

ایتلمك { فعـ. ۱. قاقلق، ایلری یه سورملك: غلبه لکدن ایتله ایتله آز قالدی نردباندن دوشیوردی. ۲. زورلامق، اجبار ایدلمك، زورله سوق اولنمق: آنجق ایتلکله ایش کورور.

ایتمك { مضـ: ایدر. فـ. ۱. ایلمك، یاپمق، قیلمق، فعله کتیرمك: ایلك ایتمك، فنالق ایتمك. ۲. ایشلمك، یاپمق، اعمال ایتمك: تیلکی پوستندن کورك ایدرلر؛ بنالك اوستنی قبه ایتملی. (بومعنا ایله استانبولجه مر.) ۳. بر فعل وحرکتده بولنمق، عمل ایتمك: ادبسز ایتدیکنی بولور؛ ایتمه دیدم سکا دیکلهمدك؛ بو آدمله نصل ایدهجکز؟ او ایشی نصل ایتدیکز؟ ٤. حاصل ایتمك، طوتمق، وارمق: ایکی دفعه ایکی درت ایدر؛ اوچ دفعه بش نه ایدر؟ چفتلکك بش سنه‌لك واردانی چوق پاره ایدر. ٥. دکمك، قیمتنده اولمق: بو طای نه‌ایدر؟ اللی لیرا ایدر. — مصادر عربیه یه الحاق ایده‌رك، مصدرك بناسنه کوره، متعدی یا لازم ویا مطاوعت بنالی افعال مرکبه تشکیل ایدر: جلب ایتمك، دخول ایتمك، انعکاس ایتمك کبی. — مکرر متعدیسی «ایتدیرمك» و مجهولی «ایدلمك»، «ایتدیرلمك» دخی بویله قوللانیلیر. «اولمق»، «اولنمق» محل استعمالی آیریدر. با: اولمق، اولنمق. || آتش ایتمك = سلاح بوشاتمق. || آلت اوست ایتمك = چوق قاریشدیرمق. || اش ایتمك = چفت یاپمق. || امور ایتمك = اهمیت ویرمك، وظیفه ایدنمك. || بایرام ایتمك = بایراملاشمق، بایرام تبریکی مقامنده اوپشمك ویا مصافحه ایتمك. || بر ایتمك = برلشدیرمك، توحید ایتمك. || بازارلق ایتمك = صاتیلوب آلنمه جق بر شیئك بهاسنی قرارلاشدیرمق ایچون مذاکره ایتمك. || چهره ایتمك = یوز ویرمه‌مك، عبوس طورمق. || خیر ایتمك = خیری کورملك، ایشه یارامق. || سوز ایتمك = قوللشمك، بالمذاکره قرار لاشدیرمق. || سوز بر ایتمك = موافقت، اتفاق ایتمك. || یوق ایتمك = محو ایتمك.

ایتمك { مضـ: ایتر. فـ. ۱. ایلریه سورمك، دورتمك، قاقمق، دفع ایتمك: ایتوب آز قالدی نردباندن دوشوریوردی. ۲. زورلامق، سوق واجبار ایتمك، متصل امر ایتمك: ایتمکله ایش کورور.

ایتمك { فـ. (صحیحی « آیتمق ») دیمك، سویلمك. مر.

ایتمه { سـ. ایتمك فعلی. با: ایتمك.

ایتمه { سـ. ایتمك فعلی. با: ایتمك.

ایتی { صـ. (ودها طوغریسی: «ایتیك» یاخود «ایکتی») کسکین، پران، قاطع، صارم: ایتی قلیچ، بیچاق. || مج. سرت، آجی: ایتی آدم، ایتی سوز. مر.

ایتیش { سـ. ایتمك ودورتمك فعلی و طرزی: بر ایتیش ایتدیکه آز قالدی دو. شیوردم.

ایتیك { صـ. با: ایتی.

ایتیلمك { یا ایتیله‌مك. فل. (کسکینلشمك، سرتلشمك.

ایتیمك { فل. ۱. کسکین اولمق. ۲. سرت اولمق، دیك کلمك.

ایشار { سند. عر. (« اثر » دن مصد. افعال) ۱. اکرام، اعزاز. ۲. اختیار، انتخاب. (متداول لغت کتابلرمزده بذل سخا وتکارانه معناسی ویریلیورسه‌ده، عربیده بویله بر معناسی اولدیغنه دسترس اولهمدق.)

ایجاب { سند. عر. ج: ایجابات. (« وجوب » دن مصد. افعال) ۱. اقتضا ایتدیرمه، موجب وسبب اوله: یاغمورلرك کثرتی اکینلرك کثرتنی ایجاب ایدیور. ۲. اقتضا ایتمه، لازم کلمه: بزم اوراده بولنمقلغمز ایجاب ایدیور. (بو ایکنجی معنا یعنی لازم کبی استعمالی عربیده اولمیوب، غلط اولهرق لسانمزه مخصوصدر. بو مقامده اقتضا استعمالی دها مناسبدر.)

ایجابات { سند. عر. ج: ایجابات. (« وجوب » دن مصد. افعال) ۱. اقتضا ایتدیرمه، موجب وسبب اوله: یاغمورلرك کثرتی اکینلرك کثرتنی ایجاب ایدیور. ۲. اقتضا ایتمه، لازم کلمه: بزم اوراده بولنمقلغمز ایجاب ایدیور. (بو ایکنجی معنا یعنی لازم کبی استعمالی عربیده اولمیوب، غلط اولهرق لسانمزه مخصوصدر. بو مقامده اقتضا استعمالی دها مناسبدر.)

ایجاد { سند. عر. (« وجود » دن مصد. افعال) وجوده کتیرمه، یوقدن وار ایتمه، بوله، کشف، اختراع: طباعتك ایجادی؛ یکی ایجاد = یکی چیقمش شیء، اختراع جدید. || مج. ایجاد ایتمك = اولامش شیئی اولمش کبی کوسترمك، یالان قورمق. || ایجاد کرده = ایجاد اولنمش: واپور استفنسونك ایجاد کرده‌سیدر.

ایجار { سند. عر. (« اجر » دن مصد. افعال) کرایه‌ویرمه: داوی ایجار ایتمك.

ایجاز { سند. عر. د. سوزی قیصه کسمه، اختصار، اطناب ضدی: ایجاز طریقیله افادهٔ مرام ایتمك: ایجاز مخل = افادهٔ مرامه نقصان کتیره‌جك درجه وصورتده اختصار. مقابلی: اطناب ممل.

ایجاع { سند. عر. (« وجع » دن مصد. افعال) آغرتمه. ڤ.

ایچ { س. ۱. هرشیئك ایچریسی، داخل، جوف، درون: اوك، مغاره‌نك، صندیغك ایچی. ۲. برشیئك اورته‌سنده‌کی قسمی، مغز، لب، کوبك: جوز، بادم ایچی، اتمك ایچی. ۳. قارن، معده، باغر، بطن: ایچم‌پاپیلیور؛ ایچم صانجیور: ایچ آغریسی. ٤. قلب، ضمیر، وجدان: ایچم قبول ایتمیور: ایچمه طوغدی: ایچی صیقیلیور. ٥. حرم دائره‌سی: ایچ آغاسی. مر. ٦. برشیئك داخلی وکیزلی یعنی کورینمز جهتی، باطن: ظاهر مقابلی: انسانك ایچی طیشی بر اولملی. || ایچ باتلق = آچلقدن بایغینلق کلمك. || ایچ بولانمق = یورك بولانمق. || ایچ آلامق = بیه‌مه‌مك، معده قبول ایتامامك. || ایچه صیغدیرمامق = حوصله‌سی آلامامق، قبول ایدمه‌مه‌مك. || ایچی ایچنه صیغمامق = سکون بوله‌مامق. || ایچ باغلامق = میوه‌نك داخله‌کی پنبه‌جك یری حصوله کلمك: بو بادم هنوز ایچ باغلامامش. || ایچ سورمك = اسهال اولمق. || ایچ چکمك = آه ایتمك، تأوه ایتمك. || ایچ صیقلق = جان صیقلق. || ایچه طوغمق = الهام اولنمش کمی خاطره کلمك. || قاؤن ایچی = ترنجی‌یه مائل قویوصاری. || ایچ یاغی = باغرصاقلری قابلایان یاغ چنبری. — ایچه، ایچده ایچدن، ایچنه، ایچنده، ایچندن کبی حروف الصاقله برابر ظرفیت معناسنی بیان‌ایدر. || ایچده = ۱. اورتده: اون سنه امریقالیلرك ایچنده یاشادم. ۲. میانده: ایچمزده کوتی آدم بوقدر. ● ۳. ظرفنده: یکرمی کون ایچنده صرف اوکرندی. || ایچندن = اورته‌سندن: چایرك ایچندن چکدی. || ایچ ایچه = ایچریدن دها ایچری، بری دیکری ایچنده: ایچ ایچه اوطه‌لری واردی.

ایچ { ص. ایچریده‌کی، داخلی، درونی: ایچ قپو، ایچ قپوق. || ایچ گوگی = قاین پدرینك اوینه آلنان داماد. || ایچ قلعه = بر قلعه‌نك ایچنده بولنان دها کوچکی، نارین، بالاحصار. || ایچ یوز = بر شیئك حقیقی. || ایچ کوملکی = تنه کیبلن کوملك. || ایچ طونی = پانتالون آلتنه کیبلن طون.

ایچرمك { یا ایچورمك. یا: ایچیرمك.

ایچرو { با: ایچری.

ایچره { س. ایچ طرف، داخل، درون، طشره مقابلی: ایچره‌سی طشره‌سی بردر. = ظ. ایچنده، داخلنده، ظرفنده: مملکت ایچره، زمانه ایچره.

ایچری { باخود ایچروی. ظم. داخلده، داخله، درونده، اوطور: قبودن ایچری کیردی. = ص. ایچریده‌کی، داخلی، درونی: ایچری داثره = ایچ داثره. = س. ۱. ایچ طرف، داخل، درون: بواوك ایچریسی طیشنی ریسندن کوزلدر. ۲. ایچ، بو. رك، معده: ایچریم آلمیور. — حروف الصاقله ظرفیت معناسنی آلیر: ایچریده، ایچری یه، ایچریدن.

ایچقی { س. مارانغوز آلاتندن بر آلت.

ایچقیرمق { با: هیچقیرمق.

ایچکی { س. (« ایچمك » دن) مسکرات نوعندن اوله‌رق ایچیلن شیء، عشرت: ایچکی یه دوشکون = عشرته مبتلا؛ ایچکی کوکسنی خراب ایتمش.

ایچگیل { و: ایچکین { ص. ایچری یه متعلق، داخلی، درونی.

ایچلك { ص. ایچه وایچری یه مخصوص وعائد، داخلی.

ایچلمك { فع. ۱. (مایع برشیء) یوتلق، آغزدن معده‌یه ادخال اولنمق، شربت ایدلمك: صو ایچیلیر. ۲. عشرت اولنمق، مسکرات شرب ایدلمك: کوندوز زین ایچیلیرمی؟

ایچلی { ص. ۱. ایچی طولو: ایچلی فندق. ۲. چابق متأثر اولور، یورکی یوفقه. ۳. کین صاقلار، کیندار. || ایچلی طیشلی = تکلیفسز، لاابالی.

ایچمك { مصد: ایچر. فت. (« ایچ »دن) ۱. (مایع بر شیئی) آغزدن ایچری یه چکمك، شرب، نوش ایتمك: صو ایچمك. ۲. (مفعولی محذوف اولهرق) مسکرات ایچمك، عشرت ایتمك: چوق ایچر: ایچمکدن چکرلری خراب اولمش. ۳. توتون وتنباکو یاقوب دو. ماتی چکمك: توتون. سیغاره، چبوق، نارکله ایچر. ٤. جذب وبلع ایتمك، چکوب یوتمق: طوپراق اودرجه‌ده قورعشیدی که اوقدر یاغمورك صوینی چابو. جاجق ایچدی. || آند ایچمك = یمین. قسم ایتمك. (اسکی تعبیر.) || قانی ایچمك = اجرای کین ایدوب انتقام آلمق. || بیوب ایچمك = عیش ونوش ایتمك.

ایچمه { س. ایچمك فعلی، شرب، نوش.

ایچورمك { با: ایچیرمك.

ایچون { باخود ایچین. حم. ۱. علت وغایه بیان ایدر، لاجل، برای: سزی کورمك ایچون کلدم = کورمکه: هرکس کندمك ایچون چالیشیر. ۲. سببیت بیان ایدر: خسته لندیغیچون (اولدیغی ایچون) کله‌مدی = اولدیغندن، اولدیغی سببدن: اونك ایچون اغلایور = اوندن طولایی، اوسببدن. ۳. لهنده، اوغورنده، پولنده: هرکس اولادیچون یوریلیورم: اونك ایچون حیاتنی تهلکه‌یه قودی. ٤. قسم بیان ایدر: الله‌ایچون؛ اولادکزك باشی ایچون. || نیچون (نه ایچون) = نه‌مقصدله: نیچون کلدیکز؟ نه‌سببدن، نه‌دن؛ نیچون اوتورمیورسکز؟ || بو. نك ایچون = بناءً علیه: بو سببدن طولایی. (اکثر حروف الصاق کبی، بودخی ضمائرك مضاف الیهی واسملرك مجردیله امتزاج ایدر: احمد ایچون، قارداشم ایچون، بنم ایچون، سنك ایچون، اونك ایچون. سزك ایچون. یالکز ضمیر غائبك جمعی مستثنا اولوب: اونلر ایچون دینلیر.)

ایچیرمك { فت. ۱. ایچمکه‌سوق واجبار ویاماعده ایتمك، اشراب ایتمك: حیوانه صو ایچیرمك؛ خسته‌یه علاج ایچیرمك. ۲. مسکراتدن برشیء ویروب شرخوش ایتمك: چوق ایچیروب بیچاره‌یی خسته‌ایتمشلر. ۳. جذب وبلع ایتدیرمك. سیندیرمك: بویاغدن آغریان یره سوروب اوغلایه‌رق ایچیرملی. || توقات ایچیرمك = توقات اورمق.

ایچیش { زی: یونصل ایچیش؟

ایچیم { س. ۱. ایچمه، ایچیش. ۲. ایچیلن شیئك لذتی: بوشرابك ایچیمی آغر. ۳. بر دفعه‌ده ایچیلن مقدار، جرعه: برایچیم صو.

ایچیملی { ص. ۱. شویله ویا بویله طعملی: کوزل ایچیملی، آغر ایچیملی. ۲. لذتلی. لذیذ: ایچیملی شروب. توتون.

ایچین { با : ایچون .

ایخ { حد. ۱. دوه‌یی چوکرتمك ایچون قوللانیلیر صوتدر. ۲. خیزلی نفس ویرمکی تصویر ایدر .

ایخلاتمق { فت. و :

ایخلامق { فت. ایخ دیه‌رك دوه‌یی چوکرتمك . = فل. [یالکز ایخلامق] ایخ دیه‌رك خیزلی نفس ویرمك .

اید { س. تق. ۱. قسوقو، رایحه، بوی. ۲. ایس، سیس. دو. مان، دخان : اید آغاجی = توتسی ایچون وکوزل رایحه ویرمك ایچون یاقیلان معروف آغاج، عود آغاجی .

ایداع { سند. عر. [« ودیعه »دن مصد. افعال] هنـ. کندی‌ما. لنك محافظه‌سنی دیگره احاله ایتمك.

اَیدَه { فت. عر. [تأیید مصدرندن ماضینك مفرد مذکر غائبی اولوب، دعا مقامنده مستعمل بعض ترکیبات عربیه‌ده قوللا . نیلیر] ایده الله = الله مؤید اینسین ! ابد الله ملکه = الله ملکنی مؤید ومحکم اینسین !

ایدِشمَك { فت. بربرینه ایتمك : وداع ایدشمك = وداعلاشمق؛ یاردیم ایدشمك = بربرینه یاردیم، تعاون ایتمك .

ایدِلمَك { جغ. اولتمق، قیلتمق، یاپ. بلق : ایدیلمه‌جك بر شیء قالدی: کندیسنه چوق اکرام ایدلدی. با : ایتمك.

ایدِم { فل. « ایتمك » فعل غیر مستعملنك ماضیسیدر : ایدم، ایدك، ایدی، ایدك، ایدکز، ایدیلر. یالکز و صیغ مرکبه تشکیلنده قوللانیلیر : کلیر ایدم، کلیور ایدم، کلدی ایدم، کلش ایدم، کله‌جك ایدم، کلمی ایدم، کله ایدم، کلسه ایدم. همزه‌نك وبعضاً یانك‌ده حذفیله دخی قوللانیلیر : کلیردم، کلیردم؛ کلشیدم، کلشدم؛ کله‌جکدم، کله‌جکدم کبی.

ایدِنمَك { فط. ۱. کندی کندینه ایتمك : عادت ایدنمك. ۲. اتخاذ ایتمك : اواصولی قانون ایدنمك. ۳. استحصال و اکتساب ایتمك، مال ایتمك، بر شیئك مالك و صاحبی اولمق، قزانمق : بر چفتلك ایدندی؛ بر خیلی کتابلر ایدندم.

ایدِنمه { سـ. ایدنمك فعلی.

اَیدی { با : ید.

ایدیج { وایدیش. با : ایگدیش.

ایدیش { سـ. ایتمك فعل وطرزی : اونك یاردیم ایدیشی.

ایذاء { سند. عر. [«اذاء»دن مصد. افعال] اذیت ویرمه : اینا ایتمك.

ایر { سـ. تق. لحن، نغمه.

ایر { ایرن، ایرکن وسائره. با : ار وسائره.

اَیَر { سـ. با : اگر.

ایراث { سند. عر. [«ارث»دن مصد. افعال] کتیرمه، ایجاب ایتمه، ویرمه : اغری، خلل ایراث ایتمك.

ایراد { سند. عر. [«ورود»دن مصد. افعال] ۱. کتیرمه، نقل ایتمه : مثال، دلیل ایراد ایتمك، ایراد ادله. ۲. بر ملکك وبردیکی تمتع، محصولات وکرا وسائره‌دن آلنان آیچه، کلیر : چفتلکك، املاك وعقارك ایراد سنویسی نه‌قدردر؟ ۳. کرا ویا محصول ویرن املاك و عقار : ایرادی واردر، ایراد صاحبیدر، ایرادیله یکینیور.

ایراق { صـ. [بو کلمه‌نك برنجی تقیل اولوب، آهنکه مغایر اولمسی غرائبدندر. بلکه اساساً همزه‌نك اسره‌سی ثقیل ایدی. — اسکی وچ. املاسی ایراغدر.] اوزاقده بولنان ، اوزاق ، بعید ، دور : بغداد بورادن ایراقدر؛ ایراق مملکتلرده. = ظم. اوزاق، اوزاقده، دور : یزدن ایراق اوتوریور. || اوستمزدن ایراق = یزدن اوزاق اولسون، الله اسیرکه‌سین.

ایراقلاشدیرمَق { فت. اوزاقلا. شدیرمق، تبعید ایتمك.

ایراقلاشمَق { فل. اوزاقلاشمق، تباعد ایتمك.

ایراقلاتمق { فل. اوزاغه کیتمك، اوزاق اولمق، تباعد ایتمك.

ایراقلاق { سـ. اوزاقلق، بعد، مسافه.

ایران { سخ. آسیانك بیوك بر بری که اهالیسی لسان فارسی ایله متکلمدر. الیوم فارس، خراسان، کرمان، آذربیجان و سائر ممالکدن مرکبدر. لسان عوامده عجمستان دینیر. ایران زمین دخی دیرلر.

ایرانلی { سـ. ص. ایران اهالیسندن اولان، عو. عجم.

ایرانی { سـ. ص. ۱ : ایرانیه. ج. فا : ایرانیان . ایرانه منسوب ومتعلق و ایران اهالیسندن اولان : دولت ایرانیه.

ایرته { با یرام ایرته‌سی = بایرامدن برکون صکره؛ واردیغم کونك ایرته‌سی پنایر کونی ایدی؛ ایرته‌سی کون؛ ایرته‌یه قالدی. || جمعه ایرتسی = یوم سبت : بازار ایرتسی = یوم اثنین. [بو ایکی ترکیبده «ایرته»دن «ه» اسقاط اولنور.] — بعضاً سنه حقنده دخی قوللانیلوب ایرته‌سی سنه دینلیر یعنی برسنه صکره.

ایرته‌لَمَك { فل. ایرته‌یه قالمق، بر کون کری قالمق : اورادہ ایرته‌لمکه مجبور اولدی: یك ایرته‌لرسه بایاتلاشیر.

اَیرَتی { با : اگرتی.

ایردیرمَك { فت. ایرمسنه سبب اولمق، ایرمسنی ایجاب ایتمك، وصول ایتدیرمك، ایصال، تبلیغ ایتمك : وقتیله محلنه ایردیردیکزمی؟ || عقل ایردیرمك = آکلامق، فهم وادراك ایتمك : بوایشه عقل ایردیرەمدم کیتدی.

ایردیرمه { ایردیریش. سـ. ایردیرمك فعلی وطرزی، ایصال، تبلیغ.

ایرشدیرمَك { یاخود ایریشدیرمك. فت. ۱. یتیشدیرمك، ایصال ایتمك : مولا چوق بیللره ایریشدیرسین. ۲. خبر ویرمك، اخبار، انبا ایتمك. برخبری یتیشدیرمك : بورادہ سویلدکلرمزی کندیسنه ایریشدیرمشلر.

ایرِشمَك { یاخود ایریشمك. فل. ۱. یتیشمك، واصل اولمق : ایریشیر منزل مقصودینه آهسته کیدن. ۲. اوزانوب طوتمق، ال ویا یوی یتیشمك : شو رافه ایریشه‌بیلیرمیسکز؟ آیاغه قالقسه باشی طاوانه ایریشیر. ۳. (بر خبر) واصل اولمق : او کون وقوع حال کندیسنه ایریشمش. ٤. اولمق، کمال بولمق : اوزوملر دها ایرشمدی. ٥. تأهله الویریشلی سنه واصل اولمق، یتیشمك : ایرشمش قیزی واردر.

ایرِشمه { یا ایرشمه. سـ. ایرشمك فعلی. با : ایرشمك.

ایرغالامَق { با : ارغالامق.

ایرکلمَك { فل. ۱. (صو) بریکوب طورمسی ، طوروب تعفن ایتمك. ۲. (انسان) توحش ایدوب طورمق .

ایرکمَك { فل. (صو) بریکوب طورمق، یبغلق.

ایرکَن { ایرگن. با : ارکن، ارگن.

ایرکِندی { سـ. صو وچرکاب وسائره بریکمه‌سی، یغیق، طورغون صو وچرکاب وسائره.

ایرگین { صـ. یتیشمش، کمال بولمش، اولمش : ایرکین یمش.

ایرلامَق { فل. شرق وترکی سویلمك، تعنی ایتمك، نغمه ایله اوقومق. مر.

ایرلامه { سـ. نغمه ایله اوقومه، تغنی. مر.

ایرلایش { سـ. ایرلامق فعلی وطرزی، تغنی اصولی. مر.

ایرلایيجی { سـ. نغمه‌ایله اوقویان آدم، مغنی، خوانندہ. مر.

ایرماق { یاخود ایرمق، سـ. آغار صویك بیوکی، طوغریدن طوغری یه دکیزه دوکیلنی، نهر : قیزیل ایرماق کبی. [دها کوچکنه وبر ایرماغه دوکیلنه « چای »، دها کوچکنه «صو» و«اوزن» وهروقت آقیانه‌دره دینور. — اوزن استانبولجه مجهولدر. دره بعضاً آقان کوچك صویه‌ده دینیر. بعضاً نابجا اولەرق چایه ایرماق نامی ویریلیر : یشیل ایرماق کبی‌که بیوك ایسه‌ده قیزیل ایرماغه دوکیلور.]

ایرمَق { فت. تق. آیروب طاغیتمق، آقیدوب طاغیتمق، پرا. کنده و پریشان ایتمك : ای خدا سن طوغری یولدن ایرما غل. مر.

ایرمَك { فل. ۱. یتیشمك، واصل اولمق : ال رافه، باش طاوانه ایرمك. ۲. نائل ومظهر ودسترس اولمق : مرامنه ایردم. ۳. اولمق، کمال بولمق : شفتالیلر دها ایرمدی. سن رشده واصل اولمق، یتیشمك : ایرمه‌مش برجوجقدر. ٤. ولایت مرتبه‌سنه واصل اولمق : ایرمش برذاتدر. || آیاق صویه ایرمك

= انتباه ایتمك، منتبه اولمق. || ال ایرمك = ال دكمك، فرصت بولمق. || باش كوكه ایرمك = افتخار ایتمك. || عقل ایرمك = آكلامق، فهم و درك ایتمك: بو ایشه عقلم ایرمدی: عقلی ایرمز = ادراك كیز، قصیر العقل.

ایرمیك { س. (اصلی: «یارمق» دن «یرمیق») چوربه و حلوا یاپمقه مخصوص دانه‌لی اون: ایرمیك حلواسی، چور. به‌سی.

ایرَن { س. آلت طوداق.

ایری { ص. («ایرمك» دن ایرمش، كال بولمش.) بیوك، جثه‌لی، حجملی، قوجامان، جسیم، ضخم: ایری آدم، ایری بوی، ایری دانه‌لی. || مج. سرت، درشت: ایری سوز.

ایریجه { ص. آز وبا اولدقجه بیوك وجثه‌لی: ایریجه بركویك.

ایریش { س. («آریش» یرینه) ۱. منسوجاتك بویجه اوزاتمان اپیلیكاری، آرغاج مقابلی، تار. ۲. یوك آرابه‌سنك اوق.

ایریشمَك { ایریشدیرمك و سائره. با. ایرشمك وسائره.

ایریك { یاخود ایروك. ص. ایرمش، ارگن یتیشن (میوه) مر. (« اریك » بو. ندندر.)

ایریگ { یاخود ایرین. س. اولغون یارمدن آقان یشیل و صاری یه مائل ماده، قیح، جراحت.

ایریكلَنمَك { فل. (یاره) جراحت طوتمق، تقیح ایتمك.

ایریكلَنمه { س. یاره‌نك جراحت باغلامه‌سی، تقیح.

ایریكلی { ص. جراحتی اولان (یاره).

ایریلَشمَك { فل. بیومك، جثه‌لی وقوجامان اولمق.

ایریلك { س. بیوكلك، جثه جسامت، ضخامت.

ایریلی { ص. ایچنده ایریسی بولنان؛ ایریلی اوفاقلی = بیوك كوچك قاریشیق.

ایریم { س. (« ایرمك » دن) ۱. جك مسافه. ۲. ایره. ۳. فال آچمه، تفأل، استخاره. || كوز ایریمی = كوزك كوره‌بیله‌جكی مسافه، مد بصر: كوزله آنجق كوریله‌بیله‌جك بیوكلكده.

ایرین س. با: ایریك.

ایز { س. ۱. انسان وحیوان آیاغنك یرده قالان رسمی، اثر. بی: تارله‌نك ایچنده یرآدم ایزی، یرچوق حیوان ایزلری وار ایدی. ۲. یووارلاقان و سوریلن جانسز شیئلرك یرده قالان اثری: آرابه ایزی. ۳. علی الاطلاق علامت، نشان، اثر: اوراده اصلا ابنیه ایزی یوقدر. || ایزینه اویمق، باصمق = تابع اولمق. || ایزی بلورسز = وجودندن اثر اولمیان، نابود. || ایزینی بولمق = اماره‌یه دسترس اولمق. || ایزینه دونمك = كلمن یردن عودت، رجوع ایتمك. || ایزینی غائب ایتمك = بر درجه‌یه قدر تعقیب ایدوب بمده غائب ایتمك.

ایزبه { ص. (اسلاوجه‌دن مأخوذ اولوب اصل معنا‌سی چالی چرپیدن كلمه‌در.) قویتو، خراب، پیس (یر): ایزبه یر.

ایزجی { س. ایزدن آكلایوب ایزینی تعقیب ایده‌رك خبرسزی بوله‌ده ماهر آدم.

ایزد { س. فا. اصل زردشتیلرك ثنائیتی تشكیل ایدن ایكی عنصردن خیر ونور مربیسنك. اسمی اولوب، ایرانیلر بعدالاسلام حق تعالی حضرتلرینه تخصیص ایتمشلردر.

ایزلَمَك { یاخود ایزله‌مك. فت. ۱. ایزینی آرامق، بینه دوشمك. تعقیب ایتمك. ۲. تحری وجست وجو ایتمك. ۳. سزمك، كشف ایتمك.

ایس { س. ۱. دومانك طوقمه. سندن حاصل اولان سیاه ماده: موم، چیرا ایسی: ایس مركبی. ۲. یاغمقدن حاصل او. لان قوقو: ایس قوقمی.

ایس { س. با: اص.

ایستاده { ص. با: استاده.

ایستَمَك { فت. ۱. بشقه‌سی وا. سطه‌سیله ایستمك، طلب ایتدیرمك. ۲. چاغرتمق، جلب ودعوت ایتدیرمك.

ایستَر { فت. ایستمك فعلی مضارعنك مفرد غائبیدر. با: ایستمك. = حر. كرك، خواه: ایستر

او، ایستر بشقه‌سی؛ ایستر كندی كلسین، ایستر برینی كوندرسین. || ایستر ایستمز = خواه ناخواه، طوعاً وكرهاً.

ایستَك { س. ۱. ارادت. اختیار: كندی ایستكیله. ۲. آرزو، رغبت، میل، اشتها: ایستك وارمیدر؟ || ایستك ایتمك = آرزو ایتمك.

ایستَكلی { ص. طالب، آرزو. كش، خواهشلی: ایستكایسی دكلم.

ایستَمَك { یاخود استه‌مك. فت. ۱. دیله‌مك، طلب ایتمك: بری كلش یاره‌ایستیور. ۲. آرزو ایتمك، خواهشلیسی اولمق: هركس زنكین اولمق ایستر. ۳. آرامق، جست وجو ایتمك: كیمی ایستیورسكز؟ ٤. چاغرمق، جلب و دعوت ایتمك: سزی ایستیورلر؛ كندیسنی محكمه‌دن ایستدیلر. ٥. قصد ونیت ایتمك: آوه كیتمك ایسترم. ٦. محتاج اولمق، لزوم و احتیاجی حس ایتمك: محله‌مز منتظم بر مكتب ایستر. = فل. لزوم واحتیاجی اولمق، لازم اولمق: بو اوطه‌یه بر آویزه ایستر. || ایستمز = لزومی یوقدر، حاجت یوق.

ایستَمه { س. ایستمك فعلی. با: ایستمك.

ایستَنلَمَك { بق. و:

ایستَنمَك { بق. ۱. طلب اولنمق. ۲. آرزو اولنمق. ۳. آرانمق، جست وجو ایدلمك. ٤. چاغرلمق، جلب و دعوت اولنمق.

ایستیش { س. ایستمك فعلی و طرزی، طلب، آرزو، خواهش.

ایسلَمَك { یا ایسله‌مك. فت. ۱. ایسه طوتوب قرارتمق. ۲. (محلبی وسائره‌یی) ایس قوقوتمق.

ایسلَنمَك { فل. ۱. ایسله‌قرارمق. ۲. ایس قوقمق. ایس قوقوسنی آلمق.

ایسه { فل. ۱. ایتمك مصدر غیر مستعملندن صیغهٔ شرطیه. نك مفرد غائبی اولوب، كون و موجودیت بیان ایدر: بویله ایسه: بنم بیلدیكم آدم ایسه. ۲. فعلك مختلف صیغه‌لرینه الحاق اولنه‌رق صیغهٔ شرطیه‌نك مختلف زمانلرینی تشكیل ایدر، وبو تقدیرده اكثریا اختصار ایچون همزه ویاسی حذف او. لنه‌رق (سه) صورتنده قوللا. نیلیر: كلیرسه، كلدیسه، كله. جكسه، گلش ایسه. = حر. ۱. حالبوكه: بن اونی بكایوردم او ایسه صاوشوب كیتمش. ۲. پرده، بدل: قورقولی رؤیا كورمكدن ایسه اویقوسز طور. مق اولادر = كوره‌جك پرده.

ایسی { و ایسیلك. با: اصی، اصیلق.

ایسیك { ص. چوقورلی، چوقور. لق، انكبه‌لك، اوبروق.

ایش { س. ۱. انسانك چالیشه‌رق یاپدیغی شیء، عمل، كار: ایش یاپمق، ایش ایشله‌مك. ۲. چالیشمه، اوغراشمه، شغل، مشغولیت: ایشم واردر؛ یازی یازمغی ایش ایدنمشدر. ۳. امر، ماده، مصلحت: بو مشكل برایشدر؛ بونده برایش واردر. ٤. وظیفه، برآدمك یاپه‌جغی: اونم ایشمدر: او سنك ایشك دكلدر. ٥. اهمیتلی ماده، مسئله: بونی ده ایش یاپدیكز. ٦. خدمت، مأموریت، كسب وكار: برایش آرایور: كندیسی برایشده میدر؟ ۷. حاجت: ایشمی كورمدی؛ ایشنی بیلیر. || ایش آدمی، اری = الندن ایش كلیر؛ ایش كورمكه مقتدر. || ایش اوله = ارباب سعی وحرفته مقام تحیه ده سویلنیان دعا. مج. مناسبتسز بر حركتده بولنانه‌ده تكدیر ایچون توجیه اولنور: « ایش اوله » = صانكه ایش كورمش دیمكدر. || ایشی اولمق = ایشی كورلمك، مقصدی حاصل اولمق. || ایش ایچنده ایش وار = كیزلی مقاصد ودسایس بولنمق. || ایش ایشدن گچمك = آرتق اولوب بیتمك، تعمیر و اصلاحه وقت قالمامق. || ایش باشی = ۱. حل وعقد صاحبی. ۲. برایش كورمكه مأمور آدملرك رئیسی، عمله باشی. || ایشك باشی = كنه، منبع، اصل. || ایش باشنده = ایشله مشغول: قزانمق ایستین صباح اركندن ایش باشنده بولنملیدر. || ایشه باقمق = ایشله مشغول اولمق، ایش كورمك. || ایش بیتیرمك = ایشی حسن ختامه ایردیرمك، حل وفصل ایتمك. || ایش بیلیر = كارآشنا. || ایش بیلز = الندن ایش كلز، غافل. || ایش چیقارمق = مق = اهمیتسز شیئه اهمیت وبروب مسئله چیقارمق، اصلسز

یره اوغراشمق واوغراشدیرمق. || ایش کسوتی = ایشمله اوغرا. شلدینی وقت کیبلن البسه. ایش روبه‌سی ویا اوست کوملکی. || ایش کوچ = مشغولیت. || ایش کوچ ایتمك = مدار اشتغال اتخاذ ایتمك. || ایش کورمك = ترویج حاجت ایتمك. || ایش کونی = تعطیلك غیری. || ایش کوسترمك = پایه‌جق ایش ویرمك. || ایشلی کوچلی = مشغول، دغدغه‌لی. || ایش یاپمق = ایش کورمك، وکنایة ایش یوزمق: اما ایش یاپدیکز. || ایشه یارامق = برکونه قدر و ذکری اولمق. || ال ایشی = نقش کبی نسوانه مخصوص بعض صنایع. || اوسته ایشی = مهارتله یاپلش، استادانه، مصنع شی. || ایکنه ایشی = قصناق. || بر ایشدر اولدی = مضی مامضی.

ایشتمك { فـ. چیش ایتمك: آتی ایشتمك. || مج. جوق قورقوتمق.

ایشته { یاخود اشته. د. [اصلی اوش‌ده] اشارت ادا. تیدر، باق، نا، هوذا، اینك: ایشته قلم ایشته کاغد.

ایشجی { س. ص. ۱. ایش ایشلین، ایشله مشغول آدم، رنجبر، عمله. ۲. دیکیش ونقش کبی ال ایشیله مشغول قادین ویا قیز: ایشجی قیز.

ایشجیلك { س. ۱. ایش ایشلین آدمك حالی، رنجبرلك. عمله‌لك. ۲. دیکیشجیلك. نقشجیلك.

ایشسز { ص. ایشدن. چا. یول خطنك ایشلدیجی شرکتی.

ایشلك { ص. ۱. جوق ایشلین. دائما ایشلر، ممر: ایشلك یول. سوقاق. ۲. تجربه‌لی. ادمك. آلیشیق، سهل: ایشلك یازی. ایشلك قلم. ۳. ایی ایشلر. طیقاشمش ویا بوزوق اولیان: ایشلك چبوق، ساعت.

ایشلمك { یاخود ایشله‌مك. فل. ۱. ایش کورمك. ایشله اوغراشمق. مشغول اولمق: کونده سکز ساعت ایشلر. ۲. کیرمك، نفوذ ایتمك: صو طوپراغك ایچنه ایشلمش. ۳. تأثیر ایتمك: ایچمه ایشلدی؛ صوئوق ایلیکمه قدر ایشلدی. ٤. (ماکینه وساثره) متحرك اولمق، یوزوق ومعطل اولمامق: ساعت، بارومتره، ماکنه، دکرمن ایشلیور. ٥. چوق کیدیلوب کلمك، بطال اولمامق: یو یول چوق ایشلیور؛ یکی آچیلان دکان غازینو ایی ایشلیور. ٦. جراحت باغلامق، جراحتلانمق، تقیح ایتمك: یاره، جیان چوق ایشلیور. = فـ. ۱. یاپمق، اعمال ایتمك: نه ایشلیورسك؟ ۲. اوتمق، حك ایتمك، اویه‌رق تزیین ایتمك: یو طاوانی کوزل ایشلمشلر. ۳. ایکنه‌ایله نقش ایتمك: آطلاس اوزرینه ایکله کوزل چیچکلر ایشلیور.

ایشلمه { س. ایشلمك فعلی. با: ایشلمك.

ایشلمه‌لی { ص. صیرمه ویا ایکله نقش وتزیین اولنمش.

ایشلمك { فـ. ۱. اعمال اولنمق، یاپلق: یوصچه‌اقده ایش ایشلنمز. ۲. حفر ویا حك یاخود نقش ایدلمك: طوپراق یومشاقدر قولای ایشلنیر؛ میشه آغاجی زور ایشلنیر؛ لا. جورد آطلاس اوزرینه صیرمه ایشلنیرسه کوزل کوستریر.

کونده سکز ساعت ایشلنیر.

ایشلنمه { س. و:

ایشلنیش { س. ایشلنمك فعلی و طرزی. با: ایشلنمك.

ایشلیش { س. ایشلمك فعل وطرز. زی. با: ایشلمك.

ایشنمك { فـ. چیش ایدلمك، صو دوکلمك: هریره ایشنمز.

ایشه‌مك { فل. [اصلی: « اشه لمك » دن اشیمك] صو دوکمك، چیش ایتمك. تبول ایتمك. = فـ. ادرارله ویا ادرار یرینه چیقارمق: قان ایشه‌دی.

ایشیتدیرمك { فـ. طوپورمق. اسماع ایتمك: بوروزکارده سسکی نصل ایشیتدیره‌جکسك؟

ایشیتمزلك { س. ایشیتمه‌مه. ایشیتمه یش: ایشیتمز لکه کلمك = ایشیتمز کبی اولمق. صاغرلغه اورمق. [الیوم استانبولده ایشیتمه‌مزلکه کلمك دینیر.]

ایشیتمزلمك { فل. ایشیتمز کبی اولمق، ایشیتمزلکه کلمك، صاغرلغه اورمق.

ایشیتمك { فـ. ۱. طویمق، قولاقله حس ایتمك. سمع، استماع الملك: سسکزی ایشیتدم؛ کیجه آتیلان طوپی ایشیتدم. ۲. خبر آلمق، استخبار ایتمك: کلدیکمکزی دون ایشیتدم؛ برشی ایشیتدم عجبا صحیح میدر؟ ۳. دیکمك، قولاق آصمق: نافله آغزکزی یوربورسکز اوآدم ایشیتمز: نصیحت ایشیتمز. || ایشیتمزدن کلمك = ایشیتمز کبی اولمق. صاغرلغه اورمق. || لقردی ایشیتمك = معاتب اولمق. عتابه دوچار اولمق.

ایشیتمه { س. ایشیتمك فعلی. سمع. استماع.

ایشیدلمك { فـ. ۱. طویلمق. مسموع اولمق: بر سس ایشیدلدی: بوراداں طوپ سسی ایشیدلیور. ۲. خبر آلنمق، استخبار اولنمق، مسموع اولمق: برسرکی کشادینه قرار ویرلدیکی ایشیدلمشدر. ۳. دیکلمك. مسموع ومقبول اولمق: بنم سوزم ایشیدلمسی.

ایشیدیجی { ص. ایشیدن. سامع، مستمع.

ایشیق { س. ۱. آیدینلق، نور. ضیا: مومك ایشیغی، نجره‌دن کلن ایشیق. ۲. کیجه تنویر ایدن شی. موم. قندیل. لامبه: بورایه بر ایشیق کتیرك. || ایشیق ایتمك، ایشیق ویرمك = آیدینلق ویرمك، تنویر ایتمك. = ص. آیدینلق، منور، ضیادار.

ایشیل { ص. مکرر قوللانیله رق پارلامغی وکوزلری پار. لاده رق باقمی تصویر وتأکید ایدر: ایشیل ایشیل ایشیق باقق.

ایشیلاتمق { فـ. پارلاتمق، پار. لداتمق: حدتلندن کوزلرینی ایشیلاتدی.

ایشیلامق { فل. ضیا ظاهر اولمق، آرالق آرالق پارلامق، یالابمق: شیمشك ایشیلاپوردی. || کوزلر ایشیلامق = اثر حدت کوستر. مك.

ایشیلتی { فل. پارلامق، پارلدامق، یالابمق، لامع وضیاپاش اولمق. تلألؤ ایتمك: قندیل، الماس، آتش یوجکی ایشیدی.

ایشین { س. ۱. کونشك پارلدیغی. ۲. اوزاقده لمعان ایدن ضیا.

ایص { س. با: اص.

ایصال { سذ. عر. [«وصول». دن مص. افعال] اوصول بولدیرمه. ایریشدیرمه، یتیشدیرمه. اولاشدیرمه: مکتوبی محلنه. ارزاق اردوکاهه ایصال ایلدی.

ایصلاتمق { یاخود اصلاتمق. فـ. صویه باتیرمق ویا اوزرینه صو سرپمك، نمناك ایتمك، تبلیل وترطیب ایلمك: بزی، الری ایصلاتمق. || مج. دوکمك، طیاق آتمق.

ایصلادیش { س. ایصلاتمق فعلی وطرزی. ترطیب، تبلیل. || مج. ضرب، کوتك، طیاق.

ایصلاق { یاخود اصلاق. ص. صویه باتیرلمش ویاصو طوقنمش، نمناك، رطیب، تر. || ایصلاق فارغه = مسکین.

ایصلاقلق { س. صویه بولاشمش اولان شیئك حالی، نملیلك، تبلل، ترطب: بوانواعده برایصلاقلق واردر.

ایصلامق { فـ. ایصلاتمق. مه.

ایصلاتمق { فط. صوبه بولاشمق، نملی اولمق، تبلل و ترطب ایتمك : اثوابم، الم ایصلاندی .

ایصلیق { یاخود اصلیق. س. ایشه قرلدیغی وقت آغزدن جیقان ایجه سس، صفیر؛ ایصلیق چالمق = بوسسی جیقارمق، ایشقیرمق .

ایصمارلامق { ایصمارلامه و سائره با : اصمارلامق وسائره .

ایصی { ایصیتمق. ایصیتمه وسائره. با : اصی وسائره .

ایصیرتمق { یاخود ایصرتمق. فع. ایصیرمغه سوق ایتمك : کوپکلره ایصیرتمق = کوپکلری تسلیط ایتمك. || پارمق ایصیرتمق = حیرتده براقمق .

ایصیرغان { یاخود اصرغان صه. ایصیران، دیشله صیقوب قوپاران. = س. ایصیرغان، ایصیرغان اوتی = تماسی جلدی یاقار معروف بر نباتکه کنکیشجه وایجه برخاوله مستور پاپر قلری واردر، انجره، قریص.

ایصیرغین { س. ایسیلك، حرارت قبارجغی .

ایصیرمق { یاخود اصرمق. فع. دیشله قوپارمق، دیشله طوتوب صیقمق، عض ایتمك : المایی ایصیردم : کوپك المی ایصیردی. || مج. ذم و قدح ایتمك. || آوج ایصیرمق = زیاده حدت ایتمك. || پارمق ایصیرمق = چوق تعجب ایتمك، حیرتده قالمق. || کوز ایصیرمق = طانیر کبی اولمق. || یاقه ایصیرمق = یاردم ومدد ایستمك .

ایصیریجی { ص. ایصیران، عض ایدن .

ایصیریق { س. ایصیرمه اثری، دیش یارمه‌سی. || مج. زیان، ضرر، مه.

ایضاً { حـ. عر. ینه اویله، کذلك، بودخی، دفعه .

ایضاح { سند. عر. جـ. ایضاحات. فع. [« وضوح » دن مص. افعال] آچیق ومفصلاً بیان ایتمه. شبهه براقمیه‌جق صورتده آچیق مفصل اوله‌رق : ایضاحاً یازمق .

ایضاحاً { حـ. عر. آچیقدن بیان وافاده ایدرك. شبهه براقمیه‌جق صورتده آچیق و مفصل اوله‌رق : ایضاحاً یازمق .

ایغریپ { س. [ر. ؟] بیوك بالیق آغی که انواعی واردر. || ایغریپ چوپر. مك = اوستهلقله بردن بیوکجه تمتع واستفاده ایتمك. || ایغریپ قاپمی = بش چفته بالیق قاپمی .

ایغل { مه. مکرر قوللانیله‌رق بر مایعك بول بول وسسله آقدیغنی تصویر ایدر : ایغل ایغل آقیور .

ایفاء { سند. عر. [« وفاء » دن مص. افعال] ۱. بورج ویا وعدینی ادا ایتمه : ایفاء دین. ایفاء عهد . ۲. برایشی موقع فعله قومه. اجرا. ۳۰. ایش کورمه، یاپمه. ایتمه. قیله : وظیفه‌سنی، خدمتنی ایفا ایتمدی . [اجرا .] وادادن فرقیجون با : اجرا .

ایق { مه. انسانك بوغلیرکن ویا بوغازی طارالمش اولدیغی حالده ضیقندی ایله چیقاردیغی سسی تصویر ایدر : ایق ویق یاپمق .

ایقاد { سند. عر. [« وقود » دن مص. افعال] یاقمه، طوتوشدیرمه، اشعال : ایقاد قنادیل ایتمك .

ایقاظ { سند. عر. [« یقظ » دن مص. افعال] اویاندیرمه، اوبقودن قالدیرمه . || مج. غفلتدن قورتارمه، عقلنی باشنه طوپلاتمه.

ایقاع { سند. عر. [« وقوع » دن مص. افعال] وقوع بولدیرمه معناسیله قوللانیلیور. سه‌ده، عربیده دوشورمه وساثر معانیه کلوب بومعنایه کلمز.

ایقان { سند. عر. [« یقین » دن مص. افعال] یقین ییلمه، تیقن، صاغلام بیلمش .

ایقل { مه. انسان ویا حیوانك بوغلورجه‌سنه وصیقندی ایله نفس آلمسنی تصویر ایده‌رك مکرر قوللانیلیر : ایقل ایقل نفس آلیوردی .

ایقلاتمق { فع. زورلا بوب صیقه‌رق ایتمك، اخافه وتضییق ایتمك .

ایقلامق { فل. ۱. صیقندی آلتنده زحمتله نفس آلمق . ۲. نفس بوکالیرکبی اغلامق. ۳. چوق زحمت ومشقت آلتنده بولنمق، یوك آلتنده ازلمك .

ایقندی { س. زیاده انقباضی اولان آدمك ویا وضع حمل

ایده‌جك قادینك زورلامه‌سی .

ایقنمق { فل. ۱. ثقلتله صیقنوب زورله نفس آلمق. ۲. شدتلی انقباض حالنده ویاوضع حمله زورلامق .

ایگ { س. تق. قوقو، ایس، را. بحه، بوی .

ایگ { س. با : ایگی .

ایگده { س. اکثی پستنك آغاجی و یوه وچچکی غبیرا. سنجد .

ایگدیج { س. و :

ایگدیش { س. انغش آت، بینك بیکری .

ایگدین { ص. [قوقودیمك اولان « ایگ » دن] قوقس. بوزوق. جلق (یمورطه).

ایگر چین { ص. قرار ویرمین، متردد. موسوس، مر.

ایگر چینلك { س. تردد. وسوسه. وهم. مر.

ایگرنج { س. اکراه، ایگرنمه. = ص. ۱. ایگرنه. جك، مکروه : پك ایگرنج بر شیئدر. ۲. ایگرتن، استکراه ایدن : ایگرنج طبیعتی واردر. [بونك صحیحی : « ایگرنگج »در.]

ایگرنجلك { س. ایگرنمه، استکراه. اکراه، مکروهیت، تیکسینمه .

ایگرندی { س. ایگرنمه، اکراه، استکراه، مکروهیت، تیکسینمه.

ایگرندیرمك { فع. ایگرتمسنی موجب اولمق، تیکسیندیرمك، اکراه واستکراه ایتدیرمك .

ایگرنگج { ص. [غا : ایگرنج] هرشیئدن ایگرتن، تیکسین، استکراه ایدن : ایگرنگج طبیعتی واردر.

ایگرنلمك { فع. ایگرنمه کلمك، استکراه ایدلمك : تمیز آدمدن ایگرنلیر.

ایگرتمك { فل. تیکسینمك، اکراه. استکراه. نفرت ایتمك .

ایگرتمه { س. تیکسینمه. اکراه. استکراه، نفرت .

ایگرنه جك { ص. تیکسینمکی موجب، اکراه اولنه‌جق. مستکره .

ایگره مك { فل. (بوغاوامثالی) باغرمق. بوکور. مك .

ایگریك { ص. چوق باغران وبوکورن (حیوان)

ایگریم { س. با : اگریم .

ایکلتمك { فع. ۱. ایکلمه‌سنی موجب اولمق، زار ونالان ایتمك : پهلوانلر یکدیکرینی ایکلتدیلر. ۲. محزون ومکدر ایتمك. ۳. عکس صدا ایله چینلاتمق : بیوك طوب آتلدیغه طاغلری ایکلتیوردی .

ایکلمه مك { فل. چینلامق، طنین انداز اولمق.

ایکلدی { س. ۱. ایکلیش، ناله، زاری. ۲. عکس صدا، طنین .

ایکلدیلی { ص. صدا ویرن، عکس صدا ایله اوتن، چینلایان، طنین انداز .

ایکن { فل. ایمك مصدر غیر مستعملندن حال صیغه .

سیدر : ۱. اولدیغی حالده : بن اوندن دها کنج ایکن دها یاشلی کورینیورم . ۲. اولدیغی زمان : بن اورادہ ایکن اویله برنیت یوغیدی. — مضارع وماضیء نقلی واستقبال صیغه . لرینه‌ده التحاق ایده‌رك ینه حال وبازمان بیان ایدر صیغ مرکبه تشکیل ایدر، وبو حالده اکثریا همزه ویاسی حذف اولنور : کیدرایکن (کیدرکن)، کیتمش ایکن (کیتمشیکن، کیتمشکن). کیده‌جك ایکن (کیده‌جکیکن، کیده‌جککن).

ایکنجی { عه. برنجیدن صکره کلن، ثانی : ایکنجی قیو. آیك ایکنجی کونی؛ اون ایکنجی = ثانی عشر : یکرمی ایکنجی؛ یوز ایکنجی. = س. معاون .

ایکندی { س. اوکله ایله آقشام آره سنده‌کی نماز وقتی، عصر ثانی. اذانی. || ایکندی اوستی = ایکندی وقتی. || مج. ایکندیدن صکره = وقتسز. پك کج.

ایکندیین { ظر. ایکندی وقتی، ایکندی اوستی .

ایکنه { س. ۱. دیکیشه مخصوص دمیر وچلیکدن سیوری وآرقه‌سی دلیکلی آلت، ابره، سوزن. ۲. دیکن، باتان سیوری شیء. ۳. آری وعقرب کبی بوجکلرك صوقدقلری سیوری شیء. ٤. بعض ماکینه و

آلتلرك سیوری وایجه جزئی: تفنك، دومن ایکنه‌سی. ٥. باشه ویا کوکسه صوقلق اوزره ایکنه‌یه طاقیلی مجوهر: الماس ایکنه، باش ایکنه‌سی. || ایکنه آردی = بر نوع دیکیش. || مج. ایکنه ایپلیك = پك ضعیف و نحیف. || ایکنه دن ایپلیکه = کافهٔ تفرعات وتماتیله. || ایکنه دایکی. || اولته‌ایکنه‌سی = زوقه. || دیکیش ایکنه‌سی = دیکیشه مخصوص ایکنه. || شیش ایکنه‌سی = چوراب اورمکه مخصوص شیشجك. || طوپلی ایکنه = آرقه‌سی طوپلی وبووارلاق ایکنه که بر شیء که ایلیشدیرمکه یارار. || یورغان ایکنه‌سی = یورغان قاپلامغه مخصوص بیوجك ایکنه. || ایکنه یونمش = غایتله ناتوان.

ایگنه‌جك { س. مج. دومنی ربط ایدن سیوری دمیرلر.

ایگنه‌جی { س. ایکنه یاپان ویا صاتان آدم.

ایگنه‌دان { س. (ت. ایکنه‌ـم. فا. دان = ادات ظرف. غلط تعبیر. دها غلطی: ایکنه‌لك) ایکنه محفظه‌سی، تنکه ویا کیکدن اوفاق استوانی محفظه.

ایگنه‌لك { س. ایکنه محفظه‌سی، ایکنه‌دان.

ایگنه‌لَمك { یاخود ایکنه‌له‌مك. فت. ١. ایکنه ایله دلمك. ٢. قالینی آلتی اوزره کنارلرینی ایکنه ایله دله‌رك اشارت ایتمك. ٣. طوپلی ایکنه ایله ایلیشدیرمك.

ایگنه‌لی { ص. ایکنه‌سی ویا ایکنه کبی اینجه و سیوری بر آلتی اولان: ایکنه‌لی تفنك: ایکنه‌لی قارینجه.

ایگه { وایکا. س. تق. صاحب، مالك. مر.

ایگه لَمك { فت. تق. ١. تحت تصرفنه آلمق، مالك و متصرف اولمق. ٢. تملك (استملاك) ایتمك.

ایکی { عد. بردن صکره کلن صایی، اثنین، دو، ٢: ایکی کشی، ایکی ساعت؛ اون ایکی، یکرمی ایکی، یوز ایکی. || ایکی یوز. با: ایکیوز. || ایکی بیك = الفین. || ایکی آغزلی = ایکی طرفی کسر (بیچاق و سائره). || ایکی چفته = درت کورکلی قایق. || ایکیده بر = نصف. || ایکیده بر، ایکیده بر ده = پك صیقی، هر وقت. || ایکی قات = مضاعف. || ایکی کونده بر = کون آشیری، غبآ. || ایکی یوزلی = ١. ایکی طرفی یوز (قماش). مج. مرائی.

ایکیلی { یاخود ایکگ. یوك ویا پنبوق وسائره چوبروب قویرمغه مخصوص چلیك. || آرابه ایکیسی = آرابه اوقنمك قیلی. || صیبان ایکیسی = آغاج میخی. — ص. ایکی طاش = دکر. منك آلت طاشی.

ایکیلی { اسم. با: اکو.

ایکیز { س. ص. بر حملدن طوغمش ایکی قارداش، توأم. || ایکیز طوغورمق = بروضع حمله ایکی چوجق دنیایه کتیرمك: مج. چوق عذاب چکمك.

ایکیز لَمه { ص. ایکیزلی، جفته.

ایکیزلی { ص. جفته: ایکیزلی شمعدان.

ایکیشَر { عد. هر برینه ویا هر دفعه‌سنده ایکی: یاره‌یی تقسیم ایتدیلر ایکیشر لیرا دوشدی؛ بو فدانلری ایکیشر غروشه آلدم.

ایکیلِك { ص. ١. ایکی غروش. ٢. ایکی غروش قیمتنده اولان: ایکیلك باصمه. ٣. اوقه وسائره ثقلتنده اولان. ٣. ایکی قسمدن مرکب.

ایکیله‌مَك { فت. ایکی یاپمق، اشنی تدارك ایتمك.

ایکیلی { ص. ایکی شیئی حاوی و یا ایکی شیئدن مرکب. = س. اسقامبیل کاغدلرینك ایکی بنکیسی: سیندکك ایکیلیسی.

ایکین { د. تق. عجبا، آیا: کلیرمی ایکین؟

ایکیوز { عد. ایکی دفعه یوز، مأتین، ٢٠٠؛ بیك ایکی یوز = ١٢٠٠؛ ایکیوز یکرمی = ٢٢٠.

ایل { (آل) س. ١. خلق، ناس، آدملر: ایل عالم. ٢. قوم، قبیله. عشیرت: یکی ایل، اسکی ایل. ٣. بر قوم وقبیله‌نك مسکن ومأواسی: تکه ایلی، ترکمان ایلی. ٤. مملکت، دیار، ایالت، ولایت: روم ایلی، قوجه ایلی. = س. ص. پیمانجی، بیکانه، اغیار: او بنم ایچون ایلدر:

ایل اوی = پیمانجی یر. || ایل بکی، خانی = عشیرت رئیسی. — هلاکویه ایلخانی، وسلاله‌سنه (ایلخانیه) نامی ویرلمسی بوندندر. || ایله کونه (ایل عالمه) قارشی = یار واغیاره قارشی. || غلط اوله. رق (ایلات) صورتنده‌ده جمعی یاپیلوب، ایلات وعشایر دیرلرکه کوچیه طاقلری ویوروکار دیمکدر. ٠

ایل { س. تق. ییل برینه سنه معنا. له مستعملدر. با: ییل. — ییلان، ییلدیرم، ییلدیرامق کبی لغتلرك ده اسکی املاسی ایلان، ایلدیرم وسائره‌در.

ایلاد { سند. عر. [«ولادت» دن] مص. افعال] ١. طوغورمه. ٢. طوغورتمه.

ایلاف { سند. عر. [«الفت» دن] مص. افعال] الفت وانسیت ایتدیرمه، آلیشدیرمه. ف.

ایلتَمك { مص: ایلدیر. فت. ١. بر ایله یعنی یره کوتورمك، نقل و ایصال ایتمك: بونی فلان یره ایلت: شو ماصه‌یی بو طرفه ایلدیویر. ٢. قایوب چالمق، سرقت ایتمك. آلوب کوتورمك.

ایلتی { (آلتی) س. [«ایل» دن] ایکی قارداش زوجه‌لرینك هربرینه نسبتله دیکری، بر قادینك قاینك زوجه‌سی.

ایلچی { (آلچی) س. [«ایل» دن] اصلی: ایلجی] بر مملکت ویا دولت طرفندن دیکری نزدینه کوندریلن وکیل، رسول. سفیر: بیوك ایلچی = سفیر کبیر: اورته ایلچی = بیوك ایلچینك مادونده‌کی ایلچی؛ ایلچی وکیلی = مصلحتکذار.

ایلچیلِك { (آلچیلك) س. ایلچی صفت و مأموریتی، سفارت، رسالت.

ایلدِلَمك { فج. کوتورلمك، سوق ونقل ایدلمك: اوته ایدلمك.

ایلدِم { ص. نادم، پشیمان. مر.

ایلدِملك { س. ندامت. پشیمانلق. مر.

ایلَری { یاخود ایلرو. ظم. [اصلی: «ایلك» دن «ایلکاری»] اوکده. کری مقابلی، قدام، پیش: ایلری اولمق، بولنمق. اوتورمق، کچمك: ایلری کل. = ص. ١. ایلریده. اوکده بولنان، اوکدن کیدن: ایلری خط، ایلری قره. غول. ٢. دها اوکده بولنان، متقدم، سابق: اوبزدن ایلریدر. ٣. ترقی ایتمش. مترقی، کچمش. اقدم اولان: صنایعده انکلتره فرانسه‌دن ایلریدر: علوم ریاضیه‌ده اوبنمدن چوق ایلریدر. ٤. وقت صحیحدن زیاده کوسترن (ساعت): بو ساعت چوق ایلریدر. عکسی: کری. = س. ١. اوکك طرف. برشیئك اوکی: کاروانك ایلریسی کوزمزدن غائب اولمشیدی. ٢. کیدیلهجك اولان یر. اوکده بولنان مسافه: یولك ایلریسی دوزدر: ایلریمز اووه‌در. ٣. کله‌جك زمان، آتی. مستقبل: ایلریمز یازدر. || ایلریده = ١. (ظم.) اوکده. باشده. ٢. (ظر) آتیده. استقبالده. || ایلریدن = اوکدن. || ایلری آلمق = تقدیم ایتمك. || ایلریده اولمق = یوکسکجه بر مأمور یتده بولنمق. || ایلری جیقمق = فارشیلامق، استقبال ایتمك. || ایلری سور. مك = ١. سوق ایتمك. کوتور. مك. ٢. درمیان ویا تکلیف ایتمك. || ایلری چکمك = ترقی ایتدیرمك. || ایلری کچمك = تقدم ومسابقت ایتمك. || ایلری کلمك = نشأت ایتمك. منبعث اولمق. || ایلری کلن = اعیاندن اولان، نفوذ واقتدار اصحابندن بولنان. || ایلری کیتمك = ترقی ایتمك. || ایلری وارمق = حدی نجوز ایتمك. چوق اولمق.

ایلریلَتمَك { فت. ١. ایلری کوتورمك، ایلری سورمك. تقدیم ایتمك. ٢. ترقی وتفیض ایتدیرمك: آسری آز زمان ظرفنده کندیسنی ایلریلتدی.

ایلریلَمَك { یا ایلریله‌مك. فل. ١. ایلری کچمك، اوکه کچمك. تفوق. تصدر ایتمك. ٢. اوکده طوغری یورمك، اوکه جیقمق. ٣. چوق ایلری کیتمك. ایلریده بولنمق: بز یوله جیقدیغمز وقت او خیلی ایلریلمشیدی. ٤. ترقی وتفیض ایتمك: ایلریله‌جك برچوقدر: آمریقا ایلر بو صوك زمانلرده چوق ایلریلدیلر. ٥. ساعت ایلری اولمق، وقت صحیحدن زیاده کوسترمك. چوق یورتمك: بو ساعت ایلریور.

ایلشدیرمَك { ایلشدیرمك. با: ایلشمك وسائره.

ایلشمَك { ایلشمك وسائره.

ایلغار { س. ۱. باشی بوش آتك درتله قوشمه‌سی. ۲. آکسزین هجوم، آقین، دشمن طوپراغنه چاپول ایچون وقوع بولان سواری هجومی. || ایلغار ایتمك = هجوم وآقین ایتمك.

ایلغارجی { س. چاپول ایچون دشمن طوپراغنه هجوم ایدن باشیبوزوق سواری عسکری، آقینجی.

ایلغارلامَق { فل. چاپول ایچون دشمن طوپراغنه آقین ایتمك، آقینجیلق ایتمك.

ایلغامَق { فل. ۱. (آت) باشی بوش اولەرق درتله کیدرکبی قوشمق. ۲. (آتلر) قوشوب هرطرفه یالمق. ۳. چاپول ایچون آتله هجوم ایتمك، آت قوشدیرەرق هر طرفه اوروب کچمك. مر.

ایلغیم صالغیم { س. صیجاق موسمده بخارك چقورجه اووەرله یاصلانوب اوزاقدن صو کبی کورینمه‌سی، سراب. (لازم برلغت اولدیغی حالده استانبولجه متروکدر.)

ایلغین { س. (اصلی: «یلغی» [یلغین] انواع عدیده‌سی اولان بر نوع اورمان آغاجی: آق ایلغین = باشلیجه صولاق یرلرده حاصل اولان وآچیق پنبه چیچك آچان نوعی‌که قدرت حلواسنك ایسی بونك یاپراغنده اولور، گزمازی؛ آجی ایلغین = آجی کونلك دینلن ضمغی ویرن جنسی، اثل.

ایلغینجار { س. بیانی کراز، آجی کراز.

ایلغینلق { س. آق ایلغین اورمانی، قوریلغی.

ایلق { س. (صحیحی «ارق» ویا «اورق») با : ارق.

ایلقی { س. باشی بوش کزن آلیشدیرلمامش آت، خرکله. (تاتارلر بویله‌لرینی اتلرینی یمك ایچون یتیشدیررلر.)

ایلك { ص. اولکی، برنجی، مقدم، ابتدائی، ایلریده‌کی، صوك مقابلی: ایلك ایشمز او اولدی؛ ایلك اوغلی؛ ایلك حرف: ایلك بهار. = ح. اك اول، اك باشده، برنجی اولەرق : ایلك یارادیلان انسان: ایلك سویلدیکی سوز. — بعضاً مجرد تأکید ایچون اولور : ایلك ابتدا = اك اول: ایلك اوکچه = اك اوکده.

ایلکلك { س. اولکیلك، برنجیلك.

ایلکین { ح. ابتدا، اك اول، ابتدادن، ایلك دفعه اولەرق : بن ایلکین اویله آکلادم.

اَیلَمَك { فد. ایتمك، قیلمق، یاپمق، ایشلمك. — تکلمه‌دن آز قوللانیلوب، اسکی کتابتده ایتمك یرینه فعل اعانه اولەرق چوق استعمال اولنور، ومصادر عربیه ایله افعال مرکبه تشکیل ایدر : امر ایلمك، بیان ایلمك، امداد ایلمك. || نیلەیم = نه ایلیەیم، نه یاپەیم؟ نیلسون = نه ایلسون، نه یاپسین؟

ایلمَك { فد. ۱. طولاپوب طوتدیرمق، چاتمق : ایلر طوتار؛ لباسنی کندی ایلر دیکر. ۲. راست کلمك، تصادف ایتمك، دوش کلمك. مر.

ایلمَك { س. چوزلمیی قولای دوکوم، اکرتی دوکوم، حلی قولای عقده.

ایلمکلمَك { یا ایلکلەمك. فد. اکرتیدن باغلامق، قولای چوزیلور بر دوکوم یاپمق.

ایلمکلی { ص. اکرتیدن باغلانمش، قولای چوزیلەجك صورتده دوکولمنمش.

اَیلَمه { س. ایلمك فعلی، ایتمه، قیلمه، یاپمه.

ایلن { لن. حج. با : ایله .

ایلَنیج { س. بددعا، انکسار، لعنت. مر.

ایلِندی { س. طوتدیرمه، ایلیشه‌یرمه، دیکیشدن اول ایکی پارچه‌یی بربرینه طوتدیرمق.

ایلَنمَك { فد. بددعا ایتمك، انکسار ایتمك، قارغیمق، لعنت ایتمك .

اَیلول { س. تقویم رومینك اصل یدنجی و آوروپالیلرك شمدیکی ترتیب سقیمنجه طقوزنجی آیینك اسم سریانیسیدر. اسم رومیسی (سپتمبر) در، که یدنجی آی دیمکدر .

ایله { لن. حج. ۱. الصاق ایچون واسطه وآلت بیانیچون اولور، عر. (بِ) فا. (بَ) کبی : الله آملق، دکنکله اورمق، کوزله اشارت ایتمك، قورشون قلمله یازمق، واپورله کیتمك، اولنه رق زمان واولنجه، اولدیغی آنده کبی زمانجه زیاده تقرب بیان ایدر : بکنیان اوراقك کلمیله کیفیت موقع تذکره قو. نه جقدر = کلدیکی آنده؛ سزك عزیمت ایتمکزله ایش دکیشدی = عزیمت ایتدیککز آنده. تأکید ایچون (برابر) کلمه‌سی ده علاوه اولنور : بنم سویلمله برابر ایشه اهمیت ویرمکه باشلادیلر. مصادر عربیه ایله ده اولور : اونك وصولیله برابر ایشه کیریشدیلر. || ایله برابر = ضدیت بیان ایدر، اولدیغی حالده، ایکن، مع : بونکله برابر = بویله اولدیغی حالده، مع هذا: کندیسی وظیفه سنی ایفا ایتمش اولمغله برابر قباحتی اوستنه آلدی = ایفا ایتمش اولدیغی حالده — اسملرك مجردینه وضمیر واسم اشارتك مضاف. الیهنه الحاق اولنوب: بالکز بونلردن جمع غائب مستثنا اولەرق مجرد حالنده قوللانیلیر: برآدم ایله (برآدمله)، احمدله، انسانلرله. چله، بزمله، سنکله، اونکله، بونکله، اونلرله، بونلرله.

ایلی { ص. ایلیق، صیجاقجه، صوئوغی قیرلمش.

ایلیتمق { فد. ایلندیرمق، آز ایصتمق، ویاآز صیجاق قالەجق صورتده صوئوتمق .

ایلیجَق { یا ایلیجاق. ص. پك آز صیجاق، ایلیقجه .

ایلیجه { س. طبیعی صیجاق صو، صیجاق معدن صوی، قدرت حمامی. یردن قاینایانه قاینارجه، واوزرنده قبه وابنیه اولورسه قابلیجه دینیر .

ایلیشدیرلمَك { فجـ. ربط و تعلیق ایدلمك، چنکل ودوکه کبی برشیئه طوتد. یرلمق : بر یره ایلیشدیرلمرسه طورماز .

ایلیشدیرمَك { فد. ربط و تعلیق ایتمك، چنکل و دوکه کبی بر شیئه طوتدیرمق، طاقمق : نشانی سیتره‌یه ایلیشدیررلر: اتوابی چیوی‌یه ایلیشدیر .

ایلیشمَك { فل. ۱. ربط و تعلیق اولنمق، طاقلمق، طاقیلوب قالمق : قوغه قویونك ایچنده طاشه ایلیشدی. ۲. طورمق قالمق، ایلشمش کبی آیریله ماممق : بوآدم کیتدیکی یرده ایلیشوب قالیر. ۳. آز طورمق، موقتاً اوتورمق : سن برآز شورادە ایلیش بن شیمدی کلیرم. ٤. شبهه وتردد ایتمك، تعریض ایلمك : مسوده‌یی اوقو. یوب بر ایکی یرینه ایلیشدی. ٥. طوقنمق، صتاشمق، تعرض ایتمك : سز اوکا ایلیشمیك. || کوز ایلیشمك، کوزه ایلیشمك = غیر اختیاری اولەرق آرامقسزین خفیفجه کورمك : کوزم بر شیئه ایلیشدی، کوزمه بر شی ایلیشدی. || گوکل ایلیشمك = تعشق وعلاقه ایتمك .

ایلیشیك { س. ۱. تعلق، مربوطیت، ارتباط، مناسبت، علاقه : اونکله برایلیشیکم یوقدر. ۲. انکل، مانع : ایشك هیچ بر ایلیشیکی قالمدی؛ بعض

ایلیشیکاره تصادف ایتدك. ۳. حساب. آله‌جق ویره‌جك: ایلیشکی کسمك = حسابی قطع ایتمك: ایلیشیك براقامق.

ایلیشیکسز (ص. ۱. برکونه مربوطیت و تعلقی اولمیان، برشیئه متوقف اولمیان: ایلیشیکسز ایش. ۲. کسلمش، حل و فصل اولنمش، برکونه پوسوری اولمیان: ایلیشیکسز حساب. ۳. قیدسز، آزاده و لاابالی، برشیئه مربوط اولمیان: ایلیشیکسز آدم.

ایلیق (ص. [چ: ایلیغ] آز صیجاق، صوئوغی قیرلمش، نیم کرم: ایلیق صو. [ایصیدلمش مایع وعلی الخصوص صو حقنده مستعمل اولوب، مثلا ایلیق هوا دینلز.]

ایلیقلانمق ([ایلیقلاندی. یا: ایلیقدی. ایلیغدی.

ایلیك (س. [«ایلك» دن] کیمکك ایچنده یاغه مشابه ماده. مغز. مخ. || ایلیکه ایشلمك. چکمك = چوق ودرین تأثیر ایتمك: صوئوق ایلیکمه ایشلدی. چکدی. || ایلیك صیز. لامق = درین آغری طویمق. || ایلیك کبی = یومشاق ولذیذ شیئ. || مردار ایلیك = اوکورغه کیمکی ایچنده‌کی مغز. || ایلیك یانی = چروبشك ایچه‌سی.

ایلیك (س. [«ایلك» دن] لیل. سك دوکه‌چکه مخصوص دایکی. عروه: کوملکه ایلیك آچمق: ستره‌نك ایلکنه چیمك طاقمق.

ایلیکلمك ([یا ایلیکه‌لمك. فت. دو. اثوابی طوتدیرمق. قاوشدیرمق: ستره‌سنی ایلیکلمك.

ایلیکلنمك (فط. اثو یغی قاوشد. یروب دوکه‌لنی ایلیکلرینه چکیرمك: ایلیکلنمز دن بیوکلرك حضورینه چیقامازلر = (اثواب) دوکه‌لری ایلیکره چکیرلمکله قاوشدیرلمق: اثواب طار اولنجه ایلیکلنمز. زور ایلیکلنیر.

ایلیکلی (ص. دوکه‌لری ایلیکره چکیرلمش، قاوشدیرلمش: ستره‌سی ایلیکلی ایدی.

ایلیمق (فل. ایلیق اولمق، صو. ثوغی قیرلمق، آز صیجاق قاله‌جق صورتده صوئومق: صو ایلیدی.

ایلیندیرمق (فت. ایلیقلاتمق. ایلیق یاپمق، صو. ثوغی قیروب ویا برآز صوئو. دوب آز صیجاق براقمق.

ایلینمك (فل. ایلیق اولمق، صو ثوغی قیرلمق، آز صیجاق قاله‌جق صورتده صو. ئومق ویا آز ایصینمق.

ایمانمق (فت. [علاج وتدبیروچا. ره دینك اولان «ام» یا «ایم» دن اولمق احتمالی واردر.] قایرمق، کوزتمك. تأمین ایتمك، چاره‌سنی بولمق. = فل. کندینی قورتمق، قایرمق.

ایمبات (س. [یاریم روزکار معناسیله عر. فا. «نیم باد» ویا دکز روزکاری معناسیله عر. فا. «یمبادی» تعبیرلرندن غلط عد اولنمی پك بعید وفا- ده غیر مستعمل «ایمن»] صاغ اللر. ن.

ایمان (سف. عر. [«امن» دن مص. افعال] ۱. اینانمه: قدره ایمانم واردر. ۲. دین حق قبول ایتمه، وحدانیت ونبوتی تصدیق ایله، قلب ایله تصدیق ودیل ایله اقرار ایتمه: ایمان ایتمك ن. ایمانه کلمك، ایمان کتیرمك = مؤمن اولمق: رسول‌الله (صلعم) افندمزه‌نك اول ایمان کتیرن. || مج. ایمانه کلمك = عاقبت حق تسلیم وقبول ایتمك، نهایت طوغری یوله کلمك: هاه! شویله ایمانه کل.

ایمانسز (ص. ۱. الله ورسول الله‌ه اینانمیان، دینسز، ملحد. ۲. مرحمتسز. انصافسز، غدار. ۳. یاغسز، یاوان، قوری: ایمانسز پینیر.

ایمانسزجه (ح. انصافسزلقله، مرحمتسزجه، غدارانه.

ایمانسزلق (س. ۱. دینسزلك، الحاد. ۲. مرحمتسزلك، انصافسزلق، غدارلق.

ایمانمق (فت. [علاج وتدبیروچا. ره دینك اولان «ام» یا «ایم» دن اولمق احتمالی واردر.] قایرمق، کوزتمك. تأمین ایتمك، چاره‌سنی بولمق. = فل. کندینی قورتمق، قایرمق.

ایمبات (س. [یاریم روزکار معناسیله فا. «نیم باد» ویا دکز روزکاری معناسیله عر. فا. «یمبادی» تعبیرلرندن غلط عد اولنمی پك بعید وفا-

حش برخیالدر. غروب دیمك اولان «باتی» دن اولسی احتمالی دها قویدر.] اکثریا غرب ویا غرب شمالیدن اسن سرین دکز روزکاری: ایمبات اسیور.

ایمپراطور ([یاخود امپراطور. س. لا. Imperator] قرالدن دها بیوك ودها مستقل عد اولنان حکمدار، نیم مستقل حاکملره دخی حکمی جاری اولان حکمران: آلمانیه، آوستریا، روسیه ایمپراطورلری.

ایمپراطورلق (س. ۱. ایمپراطور طور عنوان وصفتی: پروسیه قرالدرندن برنجی ویلهلم آلمانیا ایمپراطورلغنی اعلان ایتمشدر. ۲. بر ایمپراطورك تحت حکمنده بولنان دولت، حکمداری ایمپراطور عنوانی حائز اولان دولت: آلمانیه، روسیه ایمپراطورلغی.

ایمپراطوری (ص. [فا. یاء نسبت علاوه. سیله] ایمپراطوره منسوب ومتعلق: با امر ایمپراطوری، ذات ایمپراطوری.

ایمپراطوریچه (س. ۱. ایمپراطور طور زوجه. سی: آلمانیه ایمپراطوریچه‌سی. ۲. ایمپراطورلق مقامنده بولنان قادین: انکلتره قرالیچه‌سی هندستان ایمپراطوریچه‌سی عنوانی دخی آلمشدر.

ایمدی (یاخود امدی. حر. ۱. بناءً علیه، بنابرین، بوحالده، بویله اولدیغی حالده، فا. پس، عر. ف، خلاصه واجماله دلالت ایدر: ایمدی سز نه یاپه‌جقسکز؟ ۲. آرتق، غیری: کل ایمدی: ای سویلیك ایمدی. [بو ایکنجی معنا ایله جمله‌نك آخرینه کلیر و «ایندی» یاخود «ندی» تلفظ اولنور: کلندی.]

ایمرندیرمك (فت. آرزو ایتدیرمك، کوزل ولذیذ برشیئ کوسترروب برینك اشتهاسنی اویاندیرمق، رغبت ایتدیرمك: موسمیز وقتنده اوکوزل جیلکاری کوسترروب ده هرکسی ایمرندیرمکده معنا وارمیدر؟

ایمرنمك (فل. کوزل ولذیذ برشیئ کورروب اشتهایه کلمك، زیاده آرزوور غبت ایتمك: مناو دکانك اوکندن کچرکن میوه‌لره ایمرندم.

ایمز (فل. کون وصیرورت بیان ایدن «ایمك» مصدر غیر مستعملدن مضارع منفی اولوب، بزجه مستعمل دکل ایسه‌ده، چغتای‌جه‌ده «ایماس» املاسیله قوللانیلوب، دکلدر واولماز دیمکدر.

ایمزغمق (یاخود ایمزکمك. با: ایمزغمق.

ایمش (فل. کون وصیرورت بیان ایدن «ایمك» مصدر غیر مستعملدن ماضئ نقلیدر: او ایش اویله ایمش: آرادیغکز آدم اوراده ایمش. — فعل اعانه اولهرق افعال سائره‌نك مختلف صیغه‌لرینه الحاق ایده‌رك روایت ماضی، روایت مضارع، روایت استقبال کبی صیغ مرکبه تشکیل ایدر: وبوتقدیرده اکثریا همزه‌سی وبعضا یاسی ده حذف اولنور: کلمش ایمش، کلیرایمش (کلیرمش. کلیرمش)، کله‌جك ایمش (کله‌جکمش، کله‌جکمش)، کللی ایمش وسائره.

ایمك (فل. کون وصیرورت بیان ایدر، اولق، اولنمق. — بوفعلك مصدری ودیکر برقاچ صیغه‌سی متروك وغیر مستعمل اولوب. «اولمق» فعلندن تضمین اولنور. صیغ مستعمله‌سی بروجه آتیدر. مضارع: ایم (ام، م) سك، در. ایز (یز. ز) سکز، درلر؛ ماضئ شهودی: ایدم، ایدك، ایدی، ایدك، ایدیکز، ایدیلر (ثمدی حکایهٔ حال مقامنده قوللانیلوب، ماضئ شهودیسی یرینه «اولدم» مستعملدر.): ماضئ نقلی: ایمم، ایمشسك، ایمش، ایمشز، ایمشسکز. ایمشلر؛ صیغهٔ شرطیه: ایسه‌م، ایسه‌ك، ایسه. ایسه‌ك، ایسه‌کز. ایسه‌لر: صیغهٔ حالیه: ایکن: صیغهٔ وصفیه: ایدیکی (ایدوکی).

ایمن (ص. عر. [«یمن» دن صفت. یمنلی، میمنتلی. ن.

ایمنمق (فت. فل. با: ایمانمق.

ائمه (سف. ج. عر. فد: امام. با: امام.

ایمیزغمق (فل. یاخود: ایمزغمق.

ایمیزکمك (فل. ۱. اویوقلامق، اویقویه غلبه‌ایدوب دفع‌ایده‌مه‌مکله یاتمقسزین صاللانوب طورمق. ۲. (آتش) قرارروب سوکمش کبی طورمق.

ایمیك { س. باشك تپه‌سنده‌كی یومشاق یر، بنغلداق، یافوخ.

این { س. بیانی حیوانلرك یرآلتنده اولان مسكنی، غار، مغاره، كهف: آبی اینی.

این { ش. فا. قریبه‌اشارت ایچوندر، بو، شو، مقابلی: آن، او. این و آن = شو بو. ||. بعد ازین = بوندن صكره. || بنابرین = بناءً علیه. (همزه‌سنك حذفیله.)

ایناق { ص. تق. ۱. سوزینه اینانیلیر، معتمد، مؤتمن. ۲. مشاور، مستشار. = س. رأی، استشاره.

اینان { س. ۱. اینانمه، امنیت، وثوق، اعتماد، قناعت، یقین: اینان كلمك = قناعت حاصل اولمق، قانع اولمق: اینان اولسون = اینانسكز. ۲. ایمان، اعتقاد.

اینانج { ص. شایان اعتماد، موثوق، امین، معتمد.

ایناندیرمَق { فت. ۱. اینانمغه سوق و اجبار ایتمك، قاندیرمق، اقناع، تأمین ایتمك: بن سزی ایناندیره‌مدم، الله ایناندیرسین. ۲. (یالانی) قبول ایتدیرمك، آلداتمق.

ایناندیرمَق { فع. صحیح نظریله باقلمق، طوغری دیه قبول اولنمق: اینانیله‌جق شیء دكلدر.

اینانمَق { فت (خالص ترکجه برلغت اولدیغی حالده، برنجی هجاسنك خفیف یعنی اینجه او. قونمسیله آهنك قاعده‌سنه مخالفتی غریبدر. اساساً كسرهٔ ثقیله ایله اوله‌جغنده شبهه یوقدر.) ۱. طوغری نظریله باقمق، صحیح دیه قبول ایتمك، قبول وتصدیق ایتمك: انسان هر ایشیتدیكنه ایناتماملی. ۲. ایمان كتیرمك. اعتقاد ایتمك، قلب ایله تصدیق و دیل ایله اقرار ایتمك: الاهك برلكنه وحضرت محمد (صلعم) افندمزك نبوتنه ایناتمق.

اینانمه { س. ۱. اینانمق فعلی، تصدیق، قبول. ۲. ایمان. اعتقاد. دیانت.

اینانیش { س. اینانمق فعلی و طرزی: بو نصل اینانیش.

اینتی پوف { س. عو. بوش شیء، مالایعنی، صاچه صاپان. اهمیتسز وكوتنج: اینتی پوفدن شیئلر: اینتی پوفدن خانه.

اینجالیز { س. ترشیسی یاپیلیر برنوع یمان صارمساغی ویا صوغانی.

اینجقرمَق { فل. ۱. معده‌ده وارایمش كبی غیر اختیاری بر حركت اختلاجیه كلمك، ایقلامق. ۲. بوغلیرجه سسنه فیقلایه‌رق آغلامق. (هیجقرمق دخی دینیر.)

اینجقریق { س. ۱. معده‌دن كلن غیر اختیاری حركت اختلاجیه‌كه ایقلامق صورتنده ظاهر اولوب انسانی راحتسز ایدر، فواق. ۲. فیقلایه‌رق آغلامه. || اینجقریق طوتمق = ۱. اینجقریغه طوتلمق. ۲. چكه آتمق، فواق الموته اوغرامق.

اینجلتمَك { فت. اینجه بر صورته قومق، ترقیق ایتمك: قلمی، سسی اینجلتمك.

اینجلمَك { فل. ۱. اینجه ویا دها اینجه اولمق. اینجه‌لتمك: بو ایپ پك اینجلدی. ۲. یالاندن ظرافت كوسترمك، ظرافته اوزتمك.

اینجو { س. با: اینجی.

اینجه { ص. ۱. قالین مقابلی، رقیق. باریك: اینجه بر دكنك. ۲. اوفاق. دقیق، خرده: اینجه اون. اینجه توز. ۳. سیوری: اینجه بورن. ٤. مج. ظریف، نازك. نازین: اینجه ایش. اینجه نقش، اینجه صنعت. ٥. ذكاوتلی. ادراكلی. فراستلی: اینجه ذهن. ٦. خفیف، مختصر: اینجه دونمك. اینجه قره قول. ۷. مؤثر. كسكین: اینجه آغری. ۸. قولاغه خفیف كلن: اینجه سس، اینجه ویزلدی. || اینجه خسته‌لق = سل الرئه. ورم. || اینجه‌ساز = الاتورقه چالمی. طاول وسرنانك غیری اوله‌رق كمان و دف و ساژه‌دن مركب چالغی طاقمی. || اینجه كسیم = چلیمسز، نحیف. = ح. ۱. اوفاق وخرده اون. له‌رق: اینجه دوگمك. ۲. مدققانه: چوق اینجه صورپور. || اینجه‌دن اینجه‌یه = پك مدققانه. || اینجه الهیوب صیق طوقومق = تعمیق وتحقیق ایتمك: برایشك پك ایلروسنه وارمق.

اینجه‌جِك { ص. پك اینجه، پك دقیق وخفیف: اینجه‌جك قلم، سس، ایش. = ح.

پك اینجه اوله‌رق: اینجه‌جك دوگمك.

اینجه‌رَك { یا اینجرك. ص. نازك، باریك، نارین، فدان كبی: ایجه‌رك بوی.

اینجه‌لَتمَك { با: اینجلتمك.

اینجه‌لِك { س. ۱. اینجه اولان شیئك حالی، قالینلق مقابلی، رقت. ۲. اوفاقلق، خردەلك، دقت. ۳. نازكلك، نارینلك، ظرافت. ٤. خفیفلك، كسكینلك.

اینجه‌لَنمَك { فل. با: اینجلمك.

اینجی { یا اینجو. س. قابوغی صدف دینلن استریدیه‌جنسندن برحیوان بحرینك ایچندن چیقان معروف ذی قیمت دانه‌لركه قا. دینلرجه اسباب زینتدندر، لؤلؤ، درّ: اینجی طاقمی، دیزمك. — پك بیاض وكوچك كوزل دیشلردن كنایه اولور. || اینجی چیچكی = بیاض وبووارلاق بر جنس اغاج چیچكی || اینجی دانه‌سی = دردانه، پك كوزل جوجق ویا قیز. || آغزندن اینجی صاچمق = بیوك پرفصاحتله كوزل سوزلر سویلمك. || اینجی صوغانی = برجنس كوك.

اینجیتمك { فت. ۱. طوقنمق، ایلیشمك. ۲. جان آجیتمق، الم ویرمك. اذا وجفا ایتمك: اوصلی چوچقلر حیوانلری اینجیتمرلر. ۳. خاطر قیرمق، دلكیر ایتمك: آیدال آدمدر اینجیتمه‌یك. ٤. آغریلی و یا یارەلی بر عضوه طوقنوب آغر یتمق: قولمی، چیاتمی اینجیتدیكنز. ٥. اورمق آغریه. جق برحاله كتیرمك. یاره وبره اولمدیغی حالده آغر یتمق: آتدن دوشوب قولنی، باجاغنی اینجیتمش. || اینجیتمه‌بنی = سرطان علتی. غو.

اینجیتمه { س. اینجیتمك فعلی. || اینجیتمك.

اینجیدیجی { ص. ۱. اینجیدن آغریدان. ۲. اذا وجفا ایدن.

اینجیدیش { س. اینجیتمك فعلی وطرزی. با: اینجیتمك.

اینجیر { یاخود انجیر. س. (فا. انجیردن) معروف میوه، تین كه بادنجان، قواق، لوب انجیری كبی انواعی واردر: تازه، قوری اینجیر. || اینجیر آغاجی = بومیوه‌یی ویرن آغاج كه ایری یاپراقلی وجوق ایلیكلی اولور. || اینجیر چكردكی = كو. چكلكدن كنایه‌در: بر اینجیر چكردكنی طولدیرماز = پك آز. || اینجیر قوشی = صاری صندال نوعندن برقوش. || فرنك، عرب اینجیری = قانتوس جنسندن قبوغی دیكنلی واریجه چكردكلی برنوع میوه.

اینجیك { ص. خفیف صورتده اورلمش ویا قیرلمش (عضو): قولی اینجیكدر. = س. اینجینمش، اورلمش یر: قولنده اینجیكی واردر.

اینجیك { س. ساقك اینجه‌كیكی، دیزك آلتنده‌كی كیك.

|| اینجیك یخنیسی = قویونك دیزدن ساقك اورته‌سنه قدر اولان پارچه‌لرندن یاپلمش یخودلی یخنی.

ایندیرتمَك { فت. آشاغی آلدیر. مق، تنزیل ایتدیرمك.

ایندیرلمَك { (آندیرلمك). فع. ۱. آشاغی كوتورلمك، تنزیل ایدلمك: بو كراسته طاغدن ایندیرلمشدر. ۲. آزالدلمق، تنزیل وتنقیص ایدلمك: ذخیره‌نك یأتی ایندیرلدی. ۳. آشاغی قویویرلمك: پرده ایندیرلدی.

ایندیرمَك { فت. ۱. آشاغی كوتورمك، تنزیل ایتمك: طاغدن كراسته، رافدن اشیا ایندیرمك. ۲. حیواندن، آرابه‌دن آشاغی آلمق: یوكلیلری آرابه‌دن ایندیردیلر. ۳. آزالتمق، آشاغیلاتمق، تنزیل ایتمك: اتك فیأتنی ایندیردیلر: پوسته اجر. تلرینی ایندیردی. ٤. طرح وتنزیل ایتمك، حسابدن آشاغی اورمق: مصرفی ایندیردكدن صكره ایرادی حساب ایتملی. || باشندن ایندیرمك = قهرلا. ندیروب نزول اصابتنه سبب اولمق. || ختم ایندیرمك = ختم ایتمك. || كمی ایندیرمك = یكی یاپلمش كمی‌یی صویه، دكیزه القا ایتمك.

ایندیریجی { ص. آشاغی ایندیرن، تنزیل ایدن.

اینك { س. صیغیرك دیشیسی، بقره.

اینکجی { س. ۱. اینك چوبانی، صیغیر تماج. ۲. اینك بسلیوب سودینی صاتان آدم.

اینکجیلك { س. اینك بسلیوب سودینی صاتان آدمك حال وصفتی وتجارتی.

اینکلك { س. اینکلره مخصوص محل، اینك آخوری.

اینلمك { (آنلمك) فع. آشاغی کید. لمك، نزول اولنمق: بو. رادن اینلیر.

ایمك { (آمك) فل. ۱. آشاغی (کلمك، نزول، هبوط ایتمك: کوکدن اینمك؛ حیوانات طاغدن اینیور. ۲. دوشمك، سقوط ایتمك: طامدن اینن صو. ۳. آزالمق، تناقص، تنزل ایتمك، چیقمق مقابلی، فیآتی دوشمك: اکك فیآتی اینمك، قهوه اینمك. ٤. دوز اولمق، دوشمك، قبارمق مقابلی: شیش اینمك. ٥. کسب سکون ایتمك، تسکین اولنمق، منـدفع اولمق: صیقه، آتش اینمك؛ حدتی اینمك. ٦. حیوان ویا آرابه‌دن یره آیاق باصمق: اثنـای راهـده صباحـدن اقشامه قدر هیچ اینمدك. ۷. قونمق، مسافر اولمق، منزل طوتمق: بو اقشام نره‌یه اینه‌جکز؟ کلن مسافرلر کیمك اوینه اینمدیلر؟ ۸. تدنی وتنزل ایتمك. ۹. دوشمك، یقلمق: دیوار اینمك. ۱۰. نزول اصابت ایتمك: بورکنه اینمك.

اینمه { (آنمه). س. ۱. اینمك فعلی، نزول، تنزل. ۲. طـامله، نزول، فلج، سکته: کنديسنه اینمه اینمك.

اینهان { ص. اوبور، اکول.

اینی { (انی). س. کوچك قارداش. مر.

اینیش { (انیش). س. ۱. اینمك فعلی وطرزی: براینیش اینمکدر. ۲. یوقاریدن آشاغی یه مائل یر، یوقیش مقابلی، مائل، شیو، نشیب: حیوانه اینیش ده زور کاسیر. قیش ده: اینیش اینمك. ۳. مج. انحطاط. || اینیش آشاغی = اینیشده، اینیش اینرکن. || اینیش یوقیش = انکبه، دوز اولیان محل.

اینیشته { س. با: اینشته.

اینیك { اینیکلمك. با: انیـك و سائره.

اینو { ایولك، ایولشمك وسائره. با: انی وسائره.

ایواء { سند. عر. [«اواء» دن مصدر افعال] قوندیرمه، یرلشدیرمه، منزل و مأوی قزاندیرمه، اسکان. ز.

ایوالله { حد. عر. [ای = حرف تصدیق ـ والله = قسم] ۱. اوت، نعم، بلی، اویله‌اولسون. ۲. تشکر ایدرم، الله راضی اولسون! ۳. اللهه اصمارلادق. || ایوالله دیمك = هرشیئه راضی اولمق، درویشانه توکل ایتمك.

ایوان { س. فا. ۱. کوشك، قصر. ۲. بیوك صاله، صالون، دیوان: ایوان کسری = عراقده طیسفون خرابه‌لرنده اسکی ایران حکمدارلرینك جسیم برسرایلرینك ویرانه‌سی.

ایواه! { حد. فا. یازیق، هیهات! ایواه! = س. ایواهلر = یازیقلر، تلهف: ایواهلراولسون.

ایود { یاخود ایتود. س. با: یتود.

ایودیرمك { فع. قوشدیرمق، عجله وشتاب ایتدیرمك. مص.

ایورمك { فع. با: ایوبرمك، اویرمك.

ایوز { س. حیوانـاتی صوقوب جنس سیکلك.

ایوگن { ص. قوشان، عجله ایدن، عجول، شتابان. مر.

ایوگنلك { س. قوشمه، عجله، عجولك، شتابانلق. مر.

ایوگی { س. آغاج اویان صنعتکرلرك قوللاندقلری برنوع اوفاق بالطه، ال بالطه‌سی.

ایومك { فل. قوشمق، سرعت وعجله ایتمك، شتاب ایتمك، شتابان اولمق. مر.

ایوی { س. قوشمه، عجله، شتاب، سرعت. مر.

ایویدی { ص. عجول، صاووروق.

ایویدیلك { س. عجولك، صاوو. روناق.

ایویرمك { فع. ۱. قوشدیرمق، عجله وشتاب ایتدیرمك. ۲. دوندیرمك، چویرمك. [«اویروب چویرمك» تعبیرنده قوللاندیغمز « اویرمك » فعلی بوندن غلطدر].

ایویك { س. قاره باتمیوب اوستنده ایومك ایچون آیاقلره طقیلان اوزون تخته قایدیراق.

ایهام { سند. عر. [« وهم » دن مصدر افعال] ۱. وهم ایتدیرمه، وهم وشبهه و تردده دوشورمه. ۲. ر. ایکی معناسی اولان برکلمه‌نك الك آز قوللانیلان معناسنی قصد ایدرك استعمالی. || ایهام قبیح = ادب وترتیبه مغایر بر معنای مجازی مرام ایتمه.

ای { یاخود ایو. صـ. ۱. یکنیله. جك. مقبوله کچه‌جك صورتده اولان، طیب، جید، خوش، نیك: ای ایش، ای خوی، ای آدم. ۲. فائده‌لی، نافع، کارلی: ای ایش، ای تجارت. ۳. کافی، وافی، الویرلی، یتیشیر: بر اثواله اوج مغره قماش ایدر: اون بیك غروش ای پاره‌در. ٤. اویغون، موافق، مناسب: بو مش = اوخه غنا وثروت ایچنده. اثواب سزه ای کلدی: یوتین آیاغمه ای کلدی. ٥. صحتده، صحت وعافیتی یرنده: ایییکسز؟ بز ای یز انکن پدر بر آز کیفسزدر. اب ای (ایچی) = اولدیغجه ای: کافی، خیلی، مقدار ده. پك ای = چوق ای. اعلا. = ح. خوش حال وصورتده: ای یاشکز ای سویلدی. = س. ای شی، بر شیئك ای جهتی، ایملك: ای بی کوتیدن فرق ایتملی: ایسنی آلوب کو. تیسنی براقمق. || ای اولمق = ایملنمك، خسته لقدن قالقمق، قورتلمق. || ای اولدی که = اصلا. بت اولدی که... || ای ایتمك = فائده ایتمك، ای کلمك، نافع اولمق: او علاج بنی ای ایتدی. || ای ایش = (استهزا طریقیله) بویله ایش اولورمی؟ بو نصل ایش؟ || اییدن ای = تمامیله، بسبتون: اییدن ای صباح ارلمشیدی. || ای ساعتده او. لسونلر = جنلرك وکنایةً کوتی آدملرك اسملری آکلدیغنده ایراد اولنور دعادر. || ایی = مرجعی، الك مرجع طریق: ایی هیچ فاریشمامقدر. || ایی کوتیسی = نیاك و بدی. || ای کلك = اویغون اولمق. || ای کون = اقبال، سعادت: ای کون احیانی = بر صیقندیسی اولان احبابنك یانه یاناشمیان. || ای کون کور. مش = اوخه غنا وثروت ایچنده. اثواب سزه ای کلدی: یوتین آیاغمه ای کلدی. ٥. صحتده، صحت وعافیتی یرنده: ایییکسز؟ بز ای یز انکن پدر بر آز کیفسزدر. اب ای (ایچی) = اولدیغجه ای: کافی، خیلی، مقدار ده. پك ای = چوق ای. اعلا. = ح. خوش حال وصورتده: ای یاشکز ای سویلدی. = س. ای شی، بر شیئك ای جهتی، ایملك: ای بی کوتیدن فرق ایتملی: ایسنی آلوب کو.

ایییلمك { فع. ۱. ایی

ب

ب (به. عر. باء) س. ترکجه الفبانك ایکنجی حرفیدر. عبرانیجه‌ده ב وسریانیجه‌ده ܒ صورتنده یازیلوب، شکل اصلیٔ قدیمی خانه و یا خیمه‌یی آکدیر. دیفیجون، السنهٔ سامیه‌ده بو معنایه دلالت ایدن (بت) یعنی « بیت » اسمیله مسمادر. ترکجه‌ده کلمه‌لرك آخرنده (پ) کبی اوقونور : کلوب، سبب، رجب. تاریخ محلنده رجب شهر قریسنه علامتدر. ابجد حسابنده یعنی رقم کبی استعمال لنده ۲ عددینه دلالت ایدر. — عربیده مؤنث اولوب، برنقطه‌لی اولق مناسبتیله (باء موحده)، و نقطه‌سی آلتندن اولدیغیجون (باء تحتانیه) دخی دینلیر.

ب (حج. عر. ه، یه، ایله، ایچون) معنالریله بعض ترکیبات عربیه‌ده بولنور : نعوذ بالله = اللهه صیغندق؛ بسم الله (اصلی: باسم الله) = اللهك آدیله؛ بالله = الله ایچون؛ مفعول به. (همممنا. سی اولان آتیده‌کی ادات فار. سیه‌دن تفریق اقتضا ایدر. عربی ترکیبات ایچنده اولنجه، عربی اولدیغی آکلا شیلوب، مکسور اوقونمق اقتضا ایدر.)

ب (حج. فا. ه، یه، ایله. ایچون: دست بدست، ید بید = الدن اله؛ ساعت بساعت = ساعتدن ساعته؛ ماه بماه = آیدن آیه؛ تا بصباح = صباحه‌دك؛ بحق خدا = الله حقیچون؛ بقول فلان = فلانك سوزنجه. (کون بکون کبی ترکجه کلمه‌لره ادخالی غلط فاحشدر: کوندن کونه دیملی.)

با (حج. فا ایله، مع : با امر عالی؛ باکمال حرمت وتعظیم؛ بالتلغراف. (استعمالنده هیچ بر احتیاج اولمیوب، یرینه، « ایله » قوللا. نلمی البته دها کوزل وقاعدهٔ فصاحته دها اویغوندر.)

باء (سف. عر. ب حرفنك اسم عربیسیدر. باشده‌کی « ب » ماده‌سنه با.

باب (سف. عر. ج : ابواب. ۱. قپو، مدخل : باب مرحمت آچیقدر. من الباب الی المحراب = قپودن محرابه قدر، جمله‌سی. ۲. درکاه، دربار، مرجع عمومی اولان بیوك قپو : باب دولت؛ جمله‌نك باشی بوبابه باغلیدر. ۳. بیوك داره، قپو: باب عالی = صدارت عظمی و دیوان همایون ایله داخلیه و خارجیه نظارتلرینی وشورای دولتی حاوی دائرهٔ عالیه، پاشا قپوسی؛ باب مشیخت، باب فتوی = مشیخت اسلامیه دائره‌سی، شیخ الاسلام قپوسی؛ باب سرعسکری = دائرهٔ عسکریه، سر عسکر قپوسی. ٤. برکتابك منقسم بولندیغی اقسامك بهری، که تقسیماتك اك بیوکی اولوب، اکثریا هر باب بر فاچ فصله منقسمدر : باب اول، باب ثانی. ٥. افعال عربیه‌نك صور تصریفیه سندن بهری : برنجی، دردنجی باب؛ افعال، تفعل، استفعال بابی. ٦. خصوص، ماده، کیفیت : اول بابده = او خصوصده؛ بو بابده معلوماتم یوقدر؛ او باب آخر = او بحثه ایش. ۷. کچید، بوغاز، دربند. (بو معنا ایله ترکجه‌ده چوق مستعمل اولمیوب، یالکز بعض اسماء خاصه‌ده بولنور:) باب الابواب = شروانده‌کی دربند؛ باب المندب = بحر احمرك جنوب بنده‌کی بوغاز: باب الذقاق = جبل طارق بوغازی. || باب السعادة الشریفه = آغاسی = قیزلر آغاسی، باش آغا. باب همایون = سرای همایونك بیوك و رسمی قپوسی.

کرك باب وکرك قپو اصطلاحی یومعنا ایله قوللانیلمقدن، یکیسنده یومعنا ایله بالاستعمال مثلا : باب سرعسکری قپوسی دیمك خطادر. ایکیسنده یومعنا ایله وقپو ایسه معنای خصوصیله استعمال اولنارق، « باب سرعسکری دیمك دائره‌نك قپوسی » معناسنه « باب سرعسکری قپوسی » دیمك صورتیله توالیسی « دئیلیرسه، بوتعبیرده خطا کورمك خطادر.

باب (س. اوغور. یمن سعادت: باب طوتمق = مثمن عد ایتمك.

بابا (س. ۱. آتا، پدر. آب، والد. اساساً چوجق دیلنه مخصوص اولدیرق اکثر السنه بینده مشترکدر. آوروپا السنه‌لرنده پاپا تلفظ اولنور. ۲. یاشلی و محترم آدمه ویرلنوع صفت روحانیه‌سی اولان : حاجی بابا؛ درویش بابا. ۳. بکتاشی شیخی. ٤. باش. طوب : عصا بابامی، طیار. یزان بابامی. ٥. زنجیلره عارض اولان صرعه‌یه مماثل بر حال عصبی : بابامی وار : بابامی طوتمق. = ص. ۱. خیرخواه و محترم : بابا آدم. ۲. ارکك. آناج مقابلی : بابا هندی، بابا انجیر. || آخو بابا، آغا بابا = آق صقالی یاشلی وشایان حرمت آدم. || آق بابا. با : آق. آنا بابا پر = لابوین (قارداش). آنا بابا کونی = کیمسه‌نك آنامی بابامی آرامنه وقتی اولدیغی وطانیمدیغی کون، محشر، بیوك مصیبت. || بابا اوجاغی = اجدادندن منقول خانه. اوکسزلر بابامی = یتیم و بیکسلره بافکر خیرخواه ومنعم آدم. بابادن بابایه = اباً عن جد، یوقاریه‌طوغری متسلسلاً: بابادن اوغله. اولاده = آشاغیه طوغری متسلسلاً. بیوك بابا = بیوك آنا، بیوك پدر، جد. بابا یوردی = اجدادندن منتقل بیوت واملاك. طقوز بابالی = ولدزنا: جن فکرلی آدم.

بابا فینغو (س. با : بابا فینغو.

بابا قوری (س. طمارلری یان کسمش عقیق جنسی. عین بقر.

بابا کوش (س. زهرسز وایصلق چالار برجنس یلان.

بابالق (س. ۱. پدرلك. ابوت. ۲. آخرت بابامی. ۳. اوکی پدر. ٤. قاش پدر. = ص. طوغری وصاف، حیله بیلمز، معتدل فکرلی وصافدرون: بابالق آدم.

بابالی (ص. صرعه‌سی ویرنوع جنتی اولان (زنجی).

بابا یانه (ص. یاشلی ووقارلی آدمه یاقیشیر صورتده اولان: بابانه طور. قیافت. = ص. یاشلی ووقارلی آدمه یاقشیر بر صورتده : بابایانه کیینیور.

بابا یکیت (س. یتیمشمش دلیقانلی، تام قوت بدنیه‌سنی آلمش کنج. = ص. جسور، شجیع، دلیر.

بابا یکیتلك (س. ۱. تام قوهٔ بدنیه. ۲. کنجلك، دلیقانلیق. ۳. جسارت، شجاعت. || بابا یکیتلك صاتمق = یالاندن جسارت کوسترمك.

بابالخانه (س. ا زبازدی : بابو. للانه ا بابل شهر قدیمی کبی فحشیات بری اولان آلفتهلر محلی. فحشخانه.

بابونج (سف. عر. فا. « بابونه » دن معرب ا بابا. پاپادیه. اقحوان. || بابونج کلبی = ایت پاپادیه‌سی.

بات (اسکی منشیلرمز «بیت یازا. ری » تعبیرینی قوللانمقدن ایکرندکلریچون قاموسی آرایه‌رق عربیده بوکلمه‌یی بولمشلرسه‌ده، بونك معناسی « ضعیف، احمق، سرخوش » اولوب، مناسبت آلمدیغی کبی، برآز مناسبت آلان «بتات» کلمه‌سی‌ده اوقدر نادر. در، که بزم بیت بازارینه قدر دوشمه‌سی مأمول اوله‌ماز. بونك ایچون بواویدیرمه کلمه‌یی لغت کتابلرمزدن اخراجله، سویلدیکمز کبی « بیت بازاری» یازمقدن چکنمه‌ملیز.

باتاریه (یاخود بطاریه س. [فر. Batterie] ع. آلتی طوب ایله عسکر ولوا. زمندن مرکب طاقیم : برباتاریه طوب. || مج. سرت معامله، شدتلی تکدیر، آلابانده : باتا. ریه‌یی یمك. [الکتریق منظومه‌سنه، فرانسزجه‌ده باتاریه دینلیر. سه‌ده، ترکجه‌ده دینلمز.]

باتاق (ص. [« باتمق » دن. بطاق یازمامالی] ۱. باته. جق، محو وناپدید اوله‌جق. قور. تارلمی ممکن اولمیان، امدسز :

باتاق مال؛ باتاق برشرکت. ۲. باتجی، صویه باتان: قره. تاق. = س. ۱. باتیلان یر، چامور. لق محل، وحل. ۲. حمام حوضی. ۳. حیوانلری صوقمه مخصوص کوچك کول. || قره باتاق = اوردکه مشابه صویه باتوب چیقار برجنس صو قوشی.

باتاقجی ص. ویرمه‌مك نیتیله بورج آلان، ایشی باتاق اولان، طولاندیریجی.

باتاقجیلق س. طولاندیریجیلق، ایشی باتاق اولمقله هرکسك ده مالی باتیران آدمك حالی.

باتاقخانه س. دوام ایدن ساده. دلانی صویمقه وبعضا بسبتون محو ایتمکه مخصوص قمار. خانه وفحشیات محلی: اوراسی عادتا برباتاقخانه‌در.

باتاقلق س. باتاق محلی، باتیلان یر، چامورلق وپك صو. لاق محل، وحل: اورادہ بر بیوك باتاقلق واردر؛ صیتمه‌نك اوکنی آلوب هوایی اصلاح ایچون باتاقلقلرك قوریدلمسی اقتضا ایدر.

باتاقلی ص. باتاقلری وصولاق یرلری چوق (محل): باتاقلی اوودلرك تطهیری.

باتِرمَق فع. با: باتیرمق.

باتسته س. با: باتیسقه.

باتقین ص. ۱. باتمش، چوکمش، چوکوك. ۲. جانور. درین. ۳. ایشی خراب. ٤. مفلس.

باتقیناق س. ۱. باتوب چوکمش شیئك حالی، چوکوكلك. ۲. چقورلق، درینلك. ۳. مفلسلك، افلاس. ٤. ایشی خراب اولمقلق.

باتمان یاخود بطمان. س. مایعات وحبوبات ایچون براولچی که محله کوره ایکی اوقه‌دن سکز اوقه‌یه قدر تخلف ایدر، من.

باتمَق مص: باتار. فل. ۱. بر شیئك ایچنه صوقلمق، آتمك. غرقه کیتمك، طالمق: صویه، یره، چامورہ باتمق. ۲. کیرمك، حلول ونفوذ ایتمك: آیاغمه ایکنه. دیکن باتدی. ۳. کیرکچی حس اولنمق، آجیتمق: کوزمه برشی باتیور. ٤. افقدن آشاغی کیتمك. غروب. افول ایتمك: کونش باتدی؛ آی باتمه‌جق. ٥. غرق اولمق، دکیزك دیبنه چوکمك: کمی باتدی. ٦. محو و نابود اولمق، غائب اولمق: بتون مالی، ثروتی باتدی: فلان بانقه‌ده برقاچ بیك لیراسی باتدی. ۷. افلاس ایتمك، مفلس اولمق، برشیئی قالمامق: اوآدم باتدی؛ فلان شرکت، بانقه باتمق اوزره‌در. ۸. انهزامه اوغرایوب محو و مضمحل اولمق: بتون بر فرقه باتدی. ۹. کورلمز وایشیدیلمز اولمق. اثری قالمامق: اونك آدی باتدی. ۱۰. طالمق، مستغرق اولمق: بورجه، تره. آل قانلره باتمق. ۱۱. فنا تأثیر ایتمك. طوقنمق: اونك لقردیسی بکا باتماز. || قندیل باتوب چیقمق = سوکنمك درجه‌سنده اولمق. || چفتایجه‌ده افعال معاونه‌دن اولوب دوام واستمرار بیان ایدر: باغروب باتمق = باغروب باتمق، طورمق.

باتمه س. باتمق فعلی. با: باتمق.

باتور یاخود باطور. س. ص. بهادر، قهرمان، جسور، بطل. [«بهادر» دن غلط کبی کورینور. ورسه‌ده، اصلی «بخادور» اولوب، فارسی «بهادر» لشده بوندن مأخوذ اولدیغی مرویدر.]

باتی س. [«باتمق» دن] ۱. کونشك باتدیغی طرف. غرب، مغرب. ۲. غربدن اسن روزکار. || باتی قره‌یل = غرب شمالی جهتندن اسن روزکار. || باتی لدوس = غرب جنوبی جهتندن اسن روزکار.

باتیرلمق فع. ۱. صوقلق، ادخال ایدلمك: صویه، چامورلمق، مووره باتیرلدی. ۲. کیردیرلمك، حلول ونفوذ ایتدیرلمك: شیرینه‌نك ایکنه‌سی دریشك آلتنه باتیرلمیدر. ۳. غرق ایدلمك: دشمنك اوج کمیسی باتیرلدی. ٤. محو وغائب ایدلمك: اوقدر ثروت جزئی زمانده نصل باتیرلدی. ٥. افلاسه سوق و اجبار ایدلمك: او بانقه یویله معاملاتله باتیرلدی. ٦. انهزامه اوغرادیلوب محو ومضمحل ایدلمك: قوماندانك درایتسزلکیله منتخب بر الای باتیرلدی. ۷. کلی ضرر وزیانه اوغرادلمق: اوآدم اور. تاقلری طرفندن باتیرلدی.

باتیرمَق فع. ۱. صوقمق، بر شیئك ایچنه ایندیرمك، طالدیرمق: صویه، چامورہ باتیرمق. ۲. کیردیرمك، حلول ونفوذ ایتدیرمك: ایکنه، شیش باتیرمق. ۳. غرق ایتمك. مستغرق ایتمك: قبودان کمیی باتیردی. ٤. محو ونابود ایتمك، غائب ایتمك: مالی، ثروتنی باتیردی. ٥. افلاسنه سبب اولمق، افلاس ایتدیرمك: بو معاملات بانقه‌یی باتیره‌جقدر. ٦. انهزامه اوغرادوب محو و مضمحل ایتمك: تدبیرسزلکیله بر آلایی باتیردی. ۷. محو ایتمك، کلی ضرر وزیانه اوغرامق: اوآدمی اوغلاری باتیره‌جقلردر.

باتیش ص. باتمش، چوکمش: باتیق کوزلی.

باتیق س. فا. وقتیله بریردن بر یره نقل اولنان اشیا وامتعه‌دن الیسان رسم. (معنای اصلیسی ویرکی وخراجدر.)

باج یاخود بجاق. س. ۱. عمومیت اوزره قالجه‌دن طبانه قدر اولان عضوه و بخصیص قالجیدن دیزه قدر اولان قسمنه دینیر. حیواناتده اولور. آرت، قیچ باجاق. ۲. اویون کاغدلرینك اوغلان رسمی حاوی اولانی، فاتی. ۳. برنوع آوکوپکی. || آلا باجاق = سکیلی (آت). || اکری باجاق، تلیج باجاق = چاپرق باجاقلی، احنف. || شیطانك قیچ باجاغی = چفته‌لی یارامازچوجق. || باجاق قلمی = اینجیك کمیکندن دودوك.

باجاقسز ص. باجاقلری وبویی قیصه، بویسز، قصیر القامه.

باجاقسزلق س. قیصه بویلیلق، قیصه بوی.

باجاقلی ص. بویلی، یوکسك. او. زون. طویل القامه.

باجاقلی زون. طویل القامه.

باجناق یاخود باجاناق وبایجناق. س. [«باجی» دن مشتق اولهرق اصلی: «باجیناق» در. عربی وفارسیدن مرکب «باجناح» اولدیغنی قبول واویله تحریر ایتمك بیهوده کلفتدر.] بری برینه نسبتله ایکی همشیره‌نك زوجلری، عدیل: حضرت عثمان ذی النورین حضرت علی المرتضی ایله باجناق ایدیلر.

باجناقلق س. ایکی همشیره تزوج ایتمش ایکی آدم آره‌سنده‌کی مناسبت وقرابت.

باجه س. ۱. اوجاغمك توتونی یوقاری چیقان قسمی: زلزله‌دن بتون اولرك باجه‌لری یقلدی. ۲. تپه بنجره‌سی، کلبه وطاملره یوقاریدن ایشیق ویرمکه مخصوص دلیك؛ قبودان آتسه‌لر باجه‌دن دوشر = آیرلماز وقوغلدیغی حالده بنه کایر معجزلر حقنده سویلنیر: قپو باجه = هرطرف؛ باش باجه‌دن آشمق = چوق بویلانمق. ۳. صویولی ولغم کبی تحت الارض شبکه‌لرك یوقاریدن آچیلیر قپانیر دلیکی.

باجی س. ۱. بیوك همشیره، آبله. ۲. قدملی ویاشلی قادین، آبله، قالفه. ۳. شیخ زوجه‌سی: باجی خانم. ٤. زوجه، رفیقه. [زوجلرك رفیقه‌لرینه تواضعکار رانه ویردکاری اسمدر.]

باجِث ص. عر. [«بحث» دن مؤ.] بحث ایدن، برمبحثی حاوی، برشیئه دائر معلومات وافاده‌یی جامع: زراعتدن باحث کتاب.

باحور سند. عر. [«بحر» دن] تموزده سنه‌نك اك صیجاق کونلری اولان معروف یدی کون وبوکونلرك صیجاغی: ایام باحور.

باختَر س. فا. غرب، مغرب، غا. ور مقابلی. [بعضاً ده باختر مشرق وخاور مغرب معنا سیله قوللانلمشدر.]

باخُصوص ص. فا. [فا. با = ایله. عر. خصوص = تعیین] خصوصیله، خصوصاً، علی الخصوص، هله، الك زیاده.

باد س. فا. یل، روزکار، ریح: باد صبا. || باد بدست = الی بوش، صفرالید. || باد پیما = پك چابق یورین. [روزکاری اوچن.] || باد رفتار = چابق یورین، سریع الحرکه. [روزکار یوریشلی.] || باد هوا = با: باد هوا.

باد یاخود بادا. فل. فا. [«بو» دن] فعلندن امر غائب صیغه‌سی] اولسون، اوله. [بعض ترکیبات فارسیه‌ده قو. للانیلیر:] هرچه باد اباد = نه اولورسه اولسون.

بادات س. ۱. شکرلی یرالمامی. ۲. دوز طبان.

باداش باداشمق. با: باغداش، باغداشمق.

بادام س. فا. بادم.

بادامی | صـ. فا. بادم شکلنده: بادامی کوز.

بادانه | سـ. ایتا. دیوارلره اورپلان کیریج ویا آشی بویا شرینی: بادانه ایتمك. چکمك = دیوارلری بوشرینله بیاصلاتمق ویا بویامق. ۲. مج. افراط درجه‌ده‌سورپان دوزکون. ۲. سطحی تعمیر. برشیئك قصور ونقایصی ظاهرده کورنمیه جك صورتده یالاندن تزیینی.

بادانه‌جی | سـ. دیوارلری بادانه ایدن صنعتکار، بو صنعتله کچینن آدم.

بادانه‌چیلق | سـ. دیوارلری بادانه ایتمك صنعتی.

بادانه‌لامق | فـ. بادانه ایتمك. مك: اوی قدنی بادانه‌جی یه بادانه‌لاتدیکز؟

بادانه‌لامق | فـ. دیوارلره کیریج ویا آشی بویا شرینی چکمك، بادانه اورمق: بادانه‌جی اولری بادانه‌لار.

بادانه‌لی | صـ. بادانه سورلمش. کیریج ویا آشی بویا شرینیله تلوین اولنمش: بادانه‌لی دیوارلر صحته الوریشلیدر.

بادبان | سـ. فا. «باد»دن ایلکن، شراع: بادبان کشای عزیمت اولمق = عزیمت ایتمك.

بادرنه | سـ. ایتا. مج. خلاطك آشینه‌جق یرینه صارپلان بز، خلاط صارغیسی.

بادره | سـ. عر. ج: بوادر. | «بدور» دن سف. ۱. بداهةً سویلیاوب خطادن غیر سالم سوز. ۲. آکسیرین ظهور ایدن وقعه.

بادم | سـ. فا. «بادام»دن. — اصل ترکستان اولمیوب بادم یتیشمد یکندن. و آهنکه ده اویمدیغندن. ترکی الاصل عد اولنه‌ماز. ایچی ویك تازه ایکن قبوغی دخی یتن ویاغی چیقارپلان معروف میوه که باشلیجه اوچ نوعی اولوب قولای قیرپلانمه دیش یاخود ساقز، سرتمه طاش بادمی وآچیجه اولوب قرابیه‌سی و صابونی یاپیلان جنسدن‌ده آجی بادم دینیر. | بادم آغاجی = بو میوه‌یی ویرن آغاج که اقالیم معتدله‌اشجارندندر. || بادم ازمه‌سی = ازلمش بادمله شکر مخلوطی. | بادم ایچی = بو میوه‌نك لبی، مغزی. || بادم پارمق = ابهام. || بادم حلواسی = بادمله یاپلش حلوا. || بادم سوبیه‌سی = صوییلوب ازلمش بادمك صوینی که سوت کبی اولوب شربت یرینه ایچلیر. || بادم کورك = تیلکی پاچه‌سی. || بادم یاغی = بادمدن چیقارپلان یاغ. = صـ. بادم شکلنده. طوکانی: بادم کوز، طیرناق.

بادمجك | سـ. بوغازده کی بزلر، لوزتان، تر. ـ وکوز. || بادمجك علتی = التهاب لوزتین.

بادملك | سـ. بادم آغاجلرینی حاوی محل، بادم آغاجی قو. ریانمی.

بادنجان | سـ. فا. | تحریفله پاطلیجان دیدیکمز معروف سبزه.

بادنما | سـ. فا. باد = یل. نما = کوستریجی | روزکارك جهتنی کوسترن آلت که اولرك وسائر مرتفع محلارك اوستنه قونیر.

باده | سـ. فا. شراب، خمر، می، صهبا. || باده‌پرست = شرابه طاپار. عشرتله پك دوشکون. || باده‌نوش = شراب ایچن. || باده نوش اولمق = شراب ایچمك: فلانك نامنه، صحتنه باده‌نوش اولدیلر. ادارهٔ اقداح ایتدیلر. عر.

بادهوا | سـ. ح. فا. | زبانزدی: بداوا | پاره‌سز، مجانا، باش (بلاشی) : بادهوا سرکه بالدن طاتلیدر. || مج. پك اوجوز: بونی بادهوا آلمشسکز.

بادی | صـ. سـ. عر. | «بدأ» یاخرد «بدو»دن سف. | ۱. سبب اولان، ایجاب ایدن، اقتضا ایتدیرن، موجب، علت، سبب: اخلاقك بیلکی بادیٔ ترقیسی اولدی. ۲. ابتدا، اول. باش: بادیٔ امرده = اول امرده. ۳. ظاهر، علنی. آشکار: بادیٔ نظرده.

بادی | سـ. [فا. «بط»دن غا.] اوردك. = حـ. اوردك کبی: بادی بادی یوریمك.

بادیا | سـ. آغزی یاپوان طو. پراقدن بیوك قاب که کردل یرینه قوللانیلیر.

بادیه | سـ. عر. ج: بوادی. چول، قیر، بیابان، صحرا، دشت. || بادیه‌پیما = جولده جولان ایدن، بدوی. || بادیه نشین = چولده ساکن اولان.

باذنِ الله | عر. ترکیب. الله‌ك اذنیله.

بار | سـ. فا. ۱. یوك، آغرلق، ثقلت: بار اولمق = یوك اولمق، یوك، آغر وظیفه. ۲. دفعه، کره: هزاربار = بیك کره. ۳. یمش، میوه: برك و بار = یاپراقله یمش: بارآور = میوه‌دار، مثمر.

بار | صـ. فا. [« باریدن »فعلندن سمعـ. — صـتر. تشکیلنه کیرر.] یاغدیران، سرپن، صا. چان، دوکن: اشك بار = کوز یاشی دوکن: کهر بار = جواهر سرپن، کوزل سوزلر سویلین.

بار | فل. چ. وار.

بار | مه. یاغرمغی تصویر ایدر: بار یارباغرمق = چوق یاغرمق.

بارانه | سـ. [یتا. Berretta] ۱. یوقاریسی کیکیش کبی باشلق، کمیجی باشلغی، یکیجر یلردهکیردی: بوستانجی، خاصکی بارانه‌سی. ۲. بر جنس خروس ایکی.

باراق | صـ. اوزون توکلی، او. زون قیللی (چوقه، کبه یاخود آت، آو کوپکی).

باراقه | یاخود براقه. سـ. [فر. Baraque] تحته. دن موقت مسکن وسائره کلبه، صالاش، صوندیرمه: باراقه قورمق.

باران | سـ. فا. یاغمور، مطر.

بارانی | سـ. فا. [وغا: بارانیه] یاغمورلق.

بارباته | [یتا. Parapetto] سم. قلعه قورقولغی.

باربود | سـ. یالکز زار ایله اوینا. نیلیر بر نوع قمار.

باربونیه | سـ. [یتا.] قیرمزی یه مائل بر جنس لذیذ بالیق که بیاضچه آلاجه جنسنه تکیر دیرلر. نبا. بر نوع فصولیه.

بارچاق | یاخود باچاق. سـ. قلیچ قبضه‌سنك لی محافظه ایتمکه مخصوص سپری.

بارچه | صـ. چ. پتون، جمله. هب.

بارچه | سـ. [یتا.] بیوك صندال. سابقده جنك صندالی.

بارد | صـ. عر. [« برد » دن سف.] ۱. صوئوق، سرد: ماءبارد. ۲. مج. لطافتدن عاری، ناخوش، صوئوق: بارد طور، معامله.

بارد | سـ. قانی صمان.

بارداق | سـ. صو وشربت وسائره ایچمکه مخصوص جام وبلور ویا معدندن قولپلی ویا قولپلرز قاب، مشربه. قوپه. [اصل قواب دیمك اولان «بار» دن مشتق اولمله اساساً قوبلیسنه دینیلیردی.]

بارداقجی | سـ. بارداق یاپان و صاتان آدم.

بارده | سـ. [یتا.] فوچیجی کسری وکوشتره‌سی که فوچینك ایچنه کوره مقوس اولور.

بارز | صـ. عر. [« بروز » دن سف.] ظاهر، عیان، آشکار.

بارس | سـ. با: پارس.

بارسام | یاخود وارسان. سـ. طراخونیه جنسندن واوندن کوچك برجنس بالیق که شدته چاربوب آجیسنه طیانماز.

بارسامه | یاخود مارسمه سـ. [ار.] کوزل رایحه‌لی ولیمون یاپراغی کبی ککیش یاپراقلی برنبات که یرله برابر اولوب، دیکلدیکی پرده توسع ایدر، و ناه کبی یعنی یمکره قونور.

بارش | یارشمق وسائره. با، یارش وسائره.

بارع | صـ. عر. ث: بارعه [« براعت » دن سف.] ۱. تام، مکمل. ۲. ممتاز، فائق.

بارغام | سـ. لورکه بکزر برجنس بالیق.

بارق | سـ. عائله. خانمان: اوبارق صاحبی = متأهل، اهل وعیال صاحبی. [همان دائما « او »له برابر قوللانیلیر.]

بارقلامق | فل. اوبارق صاحبی اولمق، اوبلوب اهل وعیال ایدنمك.

بارقه | سـ. عر. شیمشك، یلدیرم پارلدیسی.

بارقه | سـ. [یتا. Barca] بیوك صندال. فلوقه (فلك).

بارقه‌جی | سـ. بارقه دینلن بیوك صندالی قوللانان آدم، صندالجی، قایقجی.

بارَكَ الله | عر. ترکیب. الله مبارك ایتسین. مقام تحسین وتعجبده ماشاءالله ولوحش الله کبی ایراد اولنور دعادر. اکثریا آلتنه «زهی» کلمه‌سی بولنور: بارك الله! زهی کوکبهٔ عال العال!

بارگاه | یاخود بارکه. سـ. فا. [بار = رخصت. کاه،

گه = محل) رخصتله کیرمله جك محل، کیرمك ایچون اذن ایستنیلن یر، عتبه، سده، درکاه : بارکاه پادشاهی. || مج. بارکاه کبریا = حضور رب العالمین.

بارکش (ص. فا. (بار = یوك. چکیدن = چکمك) یوك چکیجی، یوك قالدیران، آغر شیئلر طاشیان.

بارکیر (ص. فا. (بار = یوك. کرفتن طوتمق، قالدیرمق) یوك طوتیجی، یوك قالدیران، یوك طاشیان (حیواناته و حمالره و آرابه وکمی کبی شیئلره اطلاق اولنور.) = س. تر. (تلفظی : بیکیر) اکنمش آت، اسب، فرس. (کرك یوك کرك بینك وقوشی ایچون اولسون.) با : بیکیر.

بارکیرجی (س. با : بیکیرجی.

بارلام (س. اسقارموس آزمانی بالیق.

بارمَق (فة. محافظه ایتمك، امین پریره صوقمق، بارییدیر. مق مر. = فل. ج. وارمق.

بارنمق (بارندیرمق. با : بارینمق، باریندیرمق.

بارو (س. فا. ۱. قلعه دیواری، حصار برجی، سور. ۲. صیغینه جق یر، ملجأ. سپر.

باروت (س. (یو. πυρίτης) کهرچله ایله کوکورت وکوموردن مرکب بر مادهٔ مشتعله که توز حالنده اولوب عمومیتله اسلحهٔ ناریه ده وطاش قیرمق کبی ایشلرده قوللانیلیر. || مج. چابق آتش آلیر، حدت وشدته مستعد. || بنبوق بارودی = باروت کبی بارلار اجزالی بنبوق. || باروت قپاغی = مهمات آرابه سی. || باروت قپاغی، کرته سی = باروت اوچیسی.

باروتجی (س. باروت یاپان، باروت فابریقه سی. ۲. باروتك وضع و حفظ اولندیغی یر. باروت اعمال اولنان یر، باروت فابریقه سی.

باروتخانه (س. ۱. باروت قودقلری قوطی وسائره. باروت محفظه سی.

باروتلق (س. باروت قودقلری

بارودی (ص. باروت رنکنده، قوبو زیتونی.

بارور (ص. فا. ۱. یمش ویرن، میوه دار، ممر. ۲. مج. فائده یی موجب، حسن نتیجه یه منجر، نافع.

بارومَتره (یا بارومتر. س. (یو. Βαρόμετρον دن مأخوذ فر. Baromètre دن) هوانك ثقلتی مقایسه وتبدلات هوائیه یی اولدن تعیین ومحلك ارتفاعنی کشف ایتمکه مخصوص آلت، مقیاس الهوا، میزان الهوا.

بارِی (صف. عر. (برء دن سف.) یارادیجی، خالق، آفریننده. = سف. حق جل وعلا حضرتلری : باری تعالی.

باری (د. فا. هیچ اولمازسه : ایش کورمزسه لر باری کورلدی ایتمه. (عر. باریم.)

بارِیش (س. اوزلاشمه، باریشمه، ترك مخاصمه، مصالحه : باریش ایتمك = باریشمك، مصالحه ایتمك.

باریشدیرمَق (فة. مصالحه ایتمك. یرمك، اصلاح بین ایتمك، اوزلاشدیرمق. || مج. رنك و سائره یی موافقت ایتدیرمك، اویدیرمق، امتزاج ایتدیرمك.

باریشدیرمه (س. مصالحه ایتدیرمه. مه. اصلاح بین.

باریشدیرِیجی (ص. باریشدیران، ایکی مخاصم بینلنده صلح ایتدیرن.

باریشمَق (فة. ترك مخاصمه ایتمك، مصالحه ایتمك.

باریشمه (س. باریشمق فعلی. مصا. لحه. ترك مخاصمه.

باریشیق (ص. باریشمش، مصالحه ایتمش، صلح ومسالمتده بولنان : شمدی باریشیقدرلر. || مج. اویغون. موافق، برابر. طونار (رنك وسائره). = س. باریشمه، صلح، مصالحه، مسالمت، آشتی.

باریشیقلق (س. باریش، باریشیق، صلح، مصالحه.

باریك (ص. فا. اینجه، دقیق، رقیق : باریك میدن = اینجه بللی.

باریلمك (د. باری، هیچ دکلسه، هیچ اولمازسه. (باری استعمالی انصحدر. عر. باریلکم.)

بارِیمَق (فة. تق. قورومق، خا. فظه وحمایه ایتمك (الیوم باریندیرمق مستعملدر.) = فل. سپر آلتنه کیرمك، محافظه او. لنمق. (الیوم باریمق مستعملدر.)

بارِیندیرمَق (فة. سپر آلتنه کیرمك، محافظه وحمایه ایتمك. قورومق.

بارِینمَق (فط. سپر آلتنه کیرمك، صوقیلوب التجا ایتمك، صیغنمق. تحفظ ایتمك.

باریوم (کیم. (لا. Barium) اجسام بسیطه دن برجسم.

باز (ص. فا. ۱. آچیق، مفتوح کشاده : سرباز = باشی آچیق. ز. ۲. (« باختن » فعلندن سمص. اونوب صتر. تشکیلنه کیرر : اوینایان : قمارباز = قمار اوینایان.

باز (س. فا. طوغان دیللی پیر. بیچی قوش که آو طوتمقه آلیشدیریلیر.

بازار (س. فا. (باز = کری. آوردن = کتیرمك. — غا : پازار.) ۱. آلیش ویریش، اخذ واعطا. دادوستاد : بازار اوله = آلیش ویریش اصحا. بنه تحیه مقامنده ایراد اولنور دعادر. ۲. آلیش ویریش یری اوسته آچیق محل که هرکون ویا ایام مخصوصه ده هرکس صا. تعجقی اورایه جیقاروب بازارلقله ویا مزایده ایله صاتار، سوق : آت بازاری، طاوق بازاری، بالیق بازاری، چیچك بازاری، صالی، پنجشنبه بازاری. ۳. فیأت قرارلاشدیروب اخذ واعطاده اویوشمق ایچون اولنان معارضه ویاچکشمه. بازارلق : بازار یاپمق = بازارده کیمیالق کبی بروظیفه سی اولان آدم. || بازار بوزمق = نفاق قومق، اضرار ایتمك. ||

بازارده قالدیرمق = صاتمق، صاتمقه چیقارمق. || بازار قایمق = اجرتله هرکسك اشیاسنی آلوب نقل ایدن بیوك قایق. || بازار کسمك = فیأت قرارلاشدیرمق. || بازار یاپمق = ایش دوزلتمك، اصلاح ایتمك. || شکار بازاری = کوتری ومقطوع بازارلق.

بازار (س. هفته نك برکیجی کونی که وقتیله بازارقور لمغه مخصوص بولنمش اولدیغیچون بواسمله شهرت بولمشدر، بازار کونی. یوم الاحد، یکشنبه.

بازار ایرتَسی (س. هفته نك ایکنجی کونی، بازار کونندن صکره کلن یوم الاثنین، دوشنبه.

بازارجی (س. معین کونلرده قوریلان بازارله دوام ایدوب آلیش ویریش ایدن، باراقه قوران اصناف، اهل سوق.

بازارلاشمَق (فش. فیأت کسمه. ده چکیشه رك اویوشمق، بازارلق ایتمك.

بازارلق (س. آلیش ویریشده فیأت کسمك ایچون چکیشمه : بازارلق ایتمك = چکیشه رك فیأت قرارلاشدیرمق، فیأت خصوصنده چکیشمك؛ بازارلق کسمك = فیأتی قرارلاشدیرمق؛ بازارلاق اویمق = موافقت حاصل اولمق : بازارلق اویه مامق = قرار ویریله مه مك.

بازرگان (س. فا. (اصلی : بازار. گان (تاجر، تجار، آلیش ویریش ایدن اصناف. — افندی وآغا یرینه یهودیلره اطلاق اولنور عثمانلیده. || بازرکان باشی = سابقده شهبندر، تجار وکیلی. || آیاق بازرکانی = اشیا کزدیروب صاتان، صا. تیجی، بوغچه جی. || قورقاق بازرکان = متردد آدم.

بازرگانلق (س. تجارت، آلیش ویریش ایدن اصنا. فك حال وشانی.

بازکون (بازکونه. ز : واز. کو ، واز کونه.

بازلاماج (یاخود بازلامباج. س. طاتلیسی بول قالین ساج کوزله سی.

بازله (س. عر. (« بزل » دن سف. ز.) جرا. کوکس وقارنك ایچنده حاصل اولان غاز ویاصو شیشلرینك محفظه سنی دلمکه مخصوص بوری ایچنده محفوظ برنوع میل.

بازَن (یاخود پازن. س. (فر. Basin) شالی طوقومه سی طرزنده طوقمش تویلی ویا تویسز یومشاجغه بز ویا یاصمه : تویلی، تویسز بازن : بازن یاصمه سی.

بازو (س. فا. قولك اوموز ایله دیرسك آره سنده کی یوقاری قسمی، قراجه، عضد.

بازوبَند (س. فا. (بازو = قول. بند = باغلامق) زینت ویاقوت ایچون قوله باغلانان کومشدن ویا صیرمه ایله ایشلمش مشیندن محفظه که اکثریا ایچنده برنسخه ویا بر سورهٔ شریفه و سائره بولنور.

بازی (س. فا. اویون. ز.

بازیچه { س. فا. اویونجاق، چوجق اویونجاغی.

بأس { سذ. عر. ضرر، محذور: بونده بأس یوقدر، بر بأس کورمیورم. [قوت وشدت وعذاب معنالریله اسانمزده پك مستعمل دکلدر.]

باستارده { س. [یونا. Bastarda] بح. بر جنس کوچك کمی، قادرغه‌نك کوچکی. || بح. کینك باشنده‌کی افق دیرك.

باستون { س. [یونا. Bastoun] دکنك عصا. ال دکنکی، آلافرانغه ظریف دکنك.

باسط { صذ. عر. [«بسط» دن] سف.] ش. بر عضوی اوزادوب آچان (عضله).

باسور { سذ. عر. مایه‌سیل، قالین باغرصاغك التهابی سبیله جراحت وقان کلمسی: قانلی. بالغملی باسور.

باسوری { ص. عر. ط: باسوریه. مایه‌سیله متعلق.

باش { س. ۱. انسان وحیوانات جسمنك اك یوقاری قسمی که بوین وکوز، قولاق، آغز، بورن کبی حواس آلتلرینی حاوی اولغله بدنك اك مهم قسمدر، رأس، سر، کله، قفا: انسان باشی، آت باشی. ۲. بر شیئك اك یوقاریسی، تپه، ذروه، رأس: طاغ باشی. ۳. اوج، دوکمه شکلنده تپه: مه. جبان باشی. ٤. کنار، اوج: کوپری باشی، چارشی باشی. ٥. برشیئك باشلادیغی یر، مبدأ، منبع: صو باشی. ٦. طوپ وکله صورتنده شیء: بر باش شکر، بر باش پنیر، بر باش صوغان.

٧. هر شیئك اوکدن اولان کناری، قبیح مقابلی: کمی باشی: بو شیشك باشی نه طرفنده‌در؟ ٨. یوقاریده، صدره کلن جهت: یتاغك، اوطه‌نك، سفره‌نك باشی. ٩. مبدأ، اول، ابتدا، باشلانغیچ: آی باشی، سنه باشی. کتابك باشی. ١٠. جانلی حیوان عددی. رأس: بش باش صیغیر، ایکیوز باش قویون. [رأس دها مستعملدر.] ١١. رئیس. آمر، برنجی: بلوك باشی، آنبجی باشی. ١٢. عقل. فکر، ذکا. ١٣. زبده. قیماق: سوت، یاغ، بال باشی. || باش آچمق = بدعا ایتمك. || باش آشاغی = ١. ترسنه دونمش، معکوس. ٢. نهرك منصبنه طوغری. مقابلی: باش یوقاری. || باشدن آیشمق = پك زیاده اولمق، پك چوغالمق. || باش آغریسی = باشه عارض اولان آغری. صداع: و مج. تعجیزی موجب فائده‌سز وناقابله ایش، غائله. || باشنی آلمق = ١. قورتلمق. تنفسه وقت بولمق. ٢. قاچمق. اوکنمه کلن طرفه قاچوب کیتمك. || باش اوجی = پك یاقین محل: باشی اوجنده = یانی باشنده: باش اوجندن آیرلمدی. || باش اور. تیسی = قادینلرك باش وبوین و کردانلریله صاچلرینی اورتمکاری بز. || باش اورمق = مراجعت ایتمك. || باشه اورمق = سرسملك ویرمك. || باش اوسننه = پکی، علی الرأس والعین. [آته] باش اوکرتمك = تعلیم ایتمك. || باش اولمق = بحرلمك، باشه جیقمق. || باش ایتمك = ١. غلبه چالمق. ٢. (حسابی) طوپلامق. || باشدن ایتمك = نزول اصابت ایتمك. || باش باشه ویرمك = محرمانه مذاکره ایتمك، کیزلیجه قونشمق. || باشه باش = تمامی تمامنه: حساب باشه باش کلدی. || باشدن باشه = بر اوجدن بر اوجه، سرایا. || باش باغلامق = ١. انتساب ایتمك. ٢. (نبات) حبه ویرمك: باشلاقلانمق. || باشنی باغلامق = اولندیرمك. || باش بلاسی = باشه بلا اولان آنغاریه ومشکلاتلی ایش. || باشی بوزوق = عیرمنتظم عسکر. || باشی بوش = ١. بوش کزن، سرسری. ٢. باغلانمامش. || باشه جیقمق = میسر اولمق، موفق اولمق، بحرمك. || باشدن جیقمق = آزمق. || باشدن جیقارمق = آزدیرمق. || باشی خوش اولمامق = خوشلانمامق. راحت اولمامق. || باشدن، یکی باشدن = ابتدادن. یکیدن. ازسرنو. || باشدن قره ایتمك = کمی تهلکه حالنده باشنی قرمیه اوروب ساحله اوتورمق. || باشدن صاومق = دفع ایتمك. || باشدن آیاغه. طیرناغه = بتون. تکمیل، سرایا. || باش طاشه کلمك = فلاکته اوغرایوب ندامت ایتمك. || باش قالدیرمق = سرکشلك ایتمك. || باش قالدیرمامق = پك مشغول اولمق، آرمامق بوله‌مامق. || باشه قاقمق = پایلانمایه‌لکی یوزه‌اورمق. || باش قومق = فدا اولمق، وقف وجود ایتمك. || باشه چکمك = تصدر ایتمك. || باشه چکیرمك = اوکه آلمق، یوقاریه جیقارمق. || باشه کلمك = دوچار اولمق. اوغرامق: باشه کلن چکیلیر. || باش کوسترمك = ظهور ایتمك. || باش کوز یارمق = بحره‌مه‌مك، یوزه کوزه بولاشدیرمق. || باش ویرمك = جیقمق. ظاهر اولمق. || باش یتمك. باشك اتی یمك = برشیء طلبنده اصرارله تعجیز ایتمك. || باشنه = بهر: آدم باشنه = بهر آدمه: او باشنه = بهر اوه. || باش یرینه کلمك = راحت ایتمك. || آچیق باش = باشنك تپه سندن قیلاری دوکلمش، اصلع. || آغر باشلی = تمکینلی، وقور. || آچقه باشی = آچقه فرق، اسقونطو. || آلت باشنده، اوست باشنده. [با: آلت، اوست.] || اوست باش = قیافت. || ایش باشی = ایشجیلرك رئیسی، قالفه. || ایش باشنده = ایشه نظارت ایده‌جك حالده. || بالطه باش = اوکی بالطه‌کبی دوز یعنی سیوری اولیان واپور. || بر باشدن = بر اوغوردن. بردن. || بر باشنه، یالکز باشنه = کندی کندینه، یالکز، آرقداشسز. || پك، دیك باشلی = معند. || تیورباش، دمیر باش = کرا ایله ویا التزامه ویریلن بر ملك ویا فابریقه و سائره‌ینه تسلیم ایتمك شرطیله کراجی ویا ملتزمه براتیلان آلات وادوات واشیا وسائره. || عقلی باشنده = عاقل ومتبصر، سرسم اولیان. || قوش باشی = ١. ایری پارچه‌لی قار. ٢. اوفق پارچه‌لی کیاب. || قیز باشی = اوزون سله سویلنیر کویلی شرقیسی. || کندی باشنه = خودبخود، مستقلاً. || پانی باشنده = تا یانده. اتصالنده.

باش { ص. ١. رئیس، برنجی، باش کاتب. باش محرر. باش امام. باش وکیل. باش چاوش. باش قادین. [کتابنده فارسی «سر» ه تحویل ایتمکی ترجیح ایدنلر واردر: سرکاتب، سرمحرر کبی.] ٢. باشلیجه. الك مهم: باش ایشمز بودر. || باش یارمق = ابهام.

باشارلمق { فع. باشه جیقارلمق، بحرلمك. تسویه اولنمق.

باشارمق { فع. [«باش» دن] باشه جیقارمق. بحرمك. تسویه ایتمك، اتمام واکمال ایتمك.

باشاق { س. [«باش» دن اکین] باشی. سنبله. خوشه: باشاق باغلامق. طوتمق = (اکین) باشاق حاصل ایتمك، باشاقلانمق.

باشاقجی { س. اوراق زمانشنده دوکیلوب تارلاده قالان باشاقلری طوپلایان فقیر، کسمك طوپلایان، خوشه‌چین.

باشاقلانمق { فل. (اکین) باشاق حاصل ایتمك، باشاق طوتمق، باغلامق.

باشاقلی { ص. ١. باشاغی اولان (اکین). باشاق طوتمش. ٢. باشاق رسمنده (اوق).

باشبوغ { س. عساکر غیر منتظمه‌نه‌مالداری. مر.

باشتبرده { س. اسکیدن برنوع حرب کیمسی. با: باستاربده.

باشتنه { س. اراضیء امیریه‌دن باطپو ارنآ انتقال ایدن تارله.

باشجغز { س. کوچك چیان اوچی.

باشجی { س. قپویون باشلرینی پیشیرن ویا صاتان آدم. = ص. ایشك ایشنجی برباشجی. آمر: بیك ایشنجی برباشجی.

باشمز { ص. ١. باشی اولمیان، پیسر. ٢. آمری اولمیان، آمر طانیمیان، رئیسسز.

باشمزلق { س. باشی ورئیسی اولمیان هیئتك حالی.

باشمقه { [باشمق دن] ا. [«باش» دن] کیندی باشنه، باشلی باشنه]١. دیکر، غیری، آخر. سائر. اوزکه: باشقه آدم. باشقه ایش. باشقه یرده. باشقه دفعه. ٢. باشقه درلو. دیکرکون. فرقلی: او ایش باشقه‌در. || باشقه‌سی = دیکری، غیری. دیکر بری: باشقه‌لری = دیکرلری، دیکر آدملر. || ... دن باشقه = استثنا بیان ایدر غیراز، سوی: بندن باشقه بونی هرکس ایشیتدی: بوندن بشقه یوقدر. || باشقه باشقه = آیری آیری، منفرداً.

باشقه‌جه { [باشقه‌جه. خ. ١. آیریجه، آیری اولرق، منفرداً. مستقلاً: او باشقه‌جه کلدی. ٢. مخصوصاً. رأساً.

صورت مخصوصه‌ده : سزك ایچون باشقه‌جه کتیرده‌جکم .

باشقه لاشمق { یا بشقه‌لشمق . فل. باشقه‌درلو اولمق، دیکیشمك، تغیر ایتمك، دیکر کون اولمق : بن کورمیه‌لی بو آدم باشقه‌لاشمش .

باشقه‌لق { سـ. مغایرت. اختلاف، مخالف .

باشلاتمق { فت. ١. بدأ ایتدیرمك: اوراغی یتیردیلر بو کون خرمنه باشلاتمه‌جغم: جغرا . فیادرسنه باشلاتدم . ٢. (چوجغی) مکتبه ویرمك، تحصیله بدأ ایتدیرمك : چوجغی مکتبه باشلاتدی .

باشلامَق { فت. (« باش » دن) بدأ ومباشرت ایتمك، شروع ومباشرت وآغاز ایتمك : ایشه، درسه، یمکه باشلادی : دها باشلامدق .

باشلامه { سـ. بدأ، مباشرت، آغاز، شروع .

باشلانغیج { سـ. ١. بدأ ومبادی. شرت ایتمه، افتتاح، مبدأ . ٢. مقدمه، دیباجه .

باشلانلمَق { مج. بدأ ایدلمك : بوراذن باشلانیلیر.

باشلانمَق { مج. بدأ ایدلمك، مبادی. شرت اولنمق ، بو ایشه باشلانه‌جقدر. = فل. باش پیدا ایتمك، باش باغلامق، بو وارلانمق، مدور اولمق : لا خنه باشلانمغه باشلادی .

باشلانمه { سـ. ١. بدأ و مباشرت اولنمه. ٢. باش باغلامه، مدور اوله .

باشلایش { سـ. باشلامق فعلی وطرزی. بدأ، مبادی. شرت .

باشلایِیجی { صـ. باشلایان، بدأ ومباشرت ایدن .

باشلق { سـ. ١. ریاست، سرکرده. لك، آمریت . ٢. نقد. (ج : باشلیغ) رئیس، آمر .

باشلق { سـ. ١. باشی یاغمور دن محافظه یه مخصوص یاغمور. لغه مربوط ویا آیری اورتی، قوقولته : قاپوت، مشمع باشلغی. ٢. حربده باشی اوق وقلیجدن محافظه یه مخصوص سپر، طوغلغه، مغفر، خود . ٣. دیرك باشی، تیه‌لك . ٤. آتك باشنی واکه‌سنی محافظه یه مخصوص قلیف .

باشلی { یا باشلو. صـ. ١. باشی، تیه‌سی اولان. ٢. یووار. لاق، طوپ، مدور : باشلی لاحنه . ٣. اساسلی، اهمیتلی : الك باشلی الشمز. ٤. ایلری کان، باشه کچن، متمیز : بللی باشلی . ٥. سیله اولمیان، طورو وقلامه : باشلی اولچلك . || باشلی باشنه = کندی باشنه، مستقلاً . || بیوك باشلی = عقللی، ذکی .

باشلیجه { یاخود باشلوجه. صـ. الك اهمیتلی، الك اساسلی، الك معتنا : سعدینك باشلیجه تأ لیفاتی کلستانیله بوستانیدر. = حـ. الك زیاده، الك اول : او بلا شلیجه بو ایشله مشغول اوله‌جقدر .

باشماق { یاخود باشمق. سـ. آیاق قابی، خف، کفش، پاپوش .

باشماقجی { سـ. آیاق قابی یاپان آدم، خفاف .

باشماقلق { سـ. وقتیله سلطانلرك تخصیصاتی، خاص آرپه‌لق .

باشنمَق { فل. (« باش » دن) کلمك، معنادلمك ایتمك .

باشه { یاخود بشه. سـ. ایلری کلان، متمیز .

باصاریق { سـ. ١. چولها دستکا. هنك ایاقلغی. ٢. پیانو ایاقلغی کبی چفته آیاقلق .

باصامَق { یاخود بصامق. سـ. مردیون پله‌سی، قدمه: قرق باصامق مردیون؛ باصامق طاشی .

باصان { سـ. قره باصان = آغر. لق، کابوس .

باصدی { سـ. ١. ات صوبی ویا قیمیه‌ایله پیشمش سبزه : بامیه، قباق باصدیسی: کول باصدی = اسقره‌ده پیشن ات، برزوله. ٢. بر شیئك اوزرینه باصان : قاش باصدی = قاشك اوزرندن کچه‌جك صورتده باشه مائلاً باغلانان عصابه: دال باصدی = آغر لغیله آغاجك دالنی باصدیره. جق صورتده ایری کراز و ساره .

باصدیرلمَق { فعـ. ١. باصمق ازدیرلمك : آصمه یاپراقلری فو. جی ایچنه باصدیرلیر. ٢. طبع ایتدیرلمك : بو کتاب ایلك دفعه اوله‌رق باصدیرلیور. ٣. سوگندیرلمك : یانغین باصدیرلدی.

باصدیرمَق { فت. ١. بالواسطه باصمق، ازدیرمك: بو طوپراغی آیاقله باصدیرملی.

٢. بالواسطه باصمق، طبع ایتدیرمك : بر اوفاق کتاب باصدیردم. ٣. سوگندیرمك، اطفا ایتمك : یانغینی باصدیرهیلر. ٤. غلبه چالمق، کچمك. تفوق ایتمك : حیله‌کار لقده آرقه‌اشلرینی باصدیردی. ٥. اورت باس ایتمك، صقلامق، مسکوت عنه کچیرمك : اونك قباحتلرینی باصدیردیلر .

باصدیرمه { سـ. ١. باصدیرمق فعلی. با : باصدیرمق. ٢. طوز وچنله باصدیریلوب ایسده ویا کوتشده قوروبدلمش ات : قیصریه باصدیرمه‌سی. || مج. باصدیرمه‌سنی چیقارمق = چوق دوکمك .

باصِر { صـ. عر. ج : باصره « بصر » دن سف. اکورن، کوریجی: قوهٔ باصره = کورمك خاصه‌سی .

باصرغَمَق { فل. آغرلق باصمقله مضطرب اولمق، کابوسه طوتلمق .

باصِره { سـ. عر. ١. کورمك قوتی، رؤیت خاصه‌سی، قوهٔ باصره. ٢. کوز، عین، چشم .

باصریق { سـ. انکاری طاشله باصدیرلمش آچاق چادیر .

باصقی { سـ. ١. باصوب صیقه. جق، تضییق ایده‌جك شیء، منکنه، چندره، معصره. ٢. صیق، تضییق : باصقی آلتنده اولمق. ٣. باصان، آغرلق ویرن شیء : صبان باصقیسی ٤. قالب، تمغا .

باصقیچ { سـ. نردبان (مردیون)، باصامق، سلم .

باصقیجی { سـ. تولبند اوزرینه قالب باصان .

باصقین { صـ. ١. آغر، ثقیل. ٢. باصوب کچن، غافل طوتمه، شپیطون . || باصقین اوزرینه باصقین چیقدی. = سـ. آکسز هجوم، بردن باصوب ویرمك = هجوم ناکهانی یه او. غرامق. قباحتی ایشلرکن طوتلمق .

باصلمَق { فعـ. فل. ١. آیاقله چیکنمك، پامال اولمق: باصلیش طوپراق. ٢. ازلمك، صیقلمق، تضییق اولنمق : او. زوم، زیتون، انجیر باصلدی. ٣. هجوم ناکهانی یه اوغرامق، طوتلمق : دشمنی کیجه باصمشلر. ٤. طبع اولنمق، دستکاهه وضع وتمثیل اولنمق: فلان کتاب یکیدن باصیلیور. ٥. سوگندیرلمك، اطفا اولنمق : یانغین، آتش باصلدی. ٦. تسکین اولنمق، کسب سکون ایتمك، طورمق: روز کار باصلدی. ٧. تمغا و قالب اورلمق : بو تولبند ایی باصیلیر .

باصلمه { سـ. باصلمق فعلی. با : باصلمق .

باصلی { صـ. باصلمش، تمغا و قالب اورلمش و یا طبع اولنمش، مطبوع : باصلی تولبند، کتاب .

باصلیش { سـ. باصلمق فعلی و طرزی : بو نصل باصلیش؟

باصمَق { مض : باصار. فت. ١. آیاقله چیکمك، پامال ایتمك : بورایه باصمایك. ٢. آغرلق ویرمك، تضییق ایتمك : صندیغك ایچنده اشیایی باصه‌رق یرلشدیرملی. ٣. قالب اورمق : تولبندی باصمق؛ مهر باصمق. ٤. طبع وتمثیل ایتمك، دیزلمش ویا لیطوغرافیا طاشنه کچیرلمش یازی یی ماکینه ودستکاهده کاغده کچیرمك : کتاب، غزته باصمق. ٥. بردن بره هجوم ایتمك، آکسزین اوستنه وارمق: کیچ وقتنده مسافرلر باصدیلر. ٦. قباحت ایشلرکن اوستنه وارووب طوتمق : بر قلپزلك اوینی باصمشلر. ٧. قولوچقه اوتورتمق : برطاوق باصدم. ٨. اورمق، قومق : ال باصمق. ٩. اورمق، ضرب ایتمك : طپاق باصمق. ١٠. یاتیروب بوغازلامق، ذبح ایتمك: صیغیر باصمق. = فل. ١. آیاقده طورمق : ایکی یاشنده‌چوجق ده دها باصمیور. یکی باصمغه باشلا. یور. ٢. چوکمك، اوتورمق : بو بنالك بر طرفی باصمش. ٣. کلمك، طوتمق، مسلط اولمق، غلبه ایتمك : آتش باصدی، حرارت باصدی، اویقو باصدی، آغرلق باصدی. || آیاق باصمق. ١. کیتمك. اوغرامق : بر دها اونك اوینه آیاق باصمیه‌جغم. ٢. اصرار ایتمك : کیتمه‌مکه آیاق باصیور. || آغر باصمق = ١. باواش یورتمك. ٢. اهمیتی کوسترمك. || آغرلق باصمق = کابوسه طوتلمق. || آل باصمق = لحوسه‌لره

مسلط اولان بر نوع بیلانچه‌نك طوتلمق. || آی یاصمق = آی باشی طوتمق، تحجین ایتمك. || آیاقلر یره یاصمامق = چوق سویمك. || ال یاصمق = یمین ایتمك. || ایز یاصمق = ایز تعقیب ایتمك. || باغره یاصمق = قوجاقلامق. || بام تلنه یاصمق = حسابلندیرمك. || چوروك تخته‌یه یاصمق = شیهه‌لی و مخاطره‌لی ایشه کیریشمك.

یاصمه ‹ س. ۱. یاصمق فعلی. ۲. بیاض طوقونوب بعده رنك وچیچكلری یاصلمش (پنبوق ایچه منسوجات: انكلیز یاصمه. سی. ۳. طباعت، طبع: حروفات یاصمه‌سی = تیپوغرافیه؛ طاش یاصمه‌سی = لیطوغرافیا؛ قالب یاصمه‌سی = استره ثوتیای. = ص. یاصلمش، طبع اولنمش، مطبوع: یاصمه کتاب. یازمه مقابلی. || یاصمه قالب = عیناً صورتی چیقارلمش، طبق طبقنه تقلید: فاعل ویا عاملك اثر ذكاسی متضم اولمیان ایش.

یاصمه‌جی ‹ س. ۱. تولیدات او. زرینه قالب یاصان آدم. ۲. مطبعه جی. ۳. یاصمه یاپان وصاتان آدم.

یاصمه‌جیلیق ‹ س. یاصمه‌جی صنعتی. با: یاصمه‌جی.

یاصمه‌خانه ‹ س. طبخانه، مطبعه، دار الطبع.

یاصلمش ‹ س. یاصمق فعلی و طرزی. با: یاصمق.

یاصیق ‹ ص. ۱. آچلمق وصیقلندیلمی: یاصیق او: بو اوك آشاغی قالمق یك یاصیقدر؛ طاوانی یاصیق. ۲. طار: یاصیق دیل. = ح. پلتمك: یاصیق سویلمك.

یاصیقلق ‹ س. ۱. آچلمق، ارتفاع اكسیكلكی، ۲. پلتكلك: دیل یاصیقلغی.

یاطِل ‹ ص. عر. ژ: یاطله ‹ «بطلان» دن سف. › ۱. صحت وحقیقته مغایر، غیر صحیح، حق مقابلی: دین یاطل. اعتقادات یاطله. ۲. بوش، بیهوده، نافله: فكر یاطل.

یاطِن ‹ ص. عر. ژ: یاطنه. ‹ «بطن» دن سف. › ایچ، داخلی، كیزلی، ظاهر مقابلی: حواس یاطنه. = سف. عر. ۱. ایچ یوز. داخل: یاطنی ظاهریته بكزه‌مز. ۲. سر، راز: یاطنه واقف = اهل عرفان؛ اهل باطن = اسرار الهیه‌یه واقف عارفلر.

یاطناً ‹ ح. عر. ایچ یوزدن، داخلا، سراً.

یاطنی ‹ ص. عر. ژ: یاطنیه. ۱. ایچ، داخلی: حواس یاطنیه. ۲. سرو حقیقته منسوب ومتعلق، ظاهری مقابلی: آیت كریمه‌نك معنای یاطنیسی؛ حقایق یاطنیه‌یه واقف. || یاطنیه = مذاهب باطله وضاله‌دن بریدر. صفات الهیه‌یی تشكیك ایدرلر. كویا آیات كریمه‌نك معانی ظاهره‌سنی كندی زعملرنجه اخذ ایدوب معانی ظاهره‌سنی ترك ایتدكلری ایچون بو نام ایله یاد اولنورلر.

یاطی ‹ س. ا: بانی.

یاعِث ‹ ص. عر. ژ: باعثه. ‹ «بعث» دن سف. › سبب، موجب: عشرت یاعث موتی ولدی، موتنه یاعث اولدی.

یاغ ‹ س. ‹ اصلی: یاغمو › ۱. یاغلایه‌جق شی، بند، قید، ربط. رابطه: دیز یاغی، اكین یاغی. صاج یاغی. ۲. صاران شی. صارغی، لفافه. وثاق: كوز یاغی. بوین یاغی، یاره یاغی. ۳. بوچه. اوجلری یاغلانمق شرطیله بر شیئی قاپلایوب صاران شی: یاتاق یاغی. ٤. یاغلانمش شی، دمت، دسته: اوت، اكین یاغی. ٥. مناسبت، علاقه، رابطه. || او. كوز یاغی = قاپنامش اخلامور. || دیز یاغی چوزلمك، گوشه. مك = چوق قورقمق. || كوز یاغی = غفلت.

یاغ ‹ س. فا. باغچه، روضه، بوستان، فردوس: باغ بهشت = جنت. روضهٔ رضوان.

یاغ ‹ س. ‹ آنف البیان لغت فارسیه‌یه‌دن. ویا بو اصل ایلوب فارسیسی بوندن مأخوذدر. › ۱. اوزوم آغاجلرینی حاوی محل: باغه كیرمك، باغ بكمیسی. ۲. اوزوم آغاجی، كروم: باغ دیكمك. باغه عارض اولان علت. || باغ بوزومی = باغ اوزومله‌رینك طوپلانمسی و بونك موسمی.

یاغان ‹ س. ۱. حده ایرمه‌دن دوشن یاوری، دوشوك، جنین ساقط. مر. ۲. اولو طوغان قوزینك دریسی.

یاغیچه. || مملكت یاغیچه‌سی = اهالینك تفرجنه مخصوص بلدیه‌یه عائد مزین ومفرح عمومی باغچه.

باغبان ‹ س. فا. باغچوان، باغچه بكمیسی.

باغجی ‹ س. بر باغه یاقان وباغ ایدوب اوزوم یتیشدیرمكله مشغول اولان آدم، باغه یاقق صنعتی بیلن آدم: باغجی معاشی: فلان ابی باغجیدر.

باغچلیق ‹ س. باغه یاقمق ایشی و صنعتی: باغچلیق ایدیور: باغچلیق نازك بر صنعتدر.

باغچوان ‹ س. باغچه‌یه یاقان، بر باغچه اداره ایدن، باغچه‌یه یاقق صنعتی بیلن آدم: قوناغك باغچوانی: فلان آدم ابی باغچواندر.

باغچوانلق ‹ س. باغچوان ایشی و صنعتی، باغچه‌یه یاقق و چیچك، آغاج وسبزه یتیشدیرمك علمی: بزده باغچوانلق ایدیور: باغچوانلقده مهارتی واردر.

باغچه ‹ س. فا. ‹ «بغچه» یازمامالی › كوچك باغ، كوچك روضه وبوستان. ‹ بو معنا ایله تركجه‌ده قوللانلیوب فارسی باغ یرینه مستعملدر. › = تر. چیچك واشجار مثمره وغیر مثمره‌لی و سبزه وساژه‌لی حاوی واكثریا اوه متصل محل، روضه، باغ، فردوس، بوستان: چیچك باغچه‌سی، سبزه باغچه‌سی. || حیوانات باغچه‌سی = موزه قبیلندن اولهرق حیوانات مختلفه دن برر ایكیشر نمونه‌لی حاوی محفوظ محل. || نباتات باغچه‌سی = نمونه اولمق اوزره نباتات مختلفه‌لی حاوی

باغدالامَق ‹ فل. كوریشده خصمك باجاغنی كندی باجاغیله مضاروب بیقمق.

باغدامَق ‹ فل. بربرینه كیره‌رك باغلامق، تعقید و تلفیف ایتمك.

باغر ‹ س. ۱. قره‌جكر. ۲. هر شیئك ایچی ویا اوكی: طاغك، بایك باغری. || باغری آجیق = پریشان حال. || باغره یاصمق = قوجاقلامق. || باغری قره، باغری یانیق = كدرلیده، محزون ومكدر.

باغر ‹ مه. ‹ وزبانزدی: بار › باغرمغی تصویر وتأكید ایچون مكرر قوللانیلیر: باغر باغر باغرمق.

باغرتلاق ‹ س. بر نوع یاپان اوردكی، قطا، صو چوللغی.

باغرتمَق ‹ فل. باغرمغه مجبور ایتمك، تضییق واغضاب ایدمك باغرمسنی موجب اولمق.

باغرچَق ‹ س. یوك آرابه‌سنك چنال یری.

باغرداق ‹ س. ‹ اصلی: باغلداق › ۱. بشیكده‌كی چوجغك باغری اوزرینه قوندیغی باغلا. یان قماشدن اكلی باغ. ۲. عادت كورمش قادینلرك طوتدقلری یز.

باغردان ‹ ص. باغرتمنی موجب اولان: دوه باغردان = یك دیك وچاموررلی یوقیش. ‹ طاشاق اولورسه نعل دوكن دینلیر. ›

باغرساق ‹ س. ‹ یاخود باغرصاق › قارنك ایچندهكی طار واوزون و طولاشیقلی ایچی یوش عضو، معاء، روده. || باغرصاق قازندیسی = اختیار چوجغی، تكنه قازندیسی || ادیب باغرساغی = اك آشاغیدهكی قالین باغرساق.

باغرش ‹ باغرتمق. با: باغریش، باغریشمق.

باغرمَق ‹ فل. باغردن، ایچریدن سس چیقارمق، هایقر. مق، صیحه، نعره اورمق، (حیوان) اوگرمك، بوگرمك. || باغروب چاغرمق = پایغره و كورلدی ایتمك. || یوزه باغر. مق = باغره‌رق سرد معامله ایله اورگوتمك.

باغرمه ‹ س. باغرمق فعلی، صیحه، نعره، بوگرمه. اوگرمه: سرخوشلرك، اوگوزك باغرمه‌سی.

باغریش ‹ س. باغرمق فعلی و طرزی، نعره. صیحه: بو باغریش نه در.

باغرپشمق { فث. براکمده وبر آغزدن باغرمق، یاپغره و شیون قوپارمق: قادینلر باغرپشمقه باشلادیلر.

باغستان { س. فا. باغچه‌لك وباغلق یر.

باغشش { س. باغشلایان شیء، بخشش، هبه، عطیه. (فا. بخشش ایله مناسبتی درکار اولوب، لکن خائفیسی خائفیسندن مأخوذ اولدیغنی کدیرمه‌مدك.)

باغشلاتمق { فث. ۱. بخشش و عطیه ویردیرمك. ۲. عفو وصفح ایتدیرمك.

باغشلامق { فث. ۱. قارشیلقسز ویرمك، عطیه و احسان ایلمك، بخش ایتمك: کندیسنه بر یفتلك باغشلادی. ۲. آله‌جغندن واز کچمك، صرف نظر وترك ایتمك: بر چوق آله‌جغم واردی لکن باغشلادم. ۳. مجازاة وانتقام ایستمکدن کچوب عفو وصفح ایتمك: قباحتی باغشلادی. ٤. (جناب حق) آلامق، یاشاتمق: نه کوزل چوجق الله باغشلاسین. آنا سنه با اسنه باغشلاسین.

باغشلامه س. و:

باغشلایش { س. ۱. باغشلامق فعلی، بخش، انعام، احسان. ۲. عفو، صفح، مغفرت.

باغشلاییجی { ص. ۱. باغشلایان، احسان و انعام ایدن. ۲. عفو ایدن، مغفرت صاحبی، غفور، رحیم.

باغلاتمق { فث. ربط وبند ایتدیرمك: دنکلری باغلاتدیکنزمی؟

باغلامق { فث. (اصلی: باغمق) ۱. ایپ واوکا مشابه شیئلری طولاشدیروب ربط ایتمك، دوکوم یاپمق: ایپی باغلامق: ایپی چیوی یه باغلامق. ۲. ایپ واوکا مشابه بر شیئله بر شیئی دیکریسه ویا بر قاچ شیئی برآکده ربط وبند ایتمك: دمت باغلامق؛ آغاجی هرکه باغلامق؛ حیوانی قازیغه باغلا. مق؛ برینك اللرینی، آیاقلرینی باغلامق. ۳. صارمق، صارغی کچیرمك: باشنی، کوزینی، یارمبی باغلامق: باشه مندیل باغلامق. ٤. طاقمق، آصمق، قوشاتمق، قوشاتمق: بله قلیچ باغلامق. ٥. قپامق، سد وبند ایتمك: قپویی، صویك مجراسنی باغلامق. ٦. حاصل وپیدا ایتمك، ایدتمك: اکین دانه، تخم باغلادی؛ سوت قایماق باغلادی؛ صولر بوز باغلامش؛ یاره جراحت باغلا. دی. ۷. قاوشدیرمق: اللرینی باغلایوب دیوان طورمق. ۸. تخصیص وتعیین ایتمك: برینه معاش، آیلق تعیینات باغلامق. ۹. یاپمق، تشکیل ایتمك: صف باغلامق. ۱۰. طوپلایوب بوغچه ودنك ایتمك: اشیانی باغلامش: یناقلری باغلامشلردی. ۱۱. یرانغه وزنجیره اورمق: مجرمینی باغلامق اصولی ابطال اولندی. || باش باغلامق = بریره منسوب و مربوط اولمق، انتساب ایتمك. || باشنی باغلامق = ۱. بر ایشله مقید ایتمك، آواره‌لکدن قور. تارمق. ۲. اولندیرمك. || بل باغلامق = عزم و حصر همت ایتمك: خدمتکزه بل باغلادم. || پنبوق ایپلیکیله باغلامق = موقت برتدبیر وچاره بولمق. || صاغلام قازیغه باغلامق = صاغلاملا. شدیرمق. || طاتلی یرنده باغلا. مق = حسن نتیجه ویرمك. || کوز باغلامق = سحر وبوکو ایتمك. || کوکل باغلامق = علاقه وتعشق ایتمك. || یلکن باغلامق = (کمی) عزیمته حاضر. لانمق.

باغلامه { س. ۱. باغلامق فعلی. با: باغلامق. ۲. بو. زوق و طنبوره نوعندن تللی چالغی.

باغلان { یاخود بقلاك. س. آنغیت کبی قنادلری قیرمزی برنوع قاز.

باغلانمق { فع. ربط وبند وقید اولنمق. با: باغلامق. = فل. ۱. طوتمق، آیریلمامق. مق: بو ایشه باغلاندق. ۲. مجبور ومربوط اولمق، تعهد آلتنه کیرمك. || بصیرتی باغلاندی = غافل طاوراندی.

باغلداق { س. با: باغرداق.

باغلی { یا باغلو. ص. ۱. ربط و قید وبند اولنمش، مربوط، مقید: هرکه باغلی آغاج: قازیغه باغلی آت. ۲. سد وبند اولنمش، مسدود: باغلی قپو، کچید. ۳. منسوط، معلق، متوقف: بونك آکلاشلمسی لغتلریك یرلنمسنه باغلیدر. ٤. معامله‌ء زوجیه‌یه غیرمقتدر || الی آیاغی باغلی =

ایسته‌دیکنی یاپه‌میان. || باشی باغلی = نشاتلی، نکاحلی. || بصیرتی باغلی = غافل. || دیلی باغلی = دیلسز، ابکم. || کوزی باغلی = امی، بیخبر.

باغمق { فث. ۱. نقد باغلامق. ۲. اپاتمق کبی اوکو وسحر ایتمك، افسونلامك: کوز باغمق.

باغه { س. ۱. قورباغه وقاپلومباغه انواعندن حیوانات مختلفه‌نك اسم عمومیسیدر: قاپلوباغه (قاپلومباغه)، قورباغه. طاش باغه (طوسباغه)، اوتلوباغه، یشیل باغه وسائره. ۲. قاپلومبا. غه جنسندن بعض دکیز حیوانلرینك قبوغی که صدف کبی، لکن سیاهمسی ردها یومشاق اولور. = ص. بوباغه دن معمول: باغه طراق. محفظه وسائره.

باغی {س. آرباغ، بوغو، افسون.

باغی { ص. ع. ژ: باغیه. («بغی». دن صف) عاصی، سرکش. طریق حقدن عدول ایدن: فئهٔ باغیه.

باغیانه { ص. بغی وسرکشلکله ایدیلن: حرکت باغیانه. = ح. بغی وسرکشلکله: باغیانه حرکت ایدیور.

باغیلق { س. بغی، حقدن عدول، سرکشلك.

باقا {س. با: باغه.

باقاناق { یا بقاناق. س. قیون و کچی وصیغیر کبی حیوانك چتال طیرناغی.

باقدیرمق { فث. ۱. باقمغه سوق واجبار ویا مساعده ایتمك: حرم طرفنه آچلدیغیچون اونجره‌دن باقدیرمازلر. ۲. خدمت ایتدیرمك، ایی اداره ایتدیرمك: بوآته ایی باقدیرملی. ۳. طبیبه کوسترمك: سز کندیکزه باقدیرك.

باقر { یاخو باقیر س. ۱. قیرمزی یه مائل معروف معدن که اوانیء مختلفه اعمالنه وقلای وسائر ه ایله بالترکیب پرنج وطونج کبی معادن مرکبه تشکیله کیرر. نحاس، مس. ۲. باقردن اوانی، مطبخ طاقمی: باقرلری قلایمی یه ویرمك. باقر طاقمی. ۳. باقر پاسی، ژنکار: بوصحنلر باقر اولمش؛ بویمك باقر چالمش. = ص. باقردن معمول: باقر لکن. باقر آچقه = سکهٔ نحاسیه، فلس احمر: باقر قاپلامه. || باقر پاسی = باقره اکشی برشیء طوقدقده حاصل اولان یشیل پاسکه اصطلاح کیمیاده کبریتیت نحاس و بین العوام کوز طاشی دینلوب، سم قاتلدر. || باقر چالمق = ژنکار حاصل ایدوب سم اورمق. || باقرطاشی = مالاکیت. || باقر طوزی = زاج قبریس.

باقراج { س. باقردن قوللی قاب: قوبو، کوب، سوت باقراجی.

باقرجی { س. باقردن قالبلر یاپان صنعتکر. صفار.

باقش { باقشمق. با: باقیش، باقیشمق.

باقلا { س. اینه بومعتاده اولان عر. «باقلاء» دن. سبزه دینمك اولان «بقله» دن ظن اولنمسی خطادر.) معروف سبزه که ارکن یتیشوب فاصولیه یه مشابه ایری دانه‌لری اولور، وتازه ایکن قبوغیله برابر، قورو سنك ده دانه‌لری ینیروحیوانات ایچون پك مفیدیر، فول: ساقز باقلاسی = الك ایی جنسی؛ انکلیز باقلاسی = پك اوزون. || آجی باقلا، یهودی باقلاسی = قبط فولی. || هند باقلاسی = انفیه یه قودقلری کوزل قوقولی برتخم که هندن کلیر. || باقلایی ایصلاتمق = سکوت ایتمك، کتوم اولمق: آغزنده باقلا ایصلاتماز = بوش بوغازدر. || باقلایی چیقارمق = هر شیئی سریلمك. || باقلا چیچکی = آجیچ یشیل. || باقلا دوکمك = فاله باقمق. || باقلاقیری = آتك باقلارنکنی آکدیرر قیر طوکی.

باقلاوه {س. با: باقلوا.

باقلداق { س. خرمنده قیوقدن چیقان چوروك دانه: بورچاق باغداغی.

باقلمق { فع. ۱. نظر ومشاهده اولنمق: بورادن دکیزه باقیلیر. ۲. نظر اعتباره آلنمق، دقت اولنمق: احباب بیننده اویله مراسمه باقلماز؛ برباقیمله باقیلیرسه و (ساده‌جه) باقیلیرسه بودها ایدر. ۳. خدمت اولنمق، ادا. سنه سعی واهتمام اولنمق: بو حیوانه ایی باقیلمیور؛ بو چوجقلره باقیلمق اقتضا ایدر. || یوزینه باقلماز، یوزینه باقیلیرشیء دکلدر = پك چرکیندر.

باقلوا { س. ۱. خوردن جوز. بادم ویا فاپقله پاپیلان معروف طاتلی : یانیه، شام باقلواسی. ۲. باقلوا دیمیلری شکلی، معین شکلی. = ص. باقلوا شکلنده، معین شکلنده پارچه‌لره منقسم.

باقمق { مص : باقار، فد. ۱. کورمك اوزره کوزلرینی عطف وتوجیه ایتمك. نظر، نگاه ایتمك: نره‌یه باقورسك ؟ شوکا باق: باقدیمکه کورمیم. ۲. اعتبار ایتمك، نظر اعتباره آلمق : سز بزم قصورمزه باقمایك. ۳. تابع اولمق. تتبع ایتمك، اویمق : اوردك قازه باقه‌رق چاتلار : ایراد صاحبلرینه باقه‌رق مصارف قیوسنی اوقدر آچمایك. ٤. دقت واعتنا ایتمك، کوزلری آچمق : بامك بولده برشیء چیقماسون. ٥. مطالعه وتدقیق ایتمك : درسه باقیور. ٦. خدمتنی کور. مك : بوحیوانه کیم باقیور: ابی باقه‌لر کوزل برآت اولور. ۷. اعاشه وانفاق ایتمك، بسلمك، کیندیرمك : چوالق چوحقله ابی باقیور؛ قاریسنه باقمقدن عاجزدر. ۸. تداوی ایتمك : بو خسته‌یه کیم باقیور؟ هروقت باقان طبیب کیمدر ؟ ۹. دنه‌مك، معاینه ایتمك : باقه‌دن آلنماز؛ برایکی کون بنده طورسون باقه‌یرده ایشمه کلیرسه آلیرم: بنکه باقمق ۱۰. آرامق، طوتمق وبا آلمق اوزره تحری ومعاینه ایتمك : اوه باقمه کیدیلر: قیزه باقیورلر. ۱۱. (خسته‌یی) زیارت ایتمك : خسته‌یه باقمق شرطدر: خسته یاتیوردهکیدوب باقمه وقت بوله‌مدم. ۱۲. منوط ومتوقف ومعلق اولمق : بویله ایشلر طبیعته باقار: آرتق او. رایی درایته باقار. || آغزه باقمق = برینك سوزینه اهمیت ویروب تابع اولمق. || اکری باقمق = کین وغرضنی اظهار ایتمك. || ایشنه باقمق = کندی ایشیله مشغول اولوب بشقه شیئه قاریشمامق. || ابی باقمق = دقت ایتمك. || درت یانه باقمق = کمال احتیاطله حرکت ایتمك. || فاله باقمق = فال آچمق. || باقه‌قالمق = شاشقین شاشقین باقمق، تحیر. || یان باقمق، یان یان باقمق = کینله، نظر خصومتله باقمق. || یوزه باقمق = التفات ایتمك : یوز. مه باقمدی = التفات ایتمدی. || یوز یوزه باقمق = اوتانه‌جق بر ماجرا اولمامق.

باقمق { فعل. ۱. کندی اوستنه قبنوب طوربوردی. ۲. شاشیر. مق، شاشمه قالمق : باقنوب طورما.

باقی { ص. عر. ة : باقیه. [« بقاء » دن سف.] ۱. دائمی، سرمدی، فنا بولماز : دنیا فانی آخرت باقیدر. ۲. قالان، آرتان. [هرنه قدر قالمق مفهومنی متضمن ایسه‌ده، یه قالمق فعلیله قوللانیلیر :] حسابدن باقی قالان مقدار: ازمنهٔ قدیمه‌دن آثار باقیه‌سی. = س. قالان مقدار ویا مبلغ، آلت طرف، مابعد : باقی معلوم اولمدی. = ح. آرتق، بوندن بشقه، آخر : باقی دعا.

باقیجی { ص. باقان، خدمت ایدن، برایشه تقید ایدن. = س. فاله باقان آدم، فالجی، رمال.

باقیچیلق { س. فالجیلق، رمالق.

باقیش { س. باقمق فعلی وطرزی: بونصل باقیش.

باقیشلی { ص. بردرلو باقیشی او. لان : آهو باقیشلی.

باقیشمق { فش. بربرینه باقمق.

باقیم { س. ۱. باقه، باقیش، نظر. ۲. مطالعه، تأمل. ۳. پرو. رش، تیمار. ٤. وجه، جهت، صورت : برباقیمه = من جهة.

باقیملی { ص. ابی باقلمش، سمیز (حیوان).

باك { س. فا. قورقو، خوف، بیم، احتراز. لـ. || بی باك = قورقیان، احتراز ایتمین، امین، سالم.

باکره { یاباکر. سف. عر. قز اولان قیز. [لغت مولده اولوب، فصیحی بانك کسریله « بکر » در.]

باکوره { سف. عر. موسمندن اول یتیشن میوه، ترفنده.

باکی { ص. عر. [« بکاء » دن سف.] آغلایان، کریان. ز.

بال { س. ۱. آریسك یاپدیغی معروف طاتلی ماده، عسل، انگبین، شهد : آری بالی. سوزلمش بال: کوچ بالی = سوزلمه‌مشی. ۲. آغاجلرك قندی وبشلرك قویولمش عصاره‌سی. = ص. طاتلی، لذیذ. || بال پتکی = قرصه، عساله. || بال قباغی = قیشین یتیر برجنس ایری وقویو صاری قباق. || بال قوشی = برجنس قوش. || بال مومی = بال ارید لدکده آیریلان ماده که موم یاپمقده وسائر ایشلرده قوللانیلیر، شمع. || بال مومی قوشی = برجنس قوش. || پنبوق بالی = بیاض بال. || دلی بال = بیان آریسنك یاپدیغی بال. || سیاه بال = قامش صوبی. || کنکیك بالی، کهربا بالی = بلوری وبراق جنسی. || میان بالی = بویان. || اوجنی بولده یاغه باله ویرمه ایشك ایچندن چیقه‌بیلیر. سه‌ك جیق.

بال { سف. عر. کوکل، قلب، خاطر: خلوص بال = خلوص قلب؛ حضور بال = راحت، جمعیت خاطر؛ فارغ البال، اندیشه‌سز. || مافی البال = قلبده مضمر اولان نیت، مافی الضمیر.

بال { س. فا. ۱. قناد، جناح: پروبال = کنا؛ شکسته بال = قنادی قیریق؛ بال کشا = قنادینی آچمش، اوچان. ۲. قول، بازو. || بال ویال = قول وکردن، قد وقامت.

بالا { س. یاوری، یجه، چوجق. مر.

بالا { ص. فا. یوکسك یوقاری، زیر وپست مقابلی، عالی، رفیع : قد بالا = یوکسك بوی. || بالا پرواز = کندینی اولدیغندن یوقاری طوتوب تفاخر ایدن || رتبهٔ بالا = رتبهٔ اولی صنف اولی ایله وزارت یتنده برتبهٔ رفیعه : رتبهٔ بالا رجالندن. = س. قد. قامت بوی. || دو. بالا = ایکی قات.

بالاآخره { ح. عر. صوکره، بعده، نهایت، عاقبت: بالاآخره نادم اولهجق.

بالابان { یاخود بلبان. س. [بلغارجه‌دن مأخوذ اولوب لسان مذکوره آیی به دیرلر] ۱. کزدیریلوب اوپنا. دیلان آیی : نه طوپلاندیکنز، بالابانمی اوپنیور ؟ ۲. ایری جثه‌لی انسان ویا حیوان : بالا. بان آدم، طوغان. ۳. بیوك طاول طوقاغی.

بالابانلا شمق { فل. و :

بالابانلانمق { فل. ۱. ایریلشمك شیشمك. ایری وشیشمان اولمق. ۲. لقردی یی آغزه چیکنیوب سرخوش کبی سویلمك.

بالاتر { ص. فا. دها ویابك یوکسك ورفیع، اعلا.

بالاتفاق { ح. عر. [ب = حرف جر. ال = حرف تعریف. اتفاق = اویشمق] اویشه‌رق، اتفاق واتحاد برله، متفقاً، متحداً : یلنرنده بالاتفاق بوایشه قرار ویرمشلر.

بالادار { س. ایچه تخته، پداوره.

بالاشتراك { ح. عر. [ب = حرف جر. ال = حرف تعریف. اشتراك = اورتاقلق] اورتاقله، اورتاقلاشه، اورتاقلق ایدمه‌رك، براشه‌رك: اصناف یلنرنده بالاشتراك بر فابریقه آچدیلر.

بالالتزام { ح. عر. [ب = حرف جر. ال = حرف تعریف. التزام = ایش ایدنمه] ایش ایدینه‌رك، صورت مخصوصه‌ده، قصد ونیتله : بالتزام بو ایشی بوقدر اوزاتدی.

بالبداهه { ح. عر. [ب = حرف جر. ال = حرف تعریف. بداهت = دوشونمه‌دن ویردن بره یاپمق] دوشونمکسزین، درحال، آنیده، بداهةً، ارتجالاً : بالبداهه شو قطعه‌یی سویلدی.

بالتمام { ح. عر. [ب = حرف جر. ال = حرف تعریف. تمام = بتون] تمامیله، تکمیل، بتون : مطلوبنی بالتمام آلدی.

بالجمله { ح. عر. [ب = حرف جر. ال = حرف تعریف. جمله = هب] هب، بتون : بالجمله اسباب سفریه‌یی تدارك ایتدیلر.

بالچاق { یاخود بارچاق. س. قلیچ قبضه‌سنك سپری.

بالچیق { یا بالچق. س. ۱. یاپیشقان وآیاغی طوتار چامور، اوزلی طوپراق، چوملکمجی و لوله‌جی چاموری، صلصال. ۲. علی الاطلاق چامور. || بالچیق خرما [ص. کبی = زنبیل ایچنده باصلمش طوپ خرما.

بالخیر { ح. عر. اب = حرف جر. ال = حرف تعریف. خیر = ایبلك] ایبلکله، ایبلکه، خیر. لیسیله : الله موفق بالخیر ایلیه.

بالداق { س. قلج قولاغك حلقه. سي.

بالدران { ياخود بالدران. س. آغو اوتى، شوكران. طمما. || صو بالدرانى = رزنه. || كوچك بالدران = تفت [نبات].

بالدرغان { س. حلتيت، انكدان [فر. Assa fœtida].

بالدَّفعات { ح. عر. [ب = حرف جر. ال = حرف تعريف. دفعات = كرملر] دفعاتله، مكرراً.

بالدير { س. ١. ساقك بوتى، قبا آياغك بيلكى حكمنده اولان اوينانق يرى آرەسنده‌كى عضو: بالدير سيكيرى = وتر عرقوب: بالدير كيكلرى = عضو مذكورى تركيب ايدن ايكى كيك. عظمين ساق، دودوك قلمى ايله اينجيك. || بالديرى چيلاق = اسافلدن آدم، آيق طاقمى، اوباش. || قايش بالديرلى = چيوك. || بالديرى قره = شعر الفول، كربزه، پرسيا وشان [نبات].

بالديراق { س. طون و شلوار پاچه‌سى، بالديره كلن يرى.

بالديران { بالديرغان. بك: بالدران، بالدرغان.

بالدِيز { س. زوجه‌نك همشيره‌سى.

بالذّات { ح. عر. [ب = حرف جر. ال = حرف تعريف. ذات = اوز] كنديسى، وكيل تعيين وارسال ايتميه‌رك: بالذات قالقوب زيارتمه كلدى: محكمه‌يه بالذات كيتدى.

بالش { س. فا. يوز ياصديغى. ن. و لـ.

بالصره { س. ١. پاپراقلرك اوزرنده حاصل اولان برنوع قدرت حلوانسى كه اشجارك بر مرض مخصوصدن تولد ايدر. ٢. ح. عر. [ب = حرف جر. ال = حرف تعريف. ضرورة = مجبوريت] ايستر ايستمز، بالمجبوريه، ناچار.

بالضَّروره { ح. عر. [ب = حرف جر. ال = حرف تعريف. طبع = طبيعت] طبيعتيله. ذات مصلحت اقتضاسنجه. چوجق ابى يسلنمزسه بالطبع ضعيف قالير.

بالطَّبع { ح. عر. [ب = حرف جر. ال = حرف تعريف. طبع = طبيعت] طبيعتيله. ذات مصلحت اقتضاسنجه. چوجق ابى يسلنمزسه بالطبع ضعيف قالير.

بالطه { س. ١. اودون و ساڑه كسمك مخصوص صابلى آلت قطع، فاس، تبر. [بيوكنه ناچاق ديرلر.] ٢. بالطه‌يه مشابه سلاح، تبر. || آشجى بالطه‌سى = اتكسمك مخصوص اكملى و قيصه صابلى بالطه. || اكر بالطه‌سى = اكره طاقيلان قيصه صابلى سلاح، تبرزين. || بالطه باش. بك: باش. || بالطه آصمق = مسلط اولمق. || بالطه صاپى = معاون، ياردماى: بربالطه‌يه صاپ اولمق = برايشه يارامق. || بالطه‌يى طاشه اورمق = بيليه‌رك برآدمك يوزينه قارشى كنديسنه طوقنه‌جق سوزسويلمك. || بالطه كورمه. مش، بالطه كيرمه‌مش = هيچ كسله. مش، بوداغلمامش، حال طبيعيسنده (اورمان): وحش. ال طوقنلمامش (ايش). || بالطه ايله يونلمش = قبا، ناتراشيده (آدم). || حجامت بالطه‌سى = حجامت ايتمك مخصوص كوچك آلت جارحه. || مرهانغوز بالطه‌سى = تخته كسمكه مخصوص كوچك بالطه شكلنده آلت.

بالطه‌جى { س. ١. سراى خدمه‌سنك برصنف مخصوصى. ٢. بالطه ايله كيدن حريق مأمورلرى.

بالطه لامَق { فد. ١. بالطه ايله كسمك: بو اورمانى هيچ بالطه لامامشلر؛ بوآغاجى بالطه لاملى. ٢. بيقمق، دوبرمك، خراب ايتمك: اسكى اوى بالطه لادىلر. ٣. قيروب كچيرمك، برباد ايتمك. ٤. حجامت ايتمك.

بالطه‌لق { س. اهالينك محروقات احتياجاتيچون اودون كسمه‌لرينه تخصيص اولنمش و رسمدن مستثنا كوبك اورمان وقورياق.

بالطه‌لى { ص. يولدن موانعى كسوب دفع ايتمك ايچون بالطه‌يى حامل (عسكر).

بالغ { ص. عر. ث: بالغه. [«بلوغ» دن سف.] ١. ايرلشمش، واصل: سنى يتمشه بالغ اولدى. ٢. سن رشد وبلوغه واصل اولان: ابكى اوغلندن برى بالغ وديكرى صبيدر؛ جاريهٔ بالغه. ٣. واران، بر مقدارى بولان (مبلغ): معاشى اوچ بيك غروشه بالغ اولدى. ٤. نهايت مرتبه‌يى بولان، فائق، كامل: حكمت بالغه، قدرت بالغه. ٥. ر. يكون، مجموع. || بالغاً مابلغ = مع زيادة، فراخ فراخ.

بالغم { س. با: بلغم.

بالفعل { ح. عر. [ب = حرف جر. ال = حرف تعريف. فعل = ايش] فعلاً، حقيقةً، قوه‌ده و يا اعتبارى اولميه‌رق: بالفعل خدمت عسكريه‌ده بولنانلر.

بالق { بالقجيل وساڑه. بك: بالق وساڑه.

بالقان { س. صارب ومسلسل ويا اورمانله مستور طاغ، سلسلهٔ جبال. = سخ. روم ايلى قطعه‌سنى غربدن شرقه شق ايدن سلسلهٔ جبال كه بوكا اضافتله قطعهٔ مذكوره‌يه بالقان شبه جزيره‌سى دينور.

بالقانلق { ص. بالقانلرى حاوى، طاغلق: بالقانلق بر يردر.

بالقون { س. [فر. Balcon] اوستى آچيق وكنكينجه شهنشين.

بالكُلّيه { ح. عر. [ب = حرف جر. ال = حرف تعريف. كليت = عموميت. بتونلك] بتون بتونه، كلياً.

باللاندِيرمَق { فد. ١. بال كبى طاتلى ايتمك. ٢. قويولاشديروب زوجت پيدا ايتديرمك. ٣. مج. چوق مدح وكوزل توصيف ايدوب ايمرندرمك: تعريف ايدركن او قدر باللانديردى كه آغزمزك صويني آقيتدى.

بالامَق { فط. ١. بال كبى طاتلى اولمق، طاتيلاشمق. ٢. (ميوه‌نك) عصاره‌سى چيقوب طوكمك، زوجت پيدا ايتمك، جيويقلاشمق.

بالله { ح. عر. [ب = حرف جر. الله = لفظهٔ جلال] حق تعالى حقيچون: بالله العظيم، بالله الكريم.

بالليّ { ص. بال ايله يابلش، بال سورلمش، معسل.

بالماء { ح. عر. [ب = حرف جر. ال = حرف تعريف. ماء = صو] كيم. صويى ويا مولد المائى حاوى تركيبات كيميويه. اصطلاح. حاتنه كيره‌رك يونانى Hydro تعبيرينى ترجمه ايدر: بالماء حامض حديد كيانوس [Acide ferrocyanhydrique].

بالمُشاهَده { ح. عر. [ب = حرف جر. ال = حرف تعريف. مشاهده = كورمه] كوره‌رك، معاينه ايده‌رك، رأى العين كورمكله.

بالمُناسَبه { ح. عر. [ب = حرف جر. ال = حرف تعريف. مناسبت = م] بر مناسبتله، بر تقريبله.

بالمُواجَهه { ح. عر. [ب = حرف جر. ال = حرف تعريف. مواجهه = يوزلشمه، يوزلشديرمه] يوزلشه‌رك، يوز لشديره‌رك، روبرو.

بالنَه { س. [فر. Baleine] ١. قادير غه باليغى كه باليق دينمكله برابر ممالى حيواناتدندر، قيطاس. ٢. بو حيوانك ساز كبى اوزون كيكلرى كه فيل ديشى كبى مواد مختلفه اعمالنه يارار. ٣. بونك ايچنه و ياصى پرواز لرى كه قادين اتوانيك كوكسنى دوز طوتديرمق ايچون ايچنه ديكيلير وقورسه‌يه قونور.

بالو { س. [يونا. Balo] ١. آلا. فرانفه رقص: بالو اوينامق. ٢. رقص ايتمك اوزره اولنان عمومى ويا خصوصى اجتماع، وبونك ايچون اولنان دعوت وجميت: بو اقشام فلان يرده بالو واردر؛ بالويه كيتمك؛ بالو ويرمك = بالو جميتى تشكيل ايدوب دعوت ايتمك: ماسكه‌لى بالو = مدعوينك يوزلرى نقابلى كيتمكه مجبور اولدقلرى قپالى رقص؛ آچيق بالو = نقابسز كيديلنى.

بالواسِطه { ح. عر. [ب = حرف جر. ال = حرف تعريف. واسطه = آرايه كيرن] برينى آرايه قويه‌رق، برينك توسطيله، طوغريدن طوغرى يه اوليه‌رق: بالواسطه كنديسنه مراجعت ايتدم.

بالون { س. [فر. Ballon] ١. هوادن خفيف بر غاز قونيله هواده يوقارى يه قالقان مخترعه كه مذكور غازى حاوى بيوك وخفيف بر محفظه ايله اوكا مربوط آدملرك اوتورمسنه مخصوص صندال كبى بر سيتدن مركبدر، سفينة الهواء. ٢. چوجق اويونجاغى قبيلندن غازله مملو هواده طورور لاستيقدن طوب.

بالونجى { س. بالون قوللانان، بالونله هوايه قالقان آدم.

بالونجيلق { س. بالون اعمال و استعمال ايدنك

صنعتی: بالونله هوایه قالقمق فنی.

بالیق { یانمود بالق. س. دکیز و کول ونهرلرده هوایرینه صو ایله تعیش ایدن حیوانات مختلفه‌نك اسم عمومیسیدر، سمك. ماهی: دکیز بالیغی، طاتلی صو بالیغی. بالیق جلسندن اولیوب مهلی اولدقلری حالده صویك ایچنده یاشایان بعض حیواناته دخی اطلاق اولنور، قادرغه بالیغی کبی. || آت بالیغی = صوآیغیری. || آطه بالیغی = قادیرغه بالیغی. || آی بالیغی = فرانسزجه ده Poisson دیلن برجنس حیوان بحری. || آق آلا بالیق = برنوع بالیق. || بالیق آوی = صید ماهی: بالیق آو جیسی = بالیقجی. بالیق اتلی = تارین اولدیغی حالده اعصاسی اتله مستور واتی صیقی (خوخس). || بالیق اوتی = باهیزهره دیمان بر جنس نبات: بالیقلری صید ایتمکه مخصوص برترکیب. || بالیق صیرتی = اورته‌سی یوکسکجه محدب یول. || بالیق نفسی = اسپرمچت. || بالیق یاغی = مورینه بالیغندن چیقان وسمیرمك ایچون ایچیلن یاغ.

بالیقجی { س. بالیق طوتان و صاتان آدم، بالیق آوجیسی. صیاد.

بالیقجیل { س. طورنه انواعندن بالیقله بسلنیر برنوع قوش، بوتیمار. ابوالحزین، سیطر.

بالیقجیلق { س. بالیقجی صنعتی، صید ماهی.

بالیقجین { س. بالیق یرلرجنس کوچك دکیز قوشی.

بالیقخانه { س. ۱. بالیق حفظنه مخصوص بیوك لیوار. ۲. صید ماهی امینلك اداره‌خانه‌سی.

بالیقلامق { فل. (سیکیر) بالیق کبی کریتوب صیچرامق.

بالیقلاوه { یا بالیقلاغه. س. دکیز یا ویا کولك بالیق یا. تاغی اولان جهتی. ساحلی.

بالیقمق { فل. بالیق یولی کبی پارلاتمق.

بالین { س. فا. یاصدیق. تر. اسکمله برینه قوللانیلیر یورارلاق یاصدیق.

بالیوز { س. غایت ایری چکیج.

بالیوز { س. یانمود.

بالیوس { س. [فر. Ballli] وقتیله آوروپا دوائك سفرا ویوك قوماندانلریله جنرال و امیرال کبی کبراسنه ویریلن اسمدر.

بالیه { س. ایتا. Bulla] یزه صا. ریلی صیقی یاغلانمش امتعهٔ تجاریه دلکی.

بالیه‌مزی { س. اموجدی اولان بر ایتالیانك اسمیله مسمادر. غلط فحش اولهرق «بالیمزه» یازیلیور. هرشیئی فرسی وعربی براسمله تسمیه‌لی مدار طوافت عد ایدن کهنه کتابك برق طرفندن «غسل نمیخورد» دیه ترجمه اولنمسیله مشهوردر. اسکی برجنس طوب.

بام { د. «م» ایله باشلایان بعض صفتلرك باشنه کلوب مبالغه بیان ایدر: بام یاشمشه = پرشیئه بکزه‌مز.

بام { س. فا. طلم. چاتی. ز. ولس.

بام تلی { س. فا. «بامه» دن مأخوذ خوذدرکه صفال دیمکدر] ۱. آت طوداغك آلتندهکی قیلار. ۲. سازلك الك قالین سس ویرن تلی. بام تلنمه یاصمق = حد تلندیرمك.

بامیه { س. عن اصل سودانلدن کلمه معروف سبزه‌مامسیه بامیه‌سی = قوریسی یاش برجنس کوچك دانه‌لیسی. هندیه‌سی = ایف قیاغی توعندن برنبات.

بان { سف. عر. صورقون سوکو. دی، صفصاف: بان آغاجی. || بان اوتی یاخود بانك اوتی = فرسیده «بنك». عربیده اولدن مأخوذ اولهرق نخ وفرانسزجه‌ده دخی Bitter دیلن بر نبات طبی که خلبی سرتمك ویرر.

بان { س. وقتیله اسقلاووندیه ویجا. رسستان جهتلرنده سنجاق بکلرینه وکوچك پرنسلرینه ویریلن عنوانلدر. الیوم اوجهتلرده بعض پرله (بابات) یعنی بابانك نامی ویریلیور.

بان { د. ف. «جی» معنسیله بعض اسملره الحاق ایدوب، اسملره مشتقه تشکیل ایدر: باغبان = باغجی. پاسبان = بکجی کبی.

بانبل { س. قره یازلی قرمزی اوچ یوجکی. زروج. بابل اوتی = سیکیل اوتی.

باندرول { س. [فر. Banderole] تحت الحصاره دولنان توتون وسائره باکتلرینه یاپیشدیریلان تامغالی کاغد.

باندره { یاخود باندیره. س. ایتا. Bandiera] اجنبی بایرا. غی، سنجاغی: فرانسز باندره‌لی برکمی. || براجنبی دولتنك باندیره‌سی آلتنه کیرمك = او دولتك تابعیتی قبول وتحت حمایه‌سنه دخول ایتمك.

باندە { یاخود باندو. س. ایتا. Banda] ایکجه‌ساز ویا عسکری موسیقه طاقمی: بر باندە موسیقه.

باندیرمق { فت. صولی شیئك ایچنده براقوب ایصلاق دەرق یومشاتمق.

باندیرمه { س. یکمز ایچنده باندیرلمش جوز صو. جوغی.

بانقر { مه. هونکور هونکور آغلامه‌سی وسس وکورلدی ایله اولان سائر افعالی تصویر ایچون مکرر قوللانیلیر: بانقر بانقر آغلادی.

بانقنوط { س. [ایتا. Banknote] بانقه قاعده‌سی. هر مملکتده ملی بانقه‌نك آنچه مقامنده تداول ایتمك اوزره چیقاردیغی مختلف مقدار وقیمتلی قطعهٔ نقدیه.

بانقه { س. [فر. Banque. ایتالیانجه. دن عد ایتمك خطادر. زیرا ایتالیانجه‌سی بانقو Banco در.] بیوك شرکت ویا ادارهٔ صرافیه: عثمانلی بانقه‌سی: بانقه معاملاتی.

بانك { س. فا. سس، صدا. آواز. ز. || بانك نماز = اذان.

بانکر { س. [فر. Banquier] بانقه صاحبی، بربانقه اداره ایدن بیوك صراف.

بانمق { فت. صولی شیئه باصدیروب یومشاتمق: اتمکی ات صوسنه بانمق.

بانو { س. فا. بیوك قادین، خاتون. ز. خانم.

بانه { با: بانیق.

بانده { یاخود باندو. س. ایتا. Banda] ایکجه‌ساز ویا عسکری موسیقه طاقمی: بر باندە موسیقه.

بانی { ص. عر. [«بناء» دن سف.] بناوتاسیس ایدن، مؤسس: جلی سلطان محمد خان حضرتلری بحق بانی ثانی دولتدر.

بانیق { یا بانیه ویا بانه س. ایتا. Bagno] ۱. حمام، صویه کیرمکه مخصوص طبیعی ویاصنعی محل، صیجاق، صوتوق، کو. کوردلی، جلیکلی بانیو: بانیویه کیرمك. ۲. حمامه کیرمه. استحمام: اطبا هرصباح بانیو ایتمکی توصیه‌ایدیورلر: کوکورد. کیك بانیوسی ایی کلیور. — تعمیم صورتیله صویك غیری حتده‌ده مستعملدر: قوم بانیوسی، کوتش بانیوسی. ۳. استحمامه مخصوص قاب: چنقودن بانیو، جوجق بانیوسی.

باؤباب { س. ا سودان السنه. سنلدن } آفریقای وسطیده یتیشیر برجنس آغاج. که کرهٔ ارض اشجار موجوده. سنك الك یوکسکدر.

باؤبابیه { صف. عر. نبا. فصیلهٔ باؤبابیه «آنفا» دکر اولنان آغاج جنسندن اولان اشجار.

باولی { یا باولو. س. ۱. آرجیلرك کوپکارینی آلیشدیرمق ایچون قوللاندقلری توکدن ساخته قوش. ۲. آلیشیق طوغان یاوریسی.

باولیمق { فت. (زاغاری) باولی ایله تربیه ایتمك.

باه { سنه. عر. شهوت.

باهر { ص. عر. ز: باهره. [«بهر» دن سف.] ۱. ظاهر، عیان: آثار باهره: علا. مات باهره. ۲. پارلاق، کوزل.

باهنامه { س. فا. شهوت انکیز تعریف ورسملری حاوی مستهجن مجموعه.

باهی { ص. عر. ز: باهیه. شهوته منسوب ومتعلق: قوهٔ باهیه.

بای { س. فا. [تر. «بك» دن مأخوذ اولسی محتملدر] زنکین، غنی، مقول، توانکر: بای وکدا = زنکین فقیر جمله‌سی.

بایات { یاخود بیات. ص. ۱. اسکیوب طراوتنی غائب اتمش، تازه‌لك ضدی، بایات اکمك. ۲. اسکی، موده‌سی یکمش، آرتق قوللانیلماز: بایات مال، اشیا. ۳. طاتسز، لذتسز، صو. ثوق. || دکان بایادی = اسکیدن دکانده قالوب صاتلیان قوزاده اشیا.

بایاتلاتمق { فت. براقوب اسکیتمك: صوئی بایاتلاتماملی.

بایاتلامق { فل. بایات اولمق، اسکیوب تازه‌لکی

وطراوت ولطافتی کچمك، بایا - غیلاشمق : بواتمك بایاتلامش .

بایاغی { ص. با : بیاغی .

بأیّ حال { ح. عر. [ب = هر خانمی - حال = م] هر حالده، بهمه‌حال، هر نصل اولسه.

بایر { س. آز اینیشلی یر، سطح مائل، طاغلرك اتکلرندهکی بایرلرك جمله‌سنی باغه تحویل ایتمشلردر. || بایرقوشی = بایرجین دخی دینلن بر جنس قوش. || قرق بایر = حیوانات مجتره‌نك اوچنجی معده‌سی . || بایرطوزلی = بهارلی وایری بر نوع طوروب. و مج. قبا وتربیه‌سز آدم .

بایراق { یاخود بیراق. س. او - زون برصاپك اوجنه مربوط و دولتلك علامت مخصوصه‌سنی حاوی رنك مخصوص صده مربع ویا مستطیل الشکل بز، علم، رایت، باندیره : عثمانلی بایراغی، فرانسز بایراغی. [الده طوتیلان ویاطوتیله بیلنه مخصوص اولوب، بریره صانجلان بیوکنه سانجاق ولواء دیرلر.]۲. [اسکی تعبیرات عسکریه‌ده] طابور : بربایراق عسکر. || بایراق آچق = عسکر طوپلامق. || بایراق آلتی = خیمه‌کاه، اوردوکاه . || بایراق طوتانمه‌سی وآلای بایرا - قلری = کیلرك شنلك کونلرنده آچدقلری مختلف اللون پارچه‌لر. || بایراق عسکری = تغیر عام .

بایراقدار { یا بیراقدار. س. [ترکی. بایراق - فا. داشتن = طوتمق. ترکیب سقیم. طوغریسی علمدار] ۱. عسکرده بایراغی حامل اولان نفر یا چاوش ویا ضابط. ۲. جنکاور وحربه کیدن برقبیله‌نك رئیسی: اشقودره مالیسورلرینك بایرا - قدارلری .

بایراقلی { ص. بایراغی حامل اولان : اجنبی بایراقلی برکمی . || الی بایراقلی = علنی ومشهور ادبسز .

بایرام { یاخود بیرام . س. بر دینده مبارك عداولنان کون، عید : شکر بایرامی = عید فطر؛ قربان بایرامی، حاجیلر بایرامی = عید اضحی؛ موسویلرك قامش، خورسز بایرامی. || مج. مسرت، شنلك، شهر آیین : بایرام ایتمك = اجرای شهر آیین واظهار مسرت ایتمك . || قره بایرام = یأس وماتم کونی .

بایرامالشمق { فش. ۱. بربرینه بایرام تبریکی ایتمك، معایده ایتمك . ۲. تبریك عید مقامنده اوپشمك .

بایرامالق { ص. بایرامه مخصوص: بایرامالق اثواب .= س. بایرام هدیه‌سی، بخششی .

بایرجق { س. کوندرك اوجنده‌کی باغ .

بایرجین { س. بایر قوشی .

بایرمسی { ص. بایره یکنزر، آز مائل : بایرمسی بریر .

بایرمق { فل. [« بای » دن] زنکین اولمق، وسعت وقدرت حاصل ایتمك : بوقدر بایرسه چناغی بایرماز .

بایصونغور { س. برجنس بیر - طوطی : کومور دن بایلشیدی.

بایع { ص. عر. [« بیع » دن سفر] صاتان، صاتیجی، بیع وفروخت ایدن .

بایغین { ص. ۱. بایلش، کندینه‌دن کچمش، مغشی، بیخود. ۲. کوشك. مجالسز، جانسز. ۳. صولوق، فرسز، سولپوك. ٤. تخور، مستانه (کوز) .

بایغیندی { س. ایپك بوجکارینك چالی‌یه چیقه‌میوب قوزه یاپه‌مادیغی .

بایغینلق { س. ۱. بایلمش وکندینه کچمش آدمك حالی، غشی. ۲. کوشکلك، مجالسزلق . ۳. اکثریا آچلسقدن کلن برکونه‌معده کوشکلکی . ٤. صوسزلق .

بایقال { س. تاثارستانده بولنان بیان قیصرانی .

بایقره { یا بیقرا . س. کرکس نوعندن بیرتیجی برقوش.

بایقوش { س. قوقوماو قوشی، بوم .

بایلتمق { فش. ۱. بایلسنی موجب اولمق، کندینه‌دن کچیر - مك: آیاغنی کسمك ایچون کندیسنی قلوروفورمله بایلتدیلر : بزی کو - لەدن بایلتدی. ۲. صولدیرمق : بو چیچکاری کونشده براقوب بایلتمشسکز

بایلدی { امام بایلدی. با : امام.

بایلق { س. ۱. زنکینلك، وسعت وقدرت. ۲. دول یتاغی، رحم.

بایلمق { فل. ۱. کندینی غائب ایتمك، کندینه‌دن کچمك، غشی اولمق : کومور دن بایلشیدی.

۲. صولمق = بوچیچکار بایلشدر.
۳. چوق‌سومك، خوشه کیتمك: بوآتك یورویشنه بایلیرم. ٤. چوق کولمك، بورلمق، وسائره‌دن کنایه اولور : کوله‌دن بایلدق؛ یوریمه‌دن بایلدم؛ صوسوزلقدن بایلیه‌جنم. [بربله استهزا ایچون « آمان بایلیه‌یم » ترکیبی ده قوللانیلیر .]

بایلمه { س. بایلمق فعلی. با : بایلمق.

بایمق { فة. ۱. درمان براقامق، درمانسز براقمق . ۲. افسانه وافسونله آلداتمق، بوکو ایتمك. مج.

بَبَر { س. فا. قپلانه مشابه واوندن یبوك وپك بیرتیجی برجانورکه هندستانده وآفریقاده بولنور. پوستی پول پول اولوب. کوزل پوستکی اولور.

ببرلنمك { فل. ببر کبی قوریلوب قابارمق. [« ببورلنمك » دیه تلفظ اولنور.]

بَبَك { س. ۱. کوچمك چوجق. و مج. چوجق مشربنده اولان. ۲. چوجق اویونجاغی قبیلندن یاپمه چوجق ویا کاغن وسائره. و مج. چوق سوسلی: صانکه بر ببك. || بزدن ببك = برایشه یارامازاولان آدم. || صقاللی ببك = سنجه بیوك وعقل وتدبیر - جه طفل حالنده اولان آدم. || کوز ببکی = کوزك اورته‌سی‌که ایچنده باقان آدمك رسمی کور - رینور، قرة العین، مردمك چشم؛ و مج. پك عزیز وسوکیلی شخص : آکوزمك ببکی. [تعجیب تعبیریدر.]

بَت { س. چهره رنکی، بکز : کندیسنده بت بکز قالمادی. = ص. با : بد.

بِت { س. با : بیت.

بُت { س. فا. [زبانزدی : پوت] مشرکلرك عبادت ایتدکاری رسم ویا هیکل، صنم، وثن. || مج. ۱. دلبر، پك کوزل شخص. ۲. لقردی بیلمز وطور وادادن محروم اوله‌رق جانسز بت کبی طوران آدم .

بُتاریه { س. با : باتاریه.

بتاق { بتاقلق. با : باتاق وسائره.

بُت‌پَرَست { س. ص. فا. [بت = صنم، پرستن = طاپق. — زبانزدی : پوت‌پرست.] صنمه طاپان مشرك، عبدهٔ اوثاندن آدم، وثنی.

بُت‌پَرَستلك { س. بت وصنمه طاپان آدمك حالی و دین واعتقادی، شرك، کفر.

بُتتراش { س. فا. بت = صنم. یاپان آدم .

بُتخانه { س. فا. [بت = صنم. خانه = او] بتپرستلرك عبادت ایتدکاری اوثانه مخصوص بنا، بتپرست معبدی .

بِتخصیص { ح. عر. [ب = حرف جر . تخصیص = خصوصیلك] باخصوص، علی الخصوص، هله.

بَتر { ص. فا. [« بدتر » دن مخفف] دها کوتی، دها فنا : او ابی دکلدی، بو اوندن بتردر. = س. دها کوتی حال : بترینه اوغرامق : الله بترندن صاقلاسین.

بَتر { سند. عر. کسمه، قطع. ز. || جرا. بتر العضو = اعضاء بدندن بریمك کسلمی عملیاتی.

بِترمَك { بتشدیرمك، بتشمك و سائره. با : بیتیرمك و سائره.

بُتکده { س. فا. [« بت = صنم. کده = خانه] بتپرستلرك عبادتخانه‌سی، بتخانه.

بِتَمامِهِ { ح. عر. [مذکر ایچون] و: **بِتَمامِها** { ح. عر. [ب = حرف جر. تمام = بتون . ها = اونك. — مؤنث وجمع ایچون.] تمامیله، بتون، تکمیل، هپ.

بِتمك { فل. با : بیتمك .

بتول { صف. عر. ارکلکدن منقطع (قادین). — بو صفتی حائز اولدیغیچون حضرت مریم (ع م) ه ونساء ملت اسلامیه بینده ممتازیتی حسیله حضرت فاطمة الزهراء رضی الله عنهایه اطلاق اولنور .

بُتون { یاخود بژتون. ص. ۱. هب، جمیع، جمله، کافه، تکمیل : بتون عالم، بتون خلق، بتون انسانلر، بتون کون. ۲. یارم ویا پارچه اولمیان، تام : بتون بر قیون، بتون المك، بتون صاتی = عدد تام. ۳. یکپاره، صوم : مرمردن بتون بر ستون. ٤. اکلمز، یکپاره کبی جویرلمز، دیك وسرت : بتون اندام، بتون خوی. = س. مجموع، تکمیل : قویونك بتونی آلمق. = ح. مجموعاً. کافةً تمامیله، هب. [اکثریا مکرر :] او بتون بتون باتدی: ایشمز بتون بتون خراب اولدی. || بتبتون (بوس بوتون) = کاملاً،

تمامیله. کلیاً. ‖ بتون بتونه = کاملاً، اساساً، کلیاً.

بُتونلَمَك ‹ یا بتونله مك. فد. اکسیك و تقصانی یرینه کتیروب تماملامق، تکمیل ایتمك.

بَتوی ‹ با: بیتوی.

بَتی ‹ بتیك، بتیکمی. با: بیتی و سائره.

بَثّ ‹ سند. عر. ۱. طاغیتمه، صاچمه، نشر. ۲. اظهار، فاش ایتمه. ‖ بث شکوی تعبیری بو ایکنجی معنا ایله اولهبیلیر، که او حالده بث وشکوی دیتلسی غلطدر. یاخود «انما اشکو بثی وحزنی الی الله» آیت کریمه سندن حزن وکدر معناسیله مأخوذ اولهرق «بثی شکوی» یعنی حزن وکدردن شکایت تعبیرندن غلطدر. هر حالده تحریفه اوغرامش بر تعبیردر. ‖

بِئر ‹ سند. عر. و:

بِئره ‹ سند. عر. ج: بئور. ط. بر نوع کوچك سیوبلجه. بئرهٔ ردیه، بئرهٔ خبیثه = چیقدیغی یری قانعرن ایدر مهلك بر سیوبلجه.

بَیّ ‹ سخ ‖ بجارجه دن ‖ وقتیله ویانه نمهرینه ویریلن اسمدر. ‖ بج اوردکی = مرجان کوزلی سیاه بر نوع اوردك. ‖ بج طاوغی = هندی ایله سیوکلون آره سنده برجنس طیر مأنوس که اصل یری سودان اولوب، استانبوله ویانه دن کتیرلمکله بو اسمله شهرت بولمشدر، غرغره. [فر. Pinta le] ‖ بج لاوله. سی = اوردکك صیوانلی نوعی.

بَجا ‹ ص. فا. [بِ = حرف الصاق. جا = یر] یرنده اولان. مناسب، لایق، شایسته. ‖ نابجا = مناسبتسز. نامحل، نادرا.

بُجاق ‹ سـ. با: باجاق.

بَجالیش ‹ سـ. فا. [اصلی یانك] قحبه بجالیش یعنی اونك یرینه مماسیله بزجه مستعمل وکثیره دفترندهکی قیددن مستعار بر تعبیر اولوب فارسیده قوللانیلماز] ایکی مأمورك مبادلهٔ مأموریت ایتمسی. کندی طلبلریله هر یری دیکرینك یرینه نصب اولنمسی: بجالیش اولدی. بجالیشی اجرا ایدلدی.

بَجَد ‹ سـ. عصافیردن کوچك بر قوش که اوتمسی بوکلمیه بکزر: بجد قوشی.

بَجَرتَمك ‹ فـ. ۱. اجرا وتسویه ایتدیرمك. یرینك ایشی یتیرتمك. ۲. قتل ایتدیرمك: طوتیلان خیدودلری بجرتمش.

بَجَرلَمك ‹ فـ. ۱. حسن تسویه اولنمق، موفقیتله اجرا اولنمق: او ایش بجرلهمدی. ۲. مجـ. قتل واعدام اولنمق.

بَجَرمَك ‹ فـ. ۱. کوزللکله اجرا وتسویه ایتمك. حسن تسویه یه موفق اولمق: بو ایشی بجرهبیله حکمیسکز؟ او آدمی بر ایش بجرهمیور. ۲. مجـ. قتل واعدام ایتمك.

بَجَریك ‹ سـ. حسن تسویه، موفقیت، کارکذارلق. [فر. Pinta le] ‖ بج لاوله.

بَجَریكسِز ‹ صـ. الدن ایش کلمز، برایشه موفق اولهماز، عاجز.

بَجَریكسِزلِك ‹ سـ. الدن ایش کلمه مه، بر ایشه موفق اولهمامه، عجز.

بَجَریكلی ‹ صـ. الدن ایش کلیر، طوتدیغی ایشده موفق اولور. کارکذار.

بَجیل ‹ سـ. ۱. آشیق کیکنك کیك. مـ. ۲. بوکیکله اوینیان نیلان بر زار اویونی.

بَجیلغان ‹ سـ. آتك آیاغنده چیقان اوکلماز بر چاتلاق و یاره. = صـ. ۱. بویله بر یاره سی اولان (آت). ۲. اوکلماز، مهلك (یاره).

بَجین ‹ سـ. خیار ارمنی، قناوری، سولوکلی بجار (نبات).

بَجاق ‹ سـ. با: بیجاق.

بَچَمك ‹ بجق، بچیم. با: بیچمك وسائره.

بُچوق ‹ یاخود بچق ویا بوچوق. سـ. ‖ «بیچمك» دن ‖ یاریم، نصف، نیم: بر بچوق، بش بچوق. ‖ دائما بر عدد تامله برابر قوللانیلوب، یالکز قوللانلق ایجاب ایتدیکنده یاریم دیملیر. ‖ آز بچق، یاری بچوق = جزئیه، بر مقدار. عر.

بَحار ‹ سند. ج. عر. فد: بحر. با: بحور، بحار و انحر کبی.

بَحث ‹ سند. عر. ج: ابحاث. ۱. بر شیٔ حقنده اطرافیله سوز سویلیوب حقیقتی آراشدیرمه: مدنیت اسلامیه دن بحث ایدیوردك: فنونك ترقیسات اخیره سندن بحث آچلدی. ۲. سوز منازعه سی، معارضه، مباحثه: بو آدم بحثی چوق سویور؛ بعض اعتقادات حقنده بحثه کیریشمه یلم. ۳. بر ماده حقنده کی تفصیلات، مسئله: حکمت طبیعیه ده صدا بحثی؛ عقایده ده قدر بحثی. ٤. بر ادعا اوزرینه سوزی طوغری چیقان طرفندن قرائتلق اوزره بر مکافات تعیینی، اوکدول: بویله اولدیغنه بحث ایدرم؛ بحثی قزاندی؛ بحثه کیرشمم. ‖ بو دردبحثی معنا لسانزه مخصوصدر. ‖

بَحر ‹ سند. عر. ج: بحور، ابحار، بحار، انحر. ۱. دکیز، دریا، یم: بحر سفید = آق دکیز: بحر سیاه = قره قزیل دکیز، شاب دکیزی. ۲. بیوك نهر ویاکول: بحر نیل، بحرجیحون. بحرآرال. ۳. د. شعر وزنی: بحر رجز، بحر رمل. ٤. مج. مکتسبات علیه وفنیه. سنك پایان وکناری اولمیان، متبحر آدم: ابن سینا بر بحردر. ‖ بحر محیط = بیوك دکیز، طینس دکیزی، اوقیانوس.

بَحراً ‹ حـ. عر. دکیزدن، دکیز طریقیله، برّاً مقابلی: سلانیکه براده کیدیلیر بحراً ده.

بُحران ‹ سند. عر. ۱. ط. خسته لغك الك آغر وتهلکه لی وقتی ویا مخاطره لی صدمه سی. ۲. مج. بر ایشك تهلکه لی و قاریشیق بر حال پیدا ایتمسی: فرانسه ده بحران وکلا دوام ایتمکده در؛ تجارت ایشلری بر بحران ایچنده در.

بَحری ‹ صـ. عر. ۱: بحریه. ۱. دکیزه منسوب ومتعلق: نباتات بحریه؛ بحری حیوانلر. ۲. کمیجیلکه وفن ملاحته یاخود سفائن حربیه دن مرکب دونمایه منسوب ومتعلق: فنون بحریه، عساکر بحریه.

بَحری ‹ سـ. دکیز اوردکنك بر نوعی.

بَحرَین ‹ سند. ت. عر. ایکی دکیز [عربلرجه مستعمل او. لان بو تعبیرده مقصد بحر متوسط یعنی آق دکیزله بحر عمان یعنی بحر محیط هندی مقصود اولدیغی مذکوردر.] سلطان البرین وخاقان البحرین. ‖ ج. جزیرة العرب شمال شرقیسنده وبحر فارسده بر ساحل وجزیره در.

بَحریّه ‹ سند. عر. ‖ «امور بحریه» دن مخفف ‖ دونمات دونمه وعساکر بحریه سی وبونلره متعلق ایشلر: بحریه نظارتی، بحریه ناظری، انکلتره. نك بحریه سی قوتلیدر.

بِحَسَب ‹ د. عر. ب = حرف جر. حسب = اعتبار. نظر] اعتباریله، نظریله. جه، جهتجه: بحسب الرتبه = رتبه جه: بحسب الاعراب = اعرابجه. [بویله ترکیبات عربیه ده بولنور.]

بِحَقّ ‹ حـ. عر. اب = حرف جر. حق = م ‖ حقیله. لایق وجهله، تمامیله، کرکی کبی: وظیفه یی بحق ایفا ایتلیدر.

بَحَقّ ‹ حـ. فا. ب = د. قسم. حق = م ‖ حقیجون: بحق خدا = الله حقیجون.

بَحكِم ‹ حـ. فا. ب = حرف الصاق. حکم = م ‖ حکمنجه، حکمیله: بحکم قدر = قدر حکمنجه.

بِحَمدِ الله ‹ حـ. عر. ب = حرف جر. حمد = شکر. الله = م ‖ الله شکر اولسون، الحمد لله عون وعنایتیله: بحمد الله بوکونه یتیشدك.

بُحور ‹ سند. ج. عر. فد: بحر. با: بحر.

بُخار ‹ سند. عر. بوغو: بخار ماکینه سی = بوغو ایله ایشلر ماکینه: بخار کمیسی = بوغو ایله ایشلر ماکینه ایله یورور کمی، واپور.

بَخت ‹ سـ. فا. طالع، قسمت، اقبال: بختی وار ایش؛ بختی یوقدر: بخت سیاه = قره طالع: بدبخت = طالعسز: نیك بخت = طالعی یاور: بخت بیدار = اویانیق یعنی یاور طالع: بخت خواب آلود = اویومش یعنی نامساعد طالع.

بَختسِز ‹ صـ. طالعسز. طالعی یاور ومساعد اولمیان.

بَختسِزلِق ‹ سـ. طالعسزلك، طالعك عدم مساعده سی.

بَختلی ‹ صـ. طالعی مساعد و یاور، مسعود.

بَختیار ‹ صـ. فا. بختلی، طالعی یاور. مسعود.

بَخْتیارلِق { س. طالع مساعدلکی، مسعودیت.

بَخش { سـ. فا. ۱. باغشلامه، هبه، احسان: بونی بکا فلان بخش ایلدی. ۲. عفو: بو قباحتی بکا بخش ایدیکز.

بَخشا { وبخشاً. ص. فا. [سمص. اولوب صتر. تشکیلنه کیرر.] ۱. باغشلایان، هبه واحسان ایدن، ویرن، موجب اولان: صفابخش = صفا ویرن: تسلی بخش = تسلی ویرن. ۲. عفو ایدیجی: خطابخش.

بَخشا { ص. فا. مادهٔ آتیه یه بآ.

بَخشایِش { س. ۱. باغشلایش، احسان، عطیه. ۲. عفو، صفح.

بَخشِش { س. [تر. «باغشش» دن مأخوذ اولمسی محتمل. ظن.] باغشش، احسان، عطیه، خدمه یه وایش آدملرینه اجرت مقرره دن فضله اوله رق ویریلن آقچه: خدمتجی یه بخشش ویرمك.

بَخشَنده { ص. فا. باغشلایان، احسان ایدن.

بُخل { سـذ. عر. خسیسلك، ناکسلك.

بَخود { خودبخود. با: خود.

بَخور { سذ. عر. [زبانزدی غلط اوله رق بانك ضمیله در.] توتسی، کونلك: بخور یاقق. || بخور مریم = کوکنه طوز آغر. شافی دینلن برنبات.

بَخوردان { س. فا. توتسی یاقمه مخصوص قاب. [«دان» فارسیده ادات ظرفیت اولدیغندن. یعنه بومعناده اولان «لق» ادانك علاوه سیله بخور دانلق دیمك غلطدر.]

بُخورلامَق { فع. توتسیلمك.

بُخورلِق { توتسی یاقمه مخصوص قاب، بخوردان.

بَخیل { ص. عر. [«بخل» دن صش.] خسیس، ناکس، جمری.

بَد { ص. فا. ۱. کوتی، فنا، ردی. ۲. چرکین، ناخوش، صوئوق: بدقوقو. = سـ. کوتیلك، فنالق، شر: نیك وبدی فرق ایتمك. [برجوق وصف ترکیبلر تشکیلنه ده کیرر، که باشلیجه لری صره لرنده ذکر اولنه جقدر.] || بد رنك = آچیقه قویو آراسنده کیرلیمسی رنك.

بَدء { سذ. عر. باشلامه، شروع، آغاز: ایشه یازی یه بدأ ایتمك.

بَدآیین { ص. فا. [بد = کوتی. آیین = رسم وعادت] رسم وعادتی وآیین ومذهبی کوتی.

بَدأختَر { ص. فا. [بد = کوتی. اختر = نجم، طالع] طالعی کوتی، بدبخت.

بَدأصل { ص. فا. [بد = کوتی. اصل = صوی] کوتی صویلی، فرومایه.

بَدأندیش { ص. فا. [بد = کو. ندی. اندیشیدن = دوشونمك] کوتیلك دوشونن، هرکسك کوتیلکنی دوشونن وآرزو ایدن، بدخواه.

بَداوَت { سش. عر. حضارت مقابلی، بدویلك، بادیه نشینلك. کوجبه لك.

بَداهَت { یا بداهه. سش. عر. ۱. بدیهی یعنی ظاهر وعیان ودلیل واثباتدن مستغنی اوله: بداهته قارشی سوز سویلمك. ۲. بردن بره وآکسزین سوز سویله: بربداهه، بالبداهه = آکسزین ارتجالاً.

بداهَةً { حـ. عر. بردن بره، آکسزین، دوشونمکسزین: بداهةً بربیت سویلدی.

بِدایَت { سش. عر. ۱. باشلامه، بدأ، مباشرت: برایشه بدایت ایتمك. ۲. اول، ابتدا: بوایشك بدایت ونهایتی. || بحکمهٔ بدایت = دعاوینك ایلك دفعه ورأساً کورلدیکی محکمه که قضا. لرده وقضا حکمنده اولان محلرده اولور. [بونك ارتستده محکمهٔ استیناف واونك فوقنده محکمهٔ تمییز واردر.]

بِدایَةً { حـ. عر. محکمهٔ بدایت معرفتیله وایلك دفعه اوله رق: بودعوی بدایةً رؤیت ارلنوب حکم اولندقدن صکره استیناف اولنمشدر.

بَدایِع { سش. ج. عر. قد: بدیعه. با: بدیعه.

بَدبَخت { ص. فا. [بد = کوتی. بخت = طالع] طالعی کوتی، طالعسز.

بَدبَختلِق { سـ. بختسزلق، طالعلك. مساعده سنزلکی.

بَدبو { ص. فا. [بد = کوتی. بو = قوقو] کوتی قوقولی، فنا قوقان.

بَدبین { ص. فا. [بد = کوتی. دیدن = کورمك] هر کسك کوتیلکنی کورن وآرایان. [لسان سیاسیده فر. Possimiste کلمه سنك ترجمه سی اوله رق قولانیلورکه هر حالی فنا کورمکه مائل دیمکدر.]

بَدچِهره { ص. فا. [بد = کوتی. چهره = یوز] کوتی چهره لی، چهره سز.

بَدحال { ص. فا. [بد = کوتی. حال = م] حالی کوتی کوتی حاللی، فنا برحاله بولنان، دوشکون.

بَدخو { یا بد خوی. ص. فا. [بد = کوتی. خوی = طبیعت، اخلاق] کوتی خویلی، فنا طبیعتلی، کوتی آلیشمش، خویسز.

بَدخواه { ص. فا. [بد = کوتی. خواستن = ایستمك] هرکسك کوتیلکنی ایستین، کیمه نك ایلکنی آرزو ایتمین، غرضکار.

بَدخواهلِق { سـ. هرکسك کوتیلکنی آرزو ایدن آدمك حالی، غرضکارلق.

بَدعا { سـ. فا. [بد = کوتی. دعا = م] برینك علیهنده اولنان دعا، معکوساً دعا: برینك بد دعاسنی آلمق، بد دعاسنه اوغرامق.

بَدر { سذ. عر. طولون آی، اون درت کیجه لك آی. || م. مکهٔ مکرمه ایله مدینهٔ منوره آره سنده برمحل که مشهور برغزاء نبویه نك محل وقوعیدر: اصحاب بدر = بوغزاده بولنان صحابه.

بَدرَقه { سـ. فا. [اصلی: «بدرهه» یعنی یولك بیوکی اولوب تعریب اولنمشدر.] رهبر، قولاغوز، یول کوستریجی، دلیل. [رائك کسریله قرائتی غلطدر.]

بَدزَبان { ص. فا. [بد = کوتی. زبان = دیل] کوتی سوز سویلین، هجو ایدن، ادبسز.

بَدَستان { سـ. [اصلی: بزستان، زبانزدی: بدستن] قیمتلی اقمشه واسلحه وجوهرات وسائره آلیش ویریشنه مخصوص اورتیلی ومحفوظ چارشی.

بَدسیرَت { ص. فا. [بد = کوتی. سیرت = اخلاق] کوتی احلاقلی، اخلاقسز.

بِدعَت { سش. عر. ۱. حادث اولان شیء. ۲. دینه متعلق اولوب زمان سعادتدن صکره حادث اولان شیء: بدعت حسنه، بدعت سیئه.

بَدفَرجام { ص. فا. [بد = کوتی. فرجام = انجام] انجامی کوتی، صوکی فنا.

بَدفِعال { ص. فا. [بد = کوتی. فعال = ایشلر] ایشی کوتی، فنا ایشلر.

بَدکار { ص. فا. [بد = کوتی. کار = ایش] ایشی کوتی، فنا. لقده بولنان.

بَدگِردار { ص. فا. [بد = کو. تی. گردار = طبیعت] کوتی طبیعتلی.

بَدگُمان { ص. فا. [بد = کوتی. گمان = ظن] ۱. فنا لق دوشونن، هرکسك فنالغنده بولنان، بد خواه. ۲. هرایشده برفنالق کورن، موسوس.

بَدگو { ص. فا. [بد = کوتی. گفتن = سویلمك] هر کس حقنده کوتی سوز سویلین، فصال، ذمام.

بَدگوهَر { ص. فا. [بد = کوتی. کوهر = اصل، مایه] اصل واساسی ومایه سی کوتی.

بَدَل { سذ. عر. ج: بدلاء. ۱. برشیئك یرینی طوتان ویا طوته بیلن، یرینه کچن: بردوه ایکی بیکیره بدلدر. ۲. قارشیلق، عوض، برشیئك یرینه ویریلن: مالمی غائب ایتدیکزسه بدلی ویرمکه مجبورسکز. = حـ. بدل اوله رق، یرینه: خون دل نوش ایدرم بادهٔ گلکونه بدل. || بدل غسکری = تبعهٔ غیر مسلمه نك عسکرلك خدمتنه بدل ویردکلری ویرکی. || بدل شخصی = بالذات عسکرلك ایتمك ایستمینلرك علی الخصوص ردیفلك وظیفه سنی ایفا ایچون معاشله کندی یرلرینه کوندردکلری آدم. || بدل نقدی = خدمت عسکریه دن قورتلمق ایچون ویرلن معین مبلغ. || تعیین بدلی = عسکر یلره تعیینات یرینه ویریلن آقچه.

بدلاً { حـ. عر. بدل اوله رق، بدل صورتیله، عیناً و شخصاً تعبیرینك مقابلی: تعیناتی عیناً می یوقسه بدلاً می آلیورلر؟ خدمت عسکریه سنی بدلاً ویا شخصاً ایفا ایتمك.

بَدَلجی { س. عسکریلرك تعیینات پوصله‌لرینی آلوب صاتمق ایشی ویوندن اولنان تجارت.

بَدَلحییلك { س. عسکریلرك تعیینات پوصله‌لرینی آلوب صاتمق ایشی ویوندن اولنان تجارت.

بَدَلقا { ص. فا. [فا. بد = کوتی - عر. لقا = صورت] صورتی کوتی وچرکین.

بَدِلك { س. ١. کوتیلك، چرکینلك. ٢. سرتلك، تندمعامله.

بَدَن { سند. عر. ج: ابدان ١. کرکده، جسم، تن: انسانك، حیوانك بدنی. ٢. جسمك قول وبجاق وباش کبی آیریجه فرعلرندن بشقه‌قسم مرکزیسی، آغاجك دال وبوداقدن بشقه اولان قسمی، کوتوك، کوکده. ٣. قلعه بدنی، بارو. ٤. کندیلك، نفس، ذات، شخص: کوپریدك مصارفی بدنندن ویردی. || بدن دیواری = بنانك درت طرفنه یاپیلان قالین دیوار.

بَدَناً { ح. عر. بدنیله، جسمیله، شخصاً، ذاتاً، نفساً و بدلاً مقابلی: بدناً خدمت ایتدی.

بَدنام { ص. فا. [بد = کوتی. نام = آد] کوتی آد قزانان. کوتیلکده شهرت بولان، کوتیلکله اسمی یاد اولنان: بو حرکاتیله بدنام اولدی.

بَدنِژاد { ص. فا. [بد = کوتی. نژاد = نسل] صوی کوتی، بداصل، فرومایه. صویسز.

بَدنَوس { سـ (ر. πανούργος = خروس) اورمان خروزی، یابان طاوغی.

بَدنِهاد { ص. فا. [بد = کوتی. نهاد = طبیعت، خوی]. کوتی طبیعتلی، فنا خویلی.

بَدَنی { ص. عر. ة: بدنیه. جسمه منسوب ومتعلق، جسمانی.

بَدوح { سند.عر. مکتوب ظرفلری اوزرینه یازلمسی معتاد باصیلان مهره قازدیرلمسی معتاد مجهول‌الاصل بر لفظدر. اساساً مکاتبات و مراسلاته موکل بر معبود موهوم ویا ملك اسمی اولدیغی مروی، وهند وچین شارعی مشهور (بودا) اسمندن غلط اولمسی مظنوندر.

بُدوق { یاخود بدیق. سـ. آرت آیاقلری قیصه واوزون بویلی بر جنس صیرتلان. = ص. بودور، کوچك.

بَدَوی { ص. عر. ة: بدویه. بادیه ایله قونوب کوچه‌رك یاشایان، مدنی و حضری مقابلی: اقوام بدویه. = سند. بوحالده یاشایان آدم.

بَدَوِیّت { سند. عر. بادیه وچولده چادیر آلتنده یاشایان و قونوب کوچن خلقك حالی، خیمه‌نشینلك، حضریت و مدنیت ضدی.

بَدید { ص. فا. و:

بَدیدار { ص.فا. کوریلنور، مشهود، ظاهر، عیان.

بَدیع { ص. عر. ة: بدیعه. ١. نمونه وامثالی اولمیان برشیء خلق وایجاد ایدن: بدیع لسموات والارض. ٢. نمونه وامثالی اولمیان نوایجاد، یکی. کورلمه‌مش، نادیده: نظم بدیع، صنع بدیع. = سند. ر. کلامك لفظی ومعنوی صنایع وتزییناتندن بحث ایدن علم.

بَدیعه { سند. عر. ج: بدایع. نا. دیده ونظر تحسینی جالب نوایجاد شیء: مدنیت حاضره‌نك بدایعی.

بَدیهه { سند. عر. آکسیزین ودوشونمه‌دن سویلنیلن کوزل سوز. حاضرجوابلق: بر بدیهه = بداهةً، ارتجالاً.

بَدیهی { ص. عر. ة: بدیهیه. دلیل واثباته محتاج اولمیه‌حق درجه‌ده ظاهر وعیان اولان: کائنات بر صانعك یدقدرتندن چیقدیغی بدیهیدر. ف. مقدمات یقینیه‌دن مرکب اولان قیاس.

بَدیهیّات { سند. عر. مف. دلیل واثباته محتاج اولمیه‌حق صورتده ظاهر وعیان اولان شیلر، امور بدیهیه: بدیهیاته قارشی سوز سویلمك عبثدر.

بَذر { سند. عر. ج: بذور. ١. تخم. اکیلمجك دانه. ٢. کتن تخمی: بذر یاغی. ٣. کتن تخمی یاغی: بذر ایسی مرکب.

بَذل { سند. عر. حسن رضا ایله ویرمه، اسیرکه‌مکسزین و پول پول صرف ایتمه، دریغ ایتمه: مالنی بذل ایتدی: بذل جان، بذل وجود ایتدی: بذل همت ایتمه. [ابذال دیمه‌ملی. غلطدر.]

بَر { د. فا. استعلا بیان ایدر، اوزره، علی. [بعض ترکیبات فارسیه‌ده مستعملدر.] بر وجه بالا = یوقاریده مسطور اصول اوزره: بر معتاد = معتادی اوزره: بر طرز نوین = یکی اسلوب اوزره: بر موجب... = موجبنجه. || بر طرف = آیری، مستثنا، مندفع، شویله طورسون.

بَر { سـ. فا. ١. کوکس، سینه: سیمین بر = گومش کوکسلی. (گومش کبی) — ازبر و برابر دخی بولندیر. ٢. یمش، میوه: درخت نی بر = میوه‌سز آغاج؛ بر آور = میوه ویرن مثمر.

بَر { ص. فا. [«بردن» فعلندن امر اولوب، صتر. تشکیلنه کیرر] ایلدن، کوتورن. آلان: دابر = کوکل آلان: کبوتر نامه بر = مکتوب کوتورن گوگرجین.

بِر { عد. صایینك اك کوچکی و ایلکی. احد، واحد. بك: بر آدم. بر او، بر طاش. = د. ١. تنکیر بیان ایدر. عربیده‌کی تنوین ویا بعض کلمه‌ی وفارسیده اسمایه الحاق ایدن (ی) کبی: بر آدم که نصیحت قبول ایتمز؛ بر ایش که الده دکلدر. ٢. افعالك اوللرنده « برکره » دن مخفف اولمرق. لزوم افاده ایدر: بر کیده‌لم. = ص. ١. تك. وحید: الله بردر. ٢. مساوی، مماثل، فرقسز: ایکیسی بر درلو: هب بر، ٣. [جمله‌منفیه‌ده] هیچ بر درلو قانمیور: بر وجهله راضی اولمدی. ٤. مبالغه بیان ایدر: بر کیدش کیتدی که . = طلو. بر وقت، بر زمان، حیناً: بر وار ایدش بر یوغیمش. || بر آز = آزیجق، آزوقت: بر آز اتمك، بر آز صو؛ بر آز بکله‌یك. || بر اوغوردن = هب بردن، دفعةً. || بر ایکی = بر قاچ، آز وغیر معین مقداردە: بر ایکی قوش اوردیلر؛ بر ایکی طاش آتمش. || ایکیده بردە = پك صیق، چوق دفعه، هر دائم. || بر بر = مفردات وتفصیلا. تیله، بر بر بر صایه‌رق: قباحتلر. ینی کندیسنه بر بر سویلدم. || بربرینه، بربرینی، بربرینك = مبادلةً. مشارکتله: بربرینی کوردیلر؛ بربرینه خبر دیردیلر؛ بربرینك ایشنی کورورلر. || بربری اوستنه = جمله‌سی بر و مساوی عد اولنه‌رق، علی السویه: بوآتلری بربری اوستنه یکرمیشر لیرایه آلدق. || بره‌بر = اصلا یا کلماز. پك مؤثر: بو علاج فلان خسته‌لغه بره‌بر کلیر. || بر چوق = خیلی، خیلی مقدار، کثیر، متعدد: بر چوق کتاب طوپلامش. || بر درلو = ١. بر نوع: بو بر درلو اوتدر. ٢. [جمله منفیه‌ده] هیچ بر وجهله: بر درلو راضی اولمیور. || بردن = بردفعه‌ده، برلکده، برابر: بر پارچاق صویی بردن ایچمدی؛ جمله‌سی بردن کلدیلر. || بردن بره = آکسیزین، وهلة: بردن بره قالقوب کیتدی. || بردە = همده، شورایی ده وارکه، و لوکه: بردە اوسزه خبر ویرمکه مجبور دکلدر: بردە خبر ویرمه‌مش نه اولور. || بر دها = برکره دها، تکرار: بر دها سویلیك؛ بونی بر دها یاپمایك. || بر زمان = بروقت، وقتیله. || بر قاچ = غیر معین مقدار دە، بر مقدار، بعض: بر قاچ آدم کلدی؛ بوکا بر قاچ غروش ویرك. || بر کره، بر دفعه = ١. مرة، تارة: بن لقردی‌یی برکره سویلرم؛ سن بردفعه کیت. ٢. وقتیله، کوتك بونده: برکره کیتمشیدم؛ بردفعه کوریشدم. ٣. هله: سن بردفعه وظیفه‌کی ایفا ایت ...؛ بن بر کره سویلیه‌یم دە ایسترسه‌ك دیکله‌مه. || برله = ١. آنیده، درحال: بنی کوردیکی برله قالقوب کیتدی. ٢. واسطه‌سیله: علم هندسه برله اثبات ایتدی. [بو ایکی تعبیر اسکیمشدر.] || بر بجه = مقداری ابهام ایدر: بر بجه آدملر. || بجه بر = نه وقته‌دك، دهانه‌قدر؟ [اسکیمشدر.] || بر وقت = وقتیله، اسکی زمانده: بر وقت انسانلر مغاره‌لرده یاشیورلردی. || بری، بریسی = تنکیر بیان ایدر، کیم اولورسه: قپویه بری کلش. بزی ایستیور؛ بوکون بریسی کوردم.

بَر { سند. عر. ١. قره، بحر مقابلی: بر وبحرده، برالشام. [هرنه قدرلسانزده شام‌ساحلنه برية‌الشام نامی ویریلیورسه‌ده بو استعمالمز شایان تصحیح بر خطادر. بریه چول معناسنه‌در. برية الشام خطهٔ شامك جزیرة العربه ملاصق اولان محلرینه اطلاق اولنور. || بر جدید = آمریقا وآوسترالیا قطعه‌لری؛ برعتیق = قطعات سائرهٔ ارضیه.

بِر { سند. عر. تقوی، عمل صالح، اطاعت.

بَرء { سند. عر. خسته لقدن قالقمه، ایپلشمه، شفا، افاقت : کسب برء وعافیت ایتمك .

بَرّاً { ح. عر. قره دن ، قره طر. یقیله، بحراً مقابلی : استانبو. لدن حلبه براکیتدی .

بَرابَر { ص. فا. ۱. برلکده بولنان: اونکله برابر ایك . ۲. مساوی : سن اونکله برابر دکلسك؛ سن کندیکی اونکله برابری طوتیورسك؟ ۳. بر حذاده اولان : قایق صوایله برابر ایدی . = ح. برلکده : برابر کلدك؛ برابر اوتوریورز. = س. رفاقت، برلك، معیت : اونك برابرنده درلر؛ برابرنجه کلدی .

بَرابَر لَشمَك { فش. برابر کلك، بر حذاده و یا مساوی اولمق .

بَرابَرلِك { س. ۱. مساوی اولمه، تساوی، مساوات. ۲. برحذاده اولمه. ۳. موازنه، معادله .

بَرابَرلَمَك { فد. تسویه ایدوب بر حذایه کتیرمك ویا مساوی ایتمك .

بَرات { سث. عر. ج : بروات. رتبه ونشان ویا برامتیاز ویر. لدیکنی مصدق اولان فرمان؛ کمی براتی = کمینك نامیتنی مبین اولان کاغد . || لیلهٔ برات = فخر کائنات (صلعم) افندمزه نبوتك حضرت جبرائیل واسطه سیله تبلیغ بیورلدیغی گیجه که شعبانك اون بشنه مصادفدر .

بِرادَر { س. فا. ارکك قارنداش، اخ. || مج. دوست. محب. لمعه دار. ۲. بولانیق اولیان، طورلمش، صاف : براق صو؛ بلوطسز، آچیق : براق هوا . (بوایکنجی معنی ترکجه یه مخصوص صدر .)

برادَرانه { ص. فا. قارداشلغه منسوب ومتعلق : برادرانه معامله. = ح. قار. داشجه : برادرانه کوریشورز .

برادوه { س. بر نوع واریلجی کسری .

بَرّاده { سث. عر. (« برد» دن سمب.) صو وشربت و سائره یی صوغوتمغه مخصوص قاب، قارلق .

براسیه { س. (یتا.) مج. یلکن سرنلرینی چویرمك ایچون ایکی اوجلرینه مربوط ایپ؛ براسیه ایتمك = بوایپلری چکه رك یلکن سرنلی چویرمك .

بَراعَت { سث. عر. حسن وجمال وعلم وشجاعت وسائر اوصاف ممدوحه ده اقران وامثاله تفوق. || براعت استهلال. یا : استهلال .

براغلَمَق { فع. ترك اولمق .

براغندی { س. ۱. ترك اولنان شیء، برطرفه آتیلوب ایشه یارامیان شیلر. ۲. دکیزك ساحله آتدیغی قوم وطاش و سائره. ۳. لیمان محافظه سیچون اوکنه آتیلان قیال وطاشلر ییغینی .

براغه { س. (یتا.) مج. طوپی ضبط ایچون قویروغنه طاقیلوب کمینك بورده سنه باغلا. نان خلاط .

بُراق { سند. عر. معراج حضرت نبویده من طرف الله رکوب جناب نبوی یه تخصیص بیورلان دابهٔ فوق العادهٔ سمائیه.

بَرّاق { ص. عر. (« برق » دن سمب.) ۱. پك پارلاق، طرف ایدن، دافع الموانع .

براندَه { س. (یتا.) مج. سفن حربیه ده عسکرك آصمه یاغی، صالینجق .

برانغار { س. (اصلی مغولچه در.) اردونك صاغ قولی، میمنه. (مقابلی اولان صول قوله یعنی میسره یه جوانغار دیرلر.)

بَرّانی { ص. عر. (« بر » دن سمع.) ۱. صحرا وقصبه منسوب ومتعلق، بیانی. ۲. خارجی، ظاهری. ۳. احکام شرعیه یه واوامر ومناهی یه رعایت ایتمین، قیود مذهبیه ایله مقید اولمیان. (بواوچنجی معنا ترکجه یه مخصوص در.)

براوو { جد. (یتا. Bravo) آفرین! تسن.

بَراهِمه { سند. ج. عر. فد : برهمن. یا : برهمن .

بَراهین { سند. ج. عر. فد : برهان. یا : برهان .

بَرای { د. فا. غایت بیان ایدر، ایچون، لاجل، مقصدیله: برای تنزه = تنزه ایچون، لاجل التنزه .

بَرایا { سند. ج. عر. فد : بریه. یا : بریه .

بَرائَت { سث. عر. ۱. بری و وارسته اولمه، برایشه ذی مدخل اولامه : براءتی اثبات ایتمك. ۲. معاف ومستثنا اولمه، معافیت، استثنا. ۳. هقد. برعهده دعوانك نتیجه سنده پاك و ایلیشیکسز جیقمه : براءت قزاندی. || براءت ذمت = ذمتنده برشیء تبین ایتمیش، بری الذمه اولمه.

بَرباد { ص. فا. (بر = ادات استعلا. باد = هوا) ۱. هوایه اوچش کبی پریشان. ۲. خراب، ویران، تلف اولمش . = تر. ۱. پس، ملوث : برباد آدم : اوستی باشنی برباد ایتدی. ۲. کوتی، فنا.

بَربادلِق { س. ۱. پریشانلق، خرابلق. ۲. پیسلك، ملوثلك، تلویث.

بَربارِس { سند. با : امبربارس.

بَرباق { س. قناریه یمی دیللن بر جنس تخم.

بَربَر { س. تراش ایتمك وصاچ کسمك صنعتنی اجرا ایدن آدم. (طرز قدیم اوزره اجرای صنعت ایدنلره بواسمی تخصیصله یکی اصولده اجرا ایدنلرینه « پروکار » دیمك عبثدر .) || کوه زه بربر = چوق سویلین .

بَربَر { س. آفریقانك مصردن ماعدا اولان سواحل و اقطار شمالیه سنده ساکن بولنان بیوك برقوم که الیوم عربلرله مخلوط بولنور : بربر قومی، بربر لسانی.

بَربَرجه { ص. بربر قومنك طرز واصول ویا لسانیله اولان. = ح. بربر لسانیله ویا بربرلره مخصوص طرزده : بربرجه سویلك. = س. بربر لسانی : بربرجه نك خالفی السنه زمره سندن اولدیغی هنوز تحقق ایتمدی.

بَربَرستان { سخ. ص. بربر قومیله مسکون یر، بربر ممالکی .

بَربَری { ص. عر. ا: بربریه. بربر قومنه منسوب ومتعلق: ممالك بربریه.

بَربَط { سـ. عر. قیوز ولاغوته دیینان چالغی.

بَرپا { یاخود برپای. ص. فا. آیاقده، قائم.

بَرت { سـ. صاچ وصقالی دوشورن کل توعندن برعلت.

بَرتَر { ص. فا. دها یوکسك. دها رفیع، اعلا. لـ.

بَرتمك { با: پرتمك.

بُرج { سذ. عر. ج: بروج. ۱. قلعه جیقه‌دیسی وقله‌سی، طابیه. ۲. منفرد قلعه، حصار، قله. || ك. سماده مدار ثمنك منقسم اولدیغی اون ایکی قسمك بهری. که حاوی اولدیغی نو بتك وضعیتیله برربع وشکل مخصوص کوسترووب اواسمله تسمیه اولنمشدر: برج حمل. برج ثور. برج میزان، برج عقرب گبی. { آوروپا لسانلرنده‌کی Burg و Bourg تعبیرلری بو لفظ عربیدن مأخوذدر.}

بَرجا { ص. فا. برنده، مناسب؛ نابرجا = مناسب دکل، مناسبتسز، محلسز. || پابرجا = ثابت قدم.

بَرجَسته { ص. فا. مصرع برجسته = متین و لطیف اولان مصرع: اکثر مقصود انرسه مصرع برجسته کافیدر.

بِرجِك { یا بریجك. عد. یالکز بر. بر دانه‌جك.

بَرجیس { سـ. فا. مشتری سیاره‌سی.

بَرخانه { سـ. فا. { زبانزدی: بار. خانه} بیوك وغیر منتظم قوناق وداثره.

بَرخای { ص. پارامساز. خایلاز، هایطه.

بَرخوردار { ص. فا. ثمره‌سنی اقتطاف ایدن، برعمل خیرك مکافاتنه نائل اولان: برخوردار اولسون! برخوردار اول اوغلم.

بَرخوردارلق { سـ. سعی وهمت وعمل خیرك ثمره ومکافاتنه نائلیت.

بَرد { سذ. عر. صوغوق. سرما. || بردالعجوز = قوجه قاری صوغوغی که ایلك بهارك ایام معدوده‌سنده وقوع بولور.

بَرد { سذ. عر. یاغان طولو. ثلج.

بَردار { ص. فا. ایر = ادات استعلا. دار = آغاجه چکلمش، مصلوب. || بر دار ایتمك = صلب ایلمك.

بَردار { ص. فا. { بر = میوه. دار = ادات تملك} یمشلی، میوه‌دار، مثمر.

بُرداق { سـ. با: باردای.

بَردَوام { ص. فا. { بر = ادات استعلا. عر. دوام = دائم اوله } دوام اوزره بولنان، سورن، دائم، باقی: صحت و عافیتده بردوام اولمق.

بَردوش { ص. فا. { بر = ادات استعلا. دوش = اوموز} اوموزلرك اوزرنده اولان: خانه بردوش = اوی اوموزنده، اوموزنده‌کی عجاده ویاپوستکیدن عبارت، سرسری.

بَرده { بر دها. با: بر.

بُرده { سذ. عر. عربلرك اوستدن کیدکاری بر نوع لباس، خرقه. || قصیدهٔ برده = اعاظم شعراء عربدن کعب بن زهیرك حضور نبویده اوقودیغی «بانت سعاد» قصیدهٔ مشهوره‌سی که نزد جناب نبیده فوق العاده مقبوله کچمکله، کندی بردهٔ سعادتلرینی دوش مقدسلرندن جیقاره‌رق شاعرك صیرتنه آتملریله، قصیدهٔ مذکوره بو اسمله شهرت بولمشدر. بعده اوکا تقلیداً نظم اولنان دیکر بر خیلی قصایده دخی بو اسم ویرلمشدر.

بَرَر { عد. بهرینه بر یاخود بهر دفعه‌سنده بر: پاره‌یی تقسیم ایتدیلر بر بر لیرا دوشدی: بر بر مجیدیه‌یه چالیشیورلر: شاکردانی بر بر بر امتحان ایدرلر: بر بر ایکیشر کوتوردیلر.

بَرزَخ { سذ. عر. ۱. ایکی شیٔ آره سنده‌کی فاصله و خط واصل. ۲. ارواح اموانك قیامته قدر طوره‌جقلری محل که دنیا ایله آخرت آره‌سنده فرض اولنور. ۳. ه. ایکی قره‌یی بربرینه ربط و ایکی دکیزی بربرندن تفریق ایدن طارلدیل: پانامه برزخی. ٤. مج. عذابلی محل، جهنم: — بو معنا ایله مجازاً صفت کبی‌ده قوللانیلیر: برزخ یر.

بَرش { سـ. کتان یاپراغیله یاپیلش آفیونلی شروب.

بَرص { سذ. عر. آبراشلق علتی. — بو علته مبتلا اولانه ابرص دیرلر.

بَرطَرَف { ص. فا. { فا. بر = ادات استعلا. عر. طرف = م } اورته‌دن جیقمش، مندفع، زائل: بر طرف ایتمك = اورته‌دن قالدیرمق. دفع ایتمك. = ح. شویله طورسون: لطیفه بر طرف.

بَرعَکس { ح. فا. { فا. بر = ادات استعلا. عر. عکس = ترس } ترسنه، عکسنه، خلافنه، بالعکس: کندیسی نه قدر جاهل ایسه اوغلی بر عکس اوقدر عالمدر.

بَرف { سـ. فا. قار. ثلج. لـ.

بَرق { سذ. عر. شمشك. { الکتریق معناسنه دخی کتیریلوب، ایران وهندده تلغراف‌ه‌ده «تار برق» دیرلر.}

بُرقَت { یاخود بورقات. سـ. تق. ۱. هیکل، بت، صنم. ۲. بتخانه. نکارخانه.

بَرقَرار { ص. فا. { بر = ادات استعلا. عر. قرار = م } قرارلی. مقرر، برلشمش. دوامله، دائم: حال حاضرنده بر قرار اولمق.

بَرك { سـ. فا. یاپراق، ورق: برك { کل = کل یاپراغی: کل صد برك = بر نوع کل؛ برك وبار = یاپراق ومیوه. || بی برك ونوا = الده آوجده یوق.

بَرلِه { ص. تق. ۱. پك، فائق، سرت. ۲. صاغلام، متین، محکم. = ح. پك، صاغلام اوله‌رق. { « پك » لفظی یونتك تحقق اولسه کرکدر.}

بُرکان { سذ. عر. { لا. Volcan دن } یانار طاغ. کوه آتش فشان.

بُرکانی { ص. عر. ا: برکانیه. بنار طاغه منسوب ومتعلق: علائم برکانیه.

بَرَکَت { سذ. عر. ج: برکات. ۱. نعمت، احسان الهی، موهبهٔ سبحانیه. ۲. بولاق، فیض: بو سنه ذخایرده چوق برکت واردر. ۳. مبارکلك، میمنت، سعادت: فلان ذاتك صحبتی برکتیله. دعاکزك برکتیله. ٤. آزی چوق برینه کچه‌جك صورتده خیری کورنن: بو سنه ذخیره‌ده برکتسز. ٥. رتبه تقدیس الهیه مظهریت: حلال قزانیلیان مالده برکت یوقدر. || برکت ویرسین = ۱. حمد اولسون، الله شکرلر اولسون، هله، باری: برکت ویرسین هوا بلوطلی ایدی یوقسه صیجاقدن باییلیردق. ۲. آلنان برشیٔ ایچون دعا مقامنده ایراد اولنور. جوابنده «برکتی کور» دیرلر.

بَرَکَتلِی { ص. برکت و میمنتی اولیان، مقدار کافیده اولدیغی حالده کفایت ایتیوب خسیری کورملین: آلنمك تریله قزانلدیغیچون برکتسز برپاره‌در.

بَرَکَتسِزلِك { سـ. میمنتسزلك، خیرسزلق، مقدار. ری کافی اولدیغی حالده خیری کورنمین: بو پاره‌ده برکتسزلك واردر.

بَرَکَتلی { ص. ۱. فیض وبرکتی اولان، بول، مبذول: بو سنه ذخیره پك برکتلیدر. برکتلی سنه. ۲. میمنت وسعادته مظهر، میمنتلی. ۳. آزی چوق برینه کچه‌جك صورتده خیری کورنن: حلال قزانیلان مال دائما برکتلیدر.

بَرکَتیمَك { فـ. تق. پکشمك، قا. تیلاشدیرمق، تقویه وتحکیم ایتمك.

بَرگُذار { سـ. فا. { عواجه‌زبانزدی: باسگذار } یادکار اولمق اوزره ویریلان هدیه: بوقوملی بکا فلانك برکذاریدر: بوده بندن سزه برکذار اولسون.

بَرگُزیده { ص. فا. سچلمش، منتخب، مختار.

بَرگَشته { ص. فا. ترسنه دونمش، معکوس، ترس: بخت برگشته = طالع معکوس ومنحوس.

بَرکِشمَك { فل. تق. پکشمك، قاتیلاشمق.

بَرکِلِك { سـ. تق. پکلك، قاتیلق، سرتلك.

بِرکِمَك { برکدیرمك. با: بریکمك، بریکدیرمك.

بُرکه { سذ. عر. صو برکنتیسی، حوض، کولجك.

بِرلَشدیرِلمَك { فـ. برپره کتیریلوب { بر حالنه قوناق، توحید ایدلمك: ایکی او، ایکی تارله برلشدیرلدی.

بِرلَشدیرمَك { فـ. ۱. برپره کتیروب برایتمك، توحید ایتمك: ایکی دکانی برلشدیروب بیوك بر دکان حالنه قودی. ۲. اویشدیرمق، موافقت ایتدیرمك: ایکی کوی

اهالیسی براشدیروب یولی یاپدیردی.

برلشمك {فل. ۱. بر اولمق، اشتراك واتحاد ایتمك: ایکی شرکت برلشوب بر فابریقه یاپدیلر. ۲. بریرهکلك، طوپلانمق: بو کون بلدیه دائره سنده برلشوب برقرار وبره جکلردر. ۳. اویشمق، اتحاد ایتمك: متعهدلر برلشوب مزایده‌ده آرتیرمیورلر.

برلشمه {سـ برلشمك فعلی. بالـ: برلشمك.

برلك {سـ ۱. برونك اولمه، احدیت، وحدانیت: اللهك برلکی حقیچون. ۲. اجتماع، اتحاد. || آغز، دیل، سوز برلکی = سوز بر ایتمه. متفق الکلم اولمه. || ال برلکی = مشترکاً چالیشمه، سعی مشترك: ال برلکیله شو ایشی بیتیرهلم. = صـ. ۱. اویشمش، متفق، متحد: اونلر برلك اولمشلر. ۲. بر غروش وسائره قیمتنده اولان. ۳. بر اوقه وسائره آغرلغنده ویا بر آرشین وسائره بوینده اولان.

برلمك {یا برله مك. فد. ۱. بر یاپمق، توحید ایتمك. ۲. بردر دیه ادعا ایتمك.

برله {د. [بر. ایله] بالـ: بر.

برلی {سـ اسقامبیل کاغدلرینك ودومینه وزار وسائره‌نك بر پوللیسی: قومپه‌نك برلیسی بنده‌در.

برنا {سـ فا. کنج، دلیقانلی.

برنجی {عـ. بر درجه‌سنده او. لان ایلك، اول، اولکی: آیك برنجی کونی: سوقاغك برنجی اوی: اون برنجی: یوز برنجی وسائره. || مجـ. ۱. بر خصوصده الك باشده بولنان، الك ایلری اولان: بو آدم نشانه نجیلقده. خطاطلقده، موسیقیذه برنجیدر. ۲. الك باشلی، الك مهم: شمدی برنجی ایشمز شودر.

برنجیلك {سـ برنجی اولمق حق، الك باشده بولنمه: صنعنده برنجیلکی کیم قزاندی؟

برنس {سذ. عر. یاخود:

برنوس {سذ. عر. ۱. عربلرك اوستدن کیدکاری بر لباس که پك گکیش ومربع الشکل اولوب، یوقاریدن ایکی اوجنده قول یرینی طوتار ایکی دلیکی وباشلغی واردر. ۲. فا. دینلرك قیرلرده وتفرج یرلرنده اوسته کیدکاری برنوع یلدیرمه.

برو {یاخود بری بالـ: بری.

بروات {سذ. جـ. عر. فـد: برات. بالـ: برات.

بروج {سذ. جـ. عر. فد: برج. بالـ: برج.

برودت {سذ. عر. صوغوقلق، صوغوق، برد، سرما: هوانك شدت برودتی. || مجـ. مناسباتده‌کی صوغوقلق، مخاصمه، منافرت: آره لرنده برودت واردر.

بروز {سذ. عر. میدانه چیقمه، طهور.

بروش {سـ [فر. Broche] قادینلرك کوکسه ویاباشه طاقدقلری مجوهراتلی بیوك ایکنه.

بروشمق {برو شدیرمق وسائره. بالـ: بورشمق وسائره.

برؤم {سـ [یو. Βρώμος یعنی پیس قوقودن ماخوذ فر. Brome دن] کیم. اجسام بسیطه‌دن بری.

برون {سـ بالـ: بورن.

بره {سـ اورمه واینجیتمه اثری اوله‌رق بدنك بر طرفنده حاصل اولان چوروك.

بره {حد. عر. ای، هی، یاهو! [روم ایلی السنه‌سنده مختلف صورده قوللانیلیر بر لفظ‌در.]

برهان {سذ. عر. جـ: براهین، دلیل، اثبات، حجت. || مـ. مقدمات یقینیه‌دن مرکب اولان قیاس.

بره‌لمك {فد. ۱. اوروب چو. زینی بره‌لمشلر. ۲. (میوه وسائر ثمره‌لی) اورمق، زده‌لمك، چوریتمك: اریکاری سپتك ایچنده چوق صاالایوب بره‌لمش.

بره‌لنمك {فط. ۱. اورلمقدن چوریمك، چوروك وبره پیدا ایتمك: بتون یوزی بره‌لنمش. ۲. (میوه) برشینه طوقنمقدن اورلوب برطرفی زده‌لنمك: شفتالی بره‌لنمش.

برهمن {سـ جـ. عر: براهمه. [هندجه‌دن] ۱. هندولرك الك قدیم دینی اولان (براهما) مذهبنه تابع آدم. ۲. هندو وجوسی رئیس روحانیسی.

برهنه {صـ. فا. چپلاق، آچیق، یالین: برهنه سر = باشی آچیق: برهنه پا = یالین آیاق.

برید {سـ فا. تاتار، پوسته، اولاق.

بریزوله {سـ [ایتا.] کولباصدی.

بریق {یاخود ابریق. سـ [نکا.] ایکی (پروا وغرائدی) دیرکلی وایکیسی‌ده قابا سورتا یعنی دونامش اولان کمی.

بریکدیرلمك {فـ. جمع واد. خار ایتمك، طوپلانمق: معامله‌پاره بریکدیرلمك زوردر؛ قرق سنه‌ده بریکدیریلن کتابلر.

بریکدیرمك {فـ. جمع وادخار مق، تحشید ایتمك: اداره ایله خیلی آچقه بریکدیرمشیدی؛ اوینه برطاقم تنبلر بریکدیرمش: حدوده عسکر بریکدیریورلر.

بریکمك {فل. [واحد دیمك اولان «بر» دن] ۱. طوپلانمق، بریره کلمك، اجتماع، تراکم ایتمك، بیغلمق: اعانه‌دن برخیلی آچقه بریکدی؛ اورایه برچوق آدملر بریکمش. ۲. تحشید ایتمك: حدوده عسکر بریکیور. ۳. شیشمك.

بریکمه {سـ ۱. طوپلانمه، تجمع، تراکم. ۲. تحشد. ۳. شیشمه.

بریکندی {سـ بریکمکدن حاصل اولان شیء، بیغیلان مقدار.

بریکی {یاخود بروکی. صـ. بو طرفده‌کی، یاقینده‌کی، مقابلی: بری و بحری تدابیره تشبث ایتدی: عساکر بریه.

بریان {سـ. فا. کباب.

برید {سـ. فا. تاتار، پوسته، اولاق.

برین {صـ. فا. یوکسك، رفیع: قصر برین.

بریه {سذ. عر. چول، صحرا، بیابان: بریة الشام = شام چولی.

بریه {سذ. عر. جـ: برایا. خلق، ناس، انسانلر، انام: خیر البریه = انسانلرك الك ایسی او. لان خاتم الانبیاء (صلعم) افندمز.

بریه {سذ. عر. قره عسکری، قوهٔ بریه، بحریه مقابلی: انکلتره‌نك بریه‌سی بحریه‌سندن چوق دوندر.

بز {سـ [اصلی عربی اولوب شده‌لیدر.] پنبوق و یا کتاندن معمول بیاض طوقومه‌که انواعی اولوب باشلیجه چاشیر وچارشف وکیسه وسائره اعمالنه یارار، کرباس: برلی بز، آمریقان، طربزون بزی. || آیاق بزی = آیاق سیله‌جك بز. || ال بزی = چوجقلرك الرینی سیلمك مخصوص بز. || تخته بزی = تخته اوغدقلری وبیقامش تخته‌لرك اوزرینه یایدقلری بز. || چوجق بزی = قوندان بزلرینك بهری. || سفره بزی = تراپزه‌نك اوستنه آچیلان اورتی، و وقتیله سفره‌نك آلتنه یایلان یایفی. || نماز بزی = قا. دینلرك نماز قیلدقلری وقت باشلرینه اورتدکلری بز. || بز چوزمك = بزی دستکاهدن چیقارمق؛ وج. کیدوب کملك.

بز {سـ [اصلی: بیض یعنی یمورطه اولسه کرکدر] بوینده و اوتهکی مقابلی: بریکی اوتهکندن بیوکدر. || اوتهکی بریکی = هر کیم اولورسه، هرکس.

قولانوق آلتی وقاصینی کبی یرلرده بولنان متحرك دانه لر. غده.

بز (ض. (ضمیر متکلم مع الغیر یعنی «بن» ضمیرینك جمیعدر) سویلین ایله رفیقلرندن کنایه در. نحن. ما: بزکلدك، بزم ایشمز. بزه سویلدلر. بزی کوردیلر. بزدن قاچدیلر، بزمله کلدی: بزجه = بزه کوره: بز-بز = بز اولمقسزین. || بز بزه = بز کندیمز، بزکندی آرامزده، بشقه سنی قاریشدیرمیه رق. — بعض دفعه (ر) علاوه سیله مکرراً جملنوب بزم کبی آدملر (ابنای جنسمز) مناسبتی افاده ایدر: بزلره دوشمز. || بزده = بزم مملکتنده. || بزمکیسی = حال و کارمز.

بزادی (سف. (اصلی: بچاده) کوچکپل یاقوت، باریل (ذی قیمت طاش).

بزاز (سند. عر. («بز» دن جمع.) بز وسائر منسوجات صاتان تاجر.

بزازستان (یاخود بزستان. با: بدستان.

بزدیرمك (فع. بیقدیرمق، اوصاندیرمق، تصدیع وتنفیر ایتمك.

بزر (سند. عر. ج: بزور. سبزه وچیچك تخمی. | حبوباته مخصوص اولان «بذر» دن تفریق اولنمیشدر.)

بزرك (ص. ف. ج: بزرگان. بیوك. اولو. عظیم کبیر. || سف. بیوك آدم.

بزرگوار (ص. فه. بیوك مرتبه لی، عالی. جلیل القدر، فاضل: شیخ بزرگوار سعدی شیرازی.

بزستان (یا بزازستان. با: بدستان.

بزلك (سف. («بزدمك» دن) سوس، زینت، آرایش، زیب.

بزکجی (سف. کلینلری تزیین ایدوب کیدیرن قادین، مشاطه.

بزگین (ص. («بزمك» دن) بزمش، بیقمش، اوصانمش، فتور کتیرمش. مأیوس.

بزلامق (یا بیزلامق. فل. (اصلی: بوزاغیلامق) (ایتك و امثالی) طوغورمق، یاورلامق.

بزلنگیح (سف. (اصلی: بیزلانغیج) یا: بیزلانغیج.

بزلیه (یا بیزلیا. سف. دانه سی وتازه ایکن قوغی دنی یین نخوده مشابه معروف سبزه.

بزم (سف. فه. صحبت ومحبت مجلسی، عیش وعشرت جمعی: بزم الفت، بزم عشرت، بزم وفا.

بزم (ض. بز ضمیرینك مضاف الیهیدر: بزم ایشمز، بزم کلهمز، بزمله برابر.

بزمك (فل. بیقمق، اوصانمق، فتور کتیرمك، بیزار ومتنفر اولمق: جانمدن، دنیادن بزدم.

بزمك (یا بزه مك. فع. طوناتمق، سوسلندیرمك تزیین ایتمك.

بزمگاه (وبزمگه. سف. فه. (بزم = مجلس. گاه = محل) صحبت وعیش وعشرت ایچون طوپلانیلان محل، مجلس عشرت یری.

بزمکی (ص. بزه متعلق اولان، بزم تخت تصرفنده بولنان: سزك اینککز بزمکندن زیاده سوت ویریور.

بزن (سند. ۱. سوس، زینت، زیب. ۲. صنیعه، کلفت، غیر طبیعی حال: اوزن بزن = اوزنه رك کلفتله ایدیلن ساختـه زینت.

بزنمك (فط. سوسلنمك، تزین ایتمك.

بزیقجی (ص. اغلطی: مزیقجی) اویونده حیله یاپان، حیله باز.

بزیقمق (فل. ۱. صیقلق، طار. ۲. تز. قده بولنمق. ویراتده بولنمق. مر.

بزیك (فر. Bisque) بر نوع کاغد اویونی.

بس (د. باء مفتوحه ایله باشلار بعض ترکجه صفتلرك باشنه کیروب تأکید و مبالغه بیان ایدر: بس بللی.

بس (حـ. فه. الویرر، کافی.

بس (یاخود بوس. د. باء مضمومه ایله باشلار بعض ترکجه صفتلرك باشنه کیروب تأکید ومبالغه بیان ایدر: بس بتون (بسبتون).

بسا (سـ. (آرناؤدجه دن) ۱. آرناؤد عهد وپیمانی: بسا ویرمك = تعهد ایتمك. ۲. قان کودن خصملر آره سنده عهد وپیمانله عقد اولنان متارکه: بسا یاپلرنده ایکی آیلق بسا واردر.

بساتین (سند. جـ. عر. فد: بستان: با: بستان.

بساریه (سـ. طالیانلرده بیسوك خلاطلرك باغلاندیغی قازیق.

بساط (سند. عر. دوشمه، کلیم، خالی، سجاده.

بسالت (سند. عر. شجاعت، جسارت، یکیتلك. بهادرلك: ابراز بسالت ایتدی.

بسائط (سند. جـ. عر. فد: بسیط. با: بسیط.

بسبتون (ص. حـ. با: بتون.

بستان (سند. عر. (فا. «بوستان» دن معرب) با: بوستان.

بسته (ص. ف. («بستن» فعلندن اسمه) باغلانمش. باغلی. مربوط: دل بسته = مربوط القلب. = سف. بر شرقی ویا منظوم تیاترو اویونك مقام وآهنكی. مقابلی: گفته.

بسته کار (سـ. ف. شرقی وتیاترو منظومه لرینه مقام وآهنك اویدیران موسیقی شناس.

بسریك (یاخود بسریك. سـ. خفیف وسریع بورویشلی بر جنس هجین دوه سی.

بسریك (یاخود بصریق. ص. جیلیز، جاسز واوتاق.

بسط (سـ. عر. یایمه. سرمه، دوشمه. آچمه: بسط مقال ایتمك = سوز آچمق: بسط مقدمات ایتمك = مقدمات سرد ایتمك: کرپچکاه آچمق.

بسلتمك (فع. اعاشه وانفاق ایتدیرمك: اعاشه ایتمك، تدارك ایتمك، وانفاق ایتمك: چوللق چوجغنی بسلمك ایچون چالیشیور. ۲. سمیرتمك، تولاندیرمق، تسمین ایتمك: قازلری کسمزدن اول بسللی. ۳. بتیشدیرمك، اداره ایتمك: چفتلکنده حیوانات بسلیور. ۴. قالینلاشدیرمق، قبارتمق. آلتنی طولدیرمق: آلتنی پابوقله بسلمك.

بسلمه (سـ. ۱. بسلمك فعلی. با: بسلمك. ۲. بوغازی طوقلغنه طوتیلان وآخرتلك کبی اتخاذ اولنان خدمتجی قیز. ۳. آلتی طولدیرلمش شیء.

بسلنمك (فط. ۱. بیوب ایچمك. تعیش وتغذی ایتمك: بوآدم ابی بسلنیور: اللهبسلنمك. ۲. سمیرمك. تاولانمق: هندیلر جوزله بسلنیر. ۳. قبارمق، شیشمك. قالینلاشمق.

بسله پیش (سـ. انفاق، تغذیه.

بسله پیچی (ص. انفاق وتغذیه ایدن، معذی: فاصوله بسلیمچی برسبزه در.

بسیم (عر. ترکیب. | اصلی: باسم = آدیله | بسم الله = اللهك آدیله: بسمه سبحانه = حق تعالا نك آدیله.

بسمله (سف. عر. «بسم الله الرحمن الرحیم» جمله شریفه سی: بسمله ایله ایشه کیریشدم: بسمله خوان = بوجمله شریفه یی اوقویان، بدأ ومباشرت ایدن: بسمله خوان اولهرق = بسمله اوقویه رق. || بسمله دیمك = باشلامق. || بسمله چکمك = بسم الله جمله شریفه سنی اوقومق.

بسی (سـ. حیوان سمیرده چك یر: بسی یه قومق = سمیرتمك.

بسیط (ص. عر. ؤ: بسیطه. جـ: بسائط. («بسط» دن صف.) ۱. دوز، عارضه سز. ۲. آچیق، واسع، گکیش. ۳. مرکب اولمیان، ساده: اجسام بسیطه.

بسیطه (سف. عر. ارتفاع تخته سی: بسیطهٔ شمسیه. بسیطهٔ قطبیه، بسیطهٔ افقیه، بسیطهٔ لیلیه = بو آلتك انواعی.

بسیلی (یا بسیاو. ص. مخصوصاً سمیرداش، تاولادلمش، پرورده: بسیلی قاز، بوزاغی.

بسیم (ص. عر. («بسم» دن صف.) آکولر یوزلی.

بش (عد. درتدن صکره کلن عدد، خمسه، بیج، ٥: بش دانه، بش کشی: اون بش، یکرمی بش، یوز بش. || بش پیچی = موشمولهنك برجنسی، دونکل. || بش پارمق = چاقر دکینی، عر. فج، بکمون (نبات). || بش بچه = حیوانات بحریه دن بر دکیز بوجکی. || بش چفته = اون کوزکله چکیلور فلکه. || بشده بر = بش قسمده برقسم، خمس، پنجیك. || بش قارداش = سله. توقات. || بشی بربرده = بش لیرالق یعنی بشیوز غروشلق آلتون سکه.

بشارت (سف. عر. مژده، برایی خیر تبلیغی. | بابانك فعیله مستعمل ایسه ده، غلط اولوب، مفتوح الباء بشارت حسن وجمال دینکدر.)

بشارت { س. (آنف الذكر) لغت عربيه‌دن غلطدر} يكى چيقمه غريب شئ. بدعت قبيحه، اعجوبه.

بشاشت { سش.عر. كولريوزليلك: اظهار بشاشت ايتمك.

بشاق { س. با: باشاق.

بشر { عد. هر برينه ويا هر دفعه‌سنده بش: موجود آنجقيى تقسيم ايتدكلرنده بشر ليرا دوشدى: بشر بشر صايملى.

بشر { سند. عر. حيوان ناطق، آدم، انسان، مردم: نوع بشر = انسان جنسى؛ ابو البشر = حضرت آدم (عم)؛ سيد البشر = فخر عالم (صلم) افندمز. || علم البشر = انسانك احوال طبيعيه. سندن بحث ايدن علم كه علم اللسانله برابر كشفيات جديده‌دندر.

بشره { سش. عر. ث. درينك طبقهٔ خارجيه‌سى. || بشرهٔ داخليه، بشرهٔ مخاطيه = بدنى داخلاً اورتن غشاء مخاطيه‌نك طبقهٔ خارجيه‌سى.

بشرى { سش. عر. مژده.

بشرى { ص. عر. ث: بشريه. انسانه منسوب ومتعلق: احوال بشريه:

بشريت { سش. عر. انسانلق، انسانك حال طبيعيسى: بشريت ايجاباتندندر.

« بشريت » ايله « انسانيت » آره‌سنده چوق فرق واردر: بشريت انسانك هر درلو احوال طبيعيه‌سنه، انسانيت ايسه يالكز فضائل وكمالات روحانيه‌سنه عائددر: مثلا نسيان، خوف، اشتها، شهوت كبى حالار بشريت: كرم، سخاوت، وفاى عهد، قناعت كبى حالار ايسه انسانيت مقتضياتندندر. الحاصل بشريت تاريخ طبيعيه‌يه، انسانيت ايسه اخلاقه متعلقدر.

بشقه { بشقه‌لاشمق وساثره. با: باشقه وساثره.

بشلك { ص. ١. بش (غروش وساثره) بوينده اولان: بشلك ديرك. ٢. بش جزء دن مركب ويا بشه منقسم، خماسى. = س. بش غروشلق ويا پاره‌لق سكه: بر بشلك ويردى.

بشلمه { س. بش قات ايتمه، تخميس.

بشلى { ص. بش پول وساثره‌سى اولان، خماسى، تخمس. = س. اويون كاغد لرينك بش بنكليسى: قوپه‌نك بشليسى.

بشمق { با: باشمق.

بشمه { س. چيقريقجى دسكاهنك (كوتوكى: دليكلى بشمه.

بشنجى { عد. درد نجيدن صكره اولان، خامس، بنجم: بشنجى او، بشنجى فصل، بشنجى كون: اون بشنجى، يوز بشنجى الخ.

بشوش { ص. كولريوزلى معناسيله « بشاشت » دن اسم مبالغه اولق اوزره قولانيليور. سه‌ده، عربلرجه مسموع اولمد. يقندن، لغت مولده دكل، عادتا غلطدر.

بشير { ص. عر. (« بشارت » دن) صش.) ايى بر خبر كتيرن، مژده يتيشديرن، مژده‌جى؛ بشير نذير = تبشير وتهديده مأمور پيورىلان خاتم الانبياء (صلم) افندمز. (كوزل و كولر يوزلى معنالريله لسانزده قوللانلماز.)

بشيك { س. (اسكى تركجه‌ده صاللامق ديمك اولان « يشمك » دن) كوچك چوجقلرى ياتيروب صالايه‌رق اويوتدقلرى معروف كروت، مهد. كهواره. || اجل بشيكى = مخاطره‌لى ومعلق اسكله وساثره.

بشيكجى { س. بشيك ياپان طو. غرامه‌جى.

بشيوز { عد. بش كره يوز، خمسمأه، پانصد: بشيوز كشى، بشيوز غروش.

بصاريق { با: باصاريق.

بصديرمق { بصديرمه. با: باصديرمق وساثره.

بصر { سند. عر. ج: ابصار. ١. عين، چشم، ديده. ٣. چشم حقيقتله كورمه. قلب كوزى. || اولولا ابصار = بصيرت صاحبلرى، كوروب آكلايانلر. || علم البصر = رؤيتك احوال و حقايقندن بحث ايدن علم، [فر Optique].

بصره { سخ.عراق عربده وشطك اوزرنده واقع ولايت مركزى مشهور شهردر كه علما سى وقتيله ادبيات عربيه‌ده كوفيونه قارشى برمسلك مخصوص اتخاذ ايتمشلردى. || بصره ضمغى = برجنس ضمغ.

بصرى { سند. ص. عر. ج: بصريون. بصره اهاليسندن ويا ادبيات عربيه‌ده كوفيونه قارشى بر مسلك مخصوص اتخاذ ايدن بصره علماسندن آدم.

بصرى { ص. عر. ث: بصريه. رؤيته ويا علم البصره متعلق.

بصل { سند. عر. صوغان. ث.

بصير { ص. عر. (« بصر » دن صش.) ١. كورن، كوز ريجى، بينا. ٢. كوروب آكلايان، قلب كوزيله كورن، بصيرت صاحبى.

بصيرت { سش. عر. قلب كوزيله (كورمه، كوروب كنه وحقيقتنه وارمه: بصيرتله باقمق؛ بصيرتى باغلامق = غافل طاورا. مق.

بصيرتسيز { ص. قلب كوزى قپالى، چشم حقيقتله كورمز، غافل.

بصيرتسيزلك { س. قلب كوزيله كورمه‌مش، غفلت.

بصيرتلى { ص. قلب كوزيله كورن، هرشيئك اصل و حقيقتنى آكلايوب تدبيرلى طوراتان.

بضاعت { وبضاعه. سش. عر. ج: بضايع. ١. سرمايه. سرمايه‌سى آز؛ بى بضاعت = سرمايه‌سز. ٢. تحصيل اولنمش علم، معلومات.

بضايع { سش. جـ. عر. فـد: بضاعت. با: بضاعت.

بط { س. فا. قاز. لـ.

بطارس { س. بر نوع اكرلتى اوتى.

بطاريه { س. با: باتاريه.

بطاق { (بطاقلق، بطاقچى. با: باتاق وساثره.

بطال { ص. عر. (« بطالت » دن سمب.) ١. حكمسز، حكمدن ساقط، بوش: بطال اوراق. ٢. ايشلمز، معطل: بطال بر دكرمن. ٣. قولاى قوللانيله. ميه‌جق قدر بيوك، خنطال: بطال كوپ. (بومعنا تركجه‌يه مخصوصدر. — قهرمان وبهادر معناسيله لسانزده قوللانلماز.) = س. برايشه متعلق حكمسز اوراق: بطالى لف ايتمك؛ بطالده حفظ ايتمك. || بطال ايتمك، بطال چكمك (يعنى اوستنه « بطال » كلمه‌سنى يازمق) = حكمسز براقمق، حكمسز اوراقه قائمق. || بطال كاغد = طولى ٨٢ وعرضى ٥٧ سانتمتره اولان طبع كاغدى.

بطالت { سش. عر. ايشسزلك، ايشلمزلك، عطالت.

بطائت { سش.عر. بطئ‌اوله، آغر لق، ياواشلق، آغر طاورانمه. سرعت ضدى.

بطريق { سند. عر. با: بطريق.

بطش { سند. عر. ١. عنف و شدتله طوتوب قاپمه و ياقه‌لامه. ٢. قوت، شدت. غلبه.

بطلان { سند. عر. ١. حقسزلق، حق ضدى، باطل و بوش اوله: تثبيتك بطلانى. ٢. معطل وحكمسز اوله. || ط. بطلان حس = بر عمليات اجراسيجون حسك ابطالى، بر عضوك موقتاً حسدن محروم ايدلمسى.

بطمان { سـ. با: باتمان.

بطن { سند. عر. ج: بطون. ١. قارن، شكم. ٢. صوى، سلاله، نسل.

بطنى { ص. عر. ث: بطنيه. تث. قارنه منسوب ومتعلق.

بطون { سند. ج. عر. فد: بطن. با: بطن.

بطئ { ص. عر. (« بطائت » دن صش.) آغر حركتلى، ياواش، سريع ضدى، كج. || بطئ الهضم = كج هضم اولنان.

بعبارتها { ح. عر. كندى عباره‌سيله، صورت افاده‌سنى تغيير ايتمكسزين، عيناً: فلان كتابدن بعبارتها بر قاچ فقره نقل ايتمشدر.

بعث { سند. عر. ١. كوندرمه، يوللامه، ارسال. ٢. حق تعالانك بر نبيى خلق دين حقه دعوته مأمور پيورمسى. ٣. دير يلتمه، احيا، يوم قيامتده موتانك احياسى: بعث بعدالموت؛ يوم البعث = قيامت كونى.

بعثت { سش. عر. طرف الهيدن بر پيغمبرك وبا خصوص پيغمبرمز افندمز حضرتلرينك خلقى دين حقه دعوته مأمور پيو لمسى: بعثت نبويه.

بعد { ظز. صكره. بعض تركيبات عربيه‌ده بولنور: بعدالظهر = اوكله‌دن صكره؛ بعد الطعام = يمكدن صكره. || بعد ذا، بعده ازين = بوندن صكره. || بعدما، من بعد، فيمابعد = اوندن صكره، بر دها. || بعده = اوندن صكره، مؤخراً. || بعد بعد = بر چوق

وقت صکره، نه‌دن صکره. || مابعد = صکره‌سی، آلت‌طرف. [بوصوك تعبیرده وامثالنده « د » ساکن اوقونور.]

بُعد { سذ. عر. ج: ابعاد. او. زاقلق، بعید اولمه، قرب ضدی: اون فرسخ بعدنده؛ بعد مسافه = مسافه و آرالق اوزاقلغی. [بعدومسافه دیمه‌ملی.]

بعض { ک. عر. بر طاقم، برقاچ، بر مقدار: بعض آدملر بو فکرده بولنورلر: بعض اشیا آله‌جغم: بعضمز کیده‌لم بعضمزده بوراده قاله‌لم. | غلط اولارق بعضی کبی قوللانیلوب: بعضیسی، بعضیلری دینلیر. اکثریا جمعه مضاف اولوب. زعم اولندیغی کبی، « بعض شیء » و« بعض حکیم » دینلمز. مع هذا بعض کره. بعض دفعه. بعض کیجه، بعض سنه کبی زمانه دلالت ایدن تعبیراتده مفرده اضافتی جائزدر.]

بو لغتك عربیده معنالری وصورت استعمالی فرقایدر؛ لسان مذکوره اسم کبی قوللانلدیغنده « کل » مقابلی اولغرق جزء وقسم دیمکدر؛ کنایه کبی قوللانلدیغنده ایسه « بری » معناسنی افاده ایدر: مثلا: عربلر (بعض الشعراء) دیمکلری وقت « شاعرك بری » معناسنی مقصود ایدرلر: بز ایسه (بعض شعرا) تعبیرندن « برطاقم شاعرلر » معناسنی چیقاریرز.

بَعضاً { ظ. بعض کره. کیمی وقت : بعضا اوقور بعضا یازار.

بِعون { یاردیمیله معناسنه ترکیب عربیدر : بعون الله تعالی = حق تعالانك یاردیمیله، عزن وعنایتیله.

بَعید { ص. عر. ة: بعیده. [« بعد » دن صش.] اوزاق، ایراق، دور : بغداد شامدن بعیددر؛ اقطار بعیده‌یه سیاحت ایتمك. || مج. احتمالی قریب اولمیان، غیر مأمول، غیر منتظر : او آدمدن بویله بر معامله بعید دکلدر. || بعید الاحتمال = احتمالی قوی اولمیان، غیر محتمل.

بِعَینِهِ { حر. عر. اب = عینها حد. عر. د. هما = ضمیر غائب | عینیله، اولدیغی کبی : او فقره‌یی بعینها درج ایتمش.

بَغا { سذ. با : باغه.

بُغات { سذ. ج. عر. فد : باغی. | با : باغی.

بِغال { سذ. ج. عر. فد : بغل. | با : بغل.

بَغایَت { ح. فا. | فا. ب = ادات الصاق ـ عر. غایت = صوك | صوك درجه‌ده، پك، زیاده : بغایت ذکی برجوجق.

بَغیه { ح. عر. آکسیرین. بردن | بره، یکانلمه‌یکی حالده : بغتهً ظهور ایدیویردی.

بَغدادی { سذ. ص. عر. بغداد شهرینه منسوب و متعلق ویا بغداد اهالیسندن. بغدادلی. — تر. طار تخته پروازلرندن یاپلمش و اوستی صیوانمش بوله وطاوان.

بَغداش { س. با : باغداش.

بُغدان { مخ. ص. رومانیه‌یی ترکیب | ایدن و مملکتین اسمیله دخی شهرت بولان ایکی خطه‌نك بری که اصل اسمی مولداویادر. دیکری افلاقدر.

بُغدای { س. با : بوغدای.

بَغر { بغرصق. بغرمق وسائره. | با : باغر وسائره.

بَغشلَمَق { با : باغشلامق.

بُغض { سذ. عر. سومه‌مه. بری حس ایتمه. کین. نفرت، خصومت : بغض ایتمك. بغض وکین باغلامق.

بَغل { سذ. عر. ج : بغال. قاطیر، استر. لـ.

بَغَل { س. فا. قوانتوق. لـ.

بَغی { سذ. عر. ۱. آزغینلق، سرکشلك. حدی تجاوز. ۲. حقدن عدول.

بِغَیر { ح. عر. اب = حرف جر. غیر = دیکر | سلب وانکار معناسیله بعض ترکیبات عربیه‌ده بولنور : بغیر حق = حقسز، حقسزلقله.

بَقاء { سذ. عر. بولندیغی حالده قاله، دوام، ثبات. زوال بولمامه، فنا مقابلی : بقا بولمق = دائم و ثابت اولمق: بقاء تو. جهانلری = توجهلرینك دوامی. || دار بقاء = آخرت، دارفنا ضدی.

بِقا بونغه { س. یاوشان نوعندن بر دیکن.

بِقاع { سث. ج. عر. فد : بقعه. | با : بقعه.

بَقّال { سذ. عر. [« بقل » دن مبم | ذخیره وماکولاته متعلق شیلر صاتان اصناف. | اصل عربیده معناسی سبزه‌جی اولوب. عربستانده اکثریا سبزه و ذخیره بر دکانده صاتلدیغی مناسبتله. بالآخره یالکز ذخیره صاتانلره دخی اطلاق اولنمش. ویزجه بو معنایه حصر ایدلمشدر.]

بقال دکانی = بقالخانه.

بَقّالخانه { س. بقال دکانی.

بَقّالرا { س. ایتا. | بحـ. قج آلتنده اولان طوب دلیکلری.

بَقّالق { س. بقال صنعت وتجارتی: بقالق ایدیور.

بَقام { یاخود بقم. سـ. ۱. قرمزی بویا. آغاجی که برازیلیه دن کلیر. ۲. خاص اولیان هردرلو بویا.

بَقایا { سث. ج. عر. فد : بقیه. | با : بقیه. || ا. تحصیل اولنه‌میوب ایرتسی سنه‌یه قالان ویرکی وواردات. || ع. قرعه بقایاسی = قرعه اصابت ایدوب‌ده سلاح آلتنه آلمغری تأخیر اولنان افراد.

بَقَر { سذ. عر. صیغیر، اوکوز، ایلك. مانده جنسلری.

بَقراج { س. با : باقراج.

بُقراطی { ص. عر. ة: بقراطیه. ابوالاطبا عد اولنان حکیم یونانی بقراط یعنی هیپوقراتك اصول طبنه موافق و متعلق اولان.

بُقراطیون { سذ. ج. عر. ابو. الاطبا بقراط حکیمك اصول طبابتنه تابع اولان اطبا.

بُقعه { سث. عر. ج: بقاع. ارض قطعه‌سی، مملکت. خطه. || ط. بقعهٔ قرنیه = کوزه عارض اولان بیاض لکه. مافر.

بَقّلاك { س. با : باغلان.

بَقله { سث. عر. سبزه، سبزوات. | لسانمزده فول معناسیله مستعمل اولان لغت معلومه بوندن اولیوب، عربیده دخی فول دیمك اولان « باقلا » کلمه‌سندندر، وبناءً علیه اویله یازلمسی اقتضا ایدر.]

بَقلیه { صث. عر. نبا. فصیله. بقله = سبزه قبیلندن اولان نباتات.

بَقَم { سذ. عر. [معربدر] با: بقام.

بَقیه { سث. عر. ج: بقایا. ۱. آر. توب قالان شیء : ذخیره بقیه‌سی. ۲. آلت طرف. کری طرف. مابعد : بقیهٔ احوالی معلوم دکلدر. ۳. محو ونابود اولان برشیئك باقی وموجود قسمی : براسکی معبدك بقیه‌سی. || بقیة السیوف = برمحاربه‌ده مغلوب طرفدن قورتلوب صاغ قالانلر. = ج. با : بقایا.

بَك { س. ۱. بیوك، رئیس، بای، ایلری کلن آدم. ۲. باش، رئیس : عشیرت بکی. ۳. حاکم، امیر. والی. پرنس : سیسام، قره‌طاغ بکی. ۴. آمر، ضابط، قوماندان : الای بکی. سنجاق بکی. ۵. بعض اسکی خاندانلره منسوب افرادله پاشا زاده‌لره وصنف عسکریده قائممقام ومیرالای رتبه‌لرینی حائز اولانلره واجنبی کبراسنه ویریلن عنوان اولوب، اسمه لاحق اولور : علی بك، حسن بك، قائممقام بك، قونسلوس بك. ۶. آشیق کیمکك درت یوزدن بری. ۷. اسقامبیل اویونندہ کاغدك پرلیسی: قوپه‌بکی. آری بکی = آریلرك قولاغوزی. آغ بك = بیوك برادر. | آلای بکی = ژاندارمه آلایمك قوماندانی که میرالای رتبه‌سنه معادل رتبه بی‌حائزدر. || بك بالیغی = مرسین نوعی. || بك بورکی = پیغمبر چیچکنك برنوعی. || بوی بکی = کوچك عشیرت آغاسی. چیچك بکی = چیچکك قباجه‌سی. | زوم ایلی بکلر بکی = میر میران مقامه وزارت آرهسنده برر تبهٔ مکیه‌یی حائز آدم. | قوپه، مچه بکی = کلخان بکی. || کلخان بکی = سو قاق چاپقینی، خیلاز ودر مر. چوجق.

بَك { س. تنده وعلی الخصوص یوزده‌کی طبیعی بك، جب، شامه. || ات بکی = قیارمه صو. رتنده بك، کوچك اور. بك دوشمك = لکه‌پیدا اولمق : کوزیه بك دوشمك = لکه‌صورتنده اولان بر خسته‌لغه اوغرامق.

بِکّا { ض. ضمیر شخصینك مفرد متکلمی اولان « بن » لفظنك مفعول الیهیدر : بکا ویر. دی: بکا سویلدی. [ضرورت وزن ایچون « باکه » صورتنده یازیلیر.]

بُکاء { سذ. عر. آغلامه، ناله، گریه.

بَکار { س. ص. [عر. « بکر » دن | غلط. فارسی ظنیله « بیکار »

یازلمی خطادر.) ۱. اولنمه‌مش، زوجه‌سی اولمیان آدم: بکار آدم، بکار کبی یاشامق. (نادراً اولنمه. مش قیز حقنده مستعملدر.) ۲. طشره‌لی اولوب پریسوك شهرده برایشله مشغول اوله‌رق عائله‌سز یاشایان آدم: بکار او. طه‌لری؛ بکارلرك چاشیرینی بیقامق.

بُكار {سـ. با: بیکار.

بَكارَت {سشـ. عر. قیزلق. ارکك تقرب ایتمه‌مش قیزك حالی. (بومعنا ایله «بکر» استعمالی غلطدر.)

بَكارلِق {سـ. اولی اولمیان آدمك حالی، اولنمه. مش ارکك ویا قیزك حالی: بکارلق اوایلکدن ایی دکلدر.

بَكام {صـ. فا. (ب = ادات الصاق ـ کام = مرام) نائل مرام، آرزو ایتدیکنه دسترس اولان، مسعود، بختیار.

بَكتاش {صـ. تق. اقران، کفو، معادل. || حاجی بکتاش طوزی = حاجی بکتاش ولی (قدس سره) تربه‌سی جوارلرنده چیقان براق و بلوری بر جنس قیا طوزی.

بَكتاشی {سـ. صـ. حاجی بکتاش ولی یه منسوب طریقتده بولنان آدم، بکتاشی درویشی، باباسی = بو طریقك درویشی، شیخی: بکتاشی اوزومی = اوزومك بر نوعی. || مج. قیدسز، رند.

بَكتاشیلِك {سـ. بکتاشی طریقی و بو طریقته منسوبیت.

بَكجِك {سـ. و: **بَكجِگِز** {سـ. کوچك بك؛ بکجکم. (تحبیب و تحقیر مقامنده قوللانیلیر.)

بَكجی {سـ. بر شیئی بکلیوب محافظه ایدن آدم، محافظه‌جی، حارس، دیدبان، قوروجی: محله بکجیسی = کیجه سوقاقلرده طولاشوب امنیت عمومیه‌یه باقان وجنازه ودوکون کبی وقوعاندە اهالینك خدمتنده بولنان آدم: کوشك، یالی، قوناق بکجیسی = بوش بولنان بویله بر داثره‌نی بکلیوب محافظه ایدن آدم: قوری بکجیسی = قوریجی: کوشك بکجیسی = یانغینی خبر ویرمك ایچون قله‌ده بکلینلر.

بَكجیلِك {سـ. بکجی صفت و خدمتی.

بِكر {بکارت پرینه مصدریت یعنی قیزلق معناسیله قوللانیلور. سه‌قده. بو لغت عربیده صفت اولوب، اصلا مصدریت معناسنه کلدیکندن، غلطدر. ازاله بکر تعبیری دخی بالطبع غلط اولوب، بکارت وازاله بکارت دیمك اقتضا ایدر.

بِكر {صـ. عر. بوزلمامش، ارکك (کورمه‌مش (قیز)، قیز اوغلان. || فکر بکر = دماغ اول کیمسه طرفندن افاده اولنمامش فکر. || بکر مضمون = باخصوص شعرده بشقه بری طرفندن سویلنمامش مضمون.

بَكره {سشـ. عر. مقره: اوج بکره‌لی = اوج مصوره‌لی بردن بوکن (چیقریق).

بَكری {صـ. (صباح دیمك اولان «بکره» دن یعنی صباحدن عشرته مبتلا، ایچکی یه دوشکون، سرخوش.

بَكریلِك {سـ. عشرته ابتلا، ایچکی یه دوشکونلك، سرخوشلق.

بَكز {سـ. ۱. چهره، یوز، روی، وجه: دکیزك بکزی = روی دریا. ۲. یوز رنکی: بکز آتمق، اوچمق، یوزلمق = یوزك رنکی اوچمق، صارارمق.

بَكزاده {سـ. صـ. ۱. بك اوغلی، پدری رئیس ویا آمر اولان. ۲. صویلی، اصیل، نجیب، کشی زاده.

بَكزاده‌لِك {۰. صویلیلق، اصالت، نجابت، کشی زاده‌لك. || مج. مسرفلك، تأملسزجه حرکت، هوپه‌لق.

بَكزَتمَك {فـ. ۱. بر شیئی دیکر بر شیئه مشابه و مماثل ایتمك، تشبیه وتمثیل ایتمك: یاپیلمه‌جق شیئی او رنکنه بکزتملی. ۲. تقلید وتنظیر ایتمك، عینی یاپمق: فلانك رسمنی یاپوب چوق بکزتدی؛ یازیسنی بکزه‌مه‌دی. ۳. یاکیلوب برشیئی دیکر بر شیئه ظن ایتمك، یاکیلمه‌رق ظن ایتمك: سزی فلانه بکزتدم. || برشیئه بکزتمك = نه صورتله اولورسه تسویه ایتمك، بروجه تسویه دوشونمك.

بَكزَتمه {سـ. بکزتمك فعلی، تشبیه، تمثیل. =

صـ. تمثیل وتنظیر صورتیله یاپیلش، تقلید.

بَكزَدِلمَك {فـ. ۱. اویدیرلق، تشبیه وتمثیل ایدلمك: بویازی اصلنه بکزدیله‌مه‌مشدر. ۲. تقلید ایدلمك. ۳. یاکلیشلقله بشقه ظن اولنمق: آرانیلان برآدمه بکزدیلمك = نه صورتله اولورسه تسویه اولنمق.

بَكزَدیش {سـ. بکزتمك فعلی، تشبیه، تمثیل.

بَكزَمَك {فل. برشیئه مشابه ومماثل اولمق: قورت کوپکه بکزر برحیواندر: بویازی مشقه هیچ بکزمیور. || برشیئه بکزمك = اولدقجه شایان قبول اولمق: بویازی بر شیئه بکزمیور؛ شمدی برشیئه بکزدی.

بَكزَمه {سـ. و:

بَكزه‌یِش {سـ. مشابهت، شبیه ونظیر اوله.

بَكَك {یاخود بنك. سـ. بك کبی لکه، پول: بکك بکك = بك کبی لکه‌وپوللری اولان: بکك بکك باصمه، آت.

بَكَكلَنمَك {فط. بکلکار پیدا ایتمك، لکه‌لنمك، پول پول اولمق: کتابلر رطوبتدن بکلکلنیر.

بَكَكلی {صـ. لکه‌لی، پوللی: بکلکلی باصمه، یوز.

بَكلَتدیرمَك {فـ. کیکمکه بشقه‌لرینی بکلمکه مجبور ایتمك. انتظارده قومق: عفو ایدرسکز بکلتدیردم.

بَكلَتمَك {فـ. ۱. بکلمکه سوق واجبار ایتمك، انتظار ایتدیرمك: بنی چوق بکلتمیك. ۲. بکمجی قومق، ترصد ایتدیرمك: جایری بکلتمك؛ قیشین کوشکی کیمه بکلتیورسکز؟

بَكلَشمَك {فشـ. مشترکاً وبرلکده بکلمك: بر چوق خلق بکلشیورلردی.

بَكلِك {سـ. ۱. بك صفتی وعنوانی. ۲. زادکانلق، اصالت، نجابت. ۳. برکك تحت اداره‌سنده بولنان حکومت، ایالت ممتازه، امارت، پرنسلك: بلغارستان، سیسام بکلکی.

بَكلِك {عائد. میری: بکلك ارضی = اراضی امیریه؛ بکلك کمی = حرب سفینه‌سی. || بکلك = بیوك وکنیش کیمه.

بَكلِكجی {سـ. (رئیس دیوان دیمك اولان «بیتیکجی» دن غلط اوله‌رق کرکدر) دیوان همایون قلمنك رئیسی. غلط برترکیبله: بکلکجی دیوان همایون دینیر.

بَكلَمَك {یا بکله‌مك. فـ. فل. (اصلی «بك» اولان «بك» یعنی قوی وصاغلام لغتن) ۱. قورومق، محافظه وصیانت ایتمك، یاننده طوروب نظارت ایلمك: جایری، اورمانی بکلمك؛ طاغلری قورقو بکلر. ۲. انتظار ایتمك، منتظر ومترصد اولمق: برینی بکلیورم؛ مسافر بکلمك. ۳. اومق، مأمول ایتمك: بن سزدن بونی بکلمزدم.

بَكلَمه {سـ. ۱. قورومه. محافظه، صیانت. ۲. انتظار، ترصد. ۳. نوبت وترصد محلی.

بَكلَنِلمَك {فـ. ۱. انتظار اولنمق: کونش آلتنده بکلنلر. ۲. اومنلمق، مأمول ایدلمك: او آدمدن هرایلمك بکلنیلیر.

بَكلَنمَك {فـ. انتظار اولنمق: بوکونکی پوسته ایله جواب بکلنیور.

بَكله‌یِش {سـ. ۱. بکلمه، انتظار، ترصد. ۲. قورومه، محافظه، صیانت.

بَكله‌یِیجی {صـ. ۱. انتظار ایدن، منتظر. ۲. محافظه وصیانت ایدن، محافظه‌جی، محافظ.

بَكلی {یاخود بکلو. صـ. ۱. تنده وعلی الخصوص یوزنده طبیعی بر کوچك لکه‌سی اولان، خالدار. ۲. لکه‌لی (اوزوم وسائره).

بَگدی {سـ. بکمه. || خنکار بکندی = ۱. بر نوع صاری چیچك، که ماویسنه بك بکندی دینیر. ۲. قیزارتمه ویا تنجره کبابی ایله یاپیلور بر نوع باطلیجان یمکی.

بَگندیرمَك {فـ. ۱. برینه بکندیجکی بر شیئ کوسترمك ویا بر چوق شیئلرك ایچنده برینی انتخاب ایتدیرمك: او آدمه اثواب بکندیرمك نه‌قدر زور؛ سورینك ایچنده قویون بکندیرمك. ۲. قبول وتقدیر واستحسان ایتدیرمك، مقبوله کچه‌جك بر

ايش يابمق : يازيمى بكنديرمدم: خدمتمجى افنديسنه ايشنى بكنمد. يرمكه چاليشمليدر .

بَگَنِلَمَك (فع. ۱. قبول و استحسان اولنمق، مقبوله چكمك : يازيسى بگنلدى: سسى بگنلدى. ۲. سچلمك، انتخاب اولنمق، ترجيح ايدلمك: بر سورينك ايچنده آنجق اوچ درت قويون بگنلدى: ايكيسندن خانغيسى بگنلدى ؟

بَگَنمَزلِك (سـ. [وغا : بگنمه. مزلك] ۱. تقدير واستحسان ايتمه‌مه، خوشلا نمامه: بن يمك حققنده بگنمزلك ايتم. ۲. عدم تنزل، صاتيامه، كيسه يى بكنمه‌يش .

بَگَنمَك (فع. ۱. ايى بولمق، قبول و تقدير و استحسان ايتمك. پسند ايتمك: بو چيچكك قوقوسنى بگنمدم: يازيسنى چوق بگنديلر. ۲. سچمك، انتخاب ايتمك، خوشه كيدنى آيروب آلمق : سوريدن كيرك ده ايستديكمز قدر قويون بگنمك: بر مغازه‌ده چوراب بكنيوردى. ۳. تنزل ايتمك، صاتيق : آدم بكنميور: كيسه‌يى بگنمز. كندينى بگنمش = خود پسند، مغرور .

بَگَنمه (سـ. و :

بَگَنيش (سـ. ۱. تقدير، قبول، استحسان، پسند. ۲. سچمه، انتخاب، اختيار، ترجيح.

بِكم (صـ. جـ. عر. فـد : ابكم. با : ابكم .

(سـ. نق. ظاهرلك، آشكارلق، بللى ابداهت. [بزجه بو كون متروك ايسه ده، بللى، بليرمك، بللمك كبى مشتقاتى مستعمل بر كلمهٔ اساسيه‌در.]

بَل (سـ. [اصلى : بيل] ۱. بدنك اورته‌سى، قوشاق باغلانان يرى، كوكس ايله قارنك آره‌سى، خصر، ميان : بله باغلامق؛ اينجه بل؛ بلم آغريور. ۲. انسان و حيوانده قارنك آرقه‌سى. صاغرى ايله اوموزلر آره‌سنده‌كى محلى، صلب : بلى بوكشن: بو آتك بلى دوشوكمه. ۳. يوكك طاغك ايكى ذروه‌سى آره‌سنده‌كى مقوس قسمى ويا آچلماجقه اولان كچيد وبوغازى. طاغ بلى ويلان دخى دينلير. || بل آغريسى = وجع قطنى. || بل باغلامق = عزم قوى وحصر مساعى ايتمك : خسه‌متكزه بل باغلادم. || بل بوكمك = اختيار. لقدن قيمورلا نمق. || بل بو. كمك = چوق يورمق. يا فتوره دوشورمك : بوغانله بلى بوكدى. || بل صوتوقلغى = سيلان مخاطى. || بل كيكى = عمود فقارى. || بل ويرمك = اگيلمك. مقوس اولمق.

بَل (سـ. [اصلى : بيل] آيقله بل صه‌رق يره باتيرمغله طوپراغى قازمقده مستعمل باغچوان و باغجى آلتى. انواعى واردر : آرناؤد، سافز، بوستان بلى، كورك بل .

بَلاء (سـ. عر. [جمعى قوللا. «بليه» تك جميدر.] ۱. غم، كدر، اندوه، تاسه. ۲. آفت. ۳. آدمك نه‌يابه‌جغنى بيلمديكى آغر وصيقنتد.

بَلا (سـ. نق. [بزجه بو كون متروك ايسه ده، بللى، بليرمك، بللمك كبى مشتقاتى مستعمل بر كلمهٔ اساسيه‌در.]

بَل (سـ. [اصلى : بيل] ۱. بدنك بدنك اورته‌سى، قوشاق باغلانان يرى، كوكس ايله قارنك آره‌سى، خصر، ميان : بله باغلامق؛ اينجه بل؛ بلم آغريور. ۲. انسان و حيوانده قارنك آرقه‌سى. صاغرى ايله اوموزلر آره‌سنده‌كى محلى، صلب : بلى بوكشن: بو آتك بلى دوشوكمه. ۳. يوكك طاغك ايكى ذروه‌سى آره‌سنده‌كى مقوس قسمى ويا آچلماجقه اولان كچيد وبوغازى. طاغ بلى ويلان دخى دينلير. || بل آغريسى = وجع قطنى. || بل باغلامق = عزم قوى وحصر مساعى ايتمك : خسه‌متكزه بل باغلادم. || بل بوكمك = اختيار. لقدن قيمورلا نمق. || بل بو. كمك = چوق يورمق. يا فتوره دوشورمك : بوغانله بلى بوكدى. || بل صوتوقلغى = سيلان مخاطى. || بل كيكى = عمود فقارى. || بل ويرمك = اگيلمك. مقوس اولمق.

بِلا (د. عر. [ب = حرف جر. لا = حرف نفى] ادات سلب، سز، سزين، بى، بغير : بلاسبب = سببسز؛ بلا تأخير = كرى يه براقمسزين. درحال: بلا فاصله = آرالقسز، آرالق ويرمكسزين؛ بلا مدت = مدتى معين اولميه‌رق [بونك صحيحى بلا مدة ايسه‌ده، بلا مدت صورتنده استعمال اولنيور. امثالى ده بويله‌در.]

بِلا (سـ. عر. ابلهلك، حماقت، بونلك .

بِلا (سـ. جـ. عر. فـد : بليه. با : بليه .

بِلا (حـ. حيرانله. شاشقين شاشقين : بل بل باقمق .

بُلبُل (سـ. [تركجه و فارسيده مشتركدر] بيسان ومايسده ارككى كوزل بر سسله اوتن معروف قوش، عندليب، هزار: بلبل اوتيسور؛ بلبل كبى خوش الحان ايله ترنم ايدييور. [كويا كله تعشقيله و ديكدن جفا كورمسيله اسكى شعرامزه سرمايه اولمش ايسه‌ده، بلبل كلدن دكل اصل ديكندن وديكنلى چاليلقلردن خوشلانير.] || بو. قليجه بلبل = بالسله بكزر كوچك بر قوش. || چشم بلبل = رنكلى وتحريرلى شيشه .

بِلاغَت (سـ. عر. د. مرامك حسن صورتله ودوز. كون ومصنع سوزلرله افاده‌سى. فصاحت دخى بلاغتك شرائطندن اولمغله، هر كلام فصيح بليغ دكلسه‌ده، هر كلام بليغك فصيح اولمسى شرطدر .

بِلاكَش (صـ. فا. [عر. بلا = محنت . فا. كشيدن = چكمك] محنت و مشقت چكن، محنتكش .

بَلالى (صـ. ۱. مشكلات واذيت و صيقنتدى يى موجب. مشكل : بلالى بر ايشدر. ۲. بر آشفته‌يه جبراً وتهديدله كندينى دوست طوتديران حشارى آدم: بر بلالیسى واردر .

بَلاهَت (سـ. عر. ابلهلك، حماقت، بونلك .

بَلايا (سـ. جـ. عر. فـد : بليه. با : بليه .

بَل بَل (حـ. حيرانله. شاشقين شاشقين : بل بل باقمق .

بُلبُل (سـ. [تركجه و فارسيده مشتركدر] بيسان ومايسده ارككى كوزل بر سسله اوتن معروف قوش، عندليب، هزار: بلبل اوتيسور؛ بلبل كبى خوش الحان ايله ترنم ايدييور. [كويا كله تعشقيله و ديكدن جفا كورمسيله اسكى شعرامزه سرمايه اولمش ايسه‌ده، بلبل كلدن دكل اصل ديكندن وديكنلى چاليلقلردن خوشلانير.] || بو. قليجه بلبل = بالسله بكزر كوچك بر قوش. || چشم بلبل = رنكلى وتحريرلى شيشه .

بَلاياء (سـ. جـ. عر. فـد : بليه. با : بليه .

بَل بَل (حـ. حيرانله. شاشقين شاشقين : بل بل باقمق .

بُلبُل (سـ. [تركجه و فارسيده مشتركدر] بيسان ومايسده ارككى كوزل بر سسله اوتن معروف قوش، عندليب، هزار: بلبل اوتيسور؛ بلبل كبى خوش الحان ايله ترنم ايدييور. [كويا كله تعشقيله و ديكدن جفا كورمسيله اسكى شعرامزه سرمايه اولمش ايسه‌ده، بلبل كلدن دكل اصل ديكندن وديكنلى چاليلقلردن خوشلانير.] || بو. قليجه بلبل = بالسله بكزر كوچك بر قوش. || چشم بلبل = رنكلى وتحريرلى شيشه .

بُلبُلِيه (مركب بالفنه وآخنا پوده بكزر برحيوان بحرى .

بَلجِيقَه (سخ. [فر. Belgique.] بلجيقا يازمامالى ا. ص. آوروپاى غربيده الييوم مستقل كوچك بردولت تشكيل ايدن معمور ومدنى برمملكت .

بَلجِيقَه‌لى (سـ. ص. بلجيقه اها. ليسندن اولان .

بَلَد (سـ. عر. جـ. بلدان. بلاد. ۱. ير، مملكت. خطه. ۲. قصبه. شهر: بلدامين (البلدالامين) = مكهٔ مكرمه. || شيخ البلد = طرابلس غربده سابقا بلديه رئيسى .

بُلدان (سـ. جـ. عر. فـد : بلد. با : بلد .

بَلده (سـ. عر. قصبه. شهر. مدينه : بلدهٔ طيبه = مدينهٔ منوره .

بَلدى (صـ. ۱ : بلديه. ا. « بلد » دن ـمى.] ۱. شهر وقصبه‌يه منسوب ومتعلق. ۲. شهر وقصبه اهاليسندن اولان، شهرى. بدوى ويا كويلى اوليان. ۳. يرلى، محلى : مرض بلدى. ٤. بلديه اداره‌سنه منسوب ومتعلق : مجلس بلدى، نظامات بلديه .

بَلدى (سـ. [لغت آنفهٔ عربيه‌دن مأخوذ] يرلى قماش، چيت بزى .

بَلدِيجِين (بلد يرجين. با : بيلديرجين وسائره .

بَلدِيَه (سـ. عر. برشهر ويا قصبه. تك سوقاتلريله سائر امور عموميه‌سنه وتنظيفات وسائر احتياجاتنه باقان اداره : بلديه نظاماتى، بلديه رئيسى، مجلس بلديه، بلديه دائره‌سى .

بِلرِتمَك (فع. ۱. ظاهر وعيان ايتمك، آچوب كوستر. مك. ۲. (كوزلرى) چوق آچوب حيرت ويا حدتله باقمق : كوزى بلرتمك .

بَلِرمَك (فل. [ظاهر وآچيق ديمك اولان « بل » دن] ۱. ظاهر وآشكار اولمق، ميدانه چيقمق. ۲. (كوزلر) حدت ويا حيرتله چوق آچيلوب باقمق .

بَلسان (سـ. عر. بلسنك آغا. حى .

بَلسَم (سـ. عر. كيم. بلسنك .

بَلسَمى (صـ. عر. ة : بلسميه. **بَلسَمى** (كيم. بلسنك ياغنه منسوب ومتعلق ويا اونكله مركب. || بو. فصيلهٔ بلسميه = بلسنك آغاجى نوعندن اشجار .

بَلَش (صـ. حـ. [عر. « بلاشى » دن غلط] اجرتسز، مجاناً، بادهوا، جابا : بونى بلش آلدم: بلش آت قصورلى اولور .

بِلُطفِهِ (حـ. [ب = حرف جر. لطف = كرم. ه = اونك] حق تعالانك لطف وكرميله: بلطفه تعالى بر چوجغم دنيايه كلدى .

بَلع (سـ. عر. ۱. يوتمه : ع ايتدى = يوتدى. ۲. ممك. جذب ومص ايتمك : طوپراق صوبى بلع ايتدى .

بَلعوم (سـ. عر. تش. غيرتلاق.

بُلَغا (سـ. جـ. عر. فـد : بليغ. با : بليغ .

بُلغار { یاخود بولغار س. اساساً اورال طاغلری جهتنده ساکن اقوام تاتاریه‌دن ایکن بعده روم ایلی جهتنه کلوب اسلاولاشمش بر قوم معروف: بلغارلر، بلغار قومی، بلغار لسانی.

بُلغارجه { یاخود بولغارجه. ص. بلغارلسانیده‌واونلرك طرزواصولنده اولان: بلغارجه کتاب، خبوره. = ح. بلغار لسانیده ویا بلغارلره مخصوص طرزواصولده: بلغارجه سویلمك: بلغارجه خوره تپمك. = س. بلغارلرك سویلدکلری لسان: بلغارجه جنوبی اسلاولسانلرندن معدود در.

بُلغارستان { سخ. م. اکثریت اوزره بلغارلره مسکون اولان بر که روم ایلینك شرق جهتنده طونه نهرایله بالقان سلسله‌ٔ جبالی آره‌سنده اولوب، دولت عثمانیه‌یه تابع بر امارتدر.

بلغم { سند. عر. (یو. Φλέγμα) اخلاط اربعه‌دن بری، بالغام.

بلغمی { ص. عر. ۱: بلغمیه. ۱. ط. منسوب ومتعلق: مزاج بلغمی. ۲. بالغام رنکنده، کهربا کبی طالغه‌لی طاش.

بُلغور { س. با: بولغور.

بَلك { س. اوزرندن یول کچن تپه.

بِلك { بلکی، بلکیج. با: بیلك وسائره.

بَلکه { و:

بَلکیم { ح. (عر. بل ـ فا. که و تر. کیم) احتمال، محتمل، اوله بیلیر، اوملیر: بلکه بواقشام کلیر؛ یارینه قدر بلکیم یاغمور یاغار. = حر. اولی بالطریق، حتی: اونی یالکز سائر احیا ـ سنه دکل بلکه اقربالسنه‌ده ترجیح ایدر؛ قوت ایله دکل بلکه علم ایله غلبه چالنور. (لسان عوامده غلط اولهرق «بلکه‌لکم» ده دیرلر.)

بَلَلتمك { فت. ۱. بیلدیرمك، او. کرتمك، ذهننه قومق: چوجغه الفبایی بللتمك. ۲. آشکار وبللی ایتمك، میدانه چیقارمق: قلبنده کینی بللتمیور.

بَلَلتمك { فت. بل ایله قازدیرمق: باغی بللتدیکزمی؟

بَلَلمك { یاخود بلله‌مك. فت. { ظاهر دیمك اولان «بل» دن } ۱. اوکرتمك، ذهنه قومق، ضبط وحفظ ایتمك: درسی بللدیکزمی؟ ۲. ظن ایتمك، برذهابده بولنمق: بن اویله بللشدم.

بَلَلمك { یاخود بلله‌مك. فت. { معروف بانجوان آلتنك اسمی اولان «بل» دن } بل ایله ایشلمك، قازمق: باغی بللمك اقتضا ایدر.

بَللمه { س. آتك یلنی اورتمك اوزره اکرلنه‌کلن قونیلان قانیله.

بَللمه { س. اوکرنمه، ضبط وحفظ.

بَللنمك { فع. اوکرنلمك، ضبط و حفظ اولنمق: بودرس قولای بللنمیور.

بَللنمك { فع. بل ایله ایشلنمك، قازلمق: قورا قلقدن باغلر بللنه‌میور.

بَللو { بللوسز. با: بللی، بلیسز.

بِللور { س. (عر. «بلور» دن اوده یو. Βέρυλλος دن) نجف طاشی کبی شفاف وپارلاق طاش وبوکا تقلیداً یاپیلان خاص جام، الماسترانش.

بَللهمك { بلله‌مه با: بللمك، بللمه.

بَللهلیش { س. اوکرنمه، ذهننه قومه، ضبط وحفظ ایتمه.

بَللی { ص. ظاهر، آشکار، عیان، میداندہ اولان، بدیهی: بویله اولهجغی بللی ایدی: ذکا ـ وتی آلتنك وسعتندن بللیدر. || بللی ایتمك = اظهار ایتمك، کوسترمك: خصومتنی بللی ایتمیور. || بللی باشلی = معروف، معتبر. || بسبللی = پك آشکار.

بَللی { ص. شویله ویا بویله بل ومیا. نی اولان: اینجه بللی.

بَلَلیسز { ص. ۱. معلوم اولیان، مجهول، غیر معین: کیدوب کیتمیه‌جکی بللیسزدر. ۲. فرق اولنه‌ماز، غیر مشهود، نابدید: بابلك خرابه‌لری بللیسز اولشدر.

بِلمك { با: بیلك.

بُلند { ص. فا. یوکسك، رفیع، عالی: بلند آواز ایله = یوکسك سسله؛ بلند پایه = مرتبه‌سی عالی: بلند همت = عالی همت.

بُلوت { یاخود بلوط. با: بولوت.

بِلّور { سند. عر. ج: بلورات. با: بللور.

بَلّورسِز { ص. ۱. بللی اولیان، فرق اولنماز، بللیسز. ۲. ایی فرق اولنماز = ظاهر وعیان اولیان، شبهه‌لی، مشکوك.

بَلّوری { ص. عر. ۱: بلوریه. متعلق: اجسام بلوریه.

بَلوط { سند. عر. ۱. میشه آغاجی. ۲. پلاموط.

بَلوطیّه { صث. عر. نبا. فصیله‌ٔ بلوطیه = میشه آغاجنه مشابه نباتات.

بُلوغ { سند. عر. ارکك جوجغك ارکك المسی، ارکسکك سنه ایرمسی: بلوغه، سن بلوغه ایرمك.

بُلوك { س. با: بولوك.

بَلی { د. اوت، های های. (فار. ـیدن مأخوذ اولوب شرق جهتلرنده قوللانیلیر.)

بَلید { ص. عر. (« بلادت » دن صث.) عقلسز، احمق، بوك.

بَلیغ { ص. عر. (« بلاغت » دن صث.) ۱. حد کفایه‌ده اولان، جوق. واقر: حسن ظن بلیغ. ۲. بلاغتله یعنی دوزکون ومصنع عباره ایله افاده مرام ایدن: شاعر بلیغ. ۳. بلاغتله افاده اولان، دوزکون ومصنع: کلام بلیغ، مکتوب بلیغ.

بَلیك { یاخود بلین ص. { آچیق دیمك اولان «بل» دن } کوزلرینی آچوب باقه قالمش، شاشقین، متحیر.

بَلیکلَمَك { یاخود بلینلمك فل. ۱. شقین شاشقین باقمق، شاشه قالمق. ۲. اویقودن صحیح ایه‌رق قالقوب اطرافه شاشقین شاشقین باقمق.

بَلیّه { سث. عر. ج: بایات. بلا، مصیبت، مشکلات.

بِم { د. باء مفتوحه ایله باشلار بعض صفتلره ادخال اولنه‌رق مبالغه بیان ایدر: بم بیاض.

بِمَعنا { بنه اومعنایه مآ ایله مستعمل ترکیب عربیدر.

بَن { ض. (ضمیر شخصینك مفرد متکلمیدر) انا. من. مضاف الیهی: بنم، مفعول الیهی: بکا. مفعول بهی: نی؛ بندن. بنمسز، بنجه. طرانت ایچون بو ضمیرك یرینه: بنده کز، قولکز، تماکا. رکز، مخلصکز. داعیکز تعبیرلری. ده قوللانیلیر. || سنلی بنلی = تکلیفسز. لابالیانه: سنلی بنلی کورشمك = بریله اثنای مصاحبه‌ده سن، بن دینله‌جك قدر تکلیفسز بولنمق.

بِن { سند. عر. (« ابن » دن مخفف) اوغل. ولد، زاده: حسین بن علی.

بُن { س. فا. ۱. دیب، تمل. ۲. آلت طرف، آشاغی، قیچ: بی سروبن = باشسز، قیچسز. ۳. کوك، کوتوك. ٤. آغاج: کلبن = کل آغاجی. || بی سر و بن = باشی صوکی بللیسز: بی سروبن لافلر سویلمك = مناسبتسز سوز سویلمك.

بِناء { سند. عر. ج: ابنیه ۱. یاپی یاپمه. تأسیس: بر بیوك مکتب ایا ابتدی. ۲. طیامه، اسناد، بردعوی ویا مسئله‌یی بر شیئك اوزرینه قوندیرمه: بودعوایی نه‌یه بنا ایدیورسکز؟ (بوایکی معناده مصدر ثنی محافظه ایدر.) ۳. یاپی، معمارلق اثری اوله‌رق دیوارجی ودولکرمعر. فتیله وجوده کلمش مسکن وسائره، هرنوع اثر معماری: کوزل بر بنادر: کارکیر، اخشاب بنا: ابنیهٔ عالیه: ابنیهٔ امیریه. ٤. ر. فعلك معنا جهتجه تنوعی، متعدی یا لازم یاخود مطاوعت وسائره اولمسی. ٥. مج. سفائنك اخشاب قسمی. تکنه‌سی؛ بنا امینی = سفا ـ ئن تکنه‌لرینك انشا آتنه نظارت ایدن مأمور. || بنابرین = بونك اوزرینه، بناء علیه.

بَنّاء { سند. عر. { « بناء » دن سمپ. } یاپی یاپمق صنعتیله کچین آدم، معمار، قلفه. ز.

بَنّاء { ح. عر. طیانه‌رق، استناد ایده‌رك، مبنی ومستند اوله‌رق: بوسببه بناءً = بوسببه مبنی او. له‌رق، بوسببدن طولایی؛ بناءً علیه، بناءً علی ذلك = بونك اوزرینه، بوندن طولایی.

بَنات { سث. ج. عر. فد: بنت. با: بنت.

بَنادِر { سند. ج. عر. فد: بندر. با: بندر.

بَناگوش { س. فا. قولاغك آشا ـ غی صارقان یومشاق قسمی که کوپه آصیلان پردر، قولاق توزی. عر.

بَنام | ص. فا. [ب = ادات الصاق. نام = آد] ۱. آدلی، مسمی. رستم نامیله بنام برآدم. ۲. مشهور، شهیر، نامدار: شاعر بنام.

بَنان | سذ. عر. پارمق، پارمق بنان | اوجی: مشار بالبنان = پارمقله کوستریلیر. مشهور. ممتاز.

بِنْت | سث. عر. ج: بنات. قیز. بِنْت اکریمه. دختر: زینب بنت علی. ۲. بنت عنب، بنت العنب = شراب. خمر. | ك. بنات نعش = دب اکبر جمله‌سنه کوکبیه‌سنده بولنان یدی نجم ثابت.

بَنج | سذ. عر. | فا. « بنگ » دن معرب | باك اوتی و تخمی دیللان برنبات طبی که منوم وکوز بیکنی آچمق خاصه‌سی واردر.

بَنْد | سـ. فا. ۱. باغلامه، رابط. قید: بند ایتمك = باغلامق. ۲. کندی حکمی آلتنه آلمه، آیرمایه‌میه‌جق وهر خصوصده تابع اولمه‌جق صورتده جلب ایتمه: کندینه بند ایتمك. | بوایکی معناده مصدریت افاده‌ایدر.] ۳. باغ، رابطه، قید: بند آهنین. ٤. بو. غوم. مفصل. بوغماق: قامشك بندلری. ٥. قانون وقواعد کتابلرنده رقم تحتنده ویا رقمسز فقره. ماده: ایکنجی فصلك بشنجی بندی. ٦. یوکسکدن صو. یی آقیقق ایچون باپیلان کرلی ویا دوز صو یولی یاخود صوبی بریکدیرمك ایچون باپیلان سد. ۷. غزته وامثالی اوراقه درج اولنان مقاله، بحث: بند مخصوص: بند یازمق. ۸. د. مختلف القوا. فی بر قاچ قسمدن مرکب بر منظومه‌نك هرقسمی تماماً یکدیگرینه عیناً تکرار ویا مقابله اولهرق ایراد اولنان بیت که برنجی تقدیرده منظومه‌یه «ترجیع بند» وایکنجی تقدیرده « ترکیب بند » دیرلر. = ص. ۱. باغلایان، رابط وقید ایدن | بومعنادا ایله صتر. تشکیلنه کیرر:] دیوبند = دیو. لری باغلایان؛ بایندر = آیاق باغلایان، بوقاغی. ۲. باغلانمش، باغلی مربوط، مقید. | کذا صتر. تشکیلنه کیرر: | زنجیر بند = زنجیرله باغلی.

بَنْدَر | سـ. فا. عر. ج: بنادر. تجارتگاه اسکله: ازمیر بیوك بر بندردر.

بَنْدَرَك | سـ. فا. | امت آلفه. | نك مصغریدر. | ۱. کوچك اسکله. ۲. بوغاز ولیمان آغزلرنده پایلان کوچك قلعه | « مندرك » لغتی یونانك غلطیدر. یا: مندرك. |

بَنْدَرگاه | وبندرگه. سـ. تجا. رتگاه اسکله. | « کاه » و « که » علاوه‌سی زائددر.]

بَنْدَگان | سـ. فا. ج. فد: بنده. | یا: بنده. | بنده‌کان یازمق خطادر.]

بَنْدگی | سـ. فا. بنده‌لك، قوللق. | عبودیت. | بنده‌کی یاز. مامولی.]

بَنْده | سـ. فا. ج: بندگان. | « بنتن » فعللدن سمع.] ۱. باغلی. طوتساق، اسیر. ۲. کوله، قول، عبد: بنده‌ٔ درم خریده = آچه ایله صاتین آلنمش کوله: بنده‌ٔ دیرینه = اسکی قول. ۳. منتسب. منسوب، مخلص. تابع: او فلانك بنده‌سیدر. | بنده خانم = قوالیکرك اوی. اوم. | بنده‌زاده = قوالکزك اوغلی، اوغلم. | بنده‌کز. بنده‌لری = قوالکز. چاکرلری. بن: براء در بنده‌کز. ج. بندگان = طوغریدن طوغری یه خدمت شاهانه‌ده بولنانلر.

بَنْده‌پَرْوَر | صـ. فا. | بنده = قول. پروریدن = بسلمك | منسوبیتی قایروب تفیض ورفاه هلرینه چالیشان، منعم.

بَنْده‌پَرْوَرانه | سـ. فا. منسوب. | یاخود قایران افندی یه منسوب ویا شایسته اولان: الطاف بنده پرورانه‌ٔ لری.

بَنْده‌پَرْوَری | سـ. فا. بنده پرور. | ورلك، کندی منسوبیتی قایرمه.

بَنْده‌لِك | سـ. قوللق، کوله‌لك. | عبودیت.

بَنْده‌نَواز | صـ. فا. | بنده = قول. نواختن = اوخشامق | کندی منسوبیتی اوخشایوب تلطیف وتسریر ایدن.

بِنْصِر | سذ. عر. اورته پارمقله سرچه پارمغی آره‌سنده. کی پارمق، آدسز پارمق. یوزوك پارمغی.

بِنَفْلداق | سـ. یکی طوغمش چوجق. | جفك قماسنك یومشاق اولان اوست طرفی که تپه‌سیله آلتی آره‌سنده‌در. یافوخ.

بِنَفْلداماق | فل. خفیف صوت. | رتمه اویناتیوب دیتره‌مك.

بَنَفْسَج | سذ. عر. | « بنفشه » دن معرب | منکشه. بنفشه.

بَنَفْشه | سـ. فا. منکشه دیللان کوزل رایحه‌لی کوچك چیچك.

بَنگ | سـ. فا. عر. بنج وتر. بان دیللان نبات وتخمی که آفیون کبی اویوشدیران مکیفاتدندر.

بَنَك | بنکلی، بنکانمك. یا: بنك وسائره.

بَنگی | صـ. بنك تریاکیسی.

بَنگیلِك | سـ. تریاکیلرك یوندقلری بنك معجونی.

بَنْلِك | سـ. کندی نفسنه چوق اهمیت ویرنك حالی، انا. نیت، غرور، کبر.

بَنِم | ض. | ضمیر شخصینك مفرد متکلمی اولان « بن » لفظنك مضاف الیهیدر | تملیك ومنسوبیت بیان ایدر: بنم اوم، بنم ایشم، بنم اوغلم، بنم کیتمم.

بَنِمسه‌مَك | فت. تصرف وتملك ایتمك. برشیٔ حقنده فضولاً بمدر ادعاسنده بولنمق: بندن آلدیغی کتابی بنمسه‌دی: هرکسك اشعارینی بنمسه‌یور.

بِنَمَك | بندیرمك وسائره. یا: | بینمك وسائره.

بَنِمکی | ض. تملیك بیان ایدر ضمیرك | مفرد متکلمیدر: بنمکی، بنمکینك، بنمکینه، بنمکینی، بنمکیلر الخ: سزك آتکز ایسدر اما بنمکی ضعیفدر.

بِنْت | سث. عر. | « ابن » دن | اوغلق، اولادلق.

بَنی | ض. ضمیر شخصینك مفرد متکلمی اولان « بن » ضمیر. بنك مفعول بهیدر: بنی کور. دی: بنی بیلیرمیسکز؟

بَنی | سذ. ج. عر. | « ابن » لفظنك جمع مذکر سالمی اولان « بنون » لفظنك حالت جری اولوب. اسانیزده دائما مضاف قوللانلمقه. تثنیه نونی ساقط اولور. بعض قبائل و خاندانلر اسامیسنده بولنور: | بنی اسرائیل = اسرائیل اوغللری: بنی امیه = امویلر.

بُنیاد | سـ. فا. تمل. اساس.

بُنیان | سذ. عر. یاپی، بنا.

بُنیه | سث. عر. وجود بشری، ذی روح بدننك حال طبیعیسی و صورت تشکلی: بنیه‌سی صاغلامدر: قوی البنیه = بنیه‌سی قوتلی: ضعیف البنیه = بنیه‌سی ضعیف.

بو | ش. قریبه اشارت ایچوندر، بعیده ایچون اولان «او» مقابلی، هذا، این: بوآدم، بو طاغ، بو ایش، بوکتابلر. بو، بونك، بوکا، بونی: بونلر، بونلرك، بونلره، بونلری؛ بوندە، بوندن، بونکله، بونکچون. || شوبو = اوته بری، اوته‌کی بریکی: شوندن بوندن = اوته‌دن بریدن، هر شیئدن. || بونه = بونصل ایش؟

بو | سذ. عر. [« ابو » دن مخفف اولوب بعض کنیه‌لرده بولنور.] پدر، آتا، بابا: بو علی سینا = ابو علی بن سینا: بوالعجب = عجیب، غریب: بوالهوس = هوسه تابع؛ بوالفضول = فضولی، بوش.

بو | یاخود بوی. سـ. فا. قوقو. رایحه: عنبربو = عنبر کبی قوقان: خوشبو = کوزل رایحه‌لی. | مج. امید: بوی وفا = وفادارلق امیدی.

بَوا | سذ. عر. جوزبوا = کرچك هندستان جوزی.

بَوّاب | سذ. عر. قپوده بکلین آدم، قپوجی. | باشلیجه مکتب قپوجیلرینه دینیر. — فارسی قاعده‌سنجه جمعی «بوابان» دخی قوللانیلیر. |

بَوّابلِق | سـ. قپوجیلق: فلان مکتبك بوابلغی منحلدر.

بَوادی | سث. ج. عر. فد: بادیه. | یا: بادیه.

بَوار | سذ. عر. هلاك. محو اوله. || دار البوار = جهنم.

بَواقی | سذ. ج. عر. فد: باقی. | یاکز شو تعبیر ده مستعملدر: وقس علیه البواقی = قالانلری‌ده بوکا قیاس ایت.

بَوّال | صـ. عر. [« بول » دن سمع.] چوق ایشه‌ین.

بوبَر | سـ. [هندجه‌دن مأخوذ] هندن واو جهتدەکی آطه. لردن کلن یاقیجی برجینه‌که توزی یمکه قونور، فلفل. قره‌بوبر دخی دینیلیر. اصل ترکجه‌سی اصی اوت. || قرمزی بوبر = آرناؤد بوبری؛ یشیل بوبر = بونك تازه‌سی. || طوز بوبر = بهارات؛ وبج. لذت.

بوبُرْدَك | یاخود بوگوردك. سـ. | برجنس بلبل.

بوبَرَك | سـ. [صحیحی بوگرك.] یا: بوگرك.

بوبَرلَك { فد. بوبر صاچی. | مج. یاقی.

بوبَرلی { ص. بوبر صاچلی: بو کولباصه‌ی چوق بوبرلی. || مج. چوق بهالی.

بوبَرّیه { س. اکلیل جبل دیللن برجنس نبات.

بوت { س. ۱. باجاغك بوقاریسی. قالین طرفی، فخذ، ران: برقویون بودی: کدی نه بودی نه؟ بوت کبابی. ۲. یاغسز لوپ‌ات: بوت کبابی. | قادین بودی = قیمه ویمورطه ایله پاپیلان بر نوع یمك. کوکرجین بودی دخی دینیر.

بوتلق { س. زرهك بوده واویلمه کان قسمی.

بوته { س. فا. قویومجی قالیبی.

بوتین { س. با: بوتین.

بوجا { (یاخود بوجی. س. دویرمه. دوندیرمه. آقتارمه. نقل: بوجا ایتمك = بردن چویروب آقتارمق.

بوجاق { س. کوشه. زاویه، گنج: برپوجاغه طیقلمق. || اوجی بوجاغی یوق = پك واسع. || بوجاقی بوجاق = هرطرف. | کوشه بوجاق = هرطرف.

بوجُرغاد { س. ارغادلرك آغر شیشلری قالدیرمق ایچون مانیوله ایله دوندیرد کاری برآلت. || کمی بوجرغادی = طانمه‌لرك دمیر آلدقلری بویله برآلت.

بوجَك { س. کوچك حیوان. حشرات انواعی، هامه: افر. Insecte | آتش بوجکی = قیجلنده‌کی فوسفوری آرالق آرالق پارلادان معروف سینکك که مایسده ظهور ایدر، شبتاب. | آغستوس بوجکی = اوراق قوشی. جرجر. | اکین بوجکی = اکینه مسلط اولان بر جنس بیت. | اوزون بوجك = پیلان. || ایپك بوجکی = ایپك پاپان معروف بوجك. دود القز. | بوق بوجکی = خنفسا. تسبیح بوجکی = قنفشه. || حمام بوجکی = حاملرده بولنان بر جنس ایریجه بوجك، قمکر. | خانم بوجکی = قرمزی قرمزیلی اوچار کوزلی بر کوچك بوجك. || خرسزلك بوجکی = خرسزلری تحری ایدن. | سومه‌کلی بوجك = سسالیا نفوزك قبوقسزی. || قودوز بوجکی = ذروح [غا: قوندوز]. || مایس بوجکی = کلمری بوزان کوچك بر یشیل وبجلا بوجك. || بوجك قبوغی = یشیل ایله ماوی آره‌سنده کوزل وپارلاق بر رنك.

بوجَكَنمك { فل. (اکین، ذخیره وسائره) بوجك پیدا ایتمك. بوجکلردن استیلا اولنه‌رق بوزلمق. بیتلنمك.

بوجَكلی { ص. بوجکی اولان. بوجکلر پیدا ایده‌رك بوزلمش اولان (ذخیره وسائره).

بوجور { ص. بودور. اوفق غك.

بوجوق { س. [بلغارجه دن] اولادت عیسی (عم) پورطیسی: بوجوق قیومی = اوزمانلرکی ات کسمی.

بوجه { س. و:

بوجی { س. با: بوجا.

بوچوق { یاخود بوچق. با: بچوق.

بوخو { س. با: بوهو.

بود { س. فا. وارلق. وجود. ذ.

بوداتمق { فد. ۱. آغاجلرك ویا آصمه وباغك بوداقلرینی کسدیرمك. ۲. کسدیرمك، قیصالتمق.

بوداجق { س. [اصلی: بوداقچق] کوچك بوداق.

بوداق { س. [اصلی: بوغداق] ۱. اینجه وکوچك دال، غصن، شاخ. ۲. آغاجده و تخته‌ده بوداق اثری. کوزی، عقده. || بوداق اوزی = تازه سورکون. دیش بوداق = بر جنس اورمان آغجی، لسان العصافیر. || کوزینی بوداقدن اسیرکه‌مه‌مك = هرشیئه قارشی قورشمق.

بوداقسز { ص. ۱. بوداقلری اولمیان (آغاج). ۲. بوداق یرلری وعقده‌لری او-لمیان دوز (تخته وکراسته).

بوداقلانمق { فط. ۱. بوداقلر سورمك. فروع واغصان پیدا ایتمك، داللانمق: آغاج بوداقلاندی. ۲. چتالا. شوب مشکل اولمق، پوروز-لنمك: ایش بوداقلاندی.

بوداقلی { ص. ۱. دال وبوداغی اولان (آغاج). ۲. بوداق یرلری وعقده‌لری او-لان (تخته وکراسته). ۳. تفرعات ومشکلاتی چوق اولان: داللی بوداقلی بر ایش.

بودالا { بودالالق وسائره. با: بودلا وسائره.

بودامَق { فد. [اصلی: بوغدا-مق] (آغاج وباغك) فضله بوداقلرینی کسمك ویا بودا-قلرینی قیصالتمق: آغاج. باغ بودامق. || مج. آصمه بودامق = بوش لقردی سویلمك.

بودانتی { س. بودایجینك کسدیکی آغاج وباغ بوداقلری، کسلش بوداقلر مجموعی.

بودانمَق { مج. بوداقلری کسیلمك: بو باغ دها بوداتما-مشدر. = فل. بر ایشه اعتنا ایله صارلمی، اهمیتله کیرشمك.

بودایجی { س. آغاج وباغلرك بوداقلرینی کسمك صنعتیله کچینن آدم.

بودجه { س. [فر. Budget] بر سنه‌لك واردات ومصا-رفك موازنه‌سی: فرانسه‌نك ۱۹۰۰ سنه‌سی بودجه‌سی: بودجه آچیمی = واردات مصارفه تقابل ایده مه‌سئیله قارشیلقسز قالان مصارف مقداری؛ بودجه آچیغنی قپامق = بو آچیغه قار-شیلق بولمق.

بودروم { س. [یو. ۷۷۷

کبی بر نوع کردابلر تشکیل ایدەرك یاخمی تصویر ایدەرك مکرر قوللانیلیر: بورام بورام. قار یاغیوردی: بورام بورام دومان چیقیوردی. | بورام بورام ترلمك = افراطله ترلمك.

بوران | س. بوراغان. با: بو. راغان.

بورانجه | س. صیغیر دیلی انوا. عندن بر نبات.

بورانچینه | س. ایتا. | مقره دیلمك پرنجدن او. لان زیوانه‌سی.

بورانی | س. پرنجله قاریشیق اسپناق ویا دیکر سبزه یمکی. | مأمون خلیفه‌نك تزوج ایتدیکی بوران دختك جهازندن اولان مشهور انجیلی یشیل خالی یه رکجه بکزدیکیجون بو اسمله تسمیه اولنمشدر. |

بورانیجه | س. | بغارجه‌دن | روم ایلی چایلرنده قوللانیلان یکپاره کوتوکدن معمول تکنه‌کی بالیقجی قایغی.

بورتمَق | یا بورتارمق با: بورتمق.

بورتلاق | س. طوموز یاورپسی.

بورتلاق | ص. طاشلاق. چاملاق (یر).

بورتلمَق | فل. (یوز) بورشمق. بورتوق اولمق. | بورتوق بورتوق اولمق.

بورتمَق | فت. بورشدیرمق. صو. مورتمق.

بورتون | س. سابقده طوب طاشیر بیوك حرب ماثونه‌سی.

بورج | س. اعاده اولنمق اوزره آچیلمه. ویرەجك. دین. قرض: بورج آلمق. ایتمك = استقراض استدانه ایتمك: بورج ویرمك = اقراض، ادانه ایتمك. ویا بور. جنی اوددمك: بورجه کیرمك. باتمق = چوق بورج ایتمك. مستغرق دیون اولمق. | مج. وظیفه. وجیبه: بوین بورجی = وظیفهٔ ذمت.

بورج | س. دیکر آغاجلرك او. زرنده پیتن بر نبات. که تخمنه مجار اوزومی دینلوب، اوکسه معجونی یاپلمقده قوللانیلیر. دالی.

بورج | س. | عر. «برج» دن | اوده یو. ج‌ه‌ر‌ر || دن | با: برج.

بورجلامَق | فعل. بورجه کیرمك. بورجه باتمق. بورجلی اولمق.

بورجلی | یا بورجلو. ص. ۱. یون. غریه، ویره جکلی. ۲. مجبور. مکلف: بو ایشی یاپمغه بورجلی یم. ۳. منت آلتنده قالمش. منتدار: اوآدمه قارشی بورجلی قالدم.

بورچاق | س. صیغیرلره پدیریلن یوارلاق دانه‌لی حبوب. بات نوعی، جلبان: آق بورچاق. فره‌بورچق = یونك جنسلری.

بورچاق | ص. و: بورچاق. بورچوك صاچ = جعد.

بورچین | س. کیمك دیشیسی.

بوردا | یاخود بوزرده. س. ایتا. Bordo | بحـ. کمینك پاش یانی. بوردا ایتمك = یان یانه یتمك. شمق. رامیه ایتمك.

بوردغان | س. قوقوجه.

بوردیرمَق | فت. (ارکك حیوا. نی) اتمك. ایکدیشمك. ایتدیرمك.

بورسه | افر. Bourse | صرافلرله آلیش ویریشی ایدنلرك طوپلاندقلری محل مخصوص که امور صرافیه وهر نوع اوراق نقدیه‌نك مرکزی ورنجلرینك محل تعیینیدر: پارس بورسه‌سی. بورسه جد. ولی، بوصله‌سی = تحویلات و مسکوکات وسائره‌نك هرکونکی رایجنی کوسترير جدول: بورسه قومپسری = طرف حکومتدن بورسه‌ده بولنان مأمور.

بورشدیرمَق | یاخود بروشدیرمق. فت. ۱. بر شیئك دوز کوتلکنی یوزوب غیر منتظم صورتده قات قات وقیرمه‌لی ایتمك، اوتیسنی یوزمق: کاغدی، قماشی بورشدیرمق. ۲. خوشلانمامه علامتی اولەرق (یوزی) طوپلایوب قات قات ایتمك. عبوسلق کوسترمك: یوزینی بورشدیردی. ۳. (دیلك) دلوپلانوب چکمسنی موجب اولمق: بو شروب دیلی بورشدیریور.

بورشمَق | یاخود بروشمق. س. | ص. | تر. «بورشمق» دن مأخوذ روبجه‌دن | دیل بورشدیران شراب.

بورشمَق | یا بروشمق. فل. ۱. چکیلوب طوپلانمق. تقبض ایتمك: اختیارلقدن یوزی بورشمش. ۲. اوتیسی ودوزلکی یوزیلوب قات قات وقیرمه قیرمه اولمق. سوالپومك: کاغد. ثواب بورشدی. ۳. قصوروبوب طو. پلانمق. صولمق: چچك بورشدی. ٤. (دیل) اکثی پرشیئدن قمل. شوب طوپلانەرق چکمك: اریکدن دیلم بورشدی.

بورشمه | یاخود بروشمه. س. | بورشمق فعلی. | بورشمق.

بورشوق | ص. یاخود:

بورشیق | ص. ۱. چکیلوب طو. پلانمش. تقبض ایتمش: بورشیق یوز. ۲. اوتیسی و دوزکوتلکی یوزلمش: بورشیق کاغد. قماش.

بورصوق | س. پشیل آغاج انوا. عندن بر آغاج. طراق سروی.

بورصوق | بورصومق. با: پور. صوق، پورصومق.

بورغانه | س. ایتا. | بحـ. خلاطك اقالینلغنی اوچمکه مخصوص دایکلی تخته.

بورغاج | س. و:

بورغاجق | یاخود بورغشیق. س. قاریشیق وطو. لاشمش شی.

بورغاجلامَق | فعل بورشوب قاریشیق اولمق.

بورغو | س. ۱. دونەرك تخته و سائره دلمکه مخصوص آلت. بیوکنه ومقوس اکرتی برصاپله دوندیریلن نوعنه مثقب (مثقاب) دیرلر. ۲. طیپیا و سائره چیقارمغه مخصوص وینه دوندیریلەرك قوللانیلان آلت.

ویده بورغوسی = ویده چویره. جك آلت که اوجی یاصیجه بر دمیر قلدن عبارتدر. طورنه ویده.

بورغول | س. | غا. بوانمور | قیناديلوب قورو. دلدقدن صکره قیدیریلوب پرنج یرینه پلاو پیشیرمکه یارایان بوغدای: بورغول پلاوی.

بورغولامَق | فت. بورغو ایله دلمك.

بورقمَق | فت. ۱. دوندیروب بوکمك. قیویرمق: بیچی بورمق. ۲. بارمق آره. سنده‌قیویروب قوبارمق، صیقمق جیمدیکلمك: اتنی بوردی. ۳. قیویروب ایچیتمك: قولنی، آیاغنی بوردی. ۴. انەمك. ایکدیشمك. اخصا ایتمك: آتی بورمق. ۵. دلمك، ثقب ایتمك. ۶. صانجیمق: قارنم بوریور. || بورن بورمق = بکنمەمك. استخفاف ایتمك. || بیچی بورمق = قورلمق. || دیل بورمق = (کیکره‌ثی) دیلی بورشدیرمق. | طودان بور. مق = آغلایه‌جق اولمق. || قول بورمق = غلبه چالمق. || قولاق بورمق = اخطار وایقاظ ایتمك. || بوره بوره اویناممق = یار. مقلری چالپارەکبی اویناده‌رق رقص ایتمك.

بورك | س. تقریبا وارلاق وکورکز باش قبی. قلپاق. | بك بورکی = قتمرلی خروس ایبکی (جیجك).

بورکجی | س. بورك پیشیروب دکانچه‌ده ویا سوقاقده صاتان آدم.

بورکجیلك | س. بورك پیشیروب صاتان آدمك صنعتی.

بورلمَق | فل. ج. ۱. بوکلمك، چویرلمك. التوا ایتمك. ۲. دونمك. طولانمق: اپ آیاغنه بورلدی. ۳. چویریلوب اینجینمك: قول، آیاق بورلمق.

بورله | س. بورلمق فعلی. با: بورلمق.

بورمَق | فت. ۱. دوندیروب بوکمك. قیویرمق: بیچی بورمق. ۲. بارمق آره. سنده‌قیویروب قوبارمق، صیقمق جیمدیکلمك: اتنی بوردی. ۳. قیویروب اینجیتمك: قولنی، آیاغنی بوردی. ۴. انەمك. ایکدیشمك. ایتمك. اخصا ایتمك: آتی بورمق. ۵. دلمك، ثقب ایتمك. ۶. صانجیمق: قارنم بوریور. || بورن بورمق = بکنمەمك. استخفاف ایتمك. || بیچی بورمق = قورلمق. || دیل بورمق = (کیکره‌ثی) دیلی بورشدیرمق. | طودان بور. مق = آغلایه‌جق اولمق. || قول بورمق = غلبه چالمق. || قولاق بورمق = اخطار وایقاظ ایتمك. || بوره بوره اویناممق = یار. مقلری چالپارەکبی اویناده‌رق رقص ایتمك.

بورمه | س. ۱. بورمق فعلی، چویرمه، دوندیرمه، قیویرمه. ۲. انه‌مه. ایکدیش ایتمه. ۳. بورلمش شیء شکلی، شکل حلزونی. ٤. ویده‌لی اکسر، ویده. ٥. معده ویا باغرصاقلر بوریلیورمش کبی قارنده حس اولنان شدتلی وجع. ٦. موصلق، لوله. ۷. آجلیش خوری قیویره‌رق پایدقلری برنوع خمور طاتلیسی که صاریغی بورمه دخی دینیر. = صه. ۱. بورلمش، قیویرلمش، قیوریق: بورمه صاریق. ۲. بورلمش کبی حلزون شکلنده، حلزونی، بورمه‌لی: بورمه منداره، دیرك. ۳. انمش، ایکدیش: بورمه آت.

بورمه‌لی | صه. بورلمش وقیویرلمش کبی حلزون شکلنده: بورمه‌لی دیرك، مناره، صاریق.

بورن | س. ۱ تونك تحریکی حاصل ایتمك: باشنی برتول ایله بورودی. ۲. اطرافنی آلمق، احاطه ایتمك، قابلامق: اورنه‌لمی سیس یاروزدی: دومان کوزلری بورودی.

بورنمه | س. ۱. عجله، باشدن صاومه، اهمیت ویرمکسزین چابق بیتیریورمه. ۲. باشی اورتیلی، قبالی، ایضاحات وتفصیلات ویرمکسزین طوبدن افاده.

بورون | بورونسز، بورنسالق وسائره. با: بورن و سائره.

بورونجك | س. ۱. ایپك بوجکی قوزه‌سنك تلی، خام ایپك. ۲. بویله ایپکدن معمول اینجه بز.

رأس: بوز بورون. ا آلچه‌سنه دیل دیرلر. ا ٤. مج. کبر. غرور، نخوت: بورنی بیوك = متکبر. || ایت بورنی = پیسانی کل. || بورن اوتی = انفیه. || بورنی اوجندہ = پك یاقین. تاقارشیسنده، یانی باشنده. || بورن بورنه = باش باشه، یاقیندن قارشی قارشیه. || بورن پرده‌سی = بورنك ایکی دلیکی آره‌سنده‌کی زار. || بورندن دوشمك = چوق بکنمه. مثل: قیچ دیمش بورنندن دوشمش = ایونینه چوق بکزین جنده مستعملدر. || بورن سورتمك = آلچقجه سنه صوقلمق، کاسه لیسلمك اینك. || بورن شیشیرمك = تکبر ایتمك، کبرلنمك. || بورن قانامق = بورندن قان کلمك؛ مج. قان دوکلمك. || بورن قبارمق = تکبر ایتمك. || بورن قنادی = بورن دلیکلرینك قیاقلری. || بورندن کلمك = بر حضور و نباساط عقیبنده بر عکس حال کوروب زحمت چکمك: آنا. مدن امدیکم سوت بورندن کلدی. || چیچکی بورنده = پك تازه (میوه). || طانه بورنی = پر آلتنده نباتاتك کوکلرینی کسر مضر بربوجك. || قارغه بورنی = منقاری برنوع چنکلی قیصاج.

بورناز | صه. بیوك ومنقاری الشکل بورنی اولان (آدم).

بورندروق | س. و: بورندوق.

بورندوق | س. سرت آتلری تیمار ایدرکن ضبط ایتمك ایچون بورنلرینی صیقمه مخصوص تخته قیصاج.

بورندی | س. «بورمق» دن] باغرصاقلری بورار کبی قارنده حس اولنان شدتلی وجع، بورمه.

بورنس | س. با: برنوس.

بورنسالق | س. صیغیر و دوه. لری ضبط ایچون بورنلرینه اوردقلری تخته قیصاج.

بورنسز | صه. بورنی دوشوك ویا پك کوچك وباصیق اولان.

بورنسزلق | س. بورنی دوشوك ویا پك کوچك و باصیق اولان آدمك حالی.

بورنلی | صه. ۱. بورنی اولان: بیوك، کوچك، باصیق بورنلی. ۲. سیوری اوجی اولان، اوجلی. ۳. مج. کبرلی، متکبر، غطمتلی.

بورنمق | فل. (قارن) باغرصاقلر قیویرلیورمش کبی شدتله صانجیمق.

بورنمك | فط. با: بورونمك.

بورنوز | س. با: برنوس.

بورو | بورونز. با: بوری، بوریزن.

بورو | س. «بورمق» دن] باغرصاقلری قیویروب قوپاریر کبی شدتلی قارن آغریسی، بورندی، بورمه.

بوروش | یا بورش. س. «بورمق» دن] قارنك شدتله وباغرصاقلر قیویرلوب قوپارلیر کبی صانجمسی، بورندی.

بوروق | صه. «بورمق» دن] ۱. بوروق قول. ۲. آغز بوروشدیراق.

بوروم | س. «بورمق» دن] بارمه. = حه. قیویروب قوپارمغی تصویر ایدر: بوروم بوروم قوپارمق.

بوروم | س. ۱. بورومه. قاتلامه، قاتلایش. ۲. بورلمش، قاتلانمش شیء: بر بوروم قایماق.

بوروجك | س. قوزه کبی یوماقلانمش شیء.

بوروملك | فه. اصلی: بورکولف اینك: باشنی برتول ایله بورودی. ۲. اطرافنی آلمق، احاطه ایتمك، قابلامق: اورنه‌لمی سیس بارزدی: دومان کوزلری بورودی.

بوروملك | ملك] ۱. صارمق، بورمق، اصلامق: اجرامه بوروندی. ۲. یاشمق طوتمق: خانلر بوروندیلرمی؟

بوره | ویوره. با: بورا وبورا.

بوری | یاخود بوروز. س. ۱. ایچی بوش استوانه، انبوبه: قورشون، دمیر، صاج بوری: صوبه بوریسی. ۲. دیلسز و پرده‌سز ارله‌رق نفسله چالینان برچالغی آلتی که حلزونی الشکل بر معدن بوریدن عبارتدر: بوری چالمق: یوف بوریسی. مج. بوش، صاچمه، معناسز شی. بوری کبی اوتمك = کور سطحی اولمق ویا معناسز ومناسبتسز سویلمك. آغج بوریسی = استرامونیه. بوری چیچکی = ترنجی بوری کبی بر چیچك که، چارطاقه‌جیقار ودیواره طیرمانیر.

بوریا | س. فا. حصیر، نطع. ز.

بوریزن | یا بوروزن. س. اتر. بوری. فا. زدن = ا. رمق، چالمق. غا. تعبیر. زبانزدی: بوریزان] عسکره قوماندانك تعلیمات وتنبیهاتی تبلیغه، ومثلا یمك. اویقو و سائره وقتلرینی اعلان ایچون بوری چالمغه مکلف اولان و میدان حربده قوماندانك یانندن آیرلمیان چاوش ویا نفر.

بوریسانه | س. ایتا. ا. بحر. بابا بنغوئك یاقه ایی.

بوریسه | س. ایتا] بحر. مایسترو و غایه ایکنلرینی چکن ایپ. ا بورینه پاته‌سی = یاکلمك ایکی اوجنه باغلانوب اورتهسندن بورینه‌یه طوندیریلان خلاط.

بوز | س. صوئوقدن طوکمش صو. جمد. یخ: قار بوز. || مج. پك صوئوق شیء. || بوز باغلامق، طوتمق = اوسته طوکمق. ا بوز بوجکی = برجنس بوجك. ا بوز چوزلمك = بوز اریمك. ا بوز چیچکی = برنوع قایه اوتی. || بوز کبی ات = پك یاغلی. || بوز کسلمك = پك زیاده صوئومق.

بوز | صه. طوپراق ودوه توبی رنکنده اولان، اغبر: بوز عبا. ا بوز بقال = آردیج قوشنه بکزر برجنس بهار قوشی. || بوز طوغان = ۱. طوغان برجنسی. ۲. طوغان باشلی چوماق، طوبوز. ۳. برنوع آرمود.

بوزا | س. با: بوزه.

بوزارمق | فل. بوز رنکی آلمق، بوز رنکنده کورنمك: قیزاروب بوزارمق = اوتانمه‌دن ویا دیکر بر سببدن بکز متلون ومتغیر اولمق.

بوزاغی | یاخود بوزاغو ویا بزاق. س. اینکك کوچك یاوریسی، هنوز سوتدن کسلمیشی کسلمیشنه طانه دیرلر]، عجل. — فیل، کرکدان زرافه کبی حیوانات اینك یاوریلرینه‌ده اطلاق اولنور. ا بوزاغی بورنی = آرسلان آغزی دینلن چیچکك بیانیسی.

بوزاغیلامق | فل. ا زبانزدی: بزلامق] (اینك وامثالی حیوانات) یاوریلامق،

طوغورمق: اینمك، مانده بو. زاغیلادی.

بوزاغیلق | س. ۱. اوتلاق و چایرك دردنجی و صوك دفعه بیچلمسی. ۲. اوچ سنه ایشلمیوب حیوان یایلان تارله: بوزاغیلق بوزمق = بو صورتله ترك اولنمش تارلهیی آچمق.

بوزان | ص. اخلال وفسخ ایدن. | با: بوزمق. || اویون بوزان = خویسز، آرقداشلرینه اویماز (آدم). | خاطر بوزان = خاطر صایماز، خاطر شکن. || دوزن بوزان = هادم اللذات.

بوزجه | ص. ۱. بوز رنکنه چالار، بوزمسی. ۲. ایشلنمهمش، خام وچاپلق حالنده (طوپراق). | بوزجه آطه = جزایر بحر سفیددن (تندوس) جزیرهسی.

بوزخانه | س. اتر. بوز. ف. خانه | یاز ایچون قیشدن بوز صاقلادقلری ویا ماکنه ایله پایدقلری یر، بوزاق.

بوزدکلهمك | فل. بوزیلوب اوتورمق.

بوزدیرمق | فت. ۱. بالواسطه بوزمق، بوزمغه سوق واجبار ویا مساعدهایتمك، اخلال ویا تخریب ایتدیرمك: بن پایدیغم ایشی کیسهیه بوزدیرمام. ۲. آچمه تبدیل، اوفاقلغه تحویل ایتدیرمك: پرلیرا بوز. دیره جغم.

بوزراق | ص. بوز رنکنه چالار، | بوزجه.

بوزشدیرمق | فت. آرالرینی آچمق، اخلال بین ایتمك: محجتزی چکمیوب بزی بوزشدیرمق ایستیورلر.

بوزشمق | فـ. آرا آچلمق، محبت مبدل منافسه اولمق. آرایه پرودت کیرمك: اول چوق احساب ایدك اما صکره بوزشدق.

بوزشمه | س. آرا آچلمه. محبتك پرودته مبدل اولمسی.

بوزشوق | یاخود بوزشیق. ص. کوتیلشمك، فنالشمق: بو جوجغك تربیهسی بزه زلدی؛ یاغموردن یوللر بوزلشدیر. ۶. چوریمك. تعفن ایتمك ویا اکشیمك: بوات. بویمك بوزلمش. ۷. مغلوب ومنهزم اولمق. بوزغون ویرمك: دشمنك فلان فرقهسی بوزلدی. ۸. غیرمأمول. ترس برجواب آلمغله محجوب وشرمنده اولمق: زواللی چوجق اوجوابدن بوزلدی. ۹. ضعیفلامق، یکزصولمق: خسته. لقدن چوق بوزلمش.

بوزشوقلاق | آرا آچیقلمی. برو. دت، منافرت، قطع مناسبات: آرالرنده بربوزشوقلق واردر.

بوزغون | ص. ۱. بوزلمش، پر. یشان، خراب. ۲. مغلوب. منهزم: بوزغون عسکر. == س. ۱. بوزلمه. پریشانلق، خرابیت، خرابی. ۲. مغلوبیت. انهزام. | بوزغون ویرمك = صیقمق. مغلوب وپریشان اولمق.

بوزغونلق | س. ۱. پریشانلق. خرابی ۲. مغلوبیت. انهزام.

بوزلامق | فل. ۱. یوزنده بوز طوتمق، اوستی طو. کمق: حوض بوزلاندی. ۲. (آینه وشیشه) طومانلانمق، رطوبت حسبیله شفافلغی غائب ایدوب بوزلی کبی کورنمك: صراحی بوزلانمش.

بوزلق | س. بوز حفظ ویا اعمال اولنان محل. بوز محلی. بوزخانه.

بوزلمق | فل. ف. ۱. دوزکونلکی غائب ایتمك، متغیراولمق: بوکتاب بوزلدی: یانمچه باقیلامه. دن بوزلمش. ۲. خراب وویران اولمق، یقلمق: دیوارلر بوزلمش. ۳. معطل وبطال اولمق. ایشلز وقوللانماز اولمق: ساعت بو. زلدی. ٤. فنا بولمق. محو ونابود اولمق، فسخ ولغو اولنمق: او اصول شمدی بوزلدی. ٥. کوتیلشمك، فنالشمق: بو جوجغك تربیهسی بزلدی؛ یاغموردن یوللر بوزلشدیر. ٦. چوریمك. تعفن ایتمك ویا اکشیمك: بوات. بویمك بوزلمش. ۷. مغلوب ومنهزم اولمق. بوزغون ویرمك: دشمنك فلان فرقهسی بوزلدی. ۸. غیرمأمول. ترس برجواب آلمغله محجوب وشرمنده اولمق: زواللی چوجق اوجوابدن بوزلدی. ۹. ضعیفلامق، یکزصولمق: خسته. لقدن چوق بوزلمش.

بوزلمك | فل. ۱. چکیلوب طو. لانمق، اکتنزایتمك: سیکیرلری بوزلدی. ۲. بورشمق: دریسی بوزلمش. ۳. طوپلانوب دوشیرلمش اوتورمق: برکوشهیه کوزلری بوزلمش.

بوزلمه | س. بوزلمق فعلی. با: | بوزلمق

بوزلمه | س. بوزلمك فعلی. با: | بوزلمك.

بوزلی | یاخود بوزلو. ص. ۱. اوستی طوکمش. بوز باغلامش: بوزلی کون. دره. ۲. صوئومق ایچون ایچنه بوز قونمش: بوزلی صو، شربت.

۳. اوزری بوز کبی اولوب شفافلغی غائب ایتمش: بوزلی جام. بارداق. ٤. اوزرنده آق لکه. سی اولان: بوزلی اداس. زمرد.

بوزمق | فت. ۱. دوزکونلکی ازاله ایتمك. متغیر ایتمك: اوطه یی دوزلتمشدم کیم بوزدی؟ ۲. خراب وویران ایتمك: باغچه نك دیوارینی بوزمشلر. ۳. معطل وبطال ایتمك. ایشلز برحاله کتیرمك: ساعتی بوزدی. ٤. ازاله وفسخ ولغو ایتمك: او اصولی بوزدیلر. ٥. افساد. اخلال ایتمك: تربیهسز آدملرله کو. ریشمهسی اخلاقی بوزدی: یاغمور. وللری بوزمش. ٦. طوقمق. ضرر ایتمك: خامیوه. لر انسانی بوزار: شکر معدهیی بوزار. ۷. کری آلمق. نقص ایتمك: ثیلغی، بازارلغی بوزدی. ۸. مغلوب ومنهزم ایتمك: دشمنك بر فرقهسنی بوزدی. ۹. غیر مأمول برترس جوابله محجوب ایتمك: هرکسك اوکندهٔ آدمی بوزمق ایچی دکلدر. | آبدست بوزمق = دفع حاجت ایتمك. آغز بوزمق سوکمك، شتم ایتمك. استیفی بوزمق = امورایتمك. اوروج بوزمق = افطار ایتمك. | باغ بوزمق = اوزوملری طوپلامق. || تارله بوزمق = آچمق، ایشلمك. || لطیفه یه شتمیه بوزمق = جدی صورتده باشلانمش برسوزی لطیفه یه چویرمك. == فل. ۱. چیلدیرمق. ۲. چیلدیره جق صورتده برشیئك اوزریه دوشمك: بوآده آیله بوزه جقدر.

بوزمك | فت. طوپلایوب صیقمق، طار التمق، قبض ایتمك: طوریه بك آغری بورمك. || آغز بوزمك = کلمه مك حفظ ایتمك.

بوزمه | س. ۱. بوزمق فعلی. افساد. اخلال، فسخ. ۲. بوز. یلوب برحالدن دیکر برحاله کچمه | بوزمه دوشمك = غیر مأمول ترس برجواب آلهرق محجوب وشرمنده اولمق.

بوزمه | س. بوزمك فعلی. با: | بوزمك.

بوزمه جی | س. تعمیرجی. اسکیجی. | مرمتجی.

بوزمه لی | ص. طوپلانوب چکیلمیر. یری اولان، قماشی بوزیله رك یاپلمش: بوزمه لی کیسه، اثواب.

بوزن | اد. عر. وزنده معنا. | سیله یاشلیجه اکت کتنا. بلرنده مستعمل ترکیب عربیدر: کاتب بوزن فاعل.

بوزندی | س. بوزلمش برشیئك | قلان اقساسی. دو. کندی. انقاض. خرابه: براسکی معبدك بوزندیسی.

بوزوق | ص. ۱. بوزلمش. فسا. ده اوغرامش، مختل: بوزوق یول. بوزوق اخلاق. ۲. ایشلز. معطل. بطال: بو. زوق ساعت. بوزوق پیانو. ۳. یقلمش. خراب. ویران: بوزوق دیوار. ٤. ترتیبسز. نظامسز: بوزوق دوزن. ٥. اکشیمش. قوقمش. بخر حاله کلمش، بوزوق یمك. ات. یمیز. ٦. اوفاق مشکه کات مد. ایده (آینه): بوزوق یره. | بوزوق آده = اخلاقسز. بنی بوزوق ۱. عد. منتظم عسکر. ۲. عسکر اولیان عسکریه لك غیری. | چیفك بوزوقی = چیفك علتندن بوزی دلیك دشیك اولان. چوپور. عفیده سی بوزوق = اعتقادسز.

بوزوق | س. پرده سز بر نوع طنبور ه: بوزوق چالمق.

بوزوقلاق | س. ۱. بوزوق شیئك حالی، خلل. ۲. اوفق آچمه. اوفقلغی: بوزوقلق یوق.

بوزوك | س. ۱. چکیلوب بوزلمش شیئ.

بوزوم | س. بوزمه. افساد، تخریب. باغ بوزومی = اوزومك دوشیرلمسی.

بوزومجه | س. بر جنس کر. تنکه.

بوزه | س. تخمیر ایتمش داری خورلمق معمول اکشیمی بر مشروب.

بوزه جی | س. آنفاً بیان اولنان بوزه یی یاپان وسو. قلرده کردیروب صاتان آده.

بوس | س. عادی آغاجلردن آقان ضمغ.

بوس | س. فا. اوپمه. بوسه: بوس ایتمك = اوپمك. == ص. اوپن. اصغر. آشکیلنه کیرن: | دست بوس = ال اوپن: پی بوس = آیاق اوپن.

بوستاغان | س. قارپوز یچیلمنده قاب.

بوستان { س. فا. (معربی: بستان) باغچه، چیچك باغچه‌سی. = تر. ۱. سبزه باغچه‌سی. ۲. قاون قارپوز: بوستان اکمك، بوستان تارله‌سی. || بوستان قورقولمی = اویوك: قوشلری قورقوتمق ایچون بوستانلره وتارلەلره قونیلان قوقله؛ مج. قلبی قیافتی یرنده ایشه یاراماز آدم.

بوستانجی { س. ۱. بر سبزه باغچه سنی اداره ایدن آدم. سبزه باغجوانی. ۲. سابقده اساساً خاص باغچەلر محافظاری ایکن بعده سرای همایون محافظه‌سنه مأمور اولمش بر صنف عسکره منسوب آدم؛ بوستانجی باشی = بو صنف عسکرك رئیسی که شهرك ضابطه امورینه ده باقاردی.

بوستانجیلق { س. سبزه باغچوانلمی.

بوسکی { با: بوسکی.

بوسنوی { س. ص. عر. با: بوسنیاق.

بوسنه { سحٔ. روم ایلینك منتهای غرب شمالنده آوستریا ممالکیله وصربیه وقره طاغله محاط برایالت عثمانیه که هرسکی‌ده حاوی اولوب، مرکزی (بوسنه سرایی) در.

بوسنیاق { یاخود. بوشناق. س. ص. بوسنه‌لی، بوسنه اهالیسندن اولان.

بوسنیاقجه { یاخود بوشناقجه. ص. ح. بوشناقلرك لسانیله و اونلره مخصوص طرز واسلوبده: بوسنیاقجه سوز. یلك، خوره‌تمك. = س. بوشناق لسانی.

بوسه { س. فا. اوپمه، قبله.

بوسه‌گاه { س. فا. اوپیلەجك یر.

بوسی { س. فا. اوپمه، اوپمك. || دست بوسی = ال اوپمه؛ دامن بوسی = اتك اوپمه: ایفای رسم دست بوسی ایتمك.

بوش { ص. ۱. ایچنده کیمسه ویا بر شیٔ اولمیان، خالی، تهی: بوش او، بوش قاب. ۲. ایچی بوش، قوف، اجوف: بوش جوز، مغاره ۳. معنا، بیهوده، نافله، واهی: بوش لقردی، بوش ایش. ٤. ایشسز، مشغولیتسز: بوش کزمك. بوش وقت. ٥. مشقیسز، کراجیسز، طوتلمامش: بوش او. بوش آرلامه. ٦. تطلیق اولنمش. بوشاتمش: قوجه سندن بوش دوشمه‌ی. ۷. دقتسز، غافل: بوش بولندم. الی بوش = ۱. مشقه ایتمز. ۲. زوکورت، تهی دست. || باشی بوش = ۱. باشی بریره باغلانمامش. بوش کزن. ۲. بیلمز، عقلمز. || بوشه آلمق = اگرتی‌یه آلمق. معلق طوتمق. || بوش بوغاز = سر صافلایه‌ماز، کوده‌ز. || بوش بوگور = الك آشاغیکی بوگور. || بوشنه، بوش بوشنه = بیهوده، نافله. || بوم بوش = بیتون خالی. || بوشه چیقمق = دسترس و ظفریاب اولمه مامق، بیهوده یورلمق. || بوشه = ایشسز، معزول، آچیقده. || بوش طورمق = مشغول اولمامق، راحت طورمق. || بوش قالق = خالی اولمق. || بوش کزمك باش قالفه‌سی = سرسری آدم. = ح. بوشنه، نافله، بیهوده.

بوشاتمق { فت. تطلیق ایتدیرمك، (قاریسی) براقدیرمق. مق: نهایت قاریسی بوشاتدیرلر.

بوشادلمق { فع. تطلیق ایتدیرملك: فاعلی والده‌سی طرفندن بوشادلدی.

بوشالتمق { فت. ۱. بر شیئك ایچنده کینی چیقاروب بوش براقمق، تخلیه ایتمك: اوی بوشالتدیلر. شوکاسه‌یی بوشالت. ۲. آغتارمق، برقابدن دیکرینه دوکمك: شو سودی بشقه بر قابه بوشالتلی. ۳. (تفنك و طبانجه) آتمق: بر تفنك بوشالتدی. ٤. (حیوان اکر ویا سمرینی) آتمق، دویرمك: بوآت اکرینی بوشالتمش.

بوشالمق { فل. ۱. بوش و خالی اولمق، بوش قالمق: حمام بوشالدی. ۲. آغمق. دوکلمك، منصب اولمق: قریل ایرماق قره‌دکیزه بوشالیور. ۳. یابلق، منتشر اولمق: بتون بندلرك صویی اووه‌یه بوشالدی.

بوشامق { فت. (قاریی) براقمق، تطلیق ایتمك: قاریسنی بوشادی.

بوشانمق { فل. ۱. قورتلمق، رهابولمق: محبسدن بوشاندی. ۲. کثرت وشدتله دوکلمك، آقمق، یاغمق: بر یاغمور بوشاندی: یورتندن

قان بوشاندی. ۳. (سلاح) پاتلامق، قضاءً آتش آلمق: بلنده طبانجه‌سی بوشاندی. ٤. تطلیق اولنمق: او قادین قوجه‌سندن بوشانمش. ٥. (طولمش آدم) جوشمق. ایچنده نه وار ایسه سویلیوب تشفیٔ صدر ایتمك: صبر ایتدی ایتدی نهایت بر بوشاندی که.

بوشلامق { فت. براقمق، الکمك، واز کمك، فراغت ایتمك، ترك واهمال ایلمك.

بوشناق { (بوشناقجه). (بوسنیاق: بوسنیاقجه).

بوص { س. مرادفی اولمق اوزره بوی اسمنه اتباع اولنور: بویی بوصی یرنده.

بوصلانمق { فل. بویلانمق: بوصلاندی.

بوصلی { ص. بویلی (بوکلمیه) اتباع اولنور: بویلی بوصلی بر دلیقانلی.

بوصه { س. (یتا.) مج. ۱. غومنه زنجیرینی ربط ایدن خلاط یا زنجیر: لنکر بوصه‌سی. ۲. سرنلری دیرکلره ربط ایدن آصمق زنجیری. || کمی‌یی بوصه ایتمك = باشدن وقیجدن قره‌یه باغلامق.

بوغ { س. (اسلاوجه‌دن) رئیس، آمر، باش، سالار. || باش بوغ = سرکرده.

بوغا { س. صغیر آیغری. طوسونك دیسوکی. — کیبك، صیغین وبونلره مماثل حیوانلرك آیغر. لرینه‌ده اطلاق اولنور. || بوغا طاغی = آناطولینك قسم جنوبی وشرقیسنی طولاشان (طاوروس) سلسلهٔ جبالی که غلط اولەرق (بلغار طاغی) دیرلر. || قره بوغا = مانده آیغری. || بوغا یاپراغی = قارنی یاریق، بذر قطونا (نبات).

بوغاچه { س. (اغا. بوچه) برجنس ایسه سویلیوب تشفیٔ صدر ایتمك: صبر ایتدی ایتدی نهایت بر بوشاندی که.

بوغاچه‌جی { بورکدن پشیروب صاتان آدم.

بوغاز { س. (بوغمق» دن) ۱. آغزك منتهاسنده کی طار یرکه یایلان شیٔ یوتیلیرکن اورادن کچوب معده‌یه کیدر، غرتلاغك یوقاریسی حلقوم. کاو. ۲. بونك طایش طرفی، بوینك اوکی، کردان: تلکی بوستنك بوغازی. ۳. هر شیئك طار وبوغوق یری: شیشه‌نك بوغازی. ٤. ایکی طاغ آره‌سنده کی طار کچید، مضیق، درینه، عقبه: کولك بوغازی. ٥. ایکی قره آره‌سنده کی طار دکیز: استانبول بوغازی، جبل طارق بوغازی. ٦. چای آغزی. منصب: مندرس بوغازی. ۷. مج. بیه‌جك. آزیق. قوت، یم: آتك بوغازی: او یالکز بوغازینی دوشونیور؛ بوغازینی چیقارمق = بیه‌جکنی قزانمق. ۸. بوغاز خسته‌لمی، بوغازك شیشمه‌سی، خناق: بوغاز اولمق. || بوغاز آلمق = کیکره اولوب بوغازی یاقق وانجیتمك. || بوغاز ایچی = خلجمك وعلی الخصوص استانبول بوغازینك ایکی ساحلی. || بوش بوغاز = سر صافلاماز. || پس بوغاز = اوبور، اکول، یمکه طیانه میان. || بوغاز بوغازه کلمك = غوغا ایدوب دوکشمك. مشاجره ومضاربه‌یه کیریشمك. || بوغازدن یکمه‌مك = غائب اولان بر سودیکنی دوشونه‌رك یالکز یمکه قییه‌مامق. || بوغازینه صارلمق = اوستنه هجوم ایتمك، قارشی طورمق. || صیق بوغاز ایتمك = قیصدیروب اجبار ایتمك. || بوغازه طورمق = یوتمه‌مامق. یاراماماق. || بوغاز طقوز بوغوم = سویلیه‌جکنی دوشونمکدن کنایه. || بوغاز طوقلغنه = یالکز قارنی طویورمق ایچون، اجرتسز ایشلمك. || بوغازکسن = صو ایله برابر حصار.

بوغازلامق { فت. (حیوان) کسمك، ذبح ایتمك.

بوغازلایان { س. باتاقچی یری، باتاقخانه.

بوغازلق { س. کورکدن بوغاز صارغیسی.

بوغاصی { س. ۱. آستار. ۲. آستاراق بز، انجمه آمریقان بزی.

بوغاق { س. تق. بوغاز خسته‌لمی.

بوغان { ص. تحنیق ویا غرق ایدن. با: بوغمق. || ایت بوغان = آجی چیکدم. || قورت بوغان = برجنس نبات.

بوغنجه { س. (بوغمق» دن. — اصلی «بوغ» اولوب، اونك مصغریدر.) ۱. درت کوشه‌سی بریره کلوب باغلانمق اوزره اشیا صارمغه مخصوص درت کوشه‌لی قماش. ۲. بویله برقماشه صارلمش هدیه‌لك قماش

و سائره. ٣. درت كوشه‌لى شال. ٤. سچمه واوفق دنك صورتنده توتون.

بوغچه‌جى | س. بوغچه ايله اشيا كزديروب صاتان قارى.

بوغچه‌لامق | فد. بوغچه‌يه صار. مق. بوغچه ايچنده استيف ايتمك، پاكت ياپمق.

بوغدای | ياخود بغداى. س. مناسبتيله «بوغمق»دن | ١. اتمك يابمغه ونوع يشرك غداسنه يارايان حبوبات الك باشليسى. حنطه، قمح. كندمه. انواعى چوقدر. ٢. مثقالك ٧٢ده بر جزئى. نخود (وزن). بوغداى باشى = باشاق. سنبله. || مصر بوغدايى = قبلك، قوقورووز.

بوغدیرمق | فد. بوغازنى صيقديرمق. اخناق ايتديرمك.

بوغرتلاق | س. غرتلاق آغزى. خنجره. بوغرتلاق قوفنى = جيل انواعندن برقوشكه بكزر. بوغشمق | فد. ١. بربرينك بوغازنه صاريلهرق بوغمق. ٢. بكشمك، مناقشه‌ده بولنمق.

بوغلاق | فل. ١. بوغاز طيقاتمغه يارايان آلهمامق: قوش يلازندن بوغلدى. ٢. صوده غرق اولمق: دكزده دوشوب بوغلدى. ٣. مج. زورلنمق. نفس آلمقده زورلق چكمك: بوطاغ اوطه‌ده بوغيله‌جقز. ٤. مج. چوق صيقلمق. ايچ صيقلمق: بو يرده انسان يالكز اقامتدن بوغيلير.

بوغماجه | س. بوغازى طيقارکى اولان بر نوع شدتلى اوكسورووك: بوغماجه اوكسورووك.

بوغماق | س. بوغوم يرى مفصل.

بوغماق | عقده: بوغماق كيكلرى = مفاصل.

بوغماقلی | ص. بوغوملى ومفصلارى طولغون: بوغماقلى كيك. قمش. || س. طولغاره كزر كوز دوتر بر قوش.

بوغمق | فد. ١. ال ايله ويا ايپ تضييق ايتمك. ٢. بوغازنى صيقوب نفس آلديرمامق. اخناق ايلمك: ايپله بوغديلر. ٣. صويه طالديروب اتلاف ايتمك. غرق ايلمك: كدى‌نى دكيزه آتوب بوغدى. ٤. مج. طاشره كتيروب ايچنى صيقمق. تضييق ايتمك. بوكماتمق. ٥. طالديرمق. مستغرق ايتمك: بورجه بوغديلر. ٦. قوريشديرمق، يللى ويليه. جق صورتنده بشقه برشيئه مزج ايتمك: لاقردى‌يه بوغدى. ٧. (سسى) بوغوق چيقارمق: سسنى بوغيوردى. || ر. قوشيق صوده بوغمق = پك زياده كين وخصومت كوسترمك: اونى بوسله برقوشيق صوده بوغه‌جق.

بوغموق | س. كردانلق، ولاده.

بوغمه | س. بوغمق عملى. اخناق. **بوغمه** | تضييق. غرق. بوغمه = بوغوق بوغوق. مقادى اولميوب كسيلير يته باشلار (باغمور وسائره).

بوغناق | ص. بوغوق، محتبس. اكسيك. آكرانلى. صاغناق ضدى. (باغمور وسائره).

بوغندی | س. ١. بوغيله. اختناق. ٢. صيقنه، اضطراب.

بوغنمق | فل. بوكلمق. اضطراب وخجالتده اولمق.

بوغو | س. قيناياق صودن و ايصيدنوب قورووبان يصلاق شيشلردن قالقان صولى هوا، بخار: بوغويه اوتورمق = بخار حمامى استعمال ايتمك.

بوغوخانه | س. قوزه بوجكارنى بوغمغه مخصوص فرون.

بوغور | ياخود بوخور ويا بوغور. س. ١. دوه آيغرى. ٢. قيزغين دوه.

بوغورسمق | فل. ١. (دبشى دوه) قيزمق. بوغوره طالب اولمق. ٢. (اركك دوه) قيزمق. كوپورمك.

بوغوق | ص. ١. بوغلمش مخنوق. ٢. بوغمقده اولان بر آدمك بوغرندن چيقار ويرآلتندن كتيركى صاف وآجيق اولميان (سس): بوغوق بر سس كيوردى: بوغوق بوغوق بغيوردى.

بوغولامق | فل. بخارلهاورتمك. طوتمق: جملر بوغولاتمش.

بوغوم | س. ١. بوغلمش صيقيش يرى. مفصل: پارمقلرك بوغومارى. ٣. قمش وسائر نباتلرك دوكومى، عقده: بوغومى. ٤. ايكى مفصل ويا سنه آراسى.

سنه‌دكى كيك ويا قامش قسمى، قصبه: بربوغوم قلم: قامشلرى بوغوم بوغوم كسمك.

بوغومالی | ص. ١. مفصل ويا عقده‌لرى اولان: بوغومالى قامش. ٢. بوغنمده حالته صورتنده لكه‌لى اولان: بوغومالى قومرى.

بوغون | س. ١. اعضاى بدن بوغمغه ايصيدنوب قورووبان يصلاق شيشلردن قالقان صولى هوا، بخار: بوغويه اوتورمق = بخار حمامى استعمال ايتمك.

بوغوخانه | س. قوزه بوجكارنى بوغمغه مخصوص فرون.

بوغور | ياخود بوخور ويا بوغور. س. ١. دوه آيغرى. ٢. قيزغين دوه.

بوغورسمق | فل. ١. (دبشى دوه) قيزمق. بوغوره طالب اولمق. ٢. (اركك دوه) قيزمق. كوپورمك.

بوغوق | ص. ١. بوغلمش مخنوق. ٢. بوغمقده اولان بر آدمك بوغرندن چيقار ويرآلتندن كتيركى صاف وآجيق اولميان (سس): بوغوق بر سس كيوردى: بوغوق بوغوق بغيوردى.

بوغولامق | فل. بخارلهاورتمك. طوتمق: جملر بوغولاتمش.

بوغوم | س. ١. بوغلمش صيقيش يرى. مفصل: پارمقلرك بوغومارى. ٣. قمش وسائر نباتلرك دوكومى، عقده: بوغومى. ٤. ايكى مفصل ويا سنه آراسى.

بوقاغی | ياوقاغو س. ١. كوستك. زنجير، پرانفه، بند. قيد: بوقاغى اورمق = زنجيرلمك. پرانفه اورمق. ٢. آتك آياغنه اوريلان بند. پايواندله.

بوقاغلامق | فد. بوقاغى اورمق. باغلامق.

بوقاغیلق | س. آتك آرت آياغنه قلريشك بيسلكى كه بوقاغى اوريلان يردر.

بوقاغیلی | ص. بيلكلرى بيياض اولان (آت).

بوقال | س. ١. فر. Bocal آغزى اكككيش وبويني قيصه شراب وسائره شيشه‌سى.

بوقلمون | س. ١. انواع رنكلرايراز ايدر برجنس كلر. قيراكلرى. ٢. جانفس كبى چورلدجكه بشقه بر رنك كوسترن قماش. ٣. مج. ثباتسز ومتلون الطبع آدم.

بوقلیجه بلبل | س. كسكين او. **بوقلیجه** | ص. اصلى: بوقه كه بوكمك. مق. بوكمق بوندرر | احمق. شاشقين. آبدال، آوانك. غبى.

بوقا | ش. قريبه اشارت ايچون اولان «بو» كنايه‌سنك مفعول اليهدر. || ا: بو.

بوقار | س. ا: بيكار.

بوقاق | ص. بوكامش، عتيه كتيره. بوكامش، معتوه. فرتوت: بوقاق براختيار.

بوقاقلق | بوكمش آدمك حالى، عته، فرتوتلق.

بوقاتمق | فد. ١. شاشيرتمق، عقلنى آلمق. آليقلاتمق. ٢. طومان وسائره ايله نفسنى كسمك، بوغمق: طومان بزى بوقاتلدى.

بوقالمق | فل. ١. شاشيرمق، آليقلاغمق، سرسم اولمق. ٢. طومان وسائره‌دن نفس طوتمق، تنفس ايده‌مه‌مك. وثاقى: طوماندن بوقالدى.

بوقامق | فل. ١. عته كتيرمك. اختيارلسقدن چوچق كبى اولمق. ٢. آليقلاتمق. سويلديكنى بيلمز اولمق.

بوكدیرمك | فد. ١. قيويرتمق. چويردوب دو. شيرتمك: كاغدى، بزى بوكديرمك. ٢. اكديرمك. مقوس ايتمك: فدالى، تلى بوكديرمك. ٣. اكرتمك. تفتيل ايتديرمك: كتنى بوكديروب ايپلك ياپديرمق.

بوكر | ياخود بوگورى. ص. «اكرى» صفتنه اتباعاً قولانيلير: || اكرى بوكرى برآغاج.

بوكریلتمك | فد. اكريلتمك. اكرى بوكرى ياپمق.

بوكریلمك | س. اكريلك. اعوجاج: اكريلك يوكريلك.

بوكریلی | ص. اكرى، اعوجاجلى: اكريلى بوكريلى.

بوكسیمك | ياخود بوكسمك. فل. احمق اولمق. آليقلاتمق.

بوكلك | س. آليقلق، شاشقينلق، حماقت، بلاهت.

بوكلمك | فل. بخ. ١. اكريلمك، بورلمق. تفتيل او. لتمق: ايپ ال ايله بوكيلير. ٢. اگلمك، انحنا واعوجاج پيدا ايتمك: تخته بوكيلير؛ يلى بوكلدى. ٣. صانجيدن قيويرلمق. التواء، تقلص ايتمك. ايكى بوكلمك = بوكيلوب ايكى قات اولمق.

بوكلوم | س. ١. بوكلش وقيو. يرلمش شيئك تشكيل ايتديكى حلقه. قيويرم: يللق بوكلوم بوكلوم قيويرلمش. ٢. قات: ايكى بوكلوم = ايكى قات.

بوكلى | يا بوكلو. ص. بوكلش، قيويرلمش. = س. پك ايرى و آناختارلى برنوع قلارنته.

بوكمك | فت. ١. قيويرمق، اكرتمك، تفتيل ايتمك: يوك بوكمك. ٢. جوبروب ديو- شيرمك: بزى، كاغدى بوكمك. ٣. قانلامق، قيرمق: كاغدك بركوشه‌سنى بوكمك. ٤. اكمك، اكريلتمك، مقوص ومنحنى ايتمك: فدانى، تلى بوكمك. || بل بوكمك = چوق بورمق، فتور ويرمك. || بوين بوكمك = تظلم وافتقار ايتمك، مظلوم طورمق. || طو- داق بوكمك = آغيلامق. || قول بوكمك = غلبه چالمق، مغلوب ايتمك.

بوكمه | س. بوكمك فعلى. با: بوكمك. = ص. بوكلش (شئ). || قيچرى بوكمه = ديرمه چاتمه. مستعجل وباشدن صاومه.

بوكن | قارغه بوكن. س. هند باقلاسى ديمك برحبه كه هند ياغى اوندن چيقار. || قار- غه بوكن طوزى = استريقنين ديمك اجزا.

بوكندى | س. ١. بوكمك اثرى، دوكوم، عقده. ٢. بوكمك يا پيلان ديكيش. ٣. بوكمه قرنديسى.

بوكيتمك | فل. ١. قيورلوب صاچيلدن قيورانمق. ٣. (صو) ايركلوب بر يره طوپلانمق.

بوگو | س. ١. بوكمه، باغلامه، عقده، جعد. ٢. سحر، افسون: بوكو ياپمق = سحر ياپمق، بانمق: بوكويى بوزمق = سحرى ابطال ايتمك.

بوگوجى | س. سحار، سحرباز، آرپاچى.

بوگوجيلك | س. سحارلق، سحربازلق. آرپا- غجيلق.

بوگور | ياخود بوگر س. جنب، پهلو. || الى بو- كرنده قالمق = عاجز و محروم قالمق. || طاشك بوكورى = ياتى. || بوش بوكور = كنكرك آلتى، شاكله، صفله.

بوگور تلن | س. ١. طود كبى اوفاق بر ميوه ويريز ديكنلى بر چالى: بوكور- تلن آغاجى. ٢. بونك ميوه‌سى، طودى.

بوگور تمك | فت. ١. آتى محافظه ايچون ياديم پشيرمك. ٢. سبزه‌يى آتش اوزرنده برآز اولديرمك.

بوگوردك | ياخود بوبردك. س. برجنس بلبل.

بوگوردلن | س. سم. ياندن اوران خارجى طابيه واستحكام.

بوگورك | س. (غا: بوبرك) بوكورك ايكى طر- فنده ادارى طوپلايوب مثا- نه‌يه ويرن ايكى غده، كليه.

بوگورلجه | ياخود بوگرلجه. س. كوچك وبيوك رلاجقه‌دانه‌لى بر جنس فاصوليه.

بوگورلى | ص. اوزون، طويل (آت، صيغير و سائره).

بوگورمك | فل. (صيغير و مانده ودوه كبى حيوان) باغرمق.

بوگورى | ياخود بوگرى. با: بوگرى.

بوگوم | س. ١. بوكمك فعلى، غزل، تفتيل. ٢. بر دفعه‌ده بوكيلن بوك وسائره مقدارى: بر بوكوم يوك.

بوگونلمك | فت. (ق. بوكون، بوكات = سد) صويك اوكنه سد چكوب صو- يى ايركديرمك، طوردير مق.

بوگه | وبوگه‌لك. س. ١. صيغير وسائر حيواناتى صوقوب قودورمشه دوندير ن بر جنس سيكك، ماوى سينك، نمره؛ بوگه‌لك صوقشه دونمك = آز- مق، قودورمق. ٢. بر جنس زهرلى اورومجك، رتيلا.

بوگه جك | س. پوم پوم او- روجكى.

بوگه لك | س. با: بوگه.

بوگيش | س. بوكمك فعلى وطرزى، غزل، تفتيل.

بوگيلى | ص. بوكلش، بوكلكله يابلش.

بول | ص. ١. گنكيش، واسع: بول قوندره: بول ميدان. ٢. چوق، مبذول، وافر: آنا- طوليده يمش بولدر: بول صوغانلو پشمش يمك. = ح. اسيركه‌مييه- رك، بذل واسرافله: بول طو- تمق. || بول بول = فراخ فراخ، مع زيادة. || بول باچه = شايشال، بچيمسز. || بول طوغرامق = ١. بذل واسراف ايتمك. ٢. مج. بر چوق شئ وعد ايتمك: اما بول طوغرا بورسك. || بول كيمه‌دن = بشقه‌سنك مالندن سماحت كوسترمه-

رك. || سوزى بول = كوه‌زه.

بول | سند. عر. ١. ايشه‌مه، چيش: بول ايتمك = ايشه‌مك. ٢. سيديك، ادرار، چيش. ط. بول اسود: بول سكرى. بول ابن. بول معسل = ادرارك تغيرينى موجب امراض مختلفه.

بولا | س. عجمه قريسى. ينكه.

بولاشديرمق | فت. ١. سور- مك، ياپيشد- يرمق. آلوده ايتمك: يوزينه چامور بولاشديرمق. ٢. كير- لمك. تلويث ايلك: اوستنى باشنى چامور بولاشديرمش. ٣. بر علت ساريه‌يه مبتلا اولانلرله اختلاط ايتديرمك: خسته‌يى آبرميه‌رق بتون يوكليرى بو- لاشديرمشلر. || ايكى ال ايله قره بولاشديرمق = افترا ايتمك. لكه‌دار ايتمك. چاليشمق. || يو- زينه كوزينه بولاشديرمق = بحرمه‌ميوب تلويث ايتمك.

بولاشمق | فل. ١. سورنمك، ياپيشمق: خمورلليريله بولاشمش. ٢. كيرلنمك. لكه‌لنمك، آلوده و ملوث اولمق: يوزى كوزى چامور ه بولاشمش. ٣. برعلت ساريه‌يه دوچار اولانلرله اختلاط ايتمك: شبهه‌لى يردن كانلرله كوريشه‌رك بولاشدى. ٤. (علت ساريه) كچمك، سرايت ايتمك: خسته‌لق يزده بولاشدى. ٥. كيريشمك. تشبث وتصدى ايتمك، صارلمق، ال سورمك: بر ايشه بولاشدى. ٦. قريشمق. صاباشمق. طاقلمق: اونلر تربيه‌سز آدملردر سن اونلره بولاشما.

بولاشما | س. بولاشمق فعلى. با: بولاشمق.

بولاشيق | ص. ١. برشئ سو- رلمش. ياپيشمش، آلوده. ٢. لكه‌لى. كيرلى. ملوث. ٣. بر علت ساريه‌يه طوتلمش آدملرله اختلاط ايتمش: فلان يردن كانلر صحيه‌جه بولاشيق عد اولنور: بولاشيق مملكت. ٤. پاك وبرى اولميان: بولاشيق بر دمدر. = س. ١. ياپيشان شئ، لكه، لوث. ٢. علت ساريه. ٣. كيرلى وبيقا- ماش مطبخ اوانيسى: بولاشيق بيقامق: بولاشيق صويى = بو قابلرك بيقانمه‌سندن چيقان پيس صو، چركف: بولاشيق بزى = بيقانان قابلرى سيله‌جك بز.

بولاشيقلق | س. ١. بولاشمش شيئك حالى. آلوده- لك، لوث، كير. مردارلق. ٢. برعلت ساريه‌يه مبتلا اولانلرله اختلاط.

بولاق | س. يردن بولانه بولانه چيقان صو. عين، قاينناغ. پيكار. || آلاق بولاق ياخود آلاق بولاق. با: آلاق. || بولاق اوتى = تره.

بولاقلق | قط. بولاقلق. كچيشلنمك، توسع ايتمك.

بولاماج | س. اون. شكر وياغ ايله پيشيريلير بر نوع يمك.

بولامق | فت. ١. سورمك، ياپيشديرمق، صيوا- مق: اتمكه ياغ بولامق. ٢. لكه‌لتمك. كيرلتمك، تلويث ايتمك: قانه، چامور ه بولامق. ٣. با- تيرمق: باليغى اونه بولامق: برينى توزه، طوپراغه بولامق.

بولامه | س. بر جنس طوپراقله بولانديره‌رق ياپدقلرى قوبو پكمز.

بولاندى | س. معده‌نك قاريشوب غشيان ايده‌جك اولمسى: بولاندى كايور.

بولانديرمق | فت. ١. مظلم و تيره ايتمك، فرق اولنه‌ميه‌جق صورتده قاريشديرمق: فرطونه هوايى بولانديرمق. ٢. (صو وسائره‌يى) قاريشديروب ديينده‌كى چوكندى وچامورى قالديرمه‌مك براقلغنى كيديرمك، اكدار ايتمك: قو- يونلر دره‌يى بولانديرديلر. ٣. (معده‌يى) قاريشديروب غثيان ايتديره‌جك اولمق، بولاندى كتيرمك: ايچديكم شربت معده‌مى، ايچمى بولانديردى. || مج. معده‌بولانديرمق = وسوسه وسؤ ظنه دوشورمك: بو ايش بنم معده‌مى بولانديريور.

بولانديرىجى | ص. ١. قاريشه- يرىجى، صو و سائره‌نك براقلغنى كيديرن. ٢. معده‌يى قاريشديروب غثيانه استعداد ويرن، معده بولانديسى كتيرن: بولانديرىجى بر شربت.

بولانمق | فل. ١. قاريشوب مظلم وتيره اولمق، قرارمق، براقلغى وصافلغى غائب ايتمك: هوا بولاندى: ذهنم بولاندى. ٢. صو و سائره آلت اوست اولوب ديينده‌كى چوكنده‌ى و چامور ايچنه قاريشمغله صافلق وبراقلغى غائب ايتمك، تكدر

ایلك : حیوانلرك چكمسندن نهرك صویی بولاندی. ۳. (معده) قاریشوب غثیان ایده‌جك اولمق، ایچ دونمك : بوشروبدن آدمك معده‌سی بولانیر. ٤. (ذهن، كوز) ایی فرق ایتمز اولمق : ذهنم، كوزم بولاندی. ٥. (كوزه) قان اوتورمق : صاغ كوزم بولاندی. || مج. معده بولانمق = وسوسه وسوظان حاصل اولمق .

بولانمه { س. بولانمق فعلی. با : بولانمق.

بولانی { ص. صالمی بولانی = اوردك كبی ایكی یانه صاللانه‌رق وتجمتر ایده‌رك (یورمك) .

بولانیق { ص. ۱. قاریشیق، صاف وبراق اولیان، متكدر، تیره : بولانیق صو = چامورلی: بولانیق هوا = بلوتلی وسیسلی. ۲. ایی سچه‌مین، مشوش : بولانیق ذهن، كوز. ۳. رونقسز، فرسز، صولوق = بولانیق بكز. ٤. قانلی، قان اوتورمش : بولانیق كوز. || بولانیق صوده بالیق آولامق = فرصتدن استفاده ایتمك .

بولانیقلق { س. ۱. قاریشیقلق. براقلمق ضدی، كدورت. تیكی. ۲. ایی سچه. مغایش، مشوشلك : ذهن، كوز بولانیقلغی. ۳. فرسزلك، رونقسز. لق : بكز بولانیقلغی. ٤. قان اوتورمه : كوزنده بربولانیقلق واردر .

بولدوغ { س. (انكل. Bulldog) آلت چكه‌سی ایلری یه اوزانمش و چاریق دیشلی، آچیق قیصه باجاقلی بر جنس كوپك.

بولدیرمق { فع. ۱. بولمغه سوق واجبار ویا مساعده ایتمك. بالواسطه بولمق، آرادیروب اله‌كچیرمك : غائب اولان حیوانی خدمتجیلره بولدیرملی: آرادیر. دمسه‌ده بولدیره‌مدم. ۲. تدارك ایتدیرمك : خسته‌نك ایستدیكنی بولدیرمغه غیرت ایتدی .

بولدیرمك { فع. ۱. آیرتوب بولمك بولوك ایتدیرمك : محصولاتی اون حصه‌یه بولدیروب شركایه قرعه ایله توزیع ایتدی. ۲. فاصله چكدیروب آیرتمق : صالونی اورته‌سندن بولدیروب ایكی اوطه یاپدی. ۳. كسدیرمك، قطع ایتدیرمك : قلیجله بولدیردی.

بولدیق { ص. ۱. بولنور، موجود، حاضر. ۲. بولنمش، جاری، معمول به.

بولشدیرمق { فع. ۱. ملاقات ایتدیرمك، بر آرایه كتیرمك ویا كلدیرمه سبب اولمق : مادام‌كه بكینمیورلر كندیلرینی بولشدیرمامق اقتضا ایدر. ۲. آرایوب اله بكیرمك، تدارك ایتمك : بولوب بولشدیر ملی.

بولشدیرمك { فع. مقاسمه ایتدیر. مك، پایلاشدیر. مق : تمتمی حصه‌داران بینلرنده بولشدیرملی.

بولشمق { فع. ۱. بریرینی بولمق، برآره‌یه كلمك، كو. رشمك، ملاقات ایتمك : كندیسیله بولشمق میسر اولامدی. ۲. بربرینه راست كلمك، تصادف ایتمك، راستلاشمق : نره‌ده بو. لشه‌لر غاوغا ایدرلر.

بولشمك { فع. پایلاشمق، مقاسمه ایتمك، مشترك بر شیئی حصه‌لره تقسیمله توزیع ایتمك : برلكده چالیشوب محصولی بولشیرلر.

بولغاری { س. كوچك بر جنس طنبوره، ساز.

بولغو { س. (« بولمق » دن) ۱. عقل ایله بر شیئی بولمق استعداد و اقتداری، ادراك: بوآدمده اولدقجه بولغو واردر. ۲. آكلایش، عرفان، وجدان. ۳. كشف، اختراع، ایجاد .

بولغور { س. (غا. طوغریسی : (بورغول)) : بورغول.

بولمك { یاخود بلوك. با : بولمق.

بولماتمق { فع. ۱. گكیشلتمك، اكلتمك، توسیع ایتمك : بوجبه‌نك قولارینی بولماتملی. ۲. مبذول ایتمك. چوغالتمق، توفیر ایتمك : عسكرك مأكولاتنی بولاتدیلر.

بولماشمق { فل. ۱. گكیشلنمك، اكلنمك، توسع، اتساع ایتمك : ضعیفلادیغم ایچون بتون اثوابلرم بولاشمش كبی كلیور. ۲. بول ومبذول اولمق، چوغالمق، توافر ایتمك : بو سنه میوه‌لر پك بولاشدی. || معده‌نك، بورسكك، كوزك بولاشمه‌سی = توسع معده، توسع قلب وتوسع عین دیمك علتلر.

بوللاق { ص. قاریشیق، ممزوج، مشوش. یالكزه آللاق بوللاق» تعبیرنده مستعملدر. با : آللاق.

بوللانمق { فط. ۱. گكیشلنمك، اكلنمك، توسع ایتمك: سوقاقلر بوللاندی. ۲. مبذول وفیض وبركتلی اولمق : ذخیره بوللاندی .

بوللق { س. ۱. گكیشلك، اكلیلك، اتوار. پك بوللغی. ۲. چوقلق، كثرت، فیض وبركت: بوسنه محصولاتده بوللق واردر. || بوللقده بیومك = اسراف وسفاهته آلیشمق .

بوللمق { مض: بولر. فع. ۱. پار. چه‌لره وحصه‌لره آیرمق، تقسیم ایتمك، بولوك بولوك ایتمك : محصولی بشه بولدیلر. ۲. كسمك، آیرمق، فاصله لاندیرمق : اوطه‌یی ایكی یه بولدی: تارله‌یی اورته‌سندن بولدی. ۳. غائب اولمش برشیئی تكرار اله كچیرمك : غائب اولان آتی بولدیلر؛ دوشوردیكگز پاره‌یی بولدیكزمی؟ ۳. وارمق، واصل اولمق: ادراك ایتمك : یمشی بولدی؛ صاغلغله بیماری بولمام. ٤. نائل ودسترس اولمق، ظفریاب اولمق، حاصل ایتمك : شفا. افاقت بولمق. ٥. اوغرامق، دوچار وكرفتار اولمق : بلاسنی بولمق: تدنی بولمق؛ انسان ایتدیكنی بولور. ٦. تدارك ایتمك : بزه پرآز یمك بولمق. ۷. راستلامق، تصادف ایتمك، راست كلمك، كوریشمك : دون فلانی بولدم. ۸. كشف، ایجاد، اختراع ایتمك : قریستوف قولومب آمریقایی، كوتسبرغ طباعتی بولدی؛ فلان یكی بر ملكینه، بر اصول بولدی. || آرالرینی بولمق = تألیف بین ایتمك. || آرالق بولمق = فرصت دوشورمك. || آرایوب بولمق. آرادیغنی بولمق = مستحق اولدیغی جزایه اوغرامق. || اللهدن بولمق = غضب الهیه دوچار اولمق. || وجود بولمق = وجوده كلمك، موجود اولمق. || وقوع بولمق = واقع اولمق، كچمك. || یرینی بولمق = یرینه كلمك، اجرا اولنمق. || یوز بولمق = یوز ویرلمك، حسن معامله‌دن آزمق .

بولمك { مض: بولر. فع. ۱. پار. چه‌لره وحصه‌لره آیرمق، تقسیم ایتمك، بولوك بولوك ایتمك : محصولی بشه بولدیلر. ۲. كسمك، آیرمق، فاصله لاندیرمق : اوطه‌یی ایكی یه بولدی: تارله‌یی اورته‌سندن بولدی. ۳. غائب اولمش برشیئی تكرار اله كچیرمك : غائب اولان آتی بولدیلر؛ دوشوردیكگز پاره‌یی بولدیكزمی؟ ۳. وارمق، واصل اولمق: ادراك ایتمك : یمشی بولدی؛ صاغلغله بیماری بولمام. ٤. نائل ودسترس اولمق، ظفریاب اولمق، حاصل ایتمك : شفا. افاقت بولمق. ٥. اوغرامق، دوچار وكرفتار اولمق : بلاسنی بولمق: تدنی بولمق؛ انسان ایتدیكنی بولور. ٦. تدارك ایتمك : بزه پرآز یمك بولمق. ۷. راستلامق، تصادف ایتمك، راست كلمك، كوریشمك : دون فلانی بولدم. ۸. كشف، ایجاد، اختراع ایتمك : قریستوف قولومب آمریقایی، كوتسبرغ طباعتی بولدی؛ فلان یكی بر ملكینه، بر اصول بولدی. || آرالرینی بولمق = تألیف بین ایتمك. || آرالق بولمق = فرصت دوشورمك. || آرایوب بولمق. آرادیغنی بولمق = مستحق اولدیغی جزایه اوغرامق. || اللهدن بولمق = غضب الهیه دوچار اولمق. || وجود بولمق = وجوده كلمك، موجود اولمق. || وقوع بولمق = واقع اولمق، كچمك. || یرینی بولمق = یرینه كلمك، اجرا اولنمق. || یوز بولمق = یوز ویرلمك، حسن معامله‌دن آزمق .

بولمه { س. ۱. بولمك فعلی، آیرمه تقسیم، تفریق. ۲. كسمه، قطع، فصل. ۳. بربیوك یردن بولنوب آیرلمش یر، مقصوره. ٤. بنانك ایچنی اوطه‌لره ویا دیكر بر یری اقسامه آیران فاصله‌لرك بهری، آرا دیواری. ٥. اوطه، تقسیمات : بواوك قاچ بوله‌سی واردر؟

بولندی { س. ۱. بولنمش شیء، بولن، تقسیم ایدن شیء. آرالق دیوار وسائره، حاجز. ۳. بوله وآرالق دیواری انقاضی .

بولندیرلمق { مج. موجود وحاضر ایدلمك، احضار وتهیئه ایدلمك : اوكی شیئلر دائما اوده بولند. یرلمق اقتضا ایدر .

بولندیرمق { فع. موجود وحاضر اولمسنه دقت ایتمك، احضار وتهیئه ایتمك : شركت موقفلرده یوكلیلر ایچون دائما آرابه بولندیرر .

بولنلمق { فل. ۱. موجود اولمق، امداده یتیشلمك. ۲. تدارك اولنمق.

بولنماز { ص. ۱. اله‌كچمسی محال، نایاب، مفقود : بولنماز برمال دكلدر. ۲. نادر، كیاب، نادیده: بولنماز بركتابدر. ۳. اعلا، انفس، ممتاز : بولنماز آدمدر .

بولنمز { ص. تقسیم اولنماز، نافابل تقسیم، لایتجزا : بولنمز پارچه = جزء لایتجزا .

بولنمق { فع. ۱. آرالرینه‌رق ویا تصادفاً اله كچیرلمك : باغچه‌ده برچیچك، یولده بر چاق بولندی. ۲. غائب اولان شیء بالنحری اله كچیرلمك : دوشور. دیكم چانطه بولندی؛ چالینان اشیاسی بولنه‌مدی؛ قاچان آت بولنه‌جقدر. ۳. میدانه چیقا. رلمق، كشف اولنمق : بردفینه بولندی؛ آمریقا قریستوف قولومب طرفندن بولنمشدر. ٤. ایجاد واختراع اولنمق، وجوده كتیرلمك : وابور ودمیریولك بولنمسی، كرهٔ ارض اوزرنده

اختلاطی نه‌قدر تسهیل ایتدی؛ ورمه برچاره بولنه‌مدی. ۵. تدارك ایدملك: برآز یمك بولندی‌می؟ برآرایه بولنسه قولای کیدیلیر. = فل. ۶. حاضر وموجود اولمق، واراولمق: صباحلری اوده بولنور؟ بواوده بیه‌جك برشی بولنماز؛ مذاکره. ده سنده بولنمایسکز. ۲. امداد. ده یتیشمك، یاردم ومعاونت ایتمك: اوآدم بکا دائما بولنمشدر؛ برصدیقدیلی کونسنده دوستنه بولنمیان آدمه دوست دینلز.

بولنمك { فل. ۱. آیرلمق، (تقسیم اولنمق، پاره‌لانمق، انقسام، تجزء ایتمك: تمتع حصه. داران یاننده بولنور. ۲. آیرلق، تفریق اولنمق: بو اوایکیه بولنه بیلیرسه‌ده اوچه بولنه‌مز.

بولنمه { س. ۱. وار اوله، وجود، موجودیت: صندیقده دائما برآز پاره بولنمه‌سی شرطدر. ۲. حاضر اوله، حضور: ولیمه جمیعتده بولنمه‌کزی آرزو ایدرم. ۳. اله کچیرله، تدارك: امراض مستولیه‌یه برچاره بولنمه. سی انسانیته بیوك برخدمتدر. ٤. کشف، اختراع، ایجاد: آمریقانك، تلغرافك بولنمه‌سی.

بولنمه { س. آیرله. انقسام. تجزی.

بولنیش { (یا بولنش. س. ۱. بولنمه. موجودیت، وجود، حضور. ۲. حاضر اوله. ۳. اله کچمه، اله کچیرله. ٤. کشف، اختراع، ایجاد.

بولوت { یاخود بلوط. س. ات حرکه‌لنجه‌د اولور. اطائفه، فئه، حزب، زمره: طوبلانان آدملر بش بولوك اولمشیدی؛ بولوك بولوك کلدیلر. ٥. علی الاطلاق جماعت، سوری، کروه، فوج: بر بولوك خلق کلدی. ٦. مملکتك بر قسمی، جهت، طرف. ۷. اورته دن بولنمش صاچك بر طرفه طرانمش قسمی: صاچنی ایکی بولوك ایتمش. ۸. ع. بر طابور پیاده ویا برآلای سواری عسکرینك منقسم بولندیغی اقسامك بهری که علی العاده یوز نفردن مرکب وبریوزباشینك قوماندەسنده‌در: فلان طابورك برنجی، ایکنجی بولوکی؛ بولوك ضابطانی. || بولوك آغاسی = زائدارمه وضبطیه یوز باشیسی. || بولوك امینی = بولوکك حسابانه باقان ضابط. || بولوك باشی = یکیچری اوجاغنده یوز باشیه معادل ضابط؛ حمالرك ایلروکلنلرندن بری.

بولوتلانمق { فط. ۱. بولوت پیدا ایتمك، بولوتله قاپلانمق، بولانمق: هوا، اور. تعلق بولوتلاندی. ۲. لکه‌لنمك: قماش بولوتلاندی. ۳. اوزرینه دومان وبوغو طورمغله شفاف فلنی غائب ایتمك: آینه، جام بولوتلاندی. ٤. (کوز) ایی کوره مه‌مك، دومانلی کورمك: صاغ کوزم بولوتلانیور.

بولوتلی { ص. ۱. بولوتله قاپلا. نمش، بولانیق: بولوتلی هوا. ۲. لکه‌لی (قماش). ۳. دومانلی، غیرشفاف: بولوتلی آینه، جام. ٤. ایی کورمز، دومانلی کوروز، بولانیق (کوز).

بولوك { غا: بلوك ا ۱. پاره. لانمش بر شیئك هربر پارچه‌سی، قطعه، قسم، جزء. ۲. پای، حصه، سهم: بش بولوکه آیرمق. ۳. دیوار، چیت، پرده کبی بر حاجزله آیرلمش بنا وسائره قسمی، اوطه، دائره: بواو درت بولوکه آیرلمشدر. ٤. بر بیوك جماعتدن آیرلمش جماعت، فرقه، طاقم، بو قدر، بو درجه‌ده، چوق، کثیر: بونجه زماندن بری؛ هر کون بونجه کشفیات نافعه وجوده کلیور.

بونجیلاین { ک. (اصلی: بونجه. لین) ۱. بو قدر، بو مقداردە: بونجیلاین ایشك اهمیتی یوقدر. ۲. بویله، بو طرزده، بو حالده: بونجیلاین آدم. (قریب ایجون اولوب مقابلی اونجیلاین در. اسکیشهدر.)

بونکث { ش. بو اسم اشارتنك مضاف الیهیدر. یا: بو.

بونو { س. (یتا. آچیق حواله، پولیجه.

بونور { یاخود بوکور. س. دیشی حیوانك دلوغورمسی.

بونی { ش. «بو» اسم اشارتنك مفعول بهیدر. یا: بو.

بوه { یاخود بوه. س. یا: بوکه.

بوهو { س. بایقوشك بیوکی، طاوق وسائر طیوره مساط پیرتیمی بر قوش که کیجه وقتی «بوهو» کبی بر سسله اوتر، فا. کوف.

بوی { س. ۱. اوزونلق، طول: بوینی اکنی اولچمك؛ بو عرصه اکسز ایسه‌ده بویی چوقدر. ۲. یوکسکلك. ارتفاع: آغاجك بویی. ۳. بدنك اوزونلغی ویوکسکلکی، قد، قامت: بویی اوزون، بویی قیصه آدم؛ آدم‌بویی. ٤. تام ومناسب قامت، قدموزون: بر قادینده بوی اولزسه کوزللکی ده کورنمز. ٥. حجم، بیوکلك درجه‌سی: صاندیغی صندیقلر برقاچ بویدر. ٦. بر عشیرتك منقسم بولندیغی اویماقلرك بهری: بوی بکی. || بوی آلمق = (چوچق) اوزامق، بوی، بوی حاصل ایتمك. || بوی آلمق = ۱. تام بوینی بولمق، لزومی درجه‌ده اوزامق. ۲. قامتك اولچیسنی آلمق، بوینی اولچمك. || بویی اوزون = ۱. اوزون، طویل، مدید: بویی اوزون کونلر. ۲. اوزاق، بعید: بویی اوزون یر. || بوینك او. لچیسنی آلمق = حد و دکرینی آکلامق. || بویه برابر = آدم بریی اوزونلغنده. || بوی بوص = قد وقامت، موزون اندام، یال وبال: بویی بزصی یرنده. || بوی بوی = مختلف اوزونلقده: بوی بوی آغاجلر. || برقاریش بوی = یك قیصه قامت. || بویجه = ۱. اوزونلق جهتنده طولاً: تارله‌یی بویجه اولچمك. ۲. قامتله برابر، اندام اوزونلغنده: بویجه برکورك کیمش. || بویجه اولاد = یتیشمش بویی آلمش. || بویجه قالبی یاصمق = قویاً تعهد وتکفل ایتمك. || بوی چکمك = (چوچق) اوزامق، بویلانمق، بوی پیدا ایتمك. || بوی سورمك = اوزامق، بویلانمق. || بوی کوسترمك = ابراز لیاقت ایتمك. || بویه = بویجه، طولاً: عرصه‌یی بویه اولچمك؛ لك بویه آغاج دیکمك. || بوی ویرمك = (نهر) آدم بویی دربلکنده اولق. || آدم بویی = متوسط القامه بر انسانك قامتی اولچیسی: بر، ایکی

بوم { د. «بو» ایله باشلار بعض وتأکید بیان ایدر: بوم بوش، بوم بوز.

بوم { سد. عر. بایقوش.

بوم { س. فا. یر، مملکت، زمین. ز.

بومبار { س. (فا. «مبار» دن) ۱. قویون وسائره‌نك قالین باغرصاغی که طولدیریلوب صوجوق پاپیلیر. ۲. بو باغرصاغنك جکر قیمه‌سی وپرنجله طولدیریلوب طاوه ویا تپسیده پیشمشی.

بومبارده { س. (یتا. Bombarda) بح. ایکی دیرکلی بر نوع سفینه.

بومبارلق { ص. بومبار طوپ لدیرمغه مخصوص (قیمه وسائره).

بومبه { س. (یتا.) بح. کمینك قیچنده یاتان بیوك سرن.

بونامق { بونلق وسائره. یا: بوکامق وسائره.

بونجوق { یاخود بونجق. س. (تق. بوجك قابوغی) جیوانلرك یولارینه ونظره قارشی چوچقلرك تاقیه‌لرینه طاقیلان جامدن مختلف اللون واکثریا ماوی دایکلی دانه، خرز، خصمه، خرمهره؛ قاطیر بونجوغی؛ نظر بونجوغی. — قادین اثوابنه طاقیلیر سیاه و کوچکلری ده واردر، حبه. || بونجوق علتی = چوچق حواله‌سی.

بونجه { ک. («بو» ایله «جه» ادا تندن مرکبدر.)

آدم بوینده برآغاج؛ بر بجق آدم بوینده صو واردر. || آشاغی، آلچاق بوی = قصیر القامه؛ اورته بوی = متوسط القامه: اوزون بوی = طویل القامه.

بوی { س. اوزون آیاقلی بر جنس زهرلی اوروجك. رتیلا. (بوکا بوگه‌لك دینمی یاکلشدر.)

بوی { س. فا. با: بو.

بویا { س. (اصلی: بویاغ) ۱. رنك ویرمك اوزره اجسام واشیایه سوریلن ویا اشیا اونك ایچنه باتیریلان نباتی ویا معدنی مایع ویا مخلوط، لون، صبغ، فام: یاغلی، طوتقاللی، صولی بویا، خاص بویا. ۲. اجسامك اشعهٔ شمسك بر طاقمنی بلع ایله بر طاقمنی عکس ایتدیرمکدن کورینمه‌سنه آلد قلری صور مختلفه‌نك بهری، رنك، لون، کونه. || بویا آتمق = صولمق. || آشی بویا = بویامه‌ده مستعمل بر جنس صاری وقیرمزی طوپراق. || بویا آغاجی = قبوغی دباغلرجه مستعمل بر نوع قاین آغاجی. || بویا آلمق = بویانمق، قابل تلوین اولمق. || بویا اور. مق = بویامق، بویا سورمك. || صاری بویا = جهری. || قره بویا = یالکز سیاهله تلوین او. لنمش، قره قلم. || کوك بویا = چیویت.

بویاتمق { فت. بویا سوردیرمك، بالواسطه تلوین ایتمك: اوی کیمه بویاندیکز؟ چارشافی قرمزیه بویاتدی.

بویاجی { س. بویالرك انواعنی تهیئه وفروخت ایدن واشیا ومواد مختلفه‌یی بویامق صنعتیله ونقاشلقله اشتغال وتمیش ایلین آدم: بویاجیدن بویا آلدم؛ اوی بویاتمق ایچون بر بویاجی آرایورم. || بویاجی کوبی = بویا. جینك بویایی وضع ایتدیکی کوب؛ مج. پك چابق وقولای بایلان یاصمه قالب و باشدن صاومه ایشدن کنایه‌در: بویاجی کوبی می بو!

بویاجیلق { س. بویا صاتان ویا بویایان ونقاشلق یدن آدمك صنعتی: بویاجیلق ایدیور؛ بویاجیلق پك زوملی بر صنعتدر.

بویاخانه { س. بویاجی دکانی ویا فابریقه‌سی.

بویادلمق { مج. تلوین ایتدیرمك.

بویار { س. (اسلاییجه‌دن) قبل. الفتح روم ایلی اقوامندن اصلا وزادکانه اطلاق او. لنوردی: افلاق بویارلری.

بویاسز { ص. بویا سورلمه‌مش، بویا اورلمامش، غیر ملون: بویاسز قماش، او.

بویالامق { فت. بویا ایله اورتمك، لکه‌لمك.

بویالی { ص. بویا سورلمش، تلوین اولنمش، ملون، مصبوغ: صاری، یشیل بویالی بر او؛ بو. یالی اثواب؛ بویالی صاج.

بویامق { فت. بویا سوره‌رك ویا بویایه باتیره‌رق بررنك ویرمك، تلوین ایتمك: اوی، اثوابی، صاچی بویامق. || کوز بویامق = آلدانمق اغفال ایتمك، سحر کبی برطور حیله‌کارانه ایله کوتی شیئی ایی کوستروب اغفال ایتمك.

بویامه { س. بویامق فعلی، تلوین. = ص. ۱. بویانمش، فورچه ایله قیکاری تلوین اولنمش. ۲. غیرطبیعی، ساخته، حیله‌لی.

بویان { س. میسان آغاجی، شجر السوس. || بویان بالی، بویان کوکی = میان. || آجی بویان = آبدست بوزان. || طاتلی بویان = عرق السوس.

بویانمق { فع. بویا اورلمق، تلوین ایدلمك: آرابه بویاندی؛ اخشاب بنالر خارجاً یاغلی بویا ایله بویانیر. = فط. بویا سو. رلمك، لکه‌لنمك، تلویث اولنمق، آلوده اولمق: فوطوغرافیا ایله اوغراشانلرك الاری بویانمامق ممکن دکلدر؛ قانه بویانمق = مقتول اولمق.

بوی اوتی { س. عربیده حلبه دینلن بر نباتك تخمنه‌ده بوی تخمی دیرلر.

بویداش { ص. بوی شریکی، بر بویده اولان.

بویسز { ص. قیصه بویلی، قصیر القامه.

بویسزلق { س. قامت نقصانی، قیصه‌لق: بویسزلق نه فنا شیء!

بویلاتمق { فت. اوزاتمق، بوی قزاندیرمق.

بویلاشدیرمق { فت. ۱. او. ندیرمق. ۲. بوی بوی تفریق وترتیب ایتمك.

بویلاشمق { فل. بوی پیدا ایتمك، بویلانمق، اوزامق.

بویلامق { فت. ۱. بوی قزاندیرمق، اوزاتمق. ۲. بوینه اولچمك، طولاً مساحه ایتمك. = فل. بوینه کیتمك، اوزامق.

بویلانمق { فل. بوی پیدا ایتمك، اوزامق.

بویله { ح. (« بو اسم اشارتندن — قریب یجون اولوب، بعیده اویله ومتوسطه شویله دینیر.) بودرلو، بونك کبی، بو طرز واسلوبده، هاکذا، چنین: بویله‌یاپ؛ بویله سویله. = ص. بوحال وصفتده اولان، برتك کبی: بویله آدم؛ بویله هوا. || بویله‌مك = بوندن بویله = بوندن صکره، فیما بعد. || شویله بویله = ۱. ایکیسی اورته‌سی، اولدقجه. ۲. هرنه صورتله اولورسه.

بویله‌جه { ح. عینیله بو طرزده، طبقی بو صورتله: بویله‌جه سویله‌یه‌جکم.

بویله‌لك { س. بو طرز، بو اسلوب، بوکیفیت: بویله‌لکله ایش کورلمز.

بویلی { ص. ۱. بویی اولان، قد وقامت صاحبی: اوزون بویلی؛ اوزنه بویلی؛ قیصه بویلی. ۲. اوزون، قد بالا صاحبی: بویلی آدم.

بوین { س. (« بوی » دن اولمغله « بیون » یازلمسی خطادر) ۱. بوی تماتندن اولان عضوکه باشی بدنه ربط ایدر، اوکنه بوغاز وآرقه طرفنه اکسه دیرلر، عنق، رقبه، کردن: انسان، دوه، قاز بوینی؛ بوین کیکلری. ۲. بعض قابلرك طار و اوزون اولان بوقاری قسمی: شیشه، صراحی، دستی بوینی. ۳. مج. ذمت، تعهد، ضمان، مسئولیت، راجع اولمه: کناهی بوینمه. || بوین آتقیسی = صارغی، شال. || بوینه آلمق = درعهده ایتمك، ضامن اولمق. || بوین اکمك، بوکمك = تظلم ایتمك. || بوینی اکری = محتاج. || بوین اورمق = اعدام، سیاست ایتمك، ضرب عنق ایتمك. || بوین او. زاتمق = تسلیم اولمق. || بوینی ایکمه، بوینی قیلدن ایکمه = مطیع، هر امره تابع. || بوین باغی = ۱. طسمه، کردنبند. ۲. بوینه ویا کوملکك یاقه‌سنه باغلانان قماشدن معروف قلاده. || بوین بوران = صاری آصمه‌یه بکزر بکنکلی برقوش، شقراق، کوچکن. || بوین بورمجی = وظیفهٔ ذمت، وجیبه، فریضه. || بوینه بیکمك = دالهٔ بیکمك، زبون بر لوب مسلط اولمق. || بوین چنبری = کوپریجك کیکلرینك اوستنده‌کی چوقور. || بوین قاشیغی = اوتانمق، خجل اولمق. || بوین کسمك = انقیاد و اطاعت ایتمك، تابع اولمق، سرفرو ایتمك. || بوین ویرمك = معایبه ورام اولمق.

بویندروق { س. جفت سورن و آرابه چکن اوکوزلرك بوینه کچیریلن آغاج چرچوبه که بویلی بوینه اوستنه موضوع اولان اغاجه صاپانك وآرابه‌نك اوق مربوطدر. || مج. تحکم، قهر، تسلط: بویندروق آلتنده اولمق = تحکم چکمك، قهر کورمك.

بویونلق { س. بوینه صاریلان شیء، صارغی.

بویونوز { س. ۱. بعض حیواناتك باشنده طیرناق کبی بر مادهدن آز چوق اوزون و قیوریق جفت عضوکه تدافع وتعرض ایچون سلاحلریدر، قرن، شاخ: اوکوز، قوچ، کیك بوینوزی. — بوجکرده دخی اولوب منحرکدر. ۲. بوینوزدن معمول بوری که اکثریا جلب ودعوت علامتی اولمق اوزره چالینیر، نفیر، صور. ۳. حجامت ایدنلرك قانی چکمك ایچون قوللاندقلری بوینوز حقه. = ص. بوینوزدن معمول: بوینوز کاسه، قاشیق. || بوینوز آغاجی = ارغوان. || بوینوز اوتی = چوبله. || بوینوز چکمك = حجامت ایتمك. || قوچ بوینوزی = یونجه انواعندن، اکلیل الملك. || قوری بوینوز = حجامتنز یاپیشدیریلان بوینوز ویاشیشه‌دن حقه: صیزی‌یه قوری بوینوز چکمك. || کجی بوینوزی = خروب. || کیبك بوینوزی = بر نبات طبی.

بویونوزسز { ص. بوینوزی اولمیان: بوینوزسز کجی، اینك. || مج. بوینوزسز قویون = حلیم ومسکین آدم.

بویونوزلی { ص. بوینوزی اولان: اوزون بوینوزلی، قیوریق بوینوزلی. || مج. زوجه‌سی ناموسسز، اولان.

بوینه ۱ { یاخود بژیونه. س. قانقلرده دومن یرینه قوللانیلان یاریم کورك: بوینه یاله‌سی. || بوینه اورمق = قایغی بوینه ایله چویرمك.

به { حد. (به، بره، وره، موره، موری صورتلرنده رومایلی اسانلری یینده مشترك بر لغت عامیانه‌در) هی! بهی! یاهو! به قارداش! به جانم! به آدم! — «آ» حرف نداسیله مرکب «آبه» صورتنده‌ده قوللانیلیر: آبه جانم!

به { حج. فا. با: ب.

به { ترکیب عر. ۱: بها، آ: بهما، ج: بهم. (ب = حرف جر. ه = ضمیر متصلك مفرد مذکر غائبی) اوکا، اونکله، اوندە: محکوم به = اوکا حکم اولنمش: معمول به = اونکله عمل اولنان، مرعی، مستعمل.

بَها { س. فا. قیمت، دکر، ثمن، فیء: بونك بهاسی نه‌در؟ بو سنه ذخیره‌نك بهاسی چوقدر، یوکسکدر: دون بها ایله صاتمق. || بهایه جیقمق = قیمتی آرتمق. || بهادن دوشمك = اوجوزلامق. || آتش بهاسنه = پك یوکسك فیئاتله. || اوص بهاسی = برخطاء واقعدن درس آلمه. || قان بهاسی = دیت. || یوق بهایه = پك او. جوز، همان مجاناً. || بی بها = بها تقدیر اولنه‌میه‌جق درجه‌ده قیمتدار.

بَهاء { سند. عر. حسن وجمال و ظرافت: حسن وبهاده بی مانند.

بهـا { ترکیب عر. با: به. || فیها.

بَهادِر { س. ص. فا. ج: بهادران. (ترکیده دخی بخادور و باتور قوللانیلوب ایکیسی یینده‌کی مناسبت ظاهر ایسه‌ده، خانغیسی خانغیسندن مأخوذ اولدیغنی کسدیره‌مدك) یکیت، جسور، دلاور، قهرمان، بطل.

بَهادِرانه { ص. فا. ورانه، قهرمانانه: بر طور بهادرانه ایله؛ بهادرانه بر یورویشی واردر. = ح. جسور آدملره یاقیشیر صورتده، یکیتجه: بهادرانه یورمك.

بَهادِرلِك { س. یکیتلك، دلاورلك، قهرمانلق.

بَهار { ربیع، ایلك یاز، فصل بهار: موسم بهار. || بهار آچمق = آغاجلر و چیچکلر آچیلوب بهار اولمق. || صوك بهار، کهنه‌بهار = کوز، خزان، فصل حریف. || هردم بهار = هردم تازه (چیچك).

بَهار { سند. عر. ج. بهارات. (عربیده صاری پاپادیه معناسنه اولوب لسانمزده معنای آتی ایله کثیر الاستعمالدر:) دارچین وقرانفیل کبی کوزل قوقولی وحار جبه‌لرکه بعض مأکولات ومشروباته قاریشدر. یرلیلر: عربلر یمکاره چوق بهارات قورلر.

بَهارلی { ص. بهارات قونمش (یمك وسائره): طوزلی بهارلی کوفته.

بَهارِیّه { س. (فا. بهاردن عربی) قاعده‌سنجه متشکل غلط برتعبیردر) فصل ربیعك توصیفنی وبالمناسبه برذاتك مدحنی متضمن قصیده.

بَهالاشمَق { فل. و:

بَهالانمَق { فل. قیمت و فیاتی چیقمق، ترق ایتمك: ذخیره بهالاندی.

بَهالی { ص. فیاتی یوکسك، آغر قیمتلی: بو سنه میوه‌لر بهالیدر.

بَهانه { س. فا. ۱. وسیله، سبب: فلان خصوصی عرض اخلاصه بهانه اتخاذ ایتدم. ۲. اصلسز عذر، ساخته اعتذار: ایشنه دوام ایتمك ایچون بهانه آرا. یور؛ اجل کلدی باش آغریسی بهانه. || بی‌بهانه = قصورسز، نقصانسز، عذرسز.

بَهایِم { سند. ج. عر. فد: بهیمه. || با: بهیمه.

بِهبود { س. فا. (به = ایی. بودن = اولمق) ایلك، صاغلغ.

بَهت { سند. عر. شاشمه، شاشه قاله، شاشقینلق، حیرت. (بانك ضمیله غلطدر.)

بُهتان { سند. عر. برینه یالاندن برشیء اسناد ایتمه، اوك، افترا: بکا بهتان ایتمشلر.

بُهتانجی { ص. اصلسز یره برینه بر شیء اسناد ایدن، افتراجی، مفتری.

بَهتَر { ص. فا. و:

بِهتَرین { ص. فا. الك ایی. اعلا، انفس. ز.

بَهجَت { سند. عر. کوزللك، حسن وبها. (بعض یکی لغتلر مزده بوکلمه‌یه مسروریت معناسی دخی

قوللانیلیر:) بهی آدم!

بَهیمه { سند. عر. ج: بهایم. درت آیاقلی حیوان، چاربا.

بَهیمیّت { سند. عر. حیوانلق، حیوانیت.

بِهین { ص. فا. ابی، اعلا، مستحسن: د. فا. نفی وسلب معناسیله اسملرك باشنه کیرر: بی‌ادب = ادبسز؛ بی‌اصل واساس = اصل واساسی اولمیان: بی‌امان = امانسز: بی‌بهره = نصیبسز؛ بی‌پروا = پروا سز: بی‌تاب = طاقتسز؛ بی‌حضور = راحتسز؛ بی‌خبر = خبرسز، معلوماتسز؛ بی‌شك، بی‌کمان = شبهه‌سز؛ بی‌نوا = نصیبسز؛ بی‌وایه = ملجأسز. (بیداد وبیوایه کبی برلکده‌ده یازیلوب مرکب لغتلر عد اولنور.)

بَهره { س. فا. پای، حصه. قسمت، نصیب: علمدن بهره سی یوقدر. || بهره آلمق = نصیبی اولمق، حصه‌یاب اولمق. || بی بهره = نصیبسز، محروم.

بَهره دار { ص. فا. حصه ونصیبی اولان، حصه‌دار: علم وتربیه‌دن بهره‌دار آدم.

بَهره‌سِز { ص. نصیبسز، محروم: علمدن بهره‌سزدر.

بَهره‌مَند { ص. فا. نصیبی اولان، حصه‌دار، بهره‌دار.

بَیات { بیاتلامق. با: بایات و سائره.

بَهِشت { س. فا. اوچماق، جنت، فردوس: بهشت آشیان = جنت‌مکان، فردوس‌مقر.

بَیاتی { ص. مو. موسقیده برمقام اسمیدر.

بی اِختِیار { (بلا اختیار. ح. فا. اکندی ایستمکسزین، ارادتی منضم اولمقسزین.

بی اَدَب { ص. فا. ادبسز، تربیه‌سز.

بی اَدَبانه { ص. فا. ادبسزجه، ادبسزلکله ایدیان: برطور بی ادبانه ایله. = ح. ادبسزجه‌سنه: بی‌ادبانه اوتورمق.

بَیاض { سند. عر. ۱. آغلق، سفیدلك، بیاضلق: کوزك، یمورطه‌نك بیاضی. ۲. مسوده‌نك تمیزه چکلمیش: بیاض ایتمك، بیاضه چکمك = تبییض ایتمك. = ص. تر. آق، ابیض، سفید: بیاض کاغد، چیچك. (عربیسی آقلق معناسیله اسم اولدیغندن، بویله صفت کبی قوللانلمسی غلط مشهوردر. آق لغت ترکیه سنك استعمالی البته مرجحدر.)

بَیاضلاتمَق { فت. آغارتمق، بیاض یاپمق: شو مرمری لری اوغه‌رق بیاضلاتملی.

بَیاضلانمَق { فط. آغارمق: بیاض اولمق: آمریقان بزی قوللانلدقجه بیاضلانیر.

بَیاضلِق { س. آقلق، بیاض: قارك بیاضلغی.

بَیاضمتراق { ص. و:

بَیاضمسی { ص. آز آق، آقه‌چا. لار، بیاض کبی کوکرینور.

بَیاغی { یاخود بیاغی. ص. ۱. عادی، خاص اولمیان، عوام کاری: بیاغی کاغد. ۲. آشاغی، دون: بیاغی آدم؛ پك بیاغی مال. = ح. عادتا، دوزجه: بنم بیاغی صیتمم واردر. — مبالغه وتأکید ایچون «باس» اداتنی آلیر: باس بیاغی بر آدم.

بَیاغیلِق { س. ۱. عادیلك، عدم تمیز: بوکاغدك، بویازینك بیاغیلغنی میداندەدر. ۲. آشاغیلق، دونلق: بوآدمك بیاغیلغی ایلك سوزندن آکلاشیلیر.

بی اَمان { ص. امانسز، امان ویرمز، مرحمتسز.

بَیان { سند. عر. ۱. آکلاتمه، آچیق سویله، افاده، افهام:

مرامنی بیان ایلدی؛ شفاهاً، تحریراً بیان ایتمك. ۲. ادله ایراد یله اثبات ایتمه. ز. ۳. ر. بلاغتك تشبیه واستعاره ومجاز وکنایه کبی اقسامندن بحث ایدن قسمی: علم بیان. ٤. (صرف عربیده) ادغامك عکسی، اظهار، ادغامی لازم کان کلمه‌نك ادغامسز استعمالی. || عطف بیان = معطوف علیهی ایضاح ویا تأکیده یارا. یان معطوف: اخذ وکرفت کبی.

بی آنباز { ص. فا. شریکسز.

بی باك { ص فا. قورقوسز، قورقاز.

بی بَهره { ص. فا. نصیبسز، محروم.

بی پایان { ص. فا. صوکسز، تو. کنمز.

بی پَروا { ص. فا. برشیدن چکمز، صاقنماز، لاابالی.

بَیت { سذ. عر. ج: بیوت. او، خانه، دار، منزل، قوناق، مسکن. || بیت‌الله، بیت‌الحرام = کعبهٔ معظمه. || بیت‌المال = وقتیله خزینهٔ مالیه؛ الیوم ورثه‌سی معلوم وحاضر اولیان متوفا. لرك اموالنی وبوکا مماثل اموال عمومیه‌یی حفظ ایدن صندیق واداره. || اهل بیت. با: اهل.

بَیت { سذ. عر. ج: ابیات. ایکی مصراعدن عبارت شعر قسمی: بربیت سویلك، اوقومق: بعض ابیات ایراد ایتمك.

بیت { س. تمیزلکه رعایت ایتمین آدملرك اوستنده وباشنده وطاوقلرله سائر حیواناتده حاصل اولان وایصیردیغی یری قاشیند. یران کوچك برجنس بوجك، قمله، کهله: بیت طوتمق؛ باش بیتی، طاوق بیتی. || بغدای بیتی = بغدایده حاصل اولان برکو. چك بوجك، سوس. || تخته بیتی = تخته‌لرك آرالقلرنده بارینیر متعفن ومعجز بوجك، بق، تخته قوروسی. || چیچك بیتی = چیچکلرده حاصل اولان کوچك بر بوجك، فرعه، قراد. || قاصیق بیتی = کنه، قمقام. || قولاق بیتی = قولاغه قاچان چتال قوبروقلی بر بوجك، عقربان. || کاغد بیتی = کاغدی وکتابلری دلوب خراب ایدن کوکه، عنه. || بیت اوتی = بیته قارشی قوللانیلان نبات، حشیشة القمله. || بیت پازاری = چارشینك اسکی ملبوسات صاتیلان یری. (بات پازاری یازمقده معنا بوقدر.) || بیت یئیکی = کیزلی عیب.

بیتاب { ص. فا. قوتسز، قدرتسز، یورغون، یتکین: ایکی ساعت قوشدقدن صکره بیتاب دوشدی.

بیتراق { ص. (غا: بیتراق وبو. تراق) پك صیق بیتمش، یکی بیتوب یوزینی بسبتون اور. ته‌جك صورتده صیق اولان. || بیتراق اوتی = دمیر دیکن. || دمیر بیتراق = اسکی جنك آلاتندن اوله‌رق دشمنك آیاغنه باتمق اوزره یولك اوزرینه برا. غیلان اوچ کوشه‌لی دمیر دیکن. || قوزی بیتراغی = برنوع نبات، غانز. || بیتراق کبی قاینامق = پك صیق وازدحاملی اولق. || بیتراق کبی = دالار اوزرنده پك چوق میوه اولمسی.

بیترالقی { ص داللی بوداقلی.

بیترلمك { فع. ۱. صوکه ایر. دیرلمك، اتمام واکمال ایدلمك: باشلانیلان مکتب دها بیترلمه‌مدی. ۲. محو وهلاك ایدلمك: اوممالکت قحط وغلادن بیترلدی.

بیترمك { فت. (اصلی. بیتدیرمك) ۱. صوکه ایردیرمك، تمام‌لامق، اتمام واکمال ایتمك: بن ایشمی بیتردم. ۲. محو وهلاك ایتمك، زبون وافنا الملك، قوت براقامق: بوصیغه بنی بیترپور.

بیترمك { فت. (اصلی: بوتدیرمق) تخمك فلیزلنوب طوپراقدن طیشاری چیقمسنه سبب اولق، اثبات ایتمك: بو یاغمور اکیلن تخملری چابق بیترمه‌جکدر.

بیترمه { س. اتمام، کمال = ص. ح. کوتوری، کسمه، مقطوع.

بیتریم { س. ۱. بیترمه، اتمام، اکمال. ۲. صوك، آخر، انجام، پایان.

بیتشدیرلمك { فعج. بربرینه طو. قنه‌جق صورتده یاقلاشدیرلمق: شو ایکی ماصه بیتشدیرلیرسه براوزون سفره اولور.

بیتشدیرمك { فت. بربرینه طو. قنه‌جق صورتده یاقلاشدیرمق، یناشدیرمق، اتصال ایتدیرمك: شو ایکی ماصه‌یی بیتشدیرملی.

بیتشمك { فل. بربرینه طوقنه. جق صورتده یاقلاشمق، متصل وملاق اولمق، قاوشمق: واپور ریختمه بیتشدی؛ یاره‌نك آغزی دها بیتشمدی.

بیتشیك { ص. بربرینه طوقنه. جق صورتده یاقلاشمق، قاوشق، متصل، ملاصق، پیوسته: واپور اسکله‌یه بیتشیك ایدی.

بیتکین { ص. بیتمش، محو وخراب اولمش، حال وطانتی قالمامش: او بیتکیندر.

بیتلمك { یاخود بیتله‌مك. فت. بر آدم ویا حیوانك بیتلرینی آیقلایوب قیرمق.

بیتلنمك { فط. کندی بیتنی آیقلایوب قیرمق: کونشده اوتوروب بیتلنیوردی.

بیتلی { ص. اوستنده بیت بولنان، کمله‌سی اولان، پیس.

بیتمك { فل. ۱. صوکه ایرمك، تمام اولق، پایانه وارمق، ختام بولق: یاپمغه باشلا. دقلری جامع شریف بیتدی؛ یازدیغکز مکتوب بیتدی‌می؟ ۲. توکنمك، قالمامق: مرکبم بیتدی؛ قندیلك یاغی بیتدی. ۳. محو وخراب ومضمحل اولق، پریشان اولق، فنا بولمق، بوزلمق: محاربه‌ده دشمن فرقه‌سی بیتدی. ٤. قاله قالمق. ٥. یو. ریلوب قالمق، فتور کتیرمك: صباحدن بری اوغراشه اوغراشه بیتدم. ٦. استهزا ایله حیرت ایتمك، شاشمق: سویلدیکی شعره بیتدم. ۷. نهایت درجه‌ده سومك: شوکوزل آته بیتدم.

بیتمك { فل. تخم فلیزلنوب طو. پراقدن طیشاری‌یه چیقمق، نابت اولمق: اوت بیتر؛ اکینلر بیتدی.

بیتمك { فت. تقد. یازمق، کتب و تحریر ایتمك. (الیوم جمله‌سنده مستعملدر. اصل کتب وتحریر معناسنه بو لغت موضوع اولوب، یازمق ایسه اصلی یاغمق و بسط و تبسیط ایتمك معناسنه موضوع، واستعارةً تحریر معناسیله مستعملدر.)

بیتمه { س. بیتمك فعلی. با: بیتمك.

بَیتوتَت { سث. عر. (« بیت » دن) بر پرده کیجه‌یی کچیرمه، کیجه یاتمه، کیجه قونوب مسافر اولمه: او کیجه فلانك اونده بیتوتت ایتدك.

بیتوی { ص. بتون، یکپاره، تکمیل. = ح. بر دو. زی‌یه، بوینه.

بیتی { س. تقد. یازی، تحریر، کتابت.

بیتیك { ص. بیتمش، محو وخراب اولمش، فنا بولمش، امیدسز.

بیتیك { س. تقد. مکتوب، یازلمش شیء، محررات، نامه.

بیتیکجی { س. تقد. یازیجی، کاتب، محرر، منشی، مکتوبجی. (بکلکجی بوندن غلط اولمسه کرکدر.)

بیجیرغان { س. دمیر دلیکاری جلا وپرداخت ایتمکه مخصوص دمیرجی آلتی.

بیچاره { ص. فا. چاره‌سز، چاره‌سی قالمامش، زواللی، دردمند، مسکین: نه یاپسون بیچاره؛ بیچاره برآدمدر؛ بیچاره قالدم.

بیچاق { س. (« بیچمك » دن) کسه‌جك آلت که خنجرك کوچکی و چاقینك بیوکیدر، سکینی. انواعی واردر: آشپجی بیچاغی، باغچوان بچاغی، جراح بیچاغی، قصاب بیچاغی. || بیچاق بیچاغه = بیچاقلری چیقاره‌رق بربرینه هجوم ایتمه: بیچاق بیچاغه کلدیلر. || آغزینی بیچاق آچماز = پك مأیوس و مکدر. || بورن بیچاغی = اویمه‌جی آلتی. || یان بیچاغی = قینمده اولدیغی حالده سلاح مقامنده بله آصیلان بیچاق، جنبیه، جامکیه. (ایکی طرفی کسر جنسنه قامه دیرلر.) || بیچاق یاره‌سی = سختیانده و آیاق قابنده چاتلاق.

بیچاقجی { س. بیچاق یاپان و صاتان آدم.

بیچدیرمك { فت. ۱. بالواسطه بیچمك، کسدیرمك، یاردیرمق، شق ایتدیرمك: تخته بیچدیرمك. ۲. (ترزی‌یه اثواب) بایدیرمق، اولچی آلدیروب کسدیرمك، قطع ایتدیرمك: بر قات اثواب بیچدیره‌جکم.

بیچقی { س. دسته‌نك بیوکی، تخته یاران معروف دیشلی آلت. منشار: اوك بیچقیسی = اوکدن قوللا نیلان اینجه‌سی؛ آرت بیچقیسی = صکره‌دن قوللانیلان قالینی. || شام بیچقیسی = طراقجی آلتی. (بلکه صحیحی: « شانه بیچقیسی » در؛ زیرا فا. « شانه » طراق دیمکدر.)

بیچقیجی { س. بیچقی ایله تخته یاران آدم.

بیچلمك { ف. ۱. یارلق. بیچق ایله شق ایدلمك: چام تخته‌سی قولای بچلیر. ۲. کسلمك قطع اولنمق: پانتالون بویله بچلمز: اثوابی بچلدی. ۳. اوراقله کسلمك، حصاد ایدلمك: اکینلر دها بچلمدی: چایرك اوتی بچلدی. || بچلمش قفان = تمامیله حالنه مناسب. انسب، الیق.

بیچمك { ف. ۱. کسمك. قطع ایتمك: کسرم بچرم دیه هرکسی قورقودیور. ۲. یارمق، بولمك، شق ایتمك: تخته بچمك. ۳. (اثواب و سائره) اولچوب کسمك: اثواب بچمك. ٤. (اکین وسائره) اورافلامق، حصاد ایتمك: اکین اوت بچمك. || اولچوب بچمك = ملاحظه وتدبیر ایتمك. || بول بچمك = بذر واسراف ایتمك. || بها بچمك = قیمت تخمین ایتمك. || پای بچمك = قیاس ایتمك. عبرت آلمق. || کسوب بچمك = حل وفصل ایتمك.

بیچمه { س. بچمك فعلی. با: بچمك. = ص. بچلمش، بچمکله وجوده کلش: سرن بچمه‌سی = سرنی بچمکله حاصل اولان اوزون دوشمه‌لك تخته.

بیچون { ص. فا. امثالسز، شبه‌سز، یکسز، بینظیر. (صفات الله‌دندر.)

بیچیجی { س. ۱. اثواب بچن آدم، مقاصدار. ۲. اکین بچن آدم، اوراقچی.

بیچیم { س. ۱. بچمك طرز و صورتی. ۲. اثواب شکل و صورتی: بو بچیمده ستره: پانتالونك بو بچیمی: اسکی، یکی بچیم. ۳. طرز، صورت، اسلوب. ٤. مطلوبه موافق صورت، اندام. تناسب اعضا: بو آدمك، بو آتك بچیمی کوزل. ٥. اوراق وقتی، حصاد موسمی. || بچیمنه کتیرمك = اویدیرمق، حسن صورت ویرمك.

بیچیمسز { ص. شکل و اندامی چرکین، یاقیشیقسز، غیر متناسب: بچیمسز آدم، آت، اثواب.

بیچیملی { ص. شکل واندامی کوزل، یاقیشیقلی، متناسب: بچیملی آدم، آت، اثواب.

بیحاصل { ص. فا. بر شیٔ حاصل ایتمین، ثمره‌سز، نتیجه‌سز. فائده‌سز.

بیحَدّ { ص. فا. حدسز، غیر محدود، چوق.

بیحِساب { ص. فا. حسابسز، چوق.

بیحُضور { ص. فا. راحتسز.

بیخ { س. فا. کوك، اصل. ز.

بیخِرَد { ص. فا. عقلسز.

بیخواب { ص. فا. اویقوسز، اویوماز، اویانیق.

بیخود { ص. فا. کندینه مالك اولمیان، کندیندن کچمش، مدهوش.

بیدار { ص. فا. اویانیق، یقظان. || بخت بیدار = یاور و مساعد طالع.

بیدِرَنك { ص. فا. اکلنمین، سر عتلی، سریع.

بیدِریغ { ص. فا. دریغ ایدلمین، اسیرکنمین، مبذول. مصروف: هم علیه لزینك بیدریغ بیورلمسی.

بَیدَق { سند. عر. [فا. «پیاده» دن معرب] شطرنج اویوننده پیاده طاشی.

بیدین { ص. فا. دینسز، ایمانسز، کافر.

بیر { بیرنجی وسائره. با: بر، برنجی وسائره

بِئر { سند. عر. قویو، چاه.

بیرا { یاخود بیره. سه. [یتا. Birra] آرپه صویی دینلن مسکر. || بیرا ایتمکی = بیرا مایه‌سیله یاپیلان کوچك وخاص ایتمك.

بیرا خانه { س. بیرا ایچمکه مخصوص یر.

بیراق { بیراقدار وسائره با: بایراق وسائره.

بیرام { بیراملق. بیراملاشمق. با: بایرام وسائره.

بیرون { یاخود بیرون. س. فا. طیشاری، خارج: درون و بیرونی = داخل وخارجی.

بیز { س. قوندره‌جی وسراجلرك ایکنه‌یی کچیره‌جکاری یری دلمکه مخصوص تخته صاپلی سیوری دمیردن آلت. || پك سیوری وباتار شیئدن ده کنایه اولور: بیز کبی، بیز کچمز.

بیزار { ص. فا. بیقمش، اوصانمش، فتور کتیرمش.

بیزبان { ص. فا. دیلسز، لسانسز، ابکم.

بیزلامَق { فل. با: بوزاغیلامق.

بیزلانغیچ { بیزلنکچ. با: بیز. لنکچ.

بیزموت { س. [فر. Bismut] ص. قابض بیاضمتراق برتوز.

بیزوال { ص. فا. زوالسز، دائم، باقی.

بیسامان { ص. فا. ثروتسز، سرمایه‌سز.

بیسان { ص. فا. امثالسز، بینظیر، بمانند.

بیسَروپا { ص. فا. باشسز آیاقسز، پریشان حال.

بیشَك { ص. فا. شبه‌سز، ریبسز.

بیشکیب { ص. فا. صبرسز، صبری توکنمش.

بیشُمار { ص. فا. صایسز، حسابسز، چوق.

بَیضاء { صنه. عر. با: ابیض.

بَیضه { سنه. عر. یمورطه.

بَیضی { ص. عر. ة: بیضیه. یمورطه شکلنده، طولانی مدور: بیضی الشکل.

بَیطار { سند. عر. و: بَیطَر { سند. عر. ة. آت وسائر حیوانلرك امراض وتداویسنه وتیمارلری اصولنه واقف آدم.

بیطرف { ص. فا. هیچ بر طرفی التزام ایتمین. || صفة. بیطرفلق = معاملات دولده دولتین ویا دول مختلفه آراسنده آچیلان محاربه‌یه عدم اشتراك.

بَیطَرلق { یاخود بیطارلق. س. آت وسائر حیوانلرك امراضنه تداوی وتیمارلری علم و اصولی: بیطرلق بیلیر؛ بیطرلق ایدیور.

بَیطَره { یاخود بیطرت. سند. عر. بیطارلق علم وفنی: فن بیطره.

بَیطَری { یاخود بیطاری. ص. عر. ة: بیطریه. بیطاریه. بیطارلغه منسوب ومتعلق: فن بیطاری؛ علوم بیطریه.

بَیع { سند. عر. صاتمه، فروخت. صتمه. مالی ماله دکشمکدر. بیع فاسد، بیع صحیح، بیع لازم وسائره = بیمك فقهه‌ده‌کی انواعی.

بَیعَت { سند. عر. برینك حاکیتنی تصدیق وعرض تابعیت وصداقت ایتمه. که اصل قاعدهٔ اسلامجه مصافحه صورتیله اجرا اولنور.

بیغایه { ص. فا. صوکسز، پایانسز، چوق.

بیغَرَض { ص. فا. غرضسز، خالص.

بیفائده { ص. فا. فائده‌سز، غیر نافع.

بیق { س. با: بیبق.

بیقدیرمَق { فت. اوصاندیرمق. بزدیرمك، تنفیر ایتمك: معلك اصولسزلکی شاکردانی درسدن بیقدیرر.

بیقَرار { ص. فا. ۱. قرارسز، ثباتسز، ناپایدار، فانی. ۲. راحتسز. آرامسز، مضطرب.

بیقلمَق { فل. بیقندی کلمك، او. صائلمق: هرکون بر درلو یمك یمکدن بیقلیر.

بیقمَق { فل. اوصانمق، اوصانیچ کتیرمك، بزمك، متنفر اولمق، کلاکلمك: ایشدن بیقدم؛ بویاشایشله انسان عمرندن، جانندن بیقار.

بیقندی { س. اوصانیچ، بزمه، بیقمه، نفرت، کلال: آدمه بیقندی کلیر.

بیك { س. شرق جهتلرنده بك یرینه قوللانیلیر. با: بك.

بیمك { عد. اون کره یوز. دردنجی خانه‌ده یازیلان رقم، الف، هزار، ۱۰۰۰: بیك کشی، بیك سنه؛ بیك بر، بیك ایکیوزالتی؛ ایکی بیك ۲۰۰۰، اوچ بیك ۳۰۰۰ الخ. || مج. پك چوق: بیك کره سویلدم؛ بیك یاشا. || بیکار، بیکلرله، بیکلرجه = پك چوق. || بیك دره‌دن صو کتیر. ملك = واهی عذرلر درمیان ایتمك. || بیك جان ایله = کمال آرزو ایله، ازجان ودل. || بیك کوز اوتی = محموده، سقمونیا (نبات).

بیکار { ص. فا. ایشسز، مشغولیتسز. — عزب دیمك اولان وعر. «بکر» دن مأخوذ بوالان «بکار» لغت ترکیه‌سنك بیکار یازلمسی عبثدر. با: بکار.

بیکار { یاخود بوکار. س. یردن نبعان ایدن صو، برصو. پك چیقدیغی یر، منبع: بیکار باشی.

بیکام { ص. فا. مرامنه نائل اولمامش، خائب، خاسر.

بیگانگی { س. فا. یبانجیلق، بیکانه‌لك.

بیگانه { ص. فا. بیلدك اولمیان، یبانجی، یاد.

بیگاه { ص. فا. وقتسز، نامناسب وقتده اولان.

بیگباشی { س. اساساً بیك كشیدن مركب اولان برطابور عسكره قوماندە ایدن ضابط.

بیگباشیلق { س. برطابور عسكره قوماندە ایدن ضا. بطك رتبه وصفتی: فلانه بیگباشیلق ویرلدی، بیگباشیلغه ترفیع اولندی.

بیگر { عد. هربرینه ویا هردفعه.

بیگر { سنده بیك: موجود آغه بی تقسیم ایتدكلرنده بیگر غروش دوشدی؛ طوپلانان عسكری بیگر بیگر سوق ایتدیلر.

بیگران { ص. فا. كنارسز، پایانسز، غیر محدود، حسابسز.

بیگس { ص. فا. كیمسه سز، حامیسز، طول وبنیم.

بیگسلك { س. كیمسه سزلك، حامیسزلك، طوللق و بنیملك.

بیگلك { ص. ۱. بیك غروش وسائره قیمتنده اولان: بیكلك بربیكیر. ۲. بیك آرشین وسائره بوینده ویا بیك قیمه وسائره آغرلغنده اولان. = س. بیك درهم یعنی ایكی بچق اوقه استیعاب ایدر شیشه: بر بیكلك زیتون یاغی.

بیگمان { ص. فا. شبهه سز، شكسز، مسلم.

بیگناه { ص. فا. كناهسز، صوچسز، قباحتسز، مظلوم، معصوم.

بیگنجی { عه. بیك درجه سنده اولان: هجرت نبویه‌ك بیكنجی سنه‌سی.

بیگیر { س. آغش آت، ایگدیش، فرس، اسب: بینك، یوك، آوابه، بوستان، دكرمن، سقا بیكیزی. || آغانك بیكیری = منجاسر، كستاخ. || بیكیر سو. ریجیسی = كرا بیكیرنی سوروب آرقه سندن كیدن آدم. [« بار. كیر » لغت فارسیه سندن مأخوذ اولدیغی قبول اولنسه بیله، او املا ایله یازمق كافتنه حاجت بوقدر.]

بیگیرجی { س. بیكیر سوریجیسی، بینك ویا یوك بیكیری بسلیوب كرایه ویرن آدم، كرا ایله بیكیر ایشلدن آدم.

بیل { س. با: بل.

بیلاردو { س. [ایتا. Billardo] اوستی كنارلی وچوخه دوشه‌لی مستطیل برماصه كه اوزرینه موضوع فیل دیشی طوپلرینه مخصوص قامش دكنكارله اوریله‌رق مختلف اوبونلر اویناتیلیر. بو اوبونلره‌ده بیلاردو نامی ویریلیر: بربیلاردو كتیرده‌جكم؛ بیلاردو اویناریمیسكز؟ بیلاردو بیلیرمیسكز؟

بیلازیك { س. با: بیلزیك.

بیلان { س. ۱. بوكسلك بوغاز، طاغ صیرتنك آلچقجه لكن یه مرتفع بر بلندن كچن یول. ۲. آتك بوغازینه اوریلان گولپسر.

بیلت { س. [فر. Billet] تیاترو وواپور ودمیر یول واغو. نی كبی برپرده كیره بیلك ایچون ابرازی اقتضا ایدن مطبوع كاغد كه اجرت مقابلنده آلنوب اجرتك ویرلمش اولدیغنه علامتدر: بیلت آلمق؛ بیلتی كوسترمك.

بیلتجی { س. تیاترو وواپور و دمیر یول و سائره مدخلنده بیلت صاتان یاخود بیلتلری طوپلایان ویا یوقلامه ایدن مأمور: واپور بیلتجیسی.

بیلتمك { فت. بر آلت قاطعه بی بیلكی طاشنه سور. دیروب كسكین ایتدیرمك، تشحیذ ایتدیرمك: بیچاقلری بیلتلی.

بیلدیر { یاخود بولدیر. ظن. كچن سنه، برسنه اول: بیلدیر بوقدر صیجاق اولدی؛ بیلدیر كیتدی ایدی.

بیلدیرجین { س. صوك بهاره یاقین صید ایدیلن آنی پك لذیذ برقوش، كه چوللق ویلومیه مشابهدر، سلوا. || بیلدیرجین اوتی = هندن كلیر بر زهرلی نبات. || بیلدیرجین قولاغوزی = ارككی.

بیلدیرلمك { فع. ۱. آكلادلمق، اعلام وافهام ایدلمك، ۲. اشعار وانبا اولنمق: بروسه جهتنده كوزل یاغمورلر یاغدیغی حالده بیلدیریلیور.

بیلدیرمك { فت. ۱. آكلاتمق، خبر ویرمك، اعلام و افهام ایتمك. ۲. اشعار وانبا ایلمك: ایشك صورت جریانی بكا بیلدیردیلر؛ كیت آكلاده بزه بر مكتوبله بیلدیر. || حدینی بیلدیرمك = دكرینی آكلاتمق، غالب كلمك.

بیلدیرمه { س. و:

بیلدیریش { س. ۱. آكلاتمه، خبر ویرمه، اعلام، افهام. ۲. اشعار، انباء.

بیلدیك { ص. ۱. بیلن، معروف، یانجی اولیان، معارفه. لی، آشنا: بیلدیكدر؛ بیلدیك چیقمدی. ۲. بیلن شیء، معلوم: بیلدیكنی یاپسون؛ بیلدیكندن شاشمیسور. || بیلدیكنی یاپمق، كری براقامق = اجرای عداوت ایچون صرف مقدور ایتمك.

بیلزیك { س. [اصلی: بیلك بو. زوكی] ۱. قادینلرك سوس ایچون بیلدكلرینه طاقدقلری حلقه كه آلتون، كومش، المالی ویا سرچه‌دن اولور، سوار، معمم. ۲. قویونك آغزینه قولان یكپاره دلیكلی طاش، طاش حلقه. ۳. طوپك قالین چنبری. || آیاق بیلزیكی = عرب قاریلرینك آیاقلرینه طاقدقلری حلقه، خلخال.

بیلشمك { فت. برشیء بیلمك ویا اوكرنمك، طانیشمق، معارفه‌لی جیقمق ویا معارفه پیدا ایتمك: كیم اولدیغمزی برشیء صوره‌رق بیلشدك.

بیلك { س. قول ایله ال آره‌سنده یعنی دیرسكدن آشاغی اولان اوبناق یری، رسغ، معصم. || آت بیلكی = بوقاغیلق. || آیاق بیلكی = رسغ القدم. || بیلك طماری = نبض. || (چشمه صویی) بیلك كبی آقمق = بول آقمق.

بیلكجه { س. بیلكه طاقیلان بند، كولیجه، مقطره.

بیلكی { با بیلكو. س. معلومات، وقوف، علم، معرفت.

بیلكی { با بیله‌كی، بیلكو. س. آلات قاطعه‌یی بیله به‌جك آلت، مشحذ: بیلكی چرخی = بیلكه مخصوص چرخ؛ بیلكی دمیری = قصاب مصادی؛ بیلكی طاشی = بیلكه مخصوص معروف طاش؛ بیلكی قایشی = بربرلرك اوسترەلری بیلدكاری قایش.

بیلگیچ { ص. بیلكی طاسلایان، عالملك صاتان، عالم اولمق. ادعاسنده بولنان.

بیلگیجلك { س. بیلكی طاسلامه، عالملك ادعاسی، معلومات فروشلق، جهل مركب.

بیلگیلك { س. علامت، نشان، اماره.

بیلگیلی { ص. معلوماتلی، وقوفلی، عالم.

بیلمجه { س. بشقه‌لرینه حل ایتدیرلمك اوزره سوبلنیلن مغلق شیء، معما، لغز، یا كلمتاج.

بیلمدیك { ص. ۱. بیلین: بونی بیلدیك كیمسه قالمدی. ۲. بیلنمین: بیلدیكمی اوكرنمك ایستەرم. ۳. بیله‌یش، جهل: بیلدیكنی بیلز.

بیلمز { ص. بیلین، جاهل، نادان: حدینی بیلز = حد ناشناس؛ ایبلك بیلز = شكر ناشناس، ناشكور.

بیلمزلك { س. بیله‌یش، جهل؛ حد بیلزلك = حد ناشناسی؛ ایبلك بیلزلك = شكر ناشناسی. || بیلزلكه كلمك (بیله‌مزلكه دیمه‌ملی) = تجاهل ایتمك.

بیلمك { فت. ۱. بر شیء حقنده وقوف ومعلوماتی اولمق، واقف اولمق: بو ایشك بویله اولدیغنی بیلیرم؛ او آدم مهندسلكی ابی بیلیر. ۲. اوكرنمك، كسب وقوف و معلومات ایتمك: سزلك كلدیككزی بیله‌مدم، صكره‌دن بیلدم. ۳. طانیمق، آشنا اولمق، آشنا جیقمق: سزی بیله‌مدم؛ بو آدمی بیله‌جكم كلیور. ٤. خاطره كتیرمك، یاد وتخطر ایتمك: شمدی بیلدم. ٥. ظن واعتقاد ایتمك، برفكر وذهابده بولنمق: بن سزی كیتمش بیلیور. دم؛ بن اونی دوست بیلیوردم؛ هركس سنی عالم بیلیور. ٦. (صیغهٔ التزامیه دن اول فعل اعانه صفتیله) مقتدر اولمق: یازه بیلمك = یازمغه مقتدر اولمق؛ كیده بیلمك = كیتمكه مقتدر اولمق. — منفیسی یازه‌مامق، بیله‌مه‌مك كبی اولور. ۷. طانیمق، مسئول طوتمق: بن سزی بیلیرم. ۸. شبهه لنمك، عزو و اسناد ایتمك: بن اوندن بیلیرم. ۹. متشكر و منتدار اولمق: ایبلك بیلیر آدمدر؛ اوآدم ایبلك بیلز. || ابی بیلمك = مطمئن اولمق. || بیلن بیلیر = اربابنه معلومدر. || چوق بیلمش = حیله‌كار، الدانمز. || كندنی بیلمك = ادیب وتربیه‌لی اولمق: كندینی بیلیر آدمدر؛ كندینی بیلز آدم = تربیه‌سز، نادان. || كندینی بیله‌مك = بایغین یانمق. || كندی بیلیر، سز بیلیرسكز = نصل ایسترسه یاپسون، نصل ایسترسه‌كز یاپك. || بیله‌رك = عمداً، قصداً: بیلیه‌رك = قصدی اولیه‌رق، ایستیه‌رك. || بیلمش اول = معلومك اولسون.

بیلمك { یاخود بیله‌مك. فت. آلات قاطعه‌یی بیلکی طاشنه ویا چرخه طوتوب کسکین ایتمك، تشحیذ ایتمك: بیچاق، قلیچ بیلمك: دیش بیلمك = دیمکه حاضر لانمق.

بیلمه { س. بیلمك فعلی، علم، وقوف، معلومات.

بیلمه { یا بیله‌مه. س. بیلکی طاشنه سوروب کسکین ایتمه، تشحیذ.

بیلنمدك { ص. بیلنمین. نامعلوم، طاقیلیان، مجهول.

بیلنمك { فع. ۱. معلوم اولمق: بو ایشك اصل اولدیغی بیلنیور. ۲. طانیلمق، معروف اولمق: بوآدم بوراجه بیلنیور. ۳. مقبوله گچمك، شکرالله قبول اولنمق: بنم خدمتم بیلندی؛ دنیاده ایلك بیلنیور.

بیلنمك { فع. فط. بیلکی طاشنه ویا چرخنه گیریلوب کسکین اولمق، تشحیذ ایدلمك: بیچاق قلم بیلندی: اوسترە‌ایله بیلنیر.

بیله { ح. ۱. برابر، معاً: اونکله بیله گیتدیلر. مر. ۲. حتی، ولو: برچوجق بیله بونی آکلار: شمدی کاسه بیله فائده‌سی یوقدر.

بیله‌سنجه { ح. برابرنده، میتنده، برلشکده: بیله سنجه گیتدی.

بیله‌کی { س. بیله‌مك وسائره. بالـ: بیلکی، بیلمك وسائره.

بیله‌یه‌یجی { س. آلات قاطعه‌یی بیلکی طاش ویا چرخنده بیلکه گیرین ایشجی.

بیلیلیش { س. بیله، واقف اولمه، وقوف. آکاهلق.

بیم { س. فا. قورقو، خوف. لـ.

یمار {ص. فا. خسته، مریض، معلول.

یمارخانه { س. فا. ۱. خسته‌خانه، دارالشفا، بیمارستان. ۲. دارالشفا، بیمارخانه.

یمارستان { س. فا. خسته خانه، دارالشفا. (عربیده دخی قوللانیلوب عباسیلر زمانده خسته‌خانه‌لر بو نامله یاد اولنوردی.)

یمجال { ص. فا. مجالسز، قدرتسز، درمانسز.

یمحابا { ح. فا. چکینکسزین، بی پروا، بلا تقید.

یمعنا { ص. فا. معناسز، مناسبتسز.

یمغز { ص. فا. بیناسز، عقلسز، بوش قفالی.

یمکان { ص. فا. ۱. مکانسز، لامکان. ۲. سرسری.

یمیت { ص. فا. ایتدیکی ایبلکی باشه قاقماز.

بین { سد. عر. آرا. آرالق. میان: بینلری آچلدی. = ظم. آرادە، آرایه: بینمز ده تکلیف یوقدر = آرامز ده: بینکزه کیر. مك ایستم. — بو معنا ایله عربی ترکیبانده دخی بولنور: بینناس = آرامزده: بین الناس = خلق آراسنده؛ بین العلا = علنا بیننده: بین النوم والیقظه = اویقو ایله اویانیقلق آراسنده. || بین بین = ایکیسی اورته سی. — بالـ: مابین.

بَین { س. ۱. انسان وحیوانات کی بدنی ایچندەکی بیاض مادەکه سیکیرلرك مرکزی وامله حس وشعور محیدر، مغز: انسان بینی. قویون بینی. یعنی طاغلق. ۲. مج. عقل، شعور، فهم، ذکا. || بین براقمامق = ذهن پور مق، شاشیرتمق. || بین دلمك، صار صلق = کورلدیدن مضطرب وسرسم اولمق. || بینه کیرمه‌مك = آکلایه‌مامق. || بین طاغلمق = عقل پریشان اولمق.

بَیِّن { ص. عر. ج: بینه. آچیق، آشکار، واضح، بدیهی. بالـ: بینه.

بین { ص. فا. («دیدن» فعلندن اسم‌ص. اولوب بصر. تشکیلنه کیرر) دوربین = اوزاقدن کورن (آلت): خرده‌بین = کوچك شیلری کورن (آلت).

بینا { ص. فا. کورن، کوربجی بصیر: چشم بینا = کورن کوز.

بینام { س. فا. اسمسز، نامی بلایسز، مجهول.

بیندیر یش { س. بیندیرمك فعلی وطرزی.

بیندیرمَك { فت. ۱. بیتمکه سوق واجبار ویا مساعده ایتمك، ارکاب ایتمك: آتنه بیندیرمك: اوکندی آتنه کیمسه‌یی بیندیرمز. ۲. کمی وآرابه کبی بر واسطهٔ نقلیه‌یه کیرمك، راکب اولق: آرابه‌یه، کمی‌یه، دمیر یوله بیندی. ۳. بر شیئك اوستنه جیقمق: دیوارك اوستنه بیندی. ٤. بر حال وصورت آلمق: ایش عناده بیندی. || دالنه بیتمك = تضییق ایتمك، مسلط اولمق. || کوپکلره بیتمك = پر حدت اولمق.

بینمه { س. بیتمك فعلی، رکوب. = ص. دیکر بر شیئك اوستنه بیتن، بینه‌جك صورتده یاپلمش.

بینوا { ص. فا. نصیبسز، بیچاره، محروم، فقیر.

بَینونَت { سش. عر. ۱. آرالق، فاصله. ۲. فرق، اختلاف، مخالفت، ضدیت.

بَیِّنه { سش. عر. ج: بینات. بر: دلان، حجت، سندقوی.

بینهایه { ص. فا. صوکسز، پایانسز، بیغایه، توکمز.

بَیْنَهُما { ح. عر. ایکیسی آراسنده: بینهماده اویشدیلر.

بینیاز { ص. فا. احتیاجی ولیان، محتاج اولمیان، مستغنی.

بینیجی { س. ص. آته بینمه ده ماهر آدم، فارس، سوار.

بینیجیلك { س. آته بینمك مهارتی، فروسیت.

بینیش { س. ۱. آته بینمك فعلی وطرزی. ۲. وقتیله آته بیندیکی وقت کیبلن رسمی قیافت. ۳. علمك بعض مراسمده کیدکاری کوکیش جبه.

بیوایه { ص. فا. ملجاسز، پناهسز، حامیسز.

بیوت { سد. ج. عر. فد: بیت. بالـ: بیت.

بیوتمك { فت. ۱. بیومسنه خدمت ایتمك، یتیشدیرمك، تربیه ایتمك، بسلمك: بو چوجغی بن بیوتدم. ۲. اولدیغندن زیاده بیوك کوسترمك. اعظام، مبالغه ایتمك: ایشی بیوتدیلر. ۳. اهمیتی اولدیغی حالده بیوتمك: غاوغایی بیوتدیلر.

بیوجك { ص. ۱. آز بیوك، پك بیوك اولمیان. ۲. اولدقجه بیوك: بیوجك بر اودر.

بیودِلمَك { فع. ۱. بیرمسنه خدمت اولنمق، تربیه اولنمق: بو چوجق کیمك طرفندن بیودلدی؟ ۲. اعظام ومبالغه ایدلمك: بو ایش چوق بیودلدی.

بیورتمَق { فت. بر استدعا ویا دیکر بر رسمی کاغدی عائد اولدیغی مقامه تقدیمله اوزرینه حواله اشارتی چکدیرمك، حواله ایتدیرمك: غرضحالکی بیورتده بورایه کتیر.

بیوردی { س. و:

بیوردلدی { س. ۱. مقام صدارتدن یازیلان بر نوع امرنامه که دیوان یازیسیله یازیلوب باشنده او مقامك بیوك مهرینی حاویدر. ۲. بر والی ویا دیکر بر مقامدن یازیلوب صاحب مصلحتك النه ویریلن آجیق امرنامه. ۳. قول اغاسی رتبه‌سنه قدر ترفیع رتبه ایدن ضابطانه مرجعلردن ویریلن توجیهنامه.

بیورلمَق { فع. ۱. امر ایدلمك، فرمان اولنمق. ۲. ایدلمك، اولنمق، یاپلمق (مقام تعظیمیده بوفعللر یرینه مستعملدر): ارسال بیورلمق، تنبیه بیورلمق.

بیورلمه { س. و:

بیورلیش { س. بیورلمق فعلی وطرزی.

بیورمَق { فت. ۱. امر ایتمك، حکم ایلمك: بوراده کیم بیوریور؟ ۲. آمر وحاکم اولمق، تحت امر وحکمنده طوتمق. اداره ایتمك: وقتیله بصره وموصله ده بغداد والیسی بیوروردی. ۳. سویلمك، دیمك

(تعظیم و ظرافت تعبیری): نه بیوردیکز؟ ٤. کیتمك، کلمك، تشریف ایتمك (کذا تعظیم و ظرافت‌تعبیری): بیورك کیدملم: نه وقت بیوردیکز؟ ٥. یمك، تناول ایتمك: بیورك؛ بیور. میورسکز. ٦. آلمق، اخذ و قبول ایتمك: (بر شیء تقدیم ایده‌رك) بیورك. ٧. ایتمك، یاپمق، ایلمك. (مقام تعظیمده بو افعال معاونه یرینه قوللانیلیر): تحریر بیورمق؛ ارسال بیور. مق؛ تنبیه بیورمق؛ زحمت بیورمیك.

بُیورمه { س. بیورمق فعلی، امر، حکم، تشریف.

بُیورُوق { س. امر، فرمان، حکم. || بیورُوق طوتمق = امره تابع اولمق. || بیورُوق قولی = امر قولی.

بُیورِیجی { ص. ١. امر ایدن، آمر، حاکم. ٢. ایشی باشقه‌لرینه امر وحواله ایدن.

بیوَفا { ص. فا. وفاسز، صداقتسز، دونك، سوزنده طورماز.

بیوَقت { ص. فا. وقتسز، مناسبتسز وقتسده اولان، نابهنگام، نابموسم.

بیوُقوف { ص. فا. وقوفسز، معلوماتسز، بیخبر.

بُیوُك { ص. ١. حجمی چوق یر طوتان، طول وعرض وارتفاعی چوق اولان، کوچك ضدی، ایری، اولو، کبیر، عظیم، جسیم، ضخم، بزرك، مه: بیوك طاغ، بیوك او، بیوك حیوان، بیوك ایرماق. ٢. قدری یوکسك، قوت واقتداری چوق، جلیل، عالی، فخیم، رفیع: الله بیوکدر: بیوك آدم، بیوك خانم، بیوك اسکندر: بیوك بر خاندانه منسوبدر. ٣. یاشلی، قوجه، کبیر، مسن: او بندن بش یاش بیوکدر؛ سوك عمجه، بیوك اوغلی. ٤. گکیش، واسع، بول: بیوك باغچه، نارله، دکیز؛ بیوك دلیك. ٥. چوق، کثیر، وافر، بول: بیوك ثروته قوندی؛ بیوك نفوذی واردر. ٦. قوتلی، شدتلی، قوی، شدید: بو اونك ایچون بیوك سعادتدر؛ بیوك مسرتی واردر. ٧. غلبه‌لکلی، جمیتلی، کثرتلی، طنطنه‌لی، دبدبه‌لی: بیوك بر اردو، بیوك آلای، بیوك برکروه، بیوك دوکون. || بیوك آتا، بیوك بابا، بیوك پدر = پدر ویا والده‌نك پدری، دده، جد. || بیوك آنا، بیوك والده = پدر ویا والده‌نك والده‌سی، جده. || بیوك قفالی = عقللی، ذکی. || بیوکدن بیوکه = ورثه بینندہ سن اعتبار یله انتقال. || بیوك سوز = اناتیتلی ومفتخرانه سوز. || بیوك سویلمك = تفاخر ایتمك، اناتیتله سویلمك. || کوچك کوبك بیوك آغاسی = عنوانلی، آورتلی آدم. = س. ج. ١. اعاظم، اکابر، افاخم، اجله، رجال: بیوکلرك دوشونه‌جکی ایشدر؛ بیوکلرك یانه وارمق. ٢. یاشلیلر، سن کاله واصل اولانلر: چوجقلر بیوکلرك مجلسنده اوتورمازلر، بیوکلرك سوزینی دیکلرلر.

بُیوکلِمك { س. ١. حجماً بیوك اولان شیئك حالی، ایریلك، اولولق، جسامت، ضخامت: بو طاغك، بو آغاجك بیوکلکی. ٢. قدر واعتبار کثرتی علو، کبر، عظمت، فخامت: حق تعالانك بیوکلکی؛ غزالینك بیوکلکی. ٣. یاشلیلق، سن کال، شیخوخت: چوجقلر دائما بیوکلکی آرزو ایدرلر. ٤. ککیشلك، وسعت: باغچه‌نك، دکیزك، دلیکك بیوکلکی. ٥. چوقلق، کثرت: ثروتك بیوکلکی. ٦. شدت، قوت: بو آجینك بیوکلکی. ٧. غلبه‌لك، کثرت، دبدبه: بو آلایك، بو دوکونك بیوکلکی. ٨. کبر، عظمت، غرور: بیوکلك صاتیور.

بُیوکلنمك { فط. کندینی بیوك کوسترمك، عظمت صاتمق.

بُیومَك { فل. ١. بیوك اولمق، حجم وجرمی آرتمق: اوستنه برقات دها چیقانجه او خیلی بیودی. ٢. نشو ونما بولمق: بو آغاج بیودی. ٣. یاشلانمق، سنی ترقی ایتمك، قو. جامق: اونك چوجقی بیودی. ٤. بوی آتمق، اوزانمق: انسانلر اکثریا اون سکز یاشنه قدر بویوب صکره بر قراره قالیرلر. ٥. جاه ورتبه وقدر واعتبارجه ترقی ایتمك: سز

بیودیکز آرتق بزمله کوریشمکه تنزل ایتمزسکز. ٦. گکیشلنمك، بوللاشمق، توسع ایتمك: اوطه، باغچه، حوض، بیودی. ٧. شدت وقوت واهمیت کسب ایتمك، شدتی آرتمق: غاوغا، بیودی. ٨. چوغالمق، تکثر ایتمك: ثروتی چوق بیودی. ٩. تربیه اولنمق: انسان نره‌ده بیورسه اورانك اخلاقیله متخلق اولور. || طاغده بیومك = تربیه‌سز وقبا اولمق. || گوزه بیومك = اعظام اولنمق، چوق اهمیت ویرلمك: نصلسه بو ایش سزك کوزکزده چوق بیودی.

بُیوُمه { س. بیومك فعلی. || بیومك. = ص. بیو. مش، تربیه اولنمش.

بُیون { بیوندروق وساژه. ا: بوین وساژه.

بیوه { ص. فا. طول، ارمله.

بیوه‌زَن { س. فا. طول قادین.

بیهُمال { ص. فا. اشی ومثل ونظیری اولمیان، بیمانند.

بیهُمتا { ص. فا. اورتاغی ونظیری اولمیان.

بیهُنَر { ص. فا. هیچ برهنر ومعرفتی اولمیان.

بیهَنگام { ص. وقتسز، نابهنگام، مناسبتسز وقتده‌واقع.

بیهوده { ص. فا. نافله، بوش، فائده‌سز: بیهوده‌ایش، سوز. = ح. فا. نافله یره، بوش یره: بیهوده یورلدق.

بیهوش { ص. فا. عقلی غائب ایتمش، شاشقین، سرسم.

بیِیق { س. ارکك انسانك اوست طودانغی اوزرنده بیتن قیللر، شارب، سبله: بیق چیقمق، بیمکی کلمك: قره بیق، صاری بیق، آق بیق. — بعض حیوانلرده اولور: کدی، آرسلان بیمکی. || آق بیق = بیمکی آغرمش (اختیار). || بیق آلتی = استهزا: بیق آلتندن کولمك = استهزا ایتمك. || بالیق بیمکی = بالینه‌نك آغزندن چیقان ساز کبی شیء. || ایش بیق = موشکوله‌نك ایری نوعی. || پاله بیمق = بیمکی پاله کبی اوزون وسرت. || تر بیق = بیمکی یکی چیقمش. || طاوشان بیمکی = بر جنس ارت.

بیِیقسِز { ص. بیمکی اولمیان، هنوز بیمکی چیقمامش.

بیِیقلانمَق { فل. بیمکی کلمك، بیقلی اولمق: ارککلرك علی العاده یکرمی یاشلرنده بیقلانیرلر.

بیِیقلی { ص. بیمکی اولان: آق، صاری، قره بیقلی = بیمکی بو رنکلرك برنده اولان؛ ترجمه‌لی = بیمکی یکی کلمش: قرانته بیقلی = بیمکنه قیر سرچمش اولان.

پ

پ { په. سـ. الفبای ترکینك او. جنجی حرفی اولوب، السنهٔ سامیه‌ده بوصدا موجود اولمـز. یغنـدن، اصـل عربی حروفی میانینده موجود اولمدیغی حالده. ابتدا ایرانیلر کندی لسانلریچون ایجاد ایتمکله، « پای فارسی » تسمیه اولنمش؛ وبعـده ترکلر طرفندن دخی قبول ایدلمشدر. اوج نقطه‌لی اولدیغنـه نظراً « پای مثلثه » دخی دینلیر. ابجد حسابنده بالطبع یری اولیوب، «ب» اعتبار، و ۳ عد اولنور.

پا { یاخود پای. سـ. فا. آیاق، رجل، قدم. || پابرجای = آیاغی یرنده، ثابت. || پابرهنه = یالین آیاق. || پابسته = آیاغی باغلی. || بر پا = آیاق اوستنده. || پا نهاده = آیاق باصمش.

پابَند { سـ. فا. با : پایبند.

پابوج { پابوش. با : پابوج.

پاپا { (یونا . Papa) قتولیك خرستیانلرك الك بیوك رئیس روحانیسی‌که زعملرنجـه حضرت عیسانك وکیلی اولوب، رومـاده قائمـدر. ریم پاپا = روما پاپاسی تعبیرندن غلطدر.

پاپا { سـ. (« پاپاس » دن مخفف) روم پاپاسلرینك اسملری‌باشنه قونور عنواندر : پاپا نیقوله، پاپا یانی.

پاپادیه { سـ. قویون کوزی دینان اورته‌سی صاری وکنار. لرنده‌کی پاپراقلری بیـاض بر چیچـاك‌که خاشـلانه‌رق صـوبی کوکسی یومشاتمق‌ایچون ایچیلیر، پاپونه، پاپونج،اقحوان. || صاری پاپادیه = اطرافنده‌کی پاپراقلری‌ده صـاری نوعی، صینیر کوزی. || ایت پاپادیه‌سی = دیکر نوعی، پاپونج کلبی.

پاپاره { سـ. ساده صوایله خاشلانمش پنیرلی تریت. || مج. یاوان ولذتسز شیء. || پاپاره‌سنی یمك = تکدیر ایشتیمك.

پاپاز { با : پاپاس.

پاپازی { سـ. برنوع کوملکاك بز، فابریقه بوروجکی.

پاپاس { سـ. (ر. [illegible]) روم رئیس روحانیسی، راهب، قسیس. || پاپاس اوتی = بیت اوتنه مشابه برنبات. || پاپاس بالیغی = برجنس کوچك قیابالیغی. || پاپاس یخنیسی = زیتون یاغلی وصوغانلی بالیق یخنیسی.

پاپاس { سـ. (فر. پاپاس Pailla se) دن غلط) آیاقلری سیلمك ایچون قپو اوکنه قونیلان توکلی حصیر.

پاپاسلق { سـ. پاپاس صفت ووظیفه‌سی، خرستیان ریاست روحانیه‌سی، راهبلك، رهبانیت.

پاپاغان { سـ. (یونا. Papagallo) طوطی قوشی، ببغاء، دره. || مج. سوپلدیکنی بیلمز، آکلامقـزین ازبراین.

پاپاقِنغو { سـ. (یونا .) مج. کمی دیرکدنك اوچنجی یلکنی.

پاپوچ { پاپوچجی. با : پاپوش، پاپوشجی.

پاپوره { سـ. ایکی جفت اوکوزله چکیلن آغر صپان.

پاپوش { سـ. فا. ا با = آیاق . پو. شیدن = کیمك. — زباتز. دی: پاپوچ) ۱. اوچکه‌سز باشماق، ترلك، پانتوفل. ۲. علی الاطلاق آیاق قابی. || اسکی پاپوش = دکر. سز شیء. || تخته پاپوشی = اوك ایچنده کیلن آیاق قابی، ترلك، شپ شپ. || ایکی آیاغنی بر پاپوشه صـوقمق = زیاده صیقمق، مضطرب ایتمك. || پاپوشی طاممه آتلمق = اعتباردن دوشمك. || پاپوشدن آشاغی = محقر. || با.

پوش ازماریدی = ازماریدبالیغنك یاصی و بیوك نوعی. || قلیچ پاپوشی = قلیچ قینك آشاغیسی. || پاپوشستر قاچق = طار قورتلق.

پاپوشجی { یا پاپوچجی. سـ. ۱. آیاق قابی یاپان صنعتجی. ۲. بعض عمومی محللرده خلقك پاپوشلرینی بکلین آدم.

پاپوشجیلق { یا پاپوچجیلق. سـ. ۱. پاپوش یاپمـق صنعتی. ۲. عمومی برمحلده خلقك آیاق قابلرینی بکلـین آدمك وظیفه‌سی.

پات { د. ۱. یاصی برشیئله او. لدقده چیقان سسی تقلید ایدر؛ پات کوت = اورمه، ضرب. ۲. آکسزین. ناکهان : پات‌دیه بریسی کلیوبرسه.

پات { صـ. یاصی، یاصـیق : پات بورن.

پات { سـ. ۱. آستر انواعندن یاصی چاپر چیچکی. ۲. بوچیمـك رسمنده الماس ایکنه. || سرای پاتی = بوستانی انواعندن. || فرمك پاتی = صاریسی، عین صفا. || مور پات = قاسم چیچکی.

پاتاته { یاخود پاتاتس. سـ. آمریقا. دن چیقمش معروف یر المایی نوعی‌که مواد مغـذیه‌دن اولمغـله، بغـدای اولیمان شمـال جهتلرنده اتمك یرینی طوتار.

پاتافلامَق { فـ. ۱. پات‌کوت دیه دوکمك. ضرب ایتمك. ۲. عجله ایله واوستندن سوپور. مك : شو اوطه‌یی پاتاقلایك.

پاتر { پاتردامق. با : پاتیر وسائره.

پاترَونه { (یونا.) مج. بحریه ارکا. تنك ایکنجیسـنه، بحریه فریقنه وویس آمیراله وقتیـله ویریان عنواندر.

پاتره { مـ. چاتره پاتره = براسانی ایی سـویلهمیوب یالان یاکلیش سـویله : ترکچـه چاتره پاتره سـویلیور.

پاتریسه { سـ. مج. غایبه وپاپافنغو چیوقلرینـك چارمیخ خلاطی.

پاتِسقه { سـ. (فر. باتسته Batiste دن غل.) آوروپاکاری اینجه ودوزکون بیاض بز.

پاتقه { صـ. بورنی یاصی وباصیق اولان. پات بورن. = سـ. غاغاسی قاشیق شکنده ودو. که‌سی کورك پاپیـلان برجنس دکیز اوردکی.

پاتلاتمَق { فـ. ۱. سـله چاتلاتمق، تضییقله یاردیرمق : طاوسی باصوب پاتلاندی؛ جهانی، شیشی پاتلاندی. ۲. آتش آلدیروب سـله طوتوشدیرمق، تضییقله هـوایه آتمق : تفنك، طوپ، فشنك پاتلاتمق. ۳. یار، مق، چاتلاتمق : پوتینی پاتلاندی. ٤. چیقارمق، فیرلاتمق : کو. زینی پاتلاندی. ٥. مج. چـوق معـذب ایتمـك. پك زیاده اچ صیقمق : آدمی پاتلاتیور. || کو. زینی پاتلاتمق = شـدیداً مجازات ایتمك.

پاتلاق { صـ. ۱. پاتلامش، چاتلا. مش، یارلمش، چاتلاق. یاریق : پاتلاق پوتین. پاتلاق طـاوڵ. ۲. طشره اورمش. فیرلامش. چیقمـدیلی : پاتلاق کوز. = سـ. ۱. پاتلامه، چاتلامه، یاریق، چاتلاق : پو. تینك، طاولك پرپاتلاغی واردر. ۲. بردن بره ظهـور : پاتلاق ویرمك = آکسزین ظهور ایتمك، چیقوبرمك.

پاتلامَق { فل. ۱. سـله چاتلا. مق، تضییقله یارلمق : طلوم، شیش، چیـان پاتلامق. ۲. آتش آلوب سـله طو. تیشمق، تضییقله هـوایه آتلمق : طوپ، تفنك، فشنك پاتلامق. ۳. یارلمق، چاتلامق، شق اولمق : طـاول، پوتین پاتلادی؛ تخم، طمورجق پاتلادی. ٤. بیوك بر صیقندیدن هلاك اولمق : پاتلا، پاتلاسون. ٥. چیقمق، فیرلامق، طیشاری اوغرامق : کوزی پاتلادی: شیشـه‌نك طپیـه‌سی پاتلادی. ٦. مج. چوق صیقلمق، چوق حدت ایتمك : اوف پاتلا. یه‌جغم! ۷. چوق یوب ایچمك. ۸. بردن بره وآکسزین ظهور ایتمك. توپمق : بر بوره پاتلادی. || اود پاتلامق = چوق فورقمق : اودم پاتلادی. || قباق‌باشنه پاتلا. مق : مضر نتیجه کورمك، آجیسنی چکمك. || پاتلامدك یا! صبرایت، بکله مناسـیله تعزیر تعبیریدر.

پاتلامه { سـ. پاتلامق فعلی. با : پاتلامق.

پاتلانغیچ { سـ. قامشـدن ویا بوکلیش کاغددن تفنك کبی پاتلار چوچق اویونجـاغی. || آتمز پاتلانغیچی = غیجرلی ساقز.

پاتلایش { سـ. پاتلامق فعـلی و طرزی : بر پاتلایش پاتلادی‌که. با : پاتلامق.

پاتَنته { س. (یتا. Patenta) ۱. اصنافه اجرای صنعت ایچون ویو بابده معین اولان رسم و ویرکی ویرملری ایچون اعطا اولنان تذکره، اصناف تذکره‌سی، پاتنته اصولی. ۲. ایجاد واختراع اولنان ویا انحصار صورتیله اعمالی مرام اولنان بر ایش ایچون ویرلن برات، امتیاز. ۳. تابعیت وحمایه تذکره‌سی: فرانسز پاتنته‌سنی آلمش. ٤. سفاینه حرکت ایتدکاری یرك احوال صحیه‌سی حقنده ویرلن تذکره: تمیز پاتنته = خسته‌لق اولدیغنی مبین صحیه تذکره‌سی: بولاشیق پاتنته = خسته‌لق اولدیغنی کوستریر صحیه تذکره‌سی.

پاتَنته‌لی { ص. بر دولت اجنبیه‌نك تابعیت وحمایه‌سی آلتنده بولندیغنی مبین تذکره‌سی اولان.

پاته‌دَق { ح. و: ناته‌دن

ناته‌دَن { ح. بردن بره، آکسیرین، ناگهان: پاته‌دق، پاته‌دن برمسافر کلیر.

پاتیر { مه. کورلدیلی آیاق سسنی تقلید و تصویر ایدوب اکثریا مکرر وتأکید ایچون‌ده «کوتور» تعبیریله برابر قوللانیلیر: پاتیر پاتیر مردیوندن ایندی: پاتیر کوتور اینوب چیقیورلردی.

پاتیردامَق { فت. سسلندیرمك، کورلدی وپاتیردی ایتدیرمك: آیاقلرینی پاتیرداده‌رق یوریوردی.

پاتیردامَق { فل. یوروییشده کورلدی و پاتیردی ایتمك، آیاقله کورلدی ایتمك: برقاچ چوجق باشمزك اوستنده پاتیردایوب طوریورلردی.

پاتیردی { س. ۱. خیزلی یورتمکدن حاصل اولان کورلدی، آیاق سسی: مردیوندن بر پاتیردی ایشیتدم؛ بر پاتیردی ایله ایچری کیردیلر. ۲. شماته، کورلدی: پاتیردی کوتوردی اکسیك دکلدر. ۳. قارغاشه‌لق، عربده، آشوب. || آیاق پاتیردیسی = خصمی قورقوتمق ایچون یالاندن کوستریلن صولت؛ آیاق پاتیردیسنه پابوش براقمق = بویله ساخته بر نمایشدن قورقوب قاچمق.

پاتیردیلی { ص. کورلدیلی، شماته‌لی: پاتیردیلی برایشدر.

پاچارز { یا پچارز. ص. «چاپارز» دن مقلوب اوده فا. «چپ وراست» دن مأخوذدر.) آر قوری. با: چاپارز، چاپراز.

پاچاوره { یا پچاوره. س. برشئ سیلمکه ویا ال یاقامق ایچون صیچاق شیلری طوتمغه یارایان اسکی بز وکیم و سائره پارچه‌سی: آشجی پاچاوره‌سی. || مج. ۱. اسکی کیرلی وبورشوق اثواب وسائره. ۲. قیمتسز و اعتبارسز شئ؛ پاچاوره یه دوندیر. مك = کپازه ایتمك. ۳. پك متبذل فاحشه. || یاغلی پاچاوره = یاقین ایقاعیچون طوتیشدیریلوب دشمنه آتیلانی. || پاچاوره بینلی = عادی فکرلی.

پاچاوره‌جی { یا پچاوره‌جی. س. سوقا قلرده ومزبله‌لرده پاچاوره و بز وسائره پارچه‌لری طوپلایوب کاغد فابریقه‌لرینه یتیشدیرمك اوزره صاتان آدم.

پاچور { س. کفال انواعندن ایریجه بر نوع بالیق.

پاچه { س. ۱. (اصلی فارسی اولوب «پا» نك مصغریدر.) باجاغك آلت طرفی، دیزدن آشاغیسی. ۲. شلوار و پانتالونون کبی انوابك باجاغك اوراسنه کان یری، آیاق کچه‌جك دلیکلریله اوست طرفی: پاچه‌سی بول، پرتیق شلوار. ۳. قویون، کچی وصیغیرك آیرنجه صانیلان دیزدن آشاغی آیاق و بالدیرلری. ٤. بوآیاقلردن پاپیلان یمك. ٥. حیوانك پاچه‌لری پوستندن پاپیلان کورك: الما، زردوا، سمور، وانشاق پاچه‌سی. || پاچه کونی = دوکونك صوك کونی یعنی کردکه کیرلدیکی کونك ایرتسی که پاچه یمکی پدیرلمسی عادتدر. || پاچه‌لری صیغامق = حاضرلانمق؛ چابه وارمازدن پاچه‌لری صیغامق = پك ایلریدن حاضرلانمق. || بول پاچه = قیافتسز، شاپشال. || طاوشان پاچه‌سی = بر جنس یونجه. || یافه پاچه اولمق = بوغشمق، دوگشمك.

پاچه‌جی { س. ۱. کچی و قویون و صیغیر پاچه‌لرینی اوتولیوب کزدیره‌رك صاتان آدم. ۲. پاچه یمکی پیشیروب مخصوص دکاننده صاتان آشجی؛ پاچه‌جی دکانی.

پاخسا { س. ۱. صندیق کیریجی. ۲. کیریچ دیوار.

پاد { س. پایرا قلری صالقیم آغاجی جنك کینه مشابه وچیچکی صاری بر جنس آغاج، یبانی سنامکی.

پاداش { س. فا. مکافات، اجر. = ص. تر. آیاقداش، یولداش.

پادزَهر { س. فا. زهره قارشی ایچیلن علاج، آغونك تأثیرینی امحا ایدن شئ، دافع السم.

پادِشاه { س. فا. حکمدار لر حکمداری، بیوك حکمدار: پادشاه آل عثمان.

پادِشاهانه { ص. فا. پادشاهه لایق وسزاوار: پادشاهانه بر سرای. = ح. پادشاهه لایق بر صورتله: پادشاهانه معامله ایتدی.

پادِشاهلق { س. پادشاه عنوان و صفتی: قانونی سلطان سلیمان خان حضرتلری قرق سکز سنه پادشاهلق ایتدی.

پادشاهی { ص. فا. پادشاهه منسوب ومتعلق: فرمان پادشاهی. = س. فا. پادشاهلق، حکمدارلق: قانونی سلطان سلیمان خان قرق سکز سنه اجرای پادشاهی ایتدی.

پادِشَه { س. فا. با: پادشاه.

پار { مه. پارلامغی تصویر ایدر: پاربار پارلایوردی. پاریل پاریل دخی دینلیر.

پاراپَت { س. (یتا.) مج. کمی سپرلکی، کوپشته‌سی.

پاراتونَر { س. (فر. Paraton-nerre) سپر صاعقه.

پاراغراف { س. (یو. Παρά-γραφος دن ما. خوذ فر. Paragraphe دن) بند باشنه قونیلان § اشارتی، «بند» دیمك اولادر.

پاراکَت { س. (یتا.) کمینك حرکتی درجه‌سنی تعیینه مخصوص آلت که مقره‌یه مربوط بر ایپك اوجنه باغلانمش بر تخته پارچه‌سندن عبارت اولوب، کمی یورورکن تخته‌یی دکیزه براقیرلر، وبر وقت معینده مقره‌دن چوزیلن ایپك طوپلهٔ کمینك سرعت حرکتی درجه‌سنی تعیین ایدرلر. || پاراکت اولته. سی = متعدد ایکنه‌لی اوزون بر اولته.

پاراوان { س. (فر. Paravent) قپونك خارجنه ویا داخلنه وضع اولنان قاتلانیر منقول تختته پرده که رنکلی کاغد یاخود قماش قاپلی چرچیوه لردن مرکبدر.

پارپول { س. قودوز حیوان. (آ. ناطولیده قوللانیلیور.)

پارپولامَق { فت. اوقومش صو ایله قودوزه افسون یاپمق.

پارپه { س. قالقان یاورپسی (بالیق).

پارچه { س. (فا. «پاره» دن) پاره، قطعه، شقه، بو. لوك: اتمك پارچه‌سی؛ بز، کاغد پارچه‌سی. || مج. اهمیتسز وعادی شخص: کاتب پارچه‌سی؛ اصناف پارچه‌سی. || بر پارچه = ۱. بر قطعه، بر بولوك؛ بر پارچه کاغد. ۲. آز مقدار، آز شئ. برآز، جزئی: بر پارچه صو، بر پارچه یمك. ۳. آز وقت، برآز: بر پارچه بکله‌یك؛ بر پارچه کزه‌جکم. ٤. آزیجق، جزئیجه: بر پارچه کیفسزم؛ بر پارچه صیقلدم. (غیر جسمانی و قطعه‌لره نا قابل تقسیم شیلرده استعمالی نا بجمحل وعامیانه‌در.) || پارچه پارچه، بیك پارچه = بر چوق قطعه‌لره منقسم اولمه. جق صورتده قیریق، ریزه ریزه: باردای المدن دوشوب پارچه‌پارچه، بیك پارچه اولدی. || الماس پارچه‌سی = پك کوزل وبارلاق شخص: الماس پارچه‌سی بر چوچق. || ابی بر پارچه = ابی جنس قماش پاره.

پارچه‌سِز { ص. اکلی اولمیان، بتون، یکپاره، اکسز.

پارچه‌لاتَمَق { فت. قیر دیروب پاره پاره ایتمك. یرمك: بر اتمکی پارچه‌لاتدی ده کوپکلره آتدیردی.

پارچه‌لامَق { فت. قیروب پاره‌لامق، طوغرامق، اوفاق کسمك: قربان اتنی پارچه‌لایوب طاغیتدی.

پارچه‌لانمَق { فل. پارچه پارچه اولمق، طوغرانمق، اوفاق اوفاق قیرلمق ویا کسلمك: قماش اویله پارچه‌لاندقدن صکره نه ایشه یارار؟ || مج. جوق چاپلوشوب چابالامق، اوته‌یه بریه قوشوب چوق اوغراشمق: زواللی آدم بزه اکرام ایتمك ایچون پارچه‌لاندی.

پارچه‌لی { ص. پارچه‌سی اولان ویا پارچه‌لردن مرکب بولنان، یکپاره اولمیان، اکلی. || مج. طوقنه‌جق برشئ: بوسوزیکز پارچه‌لی دوشدی.

پاردَسو { س. (فر. Pardessus) یازلق اینجه پالتوکه.

باشلیجه ستره‌یی توزدن محافظه ایچون سوقاقده کیلیر.

پاردی { س. اوقسوز. || پاردی او- دی = برنوع سازلق.

پارسی { و پارسی. با: فارس و فارسی.

پارس { س. فا. قاپلان نوعندن ییرتیجی برحیوان.

پارسا { س. ص. فا. زاهد، عابد، متق، اهل تقوی. لس.

پارسال { ص. اسکی یوسکی وبیر- تیق (اثواب وسائره): پارسال بر جبه.

پارسه { س. (یونا.) ۱. اعانه و بخشش جمعیجون کز. دیریلوب حاضرونه تقدیم اولنان طبق ویا تپسی: پارسه‌یی کتز- دیرمك، طولاشدیرمق. ۲. بو صورتله جمع اولنان آقچه: پارسه طوپلامق.

پارکه { س. (فر. Parquet) اوفاق ومختلف صورده موضوع تخته پارچه‌لرندن مرکب مزین دوشمه.

پارل { یاخود پارپل. مه. چوق پارلامغی تصویر ایدن‌رك مکرر قوللانیلیر: پارل پارل پارلامق = لمعان ایتمك.

پارلاتمق { فع. ۱. پارلاق ایتمك، پارلاقلق ویرمك، لمعان ایتدیرمك، پارلایه‌جق درجه‌ده اوغوب سیلك وپابیقا- مق، جلا ویرمك: پوتینی تختە- لری، قلیجی پارلاتمق. ۲. ضیا ویرمك، ایشلداتمق، تنویر ایتمك: پس موم اوطه‌یی کوزل پارلا- تیوردی. ۳. برشیئك پارلاقلق ویا بیاضلغی کوسترمك، پارلاق ویا بیاض برشیٔ ابراز وارائه ایتمك: دیشلرینی پارلاتمق؛ کدی قراگلقده کوزلرینی پار- لاتدی. ٤. طوتیشدیرمق، آلو- لندیرمك: شو آتشی پارلاتملی. || اوزنکی پارلاتمق = میدانه آتلمق، آت سورمك. || کوز پارلاتمق = حدت ویا تهور ایتمك.

پارلاتقدیو { س. (یونا. Parla- torio) مکالمه محلی، محفظخانه‌لرده بولاشیق آدملری سویلتمکه مخصوص دائره.

پارلاق { ص. ۱. پارلایان، مجلا، پوتین، تخته، قلیچ. ۲. ایشیقلی. ضیادار، منور: پارلاق اوطه، هوا. ۳. شفاف، براق، صاف: پارلاق صو، جام. ٤. کوزه چاربه‌جق صورتده کوزل و شائلی: پارلاق بر غالبیت. ٥. نفوذلی، شائلی. معتبر، متحیز. سوزی کچر: شمدیکی حالده اك پارلاق اودر.

پارلاقلق { س. ۱. پارلامه. جلا، لمعان: پوتینك، تختە‌نك، قلیجك پارلاقلغی. ۲. ایشیق، ضیا، نور: صالونك پارلاقلغی درجهٔ کفایه‌ده ایدی. ۳. شفافلق. براقلق. صافیلك: صویك، جاملرك پارلاقلغی. ٤. کوزه چاربه‌جق صورتده حسن وجمال: بوقادینك پارلاقلغی. ٥. نفوذ، شان، اقتدار. اعتبار، تحیز: اونك پارلاقلغی چوق سورمدی.

پارلامق { فل. ۱. جلا اولوب ایتدیرمك. لمعان ایتمك: پو- تینلر، تختەلر، تفنك پارلایور. دی. ۲. ضیا ویرمك، ایشلداتمق، نور صاچمق: موم، لامبه، کونش پارلایوردی. ۳. ضیادار ومنوراولمق: آویزه‌لرك کثرتندن صالون پارلایور. ٤. طوتیشمق، یاتمق، مشتعل اولمق: آتش بردن بره پارلادی. ٥. نفوذ و حیثیت و اعتبار قزانمق، تمیز و تحیز ایتمك: میدانی بوش بولوب پك چابق پارلادی. ٦. بردن بره حدت ایتمك. غضب ملتهب اولمق: پك قولای پارلامق عادتیدر. ۷. (قوش) فیرلایوب اوچمق. = فت. آو اوزرینه (طوغان) آتمق.

پارلامنتو { س. (یونا. Parlamento) مذاکره و مکالمه محلی.

پارلامه { س. پارلامق فعلی. با: پارلامق.

پارلایش { س. پارلامق فعلی و طرزی: بر پارلایش پارلادی که. با: پارلامق.

پارلداماق { فل. ثوبت ثوبت پار- لامق، تشعشع و جلاءلو ایتمك، شعشعه‌پاش اولمق، یالانچی: شیشك پارلداردی.

پارلدی { س. ۱. پارلداما. شعشعه، جلاءلو. لمعان، لمعه: کونشك، پرلانتەنك پارلدیسی: شیشك پارلدیسی. ۲. جلا، پار- لاقلق: پوتینلرینك پارلدیسندن بللیدر.

پارله { س. (یونا.) بح. ۱. بوك پالامار مقرره‌سی. ۲. چوق دیللی مقره.

پارمق { س. ۱. انسانده ویعض حیواناتده ال وآیاغك متهاسنده انقسام ایتدیکی شعبه- لرك بیری که انسانده بش عدد در، اصبع، بنان، انگشت: ال. آیاق پارمقلری؛ باش پارمق، شهادت پارمغی، اورته پارمق، آدسز پارمق و یوزوك پارمغی. سرچه پارمق = انسان الك باش پارمغندن اصغریدر. ۲. برتکرلمك مر- کزندن چیقرینجه قدر اوزاتان چیوقلرك بیری: تکرلمك ایکی پارمغی قیرلدی. ۳. پارمقلق دینلن و ایکی یا اوچ یرلردن قوشاقله باغلاتمش تخته یاخود دمیر چیوقلردن مرکب اولان بولەنك بیر چیونمی: بو پار- مقلغك بر قاچ پارمغی دکیشدیر- للیدر. ٤. طاغ تپەسنك سیو- ریسی. ٥. مساحه وطول اولچیلرنده قدمك ۱۲ و آر- شینك ۲٤ جزئیده برجزئی که ۱۲ خطدن عبارت عد اولنیور: برقدملە یدی پارمق: بر آرشینلە اون سکز پارمق. ٦. قویو بر مایعه باتیرلدقده بر پرمغك آلدیغی مقدار: بر پارمق بال. یاغ. ۷. مج. مداخله، دخل، مشارکت: بو ایشده اونك پارمغی واردر. || آدم پارمق = یوزوك پارمغی، بنصر. || آغزه بر پارمق بال چلمق = طاتلی ویا نافع بر شیٔ کوستروب آلداتمق، اطماع ایتمك. امیده دوشورمك. آلتی پارمق = ۱. النده فضله بر پارمغی اولان یعنی پارمقلرندن بری چفت بولنان آدم. ۲ چیوقلی بر جنس قماش. ۳. با. لاموت بالیغنك ایری جنسی. || اورته پارمغی = انسان النك اورته‌ده‌کی الك اوزون پارمغی، وسطی. || اون پارمغی یافه‌سنده = دعوا وشکایت وبرینی شدیداً مسئول طوتمقدن کنایه‌در. || باش پارمق = الك آیریجه بولنان قالین وقیصه پارمغی، ابهام. || بش پارمق = ۱. آختاپود نوعندن دکیز بوجکی. ۲. چاقر دیکنی دینلن برجنس نبات. || پارمغی آغزنده = متحیر، شاشه قالمش. || پارمق اصولی = شعرك مفاعیله تطبیق اولنمه‌رق آنجق هجالرك عددینه اعتبار اولنور بروزنی که اصل ترکجه‌یه یاقیشیر وزندر. || پارمق اوجی = انمله، سرانگشت. || پارمق اورومی = اوزون دانه‌لی برجنس اوزوم. || پارمق ایصیر- مق = تعجب ایتمك، متحیر اولمق، شاشه قالمق. || پارمق حسابی = حسابی پارمقله یاپمه. || پارمق قاریشدیرمق = مداخله ایتمك. || پارمغله کوسترملك = مشهور ومتعارف وممتاز اولمق، مشار بالبنان اولمق. || سرچه پارمق = انسان النك الك کوچك وکنارده بولنان پارمغی، حنصر. || شهادت پارمغی = باش پارمغك قارشیسنده بولنان پارمق. سبابه.

پارمقجی { س. جیغرلتمجی اصنافندن پارمقلق وطرازان پار- مغی چویرن صنعتجی.

پارمقلامق { فع. ۱. پارمق طو- توندیرمق. پارمق سورمك. ۲. دورتمك. تحریك واغوا ایتمك.

پارمقلق { س. تخته ویا دمیردن صره‌چیوقلردن عبارت بوله وحائل: بالقون، پنجره، باغچه پارمقلغی.

پاروله { س. (یونا. Parola = سوز) عسکر نوبتچیلرینك و سائرلرینك بر برلرینی طانیمق ایچون بیلرنده متفق علیه اولان سوز. اصل ترکجه‌سی: اوران یسا.

پاره { س. فا. ۱. پارچه، قطعه. ۲. عدد، قطعه: بش پاره طوب: یکرمی پاره کمی. || پاره پاره = پارچه پارچه، قیریق، منکسر، پیرتیق پیرتیق. || هزار پاره = بیك پارچه. || یك پاره = بر پارچه‌دن عبارت، اکمز، بتون.

پاره { س. (آنف‌البیان لغت فارسیه‌دن) ۱. غروشك قرقده‌برجزئی که وقتیله اوج آقچه‌یه منقسم ایدی. ۲. آقچه، نقد، مسکوکات. || اوفاق، بوزوق پاره = کوچك مسکوکات، اوفاقلق، بوزوقلق. || پاره ایتمك = رواجی اولمق، معتبر اولمق، قیمتی اولمق. || پاره ایله دکل = باد هواکبی، پك اوجوز. || پاره بوزمق = بیوك سکه‌یی کوچکاره تحویل ایتمك. || پاره قیرمق = چوق پاره قزانمق. || پاره کسمك = ضرب سکه ایتمك. || پاره میدان کورمك = پشین پاره صاپمق. || چیل پاره = یکی تداوله چیقمش پارلاق سکه.

پاره سز { ص. آقچه‌سی ومال و ثروتی اولمیان، زو- کورت، مفلس.

پاره سیز لق { س. آچه وثروت فقدانی. زوکورتلك، پاره قیتلغی، مفلسلك.

پاره لا تمق { فع. [پاره لتمك یازمق عیشدر] پارچه پارچه ایتدیرمك: وقتیله مجرملری بیرتیمی حیوانلره پاره لاتمق عادت ایدی.

پاره لا مق { فع. [پاره لمك یاز. مق مناسبتسزدر] ١. پارچه پارچه ایتمك، پارمق. افتراس ایتمك: آرسلان طاوشانی درحال پاره لادی. ٢. بیرتمق: اثوانی برآیتك ایچنده پاره لادی. || مج. برلسانی پاره لامق = باشنی کوزینی پاره رق چاتره پاتره سویلمك.

پاره لا نمق { فط. ١. پارچه پارچه اولمق، بیرتلق ویاقیرلق، طاغلمق: چالیلردن اثوانمز پاره لاندی: بوطاش طوکدن پاره لانیر. ٢. آچه و نقد پیدا ایتمك. ثروت قزانمق. || مج. چوق چالیشوب چبالامق، فدای نفس ایتمك: مسافره اکرام ایچون پاره لانیرلر.

پاره لق { ص. ١. شوقدر پاره ایدر. شو قدر پاره قیمتنده اولان: برپاره لق = بر پاره دکرنده، بك اوجوز: ایکی پاره لق = ایکی پاره ایدر بك دکرسز و عادی: ایکی پاره لق برآدم. ٢. شوقدر پاره قیمتنده سکه: بش پاره لق، اون پاره لق، یکرمی پاره لق.

پاره لی { ص. آچه ونقدی اولان، زنکین، ثروت صاحبی: پاره لی آدمدر.

پازار { س. [طوغریسی: بازار] با: بازار.

پازند { س. فا. زردشتك اثری ومجوسیلرك کتاب مقدسی اولان « زند آوستا » نك پهلوی لسانندہ تفسیری.

پازوال { دیکجیلرك دیزه کر. دکاری قایش.

پازواند { س. [فا. « پازوبند »دن غا] چارشی بکجیسی.

پازوَند { س. [فا. « بازوبند »دن غا] قولچاق، بازوبند.

پازی { س. یلانی بنجاق، سلق = سرمق. || قره پازی

پاس { س. ١. معدنلرك رطوبتدن ژنك: دمیر پاسی. باقیر پاسی. ٢. معادنك غیری اجسام اوزرینه قونان وحاصل اولان کیر، وسخ: دیل پاسی. دیش پاسی. || پاس آچمق = پاسی کیدیروب تمیزلمك وجلا. لاندیرمق. || پاس طوتمق = پاس پیدا ایتمك. پاسلانمق. || یتکلی پاس = معدنی بیوب دلیك دشیك ایدن پاس، قارنجه لنمه. معدن قارنجه سی.

پاس { س. حفظ، محافظه. ز.

پاسا پورت { س. [یونا. Passa-porte] مرورتذکره سی. ممالك اجنبیه یه کیدنلره ویریلن پول تذکره سی.

پاساق { س. کیرلی وبیچمسز اثواب.

پاساقلی { ص. کیرلی وبیچمسز قیافتلی، چاپولی، صاقیم صاچاق.

پاسبان { س. فا. کیجه بکجیسی، نکهبان [زبانزدی: بازواند.]

پاستاو { یاخود پاستال. س. [مجارجه دن] اوجی یالدیزلی چوخه طوبی: پاستاوله بازارلق = طوبدن.

پاسته { س. [ایتا. Pasta] خوردن مختلف شکل وترکیبده طاتلی قرابیه: بادملی، چوقولا. تهلی پاسته.

پاسته جی { س. چرکسلره مخصوص برنوع داری ایرمیکی.

پاسته جی { س. خمیردن طاتلی قرابیه لر پاپوب صاتان آدم: پاسته جی دکانی = بویله قرابیه لر وطوندرمه وسائره یاپمکه مخصوص دکان.

پاسقالیه { س. ار. Πασχάλια، دن اوده عبرانیجه « فصح »دن] خرستیانلرك بایرامی که حضرت عیسی (عم)ك صعودی کونه مصادفدر: کوچك پاسقالیه = مولد عیسی (عم) کونه مصادف بایرام. || پاسقالیه چیچکی = برجنس بودورلیلاق. || پاسقالیه یمورطه سی = خرستیانلرك بیوك پاسقالیه ده قرمزی یه بویادقلری یمورطه.

پاسقالیه لق { ص. پاسقالیه کونه مخصوص: پاسقالیه لق اثواب.

پاش { ص. فا. [« پاشیدن »فعلندن سم. اولوب صتر تشکیلنه کیرن] صاچان، سرپن، طاغیدن: زرپاش = آلتون سرپن: کوهر پاش = جواهر سرپن.

پاشا { س. [اصلی: باش اغا. فا. « پای شاه » دن مأخوذ اولمق بعیددر] دولت عثمانیه ده وزرایه واساساً مناصب عالیهٔ سیفیه وملکیه اصحابنه ویریلن عنواندر. وقتیله بر وایکی واوچ طوغلی اولهرق اوچ صنفه منقسم ایدی. الیوم ملکیه ده: وزیر، روم ایلی بکلر بکی، میرمیران ومیرالامرا اسملریله درت؛ و عسکریه ده مشیرلك، فریقلك ومشیرلواق اسملریله اوچ رتبه اصحابنه ویریلیور: احمد پاشا، محمد پاشا، ناظر پاشا، والی پاشا، متصرف پاشا: مشیر پاشا، فریق پاشا، لوا پاشا: قیودان پاشا، قوماندان پاشا. || پاشا قپوسی = باب عالی.

پاشالق { س. ١. پاشا عنوانی، حائزینه پاشا عنوانی ویریلن رتبه: فلانه پاشالق ویرلدی. ٢. برپاشانك تحت اداره سنده بولنان مملکت.

پاشالی { ص. وقتیله پاشا خدمتنده بولنانلره اطلاق اولنور. دی: پاشالی قیافتی.

پاشمَق { پاشمقجی. با: پاشمق وسائره.

پاصدیرمه { س. با: پاصدیرمه.

پاطلیجان { س. [فا. « باتنکان ». دن معرب « بادنجان » دن] خیار وقباغه مشابه مور رنکده معروف برسبزه که یمکك انواعی احضاره یارار: بوستان پاطلیجانی = قالین ویووارلاق جنسی: کمر پاطلیجانی = اوزون ومقوس جنسی: فرنك، طوماته. یمورطه پاطلیجانی = دیکرانواعی: پاطلیجان اوتورتمه سی، قیزارتمه سی، طوله سی وسائره = بوسبزه. دن یاپیلان یمك انواعی. || پاطلیجان انجیری = انجیرك ایری ومور برجنسی. || پاطلیجان چیچکی = طاطوله، دیکن الماسی.

پاغوریه { س. [ر. Παγούρια] ینکچ انواعندن بر جنس چغانوز.

پاقه { س. ١. سوس ایچون آتك راختلرینه وسائر شیلره دیکیان ویا مختلفلرنان مختلف الشکل معدن لوحه جکی ویا باشلی چیوی، شمسه، قباره. ٢. زینن رنکنك غیری بر رنکده بیوك بنك؛ پاقته = بویله بنکرله طوتونمش. ٣. بر بیوك خرطه یی ترکیب ایدن قطعه لرك بهری: یکرمی پاقته دن مرکب بر آناطولی خرطه سی نشر اولندی. ٤. دمیرجیلرك ویده بیولرینی آچمق ایچون قوللاندقلری بر جنس حده.

پاك { ص. فا. [تر. زبانزدی: پاق] ١. تمیز، طاهر، مطهر: انسانك اوستی باشی پاك اوللی؛ آق پاك (پاق) = بیم بیاض و تمیز. ٢. لکه سز، عیب ونقصاندن بری، صافی، خالص، حیله سز، غل وغشدن مبرا: بنم قلبم پاکدر: نظر پاك، خاطر پاك. ٣. مبارك، مقدس، عزیز: حجازك خاك پاکی. || پاك ایتمك = ١. تمیزلك، تطهیر ایتمك. ٢. بوشالتمق، تخلیه ایتمك. سیلوب سوپورمك.

پاکت { س. [فر. Paquet] برلکده باغلانمش ویا کاغده صارلمش اشیا دمتی، دسته، بوغچه: بر پاکت چوراب، سیغاره، توتون. || پاکت ایتمك = باغلایوب صارمق.

پاکدامَن { ص. فا. [اتکی تمیز] ناموسلی، عفیف، اهل عفت وعصمت. معاصی و عیوبدن بری.

پاکدامَنلك { س. عرض، ناموس، عفت، عصمت.

پاکلاتمَق { فع. تطهیر ایتدیرمك، تمیزلتمك.

پاکلامَق { فع. [« پاکله مك » استانبول شیوه سیدر. اناطولیده اصل زبانزدی: « پاقلامق » در.] ١. تمیزلك، تطهیر ایتمك: اوك هرطرفنی پاکلادی. ٢. تمیزه چیقارمق، تبرئه ایتمك: کندیسنه تعلق اولدیغندن اونی پاکلامق ایستیور. ٣. بوشالتمق، سیلوب سوپورمك. تکمیلنی آلوب کوتورمك ویاتمك: بزم برهفته لق ذخیره مزی برکونده پاکلادیلر. ٤. ایشنی پتیرمك. بجرمك، اعدام ایتمك: اویله مشهور بر جانی بی الله کچنجه پاکلاملی.

پاکلانمَق { فط. ١. تمیزلنمك، تطهیر اولنمق: بیقله مغله پاکلانیر شی دکلدر. ٢. تبرئهٔ ذمت ایتمك. بری الذمه جیقمق. ٣. خسته لقدن قورتلق، ایبلشمك.

پاکلق { س. استانبول شیوه سنده [پاکلك دیکر.] تمیزلك، طهارت، نظافت: پاکلق حفظ صحت ایچون الزم شیلردندر. ٢. لکه سزلك، عیب ونقصاندن برائت، صفوت: اونك قلبنك پاکلغنه (پاکلکنه) اعمالی شاهددر.

پاكيزه { ص. فا. ١. تميز، طاهر، نظيف. ٢. لكەسز، بری، خالص، صافی: پاكيزه صفات.

پال { س. بر جنس كوكرجين.

پالا { ياخود پاله. س. { روجه ظن اولنيورسه‌ده، روملر ترجه‌كی قوللانيورلر. بو جهت السنه سنده مستعمل الفاظ مشتركه‌دن اولوب اساساً آرنا. ؤدجه اولمسی ملحوظ‌در. } ١. ياصی قلاج انواعی: پالا چكمك = پالانی چيقارمق، اورمق، قو. للانمق: پالا چالمق = بوشنه‌يورلمق. ٢. كوركك ياصی يری و او شكلده ياصی بعض آلتلر: پالا صاللامق = تك كورك اوينا ده‌رق قايق يورو تمك. ٣. قلچلامه قونان ياصی كيريش وسائر كراسته. = ص. پالا دينلن قلاچ شكلنده ياصی ومقوسجه: پالا بيچق.

پالاز { س. انق. وچ. ياورى و چوجق دمك اولان «بالا» دن مشتق اولمق محتملدر. } صو قوشلريله كوكرجين كبی ديكر بعض طيورك يليجی: قاز، اوردك، كوكرجين هندی پالازی. = ص. تميز، ياغلی، پومبول. || قوش پالازی = اكثريا چوجقلره مسلط اولوب نفس يولنی طيقامغله كايسله هلاكارينه سبب اولان مستولی بر بوغاز شيشی مرضی، كه اخيراً فرانسه‌ده دوقتور (رو) طرفندن آشی ايله چاره‌سی بولنه‌رق هر سنه ملیونلرجه اطفالك حياتی قورتارلمشدر. { فر. Diphthérie }.

پالازلامق { فط. (طيور يا. و ربسی) سمیرمك، سمن پيدا ايتمك.

پالاستوريه { س. { يونا. } ١. كوب تميزلمكه قوللانيلان پجاوه‌رلی ويا بور غيلی صيريق. ٢. طوپك يو. ارلاغنه قونيلان صيرق، كله صيقيسی.

پالاسقه { يا پلاسقه. س. { انجار. جه‌دن } ١. فشنكلك، فشنك وضعنه مخصوص كومش وتونجدن ياخود كاوساله‌دن محفظه كه قايشله آرقوری آصيلير ويا بله باغلانير. ٢. سواری چانطه‌سی. ٣. طوب خرتوجی قونيلان چانطه.

پالاسقه‌لی { ص. س. آنفاً بيان چانطه‌لی حامل سواری ويا پياده نفر ويا چاوشی.

پالالق { س. ياصيلغنه و قلچلامه وضعيتی: كيريشلری پالالغنه قومق.

پالامار { س. { يونا. } كيلری زنجير يرينه لنكره ربط ايتمكده مستعمل قالين خلاط. || پالامار كوزی = كمينك باشنده وقنجه‌نده پالامار كچمكه مخصوص دمير بيلريكلی دليك. || مج. پالاماری قوپارمق = صاوشمق.

پالاموت { ياخود پالاموط. س. { بلكه عر. «بلوط» دن. آخرنده‌كی «ت» حرفی كه كستانه قبيلندن وآجيجه اولوب كاوساله‌اعمالنده قوللانيلير. ٢. بو ميوه‌نك دباغتده مستعمل قبوغی. ٣. بو ميوه‌يی ويرن ميشه جنسی: پالاموت آغاجی.

پالاموط { ياخود پالاموط. س. { ر. Παλαμίδι } ايريجه معروف بر نوع بالیقكه مبذول اولوب آتی قباجه وغير مقبولدر. بر جنسی: چنكانه پلامودی؛ بوجكی: طوريق؛ دها بيوكی: آلتی پارمق؛ بطالی: زندان دلن، پچوطه. آلتی پار. مغك طوز ليسنه‌ده لاكرده ديرلر.

پالان { س. { فارسيده سمر ديمكدر. } اكثريا پيتك مركب واستره وبعضاً آته اورپلان قاشسز وپومشاق اكملی بر نوع اگر: مركبه پالان اورمق.

پالاندوز { س. فا. پالان ديكن ويابان. { اصل فار. سيده سمرجی ديمكدر. }

پالاندپز { س. زاتی طاشی، چشمه‌نك موصاقی طاشی.

پالانقو { س. { يونا. } مج. كيلرده آغر يوك قالديرمق ايچون خلاطلی بر يرينك ايچندن كچيرلمش جوق ديللی چفته مقره.

پالانقه { س. { مجارجه‌دن } ١. آغاج وطوپراقله يابلمش وخندق جويراش حصارجق. ٢. بويله برحصارله محاط واروش.

پالاوره { س. { يونا. } مج. حرب كميسنك طوپ انبارينك اوستنده وكوكرتمنك آلتنده. كی ايكنجی قات. || پالاوره‌جی = اويديرمه شيلر سويلين، آتوب طوتان.

پالتو { ياخود پالطو. س. { فر. Paletot } اوستدن كيلن قيش لباسی.

پالدم { س. { فا. پاردم = قوپروق آلتی } اگر قوزغونی كه آتك قوپروغی آلتندن كچيريلوب اكری آرقه‌دن ربط ايدر.

پالطو { س. با: پالتو.

پالوده { س. فا. { تر. زباتزدی: پالوده } نشسته وشكرله يابيلوب صوتوق يئن پلته.

پالوزه { س. با: پالوده.

پالهنك { س. فا. { اصلی: پالا. هنك } آته قوللانيلان وآته جكديريلن برجنس بيوك كمند.

مالی { س. هندستانك دكن قطعه. سنده وسرنديب جزيره. سنده تكلم اولنور بر لساندر، كه هندك السنهٔ جديده‌سی ميانده (سانسكری) لسان قديم ادبيسنه اك زياده مناسبت و مشابهتی اولوب، (بودا) مذهبنك كتابلری‌ده بولسانده محرر بو. لغنله، بو مذهبه تابع اولانلرك لسان مقدسی عد اولنور.

پاليوش { س. { بلكه اصلی: پالا. نشيش } قيصه وايكی طرفی كسكين طوغری قلاچ ويا شيش، قصاطوره.

پامال { س. ص. فا. با: پايمال.

پامبوق { وپاموق. { اصلی: فا. «پنبه» دن «پنبق» ويا «پنبوق».} با: پنبوق.

پاناير { ياخود پناير. س. { يو. Πανηγύριον } سنه‌ده بر ويا ايكی اوچ دفعه بر محل مخصوصده قوريلوب برقاچ كون دوام ايدن بيوك بازار: اوزونجه اووه، سليوری، باليكسری پاناير. — لسان يونانيده معنای لغويسی مجمع واجتماع اولوب، اساساً بت وبتخانه زيارتندن عبارت اولديغی حالده، زواره تجارت دخی مساغ اولديغندن، كيده‌رك صرف تجارت اجتماعلريته يعنی بازارلره تخصيص ايدلمشدر. اسكی يونانيلرك پاناير آصولی عينيله قبل الاسلام عربلرده دخی جاری ايدی.

پانبوق { س. با: پنبوق.

پانتالون { ياخود پانطالون. س. { فر. Pantalon } آلا. فرانغه قياقتده طار وايكی باچاغنك بيری يوقاريه قدر آيری دوزكوه. { فرنكلر ايچ طونه. ده وعلی الاطلاق بلدن آشاغيسنی اورتن لباسه يونانی ويررلر. }

پانجار { ياخود پنجار. س. ترشيسی پاپيلان وعصاره‌سی شكر اعمالنه يارايان ايچی پك قرمزی معروف سبزه، سلق. — اصل ترکجه‌سی «چوغندر» ياخود «چوكوندور» اولوب، بو لغت ايرانيلر طرفندن دخی قبول ايله، فارسيده «چغندر» و «چكندر» دينير. || قزيلقدن‌ده كنايه اولور: پانجار كمك = پك زياده قيزارمق؛ ومج. پك زياده محجوب اولمق.

پانجور { ياخود پنجور. س. { فر. Abat-jour } دن غل. طرز جديد اوزره پنجره‌دقنسی كه آچيلير قپانير افقی طار تخته‌لردن مركب اولوب، قفس خدمتنی كوردكدن بشقه، اوطه‌نك ضيا. سنی‌ده ايچابنه‌كوره تنقيص ايدر ويا بسبتون قراكلی يابار.

پانجورلی { ص. پانجوری يعنی طرز جديد اوزره قفسی اولان { پنجره، او }.

پاندوميمه { ياخود پانطوميمه. س. { يو. Πανδώμιμος. — فرانسزجه‌يه تقليداً «پاندوميم» ديمك كوليچ برمقلدلكدر. زيرا فرانسزلر دخی بولغنك وامثالنك آخرنده‌كی صاغر e يی بسبتون مسكوت براقيوب. اوسته‌ده‌كی حرفله برهجا تشكيل ايده‌جك صورتده تلفظ ايدرلر. } لاقردييز ويالكز اشارتلرله اوينا. نيلان مضحكه ويااضحوكه: پاندوميمه‌يه كيتمك؛ پاندوميمه‌سير ايتمك. || مج. پاندوميمه اوينامق = لسان بيله‌مكدن هپ اشارتلرله افادهٔ مرام ايتمك.

پانزهر { س. فا. «پادزهر» دن غل. } با: پادزهر.

پانطالون { س. و: پانتالون.

پانطولون { س. با: پانتالون.

پانطوميمه { س. با: پاندوميمه.

پانهاده { ص. فا. { پا = آياق. نهاده = قومش } آياق قومش، آياق باصمش، داخل، وارد، واصل: پانهادهٔ ميدان امتحان اولدی. لس.

پانيه { س. { يونا. } مج. قايق ياغلا. يه‌جق قيچ ايچی.

پای { س. ۱. حصه، نصیب، بهره، قسمت. ۲. قسم، بولوك، پارچه، سهم: بونی بش پای یاپك. ۳. مج. تكدیر، تعزیر. || پای ایتمك = بولشمك، مقاسمه ایتمك. || پای بچمك = قیاس، مقایسه ایتمك: كندینندن پای بچمك = قیاس نفس ایتمك. || دیكیش پایی = بچیلن آتوابدن دیكدیشه كیرمك؛ اوزره فضله براغیلان قماش. || پای ویرمك = چوجق ابویله قارشو غیرمناسب سوزسویلمك.

پای { س. فا. با: پا. یاخود پا.

پایان { س. فا. ۱. صوك، آخر، نهایت، انجام، غایه: بوایش پایانه ایردی. ۲. اوج، كنار: ساحهٔ سمانك پایانی یوقدر. || بی پایان = صوكسز.

پای اَنداز { ص. فا. [پای = آیاق - اندا خیتن = آتمق] آیاق آتان، آیاق آتمش، آیاق باصمش: میدان حربه پای انداز شجاعت اولدی. = س. بربیوك ذاتك همری اوزرینه دوشمن چوخه وقطیفه وسائره.

پایانسز { ص. ۱. صوكسز، نهایتسز، بیپایان، توكمز. ۲. او. جنز، كنارسز، نامتناهی.

پایبَند { س. فا. [پای = آیاق. بستن = باغلامق. — تر. زبانز. دی: پایواند] آت وسائر حیوانلرك یورومه لرینی منع ایچون ایكی ویا چمت اوله رق درت آیاغنه آتیلان باغ.

پایتساق { ص. اكری باجاقلی، احنف. = س. [فا. پیاده دن معرب « پیداق » دن] سطرنجك پیاده طاشی. || پایتاق یولی = كچی یولی، پاتیقه.

پایتَخت { س. فا. بر دولتك حكمدار. رینك اقامت ایتدیكی شهر، كرسیٔ حكومت، مقر حكمدار، مركز سلطنت، دار الخلافه: دولت عثمانیه نك پایتختی استانبولدر.

پایدار { ص. فا. [پای = آیاق - داشتن = طوتمق] ثابت، قائم. ایچه یرلشمش، سوركلی.

پایدارلق { س. [یو. Πάρω = پرلشمه، قیام، سركلیلك. ثبات، تعطیل ایتمك] ۱. موقت تعطیل، استراحت: پایدوس ایتمك = موقت تعطیل ایتمك؛ پایدوس وقتی = ایشك تعطیل ایدلدیكی زمان، استراحت ساعتی. ۲. بعض عوارضدن طولابی یاپی و سائره ایشلرینك تعطیل اولنمسی: پاره‌سی توكندیكیچون یاپی یی پایدوس ایتمكه مجبور اولدی. = حد. رنجبرلره تعطیل واستراحت وقتنی اعلان ایچون رنجبر باشی طرفندن یوكسك سسله ایدیان اخطار: پایدوس!

پایدوس { س. [یو. Πάυω = تعطیل ایتمك] ۱. موقت تعطیل، استراحت: پایدوس ایتمك = موقت تعطیل ایتمك؛ پایدوس وقتی = ایشك تعطیل ایدلدیكی زمان، استراحت ساعتی. ۲. بعض عوارضدن طولابی یاپی و سائره ایشلرینك تعطیل اولنمسی: پاره‌سی توكندیكیچون یاپی یی پایدوس ایتمكه مجبور اولدی. = حد. رنجبرلره تعطیل واستراحت وقتنی اعلان ایچون رنجبر باشی طرفندن یوكسك سسله ایدیان اخطار: پایدوس!

پایدوسجی { س. سائر جوق عمله چالیشدیریلان یرلرده و استراحت وقتلرینی یوكسك سسله اعلان ایدن رنجبر.

پایَزن { س. [فا. پای = آیاق - زدن = اورمق] آیاغنه پرانفه اورلمش جانی. || پایزن قیه قتلی = پژمرده وقورتونج قیافتلی.

پایلاتَمق { فع. تكدیر و تعزیر ایتدیرمك: بن جوجقلرمی كیمسه یه پایلاتمام.

پایلاشدیرمَق { فع. بولدیرمك، مقاسمه ایتدیرمك: باشلری آلدقلری چاپولی پایلاشدیرمق ایستمیوردی.

پایلاشمَق { فش. بولشمك، مقاسمه ایتمك: چالدقلری اموالی بینلرنده پایلاشمغه وقت بوله مامشلردی.

پایلامَق { فع. ۱. پای ویرمك. ۲. پاینی و مستحق اولدیغی جوابی ویرمك. ۳. تكدیر وتعزیر ایتمك، آزار. لامق.

پایمال { یاخود پامال. س. فا. [پای = آیاق. مالیدن = سورمك] آیاق آلتنه آلمه، چیكنمه: پایمال ایتمك = آیاق آلتنه آلوب چیكنمك؛ ومج. رعایت ایتمه‌مك، خوار قوللانمق. = ص. آیاق آلتنه آلوب چیكنمش؛ مج. محقر، خوار وذلیل.

پایَنده { ص. فا. ثابت، برقرار، دواملی: دولت واقبالی پاینده اولسون. = س. تر. دستك، طیاق، یرندن اوینامش بر شیئك دوشمه‌سی ایچون قونیلان طیاق: پاینده اورمق.

پایواند { س. [فا. پایبند دن غا.] آتك آیاغنه اوریلان باغ، كوستك.

پایه { س. فا. ۱. رتبه، مرتبه، جاه و منصب درجه‌سی. ۲. طریق علمی اصحابنه ویریلان رتبه: آناطولی، روم ایلی پایه‌سی: حرمین پایه‌سی؛ ازمیر پایهٔ مجردی.

پایه‌لی { ص. بر رتبهٔ علمیه‌سی اولان: حرمین پایه‌لی = حرمین پایه‌سنی حائز.

پَپّاغان { س. با: پاپاغان.

پَپّگی { ص. با: پپه.

پَپّگیلَمَك { فل. ككمك، تلاشله و تقلید ایده‌رك، مكرر اوله‌رق قوللانیلیر: پتر پتر یورییوردی. || پتر پتر یورییمك = نازك اندام برقادینك سیكیروانه یورویشی.

پَترَاق { یاخود پوتراق. با: بوتراق.

پَترداتمَق { فع. پتردی ایتدیرمك: شوكاغدلری پترداتمه‌یك.

پَترَدامَق { فل. پتردی ایتمك، خفیف سسله اینجه كورلدی ایتمك: پاپراقلر روزگاردن پترداپوب طوریوردی.

پَتردی { س. خفیف كورلدی. اینجه پاتردی: پاپراقلرك پتردیسی.

پَتَك { س. ۱. آریلرك یووه سی حكمنده اولان آلتی كوشه‌لی موم تكرلكی. بالی آتمش كوچ. ۲. بوشكلده مختلف شیئلر قطعه‌سی، تكرلك: بر پتك آفیون.

پَتَل { س. هند جهتلرنده دیش و طوداقلرینی قرارتمق ایچون چیكنمه‌كاری بر نبات، تنبول. [فر. Bétel]

پَتیر { س. [فا. پتكیر دن] قیلدن الك.

پَچَته { س. [یتا.] تمك خاویسی، مقرمه، كوچك پشكیر.

پَچوطه { س. پالامود بالیغنك ایری جنسی.

پَچه { س. قادینلرك سوقاقده یوزه اورتندكاری قفس كبی سیرك اورتی، طوتوق، نقاب، لثام، برقع.

پَچه { س. فا. جمع: پچگان. ۱. یاوری، انسان وحیوان یاخود پیتیر. مه. خفیف و سرعتلی حركتی تصویر و تقلید ایده‌رك، مكرر اوله‌رق قوللانیلیر: پتر پتر یورییوردی. || پتر پتر یورییمك = نازك اندام برقادینك سیكیروانه یورویشی.

پَتراق { یاخود پوتراق. با: بوتراق.

پَترداتمَق { فع. پتردی ایتدیرمك: شوكاغدلری پترداتمه‌یك.

پَترَدامَق { فل. پتردی ایتمك، خفیف سسله اینجه كورلدی ایتمك: پاپراقلر روزگاردن پترداپوب طوریوردی.

پَتردی { س. خفیف كورلدی. اینجه پاتردی: پاپراقلرك پتردیسی.

پَتَك { س. ۱. آریلرك یووه سی حكمنده اولان آلتی كوشه‌لی موم تكرلكی. بالی آتمش كوچ. ۲. بوشكلده مختلف شیئلر قطعه‌سی، تكرلك: بر پتك آفیون.

پَتَل { س. هند جهتلرنده دیش و طوداقلرینی قرارتمق ایچون چیكنمه‌كاری بر نبات، تنبول. [فر. Bétel]

پَتیر { س. [فا. پتكیر دن] قیلدن الك.

پَچَته { س. [یتا.] تمك خاویسی، مقرمه، كوچك پشكیر.

پَچوطه { س. پالامود بالیغنك ایری جنسی.

پَچه { س. قادینلرك سوقاقده یوزه اورتندكاری قفس كبی سیرك اورتی، طوتوق، نقاب، لثام، برقع.

پَچه { س. فا. جمع: پچگان. ۱. یاوری، انسان وحیوان یاوریسی، كوچكی. ۲. چوجق، اوغلان، غلام. || مغ پچه = مجوسی جوجوغی، میخانه‌جی چراغی، دلبر، عمر.

پَختَه { ص. فا. ۱. پیشمش، پیشكین. ۲. مج. تجربه‌لی، كارآز موده. || ناپخته = خام، تجربه‌سز.

پَختی { س. [فا. «پختن» دن] قویو. لاثمش مایع: قان پختیسی. || دكیز، پختیسی = تخم بحری دینلن شفاف بر حیوان بحری.

پختیلاتَمَق { فع. و: پختیلاشدیرمَق { فع. (قان و مایعی) قویولاشدیرمق، پختی حالنه قویمق.

پختیلاشمَق { فط. و: پختیلانمَق { فط. (مایع) قویو. لاثمق، طوكمق. پختی حالنه كلمك: قان پك چابق پختیلانیر.

پختیلانمَه { س. قویولاشمه، طوكمه: (قانك پختیلانمه‌سی).

پَدَاوره { س. ار. [[Επαυρον]] ۱. كره میت آلتنه چاتی اورتیسی پایلان اینجه تخته. ۲. قوطیجیلرك قوللاندقلری اینجه چام تخته‌سی كه قولای بوكیلیر.

پَدَر { س. فا. آتا، بابا، اب، والد: پدر بك، افندی، پاشا (= پدركز): پدر مرحوم؛ پدر بزركوار، پدر عالیقدر. || بیوك پدر = بیوك بابا، جد. || قائن پدر = قاین آتا: زوجیندن بریسنه نسبهٔ دیكریسنك پدری.

پَدَرانه { ص. فا. بابایه یاقیشیر، بابایه لایق و مناسب:

بر طور پدرانه ایله: شفقت پدرانه‌سنی کوستردی. — ح.

بابایه یاقیشیر صورنده. بابا کبی: کندیسنه پدرانه نصیحت ویر.

دی: طابه‌سنه پدرانه معامله ایدیور.

پَدَرلِك { س. آتالق، بابالق. ابوت: اوآدم بکا پدر. لك ایتمشدر.

پَدرود { س. فا. وداعلاشمه: پدرود ایتمك = وداعلاشمق. ز.

پَذیر { ص. فا. «پذیرفتن» فعلندن صفت. اولوب صتر. تشکیلنه کیرر. ۱. قبول ایدن، آلان. بولان: ختام‌پذیر = ختام قبول ایدن. ختام بولان. ۲. قبول ایده‌بیلیر. مستعد: اصلاح‌پذیر = اصلاحی ممکن: تربیه‌پذیر = تربیه‌یه مستعد. قابل تربیه.

پَذیرا { ص. فا. قبول ایدن. قابل: پذیرای ختام اولمق = ختام بولمق.

پَر { مه. اوچمق یاخود سرعتله اوچمغه یاراین بر آلت. ۲. دونمکی ویا یاتمغی تصویر و تقلید ایده‌رك اکثریا مکرر قوللانیلیر: پر پر اوچق: پر پر یاتمق: پر پر ایدوب اوچه‌مازلر.

پَر { س. فا. قناد، جناح. اکثریا مرادفی اولان «بال» ایله برلکده قوللانیلیر: پروبالی دوکلش پرقوش. = ص. فا. اوچان، اوچیجی، طایر: شب پر = گیجه اوچان. ز.

پُر { ص. فا. طولی. مملو. ز. — مرکب صفتلر یعنی وصف ترکیبلر تشکیل ایدوب طولیلق وکثرت بیان ایدر: پرخون = قان ایله طولی: پرغضب = غضبی زیاده: پرعناد = عنادی چوق.

پراتیقه { س. سفائنه قراناتنه‌دن ویریلن تذکره‌که کیتدیکی یره اونی ابراز ایتدیکجه یولجی و حوله چیقاروب آله‌ماز.

پراچوت { س. ایتا. ا. ۱. دیشکل اوستنده اولیان آصمه آرابه. ۲. کمی اکریسی دینان برنوع سفینه.

پرازوانه { س. تاجر ویچاق و سائرمك قبضه ایچنه کیرن قسمی.

پراصه { س. ار. ا معروف میوه. کراث. کندنه. || پیان پراصه‌سی = پانوق اوتی دخی دینلن بر جنس نبات. || بر پراصه‌سی = حشیشة الکلب دینان برجنس نبات.

پراکنده { ص. مجموع و منتظم اولمیان وبریرده بر. لغیان. طاغنیق. طارمه طاغین. متفرق، پریشان.

پرامه { باپرده‌مه. س. ار. ا بکی کورکلی یعنی برچفته‌لی آغر قایق.

پَران { ص. فا. اوچیجی. طایر.

پرانقه { س. ایتا. ا. ۱. وقتیله زندانده مجرمك آیاغنه اورپلان کوتوك تومروق. ۲. مجرملرك آیاغنه اورپلان زنجیرلی حلقه: پرانقه‌یه اورمق. ۳. پرانقه‌یه اورلمق جزاسی، کورك جزاسی: پرانقه‌یه محکوم.

پرانقه‌بَند { ص. فا. پرانقه‌یه او. رلمش، پرانقه‌لی.

پرانقه‌لی { ص. پرانقه‌یه اورلمش، آیاغنده پرانقه اولان.

پرپی { س. پیلان صوقه‌سنه علاج ظن اولنان برجنس معدن کوموری، پیلان طاشی. قورت بوغان و امثالنه‌ده دیرلر.

پرپیلت { ص. اسکی پوسکی، قو. رادە. = س. آنقره‌نك یاغی شایاغی.

پرت { س. پره‌لمه. || پرت مرت = پره‌لمش.

پرتاب { س. فا. و:

پرتاو { س. فا. ۱. آتله، صیچرامه. ۲. آتلمق ایچون آلنان خیز وبرقاج آدیم کریدن قو. شه‌رق ایدیان قصد: پرتاو آلمق.

پرتمك { فا. پره‌مك، کمیکه طو. قمقسزین اتی اینجیتمك، بورقمق.

پرتمَك { فط. پره‌لمك، بورقمق.

پرتو { س. فا. ضیا، نور، شعاع، پارلاقلق.

پرتوافشان { ص. فا. [پرتو = ضیا. افشاندن = ساچمق] او: ضیا ونور نشر ایدن، ضیادار، منیر.

پرتواندار { ص. فا. [پرتو = ضیا. انداختن = آتمق] ضیا

پرتوسوز { س. فا. [پرتو = ضیا. سوختن = یاقمق. — تر. زبانزدی: پرتاوسز] کونشه طوتلدقده شعاعلری برنقطه‌یه جمع ایتمکله آلتنه کلن شیئی یاقان جام که اشیایی نظرده بیوتمکله کوچك یازیلره ومطبوع خریطه وکتابلره باقمغه یارار. [فر. Lampe]

پرتی { س. اسکی اشیا، ملبوسات ویتاق و سائر مالزمه اسکیسی: پرتی‌یی قالدیرمق =

اشیایی طوپلایوب طاشیمق، کوچ ایتمك، قاچمق. || پری پرتی [وغا: پلی پرتی] = اسکی پوسکی اشیا. || خرتی پرتی = ایشه یارار. ماز اسکی پوسکی شیئلر.

پرتیق { ص. اسکی ویرتیق، فرسو. ده. پارچه پارچه: پرتیق پرتیق.

پرچَم { س. ۱. وقتیله باشلرینی براقدقلری صاچ. ۲. حیوانات اکسه‌لری صیرتنده بیتوب او. زانان و قالین قیللردن عبارت اولان صاچلری، یله: آت، آرسلان پرچمی. || جوان پرچم = قندیل چیچکی انواعندن برچیچك. حشیشة الرئه. || دکیز پرچمی = تك قبوقلی برنوع دکیز بوجکی.

پرچین { س. ۱. چیوینك اوبر طرفنه چیقان اوجنك یاصیلاندیرلمسیله ویا ویدیلی چیوینك آرقه‌سنه صمون کچیر. لمکه صاغلاملاشدیرلمسی: پرچین ایتمك. ۲. مج. علی الاطلاق تحکیم وتقویه، صاغلاملاشدیرمه. || سر چین پرچین = محکم صورة محلانمش ویا باغلانمش.

پرچینلَمك { فت. ۱. (چیوی‌یی) اوجنی کوت ایدوب یاصیلاندیرمقله صاغلاملاشدیرمق، تقویه وتحکیم ایتمك.

پرچینلی { ص. پرچین اولمش، صاغلام. = س. آت نعلنك قولاقلی اکسری.

پرخاش { س. فا. جنك، غاوغا، نزاع، جدال.

پَرخاشجو { ص. فا. غاوغا آرایان، نزاعجی.

پَرداخ { س. [فا. «پرداخت»دن غل.] ۱. جلا. پار. لاقلق، پارلامه: پرداخ ایتمك = پارلاتمق، جلا ویرمك. ۲. تراشدن صکره اوسترمه‌نك آشا. غیدن یوقاریه سورلمسیله قیلدرك اك قیصه دیللرینك دخی آلتمسی. || پرداخ ویرمك = ۱. جلا ویرمك، پارلاتمق. ۲. مج. تکدیر وتعزیر ایتمك، پایلامق.

پَرداخته { ص. ف. ۱. تنظیم وترتیب اولنمش، دوزلدلمش. ۲. مجلا، پارلاق، پرداخلی. ز.

پَرداخچی { س. تخته ومعدن شیئلره جلا ویرن ایشجی.

پَرداخسز { ص. [صحیحی: پرداختسز] جلاسز. جلا اولمامش. پارلادلمامش.

پَرداخلامَق { فت. جلا ویرمك، پرداخ ایتمك، پارلاتمق.

پَرداخلی { ص. پارلاق، جلالی، مجلا، پرداخ اولمش.

پَرداز { ص. فا. [«پرداختن» فعلندن صفت.] دوزلدیجی، ترتیب وتنظیم ایدن، مصلحت پرداز = اصطلاح پارالایان. || اصطلاح پرداز = اصطلاح پارالایان. || کار پرداز = ایران دولتی طرفندن منصوب شهبندر.

پَرده { س. فا. ۱. قپو وپنجره‌یه آصیلان اورتی. ۲. بریری آیرمق وکورینمسنه مانع اولق ایچون آصیلان چارشاف واحرام وسائره: پرده چکمك. ۳. یوزه آصیلان اورتی. نقاب. پچه: یوزندن پرده‌نی قالدیردی. ٤. ایکی یری بربرندن آیران شی. بوله، حائل، حاجز، آرا زاری: بورن پرده‌سی. ٥. موسیقی آلتلرینك قولندەکی حلقه‌لرکه هر برینه پارمق طو. قونجه باشقه برسس چیقار: ساز پرده‌سی؛ اوست پرده = اك یوکسك سس چیقارانی. ٦. مقام، آهنك، موسیقی سسنك حال طبیعیسی: چیقار نغمهم سمایه پرده‌پرده. ۷. مج. عرض. ناموس، عفت: اهل پرده = ناموسلی، اهل عرض. || تخته پرده = تخته. دن اکرتی بوله. || کوزپرده‌سی = غفلت. || پرده یرتلمق = عرض وناموس لکه‌دار اولمق، ناموسسزلق میدانه چیقمق. || اوست پرده‌دن باشلامق: آغز بوزمق.

پَرده‌جی { س. و:

پَرده‌دار { س. فا. [پرده = م. داشتن = طوتمق] پرپیوك ذاتك قپوسنده بکلین وکیرمکه مأذون اولانلره پرده‌یی قالدیران قپوجی، حاجب، پرده‌جی.

پَرده‌دارلق { س. پرده‌جی وقپوجی صفت وخدمتی.

پَرده سِز { ص. ۱. پرده‌سی واورتی اولمیان: پرده‌سز قپو، پنجره. ۲. مج. نامو. سسز، عرضسز، عفتسز، حیاسز.

پَرده سِزلِك { س. ناموسسزلق، حیاسزلق، عدم عفت.

پَرده‌لَمك { فط. اوستنه پرده چکمك. پرده‌لی اولمق.

پَرده‌لی { ص. ۱. پرده‌سی اولان: پرده‌لی پنجره. ۲. زار

آیله احاطه اولنمش. ۳. عرضلی، ناموسلی عفیف، پرده‌لی قادین.

پَرس | مه. تأکید ایچون ترس لغتنه اتباعاً قولانیلیر: ترس پرس.

پَرَست | ص. فا. | «پرستیدن» فعلندن سمعی. اولوب صیغه. تشکیلنه کیرر | طاپان، طاپینان، عبادت ایدن: خدا پرست = للهه طاپان: آتش‌پرست = آتشه طاپان؛ بت پرست = صنمه طاپان. || مج. چوق سون، مفتون و مبتلا سی اولان: می پرست = شرابه وعشرته دوشکون؛ اقبال پرست = نائل جاه اولمق اتهماکی.

پَرَستار | س. ۱. خدمتجی، قول، بنده. ۲. اسلمه، خلایق.

پَرَستش | س. ۱. طاپینمه، طاعه، عبادت: آنچق جنابِ خلاقه پرستش اولنور: کندیسی پرستش درجه‌سنده سویور. ۲. فوق الحد محبت، دوشکونلك، مفتونیت: اوآدم کتابلره پرستش ایدیور.

پَرَستِشکار | ص. فا. ۱. طاپان، طاپینار، عبادت ایدن. ۲. پرستش درجه‌سنده سون، دوشکون، مفتون.

پَرَستِشکارانه | ص. فا. عبادت ایدنه ویا پرستش درجه‌سنده سونه لایق و شایسته: براطاعت پرستشکارانه ایله. = ح. عبادتله ویا عبادت درجه‌سنده محبتله: کتابلرینه پرستشکارانه باقیور.

پَرَستِشکارلِق | س. و:

پَرَستِشکاری | ایتمه ویا پرستش درجه‌سنده محبت، مفتونیت، دوشکونلك.

پُرسِش | س. فا. | «پرسیدن» فعلندن اصورش، صور. مه. سؤال: پرسش خاطر ایتمك = خاطر صورمق.

پَرسَنك | س. | فا. «پارسنك». دن که تراز ینك اکیکنی اکمال ایچون برکوزینه قونیلان طشدر. | مدار کلام اولمق اوزره سوز آره‌سنده مناسبتلی مناسبتسز ایرادو تکرار اولنان «افندم، افندمه سویلیه‌یم، اوزاتمیه‌لم» کبی تعبیر: لافردینك پرسنکی. || دیلك پرسنکی = ورد زبان.

پَرکار | س. فا. | ترـ. زبازدی: پرگل | اولچمکه وداثره چیزمکه مخصوص آچیلیر قپانیر ایکی باجاقدن عبارت مهندس آلتی: پرکار اورمق: پرکاره اولچمك، چیزمك. || مج. باجاق: پرکاری آچیق = باجاقلری اوزون و آدیملری بیوك: پرکاری آچق = باجاقلرینی آچوب بیوك آدیملر آتەرق چابق یورتمك.

پَرکارلامَق | فة. پرکاره اولچمك ویا چیزمك. || مج. ناصارلامق، ترتیب و تخمین ایتمك.

پَرگال | یاخود پرگل. بلـ: پرکار.

پَرگاله | س. فا. پارچه، پاره: پرگاله پرگاله = پارچه پارچه. ||

پَرکاله‌باش | س. یورارلاق تخته کیتمکه مخصوص دسته.

پَرکَل | وپرکلمك. بـا: پرکار، پرـ. کارلامق.

پَرکَنده | س. کوچك بریق نوعی (کمی).

پَرکی | س. (یتـا.) پیرتیجی بر جنس کول بالیغی. || دکیز پرکیسی = یونك دکیزده یاشار بیوك جنسی.

پَرلاق | س. طوغان وسائر پیر. تیجی قوشلری جلب ایدوب طوتمق ایچون قفسله طیشاری براقدقلری قوش، موصطره. کوچوکنه چیغرتمغان ودکنکه باغلیسنه پتالیه دیرلر.

پَرلامَق | فل. (کوچك قوش) اورکوب اوچمق.

پَرلانتَه | س. یاخود:

پَرلانتی | س. [یتا. Brillante] چوق صفحه‌لی وپك پارلاق اعلا الماس، کوهر درخشان. = ص. پرلانتی طاشندن معمول یعنی پرلانتی طاشیله مزین: پرلانتی یوزوك، کوپه.

پَرلانغیچ | س. قامچیلاندقده اوته رك دونر فیر لداق، دلیکلی طوپاچ.

پَرلامَق | فل. (قوش یاوریسی) اوچمنه چبالامق، امکه‌مك.

پَرماق | پرماقلق وسائره. بـا: پارمق وسائره.

پَرمَچه | س. (یتـا.) مج. اینجه رك خلاط، یدك خلایلی.

پَرنار | س. (ر. Πρινάρι, Πρ- νος — زبازدی: پرنال.)

میشه آغاجی انوا عندن چالی؛ پرنار کومووری = یو چالیدن پایپلان کومور که الك مقبولیدر. پرنارلق | مستور پر، پرنار چالیلریله لیفی که الك مقبول کچی مرغلریدر. پرنال | و پرناللق. بـا: پرنار و پرنارلق.

پرنج | س. | فارسی ایله املاسی (پ) و (ر) مفتوح اوقور. نور. | جیوبالدن معروف بیاض جه که صولاق پرلرده حاصل اولوب الك زیاده انسانك بسلامسنه مدار اولان ذخائردندر. عر. ارز، اصل ترکجه‌سی: دوگو و قبوقلیسی چلتیك‌در: پرنج دانه. سی، پرنج جوربه‌سی. پرنج اونی.

پرنج | س. باقیر و قالایدن مرکب صاری معدن که اوانی و ادوات اعمالنده چوق قوللا. نیلیر، تونج. ـ ص. بو معدندن معمول: پرنج منقال.

پرنججی | س. ۱. پرنج صاتان تاجر. ۲. باقیرله قالا. یدن مرکب مخلوط معدنی ایشلیوب بوندن اوانیء مختلفه پاپان ودوکن صنعتکر.

پرَنده | ص. فا. اوچیجی. اوچان، طائر، طیار. ز.

پَرَنده | ص. چرخ کبی دونه‌رك قیلیانی طاقله: پرنده آتمق = بو صورتله طاقله قیلمق. || اوتمك یاننده پرنده آتەماز = اوکا قارشی برشیء یاپەماز.

پَرَنده باز | س. فا. چرخ کبی دو. نه‌رك طاقله قیلان اویونجی.

پرنیان | س. فا. پرنوع قیمتلی ایپك قماش.

پرو | س. | یتا. | یکپاره آرمودی الماسه اطلاق اولنور: برو کوپه.

پَروا | س. فا. ۱. قورقو، خوف: کیمسه‌دن پروامی یوقدر. ۲. چکمه، اجتناب، احتراز: پرواسز سویلرم. ۳. قید، تکلف، تقید، غائله: هیچ پروامی یوقدر. | بی‌پروا = پرواسز. قید. سز، لابالی.

پَرواز | س. فا. اوچمه. طیران، اوچش: هوالرده پرواز ایتمك. || بلند پرواز، بالا پرواز = یوکسکارده اوچان. ومج. آتوب طوتان. پك یوکسکدن دم اوران.

پرواز | س. ۱. پرشیئك اطرافنه میخلانان تخته‌که اکثریا یوللی واویمه‌لی اولور. ۲. آینه ولوحه کبی شیئلرك کنارى، چرچیوه‌ی تشکیل ایدن قورنیش. ۳. انواب وسجاده و سائره کنارلرینه دیکر رنکده ویا دیکر قماشدن اوله‌رق چکیلن یول.

پَروانِس | ص. ۱. کیمسه‌دن قورقمیان واحتراز واجتناب ایتمین. جری. جسور. ۲. قیدسز. لابالی. بی‌پروا. ـ ح. قورقمزلن وچکمکسزین، قیدسز و مبالاتسز، لابالیسانه: پروانس کیروب چیقیور.

پروانِسلِق | س. ۱. قورقوسزلق، احترازسزلق. ۲. قیدسزلق. مبالاتسزلق.

پَروانه | س. فا. ۱. کیجه کلیکی که ایشیغك اطرافنه دونمکی سور. کپنك. ۲. چرخ یاپراغی: واپور چرخنك پروانه‌سی قبیلی. ۳. یاپراقلی ویا یلکنلی چرخ: واپور، دکرمن پروانه‌سی.

پروتِستان | س. [فر. Protestant] پاپانك ریاست روحانیه‌سنی و عزیزلری وصغلری و ورهبانیتی طانیماز و بونلره قارشی پروتستو یعنی اقامهٔ حجت ایتمکله ظهور ایتمش برخرستیان مذهبنه تابع آدم: پروتستانلر سائر خرستیانلرك اینانمدقلری شیئلرك چوغنه اینانمازلرلکن اینانمدقلری شیئلرده خیلی متعصبدرلر.

پروتِستانلِق | س. مادهٔ آتیده‌ده تعریف اولنان خرستیان مذهبی که آوروپانك شمال غربی جهتلرنده وآمریقای شمالیده منتشردر.

پروتِستو | س. [یتا. Protesto] ۱. مقـ. برینك منافعی علیهنده ویریلن قراری طانیمدیغنی رسماً بیان ایتمسی، حقوقه بغیر حق مداخله اولندیغنی ویا خلاف مقاوله برحرکت وقوعنی ادعا ایلمسی، اقامهٔ حجت: پروتستو ایتمك. ۲. بویله بر قراره قارشی ویریلن رسمی بیاننامه: پروتستوسنی ویردی. ایواکنجی معنا ایله پروتستونامه دخی دینیر. | || پولیچه‌یی پرو. تستو ایتمك = قبول ایتمیوب رد ایلمك.

پَرور | ص. فا. | «پروردن» فعلندن سمعی. اولوب صیغه. تشکیلنه کیرر | ۱. اصلیجی، یسلین، اعاشه ایدن. نفقه ویرن: فقرا پرور بر آدم. ۲. تربیه ایدن. بیتیشدیرن

پری (ص. پك اسكی، پژمرده و
پژمرده) پرتیق: پری پرتی = اسكی
پوسكی شیئلر.

پریچك (س. ۱. كلید دیلی. ۲.
پری علتی دخی دیشلر
برنوع صرعه.

پریشان (ص. فا. ۱. طاغینق،
طاغلمش، مجموع اولیان.
پراكنده: اوراق پریشان، زلف
پریشان. ۲. منتظم و مرتب
اولیان، قاریشیق، قارمه قاریش:
اوطه‌سی، كتابلری پریشان بر
حالده ایدی. ۳. مكدر، مغموم،
الم زده: پك پریشان.

پریشان حال (ص. فا. حالی غیر
منتظم و انماك،
آجینه‌جق حالده اولان.

پریشانلق (س. و:

پریشانی (س. فا. ۱. طاغینقلق،
طاغینه. ۲. عدم انتظام،
ترتیبسزلك، قاریشیقلق. ۳. مغمو-
میت، محزونیت، الم واضطراب.

پریمادونا (س. ایتا. اوپرا ده
برنجی آقتریس.

پژمرده (ص. فا. ۱. بوروشمش،
بوروشوق: پژمرده
كاغد. ۲. صولمش، آب وتاب
ورونقی كیتمش: پژمرده چیچك.
۳. اسكی پوسكی، پاس ویپرتیق:
قیافتی پك پژمرده.

پس (حرف. ایمدی، بو حالده،
بناء علیه. ا ترككان شروع
سنده چوق مستعمل اولوب،
الیوم لسان ادبیده محجوردر.

پس (ص. فا. «پست» دن غل.
۱. آچق، آشاغی. ۲. یاواش،
یاواش سسله سویلنیان.

پس (س. فا. كری، آرقه، ماوراء:
پس پرده دن = پرده آرقه-
سندن: پیش و پسی صایمق =
اوكنی آرقه‌سنی دوشونمك.

پست (ص. فا. ۱. آچق، دون،
آشاغی. ۲. یاواش،
یاواش سسله سویلنیان.

پستان (س. فا. مه. ثدی.

پستر (س. فا. دوشك، یاتاق.

پستنگرانی (مه. صاچمه، صاچه
صاپان: پستنكرانی
بر طاقم سوزلر.

پستیل (س. یاخود:

پسدیل (س. یمش ازمه‌سنك
یوفقه حالنده قورو-
دلمشی: قایسی، اریك پسدیلی.
مج. پسدیلی چیقارمق = چوق
دوگمك، شدیداً ضرب ایتمك.

پسر (س. فا. ۱. اوغل، اركك
اولاد. ۲. اوغلان، غلام،
اركك چوجق. ز. و لس.

پسقو پوس (یاخود پسقوپوس. س.
ار. πισκοπος. ا
بر ایالت اهالی‌نك عیسویه سنك
امور مذهبیه‌سنه ریاست ایدن
باش پاپاس، مقره پولیسد: باش
پسقوپوس = پسقوپوسك بیوكی.

پسقوپوسخانه (س. پسقوپوس دار-
لره‌سی قوناغی.

پسقوپوسلق (س. ۱. پسقو-
پوس پایه‌سی و
صفت ومأموریت روحانیه‌سی.
۲. بر پسقوپوسك ادارهٔ رو-
حانیه‌سی آلتنده بولنان مملكت.

پسك (س. دیش كیری، دیش
پاسی.

پسماند (ص. فا. ۱. كری قالمش،
كریده بولنان. ۲.
آرتمش، آرتق، بقیه.

پسند (س. فا. بكنمه، تقدیر،
تحسین: بو ایشكزی هر
كس پسند ایتدی. = ص. فا.
[صتر. تشكیلنه كیرر] ۱. بكنن،
تقدیر وتحسین ایدن: خودپسند =
كندینی بكنمش؛ مشكل پسند =
زور بكنن، بر شی بكنمین. ۲.
بكنیلن، بكندیك: عوام پسند =
عوام طرفندن بكنیلن، عوامك
بكندیكی.

پسندانه (ص. ح. فا. [صتر. لرده
بولنور] عوام پسندا-
نه = عوامك بكندیكی یولده
اولان: خود پسندانه = كندینی
بكمش كبی.

پسنده (ص. فا. و:

پسندیده (ص. فا. بكنلمش،
مقبول.

پسوس (س. طوپراق قندیل كه
ایچنده طوك یاغیله
یاندن فتیل یاقیلیر. ا طوب
پسوسی = كله قیزدیردقلری كفچه.

پسی (س. ا اصلی: پسیك اكدی،
هره، كربه. ا پسی پسی =
ا چوچق لسانیله اكدی ویا
كدی یاوریسی. ا پسی اوتی،
ایه پسیكی = كدی اوتی. چاتیق
اوتی، ناردین بری. ا پسی بابا.
یعنی = دیل بالیغنه وقالمان یاو-
ریسنه بكزر یاصی واتی لذیذ
بر جنس بالیق.

پسین (ص. فا. صكردكی، كریده.

پش (س. ا. فا. «پیش» دن غل.
بعض البسه‌نك یانلرینه
صكره. ۲. ملاحظه، تخمین:
پره‌سه‌یه آلمق = تخمین وملاحظه
ایتمك.

پرِنس (یاخود پرنس. س. [فر.
Prince] خاندان حكمدا-
ری اعضاسندن اولانلره اوروپاده
ویریلن عنواندر. نسواندن اولور
ایسه (پرنسس) دنیلیر.

پرهیز (س. فا. ۱. خسته‌لقده
طبیبك تعیین ایتدیكی یمكلره
قناعت ایتمه: پرهیز ایتمك؛ پرهیزی
بوزمق. ۲. خرستیانلرك ایام
مخصوصه‌ده ات ویاغ كبی شیئلر
یمكدن اجتنابلری: پرهیز كیرمك؛
پیوك پرهیز = پاسقالیه‌دن اولكی
قرق كونلك پرهیز. ۳. مج.
محرماتدن اجتناب، تقوی: او
آدمك پرهیزی یوقدر؛ دیلده
پرهیز = راست كلنی سویلیش،
هرشیئی سویلكدن توقی: پرهیزی
بوزمق = آغزینه كلنی سویلمك.

پرهیزجی (ص. چوق پرهیز ایدن
یاخود دائما پرهیزی
توصیه ایدن آدم.

پرهیزكار (ص. فا. محرماتدن
اتقا واجتناب ایدن،
متقی، اهل تقوی.

پرهیزكارلق (س. محرماتدن
توقی واجتناب،
تقوی.

پری (س. فا. جنك پك كوزل
فرض اولنان بر طائفه‌سی
وعلی الخصوص اناثی؛ پری كبی =
پك كوزل؛ پری پیكر = پری
صورتلی: پری رخسار، پری
رو = بناغی، یوزی كوزل: پری
زاد = پری زاده، كوچك پری،
كوزل طفل. ا پری علتی = پریچك
دخی دینلن بر اعصاب علتی، بر
نوع صرعه.

تفیض وترقی ایتدیرن: بنده‌پرور:
معارف‌پرور. ۳. حائز، متصف:
مراحم‌پرور = مرحمتی حائز، مر-
حمته متصف.

پروردگار (س. كافهٔ مخلوقاتی
بسلین ویتیشدیرن
جناب حق حضرتلری.

پروَرده (ص. «پروردن» فعلندن
اسمه. ا ۱. بسلمش،
اعاشه وتغذیه اولنمش: نان و
نعمتیله پرورده اولمش. ۲. تربیه
اولمش، یتیشدیرلمش: او فلانك
پرورده‌سیدر.

پرَورش (س. فا. ۱. بسلیش،
بسلمه، تغذیه، بسلنمه،
غذا: آرسلان آولادینی
حیوانلرك اتیله پرورش بولور.
۲. تربیه، یتیشدیرمه، ترقی و
تفیض: والده سنك آغوش
شفقتنده پرورش بولمشدر.

پرَورشیاب (ص. فا. [پرورش
بولمق] = تربیه. یافتن =
تربیه كورمك، تربیه او-
لنان: پدرینك مكتب عرفانده
پرورشیاب اولمشدر.

پرُوز (س. با: پوروز.

پروسیه (سخ. ص. آلمانیه ممالكنك
الك شمال شرقی قسمی كه
الیوم برقرالتق تشكیل ایتدیكی
حالده، آلمانیه ایمپراطورلغنك ده
مركزی اولوب، قرالی آلمانیا
ایمپراطوری عنوانی دخی حائزدر.

پروسیه‌لی (س. ص. پروسیه
اهالیسندن اولان،
پروسیان.

پروقه (س. ا فر. Perruque]
اكرتی صاچ كه آوروپاده
الیوم طاس قفا اولانلر ووقتیله
هركس قورایدی: پروقه قوللانمق.

پروقه‌لی (ص. ۱. باشنده اكرتی
صاچ بولنان. اكرتی
صاچ قوللانان. ۲. تپه‌لی (قوش).

پرِوكار (س. [فر. Perruquier]
اصل معنایی پروقه
یعنی اكرتی صاچ یاپان وصاتان
اولوب، هرایكی صنعتك برآدم
طرفندن اجرایی مناسبتیله الیوم
آلافرانقه بربره اطلاق اولنور،
كه ایشی تراش ایتمك وصاچ
كسمكدن یعنی عادتا بربرلكدن
عبارتدر. بناء علیه بربر دیمك
دها فصیحدر. ا پروكار دكانی =
آلافرانقه بربرخانه، بربردكانی.

پروكارلق (س. آلافرانقه بربرلك.

پروَوه (س. ایتا. Prova] دنه‌مه،
تجربه: اثوابی پرووه
ایتمك = اكرتی دیكمش اثوابی
كیپوب نصل كله‌جكنی دنه‌مك:
تفنكی پرووه ایتمك = دنه‌مك
ایچون بوشاتمق.

پرُوه (س. ایتا. Prua] مج.
كمینك باش طرفی: پرووه
دیركی، یلكنی.

پروین (س. فا. اولكردینلن یدی
نجمك هیئت مجموعه‌سی، ثریا.

پرهبولی (س. ۱. بالدن چیقاریلان
كوزل قوقولی سیاه
برماده، بال مومی یاغی. ۲.
آریلرك قوغانی صیواد قلری ماده،
دوال.

پرَه‌سه (یاخود پرسه. س. حذا
ایچی، افقی اوچی وتسویه
آلتی: پره‌سه‌یه آلمق = حذاسنی
تعیین ایتمك، افقی تسویه ایتمك.
ا مج. ۱. حال، درجه. صره،
كرته: ایش بو پره‌سه‌یه كلدكدن

علاوه اولنان مثلث الشكل پار-
چه‌لره ديرلر: انتارى پشى.

پَش { س. [فا. «پس» دن غا.] آرقه، آرت، عقب: پشنه دوشمك؛ پشنده طولاشمق، كزمك = آرقه‌سنده طولاشمق، تعقيب ايتمك.

پُشت { س. فا. آرقه، ظهر؛ پشت بر ديوار حيرت = حيرتله آرقه‌سنى ديواره طيامش، متحير.

پَشتَخته { س. [فا. «پشتخته» دن غا. كه اوك تخته‌سى ديمكدر.] ايش يرنده اوكه قو-نيلوب أوستى ماصه كبى قوللا-نيلان چكمجه: صرافلرك اوكلرينه آلوب پاره صايدقلرى آچه تخته‌سى.

پَشتمال { س. [فا. «پشتمال» دن غا. كه آرقه سيله‌جك ديمكدر.] ۱. بيوك خاولى، حمام خاوليسى، بيوك سيله‌جك. ۲. حامده ويا ايش ايشلركن بله باغلانان فوطه. || پشتمال قو-شانمق = اوسته چيقمق. || پشتمالق = اعتبارلى بر دكانك مشتريسنه مقابل بر مستأجرك ديكرندن آلديغى اكراميه.

پَشتمالجى { س. بيوك خاولى ويا فوطه پايان و يا صاله تان آدم.

پَشرو { س. [اصلى: فا. پشرو = اوكدن كدن] ۱. مو-بسته لردن اول وتقسيمدن صكره چالينان نغمه: پشرو چالمق: سورناده پشرو اولماز = ناقص آلتله اثر تكمل كوستريله‌مز. ۲. پهلوانلرك طوتشمدن اول كسو-تلرينه اوره‌رق ياپدقلرى نمايش. || ع. بر قوغان ايچنده آتيلان متعدد مرمى، شرينل نوعى.

پشطو { ياخود پشطوو. س. [ايتا. pistola] طپانچه. || مج. پشطوى طقوز پاتلار = پك جديدالمزاجدر.

پَشكَش { س. [اصلى: فا. پيش كش = اوكه چكيلن] هديه. تحفه. آرمغان. || پشكش چكمك = اوليه‌جق بر شيئى تكليف ايتمك: كويا مكافات ويرمك.

پَشكير { س. [اصلى: فا. پيش كير = اوكه طوتيلان] ۱. اصل ايمك يركن وقتيله پچته يرينه ديزلرك اوزرينه آلنان مشترك اوزون بز. ۲. خاولى. پچته، مقرمه.

پَشم { س. فا. يوك، بياغى. ز.

پِشمان { پشمانلق. با: پشمان وسائره.

پِشمَك { پشكين وسائره. با: پشمك وسائره.

پِشمه { س. چيقريقچى دستكاهنك اوكنده اولان دميرلى تريز.

پَشمينه { ص. فا. يوكدن معمول، يوك. — س. يوكدن خرقه، صوف. صوفيلره مخصوص قبا وسوسمز اثواب: پشمينه پوش = بويله اثواب كيين.

پَشَنك { س. [فا. «پشاونك» دن غا.] ۱. قافله وكاروانك اوكنه‌دوشن، اوكدن كيدن آدم. ۲. كاروانك باشنه دوشوب يول آچمغه آليشيق حيوان.

پَشّه { س. فا. سيورى سيكلك. ز.

پَشه‌كار { س. [اصلى: فا. پيشه-كار] اورته اويونلرنده قاوقلى ايله محاوره‌ايده‌رك اويونى آچان اويونجى؛ حقه‌بازپشه‌كارى = حقه‌بازله محاوره‌ايدن اويونجى.

پَشيز { س. فا. آچه، پول. ز.

پَشيمان { ص. فا. ندامت كتيرن. مش، نادم، تر. ايلدم: پشيمان اولمق = ندامت كتيرمك.

پَشيمانلق { س. ندامت. ايلدملك: پشيمانلق فائده ايتمز: صوك پشيمانلق = تعميرى ناقابل برايش ايچون چكيلن فائده‌سز ندامت.

پَشين { ص. [اصلى: فا. پيشين] ۱. ويره‌سيه ومؤجل اولمان. مجعل: پشين پاره ايله صاتمق. ۲. اوكدن واقع اولان: پشين جواب. ۳. ايشلدكجه ويريلن (اجرت وسائره): اجرتى پشيندر. ٤. ايشلمزدن وحق اولمازدن اول تأديه اولنان: اوكراسنك اوج آيلغى پشين ويرمله جكدر. = ظز. ح. ۱. اوكدن، اولدن، ايش اولمازدن اول: بن سزه پشين سويلدم. ۲. ايشلدكجه: او اجرتى پشين آليور. ۳. ايشلز-دن، اوكدن: اوك اوج آيلق كراسنى پشين ايستيور. — [«پ» نك اوج نقطه‌سى ميدا-نده طورورركن، بو لغتى عربى ظنيله «پشيناً» وجمعنده «پشينات» ديمك خطاى فاحشدر.]

پَشينجى { ص. پشين پاره ايله ايدن، ويره‌سيه آليش ويريش ايتمين.

پِصريق { ص. طوتوق. مسكين، بجريكسز.

پِطاقه { س. [عز. بطاقه‌دن غا.] قيمت وفياتى مبين اوله‌رق اشيا واقمشه‌يه ربط ايديلن پوصله،

يافته. [فر. Étiquette]

پطريق { س. [يو. Πατρίκιος] روم وارمنى كليسالرينك بيوك رئيس روحا-نيسى، كه رومملرك: استانبولده، قدسده، اسكندريه وآنطاكيه‌ده اوله‌رق درت اولوب، اك بيوكلرى استانبول پطريقيدر: ارمنيلرك‌ده: استانبولده، اجمازينده وسيسده اوله‌رق اوچ اولوب اك بيوكلرى (قتوكيقوس) دينلن اچمازينك كيدر. ارمنى قتوليكلرينك باش پسقبوسلرينه وبروتستانلرينك رئيسنه‌ده پطريق نامى ويريلير. — تواريخ عربيه‌ده بوعنوان روم رؤساى عسكريه‌سنه ويريلير، كه لا. Patricius دن مأخوذدر.

پَطريقخانه { س. پطريقك اداره خانه‌سى ومقرى: روم، ارمنى، ارمنى قتوليك پطريقخانه‌سى.

پَطريقلك { س. پطريق صفت ومسندى. با: پطريق.

پَك { ص. ۱. سرت، قاتى، صاب. درشت: پر پك ايدى. ۲. قوى، محكم، متين، صاغلام: قارنى طوق صرتى پك = اينى كيبنش. ۳. مرحمتسز، آجيماز: پك يوركلى = سختدل، سنكدل. ٤. طيانيز، جفاكش: پك جانلى. ٥. دوتمز، معسند، عنود: پك باشلى. = ح. ۱. چوق، زياده، غايت، صفتلرك باشنه كيروب مبالغه بيان ايدر: پك اينى، پك كوزل، پك يورلدم. ۲. سر-عتله، خيزله، خيزلى اوله‌رق: پك يوريمك، پك قوشمق. ۳. يوكسك سسله، بلند آوازله، باغره‌رق: پك سويلمك. ٤. شدت وقوتله: پك اورمق. ٥. صاغلام صيق، متانتله: پك ديكمك. || الى پك = خسيس. || پك پك = چوق چوق، نهاية النهايه: پك پك اولسه بش اون غروش ويره بيلير.

پَكتيمك { فت. ۱. سرتلشديرمك. ۲. صيقيلامق، پرچين ايتمك. تحكيم وترصين ايتمك.

پَكجه { ص. ح. ۱. زياده‌جه. چوقجه. ۲. خيزليجه، يوكسكجه سسله: پكجه سويلمك.

پَكسِماد { س. قاتى اكمك، سفرده طيانمق وخفيف اولمق ايچون مخصوصاً چوق پشيريلن اكمك، غالته.

پَكشديرمَك { فت. ۱. سرتلشد-ديرمق. ۲. صاغلاملاشمق، تحكيم وتقويه ايتمك.

پَكشمَك { فل. ۱. سرتلشمك. قاتيلاشمق. ۲. صيقشمق، طيقانمق.

پَكلك { س. ۱. سرتلك. قاتيلق. صلابت. ۲. شدت، قوت. ۳. صاغلاملق، متانت. ٤. قبض [غا. قبضلق]. انقباض. ٥. خسيسلك، خست.

پَكمَز { س. قايادبلوب قويولاشمش ويا زياده طات بيدا ايتمش شيره. كه طشره‌لرده شكر وبال يرينه طاتلى يمكار اعمالنده قوللانيلير.

پلاتِنه { س. [اسپانيولجه‌دن] آق آلتين. كه يكى كشف اولنمش قيمتلى برمعدندر.

پلاچقه { س. [آرناؤدجه‌دن، اشيا ديمكدر.] چاپول، غنيمت، يغما.

پلاچقه‌جى { س. چاپولجى، يغما-كر.

پلاس { ياخود پالاس. مه. پلاس پاندراس = پالديركولديرير.

پَلاس { س. فا. عبا وچول كبى قبا واسكى اشيا.

پَلاسپاره { س. فا. عبا وچول كبى اسكى وقبا شيء پارچه‌سى: بودنياده بر پلاسپاره ايله قناعت ايتمشيدى.

پلاقه { س. [ايتا.] دكيز اورته‌سنده ياصى بيوك قيا. || پلاقه عيار = عيار نخته‌سى، دميرجيلرك ساج ياپراقلرينى دوزلتمك ايچون قوللاندقلرى مسطح چليك.

پلاكى { س. [ر.] زيتين ياغيله و صوغانله پيشمش ياليق، كه صوئوغى يعنى طوكمش صالچه. ليسى‌ده اولور: كفال پلاكيسى.

پلامار { وپلاموت. پلامود. با: پالامار وسائره.

پلان { س. [فر. Plan] ۱. پايه. جن برينا وسائره‌نك شكلى، رسمى. ۲. ترتيب، قورندى: محاربه پلانى. || مج. تدبير.

پلانچته { س. [فر. Planchette] مساحه نخته‌سى.

پلانغه { س. با: پالانغه.

پلانقه { س. [ايتا.] مج. بيوك مقره.

پلانكته { س. [ايتا.] زنجيرله ياغلانمش چفته كله.

پلانيه { س. ياصى و اوزون ما-رانغوز رنده‌سى، دمير رنده.

پِلاو { س. فا. [هندجه‌دن] پرنج وياغله پشن معروف يمك. پرنج يرينه بورغول وقسقس

کبی شیلرك پشمشنه واتلیسنه‌ده اطلاق اولنور: بورغول پلاوی، اتلی پلاو: عجم پلاوی = اتله پیشیریلن.

پلاوره { س. [یتا.] با: پالاورا.

پلاپر { س. کوللرده بالیق یاتمق ایچون آتیلان آغاج دالاری.

پلتك { ص. دیلی ایصیره‌رق سویلر کبی و «ر»یی «ل» و «س»ی «ث» کبی تلفظ ایده‌رك سویلین، بوصورتله لکنت لسانی اولان: اوآدم پلتکدر: دیلی پلتکدر. = ح. بودرلو تلفظ ولکنته: پلتك سویلیور.

پلتکلك { س. دیلی ایصیره‌رق سویلرکبی و«ر»و «س»ی «ل» و«ث» کبی تلفظ ایتمه، بوصورتله سویلینك لکنتی: دیلنده برآز پلتکلکی واردر.

پلتکامك { فل. و:

پلتکانمك { فل. پلتك سویلمك، پلتك کبی تلفظ ایتمك. || مج. زیاده تلاشدن دیل طو. لاشمق، طوغری سویلیه‌مه‌مك.

پلته { س. افا. «پالوده»دن محرف] صو وشکر و نشسته ایله یاپیلان معروف طوسکدیرمه طاتلی. || صو پلته‌سی = طاتسز شی. = ص. مج. پك کوشك، متانتسز.

پلسنك { س. بلاد حاره‌ده یتیشن سیاه بر بیوك آغاج که کراسته‌سی ویاغی قوللانیلیر، بالسان: پلسنك یاغی.

پلنك { س. فا. قپلان.

پلیج { س. طائوق وسائر طیورك یاوریسی: پلیج چیقارمق = قلوچقه یاتمق. — پك تازه ولطیف شیدن دخی کنایه اولور: پلیج کبی.

پلید { ص. فا. پیس. مردار، ملوث، ناپاك.

پلین { س. صوبی دافع حما ومقوی رایحه‌لی برنبات که عربیده یونا. نیدن استعارةً افسنطین دینلیر: آتی، قره پلین: صوغلجان کرید پلنی = بونباتك انواعی.

پناه { س. فا. ۱. صیغنه. التجا. ۲. تکیه. ملجأ، تکیه‌گاه: الهدن بشقه ملجأ وپناهم یوقدر. = ص. فا. اصتر. تشکیلنه کیرر] برشیئك ملجأ و متکاسی، رکنی، عمادی. حامیسی: رسالتپناه = رسول اکرم علیه الصلوة والسلام افندمز: خلافتپناه = خلیفهٔ اعظم حضرتلری: تظارتپناه = ناظر؛ عدالتپناه = عادل.

پناهگاه { یاخود پناهگه. س. فا. صیغینه‌جق یر. ملجأ. متکا.

پناهی { ص. فا. اصتر. ده پولنور] برشیئك رکن وعماد و حامیسی اولان ذاته منسوب و متعلق: زمان سعادت‌نشان جناب رسالت پناهیدر: جانب عالیء نظارتپناهیلرینه.

پناپر { س. را: پاناپر. — پنیری بوصورتده یازمق عبثدر.

پنبوق { یاخود پامبوق ویا پا. موق. س. افا. «پنبه»دن] بز وباصمه وسائر انواع منسوجات وابریشم وفتیل و سائره اعمالنه وشلته و یاصدیق کبی شیئلر طولدیرمغه یارار نباتی یومشاق وخفیف بر ماده، قطن، پنبه: پنبوق بزی، ابریشمی. || پنبوق آغاجی، اوثی = پنبوغی ویرن نبات. || پنبوق آتمق = حلاجلا. مق. || پنبوغنی آتمق = دیدیکلمك، صاورمق. || پنبوق ابریشمیله باغلامق = موقت برچاره بولمق. || پنبوق بالی = بیاض بال. || پنبوق بالیغی = اتی یمیر بر جنس جامکوز. = ص. پنبوقدن معمول: پنبوق بز؛ پنبوق ابریشم.

پنبوقچی { س. پنبوق صاتان تاجر. پنبوق تاجری.

پنبوقلی { ص. یوزیله آستاری آره سنده پنبوق طولدیرلمش (البسه وسائره): پنبوقلی خرقه. = س. بو صورتله پنبوق طولدیرلمش چوجق بزی: چو. جغك آیاقلرینی پنبوقلی‌یه صارمق.

پنبه { س. فا. پنبوق. ز. ولس.

پنبه { ص. [آنف البیان لفظ فار. سیدن] اکل رنکنده، آچیق آل: پنبه یناق. || توز پنبه‌سی = دها آچیمی.

پنبه‌زار { س. آلتی پنبوقله بو. رومجك واوستی صرف بورومجك برنوع اینجه کوملکلك بز.

پنبه‌مسی { ص. آچیق آل رنکنه چالار.

پنتافیل { س. ر. [Πενταφύλλον] بش یاپراقلی بر جنس چیچك. بش پارمق.

پنتی { ص. خسیسلکدن پژمرده حال کزن.

پنتیلك { س. خسیسلکدن پژمرده طوران آدمك حالی. زیاده خست.

پنتیله‌مك { فل. خسیسلکدن پژمرده و مسکین اولمق.

پنج { عد. فا. بش. خمسه. ز.

پنجاه { عد. فا. اللی. خمسین. ز.

پنجره { س. اوطه وصفه و سائره‌نك ضیا وهوا آلمسیچون دیواره آچلمش اکثریا مستطیل الشکل دلیك که چرچیوه وجام وپارمقلق وقفس یاپانجورله محفوظدر. روزن. طاقه: پنجردن آچمق، قپامق: پنجره‌دن باقمق.

پنجشنبه { س. فا. [ترـ زبانزدی: پرشنبه] هفته‌نك بشنجی کونی، جمعه‌دن اول کی کون. یوم الخمیس: پنجشنبه کونی؛ پنجشنبه‌دن پنجشنبه‌یه.

پنجك { س. اسرانك حال وشانی وصاحبلرینك مالکیت حقنی مبین تمسك که عتقنامه ایله ابطال اولنور.

پنجکلی { ص. پنجك دینان رقیت تمسکیله صاتلمش (کوله، خلایق): پنجکلی کوله = بنده حلقه بکوش.

پنجم { وپنجمین. ص. فا. بشنجی خامس. ز.

پنجه { س. فا. [پنجه غلطدر] ۱. ال آیاسیله بش پارمغی هیئت مجموعه‌سی: پنجه آتمق. ۲. حیوانات مفترسه‌نك اوك آیاقلرینك پارمقلریله طیرناقلری، مخاب، چنکال: آرسلانك پنجه. سندن قورتلمق مشکلدر. ۳. مج. قوت، سطوت. صولت، تسلط: شیرلر پنجهٔ قهرمدن او. لورکن لرزان. ٤. پنجه ایله اورلمش کبی بیوك لکه، یاقته: یناقلری پنجه پنجه اولمش. ٥. اسکی شرق حکمدارلرینك امضا یرینه اللرینی قرمزی بویایه بولایوب کاغد اوزرینه باصمه. لرندن حاصل اولان شکل، طغرا. || آرسلان، آیی، قورت پنجه‌سی = نبات انواعی. || ال پنجه طورمق = دیوان طوتمق. || پنجه آتمق، پنجه‌یه کچیرمك = قاچمق، غصب ایتمك. || پنجهٔ آل عبا = اهل بیت جناب نبوی‌یی ترکیب ایدن بش ذات محترمه اشارت اولمق اوزره تصویر اولنان آچیق پنجه شکلی. || چاقیر پنجه = غاصب، زورباز، الدن بر شیء قورتله‌مایان، قوتلی مرتکب.

پنجه‌آشمك { فش. پنجه پنجه‌یه اکلوب طوتیشمق، مبارزه ایتمك.

پنجه‌لمك { فث. ۱. ال اوزادوب آلمق، یاقه‌لامق، غصب ایتمك، قاچمق. ۲. صح چکمك.

پنجه‌لی { ص. ۱. قوتلی، زورلی. ۲. غاصب، مساط.

پند { س. فا. اوکوت، نصح، نصیحت: پند ایتمك: پند ویرمك: پند پدرانه‌سنی دیکلمك.

پندار { س. فا. صانمه، ظن. ز.

پندنامه { س. فا. نصایحی حاوی کتاب ورساله ویاخود ورقه: پندنامهٔ عطار.

پنکان { س. قان فنجانی، حجامت هاونی.

پنهان { ص. فا. [«پ»نك ضمیله غلطدر] کیزلی، خفی، مخفی.

پنیال { س. [یتا.] شیش، مچ، آرناؤد شیشی.

پنیر { س. فا. پنیر. ز.

پو { حد. توکورمکی تصویر ایدر تحقیر اداتیدر، تؤ! تؤف!

پوپله { س. بعض اوردکلرك اینجه طولدیرمقده قوللانیلیر. = ص. بو توك ایله طولدیرلمش ویا هر نه صورتله اولورسه قبا ویومشاق (یناق وسائره): پوپله (پوفله) یناق.

پوپه { س. [یتا. Poppa] ۱. مج. (کمینك آرقه‌سی، قیچی. ۲. کمی‌یه آرقه دن کان روز کار. || پوپه سرنی = قیچ طرفنده کی سرنلرك بری. = ص. آرقه دن کان. موافق (یل): پوپه روز. کار. = ح. موافق روز کارله، روز کاری آرقه‌دن آله‌رق: کمی پوپه کیدیور.

پوت { س. ۱. قیرمه، بروشوق. ۲. دیکیشده ایکی طرفدن بری زیاده کریلوب دیکری کوشك براغلمله حاصل اولان شیش: پوت یاتمق. || پوت قیر. مق = سوزی نامحصل سویلمك، مناسبتسز سوز سویلمك، ایستمیه. رك حاضروندن برینه طوقنه‌جق برسوز سویلمك. || ایش پوت کلمك = ترس کیتمك. = ص. قیرمه‌لی، پوتلی.

پوتت { س. ۱. نهر معبرلرنده قوللانیلان کوچك صال.

۲. صیغیر طامنك تخته دوشمه‌سی.

پوت | س. اوچ درت تل ایپکدن یوکلش ایبلیك.

پوت | س. | اصلی: فا. بت | ایا: بت.

پوتالونبه | س. اوغلا: پتالامبه | هند جینیده یتیشن بر آغاجك ثمری اولان بر نوع صاری بویا، کوتالونغه. | پوتا. لونبه یاپراغی = طبده مستعمل یاپراق.

پوتراق | ص. زیاده پوتلی، قیمه‌لی. — لا: پتراق.

پوتره | س. | اسلاوجه‌دن | ۱. روم ایلنده طاغدن طاغه تفنکله ویریلان اشیا رت وخبر. طاغ خبری. ۲. تقریر عام.

پوتلامق | فل. | اصلی: پوتلا. | مق، زیرا اسکی ترکجه‌ده بوته وبوداغ یاوری دیمکمدر. | (دیشی دوه) طوغورمق، یاورلامق.

پوتور | ص. پورموشمش. قیمه‌لی وپوتلی. — س. ۱. قیمه‌لی وپورموشق شیء: طاماغك پوتوری. ۲. قیمه‌لنمش قیمه‌لری صیق صیقا قری چوق بحاقلری صیق کسموه: پوتور کیمك.

پوتورلی | ص. پوتور کیمش.

پوتوق | ص. پوتلی، قیمه‌لی وکاکیش.

پوتوقلامق | فط. پورموشمق، پوت اولمق.

پوته | س. فا. ۱. قال ایچون یعنی معدن دوکمك ایچون طوپراقدن معمول ظرف. ۲. نشان طبله‌سی یرینه دیکیلن دیکی و سائره، نشان پوته‌سی.

پوج | س. ۱. قویروق صوقومی: بوش شی. | ایش پوچ اولمق = خیری کورلمه‌مك. بوش چیقمق.

پوجا | س. مج. کیمسك صاغ یاشی. پوجا = صاغه صوله. براوته‌یه بر یره، صاللامه‌رق: اورصه پوجا کیتمك.

پوجالامق | فل. مج. کمی‌یی صاللامق. غه‌دوندیروب روز. کاری قیمه یاقین آلمق. مج. سرخوش کبی سنده‌مك، اورصه پوجا کیتمك.

پوجاق | س. قره‌مان قویونسك ایری قویروغندن صارمه. قان یارمق کبی انجه‌سی.

پود | س. فه. منسوجاتك اکنه صاچی. — س. صاچ قیورغی، لوله، توده، جمد. | کچی پورچوق = کچیك پك کوچاك ویوقاری قیرلمش قویروغی.

پودوق | س. یکی طوغمش دوه یاورسی.

پور | ص. و:

پورت | ص. غیرمستوی، پورتوك. طاشلق (یر).

پورتقال | س. | منشأ اصلیسی اولان پورتکیز اسمیله مشهور | معروف میوه. نارنج: چین پورتقالی = بحر قیمرسی نوعی. پورتقال آغاجی = بومیوه‌لی وبرن آغاج.

پورتقالاته | س. پورتقال شربتی.

پورتقالی | س. پورتقال رنکنده. | ترنجی دیمك دها طوغریدر.

پورتکیز | س. ۱. پورتکیزلی و پورتوغالیا دخی دیلن مملکت که اسپانیانك غربنده وبحر محیط آطلاسی ساحلنده در.

پورتکیزجه | ص. پورتکیز ایلرك صولنده ویا پورتکیز لسانینده: پورتکیز جه سویلمك. — س. پورتکیز لسانی: پورتکیزجه‌یی اوکرندی.

پورتکیزلی | س. ص. پورتکیز اولان.

پورتوك | ص. غیر مستوی و طاشلق (یر). — س. بر شیئك اوزرنده حاصل اولان قبرجقلر: دیشك پورتوکی.

پورچوق | ص. قیورغی. قیورغی. — س. صاچ قیورغی، لوله، توده، جمد. | کچی پورچوق = کچیك پك کوچاك ویوقاری قیرلمش قویروغی.

پورسلان | س. | فر. Porce-laine | ۱. چینی، فغفوری. ۲. تلغراف تلی دیرکله اختلاط ایتمیه‌مك ایچون دیرکه میخلانان فنجان شکلنده چینی.

پورصوق | س. تیلکی جنسندن متشنده وحشی بر حیوان که تنها یرلرده طوپراغك ایچنه قازدیغی دلیکارده یاشار وبعضاً مزارلری قازیشدیرر. زیرب، اشغار.

پورصوق | ص. پورموشق. صاری. | قیق، سولپوك. کو. شك: پور صوق یمش. | پور. صوق آردیجه = یای یاپدقلری بر آغاج.

پورصومق | فل. کوشیوب صا. رقیق ویورموشمق.

پورروز | س. ۱. پیرتیسلان و قیرلان شیئك پیر. تلدیغی ویا قیرلدیغی یرده قلان تفتیکلنمه، غیر مستوی کنار: پورروزینی قالدیرمق. دوز لتمك. ۲. یازی یازار ویابرشی یویارکن اطرافه صیچرایان طاملهلر. ۳. قدحده قالان شراب وسائره بقیه‌سی. ٤. مج. الکل. مانع. مشکلات، عوایق. ٥. نقصان، قصور.

پورروزسز | ص. ۱. قیرتیق اثری اولیان، دوز، مستوی: پورروز سز کسلمش. ۲. مج. نقصانسز. قصورسز، سالم.

پورروزلنمك | فل. ۱. پورروز پیدا ایتمك، تفتیکلنمك. ۲. مج. مشکلات پیدا ایتمك، مشکلنمك.

پورروزلی | ص. ۱. پورروز و تفتیکی اولان. دوز ومستوی اولیان: پورروزلی تخته. قماش. ۲. مرکب ویا بویایی اطرافه صیچرا یوب لکه‌لنمش: پورروزلی یازی. ۳. مج. نقایص ومشکلاتی اولان، دوز و سهل اولیان: پورروزلی ایش.

پورزش | س. فا. اعتذار؛ پوزش پذیر = معذرتی قبول ایدن.

پورزینه | س. فا. میمون. شپك.

پوس | یاخود پوس. س. ۱. هواده یره طوقنه‌جق صورتده آلچاقدن پیدا اولان دومان، سیسك خفیفی: هوا ده پوس واردر. ۲. پوس یاغمق. ۳. میوه‌لرك اوزرنده حاصل اولان ضمغ. ۳. آغاجلرك کوتوك و دالارنده حاصل اولان یوصول وقبوق. ٤. یاپراقلرك اوزرینه قونان اوروجك یووه‌سی. ٥. مه‌تك امریکی اوزرنده حاصل اولان قبوق.

پوس | س. فا. اوپمه. تقبیل، بوس: پوس ایتمك = اوپمك.

پوسات | س. ۱. اسلحه. زره وسلاح وسائر حرب آلاتی. ۲. آت طاقمی. راخت. ۳. آلات و ادوات صناعی. پوسات چالقامق = باشیبوزوق طائفه‌سی قپیسز کزمك.

پوساتجی | س. اورته اویونده شقشق وتخته قلچ کبی آلاته مسخره‌لق ایدن صویتاری.

پوساتلی | ص. زره کیمش زرهلی.

پوساتی | ص. جبه‌جی.

پوسارپق | یاخود پوصارپق. س. چولده اوزاقدن صو کبی کورینن دومان. سراب. ایلغیم صالغیم.

پوسته | س. | ایتا. Poste | تنار یاخود واپور و دمیریول قطاریله مختلف کونلرده ایصال اولنان اوراق ومکاتیب وسائره: ادرنه پوسته‌سی یوکون کلیر؛ آوروپا پوسته‌سی دها کلدی. مج. مخابره. موارده. مناسبت. کیدوب کله: پوسته‌یی کیمك = قطع مناسبت ایتمك. کیدوب کلمکدن واز کچمك. | پوسته پولی = پوسته‌یه ویریلن مکتوب وسائره‌یه یاپیشدیریلان وویرندن اجرتی آلنان پول.

سائره دریسندن غوجوق.

پوستی چیقارمق، پوستنه صمان طولدیرمق = اولدیرمك. پوستی سرمك = بریرده چوق اوتورمق.

— ص. ازبانزدی: پوس | ۱. قیللی دریدن معمول: پوست قاپاق. ۲. پوستکی کبی قبا: پوست پیچی.

پوستال | س. قونجسز کنیش مست. مج. سورتوك قاری.

پوستکی | س. قیلاری اوستنده بولنان حیوان دریسی. پوستکی آتمق = یوها چغرمق. پوستکی یی سرمك = چوق اوتورمق. پوستکی صایدیرمق = پرنی دلی یرینه قویوب عبثله اشغال ایتمك. پوستکیسنی صودن چیقارمق = تحیز ایتمك. پوستکیسنی چیقارمق = شدتله دوکمك — ص. کوشك، سولپولی: بوات دکل پوستکی.

پوست لیشین | ص. بر مشیخت دركاهك مقسام مشیختی احراز ایتمش: فلان تکیه‌نك پوست نشینی.

پوسته | س. | ایتا. Posta | تنار یاخود واپور و دمیریول قطاریله مختلف کونلرده ایصال اولنان اوراق ومکاتیب وسائره: ادرنه پوسته‌سی یوکون کلیر؛ آوروپا پوسته‌سی دها کلدی. مج. مخابره. موارده. مناسبت. کیدوب کله: پوسته‌یی کیمك = قطع مناسبت ایتمك. کیدوب کلمکدن واز کچمك. | پوسته پولی = پوسته‌یه ویریلن مکتوب وسائره‌یه یاپیشدیریلان وویرندن اجرتی آلنان پول.

‖ پوسته چانطه‌سی = پوسته ایله نقل اولنان اوراق چانطه‌سی

پوسته واپوری = مقفن صوربده ایشلیوب پوسته‌بی نقل ایدن واپور. ‖ پوسته وتلغراف نظارتی = بو ایکی واسطهٔ مخابره‌یه نظارت ایدن دائره. ‖ شهر پوسته‌سی = شهرك ایچنده ایشلین پوسته. ‖ ع. سلامه ویا قره‌غوله جیقان اوفق بولوك عسكر.

پوسته‌جی { س. پوسته‌یی نقل ویا ایچندن جیقان اوراق توزیع ایدن.

پوسته‌خانه { س. پوسته مکتوبلر. پنك ویرلدیکی و کلنلرینك تقسیم وتوزیع اولندیغی محل، پوسته اداره‌خانه‌سی.

پوستین { س. فا. کورك، فروه. ز.

پوسکورمك { فة. ۱. آغزی له شیئك اوزرینه صو یاغدیرمق: صوپوسکورمك. ۲. شدتله هوایه صچرادوب طاغیتمق: وزوو طا. غی کولر آتشلر پوسکوریوردی. = فل. ۱. کری دفع اوله: دشمن پوسکوردی. ۲. صو پوفلرکبی شدتله قوملك. ۳. (چای) فیشقیرمق، کوپورمك. ‖ آتش پوسکورمك = پر حدت اولمق.

پوسکورمه { ص. ۱. صو یك قطراتی کبی طا. غیتیق: پوسکورمه یك: پوسکور. مه دالغی قماش. ۲. بول یاغلمش، قیرمه‌لی و دوشوك: پوسکورمه شلوار = قیرمه‌لی پاچه‌لری آیاغك اوزرینه دوشن. ۳. هواده پاتلایوب طاغیلان: پوسکورمه فشنك. = س. پوسکورلنمش‌ئ.

پوسکورلمق { فوران: پتارطاغ پوسکورمه‌سی.

پوسکول { س. اپیلیك یا اپیك یاخود صیرمه وتلدن یوقاریسی طوب وآشاغیسی طاغیتیق آصقی، شنکوله: فس پوسکولی؛ صچاق پوسکولی. ‖ مج. مشکلات، موانع.

پوسکوللندیرمك { فة. ۱. پوسکول طاقمق. ۲. مج. مشکللندیرمك، شعبه‌لندیروب کوچلشدیرمك.

پوسکوللی { ص. ۱. پوسکولی اولان، پوسکول ایله مزین. ۲. مج. موانع و مشکلاتی چوق، دالغلی بوداقلی. ‖ پوسکوللی بلا = بلای مبرم.

پوسکی { ص. معناسنی تأکید ایچون اسکی صفتنه اتباعاً قوللانیلیر: اسکی پوسکی = کهنه.

پوسمر { مه. پسلکه دلالت ایدر کلمه‌لر صره‌سنده اتباعاً قوللانیلیر.

پوسه { س. (فا. «بوسه»دن غلـ) اوپش، اوپمه، تقبیل: پوسه آلمق = اوپمك؛ پوسه ویرمك = اوپدیرمك.

پوش { ص. فا. (صـتر. تشکیلنه کیر) ۱. کیین، لابس، کیینمش: خرقه‌پوش = خرقه کیین: سیه‌پوش = قره‌لر کیینمش. ۲. کیینلن. ملبوس: سرپوش = باشه کیینلن شیء: پاپوش = آیاغه کیینلن شیء. ۳. اورتن. ستر ایدن: عیب‌پوش = عیب اورتن.

پوشش { س. فا. اورتی، اورتجك شیء.

پوشو { یاخود پوشی. س. وقتیله عسکرلرك کیدکاری خفیف صاریق.

پوشیده { س. فا. اورتی، پرده: کعبهٔ شریفه‌نك پوشیده‌سی.

پوص { پوصات، پوصاریق. با: پوس وسائره.

پوصله { س. ۱. خاطرده قالمسی ویا برینه اخطاری مرام اولنان برشیء یازلمش کوچك کاغد، کوچك تذکره، ورقپاره: پوصله یازمق، کوندرمك، براقمق، لف ایتمك؛ بر پوصله یه قید ایتمك = اونودملامق ایچون بر کاغد پارچه‌سنه قید ایتمك. ۲. بر حساب وآیش ویریش خلاصه‌سنی حاوی کاغد: پوصله سنی کوندرك پاره‌سنی ویره‌یم.

پوصله‌لق { ص. پوصله وکوچك تذکره یازمغه مخصوص: پوصله‌لق کاغد.

پوصمق { فل. ۱. چوکمك، سینمك. ۲. پوس چوکمك، اور. ته‌لمی خفیف سیس قاپلامق. ۳. پوصویه یاتمق، کمین قورمق.

پوصو { یاخود پوصی. س. دشمنه قیزارمش ایچی پوش وشیش قوری بورك.

پوصوال { یاخود پوزوال. س. یمنجیلرك اولچیسی.

پوصولان { س. (یتا.) ایتالیاده جیقار برجنس چمنتو.

پوصوله { س. (زباتزدی: پوصله یتا. Bussola) کرهٔ ارضك قطب مقناطیسیسنك جذبیله دائما شماله طوغری دونن

بر ابره واسطه‌سیله جهاتی تعیینه ودکیزلرده کیملرك یولنی کوستره مکه یارایان آلت. ‖ مج. پوصوله‌یی شاشیرمق = نه یاپه‌جغنی بیله‌میوب حیرتده قالمق.

پوصه { س. ۱. صوبی ویا یاغی آلنان شیشلرلك قالان مواد صلبه‌سی: اوزوم. زیتون پوصه‌سی. ۲. مایعاتك دیبنه چوکن تورتی، چوکلك: شراب. زیتون یاغی پوصه‌سی.

پوصه‌لامق { فل. قوف ویا یوـ قسله اوفلیه‌رك سوـ گیدیرمك ویاصوـ توتمق: صوی، یکی یوفلیك.

پوفلامق { یاخود پوفله‌مك. فة. ۱ قسله اوفلیه‌رك سوـ گیدیرمك ویاصوـ توتمق: صوی، یکی یوفلیك.

پول { س. اعر. «فلس» ك مثـ. «لوس» دن اولمسی بعیددر. ۱. معدندن یووارلاق یارلاق لوحه‌جق که صیرمه وتل ایله قـ. ریشیق اولدرق اتواب وسائره ایشلمکه یارار. ۲. ایك کوچك سکه: جیبنده پاره‌سی پولی یوقدر: پاره ایله پول ایله دکلدر. ۳. دفه یکیریلن واوکا مشابه یاصی ودائروی معدنی لوحه. ٤. ویده وجیواله صیقیشدیره. جق صومون: پرچین پولی. ٥. طاولهلرك کیك یا پوپلوز وآـ یتوس کی شیلدن طاشی: طاپه پولی. ٦. بایعك مستور اولدیغی سرتجه ودائروی لوحه‌جکدن حرشف: بالیق پولی. ۷. رسم مقامنده پوسته‌یه ویریلن اوراقه غزته‌لره. اعلانلره. سندلره و مثلا یرمدن یکن شیلره یاخود ابی صو ایله طولدیریلان فو. جیله‌ره والحاصل بر رسمه تابع ماده‌یه یاپشدیریلان مطبوع کو. چك کاغد پارچه‌سی: پوسته‌پولی غزته پولی. سند، عرضحال پولی. ۸. وقتیله مکتوب ظرفنی یا. پشدیرمغه مخصوص ضمغلی کاغد خمورندن یووارلاق شیء. ۹. یووارلاق یکیك: لکه: قماشك زمینی لاجورد اولوب بیاض پولاری واردر. ‖ پول پول = یکیك یکیك.

پول { ص. اوفلیه‌رك شیشیریلن عادی شیشه‌یه وصف اولور: پول شیشه.

پولاد { س. فا. جلیك.

پولادخانه { س. جلیك فابریقه‌سی. جلیك یاپیلان یر.

پولجی { س. ۱. پوسته وسندات وسائره پولی صاتان آدم. ۲. پوسته خانه‌ده مکتوبلره پول یاپشدیران ویا پولاك صرفنه نظارت ایدن مأمور.

پولاق { یاخود پولاوق س. «پلوغ» دن ماخوذ اولوب آز تعمیله اکثر السنه یانده مشترکدر. ‖ برقاچ جفت اوکوز ویا مائده ایله سوریلور آغر ومتعدد دمیر صاپان.

پولی { ص. ۱. کوچك معدن پولاریله تزیین اولنمش: تللی پولی. ۲. حرشف دیبلن کوچك صفحه جکیله مستور: پولی بالیق. ۳. پکشکلی: بیاض پولی ماوی یاصمه.

پولوسکون { س. جوبان سورگی دیبلن نبات.

پولیتیقه { س. ایو. امور سیاسیه. منا.

سبات سیاسیه، سیاسیات. (اصل یونانیده: علم مدنی و ادارهٔ مملکت دیمکدر.) || عو. مدارا، یوزه کوله، تملق: چوق پولیتیقه بیلیر آدمدر. || پولیتیقه مأمو. ری = بعض ولایانده قونسلو. سلرله اولان مناسبات ومخابراته مأمور آدم.

پولیتیقه‌جی (ص. تبصبص ایتمکی ویوزه کولمکی ایی بیلیر (آدم).

پولیتیقی (ص. ٹ: پولیتیقه‌یه سی وسیاسیه برینه قوللانیلیر غل. تعبیردر.

پولیچه (س. ایتا. ابریرده برصرافه وتاجره ویریلن آچقه‌نك دیکر بریرده اونك اورتاغی ویا مخابری طرفندن تأدیه اولنمسیچون ویریلن سند، چك: پولیچه چکمك = بویله برسندله آچقه کوندرمك: پولیچه‌یی قبول ایتمك = کندی نامنه کان پولیچه‌نك تاطق اولدیغی آچقه‌نك تأدیه‌سنی درعهده ایتمك: پولیچه‌یی رد ایتمك: قبول ایتمك.

پولیچه‌جی (س. ایکی مملکت آره‌سنده پولیچه آلوب ویرن واهالیه فاحش فائضله آچقه اقراض ایدن غدار مرابحه‌جی.

پولیس (س. ا یو. دن مأخوذ فر. Police دن اشهرك ایچنده ضبط ورابط وجرم وجنایت ایشلرینه باقن مأمورین وافراد هیئتی. ض. ط: پولیس نظارتی: پولیس قومیسری: پولیس نفری.

پوماطه (س. ا فر. Pomade) یاره‌لره وصاچه سورملن یاغلی مرهم ومعجون: پوماطه سورمك.

پوماق (س. روم ایلنده بلغار لسانیله متکلم اولان بر جماعت مسلمه.

پومبول (ص. سمیز وطومبالاق (چوچق).

پونتال (س. ایتا. ا واپوردہ ایکنجه دمیر ستون.

پونچ (س. ا نکا. Punch ا روم ویا قونیاق ایله لیمون و صیجاق صودن مرکب مسکر وانیصیدیجی مشروب.

پونچجی (س. مادهٔ آلفه‌ده یاپوب صاتان آدم: پونچجی دکانی = پونچ یاپیلوب صاتیلان وانچیلن محل مخصوص.

پونزه (س. ایتا. ا مرمر واوتمغه، دمیر وتخته تمیز لمکه مخصوص سوانکر طاشی.

پونطق (س. ایتا. Punto = نقطه ا طباعت حروفنك حجمنی یعنی یوقاریدن آشاغیه سطرك کثافتنی تشکیل ایدن بوینی اوچمکه مخصوص مقیاس. نقطه: سکز پونطولق، اون پونطولق حروفات.

پوه پوه (حد. تقدیر وتحسین وآلقیش ادا ایدیلیر: پوه‌پوه نه‌قدر یکیت = س. آلقیش. قولتوق: بن اویله پوه پوهه کلم.

پوهو (س. پا: وهو.

پویان (ویویا. ص. فا. قوشان، سرعتله یورویوں. مج. طالش: وادیٔ شقاوتده پویان.

پویرا (س. تکرلمك اورتهسنده پارمقلرك صوقلدیغی اطرا فی دلیکلی آغرشاق.

پویراز (س. ا یو. Βράζις (وورياس) دن) شمال روزکاری. || آغزی پویرازه آچمق = ناغله بکلیوب بر شئ قزانه‌مامق.

پویرازلامق (فل. (روزکار، هوا) پویراز اولمق. پویرازه دونمك. شمالدن استمکه باشلامق: هوا پویرازلادی.

پویرالق (ص. س. تکرلمك پویرا لرینی وانیصه‌ده کیر. یشلری یاپمغه مخصوص کوکسار کراسته‌سی.

په‌په (حد. تحسین وآلقیش ادا. ایی اولوب. اکثریا استهزا طریقیله قوللانیلیر: په‌په ماشاالله!

پهلو (س. ف. یان. ایکی.

پهلوان (س. ف. ۱. کورشجی، اکشاتیکیر: یوسف پهلوان، حسن پهلوان. ۲. جسور، یکیت قهرمان. دلاور. پهلوان تکیه‌سی = کورش تعلیمخانه‌سی. ا پهلوان صلاطه‌سی = زیتون یاغیله سرکه‌دن عبارت صلاطه. ا پهلوان یاقیسی = قیو دوزلی کسکین یاقی.

پهلوانانه (ص. فا. قهرمانه شکلنه. یکیتجه: برطور پهلوانانه ایله. حد. قهرمانلره یاقیشیر بر صورتله. قهرمانانه: پهلوانانه حرکت ایدیور.

پهلوانلق (س. ۱. کورشجیلك. ۲. یکیتلك. قهرمانلق.

پهله (س. ۱. یان، ایکی. ۲. تیلکینك یانلرندن چیقان کورك. ۳. مزار صندوقه‌سنك یان طاشی.

پهن (و پهنا. ص. فا. ککیش، اکلی، واسع. = س. الٹ، ککیشلك، وسعت.

پهنگیر (س. فا. غا: مهنکیر وپلنکیر) تخته‌نك اکنی آلمغه مخصوص طوغرامه‌جی آلتی.

پی (س. صانیلق بر شیئه طالب اولان آدمك بعده مبایعه‌دن جانبیه جفته رهن مقامنده اولمق اوزره صاتانه پشین ویردیکی آچقه: پی ویرمك. || پی سور- مك. اورمق = مزایده ایله صاتیلان برشیئه مقابل پی ویرمك.

پی (س. فا. ا «پای» دن مخفف ا ایز. آرت، عقب: پی درپی = بربری آرقه‌سندن. بربرینی متعاقب. آز آز. تدریجاً.

پیاپی (ح. فا. بربرینی متعاقب. تدریجاً.

پیاده (س. فا. ۱. پایان یوروین آدم. راجل. ۲. ع. پایان کیدن عسکر: پیاده آلای: پیاده نفری: پیاده تعلیمنامه‌سی. ۳. خفیف برچفته قایق. ٤. شطرنجده اوك صره‌ده‌کی طاشلرك بهری، بیدق. ٥. مج. بهره سز. معلوماتسز: بوعلمده پیاده‌در.

پیاز (س. فا. صوغان: پیازلی کباب. = تر. زیتون یاغلی وسرکه‌لی فصولیه خاشلامه‌سی: فاصولیه پیازی.

پیاسه (س. ایتا. Piazza ا ۱. میدان، آچیلق، کزیلهجك یر، تفرجگاه: پیاسه‌ده کزینیور. ۲. کزمه، کزینمه، تفرج: پیاسه ایتمك. ۳. مج. چارشی میدانلرنده کچن فیات، رایج، نرخ: بوکون پیاغینك پیاسه‌سی ۲. هرشیئك اوفاغی. ناتمام ونقصان قسمی، اصل وسائله بکزه‌مینی. ۳. آچاجك کوکیدن پیتی سورکون.

پیچ (ص. فا. طولاشیق، بوکاولی. پیچ اندر پیچ = پك طولاشیق، قارمه قاریشیق، قیو- رتملی. پیچ وتاب = اضطراب.

پیچاپیچ (ص. پك طولاشیق، قارمه قاریشیق، قیورم قیورم.

پیچش (س. فا. طولاشیق. بوکلوم، قیورلم.

پیچیده (ص. فا. قاریشمش. بوکلش، قیورلمش: پیچیده‌موی = صاچی قیورلمش.

پیچین (س. مایتون یاورپای. || پیچین یلی = اسکی ترك تقویمنده دورك طقوزنجی سنه‌سی.

پیدا (ص. فا. ظاهر. آشکار، موجود ومیدانده اولان: پیدا اولمق = ظاهر اولمق، ظهور ایتمك. || پیدا ایتمك = حاصل ایتمك: باشقه برطورپیدا ایتدی.

پیدَرپی (ح. فا. ا پی درپی ا با: پی.

پیده (س. ار. ا ا ا معروف ا یاصی اکمك. یوفقه حالنده اکمك.

پیده‌جی (س. پیده دیینلر یوفقه اکمکی‌لرینه وصاتانلر.

پیر (س. فا. ۱. قوجه، یاشلی آدم. ا اختیار: پیرفنی = پك یاشلی وضعیف اختیار. ۲. برطریقتك واضعی ویا منسوب اولدیغی: محمد بهاءالدین حضرتلری طریقت نقشبندینك پیریدر. ۳. اصنافدن بر طائفه‌نك منسوب بدی غروشدر. ٤. مسکوکات واسهم وتحویلات وسائره قیمتی. بورسه رایجی: پیاسه چوق یوکسکدر.

پیشقدم (س. فا. غا: مهنکیر وپلنکیر) تخته‌نك اکنی آلمغه مخصوص طوغرامه‌جی آلتی.

پیاله (س. ایتا. Piatta ا تنك طباغی.

پیاله (س. فا. قدح. شراب باردا- غی: پیاله‌نوش = قدح چویرن. عشرت ایدن. میخوار.

پیام (س. فا. ا پیغام کبی ا خبر. پیام آور = خبر کتیرن؛ پیام بر = خبر کتیرن، پیغمبر.

پیانقو (س. ایتا؟ بلکه «پیاس» یعنی «بوش» دینك او- لان Bianco دن. ا ۱. قرعه چکوب اصابت ایده‌جك شیئه راضی اولمق شرطیله معین مقدار آچقه ویرمکدن عبارت معامله: پیانقو چکمك؛ پیانقویه قومق. ۲. دمیر یول وسائر امور نافعه شرکتلرینك اسهم اصحابی منفعتنه چکدکاری قرعه: بوکون دمیر یول پیانقوسی چکیله‌جکدر.

پیانقوجی (س. برشیئی قرعه‌یه قویان، پاره طوپلایوب ویرنلره قرعه چکدیره‌رك اصابت ایدنه تسلیم ایتمك اوزره کزدیرن آدم.

پیانو (س. ایتا. Pianoforte دن مختصر فر. Piano دن ا اکثر برماصه شکنده اولوب اچنسه‌کی تللره اورلمق اوزره خارجده‌کی دیشلرینه پارمقله طوقونه‌رق اوینانیلان معروف موسیقی آلتی که الیوم آلات موسیقیه‌نك اك مقبولیدر.

پیچ (س. ۱. مناسبت غیرمشروعه دن متولد چوجق، ولد زنا.

الهی عد اولنان ذات : حضرت نوح (عم) کمیجیلرك، حلاج منصور حلاجلرك پیریدر. || پیر اول ! آفرین سکا ! مناسبیله اکثریا مقام استهزاده مستعملدر. || عر. پیرمغان = میخانه‌جی ومج. مرشد.

پیرا { ص. فا. «پیراستن» فعلندن اسم. اولوب صنع. تشکیلنه کیرر } طونادیجی، تزیین ایدن : بلاغت پیرا = بلاغته زینت ویرن، بلیغ.

پیراسته { ص. فا. طونانملش، مزین.

پیرامَن { س. فا. و :

پیرامون { س. فا. چوره. اطراف. ز.

پیرانه { ص. فا. اختیارلره یاقیشیر صورتده اولان، اختیارلره لایق : بر طور پیرانه ایله. = ح. فا. اختیارلره لایق بر صورتده : پیرانه حرکت ایدیور.

پیراهَن { س. فا. کوملك، قمیص. لـ.

پیرایِش { س. فا. طونانمه، زینت ویرمه، تزیین.

پیرایَنده { ص. فا. طونادیجی، زینت ویریجی. لـ.

پیرایه { س. فا. طونانمه، زینت: پیرایه‌بخش، پیرایه‌ساز = زینت ویرن.

پیرپیری { ص. اصاندن وارباب حرف وصنعتدن او. لان. || مج. ارباب علم وظرافتدن اولمیان، عادی وقبا (آدم). || پیرپیری قیافتی = وقتیله اصنافه مخصوص بولنمش طار اثواب.

پیرَو { ص. فا. اپی = آرقه. رفتن = کیتمك } پیرینك آرقه‌سی صیره کیدن. تابع. منسوب : متأخرین علما سعدالدین تفتازانی‌یه پیرو اولمشلردر.

پیرَوی { س. اوغلا : پیروهی }

پیروَلك { س. پیرینك آرقه‌سی صیره کیتمه، تابعیت. اقتداء.

پیروهی { س. با : پیروگی.

پیره { ا. اتقه بوزگه } چوق صیچیرار وانسان وحیوانلری صوقوب معذب ایدر حشراتدن معروف کوچك حیوان. برغوث. || پیره اوتی = قارنی یاریق نوعی (نبات).

پیره‌زَن { س. فا. قوجه‌قاری. لـ.

پیره‌لَمَك { فل. ۱. پیره طوملق. ۲. پیره‌لرینی آیقلا. مق. ۳. مج. وسوسه‌یه دوشمك، خوبلانمق.

پیره‌لی { ص. پیره‌سی اولانلر. اوستی باشی پیره طولمش.

پیرَهَن { س. فا. کوملك، قمیص.

پیشانی { س. فا. آلن، جبین، جبهه. لـ.

پیشَخانه { س. فا. با : پشخانه.

پیشدار { س. فا. اپیش = اوکی- داشتن = طوتمق } عسکرك اوکدن کیدن بولوکی، دمدار مقابلی.

پیشدی { س. طوپله اوبنانیلان بر نوع اوبون.

پیشرَمَك { پیشرتمك. با : پیشیر- مك وساره.

پیست { حد. کدی‌یی زجر و طرد ایتمه‌ده قوللانیلیر.

پیسلَتمَك { فع. پیس ایتمك. تلویث ایتمك : بوراسنی کیم پیسلندی ؟

پیسلِك { س. ۱. تمیز اولمیان شخص ویا شیئك حالی، ناپاکلك، مردارلق، لوث : بو آدمك، بو اثوابك پیسلکی. ۲. پیس شیء نجاست : تمیزلمه‌یکندن هر درلو پیسلك موجود ایدی.

پیسلَمَك { با پیسله‌مك. فع. کیر- لتمك، پیس و برباد ایتمك. — فل. دفع حاجت ایتمك: سوقاق‌کوشه‌لرینه پیسلمك شدیداً یاساغدر.

پیسلَنمَك { فط. ۱. پیس اولمق، کیرلنمك. اوستنی باشنی پیس ایتمك : دمیرجیلك ایدن آدم البته پیسلنیر. ۲. اوستنه ایتمك : چوحق پیسلندی.

پیش { س. فا. اولکی. ایلری. حضور : پیش وپسی فرق ایتمز آدم = اوکنی آرقه‌سنی تمیز ایده مین. = ظم. فا. اوکده، اوکه، ایلریده، قبل : پیش نظر = کوز اوکنده.

پیشانی { س. فا. آلن، جبین، جبهه. لـ.

پیشَخانه { س. فا. با : پشخانه.

پیشدار { س. فا. اپیش = اوکی- داشتن = طوتمق } عسکرك اوکدن کیدن بولوکی، دمدار مقابلی.

پیشدی { س. طوپله اوبنانیلان بر نوع اوبون.

پیشرَمَك { پیشرتمك. با : پیشیر- مك وساره.

پیشرَو { ص. فا. اپیش = اوکی- رفتن = کیتمك } اوکدن کیدن. با : پشرو.

پیشقَدَم { س. فا.اپیش = اوکی- عر. قدم = آیاق } تکیه مقابله‌لرنده اولك آیاق اولان آدم.

پیشکار { س. فا. اپیش = اوکی- کار = ایش } با : پشه‌کار.

پیشگاه { س. فا. اپیش = اوکی- گاه = محل } الی حضور: پیشکاه عالیلرینه اکثریا ظرف اوسته یازیلیر.

پیشکَش { س. فا. با : پشکش.

پیشگیر { س. فا. با : پشکیر.

پیشکین { ص. ا «پیشمك» دن } ۱. اپی پیشمش، پیشمه. سی تام و قصورسز : پیشکین اتمك، پیشکین طوغله. ۲. اولمش کاله ایرمش. خام‌اولمیان : پیشکین قاوون، اوزوم. ۳. مج. تجربه کورمش، خام وعجمی اولمیان، مجرب، کار دیده، کارآزموده : پیشکین آدم.

پیشمَك { فل. ۱. آتشده یاخود فرونده ویا قاینایان صویك ایچنده طوتیلوب خاملغی کیتمك، یئه‌جك حاله کلمك. طبخ اولنمق : اتمك، ات، چوربه پیشدی. ۲. مخصوص فرونده قیزدیریلوب لازم اولان قوام ومتانتی کسب ایتمك : طوغله، کرمیت، دسته پیشدی. ۳. (میوه) اولمق، کاله ایرمك، خاملغی کیدوب یئه‌جك حاله کلمك : اوزوم، خرما. آرمود پیشدی. ٤. حرارتدن ویا تر وادرار کبی یاقیجی بر صو وسا- ژه دن قیزاروب سیویلجه‌لر چیقارمق : جوجوغك باجاقلری پیشمش. ٥. مج. تجربه حاصل ایتمك، کارآزموده اولمق، ایشلر. ده آلیشوب عجمیلکدن قورتلمق: انسان ایش کورمکله پیشر. ٦. تذکر اولنوب تقرر ایتمك، قرار بولمق. || پیشمش آش = اولمش بیتمش. مقرر ایش. || پیشمش آشه صو قاتمق = ایش بوزمق. || سیکه‌سیکه پیشمك = آهسته آهسته پیشوب طبخ ایچنه ایشلمك.

پیشمه { س. پیشمك فعلی. طبخ.

پیشوا { س. فا. بر طائفه‌نك رئیسی، مقتدا، بهی، آمری.

پیشورمَك { پیشورتمك. با : پیشیرمك.

پیشه { س. فا. ۱. صنعت، حرفت، قاؤن، اوزوم. ۳. ایش، عمل، کار. ۳. عادت، خوی، طبیعت. | صتر. تشکیلنه کیرر: | شقاوت پیشه = ایشی شقاوت اولان، شقاوتی عادت و طبیعت ایدنمش اولان.

پیشه‌کار { ص. فا. ۱. صنعتکار، حرف وصنعت صاحبی. ۲. حقه‌باز واورته اویونندن اوسته مقلدی. با : پشه‌کار.

پیشیرتمَك { فع. طبخ ایتدیرمك: پشیرتمك ؛ آشجی یه یالیق پشیرتدم.

پیشیرمَك { فع. ۱. آتشده یا فرونده ویا قاینایان صو ایچنده طوتوب یئه‌جك حاله قوامه کتیرمك : اتمك، کولیا. صدی، چوربه. قهوه پیشیرمك. ۲. آتشده وخصوص فرونده قیزدیروب یاقمق : طوغله. کر. میت پشیرمك. ۳. (میوه‌لی) کاله ایردیرمك : بو صیجاق روز. کار خرمانی پشیره‌جکدر. ٤. یاقمق، یاره ایتمك. سیویلجه‌لر چیقارمق : ترچوچغك قاصیقلرینی پشیرمش. ٥. مج. قرارلاشدیرمق، بجرمك، تسویه ایتمك : خرسزلر آرالرنده ایشی پشیرمشلر.

پیشیرمه { س. پیشیرمك فعلی، طبخ.

پیشیریم { س. بر دفعه پیشه‌جك مقدار : بر پشیریم ماکارونه‌مز قالمش : بر پشیریم قهوه بولك.

پیشیش { س. پیشمك فعلی وطرز واصولی : اتك دستی ایچنده کوزل بر پشیشی اولور.

پیشیمك { س. تر وحرارتدن بدنك قاصیق و قولتوق آلتی کبی بعض یرلرنده و خصوصاً چوچقلرده حاصل اولان یاره وقیزارمقلق.

پیشیم { س. ۱. پیشمك فعلی و طرزی، پشیش، طبخ. ۲. بر دفعه‌ده پیشن مقدار، پشیریم.

پیشین { ص. فا. اولکی، اسکی، قدیم. — با : پشین.

پیغام { س. فا. خبر. | پیام کبی. |

پیغامبَر { یاخود پیامبر. س. فا. و :

پیغمبَر { س. فا. ج. فا: پیغمبران. طرف الهیدن خبر

کتیروب اوامر ونواهی الهیه‌یی تبلیغ ایدن ذات. نبی. رسول.

پیغمبری ا ه. ف. برنبی ورسول. الله و علی الخصوص پیغمبرمز (ضم) اقتدمزه مناسوب و متعلق: اسم پیغمبری. - ا پیغمبرلك معناسیله یعنی یه، مصدریله استعمالی فصاحته مخالفدر. ا

پیغوله ا - ف. کوشه. زاویه. یوچاق: پیغوله نشین. پیغوله کرین جبرکوشه‌یه چکیوب اختیار عزلت ایدن.

پیك ا س. ا. خبر ومکتوب کو. تورروب کتیرن: پیك اجل = عزرائیل. ۲. لد. بر سیاره‌نك اطرافنده دونن سیاره: قمر ارضك پیکیدر: مشتری وزحل سیاره‌لرینك متعدد پیکلری واردر. ا مج. هرحرکتنده برینه تابع اولان.

پیکار ا س. ف. جنك. جدال. حرب. لد.

پیکار ا (س. اصلی: «پوکار» دن «پوکار». زبانزدی ده‌یوپله اولدیغیچون «پیکار» یازلمسی غلط مخشدر.) ا. یردن قاپلایه‌رق چیقان صو، یابوع. عین. قاپلارچه. ۲. برصویك چیقدیغی یر. صو باشی، منبع. پیکار باشی = سرچشمه. صو باشی. || کوزك پیکاری = کوزك پورته یاقین اولان اوچی که یاشلك بریکوب آقدیغی یردر.

پیکان ا س. فا. اوقك اوچنده‌کی سیوری دمیر.

پیکر ا س. ف. یوز، چهره. ا صورت، یکر: پری پیکر = پری چهره‌لی. غیرت کوزل.

پیکه ا س. قهوه‌خانه‌زده وسائر یرلرده محصوص دیواره ملاصق خته‌دن قهوه‌لی قسمایه، توکه. مصطبه: قهوه پیکه‌لرنده یاتوب قالقاردی.

پیکه ا س. افر. ۱۱۱۱۱۱۱۱. قبارمه کاکلی وقولنجه بزی. ۲. اسقامبیل کاغدلرندن برنومرو.

پیل ا س. ف. فیل. ا. پیل تن = فیل وجودلی. آیری و قوتلی آدم.

پیلبان ا س. ف. فیلجی. فیل چوبانی وسورنجیسی.

پیلتیر ا س. ا ف. «پیتر» دن. پنیر ا صورتنده یازلمسی عینمدر ا سوتدن چیقاریلان وبرمایه ایله قاتیلاشدیریلان مادده‌که هربرده بر ویا بر قاچ درلوسی پاپیلوب انواع کثیره‌سی واردر: آرناؤد، چیز، دل، صالامورە، طولوم، قاشر، قاشتوال، که، کیرلی خانه، فلمنك، لور، پنیری. ا پنیر شکری = آغده شکر یاك بایادی که پنیر کبی یومشاق اولور.

پیوست ا س. ف. اصتر. تشکیلنه کیرر ا اولاشمه، اتصال: دست کرم پیوست = کرمه متصل یعنی کرمله متصف اولان ال.

پیوسته ا ص. ف. ۱. اولاشمش، متصل. ۲. دائمی، متصل. - ح. فا. دائما. متصل. ف.

پیوند ا س. ف. اولاشمه. اتصال، تعلق.

پیچ ا ص. ف. بوکلو، اکری. ا اکری اولان شی. ا اکری اولان شی. ا اکری اولان شی.

پیچان ا ص. ف. اکری بوکری. ا اکری بوکری. ا اکری بوکری.

پیچیدن ا ف. اکمك. اکری بوکری. ا اکری بوکری. ا اکری بوکری.

پیچیده ا ص. ف. اکری بوکری. ا اکری بوکری. ا اکری بوکری.

پیچیدگی ا س

نور افشان: شب تاب = کیجه پار-
لایان، آتش بوجکی؛ عالم تاب =
عالمی تنویر ایدن.

تابان { صـ. فا. پارلاق، ضیا دار،
منور: ماه تابان = پارلاق
آی؛ روی تابان = پارلاق یوز.

تابان { سـ. با: طابان.

تابدار { صـ. فا. پارلاق، ضیا
دار، منور.

تابستان { سـ. فا. یاز، صیف. لـ.

تابش { سـ. فا پارلامه.

تابع { صـ. عر. ث. تابعه. ج:
تبعه، توابع، تابعین.
[« تبع » دن سف.] ۱. برینك
آرقه‌سی صره کیدن، تبعیت و
اقتفا ایدن: فقهاء عظام ائمهٔ
مذاهبه تابع اولمشلردر. ۲.
اطاعت وانقیاد ایدن، مطیع،
منقاد: باویره قرالنی آلمانیه ایپرا-
طورلغه تابعدر. ۳. د. نحو عر-
یده ماقبلنك اعرابی آلان
(کله). = ج. با: تبعه، توابع
وتابعین.

تابعین { سذ. ج. عر. [فد. لفظاً
« تابع » ایسه‌ده، سمع.
صیغه‌سنده « تابعی » قوللانیلیر.]
فخر کائنات (صلم) افندمزك
صحبتنه نائل اولهمیوب، صحابهٔ
کرامدن بر ویا بر قاچ ذاتله کو-
یشن وبر واسطه ایله نقل احادیث
شریفه ایده بیلن ذات: تابعین
کرامدندر. || تبع تابعین = تا-
بعیندن ذواتله کوریشوب ایکنجی
درجه‌ده واسطه ایله نقل احادیث
شریفه ایدن ذات.

تابناك { صـ. فا. پارلاق، ضیادار،
منور.

تابنده { صـ. فا. پارلایان، ضیا
ونور نشر ایدن.

تابوت { سذ. عر. ۱. میت نقلنه
مخصوص صندوق. [میت
ایچنده اولورسه، هیئت مجموعه-
سنه نعش دیرلر.] ۲. بنی اسرا-
ئیلك حضرت موسایه نازل او-
لان وصایای عشره‌یی وضع ایتد-
کلری صندوق، تابوت سکینه.

تابولغه { یاخود طاووالغه. سـ.
قرمزی اوزلی سرت بر
آغاجدر، که صاب ودکنك یاپمقله
.وکوکی طبیده قوللانیلیر، قزیل
عناب.

تأبید { سذ. عر. (« ابد » دن
مصـ. تفعیل) ابدلندیرمه،
ابدی حالته قومه، الی غیر النهایه
دوام ایتدیرمه، باقی براقمه:
بو فعل خیریله نامنی تأبید ایلدی.

تاپه { سـ. با: طپه.

تات { سـ. اسکی ترکلرك کندی
حکملری آلتنده بولنان برلرده
اسکی ایرانی وکردلره ویردکلری
اسم اولوب، مقام تحقیرده قوللا-
نیلیردی.

تاتار { سـ. عن اصل ترك اقوامندن
برکوچك قومك اسمی او-
لوب، بونلر چنکیز عسکرینك
پیشدارلری بولندیغندن، عموم
مغوللره تاتار نامی ویرلمش، و
بعده مغوللر ترکلره قاریشمغله،
شرق وشمال جهتلری وعلی-
الخصوص دشت قپچاق وقریم
وقزان ترکلرینه تاتار دینلمشدر.
|| تاتار اوقی = با: اوق. || تاتار
بورکی = قیمه‌لی ویغورتلی اوفق
خمور پارچه‌لرندن عبارت یمك.
|| تاتار قالپاغی = کناری کورکلی
قالپاق، شوباره. || تاتار قالتاغی =
اکرك بر نوعی.

تاتار { سـ. مکتوب تقل ایدن
سریع الحرکه ساعی. یو-
سته، قاصد، برید. [وقتیله بو
خدمتی سرعت مشی ایله مشهور
اولان تاتار افرادی ایفا ایتد-
کلرندن، بو معنایه تخصیص او-
لنمشدر.]

تاتارچق { سـ. سیوری سیکمکه
یکزر لکن اوندن
کوچك وسسسز موذی بر
سیکمجك.

تاتاری { صـ. ۱. پیشمه‌مش ویا
پك آز پیشمش (ات).
۲. مکتوب نقل ایتمکه آلیشد-
برلمش، پوسته خدمتنی ایفا ایدن
(کوکرجین). [تاتاری کوکر-
جین دیمك « کبوترنامه بر »
دیمکدن البته ایدر.]

تأثر { سذ. عر. ج: تأثرات.
[« اثر » دن مصـ. تفعل]
۱. برشیئك تأثیری آلتنده
بولنمه، تأثیرینی حس ایتمه. طوبمه:
خسته لقدن، صوغوقدن تأثر
ایتمك = متأثر اولق. ۲. حزن
وکدر طوبمه، محزون ومکدر
اولمه، آجیقلی برشیئك تأثیرینی
حس ایتمه: تأثرات قلبیه‌یی تصویر
ایتمك. [عربیده بوایکی معنادن
هیچ برینی افاده ایتیوب، برینك
ایزینی تعقیب ایتمك معناسنه
کلدیکندن، بولغت دخی نامحمل
قوللاندیغمز الفاظ عربیه جمله-
سندندر. تأثر ایتمکدن زیاده
متأثر اولق قوللانیلیور.]

تأثیر { سـذ. عر. ج: تأثیرات.
[« اثر » دن مصـ. تفعیل]
۱. علامت ونشان براقمه، اثر
ایتمه، ایچنه ایشلمه: ایجدیکم علاج
تأثیر ایتمدی. ۲. حزن وکدر
ویرمه، محزون ومکدر ایتمه، یورکه
ایشلمه: بوسس بکا تأثیر ایدیور؛
برطاقم تأثیرات الیمه ایله متأثر اولدی.

تاج { سـ. فا. [تعریب دخی اولنه‌رق
ج. عر. تیجان کلیر] ۱. حکمدار-
لرلك باشنه کیدیکلری مرصع
شیء که تخت ایله برابر حکمدارلق
علامتیدر، اکلیل، افسر، دیهیم.
۲. بعض مشایخ ودرویشلرك
کیدکلری سرپوش. ۳. کلینلرك
باشه قودقلری مرصع زینت. ٤.
بعض قوشلرك طراق رسمنده کی
سرغوجی. || تاج سر = باش تاجی،
پك معتبر ومحترم شیء. || تاج کیمك =
تتوج ایتمك، تاج کیمه رسمی اجرا
ایتمك.

اجانمق { فعـ. تاج کیمك، رسم
تتوجی اجرا ایتمك.

تاجدار { صـ. سـ. فا. [تاج = م-
داشتن = طوتمق، مالك
اولق] تاج کیین، صاحب تاج،
حکمدار.

تاجدارانه { صـ. فا. حکمداره
لایق وشایسته
اولان. = حـ. فا. حکمداره
یاقیشیر صورتده.

تاجداری { صـ. فا. حکمداره
منسوب ومتعلق:
ارادهٔ سنیهٔ جناب تاجداری. =
سـ. فا. حکمدارلق.

تاجر { سـذ. عر. ج: تجار.
[« تجارت » دن سف.]
تجارتله مشغول آدم، بازرگان.
[لسان تکامده اکثریا جمی
مفرد یرینه قوللانیلوب، مفردی
ایسه باشلیجه سختیان تجارینه
تخصیص اولنمشدر.]

تاجلامق { فعـ. تاج کیدیرمك،
تتویج ایتمك.

تاجلانمق { فعـ. تاج کیمك،
تتوج ایتمك.

تاجلی { صـ. ۱. باشنده تاج اولان
تاج کیین، تاجدار. ۲.
باشنده سرغوجی اولان (قوش).

تاجیك { سـ. ترك ممالکنده سا-
کن اولان ایرانیلره
ویریلن اسمدر.

تأجیل { سذ. عر. [« اجل » دن
مصـ. تفعیل] مهلت ویرمه،
بروقت معینه قدر تأخیر، تعجیل
مقابلی.

تأخر { سذ. عر. ج: تأخرات.
[« اخر » دن مصـ. تفعیل]
کری قاله، صکره یه قاله، تقدم
مقابلی: عزیمتم تأخر ایتدی.

تأخیر { سذ. عر. ج: تأخیرات.
[« اخر » دن مصـ. تفعیل]
کری یه، صکره یه براقمه، کچکدیر-
مه: امتحانی بر هفته دها تأخیر
ایتدیلر؛ بر خبر آنجه یه قدر
عزیمتکزی تأخیر ایدك. || بلا
تأخیر = صکره یه براقمقسزین. سر-
یعاً وعاجلاً.

تأدب { سذ. عر. [« ادب » دن
مصـ. تفعل] ۱. ادب
وتربیه کسب ایتمه: انسان چو-
جقلغنده تأدب ایتملیدر. ۲.
ادب وتربیه قاعده‌سنه رعایةً
اوتانمه، حیا ایتمه: استادمك
حضورنده بحثه کیریشمکدن
تأدب ایتدم. [بو ایکنجی معنی
عربیده اولیوب، لسانمزده برنجی
معنادن استعارةً قوللانیلیر.
عربیده برده ادبیات علمی تحصیل
معناسنه کلیر.]

تأدباً { حـ. عر. ادب وتربیه قا-
عده‌سنه رعایت ایده‌رك:
تأدباً حضورکزده جواب ویرمدم.

تأدیب { سـذ. عر. [« ادب »
دن مصـ. تفعیل] ۱.
ادب وتربیه اوکرتمه، تربیه
ویرمه: اولادینی تأدیب ایتدی.
[بومعنی ایله تربیه دهامستعملدر.]
۲. مخالف قانون حرکت ایدنلر
حقنده احکام لازمه‌نك تطبیقی.
۳. توبیخ وتکدیر: تأدیب شرعی =
شرعاً اقتضا ایدن تکدیر، خفیف
مجازات.

تأدیباً { حـ. عر. ۱. ادب وتربیه
اوکزده‌رك ویا اوکرتمك
مقصدیله. د. ۲. توبیخ وتکدیر
ایده‌رك.

تأدیجی { صـ. عر. ث: تأدیبه.
[« تأدیب » دن سمع.]
توبیخ وتکدیره منسوب ومتعلق:
مجازات تادیبیه.

تأدیه { سذ. عر. ج: تأدیات.
[« اداء » دن مصـ. تفعیل]
اوده‌مه، بورج ویرمه، ادا ایتمه:
بتون بورجلرمی تأدیه ایتدم.

تار { سـ. فا. ۱. تل، ایپلیك: تار
زلف = صاچ تلی: تارتار =
تل تل. ۲. طوقومه‌ده مستعمل
آرش، پود مقابلی: تار وپود.
|| تار عنکبوت = اوروجك آغی.
= صـ. فا. قراکلق، مظلم:
شب تار. [« تاریك » دها
مستعملدر.]

تاراج { سـ. فا. یغما، غارت،
چاپول.

تارامَق { فت. با: طرامق.

تارتَمَق { فت. با: طارتمق.

تارچين { سـ. با: دارچين.

تارِك { صـ. عر. [«ترك» دن سف.] براقان، ترك ايدن، واز كچن؛ تارك دنيا = دنيادن ال چكوب منزوى اولان.

تارلَه { ياخود ترلا. سـ. [«تارا- مق» دن] ۱. حبوبات وساڑه اكيلن محدود ومعين طوبراق، مزرعه: بوغدای، آرپه، پرنج تارله سی؛ تارله يی، تارله ده ايشلمك. ۲. باغچه نك بر نوع سبزه ويا چيچك اكمك اوزره آيرلمش پارچه سی، كه اكثريا اوفاق بر ـ مد وياخندقله ياخود لوانطه وساڑه ايله محاط اولور: چيچك، سبزه، باغچه تارله سی. || تارله آچمق = خام و يا چاليلق وطاشلق يری كيريز- مه ايدوب تارله يه چويرمك. || تارله صيچانی = قيرصيچانی، فاره- نك بيوكی، حرذون. || تارله قوشی = عر. قنبراء دينلن بر كوچك قوش. || سرغوجلی تارله قوشی = آلا طورغای، عر. قبعه.

تارِم { سـ. فا. يوكسك طام وقبه. || مج. كوك، سما.

تارمار { ياخود تارومار. صـ. فا. قارمه قاريشيق، طاغنيق، پراكنده، پريشان: زلف تارمار.

تاره { سف. عر. كره، مره، دفعه.

تارَة { حـ. عر. بركره ويا بعض كره، احياناً. || تارة بعد اخرى = دفعاتله، بربرينى متعاقب دفعه لر، مكرراً، مرة بعد اخرى. [اليوم استعمالدن ساقطدر.]

تاريخ { سـ. عر. جـ: تواريخ. [اصل عر. «تأريخ». «ارخ» دن مصـ. تفعيل] ۱. بر وقعه نك وقوع بولديغى ويا بر مكتوب وساڑه نك يازلديغى وقت، كون وآى وسنه سى: بو مكتوبك تاريخى نه در؟ نه تاريخده يازلمشدر؟ تواريخ مختلفه ايله ورود ايتمشدر. ۲. بووقتى تعيين ايدن رقم ويازى كه مكتوب و ساڑه نك نهايتنده ويا ابتدا- سنده يازيلير: تاريخ آتمق. ۳. حروفنك جمله سى ويا برطاقمى ابجد حسابيله جمع اولندقده مجموعى بروقعه نك سنه-سنى كوسترن بيت يا مصراع ويا جمله وتركيب وبويله بربيت ويا مصراعى حاوى قطعه: تاريخ سويلمك. ٤. وقايع ماضيه نك ضبط ونقل وروايتى فنى وبوفنه متعلق كتاب: تاريخ يازمق، تاريخ اوقومق، تاريخ درسى ويرمك؛ تاريخ عمومى، تاريخ خصوصى؛ تاريخ قديم = قرون قديمه وقايعنى نقل ايدن؛ تاريخ متوسط = قرون وسطى تاريخى: تاريخ اخير = قرون اخيره تاريخى؛ تاريخ معاصر = عصر (قرن) حاضر تاريخى؛ ابن اثيرك، طبرينك تاريخى؛ كتب تواريخ. || تاريخ طبيعى = نباتات، حيوا- نات، معادن وعلم الارضدن بحث ايدن علم عمومى.

تاريخسِز { صـ. تاريخى آتلمامش، يازلديغى وقت يعنى كون وآى وسنه سى قيد اولنما- مش: تاريخسز برمكتوب آلدم.

تاريخلى { صـ. تاريخى يازلمش، وقت تحريرى قيد اولنمش: ۸ محرم سنه ۱۳۱۸ تاريخلى بحر- يراقى آلدم.

تاريخى { صـ. عر. ۱: تاريخيه. علم تاريخه متعلق: جغرافياى تاريخى سطح ارضك احوال ماضيه سندن بحث ايدن علم كه تاريخه عائد برجغرافيادر؛ وقايع تاريخيه = تاريخه متعلق وقعه لر.

تاريك { صـ. فا. قراكلق، مظلم، تيره.

تاز { سـ. فا. قوشمه، سرعت. [مرادفى اولان «تك» ايله برلكده وعطف تفسير صو- رتنده قوللانيلير: تك وتاز.

تازگى { ز } سـ. تازه لك، طراوت.

تازنه { ياخود تارزنه ويا تازيانه. سـ. طنبور ولاوطه مضرابى، زخمه.

تازه { صـ. فا. ۱. يكى كسيلمش، بايا تلانمامش، بروشمامش، طرى، طراوتلى: تازه شفتالى، تازه صلاته. ۲. قورى اولميان، پشيل: تازه بامیه، تازه اوزوم. ۳. يكى، مجدد، نوحدوث: تازه خبر. ٤. كنج، كورپه: تازه قيز.

تازه لَشمَك { فل. ۱. تازه اولمق، تازه لك پيدا ايتمك، كسب طراوت ايتمك. ۲. كنجلشمك. كنجلك پيدا ايتمك ويا كنج كبى كورينمك: سميروب تازه لشمش.

تازه لِك { سـ. ۱. تازه اولان شيئك يعنى قورى و بيات اولميانلق حالى. ۲. كنجلك، كورپه لك.

تازه لَمَك { ياخود تازه له مك. فت. ۱. تازه ياپمق، تازه لك ويرمك، كسب طراوت ايتديرمك. ۲. يكيلتمك، تجديد ايتمك، برشيئى تكرار وبكيدن ياپمق: شو نارگله يى تازه للمى.

تازه لَنمَك { فط. ۱. تازه اولمق، كسب طراوت ايتمك: بو ياغمور دن چايرلر تازه لندى. ۲. يكيلشمك، تجدد ايتمك، تكرر ايتمك: نارگله لر تازه لشدى. ۳. كنجلشمك: كنديسى سميروب عادتا تازه لنمش.

تازى { سـ. پك اينجه ونحيف بر طاوشان آوينه ياراز. [اصلى فا. اولوب عرب زاغارى ديمكدر.]

تازى { سـ. صـ. فا. عرب، عربى، عرب قوم و جنسيتنه منسوب: اسب تازى = عرب آتى: زبان تازى = لسان عربى.

تازيانه { سـ. فا. ۱. قاميچى، قير- باج. ۲. طنبور وامثالى چالغيلرك تللرينه طوقونمغه مخصوص كيك ويا بوينوز پار- چه سى. [غا: تازنه.] ۳. مج. واسطه، آلت. سبب: تازيانهٔ تشويق.

تازيلامَق { فل. تازى كبى قورى وضعيف اولمق.

تاس { د. «ت» ايله باشلار بعض صفتلرل باشنه قونوب تأكيد ومبالغه بيان ايدر: تاس تمام = بسبتون تمام، تام تامنه.

تاس { ـ. با: طاس.

تاسارلامَق {فت.با: تصارلامق.

تاسّس { تمللشمه ويرلشمه وتشكل معناسيله لسانمزده قوللا- نيلير. عربيده ايسه «اس» ماده سى تفعل بابندن كلمز.

تاسِع { عـ. ذ: تاسعه. طقوزنجى، نهم: باب تاسع، درجهٔ تاسعه. || تاسع عشر = اون طقو- زنجى.

تاسِعاً { حـ. طقوزنجى اولهرق، طقوزنجى درجه ده.

تأسُّف { سند. عر. [«اسف» دن مصـ. تفعل] كدر ايتمه، آجيمه: بوكا چوق تأسف ايتدم؛ بيان تأسف ايتمك = تأ- سف ايتديكنى كوسترمك.

تاسلاق { با: طاسلاق.

تاسمه { ياخود تاصمه. با: تصمه.

تاسه { سـ. كدر، غم، قايغو، درد، اسف: تاسه چكمك = اسف ايتمك: تاسه سنى چكمك = غمنى چكمك، قيدنده اولمق؛ تا- سه سى! اونك وظيفه سى مى؟

تاسه سِز { صـ. غمسز، قايغوسز، لاقيد، برشيئى وظيفه ايتمز.

تاسه سِزلَق { سـ. غمسزلق، قا- يغوسزلق، قيدسزلق.

تاسه لانمَق { فل. قايغولانمق، كدرلنمك، مغموم ومكدر اولمق.

تاسه لى { صـ. قايغولى، مكدر، مغموم.

تأسيس { سند. عر. جـ. تأ- سيسات. [«اس» دن مصـ. تفعيل] تمللشديرمه، تمل آتمه، ياپمه، قورمه: بر مكتب تأسيس ايتمك؛ بنای دولتى تأ- سيس ايدن. = جـ. قورلمش، ياپلمش ابنيه وداڑه لر، مؤسسات: تأسيسات نافعه؛ تأسيسات وقفيه، خيريه.

تاقَمَق { تاقلمق. با: طاقمق و ساڑه.

تاقيه { با: طاقيه.

تاك { ناكيق، تاكلامق. با: طاك وساڑه.

تأكُّد { صاغلاملاشمه وتقويه وتحكيم اولنمه معناسيله لسانمزده قوللانيلير. عربيده «اكد» ماده سى اصلا تفعل ماده سندن كلمز.

تأكيد { سند. عر. [«اكد» دن مصـ. تفعيل] ۱. صاغلا- ملاشديرمه، تقويه وتحكيم ايتمه. ۲. از. اولجه يازيلوب اجرا اولنميان ويا جوابى كلمين محررات رسميه يى تكرار يازمه، تكرار ايتمه: تأكيد ايتديلر. ۳. د. نحو عربيده بركلمه يى صاغلاملاشديرمغه ياراي- يان كلمه كه اعرابجه برنجيسنه تابع اولور: تأكيد لفظى = عين لفظك تكررندن عبارت اولان؛ تأكيد معنوى = لفظى باشقه معناسى مشترك بركلمه دن عبارت بولنان.

تأكيداً { حـ. عر. ۱. صاغلا- ملاشديرهرق، تقويه ونحكيمله. ۲. از. اولجه يازيلوب ثمره سى كورلميان محررات رسميه يى تكرار ايده رك، مكرراً: تأكيداً يازديلر.

تالاز { ياخود طلاس سـ. [يو. دكيزديبنك اولان ٪۷۸ـ(-) ٪۳۳ دن مأخوذ ظن اولنمش

ایسه‌ده، بعیددر.] ١. طالغه موج. ٢. ایپك کبی بیاض‌ویومشاق شیئلرك قاریشوب قبارمه‌سی، قباریق.

تالازلانمق { یا طلاسلانمق. فل. ١. (دکیز وساژه) طالغه‌لانمق، تموج ایتمك. ٢. (قویونلر) سوری ایله یورورکن متموج برصورت کوستر. مك. ٣. (ایپك وساژه) قبارمق.

تالاش { سـ. با: تلاش، طلاش.

تالامَق { فت. یغما وغارت ایتمك. مر.

تالان { سـ. فا. یغما، غارت، چاپول.

تالان { صـ. «آلان» صفتنه اتباعاً قوللانیلیر: آلان تالان = قارمه قاریشیق.

تَأَلُّم { سند. عر. [«الم» دن مصـ. تفعل] کدرلنمه، اسفلنمه، تأسف: بوکا چوق تألم ایتدی.

تالی { صـ. عر. ة: تالیه. [«تلو». دن سف.] ١. صکره‌دن کلن، برشیئك آرقه‌سی صره کیدن، تابع، اخیر، مقدم ضدی: صنف تالی. ٢. قرآن کریمی تلاوت وقرائت ایدن، قاری. ٣. مـ. قضیه‌نك ایکنجی قسمی، مقدم مقابلی. ٤. عـ. ردیف عسکرینك ایکنجی صنفی، صنف اخیری: ردیف تالی طابوری، مقدم طابوری.

تَألیف { سند. عر. ج: تألیفات. [«الفت» دن مصـ. تفعیل] ١. اوزلاشدیرمه، باریشدیرمه: آرالرینی تألیف ایتدی. ٢. جمع وترتیب وتدوین وتحریر ایتمه: برصرف، برلغت کتابی تألیف ایتدی. ٣. جمع وترتیب اولنمش کتاب، اثر: قاموس فیروز آبادینك تألیفیدر. || تألیف بین = آرالرینی بوله، باریشدیرمه. = ج. مؤلفات، آثار: اونك تألیفات عدیده‌سی واردر.

«تألیف» ایله «تحریر» آره‌سنده فرق شودرکه: تألیف قریحه‌دن یازلیوب جمع وتلفیق وترتیب اولنان، وتحریر ایسه قریحه‌دن یازیلان کتاب حقنده مستعملدر؛ مثلا بر صرف ویا لغت کتابی حقنده تألیف، وصرف مطالعاتی حاوی بر کتاب حقنده تحریر دیئلمك اقتضا ایدر. «نظم» ایسه منظوم آثاره مخصوصدر.

تألیفکرده { صـ. فا. تألیف اولنمش، جمع و ترتیب وتحریر اولنمش، مؤلف، اثر: کافیه ابن حاجبك تألیفکرده‌سیدر.

تام { د. «تا» یاخود «ط» ایله باشلار بعض صفتلره کیروب تأکید ومبالغه بیان ایدر: تام طاقیر.

تامّ { صـ. عر. ة: تامه. [«تمام» دن سف.] ١. بتون، نقصانسز، اکسیکسز: جزء تام؛ معلومات تامه. ٢. مکمل. کامل: تام انسان. = ج. تمامیله، بلا نقصان: تام بر سنه‌در.

تأمّل { سند. عر. [«امل» دن مصـ. تفعل] اطرافلیجه دوشونمه، ملاحظه، دوشونوب طاشینمه، تدقیق ومطالعه: ایشی ایجه تأمل ایدوب ده اویله قرار ویرملی؛ بلا تأمل = دوشونمکسزین.

تأمّلسز { صـ. ایشی اولدن دوشونه‌مین، ملاحظه وتفکر ایتمین.

تأمّلسزلك { سـ. دوشونمه‌یش، عدم ملاحظه و تفکر.

تأمین { سند. عر. ج: تأمینات. [«امن» دن مصـ. تفعیل] ١. امنیت ویرمه، قورقوسنی رفع ایتمه. ٢. صاغلاملاشدیرمه، شك وشبهه براقامه: اولادینك معیشتنی، کندی حالنی تأمین ایتدی. = ج. امنیتی موجب اولمق اوزره کوستریلن کفیل، ویریلن سوز ویا امانت براغیلان آچقه وساژه: تأمینات ویردی، کوستردی؛ تأمینات آچقه‌سی.

تأنّی { سند. عر. [«انی» دن مصـ. تفعل] یاواش کیتمه، یاواش حرکت ایتمه، یاواشلق، کجیکمه: بو قدر تأنی ایله ایش کورلمز.

تأنیث { سند. عر. [«انث» دن مصـ. تفعیل] (برلفظی) مؤنث قوللانمه، مؤنث صیغه سندن کتیرمه: عربی اسماء مؤنثه‌نك عربی صفتلرینی تأنیث ایتمك شرطدر؛ تذکیر وتأنیث قاعده‌لری.

تأنیس { سند. عر. [«انس» دن مصـ. تفعیل] آلیشدیرمه، انسیت ایتدیرمه: بعض حیوانلرك تأنیسی قولایدر.

تاو { سـ. [بلکه فا. «تاب» دن] ١. ایشلنه جك بر ماده‌یه ویریلن حرارت، رطوبت، صلابت وساژه درجه‌سی، چاغ، نصاب، قوام: دمیر تاونده ایشلنیر. ٢. طبع اولنه جق کاغده، اوتو لنه جك چماشیره، توتونه وساژه شیئلره پوسکور. دیان صو: تاو ویرمك. ٣. مج. سیمزلك، طوغونلق: تاو لانمق = سیمرمك، طولمق، توکی دوزلوب پارلامق. || تاوینی قاچیرمق = وقت مناسبنی فوت ایتمك. || تاوه کتیرمك = لزومی درجه‌ده ایصیتمق. || تاو ویرمك = ایصلاتمق، تملندیرمك.

تاوان { یاخود طاوان سـ. اوسقفنك ایچ طرفنه میخلانان تختەلرکه منتظم وسوسلی بویالی بر سطح تشکیل ایدوب چاتینك چرکینلکنی اورتر و صوثوقدن محافظه ایدر. || آغز تاوانی = طاماق. || تاوان باشه کچمك، باشه بیقلمق = پك اوتانه‌جق ومناسبتسز برسوز ایشیتمکدن محجوب ومتأثر اولمق.

تاوانلامَق { فت. براو ویا اوطه‌یه تاوان کچیرمك.

تاوخانه { سـ. [فا. «تاپخانه» دن] ١. فقرانك تیمار محلی، میخانه‌ی اولان صیحاق یر. ٢. آتشله تسخین ایدیلن چیچکلك، صوبه‌لی چیچکلك. || تاو خانه کبی = قارمه قاریشیق، آلت اوست، غیر منتظم.

تاوسامَق { فل. [اصلی: تاو کچمك. رواج ورغبتنه ویاکرمی وانهماکنه خلل کلمك. صوثومق: بازار تاوسادی.

تاولانمَق { فت. تاو ویردیرمك، صو سرپدیرمك، ایصلاتدیرمق: توتونی، کاغدی تاولاتدیکزمی؟

تاولامَق { فت. تاو ویرمك، لزومی درجه‌ده ایصیتمق ویا تملندیرمك: دمیری، کاغدی توتونی تاولامق.

تاولاندیرمَق { فت. تاوه کتیرمك، سمیرتمك، (حیوانی) طولغون وتوکی دوزکون برحاله کتیرمك: چایر حیوانی تاولاندیرر.

تاولانمَق { فط. ١. تاوه کتیرمك، لزومی درجه‌ده تسخین ایدلمك، قوامه کتیرلمك: دمیر ایشلنمك ایچون تاولانمق اقتضا ایدر. ٢. ایصلانمق، تملنمك اوستنه صو سرپلك: کاغد طاوه لانمه‌دیکه باصلماز. ٣. مج. سمیرمك، طولمق، توکی دوزلوب پارلامق: اك ضعیف حیوان دخی چایردن تاولانیر.

تاوله { سـ. با: طاوله.

تاولی { ویاتاولو. صـ. ١. تاوینی بولمش، قوامنه کلمش، لزومی درجه‌ده ایصیتمش ویا ایصلانمش: تاولی دمیر، توتون، کاغد. ٢. مج. سمیز، طولغون. تاولی برآت.

تاوه { سـ. ١. یاغ اریدوب بالیق وکوفته کبی شیئلر قیزارتمه مخصوص یاصی واوزون قولپلی مطبخ آلتی. ٢. تاوه‌ده پیشمش یمك: جکر تاوه‌سی، بالیق تاوه‌سی. ٣. بعض معدنیاتی اریتدکاری اوزون صاپلی آلت: قورشون تاوه‌سی. ٤. کیرچ قاریشدیردقلری بیوك تکنه: کیرچ تاوه‌سی. ٥. طوزله‌ده دکیز صوینی چکوب تبخر ایتدیردکاری اولکارك بهری: طوز تاوه‌سی. || قویروغنی تاوه صاپنه چویرمك = تأدیب ایتمك.

تأویل { سند. عر. ج: تأویلات. [«مآل» دن مصـ. تفعیل] معنای ظاهریسندن بشقه بر معنی ایله تفسیر ایتمه: مجرم موجب اتهام اولهجق سوزلرینی شمدی تأویله قالقیشیور.

تأهّل { سند. عر. ج: تأهلات. [«اهل» دن مصـ. تفعل] اولنمه، تزوج، اولنوب او بارق صاحبی اوله: اوهیچ تأهل ایتمدی.

تائب { صـ. عر. ة: تائبه. («توبه» دن سف.) توبه ایدن، توبه کار: تائب اولدی.

تأیّد { سند. عر. [«اید» دن مصـ. تفعل] قوتلنمه، صاغلاملاشمه: النسان معلومات تأیید ایتمدی.

تأیید { سند. عر. ج: تأییدات. [«اید» دن مصـ. تفعیل] قوتلندیرمه، صاغلاملاشدیرمه، تأکید ایتمه: بوخبراولکی مسمو عاتی تأیید ایدیور. = ج. معاونت، یاردیم: تأییدات الهیه.

تب { سـ. فا. صیتمه، حما. ة. || تب زده = صیتمه‌یه طوتلمش. || تب لرزه = صیتمه دیتره‌مسی.

تَبابعه { سند. ج. عر. [«تبع» اسم خاصنك جمعیدر.] اسکی یمن ملوکی.

تبادُر { بردن بره ذهنه کلمك مناسبله قوللانلر وار ایسه‌ده، «بدور» ماده‌سی اصلا تفاعل بابندن کلدیکندن یاکلیشدر.

تبادُل { بودخی دکیشمه وترامیه معناسیله قوللانلمش ایسه‌ده، «بدل» ماده‌سی تفاعل بابندن اصلا تصریف اولنمدیغندن، مبادله دیملی.

تَبار { سند. عر. هلاك. محواوله.

تَبار { س. فا. صوی، نسل، نسب: عالی تبار = ایی صویلی.

تَبارَكَ { ف. عر. مبارك ایاسین معناسیله دعا تعبیری او. لوب، لفظهٔ جلال ایله برلکده قوللانیلیر: تبارك الله! = الله مبارك ایاسین، ماشاءالله!

تَباشير { سند. عر. ۱. مژده، بشارت. ۲. هرشیئك قدومنی خبر ویرر کبی اولان اوائلی: تباشیر صبح = صباحك یکی آچلغه باشلادیغی وقت، اوائلی.

تَباشير { س. فا. [تر. زبانزدی: تبشیر] ۱. کیرچ و آلچیدن دها یومشاق وخاص معروف بر بیاض ماده که سیاه تخته لوحه‌سی اوزرینه یازی یازمقده دخی قوللانیلیر. ۲. مذکور تخته اوزرینه ویا عادی تخته ودیواره یازی و رقم یازمغه مخصوص و قورشون قلمی کبی مستعمل تباشیر پارچه‌سی. || اتمکجی تباشیری = چمکانه بورجی. || تباشیره پنیر باقیسلی = اوفاق برشیدن منفعت بکاین، حریص: دقنز. و مجـ. شاشی. || تباشیر تخته‌سی = تباشیرله یازمغه مخصوص سیاه تخته.

تَباعُد { سند. عر. [«بعد» دن مصـ. تفاعل] اوزاقلاشمه، برـ برندن اوزاق دوشمه.

تَباه { ص. فا. محو وخراب اولمش، مضمحل: اوآدم عشرتدن تباه اولدی. = س. فا. محو، خرابیت، اضمحلال: قمار تباهنه سبب اولدی.

تَباين { سند. عر. جـ: تباینات. [«بین» دن مصـ. تفاعل]

۱. ایکی شیٔ آره‌سنده‌کی تضاد و برـ برینی جرح ایتمه: بوکتابك مندرجاتی آره‌سنده تباین واردر. [مباینت دها مستعملدر.] ۲. مـ. مشترك بر رقمله تقسیمی ممکن اولیان ایکی رقم آره‌سنده‌کی مناسبت ۷ ایله ۹ کبی.

تَبجيل { س. عر. [«بجل» دن مصـ. تفعیل] بیوتمه، آغرلامه، تعظیم، تکریم. [بو معنی ایله «ابجال» قوللانملی، یاکلیشدر.]

تَبَحُّر { سند. عر. [«بحر» دن مصـ. تفعل] بر شیئك ایچنه طالمه، پك دریاك وارمه، کنهنه یتیشمه: علوم و فنونده تبحر ایدنلردندر.

تَبَخُّر { سند. عر. جـ: تبخرات. [«بخار» دن مصـ. تفعل] ۱. بوغولانمه، بوغویه تحول ایتمه. (صو) قاینایوب بوغو اولمه، آغمه: دکیز صولری صیجاقدن تبخر ایدوب بلوطلری تشکیل ایدرلر. ۲. توتسیلمه. [هرنه قدر اساساً بخار وبوغو معناسنی متضمن ایسه‌ده، بوبابدن عربیده یالکز بو ایکینجی معنایه کلیر، که بزجه استعمالی نادر ولزوم سزدر.]

تَبخير { سند. عر. [«بخار» دن مصـ. تفعیل] ۱. بوغو چیقارتمه، قایناتدوب بوغویه تحویل ایتمه: صوبی تبخیر ایتدی. ۲. توتسیله. ۳. بعض بـ لاشیق اشیایی عال سار یه‌نك اوکنی آملق اوزره (ئه‌تو) ماکنه‌سندن کچیرمه.

تَبخيل { سند. عر. [«بخل» دن مصـ. تفعیل] برینه خست وناکسلك عزو واسنادی. ز.

تَبَدُّل { سند. عر. جـ: تبدلات. [«بدل» دن مصـ. تفعل] دکیشمه، بشقه حال وصورته کیرمه، تغیر، تحول: بو سوقاق بسبتون تبدل ایتمش: بواسکله‌نك بتون مأمورلری تبدل ایتدی.

تَبديل { سند. عر. جـ: تبدیلات. [«بدل» دن مصـ. تفعیل] دکیشدیرمه، بشقه بر شکل و صورته قویمه، تغییر، تحویل: تبدیل مسلك، تبدیل قیافت، تبدیل مکان، تبدیل لسان ایتمك. || تبدیل هوا = صحتجه کوریلن لزوم اوزرینه هوایی دها ایی برمحله نقل مکان ایتمه: تبدیل هوایه کیتدی: تبدیل آب وهوا ایچون اذن آلدی.

تَبديل { ص. [آلف البیان لفظ عربیدن مأخوذ] منکر بر قیافتله وکیم اولدیغی بللی ایتمکسزین کزن: تبدیل چیقمشیدی: تبدیل کزیوردی. = س. متنکراً کزوب ضبط و ربطه باقان مأمور، پولیس خفیه‌سی. || تبدیل حصکیسی = اصطبل عامره سایسلرینك باشی.

تَبديلاً { ح. عر. دکیشدیره‌رك، دکیشدیرمه صورتیله: فلانه تبدیلاً اوچنجی رتبه‌دن مجیدی نشانی ویرلدی = یعنی حائز اولدیغی دردنجی رتبه‌سی یرینه.

تَبذير { سند. عر. جـ: تبذیرات. [«بذر» دن مصـ. تفعیل] طاغیتمه، سرپمه، اسراف: مالنی تبذیر ایتدی.

تَبَر { س. فا. ۱. بالطه. فأس. ۲. بعض درویشلرك طا.

شیدقلری هلال رسمنده وبر صاپه کچیرلمش آلت جارحه وسلاح.

تِبر { سند. عر. توز حالنده آلتین کو. ویا علی الاطلاق آلتین کو. لچه‌سی.

تَبَرّا { سند. عر. با: تبری.

تَبَرُّد { سند. عر. [«برد» دن مصـ. تفعل] صوئومه: تبرد ایتمك صوئومق. [اصل عربیده معنا. سی صوئوق صویه کیرمکدر.]

تَبريد { سند. عر. [«برودت» دن مصـ. تفعیل] ۱. صوئوتمه، صوئوقلغنی آرتیرمه: صوبی قارله تبرید ایتملی. ۲. مجـ. مناسباتی کوشتمه، محبتی آزالتمه، صوئوتمه: بو معامله‌سی بنی کندیسندن تبرید ایتدی.

تَبريك { سند. عر. جـ: تبریکات. [«برکت» دن مصـ. تفعیل] یکی برشیٔ ایچون مبارك اوله دیه دعا ایتمه ویا شایان تقدیر بر ایش ایچون صاحبنی تحسین ایتمه: دنیایه کلن اوغلکزی، کریمه کزك نکاحنی، عید سعیدکزی تبریك ایدرم؛ بو ایشدن طولایی حقیقةً شایان تبریکسکز: بو ایشکز تبریکه شایاندر؛ عرض تبریکات ایدرم.

تَبَرِّيه { سند. عر. [اصلی: تبرئه «برائت» دن مصـ. تفعیل] ۱. برینی بر شبهه وقباحتدن بری ایتمه، مدخلی اولمدیغنی اثبات ایتمه: محکمه کندیسنی تبریه ایتدی. ۲. بورجدن قورتارمه. || تبریهٔ ذمت ایتمك = ایلیشیکی اولمدیغنی اثبات ایلمك. بری الذمه جیقمق.

تَبَس { س. دفع، تسکین: تزاعمی تبس ایتمك.

تَبَسُّم { سند. عر. [«بسم» دن مصـ. تفعل] کولمسمه: تبسم ایتمك = کولمسمك.

تَبَسّی { س. کوچك سینی، بر ایکی کشیلك یمك، عشرت و مزه طاقلری، قهوه فنجانلری، چای وشربت طاقلری وسائر بوکبی شیلر وضعنه مخصوص یاصی وآزکنارلی مختلف الشکل قاب: یمك تبسیسی، قهوه تبسیسی وسائره. || تبسی قورمق = بزم عشرت ترتیب ایتمك.

تَبسير مَك { فل. [فا. صیتمه دیمك اولان «تب» دن] صیجاقدن وصیتمه‌دن دولو. داقلر قبارمق.

تَبسيمَك { فت. [«تبس» دن] تبس ایتمك، دفع و تسکین ایتمك.

تَبسينمَك { فط. دفع وتسکین او. لمق: یاغین تبسینمدی.

تَبشير { سند. عر. جـ: تبشیرات. [«بشر» دن مصـ. تفعیل] مژده ویرمه، باعث ممنونیت بر خبر تبلیغی: سزی تبشیر ایدرم؛ بو خبری کندیسنه تبشیر ایتدم.

تَبَصبُص { سند. عر. جـ: تبصبصات. [« بصبصه» دن مصـ. تفعلل] آچلمقه یالوارمه، تملق: تبصبص ایتمك.

تَبَصُّر { سند. عر. [« بصر» دن] مصـ. تفعل] دقتله باقوب کنهنه وارمه.

تَبَصِّره { سئ. عر. [« بصر» دن] انسانك فراستی آر. تیروب ماهیت اشیایی آکلامغه آلت اولان قوت.

تَبَعاً { ح. عر. تابع اولمه‌رق، او. یه‌رق، تبعیت ایده‌رك.

تَبَعه { سند. جـ. عر. [فد: تابع] بر دولتك تحت حکمنده

بولنان اهالی : فرانسه تبعه‌سی، تبعه‌دن = عثمانلی تابعیتنده بولنان. [لسانمزده بعضاً مفرد کبی دخی قوللانیلیورسه‌ده، اکثریامفردی « دن » ادا تیله افاده اولنور: فرانسه تبعه‌سندن برآدم .]

تَبَعِيَّت { سند. عر. [اصل لغت عربیه اولیوب، تبع صفتنه یاء مصدریت علاوه‌سیله تشکیل اولنمشدر.] تابع اولمه، اویمه، پیرولك : او فلانه تبعیت ایدیور .

تَبَعِيَّه { ح. عر. غل. اویه‌رق. تابع اولمه‌رق، پیرولك ایده‌رك : او قاعده یه تبعیةً .

تَبْعِيد { سند. عر. [« بعد » دن مص. تفعیل] اوزاقلاشدیرمه، اوزاغه سورمه، دفع ایتمه .

تَبَل { سـ. قیوریم، قات، بورشق.

تَبَلُّر { سند. عر. [« بلور » دن مص. تفعل. لغت مولده] بللورلشمه، بللور کبی منتظم صورتده طوکمه : تبلر ایتمك .

تَبَلَّش { سـ. [و غا : تبراش] بربرینه کچمش، قاریشمش، قارمه قاریش. || تبلش اولمق = بربرینه عارض اولوب متمادیاً تصدیع ایتمك.

تَبْلِيغ { سند. عر. جـ : تبلیغات. [« بلوغ » دن مص. تفعیل] یتیشدیرمه، ایریشدیرمه، کورمه، نقل وایصال : بو خبری، سلامی تبلیغ ایله؛ دولت متبوعه‌سی طرفندن ایده‌جك بعض تبلیغاتی واردر. || حقه برمذکوره‌نی ویا اعلامی علاقه‌دارانه ایصال ایتمه .

تَبَنِّي { سند. عر. [« بنو » دن مص. تفعل] اوغللغه قبول ایتمه، آخرت اوغلی اتخاذ ایتمه : فلانی تبنی ایتمشیدی .

تَبَوُّل { سند. عر. [« بول » دن مص. تفعل] ایشه‌مه، صو دوکمه. || ط. تبول حماضت، تبول دم، تبول سکر، تبول قیح، تبول معسل = ادراره تغیر کتیرر امراض مختلفه .

تَبْوِيب { سند. عر. [« باب » دن مص. تفعیل] بابلره تقسیم ایتمه. ز.

تَبَهْ { ص. فا. با : تباه .

تِبْيان { سند. عر. آچیق افاده و بیان ایتمه. ز.

تَبْيِين { سند. عر. [« بیان » دن مص. تفعل] میدانه چیقمه، کورینوب آکلاشلمه، ثبوت بوله، دیکر دلیل واثباته محتاج قالمامه : اونك براءتی ویا ذی مدخل اولدیغی تبین ایتدی. [اکثریا محکمه تدقیقاتی اوزرینه قوللانیلیر.]

تَبْيِيض { سند. عر. [« بیاض » دن مص. تفعیل] ۱. بیاضلاتمه، آغارتمه. ز. ۲. (بر مسوده‌یی) بیاضه چکمه، تمیز اوله‌رق صورتنی آلمه، استنساخ ایتمه. || بو ایکنجی معنی عربیده اولمیوب، بزم کتابتمك بیضهٔ ایجادندن جیقمشدر. تمیزه چکمك دینسه دها ایدر.]

تَبْيِين { سند. عر. [« بیان » دن مص. تفعیل] آچیق افاده وبیان ایتمه. ز.

تَپْدِيرمَك { فث. ۱. شدتله یرندن اوینا دوب آتمق، فیرلاتمق : آتیلان طوپك شدتی رافده‌کی شیشلری تپدیردی. ۲. کری یه پوسکورتمك، شدتله کری یه چکمسنی موجب اولمق : بو باروت تفنکی تپه‌یر .

تَپَرتَمَك { تپرنمك. با : دپرتمك وساژه .

تَپِشمَك { فث. ۱. (حیوانلر) بربرلرینه چفته آتمق، اورشمق. ۲. نزاع، غاوغا ایتمك، خرلاشمق، بربرینی چکمه‌مك .

تَپَلمَك { با : تپه‌لمك .

تَپمَك { فث. (حیوان) ۱. چفته آتمق، چفته اورمق، آرت آیاقله اورمق : سایسی آت تپمش. ۲. مج. قیمتنی بیله‌مك، اله کچن نعمتك قدرینی آکلامامق : سعادتی، نعمتی تپدی. = فل. ۱. (اسلحهٔ ناریه) بوشاتیرکن کری یه چکمك : بو تفنك چوق تپر. ۲. کری دونمك، نکس ایتمك، یکیدن ظهور و اشتداد ایتمك : صیتمه، یاره تپدی. || حورا تپمك = اوینامق رقص ایتمك.

تَپَه { سـ. [غا : تکمه] حیوانك آرت آیاغیله اورمسی، چفته، لکمه، رفاس : تپه اورمق، آتمق؛ تپه آلتنه آلمق = آیاق آلتنه آلوب تپه اورمق. || تپه چکه = طوقوماقسزین یالکز دوککله یاپدقلری قبا چکه، قار چکه‌سی، دیبك .

تَپَه‌جِك { سـ. کوچك تپه .

تَپَه‌لَمَك { یا دپه‌لنمك . فث. ۱. اهلاك ایتدیرمك. ۲. دوکدیرمك .

تَپَه‌لِك { یا دپه‌لك. سـ. قاغوق وفس کبی باشه کیبلن شیشك تا تپه‌سنه دیکیلن دوکمه ویا پافته که اکثریا صیرمه وایجی ایله طوتانمش اولور .

تَپَه‌لَمَك { یا دپه‌لمك. فث. ۱. اهلاك ایلمك. (اصلی تپه‌سنه اوره‌رق اولدیرمکدر.) ۲. ایجه دوکمك .

تَپَه‌لَمَه { سـ. ۱. اولدیرمه. ۲. ایجه دوکمه .

تَپَه‌لَمَه { ص. ۱. تپه تشکیل ایده. جك صورتده طولدیرلمش، طوروقلو، طوروقلامه، مالا مال. ۲. تومسك ، اوبك، طاشقین، پیغین .

تَپَه‌لَنمَك { یا دپه‌لنمك. فعـ. ۱. اولدیرلمك. ۲. دوکلمك. = فل. آرقه اوستی یاتوب ایکی یانه چبالامق، چیرپنوب طورمق .

تَپَه‌لی { یا دپه‌لی. ص. باشنده قباوطوپ توك، خوطوز، سرغوج کبی بر سوسی بولنان (قوش) : تپه‌لی طاؤق.

تَپِي { یاخود تپی . سـ. یاغارکن سیس کبی اورتهلغی قپایان پك صیق قار: تپی یاغیوردی؛ تپیدن کوزکوزی کورمیوردی.

تَپِير { سـ. [فا. « پتکیر » دن غل.] قیل الك.

تَپِيرلَمَك { فث. ایجه‌لمه‌مك. [اصل معناسی: قیل الکله الهمك اوله‌جقدی.]

تَتَابُع { سند. عر. [« تبع » دن مص. تفاعل] بلا فاصله بربری آردندن کلمه، تعاقب؛ تتابع اضافات = بر قاچ اضافتك بلا فاصله تعاقبی، که منافیٔ فصاحتدر .

تَتَبُّع { سند. عر. جـ : تتبعات. [« تبع » دن مص. تفعل]

بر شیئك آرقه‌سنه دوشوب هر طرفنی آراشدیرمه، آرقه‌سنی براقیه‌رق اطرافلیجه تدقیق و تحقیق ایتمه : ادبیات عربیه‌ده چوق تتبعی واردر؛ تتبعاتله اشتغال ایدر. [باشلیجه علوم وتألیفات حقنده مستعملدر.]

تَتَرَه { یاخود کتره. سـ. بز طوقورکن پنبوغنی چریشلدکلری بیاض ساقز، کیتره، یبانی اژدر دیکنی .

تِتَرَه‌مَك { با : دیتره‌مك .

تِتِسِنمَك { با : تیکسینمك .

تَتِمَّه { سند. عر. جـ : تتمات. [« تمام » دن مص. تفعیل. ایکنجی « ت » نك ضمیله غلطدر.] بر شیئك نقصانی اکمال ایدن ویا اکمال ایچون علاوه اولنان شیء، برشیئك مکمل اولمسیچون وجودی شرط اولان شیء : بوچالغی‌ده طاقك تتمه‌سیدر؛ پاپیله‌جق ایش تتماتیله یاپلیدر .

تَتْمِيم { سند. عر. [« تمام » دن مص. تفعیل] تاملامه، بیتیرمه، اکمال. [« اتمام » دها مستعملدر.]

تَتَوُّج { سند. عر. [« تاج » دن مص. تفعل] تاج کیمه، کندی باشنه تاج قویمه، آوروپا حکمدارلرینك قعودلرینی متعاقب علناً ورسماً تاج کیمه آیین وآلایلری : روسیه ایمپراطورلری تتوج رسمنی موسقوه‌ده اجرا ایتمکی عادت ایدنمشلردر.

تَتْوِيج { سند. عر. [« تاج » دن مص. تفعیل.] تاج کیدیرمه. برینك باشنه تاج قویمه .

تِتیز { ص. تیز مزاجلی، خویسز، یاناز، تنکدل، خدمتی زور ایدیلمیر، زور ممنون اولور، مشکل پسند: خسته لغنده چوق تتیز اولور.

تِتیزلِك { س. تیز مزاج، خویسز. لق، تنکدللك، مشکل پسندلك: اونك تتیزلکی چکلمز؛ خسته لغنده برتتیزلك چیقاریر.

تِتیز لَئمك { فل. تیز مزاج وخویسز اولمق، مشکل پسندلك ایتمك، برشیٔ بکنمز وبرشیئدن ممنون اولماز برحاله کلمك: بوآدم نه قدر حلیم ایسه خسته لغنده اوقدر تتیزلنیر.

تَتیمك { ص. ۱. چابق طاورانیر، تیز حرکتلی، جست و جالاك: پك تتیمك آدمدر؛ تتیمك طاورانمق. ۲. نازك، ظریف: تتیمك ایش.

تِتیمك { س. تفنك وطبانجه‌یی بو. شاتمق ایچون چکیلن و قالدیریلان زنبورك: تفنکك تتیکی؛ طبانجه‌نك تتیکنی چکمك. || اوست تتیك = تفنك وطبانجه زنبورکنك چکمك اوزره یوقاری پرده‌یه قالدیرلمسی: تفنکی اوست تتیکده طوریوردی؛ مج. افراط حالنده، آتش آلمغه مهیا برحالده. || تتیکنی بوزمامق = هیچ قیلدانمامق، تلاش ایتمك.

تَتیکلِك { س. سرعت حرکت، چابق طاورانمه، جستلك، جالاکلك: بویله ایشلرده برآز تتیکلك لازم.

تِتیگی { ص. سویلرکن «ت» حرفنی دیلنده تکرار ایدن پیه، بوصورتله لکنتی اولان.

تَثبُّت { سذ. عر. [« ثبات » دن مص. تفعیل] ثبات کوستره، طیانمه. ز.

تَثقیب { سذ. عر. [« ثقب » دن مص. تفعیل] دلمه، دلیك آچمه. ز.

تَثقیل { سذ. عر. [« ثقل » دن مص. تفعیل] آغرلاتمه، آغرلغنی آرتیرمه. ز.

تَثلیث { سذ. عر. [« ثلث » دن مص. تفعیل] ۱. اوچه ایلاغ ویا تقسیم. ۲. شرابی بر ثلثی قیخر ایده‌جك قدر قاینامه. ۳. اقانیم ثلثه‌یه یعنی الوهیتك حاشا اوچ عنصردن مرکب اولدیغنه اینانمه: اهل تثلیث، اصحاب تثلیث = اقانیم ثلثه‌یه اینانان خرستیانلر.

تَثمِیه { سث. عر. د. صرف عر. بیده مفرد ایله جمع آره. سنده اولهرق ایکی شخصه دلالت ایدن صیغه که (ان) و (ین) حرفلریله ختام بولور.

تُجّار { سذ. ج. عر. فد: تاجر. با: تاجر.

تَجارِب { یاخود تجارب. سث. ج. عر. فد: تجربه. با: تجربه.

تِجارَت { سث. عر. ۱. محصولات ارضیه ومعمولات صناعیه وسائر اموال مختلفه‌یی بر یردن دیکر بر یره نقل ویاعین یرده حفظ ایده‌رك ایکی مملکت ویا ایکی موسم وزمان آره‌سنده‌کی فیآت فرقندن استفاده ایتمه، بازرکانلق: تجارت ایدیور؛ تجارتله مشغولدر. ۲. معاملات تجاریه‌دن ایدیلن استفاده، تمتع: بوسنه ذخیره‌دن خیلی تجارت ایتدك. — ترکیبات عربیه‌ده «تجاره» صورتنده‌ده قوللانیلیر: لاجل التجاره ازمیره کیتدی. || تجارت ونافعه نظارتی = امور نافعه ایله امور تجاریه‌نك طرقی تسهیله سعی ایدن دائرهٔ دولت. || تجارت مکتبی = تجارتك متوقف علیهی اولان علومك تحصیلنه مخصوص مکتب. || تجارت محکمه‌سی = تجار دعاویسنك رؤیتنه مخصوص محکمه.

تِجارَتگاه { س. ف. ا. [عر. تجارت = م. فا. گاه = محل] تجارت محلی، تجارت اجراسنه الویریشلی یر: ازمیر کوزل بر تجارتگاهدر، تجارتگاه بر اسکله‌در.

تِجارَتلی { ص. ۱. تجارتی اولان، تجارت اجراسنه الویر. یشلی: بو ساحلده‌کی قصبه‌لرك جمله‌سی تجارتلی یرلردر. ۲. تجارت براقیر، تجارته الویریشلی، تمتعلی، استفاده‌لی: ممالك عثمانیه‌نك اکثر محصرلاتی چوق تجارتلیدر.

تُجّارمِی { ص. عر. ة: تجاریه. تجارت وتجاره وبازر. کانلره منسوب ومتعلق: امور تجاریه، معاملات تجاریه.

تَجاسُر { سذ. عر. [« جسارت » دن مص. تفاعل] جسارتلنمه، جرأتلنمه: بو ایشه تجاسر ایتدم. [« اجتسار » کبی.]

تَجالُس { مجانست معناسیله قوللانیلیر. عربی اولیوب، مجانست دخی مقصدی افاده‌یه کافی اولدیغندن، ایجادنده مجبوریت یوقدر.

تَجاوُز { سذ. عر. ج: تجاوزات. [« جواز » دن مص. تفاعل] ۱. اوته‌سنه کچمه، آشمه، آتلامه: آلتش یاشنی تجاوز ایتمشدر؛ حدودی تجاوز ایتدی. ۲. حدی کچمه، تعرض، بشقه‌سنك حقنه طوقنمه: سز تجاوزده بولنه‌جکسز؛ تجاوز ایدن حقسزدر. ۳. کچمه، مسابقت قزانمه: اثوانی تجدید ایتدی. || تجدید هوا = اوطه‌نك هواسنی دکیشدیروب تازه‌لتمه.

تَجَدُّد { سذ. عر. [« جد » دن مص. تفعل] یکیلمه، یکی اولمه، تازه‌لنمه: موسم بهاردده طبیعت تجدد ایدر.

تَجدید { سذ. عر. [« جد » دن مص. تفعیل] یکیلتمه، یکی ایتمه، تازه‌لتمه: اثوانی تجدید ایتدی. || تجدید هوا = اوطه‌نك هواسنی دکیشدیروب تازه‌لتمه.

تَجذیر { سذ. عر. [« جذر » دن مص. تفعیل] ر. برعددك جذرینی چیقارمه، جذرینی بولوب آله.

تَجرِبه { سث. عر. ج: تجارب. [« جرب » دن مص. تفعیل] دنه‌مه، صنامه، آزمایش: تجربه ایتمك = دنه‌مك: تجربهٔ قلم = قلمی دنه‌مه، آزمایش خامه.

تَجَرُّد { سذ. عر. [« جرد » دن مص. تفعل] ۱. صویمه، چیلاق وعاری اولمه. ۲. هرشیئدن بوش وتهی اولمه. ۳. کافهٔ علائق وماسوادن کچوب جناب حقه انتساب: ارباب تجرد. ٤. او. لنمیوب مجردیاشامه. || با. تجرد اوراق = پاپراقلرك دوکلمسی.

تَجَرُّع { سذ. عر. [« جرع » دن مص. تفعل] جرعه‌چکمه، برنفسده تکلفله صویی ایچمه.

تَجرید { سذ. عر. [« جرد » دن مص. تفعیل] ۱. صویمه، تعریه‌ایتمه. ۲. برطرفده طوتمق، آییرمق. ۳. ماسوایی قلب وذهندن اخراج وتبعیدله جناب حقه ربط قلب‌ایتمه: اهل تجرید.

تَجریم { سذ. عر. [« جرم » دن مص. تفعیل] برندن جریمه آلمه، جزای نقدی‌یه وزیانه اوغرامه: کندیسنی تجریم ایتدیلر. [لغت مولده صفتیله بومعنایه کلوب، معانیٔ اصلیهٔ عربیه‌سی بشقه‌در.]

تَجَزُّؤ { سذ. عر. [« جزء » دن مص. تفعل. — تجزی دیمه‌ملی.] اقسامه انقسام ایتمه، اجزایه بولنمه، طوغرامه، اوفالمه.

تَجزِیه { سث. عر. [« جزء » دن مص. تفعیل] اقسامه تقسیم ایتمه، اجزایه بولمه، طوغرامه، اوفالتمه: برجسمی تجزیهٔ ایتمك.

تَجَسُّد { سذ. عر. [« جسد » دن مص. تفعل] جسدوجسم ووجود پیدا ایتمه، کوکده‌لنمه: رحمده جنینك تجسدی.

تَجَسُّس { سذ. عر. ج: تجسسات. [« جس » دن مص. تفعل] ۱. یوقلامه، آراشدیرمه، تحقیق وتدقیق ایتمه. ۲. برشیئك ایچ یوزینی آراشدیروب سراٹرینه واقف اولمغه چالیشمه: دشمنك احوالنی تجسس ایچون تبدیل آدملر کوندرلدی. || ع. تجسس قولی = دشمن اردوسنك احوالنی تحقیقه مأمور عسکر قولی.

تَجَسُّم { سذ. عر. [« جسم » دن مص. تفعل] ۱. جسم ووجود پیدا ایتمه، روحانی برشیٔ موقتا وصورتا جسم حاصل ایتمه: برپری تجسم ایدوب اوکنه چیقدی؛ صانکه حمیت دینیه تجسم ایتمش‌ده اوآدمك صورتنی آلمشدر. ۲. کورنمه، کوزك اوکنه کلمه: خیا.

لمكوزمك اوكنده تجسم ايديور.

تَجسيم { سند. عر. [«جسم»دن مصد. تفعيل] وجود ويرمه، وجودلى كوسترمه: خيالمده تجسيم ايديورم.

تَجَفُّف { سند. عر. [«جف»دن مصد. تفعل.] قورومه. ن.

تجفيف { سند. عر. [«جف»دن مصد. تفعيل] قورومه. ن.

تَجَلّا { سند. عر. با: تجلى.

تَجَلُّد { سند. عر. ۱. يالاندن و تكلفله جسارت كوسترمه. ۲. عناد وسركشلك ايتمه.

تَجَلّى { سند. عر. جـ: تجليات. [«جلاء»دن مصد. تفعل] ۱. كورنمه، عيان وظاهر اولمه، ظهور، بروز. ۲. قدرت واسرار الهيه‌نك اشخاص واشياده آثارى كورنمسى: ناصيه‌سنده نور سبحانى تجلى ايديوردى. ۳. لطف الهيه مظهريت، طالع، قدر: بنم تجليم بويله ايمش.

تجليد { سند. عر. [«جلد»دن مصد. تفعيل] (كتابى) دبكوب قاب كچيرمه، جلدله: بوكتابلرى تجليد ايتديره‌جكم.

تَجَمُّع { سند. عر. [«جمع»دن مصد. تفعل] طوپلانمه، يغلمه، بريكمه.

تَجَمُّل { سند. عر. جـ: تجملات. [«جمال»دن مصد. تفعل] سوس، زينت، زيب وزيور. = جـ. زينت ودارات ايچون اختيار اولنان آغر قيمتلى اشيا.

تجن { سـ. طاغ كچيسى. || مج. آز. غين حيوان.

تَجَنُّن { سند. عر. [«جن»دن مصد. تفعل] دليرمه، چيلديرمه، مه، مجنون اوله: تجنن ايتدى.

تَجنيس { سند. عر. [«جنس»دن مصد. تفعيل] جنساس قوللانمه، ايكى معنالى سوز سويلمه.

تَجويد { سند. عر. [«جودت»دن مصد. تفعيل] قرآن كريمى مد وقصر وسائر قواعد قرائته رعايتله اوقومق علمى: تجويد اوكرنمك، بيلمك؛ قرآن كريمى تجويدله اوقومق.

تجويز { سند. عر. [«جواز»دن مصد. تفعيل] جائز كورمه، جواز ويرمه، منع ايتمه‌مه، مساعده ايلمه.

تَجويف { سند. عر. [«جوف»دن مصد. تفعيل] اويمه، اويوق حالنه قويمه. ن.

تَجَهُّز { سند. عر. [«جهاز»دن مصد. تفعل] حاضرلانمه، مالزمه‌يى تدارك ايتمه.

تجهيز { سند. عر. جـ: تجهيزات. [«جهاز»دن مصد. تفعيل] لوازمى تدارك ايتمه، ارزاق واسطه وسائر مهماتى استكمال ايدوب حاضرلامه، تهيئه: عسكرك، دونمانك، كلينك تجهيزى. || كيم. آلات وادوات ومواد معمول بهانك تهيئه‌سى، استحضار. || تجهيز ميت = جنازه. نك مالزمه‌سنى تدارك وتهيئه ايتمه، جنازه‌يى مالزمه‌سيله حاضرلايوب قالديرمه.

تجهيل { سند. عر. [«جهل»دن مصد. تفعيل] يرينه جهل اسناد ايتمه، جهالتنه حكم البسه، جهالتى يوزينه اورمه: عالم آدم كندى جهانى علينه غالب كورن. ديكيجون باشقه‌لرينى تجهيله وقت بوله‌ماز.

تَحاشى { سند. عر. [«حشى»دن مصد. تفاعل] قورقوب چكنمه، احتراز، اجتناب: بوايشدن تحاشى ايديور.

تَحالُف { سند. عر. [«حلف»دن مصد. تفاعل] مق. خصمينك ايكيسنه‌ده يمين ويرمله، ايكيسنك يمين ايتمسى.

تحاما { سند. عر. فد: تحيه. با: تحيه.

تَحت { سند. عر. آلت، آشاغى، زير، فوق مقابلى: يرك فوقى وتحتى. = ظم. تحتنه، تحتنده، تحتندن = آلتنه، آلتنده، آلتندن. — اضافت فارسيه ايله اكثريا مجازاً قوللانيلير: بو مملكت فلان دولتك تحت حكمنده. درء حكمى آلتنده؛ بوايش تحت تذكره‌در = تذكر آلتنده، دردست تذكر: الآن تحت محاكمه. ده‌در، تحت محاكمه‌يه آلندى. — آخرى مفتوح اوله رق اضافت عربيه ايله‌ده قوللانيلير: تحت الارض = ير آلتنده؛ تحت البحر = دكيز آلتندن؛ تحت الجلد = درى آلتندن. || تحت الحفظ = محافظه آلتنده اوله رق، محفوظاً: موقوف سارقلرى تحت الحفظ كوندردىلر.

تحتانى { صـ. عر. ث: تحتانيه. ۱. تحته قومه، حدود تعيين ايتمه: تحديد حدود ايتمك. ۲. تعريف وتعيين ايتمه، ابهام وتعميمدن قورتارمه، تخصيص: لطفنى يالكز برطاقم آدمله تحديد ايديور.

تَحَذُّر { سند. عر. [«حذر»دن مصد. تفعل] صاقينمه، حذر، احتراز. ن.

تَحَرُّج { سند. عر. [«حرج»دن مصد. تفعل] طاش اوله، طاش كبى قاتيلاشمه: موادعضويه بيكرجه عصرلر يرآلتنده قالوب هوا آلمازسه هيئتلريله تجيرايدر.

تَحَدُّث { سند. عر. [«حدوث»دن مصد. تفعل] حدوث و ظهور ايتمه ووقوع بوله معناسيله قوللانيليوزسه‌ده، معناى عربيسى بوندن پك اوزاقدر. يرينه «حدوث» قوللانلمق اقتضايدر.

تَحَدُّر { سند. عر. [«حدر»دن مصد. تفعل] برسطح مائلده آقه‌رق ويا يووارلانه‌رق اينمه، انحدار. ن.

تحديث { سند. عر. [«حدوث»دن مصد. تفعيل] ۱. نقل وروايت ايتمه. ن. ۲. احاديث شريفه نقل وروايت ايتمه. ۳. تشكر يى ايفا ايتمه: تحديث نعمت ايتمك. (اصل معناسى: انسان كوردىكى ايلكى هركسه سويلمكدر.)

تَحديد { سند. عر. [«حد»دن مصد. تفعيل] ۱. سينور قومه، حدود تعيين ايتمه: تحديد حدود ايتمك. ۲. تعريف وتعيين ايتمه، ابهام وتعميمدن قورتارمه، تخصيص: لطفنى يالكز برطاقم آدملره تحديد ايديور.

تَحَذير { سند. عر. [«حذر»دن مصد. تفعيل] صاقينديرمه، حذر ايتديرمه. ن.

تَحَرُّز { سند. عر. [«حرز»دن مصد. تفعل] و:

تَحَرُّس { سند. عر. [«حرس»دن مصد. تفعل] صاقينمه، قورونمه. ن.

تَحَرُّك { سند. عر. [«حركت»دن مصد. تفعل] ۱. قيملدانمه، حركت ايتمه، اوينامه. ۲. (حرف) حركه‌لنمه، بر حركه ايله اوقونمه. || ط. تحرك اعصاب = سيكيرلرك اوينامسى موجب برعلت. [فر. Nervomotilité].

تَحَرّى { سند. عر. جـ: تحريات. [«حرى»دن مصد. تفعل] آراشديرمه، برشيئك ايسى ويا لازمى بولق ايچون آرايوب تحقيق وتدقيق ويا انتخاب ايتمه: آثار عتيقه، معادن، كتب قديمه تحريسيله مشغولدر؛ معاملاتده اجراى تحريات ايچون مأذونيت آلدى. (جمنك «ى»سى شدەلى اوقوملى.)

تَحرير { سند. عر. جـ: تحريرات. [«حر»دن مصد. تفعيل] ۱. يازمه، كتابت: بونسخه مؤلفنك ايله يازلمش كتابلرك نهايتنده «حرره الفقير ...» ديه‌رك مستنسخ كندى اسمنى يازمق عادتدر.) ۲. (كتاب) تأليف وترتيب ايتمه، قلمه آلمه: ايلك قواعد عثمانيه‌يى مرحوم فؤاد وجودت پاشالر مشتركاً تحرير ايتمشلردر. ۳. قيد، دفتره كچيرمه: تحرير املاك = هركسك تصرفنده‌كى املاكك دولتجه قيدى؛ تحرير نفوس = كذا اشخاصك قيدى. = جـ. [تركى] پوسته ايله كوندريلن رسمى مكتوب: ملفرفله افاده اولنه‌ماز تحريرات يازملى. (شهرك ايچنده كوندريلنه تذكره دينلير. بر فرقه‌ده تحريراتك تختيم، و تذكره‌نك ايسه امضا اولنمسيدر.) || تحريرات قلمى = الويه وقضايا لرده مخابراته مخصوص قلم كه ولايت ونظارتك مكتوبى قلمنه معادلدر. || تحريرات مديرى، كاتبى = بوقلمى اداره ايدن مأمور، متصرف ويا قائمقامك رسمى باش كاتبى. [سنجاقده مدير، و قضاده كاتب دينلير.]

تَحريراً { حـ. عر. يازى ايله، آغزدن دينمك اولان شفاهاً مقابلى: تحريراً افادهٔ مرام ايتدى؛ تاريخ امتحانى تحريراً ويرديلر.

تَحريص { سند. عر. [«حرص» دن مصد. تفعيل] برينك طمعنى اويانديرمه، حرصلانديرمه: مه: بيوك برتمتع كوسترەرك كندينى تحريص ايتدى.

تَحريض { سند. عر. جـ: تحريضات. [«حرض»دن مصد. تفعيل] قيشقيرتمه، تشويق، تحريك، ترغيب: برطاقم اشرار قهرمانانه ايله بهادرانى حربه تحريض ايديوردى.

تَحريف { سند. عر. جـ: تحريفات. [«حرف»دن مصد. تفعيل] ۱. بر اسم ويا عباره‌نك حروفنى تغيير وتقديم وتأخيرله سقطلامه، بوزمه: اسم قديمه

بربرلرينك لسانى بيلدكلرندن اسماء خاصه‌يى چوق تحريف ايتمشلردر. ٢. بركتابك عباره‌سنى تغيير وتغليط ايتمه: اسكى كتب عثمانيه‌نك برچوق تحريفاته اوغرادينى مظنوندر.

تَحريك { سذ. عر. ج: تحريكات. (« حركت » دن مصـ. تفعيل) ١. اوينـاتمه، قيملداتمه، حركته كتيرمه: واپورك چرخنى تحريك ايدن بخاردر. ٢. ساكن و عاطل اولان شيئى فعل و حركته كتيرمه. تأثير: غضبى، حميتى، غيرتنى تحريك ايلدى. ٣. قيشقيرتمه. ٤. ر. (بر حرفى) حركه‌لنديرمه، حركه قومه ويا حركه ايله اوقومه: « صبر » و « عقل » كبى عربى مصدرلرك عين الفعلنى تكلمده خفيف وصاغرجه بركسره ايله تحريك ايتمك لسانمزك شيوه‌سى اقتضاسندندر.

تَحرير { سـ. (عر. « تحرير » دن غلـ) چيزيك، چيزكى، نقش: تحريرلى قالين = قالين چيزكيلى، نقشلى.

تَحريرلى { صـ. (« تحريرلى » دن غلـ) چيزيكلى، چيزكيلى، منقش: تحريرلى كوز؛ اينجه تحريرلى.

تَحريم { سذ. عر. ج: تحريمات. (« حرمان » دن مصـ. تفعيل) ١. ديانةً مبارك ومقدس عد ايدوب تقربنى منع ايتمه. ن. ٢. ف. حرام ايتمه، ديانةً ممنوعيتنى قرارلاشديروب اعلان ايتمه: شريعت اسلاميه مسكراتى تحريم ايتمشدر؛ خمرك وجه تحريمى سكريدر: تحريماتدن اجتناب ايتملى (= محرماتدن).

تَحريمه { سذ. عر. نمازده افتتاح تكبيرى.

تَحريمى { صـ. عر. ى: تحريميه. (« تحريم » دن سمـ) ف. برشيئى حرام ايتمك فعلنه منسوب و متعلق: كراهت تحريميه = صراحةً تحريم اولنمامش ايسه‌ده مكروهيتى حرام درجه‌سنده اولان شيء.

تَحزُّن { سذ. عر. (« حزن » دن مصـ. تفعل) محزون ومكدر اولمه. ن.

تَحزين { سذ. عر. (« حزن » دن مصـ. تفعيل) محزون و مكدر ايتمه، تاسه‌لاندرمه. ن.

تَحسُّر { سذ. عر. ج: تحسرات. (« حسرت » دن مصـ. تفعل) حسرت چكمه، چوق آرزو ايديلوب اله كچيريلمه‌مين شيئه ياتوب يانمه، عدم حصولنه ويا فوتنه تأسف وتلهف ايتمه.

تَحسُّس { سذ. عر. (« حس » دن مصـ. تفعل) قلباً حس ايتمه وطويمه معناسيله قوللانيلورسه‌ده، اصل معناى عربيسى بر خبر طوبوب مطمئن اولمه‌در. احتساس ايسه هيچ يوقدر.

تَحسين { سذ. عر. (« حسن » دن مصـ. تفعيل) كوزل بولوب تقدير ايتمه، آلقيشلامه، مدح وثنا ايتمه: يازيسنى كورنلر تحسين ايتديلر. || تحسين‌خوان = تحسين وآفرين اوقويان، تقدير ايدن: شعرينه عالم تحسين خوان اولدى. || تحسين كرده = تقدير اولنمش، بكنلمش: شعرى تحسين كردهٔ ارباب ادراكدر.

تَحشُّد { سذ. عر. ج: تحشدات. (« حشد » دن مصـ. تفعل) برلكده حركت ويا بربرلرينه معاونت ايتمك اوزره عجالةً طوپلانمه، بريكمه، بيغلمه: حدود قريندە عسكر تحشد ايديور؛ بو تحشداتك اسبابى آكلاشيلەمدى. (باشليجه عسكر حقنده مستعملدر.)

تَحشيد { سذ. عر. ج: تحشيدات. (« حشد » دن مصـ. تفعيل) (عسكر وسائره) طوپلامه، بريكديرمه، بيغمه، جمع ايتمه: فلان دولت حدودينه عسكر تحشيد ايديور، تحشيداتله اوغراشيور.

تَحشيه { سذ. عر. (« حشى » دن مصـ. تفعيل. — « ى » سنى شده‌لى اوقوماملى.) اساساً كتابك كنارينه يازيلان وبركله يا فقره وبحث حقنده تفصيلاتى حاوى اولان حاشيه‌لر تحريرى، كتابك بو صورتله بعض پرلرينى شرح ايتمه، هامش و درکنار ضمنى: بعض كتابلر تحشيه‌يه محتاجدر.

تَحصُّل { سذ. عر. ج: تحصلات. (« حصول » دن مصـ. تفعل) حصول بولمه، حاصل اولمه، وقوعه كلمه، نتيجه صورتيله پيدا اولمه: بو قدر مساعيدن نه تحصل ايتدى.

تَحصُّن { سذ. عر. (« حصن » دن مصـ. تفعل) ١. قلعه وحصاره قيامه، استحكام ايچنه چكلمه، اطرافنده موقت استحكامات انشا ايله مدافعه‌سنى تأمين ايتمه: عساكر شجيعهٔ عثمانيه پلونه‌كبى هر استحكامدن عارى بر برده مكمل صورتده تحصن ايتمشلر ايدى.

تَحصيل { سذ. عر. ج: تحصيلات. (« حصول » دن مصـ. تفعيل) ١. حاصل ايتمه، حصوله كتيرمه، اله كچيرمه، قزانمه: بوندن نه تحصيل ايتديكز؟ (بو معناده « حاصل ايتمك » تعبيرى دها مستعملدر.) بر مأموريت تحصيلنه چاليشيور. ٢. ويركى ويا ايرادى طوپلامه، صاحبى نامنه ارباب ذمتدن آلمه: اعشار، رك، اغنامك تحصيلى؛ چفتلكك وارداتنى تحصيل ايلدى. ٣. علم ومعلومات كسب ايتمه، اوقويوب اوكرنمه، توسيع معلومات ايتمه: اوغلارم الآن مكتبده تحصيل ايديورلر: تحصيل ايله، تحصيل علم ايله مشغولدر لر؛ اكمال تحصيل ايچون آوروپايه كيتمشدر؛ او آدمك تحصيلى يوقدر، تحصيلى نقصاندر. = ج. واردات دولتك جمع وجبايتى: تحصيلاته كرمىء تام ايله چاليشيور: تحصيلات قوميسيونى.

تَحصيلدار { سـ. فا. دولتك ويركيلرينى ويابر صاحب ايرادك وارداتنى طوپلامغه مأمور آدم: بو ايشه بر تحصيلدار تعيين ايتملى؛ تحصيلدارلره تنبيهات اكيده‌ويرلمشدر. || سرتحصيلدار = تحصيلدارلرك باشى، باش تحصيلدار.

تَحصيلدارلق { سـ. تحصيلدار مأموريت وظيفه‌سى: اعشارده تحصيلدار. لق ايديور؛ تحصيلدار لغه تعيين اولندى.

تَحصيلى { صـ. عر. ى: تحصيليه. ويركى ويا ايراد وساره جمع وجبايتنه منسوب ومتعلق: وظائف تحصيليه.

تَحصيليّه { سذ. عر. موظف اولميان تحصيلدارلره تحصيل ايتدكلرى آقچه‌دن ويرلين حصه، تحصيلدارلق حقى، پايى: يوزده ايكى تحصيليه ويرىورلر.

تُحَف { سذ. ج. عر. فد: تحفه. با: تحفه.

تُحَف { صـ. (آتف البيان لفظ عربيدن) ١. غريب، عجيب، كورلمه‌مش، نادر وامثالسز: تحف ايش؛ تحف بر حيوان. ٢. كولنج، اكلنجه‌لى، مضحك: تحف آدم، تحف حكايه. ٣. مناسبتسز، عجل عجايب: تحف ايش. ٤. تعجب، غرابت: تحفه كيتدى = استغرابمى موجب اولدى. = حـ. غريب وكولنج بر صورتده: تحف سويليور؛ تحف اولدى؛ تحف! = غريب! عجائب!

تُحفه { سذ. عر. ج: تحف. ١. هديه، ارمغان، پيشكش. ٢. هديه‌لك غريب ومقبول شيء، ناديده مال. (جمعك لسانمزده آلديغى معناى مخصوص بو ايكنجى معناسندن مأخوذدر. با: تحف.)

تَحَفّى { سذ. عر. (« حق » دن مصـ. تفعل) صحيح و حقيقى اولديغى ظاهر اولمه، ميدانه چيقمه: مثنويك يدنجى سفرى نامیله ايادىء تداولده بولنان منظومه‌نك حضرت مولانك اقوالندن اولديغى تحقق ايتمه. مشدر.

تَحقير { سذ. عر. ج: تحقيرات. (« حقارت » دن مصـ. تفعيل) نيلر، كه بشقه‌سنه تجاوز وتعرض نيتنده اولمقسزين مجرد كندينى تعرضات محتمله‌يه قارشى محافظه ومدافعه ايچون تدبيرلى طاوه رانتقدن عبارتدر.

تَحفّظخانه { سـ. فا. بولاشيق بر يردن كانلرك قرانتەه بكلدكارى محل، كه اختلاطدن ممنوع اولوب، محافظه آلتنده بولنور.

تَحفّظكارانه { صـ. فا. كندينى محافظه ومدافعه ايتمك مقصديله مبنى اولان: بر طاقم تدابير تحفظكارانه‌يه تشبث ايتدى. = حـ. كندينى محافظه‌ومدافعه‌مقصديله: تحفظكارانه حركت ايديور.

تَحَفُّظ { سذ. عر. ج: تحفظات. (« حفظ » دن مصـ. تفعل) قورنمه، كندينى محافظه ايتمه، تعرض مقابلى اولەرق قوللانيلان: تحفظ ايتمه، تحفظ كوستردى.

تَحَفُّظى { صـ. عر. ى: تحفظيه. (« تحفظ » دن سمـ) ف. تحفظ ايتمه‌يه دائر: تحفظى قرار.

تَحَفُّظيه { سذ. عر. ج: تحفظيات. (« تحفظ » دن مصـ. تفعل) تحفظ ايتمه، تحفظ ايتمك: تحفظيه‌يه تشبث ايتمك.

تَحَقُّق { سذ. عر. (« حق » دن مصـ. تفعل) صحيح و حقيقى اولديغى ظاهر اولمه، ميدانه چيقمه: مثنويك يدنجى سفرى نامیله ايادىء تداولده بولنان منظومه‌نك حضرت مولانك اقوالندن اولديغى تحقق ايتمه. مشدر.

تَحقير { سذ. عر. ج: تحقيرات. (« حقارت » دن مصـ. تفعيل) ١. حقارتله باقمه، خفيف كورمه، كوزدن دوشورمه، ازدرا: تحقير ايتمه، تحقيرله باقمه، تحقيرله سويلمه. ٢. حقارت كوستره‌جك سوز، حركت: تحقيرات ايتمه، تحقيرات كوستره‌جك سوز سويلمه.

تفعیل] حقارت ایتمه، خوار و حقیر نظریله باقمه، اهمیت ویرمیوب ذلیل کورمه : فقرایی تحقیر ایتمك ارباب کرمك شانندن دکلدر؛ دیناده کیمسه یه نظر تحقیرله باقاملی .

تَحقیرآمیز (ص. فا. [عر. تحقیر + م ـ فا. آمیختن = قار. یشدیرمق] حقارت قاریشدیریجی، خوارلقله قاریشمق : تحقیرآمیز بر نظرله باقمدی؛ تحقیرآمیز معامله ده بولندی .

تَحقیق (سند. عر. ج : تحقیقات. [« حق » دن مصد. تفعیل] ۱. بر شیئك حقیقتنی آرامه، صحیح اولوب اولمدیغنی میدانه چیقارمه : سز بو مسئله یی تحقیق ایدیکز : تحقیق کیفیت ضمننده بر هیئت کوندرلدی. ۲. بر شیئك صحیح وحقیقی اولدیغنی میدانه چیقارمه، ادلهٔ مقنعه ایله اثبات ایتمه : بو تحقیق اولنمش بر مسئله در. = ج. بر شیئك صحت وحقیقتنی میدانه چیقارمق ایچون اولنان تحریات وتدقیقات، آراشدیروب صورمه لر : اجرای تحقیقات ایچون برمأمور مخصوص کوندرلدی : تحقیقات لازمه نك اجراسی. || حقـ. تحقیقات ابتدائیه = مواد جزائیه ده مظنون علیهك اتهامی ویا محاکمه سی ایچون خفیاً ومنفرداً اجرا اولنان معاملات.

تَحقیقاً (ح. عر. حقیقةً، صحیحاً، کرچکدن : حق تعالی حضرتلری تحقیقا زمان ومکاندن منزهدر .

تَحکّم (سند. عر. [« حکم » دن مصـ. تفعیل] حکم سورمه، اوستنه آله، یوکلمه. ۲. آغر برشیئه قاتلانمه، سس چیقارمیه. رق چکمه : آلام ومحن دنیویه یه قارشی صبر وتحمل ایتمك اقتضا ایدر .

تَحَمُّلسِز (ص. صبر وتحملی اولمیان، تحمل ایده مین، طیانه میان .

تَحَمُّلسِزلِك (سـ. صبرسزلق، تحمل ایده میش، طیانه مامه .

تَحَمُّلگُداز (ص. فا. [عر. تحمل = م ـ فا. گداختن] ارتمك [صبر وتحملی محو ایدن، صبر وتحمله مجال براقمیان .

تَحَمّی (سند. عر. [« حمی » دن مصـ. تفعیل] صاقینمه، پرهیز ایتمه . ن.

تَحمید (سند. عر. ج : تحمیدات. [« حمد » دن مصـ. تفعیل] حمد وثنا ایتمه، شکرایتمه .

تَحمیس (سند. عر. [« حمس » دن مصـ. تفعیل] و :

تَحمیص (سند. عر. [« حمص » دن مصـ. تفعیل] (قهوه وسائره) قاوورمه . ن. = تر. قهوه نك قاوریلوب دوگلدیکی و صاتلدیغی محل، حاضر دوکلش قهوه صاتیلان دکان .

تَحمیق (سند. عر. [« حمق » دن مصـ. تفعیل] حماقته نسبت ایتمه، حماقت عزو واسناد ایتمه . ن.

تَحمیل (سند. عر. [« حمل » دن مصـ. تفعیل] ۱. یوکلتمه، حمل ایتمه : اشیاسنی براستره تحمیل ایتدی. ۲. احاله ایتمه : پرایشی ده اوکا تحمیل ایتدیلر .

تَحنیط (سند. عر. [« حنط » دن مصـ. تفعیل] ۱. (میتی) حاکم کسله تحکم ایتمك؛ برینك تحکمی چکمك .

تَحکیم (سند. عر. [« حکم » دن تفعیل] اصاغلاملاشمه. متین ومحکم ایتمه معناسیله قوللانیلیور. سه ده، غلط اولوب، عربیده اصلا بومعنایه گلمز. بومقامده « احکام » قوللانملی. || حقـ. حکم نصب ایتمه : بودعوانك فصلیچون رضاء طرفینله فلانی تحکیم ایتدیلر. || تحکیم حال = برشیئك بولندیغی حالده بقاسنی التزام .

تَحَلُّل (سند. عر. ج : تحللات. [« حل » دن مصـ. تفعیل] کیم. حل اولمه، اجزاسی آیرلمه .

تَحَلّی (سند. عر. [« حلی » دن مصـ. تفعیل] طوناتمه، زینتلنمه : مجوهراتله تحلی قادینلره یاقیشیر .

تَحلیف (سند. عر. [« حلف » دن مصـ. تفعیل] حقـ. یمین ویرمه، یمین ایتدیرمه : شاهدلری تحلیف ایتدیلر .

تَحلیل (سند. عر. ج : تحلیلات. [« حل » دن مصـ. تفعیل] کیم. برجسم مرکبك اجزاسنی آیرمه : تحلیل کیمیوی، تحلیلات کیمیویه. || تحلیل خرده بینی = برجسمده کی میقروبلری تحقیق ایتمه. [فر. Microchimie]

تَحلیه (سند. عر. [« حلی » دن مصـ. تفعیل] طوناتمه، بزه مه، تزیین . ن.

تَحمُّض (سند. عر. [« حمض » دن مصـ. تفعیل] اکشیمه، اکشیلك پیدا ایتمه .

تَحَمُّل (سند. عر. [« حمل » دن مصـ. تفعیل] ۱. بریوکی یخورله توسیله. ۲. حیوانات جثه. لرینی قورومه .

تَحوُّل (سند. عر. ج : تحولات. [« حال » دن مصـ. تفعیل] بر حالدن بر حاله گچمه، دگیشمه : موسم تحول ایتدی .

تَحویل (سند. عر. ج : تحویلات. [« حال » دن مصـ. تفعیل] بر حالدن برحاله قومه، دگیشدیرمه، تبدیل : نثری نظمه تحویل ایتدی. = تر. یوروج سندی. تمسك، وعلی الخصوص خزینهٔ مالیه نك بورجنه مقابل ویریلن سندات. [آتونیم شرکتلرك چیقاردقلری بر نوع سنداته ده « تحویلات » دینلیر.]

تَحیّات (سند. ج. عر. فد : تحیه. با : تحیه .

تَحیُّر (سند. عر. ج : تحیرات. [« حیرت » دن مصـ. تفعیل] حیران اولمه، حیرتده قالمه، شاشه قاله .

تَحیُّز (سند. عر. [« حوز » دن مصـ. تفعیل. — تحوزاولمق اقتضا ایدرکن، بعض امثالی گبی واوینك یایه تبدیلیله تحیزاولمشدر.] بر طوتمه، بر مقام مخصوصی اوله. حرمت و اعتباره نائلیت : اوآدم ایتدیکی ایشلکارله مملکتنده تحیز ایتمشدر .

تَحیّه (سند. عر. ج : تحیات. [« حی » دن مصـ. تفعیل] برینه حیاك الله یعنی الله عمر ویرسین دیمه، سلام. آشنالق، دعا .

تَخالُف (سند. عر. [« خلف » دن مصـ. تفاعل] بربرینه اویمامه، بربرینه ضد اوله .

تَخت (سـ. فا. ۱. حکمدارلرك رسماً اوتوردقلری بیوك صندلیه یاخود قولتوق. مقام، سریر : تخت سلطنت، تخت عالی عثمانی. ۲. مج. حکمدارلق : تخته نائل اولمق .

تَختِروان (سـ. فا. [تخت = م ـ روان = متحرك] کبار رجالك وقادینلرك وعلی الخصوص خسته لرك نقلنه مخصوص سدیه گبی بر محفه که ایکی استر ویا درت حمال طرفندن قالدیریلوب گوتوریلور .

تَختگاه (سـ. فا. ۱. تخت محلی، تختك قورولدیغی یر. ۲. پایتخت، بر حکمدارك مقری اولان شهر .

تَختِنِشین (ص. فا. [تخت = م ـ نشستن = اوتورمق] تخته اوتوران، جالس سریر حکومت، مسند حکمدار ایده بولنان .

تَختَه (سـ. [فارسیدن] ۱. صفحه حالنده بیچلمش آغاج، دوشمه وقابلامه وسائره یه مخصوص یوفته گراسته. ۲. آغاج، گراسته، خشب. ۳. لوحه، صفحه : رسم تخته سی، یازی تخته سی، دمیر تخته، بافیر تخته. ٤. کورك طولومنك یاریسی : بر تخته کورك. = ص. آغاجدن، خشبدن، گراسته دن معمول : تخته قاشیق، تخته قاپاق. تخته پنا. || آچه تخته سی = صرافلرك پاره صایمغه مخصوص لوحه سی که بر طرفی آچیق واطراف سارنره سی پروازله محاط اولوب گوشه سی کسیك ومستطیل بر شکل مخصوصده در. || اوتوراق تخته سی = قابلقده اوستنه اوتوریلور پکه گبی تخته. || ارتفاع تخته سی = گونشه معروض اولدیغی حالده گولکه نك وضعیتیله وموسمه گوره بعض حسابلرله ساعتی گوسترمکه مخصوص آلت، بسیطه. || برتخته ده = پشین ودفعهً : پاره سنی برتخته ده صایدم، ویردم. || تخته بیتی، تخته قوروسی = معروف متعفن موذی بوجك، بق. || تخته پاپوشی = اوك ایچنده کیبلن ترلك، پانتوفل. || تخته پرده = ۱. قپونك طیشنده ویا ایچنده قوللانیلان قماش قاپلامه لی آچیلیر قپانیر چرچیوه لردن مرکب پرده. ۲. تخته دن اکرتی وموقت بوله : قفوشی بر تخته پرده ایله ایکیه بولمك. ۳. برعرصه اطرافنه ویا دیوار اوزرینه چکیلن خائط، تخته حواله. || جدول تخته سی = طوغری چیز. گیلر چیزمکه مخصوص گناری مستقیم تخته. || چوروك تخته یه = باصمق = شبهه لی ومخاطره لی ایشه گیرمك. || حساب تخته سی = آچه تخته سی. || دامه، سطرنج تخته سی = یواو یونلری اوینامغه مخصوص سطرنجلی ترسیم اولنمش تخته. || سبزه، فیده تخته سی = بوستانده سبزه فیده سی یتیشدیرمکه مخصوص یاصدیق. || منغل تخته سی = متعلك آلتنه قونیلان صاری تنکه قابلی تخته سیبی. || یازی تخته سی = مکتبده شاگردانه تباشیرله یازی ورقم یازدیریلان سیاه تخته دن لوحه .

تَختهپوش (سـ. [فا. تخته = م ـ پوشیدن = اورتمه] طلم اوزرنده دوشمه لی برکه باشلیجه چاشیر سرمکه مخصوص اولور : چاشیری تخته پوشده قوروتمق .

تَخْتِيم { سف. عر. [«ختم»دن مص. تفعيل] مهر باصمه، مهرله: مكتوبي تختيم ايتمك. [«مهر» فارسی اولديغيچون بونك يرينه «تمهير» ديمه‌ملي.]

تَخْجِيل { سف. عر. [«خجل» دن مص. تفعيل] اوتاندير-مه، محجوب ايتمه. ف.

تَحَدُّ { سف. عر. [«خدر» دن مص. تفعل] (قادين) اورتمه، ستر ايتمه. ف. [عضو اويوشمسی معناسيله «خدر» ماده‌سی بوبابدن كلمز.]

تَخْدِير { سف. عر. [«خدر» دن مص. تفعيل] (قادينی) اورتوب قاچيرمه، ستر.

تَخْدِيش { سف. عر. [«خدش» دن مص. تفعيل] طير-مالامه، طيرناقله اينجيتمه. || مج. تحريك، تهييج: تخديش اذهان ايتمك = ذهنلری تحريك وتهييج ايتمك.

تَخْرِيب { سف. عر. [«خراب» دن مص. تفعيل] خراب و ويران ايتمه، بيقوب بوزمه، معموريتی محا ايتمه: جنگيزنيچه معمورەلری تخريب ايتمشيدی.

تَخَشُّع { سف. عر. [«خشوع» دن مص. تفعل] تواضع ايتمه، كندينی آشاغی طوتوب كبر وغرور دن اجتناب ايتمه. ف.

تَخَشُّن { سف. عر. [«خشونت» دن مص. تفعل] خشونت كوسترمه، سرتلشمه، قاتيلاشمه. ف.

تَخَصُّص { سف. عر. [«خصوص» دن مص. تفعل] خصوصی و مخصوص اوله. [«اختصاص» دها مستعملدر.]

تَخْصِيص { سف. عر. ج: تخصيصات. [«خصوص» دن مص. تفعيل] برشيئی برينه ويا برجهته مخصوص و معين ايتمه، حصر وتعيين ايتمه: كنديسنه بر اوطه تخصيص ايتديلر؛ چايرك بر پار چه‌سنی آتلرينه تخصيص ايتدی. || بالتخصيص = مخصوصاً، آيريجه، آيره‌رق. = ج. برشخص ويا دائره و هيئته تعيين ايدلمش معاشات ومعينات ومصارف سائره، مخصصات: معارف نظارتنك تخصيصات سنويه‌سی. [«مخصصات» دها طوغريدر.]

تَخْضِيب { سف. عر. [«خضب» دن مص. تفعيل] بو-يامه. [باشليجه صاچ وصقال حقنده مستعملدر.]

تَخَطُّر { وتخاطر. سف. عر. خاطره كتيرمه وخاطره كلمه معنا-لريله قوللانيلورسه‌ده، عربيده معناسزلری بسبتون بشقه اولد-يغندن، ياكليشدر.

تَخْطِيط { سف. عر. [«خط» دن مص. تفعيل] چيزمه، چيزكيلرله تعيين وتحديد. || تخطيط اراضی = اراضينك احوال واشكال خارجيه‌سندن بحث ايدن علم، طوپوغرافيا.

تَخْطِئَه { سف. عر. [«خطاء» دن مص. تفعيل] خطايه نسبت ايتمه، خطا وغلط عزو واسناد ايدی، ياكليشنی چيقارمه: بنی، بنم سوزمی تخطئه ايتمك ايستيور.

تَخْفِيف { سف. عر. [«خفت» دن مص. تفعيل] ۱. خفيفلتمه، آغرلغنی آزالتمه: يوكنی تخفيف ايتدی. ۲. قولايلاشديرمه، تسهيل، تهوين: يازين درسلری تخفيف ايتملی؛ تخفيف مجازات.

تَخَلُّص { سف. عر. [«خلوص»دن مص. تفعل] ۱. خلاص اوله، قورتله. ف. ۲. شعرده برمخلص قوللانمه: قانونی سلطان سليمان خان حضرتلری «محبی» تخلص بيورورلردی.

تَخَلُّف { سف. عر. [«خلاف» دن مص. تفعل] كريده قاله، آرقه‌ده براغمله. [بو معنا ايله لسانمزده يك مستعمل اولميوب، سهواً عدم اصابت، دكيشمه، تخالف و اختلاف يرينه قوللانيلير.]

تَخَلُّق { سف. عر. [«خلق» دن مص. تفعل] برخوی و طبيعتله متصف اوله: اخلاق حميده ايله تخلق ايتمك.

تَخَلِّی { سف. عر. [«خلو»دن مص. تفعل] تنهايه چكلمه، ياللكز قاله. ف.

تَخْلِيص { سف. عر. [«خلاص»دن مص. تفعيل] قورتارمه، خلاص بولديرمه: كنديسنی عذابدن، بورجدن، محبسدن تخليص ايتدی. || تخليص كريبان = ياقه‌يی قورتارمه، قورتله. || تخليصيه اداره‌سی = دكز قضا زدكانی تخليص ايچون تشكيل اولنان اداره، جان قورتارانلر. || تخليصيه‌مداليه‌سی = تخليص جان ايدنلره ويرلمك اوزره مأثر عاليهٔ حضرت پادشاهيدن اولەرق ۳۱۰ سنه‌سنده احداث بيورلمشدر.

تَخْلِيط { سف. عر. [«خلط» دن مص. تفعيل] ۱. قاريشديرمه، برشيئك خالصلكنی بوزمجق صورتده ايچنه بشقه شيئلر مزج ايتمه. ۲. تشويش ايتمه، بوزمه.

تَخْلِيف { سف. عر. [«خلف» دن مص. تفعيل] برينی خلف براقه، كندی يرينه ترك ايتمه.

تَخْلِيل { سف. عر. [«خلل» دن مص. تفعيل] كير. اكشيتمه، اكشيلمك پيدا ايتديرمه.

تَخْلِيه { سف. عر. [«خلاء» دن مص. تفعيل] ۱. بوشالتمه، بوش براقه، بر بناء وسائره‌نك ايچنده آدملری واشيانی آلوب بوش براقه: اوی تخليه ايتدی. ۲. بر شهر ويا قلعه ومملكتنك ايچنده‌كی عسكر واسلحه ومهمات حربيه‌يی آلوب دشمن غالبك دخولنه مهيا براقه: فلان قلعه‌يی تخليه ايتديلر. || تخليهٔ سبيل = بر محبوسی قويويرمه، سربست براقه: تخليهٔ سبيلی استدعا ايتمشدر.

تُخْم { سف. فا. [تر. زبانزدی تو-خوم] ۱. نباتاتك چيچكدن صكره ويردكلری دانه‌كه: طو-پراغه كوملنجه، كندی جنسندن برنباتك بيتسنه‌سبب اولور، بذر، چكردك. برطاقملرينك كندیلری وبرطاقملرينك قصرلری انسان وحيواناته مأكل اولور؛ بغدای، مصر، نخود، فندق، بادم، وشفتالی، الما، قاوون ايكنجی نوعدندر. ۲. انسان وحيوانك تخمی حكمنده اولان نطفه، دول: او آدمك تخمی يوقدر؛ بو آتك تخمی آملی. ۳. بعض بوجكلرك تخم شكلنده كوچك يومرطه‌لری: پيت تخمی = سركه: چكركه تخمی. || تخم آتمق = تخم اكمك.

تَخَمُّر { سف. عر. [«خمر» دن مص. تفعل] مايه‌لنمه، اكشيمه: شراب، خمور تخمر ايتدی.

تُخَمَه { سف. عر. [«وخم» دن] ط. معده طولغونلغی، معده فسادی، هضمسزلق.

تَخْمِير { سف. عر. [«خمر» دن مص. تفعيل] مايه‌لندیرمه: شرابی، خموری تخمير ايتمك.

تَخْمِيس { سف. عر. [«خمس»دن مص. تفعيل] ۱. برشيئی بش قات ويا بش كوشه‌لی ايتمه. ۲. ر. برشاعرك برغزلی آلوب هربيتندن اول دها اوچ مصراع ايرادايله بشر مصراعلی قطعه‌لردن مركب برغزل مخمس ترتيب ايتمه: شاعر باقی سلطان سليمان خان حضرتلرينك غزل مشهورينی تخميس ايتمشدر.

تَخْمِين { سف. عر. ج: تخمينات. [«خمن» دن مص. تفعيل] ظن وقياسله حكم ايتمه، كسمكسزين آشاغی يوقاری بر مقدار وتقريبی برحال بيان ايتمه: بوتارله‌نك بوينی بشيوز آرشين تخمين ايديورم؛ اوزاقدن كور-دكلری قراردی‌يی بركوی تخمين ايتديلر؛ بواوطه‌نك مفروشاتنه نه‌قدر قماش كيده‌جكنی تخمين ايدك. || تخمين كرده = تخمين ايدلمش.

تَخْمِيناً { ح. عر. ظن وقياس طريقيله، تقريباً، آشاغی يوقاری: بوتارله تخمیناً قرق دونمدر؛ بوابنيه‌يه تخمیناً بش يبك كرميت كيدر.

تَخْمِينِی { ص. عر. ژ: تخمينيه. تخمينه منسوب ومتعلق، تخمينه مبنی، تخمين ايله واقع اولان: حساب تخمينی، مقدار تخمينی، قيمت تخمينيه.

تَخْوِيف { سف. عر. ج: تخويفات. قورقوتمه، اوركوتمه، تهديد.

تَخَيُّل { سف. عر. ج: تخيلات. [«خيال»دن مص. تفعل] وهم وخيال ايله تصور ايتمه، اصلسز برشيئه ذهنده وجود ويرمه وهم وخياله طالمه، خيالاته اويمه، قورندی: انسان تخيلاته طالنجه حقيقتی كورەمز.

تَخْيِير { سف. عر. [«خير» دن مص. تفعيل] ايكی شيء آراسنده برينی سچمكه مختار براقه، ايستديكنی سچمكی تكليف ايتمه: بن مالی ايكی بلوك ايدوب ايستديكنی آلمه‌ده كنديسنی تخيير ايتدم.

تَدَابِير { سف. عر. ج. فد: تدبير. با: تدبير.

تَدَاخُل { سف. عر. ج: تداخلات. [«دخول» دن مص. تفاعل] ۱. بربری ايچنه كيرمه. ۲. برمعين پاره ويا بورج تقسيطی وبرله‌دن ديكرينك ايشله‌مه‌سی، تأدياتك تأخری، منتظم صورتده جريان ايتمه‌مسی: تداخل‌ده قالمق، تداخله بينمك = وقت وزمانيله ويرلەميوب بربكمك.

تَدَارُك { سف. عر. ج: تداركات. [«درك» دن مص. تفاعل.— غلط مشهور اولەرق رانك كسريله زبانزددر.] آراشد-يروب بوله، الده ايدوب حاضر بولندیرمه، تهيئه، استحضار: قيشلق ذخيره‌سنی تدارك ايتدی؛ مهمات حربيه‌نك تداركيله اشتغال اولنيور؛ برطاقم تداركاتله مشغول ايدی؛ تداركات سفريه، حربيه.

تَدَارُكِی { ص. اقتضا ايدن شيئلری وقت وزمانيله تهيئه واستحضار ايتمش اولان:

انسان سفر ایچون دائما تدارکلی طاورانملیدر .

تدافع { سند. عر. (« دفع » دن مصـ. تفاعل) ۱. بربرینی دفع ایتمه، ایتشمه، قاچیشمه. ۲. کندینی محافظه ایدوب خصمك تعرضنه مقابله ایتمه، تعرض وتجاوز ایتمکسزین کندی یرینی محافظهٔ قارشی طورمه. (بو معنا لسانمزده تعرض و تجاوزه مقابل و تحفظله مرادف اولهرق اصطلاح اولمشدر.)

تدافعی { صـ. عر. ؛ : تدافعیه. تدافع وتحفظه منسوب ومتعلق، تعرض وتجاوز صورتنده اولیوب مجرد خصمك واقع اولان تجاوزاتنه مقابله اساسنه مستند اولان : تدافعی حرکتده بولنمهٔ قرارویرمشلردر: پنسلرنده تدافعی و تعرضی بر اتفاق عقد ایتمشلردر .

تداول { سند. عر. ج : تداولات. (« دول » دن مصـ. تفاعل) الدن الهٔ کرمه، طولاشمه، قوللانمه، موقع استعمالده بولنمه : بو مملکتده خانمی آچقه تداول ایدیور؟ کچن سنه تداوله جیقاریلان قوائم نقدیه، بانق نوتلر؛ اوزان ومقاییس جدیده دها موقع تداوله قونمامشدر. (عربیده متعدی اولدیغی حالده، لسانمزده لازم اولهرق استعمالی شایع اولمشدر.)

تداوی { سند. عر. (« دوی » دن مصـ. تفاعل) بر علاج ویا تدبیر طبی استعمالیله کندی کندینه باقمه، کندی کندینه معالجه ایتمه، کندینه باقمه : لاجل التداوی آورو پایه کیتدی؛ وجع مفاصله قارشی دکیزده استحمام ایله تداوی ایدنلر وارمدر. || ط. تداوی بالضد، تداوی بالما، تداوی بالمثل و سائره = مداواة اصول مختلفه سی.

« تداوی » یو وجهله کندی کندینه باقمه معناسنه مخصوص اولوب، لسانمزده متعدی اولهرق « مداواة » یرینه قوللانلمسی (کایشدیر؛ « تداوی ایچون کوندریلن طبیب » دینك طوغری اولهمازدر؛ « تداوی ایچون کوندریلن خسته »، وه « مداواة ایچون کوندریلن طبیب » دینك اقتضا ایدر .

تدبیر { سند. عر. ج : تدابیر. (« دبور » دن مصـ. تفعیل) ۱. بر ایشك عاقبتی دوشونهرك اسباب حصول و موفقیتنه تشبث : تدبیر امور ایتمك: تدبیرده قصور ایتمهملی. ۲. بر ایشك موفقیت پذیر اولمسیچون دوشونلمش طریق: کوزل بر تدبیر قورمش؛ بر طاقم تدابیر حکیمانه ایله موفق اولدی. || حسن تدبیر = ابی دو. شونیلهرك قوریلان طریق. || سوء تدبیر = ابی دوشونهمیهرك ایدیلن یا کلیش تشبث. || تدبیر منزل = وقتیله ادارهٔ بیتیه معنا. سیله قوللانیلهرق ادارهٔ بیتیه قواعدندن بحث ایدن علمه علم اولمش ایسه ده، ادارهٔ بیتیه ویا اقتصاد بیتی دینك بلکه دها مناسبدر .

تدبیرسز { صـ. دوشونمین و ایشنك صوکی ابی جیقمق ایچون اقتضا ایدن اسبابه توسل ایتمین، غافل: بو ایشده تدبیرسز طاوراندی. = ح. ایشك صوکنی دوشونمکسزین، بلا تدبیر : انسان تدبیرسز هیچ بر وقت ایشنده موفق اولهماز .

تدبیرسزلك { سـ. ایشك صوکنی دوشونمیش، اقتضا ایدن اسبابه توسل ایتمیش، غفلت : تدبیرسزلك دائما ندامتی منتج اولور .

تدبیرلی { صـ. ایشك صوکنی دوشونمش و موفقیتیچون اقتضا ایدن اسبابه توسل ایدن: تدبیرلی آدم دائما موفق اولور؛ انسان ایشنده تدبیرلی طاورانملیدر .

تدرس { سند. عر. (« درس » دن مصـ. تفعل) درس آله، درس اوقومه، اوکرنمه، تعلم : تدرس سنی تدریس سنی تعقیب ایدر .

تدریج { سند. عر. ج : تدریجات. (« درج » دن مصـ. تفعیل) درجه درجه یعنی باصامق باصامق ایلریلمه، آزر آزر حرکت : انسان هر ایشه تدریج ایله آلیشیر: تدریج ایله قزانیلان مالك قیمتی بیلنیر. || بالتدریج = تدریج ایله: تدریجاً، درجه درجه، یواش یواش، آزر آزر .

تدریجاً { ح. عر. درجه درجه، بالتدریج، آزر آزر، یواش یواش : اك کوچك مأمور یتدن باشلایهرق تدریجاً اعلا المناصبه واصل اولدی؛ تدریجاً دلاج دها ابی تأثیر ایدر .

تدریجی { صـ. عر. ؛ : تدریجیه. تدریجه واقع اولان، یواش یواش اجرا اولنان: استیناس

تدریجی، الفت تدریجیه = یواش یواش آلیشمه .

تدریس { سند. عر. ج: تدریسات. (« درس » دن مصـ. تفعیل) درس ویرمه، درس اوکرتمه : اکمال تحصیلدن صکره تدریسله اشتغاله باشلادی: تدریسات نافعه سیله مملکتنه بیوك خدمتلر ایتدی؛ نحوی بر اصول مخصوصه ده تدریس ایدیور .

تدفین { دفن معناسیله قوللانانلر وار ایسه ده، « دفن » ذاتاً متعدی اولوب، تفعیل بابندن اصلا کلمدیکندن، غلطدر. قوللانلمایدر .

تدقیق { سند. عر. ج : تدقیقات. (« دقت » دن مصـ. تفعیل) ۱. اینجلتمه، اوفالتمه، اوفاق اوفاق قیروب ازمه. ؛. ۲. مج. اینجه دن اینجه یه آراشدروب صوره رق حقیقتی میدانه جیقارمه، اینجه دن اینجه یه تحقیق ایتمه: کیفیتی بالاطراف تدقیق ایتمك؛ اجرای تدقیقات ایتمك .

تدمیر { سند. عر. (« دمار » دن مصـ. تفعیل) محو وهلاك ایتمه : اشقیایی قهر وتدمیر ایتدی.

تدنّی { سند. عر. ج : تدنیات. (« دنائت » دن مصـ. تفعل) آشاغی ایتمه، تنزل، آشاغیلامه، ترقی مقابلی : ذخیره نك فیاتی تدنی ایتدی؛ یونانستانده تجارت نقطه سندن ترقی کوریلیورایسه ده ادبیاتده تدنی واقع اولدیغی بظاهر دردر؛ امریقالیلرك ترقیاتنه مقابل اسپانیالیلر تدنی ایتمکده در. (عربیده اصل یومنه کلیوب، متعدی اولهرق برینه دنائت عطف واسناد ایتمك مناسبته مخصوصدر.)

تدویر { سند. عر. (« دور » دن مصـ. تفعیل) ۱. چویرمه، دوندیرمه : تدویر چرخ ایتمك. ۲. یووارلاق ومدور یاخود دائروی ایتمه : تدویر شکل مربع .

تدوین { سند. عر. (« دیوان » دن مصـ. تفعیل) ۱. متفرق اشعار وسائره یی جمع ایدوب بر دیوان ترتیب ایتمه : یزیدك اشعارینی تدوین ایتمشلردر. ۲. مرتب ومنتظم بیوك کتابلر جمع وترتیب ایتمه : نجه مجلدات تدوین ایتمشدی .

تدهیش { سند. عر. (« دهش » دن مصـ. تفعیل) دهشته دوچار ایتمه، شاشیرتمه، اورکوتمه.

تدهین { سند. عر. (« دهن » دن مصـ. تفعیل) یاغ ویا پومادکبی کوزل قوقولی بر شیٔ سورمه : صاچلرینی تدهین ایتمشیدی.

تدیّن { سند. عر. (« دین » دن مصـ. تفعل) ۱. بر دینه تابع اولمه : دین اسلامله تدین ایتدی. ۲. دیندنه ثابت ومتین اولمه، احکام دینیه سنه تمامیله رعایت ایتمه : تدین بشقه وتعصب بشقه در.

تذاکر { سـ. عر. ج. فد : تذکره یا : تذکره .

تذبذب { سند. عر. (« ذبذبه » دن مصـ. تفعلل) قرار. سزلق، تردد، انتظامسزلق، قاریشیقلق : بر حال تذبذبده بو. لنیور.

تذکار { سند. عر. آکمه، خاطره کتیرمه، یاد ایتمه : تذکار ماضی. (تانك کسریله تلفظی غلطدر.)

تذکر { سند. عر. ج : تذکرات (« ذکر » دن مصـ. تفعل) ۱. خاطره کتیرمه، در خاطر ایتمه : کمسه ی تذکر ایتدی. ۲. بر قاچ کشی مجلس قوروب بر ایش ایچون انفرادی ایتمه، مذاکره : بو ایشی تذکر ایتدیلر؛ ایش موقع تذکره قوندی. (بو ایکنجی معنی عربیده او. لیوب، شوری دینلیر.)

تذکره { سند. عر. ج : تذاکر. (« ذکر » دن. — کافك فتحیله قرائتی غلطدر.) ۱. یاد ایتمکه وسیله اولان کاغد، پوصله، ورقه. ۲. پرتبهرك ایچنده بولنان دوائر رسمیه ویا افراد بینده تعاطی اولنان محررات : تذکره یازمق؛ تذکرهٔ سامیه = مقام صدارت عظمادن یازیلان تذکره؛ تذکرهٔ جوابیه = جواباً یازیلان ورقه. ۳. نفوسه و اصناف وسائره یه ویریلن رسمی کاغد : تذکرهٔ عثمانیه = تابعیت تذکره سی؛ اصناف تذکره سی = پاتنت؛ مرور تذکره سی = پاسپورت؛ کمرك تذکره سی = برمالك کمرك رسمی ویرلدیکی مبین او. لان پوصله. ٤. بر علم وفنه دائر ماحضردن معلومات مختصره. یی حاوی رساله، آجنده. ٥. برصنف مشاهیرك مختصراً تراجم

احوالنی وبعض اقوال ومناقبنی حاوی کتاب : تذکرة الشعراء، تذکرة الاولیاء وسائره .

تَذکِره‌جی { سـ. قیمتده دعاوی خلاصه‌سنی ضبط وتحریر ایدن مأمور .

تَذکِره‌لِك { صـ. تذکره یازمغه مخصوص (کاغد) که تقریر لکدن کوچك وپوصله‌لقدن یوك اولور .

تَذکیر { سـد. عر. [« ذکر »دن مصـ. تفعیل] ۱. خاطره کتیرمه، درخاطر ایتدیرمه. ۲. برکلمه‌یی مذکر قوللانمه : تذکیر وتأنیث قاعده‌لری .

تَذَلُّل { سـد. عر. جـ : تذللات. [« ذلت » دن مصـ. تفعل] کندینی خوار وحقیر کوسترمه، ذلته قاتلانمه، تنزل .

تَذلیل { سـد. عر. [« ذلت »دن مصـ. تفعیل] تحقیر ایتمه، خوار وذلیل ایتمه : خست صاحبنی تذلیل ایدر .

تَذهیب { سـد. عر. [«ذهب»دن مصـ. تفعیل] آلتین ورق سورمه، یالدیزلامه : بر کتابی تذهیب ایتمك = طرز قدیم اوزره یالدیزله تزیین ایلمك .

تَذهیبجی { سـ. کتابلری یالدیزلامغله مشغول اولان آدم، مذهب .

تَذییل { سـد. عر. [« ذیل » دن مصـ. تفعیل] ذیل علاوه ایتمه، اکلمه، برکتابه ذیل یازمه : شقایق نعمانیه‌نی برقاچ ذات برینی متعاقب تذییل ایتمشلردر.

تَر { سـ. حرارتدن انسانك بدنی عرق : تر دوکمك. || آلن تری = سعی، امك. || آیاق تری = طبیعه ویرلن ویزیته اجرتی. || تر آلیشدیرمق = ترینی قوروتمق. || تردوشکی = لحوسه‌نك یاتیرلدیغی دوشك. || تردوکمك = ۱. ترلمك. ۲ محجوب ومضطرب اولمق. || قان تر ایچنده قالمق = پك زیاده ترلیوب یورلمق. || صوغوق تر دوکمك = مناسبتسز برقول ویا فعلدن محجوب اولمق. || تره یاتمق = مخصوص ترلمك اوزره صیجاق شیلر ایچوب وآیاقلری صیجاق صویه قویوب زیاده اورتمك .

تَر { صـ. یکی ترلمش، یکی چیقمش : تربیق = هنوز چیقمش بیبق: تر بیقلی .

تَر { صـ. فا. ۱. یاش، رطوبتلی، ایصلاق : چشم تر = یاش، ایصلاق کوز. ۲. تازه، طراوتلی: کل تر، میوهٔ تر، رخسار تر .

تَر { د. فا. تفضیل ادائی اولەرق فارسی صفتلره الحاق اولنور: خوشتر = دها ایی: بالاتر = دها یوکسك: کمتر = دها دون. — مبالغه ایچون « ین » دخی علاوه اولنوب، بوصورتله تشکل ایدن اسم تفضیل مفضل منه مضاف اولەرق قوللانیلیر : کمترین عباد.

تَر { د. تاء مفتوحه ایله پاشلار بعض ترکجه صفتلرك پاشنه کیروب مبالغه بیان ایدر : ترتمیز.

تِر { یاخود تیر وتیریل. مه. دیتره. مکی تصویر ایدر. واکثریا مکرر قوللانیلیر : تر تر، تیرتیر، تیریل تیریل تیتریوردی .

تُراب { سـد. عر. جـ : اتربه. طو. براق ، توز : آیاغنك ترابی یم .

تُرابی { صـ. عر. ة : ترابیه. طو. پراغه منسوب ومتعلق : عملیات ترابیه .

تَراجِم { سـ. جـ. عر. فد : ترجمه. ضمیمه قرائنی غلطدر . }

تَراخی { سـد. عر. [«رخوة» دن مصـ. تفاعل] کوشمه، کوشك وسست اولمه، ایشده غیرتسزلك واهمال وتأنی کوستره. مه. [مصدر کبی یعنی ایتمك و ایلك ایله پك قوللانیلیور، اسم کبی قوللانیلیر.]

تَرادُف { سـد. عر. [«ردف»دن مصـ. تفاعل] ۱. بربری آرقه‌سندن کیتمه، بربرینی تعقیب ایتمه : رحمت ایله برکتك ترادفی. ۲. د. ایکی ویا زیاده لفظك برمعنایه کلمسی : بو ایکی کله آره‌سنده ترادف واردر .

تَرازو { سـ. فا. [تر. زبانزدی : ترازی] ۱. معروف طارتی آلتی که اورته‌سندق بر عموده مربوط ویا معلق موازی بر چبوغك ایکی اوجنه تعلیق اولنمش ایکی معدن صفحه‌دن عبارت اولوب یونلرك برینه طارتیله‌جق شیٔ و دیکرینه درهم و اوقه علامتلری وضع اولنور، میزان. ۲. مج. موازنه، اعتدال. || ترازویه اورمق = تأمل ایتمك. || ترازو دیلی = ترازونك اورته‌سنده اولوب بر طرفه میلنی کوسترن دیلجك؛ ومج. ایستدیکی طرفه دونن شیٔ. || ترازو کوزی = کفه. || حذا ترازوسی = بر سطح حذاسنك طوغری اولوب اولمدیغنی تعیینه

مخصوص آلت که ایکی صوایله طولی وبرآز هوایی حاوی بر شیشه بوریدن عبارتدر. || صو ترازوسی = آقار صوبك میلانی قوتنی غائب ایتمه‌مسیجون صو بولنمك مختلف محلارنده بوریلر یوقاریه قالقمق اوزره یاپیلان قله .

تِراش { سـ. [فارسیدن] ۱. اوسترە دیللن آلت مخصوصه ایله قیلارك دیبندن قازلمسی، حلق : تراش ایتمك، تراش اولمق. ۲. تراش ایدیلەجك قیلار، ایکی تراش آرەسنده بیتن توك : تراشی کلمش: تراشی آغارمش. ۳. یوزك تراش اولنان یری. || دیکنه تراش = خام تکنیف. = صـ. تراش اولمش، صقالنی تراش ایتمش : تراش بر آدم . [عربی کبی قوللانەرق مطروش دیمك عبثدر.]

تَراکیب { سـد. جـ. عر. فد : ترکیب. یا : ترکیب.

تَرامپَته { سـ. [فر. Trompette] چفته جوماقله چالینان کوچك طاول که عسکره قومانده ایچون قوللانیلیر. [فرانسز. جه‌سی بوری دیمك اولدیغی حالده، سهواً (تامبور) یرینه آلنمشدر.]

تَرامپَته‌جی { سـ. ترامپته دیللن کوچك طاولی چالان نفر .

تَرامپه { سـ. [ایتا. Tramuta?] مبادله، برمالك دیکر بر مال ایله مبادله اولنمسی : فایتونی برقوبه ایله ترامپه ایتدم.

تَرامپه‌جی { سـ. مالنی بشقه مال ایله ترامپه ایدەرك تجارت ایدن آدم، اسکی اثواب ویا دمیره قارشی اوفاق تفك شیشلر صاتان سیار صاتیجی.

تراموای { سـ. [نکا. Tram - way] اوپوق دمیر یول اوزرنده حیوانله تحریك اولنور عمومی آرابه : تراموای آرابه‌سی، تراموای یولی.

ترانسپورط { سـ. [فر. Transport] لیطوغرافیاده یازی ویارسمك اجزالی کاغدواسطه‌سیله برطاشدن دیکرینه نقلی، نقل .

ترانسیت { سـ. [فر. Transit] تجار مالنك براجنبی مملکتندن کلوب دیکر براجنبی مملکتنه کیتمك اوزره براوچنجی مملکتدن کچمسی : ترانسیت مالی، ترانسیت تجارتی .

تَرانه { سـ. فا. نغمه. آهنك، مقام: ترانهٔ سحر = صباح نغمه‌سی. || ترانه پرداز = نغمه‌زن .

تراوَرس { سـ. [فر. Traverse] دمیر یولك (رای) دیللن طولانی دمیرلری آلتنه عرضاً قونیلان آغاج ویادمیر طبان .

تَراویح { سـ. جـ. عر. [فـد : ترویحه غیر مستعملدر] رمضان کیجه‌لری یاتسی نمازینی متعاقب جماعتله قیلنان بکرمی رکعتلك نمازکه حضرت عمر (رضیه) ك زمان خلافتنده عادت اولمشدر : تراویح قیلمق، تراویحه کیتمك، تراویح نمازی .

تَربوش { سـ. [فا. «سربوش» دن معرب « طربوش» دن] اوفاق فس، مزین طاقیه.

تُربه { سـ. عر. [شعرده بعضاً فارسی عادتی اوزره « تربت» صورتنده قوللانیلیر.] ۱. بر

آدمك مدفون بولندیغی طو-
پراق، مزار، مرقد. ٢. کبار
ومظنهٔ کرامك مرقدلری اوزر-
ینه تأسیس اولنان بنا که اکثریا
زیارتگاه اولور: جنتمکان سلطان
سلیم‌خان حضرتلرینك تربه‌سی.

تُربه دار { سف. فا. کبار ویا مظنه-
دن بر ذاتك تربه‌سی
خدمتنی کورمکله موظف آدم.

تُربه دارلق { سف. تربه دار خد-
مت ووظیفه‌سی، بر
تربه‌یه باقمقه مأمور آدمك حالی.

تَربیع { سذ. عر. (« ربع » دن
مصد. تفعیل) ١. دردہ
ابلاغ، درت‌قات ایتمه. ٢. دردہ
تقسیم، درت پای ایتمه. ٣. ـ.
درت کوشه‌لی یاپمه، طول وعر-
ضنی بر حساب ایتمه: دائره‌نك
تربیعی. ٤. بر عددی کندینه
ضرب ایتمه که اوستنه کوچك بر
٢ رقمی یازلمقله افاده اولنور:
8^2 کبی که ٦٤ دیمکدر. ٥. ـ.
قرك درتده بری یعنی نصف
دائره کورینه‌جك منزله‌یه بولنمسی که
بر ویا اوچ هفته‌لق اولمسیدر؛
برنجیسنه تربیع اول وایکنجیسنه
تربیع اخیر دیرلر. ٦. ـ. بر قطعه‌نك
هر مصراعنه اوچ ویا هر بیتنه
ایکی مصراع علاوه‌سی: فلان
شاعرك بر غزلی تربیع ایتدی.

تَربیعاً { حـ. عر. مـ. مربع اوله-
رق، طول وعرضنی
حساب ایده‌رك: تارله‌یی تربیعاً
اولچمك: بو اراضی تربیعاً یکرمی
کیلومتره‌در.

تَربیه { سذ. عر. (« ربو » دن
مصد. تفعیل. — شـعرده
نادراً فارسی عادتی اوزره « تر-
بیت » قوللانیلیر.) ١. بسلیوب
یتیشدیرمه، بیوتمه: حیوانات،
ایپك بوجکی، طیور یتیه، فدان،
چیچك تربیه ایدیور. ٢. علم و
ادب اوکرتمه، تأدیب، تعلیم،
تهذیب اخلاق: چوجقلرینی ابی
تربیه ایتدی: قیزینه اصل تربیه
ویرمه‌مك والده‌سیدر: چوجق
ایلك تربیه‌یی عائله‌سنده کورور.
٣. آلیشدیرمه الفت ایتدیرمه،
تأنیس، تعلیم: آبی‌یی، مایمونی
تربیه ایدرلر؛ تربیه اولمش آت.
٤. ادب اوکرتمه‌سنه مدار او-
لمق اوزره خفیف صورتده جزا
ویرمه، تأدیب: بو چوجق پك
چیغرندن چیقدی، تربیه ایستر.
٥. بعض یمکاره یمورطه ولیمون
یاخود سرکه وصالچه وسائره
علاوه‌سیله لذت ویرلسی: چور-
به‌یی، پلیچی، یخنی‌یی تربیه ایتمك.

تَربیه { سـ. (آنفة البیان کلمهٔ عر-
بیه‌دن مأخوذ) آرایه
بیکیرینك دیزکینی.

تَربیه‌جی { صـ. تربیه ایدن، مربی: سن
بنم تربیه‌جیم دکلسك.

تَربیه‌سز { صـ. ١. تعلیم وتربیه
وادبی یرنده اولمایان:
تربیه‌سز آدم. ٢. تربیه‌اولمامش:
تربیه‌سز چوربه.

تَربیه‌سزلك { سـ. تعلیم وتربیه
وادب فقدانی.

تَربیه کرده { صـ. فا. تربیه او-
لمش: بو چوجق
فلان استادك تربیه کرده‌سیدر.

تَربیه‌لی { صـ. ١. تعلیم وتربیه و
ادبی یرنده اولان:
تربیه‌لی آدم: چوق تربیه‌لی جو-
جقدر. ٢. تربیه دینان یمورطه
ولیمون صالچه‌سی علاوه اولنمش:
تربیه‌لی چوربه.

تَرتیب { سذ. عر. (« رتوب » دن
مصد. تفعیل) ١. صره‌لامه،
صره‌سنده اولمه، صره‌سی کلمه.
ـ. ٢. تعلق ایتمه، عائد اولمه،
ایجاب واقتضا ایتمه: عهده‌مه تر-
تب ایدن وظیفه: بوندن بکا بر
کونه مسئولیت ترتب ایتمز.

تَرتیب { سذ. عر. جـ: ترتیبات.
(« رتوب » دن مصـ.
تفعیل) ١. صره‌لامه، صره‌سنه
قویمه، دیزمه، تنظیم: صفلری،
اشیایی، درسلری ترتیب ایتمك.
٢. حاضرلامه، تهیئه: برضیافت
ترتیب ایتدی. ٣. متفرق اجزایی
بر یره کتیروب ترکیب وتشکیل
ایتمه: هر بری بر ساز بیلیر بر
قاچ آدم طوپلایوب بر باندو مو-
سیقه ترتیب ایتمش. ٤. اصول،
نظام، طرز: بو ترتیب اوزره.
٥. ثبت، قورتمی، تصور: بنم
بوبابده بر ترتیم واردر. ٦.
طاقم، صنف، فصل: اسهامك
برنجی، ایکنجی ترتیبی. ٧. ط.
بر طبیبك بر خسته‌یی مداواتی
صره‌سنده قوللاندیغی معالجات
وتنبیهاتك مجموعی: فلان طبیبك
ترتیبی بکا پك ایی کلدی. (فر.
Traitement) ٨. بر علاجك
اجزاء مختلفه مقادیرندن صورت
استحضار وتشکیلی: بوعلاج فلان
طبیبك، بو شروب فلان اجزا-
جینك ترتیبیدر. (فر. Formule)
٩. ط‌ب. قورشوندن دوکمه حرو-
فاتك طبع ایچون بر یره کتیریلمه‌رك
صره‌لانمسی. مرتب ایشی، مرتبلك:
ترتیب مهارته متوقف بر صنعتدر.
١٠. بردن دستکاهه قوتیلان
دیزلمش صحیفه‌لر مقداری: سکز،

اون آلتی، اوتوز ایکی صحیفه‌لك
ترتیب؛ بوکتاب قاچ ترتیب او-
لور؟ || ـ. خط ترتیب = بر قو-
سدن محوره چکیلن خط مستقیم.
(فر. Ordonnée)

تَرتیبجی { صـ. ١. هرشیئی صره-
سنه قویوب کوزل
تنظیم وترتیب ایتمکی بیلن. ٢.
دائما ترتیبلر وتصورات وقورو-
ندیلرله اوغراشان.

تَرتیب ساز { صـ. فا. اعر. ترتیب
= م. فا. ساختن =
یاپمق) ترتیب یاپیجی، ترتیبله
اوغراشان، ترتیبجی.

تَرتیبسز { صـ. ترتیب واصول و
نظامی اولمایان، نظامسز،
اصولسز، غیر منتظم: پك تر-
تیبسز بر اودر.

تَرتیبسزلك { سـ. نظامسزلق،
اصولسزلك، عدم
انتظام: بو اوك ترتیبسزلکی بو-
یله کیدیور.

تَرتیبکرده { صـ. فا. اعر. ترتیب
= م. فا. کرده = ایدلمش) ترتیب وتنظیم ایدلمش،
قورلمش: بو اصول فلانك تر-
تیبکرده‌سیدر.

تَرتیبلی { صـ. ١. نظام وترتیبی
یرنده، منتظم: پك تر-
تیبلی بر اودر. ٢. اولدن قور-
لمش، صورت مخصوصه‌ده دو-
شوتلمش: بو سرقتك ترتیبلی بر
ایش اولدیغی ظاهردر.

تَرتیبیه { سذ. عر. حروفاتك دیز-
لمسی حق ومرتب اجرای
اولەرق مطبعه‌یه ویریلن آقچه:
بهر فورمه‌نك ترتیبیه‌سی یوز
اللی غروشدر.

تَرتیل { سذ. عر. (« رتل » دن
مصـ. تفعیل) (قرآن
کریمی) حسن صوتله واصول
وقاعده ایله قرائت وتلاوت ایتمه.

ترتیل { س. با: طرطیل.

تَرجمان { سذ. عر. (« ترجمه »
دن) بر لسانه چویروب مقصدی
آکلادیلان آدم، دیلماج: بربرمزك
لسانی بیلدیکمز ایچون ترجمانله
آکلاشمغه مجبور اولدق || مج.
بریك مقصد ومرامنی آکلاتمغه
ویا بر شیئی تصویر وافاده‌یه
آلت و واسطه اولان: فلان
غزته فلان ذاتك ترجمان افکا-
ریدر؛ ترجمان حقیقت. (جمیك
ضمیله دخی لغت اولوب، بزجه
بو صورت دها مأنوسدر.)
|| ترجمان دیوان هایون = حضور
معالی نشور حضرت پادشاهی‌یه
جیقان سفرا کی بعض ذواته نزد
هایون شاهانه‌ده ترجمانلق
ایدن و باب عالیده ترجمه‌یه
متعلق اوراق رسمیه‌یه باقان
ذات. || سفارت ترجمانی = دول
اجنبیه سفارتلری معیتنده‌کی
ترجمان. || ولایت ترجمانی = والی‌یه
ترجمانلق وولایتك قونسولرلرله
اولان مخابراتنی اداره ایدن
مأمور.

« ترجمان » ایله « مترجم » آره‌سنده
شو فرق واردرکه : « ترجمان » آغزدن،
و « مترجم » ایسه قلمله ترجمه ایدنه دیرلر.

تَرجمانلق { سـ. ترجمان وظیفه و
مأموریتی: سزه کیم
ترجمانلق ایتدی؟ ولایت ترجما-
نلغی.

تَرجمه { سذ. عر. جـ: تراجم.
(جمیك کسریله ده لغت
اولوب، ضمیله غلطدر.) ١. بر
لساندن دیکر بر لسانه چویرمه،
نقل: سعدینك کلستانی عربی‌یه
ترجمه ایتمشلر در؛ حرفیاً ترجمه =
هیچ بر کلمه‌سنی براقمقسزین: مآلاً
ترجمه = یالکز مآنی آلوب دیکر
تعبیراتله افاده. ٢. برآدمك
سرکذشتی، احوال مخصوصه‌سنك
تاریخی، سیرت. (لسانمزده بو
مقامده یالکز ترجمه نادر قوللا-
نیلوب اکثریا ترجمهٔ حال دینلیر.)
|| ترجمه قلمی، اوطه‌سی = باب
عالیده خارجیه نظارتنه ملحق
قلم که سفارتلرله واقع اولان
مخابراتك فرانسز جه‌دن ترکجه‌یه
ترجمه‌سیله موظف اولوب، ترجمان
دیوان هایونك تحت اداره‌سنده
بولنور. = جـ. سرکذشتلر، سیر،
تراجم احوال: تراجم مشاهیر:
تراجم شعرا.

تَرجَمهٔ حال { سـ. فا. جـ: تراجم
احوال. مشاهیردن
ویا عموماً مأموریندن بر ذاتك
احوال مخصوصه‌سی. تاریخی، سیر-
تی، وائنای مأموریتده‌کی احوالی:
فلان شاعرك ترجمهٔ حالنه دسترس
اولەمدم: مأموریندن ترجمهٔ حال
ورقه‌سی ایستنیر.

تَرجّی { سذ. عر. (« رجاء » دن
مصـ. تفعل) ١. اومه-
امید ایتمه، امل. ٢. یالوارمه،
رجاء نیاز.

تَرجیح { سذ. عر. (« رجحان »
دن مصـ. تفعیل) بر
شیئی دیکرندن اوستون طوتمه،
دها زیاده بکنمه: علمی ماله
ترجیح ایتمك. || ترجیح بلامرجح =
سبیسز و وجهسز ترجیح.

تَرجیع { سذ. عر. (« رجوع »
دن مصـ. تفعیل) کری

چویرمه، دوندیرمه. تکرار ایتمه. ف. || د. ترجیع بند. با: بند.

ترحم { سند. عر. [« رحم » دن مصد. تفعل] آجیمه، مرحمت ایتمه، مرحمتله کلمه: حالمه ترحم ایتدی.

ترحماً { ح. عر. آجیه رق، آجیمقدن طولانی، مرحمة: حالنه ترحماً مساعده ایتملی.

ترحیب { سند. عر. ج: ترحیبات. [« رحب » دن مصد. تفعیل] برینه مرحبا دیوب آغوشاق ایتمه ویا راحتلاندیرمه.

ترحیم { سند. عر. [« رحم » دن مصد. تفعیل] رحمت ویرمه، رحمة الله علیه دیمه: مونای مسلینی ترحیمله یاد ایتمك شرطدر.

ترخانه { یوغورت ایله اوندن وبعضاً ات صوبی علاوه سیله دخی پاپیلوب بعد التخمر قورودیله رق توزه تحویل اولنمش برماده که قیشین پشیریلوب چوربه سی پاپیلیر: ترخانه چوربه سی.

ترخیص { سند. عر. [« رخصت » دن مصد. تفعیل] رخصت ویرمه، مساعده ایتمه، مأذوناً اوینه گیتمکنه مساعده ایتمه: فلان سنه افرادینی ترخیص ایتدیلر.

ترخیم { سند. عر. [« رخم » دن مصد. تفعیل] بر اسمك بر ایکی حرفنی حذفله تلفظنی قولایلاشدیروب تهوین ایتمه: « عبدالله » دن « عبدل » یاپمق کبی.

تردامن { ص. فا. [تر = یاش. دامن = اتك] ناموسسز، عفت وعصمتدن بری، بولاشیق، ملوث.

تردد { سند. عر. [« رد » دن مصد. تفعل] ۱. کیدوب کلمه، برینك یانسه دوام و مواظبت: فلان ذاته تردد ایدردی. [بو معنا ایله بوگون آزقوللانیلیر.] ۲. قرار ویرهمیش. قرارسزلق: بو ایشده تردد گوستریور. ۳. ط. صیغه ویا دیگر برخسته لغك نوبتله گلمسی، تکرری. || بی تردد، بلاتردد = تردد ایتمکسزین، دوشونمکسزین، همان قرار ویرهرك.

ترديف { سند. عر. [« ردف » دن مصد. تفعیل] آردی صره یورتمه، تعقیب: بو مصراعی دیگر برمصراعه تردیف ایتمش.

ترديفاً { ح. عر. آردی صره یو. ریده رك: دیگر برمصراعه تردیفاً بومصراعی ایراد ایتمشدر.

ترذيل { رذیل و رسوای ایتمه معناسیله لسانمزده کثیر الاستعمال ایسه ده، بو معنا عربیده ثلاثی مجردله ویا « ارذال » ایله افاده اولنوب، بوماده اصلا تفعیل بابندن گلز.

ترزبان { ص. فا. [تر = یاش. زبان = دیل] حاضرجواب. [قبله دخی وصف اولور.]

ترزی { سد. ا فارسیدن معرب « درزی » دن] اثواب بچوب دیکن آدم، خیاط: ترزی جراغی: ترزی دکانی. || ترزی قادین = دیکیشجی. || زنه ترزیسی = قادینلره مخصوص اثواب دیکن. || ترزی کندی سوکوکنی دیکمز = انسان کندی ایشنی کندی کوره مز.

ترزیخانه { سد. ترزی دکانی، بکلك اثوابك دیکلدیکی محل.

ترزیلك { سد. ترزی صنعتی: ترزیلك ایتمك: ترزیلك پك نازك برصنعتدر.

ترس { سد. ۱. یوزك ضدی، ظهر، آرقه: باصمه نك، کاغدك ترسی. ۲. برآلتك کسمز وایشلمز طرفی، کریسی: قلیچك، بالطه نك ترسی. ۳. بر شیئك آشاغیدن یوقاریه ویا کریدن اوکه استقامتی، عکس، خلاف. ٤. بعض حیواناتك وعلی الخصوص قوشلرك وگوجك حشراتك پسلکی: پیره ترسی؛ سیکك ترسی. || ترسی دونمك = یوزلق، منفعل اولمق: ایشی راست گیتمامك. || ترسنه دونمك = کریسن کری گیتمك، عودت ایتمك. || ترسندن اوقومق = طولایسیله آکلامق.

ترس { ص. ۱. یوزی آرقه وآرقه سی یوز اوله جق صورتده دونمش، معکوس: ترس کورك، ترس پانتالون. ۲. آشاغیسی یوقاری ویوقاریسی آشاغی دونمش، آلت اوست: فوطوغراف آینه سنده اشیانك ترس صورتی کورینور. ۳. طوغری اولیان، طوغری گیتمین، معکوس: ترس یول، ترس یازی. ٤. ضد، مخالف، مباین: ترس ایش. ٥. شآمتلی، ناساز، مشئوم: تجارته باشلادی، فقط ایشی ترس گیتدی. ٦. بد خوی، معند، گیمسه یه اویماز: ترس بر آدمدر: ترس طبیعتی واردر. ۷. سرت، تند، ناموافق، رد ایله: ترس جواب، ترس سوز.

|| ترس طرفندن قالقمق = ایشی راست گلمه مك. = د. ۱. یو. زدن اولمیه رق، آرقه سی یوز ویا آلتی اوست گلمك اوزره: کورکنی، چورابنی ترس گییدی. ۲. عکسنه، خلافنه، طوغری اولمیه رق: حیوانه ترس بیمك. ۳. آشاغیدن یوقاریه، معکوساً: ترس یازمق، کتابی ترس طوتمق. ٤. شآمتله، ناساز کارانه: تجارتی ترس گیدیور. ٥. سرتلکله: ترس سویلمك، ترس باقمق.

ترس { سد. فا. قورقو، خوف، بیم. لد.

ترسا { سد. فا. خرستیان، نصرانی، عیسوی: ترسا پچه = خرستیان چوجغی.

ترسلمك { صد. فا. قورقان، خائف: ترسان ترسان = قورقه قورقه، قورقه رق.

ترسان { سد. [وغلطی: ترسخانه. عر. « دارالصناعه » دن محرف لا. « دارسنا » دن] سفائن حربیه نك اعمال اولندیغی بحریه فابریقه لری و امور بحریه نك محل اداره سی: ترسانهٔ عامره.

ترسانه { ص. بحریه لی، ترسانه یه مأمور وعلی الاطلاق عساکر بحریه صنفنه منسوب: ترسانه لی برضابط.

ترسانه لی { صویك دینه چوکه وطورمله معناسیله قوللانیلیورسه ده، بوماده تفعل بابندن گلیور، ثلاثی مجردی ده بو معنایی افاده ایتدیگندن، « رسوب » دیمك دها طوغریدر.

ترسب { سد. ۱. ترسنه دونمش اولان شیئك حالی، معکوسیت. ۲. طوغری اولما. یش، اگریلك: بویولك، بو یاز. یلك ترسلکی. ۳. ضدیت، مخالفت، مباینت: بوایشك ترسلکی. ٤. شآمت، اوغورسزلق: تجارته باشلادی، فقط ایشنده برترسلك وار. ٥. گوتی طبیعت، خویسزلق: بوآدمك ترسلکی. ٦. سرتلك، درشتلك: جوابك ترسلکی.

ترسلمك { یا ترسله مك. فد. ۱. سرت جوابله ردایتمك، درشت سوزله بد معامله ایتمك: گندیسنی سببسز ترسلدی. ۲. (حیوانات) مردارلمق.

ترسلنمك { فل. بدخویلق و خشونت گوسترمك، سوء معامله ده بولنمق: بوآدم دائما ترسلنیر.

ترسناك { ص. قورقان، قورقاق، خائف.

ترسی { سد. لوفر قدر پر جنس بالیق، تیرخوس آزمانی.

ترسیم { سند. عر. [« رسم » دن مصد. تفعیل] چیزمه، رسمی یاپمه، رسم و شکلنی چیقارمه: بر بنانك شکلنی، خریطه سنی ترسیم ایتمك.

ترش { ص. فا. اکشی: ترش رو = اکشی یوزلی. [« ترشی » تعبیری دخی بولندیرر.]

ترشح { سند. عر. [« رشح » دن مصد. تفعل] صیزمه، مساماتدن اوفاق اوفاق طاملهلر حالنده چیقمه، ترله: دستیدن صو ترشح ایدیور: بدنندن تر ترشح ایدیوردی.

ترشه { ص. آچیق یشیل رنگنده: ترشه بر او، ترشه بویلی او. = سد. آچیق یشیل رنگی: ترشه یه بویامق.

ترشی { سد. [فا. « ترش » دن « تورشی » یازماملی.] بعض سبزه ومیوه لرك طوزلی صو ویا سرکه ایچنده قورامشی، که یمك آره سنده اشتها آچمق اوزره یینیر: لاخنه ترشیسی، خیار ترشیسی؛ ترشی قورمق. || مج. ترشیسنی قورمق = چوق صاقلایوب قوللانمامق. = صد. مج. پك کوشك وسست، یکمش: ترشی اولدی.

ترشيجي { سد. ترشی قوروب صاتان آدم: ترشیجی دکانی.

ترشيجيلك { سد. ترشیجی صنعتی: ترشیجیلك ایدیور.

ترشيلق { ص. ترشی یاپمغه مخصوص ویا الویریشلی: ترشیلق خیار، باطلیجان.

ترشيمق { فل. ترشی اولمق، توزلی صو ویا سرکه ایچنده اکشیمك.

ترصد { سند. عر. ج: ترصدات. [« رصد » دن مصد. تفعل] کوزتمه یه بکلمه، دقتله انتظار: ترصد فرصت ایتمك.

ترصيص { سند. عر. [« رصص » دن مصد. تفعیل] گیم. قورشونلامه، قورشونه تحویل. || ط. ترصیص الاسنان = چوروك دیشلرك قورشونله طولدیرلمسی.

ترصيع { سند. عر. ج: ترصیعات. [« رصع » دن مصد. تفعیل] ۱. مجوهرات فاقه رق تزیین ایتمه: برقلیجی، قوطیی، نشانی ترصیع ایتمك. ۲. د. ایکی فقره یی

ترکیب ایدن الفاظك قارشیلقلی وزن وقافیه‌جه توافقندن عبارت صنعت لفظیه : منحصردرسوزلرم اوصافکه « منتظردر کوزلرم الطافکه » کبی .

ترصین { سند. عر. (« رصانت » دن مصد. تفعیل) صاغلاملاشدیرمه، متین ومحکم ایتمه .

ترضیه { سند. عر. (« رضا » دن مصد. تفعیل) ۱. راضی وخشنود ایتمه. ۲. بر تجاوز وتحقیره دوچار اولان آدمك عفوینی رجا وتوسیاز ضمنینده ایدیلن معامله‌ده ندامت کارانه : فلانی ایستمیه‌رك تحقیراتمش اولدیغکزدن کندیسنه ترضیه ویرمه‌کز اقتضا ایدر؛ ترضیه طلبنده اصرار ایدیور . ۳. صحابهٔ کرام وائمه وسائر اعاظم ملتك اسملرینی یاد ایتدکجه « رضی‌الله تعالی عنه » دعاسنی اوقومه .

ترطیب { سند. عر. (« رطب » دن مصد. تفعیل) ایصلاتمه، رطوبتلندیرمه : اوراق ترطیب ایلدی. || ترطیب لسان = کوزل برشئ سویلمکله صانکه دیلی طراوتلندیرمه : ثنا و محمدتکزله ترطیب لسان مصادقت ایتدم .

ترغیب { سند. عر. (« رغبت » دن مصد. تفعیل) رغبت ویرمه، آرزو ایتدیرمه : تأ. لیفات فصیحه‌سیله خلق مطالعه‌یه ترغیب ایتمشدر .

ترفّنده { ص. فا. (تر. زباتزدی : تورفاندە) موسمندن اول یتیشن میوه‌وسبزه‌یه اطلاق اولنور : ترفنده‌انکینار، آرمود. || صوك ترفنده = موسمندن صکره یتیشنی .

ترفیع { سند. عر. (« رفع » دن مصد. تفعیل) ۱. یوقاری قالدیرمه، یوکسلتمه : بنایی یکرمی بش متره‌یه قدر ترفیع ایتدی. ۲. رتبه ویرمه، رتبه‌سنی بر درجه یوقاری چیقارمه. ۳. رتبه آلمه، رتبه‌سنی دکیشدیروب بر درجه‌یوقاری چیقتمه : بررتبه‌ده اقلی ایکی سنه‌لك قدم قزانمدنجه ترفیع ایدەمەمك نظامی اقتضا ایدر . (بو اوچجی مقامده استعمالی لازم کبی کورینیور - سه‌ده، حقیقتده ینه متعدی اولوب، مفعولی « رتبه » اسمندن عبارت، ومعلوم اولمغله، محذوف اولور : ترفیع ایتمك = ترفیع رتبه، رتبه‌سنی ترفیع ایتمك دیمکدر .)

ترفیعاً { ح. عر. رتبه‌سی ترفیع ایدیلەرك، ترفیع رتبه ایتمك صورتیله : فلان ضابط ترفیعاً فلان یره نصب اولندی. مقابلی : رتبةً حالیه‌سیله .

ترفیق { آرقداش ایتمه ومعیتنه قائمه معناسیله لسانمزده کثیر الاستعمال ایسه‌ده، عربیده « رفق » مادەسی تفعیل بابندن اصلا کلمز، وآرقداشلق معناسنی ده مفاعله وتفاعل بابلرنده آلیر: بناءً علیه صورت استعمالمز، اصل نظر اعتباره آلنیرسه، خطادن سالم دکلدر .

ترفیه { سند. عر. (« رفه » دن مصد. تفعیل) بوللقدەیا شاتمه، رفاهیتله یاشامسنی تأمین ایتمه : معاشنه بر مقدار ضمیمه ترفیهنی استدعا ایتمش .

ترقّب { سند. عر. (« رقوب » دن مصد. تفعیل) ۱. بکلمه، کوزتمه، انتظار : ترقب فرصت = فرصت کوزتمه .

ترقوه { سند. عر. تش. کوپرجمجك کمیکی .

ترقّی { سند. عر. ج : ترقیات. (« رقی » دن مصد. تفعل) ۱. یوقاری قالقمه، یوکسلمه : بلوطلره قدر ترقی ایتدی. ۲. آرتمه، چوغالمه، یوقاری چیقمه : ذخیره‌نك فیاتی ترقی ایتمکده‌در. ۳. ایلریلمه، ایلری کیتمه، جاه و منصب و رفاهیتی آرتمه : استعداد طبیعیسی جهتیله آز وقتده چوق ترقی ایتدی. ٤. علوم وفنون وحضریت ومدنیتده ایلری کیتمه: اورانك اهالیسی صنایعده چوق ترقی ایتدیلر؛ عربلر وقتیله علوم ریاضیه ده خیلی ترقی ایتمشلردی: آوروپا ایلرلك فنون وصنایعده‌کی ترقیاتی محیر عقولدر.

ترقّی پرور { ص. فا. ترقی یه خدمت ویا یاردیم ایدن، ترقی طرفداری .

ترقّی شکن { ص. فا. ترقی یی قیران، ترقینمك علیهنده بولنان، مانع ترقی .

ترقیق { سند. عر. (« رقة » دن مصد. تفعیل) ۱. اینجلتمه ویا اینجه دوکمه. ۲. یومشاتمه، رقتمه کتیرمه . ۳. نازکانه افاده ایتمه .

ترقیم { سند. عر. (« رقم » دن مصد. تفعیل) ۱. رقم آتمه، رقعه اشارت ایتمه. ۲. یازمه، تحریر : ترقیم جوابنامه‌یه ابتدار قلندی .

ترقین { سند. عر. (« رقن » دن مصد. تفعیل. — اصل معناسی : بویامق، یازمق، چیزمك‌در.) یازلمش بر اسم ویا رقمی بوزمه، چیزمه ویا حکمی اولمدیغنه دلالت ایدر بر اشارت وضع ایتمه : قیدینی ترقین ایتمك = مقید بولندیغی دفتردن اسمنی چیزمك .

ترك { سند. عر. ۱. براقمه، قویمه، صالیویرمه، ایده‌رك چاپول وغارت اوراده ترك ایتدی. ۲. واز کچمه، صرف نظر ایتمه : اوعادتی ترك ایتدی؛ بن توتونی ترك ایتدم. ۳. بوشامه، تطلیق : قاریسنی ترك ایتدی. ٤. باقلامه، اهمال : اوینی، ابوینی ترك ایتمش. || ترك ادب = ادبه مغایر حرکت. || ترك جان = فدای جان. || ترك حیات = اولوم، وفات. || ترك دنیا = دنیادن واز کچوب اختیار عزلت وانزوا ایتمه. || ترك دیار = اغتراب، اختیار غربت. || ترك وترك = هرشیئی ترك ایدوب آنجق حق تعالی ایله مشغول اولمه. || موقعی ترك ایتمك = اثنای محاربه‌ده بر قومه‌اندان بولندیغی محلدن انفکاك ایتمك.

ترك { سر. جم. عر. اتراك. اساساً آسیا قطعه‌سنك شمال غربی جهتنده منتشر بربیوك امت که اورادن تواریخ مختلفه‌ده جهانکیر لکله وکشور کشالقله جنوب و غربه‌طوغری یایلەرق آوروپانك دخی شرق جنوبی جهتلرینه صوقلشلردر. شعبات مختلفه‌یه منقسم اولوب، قبل الاسلام (اویغور) والیوم (چغتای) و (عثمانلی) شعبه‌لری لسان ادبی‌یه نائل اولمشلردر.

ترکّب { سند. عر. ج : ترکبات. (« رکوب » دن مصد. تفعل) مرکب اولمه، برقاچ جزئك برلشمه‌سندن حصوله کلمه : وقتیله عناصر بسیطه‌دن زعم اولنان صو وهوا دخی برقاچر عنصردن ترکب ایدیورلر.

ترکتاز { سر. فا. قوشوب هجوم ایده‌رك چاپول وغارت ایتمه. ن.

ترکجه { ص. ترك امتنه منسوب ومتعلق وبونلرك طرز و اصولنه موافق : ترکجه طور و حرکت، ترکجه لسان. = سر. ترك لسانده : ترکجه سویلمك. = سر. ترك لسانی، لسان ترکی : ترکجه‌یی اونوتدی. || ترکجه‌یی غائب ایتمك = شاشیرمق .

ترکجه‌لشدیرمك { فع. ۱. ترکجه. یه چویرمك، ترکجه‌یه ترجمه ایتمك : الك مشهور تواریخ عربیه‌یی ترکجه. لشدیرمکه همت ایتمیدر. ۲. یاکلیش ویا مغلق بر ترکجه ایله یازلمش بر شیئی طوغری و ساده ترکجه‌یه چویرمك : تملق ترجمه‌سنی ترکجه لشدیرمك اقتضا ایدر .

ترکجه‌لشمك { فل. ۱. ترکجه‌یه چویرلمك، ترجمه اولنمق. ۲. ایی ترکجه‌یه تحویل اولنمق، تصحیح ایدلمك : بوکتاب ترکجه‌لشمکه محتاجدر.

ترکستان { سخ. ج. ترکلرك وطن اصلیسی اولان مملکت واسمه‌که الیوم بخارا، خیوه، خوقند خانلقلرینی و تاشکند و قیرغیز جهتلرینی حاوی اولوب قسم اعظمی روسیه‌یه تابعدر.

ترکش { سر. (فا. «تیرکش» دن. — اصل ترکجه‌سی : صاداق، صاغداق.) اوق قوبوری، کنانه .

ترکلشدیرمك { فع. ترك ایتمك، ترك جنسیتنه ادخال ایتمك .

ترکلشمك { فل. ترك اولمق، ترك جنسیتنه دخول ایتمك .

ترکلك { سر. ۱. ترك جنسیتی. ۲. ترك مملکتی : آنا. طولی ترکلکدر .

ترکمان { یاخود ترکمن. سر. ترك امتی شعباتندن بر بیوك قوم‌که اساساً کوجبه حالنده یاشایوب، آذربیجان وعراق جهتلرنده ساکن اولانلر دخی بوقومك افرادندر، وفضولینك اشعاریله شهرت بولان شیوهٔ لسان ترکمانلرك لهجه‌سیدر .

ترکه { سئ. عر. (رانك فتحیله غلطدر.) اولن آدمك براقدیغی شیئلر، متروکات، مخلفات.

ترکی { سر. اگرك آرقه‌سنده باغلانان شئ، فتراك؛ ترکی باغی = ترکی‌یی یاغلامغه مخصوص طوقه‌لی قاشلر: ترکی چانطه‌سی اولەرق اکره

مربوط جانطه؛ ترکیه آصمی، آناطی = ترکی قایشلریله باغلامق.

تُرک { صـ. عر. ة: ترکیه. ترك امتنه ویا لسانته منسوب ومتعلق: لسان ترکی، صرف ترکی، قواعد ترکیه. ٢

تُرکی { سـ. عن اصل ترکاره مخصوص لخنده شرق، علی الاطلاق شرق: ترکی چاغرمق سویلمك = تفنی ایتمك. || برینك ترکیسی چاغرمق = غیرتنده اولمق.

تَرکیب { سـذ. عر. ج: ترکیبات. [« رکوب » دن مصـ. تفعیل] ١. برقاچ شیئی براشد. یروب ممزوج برشئ وجوده کتیرمه: بومجموعی بش اون اجزادن ترکیب ایدرلر؛ ایکی اسمدن براسم ترکیب ایتمك. ٢. برقاچ جزء ویا عنصرك قا. ریشمسندن وجوده کلن جسم مرکب: ترکیب کیمیوی؛ بر ترکب مخصوص قوللانیور. ٣. بر قاچ کلمه دن مرکب فقره: ترکیب سقیم = قاعده یه مغایر ترکیب. || ترکیب بند. با: بـ. || ترکیب کلام = ربط کلام.

تَرکیبی { صـ. عر. ترکیبه متعلق ویاترکیبله حاصل اولان. || وصف ترکیبی = لسان فارسیده ایکی کلمه دن مرکب کلمه: ماهرو (ماه ـ رو)، دلخراش (دل ـ خراش)، نیکمرد (مرد ـ نیك) کبی.

تَرکیشمك { فل. و :

تَرکیمك { فل. [« ترکی » دن] بر بر یمك آردندن کلمك، تعاقب ایتمك.

تِرل { یاخود تیریل. با: طریل.

تِرلا { سـ. با: تارله.

تَرلَتمك { فـ. تر دوکه سنی موجب اولمق، تر دوکدیرمك، تعریق ایتمك: چای صیجاق هواده آدمی ترلتیر. || مجـ. چوق یورمق، معذب ایتمك.

تَرلَدیجی { صـ. تر دوکدیرن، تر دوکمکی موجب اولان، معرق: ترلدیجی علاج.

تَرلِك { سـ. ١. اساساً قوندره. نك ایچندن وچورابسز کیبلن خفیف آیاق قابی. ٢. علی الاطلاق تخته پابوجی، پانتوفل.

تَرلمك { یاخود ترله مك. فل. ١. تر دوکمك، بدنك مسامانندن نم ترشح ایتمك، عرق ریز اولمق. ٢. اوستنه صو و نم قونمق، تملمك: جاملر، دستی ترلدی. ٣. (بیق) یکی چیقمق، تازه بیتمك: هنوز بیینی ترلمش. ٤. مجـ. چوق یورولمق، قان تر ایچنده قالمق: بو ایشی کورنجه یه قدر ترلدم. ٥. اوتانمق، محجوب وشرمنده اولمق، صیقلمق: تر. لیوب طوردی. || قان تر. له مك = چوق یورولمق، عرق عرق اولمق.

تَرلی { صـ. ترلمش، اوستنده تر بولنان: ترلی ایکن صو ایچمه ملی؛ ترلی ترلی صو ایچمش = پك ترلی ایکن، تری اصلا قورتمه سزین.

تَرمَنتی { سـ. ١. بیانی فستیق آغاجی. ٢. بو آغاجله ساقز آغاجندن و چام آغاجی انواعندن چیقان برنوع یاغ ویا نفت، که طبده وصنایعده وعلی الخصوص بویاجیلقده مستعملدر.

تَرمومِتره { سـ. (یو. Θερμόμετρον دن) هوا ویا صویك درجهٔ حرارتی تعیینه مخصوص ایچی جیوه ایله مملو جامدن آلت، میزان الحراره. لـ.

تَرمه { سـ. برجنس پیان توربی.

تَرمیم { سـذ. عر. [« ترمة » دن مصـ. تفعیل] ١. مرمت وتعمیر ایتمه. ٢. جرا. (قیریق کیکی) ایی ایتمه.

تَرَن { سـ. (فر. Train) دمیریول کله سی طورورکن شیوهٔ لسانمزه اصلا اویمایان برلغت اجنبیه نك استعمالنه نه حاجت ؟]

تُرُنج { سـ. (عر. فا. « ترنج » دن) معروف آجیمه بر جنس پورتقال که مایسه یتیشیر، و باشلیجه شرینی ایچیلیر؛ ترنج شربتی. [عربیسه بوکا نارنج دیملوب، ترنج ایسه آغاج قاوونته دیرلر.]

تُرُنجی { صـ. ترنج و پورتقال رنکنده. = سـ. پورتقال رنکی.

تَرَنُّم { سـذ. عر. ج: ترنمات. [« رنم » دن مصـ. تفعل] کوزل وپواش برسسله تفنی ایتمه : قوشلر ترنم ایدیوردی.

تَرویج { سـذ. عر. [« رواج » دن مصـ. تفعیل] ١. رواج ویرمه، قیمت واعتبارینی آرتدیرمه : مالنی ترویج ایچون بر طاقم شعشعه لی اعلانلر نشر ایدیور.

٢. یکیرمه، انفاذ ایتمه : سوزینی ترویج ایچون.

تَرویق { سـذ. عر. [« روق » دن مصـ. تفعیل] طورلتوب براق وصاف ایتمه. ز.

تَرویه { سـذ. عر. [« روی » دن مصـ. تفعیل] صولامه، بول صو ویرمه، اروا. || یوم الترویه = قربان بایرامی عارفه سندن اول کی کون یعنی ذی الحجه مك سکزنجی کونی.

تِره { سـ. [اصل ترونازدیمکدر] صلاته برینه یئن آزیاجی طار واوزون برپاپراق، جرجیر، تره. || تره اوتی = صلاته یه وکبابه قونان پك اینجه براوت که دره اوتی دینیر. || صو تره سی = تره مك برنوعی. || فرنك تره سی = لاپن چیچکی. || تره یاغی = تازه، طوزلی وطوزسز ساده یاغ.

تُرهات { سـذ. ج. عر. [فـد : « ترهه » لسانمزده مستعمل دکلدر. — زبانزدی رانك ضمیله در.] صاچه صاپان سوزلر، هذیان، هرزه، عبث سوز، مالا یعنی : ترهات دیکلمکه وقتم یوقدر.

تَرهیب { سـ. [« رهب » دن مصـ. تفعیل] قورقوتمه وتخویف وتهدید معناسیله قوللانیلیورسه ده، عربیده « ارهاب » او معنایه کلوب، تفعیل بابندن « ترهیب » اصلا کلمز.

تَرهیبی { صـ. ة: ترهیبیه. [اساساً غلط اولان لغت آتفه. دن سمذ.] مجـ. مجازات ترهیبیه = افعال جنائیه نك استلزام ایتدیکی جزای قانونی.

تِرِیاق { سـذ. عر. [فا. « تریاك » دن معرب] ١. مقدما زهره و بعض امراضه قارشی استعمال ایتدکاری برجنس معجون: تریاق فاروق = بونك مشهور بر ترکیبی. ٢. علی الاطلاق پاد زهر. ٣. آفیون.

تِریاقی { صـ. با : تریاکی.

تِریاك { سـ. فا. با : تریاق.

تِریاکی { صـفا. ١. آفیون استعمالنه مأنوس، آفیونکش. ٢. مکیفات استعمالنه آلیشیق : قهوه تریاکیسی. ٣. مجـ. خویسز، ترس، تیتیز.

تِریاکیلك { سـ. ١. آفیونکشلك، آفیونه ابتلا. ٢. مکیفاته آلیشیقلق ودوشکونلك. ٣. خویسزلق، ترسلك، تیتیزلك.

تَرید { سـ. [عر. « ترید » دن اولوب، فا. دخی تانك فتحیله « ترید » دینلیر.] ات صوینه طوغرانمش اکمك. || صوینه ترید = یاغسز یاوان والدتسز ترید ؛ ومجـ. مقابلنده برشی آلمدن : صوینه ترید کچیندك. = صـ. مجـ. پك اختیار و ضعیف، پك لاغر و مجالسز اختیار، پیر فانی : بیچاره آرتق تریدولمش.

تَرید { سـ. ١. انواعك پشنه واتکنه اکلنن اکمز پارچه. ٢. اکمز تخته.

تِریل { یاخود تیریل. مه. دیترمکی تصویر ایدر واکثریا مکرر قوالانیلیر : صوثوقدن تریل تریل دیترپوردی.

تِریلده مَك { یا تیریلده مك. فل. دیترمك، اوشومك : صوثوقده تریلده یوب طوریوردی.

تَرینکات { سـ. [ایتا.] مجـ. پروه دیرکنك برنجی سرنی وبو سرنه باغلانان یلکن.

تَز { صـ. حـ. [فا. « تیز » دن] ١. سریع، مستعجل، چابق، سریعاً، عجالةً : تزکل. ٢. صبر. سز : تز جانلی. || تز الدن = عجله وسهولتله. || الینه تز = حمارت، الی چابق. || تز جانلی = صبرسز.

تَزاحُم { سـذ. عر. [« زحم » دن مصـ. تفاعل] کثرت وغلبه لکله طوپلانمه، بیغلمه، غلبه لکله برینك اطرافنی آلمه، ازدحام.

تَزاید { سـذ. عر. ج: تزایدات. [« زیادة » دن مصـ. تفاعل] آرتمه، جوغالمه، زیاده. لشمه : ثروتی تزاید ایتدی.

« ازدیاد » دن برآز فرقی واردر: « تزاید » اکثریا برشکمك ویغلمقله و « ازدیاد » ایسه نشوونما ویا ترقی ایله آرتان حقنده قوللانیلوب، برنجیسی تکثر، ویکنجیسی ایسه ترقی واشتداد معناسنه تقرب ایدر. بناءً علیه « ازدیاد عمر » و « تزاید ایام » دینلمك اقتضا ایدر.

تَزبیر { سـذ. عر. [« زبر » دن مصـ. تفعیل. دهاطوغریسی « تزبره » در.] یازمه، تحریر. [اصل عربیده معنایی : صورت چیقارمه واستنساخدر. لسانمزده سؤ استعمال اولنیور.]

تَزَلك { سـ. ١. اینك ترسی، مایس: نزکله صوانمش دیوار: تزلك توتسیسی. ٢. اودونی قیت یرلر. ده محروقات یرینه قوللانلمق ایچون قورودلمش فشق قالبی : تزلك یاقتی. ٣. بیوك پارچه صوتنده صپان ویا بلدن چیمش طو پراق : تارله نك تزکارینی قیرمق.

تزگاه { سـ. [فا. «دستگاه» دن] تزگاهدار، تزگاهلامق وسائره يا: دستگاه وسائره.

تزكلى { صـ. ١. اينك ترسيله صيوانمش، تزكه بو. لانمش: تزكلى ديور. ٢. مج. سرت: تزكلى هوا.

تزكيه { سـ. عر. [« ذكاء » دن] مصـ. تفعيل] ١. پاك وتميز ايتمه، معايبدن تطهير وتبريه: تزكيهٔ نفس. ٢. برينك احوالنى كنديسنى طانيانلردن تحقيق ايله حسن حال اصحابندن اولديغنى ميدانه چيقارمه: تزكيه ايتمك: ميتى تزكيه ايتمك = بعد التكفين جنازه‌ده حاضر بولنان جماعت مسلميندن ميتك احوالى صور. مق. ٣. مالك زكاتنى ويرمه. || فقـ. تزكيهٔ شهود = بردعواده شاهدلرك عادل اولوب اولمد. قلرينى محكمه‌نك تحقيق ايتمسى. || تزكيه‌سى بوزوق = حسن احوالنه كيمسه شهادت ايتميه‌جك صورتده سوء حال صاحبى. || تزكيه‌سنى دوزلتمك = احوالنى اصلاح وتصحيح ايتمك.

تزلزل { سـ. عر. [« زلزله » دن مصـ. تفعلل] صاللانمه، صارصله: يروزى تزلزل ايتدى. || طـ. تزلزل اسنان = ديشلرك صاللانمسى.

تزوج { سـ. عر. [« زوج » دن مصـ. تفعل] اولمه. نكاحله قارى آلمه، زوجه ايدنمه: فلان تزوج ايتدى: فلان قيزى ويا فلان قيزله تزوج ايتدى. (اناث حقنده قوللانلماميدر.)

تزويج { سـ. عر. [« زوج » دن مصـ. تفعيل] (بر اركك ويا قيزى) اولنديرمه: فلانى تزويج ايديورلر. [جفتلنديرمه وچفت واش ايتمه معناسيله لسانمزده قوللانلماز.]

تزوير { سـ. عر. جـ: تزويرات. [« زور » دن مصـ. تفعيل] ١. ساخته‌لنديرمه، يالان قاريشديرمه. ٢. طولاندير مه، حيل ودسايس قوللانمه: بر طاقم تزويراتله كنديسنى قانديرمش، صويتمش.

تزهد { سـ. عر. [« زهد » دن مصـ. تفعل] زهد وتقوايه طالمه، زاهد اولمه.

تزهر { زهره‌دن « چيچكلنمه » معناسيله جمعيت طبيهٔ عثمانيه طرفندن طب ونباتات فنلرنده اصطلاح اتخاذ اولنمش ايسه ده، بو ماده اصلا تفعل بابندن كلديكندن، يا كليشدر: « ازهار » ويا « ازهار » ديمك اقتضا ايدردى.

تزيين { سـ. عر. جـ: تزينات. [« زين » دن مصـ. تفعل] سوسلمه، زينتلمه: اورتمه لق چيچكلرله تزيين ايتمشيدى: تزيناته اهميت ويرمش.

تزييد { سـ. عر. جـ: تزييدات. [« زياده » دن مصـ. تفعيل] آرتديرمه، چوغالتمه، زياده لشديرمه: مالنى تزييد ايتدى.

تزييف { سـ. عر. جـ: تزييفات. [« زيف » دن مصـ. تفعيل] ١. ساخته وقلب نظريله باقمه. چوروتمه: بر تأليفى، برينك فكر ومطالعه‌سنى تزييف ايتمك. ٢. اكلتمه، مسخره يه آلمه.

تزيين { سـ. عر. جـ: تزينات. [« زينت » دن مصـ. تفعيل] سوسلمه، سوسلنديرمه، زينتلنديرمه: اوينى كوزل مفروشاتله تزيين ايتمش: علم وادبله تزيين ذات ايتمك: تزيينانى چوق سور.

تسأل { سـ. عر. [« سؤال » دن مصـ. تفعل] ديلنمه، ديلنجيلك ايتمه: تسأل ايده جك درجه‌ده ضرورته دوچار اولمشدر.

تسامح { سـ. عر. [« سماحت » دن مصـ. تفاعل] مسامحه معناسيله قوللانيلير سه ده، اصل معناسى بربرينه قارشى و مقابلهٔ مسامحه ايتمه وبربرينك قصورينه باقامه‌در. || دـ. برلفظى موقع اصليسنك غيريده برعلاقه ويا قرينه بولنمدن استعمال ايتمه.

تساوى { سـ. عر. [« سوى » دن مصـ. تفاعل] بر ومساوى اولمه، برابر وبر در جه‌ده بولنمه: تساوىء ليل ونهار.

تسبيح { سـ. عر. جـ: تسبيحات. [« سبحان » دن مصـ. تفعيل] ١. سبحان الله ديه‌رك حق تعالى حضرتلرينى تنزيه و تقديس ايتمه. ٢. اذكار واوراد صايمق ايچون حاضرلانمش دانه‌لر ديزيسى: تسبيح چكمك. [يونك اصل اسم عربيسى « سبحه » اولوب، آلت تسبيح اولمق منا سبتيله لسانمزده تسبيح دينلمشدر.] || تسبيح آغاجى = تسبيح دانه‌لرينه مشابه وايپلكه چكيرلوب تسبيح كبى قوللانيلير دانه‌لر ويرر بيوك بر آغاج، آزاد درخت. || تسبيح بوجكى = تسبيح دانه‌سنه بكزر بر بوجك. قنقشه.

تسبيغ { سـ. عر. [« سبغ » دن مصـ. تفعيل] يديه ابلاغ. يديلشديرمه. ف.

تستر { سـ. عر. [« ستر » دن مصـ. تفعل] اورتمه، صاقلامه، كيزلنمه، قپانمه. [باشلجه قادينلرك ارككلردن قاچمه‌لرى حقنده قوللانيلير:] نسوان مسلمين تستر ايدرلر.

تستى { سـ. با: دستى.

تسجد { سـ. عر. جـ: تسجدات. [« سجده » دن مصـ. تفعل] مقام تعظيده يوزى يره سورمه، يره قپانمه: حضور رب العالمينده تسجد ايتدى. ف.

تسجيع { سـ. عر. جـ: تسجيعات. [« سجع » دن مصـ. تفعيل] كلامى آخرلرى لفظاً برينه اويغون فقره‌لره تقسيم، سجع قوللانمه: يازديغنى تسجيع ايديور؛ تسجيع ايله اضاعهٔ وقت ايديور.

تسجيل { سـ. عر. [« سجل » دن مصـ. تفعيل] ١. بر دعوانك محكمه دفترينه قيدى: دعوانى تسجيل ايتدى. ٢. رسميت ويرلمك ايستنيلن بر شيئك دفتر مخصوصنه قيدى: امتيازينى تسجيل ايتديردى. || تسجيل وقفهٔ بر وقفك قابل فسخ اولميان وقف اولديغنه حكم ايتمك.

تسجين { سـ. عر. [« سجن » دن مصـ. تفعيل] زندانه قومه وحبس ايتمه معناسيله قوللانيلير سه‌ده، ثلاثى مجردى يو معنايه كلن « سجن » ماده‌سى تفعيل بابندن كلنجه، مناسبتون دكيشديكندن، بو استعمال مزاحم تصحيح غلطاتدندر.

تسحير { سـ. عر. [« سحر » دن مصـ. تفعيل] سحر يابمه ويا سحره مشابه بر قوتله مفتون ايتمه: تسحير قلوب ايتميشدى.

تسخير { سـ. عر. [« سخر » دن مصـ. تفعيل] ضبط و استيلا ايتمه: اورالرينى ضبط و تسخير ايتدى.

تسخين { سـ. عر. [« سخن » دن مصـ. تفعيل] ايصيتمه، قيز ديرمه: آتشه كوستروب بر آز تسخين ايتملى.

تسديد { سـ. عر. [« سد » دن مصـ. تفعيل] خيروصلاحه طوغرى توجيه ايتمه: نياتنى تسديد ايتمك.

تسديس { سـ. عر. [« سدس » دن مصـ. تفعيل] ١. آلتى يه ابلاغ ويا تقسيم ايتمه. ٢. بر شكلى آلتى كوشه‌لى يابمه. ٣. د. بر قطعه نك هر بيتنه ايكى بيت الحاقيله آلتيشر مصراعلى فقره‌لر يابمه. ٤. بو وجهله تسديس اولنمش شعر، مسدس. ٥. ك. ايكى نجمك آرەسنده ٦٠ درجه مسافه بولنمسى.

تسرى { سـ. عر. [« سرى » دن مصـ. تفعيل] اوطه‌لق ايدنمه، اوطه‌لق كبى قوللانمه. [غلط اولان « استفراش » يه بدل قوللانليدر.]

تسريب { سـ. عر. [« سروب » دن مصـ. تفعيل] قوللانمه، سوق ايتمه. [اكثريا عسكر حقنده مستعملدر:] برمفرزه تسريب ايتدى.

تسرير { سـ. عر. [« سرور » دن مصـ. تفعيل] سوينديرمه، مسرور ايتمه: بوخبرلە بنى تسرير ايتديكز.

تسريع { سرعت وعجله ايتديرمه معناسيله قوللانيليورسه‌ده. « سرعة » ماده‌سى عربيده اصلا تفعيل بابندن كلديكندن غلطدر.

تسطيح { سـ. عر. [« سطح » دن مصـ. تفعيل] ١. برشيئى سطح صورتنه قويمه، ياصى ودوز ايتمه، دوزلتمه. ٢. مـ. ديكر بر شكلى سطح صورتنه قويمه، سطحه تحويل: كره‌يى تسطيح ايتمك.

تسطير { سـ. عر. [« سطر » دن مصـ. تفعيل] سطرلر تشكيل ايده‌جك صورتده يازمه، على الاطلاق يازمه، تحرير: بر مكتوب تسطير ايتدى.

تسع { عد. عر. طقوزده بر، طقوز جزئده برجزء.

تسعه { عد. عر. طقوز. ف.

تسعين { عد. عر. طقسان. ف.

تسقيه { سـ. عر. [« سقى » دن مصـ. تفعيل] ١. صو ويرمه، صو وارمه، اسقا. ٢. صولامه، اروا. [« اسقا » كبى.]

تسكره { سـ. ١. خسته بر آدم ويا قيريلير آغر برشئ نقلنه مخصوص ايكى آدم طرفندن قالديريلير قوالى تختنه. ٢. طاش وطوپراق وسائره نقلنه مخصوص وآرقه‌سنده‌كى ايكى قول ايله بر آدم طرفندن سوريلور برتكر. لكلى كوچك آرابه.

تسكيت { سـ. عر. [« سكوت » دن مصـ. تفعيل] صوصديرمه. [« اسكات » كبى.]

تسكين { سـ. عر. [« سكون » دن مصـ. تفعيل] ١. ياتيشديرمه. طوردير مه، سكون پيدا

ایتدیرمه : اورته لغی تسکین ابتدی؛ هیجانی تسکین ایتمك. ۲. د. (برحرفی) ساکن یعنی جزمله اوقومه .

تَسَلسُل { سند. عر. [«سلسله» دن مصد. تفعلل] زنجیرله، زنجیر کبی بربرینه اولا شوب کیتمه، بلا انقطاع ابداً عن جد ویا بابادن اولاده انتقال ایله سوروب کیتمه : اخلاق ملیه بطندن بطنه تسلسل ایدر. || اد. قاعدهٔ تسلسل = مأمورینك صره ایله نائل ترقی اولمالری. || مث. دور وتسلسل = دعوی ایله دلیلك بربرینه مربوط ومعلق اولمسیله دعوانك حل وفصل اولنمقسزین سوروب کیتمه سی .

تَسَلُّط { سند. عر. [«سلاطة» دن مصد. تفعل] ۱. مسلط اولمه، فضولاً برینك باشنه حاکم کسیلوب راحت براقامه : قانون سایه سنده کیمسه کیمسه یه تسلط ایدمز. ۲. برینی صوك درجه ده را حتسز ایتمه : پیشنی براقامه : باشمه مسلط اولدی .

تَسَلُّم { سند. عر. [« سلم » دن مصد. تفعل] تسلیم اولمان شیئی اخذ وقبول ایتمه : فابریقه دن اسطه یی تسلم ایچون برضابط کوندرلدی .

تَسَلّی { سند. عر. ج : تسلیات. [« سلو » دن مصد. تفعل] برآجیی قسماً اونوتدیره جق ایبلك ویا نصیحت، آوولمه : دل غم دیده سی برآز تسلی بولدی: نافله تسلی ویرمه، برشیئله تسلی بوله میورم: انسانی مصیبتنده تسلی ایتمك: مثلی اولمغه محتاجدر. [نادراً « تسلا » صورتنده قولانیلیر.]

تَسَلّی آمیز { ص. فا. [عر. تسلی = م. فا. آمیختن = قاریشدیرمق] و :

تَسَلّی بَخش { ص. فا. [عر. تسلی = م. فا. بخشیدن = باغشلامق] تسلی ویرن، تسلی یی موجب.

تَسَلّی پذیر { ص. فا. [عر. تسلی = م. فا. پذیرفتن = قبول ایتمك] تسلی قبول ایدن. قابل تسلی .

تَسلِیَت { سث. عر. [« سلو » دن مصد. تفعیل] تسلی ویرمك: محتاج تسلیدر: تسلیت ایتدم.

تَسلیح { سند. عر. ج : تسلیحات. [« سلاح » دن مصد. تفعیل] سلاحلاندیرمه، سلاح ویرمه : عسکرینی کوزل تسلیح ایتمشدر .

تَسلیط { سند. عر. [«سلاطه» دن مصد. تفعیل] مسلط ایتمه، صاتاشدیرمه : کلبی خنزیره تسلیط ایتمك .

تَسلیم { سند. عر. ج : تسلیمات. [«سلم» دن مصد. تفعیل] ۱. الدن الله ویرمه، ایلیشیك براقمه جق صورتده اعطا ایتمه : پاره یی کندیسنه تسلیم ایتدم ؟ مالی کیمه تسلیم ایتدیکز؟ ایشته امانت سزه تسلیم. ۲. مقاومتدن امیدی کسوب کندینی ویا رقعه وموقعی دشمنه ترك ایتمه، رعی ویرمه، عرض مطاوعت ایتمه : اوچنجی ناپولیون کایتلی برعسکرله پرو سیه ایلره تسلیم اولدی: بازن معجی تسلیم ایتدی. ۳. کندینی الله‌لك ارادتنه ترك ایتمه، رضا، توکل : تسلیم وتوکلدن بشقه چاره یوقدر. ٤. قبول واعتراف ایتمه، مخالفت ایتیوب تصدیق ایتمه : وحدانیتی تسلیم ایتمه‌جك هیچ برعقل سلیم صاحبی یوقدر؛ بن بونی تسلیم ایدمم. [سلام ویرمه وسلامته چیقارمه معنالریله لسانزده قوللانلماز.] || تسلیم روح، تسلیم جان = وفات، ارتحال. = ج :

ویریله جك برمبلغ کلی یه محسوباً جسته جسته ویریلن مبالغ ومفردات : یکرمی بیك غروشدن اون یدی بیك غروش تسلیماتمز واردر. || تسلیم طاشی = بکتاشی درویشلرینك تسلیم وتوکل علامتی اولهرق حامل اولدقلری بلغمی طاش.

تَسلیمیَّت { تسلیمك اوچنجی معنا. سیله قولانیلیور.

واقعا مصدره ادات مصدریت علاوه سیله ینه اومعنایی چیقارمق عبث اولهجغی کبی، بویله بر تعبیر عربیده دخی اصلا مسموع اولمد. یقندن غلط ایسه ده، لسانزك تصرفاتی صره سنه کیرمشدر: عرض تسلیمیت ایلمك .

تَسَلّی یاب { ص. فا. [عر. تسلی = م. فا. یافتن = بولمق] تسلی بولان، قابل تسلی .

تَسَمُّم { زهرلنمه . و :

تَسمیم { زهرله معنالریله قوللا. نیلیورسه ده، ایکیسی ده عربی دکلدر. « سم » ماده سی عربیده تفعیل وتفعل بابندن کلز. ثلاثیء مجردینك معلوم ومجهولی بومعنالری افاده یه کلیسدر.

تَسمین { سند. عر. [«سمن» دن مصد. تفعیل] سمیرتمه، یاغلاتمه : قازلری تسمین ایدوب اویله کسملی .

تَسمیه { سث. عر. [« سمو » دن مصد. تفعیل] آد قومه، اسم ویرمه : یکی طوغان چوجغی نصل تسمیه ایتدیکز ؟ مملکتکزده بونصل تسمیه اولنور ؟

تَسوید { سند. عر. [«سواد» دن مصد. تفعیل] ۱. قرارتمه، سیاهلاتمه. ۲. مسوده یازمه، بعده تمیزه چکمك اوزره قره لامه : برعرضحال تسوید ایتدی. ۳. قره لامه، مسوده : بونك تسویدی طوریورمی ؟

تَسویل { سند. عر. ج : تسویلات. [« سؤال » دن مصد. تفعیل] چرکین برشیئی کوزل کوسترمه‌رك اغفال ایتمه. [اك زیاده جمی مستعملدر.]

تَسویه { سث. عر. [« سوی » دن مصد. تفعیل] ۱. برو مساوی ایتمه، برابر ایلمه. ۲. دوز ومستوی ایتمه : سطحنی تسویه ایتملی. ۳. حل وفصل ورؤیت ایتمه: بو ایشی تسویه ایدکز؛ تسویهٔ امور. ٤. ویرمه، اعطا، اوده مه : آله‌جغنك تسویه سنی استدعا ایتمدر: تسویهٔ دین ایتمك. || تسویهٔ ترابیه = دمیریول کذرکاهنك وبوکا مماثل ایشلرك طوپراغنی دوزلتمه، فر. Terassement . || صورت تسویه = بر مسئله نك حلی ایچون اوزلاشمه، فر. Arrangement. [اصطلاحات سیاسیه دن اولوب، امور سائره ده دخی قوللانیلیر :] ایکی شریك آره سنده برصورت تسویه بولندی .

تَسهیل { سند. عر. ج : تسهیلات. [« سهولت » دن مصد. تفعیل] قولایلاشدیرمه، قولای وآسان ایتمه : تحصیلی تسهیل ایتمك: تسهیلات کوسترمك.

تَسیار { سند. عر. [سار، یسیر فعل اجوفندن مصدر اولوب، مربیده اکثریا لازم یعنی کیتمه ویوریمه معناسنه و نادراً متعدی اولدیغی حالده، لسانزده دائما متعدی یعنی تسییر مقامنده قوللانیلیر. — تانك کسریله غلطدر] کوندرمه، ارسال، بعث : برکتاب تسیار ایتدی.

تَسیب { مسیبلك یعنی اهمال و تسامح معناسیله قوللانیلیورسه ده، بوماده تفعل بابندن اصلا کلمدیکندن، یاکلیشدر. مسیبلك دیملی.

تَسییر { سند. عر. [«سیر» دن مصد. تفعیل.] کوندرمه، یوللامه، ارسال. لس.

تَشابُه { سند. عر. [«شبه» دن مصد. تفاعل.] بکزمه، بربرینه بکزمه، مشابهت. [«مشابهت» دها مستعملدر.]

تَشاجُر { سند. عر. [«شجر» دن مصد. تفاعل.] اودونله اوزشمه، مشاجره، مضاربه. [«مشاجره» دها مستعملدر.]

تَشارُك { سند. عر. [«شرك» دن مصد. تفاعل.] اورتاق اولمه، اورتاقلق، مشارکت. [«مشارکت» دها مستعملدر.]

تَشاعُر { سند. عر. [«شعر» دن مصد. تفاعل.] شاعرلك ادعاسنده اولمه، زورله شاعر اولمه، شاعرلك ادعاسی : شعرا آزالدیجه ارباب تشاعر چو غالمقده‌در.

تَشاکُل { سند. عر. [«شکل» دن مصد. تفاعل.] شکل و صورتجه بر اولوب بکزشمه.

تَشاکی { سند. عر. [«شکوی» دن مصد. تفاعل.] بربرینه شکایت ایتمه، حاللاشمه. ز.

تَشَأُّم { سند. عر. [«شأم» دن مصد. تفعل] اوغورسز ونظریله باقمه، اوغورسز ومشئوم عد ایتمه، تفأل وتیمن مقابلی : قادینلر طاوغك اوتمه سندن تشأم ایدرلر.

تَشَبُّث { سند. عر. ج : تشبثات. [«شبث» دن مصد. تفعل] (ایشه) یاپیشمه، صارلمه، کمال اعتنا ایله بدأ ومباشرت ایتمه : برکتاب تألیفنه تشبث ایتدی؛ برطاقم تشبثات نافعه‌ده بولنیور؛ بن دها ایشه تشبث ایتدم. || حق. بر فعل جزائینك اجراسنه باشلامق یوبده اسباب مانعه حیلولتیله موقع فعله قویه‌مامه.

تَشَبُّه { سند. عر. [«شبه» دن مصد. تفعل] کندیسی بکزتمکه اوزنمه، زورله بکزمکه چالیشمه : بر قومه تشبه ایدن او قومدن معدوددر.

تَشبیب { سند. عر. [«شباب» دن مصد. تفعیل] د. شعر ایله بر قادینك حسن وملاحتنی مدح ایتمه، ویا هرنه یه دائر او لورسه بر قصیده یه برکوزلك اوصافیله وکنجلك عشق وعلاقه لرینك ذکریله کیریشمه.

تَشبیه { سند. عر. ج : تشبیهات. [« شبه » دن مصد. تفعیل]

بکرتمه، قیاس ایتمه : جسور آدمی آرسلانه تشبیه ایتك؛ اسکی ادبامز افاده‌لرینی تشبیهاته بوغمشلردر.

تَشَتُّت { سند. عر. (« شتات » دن مصد. تفعل) اقسام و شعبات کثیره‌یه آیرلمه، چتاللاشمه، متفرق ومشکل اولمه : بو ایش چوق تشتت ایتدی.

تَشتیت { سند. عر. (« شتات » دن مصد. تفعیل) اقسام وشعباته آیرمه، طاغتمه، تفریق، چتاللامه : ایشی بو درجه ده تشتیت ایتك مشکلاتی موجبدر.

تَشجیع { سند عر. (« شجاعت » دن مصد. تفعیل) جسارت وشجاعت ویرمه، غیرته کتیرمه : بر نطق بلیغ ایله عسکری تشجیع ایلدی.

تَشحیذ { سند. عر. (« شحذ » دن مصد. تفعیل) ۱. سیو ریلمه، کسکینلندیرمه : قلیجی تشحیذ ایتك. ۲. مج. اویاندیرمه، قوت وتأثیرینی آرتدیرمه : تشحیذ اذهان ایتك.

تَشَخُّص { سند. عر. (« شخص » دن. مصد. تفعل) ۱. شخص صورتنه کیرمه، مجسم صورتده کورنمه، تجسم : فضیلت کوزمك اوکنده تشخص ایتدی. ۲. تفریق و تعیین و تشخیص اولنمه، تعین ایتمه : خسته لق هنوز تشخص ایده‌مدی. ۳. برینك شخصی خاطره کتیرمه : تشخص ممکن اولهمدی. || مد. بر شیئك دیکرندن مشارکت قبول ایتمیه‌جك صورتده ممتاز اولمسی.

تَشخیص { سند. عر. (« شخص » دن مصد. تفعیل) ۱. جسم وصورت پیدا ایتدیرمه: فضیلتی تشخیص ایتمك. ۲. آیرمه، سچمه، فرق وتعیین ایتمه، طانیمه: سزی چوقدن کورمدیکم ایچون بر دن بره تشخیص ایده مدم. || ط. تشخیص امراض = خسته لغك جنس ونوعنی فرق وتعیین ایتمه: فلان طبیب تشخیص امراضده پك حاذقدر؛ طبابتك اساسی تشخیص امراض مسئله سیدر، برکره مرض تشخیص اولندی می، مداواتی قولایدر. (فر. Diagnostique).

تَشَدُّد { سند. عر. (« شدت » دن مصد. تفعل) شدت کسب ایتمه، دها قوتلی وسرت اولمه: حرب، نفاق، مرض تشدد ایتدی. (« اشتداد » کبی.)

تَشدید { سند. عر. (« شدت » دن مصد. تفعیل) ۱. شدتلندیرمه، شدت وقوت ویرمه: برآز صوتوق آلمقلغم خسته لغی تشدید ایتدی. ۲. صاغلاملاشدیرمه، محکم ومتین ایتمه : روابط محبتی تشدید ایچون. ۳. د. عربیده بر حرفی جفت او. قومه واوستنه بونك علامت مخصوصه‌سی اولان (ّ) شده‌یی یازمه : « تقویه » لفظنك یاسنی تشدید ایتمك اقتضا ایتز. ٤. مذکور شده علامتی (ّ) شده‌لی کلهلرك تشدیدی یازمق قرائنده سهواتی مؤدیدر.

تَشَرُّع { شرع شریفه توفیق حرکت معناسیله قولانیلیور. سه‌ده، عربیده « شرع » ماده‌سنك تفعل بابندن تصریفی اصلا مسموع دکلدر.

تَشَرُّف { سند. عر. (« شرف » دن مصد. تفعل) برحرمت وشرفه نائل اولمه، شرفلنمه: قدوم عالیکزله تشرف ایتدك؛ یارین تشرف ایدر سه‌ك (یعنی قدوم مکزله بزی مشرف ایدرسه‌کز.)

تَشریح { سند. عر. (« شرح » دن مصد. تفعیل) ۱. تر بر اولو بدنی ویا بر عضوینی اصول وقاعده‌سنه توفیقاً کسوب پارچه‌لره آیرمه : تشریح بشر، تشریح حیوان، تشریح رئه، تشریح عین، تشریح قلب، تشریح کبد، تشریح مفاصل. ۲. ابدان واعضانك کسیلوب اقسام طبیعیه‌سنه آیرلمسندن وصورت ترکیب وتشکللرینك میدانه قونمه‌سندن بحث ایدن فن که علم طبك اساسیدر : تشریح اوقومق؛ تشریح کتابلری؛ علم تشریح. ۳. مج. برمادهیی مدققانه ومفصلاً حل وفصل ایتمه : هرجهتنی کوزلجه کوستروب آکلاتمه : مسئله‌یی تشریح ایتدی. || نبا. تشریح نباتی = نباتك اقسامه تفریقیله هر طرفلرینك تدقیقی.

تَشریحخانه { بء. فا. تشریح عملیاتنك اجراسنه مخصوص صالهکه مکاتب طبیه‌ده وبیوك خسته خانه‌لرده بولنمسی شرطدر.

تَشریع { طرف اشرف حضرت پیغمبریدن مذهبه متعلق اولان اوامر ونواهی بیان بیورلمق. (نظریات حقوق اداره‌جه بوکلمه وضع قانون معناسیله قولانلق ایستنلمش ایسه‌ده، عربیده بویله برمعناسی یوقدر.)

تَشریف { سند. عر. جء: تشریفات. (« شرف » دن مصد. تفعیل) ۱. کبرا ورجال دولتك رتبه ومقاملرینه کوره صرملرینه ورتبه ونشانلرك توجیهاتنه نظارت وتشریفات دائره‌سنه ریاست ایدن ذات : تشریفاتی دیوان هایون = تشریفات عمومیه ناظری؛ تشریفاتی صدارت عظمی = صدارت تشریفاتجیسی؛ تشریفاتی خارجیه = خارجیه تشریفاتجیسی.

تَشریفاتی { سند. عر. (« شرف » دن مصد. تفعیل) ۱. کبرا ورجال دولتك رتبه ومقاملرینه کوره صرملرینه ورتبه ونشانلرك توجیهاتنه نظارت وتشریفات دائره‌سنه ریاست ایدن ذات : تشریفاتی دیوان هایون = تشریفات عمومیه ناظری؛ تشریفاتی صدارت عظمی = صدارت تشریفاتجیسی؛ تشریفاتی خارجیه = خارجیه تشریفاتجیسی.

تَشریق { سند. عر. (« شرق » دن مصد. تفعیل) باصدیرمه‌نك کونشده قورودلمسی. ز. || ایام التشریق = عربان قربان اتلرینی قورو تدقلری مناسبتله ذی الحجه‌نك اون برنجی، اون ایکنجی واون اوچنجی کونلرینه اطلاق اولنور.

تَشریك { سند. عر. (« شرك » دن مصد. تفعیل) اورتاق ایتمه معناسیله قولانیلیور. سه‌ده، عربیده بومعنایه اصلا تقرب ایتمدیکندن، برینه « اشراك » قولانلسه دها طوغری اولور.

تَشرین { س. (سریانیجه‌دن مأخوذ اولوب اصلی تانك کسریله‌در.) تقویم شمسیٔ رومینك مارتدن اعتباراً سکزنجی وطقوزنجی آیلرینك اسمی اولوب برنجیسنه تشرین اول [Octobre] وایکنجیسنه تشرین ثانی [Novembre] دینیر.

تَشَعُّب { سند. عر. جء: تشعبات. (« شعب » دن مصد. تفعل) شعبه‌لره آیرلمه، دال وبوداق پیدا ایتمه، دالللانمه، چتاللاشمه : سلجوقیلر خاندانی تشعب ایتمشیدی؛ آناطولی دمیر یولی اسکیشهرده آنقره‌وقونیه خطلرینه تشعب ایدیور؛ بوایش چوق تشعب ایتدی.

تَشَعُّل { سند. عر. (« شعل » دن مصد. تفعل) پارلامه، طوتیشمه، آلولنمه. ز.

تَشعیب { سند. عر. (« شعب » دن مصد. تفعیل) شعبه‌لره آیرمه، دالللاندیرمه، چتاللاشدیرمه : ایشی بوقدر تشعیب ایتمه‌ملی.

تَشعیل { سند. عر. (« شعل » دن مصد. تفعیل) پارلاتمه، طوتیشدیرمه، آلولندیرمه. ز.

تَشَفِّی { سند. عر. (« شفا » دن مصد. تفعل) ۱. شفا بوله، ایی اولمه، افاقت. ۲. راحتلانمه، سکونت بوله، انتقام آلمغله حرصنی آلمه. || تشفیٔ صدر = انتقام آلهرق یورك صوتومه.

تَشفیه { آنف البیان مصدرك متعدیسی اولمق اوزره قولانیلیور سه‌ده، اساسنزاولوب « شفا » مادهسی اصلا تفعیل بابندن کلز.

تَشَکُّر { سند. عر. جء: تشکرات. (« شکر » دن مصد. تفعل) شکر ایتمه، برایلکه قارشی شکر وسپاس ایدوب منتدار اق کوستر مه : کوردیکم نعمتلره مقابل تشکر ایتمك بورجدر؛ تشکر ایدرم؛ عرض تشکرات ایتدی.

تَشَکُّل { سند. عر. جء: تشکلات. (« شکل » دن مصد. تفعل) ۱. برشکل مخصوص آلمه، برشکل وهیئته کیرمه، برشکل مخصوصده تجسم ایتمه، تحصل : کرهٔ ارض تدریجا تشکل ایتمشدر؛ بر وبحرك تشکلات متوالیه‌سی

تَشَوُّف { مصد. تفعل) ۱. شرفلندیرمه، شرف ویرمه. ز. ۲. کندی قدوم وزیارتیله برینی ویابرمحلی مشرف ایتمه : تاریخ هجری فخر کائنات (صلعم) افندمزك مکهٔ مکرمه‌یی ترکله مدینهٔ منوره‌یی تشریف بیوردقلری سنه‌دن بدأ ایدیور. (بومعنایله دائما مفعول بهله ربطی، وشرف وقدسیت ذاتیه‌سی دها بیوك اولان بر محل حقنده قوللانلمامسی اقتضا ایدر.) ۳. کیتمه، کله، قدوم، ورود، عزیمت : نره‌یه تشریف ایدیورسکز؟ تشریفکز نره‌یه؟ (لسانمزه مخصوص ومعنای اصلیسندن بسبتون آیرلمش اولان بو معناده مفعول الیه ایله ربطی آرتق ضروری حکمنه کچوب مثلا « نره‌یی تشریف ایدیور. سکز ؟ » دینمك عبث اولور.) || تشریف هایون مدیریتی = سرای هایون جناب ملوکانه مأموریت عالیه لرندن بریدر. = ج. تشریفات = کبرا ورجال دولتك رسمی کونلرده وآلای و معایده‌لرده وحضوره چیقه‌جقلری وقت صره وصنفلرینه وسفرلرنك صورت قبولنه ورتبه ونشانلرك توجیهاتنه نظارت ایدن دائره : تشریفات داخلیه، تشریفات خارجیه؛ تشریفات بحریه = دول مختلفه‌یه منسوب بکلك سفینه‌لر آراسنده اجرا اولنان تشریفات، وسائره. || مج. مراسم، تکلیفات : آرتق تشریفاتله‌می کوریشه‌جکز؟

تَشریفاتجی { س. و :

علم الارض ارباب آثار موجوده ايله تعيين ايديورلر؛ بريكن صو. لردن اوراده بركول تشكل ايتمشدر. ٢. تركيب وتشكيل وعقد اولنمه: برجمعيت عليه تشكل ايتدى؛ بومجلس يدى اعضادن تشكل ايده‌جكدر.

تَشَكّى { سند. عر. ج: تشكيات. تفعل } { « شكوى » دن مصد. شكايت ايتمه، اشتكا: فلاندن تشكى ايديورلر.

تَشكيل { سند. عر. ج: تشكيلات. تفعل } { « شكل » دن مصد. ١. بر شيئه بر شكل وصورت ويرمه، بر شكل وهيئه قومه، برشكل مخصوصده اوله‌رق وجوده كتيرمه: دكيزك اوزرنده يوزن بوز قيالرى بر يره كانجه بللوردن بيوك بر قلعه تشكيل ايدرلر. ٢. تركيب ايتمه، حصوله كتيرمه، وجود ويرمه: طوبلا. نوب بر مجلس تشكيل ايتديلر. = ج. ترتيبات، تنظيمات، اجراآت، اصلاحاته متعلق اجرا. آت: ولايت اصولى تشكيلا تنده.

تَشمير { سند. عر. { « شمر » دن مصد. تفعيل } صيغامه: تشمير ساق = پاچه‌لرى صيغامه؛ تشمير ساعد = يكلرى صيغامه. || مج. حاضرلانمه، كال غيرته تشبث ايتمه: بو ايشه تشمير ساعد ايتدى.

تَشَنُّج { سند. عر. { « شنج » دن مصد. تفعل } ط. سيكيرك چكيلوب بوزلمسى، اسپازموس.

تَشَنُّجى { ص. عر. ا: تشنجيه. ط. سيكيرك چكيلوب بوزلمسنه واسپاز موسه منسوب ومتعلق.

تَشَنّگى { سـ. فا. صو صامه، عطش. لـ.

تَشنه { ص. فا. ج: تشنگان. ١. صو صامش، صو سز، عطشان. ٢. مج. پك هوسكار وآرزوكش: تشنگان معارف؛ ذاتاً كندينى تشنه. || تشنه‌دل = جان وبوركدن آرزوكش. || تشنه لب = طوطاغى قورومش، پك صوصامش.

تَشنيع { سند. عر. { « شناعت » دن مصد. تفعيل } پك معيوب وچركين نظريله باقمه، تعييب وتقبيح ايتمه: طعن وتشنيع ايتمك.

تَشَوُّش { سند. عر. { « شواش » دن مصد. تفعل } قاريشمه، قارمه قاريش اوله: ذهنده بر تشوش واردر.

تَشَوُّق { سند. عر. { « شوق » دن مصد. تفعل } شوق و آرزو كوسترمه: كمال تشوقله بزه اشتراك ايتدى.

تَشويش { سند. عر. ج: تشويشات. تفعيل } { « شواش » دن مصد. تفعيل } قاريشديرمه، قارمه قاريشيق ايتمه: تشويش ذهن ايتمك: ايشلرى تشويش ايتمك.

تَشويق { سند. عر. ج: تشويقات. تفعل } { « شوق » دن مصد. تفعل } شوق وغيرته كتيرمه، شوق وآرزو سنى آرتديرمه، ترغيب: هركسى بوخيرلى ودولته نافع ايشه تشويق ايچون كنديسى اولمك آياق اولدى: اجراى تشويقا. تده قصور ايتمدى.

تَشَهُّد { سند. عر. { « شهادت » دن مصد. تفعل } نمازده قعده‌ده شهادتينى حاوى اولان « التحيات » دعاسنى اوقومه.

تَشهير { سند. عر. { « شهرت » دن مصد. تفعيل } ١. شهر. تلندرمه، مشهور ايتمه، شهرت قزاندرمه: غزته‌لر كنديسنى تشهير ايتديلر. ٢. بر جرم و جنايت صاحبنى عبرة للسائرين مجمع ناس اولان يرده چيقاروب كوسترمه: قبل الاعدام كنديسنى تشهير ايتديلر. ٣. سركى يه وضع ايدوب عمومه كوسترمه، انظار عامه يه وضع واعلان ايتمه: معمولات محليه‌يى تشهير ايتمك. ٤. قيندن سلاح چكمه، صيرمه، سلاح قوللانمه، سلاحه طاو رانمه: تشهير سلاح ايتدى.

تَشيطُن { سند. عر. { « شيطان » دن مصد. تفعيل } شيطنت ايتمه، ابليسكارانه حركاتده بولنمه.

تَشَيُّع { سند. عر. { « شيعه » دن مصد. تفعل } شيعى المذهب اوله. شيعيلره التحاق ايتمه.

تَشييد { سند. عر. (بر بنا و ساژه‌يى) يوكسلتوب متين ومحكم ايتمه: تشييد قلاع وابنيه ايتمك، روابط دوستانه‌يى تشييد ايتدى.

تَشييع { سند. عر. { « شياع » دن مصد. تفعيل } يريردن آيريلوب كيدن برآدمى ويا جنازه والاى وكروانى چكيرمه، حرمة برآز يرلكده كيتمه، استقبالك مقابلى: مسافرلرى تشييع ايتدك: حجاجك تشييعنه كيتمشدك.

تَصاحُب { سند. عر. { « صحبت » دن مصد. تفاعل } صاحب چيقمه، حمايه ومحافظه ايتمه، طرفدارلق ايدوب مدافعه بولنمه. { « صحبت » دن مصد. تفاعل } ١. صحتنى اعاده ايتمه، ايلنمه، افاقت كتيرمه: تصحيح مزاج ايتمك. ٢. ياكلايشى طو. غريلتمه، دوزلتمه، خطايى صوابه تبديل ايتمه: مسوده‌يى، مكتوبى تصحيح ايتمك: افكارينى تصحيح ايتدى.

تَصادُف { راست كلمه وآرامقسزين بوله معناسيله قوللانيلورسه‌ده، عربيده بو ماده تفاعل بابندن كليوب، « صدفه » و « مصادفه » قوللانيلور. || بالتصادف على التصادف تعبيرلرى ده عربى نقطهٔ نظرندن بالطبع غلطدر.

تَصادُفاً { ح. عر. غا. راست كلمه، صدفةً.

تَصادُفى { ص. عر. غا. راست كلمه واقع اولان، صدفه‌يه مبنى ومتعلق اولان.

تَصادُم { سند. عر. ج: تصادمات. { « صدم » دن مصد. تفاعل } چارپشمه، طوقشمه.

تَصادُمَ { ياخود تاصرلامق. فد. قورمق، تصور ايتمك، ذهنده حاضرلامق، تر. تيينى ايتمك: براو تصارلامشيدم؛ بن اونى بشقه بولده تصارلامشيدم.

تَصارُلامَه { يا تاصرلامه. سـ. قورمه، تصور، ترتيب.

تَصاريف { سند. جـ. عر. فد: تصريف. با: تصريف.

تَصانيف { سند. جـ. عر. فد: تصنيف. با: تصنيف. { تصنيفات كبى. }

تَصاوير { سند. جـ. عر. فـد: تصوير. با: تصوير.

تَصحيح { سند. عر. ج: تصحيحات. { « صحت » دن مصد. تفعيل } ١. باش آغريسى ويرمه: تصديع ايتمك؛ تصديع سر ايتمك. ٢. مج. تعجيز ايتمه. راحتسز ايتمه: تصديعدن احتراز ايدرم.

تَصديق { سند. عر. ج: تصديقات. { « صدق » دن مصد. تفعيل } اكر چكندرمه. كرچك اولدغنى سويله، برينك سوزنى صحيح چيقارمه، تأكيد ايتمه: اوده‌يى، بنم سوزمى تصديق ايتدى؛ هر سوزى تصديق ايده‌مم. || ا. دو. لجه نظر اعتباره آلنه جق بيانات بر صورت رسميه ده تأييدى. || ادات تصديق = اوت كبى تصديقه دلالت ايدن ادات. = جـ. سند. با: تصور.

تَصَدُّر { سند. عر. { « صدر » دن مصد. تفعل } باشه كچمه، اك باشده اوتورمه، اوكدن وايلريدن كچمه: بوآدم تصدرى چوق سور، داثما تصدر ايتمك ايستر.

تَصَدُّق { سند. عر. ج: تصدقات. { « صدق » دن مصد. تفعل } صدقه اولمه. صدقه اوله‌رق ويرمه: مالنى تصدق ايتدى.

تَصَدّى { سند. عر. { « صدق » دن مصد. تفعل } ابتدار، عزم قوى ايله مباشرت ايتمه: مداواته تصدى ايتمك.

تَصدير { سند. عر. { « صدر » دن مصد. تفعيل } ١. باشه قومه، باشه كچيرمه. برشيئله بدأ ايتمه: حافظ شيرازى ديوانى يزيدك بربيت مشهوريله تصدير ايتمشدر. ٢. صدور ايتديرمك، صادر اولمسنى موجب اولمق: فرمان عالى تصديرى.

تَصديع { سند. عر. ج: تصدعات. يعات. { « صداع » دن مصد. تفعيل } ١. باش آغريتمه، باش آغريسى ويرمه: تصديع ايتمك؛ تصديع سر ايتمك. ٢. مج. تعجيز ايتمه. راحتسز ايتمه: تصديعدن احتراز ايدرم.

تَصديق { سند. عر. ج: تصديقات. { « صدق » دن مصد. تفعيل } اكر چكندرمه. كرچك اولدغنى سويله، برينك سوزنى صحيح چيقارمه، تأكيد ايتمه: اوده‌يى، بنم سوزمى تصديق ايتدى؛ هر سوزى تصديق ايده‌مم. || ا. دو. لجه نظر اعتباره آلنه جق بيانات بر صورت رسميه ده تأييدى. || ادات تصديق = اوت كبى تصديقه دلالت ايدن ادات. = جـ. سند. با: تصور.

تَصَرُّف { سند. عر. ج: تصرفات. { « صرف » دن مصد. تفعل } ١. مالك وصاحب اولمه، تملك ايتمه: بواوى كيم تصرف ايدبور؟ كيمك تصرفى تحتنده در؟ ٢. اداره ايله قوللانمه، اداره ايتمه، عدم اسراف، اقتصاد: تصرفنه رعايت ايتمك. ٣. برقادينه معامله‌ٔ زوجيه‌ده بولنمه.

تَصَرلامَق { با: تصارلامق.

تَصريح { سند. عر. ج: تصريحات. { « صرح » دن مصد. تفعيل } آچيق صورتده افاده ايتمه، صراحت ويرمه، شبهه و ترددە محل براقميه‌جق صورتده آچيق افاده ايله وتفصيلات لازمه ايله افاده ايتمه: مسئله‌يى تصريح ايتملى؛ تصريحات لازمه ويرمك.

تَصريف { سند. عر. ج: تصاريف. { « صرف » دن مصد. تفعيل } ١. كيف مايشاء تحويل واداره:

تصريف امور. (جناب خلاقك افعال ازليه‌سى حقنده مستعمل اولوب، برنجى جمى دخى بومعنايه مخصوصدر.) ٢. د. صرف قاعده‌سنجه افعال وسائر اقسام كلمه‌ك صيغه‌لانمه‌سى، صيغه‌لامه، چكمه: قال فعلنى تصريف ايدك؛ ليس فعلى هر صيغه‌دن تصريف اولنماز؛ سيبويه اسمى تصريف قبول ايتمز. (صرف عربيده باشلجه افعال حقنده مستعمل اولوب، اسماء حقنده اعراب استعمال اولنور. مع‌هذا اعرابلرى ناقص اولان اسملره «غيرمنصرف» دينلمسى صرف وتصريفدك اعم اولديغنه دليلدر. ايكنجى جمى بومعنايه مخصوصدر.)

تَصَعُّب { سند. عر. جـ: تصعبات. (« صعوبت » دن مصـ. تفعل) كوجلشمه، كوجلك پيدا ايتمه. ز.

تَصَعُّد { سند. عر. جـ: تصعدات. (« صعود » دن مصـ. تفعل) يوكسلمه، قالقمه. (يردن قالقوب هوايه قاريشان بخار وعفونت حقنده مستعملدر.)

تَصعيب { سند. عر. جـ: تصعيبات. (« صعوبت » دن مصـ. تفعيل) كوجلشديرمه، مشكل ايتمه: ايشمزى تصعيب ايتمكى؛ تسهيلات كوسترمه‌جكنه ايشمزى برچوق تصعيباته اوغراتدى.

تَصعيد { سند. عر. (« صعود » دن مصـ. تفعيل) كيمياده بعض اجسامك انبيق ويا ديگر بر آلتله قيزديريلوب تبخير ايدلمسى. (فر. Sublimation)

تَصغير { سند. عر. (« صغر » دن مصـ. تفعيل) ١. كوچولتمه، اوفالتمه. ٢. د. براسم ويا صفتى مصغر صورتنده قوللانمه، كه تركجه‌ده « جك، جق » فار. سيده « ك » اداتنك الحاقيله وعربيده عين الفعل ايله لام الفعل آراسنه ساكن بر « ى » ضم ايتمكله اولور: الجك، آدمجق، مردمك، طفيلكى؛ تصغير قاعده‌سى؛ بووجهله تشكيل اولنمش اسم مصغر.

تَصَفّى { صافيلمك وصافى اولق معناسيله عربى دكلدر. صفاء ماده‌سى اصلا تفعل بابندن كلز.

تَصفيح { سند. عر. (« صفح » دن مصـ. تفعيل) ١. ياصيلاتمه، صفحه ويوفقه حالده قويمه: معدنى تصفيح ايتمك. ٢. ال چيرمه، ال اورمه.

تَصفير { سند. عر. (« صفر » دن مصـ. تفعيل) ١. صارارتمه، صارى‌يه بويامه. ٢. ايصليق چالمه. ز.

تَصفيف { سند. عر. (« صف » دن مصـ. تفعيل) صره‌لامه، صف صف ترتيب ايتمه: عسكرى تصفيف ايتدى.

تَصفيه { سند. عر. (« صفو » دن مصـ. تفعيل) صاف وخالص ايتمه، تميزله: مشروباتى، شكرى، طوزى تصفيه ايتمك؛ تصفيهٔ قلب = يوركى غل وغشدن پاك ايتمه. || ط. تصفيهٔ ديون = بورجلرك حسابانى تميزليوب قاطعاً ويرمه.

تَصَلُّب { سند. عر. (« صلب » دن مصـ. تفعل) ١. قاتيلاشمه، صلب وقاتى اولمه: جيوه‌نك تصلبى. ٢. مج. صلابت ومتانت پيدا ايتمه. ٣. ط. بعض اعضاء بدنك اسباب مرضيه‌دن طولايى قاتيلاشمه‌سى: تصلب ابهر، تصلب جلد، تصلب دماغ، تصلب رئه، تصلب عظم، تصلب غدد. تصلب قلب وسائره.

تَصليب { سند. عر. (« صلب » دن مصـ. تفعيل) ١. خاچه كرمه، چارميخه كره‌رك اعدام ايتمه. ٢. حاج جيهٔ ارمه. ٣. قاتيلاشديرمه.

تَصليه { سند. عر. (« صلوة » دن مصـ. تفعيل) عليه الصلوة والسلام ويا صلى الله عليه وسلم دعاسنى وقومه: تمام جناب رسالتپناهى ذكر اولنديقده تصليه اقتضا ايدر.

تَصمه { س. با: طمه.

تَصميم { سند. عر. جـ: تصميمات. (« صم » دن مصـ. تفعيل) قرار قطعى ويرمه، قطعاً قرار لاشديرمه، عزم قوى: يارين حركتى تصميم ايتدم.

تَصَنُّع { سند. عر. (« صنع » دن مصـ. تفعل) تكلفله كندينه چكى دوزن ويرمه. ز.

تَصنيع { سند. عر. جـ: تصنيعات. (« صنع » دن مصـ. تفعيل) ١. اويديرمه، ياپمه. ياقيشديرمه. ٢. بالامدن اويديرمه، ايجاد، ساخته اولهرق ياپمه: بو حوادثى كندينى تصنيع ايتمشدر. ٣. جرا. اكيك اولان برعضوك تخمه‌وقاووق وسائره‌دن ساخته سنى اويديروب طاقمه: تصنيع الاذن، تصنيع الانف وسائره.

تَصنيف { سند. عر. جـ: تصانيف. (« صنف » دن مصـ. تفعيل) ١. صنف صنف ايتمه، صنفلره وطاقلره آيرمه، صره‌لامه: حيوانات نباتى تصنيف ايدن مشاهير طبيعيوندن (لينه) در. ٢. كتاب جمع وترتيب ايتمه، تأليف: بر لغت كتابى تصنيف ايتمشدر؛ چوق تصنيفاتى واردر؛ تصانيف عديده‌سيله مشهوردر.

« تحرير » صرف قريحه‌دن يازيلان « تصنيف » فن كتابلرى كبى جمع وترتيب اولنان و « تأليف » ايله ايكيسى آره‌سنده اولان كتابلر حقنده مستعملدر.

تَصَوُّر { سند. عر. جـ: تصورات. (« صورة » دن مصـ. تفعل) ١. ذهنده صورت ويرمه، فكراً قورمه، بر فكر پيدا ايتمه: تصورم طوغرى چيقمدى؛ بن بو ايشى باشقه صورتده تصور ايتمشيدم. ٢. ذهن وخياله كتيرمه، تخيل: اطرافى آغاجلرله محاط بر بيوك ميدان تصور ايديكز. ٣. نيت، ترتيب، مقصد: اوايله بر تصورم وار ايدى آما صكره واز كچدم؛ انسان هر تصورينى اجرا ايده‌مز. = جـ. مذ. علم منطقك قضايانك ذهنده حصولندن و نظريات‌دن بحث ايدن قسمى: تصورات اوقيور. مقابلى: تصديقات = قضايانك ذهنده تصوريله برابر ايجاب ويا سلب صورتيله حكم واسنادندن بحث ايدن قسم.

تَصَوُّرى { صـ. عر. ا: تصوريه. (« تصور » دن سمـ.) ذهنده قورمغه وفكر وخياله منسوب ومتعلق، نظرى، فعلى وعمليك غيرى: امر تصورى؛ امور تصوريه.

تَصَوُّف { سند. عر. جـ: تصوفات. (يوك ديمك اولان « صوف » دن ودها طوغريسى. يو. حكمت ديمك اولان « صوفيا ΣοφίΣ » دن) حال ووحدت‌وفنا كبى احوال معنويه‌يه حصر همت ايدنلرك مسلك وطريقى: تصوف كتابلرى؛ تصوف يازمق؛ اهل تصوف: ارباب تصوف؛ جمله طرق عليه‌نك اساسى تصوفدر.

تَصويب { سند. عر. جـ: تصويبات. (« صواب » دن مصـ. تفعيل) طوغرى بوله، بر فكر وفعلك طوغرى ومصيب اولديغنى بيان ايتمه: برينك فكرينى، سوزينى، ايشنى تصويب ايتمك. || قريخ تصويب، تصويب كرده = تصويب اولنمش.

تَصوير { سند. عر. جـ: تصاوير، تصويرات. (« صورة » دن مصـ. تفعيل) ١. بر شيئك صورتنى چيقارمه، رسمنى ياپمه، ترسيم: بر موقعى، بر بنايى تصوير ايتمك. ٢. ترسيم ايدر. جه سنه كوزل تعريف ايتمه: فردوسى شاهنامه‌ده ايرانيلرله تورانيلرك محاربانى كوزل تصوير ايدبور. ٣. صورت، رسم: تصوير كرى كوردم. (برنجى جمى اصل بو معنا ايله قوللانيلير.)

تَصويرجى { سـ. رسم وتصوير ياپان آدم، رسام.

تَصه { س. با: تاسه.

تَصَمْلامَق { فت. (عر. « تصميم » دن غلط) نيتلنمك، اوطلوب بيجمك.

تَضاد { سند. عر. (« ضد » دن مصـ. تفاعل) ١. بربرينه ضد اولمه، بربرينك عكسنه اولمه، اختلاف: آره‌لرنده تضاد واردر. ٢. د. عبارده‌ده بربرينه ضدايكى معنانى جمع ايتمه.

تَضاعُف { سند. عر. (« ضعف » دن مصـ. تفاعل) ايكى قات اولمه، بش اون سنه ظرفنده سرمايه‌سى تضاعف ايتدى؛ اكدار وآلام تضاعف ايتدى.

تَضَرُّر { سند. عر. (« ضرر » دن مصـ. تفعل) ضرر كورمه، ضرر ديده اولمه. (« متضرر اولق » تعبيرى يعنى اسم فاعلى دها مستعملدر.)

تَضَرُّع { سند. عر. جـ: تضرعات. (« ضروع » دن مصـ. تفعل) كندينى آجالده رق كمال تذلل وخشوع ايله يالوارمه: حق تعالانك عفو و مرحمتنى تضرع ايدرم؛ كمال تضرع ايله استرحام ايدرم؛ سنان پاشانك تضرعاتى.

تَضرير { سند. عر. (« ضرر » دن مصـ. تفعيل) ضرره اوغراتمه (« اضرار » دها مستعملدر.)

تَضعيف { سند. عر. جـ: تضعيفات. (« ضعف » دن مصـ. تفعيل) ايكى قات ايتمه، بر اوقدر دها آرتديرمه: بر مبلغى تضعيف ايتمك؛ مشغوليتمى تضعيف ايتديلر.

تَضليل { سند. عر. (« ضل » دن مصـ. تفعيل) طوغرى يولدن چيقارمه، آزديرمه،

آیارتمه [«ضلال» دها مستعملدر.]

تَضَمُّن { سذ. عر. [«ضمن» دن مص. تفعل] ۱. حاوی وشامل اولمه، سائر شیئلر میانه نشده بر شیئی دخی احاطه ایتمه: چفتلك باغی دخی تضمن ایدیور: بو کلامك تضمن ایتدیکی معانی. [سف. «متضمن» دها مستعملدر.] ۲. [«ضمان» دن] کفیل اولمه: تکفل، تعهد: بکا فلان تضمن ایتدی. ف. [«ضامن اولمق» تعبیری دها مستعملدر.]

تَضمین { سذ. عر. ج: تضمینات. [«ضمن، ضمان» دن مص. تفعیل] ۱. مسببی اولدیغی ضرر وزیانی اوده مه: آرابه‌نك جامی قیران یولجی تضمین ایتمکه مجبوردر: ایتدیکسکز خساراتی سزه تضمین ایتدیره جکاردر. ۲. ف. باشقه سنك منتخب و مشهور بر سوزینی یاخود بر مصراع ویبتی ویا بر ضرب مثلی کندی سوز ویا شعرینه درج ایتمه. || هق. احکام حقوقیه‌ده: برمقاوله اجرا ایدلمه کندن طولایی ادعاءو. لنان ضرری وابراث اولنان نقصانی ویرکیمسه‌نك محروم ایدلدیکی تجارتی اودمه. — ج. بر دولت مغلوبه‌نك دولت غالبه‌یه حرب مصارفنه قارشیلق اولهرق ویردیکی مبالغ: تسالیه محاربه‌سی نتیجه‌سنده یونان دولت عثمانیه‌یه تضمینات ویردی. || تضمینات حربیه = کدا.

تَضییق { سذ. عر. [«ضیق» دن مص. تفعیل] طار لاشمه، صیقیشمه. — مختلف اعضاء بدنك اسملرینه اضافتله اصطلاحات طبیه دن بر چوق امراض اسملرینی تشکیل ایدر. کـ جمله‌سی صیقیشمق و طار لاشمقدن منبعثدر، تضیق امعاء، تضیق اوعیه، تضیق فوهات قلب، تضیق قصبات، تضیق مراره، تضیق مجرای بول، تضیق معده، تضیق مثانه وسائره

تَضییع { سذ. عر. ج: تضییعات. [«ضیاع» دن مص. تفعیل] ۱. براقیوب غائب ایتمه، یاقامامقله ضایع اولمسنه سبب اولمه، تلف وزیان: مالی، وقتی تضییع ایتدی.

تَضییق { سذ. عر. ج: تضییقات. [«ضیق» دن مص. تفعیل] ۱. طارلاشدیرمه، صیقیشدیرمه: یایا قالدیرملرینی توسیع ایتمکه شوسه‌یی تضییق ایتدیلر. ۲. صیقیشدیرمه، احبار ایتمه: بر سند یازوب کندیسنی مهرلمکه تضییق ایتمش. ۳. صیقندی واضطراب ویرمه: آله جقلیلر کندیسنی چوق تضییق ایدیور. ل: اسکی زمانده مجرملری چوق تضییق ایدرلردی: اوقدر تضییقاته انسان طیانه میوب، خلاف واقع اقراره بولنمله کندی کندیلرینه افترا ایدنلرده اولوردی.

تَطابُق { سذ. عر. [«طبق» دن مص. تفاعل] برینه اویمون کله، اویمه، مطابق اولمه: رأیلرمزك تطابق.

تَطاوُل { سذ. عر. [«طول» دن مص. تفاعل] ۱. اوزانمه، اوزامه، اوزون اولمه: تطاول لیل = کیجه‌نك اوزامه‌سی. ۲. [«تطاول ید» دن مختصر] ظلم، تعدی، غصب.

تَطایُر { سذ. عر. [«طیران» دن مص. تفاعل] ۱. اوچشمه، اوچشوب طاغلمه. ۲. کیم. بعض اجسام مایعه وصلبه‌نك حرارتله ویادیکر صورتله غاز حالنه کچیرلمسی. [فر. Volatilisation]

تَطبیب { سذ. عر. [«طب» دن مص. تفعیل] اجرای طبابت ایتمه، هکیملك ایتمه، طبابتله مشغول اولمه.

تَطبیق { سذ. عر. ج: تطبیقات. [«طبق» دن مص. تفعیل] ۱. اویدیرمه، مطابق وموافق ایتمه، یاقیشدیرمه: ظرفی مظروفه تطبیق ایتمك. ۲. اویدیرمه، بکنزتمه، تمثیل: آلدیغی امره تطبیق حرکت ایدیور: هر بر فعل وقولنی سن سنیه‌یه تطبیق ایتمکه چالیشیور. ۳. قارشیلاشدیرمه، مقابله، مقایسه: چیقار دیغی صورتی اصله تطبیق ایتدی. ٤. برقاعده وقانونی اجرا ایتمه، موقع فعله قومه: نظامی تطبیق ایتمك: قواعد صرفیه ونحویه‌یی فصاحت وبلاغته یازلمش برکتابه تطبیق ایتمك اقتضا ایدر. ٥. تا. معادنك طبقه طبقه وضعیتی. || تطبیق حرکت = امتثال. || تطبیق مهری = معاملات رسمیه‌ده معتبر طوتلمق اوزره رسماً تصدیق اولنمش واچابنده تطبیق اولنمق اوزره دفتره باصیلمش مهر رسمی. شخصی. — ج. اجراآت، عملیات. قوانین وقواعدك موقع فعله وضعی: صرف تطبیقاتی اوکرنلر؛ قوانین موضوعه‌نك تطبیقاتنه اعتنا اولنیور.

تَطبیقاً { ح. عر. ۱. اویدیره‌رق، تطبیق وتوفیق ایده‌رك: احکام شرعیه‌یه تطبیقاً حرکت ایدیور. ۲. توفیق حرکت ایده‌رك، امتثالاً: آلدیغم امره تطبیقاً فلان یره کیده جکم. ۳. اویغون ومطابق اوله‌رق: صرف ونحو وبلاغت قواعدینه تطبیقاً یازملی.

تطبیقی { ص. عر. ا. تطبیقیه. تطبیقه منسوب ومتعلق: کتب تطبیقیه.

تَطَحْلُب { سذ. عر. ج: تطهیرات. [«طور» دن مص. تفعیل] تمیزله، تمیز وپاك ایتمه، پاکلامه: اوی، اتوابی، یورکی تطهیر ایتمك؛ تطهیراته اوغراشمق.

تَطَیُّر { سذ. عر. ج: تطیرات. [«طیران» دن مص. تفعل] فال شر عد ایتمه، تشأم ایتمه: زمان جاهلیتده عربلرهرشیئدن تطیر ایدرلردی: تطیراته چوق اهمیت ویررلردی.

تَطییب { سذ. عر. ج: تطییبات. [«طیب» دن مص. تفعیل] خوشلاندیرمه، خوش ایتمه، لطفله معامله ایتمه: تطییب خاطر ایتمك = کوکلنی آلمق، کوکلنی خوش ایتمك، تلطیف ایلمك.

تَظاهُر { سذ. عر. [«ظهور» دن مص. تفاعل] ۱. بربرینه قارشی کورینمه، ظهور ایتمه: ایکی دولتك دونمالری تظاهر ایتدی. ۲. بربرینه آرقه ویرمه، یاردیم ایدشمه: انسانلر دائما تعاون وتظاهره محتاجدرلر.

تَظَلُّل { سذ. عر. [«ظل» دن مص. تفعل] کولکه لنمه، کولکه آلتنه کیرمه.

تَظَلُّم { سذ. عر. [«ظلم» دن مص. تفعل] تعدیدن شکایت ایتمه، اظهار مظلومیت ایتمه: تظلم حال ایتمك = حالندن شکایت ایتمك.

تَظلیل { سذ. عر. [«ظل» دن مص. تفعیل] کولکه لندیرمه، کولکه آلتنه آلمه: کلوب کچنلری تظلیل ایچون یولك ایکی طرفنه آغاج دیکمشلردی.

تَعادی { سذ. عر. [«عدو» دن مص. تفاعل] آرا آچیلمه، خصومت، دشمنلك.

تَعارُض { سذ. عر. «عرض» دن مص. تفاعل] بربرینه مخالف ومباین وضد اولمه، تباین، تخالف.

تَعارُف { سذ. عر. [«عرف» دن مص. تفاعل] ابربرینی طانیمه، طانیشمه.

تَعاضُد { سذ. عر. [«عضد» دن مص. تفاعل] بربرینه آرقه واوموز ویروب یاردیم ایدشمه، تعاون.

تَعاطی { سذ. عر. [«عطا» دن مص. تفاعل] بربرینه ویرمه، ویرشمه، مبادله: مقاوله صورتلرینی تعاطی ایتدیلر؛ تعاطی افکار: تعاطی اقداح.

تَعاقُب { سذ. عر. [«عقب» دن مص. تفاعل] بربری آرقه سندن کیتمه، بربرینی تعقیب ایتمه: لیل ونهار تعاقب ایتدکجه؛ مشکلات تعاقب ایدیور.

تَعالی { سذ. عر. [«علو» دن مص. تفاعل] یوکسلمه، علو شان ومنزلت پیدا ایتمه.

تعالی { اسماء اللهه برابر مقام دعاده ذکر اولنور عربی فعل ماضی اولوب، یوکسك اولسون دیمکدر: الله تعالی، حق تعالی وتقدس. || تعالی الله = سبحان الله!

تعامُل { سند. عر. ج: تعاملات. « عمل » دن مصد. تفاعل] معامله، بر ایشك علی العاده صورت اجراسی. || حقه. بر قومك جمله سی ویا اکثری تردده مدت مدیده جریان ایدن معامله. || تعامل قدیم = اسکیدن بری معتاد اولان معامله وصورت اجرا که قانون کبی معتبردر.

تعامی { سند. عر. [« عمی » دن مصد. تفاعل] کورمزلکه (کورمه مزلکه) کلمه، یالاندن کورلك صاتمه.

تعاوُن { سند. عر. [« عون » دن مصد. تفاعل] بربرینه یاردیم ایتمه، یاردیم ایدشمه: جمعیت بشریه تعاون اساسی اوزرینه مستند در.

تعاهُد { سند. عر. [« عهد » دن مصد. تفاعل] تعهد و معاهده معناسیله نادراً مستعملدر.

تعب { سند. عر. ۱. یورغونلق. ۲. زحمت، مشقت، اذیت: تعب چکمك.

تعبّدُ { سند. عر. [« عبد » دن مصد. تفعل] تکلفله عبادت وقوللق ایتمه، عبادتله توغل.

تعبّسُ { سند. عر. [« عبس » دن مصد. تفعل] یوزاکشیتمه، عبوس الوجه اولمه.

تعبیر { سند. عر. ج: تعبیرات. [« عبور » دن مصد. تفعیل] ۱. افاده، بیان: یونی نصل تعبیر ایدرلر؟ قاقم تعبیر ایتدکاری حیوان. ۲. برمعنا افاده ایدن سوز، جمله، ترکیب، فقره: کوزل برتعبیر قوللاندی: باشته بر تعبیرله افاده ایتدی. ۳. اصطلاح: تعبیرات فنیه. ٤. دوش یورمه، رؤیاتفسیری: تعبیر رؤیا: رؤیایی تعبیر ایتدیرمك. || حسن تعبیر = تربیه وادبه موافق ومناسب سوزله افاده ایتمه. || سوء تعبیر = ادب وتربیه یه مخالف ومنا سبتسز سوزله افاده.

تعبیرجی { سـ. رؤیا تعبیر ایدن آدم، معبر.

تعبیرنامه { سـ. فا. رؤیا تعبیرینه دائر کتاب.

تعبیه { سند. عر. [« عبو » دن مصد. تفعیل] (عسکری) یرلی یرینه قویوب حاضرلامه، ترتیب ایتمه. || تعبیة الجیش = عسکرك فن حرب اقتضاسنجه ترتیباتندن بحث ایدن علم. [« طابیه » تعبیری دخی اشبو تعبیه دن غلطدر.]

تعجّبُ { سند. عر. [« عجب » دن مصد. تفعل] شاشه قالمه، تحیر، استغراب: تعجب ایتمك: تعجبده قالمق؛ شایان تعجب = استغرابه شایان؛ باعث تعجب = موجب حیرت واستغراب.

تعجیز { سند. عر. ج: تعجیزات. [« عجز » دن مصد. تفعیل] ۱. عاجز براقمه، برینك عجز واقتدارسیزلغنی موجب اولمه. ۲. راحتسز ایتمه، راحتسزلق ویرمه، مناسبتلی مناسبتسز کیدوب کلمکله ویا مطالب وابرام مات مصره ایله راحتسز ایتمه: هرکسی تعجیز ایتمه ده معنا بوقدر. [بوایکنجی معنا عربیده اولیوب، لسانمزده هان غیر مستعمل اولان برنجی معنادن مستعاردر.]

تعجیل { سند. عر. [« عجله » دن مصد. تفعیل] عجله ایتدیرمه.

تعجین { سند. عر. [« عجن » دن مصد. تفعیل] یوغورمه، خمور یاپمه. [هرنه قدر « عجن » ماده سی عربیده تفعیل بابندن کلیورسه ده، خمور ایشلری معنا سیله سف. صیغه سنده « معجنات » تعبیری مستعمل اولدیغندن، پك ده غلط عد اولنه ماز.]

تعداد { سند. عر. [تعدید کبی تفعیل بابندن مصد.] ۱. صایمه، صایی، شمار: تعداد ایتمك = صایمق: تعداده کلز = صایی یه کلز. صایله ماز: تعداد اعتبار = رسمله ری آلنه جق قو. یونلرك صایلسی. ۲. بر بر ذکر وبیان ایتمه: فضائلی نا قابل تعداددر. || « صرف » ترکیب تعدادی = اسماء اعداددن تشکل ایدن کلمات.

تعدّد { سند. عر. [« عد » دن مصد. تفعل] بردن زیاده، برقاچ اولمه: تعدد عوالم = عالملرك متعدد اولمسی: تعدد ازواج = بردن زیاده یعنی برقاچ قاری آلمه.

تعدّی { سند. عر. ج: تعدیات. [« عدو » دن مصد. تفعل] ۱. اوتهیه کچمه، تجاوز. ۲. حق وعدل وانصاف حدینی تجاوز، ظلم، غدر: چنکیز وتیمورك تعدیاتی نوع بشرایچون برلکه در. ۳. ق. عرف وعادت وقانون حدودینی تجاوز، بوحدودك خارجنده حرکت: تعدی اخلاق، تعدیات اخلاق = اخلاقه مغایر

حرکات. ٤. د. فعلك بیان ایتدیکی حدثك بر ویا ایکی مفعوله تجاوزی: تعدی الی مفعول واحد = حدثك بر مفعوله تجاوزی ایکی یدم کبی: تعدی الی مفعولین = حدثك ایکی مفعوله تجاوزی: ایکمکی احمده ویردم کبی. لسانمزده بونلرك برنجیسی مفعول به وایکنجیسی مفعول الیه اولمغله آیرلدقلرندن، عربیده اولدیغی کبی، تعدینك بر ویا ایکی مفعول آله رق ایکی قسمه آیرلمسنه احتیاج یوقدر.

تعدیل { سند. عر. ج: تعدیلات. [« عدل » دن مصد. تفعیل] ۱. عدل وحقانیته موافق وطوغری ایتمه، طوغریلتمه: میزانی، بحکمه حکمنی تعدیل ایتمك. ق. ۲. افراطدن وتفریطدن قورتارمه، اعتدال قزاندیرمه، حد اعتداله ارجاع مقصدیله دکیشدیرمه.

تعدیه { سند. عر. [« عده » دن مصد. تفعیل] ۱. کچیرمه، تجاوز ایتدیرمه. ق. ۲. د. بر فعلی متعدی ایتمه: ترکمه ده انعال لازمه یی تعدیه ایچون اصل فعله اکثریا « دیر » اداتی علاوه اولنور: ایتمك، ایتدیرمك کبی. || ادات تعدیه = بر فعل لازمك متعدی اولمسیچون علاوه اولنان ادات مخصوصه.

تعذُّر { سند. عر. [« عذر » دن مصد. تفعل] ۱. عذر درمیان ایتمه، اعتذار. ۲. ممکن اولمامه، زور اولمه.

تعذیب { سند. عر. ج: تعذیبات. [« عذاب » دن مصد. تفعیل] عذاب واذیت یاخود مجازاة ویرمه: تعذیب ایتمك.

تعذیر { سند. عر. [« عذر » دن مصد. تفعیل] اسا سیز عذرلر درمیان ایتمه، وسیله و بهانه آرامه.

تعرُّض { سند. عر. ج: تعرضات. [« عرض » دن مصد. تفعل] ۱. صاتاشمه، طاقله، حقه، تجاوز. ۲. دشمنلك طوبراغنه کیروب برنجی اولهرق حربه کیرشمه و حربه سببیت ویرمه، تدافع مقابلی: طرفین مخاصمیندن تعرض ایدن خانیسیدر؟

تعرُّضی { صـ. عر. ؤ: تعرضیه. تعرض وتجاوزه منسوب ومتعلق، تدافعی وتحفظی مقابلی: تعرضی حرکت، حرکت تعرضیه.

تعرُّفه { غلط اولوب، طوغریسی تعریفه در.

تعرّی { سند. عر. [« عری » دن مصد. تفعل] ۱. صویمه، عریان اولمه. ۲. بر شیئدن بری وتهی اولمه: فضائلدن تعری ایتمشدر.

تعریب { سند. عر. [« عرب » دن مصد. تفعیل] عربلشدیرمه، عربی یه ترجمه ویا بر (کلمه یی) عربی یه ادخال وقبول ایتمه: « فرسخ » ی فارسی « فرسنك » دن تعریب ایتمشلردر؛ حنین بن اسحق بر چوق کتب حکمیهٔ یونانیه یی تعریب ایتمشدر.

تعریض { سند. عر. ج: تعریضات. [« عرض » دن مصد. تفعیل] طولایسیله طوقنه جق سوز سویلمه، آچیقدن اولیه رق طوقنمه: بر سوزله بکا تعریض ایتمك ایستیور؛ بوبکا تعریضدر.

تعریضاً { حـ. عر. طولایسیله طوقنه جق صورتده: بو سوزی بکا تعریضاً سویلدی.

تعریف { سند. عر. ج: تعریفات. [« عرفان » دن مصد. تفعیل] ۱. اطرافیله بیان ایده رك آکلاتمه، علائم واشارات مخصوصه سنی تفصیل ایده رك بیلدیرمه: اوینی بکا تعریف ایتدی؛ بر یمك تعریف ایده یم؛ تعریفله انسان هر یری بوله بیلیر. ۲. بر علم وفنه متعلق بر ماده یی افرادی جامع واغیاری مانع اولهجق بر عباره ایله آکلاتمه: صرفده ماضی یی تعریف ایدك؛ جغرافیه ده نهری نصل تعریف ایدرسکز؟ ۳. بو صورتله بر مادهٔ علمیه ویا فنیه یی توصیف ایدن عباره: منطقك تعریفی نه در؟ ٤. د. عربیده بر اسمی حرف تعریف ادخالیله ویا دیکر بر اسم معرفه مضاف ایتمکله تحدید وتعیین ایتمه، تنکیر مقابلی: تعریف وتنکیر قاعده لری. || حرف تعریف = عربیده اسملرك مدلولنی تعیین ایتمکه مخصوص « ال » حرفی.

تعریق { سند. عر. [« عرق » دن مصد. تفعیل] ط. ترلتمه، تره یاتیرمه.

تعریه { سند. عر. [« عری » دن مصد. تفعیل] صویمه، چیلاق ایتمه.

تعزیر { سند. عر. [« عزر » دن مصد. تفعیل] توبیخ و تکدیر ایتمه. || ف. حد شرعی دونده تأدیب.

تعزیه { سف. عر. [« عزاء » دن مصـ. تفعیل] بر خصمی وفات ایدنه تسلی ویرمه، باشك صاغ اولسون دیمه، بو رسمك ایفاسی : فلانی تعزیه ایتمك، تعزیه یه گیتمك. [فارسی اصولی اوزره « تعزیت » دخی قوللانیلیر.]

تعزیه نامه { سـ. فا. تسلی ایچون یازیلان مکتوب، تسلی مکتوبی : بر تعزیه نامه یازدی، گوندردی .

تعسّر { سـف. عر. [« عسر » دن مصـ. تفعل] گوجلشمه، گوچ اوله : ایش تعسر ایتدی. ز.

تعسیر { سف. عر. [« عسر » دن مصـ. تفعیل] گوجلشدیرمه، مشکل ایتمه. [« تصعیب » دها مستعملدر.]

تعشّق { سـف. عر. [« عشق » دن مصـ. تفعل] عاشق اوله، عشق وعلاقه ایتمه: تعشق ایتمك .

تعشیر { سف. عر. [« عشر » دن مصـ. تفعیل] ۱. اونه ابلاغ ویا تقسیم ایتمه. ۲. محصولاتك عشرینی، اونده لغی آلمه: زیتون محصولاتی دها تعشیر ایتمدیلر .

تعصّب { سـف. عر. [« عصب » دن مصـ. تفعل] ۱. برینه طرفدارلق وغیرتکشلك ایتمه. ز. ۲. گندی دین ومليتنی صوك درجه ده التزامله دیگر بر دین ومليتده بولنانلره بغض وکین وخصومت گوسترمه : تعصب ترقی یه مانعدر؛ دیانت نه قدر ممدوح ایسه تعصب او قدر مذمومدر. [بو گلمه عربیده باشلیجه برنجی معنا ایله وعصبیت ملیه معناسیله مستعمل اولدیغندن، ممدوح؛ ولسانمزده ایسه اك زیاده ایکنجی معنا ایله یعنی آو رو پالیلرك Fanatisme تعبیر ایتدکاری مآل ایله قوللانلدیغندن مذمومدر.]

تعصّبکار { صـ. فا. تعصبله متصف، متعصب .

تعصّبکارانه { صـ. حـ. فا. تعصبله، متعصبانه، اهل تعصب طور واصولنده .

تعصیر { سـف. عر. [« عصر » دن مصـ. تفعیل] اوزوم وزیتون کبی میوه لری صیقوب صوینی آلمه .

تعطّر { سف. عر. [« عطر » دن مصـ. تفعل] کوزل قوقولر سورمه. ز.

تعطّف { سف. عر. جـ : تعطفات. [« عطف » دن مصـ. تفعل] آجیمه، شفقت ومرحمت ایتمه.

تعطیر { سف. عر. [« عطر » دن مصـ. تفعیل] کوزل قوقو ایله رایحه دار ایتمه : تعطیر مشام ایتمك .

تعطیل { سف. عر. [« عطل » دن مصـ. تفعیل] ۱. ایشسز براقمه، معطل ایتمه، ایشلمز حاله قومه : بر فابریقه یی، بر غرته یی تعطیل ایتمك. ز. ۲. کندی دین ومليتنی صوك درجه ده التزامله دیگر بر دین ومليتده بولنانلره بغض وکین وخصومت گوسترمه : تعصب ترقی یه مانعدر؛ دیانت نه قدر ممدوح ایسه تعصب او قدر مذمومدر. [بو گلمه عربیده باشلیجه برنجی معنا ایله وعصبیت ملیه معناسیله مستعمل اولدیغندن، ممدوح؛ ولسانمزده ایسه اك زیاده ایکنجی معنا ایله یعنی آو رو پالیلرك Fanatisme تعبیر ایتدکاری مآل ایله قوللانلدیغندن مذمومدر.]

تعطیل { سف. عر. [« عطل » دن مصـ. تفعیل] ۱. ایشسز براقمه، معطل ایتمه، ایشلمز حاله قومه : بر فابریقه یی، بر غرته یی تعطیل ایتمك. ز. ۲. قوغالامه، آرقه سنه دوشمه : فراریلری تعقیب ایتمك؛ تعقیب اشقیا ایلك، تعقیباته دوام ایتمك. ۳. آرقه سنی براقیه رق دوام ایتمك : تحقیقاتی تحریاتی تعقیب ایتمك .

تعقیب { سف. عر. جـ : تعقیبات. [« عقب » دن مصـ. تفعیل] ۱. آرقه سی صره گیتمه ویا گلمه، آردی صره ورود : قیشی بهار تعقیب ایدر؛ یونس بالیغی اکثریا گیلری تعقیب ایدر. ۲. قوغالامه، آرقه سنه دوشمه : فراریلری تعقیب ایتمك؛ تعقیب اشقیا ایلك، تعقیباته دوام ایتمك. ۳. آرقه سنی براقیه رق دوام ایتمك : تحقیقاتی تحریاتی تعقیب ایتمك .

تعقید { سف. عر. جـ : تعقیدات. [« عقد » دن مصـ. تفعیل] درسلرینك تعطیل اولندیغی مدت که سنه نك اك صیجاق آیلری اولان تموز وآغستوسده اولور .

تعطیلنامه { سـ. فا. بر غرته نك موقتاً تعطیل اولندیغنی مبین اولهرق دائرهٔ عائده سندن گوندریلن امر رسمی .

تعظّم { سف. عر. [« عظم » دن مصـ. تفعل] بیوکلك صلهٔ همه، عظمت، کبر .

تعظیم { سف. عر. جـ : تعظیمات. [« عظم » دن مصـ. تفعیل] بیوتمه، آغرلامه، حرمت واکرام ایتمه : کندیسنه چوق تعظیم ایتدیلر؛ عرض تعظیمات ایتمك .

تعظیماً { حـ. عر. حرمت واکرام ایده رك، احترام مقصدیله : تعظیماً آیاغه قالقدی .

تعفّن { سف. عر. جـ : تعفنات. [« عفونة » دن مصـ. تفعل] چوریوب قوقمه، لش قوقمه، کوتی قوقو نشر ایتمه : تعفن ایتمك = فنا قوقق؛ سوقاقلرده بر طاقم تعفنات حاصل اولیوردی .

تعقیب { سف. عر. جـ : تعقیبات. [« عقب » دن مصـ. تفعیل] ۱. آرقه سی صره گیتمه ویا گلمه، آردی صره ورود : قیشی بهار تعقیب ایدر؛ یونس بالیغی اکثریا گیلری تعقیب ایدر. ۲. قوغالامه، آرقه سنه دوشمه : فراریلری تعقیب ایتمك؛ تعقیب اشقیا ایلك، تعقیباته دوام ایتمك. ۳. آرقه سنی براقیه رق دوام ایتمك : تحقیقاتی تحریاتی تعقیب ایتمك .

تعقید { سف. عر. جـ : تعقیدات. [« عقد » دن مصـ. تفعیل]

۱. دوگومله، دوگوم باغلامه. ۲. ر. عباره یی مغلق وگوفت یاپمه: تعقید لفظی، تعقید معنوی .

تعقیم { سف. عر. [« عقم » دن مصـ. تفعیل] ۱. عقیم وغیر مثمر ایتمه، ثمره سز ونتیجه سز براقمه : سعی تعقیم ایتمك چالیشدی. ۲. ط. میکروب دینان حیوانجقلرك تجریدایتمه فر. Stérilisation.

تعلّق { سف. عر. جـ : تعلقات. [« علق » دن مصـ. تفعل] ۱. آصلی اوله، آصلمه. ز. ۲. مج. ایلیشیك، مناسبت، ارتباط، منسوبیت : بوایشك بکا تعلقی یوقدر؛ او آدمك سزه تعلقی وارمیدر؟ = جـ. [متعلقات] یرینه] اقربا، خصملر، منسوبین: او آدم بزم تعلقاتدندر .

تعلّل { سف. عر. جـ : تعللات. [« علة » دن مصـ. تفعل] علت وسبب وبهانه گوسترمه. || ر. حسن تعلیل = صحیح ونفس الامره مطابق اولیوب فقط منا سبتلی ولطیف دوشونجه علت وسبب، که شعرده وتشبیهات واستعاراتده چوق واقع اولور .

تعلیل { سف. عر. جـ : تعلیلات. [« علة » دن مصـ. تفعیل] وسیله وبهانه آرامه، یالاندن بهانه لر له برایشدن قاچمه : بورجنی ویرمه مك ایچون هرگون بردرلو تعلل ایدیور .

تعلّم { سف. عر. [« علم » دن مصـ. تفعل] اوگرنمه، یللمه، اوقویه رق ودرس آله رق تحصیل ایتمه : علوم ریاضیه یی دارالفنونده تعلم ایتدی؛ علوم طبیه یی معلمدن تعلم ایتدی .

تعلیق { سف. عر. جـ : تعلیقات. [« علق » دن مصـ. تفعیل] ۱. آصمه : آویزه یی تاوانه تعلیق ایتدی؛ کوکسنه مدالیه تعلیق ایتمشیدی. ۲. مربوط ومعلق ومشروط ایتمه، بر ایشی دیگر برایشك وجود وحصولنه باغلی گوسترمه : بگابورجی اولان آچه نك اعطاسنی حاصلاتك ادراکنه تعلیق ایدیور. ۳. ر. تأخیر، تعویق : او ایشی گله جك سنه یه تعلیق ایتدیلر. ٤. [مصدریت معناسندن عاری اوله رق] باشلیجه ایران وهند جهتلرنده وبزجه طریق علمی محرراتنده مستعمل خط معروف که پك دلکش برطرز ده یازیلوب برقاچ نوعی واردر : خط تعلیق = جـ. بر کتابك بعض محللرینی ایضاح وتفصیل مقصدیله کناریته ویا آیرجه بررساله ده یازیلان ملاحظات ومطالعات : کتب تدریسیه یه بر چوق تعلیقاتی واردر .

تعلیل { سف. عر. جـ : تعلیلات. [« علة » دن مصـ. تفعیل] علت وسبب وبهانه گوسترمه. || ر. حسن تعلیل = صحیح ونفس الامره مطابق اولیوب فقط منا سبتلی ولطیف دوشونجه علت وسبب، که شعرده وتشبیهات واستعاراتده چوق واقع اولور .

تعلیم { سف. عر. جـ : تعلیمات. [« علم » دن مصـ. تفعیل] ۱. اوگرتمه، یللمه : جناب حق حضرت آدمه اشیانك اسملرینی تعلیم ایتدی. ۲. اوقوتمه، درس ویرمه، تدریس : چوچقلره علوم وفنونی قولایجه تعلیم ایتمك ایچون اصول لازم. ۳. مشق ویا ادمان ایله آلیشدیرمه : برینه یازی، قانون، شرق تعلیم ایتمك. — بو معنا ایله اوگرتمه مقامنده دخی قوللانیلور : یازی، قانون تعلیم ایدیورم دینلیر. ٤. [مصدریت معناسندن تجرد ایده رك] منتظم عسکرك اوگرندیکی یورویش وسلاح استعمالی وسائر حرکات عسکریه : تعلیم اوگرنمك؛ آیاق، سلاح، آتش تعلیمی؛ پیاده، سواری، طوپجی تعلیمی. = جـ. برینه شفاهاً ویا تحریراً ویریلن تنبیهات، خط حرکتنی مبین اوامر : آلدیغی تعلیماته گوره حرکت ایده جکدر؛ سفرا دول متبوعه لرندن تعلیمات بکلیورلر .

تعلیمجی { سـ. عسکره تعلیم اوگرتمه دن ضابط، معلم .

تعلیمخانه { سـ. فا. عسکرك تعلیم اوگرنمسنه مخصوص محل ومیدان .

تعلیمی { صـ. ۱. تعلیم اوگرنمش، معلم (عسکر). ۲. تعلیمات وتنبیهات آلمش، خط حرکتی باشقه لری طرفندن اوگرد دلمش (آدم) : اوگرنمکده لکسندن سویلیور، تعلیملیدر .

تعلیمنامه { سـ. فا. ۱. بر مأموره ویریلن تنبیهاتی حاوی ورقه : گندیسنه تعلیمنامه ویرلمشدر. ۲. عسکر تعلیمی رسالهسی : پیاده تعلیمنامه سی .

تعمّد { سف. عر. [« عمد » دن مصـ. تفعل] قصد ونیت ایتمه، بیله رك وایستیه رك بر ایش یاپمه : بوقتل ایشنده تعمد یوقدر؛ تعمد جنایتك جزاسنی آشدیده سبب اولور .

تعمّداً { حـ. عر. قصداً، ایستیه رك وبیله رك، اولجه ترتیب ایده رك. آکسزین تحدث ایدن بر حدث وغضب اوزرینه اولیه رق : تعمداً قتل ایتدیکی تبین ایتدی.

تعمّدی { صـ. عر. ز : تعمدیه. قصد ونیتله وایستیه رك

وبیله‌رك وحتی اولجه دوشونوب ترتیب ایتمکله واقع اولان (جرم و جنایت) : بو قتلك تعمدی اولدیغی دها تبین ایتمدی .

تعمم { سند. عر. | « عموم » دن مص. تفعل | عمومه وجمله‌یه عائد اولمه، خصوصیتدن جیقوب جمله‌یه یایلمه، عمومی اولمه : بو عادت بو مملکتده تعمم ایتدی. | عربیده باشلیجه « عمامه »دن صاریق صارمه، و « عم » دن عمجه اولمه معنالرینه کلیر . |

تعمید { سند. عر. | « عمد » دن مص. تفعیل | وافتیز ایتمه.

تعمیر { سند. عر. ج: تعمیرات. | « عمارة » دن مص. تفعیل | بوزوق بر شیئی دوزلتمه، ویران بر شیئی معمور ایتمه : ادی تعمیر ایتمك؛ اوجه بعض تعمیراتله اوغراشیورم. | اصل ابنیه و املاك کبی ویرانلق و معموریت قبول ایدن شیئلر حقنده استعمال اولنمق لازم کلیرکن، مجازاً مرمت معناسیله هر شیء حقنده قوللانیلیر. حتی تعمیر قلب دخی دینلیر، که قیرلمش قلبه تسلی ویرمك دیمکدر. — « اعمار »دن فرق ظاهردر. |

تعمیق { سند. عر. ج: تعمیقات. | « عمق » دن مص. تفعیل | ۱. درینلشدیرمه، درین قازمه: تملری برایکی آرشین دها تعمیق ایتمك اقتضا ایدر. ۲. بك درین وکهنه واره‌جق صوزدیرده آرامشدیروب اطرافیله تحقیق وتدقیق ایتمه : علم کلامه متعلق مسائلی اسلاف علما چوق تعمیق ایتمشلردر؛ بو خصوصده برچوق تعمیقاتده بولنمشدر .

تعمیم { سند. عر. | « عموم » دن مص. تفعیل | بر ایشی خصوصیلکدن جیقاروب عمومه عائد وشامل ایتمه. عمومی ایتمه، شمولندیرمه : معارفی تعمیم ایتمك = عموم مستفید اولهجق صورتده نشر ایتمك .

تعمیماً { ح. عر. عمومه عائداولهجق صورتده | برنظارت ودائرهٔ رسمیه‌دن عموم ملحقاته یازیلان اوامر حقنده مستعملدر : | داخلیه نظارتندن تعمیماً بر امرنامه یازلدی .

تعمیه { سند. عر. | « عمی » دن مص. تفعیل | ۱. کورلتمه. ز. ۲. تپالی برصورتله وایما طریقیله افاده. ز. ۳. د. ایجد حسابیله افاده اولنان برتاریخك اکسیکنی طولدیرمق ویا فضله‌سنی طی ایتمك ایچون ایرادولنان رمز ویما .

تعهد { سند. عر. | عناد واصرار ایتمه معنا‌سیله لسانمزده قوللا‌نیلیورسه‌ده، عربیده « عناد » ماده‌سی اصلا تفعل بابندن کلدیکندن، یاکلیشدر . « عناد » دیملی .

تعوذ { سند. عر. | « عیاذ » دن مص. تفعل | اعوذ بالله دیمه، اللهم صیغه‌سنه .

تعویذ { سند. عر. | « عیاذ »دن مص. تفعیل | نظره وسائر آفاته قارشی محافظه ظن واعتقا‌دیله آصیلان نسخه وحمائل کبی شیئلر، حرز .

تعویض { سند. عر. ج: تعویضات. | « عوض »دن مص. تفعیل | ۱. برشیئك دیکر برشی یرینه اقامه‌سی، بدل ویرمه. ز. ۲. ما. بر وارداتك ایلریده یرینه قونمق اوزره ما وضع الهنك غیریه صرفی : مطبعهٔ ولایتك وارداتی هنوز تحصیل اولنه‌مدیغندن مصارف ضروریه‌سی تعویض طریقیله ولایت صندیغندن تسویه اولنیور .

تعویضاً { ح. عر. ما. تعویض طریقیله، ایلریده وارداتندن توقیف اولنمق شرطیله.

تعویق { سند. عر. | « عوق »دن مص. تفعیل | اکری براقمه، آلیقومه، کجیکدیرمه، تأخیر : قرارك اجراسنی تعویق ایلدی.

تعهد { سند. عر. ج: تعهدات. | « عهد » دن مص. تفعل | ۱. درعهده ایتمه، اوزرینه آلمه. اجراسنه سرز ویرمه : بوایشی فلان تعهد ایتدی. ۲. ا. برمفرزهٔ عسکریه ویادائرهٔ رسمیه‌نك ارزاق ولوا‌زمنی تدارك واعطا ایتمکی درعهده ایتمه. ۳. پوسته‌یه ویریلن مکاتیب وسائره‌نك محلنه ایصالی تأمین اولنمکه ایکیقات اجرت مقابلنده اولور .

تعهدلی { ص. بوسته خانه ز ایکی قات اجرت آلنه‌رق وصولی تأمین و تعهد اولنان (مکتوب وسائره) : تعهدلی مکتوب .

تعیش { سند. عر. | « عیش »دن مص. تفعل | یاشامه، کچمه، معیشت : ضرورتله تعیش ایتمك؛ دنیاده تعیش پك مشکلدر .

تعین { سند. عر. | « عین » دن مص. تفعل | ۱. عیان وظا‌هر اولمه، میدانه چیقمه : قدرت الهیه طبیعتك هرذره‌سنده تعین ایدر. ۲. خاص و معین اولمه، تخصیص وتحدید اولنمه : خسته‌لغی هنوز تمامیله تعین ایتمدی. ۳. اعیان صره‌سنه کچمه، کسب اعتبار وحیثیت ایتمه : بولمسون یارب تعین ناسزالردن بری. | بواوچنجی معنا عربیده اولمیوب لسانمزك مختر عاتندندر . |

تعییب { سند. عر. | « عیب » دن مص. تفعیل | عیبلامه، تقبیح ایتمه، عیب وعار عد ایتمه، تقدیر ایتمه‌مه : بوحرکتکزی تعییب ایدیلر؛ کیمسه‌یی تعییب ایتمه‌ملی.

تعیین { سند. عر. ج: تعیینات. | « عین » دن مص. تفعیل | ۱. معین ومخصص ایتمه، تخصیص ایتمه : ملاقات ایچون کون تعیین ایتملی. ۲. بر منصب ومأموریته یرلشدیرمه، نصب : برقائممقاملغه تعیین اولندی؛ بو مکتبه برمعلم ثانی تعیین ایده‌جکلر. در. ۳. تر. | مصدریت معناسنی غائب ایده‌رك | عسکریلره وسائر بعض مأمورینه معاشدن بشقه مأکولات وسائره‌یه متعلق ویریلن شیئلر، ارزاق : معاش وتعیینی شوقدر طوتار : تعیینی هرآی آلیور : ات، اتمك تعیینی؛ | ج. باشلیجه بومعنایله مستعملدر | : تعیینانی واردر .

تعیینجی { سف. تعیین ویرن، تعیینات توزیعنه مأمور آدم .

تغافل { سند. عر. | « غفلة » دن مص. تفاعل | بیلرلکه‌کلمه، قصداً ویالاندن غفلت کوسترمه. سهواً تغذی وتغذیه یرینه قوللانیلیور؛ یعنی کبی « تغافل » ایله مترادف دکلدر؛ زیرا تغافل یالاندن غفلت کوسترمك دیمکدر . |

حالبوکه تغذی عربیده قوشاق یمکی یمك وتغذیه قوشاق یدیرمك دیمکدرکه لسانمزده غیرمستعملدر.

تغذّی { سند. عر. | « غذاء »دن مص. تفعل. تغذی غلطدر | بسلنمه. غذالنمه : چوجق الکزیاده والده‌سنك سودیله تغذی ایدر .

تغذیه { سند. عر. | « غذاء » دن مص. تفعیل تغذیه غلطدر. | بسلمه، غذالامه : چوجقلری سوت ویومورطه کبی شیئلرله تغذیه ایتملی .

تغریب { سند. عر. | « غربت »دن مص. تفعیل | برینی مملکتندن جیقارمه. غربته یوللامه ویاکوتورمه، طرد، تبعید .

تغریر { سند. عر. | « غرور » دن مص. تفعیل | مق. مشتری‌یی آلداتمه .

تغریم { سند. عر. « غرام » دن مص. تفعیل | اودنمسی لازم اولان شیئی اودتمه .

تغزّل { سند. عر. | « غزل » دن مص. تفعل | ۱. غزل سویلمه. ۲. حسن وجمالنی شعر ویا نثرله مدح ایده‌رك برقادینه طاقلمه .

تغشّی { سند. عر. | « غشاء »دن مص. تفعل | اورتینمه، بورونمه. ز.

تغشیه { سند. عر. | « غشاء » دن مص. تفعیل | اورتمه، بورومه . ز.

تغضّب { سند. عر. | « غضب ». دن مص. تفعل | غضبلنمه، غضبه کلمه. ز.

تغفّل { سند. عر. | « غفلة » دن مص. تفعل | غافل طاولو رانمه، غفلتده اولمه. | ظن اولند. |

تغلّب { سند. عر. | « غلبه » دن مص. تفعل | غالب کلوب زورله غصب وتحکیم ایتمه : ارا‌ضیسنه باشقه‌لری تغلب ایتمشلردر.

تغلّف { سند. عر. | « غلاف »دن مص. تفعل | ط. تغلف امعاء = باغرصاقلرك بربرینه کچمسی علتی

تغلیب { سند. عر. | « غلبه » دن مص. تفعیل | د. بر منا‌سبت وتعلقدن طولایی برلفظی دیکر لفظ و معنا یه دخی شامل اولمه : استعمال ایتمه : بدر ایله والدیه « ابوین » دیملمی کبی.

تغلیط { سند. عر. | « غلط » دن مص. تفعیل | ۱. یاکلیش چیقارمه یاکلیشلق عطف واسناد ایتمه : کتابمی تغلیط ایتمك ایستمش. ۲. یاکلتمه، تشویش ایتمه : ذهنمی تغلیط ایتدیکز .

تغلیظ { سند. عر. | « غلظة »دن مص. تفعیل | قبالا شدیرمه.

تغلیق { سند. عر. | « غلق » دن مص. تفعیل | قپامه، کلید. له : تغلیق ابواب . ز.

تغنّج { سند. عر. | « غنج » دن مص. تفعل | نازلانمه . د.

تغنّی { سند. عر. | « غناء » دن مص. تفعل | ۱. زنکین اولمه، مال وثروته نائل اولمه. ز. ۲. غنا کتیرمه، محتاج اولمامه، قناعت واکتفا . ز. ۳. الحان ایله اوقومه، ایرلامه، نغمه ایتمه : کوزل تغنی ایدیور .

تغیّر { سند. عر. ج: تغیرات. | « غیر » دن مص. تفعل | ۱. دکیشمه، باشقه درلو ودیکر

کون اولمه، باشقه‌لاشمه، تبدل ایتمه : رنکی تغیر ایتدی: اوآدم بیوینجه بسبتون تغیر ایتمش؛ بو ابنیه‌ده برطاقم تغیرات کورییورم. ۲. رنك دکیشمه، دیکر کون اولمه : بکزی تغیر ایتدی. ۳. بوزلمه، فساده اوغرامه : بوات تغیر ایتدی.

تَغییر { سند. عر. ج : تغییرات. | « غیر » دن مص. تفعیل | ۱. باشقه‌لاشدیرمه، دکیشدیرمه، دیکر کون ایتمه : تغییر رنك، تغییر مسلك ایتمك؛ تغییراته اوغرامق. ۲. بوزمه، افساد : حرارت آنی تغییر ایدر.

تَف { وتفه. با : دف ودفه.

تُفّاح { سند. عر. الما، سیب.

تَفاخُر { سند. عر. ج : تفاخرات. | « فخر » دن مص. تفاعل | برینه فارشی تفخر ایتمه، اوکونمه: شعرا اوتهدن بری تفاخر ایتمکی سومشلردر.

تفاریق { سند. ج. عر. فد : تفریق. اظن ایتدکاری کبی « تفرقه » نك جمی دکلدر. | با : تفریق. — | تر. زبانزدی: تفاریك | اوفاق تفك شیلر، آز قیمتلی هدیه‌لر.

تَفاسیر { سند. ج. عر فد : تفسیر. | با : تفسیر.

تَفاضُل { سند. عر. | « فضل » دن مص. تفاعل | ۱. فضل وکرم و فضیلتده مسابقه ایتمه : بربرلرینه فارشی تفاضل نیتیله. ۲. مقدار فضله‌سی، فرق.

تَفاضُلی { ص. عر. ؤ : تفاضلیه. | ـ. ایکی رقك آرا سنده مقدارجه اولان فرقدن متولد نسبت : حساب تفاضلی.

تَفاعیل { سند. ج. عر. | فد: تفعیل بو معنایه کلز | ـ. عرو. ضده مصراعك مفاعیل ایله تعیین اولنور اقسامه تقسیمی.

تَفأُّل { سند. عر. | « فال » دن مص. تفعل | ۱. فال خیر عد ایتمه، اوغور صایمه : عربلر آتك بعض علامتلریله تفأل ایدرلر. ۲. فال آچمه، فال آتمه : بعض دیوانلردن تفأل ایدرلر.

تَفاوُت { سند. عر. | « فوت » دن مص. تفاعل | ایکی شیٔ آرا سنده‌کی فرق، برینك دیکرندن فرقلی اولمسی : عرب آتیله انکلیز آنی آرا سنده چوق تفاوت واردر. ف. تفاوت عرضین = ایکی محلك عرضی پینده درجه جهتندن فرق. ف. تفاوت طولین = ایکی محلك طولی پینده ساعت جهتندن فرق.

تَفتیح { سند. عر. | « فتح » دن مص. تفعیل | ۱. آچمه، کشاد. ؤ. ۲. تر. | زبانزدی : تفتیك | معده انشراحی، معده‌نی آچان ککیرمه: بوعلاج تفتیح ویرر.

تَفتیش { سند. عر. ج : تفتیشات. | « فتش » دن مص. تفعیل | آراشدیرمه، برشیئك طوغریسنی بولمق ایچون هر طرفنی آرایوب تحقیق وتدقیق ایتمه : عسکرك احوالنی تفتیش ایتمك: طبع او. لنه‌جق کتابلری معاینه وتفتیش ایتمك: ولایتجه اجرای تفتیشاته مأمور اولدی. || انجمن معاینه وتفتیش = معارف نظارتنده تدقیق مؤلفاته مأمور هیئت. || تفتیش عسکری قومیسیونی = امور واحوال عسکریه‌نك محور لاقتنده جریان ایدوب ایتمیکنی تحقیقه مأمور هیئت عسکریه. || محکمهٔ تفتیش = اوقاف همایون نظارتنده باب مشیخته مربوط محکمهٔ شرعیه. = تر. | « تفتیش مأموری » تعبیرندن مختصر | عر. مفتش، تفتیش وتحقیق مأموری: برتفتیش کوندردیلر. اپولیس تشکیلاتندن اول ضابطه‌ده « تفتیش » مأ. مورلری وار ایدی که آنلره یالکزجه « تفتیش » دینلیردی.

تَفتیشی { ص. عر. ؤ : تفتیشیه. | تفتیش وتحقیقه منسوب ومتعلق : معاملات تفتیشیه، اوراق تفتیشیه.

تَفتیك { سند. عر. | « فتك » دن مص. تفعیل | (پنیوق) آتمه، (بوك) طرامه. آچمه. ؤ.

تِفتیك { س. | لغت آتفه‌دن، أخوذ | ۱. اینجه ویومشاق کچی قیلی : آنقره جهتندن وآناطولی لینك سائر بعض محلارندن خیلی مقدار تفتیك چیقار. ۲. قویونك بهارده قیرپیلان اینجه ویومشاق یونکی. ۳. پارچه اینجون اسکی کتن بزندن یاپیلان نساله : مجروحلر ایچون تفتیك حاضرلامق. ٤. تفتیك قیلارینی ویرن کچی جنسی : آنقره ولایتنده شو قدر بیك کچی وشو قدر بیك تفتیك موجود. در. = ص. ۱. تفتیك قیلارینی ویرن جنسه منسوب، بوجنسدن اولان : تفتیك کچی. ۲. تفتیك قیلارندن معمول : تفتیك شال، تفتیك چوراب.

تِفتیکلَنمك { فل. اینجه ... ی پروزلنوب سوکلك، ایلیکلری آیرلمق : بوقماش چابق تفتیکلنیر.

تَفتیل { سند. عر. | « فتل » دن مص. تفعیل | بوکمه، اکیرمه. ؤ.

تَفتین { سند. عر. | « فتنه » دن مص. تفعیل | فتنه‌دوشور. مه، فساد القا ایتمه : تفتین قلوب واذهان.

تَفَحُّص { سند. عر. ج : تفحصات. | « فحص » دن مص. تفعل | اطرافیله آراشدیروب تفتیش وتحقیق ایتمه : او آدمك احوالنی ایجمه تفحص ایتدی: اجرای تفحصات ایتمك.

تَفَحُّم { سند. عر. | کومور دیمك اولان « فحم » دن | کیمه. کومورلشمه، کومور کسلمه. | لغت مولده. |

تَفَخُّر { سند. عر. ج : تفخرات. | « فخر » دن مص. تفعل | اوکونمه، قورلمه، برفضل وهنر ویا تمیزی مقدار کبیرو غرور اتخاذ ایتمه : دنیاده هیچ برشیئله تفخر ایتمه‌ملی.

تَفَرُّج { سند. عر. | « فرج » دن مص. تفعل | ۱. آچلمه، فرحلانمه. انشراح : تفرج ایچون کزمکه چیقمشیدی. ۲. اکلنمك ایچون واقع اولان کزنمه، سیر : دکیز قیلرینه تفرج ایتمکده اولان اهالی.

تَفَرُّجگاه { یاخود تفرجکاه. سه. فا. | ا. عر. تفرج = م. فا. کاه. کا = محل | اکلنمك ایچون کزنمکه مخصوص یر. اکلنجه یری، سیر یری : بوشهرك تفرجکاهلری چوقدر.

تَفَرُّد { سند. عر. | « فرد » دن مص. تفعل | ۱. تك وتنها اولمه، هرکسدن آیریلوب یالکز قالمه. ابو ممناده زمانمزده قوالان نماز کیبدر. | ۲. امثالسز وبی نظیر اولمه : ابن سینا عصرنده حکمیاتده تفرد ایتمشیدی. ۳. کندی باشنه اولمه، کسب استقلال ایتمه : روم سلجوقیلری ابتدا ایران سلجوقیلرینك عاملری ایکن بعده تفرد ایتمشلردی.

تَفَرُّس { سند. عر. | « فراسة » دن مص. تفعل | چهره وسیما علایمندن کمال فطانت وذکا ایله آکلامه، سزمه : او آدمك تفرسی چوقدر.

تَفَرُّع { سند. عر. ج : تفرعات. | « فرع » دن مص. تفعل | ۱. دالانمه، دال وبوداق پیدا ایتمه. ۲. بر چوق فروع واقسام مه آیرلمه، دالانمه، تشعب : سلجوقیلر خاندانی بر قاچ دولته تفرع ایتمشیدی. ۳. بر فرع حالنده اولهرق بر اصلدن آیرلمه : قونیه دمیر یولی خطی آناطولی خط کبیرندن تفرع ایدیور. = ج. بر اصلدن آیرلان کوچك شعبه وفرعلر. اصل واساسه آز مد. خلی اولان تفصیلات. اینجی درجه‌ده اهمیتی اولان احوال: اصل مسئله‌یه باقیلمه‌ده تفرعاته اوغرامیه‌لم.

تَفَرُّغ { سند. عر. | « فراغ » دن مص. تفعل | ۱. فارغ اولمه. بر ایشی بیتیروب قورتلمه. ؤ. ۲. صاحبسز آلتان بر ملکك فراغ معامله‌سنی اجرا ایتدیرمه یعنی اسکی صاحبنه فراغ ایتدیروب کندی نامنه چویرمه.

تَفَرُّق { سند. عر. | « فرق » دن مص. تفعل | آیرلمه، طاغلمه. ر.

تَفرِقه { سند. عر. ا. آیرلمه، آیرلق، انفاقسزلق : آره‌لرینه تفرقه دوشدی، کیردی. ۲. | مصدریت معناسندن مجرد او. له‌رق | غزته صحیفه‌لرندن بوینه بر چیزکی ایله آیریلوب بر حکایه‌یه ویا علمی بر بحثه تخصیص اولنان قسم : غزته تفرقه‌لرینی اوتومغله مشغولدر.

تَفریح { سند. عر. | « فرح » دن مص. تفعیل | فرحلاندیرمه. مه : قلبمی تفریح ایتدی.

تَفرید { سند. عر. | « فرد » دن مص. تفعیل | ۱. صو. دنیادن آیریلوب یالکز الله ایله مشغول اولمه : اهل تفرید. ۲. ص. الکتریقلاندیرلمسی مرام اولنان شیئی ناقل الکتریق اجسامدن آیرمه، تجرید : تفراف تلرینی تفرید ایتملی.

تَفریش { سند. عر. ج : تفریشات. | « فرش » دن مص. تفعیل | ۱. دوشمه، دوشتمه، یایمه : سجاده‌سنی چنك اوزرینه تفریش ایدوب اوتوردی. ۲. بر محلك زمینلی دوشمه، برشیئله اورتمه : مردیون اوکنی مرمرله وینك اوطه‌سنی چینی ایله تفریش ایتدی: یکمکانیه چینی تفریش ایتملی؛ مسافره اکراماً یولی اوزره چوخه تفریش ایتدیلر. ۳. بر خانه ویا قوناق وداثره‌نك مفروشاتنی تدارك ایدوب یرلی یرینه قومه، دوشتمه : یکی بینن قوناغی دها تفریش ایتمدیلر؛ تفریشاتی دها بیتمدی.

تَفریط { سند. عر. | « فرط » دن مص. تفعیل | حد اعتدالك مادونشده قالمه، افراط ضدی: هر ایشده افراط وتفریط مذموم اولوب اعتدالدن ایی شیٔ بوقدر؛ افراطدن تفریطه دوشمکدن احتراز لازم.

تَفريق { سذ. عر. ج: تفاريق. | « فرق » دن مصد. تفعيل } ١. آيرمه، آيرى قومه: سو ريدن بش قويون تفريق ايتدى. ٢. آيرى طوتمه، سچمه، تميز: اولادمدن هيچ برينى ديكر لرندن تفريق ايتمم؛ دين ومذهب تفريق ايتمكسزين جمله تبعه يه بر نظرله باقمق. = ج. با: تفاريق. || مجلس تفريق = مجلس اداره اعضاى منتخبه سنك انتخابى ايچون عقد اولنان مجلس.

تَفَسُّخ { سذ. عر. | « فسخ » دن مصد. تفعل } ط. چوريوب دوكمه.

تَفسِيره { سذ. عر. | « فسر » دن مصد. تفعيل } ط. ١. طبيبك خسته نك ادرارينه باقمسى، ادرارى معاينه ايتمسى. ٢. خسته نك طبيب طرفندن معاينه او. لنمسى ادرارى. | اصطلاحات جديدهٔ طبيه دن اولميوب، اسكيدن اطباى عرب يينده مستعملدر. |

تَفسير { سذ. عر. ج: تفسيرات، تفاسير. | « فسر » دن مصد. تفعيل } ١. شرح وبيان، ايضاح وتفصيل: بر سوزى تفسير ايتمك. ٢. قرآن كريمك عباره سنى شرح وايضاحله ايجاب ايدن تفصيلات ومطالعاتى بيان ايتمه وبوكا دائر كتاب يازمه: قرآن كريمى تفسير ايتمكه مقتدر؛ آيت كرسى يى تفسير ايتمشدر. ٣. | مصدريت معناسندن مجرد اولهرق | قرآن كريمك شرحى، يتون مصحف شريفك ويا بر ياخود بر قاچ سورهٔ شريفه نك شرحنى حاوى كتاب: تفسير يازمغله مشغولدر؛ تفسير كبير؛ زمخشريك تفسيرى. | بو معنا ايله جمع تفاسير كلير. | ٤. قرآن كريمك معانى و شريفه سى واعرابى واسباب تنزيل وسائر متفرعاتى علم مخصوصى: تفسير اوقويور؛ تفسير تدريسيله مشغولدر؛ علم تفسير. || ر. عطف تفسيرى = نحوده بر كلمه نك مجرد معطوف اليهك معناسنى تفسير وايضاح ايچون مترادفنه عطف اولنمسى وبو صورتله عطف اولنان كلمه يعنى معطوف: قتل و اعدام، اخذ وكرفت كبى.

تَفصيل { سذ. عر. ج: تفصيلات. | « فصل » دن مصد. تفعيل } اطرافيله و هر جهتى آيرى اولهرق بيان ايتمه، او. زون اوزادى يه ايضاح ايتمه: مسئله يى تفصيل ايتدى؛ تفصيلات لازمه سيله بيان ايتمك؛ بو بابده تفصيلات ويرمك.

تَفصيلاً { ح. عر. تفصيلات و ايضاحاتله، مفصلاً: مسئله يى تفصيلاً يازمشدر.

تَفضيل { سذ. عر. | « فضل » دن مصد. تفعيل } بر ينى ديكر لرندن افضل ومرجح طوتمه، ترجيح. || ر. اسم تفضيل = مقايسه وترجيح بيان ايدن صفت كه عر. بيده « افعل » وزننده اولوب، لسانمزده « دها » و « اك »، اسكى تركجه ده « رك » و « راق »، فارسيده دخى « تر » و « ترين » اداتلريله افاده اولنور: اكبر، دها بيوك، اك بيوك، بيوكرك، بزركتر، بزركترين كبى.

تَفَقُّد { سذ. عر. ج: تفقدات. | « فقد » دن مصد. تفعل } حاضر اولميان برينى آرايوب صورمه: بزى تفقد ايتمديكز؛ حالنى تفقد ايتدى؛ حقنده اجراى تفقدات ايتدم.

تَفَقُّه { سذ. عر. | « فقه » دن مصد. تفعل } علم فقه او. كرنمه. فقهده يد طولى صاحبى اولمه، فقيه اولمه: كندى مطالعه واقدامى سايه سنده اوكوچك مملكتده مكمل صورتده تفقه ايتمكه موفق اولدى.

تَفَكْ { مه. اوفاق صفتنه اتباعاً قوللانيلوب اونك معناسنى تأكيد ايدر: اوفاق تفك = ١. كوچك پاپيلى. ٢. كوچك واهميتسز ايشلر، اوتهبرى، شوندن بوندن، خردوات. | مصغرى: تفه جك: اوفاجق تفه جك. |

تَفَكُّر { سذ. عر. ج: تفكرات. | « فكر » دن مصد. تفعل } دوشونمه، فكر ايتمه، ذهن يورمه، اعمال فكر ايتمه: انسان تفكر ايدرسه حياتِ دنيانك اهميتى اولمديغنى آكلار؛ درين درين تفكره، بر طاقم تفكراته طالشيدى.

تَفَنْك { ياخود تونفك. سه. باروته قوللانيلوب ايچنده كى قورشونى فوق العاده برسرعت و شدتله وقيزغين اولهرق اوزاغه آتمغله اتلاف ايدر اسلحهٔ ناريه. دن اله واوموزده طاشينير معروف برسلاح كه يكى ايجاد اولوب انواعى واردر: فتيلى، چاقمقلى، قاپسوللى، ايكنه لى. آر. قه دن طولار، مكرر آتشلى تفنك: تفنك آتمق، بوشاتمق، انداخت ايتمك. || تفنك پاتلامق = حربه باشلانمق، محاربه ظهور ايتمك. || تفنك پاتلامقسزين = بلا حرب.

تُفَنْكجى { سـ. ١. تفنك اعمال ايدن صنعتجى. ٢. برطابور ويا آلايده تفراتك تفنكارينى اصلاح وتعميره مأمور وبو صنعته آشنا ضابط. ٣. تفنكله مسلح محافظه مأمورى وپانفر. ٤. سراى هايونده بكجيلك وظيفه. سنى ايفا ايدن مأمور، سلاحشور؛ | « تفنكى » دخى دنيلير. جمعى (تفنكيان) در: تفنكى بلوكى | تفنكجى باشى؛ تفنكجيلردن برى. ٥. وقتيله برايالتك امور ضا. بطه سنه مأمور آدملركه تفنكجى باشى دينلن رئيسلرى آلاى بكى وظيفه سنى ايفا ايدردى. | غلط فاحش اولهرق جمعى « تفنكجيان » صورتنده قوللانيلر. |

تُفَنْكخانه { سـ. تفنك وضع و حفظنه مخصوص محل. | سلاحخانه دهامناسبدر. |

تُفَنْكلِك { سـ. سلاح چانتاسى.

تَفَنُّن { سذ. عر. | « فن » دن مصد. تفعل } ١. بر شيئك انواع واقسامنده كسب مهارت ايتمه، وانواعنى بيلمه، هزار فن اولمه: علوم ومعارفده تفنن ايتمشدر. ٢. فنونده يد طولى صاحبى اولمه، فنونى اوكرنمه: دارالفنونه كيروب تفنن ايلدى. | « فن » عربيده نوع ودرلو ديمك اولوب، لسانمزده كى معنايى متضمن اولمديغندن، تفنن لغتنك ده ايكنجى معناسى لسانمزه مخصوصدر. مع هذا برنجيسيله مناسبتى واردر. |

تَفَوُّق { سذ. عر. | « فوق » دن مصد. تفعل | اوستنه چيقمه، باشقه لرندن اوستون اولمه: علم وهنرده جمله يه تفوق ايتدى.

تَفَوُّه { سذ. عر. ج: تفوهات. | « فوه » دن مصد. تفعل } آغزه آلمه، سويلمه، تلفظ ايتمه: برطاقم سوزلر تفوه ايتمشدر؛ بويله سوزلر تفوهندن اجتناب ايتملى. = ج. مناسبتلى منا. سبتسز سوزلر، ديدى قودى، داعىء مسئوليت سوزلر: بعض تفوهاتدن بولنمقدن ناشى تحت مسئوليته آلنمشدر.

تَفويض { سذ. عر. | « فوض » دن مصد. تفعيل | احاله ايتمه، برينك عهده سنه ويرمه: بوايش فلانه تفويض اولنمشدر؛ انسان هرايشنى جناب حقه تفويض ايتملىدر.

تَفَه جك { ص. تفك صفتنك مصغرى اولوب « اوفاجق » صفتنه اتباعاً قوللانيلير: اوفاجق تفه جك = پك كوچك پاپيلى وظريف ونازك: اوفاجق تفه جك بر قيز.

تَفَهُّم { سذ. عر. | « فهم » دن مصد. تفعل | تكلفله وآزر آزر آكلامه، فرقنه وارمه: مسئله يى تفهم ايتدى.

تَفهيم { سذ. عر. ج: تفهيمات. | « فهم » دن مصد. تفعيل | آكلاتمه، افهام: كيفيتى كنديسنه ايجابه تفهيم ايتدم.

تَفيض { سذ. عر. ج: تفيضات. | « فيض » دن مصد. تفعل | فيض بوله، ايلريله، ترقى ايتمه: علم وهنر اوكرنوب ايشنه دوام ايدن البته تفيض ايدر. | عر. بيده فيضان ايدوب طاشمه و يايلمه معناسنه كلوب، بزجه مستعمل اولان بو معناسى ايسه مجازى عد اولنه بيلير. |

تَقابُل { سذ. عر. | « قبل » دن مصد. تفاعل | ١. قارشى قارشيه كلمه، راست كلمه، يوز يوزه كلمه: ايكى اردو تقابل ايدوب حربه كيريشديلر. ٢. قارشيلق اولمه. بر شيئه قارشيلق وبدل برينى طوتمه: ايتديكم خدمت وقتيله كنديسندن كور. ديكم ايبلكه تقابل ايتميور.

تَقارُب { سذ. عر. | « قرب » دن مصد. تفاعل | بر. برينه ياقلاشمه، بربرينه ياقين كلمه.

تَقارير { سذ. ج. عر. فد: تقرير. | با: تقرير.

تَقاسيط { سذ. ج. عر. فد: تقسيط. | با: تقسيط.

تَقاص { سذ. عر. | « قص » دن مصد. تفاعل | اودشمه، حسابلاشمه، آلهجق ويره جك قالمامه، صايشمه: تقاص اولدق. || عر. تقاص تقوص ايتمك = آلهجغى ويره جكنه حساب ايتمه.

تَقاصُر { سذ. عر. | « قصر » دن مصد. تفاعل | قصور ايتمه. بر ايش كورمكه اقتدار وار ايكن كورمه مه. ن.

تَقاضا { سذ. عر. | « قضا » دن مصد. تفاعل | تأديهٔ دين ايچون مديونى صيقيشديرمه، تضييق. || عموم سر زنش: عمله تقاضا ايتدى.

تَقاطُر { سذ. عر. | « قطر » دن مصد. تفاعل | طامله طامله آقمه، طاملامه.

تَقاطُع { سند. عر. | « قطع » دن مصد. تفاعل | بريني كسمه، بربرينك اوستندن كچمه: ايكى دمير يول خطى تقاطع ايتمك. | عربيده بربرندن كسيلوب قطع مناسبت معناسنه كلمكله، بزم صورت استعمالمز عنديدر. |

تَقاعُد { سند. عر. | « قعود » دن مصد. تفاعل | اختيارلق ويا بر سقطاق سببيله خدمت و وظيفه‌سنى تركله مخصصاتنك بر قسميله استراحته چكمه: بر ضابطك تقاعدى: تقاعد معاشى: تقاعد صندغى: تقاعد اولمق. | لسان عوامده « متقاعد » يرينه صفت كبى‌ده قوللانيلير: تقاعد بر ضابط. |

تَقاعُدلِك { سـ. | تقاعد لغتى متقاعد معناسى غلط فاحش قبيلندن اولان بو تعبير سقيمله افاده اولنور | بر مأمور ويا ضابطك تقاعد اولمسى: تقاعدلكى استدعا ايتمش؛ تقاعدلكى اجرا اولندى.

تَقاعُدِيّه { سـث. عر. تقاعد معاشى.

تَقاويم { سند. جـ. عر. فـ. تقويم. | با: تقويم.

تَقَبُّض { سند. عر. | « قبض » دن مصد. تفعل | ١. طوپلا. نوب چكمه، بوزلمه. ٢. ط. قبض اولمه. | ايكنجى معنا ايله « انقباض » دها مستعملدر. |

تَقَبُّل { سند. عر. | « قبول » دن مصد. تفعل | قبول ايتمه. آله، اوستنه آله. ڤ.

تَقبيح { سند. عر. جـ: تقبيحات. | « قبح » دن مصد. تفعيل | چركين كورمه، بكنمه‌مه: بوحركس تقبيح ايتدى.

تَقبيل { سند. عر. | « قبل » دن مصد. تفعيل | اوپمه، بوس ايتمه، بوسه: حجر اسودى تقبيل ايتمك.

تَقَدُّس { سند. عر | « قدس » دن مصد. تفعل | پاك ومبارك اولمه. ديانةً معزز ومحترم اولمه: كعبه‌نك تقدسى.

تَقَدُّس { فـ. عر. ڤ: تقدست. | آنف البيان مصدردن فعل ماضى مفرد غائب | پاك ومبارك اولسون. معزز اولسون. | دعا مقامنده تركيبات عربيه‌ده مستعملدر: | جناب حق تقدس اسمه. تقدست ذاته.

تَقَدُّم { سند. عر. | « قدم » دن مصد. تفعل | ١. ايلرى كچمه، ايلريده بولنمه. ٢. زمانجه ويا درجه ورتبه‌جه ايلرى بولنمه، اوكده بولنمه: باقيندك نابيدن برقرن تقدمى واردر؛ فضولينك عصرى شعراسنه تقدمى مثبتدر. ٣. تشريفاتجه اوكدن كچمه ويا دها يوقارى اوتورمه حق: قاضيعسكرلر اوائلده وزرايه تقدم ايدركن بعده وزرانك تقدمنه قرارويرلمشدر. ٤. مقـ. برمضرتك ازاله‌سنى اخطار ايتمه. || حق تقدم = بر شيئه هركسدن اول تثبت ايدلديكى ايچون احراز اولنان حق وشرف.

تَقدِمه { سث. عر. | تفعيل بابندن مصد. | مافوقه تقديم اولنان شئ، ويريلن هديه ويا بركدار: فلان ذاته برتقدمهٔ ناچيزانه اولمق اوزره.

تَقدير { سند. عر. جـ: تقديرات. | « قدر » دن مصد. تفعيل | ١. قدر، حكم ازلى، جناب حقك هرشئ حقنده‌كى قرار ازليسى: تقدير خدا قوهٔ بازو ايله دونمز؛ تدبير دائما تقديره موافق كلز. ٢. قيمت بيچمه، بها تعيين ايتمه: كتابى، كتابك قيمتنى صحافلر تقدير ايده‌بيلير. ٣. برآدمك قدر وهنرينى آكلايوب اعتراف ايتمه، تقدرشناسلق: محويت ايچنده ياشايان ارباب كمالى تقدير بيوك برمزيتدر. ٤. بكنمه، تحسين ايتمه: برآدمك خدمتى تقدير اولنمازسه غيرتنه خلل كلير. ٥. فرض. احتمال، اعتبار، صورت حال: اولتقديرده: بالفرض والتقدير: بونى ياپديغى تقديرده بن ده مقابله ايدرم؛ على كلى. التقديرين = هر ايكى احتماله كوره. ٦. د. ١. عباره‌ده برلفظ ويا حالك ذهناً تصورى: بو بر سؤال مقدرك جوابيدر. ٢. ظاهرده اولميان براعراب وسائره‌نك محلا فرض اولنمسى: بر لفظى، ويا اعرابى تقدير ايتمك.

تقديراً { حـ. عر. ١. قدر وبها بيچه‌رك، قدر ودكرينى آكلايه‌رق واعتراف ايده‌رك: خدمتنى تقديراً ترفيعنه قرار ويرديلر. ٢. د. تقدير صورتيله، لفظاً اوليه‌رق، محلاً: بواسم تقديراً منصوبدر.

تقديرى { صـ. عر. ڤ: تقديريه. | ١. قدراللهى يه منسوب ومتعلق، قدر اقتضا سندن اولان: احكام تقديريه. ٢. د. لفظى وظاهر اولميوب محلى و اعتبارى اولان: بو اسمك اعرابى تقديريدر.

تَقديس { سند. عر. جـ: تقديسات. | « قدس » دن مصد. تفعيل | ١. پاك ومبارك عد ايتمه، معزز ومقدس طوتمه، قدسيت ويرمه: بتون اهل اسلام كعبهٔ شريفه‌يى تقديس ايدر. ٢. حمد وشكر وثنا ايتمه: چوق زمان طولاشدقدن صكره فلان پرده تقرر ايتدى. ٣. جناب حقى تقديس ايتمك. ٤. پك زياده حرمت واكرام ايتمه. تعظيم ايله: بعض اقوال حكيمانه سندن طولايى حضرت مولايى تقديس ايدردى.

تَقديم { سند. عر. جـ: تقديمات. | « قدم » دن مصد. تفعيل | ١. اوكه كچيرمه. ايلريه سورمه، بر شيئى ديكرندن اول بولنديرمه: بسمله‌يى حمدله‌يه تقديم ايتمك اقتضا ايدر؛ تقديم الاهم على المهم = پك مهم اولان ايشى عادتا مهمندن اول ياپمق. ٢. برينك وعلى الخصوص بر بيوك ذاتك حضورينه بر شئ كوتورمه، ويرمه: رئيس افندى‌يه بر مكتوب، بر هديه تقديم ايتدم. ٣. برآدمى ديكر برينك حضورينه چيقاره‌رق كوريشدرمه، توصيه ايتمه: بارين كلكز سزى خوشلانه جغكز بر ذاته تقديم ايده‌يم؛ سزه برادرمى تقديم ايدرم. || تقديم وتأخير = بر عباره‌نك بعض يرلرينى يوقارى‌يه آلوب ديكرلرينى آشاغى‌يه آتهرق تغيير وتصحيح ايتمه.

تَقرُّب { سند. عر. | « قرب » دن مصد. تفعل | ١. يافلاشمه، ياقين كلمه، ياناشمه: بكا تقرب ايتدى. ٢. وقتى ياقين اولمه، قريب الوقوع اولمه: رمضان شريف تقرب ايديور.

تَقَرُّح { سند. عر. | « قرح » دن مصد. تفعل | ط. ياره اولمه، ياره ايچنده قالمه: تقرح جلد، تقرح معده وسائره.

تَقَرُّر { سند. عر. | « قرار » دن مصد. تفعل | ١. يرلشمه، بر پرده قرار وثبات بوله: بر چوق زمان طولاشدقدن صكره فلان پرده تقرر ايتدى. ٢. قرار لاشمه، قرارى ويرلمه، هنوز تحت مذاكره وترددده اولمامه: نه كونى حركت ايده‌جكمز دها قرار ايتمدى: اعشاركاحاله‌سى الآن تقرر ايتمدى. ٣. ط. مرضك بدنك برينه حصر اولنمسى، فر. Localisation.

تَقريب { سند. عر. جـ: تقريبات. | « قرب » دن مصد. تفعيل | ١. ياناشديرمه، يافلاشديرمه: شوماصه‌يى ديواره تقريب ايتمك. ٢. برمقدارى تماميله تعيين ايده‌مه‌يوب آشاغى يوقارى اولهرق تخمين ايتمه: اوآتك قرق ليرايه آلندينى تقريب صورتيله سويلدى. ٣. | مصدريت معناسندن مجرد اولهرق | مناسبت، وسيله، بهانه: تقريبى بولوب سويلدى: بالتقريب ايشى آچدى: بر تقريب ايله صاوشدى: | بو مقامده « ايله » سز استعمالى « بر » لفظنك مفتوح اولهرق فا. حرف الصاق اعتباراولنمسندن ايلرى كلمش غلط بر تعبيردر، ويا خود « بالتقريب » تعبير عربيسندن غلطدر؛ حالبوكه عربيده بو صوك معنا ايله قوللانلماز. |

تَقريباً { حـ. عر. آشاغى يوقارى، تماميله اوليه‌رق، تخمينا: بوبنانك تعميراتى تقريباً اون بيك غروشه محتاجدر: تقريباً اللى ياشنده‌در.

تَقريبى { صـ. عر. ڤ: تقريبيه. | آشاغى يوقارى اولهرق بيان اولنان، تماميله معين ومخصص اولميان، تخمينى.

تَقرير { سند. عر. جـ: تقريرات، تقارير. | « قرار » دن مصد. تفعيل | ١. يرلشديرمه، يرينى تعيين وتخصيص ايتمه. ڤ. ٢. ثابت ومحكم ايتمه، صاغلامه. ڤ. ٣. آعزدن افاده و بيان ايتمه. آكلاتمه، اوزون اوزادى يه تعريف ايتمه: مدرس طلبه‌يه درسنى تقرير ايتمكله مشغول ايدى: فلان مملكتى تقريرى پك كوزلدر: فلان ايسه عالمدر آما هيچ تقريرى يوقدر. ٤. بر ايشى رسماً وتحريراً بيان ايتمه. | فر. « راپور » كلمه‌سنك ترجمه. سيدر | : قيودانك تقريرى. ٥. سياسى نوطه: سفرا اوايشى باب عاليه‌تقريراتمشلر. ٦. برايشى رسماً وتفصيلاً بيان اتمك اوزره يازيلان انها: روم پطرسبورغ سفارتخانه‌سنك برتقريرينه جواب يازلدى. || تقرير شفاهى = بر خصوصه دائر سفرانك امضاسز اولهرق ويردكارى محرر نوطه. تقرير ممضى = امضالى اولمق اوزره ويريلن بويله بر تقرير. | اك زياده پطرسبورغ سفارتخانه انهالرينه اطلاق اولنور. — تقارير جمعى بومعنايه مخصوص در. | ٧. فراغ املاكده مال صاحبنك مأمور رسمى حضورنده‌كى افاده‌سى: تقريرينى ويرمك ايچون پاره‌سنى آلدى. ٨. دوائر مركزيه دن يالكز مهر ايله مختوم اولهرق صدارته كوندريلن محررات.

تقریرلك { سـ. اوزرینه تقریر یا- زیلان بر یاپراقلی بیو- جك كاغد.

تقریض { سند. عر. ج: تقریضات، تقاریض. ا « قرض » دن مصـ. تفعیل] ١. برتألیفی منثور ویا منظوم بر مقاله‌ٔ مخصوصه ایله مدح وثنا ایتمه: یازدیغی كتابلری مشاهیر ادبایه تقریض ایتدیرمك عادتیدر. ٢. برتألیفك مدحی حقنده یازیلان منثور ویا منظوم مقاله كه اوكتابك باشنه ویا آخرینه درجی عادت اولمشدر.

تقریظ { تقریض ایله مترادفدر.

تقرّح { سند. عر. [« قرح » دن مصـ. تفعل. — لغت مولده.] ط. الكم صاغمه شكاتی كوسترمه، ضیای شمتی حل ایدوب رنكلری آیری آیری والكم صاغمه صره سنده ابراز ایتمه: تقرح خاصه‌سی حائز اجسام.

تقسیط { سند. عر. ج: تقاسیط. [« قسط » دن مصـ. تفعیل] قسم قسم وهر قسمی بر مدت معینه مرور ندہ مؤجلاً تأدیه اولنه جق مبلغك بهر قسمی: اعشار بدلاتی ملتزملر آلتی تقسیطده ویررلر؛ تقاسیط مقرره ایله تأدیه اولنه جق دین.

تقسیم { سند. عر. ج: تقسیمات. [« قسم » دن مصـ. تفعیل] ١. بوله، پارچه‌لره آیرمه: بیك غروشی اوچ كشی یه تقسیم ایتمك؛ حاصلاتك حصه‌داران بینده تقسیمی؛ بنایی بش دائره یه تقسیم ایتدی. ٢. آفار صویك مصوره‌لره آیرلدیغی محل، صواق.

٣. ر. حسابده اعمال اربعه‌دن دردنجیسی كه مثلا بر مبلغك بر قاچ حصه یه بولنمه‌سندن عبارتدر، اولشدیرمه: ٧٤ ی ٩ ه تقسیم ایتمك. ٤. مو. چالغیجیلرك یالكز بری طرفندن اجرا اولنان فصل: بر تقسیم یاپمق. || تقسیم اراضی = اراضینك تقسیم وتعیینی وخرطه‌سنك اخذی علمی كه باشلیجه مثلثاته مستنددر. [فر. Géodésie]. || تقسیم غرما = برمدیونك مالنك داینلر بینده تقسیمی. || تقسیم میاه = آفار صولرك آیرلدیغی صرت وارتفاع كه برطرفنك صولری برجهته وبرطرفنك كیلر اوبرجهته آقوب كیدر: تقسیم میاه خطی. = ج. برینانك بوله‌لری، دائره‌لره صورت انقسامی: بواوك تقسیماتی چوق ایدر.

تقشّع { سند. عر. [« قشع » دن مصـ. تفعل] ط. توللورمه. بلغم چیقارمه.

تقشیر { سند. عر. [« قشر » دن مصـ. تفعیل] صوبمه، قبوغنی چیقارمه.

تقصیر { سند. عر. ج: تقصیرات. [« قصر » دن مصـ. تفعیل] ١. قیصالتمه. ٢. بر ایشی نقصان یاپمه، اقتدار وارایكن ویا اقتدار سزلغدن قصور ایتمه: ایفای وظیفه‌ده تقصیر ایتدی. ٣. محكمه مسامحه ایله قانون جزا خلافنده حركت ایتمه. = ج. قباحت، صوج، وعلی الخصوص من طرف الله بر بلایه اوغرامغی منتج صوج وكناه: بنم تقصیراتم نه‌در؟ هب بزم تقصیراتمزدر.

تقطیر { سند. عر. ج: تقطیرات. [« قطر » دن مصـ. تفعیل] ١. طاملامطاملاه آقیتمه، طاملاتمه. ٢. انبیقدن چكمه: دكیز صویی تقطیر ایتمك.

تقطیع { سند. عر. ج: تقطیعات. [« قطع » دن مصـ. تفعیل] ١. كسمه، پارچه پارچه ایتمه، پار- چه‌لره تقسیم. ٢. ر. شعری تابع اولدیغی بحره كوره تفاعیله آیرمه، هربرپارچه‌سنی فاصله‌ایله اوقومه.

تقفیه { سند. عر. [« قفاء » دن مصـ. تفعیل] (كلامی ویا شعری) قافیه‌لی ایراد ایتمه، قافیه اویدیرمه.

تقلّب { سند. عر. ج: تقلبات. [« قلب » دن مصـ. تفعل] ١. دونمه، بریاندن بریانه چویرلمه، آلت اوست اولمه. ٢. دكیشمه، باشقه قالبه كیرمه، تبدل، تحول، دیكر كون اولمه: تقلب احوال، تقلب زمان. = ج. تبدلات، تحولات، انقلابات: بنم غیبوبتمده شهر اوقدر تقلباته اوغرامش كه سوقاقلری بوله‌ده زحمت چكدم.

تقلّد { سند. عر. [« قلد » دن مصـ. تفعل] ١. حمائل ویا كردان- نلق كبی بوینه صارمه، آصمه، طاقمه، قوشانمه: تقلد سیف = قلیج قوشانمه، طاقتمه. ٢. اوستنه آلمه، درعهده ایتمه: امور حكومتی تقلد ایلدی.

تقلّص { سند. عر. ج: تقلصات. [« قلوص » دن مصـ. تفعل] ط. برعضوك چكیلوب طوپلانمه- سی: تقلص حدقه وسائره.

تقلیب { سند. عر. ج: تقلیبات. [« قلب » دن مصـ. تفعیل] ١. دوندیرمه، چویرمه، آلت اوست ایتمه. ٢. برشیئك شكل و قالبنی دكیشدیرمه.

تقلید { سند. عر. ج: تقلیدات. [« قلد » دن مصـ. تفعیل] ١. طاقمه، آصمه، قوشانمه: تقلید حمائل، تقلید سیف. ٢. بر- یاك فعل وحركتنك ویاشكل و صورتنك عینی یاپمه، بكزمك ویا بكزتمكله چالیشمه: فلان شاعر نفعی یه (یاخود نفعی بی) تقلیده چالیشیور: فلان محرر كیمسه‌یه تقلید ایتمكسزین كندینه مخصوص بر طرز افاده اختیار ایتمشدر. (مفعول الیه ومفعول بهله ار- تباط ایدوب، آنجق معناجه بر آز فرق واردر: مفعول الیه ایله اقتدا، ومفعول بهله برشیئك ساخته‌سنی ویا استهزا طریقیله طبقنی یاپمق معناسنه تقرب ایدر.) ٣. بر شیئك ساخته‌سنی یاپمه: اك مشهور فابریقه‌لرك معمولاتنی تقلید ایتمشلردر؛ برینك امضاسنی تقلید ایتمك. ٤. برینك افعال وحركاتنك عینی یاپه‌رق كندیسیله اكلنمه، تمسخر ایتمه: هركسی تقلید ایدر، هركسك تقلیدینی یاپار: بركوریشده تقلیدینی آلمش. ٥. [مصدریت معنا- سندن مجرد اوله‌رق] مصنع بر شیئك، بر هنر ومعرفت اثرینك ساخته‌سی: انكلیز چاقیلرینك تقلیدی چیقمشدر؛ تقلیدی او- جوزدر. = ص. تر. تقلید صو- رتیله یاپلمش، ساخته: تقلید كومش.

تقلیدی { ص. عر. ژ: تقلیدیه. تقلیدله یاپیلان. ف. حجت وسند ایستمكسزین قبول ایدیلن: ایمان تقلیدی = مقلد ایمانی.

تقلیل { سند. عر. [« قلة » دن مصـ. تفعیل] آزالتمه، ایندیرمه، تنقیص: مقداریتی تقلیل ایتمك.

تقوا { سند. عر. با: تقوی.

تقوّس { سند. عر. [« قوس » دن مصـ. تفعل] یای كبی اكری وكمرلی اولمه: كیكك تقوسی.

تقوی { سند. عر. [« وقایه » دن] اللهدن قورقوب منهیاتدن چكنمه، توق، پرهیزكارلق، زهد. || اهل تقوی = پرهیزكار ومتقی آدم یاخود آدملر. [« اهل » اسمی مفرد وجمع كبی قوللانیلیر.]

تقوّی { سند. عر. [« قوت » دن مصـ. تفعل] قوتلنمه، قوت پیدا ایتمه، امدادله قوتی آرتمه. ژ.

تقویت { سند. عر. با: تقویه.

تقویس { سند. عر. [« قوس » دن مصـ. تفعیل] یای كبی اكری وكمرلی ایتمه.

تقویم { سند. عر. ج: تقاویم. [« قوم، قیام » دن مصـ. تفعیل] ١. طوغریلتمه، دوزلتمه، یولنه قومه، ترتیب، تنظیم: تقویم وقایع. ٢. ممالك وبلدانك طول وعرضی ویا سیارات و ثوابتك حركات ومواقعنی كوستر- مه و بونلری كوسترن رساله و كتاب یاخود جدول: تقویم البلدان، تقویم الافلاك. ٣. بهر سنه یه مخصوص اوله‌رق هركونك شمس وقمر وسیارات طلوع و غروبنی وسائر احوال هیئتی و لیل ونهارك واوقات خمسه‌نك ساعت ودقیقه‌لرینی كوسترير رساله كه امم اسلامیه بینده اسكیدن بری ارباب هیئت طر- فندن ترتیب ونشری معتاد اولوب، اخیراً بو اصول دخی اوروپاده كسب مكملیت ایتمشدر: تقویم سال. || حسن تقویم = اك كوزل نظام وترتیب وشكل و صورت، كه آیت كریمه‌دن مأ- خوذ اولوب، صورت وخلقت بشر حقنده مستعملدر. || مج. اسكی تقویم، كهنه تقویم، كهن سنه‌ك تقویمی = ایشه یارامازشی.

تقویمچه { سـ. فا. كوچك تقویم رساله‌سی.

تقویه { سند. عر. [« قوت » دن مصـ. تفعیل] ١. قوتلنمه. یرمه، قوت ویرمه، قوتنی آرتدیرمه: ایكی طابور دها كوندره‌رك فلان موقعده‌كی عسكری تقویه ایتملی؛ چوجقلره بسلییجی شیئلر یدیره‌رك بدنلرینی تقویه ایتمك اقتضا ایدر. ٢. تأكید وتصدیق ایتمه: سوزكری تقویه ایچون بر مثال كتیره‌جك. ا فا. اصولی اوزره « تقویت صورتنده دخی قوللانیلیر.]

تقی { ص. عر. ژ: تقیه. ج: انقیاء. [« وقایه » دن صشـ. — اصل یاسی مشدد ایسه ده مخفف قو- للانیلیر.] اللهدن قورقوب متا- هیدن اجتناب ایدن، پرهیزكار، اهل تقوی.

تقیّح { سند. عر. [« قیح » دن مصـ. تفعیل. — لغت مولده- در.] ط. ایریكلنمه، ایریك پیدا ایتمه: یاره‌سی تقیح ایتدی؛ تقیح دم، تقیح عین، تقیح كلیه وسائره.

تَقْيِيد { سند. عر. ج: تقييدات. ١. باغلامه، مربوط و معلق اولمه. ٢. چاليشمه، چپا لامه، ايش ايدينوب اوغراشمه، اوستنه دوشمه: وظيفه‌سنه تقيد ايتميور: تقييدات معماديه‌ده بولنمق.

تَقْيِيد { سند. عر. ج: تقييدات. { « قيد » دن مصد. تفعيل } قيد و شرطله باغلامه. مشروط ومقيد ايتمه. شرط قومه: سيغمور. طه شركتلرى حريفلرنده ابنيه‌لرك تضمينى بر چوق قيودله تقييد ايتمشلردر: نظامنامه‌لرينه برچوق تقييدات درج ايتمشلردر.

تَك { ص. ١. جفت مقابلى: تك ديزكين: تك طبانجه: تك مى جفت مى؟ ايكى، درت، آلتى عددلرى جفت وبر، اوچ، بش عددلرى تكدر. ٢. بر جفت تشكيل ايدن ايكى شيئك بيرى: آرابه آتلرينك بر تكى خسته‌در: بونك تكى نرده‌ده؟ تكنى بوله‌مدم جفت ايده‌يم. ٣. بر، واحد: بر تك كتابم واردر. ٤. يالكز، تنها: بيوك بر اوده تك وتنها اوتورمقدن انسانه وحشت كلير. ٥. اشسز. وحيد، يكتا: او آدم بو مملكتنده تكدر، تكلردندر. ٦. راحت. ساكن: او آدم تك طورماز. { تك باشنه = كندى باشنه. يالكز، كندى كندينه، كيمسه يارديم ايتمكسزين. } تك توك = سيرك، نادر: تك توك بولنور: تك توك مسافرلر كلير.

تَك { حر. افا. « تاكه » تعبيرندن غلط اولق احتمالى واردر. { تاكه. مقصديله، مجردشو مقصدله، محضاً، اولسونده: تك كلسين ديه كندينسنه يازى ديره جغمى سويلدم: تك چابق يازلسون ديه يازينك كوزللكنه اهميت ويرمدم؛ تك كلسين ده كچ كلسين.

تَك { س. فا. قوشمه، سكيرتمه، سرعت. اكثريا مزاد فلرى اولان « تاز » و « يو » ايله بر ابر قوللانيلير: تك وتاز، تك وپو ايتمك = طورميوب قوشمق.

تَكاپو { س. فا. ١. اوتمه‌يه بريه قوشه‌رق تحرى وجستجو ايتمه، سعى وتعب. ٢. طالغاوقلق ومداهنه طريقيله برينك هر فعل و قولنى تصديق ايدوب قاؤق صاللامه.

تَكاثُر { سند. عر. ا « كثرت » دن مصد. تفاعل ا ١. چوغالمه. تعدد. ا تكثر كبى ا. ٢. چوقلقله تفاخر ايتمه، بنده سندن زياده واردر ديه برشيء حقنده برينه قارشى ادعا ايتمه.

تَكاثُف { سند. عر. ا « كثافة » دن مصد. تفاعل ا صيقلاشمه، قويولاشمه، كثافت پيدا ايتمه.

تَكاسُر { سند. عر. ا « كسر » دن مصد. تفاعل. — لغت مولده ا ص. تكاسر ضيا = مختلف نقطه‌لردن كلوب برنقطه‌يه انعكاس ايدن ايكى شعاعك برينك تأثيرنى كسر ايتمسى.

تَكاسُل { سند. عر. ا « كسل » دن مصد. تفاعل ا تنبللك ايتمه، اوشمه، قيدسزلق. اهمال: ايفاى وظيفه‌ده تكاسل ايتمك.

تَكالِيف { سند. ج. عر. فد: تكليف. با: تكليف.

تَكَبُّد { سند. عر. ا « كبد » دن مصد. تفعل. — لغت مولده. } ط. تكبد رئه = آق جكرك قره جكر صورتنه كير. مسنى مؤدى بر مرض. { فر. Hépatisation }.

تَكَبُّر { سند. عر. { « كبر » دن مصد. تفعل } كبرلنمه، تعظم، بيوكلك ادعاسى: تكبر ايتمك.

تَكبير { سند. عر. ج: تكبيرات. { « كبر » دن مصد. تفعيل } جناب حقك عظمتنى ياد وذكر ايله « الله اكبر » ديمه: تكبير كتيرمك، آلمق = الله اكبر ديمك؛ تكبير افتتاح = نمازه شروعده كتيريلن تكبير.

تَكبير خوان { صد. فا. { عر. تكبير = م - فا. } خواندن = اوقومق } تكبير او. قويان، تكبير كتيرن: جله‌سى بر آغزدن تكبير خوان اولديلر.

تَكَثُّر { سند. عر. { « كثرت » دن مصد. تفعل } چوغالمه، چوغالتمه، چوغه بالغ اولمه: حيواناتك تكثرى.

تَكثير { سند. عر. { « كثرت » دن مصد. تفعيل } چوغالتمه، چوغه بالغ ايتمه: حيواناتى تكثير ايتمك. { تكثير سواد ايتمك = نافله يره چوق يازى قره‌لامق.

تَكثيف { سند. عر. { « كثافت » دن مصد. تفعيل } ١. قويو وصيق يايمه، برمايعى قويو. لاشديرمه، منسوجات وساژه‌يى صيقلاشديرمه. ٢. شفاف بر جسمى غير شفاف ايتمه، شفافلغنى كيديرمه. { تكثيف خزينه‌سى = ماكنه‌ده فعلى اجرا ايدن استيمى صوحالنه كتيرمكه مخصوص آلت كه چرخچيلر يينده انكليزجه‌سى اولان قوندنسر لفظى تعميم ايتمشدر.

تَكَدُّر { سند. عر. { « كدر » دن مصد. تفعل } بولانمه،

صافلغى غائب ايتمه. { تكدر خاطر = مكدر اولمه.

تَكدير { سند. عر. ج: تكديرات. { « كدر » دن مصد. تفعيل } ١. بولانديرمه: تكدير ماء ايتمك. ٢. كدرلنديرمه، كدر ويرمه: تكدير خاطر ايتمه. ٣. آزارلامه، تعزير: برقباحتى ايلك دفعه ارتكابنده تكدير ايله اكتفا ايتمك: تكدير ايتمك: تكدير ايشيتمك؛ تكديرينك.

تَكديرى { صد. عر. ة: تكديريه. { مقه. مجازات تكديريه = قباحت نوعندن اولان جرملرك استلزام ايتديكى خفيف جزا.

تَكذيب { سند. عر. { « كذب » دن مصد. تفعيل } يالان عزو واسناد ايتمه، يالان چيقارمه: بنى، بنم سوزمى تكذيب ايتمك ايستيور؛ غزته‌لرك نشر ايتديكارى حوادثى رسماً تكذيب ايتديلر: اوغزته بوكون يازديغنى يارين تكذيب ايدر.

تَكَرّ { مه. { ج. تكرومك = دوير. مك، چويرمك، يووارلا. مق: وتكروك = يووارلاق، مدور ديمكدر } يووارلا تمنى تصوير ايدوب « مكر » مهمليله اتباع اولنور: تكر مكر يووار. لاندى؛ تكرمكر اوچورومدن آشاغيه دوشدى.

تَكِر { س. با: تكبر، تكفور.

تَكرار { سند. عر. { « كر » دن مصد. تفعيل } بر ايشى بردها يايمه، اعاده ايتمه: بر سوزى، بر رجايى تكرار ايتمك: بر تعبيرك برمقاله‌ده برقاچ دفعه تكرارى فصاحتسه منافيدر. { تكرار على التكرار = دفعاتله تكرار ايده‌رك. { بتكرار = بر دها، تكرارله. == ح. تر. ينه، بر دها دفعه: تكرار كلدى.

تَكرارلاتَمق { فة. بردها ياپديرمق. مق، تكرار ايتمك: يرمك: درسنى تكرارلاتمق.

تَكرارلامَق { فة. بردها ياپمق، تكرار ايتمك: بو سوزى تكرارلامايك: بو تعبيرى چوق تكرارلامشكز.

تَكرارلانَمَق { فع. بر دها ياپلمق، تكرار ايدلمك: بر سوزك بوقدر صيق تكرارلانمسى اى برشيء دكلدر.

تَكَرُّر { سند. عر. ج: تكررات. { « كر » دن مصد. تفعل } بردها اولمه، بردها وقوع بوله، تكرارلانمه: بوكلمه عباره ده چوق تكرر ايديور؛ برقباحتك تكررى مجازاتك اشتدادينى داعيدر. { مقه. مجرمك محكوميتدن صوكره بر جرم دها ارتكابى.

تَكرارَك { س. { تق. يووار. لانمق ديمك اولان « تكورمك » دن } ١. پرده يووارلانه‌رق يورويش دائروى شيء كه اكثريا محور اوزرندن مربوط برجفت اولور: آرابه تكرلكى. ٢. تكرارلنمه يكزر دائرى وى شيء: پيتيرتكراكى: برتكرلك بال مومى. { مج. درت كوشه‌لى تكرلك = يورتمز ايش.

تَكرارَلَمَك { يا تكرارلمك. فة. يووارلامق، يووارلاق شيئى تحريك ايدوب يورتمك: آرابه‌يى تكرارلمك. { مج. دفتر لكله صالديرمك، قاچيرمق: مق: لقردى تكرلمك.

تَكرارَلَه { س. صاچه صيان مقدمه. مصال تكرلمه‌سى.

تَكرار لَيَمَك { فط. يووارلانمق، يووارلانه‌رق يورمك. يتمك ياخود دوشمك: اينديش آشاغى تكرلنمدى: اوچورومدن تكرلنوب كيتمدى.

تَكرِمان { س. دكرمنك اسم صحيحيدر.

تَكرى { ياخود تاكرى ويا طاكرى وغل. طغرى. س. { سما وشفق دينك اولان « تانك » دن } اله، مولى، خدا، تق. اورغان، پالاب: تكرينك قولى. { تكرينك كونى = بتون كون.

تَكرير { سند. عر. { « كر » دن مصد. تفعيل } تكرار. لامه. تكرار ايتمه، بردها ياپمه ويا سويله: بر سوزى تكرير ايتمك. { « تكرار » دن فرقى يوق كبيدر. فقط بعض كتب ادبيه‌ده « تكرير » حسن تكرار معناسنده قوللانلمشدركه بوحالده تكرار، غير مقبول اولمش اولور. }

تَكريلِق { س. الوهيت. == ص. الوهيته منسوب و متعلق، الهى: تكريلق سوز = طوغرى وانصافلى سوز.

تَكريم { سند. عر. ج: تكر. يمات. { « كرم » دن مصد. تفعيل } تعظيم وحرمت ايتمه. بيوتمه، اولولامه: جناب حق بنى آدمى تكريم ايتمشدر.

تَكريماً { ح. عر. حرمت وتعظيم ايده‌رك، حرمت وتعظيم مقصديله.

تَكَسُّر { سند. عر. { « كسر » دن مصد. تفعل } قيرلمه، شكست اولمه. ز.

تكسيب { سد. عر. [« كسب » دن مصـ. تفعيل] قزانديرمه، كسب ايتديرمه. ف.

تكسير { سـد. عر. [« كسر » دن مصـ. تفعيل] قير- مه، شكست. [عربيده بنا-سى تكثير ايچون اولوب، لسانمزده ايسه تكثير قصد اولنمديغندن، و « كسر » افادهٔ مرامـه كافى اولديغندن لزومسزدر.] || ط. تكسيرالحصات = مثانه طاشلرينك مثانه داخلنده آلت مخصوصه ايله قيرلمسى.

تكفّل { سد. عر. [« كفل » دن مصـ. تفعل] كفيل وضامن اولمه، كفالت ويرمه، تعهد ايتمه : او آدمك بوآڭچه بى ويره جكنه بن تكفل ايدرم.

تكفور { ياخود تكير .. سـ. حاكم، آمر : تكفور طاغى، تكفور سرايى، ازنكميد تكفورى. [اثناى فتحده آنا- طولى وروم ايلينك بعض طر- فلرنده حكم سورمكده بولنمش واليلره اطلاق اولنوردى، و او وقتلردن قالمه بعض اسماء خاصه ده بولنيور.]

تكفير { سـد. عر. [« كفر » دن مصـ. تفعيل] كفره نسبت ايتمه، كفر عزو و اسناد ايتمه، برينك بر سوز و يا فعلنه اسناداً كفرينه حكم ايتمه.

تكفيل { سد. عر. [« كفل » دن مصـ. تفعيل] هق. كفيل كوسترمه، كفالت ايتديرمه.

تكفين { سد. عر. [« كفن » دن مصـ. تفعيل] (او- لوبى) كفنه صارمه، كفنله : ميتى تكفين وتجهيز ايتديلر.

تگگل { سـ. ديكلمش شيئى يا ثبشد- يلان بنبوغى طوردير مق ايچون كچيريلان قبا ديكيش : خرقه نك بكلى.

تگگلى { سـ. اگرك آلتنده حيوانك صيرتنه اور- تيلان كچه كه بنبوقلى كبى تكللنمش اولور، فا. تمدزين، عر. بردعه. [تكلزينه « اكريم » ديرلر.]

تگگاس { سد. عر. [« كلس » دن مصـ. تفعل. — لغت مولده] كير. كيرجه تحول ايتمه، كيرج حالنه كچمه : اجسام عضويه نك مرور زمانله تكلسى.

تگگلف { سند. عر. جـ : تكلفات. [« كلفة » دن مصـ. تفعل] ١. بر زحمته، زحمتلى بر ايشه قاتلانمه : بو قدر تكلفه نه حاجت؟ ٢. اوزنمه، ايشى مجراى طبيعيسنده براقميه رق كوستريشلى بر حاله قومق ايچون يوريلوب چبالامه : بو شعر ده تكلف واردر؛ تكلف ايله يابلش بر ايش اولديغى ظاهر در. ٣. كوستريش، ساخته طور و حر- كت، اوزنيش : طور وحالنده كى تكلف پك صوڭقدر. || بى تكلف، بلا تكلف = اوزنمكسزين، طبيعى اولەرق.

تگگللمك { فـ. تكل اوردير- مق، ايلتيشدير مك، قبا وسيرك اولەرق ديكديرمك : شو خرقه يى تكللمكلى.

تگگللمك { يا تگله مك . فـ. تكل اورمق، طو- ندير مق، ايلتيشديرمك، قبا و سيرك ديكمك : ماكينه ايله ديكمكزدن اول تكللمك اقتضا ايدر.

تگگللنمك { فج. تكل اورلمق، طوتديرلمق، ايلتيشد- يرلمك، قباوسيرك ديكمك : خرقه تكللمك اقتضا ايدر.

تگگلم { سند. عر. [« كلام » دن مصـ. تفعل] سويله، لقردى ايتمه : فصيح عربى تكلم ايتمك پك زوردر : فرانسزجه نى بيليورسه ده تكلم ايچون ملكه سى يوقدر؛ بش لسانده تكلم ايد- يور.

تگگليس { سند. عر. [« كلس » دن مصـ. تفعيل] كير. كيرجه چويزمه، كيرج حالنه قويمه.

تگگليف { سند. عر. جـ : تكليفات، تكاليف. [« كلفة » دن مصـ. تفعيل] ١. بر زحمته، زحمتلى بر ايشه قاتلانمه : بو قدر تكلفه نه حاجت؟ ٢. اوزنمه، ايشى مجراى طبيعيسنده براقميه رق كوستريشلى بر حاله قومق ايچون يوريلوب چبالامه : بو شعر ده تكلف واردر؛ تكلف ايله يابلش بر ايش اولديغى ظاهر در. ٣. كوستريش، ساخته طور و حر- كت، اوزنيش : طور وحالنده كى تكلف پك صوڭقدر. || بى تكلف، بلا تكلف = اوزنمكسزين، طبيعى اولەرق.

تگگللمك { فـ. تكل اوردير- مق، ايلتيشدير مك، قبا وسيرك اولەرق ديكديرمك : ماكينه ايله ديكمكزدن اول تكللمك اقتضا ايدر.

تگگللنمك { فج. تكل اورلمق، طوتديرلمق، ايلتيشد- يرلمك، قباوسيرك ديكمك : خرقه يه تكللمك اقتضا ايدر.

تگگلم { سند. عر. [« كلام » دن مصـ. تفعل] سويله، لقردى ايتمه : فصيح عربى تكلم ايتمك پك زوردر : فرانسزجه نى بيليورسه ده تكلم ايچون ملكه سى يوقدر؛ بش لسانده تكلم ايد- يور.

تگگليس { سند. عر. [« كلس » دن مصـ. تفعيل] كير. كيرجه چويزمه، كيرج حالنه قويمه.

تگگليف { سند. عر. جـ : تكليفات، تكاليف. [« كلفة » دن مصـ. تفعيل] ١. بر زحمته، زحمتلى بر ايشه قاتلانمه : بو قدر تكلفه نه حاجت؟ ٢. اوزنمه، ايشى مجراى طبيعيسنده براقميه رق كوستريشلى بر حاله قومق ايچون يوريلوب چبالامه : بو شعر ده تكلف واردر؛ تكلف ايله يابلش بر ايش اولديغى ظاهر در. ٣. كوستريش، ساخته طور و حر- كت، اوزنيش : طور وحالنده كى تكلف پك صوڭقدر. || بى تكلف، بلا تكلف = اوزنمكسزين، طبيعى اولەرق.

تگگللمك { فـ. تكل اوردير- مق، ايلتيشدير مك، قبا وسيرك اولەرق ديكديرمك : ماكينه ايله ديكمكزدن اول تكللمك اقتضا ايدر.

تگگللنمك { فج. تكل اورلمق، طوتديرلمق، ايلتيشد- يرلمك، قباوسيرك ديكمك : خرقه يه تكللمك اقتضا ايدر.

تگگلم { سند. عر. [« كلام » دن مصـ. تفعل] سويله، لقردى ايتمه : فصيح عربى تكلم ايتمك پك زوردر : فرانسزجه نى بيليورسه ده تكلم ايچون ملكه سى يوقدر؛ بش لسانده تكلم ايد- يور.

تگگليس { سند. عر. [« كلس » دن مصـ. تفعيل] كير. كيرجه چويزمه، كيرج حالنه قويمه.

تگگليف { سند. عر. جـ : تكليفات، تكاليف. [« كلفة » دن مصـ. تفعيل] ١. بر زحمته، زحمتلى بر ايشه قاتلانمه : بو قدر تكلفه نه حاجت؟ ٢. اوزنمه، ايشى مجراى طبيعيسنده براقميه رق كوستريشلى بر حاله قومق ايچون يوريلوب چبالامه : بو شعر ده تكلف واردر؛ تكلف ايله يابلش بر ايش اولديغى ظاهر در. ٣. كوستريش، ساخته طور و حر- كت، اوزنيش : طور وحالنده كى تكلف پك صوڭقدر. || بى تكلف، بلا تكلف = اوزنمكسزين، طبيعى اولەرق.

تكليفسز { صـ. آره ده تكليف اولميان، رسمى و تعظيمى معامله ايدلمسى اقتضا ايتمين، ايچلى طيشلى، لا ابالى : كاملر هب تكليفسز آدملر ايدى؛ تكليفسز اجابدن برى؟ پك آز وقتده كنديسيله تكليفسز اولدق. = حـ. تعظيمى معامله واحتراز واجتنابه محل اولمقسزين، لا ابالى- نه : بن اونلرله تكليفسز كورـ يشورم.

تكليفسزجه { حـ آره ده تكليف وتعظيمى واحتراز- لى معامله يه حاجت كورلمكسزين : كنديسيله تكليفسزجه كورىشو- رز.

تكليفسزلك { سـ. تكليفسز معامله، لا ابالىلك : بوقدر تكليفسزلك نه دن نشأت ايدبور؟ احباب بينده تكليفسزلك اولمازسه احبابلق يوق ديمكدر.

تكليفلى { صـ. ١. تكليفله و تعظيمى واحترازلى معامله ايله كورىشمه سى وياقبول اولنمسى اقتضا ايدن، ياقين اقربا واحبادن ولا ابالىانه كورىشنلر- دن اولميان، بيانجى : تكليفلى بر مسافر كليرسه اوتانه جغز. ٢. تكليف وتعظيمله اجرا اولنان : بكا بويله تكليفلى معامله ايتمك ياقيشيرمى؟

تكليل { سد. عر. [« اكليل » دن مصـ. تفعيل] بر- ينك باشنه تاج ويا پاپراق و چيچكدن برداثره قومه، تتويج.

تكمّل { سند. عر. جـ : تكملات. [« كمال » دن مصـ. تفعل] كامله ايرمه، كمال بوله. مكمل او- له : انسان تحصيل علم ومعارفله تكمل ايدر.

تكمّن { سند. عر. [« كمون » دن مصـ. تفعل] پوصى يه ياتمه، پوصى طوتمه.

تكمه { سـ. [« تچه » دن غلط] ١. حيوانك آرت آياغيله اورمه سى، چفته آتمه سى : تكمه اورمق، تكمه آتمق. ٢. انسا- نك آياقله اورمه سى : برتكمه آتوب يره آتدى؛ قارنـه بر تكمه اوروب بايغين دوشوردى.

تكمه لمك { ياخود تكمه له مك. فتـ. تكمه آتمق، تكمه ايله اورمق : خروسى آت تكمه لمش؛ كنديسنى آياق آلتنه آلوب تكمه لدى.

تكميل { سند. عر. جـ : تكميلات. [« كمال » دن مصـ. تفعيل] ١. كامله ايردير مه، كمال بولديرمه : ف. ٢. بيترمه، پايانه ايردير مه. اكمال واتمام ايتمه : تحصيلنى تكميل ايتدى : بوكون صرفى تكميل ايدوب نحوه باشلا- يه جغم. || تكميل ثلثين = اوتوزى طولديره رق، تام اوتوز حساب ايده رك. [هلال كوريله مديكى وقت شهر عربى نى تام اوتوز كون حساب ايتمك حقنده قوللا- نيلير :] هلال كوريله مديكى تقد- يرده تكميل ثلثين ايله فلان كون بايرام اوله جقدر. = صـ. تر. يتون، هب، جميع : تكميل عالم بيلير؛ تكميل ايشلرمز بويله در.

تكمه { سـ. ١. يكپاره آغاجدن و يا تختـه دن مختلف الشكل قاب : خمور، چماشير، چامور تكنه سى. ٢. چشمه صو- ينك دوكلديكى واكثر ياحيوانلرك صوايچدكلرى طاشدن بيوك قاب : چشمه تكنه سى؛ طاش تكنه. ٣. كمى وقايغـك ديرك ويلكن وسائر تجهيزاتدن صرف نظرله يالكز ظرف وجسمى : بوكينك تكنه سى پك اسكيدر؛ او وا- پورك تكنه سى صاغلامدر اما ماكينه سى ايشه ياراماز. ٤. طنبور وبوزوق كبى موسيقى آلتلر- ينك سـنى چينلاتمغه يارايان نصف كره شكلنده مجوف قسملرى. || تكنه ده خمور = حاضر ايش. || تكنه قازنديسى = اختياراق اوا نـده تولد ايدن ضعيف و جيليز اولاد.

تكنيه { سـ. عر. [« كنيه » دن مصـ. تفعيل] عر. اوزره برينـه كنيه قومه، ابو فلان ياخود ابن فلان كنيه سنى تخصيص ايتمه : اكثر صحابهٔ كرامى فخر كائنات (صلعم) افندمز تكنيه بيورمشلردر.

تكور { ياخـود تكير. سـ. با : تكفور.

تكوّن { سند. عر. جـ : تكونات. [« كون » دن مصـ. تفعل] وار اولمه، وجود بوله، حصول، تشكل، وجوده كلمه. || ط. بدن انسانده حاصل اولان مواد مختلفه اسامبسنه اضافتله بونلرك وجودبولملرينه علم اولور : تكون اسنان، تكون حصات، تكون دم، تكون قيح وسائره. || آ. تكون جبال، تكون نبات وسائره.

تكوين { سذ. عر. ج: تكو. ينات. | «كون» دن مص. تفعيل] ١. وارايتمه، وجوده كتيرمه، وجود ويرمه، حاصل ايتمه. ٢. خالق، خلقت، يارا. ديش، آفرينش: تورانك تكوين بحثي = عالمك صورت خلقتندن بحث ايدن برنجي سفري.

تكه { سذ. كچينك ارككي، تيس: يباني تكه = طاغ كچيسنك ارككي. || تكه بورني = كرلي و بيوك بورن. || تكه صقالي = بر جنس نبات، لحية التيس. || دكيز تكه‌سي ياخود ساده‌جه تكه = استاقوز جنسندن چكركه بيو. كلكنده واوكا شبيه بر حيوان بحري كه صاغ ايكن همان شفاف اولوب، پيشديكنده قرمزي‌يه مائل بياض اولور، قاريدس.

تكه‌لمك { (ياخود تكه‌لمك. فل. (كچي) آزمق.

تكه‌لنمك { فل. ١. (اركك (كچي) هجوم ايتمك. آزغينلق ايتمك. ٢. مج. دني آدم زنكين اولوب بورني بيومك، نه اولدم بدلاسي اولمق.

تكير { ص. سياه بكمك ياخود چيزكيلرله قاريشيق كول رنكنده: تكير كدي، قيلان. || تكير اوردكي = بورنكده بر جنس اوردك. || تكير بالينى = بارباتونيه‌نك كوچكي.

تكين { ص. | «تك» دن | ١. بردانه، يكتا، يكانه. بي مثل، بي مانند. ٢. بوش، اجنبيدن خالي: بواو، بوآدم تكين دكلدر = بوش دكلدر. جن طائفه سندن خالي دكلدر، جنلر مسلط اولمشدر.

تكيه { سذ. عر. ج: تكايا. | «وكا» دن | ١. طيانمه، استناد، اتكا: ملك دنيا اوزرينه تكيه (اتكاء) جائز دكلدر. ٢. | بلكه «تكيه‌كاه» دن مختصر | برشيخك تحت رياست واداره‌سنده درويشان طائفه‌سنك استناد ايتدكلري وذكر ومقابله وچله ايله اوغراشدقلري دائرهٔ مخصوصه. خانقاه، دركاه. زاويه. | لسانمزده اكثريا وجمي دائما بوايكنجي معنا ايله قوللانيلير. |

تكيه‌گاه { (ياخود تكيه‌گه. سذ. فا. طيانه‌جق‌ير، استنادكاه.

تكيه‌نشين { ص. فا. | عر. تكيه+م. مق | تكيه‌ده اوتوران. تكيه‌ده مقيم وساكن: تكيه‌نشين درويشلر.

تل { سذ. ١. اوزون واينجه شيء، بواسمى «تل» لفظندن مركب ظن ايله سهواً بوصورتله قوللانمشلردر | ١. تلغراف: تل اوزرمق، تل چكمك = تلغراف كشيده ايتمك. ٢. تلغرافنامه، تلغرام: فلاندن برتل كلدي: برتل آلدم.

تل { سذ. عر. ج: تلال. تپه.

تلا تين { سذ. اسكيدن برى روسيه‌ده پايلان برنوع صاغلام ويومشاق سختيانكه رايحهٔ مخصوصه‌سى واردر. = ص. بوسختيانيدن معمول: تلاتين چيزمه.

تلاحق { سذ. عر. | «لحوق» دن مص. تفاعل | برى آرقه‌سندن كلوب براشمه، بربرينه قاتلمه: علوم وفنونك ترقياتى آنجق تلاحق افكار سايه‌سنده حاصل اولهٔ بيلمشدر.

تلاش { سذ. | عر. «تلاشى» دن | ١. اضطرابله قاريشيق عجله: چوق تلاش ايتدى: تلاش ايتمك. ٢. كورلدى، پاتيردى: اوك ايچنده برتلاش وار.

تلاشى { سذ. عر. | «لاشئ» دن | اصل معناسى قدر و اهميتدن دوشمه اولوب، لسانمزده بعضاً تلاش معناسيله قوللانيلير. با: تلاش.

تلاصق { سذ. عر. | «لصوق» دن مص. تفاعل | يابشمه، اولاشمه، بربرينه بيتشيك اولمه.

تلاطم { سذ. عر. | «لطم» دن مص. تفاعل | (طالغه‌لر) بربرينه چارپمه: تلاطم امواج.

تلافى { سذ. عر. | «لفا» دن مص. تفاعل | تعمير. فوت اولان شيئك يرينه كتيرلمسى: تلافئ مافات = واقع اولان بر زيانه قارشى برآز استفاده‌ايتمه.

تلاقى { سذ. عر. | «لقاء» دن مص. تفاعل | بربرينه اولاشمه، ملاق اولمه، براشمه، ملاقات: تلاقئ احباب.

تلال { سذ. جـ. عر. فد: تل. با: تل.

تلآل { سـ. با: دلال.

تلألؤ { سذ. عر. | «لؤلؤ» دن مص. تفعل | پارلدامه.

تلامذه { سذ. جـ. عر. و:

تلاميذ { سذ. جـ. عر. فد: تلميذ. با: تلميذ. | تانك كسريله غلطدر. |

تلاوت { سذ. عر. كوزل سسله وقاعده ايله اوقومه: تلاوت قرآن. | باشلجه قرآن كريم خاتمه مستعملدر. |

تلبس { سذ. عر. | «لباس» دن مص. تفعيل | اكيتمه: يكى انواب تلبس ايتمشيدى. لس.

تلبه { سـ. قرمزى مشيندن قوش رسمنده طوپكه قوشبازلر اونكله طوغنى كرى چاغرلر.

تلبيس { سذ. عر. ج: تلبيسات. | «لبس» دن مص. تفعيل | برشيئك عيبنى ستر واخفا ايدرك ساده‌لكندن لندرمه، حيله، ساخته كارلق: بر طاقم تلبيسات ابليسانه ايله.

تلبيه { سذ. عر. | «لبيك» دن مص. تفعيل | مراسم حج شريفدن اولديغى اوزره «لبيك» ديه نداء، وعلى الاطلاق مناسك حجى مسارعتله ايفا ايتمه.

تلتيك { سـ. اكسيك. نقصان، قصور: تلتيك طولدرمق.

تلتيكسيز { ص. اكسيكسز، نقصا. نسز، قصورسز، تام: تلتيكسز ايش.

تلتيكلى { ص. اكسيك ونقصانى اولان، ناقص، تام اعليان: تلتيكلى حساب.

تلثيم { سذ. عر. | «لثم» دن مص. تفعيل | اوپمه، تقبيل، بوس: بردهٔ جناب پيغمبرى تلثيم ايله مشرف اولدق.

تلحم { سذ. عر. | «لحم» دن مص. تفعل | جرا. ات پيدا ايتمه، ات حاصل ايله، اتله اورتمه: تلحم عظم.

تلخ { ص. فا. آجى، مر: ميوهٔ تلخ = آجى يمش.

تلخكام { ص. فا. | تلخ = آجى. كام = طاماق | طاماغى آجى، هرشيء كندينسنه آجى كلن، مأيوس، مضطرب: تلخكام ايلدى فراقك بنى.

تلخناك { ص. فا. لذتى آجى ونا. خوش اولان.

تلخى { سـ. فا. آجيلق. لس.

تلخيص { سذ. عر. ج. تلخيصات. | «لخص» دن مص. تفعيل | ١. خلاصه ايتمه، مفصل يازلمش برشيئك اك اهميتلى يرلرينى آلوب خلاصةً افاده ايتمه. ٢. مقام صدارتدن حضور همايونه عرض اولنه‌جق مصالحك خلاصه ايدلمسى وبووجهله خلاصه‌ايدلمش تقرير.

تلخيصجى { سـ. ودها فصيحى:

تلخيصى { سـ. فا. باب عاليدن حضور همايونه عرض اولنه‌جق مصالحى خلاصه ايتمكه مأمور ذات وبو ايشله مشغول قلمك رئيسى: تلخيصئ ديوان همايون؛ تلخيصجى افندى.

تلذذ { سذ. عر. ج: تلذذات. | «لذة» دن مص. تفعل | لذت طويمه، حظ ايتمه، ذوقه كيمه: قبا شقالردن آنجق تربيه سز آدملر تلذذ ايدر؛ مطالعه‌يه آليشان آدم باشقه بر شيئدن، بر شيئله تلذذ ايتمز؛ تلذذات نفسانيه، تلذذات روحانيه.

تلزج { سذ. عر. | «لزوجة» دن مص. تفعل | لزوجتلى و يابيشقان اولمه.

تَلَس { صـ. اسکیوب تللری میدا- نه چیقمش (قماش وسائره).

تَلَسقوپ { سـ. (یو- Τηλεσ- + σκοπος) دور بین، رصد. لـس.

تَلَسیمك { یاخود تله‌سیمك. فل. (قماش) اسکیوب تللری میدانه چیقمق، تفتیکلمك.

تَلَطُّف { سند. عر. ج: تلطفات. (« لطف » دن مصـ. تفعل) لطف وظرافتله معامله ایتمه: دوستلره تلطف ودشمنلره مدارا ایتمك.

تَلطیف { سند. عر. ج: تلطیفات. (« لطف » دن مصـ. تفعیل) ۱. لطف واحسان ایتمه، بر ایلك ایتمکله کوکلنی آلمه: فلانك رتبه ویا نشانله تلطیفی انها اولنمشدر. ۲. ط. یومشاتمه، یومشاده‌جق بر علاج قوللانمه.

تَلَعُّب { سند. عر. (« لعب » دن مصـ. تفعل) اویناممه. لـس.

تَلعین { سند. عر. (« لعن » دن مصـ. تفعیل) لعنت اوقومه، لعنتله: ابلیسك تلعینی آدمه سجده ایتدیکندن طولایدر.

تَلَغراف { سـ. (یو- Τηλεγραφ- + ος) ۱. تفرید اولنمش بر تلك الکتریقلندیرلمسیله بر طاقم اشارات مخصوصه ویا حروف مقطعه تحریك وطبع ایدیلدرك بعد ومسافه‌لك اصلا تأثیری اولمقسزین، آن واحد ده بر خبرك بر مملکتدن بر مملکته نقلنه آلت اولان اختراع معروف که بدایع اخیره‌نك اك مهملرندندر، دور تویس، تار برق: شمدی کرهٔ ارضك هر طرفنده تلغراف واردر؛ تلغراف خطی، تلغراف تلی، تلغراف دیرکلری، تلغراف مأموری، مدیری؛ تلغراف و پوسته نظارتی؛ حجازه برتلغراف خطی تمدید اولنیور. ۲. تلغرافله نقل اولنان خبر وبونك یازلدیغی کاغد، تلغرافنامه: بر تلغراف چکدی، کشیده ایتدی؛ تلغراف کلدی. (« تلغرام » لغت فرانسویه‌سی لسانمزده مأنوس اولدیغندن، بو ایکنجی معناده اونك استعمالی معلومات فروشانه بر مقاله لکدر. — « تلغراف » دمکی « تل » لسان یونانیده اوزاق وبعید دیمك اولوب، ترکجه « تل » ایله مناسبتی اولمدیغندن، تلغراف وتلغرافنامه یرینه « تل » استعمالی عبثدر.) || تلغراف چچکی = تل ایله آصیلی بر صاقسیده پیتوب دالاری آشاغی صارقان صارمالی شیق قبیلندن بر نبات.

تَلغرافجی { سـ. تلغراف مأمورلری. عو.

تَلغرافچیلق { سـ. تلغراف چکمك علم وصنعتی.

تَلغرافخانه { سـ. فا. تلغراف دائره‌سی، تلغراف مأمورلری موضوع اولوب مأموره مخابره اولنمه مخصوص دائره.

تَلغرافنامه { سـ. تلغرافله کلن خبری حاوی اولوب تلغرافخانه‌دن ویریلن ورقهٔ مخصوصه: بر تلغرافنامه آلدم. (عامیانه: تلغراف و تل، ومعلومات فروشانه: تلغرام دخی دیرلر.)

تَلغرافی { صـ. تلغرافه منسوب ومتعلق، تلغرافله نقل اولنان: امر تلغرافی، عرضحال تلغرافی. (سقیم بر تعبیر اولوب، هیچ اولمازسه مؤنث اولهرق « تلغرافیه » دیمکدن احتراز اولنملیدر.)

تَلَف { سند. عر. ج: تلفات. ۱: محو، هلاك، یوق ایتمه، اولدیرمه: متنبی‌نی قطاع طریق تلف ایتدیلر؛ مالنی، عمرینی بو یولده تلف ایتدی. ۲. بوزمه، خراب ایتمه: بو اثواب هرکون کیبلیرسه چابق تلف اولور. = ج. قتل اولنان اشخاص، کبرن حیوانات ویا ضایع اولان اشیا ومواد: چین محاربه‌سنده طرفیندن تلفات نه‌یه بالغ اولدی؟ بوزلزله‌دن نفوسجه تلفات یوقدر؛ وباء بقری او جهتده چوق تلفاتی موجب اولمش؛ باتان واپوردہ اموال تجاریه‌جه خیلی تلفات واردر. || تلفات ویرمك = عسکر- جه ضایعاته اوغرامق: انکلیزلر ترانسوال محاربانده خیلی تلفات ویردیلر.

تَلَفُّظ { سند. عر. (« لفظ » دن مصـ. تفعل) بر حرف و یاکلمه‌یی مخارج مخصوصه‌سندن ویا برصورت مخصوصه‌ده سویلمه: بز « ث » و « ذ » ی عربلرکبی تلفظ ایده‌میز؛ بو حرفلرك عربیده بشقه بر تلفظلری واردر؛ انکلیزجه‌نك قواعدی پك قولای ایسه‌ده، تلفظی پك زور اولوب، بر اجنبی هیچ بر وقت بو لسانی انکلیزکبی تلفظ ایده‌مز.

تَلَقون { سـ. (یو. Τηλέφωνον) الکتریق واسطه‌سیله سسی اوزاغه ایشیتدیرن بر آلت که بدایع اخیره دندر، دور شنو، ناقل صدا: تلفونله مخابره ایتمك.

تَلَفیق { سند. عر. (« لفق » دن مصـ. تفعیل) برلشدیرمه. بر یره کتیروب اولاشدیرمه: مشاهیر شعرانك اشعار منتخبه‌سنی جمع وتلفیق ایله بر مجموعه نشر ایتمشدر.

تَلَقُّب { سند. عر. (« لقب » دن مصـ. تفعل) لقبلانمه، لقب اتخاذ ایتمه.

تَلَقّی { سند. عر. ج: تلقیات. (« لقاء » دن مصـ. تفعل) ۱. آلمه. قبول ایتمه: بعض اوامر و تنبیهاتی تلق ایتمکه کیتدی. ۲. بر صورتله قبول ایتمه ویا برکونه نظرله باقمه: ویردیکمز خبری فصل تلق ایتدی؟ بز بونی کندیلرینه برسهولت اولمق اوزره دوشوندکسه‌ده کندیلری ایی تلق ایتمدیلر.

تَلقیب { سند. عر. ج: تلقیبات. (« لقب » دن مصـ. تفعیل) لقب قومه، لقبلاندیرمه: فخر کائنات (صلعم) افندمز عم زاده‌لری جعفر بن ابی طالبی طیار تلقیب بیورمشلردر.

تَلقیح { سند. عر. ج: تلقیحات. (« لقح » دن مصـ. تفعیل) ۱. دیشی خرما ویا اینجیروسائره یه ارککنك چچکنی آصمه: خرمالر تلقیح اولنمازسه میوه ویرمز. ۲. بل. آلامه، آشی اورمه: ادریس آغاجنه ویشنه تلقیح ایتمك. ۳. ط. چیچك علتنه قارشی بوعلته طوتلمش بر آدمك ویا اینکك مه‌سنده چیقان چیبانك جراحتی بوعلتدن محافظه‌سی قصد اولنان آدمك قانینه قاریشدیرمق عملیاتی، که برنجیسنه تلقیح جدری، و ایکنجیسنه تلقیح بقری دینلیر. — میقروبلرك کشفندن بری اکثر علله قارشی تلقیح اصولی تعمم، وانواعی تکثر ایتمکده‌در.

تَلقین { سند. عر. ج: تلقینات. (« لقن » دن مصـ. تفعیل) ۱. برینه برشیئ آکلادوب ذهننه قومه، تعلیم ایدوب قبول ایتدیرمه: بو فکری سزه کیم تلقین ایتدی: سودان جنوبی مشرکلرینه دین مبین اسلامی تلقین ایدنلر واردر. ۲. میت دفن اولندقدن صکره امام طرفندن مزارك باشنده کلمات معلومه‌نك تکراری: امام تلقین ایدیوردی: تلقین میت.

تِلکی { یاخود تلکو ویا تیلکی. سـ. طاؤشقله وسائرحیوانات مسلط اولان ویه‌ستدن کورك انواعی پاپیسلان کوپکدن کوچك وکدیدن بیوك معروف بر پیرتیجی حیوان، که حیله کارلقله شهرتی اولوب حقنده بر چوق مصالار متقولدر، ثعلب، روباه. || مج. حیله کار و دسیسه آدم. || بومعنا ایله صفت کبی ده قوللانیلیر: || تلکی حریف. || تیلکی قویروغی = ۱. خاطره کتیرلمسی مضر شیئ. || مبنی علی الحکایه‌در.) اوزون صالقملی بر نوع اوزوم. || طاش تلکیسی = قزیل تویلی بر جنسی. || کومورجی تلکی = قوللری سیاه جنسی. || تلکی طرناغی = سالب.

تِلکیشدیر مَك { فت. ایلیشدیرمك. تلکی پنجه‌سی کبی برقانجه‌ایله طوتدیرمق.

تِلکیشمَك { فل. (حیوانلر) طیرمالاشوب بوغشمق.

تِلکیلیك { سـ. ۱. حیله کارلق، خدعه. دسیسه. ۲. تلکی مجمعی اولان اوفاق قوریلق، چالیلق.

تَلَمَك { یاخود تله‌مك. فت. ۱. طاقق: تلایوب پوللامق. ۲. مطلقا تزیین ایتمك، سوسلندیرمك: شو عباره‌یی برآز تلمملی. || مج. تلایوب پوللامق = بر طاقم زینتلر وعلاوه‌لر ایله برشیئك اصلی کیزلیوب ساخته بر شکل ویرمك.

تَلَمَندیرمَك { فت. ۱. تل طاقق، تل ایله تزیین ایتمك. ۲. تل ایله ایچنی تمیزلمك. ۳. (چبوغی) یارلاتمق، توتدیرمك.

تَلَمسَمَك { فعـ. تل ایله تزیین او- لنمق، سوسلنمك: تللنوب پوللاندی.

تَللی { یاخود تللو. صـ. ۱. تللر طاقمش. تل ایله تزیین اولنمش: تللی کاپن. ۲. قبا برصورتده سوسلندیرلمش، جیجیلی بیجیلی: تللی پوللی. || تللی بیك = دلیشمن هوپا.

تَلَمُّذ { شاکردلك ایتمك معناسیله قوللانیلیورسه‌ده، عربیده بومادہ رباعی اولوب، دحرجه و وتدحرج بابلرندن « تلمذه » و « تتلمذ » وزنلرنده کلیر، تفعل بابندن کله‌مز.

تَلمیح { سند. عر. (« ملح » دن مصـ. تفعیل) د. متکلم برضرب مثلدن ویا برشعر وحکایهٔ مشهوره‌دن اخذ کلات و معانی ایدرك ایما وکنایه طریقیله کلامنده تضمین ایدوب، تصریح ایتمه‌مه: بوسوزده تلمیح واردر.

تِلمیذ { سند. عر. ج: تلامیذ، تلامذه. ۱. شاکرد.

طالب: سقراطك تلامذه‌سی؛ قونفوچیوسك تلیذلری. ۲. چراغ، قلفه. ۳. تابع، پیرو، اصحاب: حضرت عیسایك تلامیذی.

تَلمیع { سند. عر. ج: تلمیعات. { « لمعان » دن مصد. تفعیل } د. برمصراعی برلسانده‌ودیکری دیکر برلسانده بیتلردن مرکب شعر سویله: سعدینك کوزل تلمیعاتی واردر.

تَلوُّن { سند. عر. ج: تلونات. { « لون » دن مصد. تفعل } ۱. رنکدن رنکه کچمه. رنك دکیشدیرمه. ۲. دونکلك، ثبات. ستزلق، سوزنده و برحالده طورمایش. قرارسزلق: او آدمده بوتلون وار ایکن کندی یسیله ایش کورمك ممکن دکلدر؛ تلون مزاج.

تَلوه { سـ. قهوه‌طورطیسی، قنجان وجزوه‌نك دیبنده اوتوران تورتی.

تَلویث { سند. عر. ج: تلویثات. { « لوث » دن مصد. تفعیل } ۱. بولاشدیرمه، کیر. لتمه، مردار وملوث ایتمه: او ستنی‌باشنی تلویث ایتدی. ۲. مج. بوزمه، تسویه‌سی مشکل اولهجق برحاله کتیرمه: او آدم ایشمزی تلویث ایتدی.

تَلوین { سند عر. ج: تلوینات. { « لون » دن مصد. تفعیل } رنك ویرمه، بویامه: اونی قرمزی یه تلوین ایتدی.

تَلهُّب { سند. عر. { « لهب » دن مصد. تفعل } آلولنمه، طوتیشمه، پارلامه، التهاب.

تَلهُّف { سند. عر. { « لهف » دن مصد. تفعل } فوت اولان. بر شیئه ندامتله تأسف ایده‌رك آه وانین ایتمه: اونیه واشیاسنه آجیپورده یانان کتاب بلرینه تلهف ایدیور.

تَلهیب { سند. عر. { « لهب » دن مصد. تفعیل } آلولندیرمه، طوتیشدیرمه.

تَلیین { سند. عر. { « لین » دن مصد. تفعیل } ۱. یومشاتمه. ن. ۲. لینت وملایمت‌ویرمه، دفع طبیعی یی تسهیل ایتمه.

تَمّ { بیتدی وتمام اولدی معناسیله « تمام » دن عربی فعل‌ماضی اولوب کتابك آخرنده یازلق اسکی بر عادتدر. تم الکتاب و تم الکتاب بعون الملك الوهاب دخی دیرلر.

تَمَاثُل { سند. عر. { « مثل » دن مصد. تفاعل } بکزمه، بکزیش، مشابهت. ن.

تَماثیل { سند. ج. عر. فد: تمثال. با: تماثل.

تَمادی { سند. عر. { « مدی » دن مصد. تفاعل } اوزامه، سورمه، دوام ایدوب جوق وقت بقا بوله: تمادیٔ عمر و اقبال دولتلری دعاسیله مشغولم.

تَمارُض { سند. عر. { « مرض » دن مصد. تفاعل } یالاندن خسته‌اوله، ساخته‌خسته‌لق کوسترمه: ایشنه کیتمه‌مك ایچون تمارض ایدیور.

تَماسّ { سند. عر. { « مس » دن مصد. تفاعل } بربرینه دکمه، طوقنمه: اوقدر یاقین‌اوتورمشلر دی که دیزلری تماس ایدیوردی.

تَماشا { سـ. فا. ۱. باقوب سیر ایتمه، نظر، مشاهده: جانبازلرك اویونلرینی، نباتات باغچه‌سنی، موزه‌یی تماشا ایتمك. ۲. کزمه، تفرج: بتون شهر اهالیسی تماشا ایچون شهرك خارجنه چیقمشلردی. || شایان تماشا = سیره لایق ومستحق.

تَماشاگاه { سـ. فا. سیر وتفرج یری، اکلنجه محلی. { « تیاترو » یه ده دینله بیلیر، زیرا تیاترو لفظ یونانیسنك معنای لغویسی دخی بودر. }

تَماشالق { سـ. سیر یری.

تَمام { سند. عر. ۱. بیتمه، ختام، بیترمه، اکمال: کتاب تمام اولدی؛ بنایی تمام ایتدم. ۲. کامله ایرمه، تکمل، کامله ایردیرمه، اکمال. نقصانك ضمی: شمدی تحصیلی تمام ایتدی: برقنطار تمام اولمق ایچون بش اوقه اکسیکدر. = صـ. تر. ۱. بیتمش، اکمال اولنمش: بو اوتمام دکلدر؛ بو کتاب تمامدر. ۲. نقصانسز، مکمل تام، بتون: بدر تمام = تام اون بش کونلك آی. ۳. حاضر، مهیا، هربرتدارکی بیتمش: قطار تمامدر. ٤. اویغون، موافق، نه ناقص نه زائد: بوثواب سزه تمام کلدی. = حـ. پك اعلا، مناسب: تمام اویله یاپارز. || تمامیله، بتمامه، بتمامها = بسبتون، کاملاً. || ناتمام = بیتمه‌مش، ناقص. || سـ. تمام جیب، تمام تماس، تمام قاطع، تمام عددی.

تَماماً { حـ. عر. بتون اوله‌رق، بتون بتون، کلیاً، بالتمام،

تام ونقصانسز اوله‌رق: فلاندن مطلوباتمی تماماً اخذ ایلدم.

تَماملاتمَق { فد. ۱. تمام ایتدیرمك، تقصانسز اکمال ایتدرمك، اکسیکنی طولدیرتمق: اکسیك ویردیکی شو یاغی بقاله کوتور تماملات. ۲. بیتیرتمك، اکمال واتمام ایتدیرمك: یارم پراقدیغی شو دیواری فلفه‌یه تماملاتملی.

تَماملامَق { فد. ۱. تمام ایتمك، تقصانسز اکمال ایتمك، اکسیکنی طولدیرمق: نیم‌مطلو. یمی تاملامایسکز. ۲. بیتیرمك، اکمال واتمام ایتمك: آرتق بو کون شوکتابی تماملایه‌لم.

تَماملانمَق { فل. مج. ۱. تام و تقصانسز اولمق. اکمال ایدلمك، اکسیکی طولدیرلمق: نیم مطلوبم تماملاندی. ۲. بیتیرلمك، اتمام واکمال ایدلمك: قاز. دیرمقده ولدیغم قویو تماملانمدی کیتدی.

تامی { صـ. عر. ث: تمامیه. نقصان اکمالنه مخصوص ومتعلق.

اِمِیَّت { سـ. امصدره ادات مصدریت علاوه‌سیله تشکیل ایدلمش اولان بو لغت غریبه عربی دکلدر. واقعا « تمام » کلمه‌سی لسانمزده صفت کبی دخی قوللانلدیغندن، بواعتبارله مصدریت اداتی آله بیلیرسه‌ده، بو تقدیرده ترکچه برکلمه عد اولنمق اقتضا ایتدیکندن، ادات مصدریتی‌ده ترکچه اولمق لازم کلیردی. یعنی « تاملمق » دینله بیلیردی.) املق، بتونلك، برشیئك هیئت مجموعه‌سنك محافظه‌سی: تمامیت ملکیه = ملکچه بتونلك (فر. Intégrité territoriale) : مجاز. رستان حکومتنك تمامیت ملکیه‌سی.

تَمایُل { سند. عر. ج: تمایلات. { « میل » دن مصد. تفاعل } ۱. بر طرفه اکمه، چاریله. ۲. برطرفه‌ویابرآدمه دیکرندن زیاده میل ومحبت کوسترمه، طرفکیرلك ایتمه: افکار عتیقه‌یه تمایلی واردر؛ تمایلاته تابع اولان آدم منصف برحاکم اوله‌ماز. || ط. تمایل رحم = رحمك چاربلسی عالی.

تَمتُّع { سند. عر. ج: تمتعات. { « متع » دن مصد. تفعل } کار ایتمه، فائده کورمه: زیتون تجارتندن بوسنه‌خیلی تمتع ایتدم؛ بوندن خیلی تمتعاتمز واردر. { معنویاتده قوللانلماز. } || تمتع ویرکیسی = هرکسك قزانجیله متناسب اوله‌رق دولته ویردیکی وکی، اصناف ویرکیسی. || حصهٔ تمتع = بر شرکك حصه‌سنه اصابت ایدن کار. { فر. Dividende }

تَمثال { سند. عر. ج: تماثیل. { « مثل » دن } صورت، رسم، تصویر: دیواردہ تمثال کبی قالدی. || تمثال مجسم = هیکل.

تَمثُّل { سند. عر. { « مثل » دن مصد. تفعل } بر شکل وصورته کیرمه، بر شکل وصورتده تجسم ایتمه: شیطان بر یلان صورتنه تمثل ایتدی. (عربیده‌کی معانیٔ سائره‌سیله لسانمزده قوللانلماز.)

تَمثیل { سند. عر. ج: تمثیلات. { « مثل » دن مصد. تفعیل } ۱. بکزتمه، تشبیه: بو ایشی فلان شیئه تمثیل ایدیورم. ۲. بر شیئك مثانی، صورتنی یاخود عینی چیقارمه، برکتاب ویا رسم وشکلك طباعت وفطوغرافیا وسائر وسائطله نسخه‌لرینی تکثیر ایتمه: بوکتاب ایلك دفعه طبع وتمثیل اولندی؛ بو فلان کتابك ایلك تمثیلیدر. { هر نه قدر « طبع » ایله مترادف وعطف تفسیر مقامنده‌قوللانیلیورسه‌ده، حسب الاحتیاج فرانسزلرك Tirage تعبیریله افاده ایتدکاری معنایه حصر اولنه‌بیلیر؛ چونکه معلومدرکه علی‌الخصوص « استرو. تیپ » اصولنده بر طبعك برقاچ تمثیلی. اولوب، مثلا طبع اول تمثیل رابع دینله بیلیر. } ۳. { مصدریت معنا سندن مجرد اوله‌رق } مثال، مثال مقامنده ایراد اولنان سوز: طورك سزه بر تمثیل کتیره‌یم، بر تمثیل ایله آکلاده‌یم؛ بو بر تمثیلدر.

تَمجید { سند. عر. { « مجد » دن مصد. تفعیل } ۱. اولولامه، آغزلامه، مجد وعظمتنی اعتراف واعلا ایتمه، تعظیم وتکریم: نام اقدس جناب نبوی‌یی تمجید ایتمك. ۲. { مصدریت معناسندن عاری اوله‌رق } تعظیم یولنده صباح اذانندن صکره مناره‌لرده اوقونان دعا: تمجید اوقومق. || تمجید پلاوی = هر وقت تکرار ایدیلوب او صانیج وزرن شیء. { اما مك برینه هر سحوردہ ایصیدوب ویردکاری عینی بورغول پلاوندن کنایه‌در. }

تَمَدُّح { سذ. عر. [« مدح » دن مص. تفعل] كندى كندينى مدح ايتمه، اوگنمه.

تَمَدُّن { سذ. عر. [« مدنية » دن مص. تفعل] ١. شهرى و مدنى اولمه، بادیه ده چادیر آلتنده ياشامقدن يعنى بدويت حالندن واز گچوب بر شهر و قصبه ده ساكن اولمه، حضرت حالنه گچمه، حضرى اولمه. ٢. معارف و صنايع وسائر شعبات مدنيته ايلريلمه، ترقى ايتمه: آوروپاليلر بو صوك يش آلتى قرنده تمدن ايتمشلر در: جاپو. نيه ايلرك بر دن بره تمدنلرى باعث حيرتدر.

تَمديد { سذ. عر. [« مد » دن مص. تفعيل] ١. چكوب اوزاتمه. اوزون ايتمه، تطويل: ايى تمديد ايتمك: باغچه ديوارينى سا حله قدر تمديد ايتديدى: دمير يولى تمديد ايتديلر. ٢. سوردرمه، سورمكى موجب اولمه، بر مدت معينه يى دها او زون ايتمه ويا بر مهلى دها ايلرى يه سوروب تأخير وتعويق ايتمه: مدت مأذونيتى، رخصتى بر آى دها تمديد ايتدى: او دينك اجاسنى مارده قدر تمديد ايتديرمكه چاليشيور. ٣. بر حرف املايى اوزون اوقومه، چكمه، مدله اوقويش: « آمين » ك الف وياسنى تمديد ايتمك.

تمر { سذ. عر. خرما. ف. [خرما آغاجنه اطلاق جائز اولميوب، نخل دينلير.] || تمر هندى [زبانزدى : دمير هندى] = عن اصل هندستان چيقمه اولوب يمنده وسائر بلاد حاره ده دخى يتيشن بر آغاج كه حشبى حقيقةً دمير كبى سرت وآغر ومبوه سى ميخوش و مسهل اولور : تمر هندى (دمير هندى) شربتى. = ص. تمر هندى آغاجندن معمول : تمرهندى صابلى قيتراش [بو ميوه و آغاجه آوروپا لسانلرنده دخى عربيدن مأخوذ اولهرق Tamarin ديرلر.]

تَمَرُّد { سذ. عر. [« مرود » دن مص. تفعل] فارشى طورمه. ديك كله. عناد، ممدلك، سركشلك : شرع و عقلك تنسيب و تحويز ايتديكى شيئلره فارشى تمرد بيوك بر جهالتدر.

تَمَرمُر { سذ. عر. [« مرمر » دن مص. تفعلل] طوداقلرك بلا اختيار ديترمه سندن عبارت مرض كه اكثريا هذيانله مرافق اولور.

تَمرين { سذ. عر. ج : تمرينات. [« مرانة » دن مص. تفعيل] ١. تكرار ايتديره ايتديره آليشديرمه، شاكردانى اوقومه، دلرى علم وفنك قواعدينى تطبيقه آليشديرمق ايچون كندىلرينه برچوق مثاللر تكليف ايتمه، ادمان : صرف و نحو عر. بيده طلبه نك تمرينى شرطدر. ٢. بو وجهله آليشديرمق ايچون طلبه يه تكليف اولنان مثاللر و بومثاللرى حاوى كتاب : تمرينات صرفيه، تمرينات رياضيه.

تَمَزُّق { سذ. عر. [« مزق » دن مص. تفعل] ط. پيرتلمه، آچلمه. پاره لانمه : تمزق رحم، تمزق رئه، تمزق طحال، تمزق قلب.

تَمزيق { سذ. عر. [مزق » دن مص. تفعيل] پيرتمه. ر.

تِمساح { سذ. عر. ج : تماسيح. ئيلده وسائر بيوك نهر. لرده وبلاد حاره ده ياشار كر. تشكله جنسندن جسيم بر پيرتيجى حيوان كه دريسنك زره كبى قوتى اولمسيله وكاملا حيوانلاندن مستثنا اولهرق چيكنركن اوست چكه سنى اويناتمسيله مشهور در، فارسيده « نهنك » ديرلر. تركچه سنه دسترس اولنه مادى.

تَمسيخُر { سذ. عر. [« مسخره » دن مص. تفعلل] مسخره لق ايتمه. برينى مسخره يه چويروب استهزايه آلمه.

تَمسُّك { سذ. عر. [« مسك » دن مص. تفعل] ١. طوتمه، ياپيشمه. صارلمه : فنده كيسه نك سوزينه يا قليوب مجرد دليل و اثباته تمسك اولنور. ٢. بر دين ايچون دينك الندە مدار استناد اولق اوزره مديون طرفندن ويريلن سند : برتمسك يازمهر لەيم.

تَمسُّكات { سذ. عر. [« مسكنة » دن مص. تفعل] مسكين اولمه. مسكينلشمه.

تَمشُّق { سذ. عر. [« مشق » دن مص. تفعل] مشق آلمه و يازمه معنا سيله قوللانلر وار ايسه ده، عربيده اصلا بويله بر معنا يه كلديكندن، تركچه مشق آلمق ومشقى يازمق ديمك بويله ياكليش اصطلاحيه داز لقدن البته ايدر.

تَمشِيَت { سذ. عر. و :

تَمشيه { سذ. عر. [« مشى » دن مص. تفعيل] يورتمه، يورتمه سوق ويا يورمسنى تسهيل ايتمه، ايلريلتمه، ايلرى يه كوتور. مه : قيوجه اولان ايشلرى تمشيه ايدەجك برآدمه محتاجم؛ نظامى داثره سنده ايشمك تمشيه سندن باشقه بر شى ايستميورم.

تَمعدُن { سذ. عر. [« معدن » دن مص. تفعلل. — لغت مولده] مص. معدن اولمه، معدن حالنه گچمه : بعض اجسام مرور زمانله تمعدن ايدر.

تَمغا { ياخود طامغه. سذ. [اصل ترگجه اولوب فارسى يه ده گچمشدر. لسانزده زبانزدى : دامغه.] ١. بر جسمك اوزرينه برنشان وعلامت باصمق اوزره قورى ياخود مركب و بويا ايله وصوتوق ياخود تيزغين اولهرق قوللانيلان مهركبى دمير ياخود پرنج ويا تخته وسائره دن آلت : تمغا اورمق، تمغا باصمق؛ حيوانه تيزغين تمغا ايله نومرو باصمق. ٢. بويله بر آلتله اوريلان نشان و علامت : آلتون تمغا، قزيل تمغا، قبارمه تمغا، قور شون تمغا: او حيوانك صاغرسنده برتمغا وار. در: رسمى محررات كاغدينك بالا شنده تمغا اولور. || آلتنده تمغا سى يوق = باطنى مجهول. || تبه تمغاسى = چوجمك باشنى تپه سنده كى يومشاق پر، بنغلداق.

تمغاجى { سذ. كومركده قورشون تمغا اورمغه مأمور آدم.

تمغاسيز { ص. تمغاسى اولميان، تمغا لانمامش.

تمغالامَق { فت. تمغا اورمق، تمغا ايله نشان ايتمك : ترا. موای حيوانلرينى آلدقلرى وقت تمغالارلر.

تمغالى { ص. تمغاسى اولان، تمغا لانمش.

تَمَكُّن { سذ. عر. [« مكانة » دن مص. تفعل] برلشمه، بر طوتمه، قطعياً ساكن اولمه : فلان پرده بولنيورسه ده دها اورادە تمكن ايتمدى. [عربيده باشلجه مقتدر ومتصرف اولق وتأكيد وتقويه بولمق معنالرينه كلديكى حالده، لسانزده كى استعمالى « مكان » دن اشتقاق ظننه مستندر.]

تَمكين { سذ. عر. [« مكانة » دن مص. تفعيل] ١. آغرلق، وقار، ثبات، متانت، خفت مزاج مقابلى : بو آدمك تمكينى چوق خوشمه گيديور؛ وقار وتمكين صاحبى برآدمدر. ٢. ط. علتك بر پرده برلشمه سى. [فر. Localisation]

تَمكينلى { ص. آغر، وقارلى، ثبات، تلى، متانت صاحبى : تمكينلى آدمدر.

تَمَل { س. [ر. Θημέλιον] ١. كارگير بنا ودیوارك صاغلام طوپراق بولنجه به قدر طوپراغك ايچنه صوقيلان قسمى وبونك ايچون پرده قازيلان چقور، اس، اساس، بنياد. [اصل ترگجه سى: تؤيوق.] ٢. مج. برايشك اولى، اصلى، اساسى : بو ايش تملندن چورو كدر. ٣. ثبات، بقاء، دوام، متانت : تللى، تملسز ايش. || تمل آتمق = تملى يامق، وضع اساس ايتمك. || تمل ديركى = اخشاب ابنيه ده تمله طيانان آنا ديركلرك بهرى، اوجاقلق. || تمل طاشى قومق = بر بنايه بدأ ومباشرت ايتمك. || تمل طوتمق = برلشمك، تملشمك، پايدار اولمق؛ تمل طوتەمامق = برلشەمەمك، پايدار و باقى اولەمامق. || تملندن = اصلندن، اساساً.

تَملسِز { ص. ١. تملى اولميان : تملسز بنا اولەماز. ٢. اصلسز، اساسسز. غير صحيح، يالان، كاذب : تملسز خبرلر. ٣. ثباتسز، بقاسز، فانى : دنيانك جاه وثروتى تملسزدر.

تَملّق { سذ. عر. [« ملق » دن مص. تفعل] يالتافلانمه، تبصبص، مداهنه، طالقاوقلق : تملق انسانه ياقيشماز بر خصلت ذميمه در.

تَملُّك { سذ. عر. [« ملك » دن مص. تفعل] صاحب ومالك اولمه، برمملكى تحت تصرفنه آلمه : فلان جفتلكى تملك ايتدى. [ياكليش اولان « استملاك » يرينه دخى قوللانيلەبيلير.]

تَملّكدار مَك { فت. برلشديرمك، ملك، ثابت وباقى ايتمك، تأسيس وتأمين ايتمك : اوملكنده امنيت وحسن اداره يى تملكدار مكه چاليشيور.

تَملّكلَشمَك { فط. برلشمك، تمل طوتمق، باقى ودائم اولمق : او آدم فلان مكتب معلمكنده تملكلشدى طوردى.

تَملّكلَمَك { فل. تمل طوتمق، تقرر ايتمك : پيلان ريختم دها تماميله تملكلمدى.

تَمَلّی (ص. ۱. تملی وبنیادی او. لان، اساسلی : درین تملی بر بنا . ۲. ثباتلی، ثابت، باق : دنیانك جاه ومالی تملی دکلدر. ۳. دائمی، دواملی، سورکلی، موقت وتصادفی اولیان : تملی بر باغچه‌وانمز وار ایسه‌ده پشدیره مدیکندن کونده لکچی دخی طوتارز. ٤. اسکی، قدیم، من القدیم مؤسس : اورانك تملی برمکتبی واردر.

تَمْلیح (سذ. عر. | « ملح » دن مصد. تفعیل | ۱. طوزلا. مه، طوز قومه ویا طوزه وصا. لامورویه یاتیرمه. ف. ۲. ر. سوز آره‌سنده کوزل برمضمون ودلنشین برتعبیر ایرادتدن عبارت صنعت ادبیه .

تَمْلیك (سذ. عر. | « ملك » دن مصد. تفعیل | برینی برملك ومالە مالك ومتصرف ایتمه. برینه بر ملك قزاندیرمه : او باغچه‌یی بکا جزئی بر بدل مقابلنده تملیك ایتدی .

ثَمَن (یاخود ثومن. سر. فا. با : (ثومان.

تَمَنّا (سذ. عر. | « منیه » دن مصد. تفعل — اصلی « تمنی » اولوب، بزجه ایسه « تمنی » نك محل استعمالی بسبتون آیرلمشدر.| سلام، وتحیه وآشنالق یاخود تشکر مقامنده مختلف وضعیتلرله صاغ الی آزچوق آشاغی یه ایندیردکدن صکره آغزه طوقندیروب باشك اوزرینه قومق حرکتی. که انحکلری ویاخاکپاکلری اویوب باشمك اوزرینه قورم دیکمدن کنایه‌در : کندیسنه تمنا ایتدم : تمنای آلمدی = مقابله ایتمدی. || قندیللی تمنا = پك یردن یاپیلانی. اولمه. مال ایدنمه : تجارتله آز مدت ظرفنده ثروتل ایتدی .

تَمَنّی (سذ. عر. | « منیه » دن مصد. تفعل .

— لغت آنفه‌نك عینی ایکن محل استعمالی آیرلمشدر. | ۱. ایستك، آرزو، طلب : تمنی ملاقات، تمنی صو علاوه ایتمه. ۲. یالدیزلاتمه. ۳. مج. اساساً حقسز بر ماده‌یی فصاحت وبلاغتله افاده وتصویر ایدوب حقلی کبی کوستر مه .

تَمَوُّت (سذ. عر. | « موت » دن مصد. تفعل. لغت مولده، آنجق ثلاثی مجردی لازم اولد. یغندن پك طوغری دکلدر. | جرا. برعضوك ویا بدنك بر پارچه‌سنك چوریوب اولو حالنه کچمسی. | فر. Mortification |

تَمَوُّج (سذ. عر. | « موج » دن مصد. تفعل | طالعلاتمه، چالقالاتمه. قاریشوب طالغه‌لر قالقمه : دکیز تموج ایتدی، تموجه کلدی.

تَمُّوز (سر. | سریانیجه‌دن مأخوذ اولوب عربی وفارسیده دخی قوللانیلیر. | سنهٔ شمسیه. نك مارتدن اعتباراً بشنجی آی ویاز اولان اوچ آیك اورتاسنه سیدر : تموز آیشده؛ تموز صیجاغی. | اصل اساطیرده یونانیلرك (آدونیس) تسمیه ایتدکاری وفرك معشوق زعم ایلدکاری دایقانلی برجوبانك اسمیدر. اسم یونانیسیله اولان مشابهت لفظیه‌سی‌ده ظاهر اولوب. یونانیلرك بومصالی سوریه‌لیلردن استعاره ایتش اولمه‌جقلری آکلاشیلیر. |

تَمَوُّل (سذ. عر. | « مال » دن مصد. تفعل | مالدار وزنکین اولمه. مال ایدنمه : تجارتله آز مدت ظرفنده تمول ایتدی .

تَمْویه (سذ. عر. ج : تمویهات. | « موه » دن مصد. تفعیل | ۱. ظ. و کم. صولاندیرمه، صو علاوه ایتمه. ۲. یالدیزلاتمه. ۳. مج. اساساً حقسز بر ماده‌یی فصاحت وبلاغتله افاده وتصویر ایدوب حقلی کبی کوستر مه .

تَمْهید (سذ. عر. ج : تمهیدات. | « مهد » دن مصد. تفعیل | ۱. یاتمه، دوشتمه، بسط ایتمه. ۲. دوزلتمه، تسویه ایتمه. اصلاح وتنظیم ایله .

تَمْهیر (مهرلمه وتختیم معناسیله قوللاندیغمز بو لغت غریبه فارسی « مهر » ی عربی ظنیله تفعیل بابندن کتیرمك کبی جاهلانه برحرکتدن متولد اولوب، شایان استعمال دکلدر .

تَمْهیل (سذ. عر. | « مهل » دن مصد. تفعیل | مهلت ویرمه. | « امهال » دها مستعملدر. |

تَمییز (ص. | عر. « تمیز » دن خلط | ۱. پاك، نظیف، طاهر : تمیز آدم؛ تمیز ثواب. ۲. بیقانمش، کیرلی ویاغلی مقابلی : تمیز چامشیر، تمیز طبق. — ج. پاك اولەرق، نظافت وطهارتله : تمیز یتیوب ایچیور : تمیز سویلیور : تمیز یقار. | بومعانی ایله عر. کبی « تمییز یازمق » اصلا جائز دکلدر. |

تَمییز (سذ. عر. | « میز » دن مصد. تفعیل | اقران وامثالندن آیرلوب بالاتر برحال وموقعده بولنمه، فرقلی اولمه. بجلمه : بین الاقران تمیز ایتدی؛ علم وهنری باعث تمیزی اولمشدر .

تَمیزجه (ص. اولدقجه پاك و نظیف .

تَمیز لَمَك (فذ. پاکلانمق، تطهیر وتنظیف ایتدیرمك : بواوطه‌یی تمیز لتملی .

تَمیز لِك (سذ. پاکلق، (پاکلك) نظافت، طهارت : خسته‌لر ایچون تمیزلك هرعلاجدن مؤثردر؛ تمیزلکه رعایت ایتمك شرطدر .

تَمیز لَمَك (یا تمیزله‌مك. فذ. ۱. یا کلامق، تنظیف و تطهیر ایتمك : بو اوی یوقاریدن آشاغی یه قدر کوزلجه تمیزلمك اقتضا ایدر. ۲. برشیئك بتونی آلوب کوتورمك ویا بیوب بیتیرمك، سوپوریویرمك : برطبله یمکی ایکی کشی تمیزلدیلر .

تَمیز لَمه (سذ. پاکلامه. تنظیف، تطهیر .

تَمییزاً (ح. عر. هذ. محکمهٔ تمییز، معرفتیله. تمییز صورتیله : تمییزاً رؤیت دعوی ایتمك : دعوا. سی تمییزاً استانبولده رؤیت اولنمقده‌در .

تَن (سذ. فا. وجود، گوگده، بدن، جسم : تنده جان طورورایکن. == تر. جسم انسانینك سطح خارجیسی. ات. دری : فاتله‌یی تنك اوزرینه کیمیلی؛ تن رنکی .

تَنادّ (سذ. عر. | « ند اد » دن مصد. تفاعل | طاغلمه، پراکنده وپریشان اولمه. | یالکز شو تعبیرده مستعملدر : | یوم التنادّ = قیامت کونی، روز محشر .

تَنازُع (سذ. عر. | « نزع » دن مصد. تفاعل | طوتیشمه، چکیشمه. | « منازعه » و « نزاع » دها مستعملدر. |

تَناسُب (سذ. عر. | « نسبة » دن مصد. تفاعل | برینه قارشی مناسب اولمه، بینلرنده اویغونلق وتوافق بولنمه، بربرینی طوتمه، یاقیشمه : تناسب اعضا = بدن وچهره‌یی ترکیب ایدن عضولرك بربرینه اویغون اولمسی: تناسب الفاظ = برعباره‌یی ترکیب ایدن لفظلرك بربرینه اویغون اولمسی. || ر. تناسب عددی؛ تناسب هندسی .

تَناسُبی (ص. عر. أ : تناسبیه. ر. حسابده اعداد بینندە کی تناسبه منسوب ومتعلق .

تَناسُخ (سذ. عر. | « نسخ » دن مصد. تفاعل | ۱. روحك برجسمدن دیکرینه وبعضاً انساندن حیوانه وبرعکس حیوان دن انسانه کچمسی (اعتقاد باطل): تناسخ ارواح: او فرقه تناسخه قائلدرلر. ۲. تا. بعض حیوانلرك قورتدن کلبك حالنه کچمك کبی تبدیل صورت الملری .

تَناسُخی (ص. عر. أ : تناسخیه. ج : تناسخیون. ۱. تنا. سخ ارواحه منسوب ومتعلق ویا معتقد اولان : فلان آدم تناسخی تناسخیوندن ایدی. ۲. تا. ایلك بوجکی کبی حیوانلرك تبدیل صورتنه متعلق : قواعد تناسخیه.

تَناسُل (سذ. عر. | « نسل » دن مصد. تفاعل | نسل یتیشمه. برکله اوره‌مه، تولدانله تکثر: نوع بشر آنجق تناسل ایله قائمدر؛ حیوانات اهلیه‌نك تناسلنه چوق اهمیت ویرلمك اقتضا ایدر. || آلات تناسل = آلات معهودهٔ ذکور واناث. || تناسل غیر

متجانس = جنسلری آیری ایکی حیوانك چفتلشدیرلمسیله نلمز بر جنس یتیشدیرلمسی.

تَناسُلی { ص. عر. ة: تناسلیه. نسل یتشدیرمکه منسوب ومتعلق: آلات تناسلیه = ذکور واناث آلات معهوده سی.

تَناظُر { سند. عر. | « نظر » دن مصد. تفاعل | ۱. بربرینه قارشی بولنمه، بربرینه باقمه. ۲. ـه. ایکی زاویه وسائرهنك قارشی یه بولنمسی.

تَنافُر { سند. عر. | « نفرة » دن مصد. تفاعل | ۱. بربرندن نفرت اورکوب قاچمه، بربرندن نفرت ایتمه. ۲. ـه. برکلمه یی ترکیب ایدن حروفك ویا برعباره یی تشکیل ایدن کلماتك بربرندن اورکرکچه سنه اویغونسز وغیر متناسب اولمسی وبو وجهله اوکلمه ویا عبارهنك زور تلفظ اولنوب قولاغه چرکین کلمسی: تنافرحروف، تنافر کلمات.

تَناقُص { سند. عر. | « نقص » دن مصد. تفاعل | آزالمه. اکسیلمه: ذخیره کیتدکجه تناقص ایدیور. || ط. تناقص حمی = صیتمهنك دوشمهسی؛ تناقص دم = قانك آزالمسی: تناقص قوت = قوه تدن دوشمه.

تَناقُض { سند. عر. ج: تناقضات. | « نقض » دن مصد. تفاعل | انسانك برسوزی دیکر برسوزینی چوریتمهسی، برسوزی دیکریله اویمامسی، مباینت، تباین: سوزلرنده تناقض واردر؛ بو کتاب تناقضاتله مملودر.

تَناوَر { ص. فا. | تن = بدن. آور. دن = کتیرمك، مالك او. لمق | وجودلی، ایری. | انسان حقنده مستعملدر. |

تَناوُل { سند. عر. | « نول » دن مصد. تفاعل | آلوب یمه ویا ایچمه: برآزقهوه آلتی تناول ایتدی. ایتدی: برشربت تناول ایتدی.

تَناهی { سند. عر. | « نهایت » دن مصد. تفاعل | بیتمه. توکنمه، ختام بولمه، نهایته وارمه.

تَنباکو { سـ. | یتا. توتون دیمك اولان Tabaco دن | تارکیله ایله ایچیلن توتون نوعی که ایران وسائرمحللدن کلیر: تنباکو ایچمك.

تَنباکوجی { سـ. تنباکو صاتان آدم.

تَنَبُّت { سند. عر. | « نبات » دن مصد. تفعل | یا. بیتمه، یردن چیقمه: تنبت اشجار.

تَنبَل { ص. | فارسیده ده مستعملدر | ۱. اوشنن، او شتکن، اوشنج، کسلان: تنبله ایش یپور سکا عقل اوکرتسین. ۲. ایشده آغر طاوراناں، بطیء، آغر یورین: تنبل حیوان.

تَنبَلخانه { سـ. فا. بتون سکانی تنبل اولان خانه. مأ. مورلری ایش کورمز دائره، تنبلار مجمع ومجلسی: اوراسی بر تنبلخانهدر.

تَنبَلاشمَك { فل. تنبل اولمق. تنبل آلیشمق.

تَنبَلمك { سـ. ۱. اوشنجلك، او. لنان، یپوب ایچمکله وکندی کیف وراحتیله مشغول کندی راحتنی هر شیئه ترجیح ایدن.

تَنبَلیت { وتنبلق. با: تومبلق.

تَنبِئه { سند. عر. | « نبوة » دن مصد. تفعل | نبوت وپیغمبر. لك دعواسنه قالقیشمه.

تَنبور { و تنبوره. با: طنبور، طنبوره.

تَنبول { سـ. فا. هندلیلرك دیش و طودافلرینی قرارتمق ایچون چیکندکاری بر جنس پاپراق.

تَنَبُّه { سند. عر. | « نبه » دن مصد. تفعل | ۱. اویانمه. اویقودن قالقمه. ۲. غفلتدن قورتلمه، بربرینك اخطار وایقاظیله عقلی باشنه طوپلامه. | « انتباه » دها مستعملدر. |

تَنبیه { سند. عر. ج: تنبیهات. | « نبه » دن مصد. تفعیل | ۱. اویاندیرمه، ایقاظ، بیدار ایتمه، اویقودن قالدیرمه. ۲. غفلتدن قور تارمه، عقلی باشنه کتیرتمه. ۳. شدیداً امر ویا نهی ایتمه، بر ایشك اجرا ویا ترکنی توصیه وامر ایتمه: بریره کیتمهمسنی تنبیه ایتدم: بن کلنجهیه قدر ایشه باشلاماملرینی کندیلرینه تنبیه ایتدم؛ باغچهیه کیمسه یی صوقدیرمق اوزره باغچوانه تنبیهات ویرمیلیسکز. | « تنبیه » مافوقدن مادونه اولور. | ٤. ط. سیکیرلری تنجیح ایدوب حسیاتی اویاندیرمه: قهوه تنبیه خاصیهسنی حائزدر.

تَنَپُّر { ص. فا. | تن = بدن. پر. دن = یسلمك | بدنی ایی یسلمك قید وغائله سنده بولنان، یپوب ایچمکله وکندی کیف وراحتیله مشغول، کندی راحتنی هر شیئه ترجیح ایدن.

تَنپَرَوَرلِك { سـ. کندی بدننه و یپوب ایچمسیله راحتنه دوشکون آدمك حالی.

| بونك یرینه فا. « تنپروری » استعمالی عیشدر. |

تَنَسه { سـ. (فر. Dentelle) دانتله. منديل، اثواب و سائره اطرافنه دیکیلن تزیینات خیاطیه. | غلط لغت عامیانهدر. — با: دانتله. |

تَنَسه { سـ. | یتا. Tenda = چادیر، پرده. — فا. اوروجمك آغی دیمك اولان « تننده » دن مأ. خوذ عد ایتمك بعیددر. | کونش ویاغموردن محافظه ایچون قپو وپنجره اوکنده، قایقده، واپور کوکرتهسنده ویا باغچه وسائرهده آچیلان سایهبان که یلکن بزدن ویا قناویچه دن اولور: تنته آچمق.

تَنسیف { سند. عر. | « نتف » دن مصد. تفعیل | ط. علاج واسطهسیله قیللری دوشورمه.

تَنَجُّره { سـ. آتشده یمك پیشیرمکه مخصوص باقیردن قاب؛ دوکمه تنجره = دمیردن معمولی؛ طوپراق تنجره = کووج. || تنجره حوایجی = ات، سبزه، بهارات و سائره. || تنجره کبابی = بر نوع ات یمکی، برنوع قیزارتمه. || تنجره یووارلانمش قباغنی بولمش = بری برینه اویغون ایکی آرقداش ویا قاری قوجه حقنده استهزا طریقیله قوللانیلیر.

تَنَحُّح { سند. عر. | « تنحنح » دن مصد. تفعلل | بوغازده بر شئ قالمش کبی یالاندن وخفیف صورتده اوکسورمه: جماعتك تنحنحی واعظك وعظنی دیکلمکه مانع اولیوردی.

تُند { ص. فا. سرت. شدتلی، شدید، قانی: تند باد = سرت روزکار، قاصرغه؛ تند خو = سرت طبیعتلی؛ تند رو = یوزی قاتی، سرت چهرهلی.

تَندُرُست { ص. فا. | تن = بدن. درست = طوغری، صحیح، سالم. | وجودی صاغلام، صاغ وسالم، صحت وعافیتده بولنان، بدننی هر نوع علل و اسقامدن سالم اولان: تندرست آدم.

تَندُرُستی { سـ. فا. صاغلاملق، وجودك هر نوع علت وسقطتدن سالم اولمسی: کمال صحت و تندرستی ایله معمر اولك.

تُندور { ودها طوغریسی: تاندیر. سـ. ۱. اوفاق فرون. ۲. ال وآیاق ایصیتمکه مخصوص اوستی قپالی کوچك منقال. ۳. قیشین تنبل واری ایصیتمق اوزره اوطهنك اورتهسنه موضوع بر منقال ایله اونك اوزرینه قومش پك ککیش بریورغان ویاکبه دن عبارت وسطهٔ تسخینکه منقالك اطرافنه طوپلانوب آیاقلرینی منقاله طوغری اوزادان آدملر یورغان ویاکبه یی اوستلرینه چکمکله ایصیتیرلر: تندور یورغانی، کبهسی = ذکر اولنان یورغان ویاکبه. || تندور کبابی = اوستی اورتیلهرك بوغو ایله پیشن برنوع کباب. ال تندوری = ال ایصیتمغه مخصوص، ایچی سیجاق صو ایله مملو یوارلاق.

تُندورنامه { سـ. آلتنده پینکلین تنبللردن برینك اوقویوب ویا سویلیوب دیکرلرینك دیکلدکاری مصال؛ وجمعی اصلسز فصلسز شیء، ترهات.

تَنَزُّل { سند. عر. | « نزول » دن مصد. تفعل | ۱. اینمه، آشاغیلامه، ترقی مقابلی، تدنی: ذخیره فیاتنك تنزلی؛ فلان ملك رواجی تنزل ایتدی. ۲. کوکل آچاقلغی، کبرسزلك، کندینی رتبه وحیثیتی درجهسندن آشاغی طوتمه: اوبزمله قونیشمغه تنزل ایتمیور؛ فقیر خانهیی تشریفه تنزل بیورورسهکز.

تَنَزُّلاً { ح. عر. کوکل آچاقلغیله، کبرسزلکله، درجهسی بالاتر ایکن مجرد بر معاملهٔ لطفیه اوله رق: تنزلاً بزه تشریف ایدرسهکز.

تَنزو { وتنزویی با: تنسخ.

تَنَزُّه { سند. عر. | « نزهة » دن مصد. تفعل | اکلنمك ایچون کزوب طولاشمه، تفرج: تنزه ایچون سیاحت ایدیور؛ بر تنزه واپوری واردر.

تَنَزُّه { وأ: تنزهت. بری واوزاقدر یاخود بری ومنزه اولسون معناسیله حق تعالی حضرتلری حقنده مستعمل عربی تعبیراتدن بولنور فعل ماضیدر: تنزهت ذاته عن العجز والنقصان.

تَنزیل { سند. عر. ج: تنزیلات. | « نزول » دن مصد. تفعیل | ۱. اینديرمه، آشاغیلامه: بر مالك فیاتنی تنزیل ایتمك؛ تنزیل فیاتله صاتمق؛ فیاتجه تنزیلات ایتمك. ۲. تعادن ایتمکله افهام اولنان وحی، قرآن کریم. ۳. ـه. اعمال اربعهدن طرح. آشاغی وارمه: یدیدن اوچ تنزیل ایدنجه درت قالیر.

تَنزیه { سذ. عر. ج: تنزیهات. | «تزهة» دن مصد. تفعیل | ۱. قبایح ونقایصدن بری ایتمه. تبریه: نفسنی تنزیه ایتمك. ۲. حق تعالی حضرتلرینك کافهٔ نقائصدن واوصاف بشریه‌دن منزه اولدیغنه ایمانوب بونی اقرار واعتراف ایتمه: جناب حق تنزیه ایلمك.

تَنَسُّخ { سذ. فا. | فا. تن = بدن. سخ = خوش — یوقسه تر. غریب وعجیب دیمك اولان «تاك» دن مشتق «تاکشوغ» دن می مأخوذ؟ | ۱. نادر وکیاب ونفیس شیء تحفه، تفاریق. ۲. اشکال مختلفه اوزره معمول کوزل قوقولی خمور قرصی. [بو معنا ایله تر. زبانزدی «تزو» اولوب، بو قرصك لونینه نسبتله قویو نفتی یه‌ده «تزوی» دیرلر.]

تَنَسُّم { سذ. عر. | «نسیم» دن مصد. تفعل | هوا تنفس ایتمه. ن.

تَنسوخ { وتنسوخی | زبانزدی: تنزو، تنزوی | با: تنسخ.

تَنسیب { مناسب کورمه وتصویب. معناسیله قوللانیلیور. سه‌ده، عربیده «نسبة» ماده‌سی تفعیل بابندن اصلا کلدیکندن، یا کلیشدر.

تَنسیق { سذ. عر. ج: تنسیقات. | «نسق» دن مصد. تفعیل | ۱. نظامنه قومه، تنظیم ایتمه، صره‌لامه. دورلتمه، حسن نظامه قومه، اصلاح: امور عدلیه‌یی، امور عسکریه‌یی تنسیق ایلدی؛ تنسیقات عسکریه ایله مشغول اولیور. ۲. د. بر موصوفه برچوق صفتلر صره‌لامق، تنسیق الصفات.

تَنَشیر { سذ. | فا. «تشاوی» دن | اولونی ییقادقلری درت آیاقلی تختچه کروت، صالاجق. مثل: تنشیره کلمك = اولمك.

تَنشیط { سذ. عر. | «نشاط» دن مصد. تفعیل | شنلندیرمه، کیفلندیرمه: تنشیط خاطر ایچون.

تَنَصُّر { سذ. عر. | «نصران» دن مصد. تفعل | خرستیان اولمه. دین عیسوی یی قبول ایتمه: هندستاندہ تنصر ایدن برهمنلر یوق حکمنده‌در.

تَنصیر { سذ. عر. | «نصران» دن مصد. تفعیل | خرستیان ایتمه. دین عیسوی یی قبول ایتدیرمه: میسیونرلر عبدهٔ اوثانی تنصیره چالیشیرلر.

تَنصیف { سذ. عر. | «نصف» دن مصد. تفعیل | یاری یاری یه بولمه. مساوی ایکی قسمه تقسیم: واردات صافیه‌یی تنصیف ایتمك شرطیله.

تَنظیر { سذ. عر. | «نظر» دن مصد. تفعیل | ۱. بکزتمه. ۲. د. بر شعرك نظیره‌سنی و تقلیدینی یاپمه. | عربیده بعضاً باشقه معنالره کلدیکندن، بزجه صورت استعمالی تندیدر. |

تَنظیف { سذ. عر. ج: تنظیفات. | «نظافة» دن مصد. تفعیل | تمیزلمه، پاکلامه، برمحلك پیسلکنی رفع ایدوب تطهیر و تصفیه ایتمه: اربابِ تنعم. | اکثریا مصدریت معناسیندن مجرد او. له رق قوللانیلیر. |

تَنَعُّف { سذ. | عر. «طنب» دن | چاپ. دیر ایچی، چادیرك ایتکلریی طوتمق و سوپرونديلری قالدیرتمق وظیفه‌سی‌که بلدیه‌نك جمله وظائفندندر: تنظیفات مدیری: تنظیفات آرابه‌لری.

تَنظیم { سذ. عر. ج: تنظیمات. | «نظم» دن مصد. تفعیل | ۱. صره‌لامه. صره‌یه قومه، دیزمه: اینجیلری تنظیم ایتمك. ۲. نظامه ویرمه، نظامنه قومه، دوزلتمه: باغچه‌یی، سالونی تنظیم ایدیور. ۳. ترتیب ایتمه. قلمه آلمه، نثراً ویا نظماً یازمه: بر لایحه. بر قصیده، بر مضبطه تنظیم ایتدی. ٤. تنسیق. اصلاح: امور عسکریه‌یی، ادارهٔ مالیه‌یی تنظیم ایتدیلر. = ج. امور اداره‌نك منتظم بر حاله وضعی و بونك ایچون اتخاذ اولنان تدابیر واجراآت، واصلاحات. تنسیقات: تنظیمات عسکریه: تنظیمات ملکیه. || تنظیمات خیریه = والد ماجد حضرت پادشاهی جنتمکان سلطان عبدالمجید خان حضرتلری زمانینده مرحوم رشید پاشانك عرضیله اجرا اولنان اصلاحات اساسیه‌که کلخانه فرمانی هیونیله اعلان اولنوب، تبعه‌نك تأمین جان و مال وناموسی وقانون حضورنده جمله‌نك مساواتی اساسی اوزرینه مؤسسدر.

تَنَعُّم { سذ. | عر. ج: تنعمات. نعم | | «نعمت» دن مصد. تفعل | ناز ونعمتله یاشامه. نعمت اینجیده بولمه: اربابِ تنعم. | اکثریا مصدریت معناسیندن مجرد او. له رق قوللانیلیر. |

تَنَف { سذ. | عر. «طنب» دن | چاپ. دیر ایچی، چادیرك ایتکلریی

قازیقلره باغلادقلری ایپلرك بهری.

تَنَفُّر { سذ. عر. | «نفرة» دن مصد. تفعل | ۱. ایکرنمه، تیکسینمه، اکراه ایتمه: اوآدم زیتون یاغلی یمکاردن تنفر ایدر. ۲. نفرت ایتمه. جکنمه. قاچمه: بو ایشدن تنفر ایتدم.

تَنَفُّس { سذ. عر. | «نفس» دن مصد. تفعل | ۱. نفس آلمه، صولوق، صولوق آلمه: بورنی طیقاتمش اولدیغندن آغزندن تنفس ایدیوردی. ۲. موقتاً ایشدن یاقوب یاسترahat ایتمه. یورغونلق آلمه: شاکردائما اوکله وقتی برساعت تنفسه مأذونیتلری واردر. || تنفس اوطه‌سی = دوائر رسمیه وشرکت وسائره دائره‌لرنده استراحته و بریله کوریشمکه ومکتبلرده طلبه ایچون درس خارجنده استراحته مخصوص اوطه، تنفسخانه.

تَنَفُّسخانه { سذ. عر. تنفس = م. فا. خانه = او | دوائر رسمیه‌ده وشرکت وسائره دوائر ثرنده مأمورینك استراحته و امور خصوصیه ایچون بریله کوریشمکه مخصوص اوطه، تنفس اوطه‌سی.

تَنَفُّر { سذ. عر. | «نفرة» دن مصد. تفعیل | ایکرندیرمك، استکراه ونفرت ایتدیرمه.

تَنقیح { سذ. عر. ج: تنقیحات. | «نقح» دن مصد. تفعیل | ۱. بر شیئك فضله ولزومسز قسملرینی چیقاروب اختصارله برابر اصلاح وتمیز ایتمه. ۲. بر دائره مأمورین وخدمه‌سنك عددینی ویامعاشلرینی آزالده‌رق، ایراد ومصرفی آراسنده موازنه حاصل ایتمه: اجرای تنقیحات ایتمك: تنقیحات اخیره‌ده معاشلرك بر درجه کسلدی.

تَنقید { سذ. | ادبیات جدیده‌ده فرانسز. (الك. Critique) دیدکلری موآخذهٔ ادبیه معناسیله قوللانلمه باشلامش ایسه‌ده، عربیده «نقد» ماده‌سی تفعیل بابندن کلدیکندن، بونك یرینه «انتقاد» و«تنقاد» قوللانلمه دها طوغری اولور.

تَنَقُّص { سذ. عر. | «نقصان» دن مصد. تفعیل | آزالتمه، ایندیرمه.

تَنقیط { سذ. عر. | «نقط» دن مصد. تفعیل | ۱. حروفه نقطه وضع ایتمه. نقطه لامه. ۲. عبارهٔ‌نك جمله وکلاملرینی ایجاب ومحلنده کوره اشارات مخصوصه ایله آیرمه، بزم خطمزده نوایجاد اولان بو اشاراتی قوللانمه: اصول تنقیط. [فر. Ponctuation].

تَنقیه { سذ. عر. | «نقاية» دن مصد. تفعیل | عربیده معنای آیپلایوب تمیزله ایکن، لسانمزده سهواً «حقنه» و«احتقان» یرینه استعمال اولنور. با: حقنه، احتقان.

تَنگ { ص. فا. طار، ضیق.

تَنگار { یه. فا. کیم. بورق دیلنان معدن، قویوجی لهیمی.

تَنگدَست { دست = ال | ص. فا. | تنك = طار. زوکورتلك.

تَنگدَستی { س. فا. زوکورتلك.

تَنگدِل { دل = یورك | ص. فا. | تنك = طار. طار، مضطرب.

تَنگکَر { سذ. عر. | «نکر» دن مصد. تفعل | کنسه‌یی بیلدیرمه‌مه. تبدیل اولمه. تبدیل کزمه.

تَنگنای { س. فا. ۱. طارلق، صیقندی. اضطراب. ۲. طاریر، صیقندیلی یر، محل ضیق.

تَنگه { س. ۱. اوسنی فلاپلانمش ایجمه دمیر صفحه. ۲. تنکه دن معمول قاب، قوشه، ابریق وسائره: صو تنکه‌سی، زیتون یاغی تنکه‌سی. غاز تنکه‌سی. = ص. تنکه‌دن معمول: تنکه ابریق، تنکه جزوه. صاری تنکه = اینجه یرنج صفحه‌سی ویا یالدیزلانمش تنکه. | آغزی تنکه قابلی = پك ضیجاق یمکه محمل.

تَنگه جی { س. تنکه‌دن مختلف اعمال ویا امتعلیوب تمیر ایدن صنعتکر.

تَنگه لی { ص. تنکه قابلی، پرطر. فنده تنکه‌سی اولان: تنکه‌لی صندیق.

تَنگی { س. فا. ۱. طارلق. ۲. زوکورتلك.

تَنکیح { نکاح قیمه واولندیرمه معناسیله لسانمزده قوللانیلیورسه‌ده. عربیده مستعمل دکلدر.

تَنکیر { سذ. عر. | «نکر» دن مصد. تفعیل | ۱. مجهول وطانیلیان حاله کتیرمه، تبدیل ایتمه. ن. ۲. د. عربیده براسمی نکره یعنی حرف تعریفسز قوللانمه، تعریف مقابلی.

تَنكيل { سند. عر. ١. اوزاقلاشديرمه، تبعيد: اشقيايى دفع وتنكيل ايتدى. ٢. امثالنه عبرت اولهجق بر مجازات ويرمه.

تَنميق { سند. عر. (« نمق » دن مصد. تفعيل) كوزل يازمه، حسن خطله تحرير. (لسانمزده على الاطلاق يازمه معناسيله قوللانيلير.)

تَنّور { سند. عر. (فارسيدن معرب. تندور دخى بوندندر.) ١. فرون. ٢. علل مستوليه ميقروبلرينى اتلاف ايچون قوللانيلان نو ايجاد آلت، اتوو (Étuve).

تَنوُّر { سند. عر. (« نور » دن مصد. تفعل) پارلامه، منور وضيادار اولمه. ز.

تَنوّره { سم. عر. مولوى درويشلرينك سماع اثنا سنده كيدكارى گگيش اتكلى بر نوع لباس، اتكلك.

تَنوُّع { سند. عر. (« نوع » دن مصد. تفعل) بر قاچ چشيد اولمه، چشيد چشيد اولمه: حروفك تنوعى السنه نك تحصيلنه مانع اولمقدهدر.

تَنومند { صد. فا. وجودلى، جثهلى، ايرى.

تَنوير { سند. عر. ج: تنويرات. (« نور » دن مصد. تفعيل) آيدينلاندير مه، ضيالاندير مه: اوطهيى مومله تنوير ايتمك؛ سوقاقلرك غازله تنويرى؛ تنوير مصارفى.

تَنويرى { صد. عر. ژ: تنويريه. اوى ويا سوقاقلرى ضيالاندير مق ايشنه متعلق، مصارف تنويريه.

تَنويم { سند. عر. (« نوم » دن مصد. تفعيل) اويوتمه، اويقويه واردير مه.

تَنوين { سند. عر. (« نون » دن مصد. تفعيل) د. عربى اسملرك آخرنده بر حركه ايله بر نون ساكن صورتنده وقونان ايكى حركه: (ً), (ٍ), (ٌ): ربٌ، رباً، ربٍ كبى.

تَنها { ص. فا. ١. ياكز، تك، وحيد: كنديسنى تنها بولديم؛ تنها قالدى. ٢. بوش، خالى: تنها يرده، تنها بر او. = س. فا. بوش ير، خالى محل: تنهاده او. تورمق. = ح. ياكز اولهرق: تنها اوتوريور، تنها كيديور.

تَنهالاشمَق { فل. ١. ياكز قالمق، منفرد اولمق. ٢. خالى قالمق، بوشالمق، غلبهلك چكيلوب بوش قالمق: اورتهلق تنهالاشدى.

تَنهالِق { س. ١. ياكزلق، انفراد: كتيبر. ٢. خالى و بوش ير، عزلتگاه: تنها لقده اوتور مغى سوسور. = ص. خالى، بوش، كيمسهنك بولنمديغى، ايصسز: تنهالق بر يردر.

تِنّين { سند. عر. ١. بيوك يلان، اژدها. ٢. ك. سماده يدى برج بوينجه اوزا نان خفيف بر بياضلق. (كهكشان ديه ترجمه ايدنلر ياكلشلردر: تنين كهكشانك غيرى اولوب، اوندن كوچك و خفيفدر.)

تو { حد. توكورمكدن كنايه او. لوب تحقير وتر ذيل ايله برابر تكديره دلالت ايدر: تو سكا! تو سنك يوزينه!

تُوالَت { س. (فر. Toilette) يوز يقايوب طرانمه وكيينمه ايشلرى: توآلت يايمق؛ دها توآلتمى ياپمدم. || توآلت طاقمى = آينه، طراق، فورچه وسائر بو ايشه يارار ادواتدن مركب طاقم.

تَوّاب { صد. عر. (« توبه » دن سمع.) عبادينك توبهسنى قبول ومبالغه ايله عفو ايدن (جناب حق).

تَوابِع { سند. جد. عر. (فد. تابع. — « تبعه » دخى « تابع »ك جمعى ايسهده، استعماليده بو ايكى جمع آره سنده فرق وار. در. با: تبعه) ١. برآدمه تابع اولوب آرقهسى صره كيدنلر. ٢. برآدمك فكر وذهابنه تابع اولانلر. ٣. خدمه، عونه، يار. داقلر. ٤. ملحقات، لواحق، بر مركزه مربوط وتابع اولان يرلر. ٥. د. نحو عربيده مفعوله قبلدهكى اسمك اعرابيله معرب اولان معمولر.

تَواتُر { سند. عر. ج: تواترات. (« وتر » دن مصد. تفاعل) ١. برخبرك آغزدن آغزه يايلوب شيوع بولمسى، انتشار ايتمسى: يويله بر شئ وقوعنه داثر بر تواتر واردر: شويله بر وقعه تواتر اولنيور. || ٢. ك. كذب وزره اتفاقلرى عقلاً جائز اولميان جمعتك خبرى.

تَواتُراً { حد. آغزدن آغزه يايله. رق، آغزدن آغزه نقل اولنوب انتشار ايدهرك: بو خبر تواتراً شايع اولدى.

تَوارُث { سند. عر. (« وراثة » دن مصد. تفاعل) ١. ميراثه قونمه، ارثاً متصرف اولمه: اخلاف اسلافدن بر چوق معلومات توارث ايدرلر. (عربيده اصل اولان بو صورتله لسانمزده آز قوللانيلير.) ٢. ميراث قالمه، ارثاً كچمه. ميراث كبى انتقال: اسلافك علوم وفنوندهكى كشفيات وتحقيقاتى اخلافه توارث ايدر.

تَوارُد { سند. عر. ج: تواردات. (« ورود » دن مصد. تفاعل) ١. بربرى آرقه سندن كلمه، هر طرفدن كلوب بريكمه: توارد ايدن خبرلره كوره. ٢. د. ايكى شاعرك تصادفاً وبربرندن خبرلرى اولمقسزين عين مآلده ويا عين الفاظله بر بيت ويامصراع سويلمرى: بو مصراعده فلان و فلان شاعر بيننده توارد واقع اولمشدر: اشعار عربيه ده توارددات چوقدر.

تَوارى { سند. عر. (« وراء » دن مصد. تفاعل) بر شيئك آرقه سنه صاقلانوب كوزدن نهان اولمه: آى بلوطلرك آرقه سنه توارى ايتدى.

تَواريخ { سند. جد. عر. فد: تاريخ. با: تاريخ.

تَوازُن { سند. عر. (« وزن » دن مصد. تفاعل) بر اولمه، وزنده بر كلمه، دنك اولمه: واردات ومصارف آره سنده توازن حاصل ايتمك. (« موازنه » دها مستعملدر.)

تَوازى { سند. عر. (« وزى » دن مصد. تفاعل) د. ايكى خطك الى غير النهايه بربرينه تماس ايتمهك شرطيله يان يانه اوزانمسى: توازئ خطين.

تَواضُع { سند. عر. (« وضع » دن مصد. تفاعل) آلچاق كوكلليلك، كبرسزلك، محويت: چوق تواضع ايدیور، كوستريور.

تَواضُعكارانه { صد. ح. فا. كبر. سزلكله، آلچاق كوكلليلكله: بر معاملهئ تواضعكارانه ايله قبول ايتدى: تواضعكارانه معامله ايتدى.

تَوافُر { سند. عر. (« وفور » دن مصد. تفاعل) چوغالمه، بريكوب آرتمه، تكثر، تزايد: توافر مال وثروت.

تَوافُق { سند. عر. (« وفق » دن مصد. تفاعل) بربرينه اويمه، اويغون كلمه، موافق اولمه: افعالى اقوالنه توافق ايتميور؛ بو تكليفكز بنم آرزومه توافق ايدیور.

تَوالى { سند. عر. (« ولى » دن مصد. تفاعل) بربرى آرقه سندن كلمه، آراسى كسيلمكسزين دوام ايتمه، بربرينى ولى ايتمه: بوكونلرده توالى ايدن ياغمورلر؛ توالى ايدن الطاف وعناياتكز. || على التوالى = آراسى كسيلمكسزين، بربرينى متعاقب: على التوالى ورود ايدن تنبيهات.

تَوأَم { سند. عر. آ: توأمان. ١. ايكيز: بو ايكى برادر توأمدر. ٢. مج. اش، مماثل. — « هم مكارم توأم » كبى عربى كلمهلرك فارسى قاعده سنجه تركيبندن متولد وصف تركيبلر طبع سليم اصحابنك قبول ايده جكلرى شئ دكلدر.

تُوان { س. فا. كوچ، قوت، طاقت. — اكثريا مترادفى اولان « تاب » ايله برابر قوللانيلير: بنده تاب وتوان قالمدى.

تُوانا { ص. فا. كوچلى، قوتلى: توانا بر دليقانلى.

تُوانگَر { ص. فا. زنكين، مالدار، غنى، ثروت صاحبى.

تَوبه { سث. عر. كناه وقباحتدن رجوعله جناب حقه توجه ايتمه، ايشلمش بر كناه وقباحتدن نادم اولوب بر دها ياپمامغه عهد ايتمه: كنجلكده چوق خوارده لق ايتمش ايسهده بعده توبه ايتمش ايدى: توبه ايتدم عاريت ويرمم كتاب؛ توبهلر اولسون! بر دها ياپمام؛ توبه لر توبه سى! توبهٔ نصوح = توبهٔ صادقه.

تَوبه شِكَن { صد. فا. (عر. توبه = م. فا. شكستن = قيرمق) ١. ايتديكى توبه يى بعده بوزان: رند توبه شكن. ٢. هركسك توبه سنى بوزان، توبه بوزديران: بهار توبه شكن.

تَوبه كار { صد. فا. توبه ايتمش، بر كناه وقباحتدن رجوع ايتمش، توبه لى: فاسق توبه كار: توبه كار قارى.

تَوبه لى { صد. توبه ايتمش، برايشى بر دها ياپمامغه عهد و يمين ايتمش: توبه لى يم حيوانمى كيسه يه ويره يم.

تَوبيخ { سند. عر. ج: توبيخات. (« وبخه » دن مصد. تفعيل) آزار لامه، تكدير، تعزير: كنديسنى شديداً توبيخ ايلدى؛ توبيخات شديده اجرا ايتدى.

توت { س. فا. عر. طوت ديديكمز ميوهٔ معروفه. (عر. « توت »

وفا. «تود» دخی دینلیر.)

تودیرمك (فد. ۱. توتمه‌سنی موجب اولق، دو. مان چیقارتمق: لودوس روز. کاری بو اوجاغی دائما تودیرر. ۲. دودوکدن سس چیقارمق. || یا قوب تودیرمك = زیاده یاقمق، یاقوب کول ایتمك.

تَوَتُّر (سند. عر. | «وتر» دن مصد. تفعل | ه. کرلمه.

توتسی (س. رایحهٔ طبیه نشریچون یاخود معالجه ویا افسون نیتیله دومان چیقارمه‌جق صورتده یاقیلان شیء. بخور: توتسی ویرمك: توتسی یاقمق.

توتسیلَمَك (فد. بخور یاقدیرمق، توتسی ویرمك. دیرمك: شو اوطه‌لری توتسیلتملی.

توتسیلَمَك (فد. بخور یاقمق. توتسی ویرمك، تبخیر ایتمك: بو اوطه‌یی توتسیلمك اقتضا ایدر: نظره قارشی چوجقلری توتسیلرلر.

توتسیلَنمَك (فط. کندی کندینه توتسی ویرمك، کندینی تبخیر ایتمك: نزله یه قارشی کوتلکه توتسیلنمك فائده‌لیدر.

توتمَك (فل. ۱. دومان چیقارمق، دومان ویا بخار نشر ایتمك: یکی سوگندیرمش اولدقلری اودونلر حالا توتیورلر. دی: آتشدن یکی ایندیرلمش اولان تنجره توتیوردی. ۲. (اوجاق وسائره) دومانی چکمیوب اوطه‌نك ایچنده نشر ایتمك: بو اوجاق، بو صوبه توتیور. || کوزده توتمك = زیاده آرزو اولنمق، کمال تحسرله آرزو اولنمق: پاچه بورکی کوزمده توتیور؛ بلغراد اورمانی مسیره‌سی کوزنده توتیوردی. || یاوب توتمك = کمال سوز وکدازله تشکی ایتمك.

توتَن (یاخود دوذدن. س. اوچرو. مه آتیلوب صوبی دومان وبخاره تحول ایدن شلاله. (توروج سواحل غربیه‌سنده‌کی خلجلره دوکیلن انهار کبی.)

توتون (س. ۱. یاناق بر شیئدن یوقاریه قالقان سیاهمسی غاز، دومان، دخان: توتونی طوغری چیقمق = ایشی یولنده اولمق. ۲. یاقیلوب دومانی تنفس ایدیلن معروف یاپراق که آمریقادن کلەدر، دخان: یکیجه، هاوانه، بوغچه توتونی؛ سرت، یاواش، طوقوناقلی توتون. || توتون ایچمك = توتونی یاقوب دومانی تنفس ایتمك، توتون قوللانمق. || توتون بالیغی = دومانده قورو. دلش بالیق باصدیرمه‌سی. || توتون طبقه‌سی = جیبده طاشینمق اوزره توتون قودقلری قوطی.

توتونجی (س. ۱. توتون صاتان تاجر ودکانجی. ۲. بر بیوك قوناق ویا دائره‌ده توتون ایشلرینه وچیغاره و چبوق طاقملرینه مأمور آغا.

توتونجیلیك (س. توتون صاتان آدمك ایش وصنعتی، توتون تجارتی.

توتونلَمَك (یا توتونله‌مك. فد. دومانه آصمق، دومانه ماندە قورومق، توتسیلمك.

توتیا (سند. عر. کیم. چنقو معدنی.

تَوثیق (سند. عر. | «وثوق» دن مصد. تفعیل | محکم ایتمه، صاغلاملاشدیرمه: توثیق عهد.

توج (س. با: تونج.

تَوَجُّه (سند. عر. ج: توجهات. | «وجه» دن مصد. تفعل | ۱. یوز چویرمه، طوغریله، بر یره طوغری حرکت ایتمه: شرقه طوغری توجه ایتدی. ۲. کله، یناشمه، تقرب ایتمه، نصیب ومیسر اولمه: طالع کندیسنه توجه ایتدی. ۳. | مصدریت معناسندن مجرد أو. له‌رق | میل، محبت، حسن نظر: بکا توجهلری واردر: توجهکزی، توجهاتکزك بقاسنی رجا ایدرم.

توجیه (سند. عر. ج: توجیهات. | «وجه» دن مصد. تفعیل | ۱. یوزی بر جهته چویرمه، دوندیرمه: یوزینی سمایه توجیه ایتدی. ۲. طوغریلمه، برآدمه سوز ونظر وسائره آتمه: توجیه خطاب، توجیه کلام، توجیه عتاب. ۳. معنا ویرمه، تفسیر، تأویل: شو سوزی، فلان معامله‌یی شویله توجیه ایدیوردی. ٤. رتبه ویا منصب ویرمه: فلانه رتبهٔ خامسه، فلانه ناحیه مدیریتی توجیه بیورلدی؛ توجیهات ملکیه، توجیهات عسکریه، توجیهات علیه. ٥. د. ایکی جهتلی وبری برینه میاین ایکی معنالی برسوز استعمالی.

تَوَحُّش (سند. عر. | «وحشة» دن مصد. تفعل | ۱. وحشت حس ایتمه، یالکز لقدن قورقمه. ۲. وحشی حیوانلر کبی اورکمه، بر شیئه آلیشه‌میوب امنیتسزلکله باقمه. | عر. بیده‌کی معانیسی فرقلیجه‌در.)

توخوم (سند. عر. ج: توحیدات. | «وحدة» دن مصد. تفعیل | ۱. بر قاچ شیئی برایتمه. برلشدیرمه: توحید دیون، توحید افکار. ۲. بر عد ایتمه، برنظریله باقمه، برلکنه اینانمه: توحید باری تعالی، توحیده قائل اولمه، ۳. لا اله الاالله ترکیب شریفنك تلفظ وتکراری: ذکر وتوحیدله مشغولدر. || اهل توحید = باری تعالانك برلکنه اینانانلر، موحدین.

توحیش (سند. عر. | «وحشة» دن مصد. تفعیل | اورکوتمه، اورکوب قاچمسنی موجب اولمه: حیوانه دکنك کوسترمه توحیش ایدرسك.

تَودیع (سند. عر. ج: تودیعات. | «ودع» دن مصد. تفعیل | ۱. براقمه، امانت ایتمه، تسلیم: بو چکجه‌یی سزه تودیع ایدیورم: اوغللرمی مکتبه تودیع ایتدم. ۲. وداعلاشمه، اللهه اصمارلادم دیمه. | بو ایکنجی معنا ایله استعمالی نادردر. |

تَودیعاً (ج. عر. براقه رق، امانت و تسلیم ایده‌رك: اوغللرینی مکتبه تودیعاً کندیسی عزیمت ایتمش: کتابلرمی فلانه تودیعاً سزه کوندریورم.

تَورات (سند. عر. | عبرانجه: توره = قانون، شرع | حضرت موسی (عم) ه نازل اولان کتاب سماوی که لسان عبرانیده محرر واسفار خمسه‌دن مرکبدر: تورات شریف.

توران (سخ. ه. اسکی ایرانیلر طرفندن ترکستان وتاتارستان جهتلرینه ویریلان اسمدر.

تورانی (ص. عر. ؟: تورانیه. | تورات فقره سنه یعنی ترکستان وتاتارستان جهتلرینه منسوب و متعلق وبو یولرك اهالیسندن اولان. | علم اللسان وعلم البشر مناسبتیی طرفندن او جهتلردن جیقمش اولان اقوام والسنه زمره سنه اطلاق اولنمشدر، که ترکلرله ترکیه دخی بو زمره‌دندر. | اقوام تورانیه، السنهٔ تورانیه.

توربه (س. با: طوربه.

تورپ (س. با: طورپ.

تورپو (یاخود تورپی. س. معدنی رنده‌لمکه وپرداخلامغه مخصوص چلیك آلت که آگه کبی جیزیکلی اولیوب قیمه وسیوری ایکنه‌لی اولور. مبرد. || آغز توریسی = قبا جلابه مخصوص نوعی. || بالیق صرتی، صیچان قویروغی تورپو = بو شکلده اولان نوعلری.

تورپیل (س. | فر. Torpille | بح. حرب سفائنی پاره‌لامق اوزره الکتریق واسطه‌سیله تحت البحر آتیلان بیوك مرمی. || تورپیل سفینه‌سی یا خود تورپیلوز = بو مرمی‌یی آتمغه مخصوص سریع الحرکه وکوچك بر نوع ماکینه‌لی سفینه.

تورپیلَمَك (یا تورپوله‌مك. فد. تورپی دینلن چلیك آلتله دوزلتمك ویا پرداخلامق.

تورشی (تورشیجی. با: ترشی، ترشیجی.

تَوَرُّع (سند. عر. | «ورع» دن مصد. تفعل | منهیاتدن پرهیز وتوقی ایتمه، ورع وتقوی صاحبی وپرهیزکار اولمه.

تورَم (سل الرئه علت مهلکه‌سنه دوچار اولمه معناسیله لسان عوامده قوللانیلیورسه‌ده، اولا عربیده ولسان فنده «ورم» بو خسته لغك اسمی اولمیوب، شیش دیمکدر، ثانیاً «ورم» ماده‌سی عربیده اصلا تفعل بابندن کلمز. بو حالده لفظاً و معناً غلطدر.

تورواقوتی (س. طیرمانیر کوزل قوقولی بر نبات.

توره (س. | عبرانجه‌دن مأخوذ. | قانون، نظام، یاساغ. مر. با: طوره.

توره‌دی (ص. | «توره‌مك» دن | ۱. توره‌مش، دیرمسه چاتمه، اوته دن بریدن طوپلانمش: توره‌دی آدملر. ۲. اصلی نسلی اولدیغی بلیمیز، چاپقین مقوله‌سی، توره‌دینك بریدر. ۳. عاصی: توره‌دی اولق ایستیور. | استانبول لهجه‌سنده «تورودی» دینلیور.)

توره‌لامَق (فد. نظام وقانونه تطبیق ایتمك. مر. — با: طوره‌لامق.

توره‌مَك (فل. ۱. اوته دن بریدن طوپلانوب وجوده کلمك، درمه چاتمه صو.

رتبه تشكل وظهور ايتمك : فلان محلده بر اشقيا چته‌سى تورەدى: بر طاقم سرسريلر تورەمش.

تَوريث | سذ. عر. | « وراثة » | دن مص. تفعيل | ولد رشتى تعيين ايتمه، وارث اولمق اوزره نصب ايتمه : اولمز دن اول فلانى توريث ايتدى.

تَوريخ | سذ. عر. | « ارخ » دن | مص. تفعيل. — عربيده تاريخ صورتنده دها مستعملدر.] تاريخ آتمه، يازيلان بر شيئك آلتنه سنه وآى وكونتى قيد و اشارت ايتمه : مكتوبنى ياكليش توريخ ايتمش، توريخ ايتمه‌مشدر.

توربِس قوشى | سـ. قاز غه | جنسندن بر نوع قوش.

تَوريه | سذ. عر. | « وري » دن | مص. تفعيل | ١. كيزله مه، مرامنى ستر و اخفا. ز. ٢. د. بر قاچ معنـاسى اولان بر كلمه‌نك استعمالنده الك بعيد معنا سنك قصد ايدلمسى.

توز | سـ ١. اينجه اون حالنده طوپراق كه روز كارله هوايه ده قالقار، غبار، ريك: توز طوپراق، توز دومان؛ توز اولمق: توز قالقمق. ٢. هر شيئك اينجه‌سى، اون حالنده بولنانى : صمان توزى، شكر توزى، قيومجى توزى. ٣. ص. اينجه غبارحالنده ملاج كه كاغد پارچه‌لرينه صاريلى اولوب اكثريا صو ايله يوتيلير، سفوف : هر ياريم ساعتده بر توز آلمق. = ص. اون حالنده، اينجه دوكلمش : توز شكر: توز علاج. || آياق توزى = يكى ورود، وصول : آياغنك توزله بنى كور- مكه كلدى = وصوليله برابر. || توز آغاجى = قاواق. || توز آلمق = سو پور دكن صكره اثاث بتيه اوزرينه قونان توزى سيلكوب تميزلمك. || توز ايتمك = پورورکن توز قالديرمق. || توز دومان = قرارددى. || توزى دومانه قاريشدير مق. توزى طوپراغه قاتمق = چوق چله وشتاب ايتمك. || توز قوپاران = چوق روز كارلى (محل). || اوزرينه توز قوندير مامق = هيچ بر عيب وقباحت قبول ايتمه‌مك.

توز | سـ | غلطى : توز. | شقاق (كوشه‌يى شقاق طرفندن قولاغنه بيتشيك محل : قولاق توزى.

توز | سـ با : طوز.

توزارمَق | فل. توز حالنه كتير- مك. توز اولمق.

توزاق | سـ ١. توز حالنده | شئ ٢. قوش يلكنك اينجه‌سى، پولا.

توزامَق | فل. توز قالديرمق، | توز ايتمك.

توزان | سـ. توزلى محل، هوايه قالقار توزى چوق ير.

توزانمَق | وتوزونمق. فل. توز | قالديرمق، توز ايتمك. | توزامق كبى.]

توزلاشمَق | فل. توز كبى ياغمق، | جيسه‌مك.

توزلامَق | فـ. توز قوندير مق، اوزرينه توز آتمك: شو كاغدى توز لايك: بوراسنى كيم توزلادى؟

توزلانمَق | فط. توز اولمق، اوزرينه توز قونمق، اغبرار ايتمك.

توزلق | ص. توزله قاريشيق وياتوز- | دن محافظه‌يه مخصوص. = سـ. بالديرى توزدن محافظه ايدن چوخه پاچه لق كه اگرتى ويا پوتوره بيتشيك اولور : توز- لق كيمك ؛ پوتور توزلغى. || خرمان توزلغى = خرمانك ديبنده قالان توزلى طوپراقلى بغداى وآرپه وسائره.

توزلى | ص. توزى اولان، توزه | بولاشمش، اوزرينه توز قونمش.

توزندى | سـ ١. توز كبى اينجه | شئ ٢. اينجه ياغمور، چيسندى.

تَوزيع | سذ. عر. ج : توزيعات. | « وزع » دن مص. تفعيل | طاغيتمه، هر كسه حصه- سنى ويرمه، تقسيم. آيرى آيرى تسليم : توزيع مكاتيب = پوسته ايله گلن مكتوب بلرك اصحابنه تسليمى: توزيع مكافات = بعد الامتحان مكتب شاگردانـه مستحق اولدقلرى مكافاتى يداً بيد وصورت علنيه ورسميه ده اعطا ايتمك رسمى: غرته نك توزيعى = آبونه‌لره ايصالى وايستيلره فروختى، طاغيلمسى؛ معاش و تعيناتك توزيعى = اصحابنه اعطاسى. اعداد توزيعيه = برر ايكيشر كبى عددلر.

تَوسَن | سـ. فا. عر. اينى وسرت | آت : برتوسن بادپيما.

تَوسيط | سذ. عر. | « وسط » | دن مص. تفعيل | آرايه قومه، واسطه اتخاذ ايتمه، وسا- طت وتوسط ايتديرمه : اونى بو ايشه ارضا ايتمك ايچون كنديسنه

تُوس | حـد. حيوانى كرى تو- | سكورمه‌ده قوللانيلير.

تَوَسُّط | سذ. عر. ج : توسطات. | « وسط » دن مص. تفعل | آرايه كيرمه، وساطت ايتمه، مياغجيلق : كنديلرينى با- ريشديرمغه توسط ايتدى.

تَوَسُّع | سذ. عر. | « وسعت » | دن مص. تفعل | گگيشلمه، گگيش وواسع اولمه. | عربيده. كى معناسى خيلى فرقلى اولوب، بو معنايه « اتساع » استعمالى دها موافقدر. | ط. توسع قلب، توسع معده وسائره = اتساع قلب واتساع معده وسائره كبى بو عضو- لرك گگيشلمسى امر ضيدر.

توسكُرتمَك | فـ. دشمنك هجو- | مى رد ودفع ايتمك، كرى پوسكورتمك.

توسكُرمك | فـ. (آنى) كرى | باصديرمق. كرى- يه جكلمگه مجبور ايتمك.

توسكُرى | ص. كرى يه، كريسين | كرى.

تَوسُّل | سذ. عر. | « وسيله » دن | مص. تفعل | بر شيئى وسيله اتخاذ ايتمه. صارلمه، اعتماد ايتمه : روحانيت نبويه‌يه توسل.

تَوسُّلاً | ح. عر. وسيله اتخاذ | ايده‌رك. صارلهرق، اعتماد ايده‌رك : بو حديث شريفه توسلاً شو حركتنده بولندم.

تَوسَن | سـ. فا. عر. اينى وسرت | آت : برتوسن بادپيما.

تَوسيط | سذ. عر. | « وسط » | دن مص. تفعيل | آرايه قومه، واسطه اتخاذ ايتمه، وسا- طت وتوسط ايتديرمه : اونى بو ايشه ارضا ايتمك ايچون كنديسنه سوزى كچن برينى توسيط ايتملى.

تَوسيع | سذ. عر. | « وسعة » | دن مص. تفعيل | گگيشلتمه، گگيش وواسع ايتمه، بولاشديرمه : بو اوطه‌نى دها بر ايكى آرشين توسيع ايتملى؛ مرخصك دائرهٔ مأذونيتنى توسيع ايتديلر. توسيع انتقال. بلا- انتقالى. | توسيع حدود = سينور- لرى گگيشلدوب الكمى بيوتمه.

تَوسيم | سذ. عر. | « وسم » دن | مص. تفعيل | تشك اولـ- زرينه دروت وسائره ايله نشان وعلامت ايتمه. ز. | اسم قومه معناسيله دخى قوللانلر وار ايسه‌ده « اسم »ك اصلى « وسم » اولديغى « سمو » اولمغله، او معناده « تسميه » يرينه بو لغتك استعمالى غلط فاحشدر. — بر موسمه يتيشمه معناسى ايسه عربيه‌يه مخصوص اولوب لسانمز- ده اصلا مأنوس دكلدر. |

توشه | سـ. فا. آزيق. كفاف | نفس، رزق.

تَوشيح | سذ. عر. ج : توشيحات. | « وشاح » دن مص. تفعيل | ١. سو- لندير مه، تزيين. | اصلى مجوهراتلى قوشاق قو- شتمه. | ٢. ز. | مصدريت معناسندن عارى اولهرق | چفته قافيه.

تَوصيف | سذ. عر. ج توصيفات. | « وصف » دن مص. تفعيل | اوصاف وصفاتنى ذكر وتعداد ايتمه، تعريف : پارس شهرينى اوزون اوزادى يه توصيف ايديوردى. || لسان فنده عربى قاعده‌سى اوزره ديكر بر اسمه مضاف اولهرق لسان يو- نانيده. « Γραφία. Graphie »! لفظيله افاده اولنان اصطلاحاتى تشكيل ايدر : توصيف الامراض = Nosographie. توصيف الاعصاب = Nevrographie وسائره.

تَوصيه | سذ. عر. | « وصاء » دن | مص. تفعيل | ١. وصيت براقمه، اولمزدن اول بعد الموت اجرا اولنه‌جق ايشلرى تعيين. | عربيده اصل اولان بو معنا ايله بزجه بك استعمال اولنماز. | ٢. ايصمارلامه، سپارش : فلان ايشى شويله يايه سنى كنديسنه توصيه ايلدم. ٣. برآدمى يه توصيه ويا توصيه نامه ديلمك بر مكتوبله ويا شفاهاً برينه تقديم ايدوب حقنده معاونتى طلب و التماس ايتمه : كنديسى خاطرى صايليلير بر ذات طرفندن توصيه اولنديغندن، فلانك توصيه سيله كلدكندن بر مأموريتـه تعيينى مأمولدر. ٤. برينى تقديم و التماس ايچون يازيلان مكتوب، توصيه نامه : كنديسى بر توصيه كتيرمشيدى. | شعرده نادراً «توصيت» صورتنده قوللانيلير.]

تَوصيه‌نامه | سـ. فا. برينك | تقديمنى وحقنده التماسى حاوى مكتوب، التماس تذكره‌سى.

تَوضيح | سذ. عر. ج : توضيحات. | « وضوح » دن مص. تفعيل | آيق بيان ايتمه، آچمه: مسئله‌يى توضيح ايتملى. | « ايضاح » دها مستعملدر.]

تَوطّن | سذ. عر. | « وطن » دن | مص. تفعل | يرلشمه، بر

یری وطن اتخاذ ایتمه: موقتاً فلان یرده بولنسان مهاجرلرك نره‌ده توطن ایده‌جکاری دها تقرر ایتمدی.

تَوظیف { سند. عر. | «وظف» دن مص. تفعیل | برینه وظیفه ومخصصات تعیین ایتمه.

تَوعید { سند عر. ایلریده اولهجق بر مجازاتله قورقوتمه، تهدید.

توغ { س. فا. اوائلده پاشالره رتبه‌لرینه کوره بر وایکی واوچ عددنده اولهرق ویریلان آت قویروغی قیلندن سرغوج: بر، ایکی، اوچ توغلی پاشا.

تَوَغُّل { سند. عر. | «وغول» دن مص. تفعل | برایشله زیاده مشغول اولمه، پك ایلریسنه وار. مه: ادبیاتله توغل ایدیور: فقه ایله توغلم یوقدر.

توغله { س. (زبانزدی: تووله. لا. Tezula) فرونده پیشمش کیریچ: توغله‌دن دیوار؛ توغله فابریقه سی. = ص. توغله دن معمول، طوغله ایله یاپلمش: توغله دیوار.

توف { حسد. توکورمکی تصویر ایدوب زجر و تحقیر علامتیدر: توف سکا! | «تو» و «تفو» دخی دینلیر. |

توفَنك { با: تفنك.

تَوفیر { سند. عر. | «وفرة» دن مص. تفعیل | چوغالتمه، تکثیر وتزیید ایتمه. ز.

توفیق { سند. عر. ج: توفیقات. | «وفق» دن مص. تفعیل | ۱. اویدیرمه، موافق ومطابق کتیرمه: حرکتنی نظامه توفیق ایتمك: قانونه توفیق حرکت ایتمك. ۲. (مصدریت معناسندن مجرد اولهرق) هدایت ربانیه، عون الهی: توفیق رفیق اولمدقجه انسان منزل مقصوده وارهماز: ومن الله التوفیق.

تَوفیقاً { حـ. عر. اویدیره‌رق، تطبیق ایده‌رك: قانونه توفیقاً حرکت ایدیور.

توق { ص. با: طوق.

توقات { س. | «ت» تحریك او. اندقدن «د» اولور. | ۱. ال ایچی. ۲. ال ایچیله او. ریلان سله: توقات اورمق، آتمق، ویرمك. ۳. ال ایچی کبی آچیق ومرعالق دره.

توقاتلامَق { فت. توقات آتمق، توقات اورمق.

تَوَقُّع { سند. عر. | «وقوع» دن مص. تفعل | بکمه، امید وانتظار ایله. امل وآرزو ایتمه.

تَوَقُّف { سند. عر. | «وقوف» دن مص. تفعل | ۱. طور. مه. مکث ایتمه، اکلمه: اوراده بر قاچ کون توقف ایتدی. ۲. مربوط ومعلق اولمه، تعلق ایتمه: بو ایشه قرار ویرلمسی سزك حاضر بولنمکزه توقف ایدر.

توقاق { با: طوقاق.

تَوَقّی { سند. عر. | «وقایة» دن مص. تفعل | صاقنمه، چکنمه. احتراز.

تَوقیت { سند. عر. | «وقت» دن مص. تفعیل | بر شیئك وقت وساعتنی تعیین ایتمه.

توقیر { سند. عر. | «وقار» دن مص. تفعیل | اعزاز و تعظیم ایتمه: مسافرلرینی توقیر ایدر.

تَوقیع { سند. عر. | «وقوع» دن مص. تفعیل. — لسا. نمزده مصدریت معنه‌سنی محافظه ایتمیور. | ۱. برات و فرمانلرده کشیده قیلنان نشانهٔ پادشاهی. ۲. اشبو نشانه‌ی حاوی فرمان وبرات عالی: توقیع رفیع همایون.

تَوقیعجی { س. و:

تَوقیعی { س. فا. فرامین وبروات عالیه‌یه توقیع دینلن نشانهٔ پادشاهی‌یی چکن مأمور: توقیعی دیوان همایون.

تَوقیف { سند. عر. ج: توقیفات. | «وقوف» دن مص. تفعیل | ۱. طور دیرمه، مکث ایتدیرمه: کندیسنی اوراده بر قاچ کون توقیف ایتدیلر. ۲. آلیقومه. تأخیر، تعویق: سزك کاغدلری ناظر پاشاتوقیف ایتدی. ۳. ع‌ش. حکم صدوریته قدر مظنون علیهی توقیفخانه‌ده آلیقوتمه.

توگ { س. ۱. انسان و حیوانك تنی او زرنده بیتن شیء، قیل، صاچ، یلك، اولکر، توس: یوزنده توك بیتمه‌مش = قیل، صقال، بیبق: باشنده توك یوق = صاچ؛ آتك توکی = طونی: قوش توکی = یلکی: یناقلرنده توك وار = اولکر. ۲. بعض منسوجات ومیوه وسائره اوزرنده‌کی خاو: سجاده، خاولی، شفتالی توکی. || توکلر اوتمك = اوشومك. || توکلر اورمك = اورکمك، ارتعاش ایتمك. || دیلده توك بیتمك = پرسوزی چوق سویلیوب تکرار ایتمك ده دیکلنمه‌مك. || دوه ضمیله ایسه‌ده، زبانزدی فتح ایله در. | بیهوده، نافله، مقصدسز، راست کلمه: او توکلی بو قدر زحمته قاتلانمه‌دی: بن توکلی سویلدم: توکلی دکل = مقصدسز دکلدر، بر مقصد واردر.

توکمه { س. با: دوکمه.

توکَنمَز { ص. یتمز، چوق، کثیر، بیتمایه. بیغایه: الله توکنمز کنفز عمرلر احسان ایلسین.

توکَنمَك { فل. بیتمك، قالمامق. تمامیله صرف واستهلاك اولنمق: حیوانلرك صمانی توکنمش.

توگجگِز { س. ایتجه و قیصه توگنگ.

توکُرمَك { توکروك. با: توکور. مك وسائره.

توکسِز { ص. توگی اولمیان، قیلسز: باشی توگسز = اصلع؛ یوزی توگسز = امرد.

توکسه‌مَك { فل. بر شیئه چار. پوب سورمك، قاپمق آقسامق.

تَوَکُّل { سند. عر. | «وکل» دن مص. تفعل | امور دینی ارادهٔ الهیه‌یه ترك وحواله ایله حکم قدره راضی اولمه: اللهه توکل ایتدم: ارباب توکل.

توگلَنمَك { فط. توگی چیقمق. بیبق صقالی کلمك: ارککلر اکثریا یکرمی یاشلرنده توکلنیرلر.

توگلی { ص. توگی اولان، بدنی توك ایله مستور: مایمو. نلرك بدنی توکلی ویوزلری توکسز اولور.

توکلی { ص. با: دوکلی.

تَوَکّلی { ص. حـ. | «توکل» دن مص. تفعل | اولوب، اصلی کافلك

روکی قورودی. || آغن ده توکورك قورومق = چوق سویلمك ویته دیکلنه‌مه‌مك. || توکورو کی یوتمق = ایتمك. || توکورولك اوتی = برجنس نبات.

تَوکیل { سند. عر. | «وکالة» دن مص. تفعیل | وکیل تعیین ایتمه، برینی وکیل ایتمه، وکیل طاتمه: ایشلرمی کورمك ایچون فلانی توکیل ایتدم.

توکیل { س. | فر. Tuile | پك اینجه وسکرك پز. توایند.

توکیلسِند { یاخود دولیند. س. پك اینجه وسگرك پز، توکیل، غاز.

تَوَلُّد { سند. عر. ج: تولدات. | «ولادت» دن مص. تفعل | طوغمه، دنیایه کلمه، ولادت: ۱۲۵۰ تاریخنده تولد ایتمشدر؛ تولدینك تاریخی معلوم دکلدر. || ت. ط. حصول. ظهور: تولد حرارت، تولد اسنان وسائره. = ج. طوغمه‌دن وجوده کلن انسان ویا حیوانات مقدار و کثرتی: قویونلرمزك بو سنه‌کی تولداتی ایی چیقمه‌دی؛ آمریقا اهالیسی یالکز مهاجرتله دکل تولداتدن دخی آرتیور..

تولغه { سند. با: طولغه.

تَوَلَك { س. ۱. طاوق و سائر طیورك تونه دکلری صیریقلر، کومس تونکی. ۲. مج. ملجأ مأوی، صیغینه جق محل. ۳. دوکلش ایری توکلر. توك دوکومی.

تولهمَك { فل. (قوش) بهار موسمنده توك دوکمك، توکلری دوکیلوب جاولاق قالمق.

تَوَلّی { یاخود تولا. سند. عر. | «ولی» دن مص. تفعل |

۱. برینه بنا شمه، تقرب. ۲. برینی دوست طوتمه، اظهار محبت وقربیت ایتمه. || بو معنا ایله «تبرا» یه مقابل قوللانیلوب اهل بیت نبویه محب ومعین اولانلره، وتبرا ایسه مخالفلریه تطبیق اولنور. ||

تولیت { یاخود تولیه. سذ. عر. «ولی» دن مصد. تفعیل } ۱. برینی متولی ایتمه. بر وقفه متولی نصب ایتمه. ۲. متولیلك، متولی صفت ووظیفه‌سی: تولیت برائی.

تولید { سذ. عر. { «ولادت» دن مصد. تفعیل } ۱. طوغورمه. دنیایه کتیرمه: هرکسی برآنا تولید ایتمشدر. ۲. طوغورمه. طوغورمقده اولان برقاچینه ویا بر دیشی حیوانه یاردیم ایتمه. ابهلك ایتمه: فلان قاچینی خانمی ایله تولید ایتدی؟. ۳. مج. وجوده کتیرمه، حاصل ایتمه، سبب اولمه. سبدیت ویرمه: بومسئله‌یی تولید ایدن اودر.

تولم { س. { تق. تیم = قبیله‌لی شیء } یومری، طوب‌شی، طومالاق.

تومار { س. فا. دوریلوب یوکیله‌رك استوانی شکلنی آلان اسکی زمان دفتری.

تومان { س. { ازبانزدی: تومن } ۱. بیوك کومه. ۲. اون بیك آحاددن عبارت مقدار: بر تومان عسکر = (سابقده) فرقه. ۳. ایرانده اون بیك آقچه یعنی اللی غروش قیمتنده آلتون سکه. || میر تومان = ایرانده فریق. || تومان تومان = بیکارجه.

تومباز { س. دوبه.

تومباق { س. با: طومباق.

تومبك { یاخود دمبك. سذ. ۱. اوفق یومری: طوبراق تومبك. ۲. بر طرفی آبیق وبر طرفی کرکین دری ایله قپالی باقیردن معروف تومبلك. دربوقه (دربکه). ۳. تومبلك شکلنده صاقلی: بشیك تومبکی.

تومبلتی { س. ایالتحریف «تنبلیت» صورتنده فارسی‌یه ده چمش وغرابیدن اولهرق اورادن بو صورتله لسانمزه عودت ایتمشدر. || ۱. یوك بیغینی، بوغمه‌لانمش اشیا که آت یوکینك ایکی طرفنی آراسنه آتیلیر. ۲. اوزرینه سایسك یندیکی خفیف یوك.

تومبلك { س. ا زبانزدی: دوبلك آغزی کرکین دری ایله قپالی کاسه شکلنده برآلت که ایکی دکمکله اوریله‌رق چالینیر: تومبلك چالمق. || مج. عقلاتومبلکی = عقلاقی ادعاسنده بولنور کولیح جاهل. عر.

تومروق { با: طومروق.

تومسك { س. یومری شیء، محدب‌یر، اوفاق کومه: بل کیکنمك تومسکاری. = ص. بو شکلده اولان: تومسك یر.

تومسلك { فل. یامری یومری اولمق، قنبورلاشمق، سطحی تحدب ایتمك: تومسلدی.

تومملك { فل. یومری اولمق، قنبورلانمق، طومالمق.

تومملك { فل. شیشمك. اورلانمق، تومسکلمك.

تونج { س. باقیر ایله قلایدن مرکب مخلوط معدن، پرنج. = ص. تونجدن معمول: تونج طوب.

تونس { سنخ. ص. آفریقانك ساحل شمالنده جزایر ایله طرابلس غرب آره سنده بر مملکت که وقتیله (قارتاج) و بعده (افریقیه) اسمیله معروف ایدی. اصل مرکزی اولان شهرك اسمیدر: تونس امارتی؛ تونس قسمی = بیوك وقالین جنسی.

تونسلی { س. صـ. تونس اهالیسندن آدم.

تونك { یاخود دونك. س. طاوق وسائر طیور بیتیه‌لك او زرینه چیقوب تونه دکاری صیریق: تونکده خروس کبی.

تونکه مك { فل. (طاوق وسائره) تونك دیللی کومس صیریغی اوزرنده طورمق.

تونل { س. ا کلا — تونل صوتنده تلفظی غلط اولمغله برابر شیوهٔ لسانزده مفاید در.) ۱. دمیریولك یرآلتندن کچن قسمی: بو دمیر یول خطنك تونلاری چوقدر. ۲. ماکینه ایله تحریك ویا قایشله جر اولنور آرابه‌لر ایشلتدیرلمك اوزره یرآلتندن آچیلان یول: غلطه‌دن بك اوغلنه تونل ایله اوچ دقیقه‌ده چیقیلیر. ۳. یرآلتندن افقی اولهرق آچیلان هرنوع اویوق.

توهم { سذ. عر. ج: توهمات. { «وهم» دن مصد. تفعل } ظن وکمان ایتمه، وهمه تابع اولمه، بی اساس ونامحتمل شبهه‌یه تابع اولمه: بنم کندیسنك علیهنده بولندیغمی توهم ایتمشیدی.

توی { سذ. عر. { «تاج» ك یونلی، تویلمك وسائره. با: توگ وسائره.

تویچ { سذ. عر. { «تاج» ك مصغری } با. چیچکك یشیل اولان خارجی قسمندن ماعداسی‌که داثراً مادار ملون پاپراقجقلری اولوب برکوچك تاجی آکدیرر. تویچ جرسی، تویچ مغفری، تویچ شفوی کبی انواعی واردر.

ته { س. فا. دیب، قعر: ته‌چاه = قویونك دیبی. ز.

تهاجم { سذ. عر. ج: تهاجمات. { «هجوم» دن مصد. تفاعل } عل || برلکده هجوم اتمه، هر طرفدن قوشوب طوپلانمه، اوششمه: ایی کوندهلك ویرلدیکنی خبر آلنجه رنجبرلر اورایه تهاجم ایتدیلر؛ قانك بینه تهاجمی.

تهافت { سذ. عر. { «هفت» دن مصد. تفاعل } بربری اوستنه آتلمه، تهاجم: تهافت حکما.

تهالك { سذ. عر. { «هلاك» دن مصد. تفاعل } کمال آرزو وهوسله آتلمه، تهلکه‌یی دوشونمکسزین بر شیئه طالمه، بربرینی ایتوب چیکنیه‌جك صورتده قوشمه: خلق کمال تهالکله بو ایشه صارلدیلر.

تهاون { سذ. عر. { «هون» دن مصد. تفاعل } اهمیت ویرمه، مهمسه‌مه‌یش. ز.

تهجد { سذ. عر. { «هجد» دن مصد. تفعل } ۱. کیجه او. یومیوب نماز قیلمه. ۲. کیجه‌وقتی قیلنان نافله نمازی.

تهجی { سذ. عر. { «هجاء» دن مصد. تفعل } هجالمه، حروف هجایی بربرینه اوره‌رق اوقومه.

تهدید { سذ. عر. ج: تهدیدات. { «هدود» دن مصد. تفعیل } ایلریده اجرا اولنه‌جق بر مجازات ایله قورقوتمه: حبس ایله، سلاحله تهدیدایتدی: تهدید ایده‌رك حاضر لادیغی سندی کندیسنه امضا ایتدیرمش: ایقاع تهدیده مقتدر.

تهدید آمیز { صـ. فا. { عر. تهدید + م .. فا. آمیختن = قاریشدیرمق } تهدید قاریشدیران، تهدیدله قاریشیق، قورقودیجی: تهدید آمیز برطاقم سوزلرله اجبار ایتدی.

تهدیه { سذ. عر. { «هدیه» دن مصد. تفعیل } هدیه ویرمه، بخش ایتمه، باغشلامه. { «اهدا» دها مأنوسدر. }

تهذیب { سذ. عر. { «هذب» دن مصد. تفعیل } دوزلتمه، تسویه، تمیزله، اصلاح و تطهیر: تهذیب اخلاق = اخلاقی تمیزلیوب اصلاح ایتمه. { همان یالکز بو تعبیرده مستعملدر. }

تهزز { سذ. عر. { «هزیز» دن مصد. تفعل } ایتمه صورتده دیترمه، لرزان اولمه، لرزه. { «اهتزاز» دها مأنوسدر. }

تهزیز { سذ. عر. { «هزیز» دن مصد. تفعیل } ایتمه و دوامله صورتده دیترتمه، لرزان ایتمه، اهتزازه کتیرمه: سازك تللرینی تهزیز ایتمك: سیکیرلرمی تهزیز ایتدی.

تهکم { سذ. عر. { «هکم» دن مصد. تفعل } ظاهراً جدی حقیقةً هزلدن عبارت برصورتله استهزا ایتمه: تهکم ایچون بو فقره‌یی درج ایتدی.

تهلکه { سذ. عر. { «هلاك» دن } هلاکی موجب اوله. بیله‌جك حال، خطر، مخاطره: تهلکه‌یه کیرمك: کندینی، جانی تهلکه‌یه قومق.

تهلکه‌لی { صـ. تهلکه‌سی اولان، هلاکی موجب او. له‌یلن، مخاطره‌لی، خطرناك: تهلکه‌لی ایش: تهلکه‌لی یول.

تهلیل { سذ. عر. ج: تهلیلات. لا اله الاالله جله‌سنی تلفظ ایتمه: تسبیح وتهلیل ایله مشغول ایدی. || تهلیل خوان = تعبیر شریف مذکوری اوقویان: طرق علیه درویشانی نعشك اوکنده تهلیل خوان اوله‌رق کیدیورلردی.

تهم { سذ. ج. عر. فد: تهمت. { با: تهمت.

تهمت { سذ. عر. ج: تهم. { «وهم» دن } برینه اسناد اولنان سوء، ایشلدیکی ظن ووهم آلتنده اولوب هنوز تبین و تحقق ایتمه مش جرم، قباحت، سوء: بنم تهمتم نه‌در؟ اونك بر کونه تهمتی وارمیدر؟ بر تهمتله توقیف اولنمش. || صف. اسناد تهمت = اتهام. || تهمت طاهره = اثباتدن مستغنی اوله حق صورتده آشکار و میداندہ اولان تهمت.

تهمتسز { صـ. بر کونه تهمتی و سوء وقباحتی اولمیان، بیکناه، بری الذمه.

تهمتلی { صه. ۱. اتهام اولنمش، بر جرم وقباحت ایشلمش اولمسی ظن آلتنده بولنان. ۲. سوجلی، قباحتلی، متهم.

تهمتن { سه. صه. فا. مشهور قهرمان { مان ایرانی رستم زالك لقبی اولوب، دلیر وقهرمان معناسیله دخی قوللانیلیور، اما قوللانلماملیدر.

تهنیت { یا تهنیه. سث. عر. { « هنء » دن مصه. تفعیل } تبریك، تسعید: تبریك وتهنیتی متضمن بر نامه یازدی.

تهود { سد. عر. { « هود » دن مصه. تفعل } یهودی اولمه، دین یهودی قبول ایتمه.

تهور { سد. عر. { « هور » دن مصه. تفعل } صوکنی دوشونمه‌دن بر ایشه صالدیرمه، غضب وشدته هجوم وجرأت: تهورله سوزه قاریشدی: تهور رندن کوزلری قراردی.

تهوین { سد. عر. ج: تهوینات. { « هون » دن مصه. تفعیل } ۱. قولایلاشدیرمه، خفیفلتمه: انسان ایشنی ممکن مرتبه‌ده تهوین ایتمکه چالیشملیدر. ۲. فیاتنی تخزیل ایتمه، اوجوز لاتمه، اهون ایتمه: آناطولی دمیر یولی استانبولجه ذخیره‌یی تهوین ایتدی. { بو ایکنجی معنا ایله عربیده مستعمل اولمیوب، بوکا بدل: آچالتمه واهمیتدن دوشورمه معناسیله قوللانیلیر. }

تهی { صه. فا. ۱. بوش، خالی: تهی بر خانه‌ده. ۲. مج. علم وهنردن عاری، بوش، بیبهره: او آدم تهی دکلدر. ۳. تهی دکل = سیمسز، حکمتسز: بویله کیمسه‌لرین کلسی تهی دکلدر. || تهی‌دست = الی بوش، زوکورت.

تهیج { سد. عر. { « هیجان » دن مصه. تفعل } هیجانه کلمه، جوشه کلمه: بر طاقم مؤثر شرقیلردن تهیج ایتدی: او شرقیلر تهیجی موجب اولدی.

تهییج { سد. عر. { « هیجان » دن مصه. تفعیل } هیجانه کتیرمه، جوشه کتیرمه: بویله شرقیلر انسانی تهیج ایدر.

تهیئه { سث. عر. { « هیئة » دن مصه. تفعیل } حاضرلامه، حاضر ایتمه، تدارك ایتمه: لوازم سفریه‌یی تهیئه ایتملی.

تیاترو { سه. { یو. Théâtre } تماشاگاه } ۱. صورت مخصوصه‌ده ترتیب ایدلمش منثور ویا منظوم وفجیع یاخود مضحك عبرت انگیز واکثریا تاریخه مستند حکایاتك موقع تماشایه وضعنه و مجسم صورتده اجرا وارائه‌سنه مخصوص بنا که صحنه دینلن بر قسمی اجرا آتله واونك قارشیسنده‌کی میدان ایله صره‌لر وحجره‌لر سیرجیلرك اوتورمسنه مخصوصدر: اوروپا شهرلرینی تزیین ایدن ابنیهٔ عمومیه‌نك بر جنسی‌ده تیاترولردر. ۲. بو ابنیه‌ده موقع تماشایه قونیلان حکایه ویا وقعه، اوپون: برتیاترو یازدی: ادبیاتك اك مهم اقسامندن بری‌ده تیاترودر.

تیامت { سخ. فا. { جینك منتهای غرب جنوبیسنده اولهرق همالایه سلسلهٔ جبالنك شمالنده وترکستان شرقینك جنوبنده واقع بك مرتفع بر مملکت واسعه در. = سه. بو مملکته مخصوص کیلرك یومشاق ونفیس قیلندن معمول شالی به تقلیداً پاپیلان پنبوقدن پارلاق آستارلق بر نوع بویالی بز. { بو معنا ایله زبانزدی: دیبت. }

تیبیس { سد. عر. { « بیس » دن مصه. تفعیل } قورومه، قورولامه.

تیپی { سه. با: تپی.

تیت { حد. یاواش وتنبلجه بر حرکت { کتك سنی تقلید ایدر: تیت پیت = پتیر پتیر.

تیجان { سد. ج. عر. فد: تاج. { با: تاج.

تیر { سه. فا. اوق، سهم. || تیرانداز، تیرکش، تیرزن = اوق آتان، اوق چکن، اوقله اوران. || تیر قضا = سهم قضا، اوق کبی اصابت ایدن قضا و قدر. || شعرده محبوبه‌نك کیرپیکندن ونظرندن دخی کنایه اولور.

تیر { وتیریل. مه. دیتره‌مکی تصویر { ایدوب مکرر قوللانیلیر: تیر تیر دیتره‌مك، تیریل تیریل دیتره یوردی.

تیرامولا { سه. { ایتا. } ج. خلاط { چکمه: تیرامولا ایتمك.

تیرپدین { سه. و:

تیرپید { سه. کوچك باغچوان { قازمه‌سی.

تیرخوس { سه. { ر. } آتش بالیمی، سارداله.

تیردان { سه. فا. { تیر = اوق - دان = ادات ظرفیت } او: تیرکش { کشیدن = چکمك } اوق

خوبوری، اوق محفظه‌سی.

تیره { سه. پنبوق ایپلیك: تیره‌سی = یورغان قاپلا دقلری قالین جنسی. = صه. پنبوق ایپلیکندن معمول: تیره چوراب.

تیره { صه. فا. قراکلق، بولانیق، قره، مظلم: تیره روان، تیره دل = فنا یورکلی؛ تیره‌بخت = طالعسز.

تیریل { صه. زوکورت، قوتوز، پاره‌سز.

تیریز { سه. با: تریز.

تیز { صه. فا. ۱. کسکین، قاطع، حدید: تیغ تیز = کسکین قلیچ: تیز چشم = کوزی کسکین، حدید البصر. ۲. چابق، سریع، مستعجل: تیزپا = آیاغی چابق: تیز رفتار = چابق یورویشلی. ۳. صبرسز: تیز جانلی.

تیز { حه. ظز. فا. { تر. زبانزدی: تز } ۱. چابق، سرعتله، سریعاً، عجالة: تیز کل. ۲. صیق: تیز تیز نفس آملی. || تیز الدن = علی طریق الاستعجال.

تیزآب { سه. فا. { تیز = کسکین. آب = صو. — تر. زبا. نزدی: کذاب } کیمیکر. حامض کبریت، مرمری ولیطوغرافیا طاشلرینی حك ایدن معروف یاقیجی صاریمتراق صوی.

تیزگین { سه. با: دیزگین.

تیزلك { سه. { فا. « تیزی » یه مرجحدر. } ۱. کسکینلك. ۲. چابقلق، سرعت. ۳. صبرسزلق.

تیزلمك { فل. عجله ایتمك، صبرسزلق واستعجال ایله حرکت ایتمك.

تیزه { سه. { زبانزدی: تزه } والده‌نك همشیره‌سی: تیزه‌سنه کیتدی؛ تیزه‌سنك اوغلی، قیزی.

تیس { سه. عر. ارکك کچی، تکه. ♂.

تیسر { سه. عر. { « یسر » دن مصه. تفعل } ۱. قولایلاشمه، قولای اولمه، کسب سهولت ایتمه. ۲. نصیب و میسر اولمه، موفقیت پذیر اولمه.

تیشه { سه. فا. کسر، معروف { دولکر آلتی. { « تیشهٔ فرهاد » تعبیر معروفنده تیشه‌نك کسردن زیاده قازمه وکوالنك معناسیله مناسبتی واردر. }

تیغ { سه. فا. قلیچ، سیف.

تیغ { سه. { آنف الذکر لغت { فارسیه‌دن } ۱. دیکیجی وسراج آلاتندن یاصی واکری ایکنه ویا بیز. ۲. بعض چچکلرده اولان آلت تأنیث. || تیغ ایکنه = نقش آلتی.

تیغاله { سه. شجر العشر دینلن آغاجدن چیقان برنوع ضمغ، اشخر.

تیغبند { صه. فا. { تیغ = قلیچ. بند = باغلامق } قلیچ باغلایان، قلیچ قوشاتان.

تیغدار { صه. فا. { تیغ = قلیچ. داشتن = طوتمق، طاشیمق } قلیچ طاشیان. قلیچله مسلح.

تیغزن { صه. فا. { تیغ = قلیچ. زدن = اورمق } قلیچ اوران. چکن.

تیغلامق { فل. { یاره } کسکین کسکین برآغری ایله آغریتمق.

تیفتیك { سه. با: تفتیك.

تیفوس { سه. { یو. Τύφος فر. Typhus } ط. قره‌حمی.

تیقظ { سد. عر. ج: تیقظات. { « یقظ » دن مصه. تفعل }

۱. اویانمه، بیدار اولمه، اویقودن قالقمه. ۲. مج. عبرت کوزینی آچمه، انتباه: تیقظ ایتمك.

تیمن { سد. عر. { « یمن » دن مصه. تفعل } تمامیله واسأ یله، اصلا شبهه ایتمیه‌جك صورتده اوکرنمه، کسب وثوق واطمئنان ایتمه: جناب خلاقك وحدانیتی تیقن ایتدم.

تیکسینمك { فل. { یاخود دیکسینمك. تیقسیمك } معده یادیرغامق، ایکرنمك، بیه‌جکدن اکراه و استکراه ایتمك: قادینلرك اکثری هرشیئدن تیکسینیرلر.

تیکه { سه. پارچه، یامه، لیمه: { تیکه تیکه = پارچه پارچه. { صفت کبی ده قوللانیلیر. }

تیمار { سه. ۱. بر خسته‌یه یاخود یاره‌سنه ویا حیوانه ایدیلن خدمت، بونلره باقمه: خسته‌یی تیمار ایتمك = باقمق: آتی تیمار ایتمك = تیمارلیوب خدمتنی کورمك: مجروحك یاره‌سنی تیمار ایتمك = دکیشدیروب باغلامق. ۲. ایشلمك، باقمق، خدمتنی کورمك: سز بو باغی تیمار ایتمه‌مشسکز. ۳. خلاقی بقلرك تبدیل هوا ایچون موقتاً بر یره چیقمه‌لری، تبدیل هوا: فلان قالفه تیماره چیقدی. ٤. وقتیله سپاهیلره مالکانه ویریلن اراضیٔ امیریه که حربه سوقنه مجبور اولدقلری معین المقدار عسکره مقابل او اراضینك

عشرینی اخذ واستیفا ایدرلردی: تیمار وزعامت اصحابندن: تیمار صاحبی: تیمار اصولی.

تیمارجی { س. ۱. تیماره یعنی عشرینی آلدیغی اراضیٔ امیریه یه مالك سپاهی. ۲. بر خسته خانه ده مجروحین وخسته لرك یارهلرینی باغلایوب دکیشدیرن جراح یماغی، جراحلغك عادی ایشلرینی کورن خدمتجی.

تیمارخانه { س. [« تیمار » دن مر. کب ویا « بیمارخانه » دن غلط] مختل الشعور اولانلره مخصوص خسته خانه. دارالشفاء. || تیمارخانه قاچقینی = دلی، دایجه حرکت ایدن.

تیمارخانه‌جی { س. دارالشفاء مدیر یاخود مأمور ویا خدمتجیسی، بحسابنی ضبط واداره‌یا یمکله مکلف آدم، کلابی.

تیماری { ص. عر. ؤ: تیماریه. هیلرك تیمار اصولنه منسوب و متعلق: اراضیٔ تیماریه.

تیمّ { سند. عر. [قصد ونیت دیمك اولان «یمم» دن] ق. صویك قیطلغی حالنده تمیز طوپراق و سائره یه اللرینی سورمك آبدست وغسل آلمه: تیم ایتمك.

تیمّن { سند. عر. [« یمن » دن مصد. تفعل] یمن وسعادت عد ایتمه، تبرك ایتمه: تیمن ایچون اوستنده برانعام شریف طاشیور.

تیمّناً { ح. عر. یمن وسعادت عد ایده‌رك، یمن نیت ومقصدیله: تیمناً هر صباح قصیدهٔ برده‌یی قرائت ایدردی.

تیمور { یاخود دمور وتیمورجی و سائره. با: دمیر وسائره.

تیمی { یاخود تمی. س. ۱. زنجیلرك بر بالق کبی بر اویونی. ۲. بر نوع بوجك ایصرمه سندن حاصل یومری.

تین { سند. عر. اینجیر. || شجر التین = اینجیر آغاجی.

تینقه { س. طورنه بالیغی حجمنده لذیذ بر بالیق.

تینیقواز { ص. مسکین، سومسوك، چلیمسز، قلیقسز. عو.

تیون { س. پوستی یازلق اینجه کورك اعمالنه یارار کوچك بر حیوان؛ قویو تیون = خرما صیجانی.

تیه { سند. عر. چول، صوسز قوری صحرا. = سخ. م. مصر ایله شام آره‌سنده طور سینایی حاوی شبه جزیره ده واقع چول که بنی اسرائیل اون اراده حضرت موسی (عم) ایله یوللرینی شاشیروب قرق سنه طولاشمشلردر.

ث

ث { ثه س. [عر. ثاء. سند.] الفبای عثمانینك بشنجی حرفی اولوب، عربیدن مأخوذ کلمانه مخصوصدر. اساتذه عربیده کی بلنك مخرجیله تلفظ اولنه میوب، (س) کبی اوتونور. بوحرف، عربینك غیری اولان السنهٔ سامیهٔ قدیمه ده دخی مفقود اولمغله، حروف اصلیهٔ ساسیه دندر. ب، ت، ث، ج، ح، خ، د، ذ، ر، ز، س، ش، ص، ض، ط، ظ، ع، غ حروفیله برابر یعنی « نخلدضطغ » حروفی میانده عربلر طرفندن ضم واعلاوه اولنمشدر. اصل ابجد صره سنده یکرمی اوچنجی حرف اولوب، رقم کبی استعمال اولنده ۵۰۰ عددینه اشارتدر. اوج نقطه‌لی اونق منا سبتیله « ثاء مثلثه » دخی دینلیر.

ثاء { سند. عربدن حرفنك اسم عربیسیدر: ثاء مثلثه = اوچ نقطه‌لی ثاء. || ثادن تفریق ایچون. ||

ثابت { ص. عر. ؤ: ثابته. ج: ثوابت. || « ثبات. ثبوت » دن سف. ۱. یرلده طوران، بر یرده قائم، برقرار، پایدار، غیرمتحرك، یرلی: دکرمنك آلت طاشی ثابتدر: بن عزمیده، دکرمده ثابتم. ۲. تحقق ایتمش، مثبت، محقق. ظن وزهم اوزرینه مبنی اولیان: بو حقیقت فنا ثابت اولدی. ۳. سماده دائما بر یرده کو. رینوب یر دکیشدیرمین نجم. سیارهنك غیری: نجوم ثابته. || ثابت قدم = پایدار، ثباتلی. دواملی، اصلا آیرلیان: ویردیکی سوزده ثابت قدم قالدی. = ج. ثوابت = نجوم ثابته، سیارات دیناں نجوم معدوده نك غیری اولان نجوم غیر محدوده که هر بری کندی باشنه بر شمسدر.

ثأر { سند. عر. [اصلی: ثأر] اوج انتقام: اخذ ثار ایتمك = اوجنی آلمق، انتقام آلمق.

ثاقب { ص. عر. ؤ: ثاقبه. ج: ثواقب. [« ثقب » دن سف. ۱. یر یاندن بر یانه‌دان دلیك آچان، دلوب چکن. ۲. پك پارلاق. مضیء: نجم ثاقب: شهاب ثاقب.

ثالث { ص. عر. ؤ: ثالثه. [« ثلث » دن سف. اوچنجی. ایکنجیدن صکره کلن: باب ثالث = اوچنجی باب: رتبهٔ ثالثه = اوچنجی رتبه. || ثالث عشر = اون اوچنجی. || شخص ثالث = طرفینك غیری اولوب بر مناسبتله ایشه قاریشان ویا آرایه کیرن آدم.

ثالثاً { ح. عر. اوچنجی اولهرق، اوچنجی درجه ده: اولا شو، ثانیاً شو، ثالثا شو اوله جقدر.

ثالثه { سند. ۱. رتب ملکیه‌دن اوچنجیسی. خامسه ورابعه. دن صکره ویرانی، رتبهٔ ثانیه: فلان تاریخده ثالثه آلدی. ۲. دقیقه‌نك آلتمشده برجزئی اولان ثانیه‌نك منقسم بولندیغی آلتمش جزئك بیری: اش دقیقه ایکی ثانیه ویدی ثالثه.

ثامن { ص. عر. ؤ: ثامنه. || « ثمن » دن سف. اسکرنجی. یدنجیدن صکره کلن: باب ثامن = سکزنجی باب.

ثامناً { ح. عر. سکزنجی اولهرق، سکزنجی درجه ده.

ثانی { ص. عر. ؤ: ثانیه. [« ثنی » دن سف. ایکنجی، برنجیدن صکره کلن: جلد ثانی = ایکنجی جلد: رتبهٔ ثانیه = ایکنجی رتبه. || ثانی عشر = اون ایکنجی.

ثانیاً { ح. عر. ایکنجی اولهرق، ایکنجی درجه ده: اولا شونی یاپملی، ثانیاً شونی.

ثانیه { سند. عر. ج: ثوانی. ۱. رتب ملکیه‌دن ایکنجی

عد اولنور برتبه‌كه ثالثه ايله‌اولى ثانيسى آره‌سنده اولوب، ثانيه صنف ثانيسى ومتمايز اسملريله ايكى صنفه منقسمدر. ٢. ساعت دقيقه‌سنك منقسم اولديغى آلتمش جزئ بيرى: اون دقيقه يدى ثانيه‌سوردى.

ثبات { سذ. عر. پرنده طورمه. ثابت و برقرار اولمه. پايدارلق، پرندن و يا سوز و عهدندن اوينامامه: دشمنك مهاجاتنه قارشى ثبات كوسترمدى؛ سوزنده ثبات ايتمدى: اوآدمك ايشده ثباتى يوقدر: بى ثبات= ثباتسز.

ثباتسز { ص. ايشنده دوام اتمين. سوزنده طورميان، متلون: ثباتسز آدمدر.

ثباتلى { ص. ثابت، پايدار، مداوم: ايشنده، سوزنده ثباتلى آدمدر.

ثبت { سذ. عر. قيد. تحرير. پاك زوب ضبط ايتمه: ثبت دفتر ايتك= دفتره قيد ايتك.

ثبوت { سذ. عر. تحقق، محقق ومثبت اولمه، ميدانه چيقمه، شبهه وتردده محل براقمه. حق صورتده ظاهر اولمه. تقرر ايتمه: بو ايش ثبوت بولدى: دعواسى ثبوت بولمه‌مدى. اعين فعلك مصدرلرى اولدقلرى حالده، «ثبت» و«ثبات» دن فرق ظاهردر.

ثخين { سذ. عر. ا ثابت قيلمه‌ده اجزادر. ا قاينلق. ايچى طوش طولف واستوانه كبى بر شيئك قاينلغى: طوبك ثخنى= استوانه‌سنك قاينلغى.

ثخانت { سذ. عر. ١. قالينلق. ٢. صيقلق. ز.

ثدى { سذ. عر. ج: ثدايا. مه. بستان. ز.

ثدىء { ص. عر. ا: ثدييه. ١. تث. مه‌يه منسوب ومتعلق. ٢. مه شكلنده: ثدىء الشكل.

ثراء { ياخود ثرى. سذ. عر. ١. طوپراق، تراب. خاك: تحت الثراء= يرآلتنده؛ طاب ثراه= طوپراغى تميز اولسون. الله رحمت ايلييه. ٢. ير، ارض، زمين: اين الثرا والثريا.

ثرب { سذ. عر. تث. باغرصاقلرى احاطه ايدن ايچ ياغى.

ثروت { سذ. عر. ١. زنكينلك، مالدارلق، سامان: ثروت صاحبى= مالدار. ٢. مال، ملك، زنكينلكى تشكيل ايدن حيوانات واراضى وسائره. مامملك. || اصحاب ثروت. اهل ثروت= اغنيا، زنكينلر. || ثروت عموميه. ثروت مالكت= بر مملكتك محصولات زرعيه ومعمولات صناعيه وسائره سندن عبارت عمومى زنكينلك. علم ثروت= مؤخراً «اقتصاد» تسميه اولنان علم كه بر مملكتك ثروت عموميه‌سندن و صورت استحصال واداره‌سندن بحث ايدر. — ثروت ملل تعبيرى شايان قبول دكلدر.

ثرى { سذ. عر. ا عربيده مؤ. ثرىا. ا: ثريا.

ثريا { سذ. عر. سماده منازل قمرين اولان معروف كوا. كب هيئت مجموعه‌سى. اولكر، پروين.

ثعبان { سذ. عر. بك يوك يلان، اژدر. اژدها.

ثعلب { سذ. عر. ج: ثعالب. تيلكى، روباه. لـ. || ظ. داء الثعلب= توگلرك دوكلمه‌سندن عبارت مرض، صاچ قيران.

ثغور { سذ. ج. عر. ا فد. «ثغر» لسانمزده غير مستعملدر) سينورلر، حدود. (باشليجه ممالك اسلاميه ايله ممالك غير اسلاميه آره‌سنده‌كى حدوده وبو حدود جوارلرنده‌كى مماالكه اطلاق اولنور.)

ثقل { سذ. عر. ١. طورتى. ز. ٢. ط. بجس، قذورات.

ثقلى { ص. عر. ا: ثقليه. ط. طور. تويه ويا قذورانه متعلق: مواد ثقليه.

ثقن { سذ. عر. ط. ناصور.

ثقات { صذ. ج. عر. فد: ثقه. ا: ثقه.

ثقب { سذ. عر. جرا. دلمه، مثقبله كيمك دلمه.

ثقبه { سث. عر. ث. دليك.

ثقلاء { صذ. ج. عر. فد: ثقيل. ا: ثقيل.

ثقلت { سث. عر. ١. آغرلق، كرانلق: بو طاشك اون اوقه ثقلى واردر؛ قور شونك ثقلى زياده‌در. ٢. صيقنتى، اضطراب: هواده بر ثقلت وار. در: اوآدمك قوتيشمه‌سى انسانه ثقلت كتيرر. || ص. ثقلت اضافيه= اجسام بسيطه‌نك بر برلرينه نسبتله وصويك كى واحد قياسى اعتبار اولنه‌رق آغرلقلرينك درجه‌سى: آلتونك، كومشك، باقيرك ثقلت اضافيه‌سى. || ط. ثقلت رأس. ثقلت صدر، ثقلت لسان= بو عضولره برآغراق عارض اولمسنى موجب امراض.

ثقلين { سذ. ت. عر. ا فد: «ثقل» لسانمزده قوالانماز) انس وجن، دنيا ايله آخرت، انسان ايله حيوان، عرب ايله عجم ياخود آغر شيئلرله خفيف شيئلر: سيد الثقلين= فخر كائنات (صلعم) افندمز. (ثمدى پاشليجه بوتعبيره ده مستعملدر. ا شيخ الاسلام ابوالسعود افندى‌يه دخى «مفتى الثقلين» عنوانى ويرلمش ايدى.

ثقه { سث. عر. ج: ثقات. ا «وثوق» دن ا. اعتماد، اطمئنان، امنيت، وثوق: ارباب ثقه= اعتماد و وثوقه شايان اولانلر. ابو تعبيرك غلط فاحش اولديغنى ادعا ايدنلر لغتك بو معناسندن غفلت اتمشلر در: حتى عربلر «اخو ثقة» ده ديرلر. ا = سذ. عر. وثوق واعتماده شايان آدم. معتمد، امين: حديثده ثقه‌در، ثقاتدندر.

ثقيل { صذ. عر. ث: ثقيله. ج: ثقلاء. ا «ثقلة» دن صث. ١. آغر، كران، وزنى چوق: قورشون اكثر معادندن ثقيلدر. ٢. صيقنديلى، جان صيقان. كران جان: بك ثقيل آدمدر؛ اثقل الثقلاندر= كران جانلرك الك كران جانى. ٣. چركين: بو سوز بك ثقيل دوشر: ثقيل چهره لى. ٤. تلفظى آغر وقالين اولان. خفيف مقابلى: حركه ثقيله.

ثلاثون { ياخود ثلاثين. عد. عر. اوتوز. ز.

ثلاثه { ياخود ثلثه. عد. عر. اوچ. ٣: مذاهب ثلاثه= اوچ مذهب.

ثلاثى { ص. عر. ث: ثلاثيه. «ثلثه» دن سمعى. ا ١. اوچلى، اوچ شيئدن مركب: ثلاثى الاوراق= اوچ ياپراقلى. ٢. د. (صرف عربيده) حروف اصليه‌سى اوچ اولان (فعل): فعل ثلاثى: افعال ثلاثيه: ثلاثئ مجرد= اصلى اوزرينه اوچ حرفلى قالمش (افعال): ثلاثئ مجرد بابلرى آلتيدر: ثلاثئ مزيدفيه= اوچ اولان حروف اصليه سى اوزرينه بر يا ايكى ويا اوچ حرف علاوه‌سيله متشكل (افعال): ثلاثئ مزيد فيه بابلرى رباعى وخماسى وسداسى اولەرق ١٢ در.

ثلث { عد. عر. اوچده بر. بر قسمدن برى: كونك ثلثى مطا. لعه‌يه حصر اتمشدر. = سذ. عر. نسخ خطنه بكزر معروف بر جنس قالين يازى.

ثلثان { عد. عر. ث. ا اوچده ايكى: كونك ثلثانى اويقو واستراحتله كچر: ثلثان اكثريتله= اكثريتى تشكيل ايدنلرك اقليتده قالانلرك هيچ اولمازسه ايكى مثلى اولمسى شرطيله اولان اكثريت.

ثلج { سذ. عر. قار، برف. ز.

ثم { ظز. عر. صكره، بعد. (بعض تركيبات عربيه‌ده بولنور:) ثم التدارك= تدارك‌دن صكره يعنى ايشك وقوعندن صكره دوشولمش: بو ثم التدارك بر وسيله‌در.

ثمار { سذ. ج. عر. فد: ثمر. ا: ثمر.

ثمان { وثمانيه. عد. عر. سكز؛ صحن ثمان= رتب عليه‌دن بر رتبه.

ثمانون { وثمانين. عد. عر. سكسان. ز.

ثمر { سذ. عر. ج: اثمار. و

ثمره { سث. عر. ج: ثمرات. ١. يمش، ميوه، نباتات واشجاردن چيقان حاوى اولەرق ويرد كلرى مأكول و يا غير مأكول دانه. ٢. فائده، نفع، كار: بو ايشدن بر ثمره كورمدم. ٣. حاصل، نتيجه: بو سعيك ثمره‌سنى البته كورورسكز.

ثمن { عد. عر. سكزده بر، سكز جزءده بر جزء: نحسارتك ثمنى بكا ويرمك شرطيله مقاوله ايتدك.

ثمن { سذ. عر. ج: اثمان. بها، قيمت، بدل. (اكثر يا جمعى مفرد يرينه قوللانيلير: اثمانى اعاده ايدوب مالى كرى آلدى.

«قيمت» وه «بها» بر شيئك حقيقى كرى. «ثمن» ايسه صاتان ايله آلان آراسنده تقرر ايدن بدلدر.

ثمين { صذ. عر. ث: ثمينه. (دن صث. ا قيمتدار، بهالى، ذى قيمت: درثمين.

ثناء { سذ. عر. ج: اثنيه. («ثنايا» ايسه «ثنيه» نك جمعيدر.) مدح وتعظيم ايله وصف وتعريف: سزى چوق ثنا ايتدى؛ ثنا كزده بولندى.

ثناخوان { صذ. فا. (عر. ثنا= مدح. فا. خواندن= اوقومق) برينك مدحنى اوقويان يعنى مدحنده بولنان، مادح: وصاف چنكيز سلاله‌سنك ثنا خوانيدر.

ثناکار {صـ. فا. [عر. ثنا=مدح فا. کار = ادات فاعلیت] مدح وتعظیمله وصف وتعریف ایدن، دائما مدح وثناسنده بولنان: ثناکارکز = مخلصکز. [ماه فوقدن مادونه ایراد اولنسور ظرافت تعبیریدر.]

ثناکارانه {صـ. فا. و:

ثناکاری {صـ. فا. دائما برینك مدح وثناسنده بولنان آدمه منسوب. وعائد. مخلصانه، مخلصی: عریضهٔ ثناکارانهم؛ طرف ثناکاریه. [متکلمدن کنایه در.]

ثناوَر {صـ. فا. [عر. ثنا=مدح فا. ور = ادات فاعلیت] مدح وثنا ایدن، برینك ثناسنده بولنان، ثناکار. [بودخی ثناکار کبی ماقبلده فوقدن مادونه خطاباً متکلمدن کنایه در:] ثناورلری = مخلصلری.

ثناورانه {صـ. فا. و:

ثناوَری {صـ. فا. برینك مدح وثنا سنده بولنانه متعلق وعائد، ثناکارانه، مخلصی. [متکلمدن کنایه در:] اشعارات ثناورانه‌م جواباً: طرف ثناوریه ارسالی.

ثنایا {سـ. ج. عر. فـد: ثنیه. با: ثنیه.

ثنائی {صـ. عر. ۱: ثنائیه. ۱. ایکی قسمدن مرکب ویا ایکی جهتلی، ایکیلی. ایکیلك. [علم نباتات اصطلاحاتندن چوق قوللانیلیر. ۲. د. حروف اصلیه‌سی ایکی اولان (کمه).

ثنوی {صـ. عر. بر خالق خیر ایله بر خالق شر تصور ایدن (طائفه).

ثنیه {سـ. عر. ج: ثنایا. اولك دورت دیشلر.

ثواب {سـ. عر. ۱. بر عمل خیره قارشی من طرف الله احسان اولنان مکافاة: ثوابه نائل اولمق، ثواب قزانمق. ۲. حق تعالانك رضاسنی داعی ومکافات اخرویه یه شایان عمل خیر: ثواب ایشلمك؛ شو یتیمه اعانه ایتمك ثوابدر.

ثوابت {سـ. ج. عر. فـد: ثابته. با: ثابت.

ثوابلی {صـ. مکافاة اخرویه‌سی او. لان. حق تعالانك رضا. سنی داعی. خیرلی: ثوابلی بر ایش یاپمق ایسترمیسکز؟

ثواقب {سـ. ج. عر. فـد: ثاقبه. پك پارلاق نجوم. با: ثاقب.

ثوب {سـ. عر. ج: اثواب. ثیاب. کیمه‌جك شیٔ روبه. جامه. [جمعی دها مستعمل اولوب مفرد کبی ده قوللانیلیر.]

ثور {سـ. عر. ج: اثوار، ثیران. ۱. اوکوز، بوغا. کلو. ۲. ف. اوکوز شکلی ابراز ایدر بر برج که شمسك منازلندن اولان بروج اثنا عشرك بری اولوب کونش نیسان آینده بو برجه کیرر. [سنهٔ ثور = اوائل نیسانده آلتی کون کیفرطونه لریله معروفدر. ‖ عین الثور = جبار برجنك پارلاق برکوکبی. ‖ لسان ثور = کنکیش یاپراقلی بر نبات.

ثیاب {سـ. جـ. عر. فـد: ثوب. با: ثوب.

ثیّب {صـ. عر. ج: ثیبات. بکر اولمیان، بکارتی ازاله اولنمش (قادین). کرك اولندکدن صکره طول قالمش وکرك اولمکسزین بکارتی فوت ایتمش انانه اطلاق اولنور. [«ثیبه» دیمك خطادر.]

ثُؤلول {سـ. عر. جـ. ثآلیل. ات بکمی، سیکل.

ج

ج {جیم. سـ. [عربیده سکز الفبای عثمانینك آلتنجی حرفی اولوب، جیم فارسی (چ) یه مقابل جیم عربی دخی دینلیر. حروف سامیهٔ قدیمه الفبا سنده اوچنجی حرف اولوب، ابجد حساب‌نده ۳ رقمنه علامتدر. تاریخده جمادی‌الاخره‌یه و(جا) صورتنده جمادی الاولایه علامتدر. لسان عبرانیده اسمی (جمل) وسریانیده (جمل) اولوب، ایکیسی جمل یعنی دوه دیمکدر، که بوده شکلنك دوه بوینه مشابهتنه مبنیدر. شکل عبرانیسی ג وسریانیسی ܓ در. ‖ جیم قارئنده بر نقطه = جاهل.

جا {جمادی الاولی شهر عربیسنه علامتدر.

جا {وجای. سـ. فا. یر، محل، مکان، موقع: جانجا = یر یر، موقع موقع، بعض مواقعده: جانجا آتش یاقشلردی: جای ملاحظه = ملاحظه یری، دوشونیله جك شیٔ: بعض وصف ترکیبلرده‌ده بولنور: بوسه جای = اوپه جك یر؛ جانشین = برینك یرینه اوتوران، وکیل، قائمقام.

جانبجا {ظـ. مادهٔ آتیه‌یه با.

جابِر {سـ. عر. قیریق وچیقیق کیك یاغلایوب یرینه قویان جراح، قیریقجی، چیقیقجی. [زور لایحهٔ معناسیله قوللانماز.]

جابه {بداهتاً یاخود جیبدن. سـ. مجاناً و بدلسز ویریلن شیٔ. = حـ مجاناً. بدلسز: جابه ویرمك = مجاناً ویرمك: بندن جابه!

جانی {سـ. عر. [«جایة» دن] و وقتیله زکاتی تحصیل ایدن تحصیلدار.

جابیلك {سـ. اوقاف اجاره‌لرینی طوپلایان تحصیلدارك وظیفه ومأموریتی.

جاثلیق {سـ. [یو. Katholikos] باش پسقپوس. پطریق.

جاجیق {سـ. یوغورتله خیار ویا خود دیکر برسبزه‌دن یاپیلش صلاته.

جادالوس {صـ. [«جادی» دن] آغز غلبه‌لکیله هر کسی الزام ایدوب ناحق یره حق قزانان، شارلاتان: پك جادالوس آدم؛ جادالوس قاری.

جادالوساق {سـ. آغز غلبه‌لکیله ناحق یره حق قزانمه وسوزینی کچیروب نفوذینی یوریتمه، شارلاتانلق: اوآنجق جادالوسلقله ایش کورمك ایستیور.

جادو {سـ. صـ. فا. بوکوجی، ساحر. خبر. سحر باز. — با: جادی.

جادوانه {صـ. حـ. فا. سحر بازه لایق اولان ویا لایق صورتده. سحربازانه. ز.

جاده {سـ. عر. اولو یول، شاه‌راه، طریق سلطانی: بغداد جاده‌سی.

جادی {سـ. [فا. «جادو» دن] ۱. عوامك اعتقاد جاهلانه‌سنجه کویا مزاردن چیقوب کیجه‌لری بر صورت مخوفه‌ده و جن کبی کزن خیال، واهیه، قره‌قونجلوس. ۲. مج. بدخوی وبدلقا قوجه قاری، عجوزه.

جاذِب {صـ. عر. ذ: جاذبه. [«جذب» دن سـ.] ۱. کندینه طوغری چکن، جذب وجلب ایدن. جالب: اجرام سماویه‌نك جمله‌سی جذب ودافعدر. ۲. جاذبه‌سی اولان. آدمك کوکلنی چکن، جلب محبت ایدن: پك جاذب کوزلری واردر.

جاذِبه {سـ. عر. [«قوهٔ جاذبه» ویا «خاصهٔ جاذبه» دن

مختصر] ١. انسانك كوكلى جذب ايدن خاصه، دلربالق: او قدر كوزل دكل ايسه‌ده فوق العاده بر جاذبه‌سى واردر. ٢. ديكر برجسمى كندينه طوغرى چكمك قوت و خاصهٔ طبيعيه‌سى: كو- نشك جاذبه‌سى؛ مقنا طيسده‌كى جاذبه.

جاذبه‌لى ﴿ ص. خاصهٔ جاذبه‌سى اولان، هر كسك كو- كلى چكن، جلب ايدن، دلربا، دلكش، سويملى: پك جاذبه‌لى بر قيزدر.

جار ﴿ مه. فائده سيز ياغروب چا- غرمغى و كوزه‌لكى تصوير ايدر، و اكثريا مكرر قيلا- نيلير: پتون كون جارجار ايدوب آغزى طورميور. = س. صدا، آواز، ندا: جار چكديرمك= دلال چاغرتمق، منادى واسطه- سيله اعلان ايتمك.

جار ﴿ س. اوجوروم، يار. مر.

جار ﴿ س. «ازار» دن] قادينلرك بورندكلرى ذكرى چارشف: بر اپيكلى جاره بورتمش.

جارّ ﴿ ص. سف. ع. ث: جاره. ج: جيران. [«جوار» دن بر خلاف قاعده متشكل سف.] قو- كشو، همسايه. ف. || جار الله= مجازاً بيت الله دينلن كعبهٔ شريفه جوارنده معتكف اولان. [مشا- هير علمادن زمخشريك لقبيدر.]

جارّ ﴿ ص. ع. ث: جاره. [«جرّ» دن سف.] ١. چكن، سو- روكلين. ف. ٢. د. (نحوى عبيده) حرف جر: جار مع المجرور= حرف جر ايله آلتنده‌كى اسم مجرور كه عرب نحويونى بونى بر اسم حكمنده تأويل ايده‌رك خبر وسائره اعتبار ايدرلر.

جارجار ﴿ ص. لزومسز يره چوق سويلين. گوزه، آغزى طورماز.

جارچى ﴿ س. دلال، منادى.

جارح ﴿ ص. ع. ث: جارحه. ١. جرح ايدن، پاره لايان، پاره آچان: جارح ايله مجروح ضابطه مركزينه سوق اولندى؛ آلت جارحه. اسلحهٔ جارحه.

جارس ﴿ ص. يابغره‌جى. گوزه، تربيه‌سز كورلديجى.

جارسلاك ﴿ س. يابغره، كوزه‌لك، تربيه‌سزلك.

جارسلمك ﴿ فل. يابغره وكوزه- لك ايتمك. ادبسزلك وشماته ايتمك.

جارطه ﴿ س. ع. «ضرطه» دن ﴿ يلانغه. عو.

جارلامق ﴿ فل. ١. جارجار ايتمك، چوق سويلمك، گوزه‌لك و لافزنلك ايتمك. ٢. دلالق ايتمك. ٣. دلال وا- سطه سيله اعلان ايتمك. دلال چاغرتمق.

جارلق ﴿ س. ١. دلال واسطه- سيله اولنان اعلان. ٢. برليغ، منشور. مر.

جارى ﴿ ص. ع. ث: جاريه. [«جريان» دن سف.] ١. آقان، آقيجى، روان: ماء جا- رى = آقار صو، آب روان. ٢. گچمكده اولان، حاضر، حال: ماه جارى، سنهٔ جاريه. ٣. تدا- ولده بولنان، متداول، مستعمل، معتبر: اصول جاريه، نظام جارى؛ حكمى جارى اولمق. || حساب جارى = ايكى مؤسسهٔ ماليه و يا ايكى كيمسه آراسنده فائض ورأس المالدن حساب ايدلمك اوزره جريان ايدن قار شيلقلى حساب.

جارِيه ﴿ سف. ع. ج: جوارى. [«جريان» دن سف. ث.] ١. خلايق، آچقه ايله. صاتيلوب آلنان خدمتجى قيز: بر جاريه آلدى. ٢. اساساً حربده اسارتله گرفتار اولمش ويا صاحب اولى طرفندن صاتيلهرق معامله‌ء زوجيه ايچون آلنمش قيز: جاريه‌سندن براوغلى واردر. [عربيده برنجى معناسى على الاطلاق قيزدر. يالنك تشديديله قرانتيى غلطدر.]

جازِم ﴿ ص. ع. ث: جازمه. ج: جوازم. [«جزم» دن سف.] ١. جزم ايدن، كسن، قطعياً قرار ويرن. ف. ٢. د. [نحو عربيده] فعل مضارعى مجزوم ايدن: حرف جازم؛ حروف جازمه. || اعتقاد جازم= هيچ شبهه وتردد بولنميان اعتقاد قطعى.

جاس ﴿ د. «جا» ايله باشلار بعض تركيبه صفتلرك باشنه گيروب مبالغه بيان ايدر: جاس جاولاق.

جاسوس ﴿ ص. سف. ع. ج: جواسيس. [«جس» دن سمع.] ١. شره دائر اخبار واسرارى كيزليجه اوگرنوب خبر ويرن كيمسه. ٢. دشمن طرفندن بر دولتك احوال عسكريه‌سنى وقوتنى اوگرنمك اوزره تبديل قيافتله

اولنمش اولكه‌سنه ويا اردوسنه صوقلمش، ياخود كندى وطنى علىهنده بويله بر خدمت خائنانه ودنائتكارانه ده بولنمق اوزره دشمن طرفندن قزانلمش آدم، جاسيت.

جاسوسلق ﴿ س. جاسوس صفت وخدمتى: دشمنه جاسوسلق ايتمك = جاسوس اولمق.

جاعِل ﴿ ص. ع. ث: جاعله. [«جعل» دن سف.] ياپان، ايدن. ف.

جاغ ﴿ ياخود جاو. س. تكرلمك چنبرلندن پويرايه واصل اولان پارمقلرينك بهرى، تكر- لك ميلى.

جاغل ﴿ د. غلبه لكلى اوغلدى‌يى تصوير ايدر: جاغل جو- غل. [خفيفنه جيغل ديرلر.]

جاغلدامَق ﴿ فل. غلبه لكلى او- غلدى ايتمك: حمامه بر چوق خلق بريكمش جاغلدا- يوب طوريور لردى. [خفيفنه جيغلدامق وجيغلدى، جيولدى ديرلر.]

جاف جاف ﴿ س. و:

جاف جوف ﴿ س. آغز غلبه‌لمى، شتا فاتلى سوز.

جاف جوفلى ﴿ يا جاف جافلى. ص. شتا فاتلى، مشعشع، مطنطن.

جاق ﴿ چنق، جنك، جاغ. با: چاق.

جالِب ﴿ ص. ع. ث: جالبه. [«جلب» دن سف.] جلب ايدن، كندينه طوغرى چكن، جذب ايدن: جالب مرحمت، جالب نظر دقت.

جالِس ﴿ ص. ع. ث: جالسه. [«جلوس» دن سف.] اوتوران: جالس تخت سلطنت اولدى.

جالوت ﴿ سخ. [عبرانيجه: Go- liath] بنى اسرائيله مسلط اولوب حضرت داود (عم) ايله محاربه ايتمش جبا- بره‌دن برى كه پك زياده ايرى واوزون بويلى اولديغندن، اسمى جسامت بدنده ضرب مثل حكمنه گچمشدر.

جام ﴿ س. فا. ١. بار داق، قدح. مشربه، كاس: جام مى= شراب قدحى. || جام جم= ايران اساطيرنده شرابك موجدى و مربيسى عد اولنان جمك ونام ديگرله جمشيدك سحر آميز قدحى كه آينهٔ اسكندر كبى موهومات شاعرانه‌دندر.

جام ﴿ س. ١. چاقيل طاشلرينى اريدوب دوگمرك ياپدقلرى معروف جسم شفاف، صرچه، زجاج، شيشه: جام پارچه‌سى. ٢. پنجره چرچوه‌لرينه طاقيلان صرچه طبقه‌سى: پنجره نك جا- ملرينى طاقمق: پنجره‌لرده جام قالمدى. = ص. شيشه دن، صر- چه دن، جامدن: جام طباق، جام گوزلك. || جام گوبكى= پشيله ماثل ماوى. || جام گوز = ١. طمعكار، حريص. ٢. گوپك با- ليغنك بر جنسى.

جامجى ﴿ س. ١. پنجره جاملرينى طاقمق صنعتنى اجرا ايدن آدم. ٢. جام صاتان، جام تجارتنى اجرا ايدن آدم. || جامجى آرشينى = جامجيلرك قوللاندقلرى آرشين كه ٢٤ پارمقدر، ذراع معمارى. || جامجى معجونى= پنجره جاملرينك كنارلرينه سو- رولان معجون كه استوپج وسولو- كنله ياپيلير.

جامِد ﴿ ص. ع. ث: جامده. ج: جوامد، جامدات. [«جمود» دن سف.] ١. طو- گمش، طوگوق. [اصلسز و غلط اولان «منجمد» يرينه بونى قوللانملى.] ٢. نشو ونما بوليان، طاش گبى: اجسام جا- مده: جامداتدن بر جسم. ٣. ر. غير منصرف واشتقاقى او- ليان (اسم ويا فعل).

جامْدان ﴿ س. فا. با: جامه- دان.

جامْدان ﴿ س. چاپراز دوگمه‌لى و خرجلى بر جنس قيصه‌يلك كه پوطور وفرمله گبى اسكى قيافتله گيىلير.

جامِع ﴿ ص. ع. ث: جامعه. ج: جوامع. [«جمع» دن سف.] ١. طوپلايان، جمع وتأ- ليف ايدن: بو مجموعه‌نك جامعى كيمدر؟ ٢. ايچنه آلان، شامل، حاوى: پتون قواعد صرفيه ونحويه‌يى جامع بر كتابدر. || جامع الكلم= ١. الفاظى آز معناسى چوق سوز. ٢. قرآن كريم. || كلام جامع= حكمت وموعظه‌يى شامل سوز. || مسجد جامع= جمعه نمازى قيلنان بيوك جامع شريف.

جامِع ﴿ سف. ع. ج: جوامع. [«جمع» دن سف.] ١. [«مسجد جامع» دن مختصر]

معبد مسلمین، مناره‌لی ومنبرلی بیوك مسجد شریف که ایچنده خطبه اوقونور: فلان شهرك شو قدر جامع شریفی وشو قدر مسجدی واردر: جوامع شریفه مناره‌لری تنویر اولنمشدر؛ سلاطین جامعی = لااقل ایکی مناره‌لی اولان وعلی الاکثر سلاطین عظام بنا کرده‌سی بولنان جامع شریف. ۲. احادیث شریفهٔ نبویه‌یی براصول مخصوصه‌ده وعنعنه‌لریله برابر حاوی کتاب: جامع کبیر، جامع صغیر.

جامِعیّت ا سف. بر شیئك حاوی ومحیط اولمسی.

جامَکان ا س. فا. ۱. جامله اولنمش یا اورتلمش یر. ۲. تحفه‌جیلرك دکانك. اوکنده نمونه‌لك اشیانی معرض تماشایه وضع ایتدکاری جاملی دولاب: جامکانده‌کی اورنکاری صاتمازلر. ۳. حمامك مدخلنده ممتاز جه مشتریلرك صویونوب کیینمه سنه مخصوص اوله‌رق جاملی چرچیوه‌لرله بو. لنمش حجره‌لر: جامکانده صویندم. ٤. سبزه وسائره تخملرینك صوؤقدن محافظه آلتنده امکلر. یجون آلتی طوپراق واوستی جاملی چرچیوه ایله اورتیلی اوزون وآچلی صندیق: جامکان ایچنده اکیلیر. ٥. جاملی بوله: جامکانله آیرلمشدر.

جاملق ا س. ۱. جاملی چرچیوه‌لرله بولنمش یر، جاملی بوله، یالکز بر قسمی آچیلوب قپانیر جاملی بیوك قپو ویا پنجره: صوبه جاملغی. ۲. چچمك قیشلاغی، کوچك لیمونلق.

جاملی ا ص. جامی اولان، جام طاقمش: جاملی قپو.

جاموس ا سذ. عر. فا. «کاو. میش» دن معرب ا ماندہ، صو صیغیری. ز.

جاموقه ا س. بج. یلکنلرده روز کارك شدتنه کوره یلکنك بر مقداری اولنرله طولیلانوب قاصیلیر.

جامه ا س. فا. روبه، اثواب. لباس، چامشیر، ملبوسات.

جامه‌خواب ا س. فا. یتاق. ز.

جامه‌دان ا س. فا. ۱. اثواب و چامشیر وضعنه مخصوص صندیق ویا بیوك چانطه، صحا. ری. ۲. یتاق وضعنه مخصوص بیوك خرج.

جامه‌شوی ا س. فا. چامشیر یقامق. ز. ا «چامشیر» لغت ترکیه‌سی یوندن غلطدر اعتقادیله بو لغتی شو صورت غریبه‌ده یازانلردہ واردر. ا

جامه‌گاه ا س. فا. اثواب وچامشیر یری ویا اوطه‌سی، صویونوب کیینه‌جك محل. ز.

جان ا سذ. فا. ۱. انسان وحیوانك مایه الحیاتی اولان وجسم ایله برابر شخصیتی تشکیل ایدن امر معنوی که اولومله جسمدن آیریلیر، روح: تنده جان وار ایکن. ۲. یاشایش، حیات: جا. نی فدا ایدر. ۳. کوکل، یورك، قلب، دل: جانم ایستیور؛ جانی ایستمیور: جانندن سویور. ٤. قوت، قدرت، زور: سنده هیچ جان یوقیدر؟ ٥. مج. روح کبی سوکیلی وعزیز، دوست، محب: جانم = دوستم، عزیزم: جانم برادر. جانم افندم = رجا ایدرم مقامنده. || جان آتمق = ۱. پك زیاده آرزو ایتمك. کمال تهالکله ایستمك. ۲. زور قورتلمق، کوچله کندینی قورتارمق. || جان آجیتمق = وجعی موجب اولمق. || جان آجیسی، یورکلر آجیسی = پك آجیه‌جق شیء. || جان آزار = جانلانجیدن. || جان آلمق = اولدیرمك، قتل ویاامانه ایتمك. || جان آله‌جق یر = برایشك الیم ونافع جهتی: مسئله‌نك جان آله‌جق یری او. راسیدر. || جان آور، با: جاناور. || جان اوی = معده‌نك اوستی که مرکز حسیاتدر. || جان باز. با: جانبباز. || جان بخش = جان باغشلایان، جان باغشلار جه‌سنه انسانی ممنون ودلشاد ایدن، فراحاق ویرن. || جان جگر = سویشیر احبا: بورادہ هب جان جگرز. || جان چکیشمك = احتضار ده اولمق. || جان چیقمق = اولمك، تسلیم روح ایتمك: جان چیقتماز. دن ترکه یازیلیرمی؟ || جان خراش = صانکه جانی طیرمالارجه‌سنه تهیج ایدن، طیانلیه‌جق صورتده کدر ویرن. || جاندن، جان و یورکدن = کمال خواهش وآرزو ایله، جدی بر محبتله. || جانربای = کوکل قپان، دلربا || جانسپار = جانی فدا ایدن، فدا کار؛ جانسپارانه = فدا کارانه. || جانستان = کوکل آلان، دلبر، دلربا. || جانسوز = جان یاقان، چوق کدر واسف ویرن. || جان صیقمق = صیقنتی یی موجب اولمق. اضطراب ویرمك: جان صیقیلتی = مضطرب اولمق. || جسنه صوصامق = کندینی تماملکله یه آتمق. || جانلرسامك جانك طیسانه‌یه‌جغی. || جانفزا = جان باغشلایان، فرحفزا. || جان قالامق = چوق کوملکدن بایلمق: کوله‌دن کیمسه ده جان قالمسی، کیمده جان قالدی؟ || جان قور. تارمق = هرکس کندی جانی تخلیص غائله‌سنه دوشمك: جان قورتارانلر یوقمی؟ || جان قور. تارانلر = تخلیصیه هیئتی. || جان کداز = جانی اوزیجه‌رجه‌سنه بیزار ایدن. || ایکی جانلی = کیه قادین. || جانلی جنازه = غایتله لاغر وضعیف. || جان ویرمك = ۱. دیریلتمك، احیا ایتمك: جناب حق پر آوج طوپراغه جان ویر. دی. ۲. اولمك، وفات ایتمك. تسلیم روح ایتمك. ۳. مج. پك زیاده آرزو ایتمك: زنکینلك ایچون جان ویریور. || جان هولیله = آیچ اوینایه‌رق، کمال خفتله. || جانه یاقین = سویملی، قانی صیجاق. || جان جانه باش باشه = اطرافه باقمه میدان اولمامق صورتده کثرت ازدحام، غلبه‌لك. || جان یولداشی = رفیق.

جانّ سذ. عر. جن طائفه‌سی: انس وجان.

جان اَریکی س. پشیل ایکن پنیر کوزل بر جنس اریك. ا وجه تسمیه‌سی آکلاشیلمدی.

جانان س. فا. ۱. معشوقه، محبوبه، دلبر. ۲. صو. دلبادهٔ اهل دل اولان وجود مطلق، محبوب العارفین: جانی جانانه تسلیم ایتدی.

جاناوار ا س. ا ق. «جان آور» یاخود «جانور» دن ا ۱. یرتجی وحشی حیوان: طوغدن اولمکی غریب جاناورلر. ۲. طیره‌رق، حقیر: جاناور رسمی. ۳. مج. پك غدار وقیمجی آدم: انسان دکل عادتا بر جاناوردر.

جاناوارلق ا س. یرتجی حیوان صفت وخصلتی.

جاناور ا ص. ف. ا جان = روح آور دن = کتیر مك ا جانلی، روحلی، ذی روح. — س. حیوان. — با: جاناوار.

جانب ا سذ. عر. ج: جوانب. ا ت: جنبیت. ا «جنب» دن ا یان، طرف، جهت. سو: اوجنبدن: اونك جنبندن: ج. نبیندن = هر ایکی طرفدن: جوانب اربعه = درت طرف: فلانك جانب عالیلرینه = سوی وا. لارینه. — «جنب سنی اجوانب» کبی ترکیبات ممتازه‌دن: اولسه اولسه اسم تفضیل ایله «جانب اعلا اجوانب» دینله‌بیلیر. این اجانب = کچینمسی قولای، حلیم.

جانباز ا س. فا. ا جان = روح. باختن = اوینامق ا ۱. تهلکه‌لی اویونلرده یوکغله صانکه جانیله اوینار آدم: ایپ جانبازی = ایپده اوینایوب مخاطره‌لی مهارتلر کوستردن اویونجی؛ آت جانبازی = آتله اویونلرك انواعنی اجرا ایدن مهارتلی آدم. ۲. آت اویناندوب تعلیم وتربیه ایتمه. ده ماهر بینیجی وآت آلوب صاحبی. ۳. مج. تهلکه مشغول آدم: جانبازلرك الینه دوشن آت آلتماز. ۳. مج. قور. ناز، حیله‌کار.

جانبازلق ا س. ۱. ایپده ویا آت اوزرنده انواعنی اجرا ایدن آدمك مهارت و مشغولیتی. ۲. آت آلوب صاتمه تجارتی، آت مطره. بازلغی. ۳. مج. حیله کارلق، قورنازلق.

جانبدار ا س. ف. عر. اردونك پر یاننده اولان فرقه ویا مفرزه. ا پشدار ودمدار ہ مقابل. ا

جانبی ا ص. عر. ا: جانبیه. ت. پر یانه منسوب ومتعلق. ا ف. latéral!

جانخراش ا جانزبا. جانسپار، جانستان وسائره. با: جان.

جاندار ا ص. فا. ا جان = روح. داشتن = طوتمق ا جانلی، ذی روح. دیری، حی. = س. وقتیله ضبط وربطه و محافظهٔ اعایه‌مأمور آدم. ضبطیه نظری. ا عساکر ضبطیه‌نك تشکیلنده بولنمزه ویریلن «جاندار» اسمی بوندن اولوب، فرانسزجه «ژاندارمه» دن غلط دکلدر. الیوم مستعمل اولان بو لغت اجنبیه‌یه مستحق ترجیحدر. ا

جانسز ا ص. ۱. جانی اولمیان، بیروح، بیجان. جانی چیقمش، اولو: جانسز بریلان؛ جانسز بدن. ۲. جانلی اولمیان، غیر ذی روح: جانلی و جانسز نه‌قدر اسملر وار ایسه. ۳. پك تمله مشغول آدم: جانسزدن برآت آلدم: جانسزلرك الینه دوشن آت آلتماز. ۳. مج. قور. ناز، حیله‌کار.

ضعيف وكوشك، قوتسز: جانسز برآدم.

جانسزلق { س. ١. روح فقدان. ني. ٢. ضعف، كوشكلك. قوتسزلك: بو جانسز لقله حالم نه اولهجق؟

جانشين { ص. فا. [جا = يرـ نشستن = اوتورمق] برينك يرينه اوتوران، وكيل، قائممقام: او فلانك جانشينيدر.

جانغل { مه. جانغل جونغول = جاتره پاتره. طانغل طونغول.

جانغي { س. تق. مشاوره، كنكاش.

جانڤرسا { جانڤزا. با: جان.

جانفس { س. اينجه پارلاق و اكثريا ايكى رنك ابراز ايدر ايپك قماش. = ص. بو قماشدن يابلش: جانفس فيستان.

جانلاندير مق { فد. ١. جان يلتمك: حضرت عيسانك براو لى يى جانلاندير مش اولديغى مرويدر. ٢. آيلتمق، كندينه كتيرمك: لقمان روحنى قوقلا تمغله درحال كندينى جانلاندير دى. ٣. تازه حيات ويرمك، شنلندير مك، رواج ومعاملاتنى آرتدير مق: دمير يول خطلرى آناطولينى آناطولينك تجارتنى جانلانديردى.

جانلانمق { فل. ١. ديرلمك، اعادهٔ حيات ايتمك: ايكى ساعت اولو حالنده قالدقدن صكره جانلاندى. ٢. آيلتى، كندينه كلمك: برقدح روم ايجمكله جانلاندى. ٣. تازه حيات بولمق، شنلنمك، رواج بولمق: ايشلرين واپورلرك كثرتى سايه سنده اورانك تجارتى جانلاندى: اصول تدريسه آشنا معلملرك تكثيرى سايه سنده مكتبلرمز جانلاندى.

جانلى { ص. ١. جانى اولان، ذى روح، زنده: جانلى حيوانه اذيت ويرمك كناهدر. ٢. قوتلى. زورلى: جانلى چوجق. ٣. معنالى. تأثيرلى: جانلى سوز.

جانوار { س. با: جاناوار.

جانوَر { ص. فا. جانلى، ذى روح، برحيوانات. = س. فا. حيوان.

جانى { ص. سنه. عر. ؤ: جانيه. [« جنايت » دن سف.] قانوناً معين اولان افعال جنايئيه‌لك فاعلى، جنايت مرتكبى: جانيلرك برانقيه يه اورلمق: يونك ياپديغى يرجانى ده ياپمق.

جاو { س. با: جاغ.

جاوجاو { س. تلوه ايله ياپلش ساخته قهوه.

جاوِد { ياخود جاويد. و:

جاوِدان { ياخود جاويدان. و:

جاوِدانه { ياخود جاويدانه. و:

جاوِدانى { ياخود جاويدانى. ص. فا. دائمى، باقى، سرمدى، ابدى: حيات جاودانه. جاودانى = حيات سرمديه.

جاورس { س. بغداى آراسنده بيتن برجنس دارى، قره‌جه داري.

جاوشير { س. اوپوپونا قسى ضمغى.

جاولاق { ص. ١. چلاق، آ چرچيلاق. ٢. توگسز، طاسلاق: باشى جاولاق = طاس قفالى، اصلع.

جاولاقلق { س. ١. چيلاقلق. ٢. توگسزلك، طاسلاقلق.

جاومَق { فل. (اوق) نشاندن شاشمق.

جاويد { جاويدان، جاويدانه و جاويدنى. با: جاود و سائره.

جاه { سنه. عر. [فا. « گاه » دن] ١. منصب، مقام، اعتبار: جم جاه = جمشيد قدر عالى مقام. ٢. حرمت: بجاه سيد المرسلين = فخر كائنات (صلعم) افندمزك حرمتنه. || حب جاه = منصب و مسند حبى.

جاهِد { ص. عر. [« جهد » دن سف.] جهدوسعى ايدن. ڤ

جاهِل { ص. عر. ؤ: جاهله. ج: جهلاء. جهال، جهله. [« جهل » دن سف.] ١. بيلمين، بيلز، نادان، بيخبر: جاهل آدم. ٢. اوقومامش، علمدن محروم، امى: شو چوجغى اوقو دوب جاهل براقمايك. ٣. تر. عر. كنج، تجربه‌سز، عجمى: او جاهل بر چوجقدر.

جاهِلانه { ص. فا. جاهله ياقيشير، جهالتله واقع اولان: غيرت جاهلانه. = ح. جاهلكه، جاهلجه‌سنه: پك جاهلانه حركت ايتدى.

جاهِلِك { س. ١. بيلمزلك، نادانلق: جاهلك عفو اولنماز بر قصور در. ٢. علمدن محرومیت، او قوما مش آدمك حالى. ٤. عر. كنجلك، عجميلك، تجربه‌سزلك: جاهلك اثرى.

جاهِلى { ص. عر. ؤ: جاهليه. ١. جاهله منسوب و متعلق: غيرت جاهليه. ٢. ظهور اسلامدن اولكى كفر وضلالت دورينه متعلق: شعراء جاهليه.

جاهِلِيّت { سنه. ١. جاهلك، جهل، نادانى: جاهليت علامتيدر. ٢. ظهور اسلامدن اولكى حال، خلقك كفر و ضلالتده بولندقلرى زمان: زمان جاهليتده: جاهليت شعراسى. [باشايجه عربلر حقنده مستعملدر.]

جاى { س. فا. با: جا.

جايدپرمَق { فد. واز كچيرمك. دوندير مك: كندى يسنى او فكر دن، او نيتدن جايدير دم.

جايِر { مه. مكرر قوللانيله رق برشيئك سرعت و شدتله ياپديغنى و يا پيرتلديغنى تصوير ايدر: جاير جاير ياندى: جاير جاير يرتدى.

جايِر { ص. عر. [« جور » دن سف.] جور وادیت ايدن. ڤ

جايِر دامَق { فل. ١. يانان ويا پيرتيلان شيئه كبى سس چيقارمق، جاير جاير ياندق ويا پيرتلمق. ٢. آچيلوب قپانيركن آچى برسس چيقارمق: قپو جايردامق.

جائِز { ص. عر. [« جواز » دن سف.] ١. ايشلنه سنده بأس اولميان، اجراسى امر وياً نهى اولنميوب مجاز اولان، مساعده‌لى، رخصتلى: عذر حالنده نيتله نماز قيلق جائزدر. ٢. ممكن، قابل: جائزدر كه بوكون كلسين.

جائِزه { سنه. ج: جوائز. [« جواز » دن سف.] تقديم اولنان برشعره ويا ديكر برتقدمه‌يه مقابل ويريلن عطيه: برمكيلر شعرايه پك آغر جائزه‌لر ويررلردى.

جايِع { ص. عر. ؤ: جايعه. [« جوع » دن سف.] آجيقان، آج. ڤ

جايگاه { س. فا. [جاى = يرـ گاه = مقام] مقام، محل، محل مخصوص.

جايگير { ص. فا. [جاى = يرـ گرفتن = طوتمق] يرطوتان، يرلشن، مقرر، پايدار: بينمزده جايگير اولان ود و مصافات اقتضاسنجه.

جايِمَق { فل. واز كچمك، دونمك، صرف نظر ايتمك: بن او نيتدن جايدم: بازارلقدن جايدى.

جَب { س. با: جيب.

جَب { سنه. عر. ١. قويو، صهريج. ڤ ٢. ٢. وقتيله زندان كبى قوللانيلان چقور، صوسز قويو.

جَبّار { ص. عر. ج: جبابره. [« جبر » دن سمب.] ١. قوت وقدرت وعظمت وجبروت صاحبى. [صفات الاهدندر.] ٢. قوهٔ جبريه استعمال ايدن، جبر وغصب و ظلم ايدن: چنكيز خان جبار برآدم ايدى: تيمورلنك جبابره دن ايدى. ٣. ك. برج نورك قربنده بيوك بركوكب ثابت. [فر. Orion]

جَبّارانه { ص. ح. فا. جبابره يا قيشه‌جق صورتده.

جِبال { سنه. ج. عر. فد: جبل.

جَبان { با: جبل.

جَبانَت { ص. عر. [« جبانت » دن صمش.] قورقاق، يورگسز، اودلك.

جِبايَت { سنه. عر. اوقاف وارداتنك [وعربيدن نقلاً لسانمزده دخى هرنوع وارداتك] تحصيلى، جابيلك.

جَبخانه { س. [اصلى « جبه خانه » = زره وسائره حفظنه مخصوص محل] ١. باروت و سائر اسلحهٔ ناريه لوازمنك وضع وحفظ اولنديغى ير: جبخانه‌نك محافظه‌سنه مأمور: ٢. اسلحهٔ ناريه لوازماتى: جبخانه آرابه‌سى، جبخانه صندیغى.

جَبر { سنه. عر. ١. زور، قهر، زورلامه: استعمال جبر ايتدى: جبر ايله مالنى آلدى: جبر نفس ايتمك = كندينى زورله ضبط ايتمك. ٢. قيريق وياچيقيق كميكى ياغلايوب يرينه كتيرمه، ياپيشديرمه. ٣. على الاطلاق تعمير، مرمت، اصلاح. ٤. حساب دقيق قواعدندن وعلى الخصوص معادله وتفرعاتندن بحث ايدن علم كه علوم رياضيه دن اولوب هندسه وهيئت و سائر فنونده الزمدر: جبر عادى = بو علمك مبادیسى: جبر اعلا =

بونك اك دقيق مسائلندن بحث ايدن منتهاسی. || جبر خاطر= خاطری قيريلان بر آدمك كوكلنی آلمه || جبر مافات = فوت اولان بر شيئه بدل بشقه بر شيئ قرار ويرمك. || جبر متسلی اولمه.

جَبرا ا‌ (ع. ز) زورله، قوة جبريه ايله. || استعمالی ليله، رضا سنی استحصال ايتمكسزين: مالی جبرا الندن آلدی: ياز ديمی سنده كندیسنه جبراً امضا ايتديردی.

جَبرائيل ا‌ (عبرانجه دن اكرو. بيون ديللر ملائكهٔ مقربينك برينی اولوب، رسل كرامه من طرف الله وحی تنزيل وتبليغ ايتمكله موظفدر.

جَبَروت ا‌ سف. عر. كبر، عظمت، جلال. || الهه مخصوص اولوب، انسانه ياقيشمديغجون عباد حقنده آنحق ذم ايتيله قوللانيلير. || عالم جبروت = لاهوت، ملكوت السماء.

جِبره ا‌ (يا جبره. س. صوبی آلتان اوزوم وسائر ميوه يو. صه‌سی: جبره راقيسی = اوزوم يوصه سنك تقطيرلندن چيقان دوز راقی.

جَبری (ص. ع. ة: جبريه. | «جبر» دن سمع) ۱. زورله اجرا اولنان، جبراً يابديريلان: جبری بر معامله. معاملهٔ جبريه. ۲. علم جبره منسوب ومتعلق: اشارات جبريه. ۳. ارادهٔ جزئيه‌يی منكر اولان جبريه مذهبنه منسوب وتابع. بو معنا ايله ج: جبريون.

جِبريل ا‌ سخ. با: جبرائيل.

جَبريّه ا‌ سف. ع. ارادهٔ جزئيه‌يی انكار ايدن بر مذهب.

جِبس ا‌ سف. ع. ايو. (پرپارن) آچی طاشی.

جَبَل ا‌ || سف. ع. ج: جبال. طاغ. || ص. جبل طارق = سبته بوغازی وبو بوغازك اسپانيه جهتنده‌كی شهر مستحكم كه انكليزلرك النده‌در. | مشهور طارق بن زياد‌ك اسميله مستادر. || جبل لبنان = سوريه‌ده مستقل وممتاز بر سنجاق كه بيروت شهری اطرافنده‌در. || جبال متسلسله. سلسلهٔ جبال = زنجير كبی اوزانان طاغلر صره‌سی: قافقاس سلسلهٔ جبالی.

جِبِلّت ا‌ سف. ع. يارادليش، خلقت، طينت، نهاد، طبيعت، خوی: بر آدمك جبلتی كوتی اولورسه تربيه ايله اصلاح اولنه‌ماز. | جبليت دينه‌ملی.

جبل لوقوم ا‌ سف. مور بر جنس يوقوت.

جَبَلی (ص. ع. ة: جبليه. | «جبل» دن سمع) طاغه منسوب ومتعلق.

جِبِلّی (ص. ع. ة: جبليه. | «جبلت» دن سمع) خلقی، طبعی. يارادليشده اولان: بو حال او آدمده جبليدر.

جُبّه ا‌ سف. عر. عليه قيافتنده بياض آلتنه كيلن اوستلك لباس كه طار جبه اولوب بونك قيصه‌سنه آبدستلك ديرلر.

جَبه ا‌ سر. فا. زره، جوشن، پوصات.

جَبه پوش ا‌ سر. فا. زره كيين. زرهلی (عسكر).

جَبه‌جی ا‌ سر. اسكی عثمانلی اردوسنك زرهلی صنفنه منسوب عسكر: جبه‌جی باشی = بو صنفك رئيسی.

جَبه خانه ا‌ سر. فا. با: جبخانه.

جَبه‌لی ا‌ جبه لو. سر. ۱. تيمار اصحابنك يدك كوتورر. دكارلی مسلح وزرهلی عسكر. ۲. قافله‌نی محافظه يه مأمور سواری.

جَبهه ا‌ سف. عر. ۱. آلن، ناصيه: جبهه سی = آلنی سورن. ۲. بر بنا وسائره‌نك اوك طرفی، آلنی: قيشله‌نك جبهه‌سی شرقه متوجهدر. ۳. ع. اردونك اوك طرفی، اوكده‌كی قسمی: جبهه حركاتی، مدافعه‌سی، هجومی.

جَبهی (ص. عر. ة: جبهيه. | «جبهه» دن سمع. | ث. آلنه منسوب ومتعلق.

جَبيره ا‌ سف. عر. ج: جبائر. جرا. قيريق تخته‌سی.

جَبين ا‌ سف. عر. آلن، ناصيه، جبهه: چين جبين = آلن بروشقلری.

جَبين ا‌ صف. عر. | «جبانت» دن سمع. | قورقاق، يورگسز، اودلك.

جِبين ا‌ س. سيوری سينك و تاناردجی كبی صوقوب يا قه‌رق راحتسز ايدن اوفاق سيكلكلرك اسم عمومیسيدر.

جِبينلك ا‌ س. ۱. سيوری سيكلك و امثالی موذيلاندن محافظه ايچون ياتاغك اوستنه آجيلان تولدن اورتی. ناموسيه. ۲. سيوری سيكلك وسائر موذيلات بجمی اولان سويروندیلك و.ثاقلق محل.

جُثّه ا‌ سف. گوگده، بدن، جسم، قالب: عظيم الجثه = ايری گوگده‌لی.

جُثّه‌لی (ص. گوگده‌سی بيوك، جسيم، ايری.

جَحد ا‌ سف. عر. انكار، بر شيئی يلديكنی بيان ودعوی ايديش. || د. (صرف عربيده) جحد مطلق، جحد مستغرق = لم ولما حرفلريله منفی اولان فعل مضارع كه ماضیٔ منفی معناسنی افاده ايدر. | «جحد» ماده‌سندن عربيده مصدر اولان «جحود» كلمه‌سنی صفت مشبهه عد ايدوب‌ده، يهودا بن يعقوب (عم) ه منسوب «يهودی» نك عجمجه‌سی اولديغی معلوم اولان «جهود» وبونك تركجه غلطی اولان «چيفيت» تعبيرلرينی بوندن غلط صايمق بيوك بر اثر جهالتدر. |

جَحيم ا‌ سف. عر. جهنم، طامو: نار جحيم.

جَدّ ا‌ سف. عر. ج: اجداد. پدر ويا والده‌نك پدری، بيوك پدر، بيوك آتا، ده‌ده. || جداعلا = برسلاله‌نك باشی اولان ذات: سلاطين عثمانيه‌نك جداعلاسی سلطان عثمان خان غازی حضرتلرپدر. || جد بجد = سلاله‌جه، اسكيدن سلالةً انتقال ايده‌رك. || اباً عن جدٍ = بابادن بابايه، ارثاً.

جِدّ ا‌ سف. عر. ۱. چاليشوب چبالامه، جهد، سعی، غيرت. ۲. جديلك، هزلك ضدی. ج. عر. كرچكدن، حقيقةً، هزل ولطيفه طريقيله اولميه‌رق، جدی اوله‌رق: او آدم جداً عالمدر.

جُدا (ص. فا. آيری، آيرلمش، فرقه دو چار، آيريلغه دوشكون: احبا واقربا سندن، وطنندن جدا دوشدی.

جِدار ا‌ سف. عر. ۱. ديوار. حائط. ۲. تش. ايكی يری آيران زار، حجاب.

جِدال ا‌ سف. عر. | «جدل» دن مصد. مفاعله | ۱. غاوغا، جنك، محاربه: عمريی جنك وجدال ايله كچيردی. ۲. شدتلی مباحثه، منازعه، نزاع: آرالرنده بر جدال آچلدی.

جِداو ا‌ سر. آتك ايكی اوموزی باشی: جداو ياره‌سی = ياغر.

جَداول ا‌ سف. ج. عر. فد: جدول. با: جدول.

جَدری ا‌ سف. عر. ط. چيچك علتی: جدری = تلقيح جدری = چيچك علتنه مبتلا برآدمك چيبانندن آلنمش جراحتله اولنان آشی. | ايشكدن اولورسه تلقيح بقری دينلير. |

جَدع ا‌ سف. عر. جرا. بورن و قولاق كبی بر عضوك قطعی.

جَدَل ا‌ سف. عر. بحثده غاوغا ايتمه، نزاع، منازعه: علم جدل = منطقه تطبيقاً مباحثه و معارضه علمی، علم آداب البحث.

جَدوَل ا‌ سف. عر. ج: جداول. ۱. طبيعی و يا صنعی صو آرقی، قنال: سويش جدولی. ۲. چيزكی وصره‌لری اولان و خانه‌لره منقسم دفتر ويا كاغد: بر جدول چيزمك. || جدول تخته‌سی = طوغری چيزكيلر چيزمكه مخصوص دوز تخته.

جَدّه ا‌ سف. عر. بيوك آنا، بيوك والده، پدر ويا والده‌نك والده‌سی.

جَدی ا‌ سف. عر. ۱. كچی ياوريسی. اوغلاق. ۲. ه. بروج اثنا عشر دن بر برج كه شمس بوكا كانون اولك طقوزنده كيرر. || مدار جدی = بو برجه موازی اولهرق سمامده وارضك اوزرنده بر خط مفروض كه اقاليم معتدله‌يی آيروب = كوتشك جنوبه طوغری اك آشاغی يه واردينجه درجه‌يی كوستريور. مقابلی: مدار سرطان.

جِدّی (ص. عر. ة: جديه. ج: جديات. حقيقی. صحيح، هزل ولطيفه قبيلندن اولميان: جدی آدم. جدی سوز. ج: جدی ومهم افعال واقوال: جدياتله اوغراشيور.

جَديد (ص. عر. ة: جديده. ۱. يكی، قوللانيلمامش. نو، مجدد: لباس جديد. ۲. ظهور وحدوثندن چوق وقت كچمه‌مش، نو ظهور: كشف جديد.

جَدير (ص. عر. | «جدور» دن صف. | لايق، شايان، شايسته، سزاوار.

جُذام ا‌ سف. عر. مسكين علتی.

جَذب ا‌ سف. عر. كندينه چكمه، جلب، نفسله چكمه: او طرفه طوغری بر قوهٔ معنويه جذب ايديور: طلوميه صوبی جذب ايدر.

جَذبه { سث. عر. اهل حال او. لانلرك من طرف الله جذب اولنه‌رق استغراق وولهٔ وحیرته طالمه‌لری، مجذوبیت : جذبه حالنده سویلدیکنی بیلمز .

جَذر { سذ. عر. ج : جذور. ١. كوك، اصل، بیخ. ٢. ر. كندی مثلنه ضرب اولنمغله بر عدد حاصل ایدن رقم، مثلا ٣ عددی ٩ عدد دینك جذر. ریدر: جذر مربع = بو وجهله بر كره ضرب اولنان رقم: جذر مكعب = ایكی دفعه ضرب اولنمغله بر عددی حاصل ایدن رقم، مثلا ٣ رقمی ٢٧ عدد دینك جذر مكعبیدر: جذر تام = بو وجهله كندی كندینه ضرب اولنمغله بر عددی حاصل ایدن رقم: جذر اصم = كسرسز اولمیوب بر عدد مطلوبی حاصل ایتمه‌ین رقم، مثلا ١٣ عددینك جذر تامی اولمیوب بونك جذر رینه جذر اصم دیرلر .

جَذع { سذ. عر. بلا. اشجارك ساقی .

جُذور { سذ. ج. عر. فد. جذر. بلا : جذر .

جَذوه { یاخود جزوه. س. قهوه پیشیرمكه مخصوص قولایی اوزون معروف كوچك قاب: جذوه‌ی سورمك = قهوه پیشیرمك اوزره بونی آتشه قومق. (« ذ » ایله یازلمسی عربیده آتش قوری ویاری یانمش اولدون دیمك اولان « جذوه » دن مأخوذ اولمسی احتمالنه مبنی اولمه كركدر .)

جُذَیر { سذ. عر. (« جذر » مصغری) بلا. اینجه كوك، كوك دالی .

جَر { س. ١. اوچورم، چوقور، یار، جار. ٢. قلعه اطرافنده قازلمش خندق .

جِر { مه. خفیف كورلدی‌یی تصویر ایدوب مكرر قوللانیلیر: جرجر ایتمك = چوق سویلمك .

جَر { سذ. عر. ١. چكمه، سو. روكله : آرابه‌یی بیكیر، صبا. نی اوكوز جر ایدر. ٢. كندینه طوغری چكمه، جذب، جلب: جر منفعت. ٣. طلبهٔ علومك شهور ثلثه ده امامت و وعظ و سائر بو كبی وظائفی ایفا ایده‌رك نفقه‌لرینی طوپلامه‌لری. (بو معنی عربیده اولمیوب ایكنجی معادن آلتمشدر.) ٤. ر. (نحو عربیده) اسمك احوال اربعه. سندن بری كه علامتی حركه‌لی اعرابده كسره وحرفلی اعرابده (ی) در. (كوفیون عندنده « خفض » دینلیر. — جری ایجاب ایدن عامله « جار » وقبول ایدن معموله « مجرور » دیرلر.) || حروف جر = (نحو عربیده) داخل اولدقلری اسمی مجرور ایدن حرفلر كه با، من، الی، علی، ل، ك، عن وسائره‌در. (حروف الصاق دخی دینلیر.) || جر ثقیل = ثقیللرك جر ورفعندن وسائر احوالندن بحث ایدن فن كه علوم ریاضیه دن معدود در. (لفظ یونانی ایله « فن میخانیكی » دخی دینلیر.)

جَراب { سذ. عر. طغارجق. ز. (بلا. و ... طوربه كبی محفظه‌لره اطلاق اولنور .

جُرأَت { سث. عر. یكیتلك، جسارت. آتله : قارشی طور مغه جرأت ایتدی؛ قارشیسنده لقردی سویلمكه جرأت ایده میور. || جرأت یاب = جسارت ایدن، طاورانه‌بیلن : بنی مدافعه‌یه جرأتیاب اولدی .

جُرأَتلی { ص. جسور، یكیت، طاورانه‌بیلن : جرأتلی آدم .

جَرّاح { سذ. عر. (« جرح » دن سمی.) یاره‌لره واسراض خارجیه‌یه باقان وعملیات اجرا ایدن طبیب. (فر. Chirurgien)

جِراحَت { سث. عر. ١. یاره. (طب عربی اصطلاحی. حنده تازه بیچاق یاره‌سی كبی جراحتسز اولان یاره‌یه مخصوص اولوب، جراحتلیسنه « قرحه » دیرلر.) ٢. جراحلق علمی، فن جراحی. (هر ایكی معنی ایله لسانمزده چوق مستعمل دكلسه‌ده شایان استعمالدر.)

جَراحَت { س. ایریك معناسیله لسانمزده كثیر الاستعمال ایسه‌ده، عربی اولمیوب، لغت آنفه‌دن غلطدر. || جراحت باغلامق = ایریك طوتمق، ایریكلنمك، ایشلمكه باشلامق .

جَراحَتلامَق { فل. (یاره) جراحت باغلامق، ایریك طوتمق، ایشلمكه باشلامق .

جَراحَتلی { ص. ایریكلی، ایشلر (یاره) .

جَرّاحلق { س. جراح فن و صنعتی، فن جراحی، جراحت : جراحلق بو صوك سنه‌لرده چوق ترقی ایتدی؛ كویلرده جراحلق ایدیور .

جِراحی { ص. ع. آ : جراحیه. جراحته یعنی فن جراحی‌یه وجراحلغه منسوب ومتعلق: عملیات جراحیه، فن جراحی. (جیمك فتحی وراء مشدده ایله قرائتی غلطدر .)

جَراد { سذ. عر. (اسم جنسدر.) ١. چكركه. ز. ٢. مج. یغماكران كروهی : جراد منتشر. || جراد البحر = تكه دینلن دكیز حیوانجغی. بوكا قنادلی برنوع بالق دینلرده واردر.

جَرّار { سذ. عر. (« جر » دن سمی.) ١. مطلقا پاره‌طوپلامق ایچون كندینه برقیافت ویرمش دیلنجی. ٢. مج. عارسز وقوغلمقله كیتمز دیلنجی. = ص. سورو كلدیكی ارزاق و مهماتی چوق اولان، كثر تلی، غلبه ایلكلی: جیش جرار، لشكر جرار .

جَرّارلق { بمع. جرار ایشی، دیلنجیلك : جرارلغی صنعت ایدنمشدر .

جِرانِتَه { س. (ایتا. Girante) مج. پولیچه‌یی دور و حواله ایدن شخص .

جَرائِد { سث. ج. عر. فد : جریده. بلا : جریده .

جَرائِم { سث. ج. عر. فد: جریمه. بلا : جریمه. (زعم اولنه‌دیغی كبی « جرم » ك جمعی دكلدر.)

جَرَب { سذ. عر. اویوز علتی. || ط. جرب الاجفان، جرب العین = كوز قپاقلرینك ایچ طرفنده چیقان سیویلجه‌لر؛ جرب الامعاء، جرب الكلیه = باغرصاقلرده و بوكرکلرده چیقانلری .

جَرَبَزه { سث. عر. بو لغت عر. لغی وقور نازلق كبی مذموم بر معنی ایله مستعمل اولدیغی حالده، لسانمزده بحریكلیلك وناطقه پردازلق كبی ممدوح بر صورتله استعمال اولنیور : او آدمك چوق علمی یوغیسه‌ده جربزه‌سی قوتیله هر ایشده موفق اولور .

جَرَبَزه‌لی { ص. ناطقه‌لی، بحریكلی: جربزه‌لی آدمدر .

جِربوغه { س. ١. بر جنس چول صیچانی، عر. یربوع. ٢. مج. جیلیز چوجق .

جَرَبی { ص. ع. آ : جربیه. ط. اویوزه منسوب ومتعلق .

جِرتاوی { ص. بوش شیلرله تفخر ایدن، خود پسند .

جِرتلاتَمَق { فع. بر بوجك وسائره‌یی جرت ایتدیروب اوتدیرمك .

جِرتلاق { ص. بوش شیلرله تفخر ایدن، خود پسند .

جِرتلامَق { یا جر لامق. فل. ١. بوجك كبی جرجر ایتمك، زرلامق، اوتمك. ٢. مج. كوزه‌لك ایتمك .

جِرجِر { مه. بلا : جر. = س. اوراق بوجكی. = ص. مج. كوزه، چوق سویلر .

جَرَح { سذ. عر. ١. یاره لامه: بیچاقله جرح ایتدی؛ جرح وقتل ایله منهم. ٢. جو. ریتمه، رد ایتمه، قبول ایتمه: دعواسنی، شاهدلرینی جرح ایتدی.

جَرحی { ص. عر. آ : جریحه. یاره‌لامغه متعلق : علائم جرحیه .

جِرذَوال { س. اوزون واوجی دمیرلی جرید .

جِرذَوالی { ص. جردوال دینلن اوزون جرید له مسلح (عسكر) .

جَرده‌جی { س. حجاج قافله‌سنی محافظه‌یه مخصوص مزراقلی عربان عسكری .

جَرَس { سذ. عر. حیوانك بوینته آصیلان چنغراق .

جُرعه { سث. عر. بر یوتم ایچیله‌جك شیء وعلی الخصوص باده.

جِرلاق { ص. باتار وآجی سسلی اكوزه. = س. ١. اوجاق چكركه‌سی. ٢. بر نوع قارغه.

جِرلامَق { جرلاتمق. بلا : جرتلامق، جرتلاتمق .

جِرلانتَمَق { فل. زرلانمق، باتار وآجی بر سسله كوزه‌لك ایتمك، طانسز درلانمق .

جِرلایق { س. قیرده اولور كوجت برآو قوشی .

جِرلدامَق { فل. كوزه‌لك ایتمك.

جِرم { سذ. عر. ج : اجرام. (جیمك ضمیله قرائتی غلطدر.) ١. غیر ذی روح جسم : اجرام فلكیه، اجرام سماویه = كوكده ثوابت وسیارات وپكار وسائر اجسام. ٢. بیوكلك، حجم : جرمی نه قدردر ؟

جُرم { سذ. عر. (یونانی جمعی مقامنده « جریمه » نك جمعی اولان « جرائم » قوللانیلیور.) قباحت، كناه، سوچ: بنم جرمم نه ایدی كه بو قدر چكیورم؟ || حق. قانون جزانك

امر ایتدیکنی یاپامامق ونهی ایتمه. یکنی یاپمق صورتیله ایدیلن حرکت که جنایت، جنحه، قباحته منقسمدر.

جَرَم | سند. عر. آیرلمه، انفکاك. | یالکز قوللانلیوب «لا» ایله برابر استعمال اولنور: | لاجرم = شبهه‌سز، البته، مطلقاً.

جَروف | سند. عر. مع. معدن پوصه‌سی.

جَرِیء | صف. عر. ا.« جرأت »دن | صفت. | جرأتلی، کوزی قورقماز، جسارتلی. یکیت: بر مرد جری. || جریء اللسان: سریست سوز سویلین. || جریء القلم = سریست یازان.

جَرَی | یاخود جرا. فل. | «جر- | یان »دن ماضینك مفرد مذکر غائبی اولوب «آقدی» معناسیله یالکز شو تعبیرده قوللانیلیر. | ماجری = یکن، وقوع بولان شیء، وقعه، یکمش: پیشلرنده بر ماجری اولمش: اونلرك بر ماجرالری واردر.

جَرَیان | سند. عر. ۱. آقمه، آقندی، صویك جریانی؛ آناطولیده جریان ایدن قزیل ایرماق؛ جریان هوا. | بو دخی ترکچه دکلسه‌ده «قوران‌در» دن اهوندر. | ۲. یکمه، مرور، گذر: زمانك جریانی: جریان ایتمکده اولان تموز آینده. ۳. وقوع، واقع اولمه. حدوث: آرالرنده برمنازعه جریان ایتمش: وقوعاتك صورت جریانی.

جَرِیب | سند. عر. ۱. عربستانده | مستعمل بر نوع اولچك. ۲. طول وعرضی ٦٠ آرشین اراضی اولچیسی.

جَرِیحه | سف. عر. اجه: یاره، معناسیله لسانمزده | قوللانیلیوب، مجروح معناسیله جریحه‌دار دخی دینلیور. سه‌ده عربیده یاره‌یه جیمك ضمیله « جرح » و« قرحه » دینلوب، « جریحه » لغتی اصلا مسموع دکلدر.

جَرِید | سند. کوی وچوکان اوبونی، | وقتیله آتله واوجی دلمز مزراقلرله اوینانیلان اوبون: جرید اوینامق. || مج. فارصلر جرید اوینایور = بو حیوان مضرك کثرتندن کنایه‌در. | اصل عربیده پازارقیز خرما آغاجی دیمك اولوب. آکلاشلدیغنه کوره بو اوبون ابتدا اوبله دالارله اوینانیلیرمش. |

جَرِیدَه | سف. عر. جه: جرائد. | ۱. وقتیله خراج تحصیلدارلرینك اراضینك مساحه‌سنی یازدقلری کاغد ویادفتره دینلیردی. که بوگونکی احتیاجه کوره آو روبادهٔ مرعی اولان « قاداستره » یه تطبیق وتخصیص یك مناسبدر. ۲. مؤخراً وقایع مهمه‌ینی قید ایتدکلری ورقه‌یه اطلاق اولنوب، بو مناسبتله مملکتمزده ایلك ظهورنده غزته‌یه بو نام ویرلمش ایسه‌ده، بوگون هان متروك اولوب، یالکز بعض غزته‌لر اسملرینك ترکیبنه کیرر: جریدهٔ عسکریه، جریدهٔ بحریه، جریدهٔ طبیه کبی. ۳. دوائر رسمیه‌نك بعض بیوك دفترلرینه اطلاق اولنور.

جِرِیق | سف. اوفاق یاقر سکه، | فلس احمر. | آوستریانك وقتیله بورالرده متداول بولنمش بوبله برسکه‌سی اسمندن مأخوذدر.)

جَرِیمه | سف. عر. جه: خرایم. | « جرم » دن صف. ق — تر. زبانزدی: جرمه. | ۱. صوج، قباحت، گناه. ۲. | لفت مولده | جزای نقدی، تضمین: جریمه‌سنی چکمك.

جِز | یاخود جیز. د. ات واوکا | مشابه شیئلرك یانارکن چیقاردیغی سسی تصویر و تقلید ایدر: یورکم جز ایتدی. || جز جز کباب = اسقره‌ده آزیشن بریان.

جُزء | سند. عر. جه: اجزاء. | « جزؤ » یازلمق اقتضا ایتر. | ۱. برکاك مرکب اولدیغی اقسامدن بهری، کل مقابلی. ۲. قسم، پارچه، بونوك. ۳. قرآن کریمك منقسم اولدیغی اوتوز اجزاء شریفه‌نك بهری: عم جزئی، تبارك جزئی. ٤. ال یازیسیله محرر کتابلرك بهری، اون یاپراق یعنی ٢٠ صحیفه‌دن عبارت بولوکلری. ٥. کتب مطبوعه‌نك بر دفعه ده طبع اولنان سکز یا اون آلتی ویاخود اوتوز ایکی صحیفه‌سی ویاخود یارچه یارچه نشر اولنا نلرینك بهر پارچه‌سی: جزء جزء نشر اولنیور: قاچنجی جزئی چیقدی؟ || کیم. جزء فرد = برجسمی ترکیب ایدن وهربری آیری اولوب مجرد قوهٔ جاذبه ودافعه یاردیمیله بربرینی طوتمرق بیتشیك کبی کورینن ذراتك بهری. || جزء لایتجزی = فلسفهٔ قدیمه‌ده هر جسمك آرتق تقسیم قبول ایده‌میه‌جك درجه‌یه واران ذرهٔ صغیره‌سی. = جم. با:

اجزاء. || اجزاء شریفه = قرآن کریمك اوتوز جزئی.

جَزاء | سند. عر. | عربیده کرك | ایی وکرك کونی قارشیلق معناسنه کلوب مکافأة یرینه دخی استعمال اولنورسه‌ده. لسانمزده یالکز کوتیلکله قارشیلغه حصر اولنمشدر. | ۱. جرم وقباحت وجنایت صاحبنه کرك دنیاده وکرك آخرتده ایدیلن مقابله. عقوبت، عذاب: جزا ویرمك = مستحق اولانك جزاسنی ترتیب واجرا ایتمك؛ الله جزاسنی ویرسین = بد دعا. جزاسنی بولمق. جزایه اوغرامق، جزا چکمك. جزا کورمك = جزایه دوچار اولمق. جزای سزا = استحقاق اولنان جزا. قانون جزا = مجازات درجاتنی تعیین ایدن قانون: محکمهٔ جزا = محکمهٔ جنایت، جنحه وقباحت افعالنه باقان محکمه. جزاء نقدی = برقباحته قارشی صاحبنك ویرمکه قانوناً مجبور اولدیغی آچیقه، جریمه؛ روز جزاء = قیامت کونی، محشر کونی. ٢. د. بری دیکرینه مملق اولان ایکی جمله‌دن مرکب کلامك ایکنجیسی که «جواب» دخی دینلوب دیکری « شرط » تسمیه اولنور: « خبر ویرر سه کر کلیرم » کلامنده « کلیرم» جمله‌سی جزا و« خبر ویرر سه کر » جمله‌سی شرطدر.

جَزاءاً | حد. عر. جزا اوله‌رق، | مجازاة اولمق اوزره.

جَزّار | سمب. | قصاب. = ص. مج. غدار، خونخوار.

جَزالاندیرمَق | فت. جزا ویر- | مك، مجازانه اوغراتمق، محکمه‌جه جزاسنی تعیین ایتمك.

جَزالامَق | فل. جزا کورمك، | جزایه اوغرامق.

جَزائِر | سند. ج. عر. فد: جزیره. | ا: جزیره = فد. ج. آفریقای شمالیده وقتیله مغرب اوسط دیلن ومغرب اقصی ایله تونس آراسنده واقع اولان مملکت و بونك مرکزی اولان شهر. | جزایر بحر سفید = آطه‌لر دکیزنده‌کی عثمانلی آطه‌لری که بنه بو نامله بر ولایت تشکیل ایدیورلر.

جُزدان | س. فا. | اصلی: جزء | دان: عر. جزء = م- فا. دان = ادات ظرفیت. | اوراق وضعنه مخصوص کتاب قابی شکلنده ویا چانطه‌یه مشابه اشکال مختلفه‌ده محفظه، که جیبمنه کوره جیبده ویا الده طاشینیر.

جَزر | سند. عر. بحر محیط ایله | طوغریدن طوغری یه اولنکله اختلاطده بولنان دکیز لرده کرهٔ قمرك تأثیریله دکیز صویك هرکون ارتفاع کسیله قره‌یه طوغری اوزالدقدن صکره اینوب کزیه چکلمسی. | مقابلی اولان اوزامق فعلنه « مد » دینیر: | دکیزك مد و جزری.

جِزر | مه. ات وابکا مماثل شیئلرك | شدتله یانارکن چیقاردقلری سسی تصویر وتقلید ایدر: جزر جزر یاندی.

جِزِردامَق | فل. یانارکن ویا | قیزاریرکن جزر جزر ایتمك، جزر جزر یانمق ویا قیزارمق.

جَزَل | سند. عر. د. عروضده | « متفاعلن » جزئنك در- دنجی حرفی اسقاط و ایکنجیسی اسکان اولنه‌رق « مفتعلن » قالمسی و بوبله جزئلردن مرکب وزن: بحر جزل.

جَزلاتَمق | فد. جز ایتدیره رك | یاقمق.

جَزلامَق | فل. جزایه‌رك یانمق.

جَزم | سند. عر. ۱. کسمه، قطع. | ۲. قطعیاً قرارلاشدیرمه، قرار قطعی ویرمه، قویاً عزم وثبات ایتمه: بو سنه حجه کیتمکی جزم ایتدم. ۳. د. نحو عربیده فعل مضارعنك آخری ساکن اولمه، مجزوم اولمه، حالت جزم. | بونی ایجاب ایدن عامله « جازم ». وقبول ایدن معموله یعنی مضارعه « مجزوم » دیرلر. | ٤. سکون وحرکه‌سزلك علامتی اولان (ْ) اشارتی.

جُزؤ | سند. عر. با: جزء.

جَزوه | س. با: جذوه. | « جزوه» | املاسی مرجحدر. |

جَزیره | سف. عر. جه: جزایر. | هر طرفی صو ایله احاطه اولنمش قره: آطه: ردوس، ساقز جزیره‌سی: جزایر بحر سفید، جزایر بحر محیط: جزایر خالدات = نسارپه آطه‌لری. = سخ. ص. دجله ایله فرات مجرا- لری آرالرندکی خطهٔ واسعه که دنیانك اك مثبت یری ایکن هان خالی وخراب برحالده بو- لنیور. || شبه جزیره، نیم‌جزیره = یاری آطه، یالکز بر جهتدن

قره‌یه متصل آطه : بالقان شبه جزیره‌سی، موره شبه جزیره‌سی. || جزیرة العرب = عرب شبه جزیره‌سی. [عربیده شبه جزیره. یه‌ده اکثریا جزیره دیرلر.]

جزیق { س. قویروق یاغنك قیقر. داغی. — ص. جیزلایان، حس ایدن، حساس.

جزیل { ص. ع. ا: جزیله. [«جزل» دن صفت.] چوق، بول، کثیر.

جزیه { سف. عر. ویرکی، خراج.

جزیه گذار { ص. فا. [عر. جزیه = ویرکی. فا. گذاشتن = ادا ایتمك] ویرکی ویرن، خراجه باغلی، تابع.

جزئی { ص. عر. ا: جزئیه. جمع: جزئیات. [«جزء» دن سمع.] ۱. بر شیئك بتونه عائد اولیوب خصوصی اولان : کلی وجزئی. ۲. آز مقدارده، پك آز : جزئی مصرفله، جزئی همتله وجوده کلیر. ۳. مج. معنای تصور اولنده یغنده مشارکت قبول ایتمین : زید وعمرو کبی. = جمع: اوفاق تفك واهمیتسز شیئلر : جزئیاتله اوغراشیور؛ جزئیات قبلندن.

جزئیجه { ح. آز مقدار، پك آز، اهمیتسز صورتده : قولی جزئیجه زده لنمش.

جسارت { سف. عر. یکیتلك، جسورلق، جرأت : بو ایشه جسارت ایده‌م : اونك شجاعت وجسارتی معلومدر.

جسارت تلمك { فل. آلمانی، جرأت پیدا ایتمك، قورقو واحتراز زائل اولوب سربستلك کلمك.

جسارتلی { ص. جرأت وجسارتی اولان، یکیت، کو. زی قورقماز.

جسامت { سف. عر. [«جسم» دن] بیوکلك، ایریلك : بو بنانك جسامتی. [ایشك و مسئله‌نك جسامتی کبی اهمیت معناسیله معنویاینده استعمالی تا تجلدر.]

جسامتلی { ص. بیوك، ایری، جسیم : خیلی جسامتلی بر بنادر.

جسبان { یاخود جسبان. ص. فا. یاقیشیر، لایق، شایسته، سزاوار : حالمه جسبان بر ایش بولنه‌مدی.

جست { س. فا. آرامه، آراشدیروب صورمه، تفتیش وتحقیق : هر طرفده جست‌وجو (جستجو) ایتدیلر: جست‌وجوی حقیقتله مشغول.

جست { سریع الحرکه، تیز : مترادفی اولان «چالاك» ایله برابر قوللانیلیر : جست وچالاك بر کنج ایدی.

جسته { ص. فا. صیچرامش، آتلامه. مه. آتلامه. بردفعه‌ده‌کی آتلامه. ف. || تر. جسته جسته = آز آز، درجه‌درجه، تدریجاً.

جسد { سف. عر. ج: اجساد. انسان ویا حیوان بدنی، گوگده، تن. [عربیده اولدیغی کبی علی الاطلاق جسم یعنی ابعاد ثلثه‌سی اولان شیء معناسیله لسانمزده قوللانلماز.]

جسر { سف. عر. کوپری، پل، قنطره : جسر طاشی = متحرك کوپری. [فر. Pont-volant] || جسر معلق = آصمه کوپری. [فر. Pont-levis]

« قنطره » دن فرق واردر : « جسر » هر نوع کوپری یه و « قنطره » ایسه یالکز کمرلر اوزرینه اولان کاریرینه دینیر.

جسم { سف. عر. ج: اجسام. ۱. انسان وحیوان بدنی، گوگده، جسد، تن : جسم ناتوانم. ۲. ابعاد ثلثه سی اولان هر بر شیء، جرم : جسم صلب، جسم مایع، اجسام سماویه. || جسم لطیف = حواس خمسه ایله طوتلماز جن وملك کبی غیر مرئی شیء.

جسماً { ح. عر. جسم اعتباریله، جسم اوله رق، بدنجه : جسماً بو اوندن کوچك ایسه‌ده عقلاً دها بیوکدر.

جسمانی { ص. عر. ا: جسمانیه. [«جسم» دن سمع.] ۱. بدنه منسوب و متعلق، معنوی وروحانی مقابلی : آلام جسمانیه وروحانیه. ۲. ملل غیر مسلمه‌نك روحانی دینلرینه هیئت مذهبیه ورهبانیه‌سنه تعلق اولمیان : امور جسمانیهٔ وروحانیه : پطریقخانه‌نك مجلس روحانی و جسمانیسی : پاپادن حکومت جسمانیه نزع اولنوب یالکز حکومت روحانیه‌سی قالدی.

جسور { ص. عر. ا: جسوره. [«جسارت» دن صفت.] جسارتلی، یکیت، یورکلی. دلیر : پك جسور آدمدر.

جسورلق { س. جسارت، یکیتلك، یورکلیلك : بو محاـ

ربه‌ده جسورلغنی کوسترمدی.

جسیم { ص. عر. ا: جسیمه. [«جسامت» دن صفت.] ۱. وجودلی، کوگده‌لی، ایری : جسیم بر دوه. ۲. بیوك، عظیم، کبیر : جسیم بر طاغ. ۳. بیوك، اهمیتلی : جسیم بر ایش : جسیم بر تجارت ایتدیلر.

جصّ { سف. عر. کیرج، آلچی. ا.

جعبه { سف. عر. اوق قبوری، ترکش.

جَعد { سف. عر. قیویرجق صاچ.

جعفری { ص. عر. ا: جعفریه. [«جعفر» دن سمع.] امام جعفر صادق بن زین العابدین بن امام حسین بن علی بن ابی طالب (رضهم) مذهبنه انتساب دعوا سنده بولنان اهل تشیع ومذهبلری : مذهب جعفری.

جعلی { ص. عر. [«جعل» دن سمع.] یاپمه تعبیر ندق لفظاً مترجم اولوب عربیده مستعمل دکلدر. [یاپمه، ساخته، اویدیرمه، صحیح وصمیمی اولمیان : جعلی بر محبتله، جعلی بر ظرافت کوسترمك ایستیور.

جغا { س. سرغوج، چلنك، کاین چلنکی. مر.

جغتای { یاخود چغتای. س. تر. کستان وماوراء النهر یعنی بخارا و خیوه خانلقلریله تاشکند و سمرقند جهتلرنده ساکن قومه واورالرده سوق یلنیلوب یازیلان شرق ترك لسانه ویریلن اسم اولوب، اورالرده پدری طرفندن منصوب حاکم بولنمش اولان چغتای بن چنکیزك نامنه منسوبدر. چغتای لسانی اسکی اویغور لسانمك خلفی اولوب، ۶۰۰ دن ۹۰۰ تاریخلر. یه‌دك ادبیاتی مکمل بولنمش و او وقتدن املاسی وقواعدی تقرر ایتمشدر.

جغتایجه { یاخود چغتایجه. ص. چغتای لسان وطرزنده اولان : چغتایجه لسان، کتاب، شعر. = س. چغتای لسانی. ترکٔ شرق، یکی اویغور لسانی. = ح. چغتای لسانده ویا طرزنده : چغتایجه سویلمك.

جغرافی { ص. عر. ا: جغرافیه. [یونانیدن] جغرافیه فنینه منسوب ومتعلق : انجمن جغرافی : تحقیقات جغرافیه. = سف. عر. ج: جغرافیون. جغرافیه فنیله اشتغال ایدن، بو فنك متخصصی، جغرافیه علمنا و مؤلفلندن اولان : جغرافیٔ شهیر ادریسی : مشاهیر جغرافیون‌دن اصطخری.

جغرافیا { یاخود جغرافیه. سف. عر. [یو. ج] γεωγραφία = تحریر الارض] کرهٔ ارضك احوال سطحیه و طبیعیه وریاضیه ومدنیه‌سنده بحث ایدن علم که بروجه آتی اقسام وانواعه منقسمدر : جغرافیای ریاضی، جغرافیای مدنی، جغرافیای تاریخی، جغرافیای قرون متوسطه، جغرافیای قرون اخیره (حاضره). بزده الیوم بو فن نافع پك کری اولوب، اقسام مختلفه‌سنده صدره شفا ویره‌جك آثار تألیف وترجمه اولنه‌مامشدر.

جغز { د. با : جق.

جغلدی { جاغلدی، جیولدی. با : جیولدی.

جفّ { فل. عر. [فعل ماضی مفرد مذکر غائب اولوب، لسانمزده یالکز شو تعبیرده مستعملدر :] جف القلم = بلا تأنی بر شیئی یازیویرمك ویا سویلیویرمك، بلا ملاحظه حکم ایتمك.

جفاء { سف. عر. ۱. فراق و هجراندهٔ براقمه، وفاسزلق : عشاقه وفا یرینه جفا ایدیور. ۲. جور، اذا، رنجش : بوقدر جفایه تحمل اولنمز. || جفا پیشه = جفا ایتمکی صانکه صنعت ایدنمش، جفاکار. || جفا دیده = جفا کورمش، فراق وجور واذیت چکمش اولان.

جفاکار { ص. فا. [عر. جفا = م. فا. کار = ایش] ایشی جور وجفا ایتمکدن عبارت اولان، جور وجفا ایدن : ای یار جفا کار.

جفاکش { ص. فا. [عر. جفا = م. فا. کشیدن = چکمك] جور وجفا چکن، اذا و جفایه دوچار اولان : عاشق جفاکش.

جفت { و جفته. ص. سف. فا. با : جفت، جفته.

جفر { سف. عر. [صحیحی جمیك وروموزله افاده او لنور بر علم موهوم که حضرت علی یه اسناد اولنور. [تلفراف رموزاتیجون

فرانسزجه‌دن آلديغمز «شفره» كلمه‌سی بولفظ عربیدن مستعاردر.)

جِفره (جفره‌لی. با: شفره، شفره‌لی.

جِفری (ص. ز: جفریه. علم جفره منسوب ومتعلق.

جَفن (سند. عر. ج: اجفان. تث. كوز قپاغی.

جق (جغز. د. تقیل هجالردن مركب اسملره لاحق اولهرق مصغرلریی تشكیل ایدر: اوغلاق، نجق، اوغلانجغز. | خفیف هجالردن مركب اولان اسملرده «جك، جكز» قوللانیلیر. |

جَق (جك. د. ادات انتها اولوب، «یه‌دك، به قدر» معناسنی افاده ایدر: صباحه‌جق = صباحه قدر، صباحه‌دك؛ شهره‌جك = شهره قدر، شهره‌دك. — یالكز دخی قوللانیلیردی: جق بوقدر = تا بو قدر، بو قدره وارنجه. | الیوم متروكدر. |

جَك (د: مادهٔ آنفه‌یه با.

جِك (جكز. د. با: جق، جغز.

جِگَر (س. فا. | اصلی: جگر | اصل فارسیده بزم قره جكر دیدیكمز عضو داخلیه مخصوص اولوب، لسانمزده آق جكره دخی تشمیل اولنه‌رق، بو ایكی عضو «قره» و «آق» صفتلریله بربرندن آیرلمشدر: آق جكر = رئه؛ قره جكر = كبد. || جكر آغزه كلمك = قورقوب اورگمك. || جكری اوتی = دكیز قطایی. || جكری برآچمه ایتمز = دكرسز آدم. || جكر پاره، جكر كوشه = پك سوكیلی شخص. || جان جكر = سویشن احبا: بورداده هپ جان جكرز. || جكر یاتمز = چوق كدر ایتمك.

جِگَرجی (س. قیسون و صیغیر جكر لریی ویورمك و بومبار كردیروب صاتان آدم.

جِگَرسوز (ص. فا. | جكر = مـ سوختن = یاقمق | جكری یاقان، پك آجیقلی. دلسوز.

جَلَ (فل. | «جلال» دن فعل ماضی مفرد مذكر غائب اولوب، جلال وعزیز اولسون معناسیله آتیده‌كی دعا تعبیرانده قوللانیلیر: | جل جلاله، جل شانه، جل وعلا. | حق سبحانه وتعالی حقنده.)

جَلاء (سند. عر. مملكتندن آیرلمه. غربت.

جِلاء (سند. عر. پارلاتمق، پارلاتمه. پرداخت، لوستره: مواد معدنیه‌یه، تخته‌یه، مرمره، سختیانه وسائر شیئلره جلا ویرلیر. || جلا بخش = جلاویرن، پارلاتان.

جُلاب (سند. عر. | فا. «كلاب» دن معرب. كل = م. آب = صو | ۱. كل صویی. ۲. ط. مسهل كبی قوللانیلان برشروب. | فر. Julep بولندن مستعاردر.)

جِلاجی (س. مواد مختلفه‌یه جلا ویرن، اوغله رق و یا ورنیك وسائره سوره‌رك پارلاتان ایشچی.

جَلّاد (سند. عر. | اصل معناسی: قیرباجچی در | اعدام ایله محكوم اولن مجرمینك وزمان قدیمده عرفاً قتلی اقتضا ایدنلرك قتلنه مأمور آدم، سیاف. || مج. پك مرحمتسز آدم.

جِلادار (ص. فا. | عر. جلا = پارلاتمق - فا. داشتن = طوتمق | جلالی، پارلاق.

جَلادَت (سند. عر. یكیتمك، بهادرلك، متانت.

جَلاسین (ص. جست وچالاك و یكیت. الی چابق و بجریكلی.

جَلاسینلِك (س. جست وچالاك ولاكلك وكیتمك، بجریكلیك.

جَلال (سند. عر. بیوكلك، اولو لق، عظمت، رفعت شان. | باشلیجه عظمت الهیه حقنده مستعملدر: ذوالجلال والاكرام: جل جلاله.

جَلالَت (سند. عر. بیوكلك، عظمت، رفعت شان. | «جلال» كبی. | ز.

جَلالی (ص. عر. ز: جلالیه. | سمن. | ملوك سلجوقیهٔ ایراندن سلطان جلال الدین ملكشاهك زمانینده نظام الملكك همتیله تصحیح واصلاح اولنان و ۴۷۱ تاریخ هجریسندن بدأ ایدن تقویم شمسی، كه موقع فعله قومش تقویمنك اك طوغریسی یعنی اك زیاده هیئته موافق اولانی بولنمغله، احیاسی آرزو اولنور: تاریخ جلالی، آذار جلالی، شهور جلالیه.

جَلالی (ص. ۱. چابق پارلار، سرت طبیعتلی: جلالی آدم. ۲. عاصی، سركش. | علی‌الخصوص اون برنجی قرن هجری اوائلنده آناطولیده ظهور ایتمش

اولان برزمره‌یه اطلاق اولنور. |

جِلالی (ص. پارلادلمش، پارلاق، پرداختلی.

جِلاو (س. ۱. تق. ارك، ایلری. ۲. آتك باشلغی، یولاری.

جِلاودار (س. | تر. جلاو = یولار. | فا. داشتن طوتمق. — تعبیر سقیم. | ایدك آتی یولارندن سوق ایدن سایس، یدكچی.

جَلبان (جابن. د. تشبیه وتمثیل بیان ایدن حائلر تشكیلنه یارار: اونجلابن = اویله‌جه، او مثللی؛ بونجلابن = بویله‌جه، بو مثللی. با: جه.

جَلَب (سند. عر. ۱. چكمه، كندینه طوغری كوتورمه، جذب: هر كسك محبتی جلب ایتدی: جلب قلوب. ۲. كتیرتمه، یازوب كوندرتمه: یغداددن بر طای جلب ایتدم: ایستدیككز كتابلری درسعادتدن پوسته ایله جلب ایده بیلیرسكز. ۳. دعوت، احضار: كندیسنی محكمه‌دن جلب ایتدیلر؛ متعهد. لرك مجلسه جلبی اقتضا ایدر. ٤. هق. مظنونك ویاشاهدك محكمه‌یه دعوت و احضاریچون یازیلان مذكره و پوصله. دعوتنامه: كندیسنه جلب یازلدی؛ بر جلب كلدی.

جَلَب (س. | لغت آنفهٔ عربیه‌دن مأخوذ | كسیله‌جك حیوانات وعلی الخصوص قویون سویسی جلب ایله قصابلره صاتان تاجر. | لسان عوامده جلبجی دینلوب، جلب وسوق ایدیجی معناسی دوشونیلورسه بلكه بودها طوغریدر. — وقتیله سوری ایله اسیر سوق واسیرجیلره فروخت ایدن اشرف مخلوقات تجارینه‌ده بو نام ویریلیردی. | || جلب دوه‌سی = كسیلوب اتی چمكه صاتیلمق اوزره دوه.

جِلباب (سند. عر. ۱. كوملك. ۲. عربستانده قادینلرك كییدكلری بر نوع فراجه. ز.

جَلبنامه (س. فا. | عر. جلب = دعوت. فا. نامه = ورقه | برینی محكمه‌یه دعوت ایچون یازیلان مذكره: جلبنامه یا زلدی: بر جلبنامه آلدم.

جِلبَند (س. | بلكه اصلی: جلبند یعنی دری یاخود مشینله یاغلی | بیوك جزء دان. اوراق وضعنه مخصوص متعدد كوزلره منقسم جزء دان شكنده چاطه‌كه قوللنوق آلتنه آلنیر.

جِلبه (س. كم قایشی، قایش یولار.

جِلد (سند. عر. ۱. دری. ۲. مشین. ۳. كتاب قاپی: بو كتابك جلدی اسكی. ٤. | مصدریت معناسیله | كتابك دیكیلوب قاپ كیرلمسی: بو كتابی جلد ایتملی. ٥. بر بیوك كتابك منقسم اولدیغی اقسامك بهری. مجلد: بش جلدلدن مركب بر كتاب، تفسیر كبیرك درد نجی جلدی. | صوك اوچ معناسی عربیده اولمیوب، ترجمه‌یه مخصوصدر. دردنجیسی یرینه عربیده «تجلید» وبشنجیسی یرینه یرینه تفعیل با. بندن سمفه. اولهرق «مجلد» قوللانیلیر.) || ط. جلد خسته‌لغی = طوز لی بالغم كبی درینك اوزرنده ظهور ایدن مرض.

جِلدساز (ص. تجلیداولنمامش. غیر مجلد: جلدساز كتاب.

جِلدلَمَك (فت. (كتابه) قاپ كیرمك، تجلید ایتمك. یرمك: بوكتابلری مجلده ویروب جلدلتملی.

جِلدلَماك (یا جلدله مسك. فت. (كتابه) قاپ كیرمك، تجلید ایتمك: او مجلد كتابلری پك فنا جلدلدی.

جِلدلَمك (فت. (كتابه) قاپ كیرلمك، تجلید اولنمق: بو قدر كتابلر بر كونده جلدلنمز.

جِلدلی (ص. تجلید اولنمش، مجلد: جلدلی كتاب.

جِلغار (یاخود جیوغار. س. آرا. بیه یوقیشده علاوه اولنان اوكوز جفتی.

جِلق (ص. ۱. بوزوق، قوقمش، چالقانمش. ایكدیش (یتور. طه). ۲. اورغون، چوروك: جلق اریك. ۳. چوق ایشلر، چوق صولانمش و ایریكلنمش: جلق پاره. ٤. مج. بوش، بیهوده، غیر مثمر، فائده سز: او ایش جلق چیقدی.

جِلقاوه (س. | عر. «جلد قفا» دن | ۱. اكسه‌سندن پایلان كورك. ۲. قفاسنك توگی پارلاق بر جنس قورت.

جُلوس (سند. عر. ۱. اوتورمه، قعود. ۲. بر حكمدارك تخته چكمسی، تخت نشین اولمسی: جلوس همایون حضرت پادشاهم.

٣. پادشاهك يوم جلوسنه مصادف اولان كون : جلوس همايون دونمامسی، شنلكی .

جِلوه { سف. عر. ١. دلبرانه وضع وحركت، ناز: جلوه طبيعی اولديغی وقت نه قدر شيرين ايسه جعلی اولديغی وقت ده او قدر صوغوق و طاتسز اولور. ٢. پر صورت حسنه ولطيفه ده ظهور: شويله پر حال جلوه نما اولدی. ٣. تجلی : جلوهٔ ربانيه. | عر. بيده كلينك دامادك كلينه يوز كوريمی ويرمسی معناسنه قوللانيلور، هر نه قدر مناسبت ظاهر ايسه ده، لسانمزده كی محال استعمالی بسبتون باشقه در. }

جِلوه ساز { صف. فا. | عر. جلوه = م . فا. ساختن = ياپمق | جلوه ايدن، جلوه كر، نازنين .

جِلوه كار { صف. فا. | عر. جلوه = م . فا. كار = ايش } جلوه ايدن، جلوه لی، نازنين.

جِلوه گاه { ياخود جلوه گه. سف. فا. | عر. جلوه = م . فا. گاه، گه = محل. | تجلی و ظهور محلی : الطاف سبحانيه نك جلوه گاهی .

جِلوه گر { صف. فا. جلوه ايدن، جلوه سی ياقيشان، جلوه لی، نازنين .

جِلوه نما { صف. فا. | عر. جلوه = م . فا. نمودن = گوستر مك } جلوه گوسترن؛ جلوه نما اولمق = ظهور وتجلی ايتمك.

جَلی { صف. عر. ژ : جليه. [« جلاء » دن صشه.] ١. آچيق، ظاهر. آشكار، عيان، ميدانده اولان : خفی و جلی صورتده تحقيقات اجرا ايتمك. ٢. اوزاقدن اوقونه جق صورتده قالين (يازی) : خط جلی ايله يازلمش. | بو ايكنجی معنا عربيده اوليوب، برنجيسندن آلنمشدر. پارلاق وروشن معنا سيله ده لسانمزده قوللانلماز. }

جَلِيس { صف. عر. ج : جلساء. برلكده اوتوران، رفيق، همدم، همنشين : جليس انيس = انيسيتلی همدم .

جَليل { صف. عر. ژ : جايله. ج : آجله. [« جلال » دن صشه.] بيوك، عظيم، رفيع، عالی، قدری بيوك ومرتبه سی يوكسك : رب جليل؛ داخليه نظارت جليله سی، آدين ولايت جليله سی. | انشاده وزير ومشير رتبه سنده بولنانلره مخصوص اولوب، مثلا ناظری ويا واليسی بو رتبه دن دون رتبه ده بولنان نظارت وولايته نظارت جليله وولايت جليله دينليوب، پيه ويا عليه دينلير.] = ج. رتبهٔ اولی صنف اولی واونك فوقنده رتبه يی حائز ذوات : اجلهٔ رجال دولت عليه .

جَلِين { با : جلاين، جه.

جَم { سف. عر. طوب، مجموع : جم غفير = پك غلبه لكلی جماعت. [يالكز بو تعبير ده مستعملدر.] }

جَم { سف. فا. حكمدار، ملك، شاه. [اصل « جمشيد » كی ايران قديمك اساطير وخرافاتنده موهوم بر حكمدار اسميدر، كه يونانيلرك (باقخوس) ی كی شراب وعشرتك دخی موجدی عد اولنور.] آيين جم = اسكی ايرانيلرك عشرت وجنبشله اجرا ايتدكلری برآيين مذهبی كه كويا جمشيد طرفندن وضع اولنمشدی.

جَماد { شف. عر. ج : جمادات. حيات ونشو ونمامی اولميان جسم، نبات وحيوانك غيری.

جُمادی { سف. عر. [صحيحی جيمك ضمی ودالك فتحيله در.] شهور قمريهٔ عربيه نك بشنجيسيله آلتنجيسنك اسمی اولوب، برنجيسنه « جمادی الاولی » وايكنجيسنه « جمادی الاخره » ديرلر. [ذال معجمه ايله و مذكر اعتباريله « جمادی الاول » و « جمادی الآخر » استعمالی غلطدر.] || عو. مج. جمادی الاول = سوابق احوال : بن اونك جمادی الاولنی بيليرم .

جِماع { سف. عر. [« جمع » دن، مصد. مفاعله] چفتلشمه، مقارنت، مجامعه .

جَماعَت { سف. عر. ج : جماعات. [« جمع » دن] ١. بر يره طوپلانمش انسانلر، كروه، طاقم، بولوك : اوراده بر جماعت وار ايدی. ٢. بر امامه اوپوب نماز قيلان مسلمانلر هيئتی : جماعته كوره امام. ٣. بر مذهبه تابع وبر هيئت تشكيل ايدن اهالی : ادرنه نك روم، ارمنی، بلغار جماعتی؛ جماعت اسلاميه؛ جماعات غير مسلمه. || صوك جماعت = جامع شريفك ايچنه صيفه ميوب ايكی قپوسی آره سنده نمازقيلانلر؛

صوك جماعت يری = جامع شريفك ايچ وطاپش قپوسی آره سنده كی اورتيلی محل .

جَمال { سف. عر. كوزللك، حسن، يوز كوزللكی .

جَماهير { سف. ج. عر. فد: جمهور. يا جمهور .

جُمجُمه { سف. عر. تف. باش كاسه سی .

جِمجِمه { ياخود جيمجيمه. سف. كوچك ونفيس برجنس قارپوز .

جَمره { سف. عر. ج : جمرات. ١. يانمش كومور پارچه سی، قور. ژ. ٢. شباطده تدريجاً حاصل اولان حرارت. | اوج دوری اولديغی زعم اولنه رق، كويا برنجيسنده جمره هوايه. ايكنجيسنده صويه، اوچنجيسنده طوپراغه دوشر.] ٣. مناسك حجدن وادیٔ منا ده طاش انداختی. ٤. ط. پك النهايلی بر چيبان .

جِمری { صف. پك خسيس، پاتی، مسكين .

جَمع { سف. عر. ج : جموع، اجمع. ١. طوپلامه، بريكديرمه. دوشيرمه، بيغمه : بر چوق كتابلر جمع ايتمش: صرف ايتميه رك پر خيلی نقود جمع ايتدی. ٢. بردن حاوی وجامع ياخود مالك ومتصرف اولمه : سيف ايله قلمی جمع ايتمش؛ او آدم فضائل دنيويه واخرويه يی جمع ايتمشدر. ٣. ر. عربيده ايكيدن وتركجه وفارسی ايله تثنيه سی اولميان السنهٔ سائره ده بردن زياده اشخاصه دلالت ايدن كلمه (اسم، صفت، كنايه، فعل): آدملر، كلديلر، بز، مردان، رجال كلمه لری جمعدر: | بو معنی ايله ج : جموع دخی قوللانيلير. | جمع مذكر: جمع مؤنث: جمع سالم = قاعدهٔ « ون » و « ين » علاوه سيله تشكيل اولنان جمع عربی كه ياشليجه صفتلره مخصوص. صدر : مسلمون، مؤمنين، عالمين كبی: جمع مكسر = مفرد صيغه سنك كسر وتبديله تشكل ايدن جمع عربی : كتب. رجال كبی: جمع الجمع = ذاتاً جمع اولان بر صيغه نك جمعی : مصارفات كبی كه « مصرف » ك جمعيدر: اسم جمع = عربيده مفرد اولديغی حالده جمع معناسنی افاده ايدن اسم كه « ة » علاوه سيله مفردی تشكيل اولنماز، زيرا او وقت اسم جنس دينلير: جمع قلت = طقوز دن آشاغی يه مخصوص اولان جمع عربی: جمع كثرت = طقوز دن زياده يه مخصوص اولان جمع عربی: منتهی الجموع = بر عربی اسمك مختلف جملردن اك زياده اشخاصه دلالت ايدنی. ٤. ر. حسابده اعمال اربعه نك برنجيسی كه بر قاچ عددك طوپلانوب بر عدد تشكيل ايتمه سندن عبارتدر. قره جمله. = ج. « اجمع » يا لكز « باجمعهم » تعبير عربيسنده قوللانيلير كه طوبی و جمله سی ديمكدر .

جَمعاً { ح. عر. ١. اعمال اربعه دن جمع قاعده سيله، جمع ايتمك طريقيله : ٣ وه و ٨ كه جمعاً ١٦. ٢. طوپدن، جمله دن، هپ .

جَمَلَنديرمَك { فت. (برگله يی) جمع ياپمق، جمع صيغه سنی تشكيل ايتمك : ترجمه ده اسملری جملنديرمك ايچون آخرلرينه « لر » علاوه ايتمك اقتضا ايدر .

جَمَلَنمَك { فل. (گله) جمع اولمق. جمع صيغه سنه نقل ايدلمك : ترجمه ده اسملر « لر » علاوه سيله جملنير.

جُمعه { سف. عر. هفته نك آلتنجی گونی كه جماعتله قيلنير بر نماز مخصوصی اولوب جماعت مسلمانك طوپلانديغی گون اولمغله بويله تسميه اولنمشدر: جمعه گونی، جمعه نمازی. | قبل الاسلام « عروبه » دينليردی. }

جُمعه ايرتَسی { س. هفته نك بدنجی وصوك گونی، يوم السبت .

جُمعه لِق { صف. جمعه گونه ويا جمعه سلامغی آلاينه مخصوص : جمعه لق اونيفورمه .

جَمعِيَّت { سف. عر. ج : جمعيات. ١. طوپلياق، بر يره جمع اولنمه ويا مجموع بولنمه، پريشانلق مقابلی. ٢. هيئت، جماعت: جمعيت بشريه، جمعيت بشر. ٣. علوم و فنونه متعلق مباحث و تدقيقاتده بولنمق مقصديله تشكل ايتمش هيئت و مجلس، انجمن: جمعيت علميه، جمعيت طبيه، جمعيت جغرافيه. ٤. اكثيجه ايچون بر يره طوپلانان خلق. دوگون: نكاح، وليمه، ختان جمعيتی: بو اوده اقشام جمعيت وار ايدی. ٥. ر. سوزك بر قاچ جهتدن مشابهت ومناسبتی جامع اولمسی،

جمعیت کلام. ٦. صو. ذهن و خاطرك یالکز الهیله مشغول اولمسی. ماسوادن یکوب وحدا. نیته حصری: اهل سلوکك جمله سنه جمعیت میسر اولهماز. || جمعیت خاطر = ذهن وفکرك پریشان اولمیوب طوپلی اولمسی: جمعیت خاطر اولمدقچه انسان ذهناً چالیشهماز.

جَمعِیَّتگاه { سـ. فا. (عر. جمعیت = طوپلانمه. فا. گاه = مکان) طوپلانمه یری، طوپلانیلان یر، جمعیت محلی.

جَمعِیَّتلی { صـ. ١. طوپلی، طالغنیق وپریشان اولمیان: جمعیتلی بر حاله یاشایور. ٢. د. وجوه عدیده ایله مناسبت و مشابهتی جامع (سوز).

جُمَل { سش. عر. جـ. فد: جمله. با: جمله.

جُمله { سش. عر. جـ: جمل. ١. مجموع، طوپ، برلکمش مقدار، مقدار ویا مبلغ مجموع. ٢. بتون، هپ، جمیع: جمله احباسکدی: جمله‌مز او رادده ایدك. ٣. د. معنا افاده ایده. جك قدر کلمه دن مرکب سوز، کلام جزئی که لسانمزده بر فعل ایله بر، ایکی ویا اوچ اسمدن مرکب اولور؛ عربیده «جمله اسمیه» و«جمله فعلیه» اولهرق ایکی یه منقسم اولوب، برنجیسی مبتدا وخبر نامیلریله ایکی اسمدن مرکبدر؛ جمله ابتدائیه، جمله شرطیه، جمله معترضه وسائره. ٤. ك. بر شمس ایله اطرافنده‌کی سیارانکدن واونلرك پیکارندن مرکب طاقم و هیئت: جمله شمسی. || جمله کوکبیه = بروج اثناعشر کی بر شکل و صورت ابراز ایدن کواکب ثابته مجموعی که هر بری بر حیوان ویا مادیه تشبیه ایله اونك اسمیله تسمیه اولنور. || بالجمله = هپ، بتون، تکمیل. || فی الجمله = الحاصل، خلاصهٔ کلام. || از جمله، از آن جمله = جمله دن بری. || جمل حکمیه = وعظ ونصیحت وحقیقته متعلق حکیمانه سوزلر، امثال.

جُملَة { حـ. عر. هپ، بتون، کافهٔ، جمیعاً.

جِمناستیق { سـ. (یو -γυμναστική) اعضای بدنی آلیشدیروب قوتلندیرمك ایچون اجرا اولنان زورلی او یونلر، ادمان بدن.

جُموع { سند. جـ. عر. فد: جمع. با: جمع.

جُمهور { سند. عر. جـ: جماهیر. ١. خلق، ناس، عموم، انام: مدبر امور جمهور. ٢. طاقم، کروه، هیئت: جمهور فقها، جمهور حکماء. ٣. جمهور. یت صورتیله اداره اولنان هیئت: آمریقا جماهیر مجتمعه‌سی.

جُمهوری { صـ. عر. ی: جمهوریه. ١. جمهوره منسوب و متعلق اولان.

جُمهوریَّت { سش. عر. (لغت مولده) بر رئیس منتخبك تحت ریاستنده بولنان هیئت: اسویچره جمهوریتی.

جَمیع { صـ. عر. (« جمع » دن صش.) بتون، هپ، کافه، جمله: جمیع عالم، جمیع خلق، جمیع زمانده، جمیع علما. (اکثریا بو صورتله فارسی قاعده‌سنجه مضاف قوللانیلیور: جناب حق، جناب رسالت مآب، جناب خلافتپناهی، سفیر جنابلری. (ذاتکز یرینه جنابکز استعمالی فصاحتله منافیدر. ١ || علو جناب = محافظهٔ شرف و حیثیت. عدم تنزل، مجد وکرم. || علی جناب = شرف وحیثیتنی محافظه ایدن، خسایسه تنزل ایتمین، مجد وکرم صاحبی.

جَنابَت { سش. عر. غسل اقتضا ایدیرن حال. = صـ. تر. بو حاله اولوب ده هنوز غسل ایتمه‌مش اولان که شرعا ناپاك عد اولوب نمازه بناشه ماز وقرآن کریمی مس ایده‌مز. (شتم وتعزیر تعبیری اولهرق دخی قوللانیلیر.)

جَنّات { سش. جـ. عر. فد: جنت. با: جنت.

جَناح { سند. عر. جـ. اجنحه. ١. قوش قنادی، پر، یال. ٢. قول، بازو. ٣. اردو قولی؛ صاغ جناح، صول جناح. = ت. جناحین = ایکی قول: ذو الجناحین = ایکی قوللی یعنی ظاهر وباطنی ویا دنیا وآخرتی معمور اولان. (ایکی قنادلی معناسیله ده مؤنثه غزاسنده مبارك قوللاری کسیلوب شهید اولدقدن صکره جنتده اوچدیغی جانب انبوبدن تبشیر بیوریلان عم زادهٔ رسالتپناهی حضرت جعفر طیاره لقب ارلمشدر.) || باجناح = اصلی «باجیناق» اولان «باجناق» ك جهلای کتاب طرفندن ایجاد اولنمش املای سقیمیدر.

جَنازه { سش. عر. تکفین و تجهیز اولنوب تابوته یاتیرلمش اولی: بر جنازه کچیور؛ جنازه نمازی: جنازه آلایی.

جِناس { سند. عر. (« جنس » دن مص. مفاعله) د. لفظاً ویا معناً بربرینه مشابه ایکی کلمه‌نك هر ایکی طرفه احتمالی اولهجق صورتده قوللانلمسی.

جَنان { سند. عر. یورك، قلب.

جِنان { سش. جـ. عر. فـ: جنت. ا: جنت.

جِنایَت { سش. عر. ف. ١. انسانك نفسنه یاخود اعضاسنه ویا مال ویا عرضنه تعلق ایدر فعل ممنوع. ٢. حق. مجازات ترهیبیه‌یی استلزام ایدن فعل: جنایتله اتهام اولندی؛ جنایت محکمه‌سی.

جِنایَتکار { صـ. فا. جنایت دینلن آغر جرمی ایلهشین، جانی.

جِنایَتکارانه { صـ. فا. ـحـ. برجال. نی یه یا قیشیر حال وصورتده.

جَنب { سند. عر. ت. یان، یان، طرف، قولتوق آلتنك آشاغیسی، پهلو. || ط. ذات الجنب = یان زارنده صو طوپلانمقدن عبارت مرض. (فر. Pleurésie.)

جُنبان { صـ. فا. قیملدانان. متحرك. = حـ. قیملدانه‌رق.

جِنبِز { سـ. و:

جِنبِس { سـ. و:

جِنبِستره { سـ. قیل یولمغه وبتان دیکن وسائره‌یی طوتوب شکلنده واوجی پك دوز آلت.

جُنبُش { سـ. فا. (اصلی بانك کسریله در.) ١. قیملدانمه، حرکت. ٢. ذوق، اکلنجه: بو اقشام جنبش ایده‌جکم؛ جنبش ایچون قیره چیقلدی.

جَنبیّه { سش. عر. یان طرفه آصیلان بر نوع اکری قما ویا خنجر.

جَنَّت { سش. عر. جـ: جنات، جنان. ١. باغچه. (بو معنی ایله لسانمزده پك قوللانلماز.) ٢. آخرتده مؤمنین وصلحا واصحاب خیره من طرف الله موعود اولان مکان معنوی که فرح فزا باغچه وکوشکلر صورتنده تعریفله تفهیم بیوریلیور، اوجاق، فردوس، بهشت: جنته کیتمك = ارتحال ایتمك. ٣. مج. پك مزین ومفرح مکان: اورا سی جنتدر. || جنت قوشی = ١. آوسترالیا جهتلرنده بولنور پك کوزل توکلی بر قوش. ٢. پك کوچك یاشده ومعصوم اولهرق وفات ایدن چوجق.

جِنّیَت { سش. عر. (« جن » دن مصـ.) جن طوتمه، دلیلك.

جَنّیَتلِك { صـ. جنته مستحق، شایسته فردوس، صلحادن: جنتلك برآدمدر.

جَنّیَتلی { صـ. جنته نائل اولان، مرحوم.

جَنَّتمکان { صـ. فا. (ترکیب سقیمله متشکل صتر.) مکانی جنت اولان، جنته نائل، فردوس آشیان، مرحوم ومغفورله. (اسلاف سلاطین عظام حقنده مستعملدر:) جنتمکان قانونی سلطان سلیمان خان.

جُنجه { سش. عر. (فارسی «گناه» دن معرب اولان «جناح»

دن مشتق لغت عاميه اولوب، عربلرجه جيمك كسريله مستعملدر.) **حق.** مجازات تأديبيه‌يي مستلزم اولان فعل.

جُند { سذ. عر. ج: جنود، اجناد. عسكر، سپاه، لشكر. (جمعي دها مستعملدر:) جنود ظفر نمود حضرت پادشاهي.

جَندَره { س. (يو. Κυλινδρος = استوانه) ١. چاپانيرلرك اوتولمكه مخصوص ايكي آغاج استوانه‌دن عبارت آلت: جندره‌يه قومق؛ جندره‌دن چيقارمق. ٢. مجلد لكده وسائر صنايعده مستعمل باصمق و پرداخت ماكينه‌سي. ٣. قالين اوقلاوه: جندره باقلواسي = يوفقه‌لرى بو جندره ايله آچيلير باقلوا نوعي. ٤. طار دره، بوغاز. ٥. مج. ضيق وطار محل: جندره‌يه قومق = تضييق آلتنه آلمق. || صو جندره‌سي = فر. Presse hydraulique دينلن فوق‌العاده قوتلي تضييق آلتي.

جُندي { سذ. عر. ١. عسكري، افراد عسكريه‌دن آدم. ٢. وقتيله مصرده سوارىلره اطلاق اولنوردي، سپاهي. ٣. بينجيلكده ماهر آدم، فن فروشي ايي بيلير عسكر. (بو معنى ايله لسانمزده جيمك كسريله زبانزددر.)

جُنديلِك { س. سواريلرك قوشو اوبونى.

جَنَرال { س. (فر. Général) ١. اجنبي عسكرلرينك مشير وفريق ومىرلوا رتبه‌سنده بولنان اركانه ويرلين عنواندر. ٢. عمومى، باش، سر: جنرال قونسلوس = باش شهبندر.

جِنس { سذ. عر. ج: اجناس. (يو. Γένος) ١. حيوانات ونباتات وسائره‌نك منقسم بولندىغى اقسامك بيرى كه انواعه منقسم بولنور: مثلا آت اجناسي حيوانلردن بر جنس و عرب آتي جنس فرسك انواعندن بر نوعدر: آنجق چوق دفعه جنس نوع و نوع جنس يرينه قوللانيلير: عرب جنسندن برآت. ٢. صوى. نسل. عرق: بو طاى فلان قيصراغك جنسندندر. ٣. قوم، قبيله: آرناؤد، چركس جنسي. ٤. درلو، نوع: بوجنسدن اشيا قالمدى. ٥. (صرفده) اسم وفعلك تذكير و تأنيثي. = صـ. ترـ. ابى صويدن: جنس آت؛ جنس كوپك.

جاس { سـ. نقـ. سيورى سيكك. جبين.

جِنسي { صـ. عر. ژ: جنسيه. جنسه منسوب ومتعلق.

جِنسِيَّت { سش. عر. بر قوم و قبيله يه منسوبيت، منسوب بولنيلان قوم وقبيله: عرب جنسيتي: بينلرنده جنسيت اشتراكى واردر.

جَنگ { سـ. فا. حرب، محاربه: جنك آچلدى؛ جنك ايتديلر.

جَنگاوَر { صـ. فا. (جنك = حرب. آوردن = كتيرمك) جنكجي، جنك ايتمه‌ده ماهر، جنكه آليشيق، طبعاً جسور و حرب و ضرب ايله مألوف: قافقاس اقوامى جنكاور آدملردر؛ چركسلر جنكاور بر قومدر.

جَنگاوَرلِك { سـ. حرب وضربه آليشيق وماهر آدمك حالى: آرناؤدلرك جنكاورلكى غير منكردر.

جَنگجو { صـ. فا. (جنك = حرب. جستن = آرامق) حرب آرايان، حرب ايچون وسيله‌يه منتظر.

جَنگجي { صـ. جنك ايدن، جنكه آليشيق و مائل، جنكاور، محارب: جنكجي آدمدر.

جِنكِل { سـ. آصمه‌نك صوكره‌دن سوردىكى اوفاق صاللقميلر.

جَنگَاشمَك { فشـ. جنك ايتمك، محاربه يه كيريشمك.

جَنگه { سـ. قيغيليم كبي اوفاق آتش قورى.

جَنوب { سذ. عر. جهات اربعه‌نك اصليه‌سنك برى كه شرقه متوجه اولانك صاغ طرفنه دوشر، شمال مقابلى؛ جنوب روزگارى = لودوس.

جُنوب { سذ. عر. جنابت اوله، شرعاً غسله محتاج اولوب‌ده غسل ايتمه‌مش اوله: جنوب حالنده. قرآن كريمى مس ايتمك جائز دكلدر. = (جانب»ك دخى جمعى ايسه‌ده لسانمزده يك مستعمل دكلدر.)

جَنوباً { حـ. عر. جهات اربعه‌نك اصليه‌دن جنوب جهتندن اوله‌رق، جنوب طرفندن: خدا وندكار ولايتى جنوباً قونيه ولايتيله محدوددر.

جَنوبي { صـ. عر. ژ: جنوبيه. جنوب جهتنده بولنان: آمريقاى جنوبى، ممالك جنوبيه. (مقابلى: شمالى.) شرق جنوبى = شرق ايله جنوب آره‌سنده‌كى سمته طوغرى ايله جنوب آره‌سنده‌كى سمته طوغرى.

جُنود { سذ. جـ. عر. فد: جند. با: جند.

جُنون { سذ. عر. مجنون اوله، جنت.

جَنوبِز { سـ. اسكى جنوه حكومتى واهالىسى: جنويزلردن قاله؛ جنويز دوكاتسى.

جِنّ { صـ. عر. ژ: جنيه. جن طائفه‌سنه منسوب ومتعلق. = سذ. عر. جن طائفه‌سى افرادندن. اجنى.

جَنين { سذ. عر. رحمده‌كى چوجق، دول. || اسقاط جنين = چوجق دوشورمه. || جنين سانط = رحمدن دوشو. ريان چوجق.

جَو { سذ. عر. سموات كوك دينلن وهوايى حاوى اولان بو شمالن، فضا: جو هوا = هوا بوشلغى: جوهواده اوچان قوشلر.

جَو { سـ. فا. آريه. شعير. ژ.

جو { سـ. فا. (« جستن » دن مصـ. آرامه. آراشديرمه: جست وجو. يالكز بو تعبيرده مستعملدر.) = صـ. فا. آرايجى، آرايان: جنكجو = حرب ايستين، حربه وسيله آرايان. (صتر. تشكيلاتنه كيرر.)

جَواب { سذ. عر. ج: اجوبه. ١. سؤاله قارشى سوياننلين سوز، صورمه مقابلى: جواب آلمق: جواب ويرمك: بو سوز سؤاله جواب دكلدر. ٢. عدم قبول، رد: استدعا ايتدمسه ده جواب ويرلدى. ٣. جوابى حاوى مكتوب، جواب يولنده يازيلان مكتوب، جوا. بنامه: يازدمسه‌ده دها جواب آلمدم، بو مكتوب اشعارمك جوابيدر. || جواب رد = قبول ايتمه‌مك يولنده ويرلين جواب. || جواب يازمق = بر سؤال تحريرى يه قارشى تحريراً جواب ويرمك. || حاضرجواب = بلاتردد جواب ويرن: بداهةً جوابه مقتدر. || سؤال جواب = استجواب، استنطاق: سؤال جواب طرزنده = مكالمه صورتده، بر طرفده سؤاللرى وقارشيسنده جوابلرى يازمق صورتيله. || جواب ناصواب = طوغرى اولميان، ياكليش جواب.

جَواباً { حـ. عر. جواب اوله‌رق، جواب مقامنده: سؤاله جواباً شو تحريراتى آلدم: جواباً شويله يازدم.

جَوابسِز { صـ. جوابى ويرلمين: بم اشعاره جوابسز قالدى.

جَوابلي { صـ. جوابى اولان، جوابى ويرلين: سؤاللى جوابلى = سؤال وجوابى اولان: جوابلى تلغرافنامه = جوابينك ده اجرتى ويرلمش تلغرافنامه.

جَوابنامه { سـ. فا. (عر. جواب = مـ. فا. نامه مكتوب) جوابى حاوى مكتوب، جواب يولنده يازيلان مكتوب: مكتوبمك جوابنامه‌سى كلدى: جوابنامهٔ عاليكزى آلدم.

جَواد { صـ. عر. (« جود » دن صش.) جومرد، سخى، كريم.

جِوار { سذ. عر. ياقين ير، قرب، اطراف: شهرك جوارلرى پك كوزلدر؛ اوم چارشينك جوارنده‌در. = صـ. تر. قريب، ياقين، قومشى: اونك اوى بزه جواردر.

جَواري { سش. جـ. عر. فد: جاريه. با: جاريه.

جَواز { سذ. عر. جائز اوله، ممنوع اولمامه، امر ويا نهى اولنميوب ايشلمه‌سى وتركى مساوى اوله. مساعده: تخمر ايتمه‌مش اوزوم صويني ايچمه‌ده جواز واردر: شريعت غراى اسلاميه مسكرات شربنه جواز ويرمز؛ جواز شرعى = شرعاً جائز اوله.

جَوامِع { سذ. جـ. عر. فد: جامع. با: جامع.

جُوان { صـ. فا. (تر. زبانزدى جيمك كسريله‌در.) كنج، تازه آدم، دليقانلى، شاب، برنا: نو جوان = پك كنج دليقانلى.

جَوانِب { سذ. جـ. عر. فد. جا. نب. با: جانب.

جُوانبَخت { صـ. فا. (جوان = كنج. بخت = طالع.) طالعى كنج، بختى بيدار، بختيار.

جِوانلِك { سـ. كنجلك، شباب.

جُوانمَرد { صـ. فا. (جوان = كنج. مرد = ار) جومرد، سخى، كريم.

جُوانمَردلِك { سـ. و:

جُوانمَردی { س. فا. جوامردلك، سخاوت، كرم.

جَواهِر { سنـ. ج. عر. فـد: جوهر. با: جـوهر. = فد. تر. قيمتلى طاش، الماس: جواهر طاقى، جواهرله طو- ناتمق. = ص. تر. الماسدن معمول ويا الماسله مزين = جواهر يوزوك. || جواهر يمورطلامق = مناسبتسز سوزلر سويلمك.

جَواهِرجی { س. الماس وسائر ذى قيمت طاشلر و بونلرى حاوى تزيينات يابان و صاتان آدم: جواهر جيلرده آرامك.

جَواهِرجيلِك { س. جواهرجى صنعت وتجارتى.

جَوائِز { سنـ. ج. عر. فد: جائزه. با: جائزه.

جوجوتمك { فـ. طاتليلاندير مق، شكرلتمك. مر.

جوجوك { ص. ١. طاتلى، لذيذ. ٢. كوربه، يك تازه ولذيذ. مر. = س. ١. صقالك بام تلى. مر. ٢. صوغانك اورته-سى.

جوجومَك { فل. طاتليلانمق، لذتلنمك. مر.

جوجه { ص. يك قيصه بويلى (انسان وسائره)، بودور: جوجه آدم. جوجه آغاج، جوجه قاللق.

جود { سنـ. عر. جومردلك، سخاوت، ال آچيقلغى: جود وكرم صاحبى.

جودام { س. سفلى آدام.

جَودَت { سنـ. عر. ابيلك، جيد وصافى و قصورسز اولمه: جودت قريحه، جودت فكر.

جَور { سنـ. عر. حقسزلق ايدوب اينجيتمه، اذى، جفا، ستم: جور ايتمك: جور وجفا.

جورا { س. بر نوع كوجك و باغرغان آتمابه.

جورپ { مه. و:

جورپه داق { مه. بردن بره چامسوره باتمغى تصوير ايدر: جورپ، جورپه- داق باتاقلغه صاپلاندى.

جورجونه { س. ١. سرخوش وكولنج خوره: جورجونه تمك: جورجونه هـواسى. ٢. غاوغا. كورلدى باترى، رذلت: جور- جونه يه قالقمق، جيقمق، چوير- مك.

جورنال { ياخود ژورنال. س. [فر. Journal] ١. بر مأمورك مشهوداتى مبين او- له رق ويردىكى مذكره، كوچك لايحه. راپورط: پوليس جور- نالى. ٢. تحقيقات خفيه يى مبين ورقه: جورنال ويرمك.

جورناجى { س. صـ. قلمرده مأمو- رينك موجود ويا ناموجود اولديغى دفترينه قيـد ايدن مأمور.

جوروم { س. طوپلانوب كلـه باليق جوروسى.

جَوز { سنـ. عر. [تر. زبانزدى: جوز] قوز دينلن معروف ميوه. || جـوز آغاجى = قوز آغاجى. || ط. جوز بوا = كوچك هندستان جوزى. || جوز مائل = طاطوله. || جوز مقيى = قازغه بوكن. || جوز هنـدى = بيـوك هندستان جوزى.

جَوزاء { سنـ. عر. ك. بروج اثنيا عشرك بريدركه ايكيز ايكى آدم صورتنده تصوير اولنوب، شمس بوكا مايـك طقو- زنده داخل اولور.

جوش { س. فا. قاينامه، جوشمه، غليان، خروش: جوشه كلمك = جوشمق: جوش وخروش = جوشه، غليان.

جوشِش { س. فا. قاينامه، غليان، جوشمه.

جوشقون { ص. ١. جوشمش، طاشقين، فيضان ايتمش (نهر وسائره). ٢. جوشمش، غليانه كلمش، متهور: جوشقون آدم.

جوشقونلق { س. ١. جوشوب طاشمش اولان نهر وسائره نك حالى، طاشقينلق. ٢. جوشمش آدمك حالى، جو- شش، تهور.

جوشمَق { فل. [فا. « جوش » دن] ١. طاشمق، فيضان ايتمك: طاغلرده قارلرك اريمسندن درەلر جوشميدى. ٢. هيجان وتهوره كلمك: جزئى بر سببله او درجەده جوشان آدم امور تجاريه ده بولنەمز.

جَوشَن { س. فا. زره.

جَوشَنپوش { ص. فا. [جوشن = زره. پوشيدن = كيمك] زره كيين، زرهلى.

جوع { سنـ. عر. آجلق، كر- سينگى. || جوع الكلب = طويمق بيلز آجلقدن عبارت بر مرض.

جَوعان { ص. عر. [« جوع » دن صنه.] آج، كر- سينه، جايع. ڤ.

جَوف { سنـ. عر. ١. ايچ، داخل، درون، اورته. ٢. قوف، اويوق.

جَوَلان { سنـ. عر. طولاشمه، كيدوب كلمه، دوران: قانك بدن ايچنده جولانى؛ جو- لان دم.

جَوَلانگاه { س. فا. [عر. جو- لان = طولاشمه- فا. گاه = محل] طولاشيلان ير، كيدوب كلنن محل: اورالرى آوجيلرك جولانگاهيدر.

جومبه { س. ١. طپشارى يه فير- چيقمش بنجره كه ايچنه اوتوريلوب اوج طرفدن سوقاغه باقيلير. ٢. ديوارك حذاسندن طپشارى يه

جومَرد { ص. [فا. « جوانمرد » دن غلط.] الى آچيق، سخى، سخاوتلى: ناكس ايله جومردك جسـ بى بر يره چيقار. آتده جوهر واردر. ٤. الماس وسـائرەدن ذى قيمت طاش. ٥. قليجك ناماليسنده كى منويش و خارەلى طـالغـەلر. ٦. ايجـد حسابنده نقطەلى حرف. || جو- هر فرد = بر جسمى تركيب ايدن غيرقابل انقسام اجزاء صغيرەنك بهرى.

جومَردلِك { س. سخاوت، جود.

جونبور { مه. بر شيشك صويك ايچنـه دوشـديكنده چيقاردىغى سسى تقليد وتصوير ايدر. || جانبور جـونبـور = كورلدى وپاتيردى ايله، قارمه قاريشيق.

جونبوردامَق { فل. ١. واريل وطولوم ايچنده صـو اوينايوب جانبور جونبور ايتمك. ٢. جـوق كورلدى و پاترى ايتمك.

جونبوردی { س. ١. صويك ايچنه دوشن بر شيشك ويا چالقانان صويك چيقار- ديغى سس. ٢. كورلدى، پاتيردى.

جونبول { وجونبـولدامق. با: جونبور وجونبـور- دامق.

جونبه داق { مه. بردن بره صو- يه ويادرين بريره دوشـن شـيشك سسنى تقليد و تصـوير ايدر: جونبه داق دو- شدى.

جونبه لاق { س. بيوك طاقلاق. || جـونبـه لاغى آتمق = وفات ايتمك.

جَوهَر { سنـ. عر. ج: جواهر. [فا. « كوهر » دن معرب] ١. كندى نفسيله قائم اولان شئ. ذات، عرض مقابلى. ٢. طينت، جبلت، مايهٔ اصليه: جوهرنده قابليت اولورسه تربيه- سى قولاى اولور. ٣. خاصـه، استعداد طبيعى، جبلى ذكر: بو آتده جوهر واردر. ٤. الماس وسـائرەدن ذى قيمت طاش. ٥. قليجك ناماليسنده كى منويش و خارەلى طـالغـەلر. ٦. ايجـد حسابنده نقطەلى حرف. || جو- هر فرد = بر جسمى تركيب ايدن غيرقابل انقسام اجزاء صغيرەنك بهرى.

جَوهَردار { ص. فا. [عر. جو- هر = م- فا. داشتن = طوتمق] ١. خاصيتى اولان، ذات ومايه سى مقبـول اولان. ٢. استعداد وقابليت طبيعيه سى- لنان. ٣. الماس وسـائر ذى قيمت طاشلرله مزين = تيغ جو- هردار. ٤. ر. (ابجدحسابنده) يالكز نقطەلى حرفلرى حساب اولنان: تاريخ جوهردار.

جَوهَرفُروش { س. فا. [عر. جوهر = م - فا. فروختن = ...] جواهر صا- تان، جواهرجى.

جَوهَرى { ص. عر. ڤ: جوهريه. ١. اصـل ومايه و طينتـه منسوب ومتعلق. ٢. ا ـس وسائر ذى قيمت طاشلره متعلق. ٣. يالكز نقطـەلى حر- فلرى حساب اولنان (تاريخ)، كوهرين. = سنـ. عر. جوهرجى.

جوی { ياخود جو. س. فا. آقار صو، نهر، دره، چاى.

جوی { ياخود جو. ص. فا. با: جو.

جَوّی { ص. عر. ڤ: جـويه. جو هوايه منسوب ومتعلق: علائم جويه؛ جوينات جويه.

جویا { ص. فا. و:

جویان { ص. فا. آرايجى، طالب.

جوییـار { س. فا. نهر، دره، آقار صو.

جَویز { س. با: جوز.

جَوین { ص. فا. آرپه دن يابلمش: نان جوين = آرپه اتمكى. ڤ.

جه { د. [الحـاق اولنديغى كلـه خفيف همجـالردن مركب اولورسه، بو اداتك « ه » سى ده خفيف، وثقيل همجالردن مركب اولورسه، بودخى ثقيل اوتونور] ١. جهت واعتبـار بيان ايدر: ياشجـه بن اوندن بيـوكم = ياش جهتندن، ياش اعتباريله؛ اهليتجه او جلەدن ايلريدر. ٢. كوره، نظراً، قالبرسه: بنجه = بكا قالير.

سه، فکرجه: اونلرجه = اونلره کوره. ۳. طرز و اصول و یا لسانه دلالت ایدر: اویله‌جه = او طرزده: ترکجه = ترک طرزنده ویا لسانده؛ عسکرجه = عسکر اصولنده. ٤. صفتلره ویا حالارده الحاق اولنه رق آزالق وتصغیر بیان ایدر: کوزلجه = آز کوزل، کوزلجك: اوزونجه، یاواشجه. ٥. تشبیه وتمثیل بیان ایدر: آدمجه حرکت ایدیور؛ حیوانجه معامله. ٦. اسملره واسماء اشاراته الحاق اولنه رق مقدار بیان ایدر: ذره‌جه = ذره قدر: بونجه آدملر: شونجه زمان. ۷. اصل فعله ایکی صورتله الحاق ایدوب زمانه دلالت ایدر ایکی صیغه تشکیل ایدرکه محل و صورت استعمالی للریله معنالری صرف کتابلرنده مصرحدر: کانجه = کلدیکی آنده؛ کلدکجه = هر کلدیکی وقت. — بو اداته بعضاً « سنه » یاخود « لین، لاین » ویا « جك » اداتی دخی علاوه اولنور: آدمجه‌سنه حرکت ایدیور: بویله‌جه‌سنه سویلر. سکز: آدمجه‌لاین. بونجه‌لاین، اونجه‌لاین: یاواشجه‌جق.

جِهات { سف. ج. عر. فد: جهت. | با: جهت.

جِهاد { سف. عر. | « جهد »دن مصد. مفاعله | ۱. دین اوغورنده محاربه. ۲. نشر دین واعلای کلمة الله ایچون سعی. | مصرده الیوم حرب وامور حربیه وعسکریه معناسیله قوللانیلوب، حربیه دائره‌سنه جهادیه دیرلر. |

جِهار { سف. عر. | « جهر »دن مصد. مفاعله | سسله و علناً سویله ویا اوقومه، جهر.

جِهار { یاخود چار. عدد. فا. درت، اربعه: جهار یار = صحابهٔ رسول الله (صلعم) دن وعشرهٔ مبشره‌دن درت ذات که الك کزیده‌لری اولوب بر برینی متعاقب مقام خلافت اسلامیه‌یه کچمش وخلفاء راشدین نامیله شهرت بولمشلردر: ابابکر صدیق، عمر الفاروق، عثمان ذی‌النورین، علی المرتضی (رضهم).

جِهاراً { ح. عر. یوکسك سسله، آچیقدن، علناً. جهراً: جهاراً سویلك. اوقومق.

جِهارشَنبه { سف. فا. با: چار - شنبه.

جِهاز { سف. عر. ج: اجهزه. | ۱. برایشده‌لازم اولان آلات وادوات طاقمی. آلات جراحیه وسائره طاقمی. ۲. کلینك پدری اوندن قوجه‌سی اوینه و برابرنده کتوردیکی البسه‌واشیا وطاقلر. | لسانمزده الك مستعملی بو اولوب زبانزدی: جهیز. | ۳. جنازه‌نك قالدیر - لمسیحیون اقتضا ایدن کفن وسائر مالزمه. || جهاز آلاینی = کلینه ویریلن جهازی آچیق اولهرق پدری اوندن قوجه‌سی اوینه کو - تورن قطار. || جهاز خلاینی = کلینك جهاز میانده وجهازدن معدود اولمق اوزره کوتوردیکی جاریه.

جِهازلامَق { فع. | زبانزدی: جهیزلهمك | ۱. کلینه جهاز ویرمك. کلینك جهازینی تدارك واحضار ایتمك. ۲. (بر فقیره) محتاج اولدیغی مهمات ولوازمی ویرمك.

جَهالَت { سف. عر. بیلمزلك، نادانلق، علم ووقوفدن محروم وهر معلوماتدن بیخبر اولمه: نوع بشرك قسم اعظمی الآن ظلمت جهالتده بو - لنیور.

جِهان { سف. فا. ۱. ارض وسما وما فیهادن عبارت اولان عالم، کائنات، دنیا. ۲. کرهٔ ارض، یر یوزی، زمین. || ایکی جهان = دنیا وآخرت.

جِهان آرا { صف. فا. | جهان = م - آراستن = طونمق. | عالمی تزیین ایدن، عالمه زینت ویرن.

جِهان آفرین { صف. فا. | جهان = م - آفریدن = یاراتمق | عالمی یارادان (حق تعالی حضرتلری).

جِهان اَفروز { صف. فا. | جهان = م - افروختن = پارلاتمق | عالمی پارلادان، عالمه نور وضیا ویرن.

جِهانبان { صف. سف. فا. عالمی حفظ و حراست ایدن، حکمدار، پادشاه.

جِهانبانی { صف. فا. حکمداره منسوب ومتعلق، شاهانه: فرمان جهانبانی.

جِهانپَناه { صف. فا. عالمك طیانی، ملجئی.

جِهانتاب { صف. فا. | جهان = م - تافتن = پارلاتمق | عالمی پارلادان: آفتاب جهانتاب.

جِهاندار { صف. سف. فا. عالمك صاحب و متصرفی، حکمدار.

جِهانداری { صف. فا. حکمداره منسوب ومتعلق، شاهانه.

جِهاندیده { صف. فا. | جهان = م - دیدن = کورمك | چوق دنیا کورمش، چوق یاشامش وکزمش اولان.

جِهانگیر { صف. فا. | جهان = م - کرفتن = طوتمق | دنیایی ضبط ایدن، بیوك فاتح، اسکندر، چنکیز خان وتیمورلنك کبی آزمدت ظرفنده برچوق ممالك ضبط ایله دائرهٔ حکومتی توسیع ایدن حکمدار.

جِهانگیرانه { صف. ح. فا. دنیایی ضبط ایدن بیوك فاتحلره یاقیشیر بر طور وصورتله.

جِهانگیرلك { سف. دنیایی ضبط ایدن بیوك فاتحلرك حال وصفتی.

جِهانَما { سف. فا. | جهان = م - نمودن = کوسترمك | ۱. دنیایی کوسترن خریطه ویا جغرافیه. ۲. چاتینك اوزرنده هر طرفه نظارتی اولان آچیق تراچه.

جِهانیان { سف. فا. ج. دنیا اهالیسی اولان انسانلر.

جِهَت { سف. عر. ج: جهات. | «وجه»دن | ۱. طرف، یان: اوجهتدن کلدی: فلان جهته طوغری کیتدی. ۲. یر، محل، خطه، سمت: آناطولینك او جهتلرنده بوزوق بر ترکجه سویلنیور: یاغمور جهت جهت یاغدی = سمت سمت. ۳. صورت، باقیم، نظر: بر جهتدن حقی واردر = بر صورتله، بر باقیمه کوره: هر جهتجه = هرصورتله. ٤. سبب. موجب: بو جهتدن ناشی = بو سببدن طولایی: مبتدیاکی جهتیله = سببیله. ٥. وسیله، بهانه: جهت رجحان. ٦. اوقاف. فعله اولان وظیفه. معاش: امامت جهتی: خطابت جهتی. || جهات قلمی = اوقاف همایون نظارتنده جهتلره ووظیفه‌لره باقان قلم. || جهات اربعه = درت طرف: صاغ، صول، اوك، آرقه. | شش جهات = آلتی طرف: جهات اربعه ایله آلت واوست. || من جهة = برجهتجه، بر باقیمه کوره.

جَهر { سف. عر. آچیقدن ویوکسك سسله (سویله ویا اوقومه).

جَهراً { ح. عر. آچیقدن، علناً، یوکسك سسله: جهراً سویلك، اوقومق.

جَهره { سف. ۱. پنبوق وایپك صاردقلری صایلی یینی. ۲. بر جهریه صاریلان بورو. نجك مقداری.

جَهری { سف. صاری بویا کوکی. || آلاجهری. | وغلط: الی جری | = جهرینك بر نوعی. | فر. جهرینك اسمی اولان Alizari بوندن مأخوذ اولسه کرکدر. |

جَهری { صف. عر. ج: جهریه. علنی ویوکسك سسله واقع اولان.

جه‌سنه { د. کبی. صورتیله: آدمجه‌سنه = آدم کبی، انسانیتله: کوزلجه‌سنه = کوزلکله.

جَهل { سف. عر. بیلمزلك، علمسزلك، نادانلق: هرشیئك علمی جهاندن ایسیدر. || جهل مرکب = بیلمه‌مکه برابر بیلدیکنی ده بیلیوب کندینی عالم ظن ایتمه.

جَهالَة { ح. عر. بیلمزلك، جهل ونادانلقله.

جَهلا { سف. ج. عر. و: جهله | با: جاهل.

جَهله { سف. ج. عر. فد: جاهل.

جَهد { سف. عر. | لامه، سعی، اقدام: چوق جهد ایتدیسه‌ده موفق اوله - مدی: جهد واقدام: جهد و غیرت.

جَهر { سف. عر. آچیقدن ویوکسك سسله (سویله ویا اوقومه).

جَهراً { ح. عر. آچیقدن، علناً، یوکسك سسله: جهراً سویلك، اوقومق.

جَهره { سف. ۱. پنبوق وایپك صاردقلری صایلی یینی. ۲. بر جهریه صاریلان بورو. نجك مقداری.

جَهری { سف. صاری بویا کوکی. || آلاجهری. | وغلط: الی جری | = جهرینك بر نوعی. | فر. جهرینك اسمی اولان Alizari بوندن مأخوذ اولسه کرکدر. |

جَهری { صف. عر. ج: جهریه. علنی ویوکسك سسله واقع اولان.

جه‌سنه { د. کبی. صورتیله: آدمجه‌سنه = آدم کبی، انسانیتله: کوزلجه‌سنه = کوزلکله.

جَهل { سف. عر. بیلمزلك، علمسزلك، نادانلق: هرشیئك علمی جهاندن ایسیدر. || جهل مرکب = بیلمه‌مکه برابر بیلدیکنی ده بیلیوب کندینی عالم ظن ایتمه.

جَهالَة { ح. عر. بیلمزلك، جهل ونادانلقله.

جَهلا { سف. ج. عر. و: جهله | با: جاهل.

جَهله { سف. ج. عر. فد: جاهل.

جَهَنَّم { سف. عر. | عبرانیجه‌دن. | اصل قدس قرینده جحیوانات لاشه‌لرینی واعدام اولنان مجرملری آتدقلری بر دره‌نك اسمی ایدی. | آخرتده کنهکارلرك عذاب کوردکاری محل، طامو، دوزخ.

جَهَنَّمالِك { صف. عر. جهنمه مستحق، عذاب جهنمه لایق.

جَهَنَّمالِك { سف. حمامك آتش یانان یری.

جَهَنَّمی { صف. عر. جهنمه مستحق، جهنم عذابنه لایق.

جَهود { سف. فا. | « یهود » دن. | غلطی: چفوت. | یهود طائفه‌سندن آدم، یهودی. || مج. عنادجی وغرضکار آدم.

جَهول { صف. عر. | « جهل »دن سمع. | پك جاهل ونادان.

جَهیز { سف. | عر. جهازدن غلط | با: جهاز.

جی { د. [التحاق ایتدیکی کلمه‌نك خفیف ویا ثقیل هجالی اولد. یعنه کوره « ی » سی اینجه ویا قالین اوقونور.] اسمله‌ره و اصل فعله لاحق اولوب یایان وصاتان مناسبتی افاده ایدر : آوجی = آو ایدن: بالیقجی = بالیق طوتان؛ اتمکجی = اتمك یایان وصاتان؛ صاتیجی = سوقاقده اوتهبری کز. دیروب صاتان آدم؛ بیله یجی = یجاق وسائره بیله‌یان آدم. [هر اصل فعله « جی » اداتی علاوه اولنه‌میه‌جغندن مثلا کائن ترجمه. سنده « اولمق » دن « اولیجی » دیمك وهر اسم‌فاعل عربی‌یی بو اداتله ترجمه ایتمك عبثدر.]

جیادت { س. [عربی لغتلرده بولنمیوب بونك یرینه « جودة » قوللانلدیغندن اویله برمه اولسه کرکدر.] ایبلك، کوزللك، تمیزلك : جیادت هوا = هوانك ایبلکی.

جیاق { مه. بیوك قوشلرك باغرینه مه‌سنی تصویر وتقلید ایدر: قوشلر جیاق جیاق باغریشیورلردی؛ ضرب کبی بر معامله‌ده شدیده‌یه اوغرایان چوجقلر حقنده‌ده دینیلیر: چوجغی جیاق جیاق باغرتدی = . س. چیلاق.

جیب { سند. عر. ۱. یاقه، یاقه آجیقلغی : باشنی جیب‌مرادن قبه‌یه چکدی = استغراقه واردی. ف. ۲. [تر. زبانزدی : جب] اثوابك اوته بریسنده آچیقه، مندیل، اوراق وسائره وضعنه مخصوص اولهرق یاپیلان کیسه. [اساساً عربلر یاقه آچیقنك کوکسه کلن قسمنی بوایشه قوللاندقلرینجون بو اسمله تسمیه اولنمشدر.]

جیبان { سند. جم. عر. فد. جار. با : جار.

جَیران { س. [زبانزدی : جیلان] کیسیك اتواعندن کوچك اینجه بجاقلی وپك خفیف وچوق سکردیجی برحیوان بری، غزال.

جیرو { س. [یتا.] بر سند ویا حواله‌نك آله جقلی طرفندن دیکری نامنه چویرلمسیله ظهر. ینه بوکداثر شرح ویرلمسی : سند. یمی فلانه جیرو ایتمش.

جیز { جیزلامق، جیزردی وسائره. ثره. با : جز وسائره.

جَیش { سند. عر. عسکر، جند، لشکر، سپاه، اردو. || ع. سوق الجیش = حرکات عسکریه دن بحث ایدن فن. [فر. Stratégie]

جیفه { سند. عر. لاشه، لش.

جیفه خوار { ص. فا. [عر. جیفه = لاشه ـ خوردن = یمك] لاشه یین، لاشه ایله بسلنن (حیوان وقوش).

جَبل { سند. عر. ج : اجیال. ۱. انسان کروهی، طائفه، قوم. ۲. نسل، بطن : جیلاً بعد جیل.

جبل { د. ۱. اسمایه لاحق اولوب عداوت وبیجیلك بیان ایدر : آدمجیل، طاوشانجیل. ۲. نسبت وقربیت وسببیت بیان ایدر : اولوجیل = اولومی موجب؛ آجقیل = بیاضه قریب.

جَیلان { س. با : جیران.

جیلیز { ص. ضعیف، نارین، جیلمز، قوتسز : پك جیلیز بر چوچق.

جیم { س. [عر. سند.] ج حرفنك اسم عربی وترکیسیدر. با : ج.

جیمبا قوقه { ص. عو. بیچیمسز وجلیمسز اکری بوکری قامتلی (آدم).

جیمجیمه { س. با : جمجمه.

جیماستیق { س. با : جناستیق.

جین { د. [یاسی اینجابنه کوره خفیف ویا ثقیل اوقونور.]

اسمله‌ره الحاق اولنه‌رق نسبت بیان‌ایدر : بالیقجین، سیکسکجین، طقورجین، کوکرجین.

جیناق { س. بیرتیجی حیوانات پنجه وطیرناغی.

جیوادره { س. بحر. کمینك باش طرفنده یاتان دیرك.

جیواطه { س. [یتا.] آرقه‌سی صومون کچمك اوزره ویده‌لی آز چوق قالین اکسرکه باشلیجه پوترلاری ودمیر تخته‌لری بربرینه ربط ایتمکه یارار.

جیوجیو { س. ۱. یومرطه‌دن یکی جیقمش قوش ویا طاؤق یاورییسی، کوچك پالچ و پالاز : جیو جیو چیقارتمش. ۲. اوفاق قوشلرك وپلچلرك او. تشمه‌لری. ۳. چوق سسلر، ویزلدی، کورلدی، غلبه‌لك.

جیوجیولی { ص. ۱. ویزلدیلی، کورلدیلی، سسلی : پك جیوجیولی بر یر. ۲. جانلی، روحلی، غلبه‌لکلی، کرماکرم : بازارك اك جیوجیولی وقتی. ۳. صیجاق، حرارتلی، قایایان : صیجاغك اك جیوجیولی وقتنده.

جُیوش { سند. جم. عر. فد : جیش. با : جیش.

جیولدامَق { یاخود جیولده‌مك. فل. (اوفاق قوشلر ویاپلچلر) اوتشمك. جیوجیواتمك.

جیولدی { س. اوفاق قوشلرك ویاپلچلرك اوتشمه‌سی، جیو جیو ایتمه‌لری.

جیوه { س. [فا. « ژیوه » دن] معروف معدن که چوق آتشاغی صوئوق درکه لرنده صاب حالنه کچوب سائر وقتلرده مایع اولور وبریرده طورمیوب چوق حرکت ایدر، زیبق، سیماق.

جیوه لَك { س. ۱. جانلی واویناق (یاوری : دوه‌جیوه‌لکی. ۲. یکیچریلرده خدمت وملازمت ایدن دلیقانلی.

جیوپق { ص. زیاده صولی و بولاشقان : جیوپق قار، چامور. = ح. اکثریا مکرر اولهرق لزوجتلی وبولاشقان بر شیئك تصویر ایدر : الاری یاغ ایچنده جیوپق جیوپق.

جیوپقلامَق { فن. لزوجتلی بر شیئی آوج ایچنده صیقه‌رق قاریشدیرمق : فوچینك ایچنده یاغی جیوپقلایوب طورییوردی.

جیوپقلانمَق { فنج. (لزوجتلی شیئ) آوجلانه‌رق ویا باصیله‌رق قاریشمق : چامور ایله باصیله جیوپقلانمش.

جییر { جییردامق، جییردی. با : جایر، جایردامق، جایردی.

چ

چ { جیم، جیم فارسی سـ. الفبای ترکینك یدنجی حرفی اولوب، عربیده وسائر السنهٔ سامیه‌ده مخرجی مفقود اولدیغندن، ابتدا ایرانیلر کندی لسانلریچون ایجاد، وبعده ترکلر دخی قبول ایتمشلردر. بومناسبتله «ژ» و «گ» کبی « فارسی » صفتیله تفریق اولنمشدر. ابجد حسابنده ج کبی اعتبار اولنور .

چابالامَق { یا چبالمق. فل. ۱. دیرنمك : جامورك ایچنه دوشمش چابالایوب طوریوردی. ۲. چوق چالیشمق، اوغراشمق، سعی وجهد ایتمك : درسه چابالایور .

چابالامه { سـ. چابالامق فعلی. با : چابالامق .

چابالانمَق { فل. ال آیاق اوینادوب دیرنمك .

چابالایش { سـ. چابالامق فعلی و طرزی .

چابُق { صـ. حـ. با : چابوق .

چابُك { صـ. فا. سریع، خفیف، چابوق : چابك دست = الی خفیف، الینه چابوق: چابك پا = آیاغی خفیف، سریع الحرکه.

چابوجاجق { حـ. و: چابوجاق { حـ. یك سرعتله، سرعتله وکورلدیسرجه، علی العجله : چابوجاق حیوانلری حاضرلایوب بیندیلر؛ چابوجاجق برآز بیه جك تدارك ایدوب قهوه آلتی ایتدك .

چابوق { یاخود چابق. [فا. «چابك» دن ودها طوغریسی فارسیسی بوندن مأخوذدر.] سریع، عاجل، عجله‌لی. خفیف : الی، الینه چابوق: آیاغنه چابوق: چابوق اولمك = سرعتلی طاورانمك، کچ قالمامك. = حـ. سرعتله، عجله‌ة، سریعاً : چابوق کچدی: چابوق کل: چابوق چابوق = عجله ایله. || چار چابوق = یك سرعتله، درحال .

چابوقلق { سـ. سرعت، عجله. || ال چابوقلغی = حقه بازلق .

چاپ { سـ. ۱. مجسم بر شیئك قالینلغی واستوانی وایچی بوش شیئلرك داخلاً قطری اولچیسی : یکرمی بش سانتیمتره چاپنده بر طوب: کراسته چاپی = دیرك وسائره قالینلغی. ۲. مج. جرم، حجم، جثه : ایری چاپده برآدم. || بنا چاپی = وقتیله ابنیه نظارتی طرفندن ویریلن تذکره که یاپینك نه بیوکلکده اولهجغنی مبین ایدی .

چاپاچول { صـ. یاساقلی، بول پاچه، چولپه. پیچیمسز، قیافتسز .

چاپار { سـ. تاتار، اولاق .

چاپارز { سـ. [فا. «چپ راست» دن که صاغ صول دیمکدر] انکل، مانع، حائل، عائق : سزك کچیکمه کز ایشمزه چاپارز ویردی .

چاپارزلق { سـ. ممانعت، مشکلات، موانع .

چاپارزلی { صـ. انکللی، موانع و مشکلاتی اولان: پك چاپارزلی بر ایشدر .

چاپاری { اـ ر. ا چوق ایکنه‌لی اولطه .

چاپاق { یاخود چپاق. سـ. ۱. کوز. دن آقوب کنارلرنده و کیریبکارده بریکه‌رك قورویان شیء : کوز چاپاغی. ۲. دوکمه دمیر و سائره‌نك اطرافنده قالان پوروز. || چپق بالینی = ایری پوللی یاصی بر جنس کول

چاپاقلانمَق { فل. (کوز) چاپاق طوتمق، کوز. دن آقان صو آقوب کنارلرنده وکیریبکارده قورومق : صباحلری کوزلرم چاپاقلانیور .

چاپاقلی { صـ. چاپاغی اولان (کوز) .

چاپان { سـ. تاتار، اولاق. [چاپار کبی.]

چاپاناق { یاخود چپاناق. سـ. قاچاق مال. قاچاقچیلرك مالی .

چاپاول { سـ. چاپق عسکری، آقینجی، ایلغارجی .

چاپراز { سـ. [فا. «چپ راست» دن که صول صاغ دیمکدر] ۱. آرقوری ایلیکانن ویا بو وضعیتده دوکه‌لری بولنان قاوشدیرمه یلك، ایکی یانی یافته‌لی صالته : آشجی چاپرازی. ۲. آرقوزی طاقیلان فشنکلك، سلاحلق وپلاسقه. ۳. چیزکیلری ایکی طرفدن آرقوری تقاطع ایدن اکه : مرانغوز چاپرازی. ۴. دسترهٔ‌نك دیشلرینی اکمکه مخصوص آلت : بیچقی چاپرازی .

چاپرازلامه { صـ. آرقوری صوره‌نده اولان، چاپراز شکلنده اولان : چاپرازلامه فشنکلك .

چاپراشمَق { فشـ. آرقوری وحمایلی کچن ایکی شیء قاوشوب کچمك وتقاطع ایتمك : یالاقه ایله پاله قایشی کوکسنده چاپراشیوردی .

چاپراشیق { یاچاپراشق. صـ. آرقوری وضعیتده اولوب بربرینه قاوشان : چاپراشیق قایشلر .

چاپراق { یاخود شاپراق . سـ. عسکر اکرینك اوریاسی. مر .

چاپقی { سـ. یغما قصدیله دشمن طوپراغنه آتله کیروب هر طرفنه هجوم ایتمه. آقین. مر .

چاپقیجی { صـ. آقینجی، چاپولجی. مر .

چاپقیلامَق { فل. آقینجیلق ایتمك، یغما نیتیله هر طرفه آت اویناتمق .

چاپقین { صـ. ۱. چوق یورین، چوق قوشان. مر. ۲. آچیق شکین کیدن (آت). ۳. هرطرفه قوشوب بریرده دیکیش طوتماز، سرسری، دربدر. ٤. خوارده، سفیه، زندوست، شرت وقمار کبی منهیاته منهمك: اوچاری چاپقین = سفاهتده حد واعتدالی اولمیان. || محله چاپقینی = محله سنی آتاشت اولمسن ایدن یاراماز چوجق، کلخان بکی .

چاپقینلق { سـ. چاپقین آدمك حالی، سفاهت، بولسزلق، خوواردهلق .

چاپلی { صـ. ۱. بر درلو چاپی و قطری اولان : بیوك، چاپلی تفنك. ۲. چاپی بیوك، قالین : چاپلی کراسته .

چاپمَق { فـ. (آت) قوشدیرمق، سرعتله یورتمك. = فل. ۱. قوشمق، سرعتله اوتهیه بریه صالمق. ۲. آقین وایلغار ایتمك. مر .

چاپوت { سـ. [«ت» سی حرکه‌لنجه «د» اولور] ۱. لباس پارچه‌سی، طونك آغنه وکومله‌لك وانتاریه‌نك پشنه اکانن مثلث الشکل پارچه : طون چاپودی. ۲. پاچاو. ره، یامه، پلاسپاره .

چاپول { سـ. [«چاپمق» دن] دشمن طوپراغنی یاصان آقینجیلرك ایتدکاری یغما وغارت. دشمن طوپراغندن آلنان مال، غنیمت: چاپول ایتمك = نهب وغارت ایلمك .

چاپولجی { سـ. دشمن طوپراغنه آتله هجوم یعنی ایلغار ایدوب یغما وغارت ایدن، آقینجی. یغماکر .

چاپوللامَق { فـ. ایلغار وآقین ایتمك، دشمن طوپراغنده یغماکرلك ایلمك .

چاپوللانمَق { فل. یغما مال قازانمق، غنیمت ایدنمك .

چاپه { سـ. [آرناؤدجه دن] ۱. بر طرفی دوز وبرطرفی چتال باغچوان قازمه‌سی : چاپه اورمق = چاپه ایله اوستندن قازوب مضر اوتلری آیقلامق، چاپه‌لامق. ۲. خرج قاریشدیرمغه مخصوص بیوك کلبری. ۳. مج. قولاقلی دمیر، لنکر : کمی چاپه‌سی. ٤. بحریه ایلرك اونیفورمه‌لرنده وسائر بحریه‌یه متعلق ایشلرده‌کی لنکر رسمی .

چاپه‌جی { سـ. ۱. چاپه ایله چالیشان عسکرینك برصنفی. ۲. یکیچری رنجبر .

چاپه‌لانمَق { فـ. چاپه اوردیرمق، چاپه ایله قازدیرمق: باغی کیمه چاپه‌لاتیورسکز ؟

چاپه‌لامَق { فـ. چاپه ایله قازمق: باغی وقتیله چاپه‌لایه مدق. اسبق ایدن «چاپالامق» دن تفریق اقتضا ایدر.]

چاپه‌لانمَق { فـ. چاپه ایله قازلق: بوموسمده باغ چاپه‌لانماز .

چاپیجی { س. آقینجی، سوریجی.

چات { مه. ۱. اورمه وضربه سسی. چات دیه باشنه برتوقات اور- دی. «چات چوت» دخی دینلیر. ۲. قپو چالیمه‌سی کبی برسسی تصو- یر وتقلیدایدر: چات قپو چالندی. ۳. پاتلامه، چاتلامه: چات ایتمك= چاتلامق، پاتلامق. ٤. زمان ومکا- نجه سکرکلمکه دلالت ایدوب «پات» معمله‌سیله برابر قوللانیلیر: چات پات بولنور: چات پات وقوع بولور. تك تموك کبی.

چاتاق { ص. بربرینه چاتمش، چا- تشمش، کرفت. = س. ایکی طاغك بربرینه چاتوب دره پیدا ایتمکاری یر.

چاتال . یاخود چتال. س. ۱. ایکیه آیرلمش دال وسائره. ۲. ایکی دیشلی یابه وسائر آلتلر. ۳. آلافرانغه یمك یمه‌ده قوللا- نیلان یادورت ویااوچ دیشلی معدن آلت که قاشیق وبیچاقله برابر بر طقم تشکیل ایدر: چاتال بیچاقله یمك یمك. = ص. ۱. اوچی ایکیه آیرلمش: چاتال دال، چاتال یول، چاتال ایرماق. ۲. مج. ایکی شقلی، شبهه‌لی، مشوش: چاتال ایش. ۳. چاتلاق بربورمدن چیقار کبی بوغوق (سس). ٤. ایکی معنالی ایکی صورتله تفسیر اولنه بیلیر (سوز). || چاتال طیرناق = حیوانات مجتره‌نك ایکیه آیرلمش طیرناغی، باقاناق؛ چاتال طیرناقلی (حیوان) = حیوانات مجتره‌دن، باقاناقلی. = ح. چاتال کورمك = اویقودن قالقان آدمك کورمه‌سی کبی مشوش وهرشیدن ایکی کورمك.

چاتاللاشدیرمق { یاچتاللاشدر- چاتاللاندیرمق. با: چاتاللاندیرمق.

چاتاللاشمق { یا چتاللاشمق. با: چاتاللانمق.

چاتاللاندیرمق { یا چتاللاند- یرمق. فة. ۱. ایکی یه آیروب چاتال ایتمك: دمیر یولی فلان یرده چاتاللاندیردیلر. ۲. مج. مشکوك ومشوش ایتمك: بو حال ایشی چاتاللاندیردی.

چاتاللانمق { یا چتاللانمق. فعل. ۱. ایکی یه آیریلوب چاتال اولمق، تشعب ایتمك: آنا- طولی دمیریولی اکیشهردە چاتاللا- نیور. ۲. مج. مشکوك ومشوش اولمق: شمدی ایش چاتاللاندی.

چاتاللق { س. ۱. برشیئك ایکی یه آیریلوب چاتال اولمسی، چاتال اولان شیئك حالی، تشعب: یولك چاتاللغی. ۲. مج. مشکو- کیت، تشویش: مسئله‌نك چاتا- للغی.

چاتالمق { س بعضای تارله‌سنده بیتن برنوع مضر دانه.

چاتدیرمق { فة. ۱. اورشدیر- مق: آرابه‌یی دیواره چاتدیر- دی. ۲. (کمی یی) دیکر بر کمی یه مصادمه ایتدیروب باتیر- مق: قپودان کمیسنی چاتدیرمش. ۳. کراسته‌یی ویاپرشیئك اجزاسنی بربرینه باغلایوب قورمق: اوست قاتك دیرکلرینی چاتدیردیلر.

چاتر { وچتر. مه. کراسته ودیش وکمیك کبی کورك شیئلرك کورلدیسنی تقلید ایدوب مکرر قوللانیلیر: بنا چاترچاتر بیقلدی؛ ثعبان حیوانی صیقوب کیکلرینی چاترچاتر قیردی.

چاتردامق { فة. چاترچاتر ایتمه- یرمك، کورك بر شیئی سس چیقاره‌جق صورتده صیقمق، بیقمق ویا یاقمق: دیشلر- ینی چاترداندی: یاغین تخته‌لری چاتردانیوردی.

چاتردامق { فل. کورك برشیئ چاتر چاتر ایتمك: تخته‌لر چاتردایه‌رق بیقیلیور ویا یانیوردی.

چاتردی { س. کورك برشیئك دوشرکن. قیریلرکن، یانارکن ویا صیقیشدیرلدیغی وقت چیقاردیغی سس وایتدیکی کور- لدی: دیشلرك، تخته‌لرك، کیکلرك چاتردیسی.

چاتره پاتره { مه. برلسانی شیوه- سوبلیکی تصویر ایدرمتتابعاتدندر: چاره پاره ترکجه سویلیور.

چاتشدیرمق { یا چاتیشدیرمق. فة. ۱. اوچ او- جه قاوشدیرمق، ایلیشدیرمك، بربرینه ربط ایتمك. ۲. طو- قشدیرمق، مصادمه ایتدیرمك.

چاتشمق فش. ۱. قاوشمق، ایلیشمك، اوچ اوجه ربط اولنمق. ۲. طوقشمق، بر- بربرینه چاتمق، مصادمه ایتمك. ۳. (کوپك واوکا مماثل حیوا- نلر وبوجکلر) چفتلشمك.

چاتقی { س. ۱. چاتیلان وقور- یلان شیئلر. ۲. آرقو- ری باغلانان شیئ: آلان چاتقیسی= قاش باصدی.

چاتقلق { س. چفت اوکوزلرینی بربرینه باغلایان آغاج که بویندروق اوکا کچمشدر.

چاتقین { ص. بر زنکین ویا بیوکجه آدمه انتساب ایتمش اولان: فلانه چاتقیندر.

چاتلاتمق { فة. ۱. بر شیئی پارچه‌لری بسبتون آیرلیه‌جق درجه‌ده شق ایتمك، چاتلاق حالنه کتیرمك: بو بار- داغی کیم چاتلاتدی؟ دکنکمی چاتلاتدم. ۲. صیقیشدیدن و یا چوق یمکدن پالایه‌جق درجه‌یه کتیرمك: آدمی چاتلاتمایك. ۳. چوق حسدینی موجب اولمق، حسددن یك مضطرب ایتمك: خصمینك موفقیتی سویلیه سویلیه حربی چاتلاتدم. ٤. (آتی) چوق قوشدیروب تلف ایتمك: آتی چاتلاتدی. || طوپوق چا- تلاتمق = چوق قوشمق.

چاتلاق { ص. پارچه لری آیرلیه- جق درجه‌ده قیریق، منشق، یاریق: چاتلاق بارداق، دکنك. = س. بر شیئك چاتلا- دیغی یر، یاریق: شو بارداغك بوراسنده بر چاتلاغی واردر؛ چاتلاغی بللیمز در.

چاتلامق { فل. ۱. چات ایده‌رك بیوك سسله یارلمق، آیرلمق: طاوم چاتلادی. ۲. پارچه‌لری آیرلیه‌جق صورتده قیرلمق، یارلمق: بو بارداق چا- تلامش. ۳. (طالغه وسائره) قیرلمق، پاره‌لانمق. ٤. (حیوان) چوق یورتمکدن تلف اولمق: یاری یولده آتی چاتلادی. ۵. مج. حسد دن حدتدن، صیجاقدن وسائر اضطرابدن تلف اولمق درجه‌سنه کلمك: حسد جیلر چا- تلاسین؛ صیجاقدن چاتلایه جغز. ٦. چوق آغلامقدن تلف اولمق درجه‌سنه کلمك: شو چوجق چاتلایه‌جق مه وبرك. ۷. چوق آغریمق واضطرابدن بولنمق: باشم چاتلایور: قارنم چاتلایه‌جق. || آلن طاماری چاتلامق = حیا وحجاب قالمامق، عارسز اولمق. || طاش چاتلامق = ۱. چوق صوغوق اولمق. ۲. اولیه جق شیء اولمق، امر محال وقوع بولمق: طاش چاتلاسه بو باغچه اوقدر محصول ویرمز. || چاتلاسه پالاسه = هر نه یاپسه.

چاتلامه { و: س. چاتلامق فعلی.

چاتلاپش { وطرزی.

چاتلمق { (فعل. ۱. قورمق: چار- پشوب قاله قالمق. ۳. حیوانك باجاقلری آیریلوب هلاك اولمق. داق چاتلدی. ۲. آ-

چاتمق { فة. ۱. قورمق، کراسته وسائره‌یی بربرینه ربط ایدوب طور دیرمق: چاردافی چاپوجاجق چاتیلر. ۲. اوچ او- جه قاوشدیرمق، ایلیشدیرمك: ذیکیش چاتمق. ۳. (عسکر) تفنکاری اوچ اوجه ایلیشدیروب طور دیرمق. ٤. حیوانه یوك یوکلتمك، حمل ایتمك. = فل. ۱. اورمق، چارپمق. مصادمه ایتمك: دیواره چاتدی. ۲. اوفرامق، دوچار وگرفتار اولمق: بلایه چاتدی. ۳. دوش اولمق، راست کلمك، تصادف ایتمك: برمیراث یدی یه چاتدم. ٤. (کمی) مصا- دمه ایدوب باتمق. ۵. (موسم ومیعاد) یاقلاشمق، تقرب ایتمك: بهار چاتدی. ٦. انتساب ایتمك، طالغه وقلقله یارانوب برینك تو- جهنی قرانمق: او فلانه چاتمشدر. || باش باشه چاتمق = مشاوره ایتمك. || فاش چاتمق = قاشلری ایندیروب یوز اکشیتمك. || کیف چاتمق = کیف یتیشدیرمك.

چاتمه . س. ۱. چاتمق فعلی. با: چاتمق. ۲. موقت صورتده ایلیشدیریلوب طوردیرلمش کرا- سته. ۳. موقت وقبا صورتده دیکلمش پارچه‌لر. ٤. دوشمه‌لك برنوع ایکلی قماش: اسکدار چاتمه‌سی. = ص. موقت صورتده ایلیشدیرلمش. || دیرمه چاتمه = اوتەدن بریدن طوپلانمش غیر منتظم شیء: عسکری هب دیرمه چاتمه ایدی.

چاتی { س. ۱. چاتلمش یعنی بربر- ینه ربط اولنمش کراسته- وسائره‌دن قورلمش شیء، طا- سلاق. ۲. بنا یی اورتن کرمیتلری طوتان مائل اورتی که چاتلمش کراسته‌دن یاپلمشدر: اوك چا- تیسی؛ تملدن چاتی یه قدر؛ چاتی آلتی = چاتی ایله طاوان آره‌سی. مج. مسکن. ۳. بدن انسانك قفس حکمنده اولان کیکلری هیئتی، قدید، اسکلت.

چاتیق { ص. ۱. اوجلرندن ملا- صق، قاوشوق. ۲. بر بربرینه ملاصق، فاصله‌سز: چاتیق قاشلر. ۳. بورشدیریلوب اکشید- لمش، عبوس: چاتیق چهره.

چاچه { س. ا. اسکی ترکیه‌ده «چا چی» یاپلق وقوشمق دیمکدر.) کیمجی. || آجی چایه=غیر مأکول برجنس کوچك بالیق.

چادر { یاخود چادیر. س. کوچه. لوب اردو کاهلرده عسکرلرك وبکجی وقورمجی کبی آدملرك دخی موقت اقامتکاهی که قالین یزدن یاخود کچه ویا دریدن اولوب اکثریا مخروطی الشکل و بعضاً مستطیل اولور، وبر دیرکله قو. ریلوب اتکاری ایپ پارچه‌لریله قازیقلره باغلانیر. اوبه، خیمه. خرکاه. جتر: چادر قورمق؛ چادرده یاتمق. انواعی اولوب، الك بیوکنه اوتاق وکوچکنه چرکه دیرلر. تاتار چادرینه آلاچیق. ترکمان چادرینه دریم. قاچیمه وکایدن پایپلاشدیره اوبه دینلیر. || فا. جتر چادردن مأخوذدر. || چادر آلتی = سفر، اردوکاه. || چادر چیچکی = شکلی چادره بکزر برچیچك. || چادر اوشاغی = معالجه ایچون استعمال اولنور برنوع صنغ.

چادرجی { س. چادر یاپوب صاتان آدم: چادرجیلر = چادرجی اصنافندن چارشیسی.

چار { عد. فا. درت: چارسو، چار جهت: درت طرف، جهات اربعه: چار چشمه = درت کوزله: چار ابرو = درت قاش، یدیغی یکی ترلش دایقسانلی. با: جهار.

چار { س. [روسجه: Czar) که بوده «قیصر» دن مأخوذ] روسیه ایمپراطوری.

چار { س. فا. چاره‌دن مخفف او. لوب یالکز «چار ناچار» تعبیرنده مستعملدرکه ایستر ایستمز دیمکدر.

چار { مه. چابوق صفتیله قوالایر ادات تأکیددر: چار چابوق = چابوجه‌جق.

چارپا { س. فا. [چار = درت. پا = آیاق] درت آیاقلی حیوان.

چارپاره { س. فا. [چار = درت. پاره = پارچه. تر. زبانزدی: چاپاره] رقص ایدن کمن پارمانلره طاقوب چالدیرلری زیل.

چارپدپرمق { فع. ۱. اوردیرمك: روزکار پنجره‌لك قناد. یی حیله دیوارده چارپدیردی. ۲. چالدیرمق، غصب ایتدیرمك: اشیانی آجیقده براقوب چارپدیردیکن. ۳. اکریلتمك، چارپق یاپتق: نزول آغزینی چارپدیرمش. ٤. اوینامق. خلجانه کتیرمك: آکسیرینی ایشیتدیکه پر سس بورکمی چارپدیردی.

چارپشدپرمق { فع. ۱. اور. طوقوشدیرمق: قپونك قنادلرینی چارپشدیرمق. ۲. طوقشدیرمق. مضاربه ومقاتله ایتدیرمك، مصادمه ایتدیرمك: ایکی عشیرتی چارپشدیروب کندیسی سیرجی قالدی.

چارپشمق { فع. ۱. اورشمق. طوقوشمق. مصادمه ایتمك: پنجره قنادلری روزکاردن چارپشیوردی. ۲. طوقشمق، مضاربه ومقاتله ایتمك: ایکی مفرزه بربرینه راست کلوب چارپشدیلر.

چارپشمه { س. ۱. اورشمه. طوقوشمه. ۲. طوقشمه. مضاربه. مقاتله.

چارپشیق { ص. ۱. بری بربرینه چارپمش، قاریشیق. چاپراشیق. ۲. چارپیق. اکری. ۳. بری بربرینه بتمش (دیش). ٤. دوزکون ومنتظم اولیان، چترفیل (لسان).

چارپمق { فل. ۱. اکریلوب بوکلمك: بو دیرك چارپدی. ۲. یوزینی پروشدیروب بلدی. متفعل اولمق. متعیر اولمق: بو سوزی ایشیتدیکنجه چارپدی. ۳. جن طوتمق، جن شریته او. غرامق: کیجه آغاجلرك آلتنده طولاشمه چارپیرسك. ٤. تزوللدن اولدیغی کبی اعضای بدندن بری اکریلمك، یرندن اوینامق. طوتماز اولمق: آغزی، الی، آیاغی چارپیلش.

چارپله { س. چارپمق فعلی. با: چارپیلق.

چارپیلش { س. چارپمق فعلی و طرزی: بر چارپیلش چارپیلدی که.

چارپمق { فع. فل. ۱. شدتله اورمق، تصادم ایتمك: آت خیزله کیدرکن دیواره چارپدی: روزکار یوزمه چارپیور. ۲. اوروب یره دوشورمك، بیقمق: چارپوب کچدی. ۳. زورله آلمق، چالوب چرپمق؛ قاپوب کیتمك: عشیرت کویك قو. یولرینی چارپدی. ٤. باشه اورمق، ناش آغریسی ویرمك، صداع کتیرمك: بو سرکه بکا چارپدی. ٥. اورمق، دیترمك، خلجانه کلمك: یورکم چارپیور. ٦. خیزله تحریك اولنه‌رق بربره اورمق: قپو، پنجره قنادی روزکاردن چارپیوردی. || کوزه چارپمق = نظردقتی جلب ایتمك: رومادہ الك اول کوزه چارپان سنت پیر کلیسا سیدر. || کون، کونش چارپمق = کونش آلتنده چوق طورمقدن ویاکرمکدن سرخملنوب خسته لانمق.

چارپمه { س. ۱. چارپمق فعلی. با: چارپمق. ۲. ضربه، صدمه، مصیبت. = ص. اورمه. رق قاقمه یاپلش، قیارتمه‌لی: چارپمه کومش معمولات.

چارپندی { س. ۱. شدتله اوینا. خلجان: یورك چارپندیسی. ۲. دکیز صولرینك اوفاق لکن زیاده اوینار طالغه‌جقلر حالنده حرکتی: پویرازك طالغه‌لری بیوك دکلسه‌ده چارپندیسی پك زیاده‌در.

چارپنمق { فل. اورنمق، شدتله اوینامق، خلجانه کلمك: توزلرك ایچنده چارپنوب طورمق.

چارپیق { ص. ۱. اکریلوب بوکلمش، برطرفه مائل، طوغری اولمیان، اکری بوکری: چارپیق دیرك، او. دون. ۲. برطرفه مائل، غیر منتظم: چارپیق دیوار: چارپیق عرصه. ۳. چارپیش، نزوله اوغرامش ویا جن طوتمش: چارپیق آدم. ٤. ترس، او. غورسز: چارپیق آیاق.

چارداق { س. با: چارطاق.

چارسو { س. با: چارشی.

چارشب { یاخود چارشاف.

چارشف { س. ا. فا. «چهارشب» دن اولدیغی مظنوندر] ۱. پتاغه سریلن و یورغانه قاپلانان یزدن اورنی: پتاق چارشی، یورغان چارشی. ۲. قادینلرك تستر ایشه‌کاری جار: ایپك چارشف.

چارشنبه { یاخود جهارشنبه. س. افارسیدن] هفته‌نك دردنجی کونی، یوم الاربعاء: چارشنبه کونی. چرشنبه بازاری. || چارشنبه قاریسی = جادو، موهوم پری جن: وجو. صاچی طرانمامش، مخوف قیافتلی قادین. || آیك صوك چارشنبه‌سی = نحوسته محضه. عو. طقوز آیك صوك چارشنبه‌سی پر آرایه کلمك = هر ایش پر آرایه کلوب طوپلانمق. عو.

چارشی { یاخود چارشو. س. افا. چارسو (= درت طرف) دن اولدیغی مظنوندر] ایکی طرفی دکان و اوستی اور تیلی یاخود آچیق اخذ واعطا محلی، بازار، سوق. || چارشی آغاسی = چارشی محافظی. || چارشی خلقی = اهل سوق. || چارشی = درت طرفدن، تربیعاً. || ایچی چیفیت چارشیسی = نیت خالصه‌سی اولمایان، حیله کار.

چارطاق { یا چارداق. س. افا. چار = درت ـ عر. طاق = کمر] ۱. درت کمر تشکیل ایدن اوفق کوشك و رواق اوستی. ۲. اوستنه صارماشیقلی آغاچ ونباتلر صارلمش اوزره بر قاچ دیرك وقصدن یاپلش سایه‌بان. ۳. درت دیرك او. زرینه چالی چربیدن یاپلش یاغیوان وبکجی قلبه‌سی. ٤. آصمه وآصمه قیاغی و سائره صارلمق ایچون قورلمش قفس: آصمه‌لی چارطاغه آلمق.

چارق { و چارقه. با: چرخ و چرخه.

چارم { عد. دردنجی، رابع.

چارمیخ { س. فا. [چار = درت. میخ = چیوی. — تر. زبانزدی: چارمیق] بحری خاچه کرمك ایچون قورلمش صلیب شکلنده‌دار آغاجی، صلیب: چار. میخه کرمك. بحـ. سفینه‌نك دیرکلری باشندن اشاغیه اینن قالین ایپلر: جوادیرا چرمیغی.

چارناچار { با: جار.

چاروب { س. فا. سوپورکه.

چاره { س. فا. ۱. طریق تسویه، سبب اصلاح، واسطهٔ تخلیص: چاره بولهمدی: اجله چاره یوقدر. ۲. تدبیر: برچاره دوشونملی. ۳. مدد، یاردیم: بکا بر چاره بولك. ٤. علاج، دوا: بوخسته‌لغه چاره یوقدر. || نه چاره! = نه یاپملی، ایستر ایستمز راضی اولملی.

چاره‌جوی { صـ. فا. [چاره = م. جستن = آرامق] چاره آرایان، تدبیر تحریسنده بولنان.

چاره‌ساز { ص. فا. (چاره = م. ساختن = یاپمق) چاره یاپان، چاره وتدبیر دوشونن، بولان: قادینجغزك خسته‌لغنه کیمسه چاره‌ساز اولدی.

چاره‌سز { ص. ۱. چاره وتدبیری اولیان، چاره‌سی بو. لنه‌میان: بوچاره‌سز بر خسته. لقدر. ۲. لابد، ضروری، الزم: قبشین آتش یاقق چاره‌سزدر. ۳. بیچاره، محتاج، ضرورتده بولنسان: یك چاره‌سز قالدی. = ح. ضروری ولابد اولهرق، مطلقا، بهمه حال: بوکون چاره. سز کیدیله‌جکدر.

چاره‌سزلك { س. ۱. تدبیر و علاج فقدانی و امکانسزلغی، عجز، اضطرار. ۲. بر شیئك ضروری ولابد اولمسی. ۳. بیچاره‌لك، ضرورت، احتیاج.

چاریچه { س. (روسجه‌دن) رو. سیه ایمپراطوریچه‌سی.

چاریق { س. ۱. کویلیلرك کیبه‌کاری آیاق قابی که سپیلغه‌ش صیغیر دریسندن اولوب کنار. لرنده‌کی دلیکلرینه کچیریلن دری شریتلرله ویا قینابله آیاغه باغلا. نیر. ۲. چاریق تقلیدی اوله. رق باغلامه‌لی خفیف اسقاربین. ۳. طوپ آرابه‌سنك تکرلکنه اینیشده قونیلان پاپوش. || آرناؤد چاریغی = تلاتیدن اوجی سیوری وقیوریق پوسکوللی وسوسلی خفیف آیاق قابی. || چاریغی چیقارمق = نازکاشمك، کویلیلك حالندن قورتلمق. || دمیر چاریق = چوق طیانیقلی آیاق قابی.

چاریقچی { س. چاریق یاپان وصاتان اصناف.

چاریك { س. فا. (چار = درت. یك = بر. — تر. زبانزدی: چیرك) ۱. درتده بر، ربع: برالمانك چاریکی. ۲. ساعتك درتده بری، اون بش دقیقه: هرچاریکده بر حب آلملی: برساعت برچاریکده کیدیلیر. ۳. مجیدیه دینلن کومش سکه‌نك درتده بری که بش غروشلق برکومش سکه‌در: بونی برچاریکه آلدم.

چاریکلك { ص. برمجیدیه چاریکی قیمتنده اولان. بش غروشلق: چاریکلك چیغاره پاکتی.

چاسار { س. (قیصردن غلط) وقتیله المانیه ایمپراطورینه ویرلن عنوانلر.

چاشی { س. فا. (تر. زبانزدی: چشنه) ۱. لذت، طات. ۲. یمك طادینه باقق ایچون آغزه آلنان مقدار، لذت نمونه‌سی: چاشنیسنه باقق.

چاشنیگیر { س. فا. (چاشنی = لذت. کرفتن = طوتمق) وقتیله بیوك داثره‌لرده یمکلرك لذتنه باقان آدم. = ج. فا. چاشنیکیران = سابقده ضیافتلرده سفره خدمتنی ایفا ایدن برصنف عسکر.

چاشیت { یاخود چاشوت. س. جاسوس.

چاشیتلامق { فل. جاسوسلق، تجسس ایتمك.

چاشیتلق { س. جاسوسلق. تجسس.

چاغ { س. ۱. زمان، وقت، اثنا، هنکام، موسم: کل چاغی، صباح چاغی. ۲. یاش: یکرمی یاشنده بردلیقانلی؛ اورته‌چاغده بر آدم. ۳. بوی، قد، قامت، تناسب، لزومی درجه سمیزلك: دمیر تاونده انسان چاغنده یاراشیر.

چاغ { یاخود چاق. د. تا. حتی، جه، بوقدر، چاغ اقدامه‌دك. مر.

چاغ { س. (فا. چاه (= قویو) دن غلط) بولاشیق چوقوری، لاغم، صو یولی.

چاغان { س. قالین و قوی دوه کوسکی.

چاغرتغان { س. با: چیغرتغان.

چاغرتمق { فت. چاغرمغه سوق واجبار ویا مساعده ایتمك، باغرتمق.

چاغرشمق { فشه. ۱. بر برینه چاغرمق. ۲. هب بردن چاغرمق، هایقروب یایغاره ایتمك: بری وفات ایدیکندن قادینلر چاغرشیورلردی.

چاغرغان { ص. چوق چاغران، یایغاره‌جی. = س. چوق باغریر صاقصاغان جنسندن بر قوش.

چاغرلمق { فع. باغرلمق، ندا ایدلمك: اویله چاغرلماز.

چاغرمق { فت. ۱. باغرمق، ها. یقرمق، بلند آوازله ندا ایتمك: اوقدر چاغرمایك؛ باغروب چاغرمق ۲. یوکسك سسله اوقومق، تغنی ایتمك: ترکی چاغرمق. [دعوت ایتمك معناسنی افاده ایدن «چیغرمق» فعلیله قاریشدیرلمامليدر.]

چاغرمه { س. ۱. باغرمه، ها. یقرمه، ندا. ۲. ترکی سویله، تغنی.

چاغریش { س. باغرمه، هایقرمه، ندا. صیحه، بلند آواز.

چاغل { مه. صویك قاینایوب فیشقرمه‌سنی تقلیدایده‌رك مکرر قوللانیلیر: صولر چاغل چاغل آقیور. چاغلایوردی.

چاغلا { س. یشیل قبوغیله یراپر اولان خم بادم وسائر بوکبی میوه: چاغلا بادمی.

چاغلار { س. قبالره وسدره چار. پوب طبقه طبقه یرلردن کوپوره‌رك دوشن صو، شلاله، چاغلایان.

چاغلامق { و چاغلدامق. فل. (صو) قاینایه‌رق وکوپوره‌رك وطاشلره قیسالره چاریه‌رق دوشمك ویاکوپوره‌رك طاشمق: طاغلرده صولر چاغلار.

چاغلامه { س. چاغلامق فعلی. با: چاغلامق.

چاغلایان { س. صنعی اوله‌رق کوپوره‌رك آقان صو، صنعی شلاله. (فر. Cascade)

چاغلایش { س. چاغلامق فعلی وطرزی.

چاغلایق { یاچغلایق. س. یردن سسله قاینایه‌رق نبعان ایدن صو، قاینارجه.

چاغلدامق {فل. با: چاغلامق.

چاغلدی { س. طاشلره قیالره ویا سدره چاربوب قاینان. یه‌رق دوشن صویك چیغ ردیفی سس: صولرك چاغلدیسی بلبلارك شاقردیسنه منضم اولیوردی.

چاغلی { ص. ۱. بر درلو قامتی وتناسبی اولان: پهلوان چاغلی بر آدم. ۲. تندرست، سمیز، تاولی.

چاغنوس { س. ار. دکیزینکحی.

چاق { د. تا. حتی، دك، جه: چاق صباحه‌دك. با: چاغ. (اسکیمشدر.)

چاق { بوقدر: چاق صباحه‌دك.

چاق { مه. قفه وچکجله اورمه کبی فطرلرك سسنی تقلید وتسویر ایدر: چاق چرق، چاقر چوقور.

چاقال { س. با: چقال.

چاقالوز { س. چاقل طاشلرندن عبارت مرمیات آتان برنوع طوپ.

چاقدیرمق { فت. ۱. قاقدیرمق، میخلاتق، صوقمق: بورایه برچیوی چاقدیرملی؛ قازیق چقدیرمق. ۲. مج. ایچیرمك، عشرت ایتدیرمك: کندیسنه چوق چاقدیرشلر.

چاقر { یاخود چاقیر. ص. ماوی چیزیکلی الا رنکنده، ماوی تحریلی چیل: چاقر کوز = عین زرقاء. = س. پنجه‌سی ایری وبك کسکین بر جنس طوغان. || چاقر پنجه = طوتدیغنی براقماز، هرشیئدن استفاده ایدر، شدید البطش، حریص. || چاقر دیکنی = برجنس نبات، عرفج بری. || چا. قر قات = قنادلری تحریلی بر نوع اوردك.

چاقر { س. شراب، خمر، می، باده. مر. || چاقر کیف (وطوغریسی: چاقرکیفی) = دوشمیه‌جك درجه‌ده سرخوش، نیم مست.

چاقرجی { س. قوش آونده چاقری طوتان آدم؛ چا. قرجی باشی = یونلرك رئیسی.

چاقشدیرمق { فل. مسکرات ایچمك، عشرت ایتمك، ایچوب کیف یتشدیرمك: اونورمش چاقشدیریوردی.

چاقشمق { فشه. بر برینه کچوب کینملمك، طاقلق.

چاقشیر { س. ۱. اینجه قاشلی اوزون برنوع شلوار. ۲. طبورك آیاغنده کی توکلر.

چاقشیرلی { ص. ۱. چاقشیر دیکن شلواری کیین. ۲. آیاغی توکلی (کوکرجین وسائره).

چاقل { یاخود چاقیل. س. ایرماق ودکیز کنارلرنده صویك چالقلیاپوب یووارلاندیغی اوقاق طاشلرکه مختلف رنکلرده اولوب او اوکلرینك وباغچه یولللرینك تفریشنه یارار: چاقل دوشه. مك؛ چاقل طاشی. || چاقل پیده. سی = قیزغین چاقل اوزرنده یشمش پیده.

چاقلداق { س. ۱. صو دکرمنی اوست طاشنك اوزرینه طوقنه‌رق غیرمنقطع بر چاغلدی چیقاران تخته پارچه‌سی. ۳. دکرمن شکلنده ودوندکجه کورلدی ایدر بر چوچق اویونجاغی. ۳. کچی وسائر بعض حیواناتك ورامی اطرافنده کی قیللره آصیلوب قورویان قیغ.

چاقلدامق { فل. چاقل طاشلرینك کورلدیسی کبی برکورلدی ایتمك: جوزلر چوال ایچنده چاقلدایوردی.

چاقلدی { س. چاقل طاشلریله اونلره مماثل شیئلرك تحریك اولندقده ایتدکاری کو. رلدی : جوزلرك چاقلدیسی .

چاقلق { س. چاقل دوشمش ویا بریکمش محل.

چاقملق { فحـ. فل. ۱. قازیفه باغلانمق. ۲. میخلانوب برلشمك : چنکاله خروزی کبی آیاغندن چاقیلیر .

چاقماق { س. ۱. چاقه‌حق آلت. چاقماق طاشنه اوروب قیغیلیم چیقاره‌رق قاوی یاقان چاپك آلت، زند. ۲. چاقاقلی تفنگك زنبرکی. || چاقماق طاشی = چاقا. قله اورلدقده قیغیلیم چیقاران وچام اغمالنه یارایان پارلاجه طاش، قدح. || چاقماق قاوکیسه‌سی = بونلرك وضعنه مخصوص بر شکل مخصوصده کیسه. = صـ.

چاقماقی { س. چقماق یاپان صنعتجی؛ چاقماقچیلر = بو اصناقك چارشیسی .

چاقماقسز { صـ. بر ایشه یارامازلق (صباحچه و تفنك) = س. شمدی قوللانیلان کیبری کبریته وقتیله بو اسم ویرلمشدی.

چاقماقلی { صـ. چاقماق طاشی و زنبرکسه آتش آلیر (اسکی تفنك) : چاقماقلی تفنك که فتیللیدن صکره و قاپسوللیدن اول ایجاد اولنمشدر .

چاقمق { فته. ۱. قاقمق، قاقه‌رق صوقمق : اکسر، قازیق چاقمق. ۲. قازیق قاقوب حیوانی اوکا باغلامق : آتی چایره چاقدی.

۳. زنبرکی چکوب چاقماغی چاقمق طاشنه اورمق : تفنك. زنبرك، چاقماق چاقمق. ٤. قبول ایتدیرمك. کچیرمك، ویرمك : قاپ آچمغه‌نی چاقدی. ٥. ایصیرمق، (دیش) کچیرمك : دیش چاقمق. = فل. ۱. پارلامق، بردن بره لمعان ایتمك : شیمشك چاقیور. ۲. بریشه کچمك. چتشمك : دیشلر چاقمق . ۳. انچنوب کیف یتیشدیرمك : اقشامارلری چاقیور.

چاقه { س. ۱. چاقمق فعلی. ۲. اچاقمق. ۲. اوروب چاقمغه یارایش قیومجی ایشی : ارکك چاقه = بونك قیارتمه‌لیسی: دیشی چاقه = بو ایشك چقورلیسی یعنی قیارتمه‌نك ترسی. ۳. بو ایشده قوللانیلان قیومجی قالبی.

چاقه‌جی { س. قاپ چاقمغه کو. امشك اوزرینه قیارتمه اشکال یاپان قیومجی .

چاقی { س. آچیلوب قپانان و طیرناق، فلم وسائره کسمکه مخصوص اولان کوچك جیب بیچاغی . | فارسیده « چاکی » دیه‌یرسه‌ده ترکچه‌دن مأخوذ اولسه کرکدر.|

چاقیش { س. ۱. چقمق فعلی و طرزی. ۲. شیمشك.

چاقین { س. شیمشك. برق.

چاك { صـ. فا. یاریق، پیرتیق، چاتلاق: چاك ایتمك = پیرتمق، پاره‌لامق : پردهٔ ناموسنی چاك ایتدی؛ کریبان چاك = یاقه‌سی پیرتیق. کدر و مأیوسیتمك یاقه‌سنی پاره‌لامش: چاك چاك = پارچه پارچه. = س. پیرتیق یر : چاك کریبانمك = یاقه‌مك پیرتیغمك .

چاك { س. تونچ وساژه‌دن معمول مخروطی الشکل بر آلت که اینجنده معلق اولان طوقاغك صاللانوب کنارینه اورمسیله سس چیقاریر. چینغراغك بیوکی، جرس. ناقوس : دوه چاکمی، کلیسا چاکمی: چاك چالمق. || چاکنه‌اوت طیقامق = محو ایدوب سسنی کسمك. || چاك قله‌سی = کلیسا چاکنك تعلیقنه مخصوص یوکسك قله. ||قولاغه چاك چالمق = چوق باغرمق. تکرار تکرار سویلمك .

چاك { مه. بیهوده یره چوق و یاریشه‌یروب کوزه‌لك ایتمکی تصویر ایده‌رك مکرر قوللانیلیر : بتون کون چاك چاك ایتمکدن اینسنه‌باشمه‌وقتی یوقی‌که.

چاکر { س. فا. قول. کوله. عبد. انشا السانده ظرافت تعبیری اولهرق متکلمدن کنایه قوللانیلیر: اچاکرلری = بنده‌لری. بنده‌کز: معروض چاکر کمینه‌لریدرکه = بنده‌کزك معروضم دیمکدرکه انشاده مسند صداوتده بولنان وزرایه خطاباً یازیلور تعبیرات رسمیه‌دندر .

چاکرانه { صـ. فا. قوله وکوله‌یه منسوب ومتعلق ویا شایسته. |ظرافت تعبیری اولهرق متکلمدن کنایه اولور : |معروض چاکرانه‌مدر: عریضهٔ چاکرانه‌نم.

چاکرپرور { صـ. فا. اچاکر = قول - پرورلردن = بسلمك | قوللرینی بسلیوب قایران، بده‌برور. |ظرافت تعبیری او. لهرق مخاطبدن کنایه اولور .|

چاکرپرورانه { صـ. فا. و :

چاکرپروری { صـ. فا. قوللرینی بسلیوب قایران کریم ومنعم ذاته منسوب ومتعلق ویا شایسته : نم چاکرپرورانه. لری، چاکرپروریلری .

چاکرخانه { س. فا. قول و بنده‌نك یعنی متکلمك اوی، بنده‌خانه، فقیرخانه : چاکرخانه‌یه تشریف بیورور. سه‌کز .

چاکرزاده { س. فا. اچاکر = قول - زاده = طوغمش| قول وبنده‌نك یعنی متکلمك اولادی : چاکرزاده. کزی تقدیم ایدیورم .

چاکرلك { س. قوللق، کوله. لك .

چاکرنواز { صـ. فا. اچاکر = قول - نواخته = اوخشامق | قوللرینی اوخشایوب تلطیف ایدن. |ظرافت تعبیری اولهرق مخاطبدن کنایه اولور. — نسبت بیان ایدن «چاکر. نوازانه » و « چاکرنوازی » صفتلری دخی انشا السانده بعضاً قوللانیلیر .|

چاکری { صـ. فا. قول و بنده‌یه منسوب و متعلق. |متکلمدن کنایه اولور:|

معروض چاکریدر؛ سوی چاکریه ارسال بیورلسی .

چاکلق { س. کلیسا چاکنك آصلدیغی محل، چاك قله‌سی.

چال { حـ. ۱. بر اسمدن اول قوللانیلهرق اونك طور. میوب حرکت ایتدیکنه ومتصل اولینان قده بولندیغنه دلالت ایدر : چال چکه = متصل چکه اولینان، طورمقدهزین سویلین، چوق سویلر، کوزه. ۲. کرلك بر اسمدن اول اولهرق شدتله قاپمغه دلالت ایدر : چال یاقه ایتمك = بطش وشدتله یاقه‌لامق، یاقه‌سندن قاپمق .

چالا { س. فا. قول و بنده‌نك یعنی متکلمك اولی، بنده‌خانه، فقیرخانه : چاکرخانه‌یه تشریف بیورور. سه‌کز .

چالاب { س. | یاخود چال. حـ. براسمدن اول قوللانیلهرق اونك متصل وشدتله وپروانسز اولهرق استعمالنه دلالت ایدر : چالا قاچ = متصل قاچ چالهرق، بلا پروا قاچ اولینانده‌رق: چالا قیرباچ = شدتله و متصل قیرباچ اوره‌رق .

چالاغان { صـ. ۱. ایصیران. ۲. آرغین (کوپك). = س. جبان. || چالاغان اوتی = ایصیرغان اوتی، مر.

چالاك { صـ. سریع الحرکه، جست وچالاك. مر. |فا. «چا. لاك» بوندن مأخوذ اولسه کرکدر.|

چالاك { صـ. فا. سریع الحرکه، الینه وآیاغنه چابوق، خفیف. |اکثریا مترادفی اولان «جست» ایله برابر قوللانیلیر : | جست وچالاك برکنج .

چالپاره { س. |فا. «چارپاره»دن| خوره تپرکن زیل کبی چالمق اوزره پارمقله طاقیلان تخته‌جقلر، شقشاق .

چالپاره { س. برنوع دکیز بوجکی. || یهودی چالپاره‌سی = بونك اکلی ورنکلی نوعی.

چال چکه { صـ. با : چال.

چالدیرمق { فته. ۱. اوردیرمق، ضرب ایتدیرمك، چارپدیرمق : یره چالدیرمق. ۲. برموسیقه آلتی اوینا تمق : طاول، چالمق، پیانو چالدیرمق. ۳. اوردیرمق، دق ایتدیرمك : خدمتجی یه قپویی چالدیرمق. ٤. سرقت ایتدیرمك، قاپدیرمق، ایی محافظه ایده‌میوب چالیتمسنه سببیت ویرمك : آخورلق قپوسنی آچیق براقه‌رق آتی چالدیردی .

چالشدیرمق { با چالیشدیرمق. فته. ۱. سعی ایتدیرمك، چابالاتمق : بو ایشه نه کندیسی چالیشیور ونه‌ده بزی چالیشدیریور. ۲. ایشلتمك، ایش ویرمك، ایشده قوللانمق، استخدام ایتمك : هرکون اون اون بش عمله چالیشدیریور. ۳. اوقوتمق، تحصیل ایتدیرمك، تحصیل ایله اوغراشدیرمق : یازك صیحاق آیلرنده جوجقلری چالیشدیرمق صحتلرینه مضردر: اوغلی آلمانجه‌یه چالیشدیریور.

چالشقان { یا چالیشقان. صـ. | اصلی : چالشغان | ۱. چوق چالشان، سعی وغیرت ایدن، مقدم : چالشقان آدمدر.

۲. چوق ایشلین، چوق ایش کورن : چالشقان رنجبر. ۳. درسنه وتحصیله مداومت ایدن: چالشقان طلبه .

چالشمق (یاخود چالیشمق. فعل. ۱. سعی وغیرت واقدام اولنمق : نه قدر چالشلسه بویش اولماز. ۲. ایش ایشلنمك : صیجاق ده چوق چالشلماز. ۳. درس وتحصیله مداومت اولنمق : کنجلکده چالیشلیرسه صکره ندامت چکمز.

چالشمق (یاخود چالیشمق. فعل. ۱. چابالامق، سعی وغیرت ایتمك : فلان ایشی کورمکه چوق چالشدمسه ده موفق اولهمدم. ۲. ایشلمك، ایش کورمك، اوغراشمق : انسان کوندہ سکز ساعت چالشملیدر. ۳. درسه دشمام وتحصیله دوام ایتمك، اوقوبوب یازمق : شاکردان چالیشیرسه معلملرینه ده هوس کلیر.

چالشمه (س. چالشمق فعلی. با : چالشمق.

چالغی (س. ا «چالمق» دن. اسکی موسیقی آلتی، ساز : پیانو کوزل چالغیدر. ۲. موسیقی، آهنك، نوا : چالغی چالمق : چالغی یی سورمیسکز؟ ۳. موسیقی طاقمی، سازطاقمی، خوانندہ وسازندہلر : فلان اوده چالغی واردر.

چالغیجی (س. چالغی چالان، بر ساز چالمغی صنعت اتخاذ ایدن آدم، سازنده، مطرب.

چالغیجیلق (س. برساز چالان آدمك صنعتی، ساز زنده‌لك، مطربلك.

چالقاتمق (فع. ۱. (بوجغی) سوندن خسته ایتمك. ۲. (کمی) ذخیره‌یی ایصلادوب بوزمق. ۳. (قلوچنه طاؤق) یومورطه‌یی براغوب صوقوتمق.

چالقار (س. ۱. معده بوزار شی‌ء. ۲. مسهل. ۳. پنبوق قوزه‌سنی تطهیره مخصوص سیت طولاب چرچر. قوشکینارا.

چالقامق (فع. ۱. صالالایوب قاریشدیرمق، صارمق : بوغدایی قالبورك ایچنده چالقامق. ۲. (برقایی) تمیزلمك ایچون ایچنده صو اولدیغی حالده خیزله صالالایوب قاریشدیرمق : بارداغی چالقا: علاج شیشه‌سنی چالقاملی. ۳. آغزك ایچنده صویی تحریك ایتمك، غرغره ایلمك : آغزی چالقامق. ٤. (معده‌یی) دوندیرمك. ٥. (بالیه) کمی یی صارصمق. ٦. (کمی) صارصمق : واپور بزی بتون کون چالقادی طوردی. ۷. (قلوچنه طاؤق) یومورطه‌یی اویناندوب اوستلرینه وطورمق. ۸. قیغه‌لق یومورطه‌یی دوکمك : یومورطه‌یی ایچه چالقاملی. ۹. یاپقده سودی دوکمك. ۱۰ (بوزوق سوت) چوجغه طوقنوب ضعیفلاتمق : شو چوجغی سوت چالقامش. = فل. (اویونجی) رقصنده دیه‌لمك، کوپك آتمق.

چالقامه (س. چالقامق فعلی. با : چالقامق.

چالقاندی (س. ۱. چارپنده‌ی، تلاطم : دکیز چالقاندیسی. ۲. معده بوزوقلغی، سورمه. ۳. یومورطه کبی بر شیئك بر قابك ایچنده دوکلمه‌سی و بویله دوکیلن شیء. || قالبور چالقاندیسی = قالبورك اوستنده قالان چورچوب.

چالقانمق (فل. ۱. صالالانمق، حرکت ایتمك، قارشمق : غلبه‌لك چالقاندی. ۲. طالغه‌لانمق، تموج ایتمك، موج اورمق، طلازلانمق : دکیز چلقانیوردی. ۳. آلت اوست اولمق : کمی چالقانیور؛ معدم چالقاندی. ٤. یورورکن ایکی یانه صالالانمق : چالقه‌رق یوریوردی. ٥. (یومورطه) بوزلمق، جلق اولمق : چالقانمش یومورطه.

چالمق (فع. ۱. اورمق، چارپمق : یره دوشورمك، آتمق : یره چالدی. ۳. برشیئك بر پارچه سنی کسمك، جلك. ٤. طاؤل ونوتبلك کبی بر شیئه اوروب سس چیقارمق : طاؤل، ترانیته چالمق. ٥. علی الاطلاق چالغی اویناتمق : پیانو، قانون، فلاوته، بر هوا چالمق. ٦. بربرینه اورمق، چیرپمق : ال چالمق. ۷. اورمق، دق ایتمك : قپویی چالمق. ۸. اوغریلامق، چیرپمق، سرقت ایتمك : آتمی چالدیلر. ۹. آلمق، قاپمق : عقل چالمق = مفتون ایتمك. ۱۰. بر مایعه جزئی طوز ویا چوربه یه اون قاتمق. ۱۱. طاتدیرمق، لذتی طویورمق : آغزینه بال چالمق.

۱۲. سوپورمك، تمیزلمك : توزی چالمق. ۱۳. اویناتمق، صاللامق، تحریك ایتمك، قوللانمق : کورك، ضربه چالمق. ۱٤. بورشدیرمق : دیلی چالمق.

= فل. ۱. آز بکزه‌مك، تقرب ایتمك، مائل اولمق : یشیله چالیور. ۲. برشیئك لذتنی ویرمك : ایس چالمق، باقر چالمق. ۳. طوغری سویلیوب چتره‌فیل سویلمك ویا دیکر برلسان آکسه‌رمق : دیلی چالیور: بو بیانو پك ایی چالیور. || مج. آغزینه بربارمق بال چالمق = مواعده کاذبه ایله آوتمق. || دودوکی چالمق = موفق اولمق، نائل مرام اولمق. || طوپوق چالمق = یورورکن طوپوقلری بربرینه طوقندیرمق، چامور آتمق. || هر تلدن چالمق = هزار فن اولمق. || هوا چالمق = سام اورمق. || حال چکه. با : چال. || چال یاقه ایتمك = یاقه سندن قاپمق، قاورامق. || چاله قامچی، چاله قلیچ، چاله کورك وسائره = متصل قامچی، قلیچ، کورك وسائره صالالایه‌رق. با : جالا.

چالمه (س. ۱. چالمق فعلی. با : چالمق. ۲. صاریق، عمامه.

= ص. ۱. صیوامه اولمیوب اوتمسنده بریسنده برطاقم ایشله چیچکلری اولان (صاریق وسائره). ۲. قاقه‌صورتیله اولمیه‌رق ایشلنمش (معدن اشیا) .

چالمق (فع. فعط. ۱. اورلمق، ضرب اولنمق، چارپلمق، ۲. یره اورلمق. ۳. تحریك ویا ضرب اولنه‌رق سس چیقارمق : چاك، طاول چالنمق. ٤. (موسیقی آلتی) اویناتمق، اجرا اولنمق : پیانو، دودك، عود چالنمق. ٥. سس ویرمك، سس چیقارمق، (سس) واصل اولمق : قولاغمه چالندی. ٦. دق اولنمق : اورلمق : قپو چالندی. ۷. قاپلمق، سرقت اولنمق : کیمه بتون اشیامی چالنمش؛ چالینان آت بولندی. ۸. برشیئك لذتنی ویا قوتوسنی ویرمك : ایس، باقیر چالنمق .

چالی (س. ا اصلی : چالیق) آغاج ایله اوت آره‌سنده واکثریا دیکنلی نبات. || چالی چرپی = چالی قبیلندن شیئلر. خاروخس، خاشاك : چالی چرپیدن برقایه. || قره‌چالی = چالینك برنوعی. || چالی فاصولیه‌سی = چالی‌یه صاریلان فاصولیه نوعی. || چالی قاواغ = سیدجی قاوانی : شجرالحور. || چالی‌قوشی = آری قوشنك برنوعی، شقراق.

چالیشمق (ژه. با : چالشمق وسائره .

چالیق (ص. ا «چالمق» دن) ۱. بر طرفه مائل، چاربیق : آغزی، بورنی چالیق. ۲. دونمش، اویامش، بوزلمش : رنکی چالیق = صولمش؛ عقلی چالیق شیفته، بودالا. ۳. طوغری یوریمیوب یان یان کیدن : چالیق آت. ٤. اسمی چیزلمش، مطرود : دفتردن چالیق سپاهی. || چالیق قوشی = چالی قوشی. با : چالی.

چالینمق (فع. ضرب اولنمق، چارپلمق، یره اورلمق. ۳. تحریك ویا ضرب اولنه‌رق سس چیقارمق : کورك، طاول چالنمق. ٤. (موسیقی آلتی) اویناتمق، اجرا اولنمق : پیانو، دودك، عود چالنمق. ٥. سس ویرمك، سس چیقارمق، (سس) واصل اولمق : قولاغمه چالندی. ٦. دق اولنمق : اورلمق : قپو چالندی. ۷. قاپلمق، سرقت اولنمق : کیمه بتون اشیامی چالنمش؛ چالینان آت بولندی. ۸. برشیئك لذتنی ویا قوتوسنی ویرمك : ایس، باقیر چالنمق .

چالی (س. ا اصلی : چالیق) آغاج ایله اوت آره‌سنده واکثریا دیکنلی نبات. || چالی چرپی = چالی قبیلندن شیئلر. خاروخس، خاشاك : چالی چرپیدن برقایه. || قره‌چالی = چالینك برنوعی. || چالی فاصولیه‌سی = چالی‌یه صاریلان فاصولیه نوعی. || چالی قاواغ = سیدجی قاوانی : شجرالحور. || چالی‌قوشی = آری قوشنك برنوعی، شقراق.

چالیشمق (ژه. با : چالشمق وسائره .

چالیق (ص. ا «چالمق» دن) ۱. بر طرفه مائل، چاربیق : آغزی، بورنی چالیق. ۲. دونمش، اویامش، بوزلمش : رنکی چالیق = صولمش؛ عقلی چالیق شیفته، بودالا. ۳. طوغری یوریمیوب یان یان کیدن : چالیق آت. ٤. اسمی چیزلمش، مطرود : دفتردن چالیق سپاهی. || چالیق قوشی = چالی قوشی. با : چالی.

چالینمق (فع. ۱. سوپورمك، تمیزلمك : توزی چالمق. ۱۳. اویناتمق، صاللامق، تحریك ایتمك، قوللانمق : کورك، ضربه چالمق. ۱٤. بورشدیرمق : دیلی چالمق.

= فل. ۱. آز بکزه‌مك، تقرب ایتمك، مائل اولمق : یشیله چالیور. ۲. برشیئك لذتنی ویرمك : ایس چالمق، باقر چالمق. ۳. طوغری سویلیوب چتره‌فیل سویلمك ویا دیکر برلسان آکسه‌رمق : دیلی چالیور: بو بیانو پك ایی چالیور. || مج. آغزینه بربارمق بال چالمق = مواعده کاذبه ایله آوتمق. || دودوکی چالمق = موفق اولمق، نائل مرام اولمق. || طوپوق چالمق = یورورکن طوپوقلری بربرینه طوقندیرمق، چامور آتمق. || هر تلدن چالمق = هزار فن اولمق. || هوا چالمق = سام اورمق. || حال چکه. با : چال. || چال یاقه ایتمك = یاقه سندن قاپمق، قاورامق. || چاله قامچی، چاله قلیچ، چاله کورك وسائره = متصل قامچی، قلیچ، کورك وسائره صالالایه‌رق. با : جالا.

چالمه (س. ۱. چالمق فعلی. با : چالمق. ۲. صاریق، عمامه.

= ص. ۱. صیوامه اولمیوب اوتمسنده بریسنده برطاقم ایشله چیچکلری اولان (صاریق وسائره). ۲. قاقه‌صورتیله اولمیه‌رق ایشلنمش (معدن اشیا) .

چالیق (ص. ا «چالمق» دن) ۱. بر طرفه مائل، چاربیق : آغزی، بورنی چالیق. ۲. دونمش، اویامش، بوزلمش : رنکی چالیق = صولمش؛ عقلی چالیق شیفته، بودالا. ۳. طوغری یوریمیوب یان یان کیدن : چالیق آت. ٤. اسمی چیزلمش، مطرود : دفتردن چالیق سپاهی. || چالیق قوشی = چالی قوشی. با : چالی.

چالینمق (فع. ضرب اولنمق، چارپلمق، یره اورلمق. ۳. تحریك ویا ضرب اولنه‌رق سس چیقارمق : کورك، طاول چالنمق. ٤. (موسیقی آلتی) اویناتمق، اجرا اولنمق : پیانو، دودك، عود چالنمق. ٥. سس ویرمك، سس چیقارمق، (سس) واصل اولمق : قولاغمه چالندی. ٦. دق اولنمق : اورلمق : قپو چالندی. ۷. قاپلمق، سرقت اولنمق : کیمه بتون اشیامی چالنمش؛ چالینان آت بولندی. ۸. برشیئك لذتنی ویا قوتوسنی ویرمك : ایس، باقیر چالنمق .

چالیپلق (ص. چالی ایله مملو ومستور، فوندہ‌لق : چالیلق بر یر.

= س. چالی ایله مستور یر، چالی اورمانی : اورادہ بر چالیلق واردر .

چالیم (س. ا «چ لمق» دن) ۱. قلیچك (کسکین طرفی، آغزی. ۲. طور، مشوار، رفتار. ۳. ساختہ طور، قورلہ : چالیمندن کچلمز؛ چالیم صاتمق. || چالیمنه کتیرمك = بیچمینه اویدیرمق .

چالین (س. چاقاق. ص.

چام (مه. چام چارشی = فرطولایی، تربیعاً .

چام (س. دیکندن عبارت اولان یاپراغی قیشینده دوکمز آغاج جنسی که اکثریا پوکسك وصوتوق یرلرده اولوب انواع کثیره‌سی واردر وهوایی تصفیه ایتمکله باغچه‌لرده دخی یتیشدیر. یایر : آق، صاری، قره، آلا، چرالی چام، قطران چامی، قومسال چامی. || چام اوزی = صاری چام تخته‌سی، صاری اوت. || مج. چام دویرمك = بیوك برقبالق ایتمك. || چامله‌ر بارداق اولمق = اسکی حال دکیشمك. || چام ساقزی = چام آغاجلرندن جیقان رچینه، راتنج. || چام فستمی = چام آغاجنك میوه‌سی، تخملرینی حاوی قوزالاغی.

چاماریوا (حد. [تیا] مج. آرمه‌یه جیتمق قومانده‌سی.

چاماشیر (یاخود چاشیر. [فا. «جامه‌شوی» دن ظن اولنیور] اثواب آلتنده کیبان کوملك، طون وسائره : چاماشیر

بیقامق: تمیز. کیرلی چاماشیر: چاماشیر تکنه‌سی، لکنی. قازانی، سپدی. || چاماشیر آغاسی، اوسته‌سی = وقتیله بیوك دائره‌لرده چاشیره نظارت ایدن خدمتجی.

چاماشیرجی | یاخود چاماشیرجی. | س. مخصوص دکاکنده چاماشیر بیقایان آدم: چاماشیرجی قاری = دکانده واولرده اجرتله چاماشیر بیقایان قاری ویابیوك برقوناقده یالکز چاماشیر بیقامغه مخصوص خدمتجی قاری.

چاماشیرجیلق | یاچاشیرجیلق. | س. چاماشیر بیقامه صنعت ومشغولیتی: چاماشیرجیلق ایدیور.

چاماشیرخانه | مغه مخصوص محل: بو اوك چاماشیر خانه‌سی یوقدر.

چامچاق | یاخود چمچاق. س. آغاج جدن قوپلی صو قابی.

چاملق | اورمان. | ا. آرناؤد. لغتك جنوب غربی قسمی که چام دیللن آرناؤد قومیله مسکوندر.

چامور | س. ۱. صوایله قاریشوب بولاشیر واپچنه باتیلیر طوپراق: صولی چامور: صیو. یاپیشقان چامور: سوقه‌لر چامور اولمش: چامورہ باتمق. بولاشمق؛ لوله‌جی، چوملکجی چامورى = لوله‌ویا چوملك یاپنه یارایان چامور. ۲. کرك چامور دن عبارت وکرك کیرچ ایله قوم ویا خراسانلدن مرکب اولسون دیوار خرجی: اورك چامورى = خرج: چامور تکنه‌سی. || مج. چامورہ دوشمك = خاك مذلتده قالمق. || چامور صیوامق = اتهام ایده‌رك لکه‌دار ایتمك. | چامورہ بولا. شمق = ناموسسز وحیاسز آدملرله اوغراشمق. | چامورہ طاش آتمق = ادبسزه صاتاشوب آغزینی آچدیرمق. | چاموردن چیقار. مق = مشکل برحالدن قورتارمق.

چامورلامق | فع. ۱. چامور سورمك، چامو. رله صیوامق. ۲. (صولر) چامور کتیروب لیمن ومنفذ وسائره‌یی طولدیرمق. ۳. مج. اتهام ایتمك، لکه‌لمك: ایکی ال ایله چامورلادی.

چامورلق | س. ۱. چامورله مملو محل: بو اوك چامورلق واردر؛ اوکونده بر چامورلق لقدر. ۲. پاچه‌لری چامور دن محافظه ایچون کییلیر قوچه‌لی ویاطوقه‌لی مشین ویا مشمع توزلق: چیزمه‌م اولدیغندن یوطینك اوزرینه چامورلق کییورم.

چامورلی | ص. چامورى اولان. سوقه‌لر پك چامورلیدر.

چامورقه | س. آتریسه پالیغنك (کوچك).

چامیت | ص. ۱. اوفق تنك. ۲. خرچین. — س. ۱. قورى اوزومك اوفق دانه‌لیسی. ۲. اوفق کوز بیکی. ۳. سیاهی آز وبیاضی چوق کوز. مر.

چان | س. با: چانه.

چاناق | یاخود چناق. س. یاپوان طوپراق قاب، طوپراقدن یمك قابی، قصعه: چاناق چوملك = اوانی، سفال. || چاناق اوزنکی = اسکی بیچیم کثکیش اوزنکی. || مج. چاناق طوتمق = دیلنمك. || باش چاناغی = قفا کیکی. || دیلنجی چاناغی = کشکول. || قان چاناغی = قانله طولی، قیب قرمزی کوز.

چاناقلق | س. مج. سفاهت دیر. غری یاپیلان تراجه‌سی برکه بعض خدماته مخصوصدر.

چانطه | س. انث. جونتای امثلی دیوان وسائر دوائر دولت معیتنده ویا حکمداران خدمتنده بولنان یاور ومحضر کبی ضابطلره دینیر. دی. تاریخ عثمانیده چاوشان وچاوش باشی منصبلری خیلی اهمیتلی اولوب، چاوش باشی دعاوی ناظری وظیفه‌سنی کورورردی. ۲. الیوم سلك عسکریده اونباشی دن اوکونبوب افرادن معدود ایسه‌لرده، تفرتك کرك تعلیم وتربیه‌سنده وکرك حربه‌سوقنده اهمیت وخدمتلری چوقدر: پیاده، سواری چاوشی. || امر چاوشی = اوامر واوراق تبلیغ وایصالی خدمتیله قوماندانك معیتنده بولنان چاوش. ۳. عمله و سائره‌نك باشلری. || چاوش اوزومی = وقتیله بر چاوش طرفندن چیوغی طائفدن استانبوله کتیرلمش ایری دانه‌لی کوزل بر نوع اوزوم. || چاوش قوشی = قیرلی قوشی، ایبیك قوشی هدهد.

کورلدیسی کبی نا موزون وبیوك کورلدی.

چانغل | مه. نا موزون وقبا سی تقلید ایدر: چانغل چو. نغول سویلیور.

چاودار | س. حبوباتك اوزون واسمر دانه‌لی برجنسی که اتمکی ایی پیشیرلمك شرطیله لذیذ اولورسه‌ده اکثریا خمور کبی قالیر.

چاوش | س. | باشی سرعسکرلی دیمك (؟) اولان «سیاوش» ویا «کیاوش» دن اشتقاق ادعا اولنور. ۱. وقتیله دیوان وسائر دوائر دولت معیتنده ویا حکمداران خدمتنده بولنان یاور ومحضر کبی ضابطلره دینیر. دی. تاریخ عثمانیده چاوشان وچاوش باشی منصبلری خیلی اهمیتلی اولوب، چاوش باشی دعاوی ناظری وظیفه‌سنی کورورردی. ۲. الیوم سلك عسکریده اونباشی دن اوکونبوب افرادن معدود ایسه‌لرده، تفرتك کرك تعلیم وتربیه‌سنده وکرك حربه‌سوقنده اهمیت وخدمتلری چوقدر: پیاده، سواری چاوشی. || امر چاوشی = اوامر واوراق تبلیغ وایصالی خدمتیله قوماندانك معیتنده بولنان چاوش. ۳. عمله و سائره‌نك باشلری. || چاوش اوزومی = وقتیله بر چاوش طرفندن چیوغی طائفدن استانبوله کتیرلمش ایری دانه‌لی کوزل بر نوع اوزوم. || چاوش قوشی = قیرلی قوشی، ایبیك قوشی هدهد.

چاوشلق | وظیفه سی: پیاده، سواری چاوشلغی: باش چاوشلق.

چاولی | س. تربیه اولامش شاهین وطوغان یاورسی. | تربیه اولمشنه باولی دیرلر.

چاون | س. حیوان دریسندن ویا آلت تناسلندن یاپلمش قربلق.

چاه | س. فا. ۱. قویو. بئر. ۲. چوقور. تحت الارض زندان. || چاه نسیانه آتمق = اونوتمق.

چای | س. طوغربدن دکیزه واریلن وسائر دوائر دولتجه معتبر بر ایرماغه دوکیلن نهر: دکیزی پکسوب چایده بوغلمق = بیوك مشکلاته غلبه چالوب کو. چکی اوکنده عاجز قالمق: چایه وارمازدن باجه‌لری صیوامق = وقت ولزومندن اول حاضرلانمق.

چای | س. | حیجه‌دن | خاشلانه. چای | رق. بی ایچیلن معروف یاپراق: چای ایچمك. پیشیرمك: چای طاقمی، ابریغی. بارد نعی. فنجانی. قاشیغی. || آطه چایی = دیش اوتی دیللن برنبات. || آلپ چایی = آلپ طاغلرنده چیقوب مسهل کبی قوللانیلان برنبات.

چاپر | س. ۱. کرك طبیعی وکرك اوت یتمکه مخصوص برکه اکثریا صوآلتنده بولنور. ومحصولی اولان اوت یاپیلمارده اچنیده باغلانان حیوانلره یشیل یدیریلیر ویاخود بیچیلوب قیش ایچون قوریدیلیر، مرج، مرغ: طبیعی چایر؛ صنعی چایر: حیوانلری چایره چیقارمق، باغلامق. ۲. چایرده حاصل اولان اوتك تازه‌سی. یشیلی: حیوانه چایر یدیرمك. || چایر اوتی = چایردن وقتسز کسیلوب آتلره یشیل یدیرلن اوت. || چایر پنیری = بر جنس تازه پنیر. || چایر صوئوغی = چایر موجنده یعنی مایس ابتدا لرنده اولان بروده. || چایر قوشی = طویغار انواعندن بر قوش.

چاپر | مه. با: چیر.

چاپرلامق | فع. (حیوانی) چایره چیقارمق، باغلامق. چایر یدیرمك.

چاپراق | ص. یشیل اوتله مستور، اوت بیتن (محل): چاپراق بر یردر: اورایی هب باغلق چاپراقدر.

چاپلاق | یاخود چپلاق. س. معروف برجنس آوجی قوش. || مج. قپاروزجی. طمعکار، کدا چشم. || چاپلاق فرطونه‌سی = اکثری قیش ابتدالرنده وقوع بولان فرطونه.

چپالمق | فل. با: چاپلق.

چپان | س. با: چیبان.

چپبوق | س. با: چوبوق.

چپ | ص. فا. صول: چپ وراست = صاغه صوله.

چپار | چپارز، چپاری و. اثره. | با: چاپار وسائره.

چپاق | چپاقلامق وسائره. با: چاپاق وسائره.

چپ انداز ‹ ص. فا. (معنای لغویسی : صول آتان) حیله کار، مکار، دساس.

چپر شمك ‹ یاخود چاپراشمق. فش. ۱. بربرینه چکمك، چیقشمك، چاپراز اولمق. ۲. صیقشمق، کیننلمك، شدتلمك.

چپر شیك ‹ یاخود چاپراشیق. ص. بربرینه چکمش، طولاشیق، کرفت، پیچاپیچ.

چپکن ‹ س. (اصلی : چاپقان) قولاری یاریق اولوب اکثریا صارقیدیلان خرجلی صالته : صیرمه‌لی چپکن.

چپل ‹ ص. قویو، کثیف، بولا. ‹ ق : چپل هوا = قارلی. = س. ۱. قاریشیق فرطونه. ۲. چامور موسمی. مر.

چپلاق ‹ ص. ۱. کیننمه‌مش، صو. یمش، عاری، عریان، برهنه : چپلاق آدم : انسان چپلاق طوغار. ۲. توکی دوکلمش، توکسز : چپلاق قویون. ۳. طوناداماش، سوسز، ساده. ٤. طاقسز، طاقمی اورلامش : چپلاق آت. ٥. برشیئی اولیان، پك زوکورت، الی بوش. ‖ بالد. یری چپلاق = فرومایکان و اراذل طاقمی، آیاق طاقمی. ‖ چپلاق ایتمك = صویمق : چپلاق اوامق = صویمق. ‖ چیر چپلاق، چیرپل چپلاق، چیرلاق چپلاق = بسبتون عاری وبرهنه.

چپلاقلق ‹ س. ۱. چپلاق اولانك حالی، کیننمه‌مش و یا صویمش اولمه، عریانلق، برهنه‌لك. ۲. زینت ویا طاقمدن عاری اولانك حالی، ساده‌لك.

چپلك ‹ ص. ۱. فرطونه‌لی، شد. تلی (هوا). ۲. قارلی، قار یاغه‌جغنی کوستریر (هوا). ۳. چامورلی، باتاق، چیوبق (موسم).

چپور ‹ ص. با : چوبور.

چپه ‹ ح. ا « چوره » لغتیله برابر (قوللانیلیر : ا چپه چوره = اطرافنده، دائراً مادار.

چپیچ ‹ س. بر یاشنده کچی. (فا رسیده « بپش » دینلوب، ایکیسی آره سنده‌کی مناسبت ظاهر ایسه‌ده، خائفیسی اصل اولدیغی بلایسزدر.)

چپیل ‹ ص. کوزلری چاپاقلی : چپیل آدم.

چت ‹ مه. پك خفیف بر سسی تقلید وتصویر ایدر : چت پت یورتمك. (« چتر » دخی دینلیر : چتر پتر یورییور.) = س. پك خفیف سس : اوقدر خلق طو. یلاندیغی حالده چت یوغیدی؛ کیمسه چت ایتمدی.

چتاری ‹ س. بر ایپکله اوچ پلبوقدن مرکب بر نوع یرلی قماش.

چتاق ‹ س. لسانی چترفیلجه اولان روم ایلی ترکلرینه ویرلن اسمدر.

چتال ‹ س. با : چاتال.

چتر ‹ مه. با : چت.

چتر ‹ چتردامق، چتردی. با : چاتر وسائره.

چتر ‹ س. فا. [تر. « چادر » دن مأخوذ اولمه‌کرك] چادر، خیمه.

چترفیل ‹ س. ص. ح. روم ایلی خلقنك و چرکسلرك سویله‌دکی کبی ترکچه‌یی یاکلیش وبوزوق برشیوه ایله سویله : دیلی چتره‌فیلدر؛ چتره‌فیل سو. یلیور.

چتلاتمق ‹ فت. پارمقلری و یا آتشده طوز وسپند کبی برشیئی چتردامق، پاتلاتمق : قیغلجیم چتلاتمق.

چتلامق ‹ فل. چکیلن پارمق یاخود آتشه آتیلان طوزوسپند ویا صچرایان قیغلجیم کبی شیء پاتلایوب سس چیقارمق.

چتلامق ‹ چاتلاتمق وسائره. با : چاتلامق وسائره.

چتلق ‹ س. ساقز آغاجنك ویردیکی قرمزی میوه، بر نوع مرلنکج.

چتلنبك ‹ س. کوچك دانه‌لی وتك چکردکلی سیاه ولذیذ بر میوه. ‖ چتلنبك آغاجی = بو میوه‌یی ویرن آغاج که مرلنکج انواعندندر.

چتله ‹ س. ا « چاتال » دن ویا « چنگك » دن] یازی یازلین اتمکجی وسائر اصنافك طوتدیغی حساب آلتیدرکه طولاً ایکی یه آیرلمش برچیوقدن عبارت اولوب، ایکیسی برلشدیریلدکدن اوزرینه بیحاقله اسکی لاتین رقملرینه مشابه رقملر ویاساده‌جه کرتیکلر چنتیلیر، وبری کندیسنده دیکری ده آلیش ویریش ایدن آدمده قالیر؛ چتله طوتمق.

چتمه ‹ س. [آرناؤدجه‌دن] ۱. بولوك، کروه، طاقم، بر رئیسك اداره‌سی تحتنده بولنان

هیئت : خیه‌دود چتمه‌سی. ۲. عسکر بولوکی، مفرزه. ۳. چاپولجی وآقینجی طاقم : برطاقم چتمه‌لر حدودی تجاوز ایتدی.

چتمه ‹ یاخود چیتمه. س. ایکی اوچ پارمق اکندہ طار و او. زون تخته، شیشه، پارواز.

چتمه‌جی ‹ س. بر چتمه ایله ایلری کچن عسکر، طلیعه عسکری.

چتیق ‹ با : چاتیق، چیتیق.

چتین ‹ س. فا. قندیل و موم و چتینلك، چتینلشمك. با : مشعله‌کبی واسطهٔ تنویر : چیتین وسائره. چراغی یاقمق.

چج ‹ س. حبوبات یبغینی، ذخیره کومه‌سی : نیسان یاغار صاپ اولور، مایس یاغار چج اولور.

چچار ‹ یاخود چاچارون. ص. لزومسز و مناسبتسز یره چوق سویابین، کوزه، شارلتسان، لافزن، چاك چاك ایدن.

چچن ‹ س. بلاد قافقاسده جنسیتچه چرکسلره قریب بر قوم.

چدیك ‹ س. وقتیله قادینلرك و اوزنکده قوندره ایچنده کیبدکاری صاری مست‌که آلتی دخی صاری مشیندن اولور.

چدیکجی ‹ س. چدیك دینلن صاری مست وقوندره‌یی یاپوب صاتان خفاف.

چر ‹ یاخود چیر وچریل. مه. « چیلاق » صفتندن اول کلوب مبالغه بیان ایدر : چرچیلاق، چریل چیلاق = بسبتون عاری وبرهنه؛ هیچ برشیئی اولمقسزین.

چرا ‹ س. فا. اوتلاق، مرعا. ز.

چرا ‹ یاخود چیرا. س. [باکه « چراغ » دن] چام آغاجنك ساتری ویاغلی بزی‌که پارچه‌لری آتش یاقمه وکویلرده تنویر ایچون موم وقندیل یرینه قوللانیلیر. ‖ چرا آغاجی = چام آغاجنك چرالی جنسی‌که چرالی دینلن قالین وچیکدنه دینلن اینجه تختەلر بولندن چتلار. ‖ چرا قومق = طوتیشدیرمق، چرالامق.

چراغ ‹ س. فا. قندیل و موم و مشعله‌کبی واسطهٔ تنویر : چراغی یاقمق.

چراغ ‹ ص. [لغت آلتهٔ فارسیه‌دن. — تر. زیاده‌زدی : چراق] ۱. اوچاق وقندیله یعنی او بارقه مالك اولمش، نعمت و احسانه ویا وظیفه ومعاشه یاخود بر مأموریته نائل اولان : فلان مأموریته چراغ بیورلدی؛ بشیوز غروش معاشله چراغ بیورلمش. ۲. خدمتندن عفو اولنه‌رق اوتورمق اوزره تقاعد معاشنه نائل اولان : یوز غروش معاشله چراغ بیورلمش. حمله‌جیلردندر؛ آرتق اختیارلادی چراغ اولمسنی ایستیور. ۳. مج. بیوك نعمت و احسانه نائل اولان : بنی چراغ می ایتدیکز ظن ایدیورسکز؟

چراغ ‹ یاخود چیر. اوکرتمك مقصدیله بر اوستهٔ معیت و خدمتنده بولنان کنج، شاکرد، تلمیذ : مارانغوز، اجزاجی چراغی.

چراغلق ‹ س. ۱. نعمت واحسان و وظیفه و مأموریته نائلیت. ۲. تقاعد، اوه چکیلوب استراحت ایتمه. ۳. تقاعد معاشی. ٤. شاکردلك، تلمیذلك : بر مارانغوزك یانندہ چراغلق ایدیور.

چراق ‹ و. چرانلق. با : چراغ، چراغلق.

چراقان ‹ س. [اصلی : چراغمان] ۱. اوزرنده مشعله یاقیلان قله ویا دمیر دیرك. ۲. بالیقچیلرك صوکنارنده قور. دقلری یله. ‖ سوسام چراقانی = یغین اورتهسنده مرکوز دیرك. ‖ مج. چراقسانه جیقمق = زیاده قیزمق، برغضب اولوب فیرلامق.

چراقه ‹ س. اوزرینه قندیل ومموم قوردقلری دمیریایه.

چراگاه ‹ یاخود چراگه. س. فا. اوتلاق یری، مرعالق محل. ز.

چرالامق ‹ فت. ۱. چرا قومق، طوتیشدیرمق، یاقمق، آلواندیرمك. ۲. مج. افساد واغوا ایتمك.

چرامور ‹ س. بالیقچیلرك آتش یاقمه وفوندہ یاقدقلری اسقاره.

چرب ‹ ص. فا. سمیز، یاغلی. ز. ‖ اچرب زبان = فصیح اللسان.

چرپدیرمق ‹ فت. [« چاریدیرمق » دن] معنا تحقیق] ۱. یاراش اوردیرمق. ۲. کنارندن آز کسدیرمك. ۳. تمیز صو ایله یقاتمق، برصودن کچیرتمك، قصارلاتمق. ٤. بویایه باتیرلمش ایپله چیز. دیرمك، نشان یاپدیرمق، چرپی اوردیرمق.

چرپشدیرمق (فت.) ۱. اینجه اورمق. ۲. کاغده اورورکی چابق چابق ودفتلر یازمق.

چرپشدیرمه (س.) عجله ایله و دفتلر یازلمش یازی.

چرپشمق (فل.) (قوش) قناتلرینی اورروب اوینادرق، قناتلرینی اوینادرق حرکت و خلجانده اولمق.

چرپلمق (ف.) ۱. برمقدار کسلمك. ۲. تنقیح اولنمق. ۳. (قوشك قنادی) کسلمك.

چرپمق (فت.) «چارپمق» فعلنك لفظاً ومعناً مخففیدر] ۱. یاواش وآزاورمق. ۲. اوجلرندن آزکسوب یونمق. ۳. (یزی) صویه اورمق، تمیز وصوئوق صو ایله وصابونلر پیقامق: پمی چرپمق. ۴. بویایه باتیرلمش ایپله تخته یه طولانی خط چیزمك. نشان. چرپی اورمق. ۵. (قوش قناتلرینك) اوجلرینی کسمك. اوجلرینی قیرق.

چرپندی (س.) ۱. اوینامه، خلجان، طپش: یورك چرپندیسی. ۲. ساحلده دکیزك یالادیغی قومسال ویا چاقلق.

چرپنمق (فل.) ۱. اوینامق، دیرده‌مك. خلجانه کلمك. تلاشه دوشمك: یورك چرپنمق. ۲. (قوش قناتلرینی اوینادرق تلاش ایتمك: بر قوش چرپنوب طوریوردی.

چرپی (س.) ۱. آغاجلردن کسیلان دال وبودافلر مجموعی، آغاج قیرپنتیسی: چالی چرپیدن برقلیه. ۲. تخته پیچنلرك پیچتی برلرینی اشارت ایتدکاری ایپکه بویایه باتیروب ایکی اوجلرینی ایلیشدیردکدن صکره اورته سنمدن قلدیروب قویویرمکله چیزکی یاپارلر. ۳. چرپی ایله اشارت اولنان یرلرك پیچتی ایله یارلمسی: بوطوغرو چرپی ایش. چرپی یه آیرمق: برغلاصدن درت چرپی چیقارمق. ۴. مج. خلجان، حساب، ترتیب: چرپی یه کلمك، اویمق. || چرپیدن چیقمق = حدی تجاوز ایتمك. || چرپی طوتمق = موازنه ایتمك، حذا بولمق.

چرپیجی (س.) باصلدقدن صکره تمیز صویه اوروب چرپمق صنعتیله مشغول آدم. قصار: چرپیجی چاپاری.

چرت (س.) صنعی برسطح مائله چیتوب اینن حیوانه چکدکلری یرلرین طولمق صو طولابی.

چرتلاق (س.) قرغنه، غراب، اوزاغ.

چرچرا (یاخود چیرچیر) (س.) ۱. دائمی صورتده وکسیلمز برآنجه سس چتماران شیء. ۲. آنجه بر سسله چغلایه‌رق آقان صو. ۳. اوت بکرکمسی. ۴. آغزی طورماز، کوزه، چوق سویلر. ۵. خورخیلرك قیصه وقالین اوفلاغویسی. مردانه: چرچر کوزلمه‌سی = برنوع کوزلمه. ۶. ایچنده پنیوق قوزه‌سی آیرتدقلری سپت.

چرچف (س.) ۱. اوفاق تفنك اشیا صاتیلان اشیا. ۲. بویله اشیا صاتان تخفیجی، چرچیجی.

چرچیجی (س.) اوفاق تفنك شیشه‌لر پیله‌ور.

چرچیوه (یاخود چرچوه. س. افا.) «چارچوبه» دن اولدیغی ظن اولنیور] ۱. جام یاخود آینه ویا طبله دینلن اویمه‌لی تخته طاقیمه مخصوص طوغرامه قفسی: بنجره‌ده قپسو. آینه، لوحه، رسم چرچیوه‌سی = قورنیج. ۲. باصمه‌جی دسکاهی. || چرچیوه کاغدی = جام یرینه چرچیوه‌یه طاقیلان یاغلی کاغد.

چرچیولی (ص.) ۱. چرچیوه‌سی اولان: چرچیوه‌لی رسم. لوحه. ۲. کناری جدوللی، حاشیه‌لی. کنارلی.

چرخ (س. ف. ا. تر.) زبانزدی: چارق] ۱. دونن پروانه‌لی تکرلمك: واپور. دکرمن. طولاب چرخی. ۲. بر ماکینه‌نك دونر تکرلکی که اکثریا ماکینه‌یی دوندیرن آلتدر: طباعت ماکینه. سنك چرخی. ۳. هرنوع تکر. لکلی ماکینه. دونه‌رك ایشلین آلت: بیلکی چرخی: چرخه (چارقه) طوتمق: چرخدن (چار. قدن) چکمك. ۴. هیئت قدیمه ظن باطلمیه بربری ایچنده دور ایدر افلاکدن مرکب کائنات، فلك. افلاك: چرخ کردان، چرخ کردون. ۵. مج. بخت، طالع، فلك: ای چرخ دون. || چرخ فلك = ۱. بر ماکینه وطولابه تشبیه اولنان سما. ۲. مج. طالع، بخت: آه! ای چرخ فلك! ۳. یاقلدقده دونه‌رك آتشلر

پوسکوردور دائروی برنوع طوتانه‌فشنکی. ۴. برنوع صار. مشیقلی نیانت چیچکی. || چرخی بوزلمق = ایشنه خلل کلمك.

چرخجی (س. ف. ا. تر.) زبانزدی: چار. ماکینه‌سنی ویا دیکر برماکینه‌یی اداره ایدوب ایشلدن آدم: واپورك چرخجیسی: چرخجی باشی = برماکینه‌یه باقانلرك برنجیسی. ۲. برماکینه‌نك تکرلکنی دوندرن. یرن ایشجی: طباعت ماکینه‌سیچون برماکینیست ایله برچرخجی لازم. ۳. تکرلکلی بیلکلی ایله پچاق وسائره بیله‌ین آدم.

چرخچیلق (س. ف. ا. تر.) زبانزدی چار. وسائره ماکینه‌سنی اداره ایدن آدمك وظیفه‌سی: چرخچیلق قپو. دانه‌لدن دون غدا ولنور. ۲. بر ماکینه‌نك تکرلکنی ویا برپیلکی چرخی چویرن ایشجینك ایشی وعمل وصنعتی.

چرخلی (ص.) دونر تکرلکلی ویا پروانه‌لی چرخی اولان: چرخلی ماکینه.

چرخه (س. ف. تر. زبانزدی: چارته / چاغ.) عساکر خفیفه‌نك صف ایلریسنده حرکت دوریه ایله ایتدکاری تعلیم: چرخه جنکی = بو صورتله اولنسان یعنی ایلریدکی قراولرك ایتدکاری حرب: چرخه طوبی = بو تعلیم وجنکه مخصوص خفیف طوپ.

چرخه‌جی (س.) وقتیله اردونك ایلریسنده حرکت دوریه ایله جنك ایدن خفیف عسکر، قراول.

چرخه‌لاشمق (فت.) ۱. ایکی اردونك ایلری قرارلاری حربه طوتشمق.

چرخی (س. یمکدن معمول داولمایه رق چرخ / یمك آره‌سنده ویا قهوه آلتنده یین رجل. پدیر. خاویار. صاردالیه. یمش کبی شیئلر. مزه. مشقلی نیانت چیچکی. || چرخی بوزلمق = ایشنه خلل کلمك.

چرخیجی (س. ا. زبانزدی: چار. ماکینه‌سنی ویا دیکر برماکینه‌یی اداره ایدوب ایشلدن آدم: واپورك چرخیجیسی: چرخیجی باشی = برماکینه‌یه باقانلرك برنجیسی. ۲. برماکینه‌نك تکرلکنی دوندرن. یرن ایشجی: طباعت ماکینه‌سیچون برماکینیست ایله برچرخجی لازم. ۳. تکرلکلی بیلکلی ایله پچاق وسائره بیله‌ین آدم.

چرخیچیلق (س. ف. ا. تر.) زبانزدی چار. وسائره ماکینه‌سنی اداره ایدن آدمك وظیفه‌سی: چرخیچیلق قپو. دانه‌لدن دون غدا ولنور. ۲. بر ماکینه‌نك تکرلکنی ویا برپیلکی چرخی چویرن ایشجینك ایشی وعمل وصنعتی.

چرخلی (ص.) دونر تکرلکلی ویا پروانه‌لی چرخی اولان: چرخلی ماکینه.

چرخه (س. ف. تر. زبانزدی: چارته / چاغ.) عساکر خفیفه‌نك صف ایلریسنده حرکت دوریه ایله ایتدکاری تعلیم: چرخه جنکی = بو صورتله اولنسان یعنی ایلریدکی قراولرك ایتدکاری حرب: چرخه طوبی = بو تعلیم وجنکه مخصوص خفیف طوپ.

چرخه‌جی (س.) وقتیله اردونك ایلریسنده حرکت دوریه ایله جنك ایدن خفیف عسکر، قراول.

چرخه‌لاشمق (فت.) ۱. ایکی اردونك ایلری

چرکین (ص. اصلی ف. «چرك» دن یعنی کیرلی] ۱. کوزلی. خدی، قبیح، زشت: چرکین آدم: چرکین قیز: چرکین یوزلی. ۲. کوتی، بکنیلیه‌جك، مذموم، ردی، بد: چرکین ایش: چرکین خوی. = ح. کوتی. فنا: چرکین ایتش: چرکین سویلدی.

چرکینجه (ص. آز چرکین. شیرینجه (چرکین: چرکینجه بر قیز.

چرکینسمك (فت. چرکین بولمق، چرکین عد ایتمك، چرکین کوروب بکنمه‌مك.

چرکینلتمك (فت. چرکین ایتمك، چرکین کوستر. مك، چرکینلك ویرمك: تربیه نقصانی کوزل برقیزی چرکینلتمك قوتی حائزدر.

چرکینلشدیرمك (فت. چرکین ایتمك، چر. کین کوستر مك، چرکینلك ویرمك: پك چرکین دکلدر لکن اوقیافت کندیسی چرکینلشدیریور.

چرکینلشمك (فل. چرکین اولمق، چر. کینلك پیدا ایتمك: کوچك ایکن اولدقجه کوزل ایدی لکن بیودکجه چرکینلشیور.

چرکینلك (س. ۱. چرکین اولا. نك حالی، کوزللك مقابلی. قبح، زشتی. ۲. کوتیلك، فنالق. ردائت.

چرکینلمك (یاچرکینله‌مك. فل. چرکین اولمق، چیر. کینلشمك. = فت. چرکین عد ایتمك، ذم وتقبیح ایتمك

طایسی = جسارت صاتان چنکانه.

چِرکینلَنمَك (فط. چرکین اولمق، (چرکینلك پیدا ایتمك : کویلی قیافتنه کیرمجه چیرکینلندی . .

چِرپیق (س. (بلغارجه دن) ایکی باشی چالیق طالیان ویا ذخیره قایغی .

چَروَته (س. (یتا.) سیاه صاریق .

چَروقه (س. قرمزی قتانلی کول خمسیسی (یالیق) .

چَرویش (س. اریدلمش صغیر یاغ واتی: چرویش یاغی = بوماده ایله ساده یاغدن مرکب مخلوط وعادی یاغ .

چَری (س. (اصلی : چیریك = دیری. جانلی ا عسکر، جند، جیش، لشکر، سپاه . || چری باشی = وقتیله سرکرده ، باشبوغ، سالار. سرچشمه معنا. سنده قوللانیلیر ایدیسه ده الیوم یالکز قبطیلرك مختاری حکمنده اولان رئیسلرینه دینیر. ا یکی چری (یکیچری) = وقتیله تشکیل ایدلمش معلوم اولان عسکر اوجاغی که اوائلده دولتك تأسس وتوسعه چوق خدمت ایتمش ایکن، بعده چیغرندن چیقوب لغوینی ایجاب ایتدیر. مشدر. با : یکیچری.

چَریش (س. صاری زنباق کوکی اونندن یاپیلان بر معجون که مجلدلر ویاپوچیلر طرفندن مقوی وشین یاپشدیریر. مقده وسائر ایشلرده قوللانیلیر. قوله استعمالی مرجعدر . || چریش چانغی = یاپیشان و طاتسز شیء.

چِریشلَمَك (فت. چریش سور . مك. چریشله یا. یاپشدیرمق .

چِریشلَنمَك (فعل. چریشله یا. یاپشدیرلمق : کتاب قابی بویله می چریشلنیر؟

چِریشلی (ص. چریش سورلمش، چیریشله یاپشدیرلمش.

چِزمه (با : چیزمه .

چِسپ (چسمك. چسندی. با : چیس وسائره .

چَسبان (یاخود چسپان. ص. فا. مناسب. لایق. شایسته.

چُست (یاخود چست. ص. فا. سریع الحرکه. چویك. ا اکثریا مترادفی اولان «چالاك» ایله برلکده قوللانیلیر: ا چست وچالاك بر دلیقانلی.

چَشم (س. فا. کوز، عین، دیده : حسرت کوزیله : نور چشم = کوزك نوری: چار چشمه = درت کوزله، یعنی صبرسزلغله انتظار.

چَشمه (س. فا. ایچیلهجك ماء جاری آقار یر ، که یا دائمی آقار و یاخود خزینه و موصلی اولور . و اکثریا مرمردن معمول ومصنع اولهرق خیراندن معدود بولنور: چشمه دن صوایچمك، طولدیرمق: قوری چشمه = صوسز کسلمش؛ چشمهٔ حیوان = آب حیات چشمه سی .

چَشی (یاخود چشنه. س. فا. «چاشنی» دن) ا. طات، لذت ۲. تمك طات وطوزینه باقمه. دکمه : چشنیسنه باقمق. ا: چاشنی، چاشنیکیر. ۳. ضربخانه ده تعیین عیار : چشنی مأموری. ٤. برقاچ قیرون انتخاب اولنه رق جلبلرجه حد وسطی تعیینی : یکی طوتیلان چشنی به کوره. ٥. برقاچ جنس دقیقك قارشدیرلمسیله استحصالیله کوستریلن اتمك عیاری : شمدی چشنیده اناطولی اونی دخی واردر .

چَشنیلَنمَك (فل. تمك وسائره. تمك لذتی یرینه کلمك، طادی طوزی قوامنده اولوب لذتلی اولمق .

چَشنیلی (ص. اجزالی، قاپسوللی (تفنك): چشنیلی تفنك.

چَشیت (س. نوع، جنس. اور. تمك. درلو. مایه سی بر اولوب رنکی ویا چیکلری مختلف اولان : بوبصمه تمك برقاچ چشیتی واردر: باقه چشیتی یوقیدر؟ چشیت چشیت = کوناکون.

چَطنه (یاخود چاناه. س. اطونه ساحلنده برقصبه اسمندن مأخوذدر. ا صندال شکل و جسامتنده واپور. استمبوطك کوچکی .

چغاله (یاخود چاغله. س. یشیل قیوغیله برابر اولان خام بادم: و یا بوکا بکزر دیکر میوه .

چغانه (س. چنکی دیکی، برنوع چاپاره .

چغت (س. با : چیفیت.

چغتای (س. چنکیز خانك تورونی چغتای خانك اسمنه نسبتله ماوراء النهر جهتلرنده

سوکن ترك قومنه وسویلدکاری شرق ترکجه سنه ویریلن اسم اولوب، « اویغور » اسمی یرینه کچمشدر : چغتای قومی، چغتای لسانی .

چغتایجه (ص. چغتای قومنه منسوب ویا شایان اولان : چغتایجه لسان، عادت. = ح. چغتای قومی طرز و اصولنده ویا لسانده : چغتایجه معامله ایدیور؛ چغتایجه قونیشیورلر. = س. چغتای لسانی. شرق ترکجه سی : چغتایجه اویغور. جه نك خلفیدر .

چغر (چغرمق وسائره. با : چیغیر وسائره.

چِفت (ص. (فا. جیم عربینك ضمیله اولان «جفت» دن) تك اولیان، ایکی مساوی عدده تقسیمی ممکن اولان : چفت عدد، رقم. = س. ۱. برطاقم تشکیل ایدن ایکی شیء، زوج، جفت : بر چفت کوکرجین: بش چفت قوندره. ۲. بر چفت یعنی طاقم تشکیل ایدن ایکی تکك بهری، اش : بوآتك چفتی کبردی؛ چفتنی بوله مدم. ۳. صپان چکن ایکی اوکوز طاقمی، قوشی : چفت سورمك. ٤. بر ارکك ایله بردیشینك تشکیل ایتدکاری طاقم، زوجین . || چفت اولق = اشنی بولوب برچفت تشکیل ایتمك. || چفت ایتمك = اشنی تدارك ایدوب چفت یاپمق . || چفت چبوقه = تارله و باغ ایشلری، زراعت، امور زرعیه : چفت چبوقله اوغراشمق. || چفت سورمك = حراثت ایتمك، صپان استعمالیله اراضی یی ایشلمك .

چِفت (س. ماشه وچیمبیس کبی ایکی صاپلی آلت : قویوجی، ساعتچی چفتی .

چِفتجی (س. ۱. اوکوز چفتیله صپان سوره رك طوپراغی ایشلین آدم، زراع، حراث : کویلیلرك قسم اعظمی چفتجیدر. ۲. کندی مالی اولیان بر چفتلکده معین اجرت آلمق مقابله سیله ایشلین آدم: چفتلکدن هم ملك صاحبی هم ده چفتجی بحق استفاده ایدیور .

چِفتجیلِك (س. اوکوز چفتیله اراضی یی ایشلمك صنعتی ، زراعت ، حراثت : چفتجیلکله چوبانلق تعیش بشریتك الك باشلی رکنلریدر.

چِفتَلشدیرمَك (فت. ۱. چفت ایتمك، برتمك اشی بولوب چفت یاپمق : آرابه آتلرینی چفتلشدیره مدم . ۲. حیوانانی ازدواج ایتدیرمك، سفاد ایتدیرمك : بو کوپکی چفتلشدیروب یاورلرینی آلمق: قویونلری خانغی آیده چفتلشد یریرلر؟

چِفتَلشمَك (فش. ۱. (برتمك) اشی بولوب چفت اولمق : کوکرجینك اشی اولور. سه بر دها زور چفتلشیر. ۲. (حیوانات) ازدواج ایتمك، سفاده کیرمك : اکثر حیوانات سنه ده برکره چفتلشیرلر؛ انی بر قیصراق جنس برآتله چفتلشتیجه البته کوزل برطای وجوده کلیر.

چِفتَلشمه (س. حیوانانك ازدواجی، سفاد : قویونلرك چفتلشمه وقتی.

چِفتلِك (س. چفت سوروب محصولات یتیشدیرمکه مخصوص محل، بر صاحبك تحت تصرفنده بولنان متعدد تارله. زله باغ و اورمان و مرعا و سائره بحوثیکه عمله ایله ویاخود اورتاقلاشه ایدلین و چفتلکك مخصوص خانه ویا قلبه لرنده اقامت ایدن چفتجیلر معرفتیله ایشلنیر : کینك قیمتنده چفتلکك ایچنده .

چِفته (ص. ایکی قات، ایکیلی، ایکی یانلی. قاتمرلی، مثنی : چفته مرديون: چفته قتانلی قیو؛ چفته جام. = س. ۱. قاینك بر آدم طرفندن چکیلن ایکی کورکی: بر چفته. ایکی چفته، درت چفته. ۲. ایکی نامایلی آو تفنکی : آو چفته سی. ۳. آتك آلتنده غیر مقبول واوغور صاپلاز چفت نشان. ٤. حیوانك ایکی آرت آیاغیله بردن دپه سی : قاطیر چفته آتمق. ٥. مج. قاطیرك چفته آتمه سی کبی ضرر ویرمه .

چِفته لی (ص. ۱. آلتنده چفت نشانی اولان (آت)، اوغور سز، مشئوم. ۲. ایکی آرت آیاغیله بردن اوران: چفته لی استر. ۳. مج. حیله کار، دسیسه کار، علاق : چفته لی آدم .

چِفوت (یاخود چفیت. س. (فا. «جهود» دن، اوده عر. «یهودی» دن که یهودا بن یعقوب (عم) ه نسبتله در) بنی اسرائیل سلاله سنه ودین مو.

سوی به منسوب آدم، یهودی، اسرائیلی.

چفوتلق | ایا چفیتلق. س. ۱. یهودیلك، یهودی جنسیت ومذهبی. عم.

چفوطه | س. مج. کمی قیزاغی آلتنه قونیلان چار. جوه.

چقال | یاخود چقل. س. اف. شغال | کوپك مشابه یرانی بر حیوان که ایکثری سو. ری ایله کزر و چوق یاپغره ایدر لر، ابن آوی. || چقال اریکی = اریکك الشعدی واکسی جنسی، یرانی اریك.

چقریق | س. با: چیقریق.

چقماق | س. با: چقماق.

چقمق | چقارمق وسائره. با: چیقمق وسائره.

چقور | صف. س. با: چوقور.

چقین | س. با: چیقین.

چك | س. ا تنکه. Dirhem قطعی انقاد، آجیق واودتمسی ضروری یانلقه حواله سی، پولیجه.

چکچك | س. درت تکرار اکمی ال آرابه سی.

چکدری | کورکمسه چکیلن قاینك اواغندن بری که وقتیله محاربه لرده وتجارتده دشمن قوالایلیردی.

چکدیرمك | فت. ۱. نقل ایتدیرمك، طاشیتمق: بو طاشلری اوته یه چکدیرملی. ۲. سوروکلتمك، چکدرتمك. آرابه یی ایکی آته چکدیرملی. ۳. چیقارتمق، چکدرتمك: بر چوروك دیش چکدیره جکم. ٤. کورك اویندیرمق. کورکمه یورتمك: کورك چکدیرمك. ٥. تحمل ایتدیرمك. تحمیل ایتمك. اذیت ایتمك: بو خسته لق بکا چوق چکدیردی.

چکدیرمه | س. ۱. چکدیرمك. فعلی. با: چکدیرمك. ۲. کورکمه یوریدیلیر بردیرکلی بیوك اوطون وسائره قاینی.

چکدیری | س. با: چکدری.

چکردك | س. ۱. میوه دنك ایچنده. ایکی نك ویا متعدد تخم. نواة: شفتالی، ازیك، قاریوز، اوزوم. آیوا. اینجیر چکردکی. ۲. دانه، قیراط (وزن): ایکی درهم. بر چکردك آغرلغنده. || چکر. دکدن یتیشمه = براییش ویاصنعتده تاکو چکلکدن وابتدا چراغلق ایده رك آلیشمش اولان: چکر. دکدن یتیشمه مطمه جی. || ایکی درهم. بر چکردك = غایت سوسلی وشیق کزن.

چکردکسیز | صف. چکردکی او. لمیان: چکردکسیز اوزوم، نار وسائره.

چکردکلتمك | فعل. چکردك پیدا ایتمك، قار. لاشمق: پاشلیجان، خیار چکر. دکلندی.

چکردکلی | صف. چکردکی اولان: پر، چوق چکردکلی میوه.

چکردمك | یاخود چکردمك. فل. ایچنده چکردك اویسار کبی سس چیقارمق، طیقیردامق، چترداملق.

چکردی | س. ایچنده چکردك اویسار کبی سس چیقارمه، طیقیردی، چترداملق.

چکرگه | س. ا اصلی «چوکمك» دن «چوکارتمه»، چوغورتمه | بولوت کبی چوکوب مزروعاتی وبتون نباتاتی خراب ایدر اوچیجی برحیوانجق، جراد. مج: چکرگه دوشمك = ظهور ایتمك. || اوت چکرگه سی = حسبان. || اوجاق چکرگه سی = صرصر. || اوراق چکرگه سی = آغستوس بوجکی. || چاپر چکرگه سی = چرچر، چرلاق. || کیجه چکرگه سی = آغستوس بوجکی. || چکرگه نخمی = بوحیوان مفرك یره کومدیکی یومورطه سی. || چکرگه قوشی = صیغیرجق قوشی.

چکشدیرمك | فت. فسا لغتی سوبلك، فصل وغیبت ومذمت ایتمك: آدم چکشدیرمك یك کوتی برخویدر.

چکشدیرمه | س. فصل، غیبت، مذمت.

چکشدیریش | س. فصل وغیبت ومذمت طرزی: اونی بر چکشدیریش چکشدیردی که . . .

چکشمك | فت. ضو تیشمق. غاوغا ایتمك، معارضه و مجادله ایتمك: چکیشه چکیشه بازارلق ایتدیلر. = فل. جان چکشمك = حالت نزعده، احتضاره اولمق.

چکشمه | س. طوتیشمه، غاوغا، منازعه، مجادله. || جان چکشمه = حالت نزع، احتضار.

چکلمز | صف. تحمل اولنماز، یك آغر ویا معجز: چکلمز برحالی، بر طبیعتی واردر. — معانیء سائره سیجون با: چکمك.

چکلمك | مص. ۱. سوروکلنمك، طاشینمق، جر اولنمق: بوآرابه بر آتله چکیله بیلیر. ۲. تحمل اولنمق، باشه کلمك: چوق زحمت چکلدی؛ بونك ده طوری چکلمز. = فل. ۱. بر کناره کیتمك، انزوا، اختیار عزلت ایتمك، بر شیشه قاریشمامق: کندیسی چکلمش، برطرفه چکلمش؛ چفتلکه، اوینه چکلدی. ۲. طوپلانمق، بوزلمك، تقبض ایتمك: بو قماش ایصلانجه چکیلیر. ۳. کرلمك، توتر ایتمك: اسپازموسدن طامارلری چکلدی. ٤. کریلمك، کری یه طوغری رجعت ایتمك، دونوب کلمك طرفه طوغری کیتمك: دشمن عسکری چکلدی؛ دکیز چکلدی؛ صولر چکلدی. ٥. دفع اولمق، مندفع اولمق، زائل اولمق: چکرکه چکلدی؛ خسته لق چکلدی. ٦. طاغلمق، هر یری بر طرفه کیتمك، انصراف ایتمك: غلبه لك چکلدی؛ مدعوین چکلدیلر؛ هرکس چکلدکدن صوکره.

چکلمه | س. چکلمك فعلی. با: چکلمك.

چکلیر | صف. تحمل اولنور، قابل تحمل: چکلیر خسته لق دکل.

چکمجه | س. (« چکمك » دن) ۱. ماصه ویازیخانه نك چکمکه آچیلیر کوزی: اوراق یازیخانه سنك چکمجه سنده حفظ ایدیور. ۲. چکیر کوزلری اولان کوچك صندیق ویا طولاب. ۳. برکوزلی ودرت آیاقلی کوچك یازیخانه. ٤. چکمه سز واوفاق تفك واکثریا قیمتلی شیئلر وضعنه مخصوص کوچك صندیق: اوراق. پاره، مجوهرات چکمجه سی. ٥. چکیلوب تکرار قونور ویاآچیلیر قپانیر کوپری. ٦. فرطونه ظهورنده کیلرك چکدیکی کو. چك ایمان، محفوظ قوی.

چکمك | فت. ۱. بر اوجندن طوتوب اوزاتمق: شو اپی چك؛ هربری بر اوجندن چکیوردی. ۲. کندینه طوغری جذب وجلب ایتمك: صرافلر اوفا. قلغی چکرلر. ۳. سوروکلیوب کو. تورمك، جرایتمك: آرابه چکمك. ٤. نفسله جذب ایدوب یوتمق، بلع ایتمك: صوبی، توتونی چکدی. ٥. برشیئی صوقلمش اولدیغی یردن چیقارمق: قلیچی قینندن چکمك؛ یچاق چکمك: دیش چکمك. ٦. قیودن (صو) چیقارمق: صو چکیور. ۷. آیافدن کیلان برشیئی کیمك: چیزمه یی، پوتینی، یاطلونی چکدی. ۸. اوکنه چیقارمق، تقدیم ایتمك: کندیسنه کوزل بر آت چکدیلر؛ برچوق هدیه لر چکدی. ۹. کوکل آلمق، جذب ایتمك: بو یرلر آدمی چکر. ۱۰. منع وزجر ایتمك، قورتارمق: شو چوجغی قاردن، عشرتدن چکملی. ۱۱. تحمل ایتمك، اوغرامق، مصاب اولمق: زحمت چکمك؛ خسته لق چکمك؛ زیانی بن چکیورم. ۱۲. بوینه ویا داثراً مادار یابیلان برشیئی یاپمق، قورمق، بنا ایتمك، تمدید ایتمك: دیوار، سد چکمك؛ اطرافنه خندق چکمك. ۱۳. کرمك، یاپمق، آصمق: پرده چکمك. ۱٤. چیزمك، چیزه رك اوزاتمق، تمدید ایتمك: چیزکی، خط چکمك. ۱٥. یازمق، رسم ایتمك: صح چکمك. ۱٦. سور. مك، قومق، یاپیشدیرمق: بویا، آستار، دوزکون، راستیق چکمك. ۱۷. (حیوانی) دیشی یه آشیرمق: عرب آیغیرینی مجار قیصرافلرینه چکملی. ۱۸. ترازو وقنطار ایله طارتمق: شو جوالی چك باقهلم قاچ اوقه در. ۱۹. سوق ایتمك، یوروتمك: عسکر چکدی. ۲۰. (ضیافت) ویر. مك، کشیده ایتمك، ضیافته دعوت ایتمك: فلانه برضیافت چکدی. ۲۱. (تلغراف) اور. دیرمق، کوندرمك، کشیده ایتمك: برتلغراف چکمش. = فل. ۱. طارالمق، بوزلمك، چکملك: فانله بیقانجه چکر. ۲. زحمت و مشقته ودرد وکدره دوچار اولمق: چوق چکدم؛ بم چکد. یکمی دنیاده کیمسه چکمه مشدر. ۳. بکزه مك، آکدیرمق: صو. ینه چکمش؛ باباسنه چکیور. || او. موز چکمك = بیلزلکه کلمك، تجا. هل ایتمك. || ایچ چکمك = آه ایتمك، تأوه ایتمك. || ایچ چکمك = کوکل ایسمك، آرزو ه: لان ـ ایچم چکیور. || ال چکمك = واز

چكمك، صرف نظر ايتمك، آرتق قاريشمامق : بن او ايشدن ال چكدم، المى چكدم. || قولاق چكمك = تربيه ايتمك. || چكه‌مه‌مك = حسد ايتمك، بر شك فضائل ومحسناتنه تحمل ايده‌مه‌مك. || كورك چكمك = قايق يوروتمك اوزره كورك قوللانمق: آقندى. يه كورك چكمك = يهوده يور‌لمق، نتيجه‌سز برايشله اوغراشمق.

چَكمَن { س. ١. چكمن. ٢. يا. غمورلق. ٣. بول شلوار.

چَكمه { س. ١. چكمك فعلى. را: چكمك. ٢. چكيلن ويا چكامش شى. ٣. ماصه ويا نخانه وطولاب كبى شيئلرك طيشارى يه چكمكله آچيلير كوزى: يازمخانه. مك چكمه‌شنده در. ٤. ايش ايشلركن اوستدن كيبلن ككيش پانتالون ويا شلوار وسائره. = ص. موزون ومنتظم : چكمه بورن.

چَكِنمَك { فل. اجتناب واحتراز ايتمك : كندينى كيتمك ايستيورسه‌ده سوز اولسون ديه چكنيور: فلاندن چكنيور.

چَكه { س. ١. آغزك آلتنده‌كى تمك كيمكارينك برلشدكارى يرى، ذقن، زنخدان. ٢. مج. باش بودوسلامه‌نك آلتنده‌كى نهايتندن ايلرى يه طوغرى جيقان ديرسك. || ٣. مج. كوزه‌لك، چوق سويلمه، بيهوده لاف : بو آدمده نه چكه وار! || چكه آلتى = غبغب. || چكه آتمق = حالت تزعده اولمق. || چكه او‌ينا‌تمق = اوبورلق ايتمك، چوق يمك. || چكه چالمق = چوق سويلمك. || چال چكه = يورلمقسزين متصل سويلر آدم. || چكه‌سى دوشوك = آغزى طورميوب متصل سويلر فرتوت آدم. || چكه يارىشدير‌مق = لقردى يارىشمه جيقمش كبى چوق سويليوب طورمامق. || چكه يورمق = نافله يره چوق سويلمك.

چكه‌مَزلِك { وغا: چكه‌مه‌مزلك. س. بر‌ينك فضائل ومحسناتنى تحمل ايده‌ميش، حسد، محاسده.

چَكى { س. ١. طارتى، وزن. ٢. درت قنطاردن عبارت وزن كه اودون وطاش وسائره طارتيسنده قوللانيلير: چكى طاشى = بو وزنه مخصوص درت قنطار ثقلنده يونتمش طاش. ٣. مج. نظام، ترتيب، موازنه : او چكى يه كلمز. || چكى دوزن = سوس، زينت، تزين : كنديسنه چكى دوزن ويرمش = سوسلامش. ومج. كنديسنى طوپلامش.

چَكيج { س. بر طرفى قاقمه مخصوص طوقاق ودىكر طرفى چيوى چكمكه مخصوص اوله‌رق چتال آلت : دولكر چكيجى، يورغانجى چكيجى، طاشجى چكيجى. || جنك چكيجى = اسكى بر آلت حرب، مطرقه.

چَكيجخانه { س. برقاج بوز قنطار ثقلنده چكيجلرى حاوى فابريقه.

چَكيش { زى. يا : چكمك.

چَكيك { س. چكيك قوشى = تارله قوشى.

چَكين { س. اوموز باشيله بوين آره‌سى، عاتق: چكينه آلتى = اوموز لامسى، اوموزه اورمق؛ چكين اوينا‌تمق = اوموز چكمك، بيلزلكه (بيله مزلكه) كلك: چكين شالى = اوموز شالى، آرقه‌يه آلنان شال.

چِل { ياخود چيل. ص. ١. بياض ويا قير رنكده بكلكارى اولان، آق بكلكلى : چل طاوق، چل آت. ٢. يكى، پارلاق : چل آچقه، چل ليرا، مجيديه. = س. ١. بياض لكه، يوزده حاصل اولان بياض لكه‌لر : يوزنده چل واردر. ٢. آق بكلكلى رنك : آينه چلى. ٣. برص، آبراشلق. ٤. بكلكلى برجنس كبكيك: چل ياوريسى كبى طاغلق = پك پريشان بر حالده طاغيلانلر حقنده ايراد اولنور.

چَلاچه { س. دباغتده قوللانيلان بويالى اجزا.

چَلَب { ياخود چالاب. س. معبود، مولى، خدا. (بوكلمه‌نك اصلى «چليپا» اولوب وقتيله برطاقم سريانيلر تركستان ومغولستانه دخول ايله، اورانك اقوامنه خط سريانى يى تعليم ايتدكارى صره‌ده، بواسمده اوراجه معلوم اولوب، معبود معناسيله قوللانلشدر. اوندن اول «تكرى» ديرلردى كه بوده چينجه‌دن مأخوذ اولوب، اصل تركجه‌سى «اوغان» در.)

چَلبير { ياخود چربر. س. يوغورت ويومورطه ايله ياپيلير بر نوع يمك.

چَلَبى { س. «چلب» دن] ١. افندى، آغا، بك، مولى. ٢. اوقومه بيلن. افندى. ٣. وقتيله شهزادكان حضراتنه ويريلير عنوان اولوب، سلطان محمد خان اول حضرتلرينه بعدالجلوس دخى لقب كبى قالمشدر. ٤. اليوم قونيه‌ده مولانا حضرتلرينك پوست نشينه ويريلن عنوان‌در : چلبى افندى. = ص. تربيه‌لى ونازك : چلبى آدمدر.

چَلَبيلِك { س. ١. افنديلك. ٢. تربيه، نازكلك. ظرافت.

چَلتيك { س. ١. قيونى ايچنده اولوب دوكلمه‌مش پرچ. ٢. پرچ تارله‌سى.

چِلدِر { ياخود چلدر. مه. مكرر قوللانيلديغى تصوير ايدر : چلدير چلدير يوزمه باقيوردى.

چِلِك { ياخود چيلك. س. يوزده حاصل اولان آق لكه‌لر: يوزينه چلك دوشمش.

چِلِنمَك { يا چيلنمك. فط. آق لكه‌لر پيدا ايتمك، چل اولمق.

چَلمَك { فت. ا « چالمق» فعلندن خفيف] ١. اورمق چار. يمق : ال، قنات، قانج چلك. ٢. دوشورمك، يره اورمق. ٣. كسمك، ذبح ايتمك. ٤. قاپمق، چارپمق. ٥. سلب ايتمك : عقل چلمك.

چَلَنك { س. جواهرله طونادلمش سرغوچ : باشه چلنك طاقمى.

چِله { س. ١. ابريشم وصيرمه وسائره دمتى. ٢. يايى گيريشى، وتر، زه.

چِلّه { س. [فا قرق ديمك اولان « چهل » دن] اهل طريقك چكدكارى قرق گونلك رياضت. || مج. مشقت، اذيت، زحمت.

چَلِيپا { س. فا. خاچ، صليب.

چَلِيك { س. ١. قيصه كسلمش دال، سرت دكنك. ٢. كوك صالمق اوزره يره كوميلن آغاج بوداغى، پارچه‌سى : چليكدن يتيشمه. ٣. چوجقلرك اوينا دقلرى معروف براويونده چوماغه اورمه‌يه ياراياق دكنك : چليك چوماق اويونى. ٤. مج. خلاط باغلامق ايچون آغاج ومعدندن معمول برآلت.

چَلِيك { س. قوت ومتانتى عمليات مخصوصه ايله آرتدير‌لمش دمير، پولاد. = ص. چليكدن معمول، پولادى : چليك بيچاق.

چَلِيم { س. ١. طور، ادا، چالم. ٢. اندام، جثه، وجود.

چَلِيمسِز { ص. اندامسز، ضعيف، آريق، اوفاق تفك ياپيلى.

چَلِيمى { ص. انداملى، جثه‌لى.

چِلينگير { س. كايد وآناختار وبونلره مماثل دمير. جيالكك اينجه ايشلريى ياپان صنعتكر.

چِلينگيرلِك { س. كايد وآناختار وبونلره مماثل اينجه دمير آلتلر ياپمق صنعتى.

چَماشير { چاشيرجى، چاشير خانه. ا. چاماشير وسائره.

چَمبالى { ياچنبالو. س. يو. Cymbale, Kopfzeug] زيللى دف. ايكى ظهورنده پيانويه دخى بواسم ويرلمشدى.

چَمچاق { س. صابلى آغاج قاب، آغاجدن برنوع بيوك كفچه.

چَمچه { س. چمچه باليغى = ياصى برنوع بيوك باليق.

چَمديك { س. ١. پارمق اوجلريله صيقمه. ٢. پامو قلى اوزرينه برنوع ديكيش.

چَمديكَلَمَك { يا چمديكله مك. فت. پارمق اوجلريله برينك اتنى صيقمق.

چَمديكَمه { يا چمديكله‌مه. س. پارمق اوجلريله برينك اتنى صيقمه.

چَمرَتمَك { فل. صويه كيرمك اوزره پاچه‌لرى صيفايوب حاضرلانمق : صويى كورمزدن چمرتمه‌ملى. || مج. برايشه جدى صورتده تشبثه حاضرلانمق، تصدى ايتمك.

چَمرَتمه { س. چمرتمك فعلى. با : چمرتمك.

چَمشير { س. طراق وقاشيق كبى شيئلرى اغمالنه‌وحكه ياراياق دوكمز قيصه بر آغاج. = ص. چمشير آغاجدن معمول : چمشير قاشيق. || كل‌باشه چمشير طراق = مستحق اولمايان شخص اوزرنده‌كى سوس حقنده ضرب اولنور مثلدر.

چَمشيرلِك { س. ١. چمشير آغاجلريله مستور يرى، چمشير اورمانلغى. ٢. چمشير آغاجلريله تزيين اولنمش باغچه.

چَمقيرمَق { فل. بعض حيوانلر وعلى الخصوص قوشلر دفع طبيعى ايتمك، بيسلمك : دائما مارتيلر چمقردقلريچون اوراسنك تميز طورمه‌سى ممكن دكلدر.

چَمَك { فل. ١. صويه طالوب چيقمق، صويه كيروب بيقاتمق. ٢. طولانوب باتمق، كوملمك : پارمقلر اته چمك.

چَمَن (س. فا.) ۱. آغاج وچیچکاری حاوی چایر، باغچه‌لك او. توریله‌حق کولکه‌لك چایری. ۲. یشیل وقیصه اوتله یعنی چیمله مستور یر، یشیللك: چمنلك اوزرینه اوتورمق. ۳. باغچه‌ده ویول کنارلرنده چمنلك یاپمق اوزره قیصه اوتله مستور بر یردن اوت و کوکارپله برابر کسیلوب نقل اولنان تزکار.

چِمِنتو (س. [یتا. Cimento]) قومله قاریشیق اوله‌رق خرج وصیوه کبی قوالانیلوب پك چابوق طونار و رطوبته قارشی چوق طیانیر برطوپراق که انواعی اولوب فوجی ایچنده صانیلیر: فرانسز، انکلیز چمنتوسی: چمنتو دوشتمك.

چِمِنزار (س. فا. چمنله اورتلش یر. چمنلك. یشیللك.

چِمِنلِك (س. چمنله اورتیلی. چمنلرله مزین محل: باغچه‌لك بو طرفنی چمنلك یاپه‌جغم.

چِن (یاخود چین. مه. معدن) کبی سرت بر شیئك سبسی تقلید وتصویر ایدر؛ چن چن اوتمك = ایچی بوش اولوب طنین انداز اولمقدن کنایه‌در.

چِنار (س. افارسی ایله مشترك ایسه‌ده فارسیسی چیمك فتحیله‌در) غایتله بیوك واوزون داللی غیر مثمر وعمری چوق بر آغاجدر، عریضه دلب دینلیر.

چِنارلِق (س. چنار آغاجلرینی حاوی محل، چنار اورمانی.

چِناق (چناقلق. با: چاناق و سائره.

چَنبَر (س. [اصلی فارسیدر] ۱. دائره، دف وقالبور کبی شیئلرك تخته‌دن اولان محیطی، دائره‌سی. ۲. فوجی وتکرلك کبی شیئلری تقریه ایدوب طاغلمارینی منع ایچون احاطه ایده‌جك صورتده کچیریلن دمیر ویا تخته حلقه و دائره: فوجی، تکرلك چنبری. ۳. بوین ویا آلنه باغلانان یمنی: چنبر باغلامق. ٤. صمم. بر دیرك و ستونه کچیریلن دمیر حلقه ویا حلقه شکلنده یاپیلان قبارتمه دائره: چنبرلی طاش. ٥. اسکی هیئت شناسان اعتقاد باطلنجه فلك دائره‌سی: فلکك چنبرندن کچمك = تجربه دیده اولمق. فلکك کرم و سردینی کورمش اولمق. || بوین چنبری = ترقوه کیکاری، فا. چنبر کردن. = ص. قیچی مدور (اودون قایمی:) چنبر قایچی.

چَنبَرلَمَك (یا چنبرله‌مك. فت. چنبر کچیرمك، دائره وحلقه ایله احاطه وتقویه ایتمك.

چَنبَرلی (ص. چنبری اولان، چنبر دینلن دائره وحلقه‌لری بولنان: دمیر چنبرلی فوجی: چنبرلی دیرك.

چِنتِلَمَك (مج. فل. ۱. دیش دیش اولمق، کدلمك: چاق چنتلدی. ۲. اینجه اینجه طو غرانمق: صوغان چنتلوب بعده قاوریلیر.

چِنتِمَك (فت. ۱. دیش دیش ایتمك، کدمك، کدیك حالنه قومق، کرتمك: قلیچی چنتدی. ۲. اینجه طوغرامق: صوغانی چنتوب قاوردی.

چِنتِیان (س. طنبره‌لرك بعض جهتلرنده کولی قادینلرك کیید کاری اوزون وپك ککیش شلوار.

چِنتِیك (س. ۱. اوفاق کد. چنتله دیشی. ۲. عیب، قصور.

چِنتِیکلَمَك (یاخود چنتیکله‌مك. فت. کرتمك، دیش دیش یاپمق، چنتمك.

چِنَد (کد. فا. برفاج، بعض: چند روز مقدم = بر قاچ کون اول؛ چند قطعه = بر قاچ پارچه. || هرچند = هرنه قدر. لس.

چِندان (کد. فا. اوقدر. اودرجه. دد، اومرتبه‌ده: چندان مقبول دکلدر. لس.

چَندَر (س. صاچ اوزادان (نبات).

چِنغِراق (س. چانك کوچکی. حیواناتك بوینده طا. فیلانی. خدمتجیلری جلب ایچون تحریك اولنه‌رق چالینانی وسائر بو کبی ایشلرده قوللانیلانی و برده کوچك قوزیلره وکدی یاورلرینه طاقیلانلر کبی پك کوچکی: چنغراق چالمق، چنغراق صاللامق، چنغراق طاقمق. — قالین سسلیسنه چونقورداق دیرلر.

چِنغِرداق (س. چنغراق.

چِنغِردامَق (فل. چنغراق کبی کسکین سسله اوتمك، چنغر چنغر ایتمك.

چِنغِردی (س. چنغراق کبی کسکین سس، چنغر چنغر ایتمه.

پك زیاده بخل وخست.

چِنگَك (س. فا. ۱. پنجه، انسان وبیرتیجی حیوان پنجه‌سی. ۲. معروف بر موسیقی آلتی که فر. Harpe دیرلر.

چِنگَال (س. فا. ۱. بیرتیجی حیوان ویا قوش پنجه‌سی. ۲. چنکل.

چِنگانه (س. قدیماً هنددن طرد اولنه‌رق بر طاقمی ترکستان وروسیه طرفیله وبر طاقمی‌ده مصردن بحرا اوروپایه انتقال ایله هرطرفه یایلش او. لان کوچبه بر قومك بزچه مستعمل اسمیدر، قبطی. مالك و قالبور یاپمغله، آنی ومایمون اویناتمغله، دمیرجیلك وچانغیچیلغله وعلی‌العموم عارسزلق وحیاسز. لقله مشهوردرلر. = ص. مج. ۱. عارسز، حیاسز. ۲. پك خسیس، آچاق. || چنکانه آختاپودی = لحم نابت. || چنکانه بورجی = بقاله قصابه وبو کبی اصافه اولان اوفاق تفك بورجلر. || چنکانه پلامودی = پالامود بالیغنك عادی واوفاق برجنسی.

چِنگانه‌جه (ص. ۱. چنکانه‌لره یاقیشیر صورتده. ۲. پك عارسزجه، حیاسزلغله. ۳. پك زیاده خسیتله، وقار و حیثیت کوزتمکسزین. ٤. چنکانه لسانیده: چنکانه‌جه سویلمك. = س. چنکانه‌لرك سویلدکاری لسان: چنکانه‌جه السنهٔ آریانیه جمله سندندر.

چِنگانه‌لِك (س. ۱. چنکانه جنسیتی: اونك چنکانه‌لکی سیماسندن بالیدر. ۲. مج. عارسزلق، حیاسزلق. ۳.

چِنگَل (س. [فا. «چنکال» دن] ۱. دمیردن آصیلی و برشیئ آصمغه مخصوص بیوك قانجه: قصاب چنکلی، کلوب. ۲. قانجه، اوجی اکری دمیر. ۳. قدیمده بعض ممالکده اشکنجه‌لی اعدامله‌ردن چنکله آصمق جزاسی: چنکله کلمك: بوصورتله صلب او. لنمق. || چنکل ساقزی = یاپانی ساقز. کنکری. || چنکلی طاقمی = آصیلیق. بر ایشه یاپیشوب آرتق آیرلامامق. || قمیو چنکلی = قمیویه دوشن قوغه وسائر موادی طوتوب چیقارمغه مخصوص آلتکه اپیه طاقیلی بر بیوك یاخود دمیردن برحلقه‌یه مربوط متعدد کوچك چنکلدن عبارتدر. = ص. چنکل شکل وصورتنده اولان: چنکل بورن.

چِنگَلمَك (یا چنکله‌مك. فت. ۱. چنکلی طاقمق. ۲. چنکله آصمق. ۳. چنکل جزای قدیمیله اعدام ایتمك.

چِنگَللی (ص. اوجنده چنکل بولنان، اوجی چنکل شکلنده اولان، قانجه‌لی.

چِنگَه (س. کویلرده کاینی قار. شیلارکن دف چاله‌رق سویلدکاری بر مقام مخصوص که «یار یار» نقراتیله سویلنیر.

چِنگی (س. دف چاله‌رق وثیرق سویلیه‌رك کوبك آتمق کبی اویونلرك انواعنی اجرا ایدن رقاصه که باشلیجه چنکانه قیز. لرندن اولور: چنکی قرلی، طاقمی.

چِنلامَق (یاخود چینلامق و:

چِنلَمَك (یاخود چینله‌مك. فل. چن چن اتمك، اوتمك: قولاغم چنلیور. || قولاغی چنلسین = بر غائبدن بحث اولندیغی صره‌ده ایرادی معتاد دعا تعبیر. یدر.

چِنلَمه (یاخود چینلامه. س. چن چن اتمه، اوتمه، اوغلدامه: قولاق چنله‌سی = اصلی اولمدیغی حالده قولاغه کلن طنین، اوغلدی.

چَنه (س. با: بکه.

چُوال (س. حبوبات واون وکو. مور وبوکا مماثل شیئلر وضعنه مخصوص اوله‌رق قبا بیوك وقینات ویا پنبوق منسوجاتندن معمول بیوك کیسه: اون. شکر، صابون چوالی.

چُوالدوز (س. [تر. چوال. فا. دوختن = دیکمك] دوختی وزبانزدی:

چُوالدیز (س. [ذاتاً غلط اولان لغت آنفه‌دن غلط] چوال واوکا مماثل چول وسائره دیکمکه مخصوص بیوك ایکنه که اکثریا اوجی یاصی و اکریجه اولور.

چوب (س. فا. دکنك وتخته پارچه‌سی.

چوپان (س. [فا. شبان وچوبان] حیوانات اهلیه‌یی کز. دیروب اوتلادان آدم. راعی: قویون، کچی، صیغیر چوبانی. || چوبان آرمغانی چام ساقزی = هدیهٔ ناچیز. || چوبان آلداتان = قیرلانغیجدن بیو جك بر قوش. آلاجه طائوق. || چوبان ایکنه‌

سی، پوسکولی، دکنکی، دودوکی، سوزکچی، طراغی، طغار جمی، طوزلغی، منساره‌سی = نباتات اجناس مختلفه سی. || جوبان کوپکی = سوری پی بکامکه مخصوص کوپك. || چوبان مرهمی = ترمنتی وموم یاغی وسائره ایله یاپیلان بر نوع مرهم. || چوبان یلدیزی = زهره.

چوبانجه { صـ = چوبانلره مخصوص ویا لایق صورتده.

چوبانلق { سـ. چوبان صنعت و وظیفه‌سی: کویده‌چو. بانلق ایدیور؛ قوبون، صیغیر، خرکله چوبانلغی.

چوبوق { یاخود چبوق سـ. ۱. او. زون دکنك، دوزدال: باغ چبوغی = کوکاشوب کوتوك اولق اوزره یره دیکیلن دال. ۲. توتون ایچمکه مخصوص ایچی دلیك دکنك که بر اوچنده امامه دینلن آغزلق و دیکر اوچنده توتونك وضع اولندیغی لوله بو لنور: چبوق ایچمك، چکمك = چوبوقله توتون ایچمك. ۳. کینك آنا دیرکاری اوستنده اولان دیرکلر. ٤. معدندن استوانی اوزون پارچه، معدن دکنکی: بر چبوق جلیك، دمیر چبوغی. ٥. قماش اوزرنده صوپه دن طار یول: ماوی زمین اوزرنده سیاه چبوقلری واردر. || چفت چو. بوق یا: چفت.

چوبوقچی { سـ. ۱. وقتیله چو. بوق طاقلرینه وتو. تونه متعلق ایشلره باقان خدمتچی، توتونچی؛ چوبوقچی باشی. ۲. چو. بوق یاپان صنعتکار، زیوانه‌جی.

چوبوقلامق { فـ. دکنکله اوره. توزینی سیلکمك.

چوبوقلق { سـ. توتون چوبونلرینی قومنه مخصوص او. زون طولاب.

چوپ { سـ. ۱. صمان واوت و سائره پارچه جکی: کو. زمه پر چوپ کبردی. ۲. دکنك ونخته وسائره پارچه‌سی: پرچوپله قاریشدیرملی. ۳. سوپروندی: دوکیلمجك چوپ وارمیدر؟ || چوپ آتلاماز = تکلفجی، مرا. قلی. || اوزوم چوپی = اوزوم صالقینك دانه‌لری پتدکدن صکره قالان صابی. || چوپ چاتان = مقدر، قسمت ویرن. || چورچوپ = اوتهبری سوپرندیلك شیئلر، خس وخاشاك. || سوگندیرمه چوپی = برنوع چوجق اویونی. و مج. = برایشی باشدن آتمق، اهمیت ویرمامك. || نانه چوپی = پك ضعیف آدم.

چوپچی { سـ. قپو تپو کزوب اولردن سوپرونتیلری آله‌رق شهرك خارجه طاشیان بلدیه خدمتچیسی.

چوپره { سـ. ۱. تقد. یالیق قیمجی. ۲. صیقی چالیق وسائر صار مشیق شیئلر. || چوپره یالیغی = قماش یالیغنه مشابه قیمجی چوق بر یووارلاق یالیق.

چوپلك { سـ. ۱. سوپروندی، سوپروندی یه متعلق شیئلر. ۲. سوپرندی آتیلان محل، مذبله.

چوپلمه { سـ. بوینوز اوتی، طانه قیران: آتی، قره چوپلمه = بونباتك جنسلری.

چوپلنمك { فط. قوشکبی جزئی قیرندی یمك، جزئی بر شیئله قناعت ایتمك.

چوپور { سـ. ۱. یوزده‌کی چیچك بوزوغی. ۲. یوزده قیرمزی لکه‌لر. = صـ. ۱. یوزی چیچکدن دلیك دشیك اولمش، چیچك بوزوغی. ۲. یوزنده قیرمزی لکه‌لری اولان.

چوپورلی { صـ. یوزی چیچکدن دلیك دشیك اولمش، چیچك بوزوغی.

چوپورینه { سـ. ازماریده بکزر اللی درهملك برجنس بالیق.

چوتره { یاخود چوتوره. سـ. ۱. آغاجدن یاصی باردماق. ۲. روم کبی قیزدیریجی برمایع قونان وائتای سیاحتده طاشینان آغاجدن یاصی وآغزی طارقاب. || چوتره بالیغی = یاصی بورنلی اوفاق مرجان.

چوتور { صـ. ۱. یاصی. ۲. یاصی بورنلی.

چوتوره { سـ. با: چوتره.

چوتوق { سـ. بر اوستندهکی آغاج کوکی، طایشاری قالمش کوك.

چوچق { یاخود چوچوق. سـ. ااصلی چوچوك = کور. به، یاوری ا ۱. طفل، صبی: ارکك چوچق، قیز چوچق. ۲. کنج، دلیقانلی، فتی: ایی چوجقدر. ۳. مج. هوپا مزاجلی؛ عقلی بر شیئه ایرمین. || چوانی چوچق = عائله، اهل بیت. || چوچق اویونجغی = چوچقلرك اویناه. مه‌سنه مخصوص تحف شیء، ملعبهٔ صبیان؛ ومج. پك اهمیتسز وقولای ایش.

چوچوجغز { سـ. و:

چوچوجق { سـ. کوچك چوچق. ا اکثریا تحبیب ایچون قوللانیلیر. ا

چوچوجه { صـ. حـ. چوچقلره یاقیشیر حال و صو. رتده: چوچوجه حرکت ایدیور.

چوچوقلق { سـ. ۱. چوچق حالی و زمانی، طفولیت، صباوت: چوچقلغنده پك یاراماز ایدی. ۲. هو پا مزاج، تأملسز حرکت.

چوچور { یاخود چورچور. سـ. قیارده بولنور دیکنلی و چرکین بر بالیق: چوچور آزمانی = لابینه.

چوخه { یاخود چوقه. سـ. خاص قماش: قرمزی، سیاه چوخه. || چوخه چیچکی = بر نوع چیچك. = صـ. چوخه دن معمول: چوخه اثواب.

چوخه‌جی { سـ. چوخه یاپان و صاتان آدم.

چوخه‌دار { سـ. با: چوقدار.

چوزر { سـ. اینجه چوب؛ چوبر = چوپ = چالی چرپی: چور چوپدن بر او = پك چوروك و خفیف کراستهدن.

چوراب { سـ. آیاغه کیبلن یوك ویا پنبوقدن اورمه شیء: فانله، تیره چوراب؛ قونجلی، قونجسز چوراب. || چوراب اورمك = چوراب یاپمق؛ ومج. حیله ودسیسه قورمق. || چوراب سوکوکی = متسلسلاً وقوع بولان، توالی ایدن شیء.

چورابجی { سـ. ۱. چوراب اورن، چوراب یا. پان. ۲. چوراب صاتان، چو. راب تجاری.

چوراق { صـ. محصولات ویرمز، شوره، قیراج: چو. راق یر.

چوراقلق { سـ. چوراق یر، قیراج یر. شوره‌زار.

چورانیقو { مه. عمو. چورا. نیقوچوباتیقو = هپ برابر، قپو قپامه‌جه.

چوربه { یاخود چوربا. سـ. یمك ابتدا سنده قاشیقله ایچیلن صولی صیجاق یمك که انواع کثیره‌سی اولور: پرنج، شعربه، ترخانه، اشکنبه، مرجمك، قو. لاق، دوکون چوربه‌سی: تربیه‌لی چوربه = ایمونلی ویموطه‌لی: ساده صویه چوربه = خسته‌لره یدیریلن یاوان پرنج چوربه‌سی. || چوربه طاسی، کاسه‌سی = چوربه وضعنه مخصوص قاب. || چوربه کبی قاریشمق = پك آلت اوست اولمق، قارغاشه‌لق زیا. ده‌لشمك.

چوربه‌جی { یا چورباجی. سـ. ۱. برکوبده مسافر طوبوران متجیز، مختار، قوجه باشی، آق صقال. ۲. طشره ده خرستیانلرك ایلری کلمی، مغازه و دکان صاحبی. ۳. یکیچریلرده چور. به‌سی بر قزانده پشن بر طاقمك ضابطی، یوز باشیه معادل ضابط.

چوربه‌لق { صـ. چوربه یاپمغه مخصوص، چوربه یه یارار: چوربه‌لق ایرمیك.

چوربه { سـ. طباغ طوموزی یاورپی.

چورتو { سـ. دکرمن طاشنه دانه دوکن دیترك خونی.

چورتون { سـ. ۱. اوستی قبالی آغاج اولوق. ۲. قا. این طلومبه آغاجی.

چورجال { سـ. چاقسافلی طوپك زنبرك ایپی.

چورچار { صـ. بیهوده صرف اولنان، ضایع، تلف، هدر، یازیق: او قدر کاغدی چوچقلر چورچار ایتدیلر.

چوردك { سـ. مج. غلیه سرنلر. نی یوقاری قالدیران دونانمالر.

چوردوك { سـ. مشبه ومقوی عد اولنان کوزل قوقولی براوت: پوردوك اوتی.

چورك { سـ. ۱. اوفاق قانفال شکلنده دکرمی ویو. مشاق اتمك: یاغلی چورك؛ قندیل چورکی. ۲. چورك شکلنده مواد مختلفه قانفالی: بر چورك قورشون، باقیر وسائره. || چورك اوتی = چورك واتمك اوزرینه اکیلن سیاه بر کوچك حبه، حبة السوداء.

چورکلنمك { فل. چورك کبی قیورلوب قانغال اولمق: چورکلنمش بر بیلان.

چورندی { سـ. ۱. صولك دو. کرداب، کریوند. ۲. مختلف حیوانی چیروب قاریشدیرمقله حاصل اولان ذخیره مخلوطی.

چوزوتمك { یاخود چوریتمك. فتـ. ۱. یاش بریده

براقمله برجسمك الیافی طوتمیه. حق حاله کتیرمك، افساد ایتمك: بومیوه‌لری چوروتمشسکز. ۲. ذم وقدح ایتمك. اعتباریتی بوزمق: زواللی آدمی بسبتون چوروتدیکز. ۳. بر دعوی ویا بحثی دلائل ایرادیله جرح و ابطال ایتمك: بوکبی دلائل ایله دعوای چوروته‌مزسکز. ٤. بر مبلغی اعتباری بوزوق بر یره ویره‌رك تهلکه‌یه قومق: او پاره‌یی سنز بوشنه چوروتدیکز.

چوروڭ ⟨ ص. ۱. رطوبتلی بر یرده طور مقدن الیافی طوتماز اولوب صولاتمش وتعفن ایتمش: چوروك میوه: چوروك تخته. ۲. اعتباره غیر صالح، مجروح، مردود: چوروك سوز، چوروك دلیل، چوروك دعوی. ۳. کوکنلیه‌جك، صاغلام و امین اولمیان. ٤. تحصیل و استردادی غیر مأمول، باطاق: آله جقلرینك چوروکدر. ‖ مج. چوروك تخته = تهلکه، مخاطره: بن چوروك تخته‌یه باصمام. ‖ چوروك چاریق = لاشئ، قیمتسز ایشه یارار میه‌جق حالده. = س. بره، بره‌لنمش یر: قولنده بر چوروکی واردر: قاوْنك چوروکنی آییقلامق.

چوروڭلك ⟨ س. ۱. یاش یرده طور مقدن الیافی طوتماز اولوب تعفن ایتمش اولان شیئك حالی: میوه‌نك، تخته‌نك، قماشك چوروکلکی. ۲. بر دعوی ویا بحثك التزامه غیر صالح اولمسی، مجروحیت، مردودیت: بو سوزك، بو دعوانك چوروکلکی میداندهدر. ۳. بر مطلوبك تحصیل و استردادی غیر مأمول اولمسی، باناقلق: ویره‌سینك چوروکلکی مثبتدر. ٤. سوپروندی و لاشه‌کبی شیئلرك چوروملك اوزره آتلدقلری چوقور، مزبله: چوروکلکه آتمق. ۵. جنازه‌لرك بربری اوسته آتلدقلری فقرا مقبره‌سی، عمومی ومشترك قبر.

چوروملك ⟨ یاخود چوریمك. فل. ۱. یاش یرده طورمقدن الیافی بوزیلوب طوتماز اولمق وبومشایوب تعفن ایتمك، تفسخ ایتمك: بو میوه‌لر چورودی: بو دیرکلر چورومش. ۲. بره‌لنمك، مورارمق، زده‌لنمك: بدنی بر یر چورومش. ۳. التزامه غیر صالح، مجروح و مردود اولمق: یزم دعواسی چورودی. ٤. صیقلنیلی بر یرده چوق طورمقدن محو وخراب اولمق: محبسده چورودی. ۵. اعتبار دن دوشمك. ۶. تحصیل واستردادی غیر مأمول اولمق، باتمق: او آدمه ویردیکمز پاره چورودی.

چوره ⟨ س. ۱. اطراف، جوار، کنارلر. ۲. اطرافی قیبویریلوب اویا ویا نقش ایله تزیین اولنمش توالبندن یمنی: صیرمه‌لی چوره. ‖ چیه چوره = فیرطولایی، دائراً مادار.

چوریمك ⟨ یا: چورتمك وسائره. یا: چوزمك وسائره.

چوز ⟨ س. بومبار یاغی. مر.

چوزدیرمك ⟨ فد. ۱. باغلاتمش بر شیئك یاغنی بوزدیروب آچدیرمق، حل وفصل ایتدیرمك: دوکومی، پاکتی، یوکی چوزدیرمك. ۲. ایلیکنمش اتوابی آچدیرمق. دوکمه‌سنی ایلیکندن ویا قوپچه‌سنك ارککنی دیشیسندن چیقارتمق: شو جوجغك یلکنی، پوتینی چوزدیرك.

چوزگن ⟨ ص. و:

چوزگون ⟨ ص. چوزلمکه، اریمکه باشلامش، یومشاق (قار).

چوزگی ⟨ یا: چوزگو. س. چوزمه پیشوقدن چارشافلق یز، مطلقاً صویه‌لی چارشافلق طوقومه.

چوزلمك ⟨ فع. ۱. دوکوم و باغ آچلمق: بو دوکوم چوزلمیور؛ بوکلر چوزلدیمی؟ ۲. ایلیکنمش ویا قوپچه‌لانمش بر اتواب آچلمق: نه قدر صیجاق اولسه کوکس چوزلمك عادت دکلدر؛ بوتوزلق چوزلدیکه چیقماز. ۳. اریمکه باشلایوب کوشه‌لمك. یومشامق: بوزلر چوزلدی. ٤. مج. مشکل برمسئله حل وفصل اولمق.

چوزله ⟨ س. و:

چوزلیش ⟨ طرزی. یا: چوزمك.

چوزمك ⟨ فد. ۱. دوکوم وباغ وسائره‌یی آچمق، حل ایتمك: شو دوکومی چوزه‌مدم: دها دنکاری چوزمدك. ۲. اتوابك دوکمه وقوپچه‌سنی چیقارمق: روب آچمق: کوکسکزی چوزمك: صیجاقده ستره‌یی چوزملی. ۳. اورلمش بر شیئی تل تل ایدوب آچمق، سوکمك: چورابی، صاچی چوزمك. ٤. بز ایپلیك وتارینی یوماق وقلملردن چیقاروب چنکلره طاقه‌رق اولامنه حاضرلامق: بز چوزمك. ۵. (حیوان جنینی) دیشیسندن چیقارتمق: شو جوجغك یلکنی، پوتینی چوزدیرك.

چوزمه ⟨ س. چوزمك فعلی. یا: چوزمه.

چوزمه ⟨ س. ایلیك بر نوعی: چوزمه چارشف.

چوزوك ⟨ ص. ۱. دوکوم وباغی آچلمش، حل اولنمش: چوزوك ایپلر، دنکار، بوغچه‌لر. ۲. دوکمه وقوپچه‌سی آچلمش، ایلیکنمش: ستره‌سی چوزوك ایدی. ۳. اریمکه باشلامش، کوشه‌مش، یومشامش: چوزوك بوزلر.

چوش ⟨ حد. مرکبی طوردیرمق ایچون قوللانیلوب، حرکك المانده یولنان آدم حقنده دخی مستعملدر.

چوغ التمق ⟨ فع. چوق ایتمك. آز تدبیر مسق، تکثیر ایتمك: سرکتابلری چوغالتمشسکز.

چوغالمق ⟨ فل. چوق اولمق. آرتمق، تکثر وتزاید ایتمك: ایشلرمز چوغالدی: انسانك اولادی چوغالدیقجه غائله‌سی آرتار.

چوغاله ⟨ س. چوق اوله، آرتمه، تکثر، تزاید.

چوغان ⟨ یاخود چوگان. س. آغده‌یی وانتوانی آغار. تعفن ایچون قوللانیلان ورچل و حلوایه قونان بر نوع کوك.

چوغور ⟨ س. بنجار. مر. اسموار هاونجه‌ده دیرلر.

چوغورجق ⟨ س. غلط اوله‌رق صیغیرجق دیدیکمز قوشك اسم تصحیدر. کله اصل معناسی چکرکه قوشیدر.

چوق ⟨ ص. ۱. مقداری زیاده اولان، آزمقابلی، بول، کثیر، وافر، بسیار: چوق کتابی واردر: بوسنه چوق محصولات اولدی. ۲. فضله، زیاده، زیرو. مندن آرتق: بو یمك بزه چوقدر. = ح. ۱. یك. زیاده: بو یمکی چوق سورم؛ چوق ایی؛ چوق اوشودم؛ یك چوق. ۲. هروقت، دفعاتله، یك صیق: بزه چوق کلیردی؛ بوحال بزده چوق اولور. = ۱. بیوك مقدار، چوقلق، کثرت: چوقدن ممنون اولمیان آزی‌ده بولماز. ۲. برشیئك قسم اعظمی، اکثری، اکثریت: انسانلرك چوغی آلایشه مفتوندر: وقتمزك چوغنی بیهوده ایشلرله کچیریرز. ۳. چوق وقت، طول مدت. خیلی زمان: او وقتدن چوق کچدی: چوق اولدی. ‖ آز چوق = نه قدر ممکن اولورسه، چوق اولمازسه آزاولسون، ممکن مرتبه. ‖ آزه چوغه باقامق = اولورینه راضی اولمق. ‖ چوق چوق = نهایة النهایه، اولسه اولسه: چوق چوق بش کون کچه جکدر. ‖ چوقدن = خیلی زماندن، اسکیدن. ‖ چوق شئ = غریب شئ، تحف ایش. ‖ چوق کره، چوق دفعه = دفعاتله، مراراً. ‖ چوق کورمك = چوقسامق، چوق عد ایدوب یاقیشدیرمامق، چکمه‌مك. ‖ « نه‌وار نه چوق » تعبیرنده «چوق» تفأل مقصدیله « یوق » یرینه قوللانیلیر.

چوقا ⟨ یاخود چوقه. س. مرسینه بکزر سیاه بربیوك بالیق.

چوقال ⟨ س. ۱. زره، جبه، درع: آت چوقالی. ۲. صرلانمش چومالك، صو وشراب وسائره وضمنه مخصوص طو. براقدن قوالپلی قاب.

چوقجه ⟨ ص. ح. آز زیاده، زیاده‌جه، اولدقجه: چوقجه یاغمور یاغدی؛ صویی چوقجه ایچدم.

چوقدار ⟨ س. (اصلی: چوقه دار یاخود چوخه‌دار) آیاق خدمتنده بولنان چوخه البسه‌لی یاخود چوخه‌دن اولان پرده‌نك خارجنده امره منتظر بولنان خدمه که وقتیله بر صنف مخصوص تشکیل ایدرلردی. ‖ قپو چوقداری = الیوم باب

عالیده ولایات قپو کتخدالرینك معیتنده بولنوب وا ایلرك بعض سپارشلرینی اجرا ایدن مأمورلر.

چوقَدارلق { س. چوقدار خدمت ووظیفه‌سی. || قپوچوقدارلغی = قپوچوقداری خدمت ووظیفه‌سی. مادهٔ آتیه‌یه با.

چوقرامَق { فل. قاینایان قزان کبی چوقر چوقر ایتمك، طاقردامق.

چوقسامَق { و چوقسیمق. فت. چوق کورمك، چوق عد ایدوب تنسیب ایتمك، استکثار ایتمك، قبیه‌مامق.

چوقسانمَق { و چوقسینمق. فط. چوق کورولوب کندی نفسندن اسیرکهمك.

چوقسیمَق { و چوقسیغمق. با: چوقسامق و چوقسانمق.

چوقلق { س. ۱. برشیئك چوق اولمسی، کثرت، وفرت، زیاده‌لك، بوللق: ذخیره‌نك چوقلغی فیاتنك تنزلی موجب اولیور. ۲. غلبه‌لك ازدحام: ترددده چوقلق اوراده ... = حد. چوق کره، چوق دفعه، صیق: او یزه چوقلق کلیور: اومال بوملکتده چوقلق بولنیور. (بو معنا ایله باشلیجه جملهٔ منفیه‌ده قوللانیلیر.)

چوقمار { س. ۱. ایری وطوپار. لاقی باشلی طوپوز: قالین جنك چوماغی. ۲. (زبانزدی: چومار) ایری باشلی چوبان کوپکی. ۳. بویسوز سز قوپون نوعی، چومار، چومان.

چوقماق { س. و:

چوقمان { س. با: چوماق و چومان.

چوقمق { فت. دریك قازمق. ا چوقور بوندندر. ا

چوقور { ص. اویلش، مقعر، دریك عمیق: چوقور بوستان، چوقور اووه، چوقور کوز. = س. ۱. اویلش یر، دایك، حفره: چوقور قازمق، چوقور طولدیرمق، آغاج دیکمك ایچون چوقور آچمق. ۲. دریك قازلمش بئر، قویو، چاه: چوقور قازییور. ۳. مزار، قبر: بر آیاغی چوقوردهده. ٤. بدنك بعض یرلرنده بولنان اوفاق چوکوك یر: چکه چوقوری = چاه زنخدان: کوز چوقوری = چشمخانه: یاناق چوقوری = بعض آدملرده کولرکن یاناقده حاصل اولان چوقور؛ اکسه چوقوری وسائره. || بر آیاغی چوقوردهده = مزاره کیرمسی زمانی تقرب ایتمش پك اختیار آدم.

چوقورلانمَق { فت. دریلمك، دهادریلمك قازمق: حوضی برآز دها چوقورلاتملی.

چوقورلاشمَق { فط. و:

چوقورلانمَق { فط. چوقوره یاخود چوقورلاتمق، دریکلشمك، چوکمك: کوزلری چوقورلاشمش، چوقورلانمش.

چوقورلق { س. ۱. اویوقلق، چوکوکلك: کوزلرینك چوقورلغی. ۲. دریکلك، عمق: بو عرصه‌نك چوقورلغی قیمتی آزالتیور. ۳. چوقورلری و حفره‌لری چوق یر: اورادهکی چوقورلق واردر. = ص. چوقور و حفره‌لری چوق: چوقورلق بر یر.

چوقوشمَق { فشه. (قوشلر) غاغالاشمق، غاغا ایله اوریشوب اویناشمق، غاغا غاغایه طوتیشمق، دیدشمك.

چوقوقولاته { (س. ایتا. Cioccolata) آمریقاده حاصل اولان قاقاؤ دانه‌لریاونندن معمول مغذی بر نوع شکرلمه.

چوقومَق { فت. (قوش) غاغالایه اورمق، غاغالامق.

چوقهَ { س. با: چوخه.

چوکاری { س. صورغو داریسی.

چوکان { س. فا. جرید اویونده طوپی طوتوب آلمغه مخصوص اوجی اکری دکنك.

چوکدیرمَك { فت. و:

چوکرتمَك { فت. با: چوکرمك.

چوکرتمه { ص. دکیزك دینه ایندیریلوب اوستنه بالیقلر کلدکدن صوکره کوشه‌لرندن طوتیلوب بردن قالدیریلان آغه وصف اولور: چوکرتمه آغ.

چوکرمَك { فت. ۱. (دوه‌یی) دیز اوستنه دوشورمك، ایخلامق. ۲. اوروب اوتورتمق، قاقوب یرلشدیرمك. ۳. ایندیرمك: باشنه یومروق چوکرتمك.

چوکشمَك { فل. هر طرفدن بردن کاوب چوکمك، طوپلانوب ایتمك: قوشلر تارلایه چوکشدیلر.

چوکَل { س. نهرلرك طاشدقلرنده اووه‌لرده براقدقلری تورتی، چوکنتی.

چوکلمَك { فل. با: چوکمك.

چوکمَك { فل. ۱. ایتمك، قونمق: هواده‌ویاصوده بولنان توز وسائره دیبه طورمق. ۲. چوفورلاشمق، دوشمك، باتمق، ایتمك: طولدیریلان طوپراق ریختیم چوکدی. ۳. باصمق، قایلامق: سپس، دومان، پوس چوکدی. ٤. اختیارلایوب ضعیفلامق، قوتدن دوشمك. || اوستنه چوکمك = آلتنه آلمق. || بل چوکمك = بل ایکی قات اولمق، فتورکتیرمك. || دیز چوکمك = دیز اوستنه او. تورمق، دیزلری یره قویوب اویله طورمق.

چوکَن { س. جرید اویونده طوپی طوتممه مخصوص اوجی اکری دکنك. چوکان، صولجان. (فا «چوکان» ك بوندن اولمسی محتملدر.)

چوگَن { س. با: چوغان.

چوگَندَر { یاخود چوغندر. س. پنجار، پرکوکی؛ وسهواً هاوچ. مر.

چوگِندی { س. دیبه چوکن شئی، تورتی، رسوب.

چوگِنمَك { فل. ۱. آشیانی ایتمك، طورشمق، ترسب ایتمك. ۲. (دوه) دیز چوکمك.

چوگو { س. چارشافلق صوپه‌لی پانچق بزی.

چوگوج { س. چکیج دیدیکمهز آلتلك اسم اصلییدر.

چوگور { س. ۱. اکین اچنده بتن بیوك بر جنس دیکن. ۲. غایت ایری کان.

چوگورجی { س. ۱. باسو یرینی طوتان ایری کانی چالان چالغیجی. ۲. طنبوره شاعری، عاشق.

چوگوش { یا چوکیش. ۱. چوکمك فعلی وطرزی. با: چوکمك. ۲. اختیارلایوب قوتدن دوشمه، هرم.

چوگوك { ص. چوکش، باتمش، اگلمش، باتیق: چوکوك کوز، بل، اوموز. || چوکوك قوشی = برجنس قوش.

چوگه‌رَك { س. ودها طوغریسی:

چوگه‌لك { س. سوزیلوب صوبك دینه طوپلان چامور، لوله‌جی و چوملکجی چامورلری، سوزلش بالچق.

چول { س. قرملق وصوسز اووه، بیابان، بریه، بریان: سپیر چولاری، عربستان چولی. = ص. صوسز و نباتسز، قیراج: چول یر.

چول { س. ۱. قیلدن معمول قبا حرار. ۲. قیلدن ویا یونکدن جوال اورتیسی: آته چول اور. تمك. || مج. چول طوتمازمی ۱. دوا. مسز، نباتسز. ۲. هرشیئی جایق ضایع ویاخراب ایدن، قدریلز.

چولاق { ص. ۱. برقولی سقط ویا اکسیك اولان، اشل، اجذم: چولاق آدم. ۲. سقط، بوزلمش، چارپلمش: چولاق قول، ال. (یاآکز قول واله وصف اولور.) = س. قول ویا الی سقط یاخود اکسیك اولان آدم.

چولاقلق { س. قول ویا ال سقطلغی یاخود اکسیکلکی، شلل، جذم.

چولپا { ص. (فا. «چولاهه‌با».) دن } ۱. برآیاغی سقط اولان: چولپا آدم. ۲. یورورکن ابتدا صول آیاغنی آتان، آیاق اعتباریله صولاق: چولپا آدم، آت. ۳. مج. بحریکسز، الی یاقشیقسز و آیاغی طولاشیر: پك چولپا بر آدم.

چولتاری { س. پالان اورتیسی.

چولُق { یاخود چولوق. مه. دائما «چوجق» لغتیله برابر قوللانیلیر. متتابعاتدندر: چولق چوجق = اولاد وعیال، اهل بیت؛ چولق چوجق صاحبی = او بارق صاحبی، عائله باباسی.

چولَك { س. کرداب. مر.

چوللامَق { فل. مج. غایت بیوك طالغه‌لر کبنك اوزرنده چتلامق.

چوللامه { ص. اوستی خمورله اورتیله‌رك پیشن بیکاره اطلاق اولنور.

چوللانمَق { فط. ۱. چول اورمق، تمك. ۲. بر شیئك اوستنه چول کبی قپانمق، آپانمق: چاناطه‌سنك اوزرینه چوللاندی. ۳.

جبر ایتمك، مسلط اولمق.

چوللق { س. معروف قوش که صوك بهارده آولانیر، بقاچه، یلوه‌تك بیوکی. || صو چوللغی = بوکا بکزر بر جنس صو قوشی.

چوللِك { ص. چول وبیابانی چوق اولان. بیابانلق: چوللك بر یردر.

چوللَك { س. چوملك دیدیکمز شیئك اصلی ومخمیدر.

چوللوق { مه. با: چوالق.

چولها { س. [فا. « جولاه‌دن] دستکاهده ایشلین، بز وسائر منسوجات طوقوپان، طوقوییجی. نساج. || صو چولهاسی = بر جنس بالیق.

چومار { س. [اصلی: چوقمار] ایری باشلی چوبان کوپکی.

چوماق { س. [اصلی: چوقماق] ١. باشی ایری و طوپارلاق دکنك. ٢. ایری و آغر باشلی صوپادن عبارت حرب آلتی. طوپوز.

چومَز { س. مدرسه‌ده طلبه‌یه ومدرسه‌خدمت ایده‌رك علم‌اوکرنن شاکرد. طلبه‌یامانغی.

چوملَك { س. [اصلی: چوقلك] چوکلدن یعنی سوزلمش چامور دن معمول طوپراق قاب وعلی الخصوص آتشه قونمه مخصوص اولانی، طوپراق تنجره. || چناق چوملك = طوپراقدن اولمی. || چوملك حسابی = جاهل ایشی، جاهلانه ایش. || چوملك کبابی = چوملکده پیشن بر نوع قیامه.

چوملَكجی { س. طوپراقدن اوانی یاپان وصاتان آدم.

چوملَك { فل. چمك، دیزلری طوپلایوب قالچه‌لر یاپ. لدیرله طوقنه‌جق صورتده معلق طورمق: اتلکاربنی طوپلایوب چوملدی.

چومور { س. تق. شالغم.

چون { حج. فا. ١. کبی، مثلی. ز. ٢. ناصل، نیچه. ز. ٣. عر. چونکه، = مادام که: چون دکلسك واقف صنع ازل. || چون وچرا = فصل ونچیون، اسباب وعلل. || بی چون = امثال لری، بی مانند، بینظیر.

چونگول { س. اوفق باناقلق. چامورلی کوچك کول.

چونکه { حر. فا. ١. سبب وعلت بیان ایدر، اولدیغیچون. اولدیغندن: کیده‌م چونکه خسته‌یم. ٢. مادام که: چونکه بیلیورسك سویله. || ادات توقیت اولدرق استعمالی شیوع لسانزده منافیدر. ا

چوَیان { یاخود چوبکان ویا چوبکن. س. تق. دوه گله‌سنی دوکه دمیر.

چوَیت { یاخود چوبیت. با: چیویت.

چوَیرتمَك { فع. ١. دوندیرتمك. ایری واسطه سیله چویرمك ودوندیرمك: شیشی کبابی متعمل چویرتمك اقتضا ایدر. ٢. او بر یوزی کوریمه چك صورنده آت اوستی ایتدیرمك: اوصحیفه‌یی چویرت. ٣. اطرافنی احاطه ایتدیرمك، داثراً مادار قوشاتدیرمق: باغه دیوار چویرتملی. ٤. بالواسطه کری دوندیرمك، اعاده ایتدیر. مك: او شاغنی کوندروب کندیسنی یاری یولدن چویرتدی.

چوَیرلمَك { فع. ١. دوندیرلمك، دور ایتدیرلمك: کباب آتشك قارشیسنده چویرلمکله پیشر. ٢. آت اوستی اولمق، او بر یوزی نظر اوکنه کتیرلمك: او یاپراق چویرلنجه اوبر یحنه کچیلیر. ٣. احاطه اولنمق، داثراً مادار صارلمق: بو باغه دیوار چویرلمیدر. ٤. کری دوندیرلمك، اعاده ایدلمك: یاری یولدن چویرلدی. ٥. بوزلمق، زلمق، نقش ایدلمك، کری آلنمق: ویریان سوز چویراز.

چوَیرمَك { فع. ١. دوندیرمك: کبابی چویرملی، صو دکرمنی، بخار واپور چرخنی چویرر. ٢. آلت اوستی ایتمك، اوبر یوزینی اوسته کتیرمك: یاپراغی چویر. ٣. اطرافنی آلمق، احاطه ایتمك. داثراً مادار طولاشدیرمق: باغه دیوار چویرملی. ٤. کری دوندیرمك، اعاده ایتمك: کندیسنی یاری یولدن چویردیلر. ٥. بوزمق، باشقه حاله قومق، دکیشدیرمك: لقردیسنی چویردی. ٦. کری آلمق، نقش ایتمك: بوزمق: مقابله‌یی چویردی. || آیاق قابنی چویرمك = کیتمکه دعوت ایتمك، ترا کتله قوغمق. || چهره‌یی چویرمك = یوز اکشیتمك. || یوز چویرمك = اعاده ایتمك. || یوز

چویرمك = التفات ایتمك، واز کچمك، صرف نظر ایتمك.

چوَیرمه { س. ١. چویرمك فعلی. با: چویرمك. ٢. شیشده دوندیریله‌رك کباب او. لمش قوزی وسائره. = ص. چویرله‌رك یابلمش (کباب) وسائره.

چوَیرندی { س. ١. حبوبات مختلطه لکله وجوده کلمش مخلوط ذخیره. ٢. صولرك دونمه‌سی ودوندیکی یر، گرداب. گریوند.

چوَیرنمَك { فل. اوته بری قوشوب طولانمق، تك وبو ایتمك.

چوَیره { س. با: چوره.

چوَیریش { س. چویرمك فعلی و طرزی. با: چویرمك.

چوَیك { یاخود چیویك. ص. ١. متین، صاغلام. ٢. چابوق حرکتلی، سریع الحرکه، جست وچالاك.

چه { ک. فا. [تلفظی: چی] نه: چه فائده = نه فائده: چه حاجت = نه حاجت؛ چه گونکی = نه درلولك، کیفیت: چه کونکی احوالی = احوالنك صورت و کیفیتی. — بعض مرکب ادوات فارسیه‌ده دخی بولنور: کرچه = هر نه‌قدر.

چه { د. فا. ادات تصغیر اولوب، بو معنا ایله فارسی اسمله ملحق اولور: باغ - باغچه کبی.

چهْ { س. فا. قویو، چوقور. با: چاه.

چهْ { یاخود چهلی. س. ص. چهستان اهالیسندن اولان، بومملکتده ساکن اولان قوم که شمال اسلاولرندندر: چه قومی، چه لسانی.

چهار { عد. فا. درت، اربعه. [چار کبی. چیمك کسریله غلطدر.] چهاریار = صحابهٔ کرامدن خلفاء راشدین (رضوان الله علیهم).

چهارشنبه { س. با: چارشنبه.

چهجه { ص. چه قومنه مخصوص طرز و اصولده ویا چه لسانده اولان: چهجه شرقی، چهجه بر کتاب. = ح. چه طرز واصول ویا لسانده: چهجه خوره تپك؛ چهجه سویلك، یازمق. = س. چه لسانی: چهجه شمالی اسلاو لسانلرندندر.

چهره { س. فا. ١. یوز، وجه، صورت: کوزل چهره: چهره‌سنی کوسترمك. ٢. مج. عبوسلق، اکشی یوز. طارغینلق: چهره اچمك = یوز اکشیتمك. || چهره زوکوردی = چرکین.

چهل { عد. فا. قرق، اربعین. ز.

چهلی { س. ص. چهستان اهالیسندن اولان، بو همیالی.

چهیز { س. با: جهاز.

چیان { س. [اصلی: «چاغنامق» دن « چاغان »] بیوك و دریسی سرت قیصه آیاقلی وقویو رنکلی بر جنس قرق آیاق. چیان اوتی = برنوع اوت، اضراس الکلب. || یلان چیان = زهرلی حشرات اجناسی.

چیانجق { س. بر جنس نبات، شجرة التنین.

چیبان { س. با: چیان.

چیت { س. ١. بر جنس بز. ٢. چالی ودکنك وقامش کبی شیئلردن اورلمش موقت بوله: چیت چویرمك: چیتله بولمك. || آرابه چیتی = صمان آرابه‌سنك یانلرندکی سپت قناد.

چیتاری { س. مرجان بالیغنه مشابه یوز درهملك آلاجه بر بالیق.

چیتشمَك { فش. بر برینه کچوب یکشمك، کلید لنمك، چیت کبی صارمانمق.

چیتلَنبك { س. با: چتلنبك.

چیتمَك { یاخود چیتیلمك. فع. الده صیقیشدیروب او. غالایه‌رق یپقامق.

چیتمیك { س. اوزوم صالقمنك کوچك طالی، فرعی.

چیتی { س. چنتیك، اوفاق کدیك.

چیته { س. منتظم یونلش آغاج تریز.

چیتیق { ص. چاتیق، صیق، بور. شوق: چیتیق آلن. قاش، چهره. || چیتیق اوتی = ابه یسیکی.

چیتیك { ص. با: چیتین.

چیتیلمَك { یا چیتیله‌مك. فع. با: چیتیمك.

چیتیلی { ص. اوفاق چنتیکی او. لان: چیتیلی قاون.

چیتین { یاخود چیتین. ص. ١. سرت، قاتی، صعب، سخت: چیتین طاغ؛ چیتین یول؛ چیتین جوز. ٢. عنادجی، معند،

سرت : چیتین مزاج؛ چیتین آدم. ۳. زور، کوچ، مشکل : چیتین ایش.

چیتینلَشمَك { فل. زور اولق. مشکلشمك.

چیتینلك { س. ۱. سرتلك. قاتیلق، صعوبت. ۲. عناد. جیلق. سرتلك. معندلك.

چیچَك { س. ۱. اشجار ونباتاتك میوه وتخمدن اول ویر. دکاری رنکارنك واکثری کوزل قوقولی یاپراقلر مجموعی که نباتاتك آلات تناسلی حاویدر، زهر، لاله : آی چیچکی، آیوا چیچکی، قاسم چیچکی وسائره. ۲. قماش وسائره اوزرینه رنك وبویا ایله یاخود نقشله یعنی خرج وصیرمه ایله ویاخود اونقله ایدیلن سوس : باصمه، خالی چیچکی: چوره چیچکی: مرمره اویلش چیچکلر. ۳. انسانك بدنی اوزرنده پوتراق چیچك کبی جیبانلر آچان معروف مرض مستولی که آشی ایله چاره‌سی بولنمشدر، جدری : چیچك علتی: چیچکه طوتلمق؛ چیچك بوزوغی. ۴. مج. علاق، حیله باز : نه چیچك اولدیغنی بیلیرز. ۵. بعض شیئلرك زبده‌سی: کوکرت چیچکی. || چیچك آچمق = طمور جقلری آچیلوب (آغاج) چیچکلرله اورتلمك : بادملر چیچك آچدی. (یالکز آچدی دنی دینیر.) || چیچکی بورنده = پك تازه، یکی قوپارلمش. (خیار وقباق کبی اوجنده چیچکی بولنان شیئلردن مأخوذدر.) || چیچك بوزوغی = چیچك علتندن یوزی دلیك دشیك اولمش، چوپور. || چیچك صویی = لیمون ویورتقال کبی میوه‌لرك چیچکلریله سائر چیچك انواعندن تقطیرله استحصال اولنان ماء معطر. || صو چیچکی = چیچك علتنك برنوع خفیفی که صو ایله طولی سکرك برطاقم قبارجقلر چیقارمغله ظهور ایدر، جدری = کاذب.

چیچَکجی { س. ص. چیچك کزوب صاتان آدم : چیچکجی قیز.

چیچَکلك { س. ۱. چیچك تارله‌سی، باغچه‌لك چیچك یتیشدیرمکه مخصوص یری. ۲. چیچك وضعنه مخصوص سوسلی صاقسی که ماصه‌لك اوزرینه و بیوکاری صالونك برطرفنه قویور. ۳. قیشین چیچك صاتیلرینی باریندیرمغه مخصوص جاکتان. ۴. اسکی طرزده او طه‌لرده قیونك یاتلرنده متعدد اوفاق حجره‌لر ویا محراب کبی بر محل که اساساً چیچك وضعنه مخصوص ایدی.

چیچَکلَنمك { فل. چیچك پیدا ایتمك، چیچك آچمق، تزهر ایتمك : آغاجلر چیچکلندی.

چیچَکلی { ص. ۱. چیچکاری اولان : چیچکلی آغاج. ۲. بویا یاخود نقش ویا اویمه چیچك رسمنده اشکالی وسوسی اولان : چیچکلی باصمه. طاوان، چوره، ستون.

چیچه { یاخود چچه. س. تق. بدر همشیره‌سی، خاله. (خاطرده طوتلمسی الزم متروکاتدندر، زیرا «خاله» لفظی هم ترکچه دکلدر. هم ده عربیده بزم قوللاندیغمز معنایه کلیوب. تیزه دیمکدر.)

چیدام { س. تق. ۱. صبر، تحمل. ۲. ثبات، قرار.

چیدامَق { فل. تق. صبر وتحمل ایتمك، آجی یه طیانمق، قاتلانمق.

چیداملی { ص. تق. صبرلی، طیانیقلی، متحمل.

چیر { وچیریل. مه. با : چر.

چیر { س. سیاه. برجنس کوچك

چیرپَق { چیرپق، چیرپندی. با : چرپق وسائره.

چیرچیر { س. مج. زنجیر دونانمه‌لی دمیر پلانمه.

چیرچیل { س. مج. بیوك فوچیلری قالدیرمغه مخصوص قانجه‌لی زنجیر ویاخلاط.

چیرَك { س. با : چاریك.

چیرَکلَه‌مَك { فع. کی طوغان چوجقلرك قوللرینی باجاقلرینی قارشولقلی چکمك.

چیرَگی { س. فا. مجریك، مهارت، حذاقت. ز.

چیروز { س. ا. ر. Tiroon. تق. قورومق دیمك اولان چیرمك (؟) دن اولمسی بعید در، زیرا کلمه‌نك شکلی ده روجه‌در.) اسقومری بالیغنك قورید لمشی. || مج. پك قوری وضعیف شخص.

چیره { ص. فا. مهارتلی : چیره دست = الی یاقیشیر، الندن ایش کلیر.

چیز { س. فا. شئ. یالکز «ناچیز» و «ناچیزانه» تعبیرلرنده مستعملدر. با : ناچیز، ناچیزانه

چیزدیرمَك { فع. ۱. قلم ویا دیکر بر شیئله بر جیزکی چکدیرمك : شو تختهنك اوزرینه بر شکل چیزدیرملی. ۲. حذف ایتدیرمك، اوزرینه بر جیزکی چکدیروب قیدینی ترقین ایتدیرمك : اسمنی دفتردن چیزدیردیلر.

چیزگی { س. کرك قبله ترسیم ویاقباریق صره، خط : بودفترك سیاه وقرمزی چیزکیلری واردر: آلن چیز کیسی. || چیزکی چاتیسی = آغاجه اشارت ایتمکه مخصوص مرانغوز چاقیسی.

چیزِلَمك { فع. فل. ۱. چیزکیلر وخطلر پیدا ایتمك. سیوری برشئ سورلمکله بوینه طیرمالانمق : بوکاغد قولای چیزلیور: بو آینه چیزلمش. ۲. چیزکی چکیله‌رك حذف وترقین اولنمق : اونك اسمی دفتردن چیزلدی.

چیزِلمه { س. و :

چیزِلیش { س. چیزلمك فعلی. با: چیزلمك.

چیزمَك { فع. ۱. چیزکی چکمك، خط ترسیم ایتمك : شو دفتری چیزملی. ۲. سیوری برشئ سورلمکله بوینه طیرمالامق : ایکنه یوزی چیزدی. ۳. حذف وترقین ایتمك : اونك اسمنی دفتردن چیزدیلر. || یازوب چیزمك = یازی ایله اوغراشمق. || یان چیزمك = صاوشمق.

چیزمه { س. ۱. چیزمك فعلی، چیزیش. ۲. چیزکی، یول، خط. ۳. تارله چیزیکی، صاپان یولی، آرق.

چیزمه { س. قونچی دیزه قدر ویا دیزدن یوقاری جیقه‌جق قدر اوزون آیاق قابی که باشلیجه یوللیقده وحیوانه یدلدکده کیلیر، چکمه، موزه: چیزمه کیمك، چیزمه‌یی چکمك.

چیزمه‌لی { ص. چیزمه کیمش، آیاغنده چیزمه‌سی اولان. || صاری چیزمه‌لی محمد آغا = مجهول اولوب علامت فارقه‌سی اولمیان وبحق تعریف اولنمیان شخصدن کنایه‌در.

چیزی { س. و:

چیزیك { س. چیزمك ایزی، چیزمکدن حاصل اولان اثر، خط، یول : بوآینه‌نك بر چیزیکی واردر: سودانیلرك یاناقلرنده‌کی چیزیکلر: چیزیك چیزیك = یول یول.

چیزیك { ص. چیزلمش، چیزکیسی اولان : چیزیك برآینه.

چیزیکلی { ص. و:

چیزیلی { ص. چیزلمش، چیزکیلری اولان : چیزیکلی چیزیلی برآینه.

چیس { س. قدرت حلواسی.

چیسکین { س. و:

چیسندی { س. و:

چیسیمَك { فل. با : چیگسکین، چیگسندی وچیگسیمك.

چیش { س. ایشه‌مه، تیول؛ چیش ایتمك = ایشه‌مك؛ چیشی اولمق، کلمك = ایشه‌یه جکی کلمك. (اصل ترکی قدیمده چیش = دفع حاجت، وچیشمك = دفع حاجت ایتمك دیمکدر.)

چیشیك { س. طاوشان یاوری.

چیغ { س. ۱. طاغدن یووارلانان قارکومه‌سی. ۲. قامش وسائره‌دن یوکسك چیت. ۳. چادیر بوله‌سی. ۴. یوکسك سس، کورلدی، یایغره.

چیغا { س. یوزرکن خشردی ایدن برنوع ایرماق بالیغی، قره مرسین.

چیغاره { یاخود سیغاره. س. (اسپانیولجه‌دن) افشنك کبی کاغده صارلمش توتون که براوجی یاقیله‌رق دیکر اوجندن چکیلوب ایچیلیر. || فرنك چیغاره‌سی = قیبلمامش توتون یاپراقلرینك صارلمسیله وجوده کلمش بیوك چیغاره. || بوکا چیغاره و کاغدلیسنه چیغارت دینك، لسانزده عادت اولمدیغندن صرف مقابلکدر.) || چیغاراسکمله‌سی = چیغاره طبله‌سیله کبریت وسائر مالزمه‌یه مخصوص کوچك سهپا. || چیغاره طبله‌سی = چیغاره‌نك کوچك دوکمه مخصوص کوچك طبق. || چیغاره قوطیسی = چیغاره وضعنه مخصوص جیبده طاشنیر قوطی.

چیغاراتلق { س. چیغاره ایچمکه مخصوص آغزلق.

چیغرتمَق { فع. ۱. بری واسطه سیله دعوت ایتمك : بنی مجلسه چیغرتمدیلر. ۲. با.

غرتمق، تضييق ايدوب باغرمغه مجبور ايتمك.

چيغرتمه (۱۱۲) {اسم} ديلسز برنوع او. فاق دودوك.

چيغرشمق (۱۱۱) {فش.} «چاغرشمق» يرينه قوللانيليور} ۱. بربرينه چاغرمق. ۲. هپ برلكده وبرآغزدن باغروب چاغرمق: قادينلر چيغرشديلر.

چيغرغان (۱۱۱) {ياخود چيغرتقان. اسم ديكر قوشلرى جلب ايتمك اوزره اوتديريان آوجى قوشى، پرلاق.

چيغرلمق (۱۱۶) {فع.} دعوت ايدملك.

چيغرمق (۱۱۱) {فع.} ۱. دعوت ايتمك، جلب واحضار ايتمك: كنديسنى ضيافته، محكمه‌يه چيغردىلر. دينه چيغرمق = دعوت ايتمك. ۲. سسلنمك، چاغرمق. ابوالكنجى معنا ايله استعمالنى وفيق پاشا مرحوم غلط عد ايديورسه‌ده، «چيغ» سس و صدا ديمك اولديغنه و ديكر مشتقاتنك‌ده معنالريله باقيليرسه. اصل معناسى بو اولمق اقتضا ايدر.

چيغرمه (۱۱۱) {اسم} دعوت، جلب، احضار.

چيغريق {اسم} برنوع آلا قارغه.

چيغلدى (۱۱۱) {اسم} قاريشيق حيوان سلرى، حيوانات كورلديسى.

چيغلق (۱۱۱) {اسم} فرياد، فغان. غريو. شيون.

چيغيت (۱۱۱) {ياخود چيگيت. اسم ۱. قابونلى چكردك، يابوق يا چيگير. اسم ۱. چيغ دينان قار كومه‌سنك قارك اوزرنده يووارلانيركن يره‌دكى قارلرى برابر آله‌رق آچديغى يول، چيغ ايزى. ۲. يول، طريق. ۳. مج. طرز، اسلوب، دأب، تعقيبى معتاد اولان طريق. || چيغير آچمق = يكى برطرز واسلوب ايجاد ايتمك: ادبياتمزده يكى برچيغير آچلدى. || چيغيرندن چيقمق = معتاد و معروف اولان دأب و طريقى ترك ايتمك: صاچمق. انحراف ايتمك.

چيقار {اسم} ۱. منفعت شخصيه: اونك بو ايشده مطلقا بر چيقارى وار در: او يالكز كندى چيقارينه باقار؛ بو ايچ چيقارمه كلر، اويماز. ۲. باشه چيقار، حسن نتيجه ويرر: سزلك طوتديغكز يول چيقار يول دكلدر.

چيقارتمق {فع.} ۱. اخراج ايتديرمك: شوكرميتلرى رنجبرلره طامك اوسنه چيقارتملى. ۳. تأثير ايدوب عمل ايتديرمك: بومسهل برقاچ دفعه چيقارتير. ٤. آلديرمق. استحصال ايتديرمك: بو سودك ياغنى چيقارتملى.

چيقارتمه {اسم} ۱. چيقارتمق فعلى. با: چيقارتمق. ۲. ايصلاديلەرق برسطحه يا پيشديرلدقده اوستنده‌كى ضمغلى رسم اورايه نقل اولنان كاغد.

چيقارلمق {فع.} ۱. طيشاريه آتلمق، اخراج او. لنمق: ارکندن اودن چيقارلدى؛ طولابدن بركتاب چيقارلمش. ۲. دفع وطرد اولنمق، قوغلنق: مكتبدن چيقارلدى. ۳. آلنمق، استحصال اولنمق، صويى ويا زبده‌سى آلنمق: بو چچكلردن كوزل صو، بو سودن ياغ چيقارىلير.

چيقارمق {فع.} ۱. طيشارى آتمق، اخراج ايتمك: اونى اودن چيقاردىلر؛ آتى آخوردن، اثوابى طولابدن، آچه‌يى چكمجه‌دن چيقارمق. ۲. چكمك، سوكمك، يولمق: ديش، آغاج، قيل چيقارمق. ۳. كوسترمك، عرض ايتمك، ميدانه ويا برينك اوكنه قومق: قيزى كوريجيلره چيقارمق؛ بكا وجقلرينى چيقاردى. ٤. يوكسلتمك، يوقارى‌يه ايلتمك، قلديرمق: كنديسنى اوست فاته چيقاردىلر: شونى يوقارى‌يه چيقار. ٥. خلاصه‌سنى ويا صويني آلمق، استحصال ايتمك: منكشه‌نك صوينى، سودك ياغنى چيقار. مق. ٦. ايجاد واختراع ايتمك: زراعت ايچون برچوق ماكينه‌لر چيقارمشلر. ۷. نشر ايتمك، ميدان انتشاره قومق: فلان پك نافع بركتاب چيقاردى. ۸. پيدا ايتمك، اتخاذ ايتمك: او بر عادت چيقاردى. ۹. نتيجه آلمق، استنتاج، استنباط ايتمك: بوندن نه چيقاريورسكز؟ ۱۰.

حاصل ايتمك، پيشديرمك، ويرمك: آناطولى چوق ذخيره چيقاره‌بيلير: عربستان دنيانك الكوزل آتلرينى چيقارير: عشاق كوزل خاليلر چيقارير. ۱۱. وجوده كتيرمك. پيشديرمك: بو مكتب چوق مشهور عالملر چيقارمشدر. ۱۲. اوتومق، سوكمك، حل ايتمك: بو بازيى چيقاره مدم. ۱۳. صويمق، سلب، نزع ايتمك: فسق، اثوانى، چيزمه‌سنى چيقاردى. ۱٤. اوغرامق، طوتمق: چچك، قزاموق چيقارمق = ۱. آجى چيقارمق = ۱. انتقام آلمق، اخذ ثار ايتمك. ۲. تلافى مافات ايتمك. || اتمكنى چيقارمق = پيه‌جكنى قزانمق، كچينه‌جك ايش بولمق. || اتمكنى طاشدن چيقارمق = چوق سعى واقدام ايتمك. || الدن چيقارمق = ۱. صاتمق. ۲. فوت وضايع ايتمك. || اون چيقارمق = اوين بولمق، ايجاد ايتمك. || ايش چيقارمق = مسئله ومشكلات احداث ايتمك. || باشدن چيقارمق = آزديرمق، اغوا ايتمك. || پلج چيقارمق = (طاوق) يمورطه‌دن جيوجيو استحصال ايتمك. || ديش چيقارمق = ۱. چوچق ديش پيدا ايتمك. ۲. چوروك ويا آغزان ديشى چكمك. || ديل چيقارمق = استهزا ايتمك. || ذوقنى چيقارمق = صفاسنى سورمك. لذتنى طاتمق. || سس چيقارمق = سوبلمك: اعتراض ايتمك؛ سس چيقارمامق = راضى اولمق. || صو چيقارمق = قويو ويا دره‌دن صو طولديرمق. || طاش چيقارمق = غالب كلمك. اوست چيقمق. || قوقوسنى چيقارمق = تجربه‌يوب مشكلاته صارمق. || كوز چيقارمق = كور ايتمك: وجد. بوزمق. برباد ايتمك. || معنا چيقارمق = معنا ويرمك، برسوز ويا ايشدن بر مقصد استدلال واستخراج ايتمك. || ياكليش چيقارمق = ياكليش بوب لوب تصحيح ايتمك. || يوچك چيقارمق = ايپك يوچكى بسلهمك.

چيقره (۱۱۱) {اسم} آولا قلردكى كرفت چالى.

چيقره‌اق (۱۱۱) {اسم} كرفت چاليلرى چوق ير.

چيقريق (۱۱۱) {اسم} ۱. قيودن صو ايله‌دوندريلن دولاب كه برمحور اوزرينه طولانير. ۲. ايپلك صارمغه مخصوص دونر كوچك چرخ كه بوده بر محور اوزرينه دونر. ۳. بعض اصنافك بنه بوكا قريب شكلده چرخلرى.

چيقريقجى (۱۱۱) {اسم} چيقريق واوكا مماثل آغاجدن مختلف شيئلر ياپان طوغرامه‌جى.

چيقريقجيلق (۱۱۱) {اسم} چيقريق و سائره ياپان طوغرامه‌جينك صنعتى واشيسى.

چيقشديرمق (۱۱۱) {فع.} ۱. يتيشدرمك، ايصال، ابلاغ ايتمك: پاره چيقشديره‌مدم. ۲. چاره‌سنى بولمق، تدارك ايتمك، استحصال ايلمك: لوازم سفريه‌يى چيقشديره‌مدى. ۳. ختامه ايردير مك، انجامه ايصال ايتمك.

چيقشمق (۱۱۱) {فل.} ۱. كيريشمك، قوت واقتدارى فوقنده بر ايشه بولاشمق، تصدى ايتمك: بن بو ايشه چيقشه‌مام. ۲. بالغ. واصل اولمق. وارمق: بريكديكمز آچه بر قاچ يوز ليرايه چيقشدى. ۳. يتيشمك، كافى اولمق، كفايت ايتمك: پارەمز چيقشمدى. ٤. حدت ايدوب آزارلامق، پايلامق، تعزير ايتمك: بكا چيقشمغه حقكز يوقدر؛ سز كنديسنه برآز چيقشك.

چيقلمق (۱۱۱) {فع.} ۱. طيشاريه نقل ايدلمك، خروج ايدلمك: بو هواده اودن چيقلماز. ۲. يوله كيريشلمك، عزيمت ايدلمك، حركت اولنمق: يارين قاچده چيقله‌جقدر. ۳. يوقارى كيدلمك، صعود ايدلمك: بو مرديوندن اوست قاته چيقلير؛ بو طاغك تپه‌سنه چيقيله‌ماز.

چيقمق (۱۱۱) {فل.} ۱. ايچريدن طيشارى ريه وارمق، خروج ايتمك: اودن چيقدى: آت آخوردن چيقه‌جقدر. ۲. يوكسلمك، يوقارى قالقمق، صعود ايتمك: اوك اوست قاتنه چيقدى؛ مرديوندن چيقيوردى. ۳. ميدانه كلمك، بروز وظهور ايتمك، كورنمك: يزه چيقمدى. ٤. طلوع ايتمك، طوغمق: كونش، آى چيقدى. ٥. ويرلمك، اعطا اولنمق: معاش، احسان، عطيه چيقدى. ٦. ختام بولمق، كچمك، مرور ايتمك: مارت چيقوب نيسان كيردى: چيقان آى. ۷. شايع اولمق، طويلمق، انتشار

ایتمك : بر لقردی، بر حوادث چیقدی. ۸. نشر اولنمق، موقع انتشاره قونمق : بر کتاب، بر غزته چیقدی؛ فلان غزته صبا. حلری چیقار. ۹. ایجاد واختراع اولنمق : یکی بر اصول چیقدی: پك سهولتلی برماکینه چیقدی. ۱۰. برینك وبارهیئتك حضور. ینه وارمق : ناظر پاشایه چیقدم؛ محکمه‌یه چیقدی ۱۱. رفع ونزع اولنمق، سلب اولنمق : فس باشدن، جیزمه آیاقدن چیقار؛ بوانواب قولای چیقماز: بو یوزوك پارمغمدن چیقار. ۱۲. استحصال اولنمق، زبده‌سی آلنمق : چچکدن صو، سوتدن یاغ چیقار. ۱۳. نتیجه آلنمق، استنتاج ، استنباط اولنمق : بوندن نه چیقار ؟ بویله سوز لردن برشئ چیقماز. ۱۴. آرتمق، یوکسلمك، ترقی ایتمك : ذخیره‌نك فیاتی چیقدی. ۱۵. بهالانمق، بهاسی آرتمق : محاربه سببیله انکلیز امتعه‌سی چیقدی؛ پنبوق چوق چیقدی. ۱۶. مال اولمق، شو قدر آنچه ایله وجوده کلمك : بو او قاچه چیقدی: شو قماشدن برقات انواب قاچه چیقار. ۱۷. تحقق ایتمك، طوغری او لدیغی تبین ایتمك : بم سوزم چیقدی؛ اوآدمك دیدیکی چیقه‌جقدر. ۱۸. ظهور ایتمك، کورینمك، نه اولدیغی آکلاشلمق: آلدقلری کاغن نصل چیقدی؛ کاغن آتلر ایی چیقمادی؛ اوایش مأمول ایتدیکمز کبی چیقمدی. ۱۹. باشه چیقمق، موفقیتی منتج اولمق : سندیقه‌لرك طوتدقلری یول چیقماز: او چیقار ایش دکلدر. ۲۰. کفایت ایتمك، یتیشمك، کافی اولمق : بر انواب بش آرشین قماشدن چیقارمی؟ بوقازمیردن بر پانتالون چیقماز. ۲۱. منتهی اولمق، وارمق، نهایت بولمق : بو یول نردیه چیقار ؟ ۲۲. کوراولمق، پاتلامق، آقمق، سقطلانمق : کوزی چیقدی: کوزلرم چیقسون ! (یمین) . ۲۳ (عضو) برندن اوینامق، (کمیك) مفصلدن آیرلمق: قولی چیقمش. ۲۴. صادر اولمق : امر چیقدی. ۲۵. بیقمك، ثابت اولمق : اکیلر یکی چیقمفه باشلادی: بیغی یکی چیقیور. ۲۶. (رنك، بویا) زائل اولمق، صولمق : بو بویا چیقارمی ؟ بو قماشك رنکی چیقار. || آد چیقمق = فنالقده شهرت بولمق: بد نام اولمق. || آرادن چیقمق = مندفع وزائل اولمق. || اصلی چیقمق = صحتی تبین ایتمك : او حوادثك اصلی چیقمادی. || الدن چیقمق = فوت و ضایع اولمق. || اوسته چیقمق = ابراز مهارت ایتمك. || باشدن چیقمق = آزمق. || باشه چیقمق = موفق و میسر اولمق. || باشه باش چیقمق = یکا یك کلمك، تمام تمامنه یتیشمك. || پاره‌دن چیقمق = پاره صرفنه مجبور اولمق. || جان چیقمق = وفات ایتمك؛ و مج. چوق زحمت و مشقت چکمك. || خاطردن چیقمق = او نودلمق. || قارشی چیقمق = قارشیلامق. || کوزدن چیقمق = کوزدن دوشمك. صو. ثومق. || یولدن چیقمق = قطار ویا ترامواى یولندن طیشاری فیرلامق. || یوله چیقمق = یولجی اولمق عزم راه ایتمك. || قوقوسی چیقمق = طوبلق.

چیقمه { س. ۱. چیقمق فعلی. ۲. چیقمق. ۲. چیقندی، طیشاری یه چیقمش شئ، دیرسك. ۳. جومبه، شهنشین. ٤. حما. مدن چیقارکن اقتضا ایدن خاولی وسیله‌جك طاقمی. = ص. ظهور ایتمش، ایجاد اولنمش : یکی چیقمه = یکی ایجاد.

چیقندی { س. ۱. حذادن طیشاری یه چیقمش شئ، بورن، دیرسك : دیوار اورادە بر چیقندی یاپیور. ۲. یازی سطرندن طیشاری یه چیقمش تصحیح ویا علاوه‌عباره‌سی : مسوده‌نك هیچ چیقندیسی یوغیدی؛ تبییضده چیقندیلری اونوتمایك.

چیقندیسز { ص. ۱. حذادن طیشاری چیقمش پرلری اولیان، دوز : چیقندیسز بر دیوار. ۲. سطردن طیشاری چیقارلمش علاوه و تصحیح عبارەلری اولیان : چیقندیسز بر مسوده.

چیقندیلی { ص. ۱. حذادن طیشاری یه چیقمش بورن و دیرسکلری اولان : چیقندیلی دیوار. ۲. سطردن طیشاری چیقمش تصحیح ویاعلاوه عبارەلری بولنان : چیقندیلی یازی، مسوده. || چیقندیلی کیرندیلی = ۱. حذادن طیشاری چیقمش وایچری کیرمش پرلری اولان : چیقندیلی کیرندیلی بر دیوار. ۲. چیقلوب کیریله‌جك پرلری، قپو وکچیدلری چوق اولان : چوق چیقندیلی کیرندیلی بر او.

چیقیش { س. ۱. چیقمق فعلی و طرزی. با : چیقمق. ۲. تکدیر، تعزیر، چیقشمه : بکا بر چیقیش چقشدی که. ۳. آتك صولتی، پرتاو.

چیقیق { ص. ۱. طیشاری چیقمش، فیرلامش، برندن اوینامش. ۲. مفصلدن اوینامش (کمیك، عضو). || دیلی چیقیق = احمق، آلیق. = س. کمیك و عضوك مفصلدن اوینابوب چیقمه. سی : قولنده چیقیق واردر؛ چیقیق صارمق = تحییر ایتمك: زل برجنس یران اشکی، کور.

چیگدام { س. با : چیگده.

چیگدم { س. بیاض وصاری و پنبه چچکلی انواعی بو. لنسان برنبات وکوکی، اوکسز اوغلان صوغانی، عتر، خلاج. || آجی چیگدم = وحواج. — ماویسنه ایت بوغان دیرلر.

چیگدنه { س. اساساً قره دکیزك بو اسمله مسمی اسکه. سندن کان چیرالی تخته که باشلیجه اخشاب ابنیه‌نك طیشاریسنی قاپلا. مه‌ده استعمال اولنور.

چیگده { س. عناب (وغلطی : خناب) اسم عربیسیله معروف قیزلجه مشابه وقبوغی سرت برجنس میوه. بیوك وپك قرمزی اولان بوستانی نوعنده « چیلان » دیرلر.

چیگره مك { یاخود چیگرمك. فل. تق. اویقو ثقیل، لطافتسز، صوئوق : چیك رنك. ٦. ایشلنمه مش، حال طبیعیسنده، خام : چیك طوپراق. || چیك چیك یمك = بیوك برحرص وکین کوسترمك : عسکرمز دشمنی چیك چیك یمك ایستیوردی.

چیگك { س. صیحاقدن تخرله‌هوا یه فالقان نمك کبجه سر. یلکنده غایتله اینجه پرصورتده یره یاغمه سندن حاصل اولان رطوبت که جایر وبارا قلرك او. زرنده اوفاق اینجی طاملەلری کبی کورینور، نداء، ژاله، شبنم : چك یاغمش : چیکدن اوستمز ایصلاندی.

چیگتای { س. جزیره و شام جهتلرنده بولنور کو. زل برجنس یران اشکی، کور.

چیگدام { س. با : چیگده.

چیگدم { س. بیاض وصاری و پنبه چچکلی انواعی بو. لنسان برنبات وکوکی، اوکسز اوغلان صوغانی، عتر، خلاج. || آجی چیگدم = وحواج. — ماویسنه ایت بوغان دیرلر.

چیگده { س. عناب (وغلطی : خناب) اسم عربیسیله معروف قیزلجه مشابه وقبوغی سرت برجنس میوه. بیوك وپك قرمزی اولان بوستانی نوعنده « چیلان » دیرلر.

چیگره مك { یاخود چیگرمك. فل. تق. اویقو قاچمق، اویویه‌مامق، سهره ویا ارقه اوغرامق. (احیاسی آرزو اولنور یری بوش قالمش مترو. کاندندر.)

چیگسکین { یاخود چیسکین. س. ۱. پك اینجه چیك، آز وخفیف شبنم. ۲. اینجه و کونش کورنجه اریوب نابدید اولان قراغی.

چیگسمك { فل. اویویه‌مامق، اویقو سز قالمق، سهر ویا ارق عنتله اوغرامق.

چیگسیندی { س. چیك کبی پك اینجه یاغمور.

چیگسه‌مك { یاخود چیگسمك و چیسمك. فل. ۱. چیك یاغمق. ۲. چیك کبی پك اینجه یاغمور یاغمق، توزارمق.

چیگلك { س. ۱. یشمه مش اولان شیئك حالی : بو اتك چیکلکی میدانده‌در. ۲. اولامش وکاله ایرمه‌مش میوه‌نك حالی، خاملق. ۳. مج. تجربه سز لك، عجمیلك.

چیگلك { یاخود چیلك. س. یرله برابر اوفاق بر نباتك ویردیکی پك لذیذ وکوزل قوقولی معروف میوه، که انواعی اولور : طاغ چیلکی = بونك بیانیسی که لذت ورایحه‌جه جمله‌سنه فائقدر؛ فرنك چیلکی = ایری دانه‌لی مایخوشجه‌سی: چیکلك فدائی، کوکی: چیکلك تارلەسی؛ چیکلك ربلی، شروبی، طوکدیرمه‌سی. || آغاج چیکلکی = شکلاً چیکلکه وطوده مشابه اولوب کوچك بر آغاج اوززنده حاصل اولان

قرمزی وکوزل رایحه‌لی بر میوه، آهو طودی.

چیگَنَسَمَك { فد. ١. آیاق آلتنده ازدیرمك، آیاقله باصدیرمق: ایشلمش تارله‌یی کیمسه‌یه چیگنتمه‌ملی. ٢. یشرمش اکینی قاردن اول پاتیرمق، باصدیرمق: اکینلری چیگنتملی. ٣. مج. از دیرمك. ٤. دیشله ازدیرمك: چوجقلره یه‌جکلرینی چوق چیگنتمکه سعی ایتملی.

چیگنَمَك { یاخود چیگنه‌مك. فد. { تق. چیغتامق } ١. آیاقله باصمق، آیاق آلتنده ازمك، پایمال ایتمك: جایری چیگنمه‌ملی: آت آیاغمی چیگندی. ٢. قهر و تضییق آلتنه آلمق، ازمك: تیمورلنگك عسکری کچدیکی یرلرك اهالیسنی چیگنیوب مضمحل ایتدی. ٣. یمك اوزره آغزه آلنان شیئی دیشله قیروب ازمك: پلاوی چوق چیگمدن یوتمامللی. || چیگنیوب کچمك = برینك یانندن کچوب ده اوغرامامق، زیارت ایتکسزین کچوب کیتمك. || لقردی‌یی چیگنمك = واضح وعیان سویلیوب آکلامیه‌جق بر صورتده تلفظ ایتمك: لقردی‌یی چیگنمیك که سویلدیککزی آکلایه‌یم.

چیگنَمیك { سد. بعض والده و دادیلرك کندی آغزلرنده چیگنمدکدن صکره چیقاروب کوچك چوچقلرینه ویردکاری یمك: چوجغه چیگنمیك ویرمك هم نظافت هم صحت نقطه‌سنه نظرندن پك مضر بر عادتدر.

چیگَنیلمَك { یاخود چیگنمه. ثمك. مج. و:

چیگَنَمَك { فج. ١. آیاقله یا. صلمق: آیاق آلتنده ازلمك: فازیلان یرلر بویله چیگنندکدن، چیگنملدکدن صکره نه ایشه یارار؟ ٢. قهر وتضییق آلتنه آلمق: حرب زمانلرنده دشمن اردوسنك ممری اوزرنده بولنان یرلرك اهالیسی البته چیگنیلیر. ٣. آغزه دیشله قیریلوب ازلمك: یمك نه قدر چوق چیگنیر، چیگنیلیرسه اوقدر قولای هضم اولور.

چیگیت { سد. با: چیفیت.

چیگیر { سد. با: چیفیر.

چیل { چیللك، چیللمك. با: چل وسائره.

چیلاق { سد. با: چایلاق.

چیلان { سد. عناب واصل ترکجه چیکده دیمك میوه‌سنك باغچه‌لرده یتیشدیریلان تربیه‌سی‌که ایری ویك قرمزی اولور.

چیلَك { سد. با: چیگلك.

چیم { سد. ١. چمن اوتی. باغچه‌لر ده یول کنارلرینی وبعض اوتوریله‌جق یرلری اورتمکه مخصوص قیصه وصیق چایر اوتی. ٢. بعض طاش وآغاجلرك او زرینه پیدا اولان یشیللك، یوصون.

چیم { سد. الفبامزك یدنجی حرفی اولان « ج » که جیم عربی‌یه ایکی نقطه دها علاوه‌سیله ابتدا ایرانیلر طرفندن ایجاد وبعده ترکلر طرفندن‌ده قبول اولنمغله، « جیم فارسی » دخی دینیر.

چیما { سد. { یونا. } مج. ١. علی الاطلاق خلاط اوجی. ٢. کمی‌یی یناشدیروب باغلامق اوزره باشدن. قیچدن وبوردادن ویریلان پالامارلر: چیما آتمق: چیمایی طوتدیره‌مامق.

چیماجی { سد. واپوردهواسکله‌ده وظیفه‌سیله موظف طائفه: واپورك چیما چیلری.

چیمبار { یاخود چمبار. سد. { فا. چنبر = بروشقلری کیمیرن } جواهرلرك طوقودقلری یزی کروب دوزلتمك ایچون قوللاندقلری آلت که ایکی اوجی طرناقلی یاصی بر دمیر صوپه‌دن عبارتدر.

چیمچَك { سد. برنوع سرچه.

چیمدیك { چیمدیکلمك وسائره. با: چمدیك وسائره.

چیملَندیرمَك { فد. اکیله‌جك تخم و چکرد. کاری ویا دیکیله‌جك باغ چیو. قلرینی فایز قویوبرنجه‌یه قدر موفتاً طوپراق ویا قوم یاخود صویك ایچنده بولندیرمق: آغاج چکردکارینی. بوستان تخمینی، باغ چیوقلرینی چیملندیرمك.

چیملَنمَك { فل. { تخم. چکرمك. باغ چیونی و سائره } اکیلوب دیکمزدن اول موقتاً طوپراق یا قوم و یا صویك ایچنده طوردیریلوب فایز التمك: باغ چیوقلری، قارپوز لسانیده: چینجه سویلك، رقص ایتمك، یازمق. = سد. چین لسانی: چینجه‌یی اوکرنمك پك زوردر.

چینَرار یا { سد. وغلطی.

چینَرالیا { سد. { ایتا. } بکزر برنوع چچك.

چینکو { سد. { ایتا. Zinco } اجسام بسیطه‌دن توتیا دینلن معدن وبونك لوحه‌سی‌که تنکه کبی مختلف قابلر اعمالنه یارار. صد. چینقودن معمول: چینقو لکن.

چینلی { سد. صد. چین اهالیسندن اولان: چینلیلرك عادتی: چینلی بر صنعتکر.

چیی { سد. ١. چینده اعمال او. لسان اعلا جنس اوانی ترابیه. ٢. دیوار یوزینی قاپلامغه مخصوص صیرلی منقش لوحه. جقلرکه اعلا جنسی وقتیله کوتاهیه ده پاپیلیردی. ٣. اوزری مینالی طوغله: چیتی صوبا، چینیلی کوشك = چینیلرله قاپلانمش معروف کوشك که الیوم موزه‌در.

چینودرمَك { فد. (اوق) هدفدن شاشیرتمق، اصابت ایتدیرمه‌مك.

چینورمَك { چینورتمك، چینورندی. با: چوبرمك وسائره.

چیوغار { سد. زراعت جفتی، طوپراغی ایشلمکه مخصوص اوکوز جفتی.

چیوغه { سد. صیغیر بوسوزی.

چیومَك { فل. (اوق) هدفدن شاشمق.

چیوی { سد. تخته وسائره میخلامغه وقاقلمغه مخصوص اوجی سیوری وآرقه‌سی یاشلی دمیر، مخ: تل‌چیویسی = قالبه دوکلمیی، قارفیچه: دمیر چیوی = اکسر، مسمار؛ نعلینجی‌چیویسی = دمیردن اوقاق چیوی. || چیوی دیش = طقوز یاش دیشی.

چیویت { یاخود چیغیت وغلطی: چویید. سد. هنده‌ده و یمنده حاصل اولان برنباتدن چیقارلمش قویوماوی بویا، که صاریلمغه غائب ایتدیرمك ایچون آزمقدار ده چامشیره‌ده قونور.

چیویلَتمَك { فد. چیوی قاقدیرمق، میخلامق.

چیویلَمَك { یا چیویله‌مك. فد. چیوی‌ایله میخلامق.

چیویلَنمَك { فجد. چیوی ایله میخلانمق. = فل. مج. بربرده‌ایلیشوب قالمق، کچیکمك.

چیپر { مه. یانمغی تصویر ایچون « جایر » دن مخففدر: چیپر چیپر یانمق.

ح

ح { حا. س. [عر. سث] الفبامزك سكزنجى حرفى اولوب، عر. بيدن مأخوذ كلمه‌لرده مخصوصدر. خ ايله ه آره‌سنده‌اولان مخرجى السنهٔ سامیه‌يه مخصوص اولمغله ترجمه ويااجنبى بركلمه‌لك بوحرفله يازلمسى اصلا جائز اوله‌ماز. شكل عبرانيسى ח وشكل سريانيسى ܚ در، كه بوشكللرك عربى (ح) ايله، يونانى Η ايله‌ولاتينجه H ايله اولان مشابهتلرى ظاهردر. لسان يونانيده حروف صوتيه صردسنه كچمشدر. حروف سامیه‌نك ترتيب قديمنده يئه سكزنجى حرف او. لوب، ابجد حسابنده دخى ٨ رقمنه معادلدر. نقطه‌سز اولمسى حسبيله « حاء مهمله » دخى ديرلر.

حاء { سث. عر. ح حرفنك اسمى عربيسيدر. حاء مهمله دخى ديرلر.

حاجّ { سف. عر. [« حج » دن سف.] موسم معينده مراسم مخصوصه‌سيله كعبهٔ شريفه‌يى زيارت ايتمش آدم. اكثريا حرف تعريفله قوللانيلير: الحاج. سائر احوالده « حاجى » صورتنده قوللانيلير. با: حاجى. || حاج امين = ايفاى حج شريف ايتدكدن صكره روضهٔ مطهرهٔ جناب رسالتپناهى‌يى زيارت ايتمش اولان.

حاجات { سث. ج. عر. فد: حاجت. با: حاجت.

حاجِب { سف. عر. [« حجاب » دن سف.] ١. قپوجى، پرده‌دار. ٢. اسكى ملوك اسلاميه‌ده باش مابينجى ويا وكيل مطلق ووزير اعظم وظيفه‌سنى ايفا ايدر بيوك مأمور. ٣. قاش. بو معنا ايله ج: حواجب، آ: حاجبين. ٤. ط. آره زارى.

حاجَت { سث. عر. ج: حاجات. حوائج. ١. احتياج، لزوم، اقتضا: بوقدر تفصيلاته نه حاجت؟ بويله تكلفاته حاجت يوق. ٢. محتاجلق، ضرورت. ٣. لازم وضرورى اولان شى: انسانك برچوق حاجتلرى واردر. || دفع حاجت = انسانك محتاج او لديغى شيئى الده ايتمك. || قضاء حاجت = دفع طبيعى. || قاضى الحاجات = هر حاجتى دفع ايتديرن جناب حق حضرتلرى. || حوائج ضروريه = انسانك ضرورى او لەرق محتاج اولديغى مأكولات ومشروبات وملبوسات كبى شيئلر.

حاجتمند { صف. فا. احتياج و ضرورتى اولان، محتاج.

حاجِز { صف. عر. [« حجز » دن سف.] ١. آيران، بوان، تفريق ايدن. ٢. تس. بدنك ايچنده بعض اويوقلرى آيران بوله زارلرينه اطلاق اولنور؛ حجاب حاجز = كوكسى قارندن داخلاً آيران بيوك زار.

حاجه { سث. عر. با: حاجت.

حاجّه { سث. عر. [« حج » دن سف.] ١. حجه كيمش قادين، ايفاى حج ايتمش خاتون: حاجه خانم.

حاجى { سف. عر. ج: حجاج. [« حاج » دن غلط] موسم مخصوصنده كعبهٔ شريفه‌يى زيارت ايدوب ايفاى حج ايتمش آدم: حاجيلرى كوتورن واپور كلدى؛ حجاج مسلمينك ركوبنه مخصوص سفينه. || حاجى اوتى = برنوع نبات، قان قورودان. || حاجى بابا = ايفاى حج ايتمش اختيار و محترم آدم. [اكثرى حاجى (عربى تركيباتده « حاجه » صورتنده قوللانيلير:) دند الحاجه، لدى الحاجه = لزومى حالنده.

اولمق ملابسه‌سيله على الاطلاق عربلره و بالخاصه ياشليلرينه دينير.) || حاجيلر بايرامى = قربان بايرامى، عيد اضحى. || حاجى خواجه = ايفاى حج ايتمش متدين و متقى آدم. || حاجى ياتماز = نه درلو آتلسه ثقلتنك اولديغى طرفه دونوب آياق اوستى طوران اويونجق. || حاجيلر يولى = صمان اوغريسى، مجره، كهكشان.

حادّ { صف. عر. ث: حاده. [« حدت » دن سف.] ١. سيورى، اينجه اوجلى. ٢. كسكين، قاطع، صارم. ٣. سرت، پك مؤثر. ٤. ط. شدتلى والتهابلى (مرض، يارە، چيان.) فر. Aigu || ر. زاويهٔ حاده = قائمه‌دن دها طار اولان زاويه. مقابلى: منفرجه.

حادِث { صف. عر. ث: حادثه. [« حدوث » دن سف.] ١. يكى ظهور ايدن ويا وقوع بولان، ميدانه چيقان: برمسئله حادث اولدى. ٢. قديم اولميان، صكره‌دن وجوده كلمش، مخلوق: عالم حادثدر. ٣. يكى، نوظهور.

حادِثه { سث. عر. نج: حوادث، حادثات. [لغت آنفه‌نك مؤنثيدر] ١. وقعه، واقعه، وقوع بولان حال وكيفيت، ماجرا: حادثات دهر. ٢. ط. بر مرضك امتدادى اثناسنده ظهور ايدن حال، مرضك تصادفاً بشقه بر رنك آلمسى، عارضه. = ج. حوادث = اخبار، وقوعات، يكى وقوع بولمش ايشلر: بوكونكى غزته‌لرده هيچ حوادث يوقدر؛ حوادث داخليه، حوادث خارجيه.

حادّه { سث. عر. [« حده » يازلمسى غلطدر] اريمش معدنى دوكوب تل ياپمغه مخصوص دليكلى صفحه صورتنده آلت. || مج. حادهٔ تدقيقدن كچيرمك = اينجه‌دن اينجه‌يه تحقيق ايتمك.

حادّه‌خانه { س. [« حده‌خانه » صورتنده يازلمسى غلطدر] ترسانه‌نك عمليات مكتبى حكمنده اولان بر فابريقه‌سى كه ايچنده مخصوص تعليم ايچون آلتلر صبيان بلوكلرى افرادى چاليشدريلير.

حادى عَشَر { عب. عر. اون برنجى.

حاذِق { صف. عر. ث: حاذقه. ج: حذاق. [« حذاقت » دن سف.] ماهر، مهارتلى، علم ويا صنعتنده وقوف ومعلومات تامه‌سى اولان: طبيب حاذق؛ حذاق اطبادن = طبيبلرك الماهرلرندن.

حاذِقانه { صف. حد. فا. [تعبير ستم] حذاقتله، ماهرانه: پك حاذقانه اجراى عمليات ايتدى.

حارّ { صف. عر. ث: حاره. [« حرارت » دن سف.] ١. صيجاق، حرارتلى، تيزغين، ايصى: منطقهٔ حاره = خط استوايك ايكى جهتنده بولنان منطقه‌لركه هوالرى دائما صيجاق اولوب ياز و قيشلرى يوقدر؛ ممالك حاره = صيجاق يرلر. ٢. ياقيجى، حرارت ويرن: بهارات حاره.

حارِق { صف. عر. ث: حارقه. [« حرق » دن سف.] يا. قان، ياقيجى. ن.

حارِقه { سث. عر. آتش، نار.

حازِم { صف. عر. ث: حازمه. [« حزم » دن سف.] حزم و احتياط صاحبى، بصيرتلى.

حاسّ { صف. عر. ث: حاسه. [« حس » دن سف.] حس ايدن، طويان، طويجى، طويغولى.

حاسِد { صف. عر. ث: حاسده. [« حسد » دن سف. حسد. جى، قيصقانان، حسود.

حاسِر { صف. عر. ث: حاسره. [« حسرة » دن سف.] حسرت چكن، محروم و خائب قالان، مرامنه نائل اولهميان.

حاسّه { سث. عر. ج: حواس. [« حس » دن سف. ث.] انسان وسائر حيواناتده‌كى طويغو خاصه‌سى؛ حواس خمسه = كور. مك، ايشيتمك، قوقو، لذت و طوقنمغله طويمقدن عبارت او. لان بش حس.

حاسّيّت { سث. عر. طويمق خاصه. سى، طويجى اولانك حالى، طويغو ليلق.

حاشا { د. عر. نفى و استثنا و تبعيده دلالت ايدر؛ اوليه، الله كوسترمسين، بزدن اوزاق: حاشا، بن سزك حقكزده اويله لقردى سويلدم؛ حاشا حضوردن: حاشا عن المجلس. [منفور ومكروه برشيء سويلنه. جكى وقت قوللانيلير.]

حاشِيه { سث. عر. ج: حواشى. [« حشى » دن سف. ث.] ١. بر كتاب ويا ورقه‌نك كناريه يازيلان وايچنده‌كى بركلمه ويا فقره‌يى ايضاح و تفصيل ايدن عباره، هامش، دركنار. ٢.

ینه بونك طرز جدید اوزره صحیفه‌لك صوكنه دها ایضاحه یازی ایله یازیلانی. ۳. بر متن ویا شرحك معنی برلرینی شرح وایضاح ایدن وهر بحثه «قوله» تعبیریله كیریشن كتاب: عربی صرف ونحو كتابلری اوزرینه برچوق شرحلر وحاشیه‌لر یازلمشدر. (دها سیرك اولانلرینه «تعلیقات» دیرلر.)

حاشیه‌لی { ص. صحیفه‌لرك كنارلرینه یازیلمش اولان ویا آلتلرنده ایضاحاتی حاوی عباره‌لری اولان: حاشیه‌لی بر كتاب.

حاصِل { ص. عر. ا: حاصله. ج: حاصلات. («حصول»دن سف.) ۱. حصول بولان، وقوعه ویا وجوده كلن، پیدا وظاهر اولان: بوندن نه حاصل اولور؟ بوقدر مشقتدن بر فائده حاصل اولمدی. ۲. بیتن، یردن چیقان، نمو ایدن: چكردكدن حاصل اولان آغاجلر. ۳. نتیجه مقامنده اولان، استنتاج و استنباط او. لنان: حاصل كلام = نتیجهٔ كلام، خلاصهٔ كلام. ٤. ثمره. اقطاف اولنان شی: عمرمك حاصلی = اولادم. ٥. ر. حسابك اعمال اربعه‌سندن آلنان نتیجه: حاصل جمع، حاصل طرح، حاصل ضرب، حاصل تقسیم. || حاصلی، الحاصل، حاصل كلام = نهایت، فی الجمله، خلاصهٔ كلام. || حاصلی تحصیل ایتمك = بیهوده یورلمق. — سف. ج: حاصلات = زراعت وسائر مساعیدن ویردیكی ثمره. ایراد: تارلهدن بو سنه‌كی حاصلاتی؛ چفتلكك، فابریقه‌نك، قویونلرك حاصلاتی؛ پوسته، تلغراف، واپور حاصلاتی. || حاصلات صافیه = مصارف واقعه چیقدقدن صكره حاصلاتك صرف تمتع قالان قسمی: حاصلات غیر صافیه = مصارف تنزیل اولنمقسزین عموم حاصلات.

حاصِلاتی { ص. حاصلات ویرن. واردات ویرن: اوچفتلك چوق حاصلاتلیدر: حاصلاتلی برایشدر.

حاصِلسِز { سز، غیرمثمر، بوش: حاصلسز ایش.

حاصِلالامَق { فل. (اكین ویا چوجق) بوی آلمق. توب اوزانمق.

حاضِر { ص. عر. ا: حاضره. ج: حضار، حاضرون. («حضور»دن سف.) ۱. موضوع بحث اولان محلده موجود او. لان، بالذات بولنان، قائم، غائب ضدی: بو لقردی اولور. كن اوده حاضر ایدی؛ حاضر بولنانلره خطاباً سویلدی: حضاره خطاب ایتدی؛ حاضر یانمجلس = مجلسده موجود بولنان. ۲. تدارك ایدیلوب كوز اوكنده بولنان، مهیا، آماده: كافهٔ لوازم سفریه حاضردر. ۳. هرجهتی اكمال وهر لوازمی تدارك او. لنوب بر ایش ایچون مهیا او. لان: بن حاضرم؛ آرابه دها حاضر اولمدی؛ بمك حاضردر. ٤. یابلش و دیكمش حالنده صاتیلان، انجمارلامه اولهرق یاپدیرلیان: حاضر اثواب، البسه؛ حاضر پوتین. ٥. شمدیكی، حال: حال حاضر = شمدیكی حال. — فر. Statu quo یعنی ابقاء ماكان علی ماكان دیمك اولان ولسان سیاسیده قوللانیلان تعبیرك ترجمه‌سنده‌دده «حال حاضر» تركیبی استعمال ایدلمكده‌در. || ر. امر حاضر = صرفده امر صیغه‌سنك مخاطبی: یاپ، یاپك كبی. (عربیده غائبلرینی بشقه صیغه صورتنده آیروب، «امر غائب» تسمیه ایدرلر.) || حاضر ایتمك = حاضرلامق، تهیئه ایتمك. || ع. حاضر اول، حاضرطور! (وغلط: خاص طور) دیكر بر قوماندهٔ تلقیسنه حاضر بولنمق قوماندهٔ‌سی. || حاضرجواب = درحال مناسب جواب بولوب سویلر سریع الانتقال آدم: حاضرجوابلق = حاضرجوابك حالی. || حاضره قونمق = میراث صورتیله امكسز ثروته مالك اولمق. = ح. ذاتاً، تام صره‌سیدر: حاضر كلیش ایكن شو ایشی‌ده كورهلم؛ حاضر قلم المزده ایكن فلانه‌ده برمكتوب یازهلم. — سف. ج. حضار = مجلسده حاضر بولنان آدملر، جماعت.

حاضِرجی { س. دیكمش مهیا اثواب صاتان آدم، قیامه‌جی.

حاضِر جیلق { س. دیكمش مهیا اثواب صاتمك صنعت وتجارتی.

حاضِرلامَق { فف. حاضر ایتدیرمك، تهیئه ایتدیرمك.

مك: حیوانلری ارگندن حاضرلامق.

حاضِرلامَق { فف. حاضر ایتمك. تهیئه ایتمك: آنجی یه سویلیك یمكی حاضرلاسون.

حاضِرلانمَق { فط. لوازمی تدارك ایدوب مهیا اولمق: بن یولجیلیق ایچون حاضرلانیورم. — فع. تهیئه ایدلمك، حاضر بولندرلمق: یرلی: بنك حاضرلاندی می؟

حاضِرلق { س. برایشه مهیا اولمق ایچون اقتضا ایدن لوازم، تدارکات: یولجیلق ایچون حاضرلق كورمیور.

حاضِراوب { س. قبوغی ایچنده صوده پیشوب قاینلاشمش یومورطه. = صفت كبی دخی قوللانیلوب: حاضراوب یومورطه دینلیر.

حافِر { سف. عر. آت كبی حیوانلرك طیرناق قابلی آیاغی، سم.

حافِظ { ص. عر. ا: حافظه. ج: حافظین، حفاظ. («حفظ»دن سف.) ۱. صاقلایان. قوروپان، محافظه وصیانت ایدن: حافظ مطلق، جناب خیرالحافظین = حق تعالی حضرتلری. ۲. قرآن كریمی حفظ ایدوب ازبردن اوقویه بیلن: حافظ قرآن، حافظ كلام. || حافظ كتب = پر كتبخانه‌ده كتابلری حفظ وحسن اداره ایدوب مطالعه ایتمك ایستینلره ویرن آدم. || قوهٔ حافظه = انساندهكی خاطرلامق خاصه‌سی.

حافِظه { سف. عر. («حفظ»دن سف. ا:) انساندهٔ خاطرلامه خاصه‌سی، قوهٔ حافظه: او آدمك حافظه‌سی پك زیاده‌در.

حاكِم { ص. عر. ا: حاكمه. ج: حكام. («حكم»دن سف.) ۱. حكم ایدن، آمر، غالب: قوم حاكم، ملت حاكمه. ۲. اوستده بولنان، حواله‌سی اولان: قلعه شهره حاكم ایدی: نقطهٔ حاكمه. — سف. عر. ۱. احكام شرعیه‌نك اجرا وتطبیقنه مأمور فقیه، قاضی: حاكم الشرع: حاكم افندی: مفتش حكام = مقدما حاكملرك تفتیشنه مأمور منلا. ۲. والی، آمر، عامل. برمملكتك اداره‌سنه مأمور ووكیل اولان ذات: مملكتك حاكمی. ۳. حكمدار امیر، خان: بخارا، خیوه، افغان حاكمی. || حاكم حقیقی، حاكم مطلق = حق جل وعلا حضرتلری.

حاكِمانه { ص. ح. فا. حكم ایدهرك، حاكمیت وآمریت طور وطرزیله: حاكمانه برطورله: حاكمانه امر ایدیوردی.

حاكِمِلك { س. ۱. آمرلك حاكمیت، حكم وامر ایتمه. ۲. قاضیلق، نائبلك.

حاكِمِیَّت { سف. عر. حاكملك. آمریت. — حقوق دولده ولسان سیاسیده بردولتك ممالكی واهالیسی اوزرنده‌كی اقتداری، فر. Souveraineté

حاكی { ص. عر. ا: حاكیه. (« حكایة »دن سف.) نقل وحكایه ایدن: ایسلا ایله مجنون افسانهٔ مشهورینی حاكی بر رساله ایدی.

حال { سف. عر. ج: احوال. ۱. اولیش، بولنیش، صورت، هیئت. كیفیت: نه حالده سكز؟ كندیسنی فنا بر حالده كوردم؛ اونك حالنی كوزكزك اوكنه كتیرمك؛ او بنانك او وقتكی حالیله شمدیكی حالی آره‌سنده چوق فرق واردر. ۲. شمدیكی زمان، وقت حاضر، ماضی ایله استقبال آراسی: استقبالی حاله فدا ایتمه‌ملی. ۳. مجال، قوت، طاقت: حالم قالمدی: بیچاره‌نك آیاقده طوره‌جق حالی یوقدر. ٤. مشكلات، صیقنتی، غائله: بوایشی كورنجه‌یه قدر باشمه حال كلدی. ٥. صوفیونك موقتاً مظهر اولدقلری جذبه: وجد وحال صاحبی. ٦. درد، كدر، الم: هركسك حالنی بر الله بیلیر. ۷. ر. (صرف تركیده) احوال اسمك جهری: مجرد، مفعول به حالی. ۸. (كذا صرف تركیده) زمان حاضر ده جریان ایتمكده اولان حدثه دلالت ایدن فعل صیغه‌سی: كلیور، كیدیور كبی. ۹. (نحو عربیده) ایده‌رك معنا. سنی بیان ایدن صفت كه منصوب اوقونور: جائنی زیدراجلا (= زید یكا یوروییه‌رك كلدی) كبی. || اهل حال = وجد وحال صاحبی، اهل دل. || حال آشنا، حالدن آكلار = ارباب حاجتك حالنه آگهی وكندیلرینه معاونت ایدر آدم. || او حالده = او تقدیرده، اویله اولورسه. || بهمه حال = هر نصل اولسه، مطلقا. || حال بوكه = شو قدر واركه، اویله ایكن: جانم طیشاری چیقمق ایستیور حالبوكه طبیب دها مساعده ایتمیور. || حال بویله ایكن = بویله اولدیغی حالده. || بیان حال = انسانك بولندیغی حال وكیفیتی افاده ایتمسی، افادهٔ مرام، عرض حاجت. || درحال = او آنده، آنیده. || سعهٔ حال = رفاه، ترفه. || شمدیكی

حالده = بوكونكی كونده، اليوم. || حال صورمق = برينك فصل اولديغنی استفسار ايتمك، خاطر صورمق. || عرض حال = ۱. حالنی عرض وافاده ايتمه. ۲. برايش ايجون بر مقام رسمی يه تقديم اولنان استدعا ويا برذاته وبريان استرحامنامه. (بو ايكنجی معنا ايله بتيشيك اوله رق «عرضحال» يازيلير. با: عرضحال.) || على حاله = كندی حالنده، بولندیغی حالده. || على كل حال = هر حالده، هر نصل اولسه. || فی الحال = آنيده. || كندی حالنده = خارج از وظيفه ايشلره قاريشمماز، ساكن واوصلی آدم. || لسان حال ايله = ديل ايله سويلركبی اولمه. يلديكی حالده حالی سويلركبی اولمه. || نه حال ايسه، هر نه حال ايسه = هرنه صورتله اولديسه. || هر حالده = هر نصل اولسه. — «حالده» تعبيری برفرع فعل اضافی يه ملحق اولوب، ۱. شرط ونقدير بيان ايدر: اوكلديكی حالده بزده كيدرز. ۲. مباينت وضديت بيان ايدر: اونلر بزی دعوت ايتدكلری حالده بز مقابله ايتمدك.

حال (ص. عر. ۵: حالیه. (اصلی: «حالی». — ناجی مرحوم بونی «حلول» دن سف. ومشدد عد ايتمش ايسه ده، هم مخفف استعمالی هم مؤنثنك «حالیه» اولمسی هم ده عربی لغت كتابلرنده «حلول» ماده سنده اويله بر كلمه بولنميوب، «حول» ماده سنده ايسه «حالی» كلمه سنك يينه بو معنی ايله بولنمسی او ذهابك بطلانی اثبات ايديور.) شمديكی، حاضر: سنهٔ حاليه = بوسنه.

حالاً (ح. عر. شمديكی حالده، حال حاضرده: حالا و استقبالاً = شمديكی وكلهجك زمانده.

حالا (ظر. (لغت آنفهٔ عربيه دن) ۱. شمدی، الآن، اليوم: حالا درسعادتده بولنان. ۲. دها، هنوز، الی الآن: حالا صباح اولمدی: كوندوزدیكمز آدم حالا كلمدی. ۳. شمدی، سابقاً نك ضدی: حالا فلان يرمحاسبه جيسی بولنان.

حالات (سف. ج. عر. فد. حال. لت. با: حالت.

حالت (سف. عر. ج. حالات. ۱. حال، صورت، كيفيت، هيئت: باشمه برحالت كلدی. ۲. تقدير: اوحالتده، بعض حالاتده. ۳. د. (نحو عربيه) اعرابك اوچ صورتنك بهری: حالت رفع، حالت نصب، حالت جر. || الحالة هذه = شمديكی حالده، بوكونكی كونده، فی يومنا هذا. || حالت نزع = جان چكيشمه، احتضار. || ط. حالات نادره = نادر الوقوع احوال مرضيه.

حالداش (صف. حال آرقداشی، همحال: اونكله حالداشز.

حالاشمق (فش. (حالشمك يازيلير. مق عبثدر) بربرينه حالی ودرد وكدرلرينی سويليوب شكايت ايتمك، درد لشمك، حسبحال ايتمك: كلمك حالالشه لم.

حاللاشمق (يا خود حالشمك. فط. ۱. بريكی حال پيدا ايتمك، دكيشمك، باشقه بر حاله كچمك: بو حال ايله حاللاندیغمز وقت. ۲. سعهٔ حال پيدا ايتمك، حالی ايلشمك. ۳. اشای ذكر ده كندندن كچمك.

حالی (صف. عر. ۵: حاليه. (منه تخفيفله «حال» صورتنده قوللانيليور. با: حال.) شمديكی، حاضر: سنهٔ حاليه.

حالیا (ح. عر. شمديكی زمانده، شمديكی حالده، الحالة هذه.

حامِد (صف. عر. ۵: حامده. (ج: «حمد» دن سف.) حمد وشكر ايدن.

حامِض (صف. عر. ۵: حامضه. ج: حامضات. («حمض» دن سف.) ۱. اكشی، اكشيمترك، كبكره. ۲. كيم. مولد الحموضه ايله مواد مختلفه نك تركيبندن چيقان برماده كه اساس دينلن برجسمله بالتركيب «حمض» تعبير اولنان تركيبات مختلفهٔ كيميويه يی وجوده كتيرر: حامض آزوت، حامض بور، حامض تفاح، حامض حديد، حامض حل، حامض فحم، حامض قلور، حامض كبريت، حامض نحاس وسائره. (كيميا اصطلاحنده مثلا «حامض فحم» ايله «حامض فحمی» آره سنده فرق اولوب، برنجيسنه فر. Acide carbonique. وايكنجيسنه Acide carboneux ديرلر.)

حامِضيّت (سف. عر. ۱. اكشيلك، كبكرهلك. ۲. كيم. برجسمك حامض اولمسی.

حامِل (صف. عر. ۵: حامله. («حمل» دن سف.) ۱. يوكلی، يوكلنمش، اوستنده بريوك بولنان. ۲. حائز، اوزرنده بولنان: اوچنجی رتبه دن برقطعه عثمانی نشانی حامل بولنان. ۳. كو. تورن، طاشيان، نقل ايدن: حامل عريضه، حامل ورقپاره. ٤. صاحب، متصرف: تحويلا. تك حاملری. ٥. كيه: بوقادين حاملدر؛ حامل قيصراق. ٦. عهده سنده برپولچه بولنان. (عربی قاعده سنجه بو معنا ايله مؤنث اولديغی حالده يينه مذكر كبی «ه» سز قوللانيليورسه ده، لسانمزده «حامله قادين» دينلير.) — كيميا وتاريخ طبيعی اصطلاحنده يو. phore ولا. fère اداتلرينی ترجمه ايده رك مركبات تشكيل ايدر: حامل اشعار = Pilifère و حامل اثاء = Técophore كبی.

حاملاً (ح. عر. اوستنده اولديغی حالده، طاشيه رق، كوتوره رك، نقل ايده رك: ايجاب ايدن امرنامه يی حاملاً عريضمز ايتدی.

حامِله (صف. عر. كيه. (قادين). (عرب فصاحتجه حامل دينمك اقتضا ايدرسه ده، لسانمزده بوصورت مستعملدر.)

حامی (صف. عر. ۵: حاميه. (حما. يه» دن سف.) صاحب چيقان، حمايه وقايه ايدن: اونك حاميسی يوقدر.

حاوی (صف. عر. (حوايه» دن سف.) شامل، محيط، ايجنه آلان، قاپلايان: بو لغت كتابی لسانمزده مستعمل كلمات اجنبيه يی دخی حاويدر: يكرمی ليرايی حاوی بركيسه.

«حاوی» ايله «جامع» و «شامل» آراسنده فرق واردر: «حاوی» ايچنده بر ويا برقاچ شيئ بولنان، «جامع» بر چوق شيئلر بر يره جمع ايدن، «شامل» ده اصل حاوی اولديغی شيئدن باشقه ديكر بر ويا برقاچ شيئلر دخا احاطه ايدن حقنده مستعملدر؛ مثلا: بو چفتلك يكرمی بش تارله بی حاويدر؛ يكرمی بش تارله ايله برقاچ باغ وچاير ومرعالری جامعدر؛ يانينده كی اورمانی دخی شاملدر ديير. حاوی يرينه «محتوی» دخی قوللانيليير؛ چونكه فعلنك يندن ده يينه متعديدر.

حاويه (س. قلاكجيلرك اهيجلمك ايچون آتشه ايصيدوب اوجيله قلای آلدقلری چكيچ رسمنده آلت. (عربيده بويله بر لغته تصادف ايتمدك. ترجمه ايسه (ح) ايله يازيلماسی اقتضا ايدر.)

حائِر (ص. عر. (حيرة» دن سف.) شاشيرمش، شاشه قالمش، حيرتده بولنان، متحير.

حائِز (ص. عر. (حوز» دن سف.) مالك، صاحب، طاشيان، حامل: حائز اهميت: فلان رتبه ونشانی حائزدر.

حائِط (سف. عر. ج: حيطان. (حوط» دن سف.) ديوار، جدار.

حائِل (ص. عر. (حول» دن سف.) ايكی شيئ آراسنده واقع اولوب برندن ديكرينك كورنمسنه ويا اختلاطلرينه مانع اولان: آغاجلر حائل اولديغندن كوشكدن دكيز كورنمیور: قپالی هواده بلوطلر كورنشه حائل اولور.

حَب (سف. عر. (عربيده اسم جنس اولوب فد. حبه او. لور. با: حبه. (يووارلاق بر دانه صورتنده تهيئه اولنوب يوتيلان علاج: حب آلمق، حب يوتمق = آلدانمق. || مج. حبی يوتمق = آلدانمق نوب متضرر اولمق، بيتمك، محو اولمق. || مبا. حب الملوك = كنه اوتی؛ حب سودا = چورك اوتی وسائره.

حُب (سف. عر. سوكی، محبت؛ حب اهل بيت = آل نبی محبتی؛ حب جاه = منصب سوداسی.

حباب (سف. عر. صويك اوزرينه ياغمور طاملادقجه حاصل اولان قبارجق كه هوا ايله طولی اولوب صويك اوزرنده يوزر. (شاعر لرمزه سرمايه اولان كلمات معدوده دندر.)

حَبَذا (ح. عر. نه كوزل، نه قدر لطيف، زهی! حبذا باغچهٔ پادشه روی زمين! (نفی).

حَبر (سف. عر. ج: احبار. يهنی اسرائيل عالمی وعلی الاطلاق بر قومك عالم وفقيهی.

حَبس (سف. عر. ۱. بر مجرمی مجازاة نيتيله ويا دعواسی كورياتجه يه قدر قاچمامق ايچون بر يره قپامه، محبسه آتمه، تسجين: فلانی حبس ايتديلر، حبس او. لندی؛ بش آی مدتله حبسنه قرار ويرلدی. ۲. طوتمه. ضبط ايتمه، قويويرمه مه: ادارهٔ چوق حبس ايتمك ايی دكلدر. ۳. استفاده اولنميه جق بر حال و موقعده بولندیرمه، بيهوده يره آليقومه: بو قدر پاره يی بوشنه حبس ايتمكدن ايسه ايشلتمك دها فائده ليدر. ٤. تپالی بر پرده طوتمه، بويله بر پرده بكاتمه: كلمه جكنه سوز ويرمش اولديغندن بنی پتون

كون اوده حبس ايتدى. = تر. س. حبسخانه، محبس، زندان: حبسه آتديلر، حبسه‌در. = تر. ص. حبس اولنمش، محبوس: اوچ آيدن برى حبسدر. || كوز حبسى = نظارت آلتنده بولنمه.

حَبسخانه { سم. متعارف حبس و توقيفنه مخصوص محفوظ محل، سجن، محبس: حبسخانه مديرى: حبسخانهٔ عمومى.

حَبَش { سخف. ص. ١. نوبه‌لك جنو بنده و يمنك قار. شيسنده اولهرق آفريقاده بر كوچك مملكتدر، كه اهالىسى زنجى اولمه‌قلرى حالده زياده اسمر وبتون آفريقاده مستثنا اولهرق اكثريت اوزره خرستيانلدرلر. (حبشستان ديمه‌ملى. ا ٢. حبش اهالىسندن اولان و يا اونلر كبى سياه‌ايله بياض آرەشنده قويو اسمر رنكنده بولنان آدم: حبش بر كوله، بر جاريه. ا طوغرىسى حبشى در.)

حَبَشى { ص. عر. ث: حبشيه. حبش مملكتى اهالىسندن و يا بونلره منسوب و متعلق ياخود بونلرك رنكنده اولان: حبشيلر زنجى دكلدر: لسان حبشى.

حَبط { سند. عر. مباحثه‌ده اسكات ايتمك معناسيله قوللانيليور. سه‌ده معانى عربيه‌سى باشته‌در.

حَبل { سند. عر. كبه‌لك، حمل.

حَبل { سند. عر. ١. اپ، اور. غان، رسن. ٢. تث. وبا. اپ كبى بعض رابطه‌لره اطلاق اولنور. || حبل متين = عروة وثقى، واسطهٔ سلامت. || حبل موهوم = دائما حاصل اولهجق كبى كورينوب‌ده كيتدكجه اوزا. قلاشان مقصد. || حبل الوريد = اكسه‌ده‌كى قالين سيكيرلر. — تحت البحر دوشه‌يان تلغراف خطنه فر. اولهرق ويريلمز (قابلو) اسمى «حبل» اسم عربيسندن محرف اولديغندن، بز قابلو يرينه حبل ديه‌بيليرز.

حُبوب { سند. عر. ث. حبوبات. سم. عر. قد: حبه. با: حبه.

حُبور { سند. عر. سونمج، سرور، مسروريت.

حَبّه { سند. عر. ج: حبوب و بونك ج: حبوبات. دانه: حبه‌يى قبه ياپمق = مبالغه ايتمك: بر حبه، حبهٔ واحده = هيچ. (منى جمله‌لرده.) || حبة السوداء = چورك اوتى. = ج. زنجيره، بغداى، آرپه، چاودار كبى محصولات.

حَبيب { ص. عر. ث: حبيبه. ج: احباب، احباء. (« حب » دن صف. ا سوين، سوكيلى، محبوب، دوست. || حبيب الله = حق تعالانك سوكيلىسى اولان فخر كائنات (صلعم) افندمز.

حَتّى { د. عر. بيله، او درجه‌ده، بردرجه‌ده كه: بن كيمسه‌يى ديكلمم حتى سزى ده. بعض دفعه تأكيد ايچون «بيله» اداتى دخى علاوه اولنور: حتى كوزمله كورسه‌م بيله اينانمم.

حَثّ { سند. عر. تشويق، ترغيب. قيشقتيرمه. ث.

حَج { سف. عر. ذى الحجه آينده مكهٔ مكرمه‌ده مناسك و مراسم معتاده ايله كعبهٔ شريفه‌يى زيارت وطواف ايتمك رسمى كه شرائط خمسهٔ اسلاميه‌دندر: ايفاى حج شريف ايتمك. || امير الحج = صرهٔ همايونى وبرآكيدن حجاجى شام طريقيله مكهٔ مكرمه‌يه سوق و قافله‌يه رياست ايدن مأمور مخصوص.

حِجاب { سند. عر. ١. پرده، حائل. ٢. اوتاغمه، محجوبيت. || تث. حجاب حاجز = كوكس ايله قارن آره سنده‌كى زار: حجاب مشيمى = جنينى احاطه ايدن زار.

حِجابلى { ص. ١. پرده‌لى، مستور. ٢. عصمتلى، عفيف.

حُجّاج { سند. ج. عر. فد: حاج، حاجى. با: حاجى.

حِجاز { سخف. ص. جزيرة العربك غرب شمالى قسمى كه حرمين شريفينك بولنديغى خطهٔ مباركه‌در. || مو. برمقام مخصوص.

حِجازى { ص. عر. ث: حجازيه. حجاز خطهٔ مباركه سنه منسوب ومتعلق ويا اورالك اهالىسندن اولان.

حَجّام { سند. عر. حجامت ياپمق صنعتنى اتخاذ ايدن جراح، جراحانجى.

حَجامَت { سف. عر. بدنك بر طرفنى ياروب اوزرينه بوينوز قويه‌رق قان چكمك عملياتى كه وقتيله معمول به اولوب. اليوم متروكدر: حجامت ايتمك. حجامت اولمق.

حَجامَتجى { سم. حجامت ياپان يعنى بوينوز ياپوجقلرى اولان. (فر. -Ventouse).

حُجرَه { سند. عر. ج: حجرات. ١. كوچك اوطه. او. طه‌جق. ٢. خاقانه‌ده دركاه مخصوص اوطه‌لرك بهرى. ٣. تياترو وحمام وبانيه وسائر عمو مى محلار ده آيرىجه اوتور مق ايستينلره مخصوص كوچك اوطه، لوجه. ٤. اسكى طرزده اوطه‌لرك قپو طرفنده قناديسز كوچك طولاب كه بارداق و سائره وضعنه مخصوص ايدى. || تث. تا. مواد عضويه‌نك اپچنده آرى كوچجى شكلنده اولان اوفاق دايكلر.

حَجَر { سند. عر. هم. برندن طاش، سنك: حجر شجر = طاش اودون، دكرسز واقتدار. سز آدم. || حجر اسود = كعبهٔ مكرمه‌نك قيوسى يانمه ديوار. ده بولنان سياه حجر سمانى كه مناسك حجده تقبيلى شرطدر. || مع. حجر توتيا = اصطلاح كيميويده فحميت توتيا دينلن بر معدن. || حجر الجو = هوادن دوشن طاش. || حجر سمانى = فضاده منفرد ويا مجتمع صورتده دور ايدر مختلف جسامتده طاشلر. || حجر فتيله = طاغ كتنى. = ج. احجار قيمه، ذى قيمت احجار = جواهر انواعى.

حُجر { سند. عر. قوجاق، آغوش: والده‌سنك حجر تربيه‌سندن چيقديغنده. ث.

حُجرَوى { ص. عر. ث: حجرويه. (« حجره » دن سمه.) تث. ط. اوفاق حجره‌لرى و او. يعنى ارتحالارندن بر قاچ ماه ماه مقدم ايفا بيوردقلرى حج شريف. || ذى الحجه = حج مراسمك ايفا اولنديغى آى كه عربى سنهٔ قمريه‌نك صوك آيىدر.

حَجيف { سند. عر. ط. قارن غورلديسى.

حُجَيره { سخف. عر. ج: حجيرات. (« حجره » دن ستصغ.) تث. تا. كوچو جك دليك و اويوق.

حَدّ { سند. عر. ج: حدود. ١. سينور، ثغر، ايكى دولت الكارينك ويا ايكى خطه وايالتك تماس ايتمكلرى محل. (بو معنا ايله اكثريا جمعى قوللانيليور.) ٢. درجه، مرتبه: حد ادراكه فصاحتك معجزه‌يه تقرب ايدن درجه‌سى. ٣. انسانك قدر و منزلتى، حقيقى پايه‌سى، ذكرى: حديني بيليرآدمدر: انسان حديني تجاوز ايتمه‌ملى: بنم حدم دكلدر: حدم اولميه رق. ٤. بر قباحت ارتكاب ايدنك كندينسنه مانع تكرير و باشقه‌لرينه باعث عبرت اولمق اوزره شرعاً ويرلن تأديب، شرعاً معين اولان مجازاة ترهيبيه: حد شرعيسنى ويرمك: بالان شاهدك حد شرعيسى نه در؟ ٥. تعريف منطقى. ٦. ط. قضيه‌يى تركيب ايدن ايكى قسمك هر برى: حد اكبر، حد اصغر. ٦. ر. جبرده بر تناسب و يا معادله‌يى تركيب ايدن اقسامك بهرى. ا فر. Terme). || برينه حديني بيلدير. مك = جزاى سزاسنى ويرمك. || حددن زياده، بى حد = پك.

چوق. || حد ذاتنده = ذاتاً، طبعاً، فطرةً.

حَدائت { سث. عر. يكيلك، تازه‌لك، گنجلك : حداثت سن = ياش كوچكلكى.

حَدّاد { سذ. عر. (« حديد »دن سمب.) دميرجى. ژ.

حَدائق { سث. ج. عر. فد: حديقه. با : حديقه.

حَدَب { سذ. عر. و :

حَدَبه { سث. عر. تث. نبا. قانبور، يومرو.

حَدَبيّت { سث. عر. تث. نبا. قانبورلق، يومرولق.

حِدّت { سث. عر. ١. كسكينلك، شدت، سرتلك : حدت مزاج. ٢. اوگكه، غضب، تهور: حدتى غالب؛ حدتله جواب ويردى ||پرحدت=اوگكه‌لى، غضبناك. || ط. حدت باصره، حدت سامعه، حدت شامه وسائره= بوحسلرك زياده‌لكى وكسكينلكى.

حِدَّتلَنديرمَك { فث. اوگكه‌لندير- مك، غضبه كتيرمك.

حِدَّتلَنمَك { فل. اوگكه‌لنمك، غضبه كلمك.

حِدَّتلى { ص. اوگكه‌لى، غضبناك، پر حدت.

حَدَث { سذ. عر. ١. يكى ظهور، يكى وقوع. ٢. ر. اقسام كلمه‌دن فعلك بيان ايتديكى حال كه اولمه ويا يابمه كبى بر معنادن عبارتدر : فعل زمانه مقارن حدث بيان ايدر بر كلمه‌در. ٣. ف. آبدست وغسلك تجديدينى ايجاب ايتديرن حال ووقعه.

حَدّسِز { ص. غير معين، حد و حسابى اولميان، چوق.

حَدَقه { سث. عر. تث. كوز بيكى، كوزك قره‌سى، انسان العين، مردمك چشم.

حَدَقى { ص. عر. ژ: حدقيه. كوز بيكنه ويا قره‌سنه منسوب ومتعلق.

حُدوث { سذ. عر. وقوع بوله، واقع اولمه، ظهور، جريان : بر وقعه حدوث ايتدى.

حُدود { سذ. ج. عر. فد : حد. با : حد.

حَديث { ص. عر. ژ: حديثه. (« حدث » دن صث.) ١. يكى، جديد، نوظهور: حديث السن = گنج. ٢. صوكره‌دن ظهور وحدوث ايدن، قديم اولميان. (بو معنا ايله « حادث » دها مستعملدر.) = سذ. عر. ج : احاديث. فخر كائنات (صلعم) افندمزك مبارك كلامى ويا بر فعل وحركتى : حديث شريف؛ علم حديث؛ طلب حديث ايچون بر چوق وقت سياحت ايتدى؛ نقل احاديث شريفه.

حَديد { صد. عر. ژ: حديده. ([« حدت » دن صث.] ١. اوگكه‌لى، حدتلى، تيز، غضوب: حديدالمزاج = حدتى غالب، چابق قيزار. ٢. شدتلى، شديد، كسكين. = سذ. عر. دمير (تيمور)، آهن.

حَديدى { ص. عر. ژ: حديديه. دميره منسوب و متعلق ويا دميردن معمول.

حَديقه { سث. عر. ج : حدائق. آغاجلى باغچه، اشجار مثمره‌لى حاوى باغچه، آغاجلق؛ حدايق خاصه = سراى همايون باغچه‌لرى.

حِذاء { سذ. عر. ١. قارشيلق، قارشى قارشى اولمه، مقابله : ديديكم بنا مكتبك حذاسنده‌در. ٢. سطحك مستوى ومستقيم اولمسى، استقامت، دوزلك : حذاسنى بولمق؛ بر حذايه كتير- مك. ٣. تسويه آلتى، چربى پره‌سى.

حَذاقَت { سث. عر. مهارت، فن و صنعتنده معلومات وتجربه‌يه كامله : فلان طبيبك حذاقتى مسلمدر. (باشليجه اطبا حقنده مستعملدر.)

حَذَر { سذ. عر. صاقينمه. احتراز: حيله‌كار آدمله اورتاقلق ايتمكدن حذر ايتمك. || الحذر = صاقين، زنهار.

حَذف { سذ. عر. آرادن قالدير- مه، گيدير مه، ملى، سيله: كلمه‌لك بر حرفنى، حركه‌سنى، نقطه‌سنى حذف ايتمك.

حَرّ { سذ. عر. صيجاق، صيجاقلق، اصيلق. (« حرارت » دها مستعملدر.)

حُر { ص. عر. ژ: حره. ج. احرار. كوله واسير اولميان، كندى نفسنه مالك و ايستديكى حركتى اجراده مخير اولان، آزاد. = سذ. عر. آزاد آدم. = ج. حر وكريم آدملر.

حَرّاث { سذ. عر. ([« حراثت »دن سمب.) طوپراغى ايشليوب اكين اكمكله مشغول آدم، اكينجى، چفتجى.

حَراثَت { سث. عر. اكينجيلك، چفتجيلك.

حَرارَت { سث. عر. ١. صيجاق، صيجاقلق، كرم : كوشك، هوانك حرارتى. ٢. صوسزلق، عطش : طوزلى يمكار آدمه حرارت ويرر؛ حرارتمى سوگندره‌ميورم. ٣. صيتمه‌لك ويردبكى صيجاقلق، يابمه، آتش : اقشام چوق حرارتى وار ايدى؛ حرارتى قرق درجه‌يه چيقدى. || حرارت بين = فر. Pyroscope و Thermoscope دينلن حرارتى تعيينه مخصوص آلت. || حرارت غريزيه = بدن انسانده‌كى طبيعى و داخلى صيجاقلق. || كيم. حرارت مجرده = فر. Chaleur libre: حرارت مفرده = فر. Diacausis. || حرارت نويس = حرارتك درجه‌سنى قيد ايدن آلت، فر. Thermomètrographe — عربى تركيباتده «حراره» صورتنى آلير : ميزان الحراره = ترمومتره.

حَراسَت { سث. عر. صاقلامه، بكلمه، قورتمه، حفظ، محافظه : بوللرك حراستى درينداث مأمورلرينه عائد ايدى.

حَرّاقه { سث. عر. وقتيله دشمن سفائن وبلادينه آتش ويرمكه ويانغين القا ايتمكه مخصوص كمى.

حَرام { ص. عر. ١. استعمالى شرعاً ممنوع، حلال اولميان : كافهٔ مسكرات حرامدر؛ شريعت اسلاميه قان ايچمكى حرام ايتمشدر. ٢. طوقنلمى و تجاوزى ممنوع، معزز، مقدس، مبارك : بيت‌الله الحرام، مسجد حرام، بلد حرام، محرم الحرام. || حرام اولسون = ايچه سيمما. سون! بكا بوندن صكره اكلمجه حرام اولسون. = سذ. عر. شرعاً استعمالى ممنوع اولان شىء، حلال ضدى : حرام يمك؛ حرامدن اجتناب ايتمك.

حَرام زاده { سـ. فا. (عر. حرام = م - فا. زاده = طوغمش) نامشروع اختلاطدن تولد ايتمش.

حرامى { سـ. حرام ماله ال او- ران آدم، خرسز، اوغرى، خيدود، قطاع طريق.

حَرامىلك { سـ. خرسزلق، خيدود- لق، اوغرىلق.

حَرب { سذ. عر. ج : حروب. غاوغا. جنك. محاربه : حرب ايتمك، حربه گيتمك، حرب زمانى. || اركان حرب، اركان حربيه = فن حربى ايله بيلوب محاربه‌لك ترتيبنى يابان وموقعلرى تعيين ايدن متفنن ضابطان و امرا: اركان حرب ضابطى، اركان حرب رئيسى. || اعلان حرب = بر دولتك ديكر بردولته مخاصمه‌ته گيريشمكه مهيا اولديغنى رسماً تبليغ ايتمسى. || بلاحرب = محاربه ايتمكسزين : فلان يره بلا حرب داخل اولديلر. || دار الحرب = محاربه‌لك وقوع بولديغى يرر. || ديوان حرب = عسكريلرك امور عسكريه‌دن طولابى محاكمه‌لرينى كورن محكمهٔ عسكريه؛ ديوان حرب عرفى = ادارهٔ عرفيه زمانده عسكرك غيرينه دخى حكمى جارى اولان فوق العاده محكمهٔ عسكريه. || صف حرب = محاربه اثنا سنده عسكرك تشكيل ايتديكى صره. || فن حرب = عسكرلك و محاربه اصوللرندن بحث ايدن علم. || ميدان حرب = جنك اولنان محل، جنكك وقوع بولديغى يرر : بر ضابطك جسارتى ميدان حربده آكلا- شيلير. || ياور حرب = محاربه زمانده وكرك وقت حضرده قوماندانك معيتنده اوامرينى اجرايه مهيا بولنان ضابط كه علامت فارقه اولق اوزره قور- دون طاقار.

حَربا { ح. عر. جنك ايله، محاربه ايده‌رك، سلاح قوتيله : پروسيه‌ليلر حرباً پارسه داخل اولمشلردر.

حِرباء { سذ. عر. ١. بوقلمون دينلن كلر جنسى. ٢. كونشك بلرطلره عكس ايتمندن حاصل اولان رنكلر. (فر. Parhélie).

حَربگاه { سـ. فا. جنك ميدانى، محاربه محلى.

حَربه { سث. عر. قيصه مزراق، سونكى.

حَربه‌جى { سـ. قيصه مزراقله مسلح اسكى برصنف عسكر.

حَربى { ص. عر. ژ: حربيه. محاربه وجنكه ياخود عسكرلكه منسوب ومتعلق : امور حربيه، مهمات حربيه، فنون حربيه؛ مكتب حربيه = اصلى : مكتب فنون حربيه؛ اركان حربيه = اركان حرب. با: حرب. || حربى بر = حرباً ضبط اولنوب عسكرله اداره وتأمين اولنه بيلير مملكت.

حَربي { سف. جاقماقلی و قایسوللی تفنك وطبانجه‌یی آغزدن طولدیروب فشنکی باصدیرمغه مخصوص دمیر چوق.

حَربيّه { سث. عر. (« امور حربيه » دن مختصر) ١. حرب و عسكر ايشلرينه باقان دائرهٔ دولت: حربيه دائره‌سی = سر عسكرلك؛ حربيه ناظری = سرعسكر. ٢. (« فنون حربيه » دن مختصر) فنون عسكريه‌نك تدريس اولنديغی و ضابط يتيشديرمكه مخصوص مكتب عالی: حربيه مكتبی؛ حربيه اعداديه‌سی.

حَرث { سف. عر. جفت سورمه، تارله ايتمك.

حِرز { سف. عر. ١. امين بر، مأمن، ملجأ. ٢. آفاتدن محافظه وتأمينه واسطه اولان نسخه وطلسم كبی شیء. || حرز-جان = جانی تأمين ايدن طلسم.

حَرشَفيّه { صث. عر. بأ. فصيلهٔ حرشفيه = انكينسار قدانی قبيلندن ديكنلی نباتات.

حِرص { سف. عر. طمع، آج كوزلیك، شدتلی آرزو، شدت وانهماكله بر شيئك اوزرينه دوشمه: حرصنی يكله. مدی: حرصله پاره‌لادی.

حرصلانديرمَق { فث. ١. بر-ينك حرص وطمعنی اويانديرمق. انهماكله آرزو ايتديرمك. ٢. قيزديرمق.

حرصلانمَق { فل. ١. چوق آرزو ايتمك، انهماكله طمع ايتمك. ٢. قيزمق.

حرصلی { ص. ١. چوق آرزو ايدن، طمعكار، حريص. ٢. قيزغين.

حَرف { سف. عر. ج: حروف، حروفات. ١. بر الفبايی تركيب ايدن و اوقويوب يازمغه آلت اولان اشارتلرك بهری: حروف عربيه؛ لاتين حرفلری؛ حروف صوتيه = حركه‌لی همزه صوتی چيقاروب كنديسنه اوقونه‌بيلن حرفلر؛ حروف صامته = حركه يرينی طوتان بر حرف صوتی‌يه ملاقی اولمديقچه اوقونه‌ميان حرفلر؛ حروف معجمه = نقطه‌لی حرفلر؛ حروف مهمله = نقطه‌سز حرفلر. ٢. يازی ديزوب كتاب باصمغه مخصوص قورشوندن دوكمه حروف اشكالی. ابو معنا ايله اكثريا جمع الجمع او-لان « حروفات » قوللانيلير.) حروفات باصمه‌سی = بويله حرفلرله اجرا اولنان طبع، طاش باصمه-سی مقابلی. ٣. د. كلمه‌نك تصريف اولنماز وكنديسی كنديسنه قوللا-نمايان اقسامی كه اكثری بر حرفدن عبارت اولدقلری منا-سبتله بويله تسميه اولنمشدر: حرف جر، حرف الصاق، حرف رابط، حرف شرط و سائره. ٤. مج. سوز، كلام، يازيلی شیء: جامع حروف = محرر، مؤلف. ٥. رمز، اشا-رت. تمثيل طوقنان سوز: حرف آتمق. || حرف بحرف. حرفی حرفنه = كلمه بكلمه، حرفياً، عيناً. اصلندن آيرلمقسزين: فلان كتابی حرف بحرف، حرفی حرفنه ترجمه ايتمدی: سويلد-يكنكزی حرف بحرف، حرفی حرفنه كنديسنه تبليغ ايتدم. ||

حَرف اَنداز { ص. فا. [عر. انداختن = آتمق] سوز آتان، رموزاتله طوقنانلی سوز سويلين، طاقيلان.

حَرف اَندازلق { مص. حرف آتمه، رموزاتله سو-يلنيان طوقنانلی سوز، طاقيله.

حِرفت { سث. عر. ج: حرف. صنعت، كسب وكار: ارباب حرفت = صنعتكاران، اصناف.

حَرفگير { صف. فا. [عر. حرف = م - فا. گرفتن = طوتمق] هر ايشده عيب آرايان، عيبجو، معارض. اعتراضجی.

حَرق { سف. عر. ياقمه. ز. [« احراق » دها مستعملدر.]

حَرقَت { ياخود حرقه. سث. عر. ط. ياقمه، يانمه، يانيقلق، ايصيلق: حرقة البول = يل صو-ثوقلغی.

حَرقَفه { سث. عر. تش. قالچه كيكی.

حَرقی { سف. عر. ز: حرقفيه. ط.

حَرَكات { سث. ج. عر. فد: حركت، حركه. با: حركت. حركه.

حَرَكَت { سث. عر. ج: حركات. ١. قيلدانمه، دپرنمه، اوينامه. سكونك ضدی: هوا اوقدر راكددركه پاپراقلر هيچ

تعرضيه؛ حركت يلانی؛ ايلری حركت؛ رجعت حركتی. || بلا حركت = قيلدانمقسزين، پرندن اوينامقسزين. — عربی تركيباتده «حركه» صورتنده قوللانيلير: سريع الحركه = حركتی سرعتلی: بطیء الحركه = حركتی تأنيلی.

حَرَكه { سث. عر. ج: حركات. حروف صوتيه‌سی اوليان خط عربيده حروفك نه درلو اوقونه‌جغنی كوسترمكه مخصوص اشارت كه خطك اوستنده ويا آلتنده يازيلوب، اصل عربيده فتحه، كسره، ضمه اولهرق اوچدر: (ـَ) ، (ـِ) ، (ـُ). حركه‌سز اوقونمه‌سی اقتضا ايدن حرفك اوزرينه‌ده سكون و جزم ديناں (ْ) اشارتی قو-نور. كه حركه‌نك ضديدر.

حَركه‌سِز { ص. ١. حركه‌سی اوليان، حركه ايله اوقونميان، ساكن (حرف). ٢. حركه‌سز يازيلی اوليان: حركه‌سز يازی اوقومغه دها آليشمدی.

حَركه‌لندير مَك { فث. بر حرفه حركه يازمق ويا حركه ايله اوقومق، تحريك ايتمك: ايلك حرفنی اسره ايله حركه‌لندير ملی.

حَركه‌لَنمَك { فعل. حركه آلمق، حركه ايله اوقونمق؛ تحريك اولنمق: تركجه كلمه‌لرك آخرنده‌كی (ت) حرفی حركه‌لنجه اكثر داله تحويل ولنور.

حَركه‌لی { ص. ١. حركه ايله او-قونان (حرف). متحرك: كلمه‌نك ايلك حرفی حركه‌لی اولمق اقتضا ايدر. ٢. حركه‌لری يازيلی بولنان (يازی): چوجقلره اوقوندیريله‌جق ايلك قرائت كتابی حركه‌لی اولمايدر.

حَرَم { سف. عر. ١. دخولی هر وكسه مساغ اولميان معزز ومحترم ير؛ حرم شريف = كعبهٔ شريفه وجوارلری. ٢. اسلام اولرينك قادينلره مخصوص داثره-سی: حرمه‌در: حرمه گيردی. مقابلی: سلاملق. ٣. زوجه، حاليه: حرمی گندیسندن ياشليدر؛ ايكی حرمی واردر. || حرم آغاسی = حرمه گيرر چيقار خادم آغا. || حرم همايون = سرای همايونك حرم داثره‌سی. = آ. حرمين، حرمين شريفين = كعبهٔ شريفه ايله روضهٔ مطهرهٔ جناب نبوی وبونلری حاوی اولان مكهٔ مكرمه ايله مدينهٔ منوره: خادم الحرمين الشريفين = خليفهٔ اسلامه ويرلن عنوان مفخرت اولوب، الك اول ياوز سلطان سليم خان حضرتلری جانبندن احراز بيورلمشدر. || حرمين پايه‌سی = رتب عليه‌دن بری.

حِرمان { سف. عر. محروم اولمه، محرو ملق، محرو ميت، حائب وخاسر اولمه.

حُرمَت { سث. عر. ١. شرف، حيثيت: بو مباركك كو-نك حرمتنه. ٢. رعايت، اعتبار، اكرام، اعزاز: مسافره حرمت ايتمك شرطدر. ٣. بر شيئك شرعاً حرام اولمسی، حراملغی: شرابك حرمتی.

حُرمَة { ح. عر. رعايت واكرام مقصديله: گند يسنه حرمةً قيام ايتديلر.

حُرمَتسِزلِك { س. رعايتسزلك، حرمت واعتبار ايتميش: بزم عادتمزجه بيوكلرك يانندهباش آچيق بولنمق حرمتسزلك صايلير.

حُرمَتلى { حرمتلو. ص. ١. شرف وحيثيت واعتبار صاحبى، شايان حرمت وتوقير. ٢. مج. بيوك، اوقهلى. ٣. از. پسقبوس و مقدر پوليدلره ويريان عنوان رسميدر: سلانيك روم متره پوليدى حرمتلو افندى.

حُرمَتليجه { ص. استخفاف او. لنميه جق جسامتده، اولدقجه بيوك، اوقهليجه.

حَرَمسرا { حرمسراى. س. حرم دائرهسى.

حَرَمَين { سند. ت. عر. فد: حرم. با: حرم.

حُروب { سند. ج. عر. فد: حرب. با: حرب.

حَرور { سند. عر. [«ح» تك ضميله دهلغتدر] ص. صيجاق لمك مايهٔ اصليهسى. فر. Calorique.

حُروف { سند. ج. عر. جمع الجمعى: حروفات. فد. حرف. با: حرف.

حُروفات { سند. ج. عر. [«حرف» ك جمع الجمعيدر] قور. شوندن دوكلش طباعت حرفلرى: كوچك، بيوك، تعليق، رقعه حروفات: حروفات باصمهسى = طيپوغرافيا. مقابلى: طاش باصمهسى، ليطوغرافيا.

حرون { ص. عر. ١. طوغرى كيتمز، كمدن آكلامز، خويسز (آت). ٢. مج. معنه، عنادجى.

حَرونلِق { س. ١. آتك خويسزطوغرى كيتمهسى. ٢. مج. معنه، لك، عنادجيلق، سركشلك.

حَرِىّ { ص. عر. لايق، سزا، مستحق. [ستف. اولان احرى دها مستعملدر.]

حُرِّيَّت { سث. عر. اسير وكوله اولميوب كندينه مالك ومستقل اوله، آزادلق: حريت شخصيه: حريت مذهبيه.

حَرير { سند. عر. ابريشم.

حَريرى { ص. عر. ١: حريريه. ٢. تا. ابريشم كبى يومشاق.

حَريص { ص. عر. طممكار، پك زياده آرزو وايله طالب: حريص مال.

حَريف { ص. سند. عر. [«حرفت» دن صش] ١. صنعت آرقداشى. همسلك. ٢. عشرت وجنبش آرقداشى. ٣. [تر. زبا. نزدى: هريف] عادى وبياغى آدم. حقير وبادان شخص: آ حريف! ٤. آدم، شخص ثالث، اوته كى: حريف سزه آچيقدن سويليور سز آكلاميورسكز: حريف سزه خبر ويردى نه قباحتى وار؟

حَريفانه { ح. اصنافجه، جنبشه كيدن اصناف كبى هر برى مصرفك حصهسنى ويره رك. [«عارفانه» صورتنده يازلمسى تصحيح نيتيله تغليطدر.]

حَريق { سند. عر. ابنيه نك طوتيشوب يانمهسى، يانغين: حريق وقوع بولدى؛ حريق اطفا ايتك.

حَريقزَده { ص. فا. ج: حريقزدگان. [عر. حريق = يانغين. فا. زدن = اورمق] يانغينه اوغرامش، يانغين ويرمش، يانغين تعيندن مصاب: حريقزده كانه اعانه طوپلامق.

حَريم { سند. عر. ١. هر كسه دخولى ممنوع مصون و محترم ير: حريم خاص = ير بيوك ذاتك خاص دائرهسى. ٢. حرم، حرم دائرهسى.

حَزار { وحزارن. با: خزار و خيزران.

حِزب { سند. عر. ج: احزاب. ١. طائفه، طاقم، فرقه، كروه. ٢. بولوك، قسم: حزب قرآن = قرآن كريمك منقسم او لديغى آلتمش قسمك بهرى. ٣. ورد كبى مداومت اوزره قرائت اولنان شيء.

حَزم { سند. عر. متين وطوغرى رأى ونيت. عزم قوى. ز.

حَزَن { سند. عر. ج: احزان. و:

حُزن { سند. عر. ج: احزان. كدر، غم مغمومیت: بو هوا، بو سس انسانه حزن ويرر.

حُزن آميز { ص. فا. [عر. حزن = غم. فا. آميختن = قاريشديرمق] و:

حُزن آور { ص. فا. [عر. حزن = غم. فا. آوردن = كتيرمك] و:

حُزن اَفزا { ص. فا. [عر. حزن = كدر. فا. افزايدن = آرتدرمق] و:

حُزن اَنگيز { ص. فا. ا عر. حزن = غم. فا. انگيختن = قوپارمق] ا حزنى موجب، حزن كتيرن، حزن ويرن: حزن آميز برمنظره، حزن آور برحال، حزن انگيز بر آهنك، حزن افزا بر حكايه.

حَزيران { سد. [سريانيجه دن] سنهٔ شمسيهٔ روميه نك در دنجى آيى كه موسم صيفك ايلك آيىدر. اسم رومىسى (يونيوس) در.

حَزين { ص. عر. ة: حزينه. ا [«حزن» دن صش.] ١. حزن وكدره دوچار، حزنلى، مغموم، مكدر، متأسف: كندى يسنى پك حزين كوردم. ٢. حزن وكدره دلالت ايدن، حزنلى: حزين بر نغمهسى، بر باقيشى واردر. ٣. حزن وكدرى موجب ومؤدى اولان: حزين بر منظره، حزين برمقام، برموقع. = ح. حزن وكدرله، محزون ومغموم اولهرق: - زين حزين باقيوردى: چوبان حزين حزين قوال چاليوردى.

حِسّ { سند. عر. ١. حواس خمسه نك بريله اولنان درك، طويغو: تنم اوزرينه بر شيء يورديكنى حس ايتمدم. ٢. مج. طولايسيله آكلامه، ضمناً ادراك: بن اونلرك كلهلرينى حس ايتمشيدم. || ابطال حس = طويغونك بطال ايدلمسى، طويورمامه = قولورو فورم ايله خسته نك حسنى ابطال ايتمك. || حس درونى، حس قلبى = يوركه طوغان طويغو: پيانغو اكرامىيه سنى قزانه جغمى برحس درونى ايله آكلادى. مشيدم. || حس مقدم = برشيئك وقوعندن اول اوندن خبردار اولمه برتأثر قلبى. حس قبل الوقوع. فر. Pressentiment.

حِساب { سند. عر. ج: حسابات. ١. صابى، صايمه. صا. يىيه متعلق معامله: پاره مزى، آلوب ويرديكمزى حساب ايدهلم. ٢. مج. تخمين، ملاحظه: بنم حسابمه كوره: حسابم طوغرى چيقارسه. ٣. دفتر طوتمه، آله جق ويره جكك وآليوب صرف اولنمك قيدى: حساب طوتار. ٤. آله جق ويره جك. آچهيه متعلق مناسبت: كندىسيله بر حسابمز وار ايدى: بنم اونكله هيچ برحسابم يوقدر. ٥. ر. صا. يىيه متعلق قواعد ومعاملاتدن بحث ايدن علمكه علوم رياضيه نك اقسامى حكمندهدر: علم حساب: حساب اوقرمق، حساب اوكرتمك. || ابجد حسابى، حساب جمل = معروف ابجد هوز الخ جملهلرى صره سنجه يعنى حروفك سريانى وعبرانى لسانلرندهكى اسكى ترتيبنجه رقم اعتبار اولنمرلريله برعباره دن برعدد استخراجى. || بالحساب = حساب ايدهرك، حساب اولنهرق. || بى حساب، حسابسز، چوق، لايعدولايحصى. || پارمق حسابى = پارمقله اهلنان قبا و جاهلانه حساب. || حساب طوتمق = آله جق ويره جكى ويا مقبوضات وصرفياتى دفتره قيد ايتمك. || حسابه چكمك = برندن حساب ايستيوب مسئول طوتمق. || حساب ذهنى = چوچقلره ازبردن اوكردیان حساب. || حسابه كلمك = ١. اوميق، توافق ايتمك: بنم حسابمه كلير، كلمز. ٢. صايله بيلمك، صايله بيله جك مقداردە اولمق: ايرتك مال وثروتى حسابه كلمز. || على الحساب = حسابدن اول، حساب كورلدكده محسوب اولمق اوزره جسته جسته ويريان آچه: ايشابن آيقدن على الحساب ايكى يوز غروش آلمشدر. || عند الحساب، لدى الحساب = حساب اولندقده، حساب كورىلنجه. || يوم الحساب، روز حساب = قيامت كونى، محشر كونى.

حسابجى { ص. حسابنى ايى بيلن، حسابله صرف ايدن، اداره لى، ممسك.

حِسابسِز { ص. بحساب، صايسز، لايعدولايحصى، پك چوق: حسابسز مالى وار ايدى. = ح. حساب ايتمكسزين، يتيشوب يتيشميه جكنى اولدن حساب وتخمين ايتمكسزين: حسابسز صرف ايدىور.

حِسابلاشمَق { فش. آله جق ويره جك حسابنى كورمك.

حِسابلامَق { فد. تقدير وتخمين ايتمك: ملاحظه ايتمك.

حِسابلى { ص. حساب وتقدير اولنمش: دوشونلمش.

حِسابى { ص. عر. ة: حسابيه. ١. حسابه منسوب ومتعلق: معاملات حسابيه؛ قواعد حسابيه. ٢. تر. حسابنى بيلير، اداره لى، ممسك.

حَسّاس { ص. عر. ا «حس» دن [سمع.] چوق طويان،

زیاده حس ایدن، حسی غالب: عصبی آدملر حساس اولور: قلبی حساسدر.

حَسَب { سذ. عر. ذکر، قدر، قیمت ذاتیه. انسانك كندی قدر ودكری، نسب مقابلی: بو آدمك حسب ونسبی وار در. (بویله برابر استعمالاری مترادف اوللری ذهاب باطلنه سببیت ویرمشدر.)

حَسَب { ح. عر. اقتضاسنجه، كوره، جهتیله، بناءً: حسب الازوم = لزومه بناءً: حسب الموسم = موسم اقتضاسنجه؛ حسب القرابه = قرابت جهتیله؛ حسب المسلك = مسلكه بناءً: حسب الامر. یجاب = ایجابه كوره. || حسب حال = برینه بیان حال ایله كندیسندن عقل ورأی صورمه، طانیشمه: سزكله حسب حال ایدهلم. || عر. ضمائر متصله یه مضاف اولهرق: حسبی، حسبنا، حسبك كبی تعبیرلر بكا، بزه سكا كافیدر معناسیله قوللانیلیر: حسبی الله، حسبنا الله. حسبك الله.

حَسَب { سذ. عر. اعتبار. «ب» حرف جریله برابر «بحسب» قوللانیلیر كه اعتباریله، كوره، جه دیمكدر: بحسب الامر. اعراب = اعراب اعتباریله. اعرابجه. — تر. «ایله» ویا «جه» ادات یله دخی قوللانیلیر: اقربالق حسبیله، حسبنجه = مناسبتیله، جهتیله.

حَسبةً { ح. عر. لفظهٔ جلال ایله برابر قوللانیلیر: حسبةً لله = مجرد الله رضاسیچون، غرض وعوض تحتنده اولمیهرق.

حَسَبی { ص. ح. عر. ثار شیلقسز، عوضسز، رضاء لله اولان. مجاناً: حسبی ایش؛ حسبی چالیشیور؛ حسبی محاربه یه كیدنلر (= كوكلی اولهرق).

حَسَد { سذ. عر. باشقه سنك نعمت وفضیلتنی چكمیوب زوال. ایی آرزو ایتمه، قیصقانتمه، كزنی: حسد ایتمك.

حَسَدجی { ص. حسدایدن. قیصقانان، حسود.

حَسَده { صذ. ج. عر. فد: حاسد. یا: حاسد.

حَسرَت { سذ. عر. ۱. اله كچه. برنعمته تأسف ایدوب یانمه واچ چكمه: حسرت چكمك = محروم اولوب تأسف وتأوه ایتمك. ۲. اشتیاق، كوره جكی كلمك: اهل وعیالنك حسرتنی چكیور؛ حسرت یار ایله دلخون اولدی. — تر. صفت كبی دخی قوللانیلیر، حسرت اولمق وحسرت قالمق دیلیر: بو سنه اوزومه حسرت قالدی.

حَسرَتزده { ص. فا. ج: حسرت زدكان. [عر. حسرت = م ـ فا. زدن = اورمق] محرومیت ویا اشتیاق دوشكونی، حسرته دوچار.

حَسرَتكَش { ص. [عر. حسرت = چكمك] حسرت چكن، نائل اولهمدیغی ویا فوت ایتدیكی بر نعمته تأسف وتأوه ایدن، مشتاق.

حَسم { سذ. عر. ۱. كسمه، قطع. ۲. فصل، حل: حسم دعوی. ز.

حُسن { سذ. عر. ج: محاسن. ۱. كوزللك، جمال: حسن وجمال، حسن وبها. ۲. ایلك، مقبولیت. || حسن اخلاق = اخلاق ایلكی، اخلاق فاضله. ضدی: سوء اخلاق. حسن اداره = كوزل اداره ایتمه. || حسن تدبیر = كوزل تدبیر. || حسن تعبیر = مستحسن ویا صوتوق بر شیئك كوزل وادبه موافق بر تعبیرله افاده ایدلمسی: مزار بورنی برینه مسار بورنی دیملسی كبی. || حسن توجه = محبتله قاریشیق تحسین وتقدیر: حقمدهكی حسن تو. جهكزك منتداری یم. || حسن حال = ایی حال، صلاح؛ حسن حال صاحبی = صالح. || حسن حركت = ایی حركت، ایی معامله. ده بولنمه، مقبول طرز وطور. || حسن ختام = خیرایسیله پایانه ایرمه؛ حسن ختام ویرمك = خیرایسیله بیترمك. || حسن خط = ایی یازی، قاعده یه مطابق یازی یازمه: حسن خط صاحبی = خط ط: حسن خط معلمی، درسی. || حسن صورت = كوزل صورت، صورت حسنه. || حسن ظن = برینی حقنده ایی فكرده بولنمه، كندیسنی ایی ظن ایتمه: اونك حقنده هر كسك حسن ظنی واردر. || حسن قبول = ایی قبول ایتمه، اكرام وتعظیله قبول ایدیش: حسن قبوله مظهر اولدی. || حسن معامله = كوزل معامله، ایلكله معامله ایتمه. || حسن نظر = توجه، محبتله تحسین. || حسن ویرمك =

حُسن { سذ. عر. ج: محاسن. ۱. كوزللك، جمال: حسن وجمال، حسن وبها. ۲. ایلك، مقبولیت. || حسن اخلاق = اخلاق ایلكی، اخلاق فاضله. ضدی: سوء اخلاق. حسن اداره = كوزل اداره ایتمه. || حسن تدبیر = كوزل تدبیر. || حسن تعبیر = مستحسن ویا صوتوق بر شیئك كوزل وادبه موافق بر تعبیرله افاده ایدلمسی: مزار بورنی برینه مسار بورنی دیملسی كبی. || حسن توجه = محبتله قاریشیق تحسین وتقدیر: حقمدهكی حسن تو. جهكزك منتداری یم. || حسن حال = ایی حال، صلاح؛ حسن حال صاحبی = صالح. || حسن حركت = ایی حركت، ایی معامله. ده بولنمه، مقبول طرز وطور. || حسن ختام = خیرایسیله پایانه ایرمه؛ حسن ختام ویرمك = خیرایسیله بیترمك. || حسن خط = ایی یازی، قاعده یه مطابق یازی یازمه: حسن خط صاحبی = خط ط: حسن خط معلمی، درسی. || حسن صورت = كوزل صورت، صورت حسنه. || حسن ظن = برینی حقنده ایی فكرده بولنمه، كندیسنی ایی ظن ایتمه: اونك حقنده هر كسك حسن ظنی واردر. || حسن قبول = ایی قبول ایتمه، اكرام وتعظیله قبول ایدیش: حسن قبوله مظهر اولدی. || حسن معامله = كوزل معامله، ایلكله معامله ایتمه. || حسن نظر = توجه، محبتله تحسین. || حسن ویرمك =

كوزللشدیرمك. || حسن یوسف = پسندیبانیسی دینلن جیجك.

حَسَن { ص. عر. ث: حسنه. كوزل. جمیل، خوب: وجه حسن = كوزل یوز؛ اعمال حسنه = كوزل ایشلر.

حَسناء { صث. عر. [مذكری یوقدر.] كوزل (قادین). حسن وجمال صاحبه سی.

حَسَنات { سث. ج. عر. فد: حسنه. یا: حسنه.

حَسَنه { سث. عر. ج: حسنات. (كوزل ایش، ایی ایش، عمل صالح. خیر. ضدی: سئه، سیئات: حسناتی سیئاتنه غالبدر.

حُسی { ص. عر. ث: حسنیه، جمع: حسنیات. كوزللكله منسوب ومتعلق. = جمع: كوزل ایشلر، خیرلر، امور خیریه.

حُسی { صث. عر. ذ: احسن. دها كوزل، كوزل، رعنا: حسنی بر قیز؛ اسماء حسنی = حق تعالانك اسملری كه ورد كبی اوقونور. یا: اسم.

حَسَنَین { سخذ. ت. سبطین مكرم. مین امام حسن وامام حسین (رضهما) افندیلرمز.

حَسود { ص. عر. حسدجی، قیصقانج. [«حسده» ظن اولنه دینی كبی بونك جمعی اولیوب «حاسد» ك جمعیدر.]

حَسودانه { ص. ح. فا. حسد. جیلكله، حسدجی یه یاقیشیر صورتده، قیصقانه رق.

حِسّی { ص. عر. ث: حسیه. طو. یغویه متعلق، طویغو ایله درك اولنان: حسی بر تأثرله: تأثرات حسیه.

حِسّیات { سث. ج. عر. طویغویه متعلق خاصه لر، طویغو تأثراتی: حسیات قلبیه؛ حسیاتی غالب.

حَسیب { ص. عر. [«حسب» دن صث.] ذاتی ذكر وقدری اولان، مزیت شخصیه صاحبی: حسیب ونسیب بر آدم.

حَشاری { ص. [آشاغی خلق دیمكدر.] اولان عر. «حشاره» دن اولمه كركدر] یارامار، راحت طورماز، سرت، خرچین، ضبطی مشكل: حشاری آدم، آت.

حَشاریلق { سذ. سرتلك، خرچینلق، راحت طورماز و ضبطی مشكل اولان آت ویاآدمك حالی.

حَشاش { سذ. [عر. «حشیش» دن] یاپان بنكی.

حَشّاش { ص. عر. اسرار ایچن، اسرار كبی مخدر شیئلر قوللانان.

حَشر { سذ. عر. ۱. طوپلامه، بر یره بریكدیرمه. ۲. قیامت كوننده اموانك بالاحیا عمللرینه باقیلق ایچون بر یره جمعلری: شهدا ایله حشر اولمق. ۳. اموانك حشر اولنمه جغی زمان، قیامت: حشره دك = قیامته قدر: روز حشر = قیامت كونی. || حشر ونشر = محشر كونی اموانك طوپلانوب طاغیلمری. || مج. اونلرله حشر ونشر اولمسون = اونلرله اوغراشمسون، نه یاپارسه یاپسون. || حشر اندر حشر = محشر كبی غلبه لكدن كنایه اسكیش بر تعبیردر.

حَشَرات { سث. ج. عر. [فد. «حشره» لسانمزده مستعمل دكلدر.] بوجك ویلان جیان قبیلندن اولان كوچك ویرده سورینور حیوانجقلر، هوام. || مج. دكرسز ومضر آدملر.

حَشَری { ودها طوغریسی حشا. ری. یا: حشاری.

حَشَفه { سث. عر. آلت تناسل ذكورك باشی.

حَشَم { سذ. عر. معیت خلق، اتباع. متعلقات: خدم و حشمی چوق.

حَشمَت { سث. عر. خدم واتباع كثرتندن متحصل اولان عظمت، هیبت. — اجنبی حكمدارلرانه عنوان اولور: ذات حشمت مآبلری.

حَشمَتلی { حشمتلو. ص. عظمت و هیبت صاحبی، حشمت مآب. اجنبی حكمدارلره عنوان اولور: حشمتلو آلمانیا امپراطوری حضرتلری.

حَشو { سذ. عر. ۱. طولمه، طولدیرمه، طولدیریلان شئ. ۲. قیریله جق شیئلرك آره لرینه قونیلان صمان وپنبوق كبی شیئلر. ۳. مج. سوز آره سنده سویلنیلن فضله ومعناسز لقردیلر. ٤. تث. جكر یورك وباغرصاق وبین كبی اعضاء داخلیه نك صورت انتاجی.

حَشوی { ص. عر. ث: حشویه. ۱. بر شیئك ایچنه طولدیریله جق ویا قیریله جق مواد آره سنه قونیله جق شیئلره منسوب ومتعلق. ۲. مج. لزومسز، معنا.

سز، فضله (سوز و سائره).
۳. تش. اعضاء داخليه‌يه متعلق.

حَشْوِيّات { سند. ج. عر. صانكه سوزك بوش يرلرينى طولديرمغه مخصوص «شئ» و «شو» كبى فضله ولزومسز لقردىلر.

حَشيش { سند. عر. ۱. قورى اوت. ژ. ۲. اسرار دينلن وتوتون وتنباكو ايله ايچيلن مكيفاندن مضر برمادهٔ نباتيه.

حَشيشه { سند. عر. اوت، نبا. اسماء مختلفه‌يه مضاف اولەرق برچوق نباتاتك اجتماعى تشكيل ايدر: حشيشة الجرب. حشيشة الخنازير وسائره.

حَصاة { سند. عر. ۱. طاش، چاقيل. ژ. ۲. ط. مثانه وقوره جكر وبوككرك وسائر اعضاء داخليه‌ده حاصل اولان طاش: حصاة المثانه، حصاة الكليه. حصاة الرحم وسائره.

حَصاد { سند. عر. ۱. اكين بيچمه: كويلر شمدى حصادله مشغولدرلر. ۲. اكين بيچمى وقتى، اوراق موسمى: حصادده اوده‌مك اوزره بورج آلدى.

حَصّاد { سند. عر. «حصاد» دن اسم. } اكين بيچيجى، اوراقجى.

حِصار { سند. عر. «حصر» دن مصد. مفاعله } ۱. قوشاتمه، اطرافى آله. ژ. ۲. اطرافى استحكاملى محل، مستحكم ير، قلعه. || بالا حصار = ايچ قلعه.

حَصافَت { سئ. عر. متين رأى، طوغرى مطالعه.

حَصانَت { سئ. عر. بر موقعك طبيعى ويا صنعى متين ومستحكم اولمسى.

حَصبه { سئ. عر. ط. تيزاموق.

حَصر { سند. عر. ۱. صيقيشدرمه، محدود بر يرك ايچنه آله، تضييق: دشمن عسكرينى فلان يره حصر ايتديلر. ۲. محدود ومعين ايتمه، عموميتدن جيقاروب برقسم ويا مقداره تخصيص ايله: اوآدم معاونتى كندى اقربالرينه حصر ايدىور. ۳. يالكز برشيئه صرف واستعمال ايتمه: بو ايشه حصر افكار، حصر مساعى، حصر اوقات ايتمشدر.

حُصر { سند. عر. ط. ۱. پكاك، انقباض. ۲. ادرار طوتمسى، احتباس.

حِصن { سند. عر. ج: حصون. قلعه، مستحكم ير، حصار.

حُصول { سند. عر. وجوده كلمه، پيدا اولمه، حاصل اولمه: حصول بولمق، حصوله كلمك.

حُصولپذير { صه فا. اعر. حصول = پيدا اولمه. فا. پذيرفتن = قبول ايتمك } ۱. قابل حصول، حصولى ممكن، حاصل اولەبيلير. ۲. حصول بولمش، حاصل اولمش: حصول پذير اولدى = حاصل اولدى.

حُصون { سند. ج. عر. فد: حصن. بك: حصن.

حِصّه { سئ. عر. ج: حصص. بولنان بر مالدن هركسه دوشن پاى، نصيب، بهره. || قصه‌دن حصه = برحكايه ومثلدن آلنان عبرت ونصح وپند.

حِصّه‌دار { صه فا. ج: حصه‌دار. ران. حصه صاحبى، حصه‌سى اولان، بهره‌دار. = سه فا. بر شركته آقچه ويروب مشترك اولانلرك بهرى: حصه‌داران مجلسى.

حِصّه‌اَسْمَك { فشه. پايلاشمق، بر مال مشتركى بولوب هركس حصه‌سنى آلمق.

حِصّه‌لى { صه. حصه‌لرى اولان، حصه‌لره منقسم، حصه‌داران بيننده مشترك: حصه‌لى مال، چفتلك.

حِصّه‌مَند { صه فا. حصه‌سى اولان، بهره‌مند.

حِصّه‌ياب { صه فا. حصه بولان، نصيب و بهره مى اولان.

حَصير { سند. عر. اينجه سازدن او. رانش يره سرمك مخصوص دوشمه: طرابلس حصيرى، قبا حصير، حصير دوشه‌لى. || حصير اوتى، سازى = حصير اورمكه يارايان ساز. || حصير سوپوركه‌سى = اوك ايچنده اورتەلمى سوپوركه مخصوص سورغودن.

حَصيرجى { سه. حصير پايان و ساتان ياخود اوطه‌لره دوشه‌جك آدم.

حَصيرلامَق { فع. حصير دوشتمك.

حَصيرلى { صه. ۱. حصير دوشه‌لى (اوطه وسائره). ۲. حصيرله قاپلانمش، حصيرقاپلى شيشه وسائره. = سه. حصيرله ودها طوغريسى سپتله اورلمش بيوك داجانه.

حَصيل { سه. اعر. «حاصل» دن. — زبانزدى قصيل } حيوانلره يشديل يديريلن آربه اكينى.

حَصين { صه. عر. اعر. «حصن» دن صفه. } متين، محكم، مستحكم: حصن حصين.

حُضّار { سند. ج. عر. فد: حاضر. بك: حاضر.

حَضَر { سند. عر. ۱. كوى و قصبه‌ده اوده ساكن اولانلرك حالى، كوجه‌لىكك عكسى. ۲. سفر و حربك عكسى، صلح، آسايش، استراحت زمانى: وقت حضرده يوز بيك عسكر بسلنوب وقت سفرده اوچيوز بيكه ابلاغ اولنور: حال حضر = صلح واسايش حالى.

حَضَر { ف. عر. اعر. «حضور» دن ماضى مفرد مذكر غائب اولوب يالكز شو تعبيرده مستعملدر. اماحضر = حاضر بولنان شئ، حاضر والده نه وار ايسه، نه بولنديسه.

حَضَرات { سئ. عر. ج: حضرات. اعر. «حضور» دن سمع. } اوك، حضور، پشكاه: حضرت اميره عرض حال ايتدى. — بو تعبير بوصورتله مفعول اليه مقامنده قوللانلمقدن تدريجاً بالتعميم حضور معناسنه‌دن تجردله صرف تعظيم تعبيرى اولەرق وفارسى ويا تركجه قاعده‌سنجه مضاف حالنده قوللانلمغه باشلامشدر؛ «جناب» كبى ومحاله كوره اوندن دها قوى تلميحدر: حضرت الله آجيدى. ابو ايكى مقامك برنجيسى طوغرى وطبيعى وايكنجيسى ايسه اوكا قياساً در. — اضافت فارسيه ايله دهازياده تعظيمه دلالت ايدوب، اكثريا ذوات مقدسه حقنده، واضافت تركيه ايله پاشاجه رجال سياسيه حقنده قوللانيلير. «جناب» دخى بويله‌در: اجناب حضرت الله، حضرت رسول الله، حضرت عمر، حضرت امام اعظم؛ پاشا حضرتلرى، فلان افندى حضرتلرى: اجمعى ايسه دائما اضافت تركيه ايله ولسانمزده سهواً تثنيه مقامنده دخى قوللانيلير: ائمهٔ اثنا عشر حضراتى، وزراء عظام حضراتى، سلطين اكرمين حضراتى. — حضرتكز وجنابكز كبى مخاطبه استعمالى مقبول دكلدر.

حَضَرى { صه. عر. أ: حضريه. ۱. كوى وقصبه‌ده ساكن و مقيم اولەرق ياشايانلرك اصول معيشتنه منسوب ومتعلق. بدوى عكسى، مدنى: عمر حضرى، تعيش حضرى، معيشت حضريه. ۲. سفر وحربك غيرى اولان صلح واسايشه منسوب و متعلق، سفرى مقابلى: ترتيب حضرى: عسكرك مقدار حضريسى.

حُضور { سند. عر. ۱. حاضر اولمه، موجود بولنمه، غياب ضدى: سزك مجلسده حضوركز لازمدر. ۲. اوك، پشكاه: فلانك حضورينه جيقدى: حضورينه كيمسه‌يى قبول ايتميور؛ حضور كرده ترك ادب ايتدى. ۳. راحت، اسايش، آسودكى، آرام: كمال راحت وحضورله؛ حضورقلبله. ٤. پادشاه ممرضى، مثول: حضورده در؛ حضوره چيقدى: حضور درسى = رمضانده محضر پادشاهيده ويرلن درس واولنان سؤال وجواب ومعارضهٔ علميه. || حاشا حضور. دن = حضور كردن اوزاق او. لسون. | مكروه ومعيوب بر سوز لفظنه مجبوريت اولور. ديكنده حسب الظرافه قوللانيلير.

حَضيض { سند. عر. ۱. اك آشاغى وآچلق موقع، اوج مقابلى ۲. ف. بر سياره‌نك شمسدن اك اوزاق بولنديغى محل؛ وهيئت قديمه‌ده شمس وقمر وسيارانك كرهٔ ارضه اك قريب بولندقلرى نقطه. فر. Perigée. مقابلى: اوج.

حَطّاب { سند. عر. اودونجى. د.

حَطَب { سند. عر. اودون. د.

حَطره { سه. ع. نهرلرده على الخصوص شط البحرده قلاغوزلرك اسقاندىل كوندرلرى كه اوزرى قدمه تقسيم اولنمشدر.

بو كلمه‌نك املاسى طوغرى اولوب اولديغى تحقيق ايده‌مدك.

حَظّ { سند. عر. ج: حظوظ. ۱. حصه، بهره، نصيب: حظ وافر. ژ. ۲. خوشلانمه، خوشه گيتمه. لذتياب اولمه: بويله سوزلردن حظ ايتمم؛ كنديسى ديدى قوديدن حظ ايدر. ۳. سوينمه، سرور، شادى، ممنونيت: خير صحتكزى آلوب جوق حظ ايتدم. || حظوظ نفسانيه = نفس وشهوته متعلق لذايذ.

حُظوظ { سند. ج. عر. و بونك جمعى: حظوظات. فد: حظ. بك: حظ.

حَظیره { سث. عر. ج: حظایر. | نقطه محانك تبدیایله سهواً «خظیره» دخی قوللانیلیر.) اطرافی دیوار ویا چیتله احاطه اولنمش مزارستان وسائره.

حُفّاظ { سذ. ج. عر. فد: حافظ. با: فظ.

حَفر { سذ. عر. طویراغی قازمه. | قازمه ایله یری آچمه. اشه: قویو حفر ایتمك؛ تملارك حفری.

حَفره { سث. عر. قازلمش چقور.

حَفریّات { سث. ج. عر. قازمه متعلق ایشلر. عملیات ترابیه، باشلیجه آثار عتیقه و معادن وسائره تحریسیچون یری قازمق عملیاتی: بابل خرابه لرنده هنوز لایقیله حفریات اجرا اولنامشدر.

حَفض { سذ. عر. ر. نحو عربیده جر مقامنده قوللانیلیر. با: جر.

حِفظ { سذ. عر. ۱. صاقلامه، قورومه: بوکتابی ایی حفظ ایدیکز؛ بو کاغدلری اوراقده حفظی اقتضا ایدر. ۲. حمایه. صیانت، محافظه: الله حفظ ایله. ۳. خاطرده طوتمه. اونوتمامه: بو سوزی حفظ ایدیکز. ٤. قرآن کریمك ازبر اوکرتلمسی: حفظه چالیشیور. || تحت الحفظ = محافظه آلتنده. قاچاسون دیه ضبطیه وسائر مصلح آدملره توفیق طریقیله: تحت الحفظ فلان یره کوندرلدی. || حفظ صحت = چلبا. بتك محافظهٔ صحت قواعدندن وقبل الوقوع امراضك اوکنی آلمق اصولندن بحث ایدن علمی.

حَفَظ { ف. عر. (« حفظ » دن ماضی مفرد مذکر غائب اولوب، بعض دعا تعبیرلرنده ضمائر متصله ایله و لفظهٔ جلال ایله برابر قوللانیلیر:) حفظنا الله = الله بزی صاقلاسون؛ حفظك الله = الله سنی صاقلاسون.

حَفَظه { سذ. ج. عر. فد: حافظ. با: حافظ. — انسانك اعمالنی یازمغه موکل ملائکه: حفظهٔ کرام.

حَفید { سذ. عر. ج: احفاد. اولاد اوغلی. تورون. — ج اخلاف، ذریت: بزدنی او اجداد کرامك احفادی یز.

حفیره { سث. عر. ج: حفایر. قازلمش یر. چوقور.

حَفیظ { صذ. عر. صاقلایان. محافظه ایدن. حافظ: حفیظ الله! = الله صاقلاسون (صاقلایجیدر). | یالکز بو تعبیرده مستعملدر. |

حَق { سذ. عر. ج: حقوق. ۱. طوغریلق. طوغری وکرچك اولان شیء. باطل مقابلی: حق یودر: حق سویلمك. ۲. عدل، عدالت. حقانیت. انصاف: حقدن آیرلاملی: احقاق حق ایتمك. ۳. بر آدمه عائد اولان شیء، آلهجق: بو آیچه بنم حقمدر: حقمی ویرمدیلر: حقنی ایستیورم: حق صرف. ٤. بر فعل وعمل و زحمتك اجری: امك حق. آیاق حقی. ٥. بر آدمك سبق ایتمش امکنه مقابل مستحق اولدیغی اجر مادی و یا معنوی: والدینك. مملك حق پك بیوکدر. ٦. پای. حصه: مقاس حقی = مقاس پایی: آتش حقی. ۷. عدالت وحقانیت محضه اولان ویا طوغری اولوب باطل اولمیان جناب خالق: حق تعالی: حق جل وعلا؛ جناب حقدن دیلرم. || بر اسمه مضاف اولهرق « ده » ادات الصاقیله برابر دائر ومتعلق معنا. سنی افاده ایدر: اونك حقنده برطاقم سوزلر اولدی: بوخصوص حقنده بعض تفصیلات ویردی؛ بوسنرك حقکزده خیرلی اولدی. || حقی اولمق = طوغری سویلمك، سوزی طوغری وحقلی اولمق: حقکز واردر = طوغری سویلیورسکز؛ بونی یاپمغه، ایستمکه حقم یوقیدر؟ || حق ایتمك = استحقاق قزانمق، نائل اولدیغی براجر و مکافاته تقابل ایدر بر خدمتده بولنمق: سز بورتبه یی، بو نشانی حق ایتدیکز. || حق ایچون = قسم تعبیری: الله، پیغمبر حقیچون. || حقندن کلمك = غلبه چالوب انتقام آلمق ویا جزای سزاسنی ویرمك. || حق قزانمق = حقلی چیقمق. || حق قوشمق = استحقاق قوشمق. || حق اورانه = پایه قومری. || حق ویرمك = تصدیق ایتمك. || حقنی یمك = آلهجغنی انکار ایدوب ویرمه مك ویا فضلی تسلیم ایتمه مك: او آدمك حق یمز = فضل ودکری ناقابل انکار در. || حق یولی = طریق حق. راه خدا. || الحق = طوغریسی. حقا. || بحق = حقیله. مستحق اولهرق. || بغیر حق = حقسز یره، حقانیته مغایر اولهرق. || ناحق = حقسز، بغیر حق.

|| صو حق = قادینلر حمامنده صرف اولنان صو ایچون ویریلن پاره. = ج. ۱. هرکسك حقندن وآلهجغندن وعدالتدن بحث ایدن علم، شریعت، فقه، قانون: علم حقوق، مکتب حقوق. ۲. قانو. نك جنایانه متعلق اقسامندن ویا فقهك اعتقادات ومعاملات مذهبیه قسمندن صرف نظر له صرف آلهجق ویره جکه متعلق قسمی: محکمهٔ حقوق. ۳. اجابلق، دوستلق، هربرندن دیکرینه کچمش ایلك وخدمت حقلری: بیغمزده اسکی حقوق واردر: اونکله حقوقم پك اسکیدر.

حَق { ص. عر. ا: حقه. ۱. طوغری، کرچك: بوسوزکز، بوفکر حقسزدر. ۲. بر دعوی ویا مسئله ده طوغری یی التزام ایتمین، اکری وچوروك طرفی التزام ایدن: سز حقسز سکز: او حقسز چیقدی. = ح. طوغریجه وعدل وانصافه مطابق اولمیه رق، بغیر حق: حقسز سویلیورسکز. || حقسز یره = بغیر حق، ناحق یره.

حَقّاً { ح. عر. طوغریسی، الحق: حقاکه = طوغریسی بوکه.

حَقارَت { سث. عر. حرمتسزلك، اعتبارسزلق، عدم تعظیم، خوار وحقیر کورمه، ذلتله معامله ایتمه: فقری سببیله برآدمه حقارت ایتمك انسانیت شانندن دکلدر. || حقارت کورمك، چکمك = تحقیر ایدلمك، حرمتسز معامله یه دوچار اولمق.

حَقّانیّت { سث. عر. (لغت مولدر) حقه مقارن معامله، حقه رعایت ایتمه. عدالت، انصاف.

حَقّانِیّتِسِزلك { سـ. عدالتسزلك، انصافسزلق.

حَقّانِیّتلی { صـ. عدالت وانصافه مقارن، عادل، عادلانه: حقانیتلی آدم: حقانیتلی قرار.

حَقایق { سث. ج. عر. فد: حقیقت. با: حقیقت.

حَقپَرَست { ص فا. اعر. حق = م ـ فا. پرستن طابمق | حقه کوی. صـ. فا. کفتن = سویلمك | طوغری سویلین، حق تسلیم ایدن.

حَقّ کُذار { ص. فا. | عر. حق = م ـ فا. کذاشتن = ادا ایتمك | حق ادا ایدن، حقدن آیرلیان.

حَقّ کو { حق کوی. صـ. فا. | عر. حق = م ـ فا. کفتن = سویلمك | طوغری سویلین، حق تسلیم ایدن.

حَقّ لاشَمَق { فث. برینه حقنی ویره رك آلهجق ویره جك قالامق.

حَقّلامَق { فث. حقندن کلمك. غلبه چالمق.

حَقّی { ص. ۱. حقه مقارن، طوغری، کرچك، صحیح. ۲. عدل وانصافه مقارن، عادلانه، منصفانه. ۳. آلهجغی اولان، مستحق. ٤. قولی ویا فعلی طوغری وعدالته موافق اولان: سز حقلیسکز؛ بودعواده کیم حقلی چیقدی؟ حقلی یی حقسزدن فرق ایتملی.

حُقنه { سث. عر. ط. ۱. احتقان آلتی. شرینغه. ۲. احتقان ایدیلن علاج.

حُقوق { سذ. ج. عر. فد: حق. با: حق.

حُقّه { سث. عر. ۱. کوچك یووار. لاق واکثریا یکپاره قوطی. ۲. یازی یازمق ایچون مرکب ویا لعل قونان ظرف: یازی حقه سی؛ حقه طاقمی. ۳. حقه. بازك ال چابقلغیله اویروب چویردیکی قوطی. || توکروك حقه سی = خسته لرك توکورمك اوزره یانلرنده بولندیردقلری قاب.

حُقّه‌باز | س. فا. | ع. حقه = م ـ فا. باختن = اويناماق | ال جابتلغيله برطاقم حقه‌لر وسائر شيئلر اوبروب چوپره‌رك اوبونلر ومعرفتلركوستردن آدم. || مج. حيله‌كار، طولاندريجي.

حُقّه‌بازلق | س. ال جابتلغيله او. يونلر ياپان آدمك حال وصنعتي. || مج. حيله‌كارلق، طولاندريجيلق.

حَقير | ص. ع. ة: حقيره. | «حقا. رت » دن صش. | قدر ودكرى اولميان، خوار، دنى، محقر، ناچيز، حرمت واعتبار او. لنميان. — تواضع و محويت مقا. منده دخى قوللانيلير: بو عبد حقير: بو فقير حقير.

حَقيرانه | ص. ح. فا. قدرودكرى اولميان برآدمه متعلق ويا شايسته اولان ياخود اوله. رق. — بو دخى تواضع ومحويت مقامنده مستعملدر: عريضهٔ حقيرانه‌م: حقيرانه افادهٔ حاله جرأت ايلرم.

حَقيق | ص. ع. ة: حقيقه. ج: احقاء. | «حق» دن صش. | حقلى، مستحق، بر شيئه حقى اولان. لايق، حرى، سزا.

حَقيقَت | سش. ع. ج: حقايق. ١. برشيئك طوغريسى، اصل، كنه، ماهيت: بو ايشك حقيقتى آكلاشيلهمدى؛ حقيقت حال. ٢. مجاز وتشبيهك غيرى، اصل، معناى اصلى: امجاز حقيقتك كوپريسيدر. ٣. كائنات وطبيعت والوهيت حقنده كافهٔ تشبيهات ومجازاتدن عارى وظاهر اولان طوغريلق: شريعت، طريقت، معرفت، حقيقت. ٤. تر. صدا. قت، وفاداراق، حقوق شناسلق: اوآدمك حقيقتى چوقدر. = ح. صحيح، صحيحاً، طوغريسى: حقيقت بو بنا پك كوزل اولدى. — تعبيرات عربيه‌ده « حقيقه » صورتنده قوللانيلير: فى الحقيقه = كرچكدن، صحيح.

حَقيقةً | ح. ع. صحيحاً، كرچكدن، بحق: اوحقيقةً بيوك آدمدر؛ اوآدم حقيقةً اوستهدر.

حَقيقَتسز | ص. وفاسز، محبت و حقوقده ثابت قدم اولميان.

حَقيقَتسزلك | س. وفاسزلق، محبت و حقوقده ثباتسزلق.

حَقيقتلى | ص. صداقتلى، صادق، طوغرى. وفادار: چوق حقيقتلى آدمدر.

حَقيقى | ص. ع. ة: حقيقيه. | « حقيقت » دن عمق | صحيح. طوغرى، اصلى، ساخته ويا مجازى اولميان: حقيقى ياقوت. معناى حقيقى.

حَكّ | سد. ع. ١. قازمه. اوغمه، معدن وطاش وتخته وسائره اوزرينه دمير قلمله چكور ويا قبارتمه اشكال وسائره اويمه: مهر، حروفات قالبى حك ايتمك. ٢. برياضى وسائره‌يى چاقى و قلبتماش وسائره ايله قازيه‌رق حذف ايتمه: شو نقطه‌يى حك ايتملى.

حَكّاك | سد. ع. | «حك» دن عمق | معدن وچشير وسائره اوزرينه چليك قلمله ياضى ورسم و اشكال مختلفه اوينق صنعتنى بيلوب اجرا ايدن آدم. فر. Graveur.

حَكّاكلق | وياحكاكلك سـ. معدن وسائره اوززينه چليك قلمله اويمق صنعتى: حكاكلق طباعته لازم بر صنعتدر.

حُكّام | سد. ج. ع. فد: حاكم. | كم. با: حاكم.

حِكايَت | سش. ع. و:

حِكايه | سش. ع. ج: حكايات. ١. نقل ايتمه، بر وقعه و سرگذشتى صره سيله آكلاتمه، روايت: باشنه كلنلرى بزه برر برر حكايه‌ايتدى. ٢. حقيقى ويا اويدرمه واكثريا حصه قاعده مخصوص سرگذشت و وقوعات، قصه. مثل (مصال): برطاقم حكاياتى حاوى كتاب: كوزل حكايه‌لر چو. جقلرك اخلاقى تصحيح ايدر. ٣. فر. رومان ديللن اوزون سرگذشت كه اساساً اخلاقه خدمت ايتمك شرطيله انواعى واردر: حكايهٔ تاريخيه، حكايهٔ فاجعه، حكايهٔ مضحكه: حكايه كتابى. || على طريق الحكايه، حكايه طريقيله = بركونه مطالعات علاوه ايتمكسزين، مجرد نقل و روايت صورتيله. || مبنى على الحكايه = بروقعه و حكايه‌يه مستند واولدن مأخوذ تعبيركه مأخوذ عنهى اولان حكا. يه بيلمدكجه آكلاشيلماز.

حِكايه‌جى | س. ص. حكايه‌لر آكلاتمى و سركذ. شتلر نقل ايدركسون آدم، مصا. لحى، راوى. ناقل.

حِكايه‌نُويس | س. ص. فا. ج: حكايه نويسان.

ا عر. حكايه = م ـ فا. نويشتن = يازمق | حكايه كتابلرى يازان محرر، رومان محررى، فر. Romancier.

حُكم | سد. ع. ج: احكام. ١. حاكملك، حكومت، آصريت: فلانك حكمى جاريدر. ٢. امر، اراده، قومانده: حكم ايتمك: حكمى يكمك: حكمى نافذ اولمق: فلانك حكميله حركت ايدبور. ٣. قرار، بردعوى ويا مسئله‌يى ديكيوب ايجه تحقيق ومحاكمه ايتدكدن صكره حل وفصليچون ويريلن قرار قطعى ونتيجه، ايجاب قانونك تقريرى: حكم ويرمك: محكمه‌نك حكمى؛ بش سنه مدتله حبسنه حكم اولندى. ٤. قوت، اهميت، نفوذ: اونك حكمى يو. قدر. ٥. تأثير: حرارت حكمنى اجرا ايدبور: قيشك حكمى يكدى. ٦. منزله، مثابه، مقام: قاش پدر دخى پدر حكمنده‌در. ٧. اقتضا، ايجاب: قانون حكمنجه: قاعدهٔ ظرافت حكمنجه. || حكمى اولمق = قوتلى ونافذ اولمق. || حكمنده اولمق = مثابه سنده بولنمق. | حكم سورمك = ١. حاكم اولمق، حكو. مت ايتمك. ٢. جارى اولمق || حكمى يكمك = ١. امرى نافذ وجارى اولمق. ٢. قوت وتأثيرى زائل اولمق. = ج. ١. اوامر، ارا. دات: احكام الهيه. ٢. نظامات، قوانين: احكام عدليه، احكام دينيه. ٣. نجومدن وسائر علائم طبيعيه و سمائيه‌دن چيقارلمق ايستنيان معنالر، استخراجات، غائبدن خبر ويرمه‌لر: احكام جيفارمق: منجملرك احكامى. || مج. غريب وكوناچ حكملر: احكام قورمق.

حَكَم | سد. ع. طرفينك فصل دعوا ايچون رضالريله حاكم اتخاذ ايتدكلرى كيمسه: حكم نصب ايتمك: حكم قومسيونى.

حِكَم | ا: حكمت.

حُكَماً | ح. ع. حكم جهتيله. | حكمنده ومثابه‌سنده او. له‌رق: تيزه حكماً والده‌در = والده حكمنده‌در. ك.

حُكَماء | سد. ج. ع. فد: حكيم. | حكيم. با: حكيم.

حِكمَت | سش. ع. ج. حكم ١. حكملك. حكيم آدمك حالى، عقل كامل ايله علم عالى: لقمانك حكمتى. ٢. فلسفه علمى وشعبانى: حكمت الهيه، حكمت طبيعيه، حكمت رياضيه. حكمت عمليه. ٣. سر خفى، نه اولديغى آكلاشيلماز سبب وحقيقت: بونده بر حكمت واردر؛ حكمت الهيه. ٤. حقيقت واخلاقه متعلق قيصه سوز، مثل: حكم سليمان. = حد. غريب شى! عجائب! بونده بر سر وار: حكمت! || حكمت حكومت = حكومتك اجرا آتى تحتنده كى سبب حقيقى. || حكمت طبيعيه = اجسامك احوال طبيعيه سندن بحث ايدن علم كه كيميا ايله توأم عد اولنور. فر. Physique.

حِكمَت آميز | ص. فا. | ع. حكمت = م ـ فا. آميختن = قاريشمق | حكمتله قار. يشيق. حكيمانه: حكمت آميز سوزلر = اقوال حكيمانه.

حِكمَت شِناس | ص. فا. حكمت وفلسفه بيلن، واقف حكمت.

حُكمدار | س. فا. ج: حكمدار. | ران. | ع. حكم = امر. حكومت ـ فا. داشتن = مالك اولمق | حكم وامر صاحبى اولان ملك، شاه، پادشاه: حكمدار اعظم: آوروپاحكمدارانى.

حُكمدارانه | ص. ح. فا. حكمدار. | ره مخصوص ويا لايق وسزاوار برحال وصورتده: حكمدارانه دارات وشكوهله؛ حكمدارانه حركت ايدبور.

حُكمدارلق | س. ملكلك، شا. هلق، پادشا. هلق، سلطنت: قرق سنه حكمدار. لق ايتدى.

حُكمدارى | ص. حكمداره | منسوب ومتعلق: بامر حكمدارى. — س. حكمدار. لق: اجراى حكمدارى.

حُكمران | س. فا. | ع. حكم = حكومت. فا. ران = ندن = سورمك | حكم وسلطنت سورن، حاكم، حكمدار.

حُكمرانى | ص. حكم سورن | ذاته منسوب و متعلق. = س. حكم سورمه، حكمدارلق. || حقوق حكمرانى = فر. Suzeraineté. دينلن اصطلاح سياسينك ترجمه‌سيدر.

حُكمسز | ص. حكم وقوت و تأثيرى اولميان، كأن

لم يكن اولان : قوانين مفسوخه حكمنده در.

حُكمِلى { ص. بر حكم وامرى حاوى اولان : حكملى بر تحريرات.

حُكمنامه { سـ. فا. برحكمه و هيئك حكم وقرارنى حاوى ورقه، حكمى حاوى كاغد.

حِكمِيّات { سـ. ج. عر. فلسفه. || يه متعلق حكيمانه سوزلر.

حُكومَت { سـ. عر. ١. بر مملكتى ادارە ايتمه: بش سنه حكومت سوردى. اجراى حكومت ايتدى. ٢. بر مملكتده حكم سورن واونى اداره ايدن هيئت، دولت : فرانسه، بخارا، هندستان حكومتى. ٣. اصول اداره : حكومت مستقله. ٤. هيئت اداره : حكومته مراجعت ايتمك؛ حكومت قونغى. || حكومت مركزيه = پايتختده كى حكومت. || حكومت محليه = طشره ده كى حكومت هيئتى، ولايت، سنجاق ويا قضا هيئت اداره سى. || حكومت قونغى : دوائر حكومته مخصوص بنا.

حَكير { سـ. ١. قماشك پارلاق ايپك يولارى. ٢. يول يول ايپكلى قماش.

حَكيم { ص. سـ. عر. ج : حكماء. || « حكمت » دن صفت. || ١. فوق العاده عقليله واخلاق حسنه سيله ممتاز آدم، فيلسوف : لقمان حكيم، حكماء يونان. ٢. حكمت وفلسفه متخصص. ٣. كافة علوم وفنونه واقف آدم، عالم، علامه : حكيم ذو فنون. ٤. فن طب منتسبى، طبيب، دوقتور. || يونك « حكيم » يازلمسى عيندر. || حكيم مطلق = جناب حق حضرتلرى.

حَكيمانه { صـ. ح. فا. حكيمه لايق وسزاوار حال وصورتده : حكيمانه طور وحال؛ حكيمانه سوزلر؛ حكيمانه حركت ايتمك.

حَل { سـ. عر. ١. چوزمه، عقد مقابلى : عقده يى دوكنه يى حل ايتمك. ٢. قاريشيق برماده يى ويا مشكل برمسئله يى فصل ايتمه، قرار ونتيجه ويرمه : برمسئله يه جريه يى حل ايتدى؛ دعوامزى كيم حل ايده جكدر؟ ٣. شبهه وترددە محل براقميه جق صورتده ايضاح وتفصيل ايتمه : برمعمانك حلى : مقامات حريريه نك مغلق يرلرينى حل ايديور. ٤. ارتمه، اذابه. || بو معنا ايله « تحليل » لفتى قوللانمق دها طوغريدر. || ٥. كيم. برجسمى كيميا قاعده سنجه مركب اولديغى اجزايه تحويل ايله تركيبنى بوزمه. || كذلك طوغريسى « تحليل » در. || حل و عقد = اداره، رتق وفتق : حل وعقد امور || حل و فصل = عطف تفسيردر : دعوانى حل وفصل ايتدى.

حَلّاج { سـ. عر. || « حلج » دن اسم. || پنبوق آتان صنعتجى : حلاج دكانى.

حَلّاجلامَق { فـ. (پنبوغى) حلاج آتمق : حلاجلر پنبوغى اوقه ايله حلاجلارلر.

حَلّاجلق { سـ. پنبوغى آتمق صنعتى، حلاج صنعتى.

حَلال { سـ. عر. ١. شرعاً استعمالى مأذون وغير ممنوع شئ. حرام ضدى : تجارتدن اولنان استفاده حلالدر؛ انسان اهل وعيالنى حلال ايله بسليدير. ٢. نكاحلى ومشروع زوجه وزوج : انسان حلالنك غيرينه نظر شهوتله باقماليدير. || حلال ايتمك = حلال اولسون ديه رك بر شيئى ترك ايدوب حقندن وازكچمك. = ح. حلال اولەرق، حرام اوليه رق : حلال قزانمش مال.

حَلّال { صـ. عر. || « حل » دن اسم. || پك زياده حل وفصل ايدن، مشكلاتى حل وفصل ايتمده پك ماهر : حلال مشكلات = مشكل كشا.

حَلالزاده { صـ. فا. اعر. حلال = فا. زادن = طو. غمق] حلال طوغمش، مشروع ونكاحلى ايوندن دنيايه كلش، ولد زنا اولميان.

حَلاللاشمَق { فـ. بربرينه حقنى حلال ايتمك. ابديا مفارقت ايتمك اوزره بربرينه چمش حق وار ايسه حلال ايلمك.

حَلاللق { صـ. تزوجى حلال او- لان، شرعاً تزوج ايديله بيلن؛ حلاللغه آلمق = تزوج ايتمك.

حَلالى { سـ. صـ. زوجه.

حَلالى { سـ. صـ. ١. آريشى بو- رونجك وآرغاجى پنبوق بورشيق يرلى بز : حلالى بز. ٢. يالديزلى باقيردن ويا مشين قابلى تخته دن محافظه سى اولان بيوك ساعت، اسكى زمان ساعتى : حلالى ساعت. ٣. حلالى بزدن معمول : حلالى كوملك.

حَلاوَت { سـ. عر. ١. طاتليلق، شيرينلك : بو يمكده، بو شربتده حلاوت يوق. ٢. طات، لذت، ذوق : بو سوزده هيچ برحلاوت يوقدر.

حَلاوَتبَخش { صـ. فا. اعر. حلاوت = طاتليلق - فا. بخشيدن = باغشلامق] طاتليلق ويرن، طاتليلاندىران، لذتى آرتديران.

حَلاوَتلى { صـ. ١. طاتلى. شيرين، حلو. ٢. لذتلى، لذيذ.

حَلزون { سـ. عر. ١. قابوقلى سوموكلى بوجك و سوموكلى بوجك قابوغى. ٢. سوموكلى بوجك قابوغى شكلى، ساعت زنبرى كبى كيتدكجه طارلاشان دائره شكلى. ٣. ث. انسان قولاغنك خارجى بوريسى. ٤. جر. واپورك قيمجه دكى چرخى، اسقرو.

حَلزونى { صـ. عر. ة : حلزونيه. || حلقومى. صـ. عر. ة : سوموكلى بوجك قابوغى شكلنده اولان، كيتدكجه طارلاشير دائره شكلنده بولنان.

حَلف { سـ. عر. آند، يمين، قسم.

حَلفا { ياخود حلفه. سـ. عر. مغرب طاغلرنده و سائر بعض يرلرده خدايى نابت اوله رق حاصل اولان اوزون وقاللين بر جنس اوت كه اليافندن ايپك تقليدى شيئلر نسج اولنور.

حَلَق { سـ. عر. بوغاز : حروف اولان ا، ح، خ، ع، غ، ق، ه حرفلرى.

حُلقوم { سـ. عر. ث. بوغازك معده يولى اولان دليكى. || راحت حلقوم = راحت لوقوم ديمك معروف شكرلمه.

حَلقوى { صـ. عر. ة : حلقويه. تا. ث. بنا. حلقه ويا حلقه لى شكل وصورتنده اولان : فصيلهٔ حلقويه = نباتاتك برفصيلهٔ مخصوصه سى.

حَلقه { سـ. اورته سى بوش دائره، ايدن. تلدن ويا معدندن اوفاق قالنمال ويا دائره : قولاق، پارمق، قپو حلقه لى : حلقه حلقه = دائره دائره، قالنمال قالنمال. بر قاچ حلقه تشكيل ايده جك صورتده صارملمش. || حلقه بكوش، قولاغى حلقه لى = آزاد قبول ايتمز كوله : بنده حلقه بكوش.

حَلقه لى { صـ. دائره وقالنمالارى اولان، برچوق دائره لر تشكيل ايده جك شكل و صورتده بولنان.

حَلقى { و حلقومى. صـ. عر. ة : حلقويه، حلقوميه. ث. بوغازه منسوب ومتعلق.

حِلم { سـ. عر. طبيعت ياواشلغى، طبيعتده يومشاقلق و صبر وتحمل. حدت وغضبك عكسى : حلمك افراطى مسكنتدر.

حُلم { سـ. عر. ج : احلام. ١. رؤيا، دوش، عالم معنى. ٢. رؤياده غسله محتاج اوله، دوش آزمه، احتلام.

حَلمه { سـ. عر. ث. مه باشى.

حُلو { صـ. عر. ة : حلوه. [حائك فنجيله ده جائزدر.] ١. طاتلى، شيرين. ٢. لذيذ، خوش.

حَلوا { ياخود حلوى. سـ. اعر. سـ.] اون ياخود نشاسته وشكر وياغدن وسائر صورتده پاپيلوب انواع كثيره سى اولان طاتلى : ايرميك، طحين، قوز، كتن حلواسى. || قدرت حلواسى = من. || حلوا جميتى، صحبتى = حلوا پيشيروب يمك ايچون مقدما ويريلن ضيافت و جميت.

حَلواجى { سـ. حلوا پيشيروب دكانده ويا سوقاقده كزديره رك صاتان آدم. || حلواجى قباغى = ايرى بر جنس قيش قباغى.

حَلواخانه { سـ. حلوا و سائره پيشيرمكه مخصوص گكليش وآز درين تنجره ويا قزان، قوشخانه نك بيوكى.

حَلول { سـ. عر. ا اصل معنای عربيسى قونمه وير منزله اينمه در.] ١. كيرمه، دخول، بر شيئك ايچنه كچمه. ٢. كلوب چاتمه. وصول : حلول شتا، رمضان شريفك حلولى. ٣. تناسخ اعتقاد باطلنجه بر روحك ويا بر جسم لطيفك بر بدنه كيرمسى، تجسم. || م. حلول داخلى، حلول خارجى = مايعات وغازلرك حيوانى ونباتى زار.

لرك آراسندن اوتايه چكملرى كه يونانيدن مأخوذ اولهرق فر. Exo mose وEntosmose ديرلر.

حُلولى (سف. عر. ج: حلوليون. الوهيتك تجسمى اعتقاد باطلنده بولنان آدم.

حَلوى (سف. عر. با: حلوا.

حَلوِيّات (سف. ج. عر. طاتلى يمكار وشكرلهلرعطاتلى شيئلر.

حِلّه (سف. عر. ج: حلل. ١. بر نوع روبه كه جثه ده كبيله جكدر. ٢. اوج طلاقله ترك اولنان زوجه‌نك تكرار نكاحى قصد اولنمقدمه ايرتسى كون تطليق ايتمك شرطيله بر ديكريته نكاح اولنمسى.

حَلّى (ص. عر. ڤ: حليه. مسائل فنيه‌نك حل وفصلنه متعلق: هندسهٔ حليه = بو فنك فر. Géométrie analytique ديمكدر شعبه‌سى.

حُلى (سف. ج. عر. فد: حليه. با: حليه.

حَليل (سف. عر. «حلال» دن صف.) قوجه، زوج.

حَليله (سف. عر. «حلال» دن صف.) قارى، زوجه.

حَليم (ص. عر. ڤ: حليه. «حلم» دن صف.) طبيعى يواش، يومشاق. سرت وحدتلى اولميان.

حِليه (سف. عر. ج: حلى. ١. سوس، زينت، زيب. ٢. صفت حسنه، صورت حسنه. ٣. فخركائنات (صلعم) افندمزك اوصاف مباركه‌سى وبوندن بحث ايدن كتاب: حلية حاقانى.

حَما (ياخود حمى. سف. عر. ج: احميات. ١. صيتمه، نوبت. ٢. عر. تيفوس، حماى تيفو ئيديه. || حماى صفراء = صارى صيتمه: حماى مترددده، حماى محرقه، حماى مرزغيمه، حماى نفاسيه وسائره = صيتمه‌نك انواعى.

حِمار (سف. عر. اشك. مركب.

حَمارات (ص. [اصلى مجهول] بحركاتى، الدن ايش كليز. جربزه‌لى: حمارات قادين.

حَماسَت (سف. عر. جبلى شجاعت، جسارت فطريه.

حَماقَت (سف. عر. احمقلق، بدلا. لق: حماقت ايتمك.

حَماقى (ا) (ص. جم. عر. فد: احمق. ا: احمق.

حَمّال (سف. عر. [«حمل» دن سمعى.] اجرت مقابلنده آرقه‌سنه يوك طاشيان آدم: كركه حمالى، حمال باشى، حمالر كتخداسى || ڤ. قبا وتربيه‌سز آدم: حمال كبى برآدم. || صيريق حمالى = آغر يوكلرى درت ويا آلتى وزياده كشى صيريقله قالدرمق. يران حمالرك بهرى. || حمال قطارى. رى. كيسى = يوك طاشيمه مخصوص دمير يول قطارى وكمى.

حَمّالُ‌القِ (سف. عر. حمال صنعت وصفتى. ڤ. قبا ايش وفكر وحمال

حَمّالِيّه (سف. عر. حمال اجرتى. ابر يوك واشيانك طاشينه‌سى اجرتى.

حَمام (سف. عر. گوگرجين. ڤ.

حَمّام (سف. عر. يقانه‌جق پر: صيغاق حمام: دكيز حماى: حامه كيرمك. || حمام بوجكى = حما. ملرده ياشار بر نوع بوجك. || قدرت حمامى = صيغاق معدن صوبى، ايليجه، قاپليجه.

حَمّامجى (سف. عر. برحمام اداره ايدن آدم.

حَمّامى (سف. عر. حمامجى.

حَمامه (سف. عر. گوگرجين، قومرى.

حَمائل (سف. عر. ج. [فد: «حمايه» غير مستعملدر.] ١. اوموزدن آرقورى آصيلان باغ: قليج، نشان حمائلى. ٢. نسخه، طلسم.

حَمائلى (سف. عر. ج. ١. مربع يلكنلرك ويا سرنلرينك وسط قسمى. ٢. يلكنك آلت ياقه‌سنك صارلمسنى تسهيل ايدن سلوپه.

حِمايه (سف. عر. قورومه، صيانت، ملاك حمايه‌سى تحته‌در.

حَمد (سف. عر. ١. مدح. ثنا، ستايش. ٢. شكر، شكران، تشكر. [يالكز جناب حق حقنده مستعملدر:] ج. اولسون = الله شكرلر اولسون. || الحمدلله = ثنا وشكر جناب حقه مخصوصدر، شكر الله. [بو تعبيرك زياده بر ايشك وتمك ختامنده و كتابلرك اولنده دعا مقامنده قوللانيلير.] || بحمده‌الله، بحمده تعالى = الله‌ك عنايتيله. || الحمد = الله شكرلر اولسون. || حمداً ثم حمد = بيك كره شكر.

حَمدَله (سف. عر. [«الحمدلله» جمله‌سنك شريفه‌سندن مختصر] كتابك باشنده «الحمدلله رب العالمين» جمله‌سنى ايراد اتمه. [«بسمله» يه ده با.]

حَمراء (صف. عر. ذ: احمر. قر. مزى، قزيل، سرخ. || الحمراء = قزيل سراى، اندلسك غرناطه شهرنده عربلردن قالمه مشهور ابنيهٔ مصنعه.

حُمره (ياحمرت. سف. عر. قزيلق، قرمزيلق. ڤ. ط. بيلا. نجق علتى.

حَمض (سف. عر. اكشيلك، ككرەلك. ڤ. || كيم. بر حامضك بر اساسله تركيبندن حاصل اولان مادهٔ كيميويه كه اصطلاح كيميويده «حمض» لفظك اساسك اسمنه اضافتيله تعبير او. لنور: حمض آنتيمون، حمض باريوم، حمض توتيا وسائره. || حمض اول = وجه مذكور اوزره برحامضك برمعدنله تركيبندن حاصل اولانى. || حمض ثانى = بر حامضله برحمض اول تركيبندن حاصل اولانى. || حمض ثالث = بو صورتله اوچنجى درجه ده مركبى.

حُمق (سف. عر. احمقلق، بدلالق، بوكلك، عقلسزلق.

حَمقاء (صف. عر. [«احمق» مؤنثيدر] عقلسز وبوك (قادين). ڤ.

حُمقاء (اوزره «احمق» ك جمعى اولق لسانمزده قوللانيلير. || «احمق» ك جمعى اولق اوزره قبول اتمشلر. سه‌ده، عربيده «حمق» صفتى هيچ يوقدر.

حَمل (سف. عر. ج: احمال. ١. يوك، بار، آغرلق: انتقال واحمالى اوزاره براقديلر. ٢. كبه‌لك، حيل: قادين حملى اثناسنده كندينه دقت ايتمليدر. ٣. عزو، اسناد، قوندرمه: بن اقشامكى باش آغريسنى دو. نكى يورغونلغه حمل ايتمدم. ٤. يوكلتمه، احاله ايتمه، بر ايشى برينه ترك وتكليف ايتمه: بو. ايشيده سزه حمل ايده‌جكز. || وضع حمل = طوغورمه، تو. ليد. || ط. حمل كاذب = قادينك حامل ايمش كبى شيشمه‌سنى مو. جب خسته‌لق.

حَمَل (سف. عر. قوزى. ڤ. || ه. برج حمل = بروج اثنا عشرك برى كه كونش اوكا مارت آينده كيرر.

حَمله (سف. عر. صالديرمه، آتله. هجوم، صولت: دشمنك اوزرينه برحمله حيدرانه ايتدى: حمله اولاده.

حَمَله (صف. جم. عر. فد: حامل. با: حامل. — حمله قرآن = قرآن كريمى آكلايه‌رق حفظ ايتمش اولانلر.

حَمله‌جى (سف. عر. فلكلرك قيمجدن برنجى اوتو راغنده كورك چكن آدم: حمله‌جيلر = سراى همايونه مخصوص قايقلرك قا. يقجيلرى.

حُموضه (سف. عر. اكشيلك، ككرەلك. || كيم. مولد. الحموضه = اكثر اجسامى تركيب ايدن عناصر بسيطه‌نك باشليلر. ندن بريدر، فر. Oxygène.

حَمول (صف. عر. [«حمل» دن سمعى.] تحملى زياده اولان، چوق تحمل ايدن.

حَموله (سف. عر. كمى يوكى، بر كيمنك طاشيديغى اشيا. ا عربيده على الاطلاق يوك ديمكدر.] حوله سندى = بر سفينه‌يه تحميل اولنان اشيا ايله مرسلك ومرسل اليهك وسائره. نك اسملرينى مبين ورقهٔ رسميه. || حموله طونه‌سى = بر كيمنك طاشيه‌بيله‌جكى يوكك مقدارى.

حُمَوى (ص. عر. ڤ: حميه. ط. صيتمه‌يه منسوب ومتعلق: علائم حميه.

حُمّى (سف. عر. با: حما.

حَمِيَّت (سف. عر. انسانك مملكتى وعائله وتعلقاتى تجاوز وحقارتدن حمايه ومحافظه ايتمسى غيرتى. || حميت جاهليه = حق وحقيقته وشرع شريفه قارشى اعتقادات باطله‌يى محافظه ايتمك غيرت جاهلانه‌سى. [قوللانديغمز «تعصب» يرينه اصل Fanatisme ترجمه‌سى اشبو حميت جاهليه در.]

حَمِيّتلى (حميتلو. ص. حميت صاحبى، ارباب حميتدن اولان. || از. عسكريلرده ملازم رتبه‌سنده واوندن دون وملكيه ده اوكا معادل رتبه‌ده بولنانلره ويريلن عنوانلر.

حَمِيّتمند (ص. فا. ج: حميتمندان. حميت صاحبى، ارباب حميتدن اولان، حميتلى: حميتمندان اهالى طرفندن ويريلن اعانه‌لر.

حَمِيَّتَمَنْدانه { صف. ح. فا. حميتلى آدمه ياقيشير صورتده، كمال حميتله .

حَمِيد { ص. ع. ﴿: حميده. [«حمد» دن صش.] ١. مدحه شايان، ممدوح : اخلاق حميده، اوصاف حميده: حميد الخصال = هر خوبى ممدوح اولان. ٢. حمد وثنايه سزاوار اولان حق جل وعلا حضرتلرى : رب حميد .

حِمْيَر { سخذ. وقت جاهليتده يمن جهتنده ساكن بولنان و تبابعه دينلن دولتى تشكيل ايدن عرب متعربه‌دن بر قوم كه لسانلرى عربينك بر شعبه‌سى اولوب، (مسند) دينلن حروف مقطعه‌دن مركب خط مخصوصله آثارى باقيدر .

حِمْيَرِى { سف. ص. ع. ﴿: حميريه. آنف البيان حميرقومنه منسوب ومتعلق ويا بو قومك افرادندن اولان : حميريلرك لسانى حقنده هنوز تحريات مكمله اجرا اولنامشدر .

حِمْيَوِى { ص. ع. ﴿: حميويه. ط. پرهيزه متعلق : تدابير حميويه. = سف. ج. ع.: حميونون = پرهيزه چوق اهميت ويرن، پرهيز طرفدارى اولان اطبا. فر. Diétistes.

حَمِّيَه { سش. ع. «حميت» كلمه‌سنك تركيبات عربيه‌ده آلديغى صورتدر : حسب الحميه = حميت اقتضاسنجه .

حِمْيَه { سش. ع. ط. خسته‌نك طبيب طرفندن تحديد اولنان اغذيه ايله قناعت ايدوب حدودك خارجنه چيقمامسى، پرهيز .

حِنّاء { سف. ع. قينه، صاچ و صقاله وقادينلرك پارمقلرينك اوجلرينه سوردكلرى معروف صارىمتراق پنبه بويا و بونك اساسى اولان توز. || شجرحناء، پاپراغندن بو توز استحصال اولنان آغاج كه حجازده وسائر اقاليم حاره ده يتيشير، قينه آغاجى .

حَنَابِلَه { سف. ج. ع. فد : حنبلى. با : حنبلى .

حَنَّان { سف. ع. پك مرحمتلى و رؤف و رحيم اولان جناب حق : يا حنان !

حَنْبَلِى { ص. ع. ﴿: حنبليه. ج: حنابله. اهل سنت مذاهب اربعه‌سندن امام حنبلينك مذهبنه ويا امام مشارالبهك كتديلرينه تابع ويا بو مذهبه منسوب ومتعلق اولان: مذهب حنبلى، فقه حنبلى: حنابله مفتيسى.

حَنْجَرَه { سش. ع. تش. غيرتلاق باشى، رأس قصبه، فر. Larynx. || ط. التهاب حنجره = غيرتلاق باشنك التهابندن عبارت علت كه فر. Laryngite. دينلير .

حَنْجَرِى { ص. ع. ﴿: حنجريه. تش. ط. غيرتلاق باشنه متعلق .

حِنْطَه { سش. ع. بوغداى، قمح، كندم .

حَنْظَل { سف. ع. ابو جهل قارپوزى، آجى خيار، ايت خيارى .

حُنَفَاء { صف. ج. ع. فد: حنيف. با : حنيف .

حَنَفِى { ص. ع. ﴿: حنفيه. ١. اهل سنت ائمهٔ اربعه‌سنك سر افرازى ابو حنيفه امام اعظم حضرتلرينه منسوب ومتعلق: مذهب حنفى. ٢. مشار اليهك مذهبنه تابع ويا منسوب اولان: فقه حنفى. — بو معنا ايله اسم دخى اولور : حنفيلر ممالك اسلاميه‌نك اكثر جهاتنده منتشردرلر.

حَنَك { سف. ع. تش. آغز طاغ. وانى، طاماغ .

حَنَكِى { ص. ع. ﴿: حنكيه. تش. ط. طاماغه منسوب ومتعلق .

حُنُوط { سف. ع. ١. اسكى ميتك جسمنى بر طاقم اجزالرله چورومه‌جك حاله كتيرمه. [«تحنيط» دها مستعملدر.] ٢. بر اولونك طول مدت طاپانوب چورومه‌مسيجون قوللانيلان اجزالر .

حَنِيف { ص. ع. ﴿: حنيفه. حنفاء. ١. دين‌حقه تابع اولان، شرك وضلالتى تركله وحدته اينانان. ٢. بعثت نبويه‌دن اولجه عرب ايچنده وحدت الهيه اعتقادينه معتقد اولانلره واوثان پرستلكك بطلانينه حكم ايدنلره ديلير، قس بن ساعده كبى .

حَنِين { سف. ع. ايكلمه، زارى، آه، انين .

حَوَّاء { سخذ. حضرت آدمك زوجهٔ طاهره‌لرى.

حَوَاجِب { سف. ج. ع. فد: حاجب. با : حاجب .

حَوَادِث { سش. ج. ع. فد: حادثه. با : حادثه .

حَوَارِى { ص. ع. ﴿: حواريون. با : حواريون .

حَوَارِيُّون { سف. ج. ع. ا فد: حوارى پك مستعمل دكلدر.] حضرت عيسى (عم)ك ١٢ عددنده اولان اصحاب و انصار وعونه و تلامذه‌سى، كه انجيل شريفك نسخ مختلفه‌سنى ضبط، ودين مسيحى يى نشر ايتمشلردر. || ط. حواريون مرهمى = بر نوع مرهم، فر. Decocta Decafarmacum .

حَوَاسّ { سش. ج. ع. فد: حاسه. با : حاسه .

حَوَاشى { سش. ج. ع. فد: حاشيه. با : حاشيه .

حَوَافِر { سف. ج. ع. فد: حافر. با : حافر .

حَوَالَه { سش. ع. ج: حوالات. ١. برينك عهده سنه براقمه، ترك، تفويض، احاله: اوراجه اولان ايشلرمك رؤيتنى فلانه حواله ايتدم. ٢. صالديرمه، صوكمه، اورمه : كنديسنه بر قلج بر مزراق حواله ايتدى. ٣. بر مبلغك تأديه‌سنى بر شخص ثالثه چويرمه : فلانده اولان آلاجغمى سزه حواله ايتدم. ٤. بر مبلغ تأديه‌سنك بر شخص ثالثه چويرلمه‌سى امر رسميسى، حواله نامه : سلانيك ولايتنه بر حواله آلدم. ٥. استدعانامه‌لرك وسائر مصالحه متعلق اوراق رسميه‌نك تقديم اولنمقلرى مقامنده عائد اولدقلرى دائره‌يه كوندرلمسى وبونى مشعر اوراق مذكوره‌نك بر كوشه‌سنه ايديلن قيد واشارت : عرضحالى، اورالى محاسبه‌يه حواله ايتديلر؛ بو عرضحالك حواله‌سى يوقدر، حواله‌ايتديرده كتير. ٦. امصد. رئيت معناسى متضمن اولمقسزين ا نظارته مانع اولان شئ، حائل: او ديوار دكيز طرفندن حواله اوليور. ٧. ديكر بر بنا ويا استحكامك اوستنده بولنوب حاكم اولان ويا ايچنه باقان بنا ويا استحكام : تپه‌ده‌كى قلعه شهره حواله اوليور؛ سلاملق حرمه حواله اولماملديدر. ٨. بر بنا ويا استحكامك بر محله حاكم اولمسى ويا ايچنه باقمه‌سى : او تپه‌نك استحكاماته حواله‌سى واردر؛ سلاملغك حرمه حواله‌سى كمنك ايچون بر تخته پرده چكديرملى. ٩. بر عرصه اطرافنه ويا ديوار اوزرينه يابيلان مانعه : بورايه بر تخته حواله ياپملديدر. ١٠. مسالط، دادانوب راحتسز ايدن شئ : بر طاقم قارينجه‌لر كيلاره حواله اولوب بر شى قودرميورلر.] بومعنايله صفت كبى‌ده‌قوللانيلير.] ١١. چوچقلره عارض اولان صرعه نوعى: چوچغه حواله كلدى؛ چوچق حواله‌يه طوتلدى .

حَوَالَةً { ح. ع. حواله طريقيله. بر تأديه‌نك بر شخص ثالثه چويرلمه‌سى صورتيله : مطلوبات نقداً ونصف ديكرى حوالةً ويرلدى .

حَوَالَه‌لى { ص. ١. بر محله حاكميت ويا نظارتى اولان ويا ديكر بر محلك حاكميت ونظارتى تحتنده بولنان : بو استحكام، بو او حواله‌ليدر. ٢. بو. كسك: آرابه‌يى حواله‌لى بوكلشلر. ٣. تأديه‌سى بر شخص ثالثه احاله اولنديغى مشعر شرحى اولان: حواله‌لى بر سند. ٤. صرعه علتنه مبتلا : حواله‌لى جوچق.

حَوَالَه‌نَامه { سف. فا. بر مباشك تأديه‌سى بر شخص ثالثه ويا مناسبتى اولميان بر دائره‌يه احاله اولنديغنى مبين امرنامه: آيدين ولايتى ايچون بر حواله‌نامه‌يى قبول ايتدى .

حَوَالِى { سند. ج. ع. ا فد « حول » لسانندن استعمال اولنماز] اطراف، جوار، نواحى، چپه چوره او. لان يرلر : بو حواليده هيچ ياغمور ياغمادى: او حواليده اهاليسى پك چاليشقان اولور؛ حوالئ شهرده .

حَوَائِج { سش. ع. فد: حاجت. با : حاجت .

حَوْت { سف. ع. بيوك بالق. || ك. برج حوت = بروج اثنا عشردن برى شمس شباط آينده داخل اولور .

حور { سش. ع. ا اصل عربيده « احور » صفت مشبهه. سنك مؤنثى اولان «حوراء» كجمعى اولوب، كوزلرى ايرى و سياهى پك سياه بياضى پك بياض قيزلر ديمكدر. لسانمزده مفرد كبى واكثريا تفريده‌دلالت ايدن ياء نسبتله « حورى » قوللانيلير.] اهل جنته موعود اولان حسنى قيزلرك بهرى، حورى. || حورالعين = ايرى كوزلرينك سياهى پك سياه

وبیاضی پك بیاض قیزلر ویا پریلر.

حوری {سف. عر. مادهٔ آلفهٔ. | با.

حوزه {سف. عر. بر شیئك داخل دائره‌سی، دائره سنك ایچی، حدودینك داخلی: فلان مملکتی حوزهٔ تصرفنه، حوزهٔ اداره‌سنه آلدی.

حوصله {سف. عر. (« حصول » دن ا.) قوش قورصاغی، طاشلق. ۲. معده. ۳. مج. درجهٔ استیعاب واستعداد، قابلیت ذهنیه: بوشئ حوصله‌مه صیغمیور، بونی حوصله‌مه صیغدیره‌میورم = آکلایه‌میورم: حوصله‌سی طار = استعدادی ناقص. ٤. تس. قارنك آلتنده صاغری کیمکرینك تشکیل ایتدکاری محفظه که رحم دخی ایچنده بولنمغله انائده دهما گمگیش اولور.

حوصلی {صف. عر. ژ: حوصله‌یه منسوب ومتعلق. تس. آنفاً بیان اولنان حوصله‌یه منسوب ومتعلق.

حوض {سف. عر. سوس ایچون وصو بریکدیرمك ایچون باغچه ویا حویلیده یاپلمش مختلف وسعتده صو چوقوری که کرپچ خراسانله صیوانمش وا کثریا اطرافی مرمرله وصنعی شلاله لر و فسقیه لرله مزین وکوزل بالیقلرله اوردك وسائره‌یی وصو چیچکلرینی حاوی اولور.

حوضلاتمق {فل. (صو) بریکوب حوض تشکیل ایتمك.

حول {سف. عر. ۱. قوت، قدرت: لاحول ولاقوة الا بالله العلی العظیم = قوت وقدرت آنجق جناب حقه مخصوصدر. ۲. سنه، سال. ژ. ۳. اطراف، چوره. | ج. حوالی دهامستعملدر. — « آولی » دیدیکمز دخی، یونا. تیدن ویا ترکچه « آغیل » دن مأخوذ دکلسه. بوندن اوله بیلیر.)

حولی {سف. با: آولی وخاولی.

حویصل {سف. عر. ج: حو. یصلات. | ط. جلد آلتنده اولان بر طاقم قبارجقلر؛ حو. یصلات عرقیه، حویصلات هوائیه.

حوین {سف. عر. ج: حویانات. | « حیوان » دن ستصر.) کوزله کورینمز کوچك حیوان، میکروب: حویانات بسیطه = Protozoaires حویانات قیحیه = ایریکلك ایچنده‌کی حیوانجقلر: حویانات منویه = نطفه ده‌کی حیوانجقلر، بزیرات نطفه.

حی {ص. عر. ژ: حیه. ج: احیاء. دیری، زنده، جانلی، حیاتده اولان. — صفات اللهدن دخی اولوب: جناب حی لایموت دیلیر.

حیّاً {ح. عر. دیری اولهرق، جانلی، اولدیر مکسزین: مقابلی میتاً: خیدودلرك بری حیاً ودیکرلری میتاً طوتلدی.

حیاء {سف. عر. ۱. اوتانمه، خجالت، ایماندندر؛ حضرت عثمان بن عفان (رضه) صحابه بیننده حلم وحیا ایله متصف ایدیلر. ۲. عار، ناموس، ادب.

حیا {ف. عر. (بعض عر. دعا تعبیرانسده مستعمل ماضی مفرد مذکر غائبدر) یاشاسون: حیاك الله = الله سنی یاشاتسون! الله عمرلر ویرسین!

حیات {سف. عر. دیریلك، جانلیلق، صاغلق، یاشایش، زندکی، عمر: حال حیاتنده، مدت حیاتنده؛ حیات و ممات بر. || آب حیات. با: آب. || حیات جاودانی = عمر سرمدی.

حیاتبخش {ص. فا. (عر. حیات = باغشلامق) عمری آرتیران، پك مفرح ودلکشا.

حیاتی {ص. عر. ژ: حیاتیه. یاشایش و عمره منسوب ومتعلق. = سف. ج. حیاتیون = ملسفه‌ده روحیون ایله عضویون مسلکاری آره‌سنده بر مسلك مخصوصه تابع فلاسفه که بونلر حیاته بر موجودیت مخصوصه ویرلر، فر. Vitalistes.

حیادید {خیدودك جمی اولق اوزره قوللانلمش ایسه‌ده، اولا خیدود کله‌سی عربی اولدیغندن بویله برجمی اولهماز، وثانیاً بولغت عربی اولدیغیجون او لسانه مخصوص اولان (ح) ایله یازیلهمیوب، (خ) ایله یازلمق اقتضا ایدر. آرتق لسانمزك بویله آثار جهالتدن تطهیری زمانیدر.

حیاسز {ص. اوتانماز، عارسز.

حیاسزلق {سف. اوتانمازلق، عارسزلق.

حیاط {سف. عر. دیوار دیمك اولان « حایط » ك ج. مکسور الحاء « حیاط » دن مأخوذ اولسه کرکدر.) اوستی قپالی آولی، سوقاق قپوسیله نردبان آره‌سنده‌کی آرهلق، طاشلق.

حیث {سف. عر. اعتبار. ایالکز « من » حرف جریله برابر عربی ترکیبانده بولنور: ا من حیث المجموع = مجموعی اعتباریله. جمعاً.

حیثیت {سف. عر. ذکر، اعتبار. اقدر، شرف: حیثیت ذاتیه؛ اصحاب حیثیت؛ رتبه‌سنك، صفت عسکریه‌سنك حیثیتی محافظه ایتمك.

حیثیتسز {ص. ذکر و قدر و اعتباری اولمیان، اعتبارسز: پك حیثیتسز آدمدر.

حیثیتلی {ص. ذکرلی، قدر و اعتبار صاحبی، محترم.

حیدز {سف. عر. اصل معنایی آرسلان اولوب، حضرت علی المرتضی (رضه) افندمزه لقب اولمشدر؛ وکنایةً پك جسور وشجیع معناسیله قوللانیلیر.

حیدرانه {ص. فا. جناب حیدر کراره شایسته بر جسارتله واقع اولان: برصولت حیدرانه ایله هجوم ایتدی.

حیدریه {سف. عر. درویشانك کیمکاری قولنز و اوموز باشلرنده مثلث الشکل برز پارچه‌سی اولان برنوع قیصه لباس که خرقه‌نك آلتنه کیلهرك آبدستلك یرینی طوتار.

حیدود {(حیدودلق. با: خیدود، خیدودلق.

حیران {ص. عر. شاشه قالمش، شاشقین، حیرتده قالان، متحیر؛ حیران اولق = شاشه قالمق، متحیر اولمق؛ حیران حیران باقه قالمق = شاشقین شاشقین باقوب طورمق.

حیرانلق {سف. شاشقینلق، حیرت.

حیرت {سف. عر. شاشقینلق. شاشه قاله: حیرتده قالمق، حیرته طالمق = شاشه قالمق، متحیر اولمق: حیرتده براقمق = هرکسك حیرتده قالمسنی موجب اولمق، باعث حیرت اولمق.

حیرت افزا {ص. فا. اعر. حیرت افزایلیدن = آرتدیره‌رق | حیرتی آرتدیران، باعث حیرت.

حیرت انگیز {ص. فا. اعر. حیرت = شاشقینلق. فا. شقیلق. فا. انکیختن = قوپارمق | حیرت ویرن، شاشیرتان، باعث حیرت.

حیرتبخش {ص. فا. اعر. حیرت = م. فا. بخشیدن = باغشلامق | حیرت ویرن، شاشیرتان، موجب حیرت.

حیرتزده {ص. فا. ج: حیرتزدکان. اعر. حیرت = م. فا. زدن = اورمق | حیرته دوچار اولمش، شاشه قالمش، متحیر.

حیز {سف. عر. موقع، طرف، میدان: حیز - حصوله کلمك = حاصل اولمق. || تس. حیز مثث = کوکسی داخلاً ایکی غیرمساوی قسمه آیران زار.

حیزران {یاخود هزارن. سف. اقلیم حاره‌ده حاصل اولان اوزون یاپراقلی بر جنس قامش که اورالرده قلمه و چیت یاپمغه و قلمه‌لری اورتمکه و صندالیه و سائره اعمالنه دخی یارار.

حیض {سف. عر. قادینلره بیر آی عارض اولان حال که رحمدن قان آقمه‌سنی موجب اولور. عادت، آی باشی.

حیطان {سف. عر. ج. فد: حائط. | با: حائط.

حیف {سف. عر. حقسزلق، اولور، غدر، یازیق. ژ. = حد. یازیق! هیهات! ایواه: حیف صد حیف!

حیفا {حد. فا. یازیق! واه! ایواه! — « که » داتیله‌ده قوللانیلیر: حیفاکه اوقدر امکی بوشه کیدوب هیچ بر استفاده ایده‌مدی.

حیل {سف. ج. عر. فد: حیله. | با: حیله.

حیلوات {سف. عر. آرده‌یه کیرمه: بعض موانع حیلوت ابتدی.

حیله {سف. عر. ج: حیل. ۱. آلداده‌جق طرز وترتیب، اویون، مکر، خدعه: بکا حیله یاپدی؛ اویونده حیله ایدیور. ۲. ساخته کارلق. برمالك خالصیت وصافیتی بوزه‌جق شئ، قیمتسز برشئ؛ قاریشدیرمه: اورالرده چیقان ساده یاغه حیله یاپمه‌لر، حیله قاریشدیرمه‌لر امثالسز اولور: بوسرکه‌ده حیله واردر. | عربیده اکثریا چاره وتدبیر معناسیله قوللانیلیرسه ده، لسانمزده او معنا ایله اصلا قوللانلماز.)

حیله باز {ص. فا. (عر. حیله = م. فا. باختن = اوینامق | حیله یاپان، حیله کار، مکار، دوباره‌جی.

حیله‌جی { ص. حیله بایان، حیله قوللانان. مکار.

حیله‌ساز { ص. فا. [عر. حیله = م. فا. ساختن = یاپمق] حیله بایان.

حیله‌سز { ص. ۱. مکر وحیله ایتمز، طوغری: حیله‌سز آدم. ۲. حیله قاریشدیرلمامش، صاف، خالص: حیله‌سز زیتون یاغی.

حیله‌کار { ص. فا. حیله‌باز، حیله‌جی، حیله بایان، مکار، دو. باره‌جی: بك حیله کار آدم: حیله‌کارله ایشه گیریشمن البته آلدانیر.

حیله‌لی { ص. حیله‌قاریشدیرلمش، ساخته، قاریشیق، صاف وخالص اولمیان: حیله‌لی یاغ، زیتون یاغی.

حین { سند. عر. ج: احیان. زمان، وقت، هنگام: حین حاجتده = لزومی وقتنده: حین استراحتده = استراحت زمانده. || حیناً من الاحیان = [جمله‌ٔ منفیه‌ده] هیچ بر زمانده. = با: احیاناً.

حیوان { سند. عر. ج: حیوانات. [«ی» نك فتحیله] ذی جانٔ اولوب، شعرده وزن اقتضا ایتدیکنده اویله‌قوللانیلیر] ۱. جانلی شیٔ، انسانله برابر هر ذی روح: حیوان بری، حیوان بحری، حیوان ناطق = انسان؛ حیوانات اهلیه = صاحبلی وایشه یارار حیوانلر. ۲. انسانك غیری اولانلرادراکسز جانلی شیٔ، تنبیه: او انسان دکل حیواندر: انسانك حیواندن فرق مجرد عقل وادراکیدر. ۳. یوك قالدیران وآرابه چکن وبینلن حیوان، بیکیر، استر، مرکب وسائره: حیوانلره یم ویرمك: حیوانلری چایره چیقارمق. ٤. مج. عقلسز واداراکسز انسان، احمق: حیوان میسك؟ [بو معنا ایله صفت کبی دخی قوللانیلیر: حیوان حریف. || حیوان نباتی = سونکر کبی یاری نبات ویاری حیوان اولان بر صنف مخلوقات.

حیوان { سند. عر. دیریلك. صاغلق، حیات، زندکی: آب حیوان = آب حیات.

حیوانجه { ص. د. حیوان کبی. حیوان طرزوحاننده. عقلسز اقله. ا. راکسز: حیوانجه اوتورش؛ حیوانجه معامله ایدیور: حیوانجه‌سنه = حیوان کبی.

حیوانلق { سد. حیوان حال و صفتی، ادراکسزلك. عقلسزلق: حیوانلق لازم‌دکل.

حیوانی { ص. عر. ا: حیوانیه. حیوانه منسوب ومتعلق، عمومیت اوزره ذی روحلره ویا عقل وادراکدن محروم اولان بهایمه منسوب: حس حیوانی: مواد حیوانیه.

حیوانیّت { سٔ. عر. ۱. حیوانلق، ذی روح حال وصفتی: حیوانیت خصایصی. ۲. عقل وادراکه والسنه‌یته تعلق ایتیوب انسانك حیواناتدن اولمسی صفتیله اولان حالی: بو آدمك حیوانیتی غالب: شهوت حیوانیت مقتضیاتندندر.

حیّه { سٔ. عر. ج: حیات. یلان، مار.

خ

خ { [خی. سد. [عر. خاء. سٔ. ا] الفباء ترکینك طقوزنجی حرفی اولوب، استانبول شیوه‌سنده «ه» کبی تلفظ اولنورسه‌ده، اصل مخرجی بوغازدن اولوب، «ق» ك مخرجنه قریبدر؛ وتر. کچه‌ده چوق دفعه «خ» «ق» ه و «ق» «خ» یه قلب اولنور: اویقو - اویخو، یوقسه - یوخسه، قانمی - خانمی کبی. عربیدن ماعدا السنهٔ سامیه‌ده بولنمامغله، اساساً حروف سامیه‌ده مفقود اولدیغی حالده، «نخذ ضظغ» حروفی میانسده عربلرطرفندن «خ» نك اوستنه برنقطه وضعیله علاوه اولنمشدر. ابجد حسابنده ٦٠٠ رقمنه معادلدر.

خاء { سٔ. عر. «خ» حرفنك اسم عربیسیدر. اوستدن نقطه‌سی اولمق حسبیله «خاء معجمه»، «خاء منقوطه» و «خاء فوقانیه» دخی دینلیر.

خا { ص. فا. [چیکمك دیمك اولان «خایدن» فعلندن سمط. اولوب صتر. تشکیلنه کیرر] چیکنین: شکرخا = شکرچیکنین، شکرین ویا شکرکبی طاتلی سوزلر سویلین: طوطیٔ شکرخا؛ ژاژ خا = صاچه صاپان سوزلر تفوه ایدن.

خاتَم { سند. عر. ج: خواتم. ۱. مهر، امضایرینه مکتوبك صوکنه باصلمق اوزره صاحبنك اسمی محکوك تمغا. که اکثریا بر حلقه‌یه مربوط اولوب یوزوك کبی پارمغه کچیریلیر: وضع خاتم = وضع مهر. ۲. یوزوك: لماس خاتم. ۳. مهر کبی برشیٔك اك صوکنده بولنان، اك صکره کی: خاتم الانبیاء = پیغمبرلرك اخیری اولان فخر کائنات (صلعم) افندمز.

خاتِم { ص. عر. ا: خاتمه. [«ختم» دن سف.] ۱. مهرلین، مهر باصلان. ا. ۲. بیتیرن، ختم ایدن: خاتم قرآن.

خاتِمه { سٔ. عر. ۱. صوك، انجام، عاقبت، پایان: خاتمه چکمك = بیتیرمك. ۲. برکتابك ابواب وفصولندن صکره صوکنه علاوه اولنان مقاله که اکثریا مندرجاتنك خلاصه ونتیجه‌سی حکمنده‌در، فاتحه ومقدمه مقابلی: خاتمهٔ کتاب، خاتمة الکتاب.

خاتِمه کَش { ص. فا. [عر. خاتمه = م. فا. کشیدن = چکمك] خاتمه چکن، بیتیرن، اکمال ایدن: خاتمه کش اولمق = بیتیرمك.

خاتون { [خادون، قادون، قادین. سٔ. [فارسیده‌ده مستعمل اولوب، تعریبله «خواتین» صورتنده جمعی ده قوللانیرلر.] اعتبارلی قاری، قادین، خاتم، بانو، سیده. [بوکون «قادین» صورتنده دخی مستعمل ایسه‌ده، «خاتون» دخی دهازیاده حرمت و برنوع التزام قصد اولندقده استعمال اولنور: [خاتون کیمسه‌یه دردینی آکلاده‌میور. || کوزل خاتون اوتی، کوزل عورت اوتی = یتا. بلادونه دیدکاری چیچك که نباتات طبیه‌دندر.

خاتونجق { سٔ. کوچك ویا آز اعتبارلی قادین، قاد. ینجغز.

خاج { سٔ. [ارمنیجه‌دن] حضرت عیسانك کویا صلب او. لندیغی چارمیخه تقلیداً خرستیا. نلرك مقدس عد ایتدکاری بربرینی عموداً قطع ایدر ایکی خطدن عبارت شکل، صلیب، چلیپا، استاوروز: خاج چیقارمق = خرستیانلرجه کندی آلن وکوکسلرنده آل ایله خاج رسمی

یاپمق؛ خاچی صویه آتمق = یوم مخصوصنده برآیین مخصوصله بو فعلی اجرا ایتمك: قربان خاچ = صلیب احمر. با: صلیب.

خاچلامَق { فد. چارمیخه کرمك، خاچ شکلنده برنخته یه میخلایه‌رق صلب ایتمك: خر. ستیانلر یهودیلرك حضرت عیسایی خاچلادقلرینه معتقددرلر.

خاچواری { ص. صلیب شکلنده اولان، عموداً بر برینی اورتەسندن قطع ایدن ایکی خط مستقیم صورتنده اولان، صلیبی الشکل: خاچواری یول. = ح. صلیب شکلنده اولەرق: ایکی یول اورادە خاچواری تقاطع ایدیور.

خاخام { سر. اسرائیللرك دینجه عالمی وباشی. کاهن: باش خاخام، خاخام باشی = اسرائیللرك مذهبجه اك یوكسك رئیسلری. رئیس الکهنه.

خاخاملق { سر. اسرائیللرده امور مذهبیه ریاستی. کاهنلك.

خادِم { ص. سر. عر. ة: خادمه. { ج: خدام، خدمه. | «خدمة» دن سف. | خدمت ایدن. خدمتجی، خدمتکار: ارتك منافعنه خادم اولمق اسمتم. || خادم الحرمین الشریفین = مکه مکرمه ایله مدینهٔ منوره یه نسبتله خلیفهٔ اسلام لك آلدیغی عنوان تواضعکارانه در.

خادِم { سر. { لغت آلتهٔ عربیه دن } آلت تناسلی قطع اولنمش ارکك، طواشی: خادم آغا. || خادم ایتمك = آلت تناسلی کسمك، (انسانی) انه‌مك.

خار { وخاریل. مه. یول وسرپست مکرر قوللانیلیر. با: خاریل. || خارگور = کوپکلرك خارلدیسی کبی کسلمز مجادله ومنازعه: او اوده خارگور اکسیك دکلدر.

خار { سر. فا. دیکن: خارو خس = چالی چرپی.

خارا { سر. فا. مرمر، رخام. = لسانزده مرمر کبی طالغه‌لی قماش وکاغدلره ویرد. یکمز «خاره» اسمی ده یوندندر.

خارِج { ص. عر. ة: خارجه. | «خروج» دن سف. | طیش، طیشاری، بر شیئك طیشاریسنده بولنان، بیرون. داخل مقابلی: حسابدن خارج: خارج ازامکان. = سف. ١. بر شیئك طیش طرفی، طیشاریسی، جهت خارجیه، بیرون: بو اوك خارجی داخلندن کوزلدر. ٢. اجنبی مملکت، بردولتك قلباروی خارجنده اولان یرلر: استانبوله شکر خارجدن کلیر. || ص. خارج قسمت = حساب اعمال اربعه سندن تقسیمده مقسومدن مقسوم علیهك هر عددینه دوشن مقداری مبین عدد: مثلا ٢٠ عددینی ٥ عد. دینه تقسیم ایدیکمزده بولدیغمز ٤ رقمی خارج قسمتدر. || خارج از مملکت = حقوق دولجه حقیقهٔ بر مملکتده ایکن حکماً باشقه مملکتده عد اولنمق: سفرا خارج از مملکت امتیازینی حائزدرلر. || جر. خارج عن المرکز = مرکز دن طیشاری یه مائل قوت، فر. Excentrique. = حروف الهجا.

خارجاً { ح. عر. طیشاریدن، طیش طرفنده، طیشدن: اوی خارجاً وداخلاً بویاتمق.

خارِجی { ص. عر. ة: خارجیه. ١. طیشاری یه ویا طیش طرفنه منسوب ومتعلق، طیش، داخلی مقابلی: قسم خارجیسی: جهت خارجیه‌سی: تزیینات خارجیه. ٢. ممالك اجنبیه یه ودول اجنبیه ایله اولان مناسباته متعلق: امور خارجیه؛ تحریرات خارجیه. ٣. برمکتبده یاتوب قالقمیه‌رق ویبوب ایچمیه‌رك یالکز درس آلمق ایچون کودوزین دوام ایدن (شاکرد)، نهاری: مکتبك ایکیوز داخلی ویوز خارجی شاکردی واردر. ٤. حضرت علی المرتضی (رضه) افندمزه قارشی عصیان ایدنلر مذهبنه تابع آدم. { بومعنی ایله اسم کبی دخی قوللانیلوب جمعی: خوارج کلیر. }

خارِجیّه { سف. عر. { «خارجیه» دن مختصر } دول اجنبیه ایله اولان مناسبات. سیاسیه یه وکرك اجنبیلرك داخل مملکتده کرك تبعه‌لك ممالك اجنبیه‌دکی امور تجاریه وحقوقنه باقان نظارت: خارجیه نظارتی، خارجیه ناظری.

خارزار { سر. فا. دیکنلك، دیکنی چوق یر.

خارِق { ص. عر. ة: خارقه. بیرتان، یارمان، شق ایدن، قله برابر ظرف مکان معناسنی افاده ایدر: خارجده، خارجه، خارجدن = طیشاریده، طیشاری، ریه، طیشاریدن.

خارجاً { ح. عر. طیشاریدن، طیش طرفنده، طیشدن: اوی خارجاً وداخلاً بویاتمق.

خارِجی { ص. عر. ة: خارجیه. ١. طیشاری یه ویا طیش طرفنه منسوب ومتعلق، طیش، داخلی مقابلی: قسم خارجیسی: جهت خارجیه‌سی: تزیینات خارجیه. ٢. ممالك اجنبیه یه ودول اجنبیه ایله اولان مناسباته متعلق: امور خارجیه؛ تحریرات خارجیه. ٣. برمکتبده یاتوب قالقمیه‌رق ویبوب ایچمیه‌رك یالکز درس آلمق ایچون کودوزین دوام ایدن (شاکرد)، نهاری: مکتبك ایکیوز داخلی ویوز خارجی شاکردی واردر. ٤. حضرت علی المرتضی (رضه) افندمزه قارشی عصیان ایدنلر مذهبنه تابع آدم. { بومعنی ایله اسم کبی دخی قوللانیلوب جمعی: خوارج کلیر. }

خارِجیّه { سف. عر. { «خارجیه» دن مختصر } دول اجنبیه ایله اولان مناسبات. سیاسیه یه وکرك اجنبیلرك داخل مملکتده کرك تبعه‌لك ممالك اجنبیه‌دکی امور تجاریه وحقوقنه باقان نظارت: خارجیه نظارتی، خارجیه ناظری.

خارزار { سر. فا. دیکنلك، دیکنی چوق یر.

خارِق { ص. عر. ة: خارقه. بیرتان، یارمان، شق ایدن،

یالکز شو تعبیرده مستعملدر: خارق عاده، خارق العاده = عادة الاهك خارجنده اولان، خلاف عادت وطبیعت. معجزه وکرامت قبیلدن اولان.

خارِقه { سف. عر. ج: خوارق. ١. خارق العاده شیء، عادة الاهك خارجنده وطبیعتك فوقنده اولان غریب شیء: بر خارقه ظهور ایتدی: خوارقه اینانمه چوق مائلدر. ٢. خارقه عد اولنه‌جق درجه ده فوق العاده شخص. دها: ابن سینا بر خارقه ایدی.

خارِل { یاخود خاریل. مه. یول وسرپست آقان صو وسائره‌یی وبوکا تقلیداً بر شیئك بوللقه جریانی تصویر وتقلید ایدر، واکثریا مکرر قوللانیلیر: باغچه ده صولر خارپل خارپل آقیور: طامارلرده قانك خارل خارل جولان ایتدیکی طویلیر: خارپل خارپل سویلك = بیوك بر سرپستلکله وفاصله‌سز لقردی ایتمك.

خارلامَق { خارلاشمق، خارلدی. با: خیرلامق وسائره.

خاره { سف. فا. مرمر دیمك او. { لان «خارا» دن }. ١. قماش، کاغد ودمیر وسائره او. زرنده‌کی متموج چیزکیسلر. ٢. مرمر کبی طالغه‌لی ومتموج قماش ویا کاغد. = ص. بویله برقماشدن معمول: خاره فیستان، خاره اثواب.

خاره لَنمَك { فعل. خاره کبی طالغه‌لی ومتموج او. لمق: صودن کتابك صحیفه‌لری خاره لنمش: دکر خاره لنیور.

خازِن { سف. عر. { «خزانه» دن سف. ١١. خزینه‌دار، خزینه امینی، خزینه محافظی. ٢. علی الاطلاق محافظ، بکایجی.

خاسِر { ص. عر. ة: خاسره. { «خسار» دن سف. | ضرر وزیانه دوچار اولان. متضرر، خسارت دیده.

خاشاك { سر. فا. سوپرندی، چوب: خار وخاشاك، خس وخاشاك = چور چوب.

خاشردامق { فل. با: خیشیردامق.

خاشِع { ص. عر. ة: خاشعه. { «خشوع» دن سف. | آچاق کوکلی، متواضع.

خاشِعاً { ح. عر. خشوع وتواضعله.

خاشلاتمَق { فد. قماش صویه سقه قماش صو دوکدیرمك: چامانیری، چاپی خاشلاتمق.

خاشلامَق { فد. ١. قماشلرصویه طالدیرمق ویااوسقه قماش صو دوکمك: چاپی، یو. مورطه، مقارنه خاشلامق. ٢. البسه‌یه‌رك قماش صودوکوب یاقمق: قولمی فنا حالده خاشلادم. ٣. قارنجه وبوجك کبی حشرات ایصیروب یاقمق: قارنجه‌لر اکسه‌می خاشلادیلر. ٤. زیاده تکدیر وتعزیر ایتمك، شدیداً پایلامق: کندیسنی فنا حالده خاشلادی. ٥. کلی ضرر وزیانه اوغرامتمق. باتیرمق: اورتاغمه اولەجق آدم بنی خاشلادی.

خاشلامه { سر. ١. خاشلامق فعلی. با: خاشلامق. ٢. ساده صوده خاشلانمش ات: کندیسنه خاشلامه‌دن باشقه بر شیء یدیرمیورلر.

خاشلانمَق { فل. ١. قماشلرصویه طالدیرلمق ویااوسقه قماش صو دوکیلەرك پیشمك: چای خاشلاندی. ٢. اوسقه قماش صو دوکیلەرك یاتمق: آتشده‌کی ابریق دوبرلمکله بالدیرلری خاشلانمش. ٣. بیوك ضرر وزیانه اوغرامق: قارده خاشلاندی.

خاشه { سر. { عر. «غاشیه» دن محرف } اکثریا صیرمه یافتەلرله مزین اولور.

خاصّ { ص. عر. ة: خاصه. { «خصوص» دن سف. | ١. برآدمه ویابرشیئه مخصوص ومعین اولوب عمومه شمولی اولمیان، خصوصی، مخصوص: بو طبیعت او آدمه خاصدر. ٢. عوامه عائد اولمیوب ممتاز بر صنفه عائد اولان: مجلس خاص = وکلاء دولتدن متشکل مجلس مخصوص. ٣. برحکمدارك ذاتنه مخصوص اولان: خاص اردو، عساکر خاصه: خاص آخور = حکمدارە مخصوص آتلرك بو. لندیغی محل، اصطبل. امره: خزینهٔ خاصه = حکمدارك املاك واموال مخصوصه‌سی اداره‌سی: حدائق خاصه = سرای باغچه‌لری. خاص باغچه؛ خاص اوطه = وقتیله سرای همایونده برنجی صنفدن اولان اغاره مخصوص محل. ٤. خالص، بیاض، صافی، حیله‌سز: خاص اتمك، خاص کومش. = سف. عر. ج:

خواص. ممتاز و مستثنا صنف و بو صنفه مخصوص خلق، عام و عوام مقابلی: خاص و عام، خواص وعوام = عموم خلق.

خاصکی { سـ. وقتیله سرای هما یون خدمت خاصه‌سنه مأمور اولان بوستانجی صنفی وضابطانی.

خاصّه { سث. عر. ج: خصایص. بر آدمه ویاشیئه مخصوص اولان حال، قـوت، تأثیر: او آدمك بر خاصه‌سی (= برخصلت مخصوصه‌سی) واردر: کهربانك جذب خاصه‌سی. || باخاصه: صورت مخصوصه‌ده، مخصوصاً، آیریجه.

خاصّه { سث. عر. [«عساکر خاصه» دن مختصر] حکمدارك ذاتنه مخصوص اردو: خاصه اردوی همایونی، خاصه مشیری.

خاصه { سـ. ۱. خاص بر جنس یاتیسنه. ۲. بر جنس ایکلی قماش.

خاصّةً { ح. عر. آیریجه، مخصوصاً، صورت مخصوصه‌ده، باخاصه: خاصةً سنك ایچون دیدم.

خاصّیّت { سث. عر. بر شیئه خاص ومخصوص اولان حال وقـوت وتأثیر، بویله بر قوت وتأثیری اولمق فضیلتی: بو نباتده تلین خاصیتی واردر: بو میوه‌نك بر خاصیتی وارمیدر؟ بو آدمك هیچ بر خاصیتی یوقدر.

خاضع { ص. عر. ث: خاضعه. [«خضوع» دن سف.] تواضع ایدن، متواضع، خاشع کبی. لـه.

خاطر { سف. عر. ج: خواطر. [«خطور» دن سف.] ۱. انسانك دوشـونمه وحفظ ایتمه قوتی، فکر، ذهن، عقل، قوهٔ حافظه: او وقعه خاطر. مده‌در: سـن خاطرمه کتیرمه؛ خاطرمـدن چیقدی: خاطرده قالمق؛ خاطرك کلـك، خاطردن چیقمش = اونودلمش. ۲. کوکل، قلب، دل، حس وطویغو قوتی: خاطرم قالدی = کوکل یاتمق؛ خاطر قیرمق. ۳. صایمی، رعایت: سزك خاطرکز ایچون: اونك خاطری بیوکدر: اوآدم خاطره باقماز؛ بن خاطر ایچون لقردی سویلیم. خاطر صایمق. ٤. کیف، حال: خاطر صورمق: خاطرکز ایمی؟ || خاطری صایلیر = همیتلیجه، خیلی بیوك. || خاطر قالمق = کوجنمك، منفعل اولمق: خاطرکز قالمسون سزك اوغلکزده پك چالیشقان دکلدر. || جمعیت خاطر = انسانك عقل وفکری یرنده و طوپلی اولمه. مقابلی: خاطر پریشانلغی = فکر وعقلك طاغیق وقاریشیق برحالده اولمسی. || در خاطر ایتمك = خاطره کتیرمك، خاطرلامق. || صفای خاطر = حضور قلب، کوکل راحتلغی. || مرهم الخاطر = خاطری صایلیر، سوزی کچر. || خاطر صورمق = برخسته ولخوسه‌یه حالنه مناسب مأکولات ومشروبات تدارکنی سورمك ویا کوندرمك.

خاطرشناس { صف. عر. خاطر = م ـ فا. شناختن = طانیمق] خاطره رعایت ایدن، کیسه‌نك خاطرینی قیرمیان.

خاطرشناسانه { ح. فا. خاطره رعایت ایده‌رك، کیسه‌نك خاطرینی قیرمیه‌رق.

خاطرشناسلق { سـ. و:

خاطرشناسی { سـ. فا. خاطره رعایت ایتمه، کیسه‌نك کوکلنی قیرمامه.

خاطرلاتمق { فت. برشیئك خاطره کتیرمك، درخاطر ایتدیرمك: سز خاطرلاتمیه ایدیکز بسبتسون اونو ده‌جقدم.

خاطرلامق { فت. خاطرده طوتمق، اونوتمامق: او وقعه‌یی پك کوزل خاطرلا‌یورم: اویله برشیئ سویلدیککزی هیچ خاطرلامیورم.

خاطرلی { ص. خاطری صایلیر، کچر: کندیسی خاطرلی آدمدر.

خاطرمانده { ص. فا. [عر. خاطر = م ـ فا. ماندن = قالمق] خاطری قالمش، کوجنمش، منفعل.

خاطرنشان { ص. فا. [عر. خاطر = م ـ فا. نشاندن = اوخدامق] خاطر اوخشایان، کوکلی خوش ایدن.

خاطره { سث. عر. ج: خاطرات. [«خطور» دن سف. ث.] ۱. خاطره خطور ایدن شیء، فکره کلن شیء، سانحه: برخاطره اولمق اوزره سویلیورم.

۲. خاطرده قالمش شیء، یاد داشت، یادکار: خاطرهٔ عهد شباب.

خاطف { ص. عر. ث: خاطفه. ۱. برعنصله کچرکن یردن بره قاپوب کوتورن. ث. ۲. کوز قاشدیران: برق خاطف.

خافق { سف. [«خفقان» دن مفردی لسانزده قولانلماز. = ث: خافقان، خافقین = شرق وغرب. = ج: خوافق: جهات اربعه: شرق، غرب، شمال، جنوب؛ آفاق.

خاقان { سـ. اصل چین حکمدارلرینك عنوانی اولوب، بعده مغول وتاتار وترك بیوك خانلرینه دخی اطلاق اولنمشدر. «قاآن» بونك محرفیدر. «خاق» ایله دخی مناسبتی درکاردر. هر حالده خاقان خانلر خانـه و حکمدارلر حکمدارینـه دینلوب شهنشاه مقامنده‌در. [تعریبله «خواقین» صورتنده جمع‌ده قولانلیر.]

خاقانی { ص. عر. ث: خاقانیه. خاقانه منسوب ومتعلق. سلطانی، شاهانه: دفتر خاقانی = املاك عمومیه‌نك مقید اولدقلرنی دفاتر وبونلره نظارت ایدن امانت؛ ـ ـ ـ خاقان ـ نمالك شاهانه حدودی

خاك { سـ. فا. ۱. طوپراق، تورز، تراب شـ خاله پای = آیاغمك ترابی، توزی. ۲. مزار، مرقد، طوپراق: فلانك خاکنه حرمهٔ. || خاك ایله یکسان = طوپراقله برابر، بیقلمش، اثری قالمامش: تیمورلنك برچوق بلادمعموره‌یی خاك ایله یکسان ایلدی.

خاکپا { وخاکپای. سـ. فا. [خاك = طوپراق ـ پای = آیاق] آیاغمك طوپراغی، توزی، یاخود آیاغمك باصدیغی طوپراق، یر. [مفعول الیه صورتنده جناب وحضرت کبی تعظیم تعبیری او. له‌رق قوللانیلیر:] خاکپاکزه کلدم، خاکپاکزه تقدیم ایتدم. [بوندن یاکیله‌رق ومعنای حقیقیسنه واقف اولمیه‌رق جهلا: «خاکپاکز کلدکز» صورتنده دخی قوللانلمش، تعظیم یرینه تحقیر ایتمش اولورلر.]

خاکدان { سـ. طوپراق یری، دنیا. کرهٔ ارض.

خاکسار { ص. فا. طوپراقله برابر. ذلیل، حقیر. [تواضع تعبیریدر:] بندهٔ خاکسارلری.

خاکستر { سـ. فا. کول، رماد.

خاکی { ص. فا. ج: خاکیان. طوپراغه منسوب ومتعلق ویا طوپراغدن عبارت اولان، دنیا آدمی.

خال { سـ. عر. ج: اخوال. ۱. والده قارداشی، طایی. ۲. بدنده وعلی الخصوص یوزده سیاه بکلك، بنی.

خالد { ص. عر. ث: خالده. جمع: خالدین. جمع. خالدات. [«خلود» دن سف.] دائم، دائمی، سرمدی. || مر. جزایر خالدات = غربلرك قناریه آطه‌لرینه ویرلکدی اسم اولوب، اووقت بو جزایر ربع مسکونك اك غربی نقطه‌سی ظن اولنمغله، مبدأ طول اتخاذ اولنمشلردی. شمدیکی مختلف طولاردن ایسه بویله بر نقطه‌نك عموماً قبولی البته مرجحدر.

خالِص { ص. عر. ث: خالصه. [«خلوص» دن سف.] قاریشیق وساخته اولمیان، صافی، تمیز، غل وغشدن عاری، طوغری، حیله‌سز: خالص یاغ، خالص کومش، قلب خالص، محبت خالصه.

خالِصاً { ح. عر. خلوصله، طوغریلقله، برکونه سوء نیته اولمیه‌رق، خالصانه: بن سزه خالصاً سویلیورم.

خالِصانه { ح. فا. خلوصله، طوغریلقله، برکونه غرض وعوض تحتنده اولمیه‌رق: خالصانه رأیمی بیان ایتدم.

خالِصیّت { سث. عر. خالصلك. صافیلك. خلوص، طوغریلق، حیله‌سزلك: بنم سوزمك، قلبمك خالصیتی ظاهردر.

خالطه { سـ. کوپکلره طاقیلان بویون حلقه‌سی، طاسمه، طوق.

خالِق { ص. سف. عر. ج: خالقین. [«خلق» دن سف.] یارادان، یارادیجی، آفریننده: خالق عالم، خالق زمین وآسمان. [اسماء الهدندر.] || خیرالخالقین، احسن الخالقین = مفروض یارادیجیلرك اك ایپسی، اك کوزلی اولان خلاق مطلق.

خالِقیّت { سث. عر. یارادیجیلق، یارامق حال و صفتی: خالقت مجرد حضرت الاهه عائد ومخصوصدر.

خاله (سف. عر. [طابی دیمك او. لان «خال» ك مؤنثیدر.] والدهنك همشیره‌سی، تیزه. = تر. [«ه»نك فتحهٔ ثقیله صورتنده یعنی «حالا» تلفظیله] پدرك همشیره‌سی، عمه. [غربیدرکه تیزه دیمك اولان بو لغت عربیه‌نك معناسنی بووجهله دکیشدیروب متروك حالنده براقدیغمز «چیچه» لغت ترکیه‌سی یرینه قوللانیورز.]

خالی (صـ.عر. ؤ: خالیه. [«خلاء» دن سف.] ۱. بوش. تهی. ایچنده بر شیٔ اولمیان: خالی بر او، خالی صندیق. ۲. صاحبسز. ایصسز. کیمسه‌سز، تنها: خالی خالی سحرالرده. ۳. بر شیدن عاری، مستثنا، بری: بوحرکتی بر سبیدن خالی دکلدر: ایکی شقك برندن خالی اولهماز. ٤. مشغولیتسز، اشتغال اولنمیان، بوش کچیرلن: خالی بروقتکزده: بنم هیچ خالی وقتم یوقدر: ایام خالیه‌ده. ٥. آچیق. مخلی: خالی یر. مأموریت. || ... دن خالی اولمق، طورمق = یانمامق. خلی ایتمك: چالشمقدن بر کون خالی اولماز، طورماز. خالی یرلر، اراضیٔ خالیه = صاحبسز واپشلمهمش یرلر، اراضیٔ موات.

خالی (یاخود قلی. سـ. اوکرلی اوطه کلمی: خالی دوشك: عشاق. کوردوش خالیسی. صـ. خاولی، اوکسز. لی: خالی سجاده.

خالیاً (ظ. عر. بوش اولهرق: آوی خالیا براقدیلر.

خالیجی (سـ. خالی یاپان وصاتان ویاخود دوشدن: خالیجیلر = خالیجی اصنافی.

خالیچه (یاخود خلیچه ویا قالیچه. سـ. کوچك خالی. اوکسز. لی کلیم، سجاده.

خام (صـ. فا. ۱. پیشمهمش، چیك: خام ات. ؤ. ۲. اولمامش، کامله ایرمهمش: خام میوه. ۳. آچیلمامش، تجربهسز، عجمی: خام آدم. ٤. ایشلتمهمش، آچیلمامش، خالی: خام طوپراق، خام اراضی. ٥. راحته آلیشمقدن زحمتسه غیر متحمل: اوتورمقدن بك خام اولدم، وجودم خام آلیشدی. ٦. ایشلتمهمش، حال طبیعیسنده بولنان: خام اشیا، خام دمیر، خام شکر. ۷. بوش، بیهوده، مناسبتسز. عبث: خام تکلیف؛ خیال خام، طمع خام.

خام (مه. خام خوم = دیرلانمه: خام خوم ایتمك؛ خام خلاط = بیچیمسز، شاپشال.

خامس (عدد عر. ؤ: خامسه. بشنجی. بنجم: باب خامس. دفعهٔ خامسه. رتبهٔ خامسه.

خامساً (ظ. عر. بشنجی اوله. رق، بشنجی درجه‌ده.

خامسه (سشد عر. ا «رتبهٔ خامسه» دن مخفف] بشنجی رتبهسه که رتب قلیسه‌نك اك دونیدر.

خاملاق (قل. طول مدت زحمته طیانماز اولق: آت آخوردہ طورمقله خاملار.

خاملق (سـ. ۱. چیکلك. ۲. میوه‌نك اولمامش حالنده بولنمسی. ۳. تجربه سزلك، عجمیلك. ٤. راحتسه آلیشمقدن زحمته طیانماز اوله.

خاموش (صـ. فا. صوصان، ابکم، ساکت: خاموش اولق = سکوت ایتمك، لقردی سویلهمك.

خامه (سـ. فا. قلم، کلك.

خامه ران (صـ. فا. [خامه = قلم. رانمك = سورمك] قلم سورن، قلم اویناتان: خامه‌ران اولق = یازمق.

خامه گذار (صـ. فا. قلهیازلمش، محرر، مکتوب: خامه گذار وصف و تعریف اولدی.

خان (سـ. امیر، حاکم، حکمدار: بخارا، خیوه، هرات خانی. — سلاطین عثمانیه اسامیسنه الحاق اولنور: سلطان عثمان خان غازی. خان خانان = حاکم خانی، ملوك تیموریه زمانسنده هندستانده برر تبهٔ مخصوصه عنوانی ایدی.

خان (سف. عر. ج: خانات. کرك طریق اوزرنده و کرك شهرك ایچنده یولجی و مسافر ویهانجیلرك قونمهلرینه و قامنلرینه مخصوص ویاخود تجار وارباب کسب وکارك ایش کوردکاری واشیای تجاریهیی وضع و حفظ ایتدکاری اوطه‌لری حاوی بیوك ابنیه: یولجی خانی، تجارت خانی، بکار خانی: خان کبی = بیوك وانتظام ونظافتدن دوری او.

خانجی (سـ. برخان اداره‌ایدوب قونانلر مسافرلری قبول وخدمتلریی ایفا ایدن آدم.

خانجیلق (سـ. خانجی صنعت و مسلك و وظیفه‌سی: خانجیلق ایدیور.

خاندان (سـ. فا. ۱. بیوك سلاله، اصیل وبیوك عائله: خاندان نبوت = اهل بیت رسول الله (صلعم): خاندان آل عثمان = سلاله عثمانیان. ۲. پرده خانه‌سی معروف ومسافرلره آچیق مکرم واصیل آدم. [بو معنی ایله سـ. وصـ. کبی ومفرد وآخرنده‌کی «ان»ه باقیله‌رق، بعضاً جمع کبی قوللانیلیر: او خاندان آدمدر: بو مملکتك خاندانلندندر.

خاندانلق (سـ. ۱. اصالت، بیوك برسلاله‌یه منسوبیت. ۲. قپوسی کنه کچه آچیق او. لمق، مسافرپرورلك، مکرملك: او آدمك خاندانلغی انکارا ولنماز.

خانق (صـ. عر. ا «خنق» دن سف. ا بوغان. ؤ. || بال. خانق الذئب = قورت بوغان: خانق الکلب = چیدم: خانق الثمر = بر نبات طبی.

خانقاه (سف. عر. ج: خوانق. || فا. «خانگاه» دن معرب] تکیه، درکاه. برشیخك تحت ریاستنده اولهرق درویشان محل اقامت وذکر وعبادتی.

خانگی (صـ. فا. اوه منسوب ومتعلق. اوده یاشار، بیتی، اهلی.

خانلق (۱. حاکملك. امارت. حکمدارلق: بخارادہ بر خیلی سنه خانلق ایتدی. ۲. بر خانلك تحت اداره‌سنده اولان حکومت ومملکت: بخارا خانلغی، خیوه خانلغی.

خانم (سـ. ا «خان» اسم ترکیسنك مؤنثیدر. بویله «م» علامه‌سیله مؤنث تشکیلی قاعده‌سی ترکجه‌ده بعض کلمات مخصوص اولوب، بیك (بك)ك مؤنثی اولق اوزره «بیکم» لغتی دخی آسیای وسطیده مستعملدر.] ۱. قادینلر یلره ویریلن شرف وحرمت و تعظیم تعبیریدر، سیده، ستی، بانو: فاطمه خانم، زینب خانم، والده خانم، همشیره خانم، خانم افندی. خانم قیز، کوچك خانم، بیوك خانم. — جمعی حرمهٔ قادینلر مقامنده‌دخی قوللانیلیر: خانملره مخصوص قاره. ۲. زوجه، حلیله: فلانك خانمی، پاشانك بیوك خانمی. || خانم الی = کوزل رایحه‌لی بیاض قیمتی برچیچك واونی ویرن کوچك آغاج. || خانم بوجکی = کل غنجه لرینی کسن سیاه بکلکلی قرمزی برکوچك بوجك. || کیرلی خانم = برنوع یومشاق وبیاض تازه پنیر.

خانمان (سـ. ۱. خاندان، سلاله، اهل بیت. ۲. خانه خلق واشیاسی: خانمانم خراب اولدی.

خانه (سـ. فا. ۱. او، بیت، دار، مسکن: بوشهرك قاچ خانه‌سی واردر؟ خانه‌سی مسافردن خالی اولماز. ۲. کوچك اقسامه منقسم برشیٔ‌ك اقسامنك بیری: دامه، طاوله، قاصه خانه‌سی. ۳. رقملرك صلغهدن صوله معتبر اولان صره ودرجه‌لرینك بیری: آحاد، عشرات، مئات، الوف خانه‌سی. ٤. دیکر براسمه الحاق اولنه‌رق اونك مدلولنك محل وقوع و حصولنی ویا مکانی کوسترر اسماء مرکبه تشکیل ایدر. که التحاق ایتدیکی اسمك قاعدهٔ فارسی ویا عربی اولمسی لازم کلیرکن، مستثنا اولهرق ترکجه‌دن اولور: کتبخانه دار الکتب، خسته خانه = بیمارستان، طوپخانه = طوب دوکیلن محل، باروتخانه = باروت فابریقه‌سی، یازیخانه = یازی یازمغه مخصوص ماصه، دولتخانه = خانهٔ عالیکز، بنده‌خانه = خانهٔ عاجزی وسائره. || خانه‌بردوش = اوی اوموزنده، اوموزنده کی کلیمدن عبارت، سرسری. || خانه‌خراب = اوی یقلمش، اوسز، پریشان حال.

خاو (سـ. ایچه توك، اوکسز، پوروز: آیوا. قطیفه. سجاده خاوی: خاوی دوکلمك.

خاور (سـ. فا. مشرق. [سهواً «باختر» یرینه مغرب معناسیله‌ده قوللانیلیر.]

خاوره (سـ. با: هاوره.

خاولی (صـ. ایچه توکی واوکسزی اولان: صیق خاولی قطیفه: خاولی قماش. = سـ. اکثریا توکلی یاپیلان سیله‌جك: ال خاولیسی، آبدست خاولیسی، حمام خاولیسی، یمك خاولیسی، آیاق خاولیسی.

خاویار (سـ. مرسین بالیغی یومورطه‌سندن یاپیلان سیاه ولذیذ برماذهٔ مغذیه که روسیه‌دن جیقار. || قرمزی خاویار = مورینه بالیغی یومورطه سندن

پاپیلان عادی جنسی که قرمز. یمتراق اولور.

خای { صـ. فا. چیکنین. با: خا.

خائِب { صـ. عر. [« خیبة » دن سف.] نائل مرام وموفق اولهمیان، محروم، بیبهره.

خائِباً { ح. عر. محروم و بیبهره اولهرق، مرامنه نائل اولمیهرق: خائباً عودت ایتدی.

خائِف { صـ. عر. [« خوف » دن سف.] قورقق.

خایلاز { خایلازلق، خایلازلا. نمق. با: خیلاز وسائره.

خائِن { صـ. عر. ج: خونه. [« خیانة » دن سف.] خیانت ایدن. طوغریلغله حرکت ایتیوب غدر وحیله ایله ایشلین. امنیتی سوء استعمال ایدن. کور. دیکی ایپلکه قارشی کفران نعمت ایدن: خائن آدم هیچ بر وقت خیر کورمز: خائن مملکت. خائن دولت = مملکتنه ودولتنه قارشی اهانت ایدن.

خائِنانه { ح. فا. خائنجه سنه. خیانتله.

خائِنلِك { سـ. خیانت. انسانك کوردیکی ایپلکه ویا دولتی منافعنه قارشی حرکت واضراره سعی ایتمسی.

خایه { سـ. فا. ۱. یومورطه. ز. ۲ [زبانزدی: خایاخصیه.

خاییده { صـ. فا. ۱. چیکنمش. ۲. کوچك چوجقلره ویریلن چیکنمش یمکه تشابهاً باشقه‌لری طرفندن سویلنوب کپازه اولمش (سوز وتعبیر): برطاقم تشبیهات خاییده قولانیور.

خَبَاثَت { سـ. عر. کوتیلك، یا. راماز لق، فنا لق، خایلازلق: اجرای خباثت ایتدی: طیانتنده مرکوز اولان خباثتی اظهار ایتدی.

خَبَّاز { سـف. عر. [« خبز » دن سم.] اتمکچی: خبازان = اتمکچی اصنافی.

خَبَائِث { سـ. ج. عر. [مف: « خبیثه » غیر مستعمل] کوتیلکلر. یارامازلقلر، نامشروعلقلر. || ام الخبائث = سکری جمیله هر فنالغك مصدری اولان شراب.

خُبث { سـف. عر. خباثت. با: خباثت.

خَبخاب { یاخود قبقاب. سـ. جانباز آیاقلغی. فر. Echasses.

خَبخابی { صـ. ایشسز. کوچسز، قایغوسز. بر ایشله مشغول اولمیان احمق وخایلاز.

خَبَر { سف. عر. ج: اخبار. ۱. بروقعه‌نك تبلیغی، برحادثه‌دن حاضر بولنمیانلره ویریلن معلومات، نبأ، پیغام، حوادث. اصل ترکجه‌سی: صالیق. میدان حربدن خبر کلدی: اوایشدن بزه خبر ویرن اولدی: برشیء اولورسه بن سزه خبر ایدرم. ۱ ناجی مرحوم حقسز اولهرق « ایتمك » فعلیله استعمالیمك اسکیوب متروك اولدیغی بیان ایدیور. ۲. علم. وقوف. معلومات، بیلگی: فندن، صنعتدن خبری یوقدر: بو ایشدن خبرم اولمدی. ۳. حدیث شریف. فخر کائنات (صلعم) افندمزله صحابهٔ کرامی وقوعات وماجرا لرندن ومبارك کلاملرندن خبر ویرن علم شریف: خبرده وارد اولمشدر. ٤. د. نحوده مبتدا ومسند الیه دینلن بر اسمه اسناد اولنان صفت، مسند: « الله اکبر » و « الله بیوکدر » دینلدیکنده الله مبتدا واکبر، بیوك خبردر. ٥. د. حدیثك وقوعنی بیان ایدن فعل ویا جمله. مقابلی: انشا. || بی خبر = بر ایشدن خبر و معلوماتی اولمیان، وقوفسز، معلوماتسز، غافل. [« باخبر » تعبیری قولللانیلیه‌حق قدر صوتوقدر.] || علم وخبر = ۱. بر شیئك اخذ وقبض اولندیغنی مبین سند رسمی. ۲. محله امامی ویا بر هیئت رسمیه طرفندن بر شیئی مبین اوله‌رق ویریلن ورقهٔ رسمیه. || قره خبر = بریت وفاتی حقنده اقرباسنه ویریلن خبر.

خِبرَت { سـ. عر. ج: اخبار. ۱. معلومات مکمله. بر ایشك کنه وحقیقتنه وأرمه، وقوف وتجربه: اهل خبرت = بر ایش حقنده مکمل وقوف ومعلومات وتجربه‌سی اولانلر.

خَبَرجی { سـ. خبر ویرن، خبر کتیرن آدم.

خَبَردار { ض. فا. [عر. خبر = م - فا. داشتن = طو. نمق، مالك اولمق] بر ایشدن خبر و معلوماتی اولان. خبره، معلوماتلی، واقف. آکاه. وقتیله خبردار اولهمدم: بنی ایشدن خبردار ایدیکز.

خَبَراَشمَك { فـ. بریریله خبر کوندرمك، بریریله معلومات ویرمك.

خِبرَه { سـ. عر. ؤ: خبرت. — اهل خبره یرینه‌مهواً « اهل قبله »، « قبله‌نما » یرینه‌ده « خبره نامه » دینلر وبونی لغت کتابنده قید ایدنلر واردر.

خَبَری { صـ. عر. ؤ: خبریه. د. بر حدثك وقوعندن خبر ویرن (فعل وجمله): فعل خبری. جمله خبریه. مقابلی: انشائی.

خُبز { سف. عر. اتمك، نان. ز. ولسم.

خَبط { سف. عر. یاکیله. خطا. ز. [اصل معنای کورمه‌سنه اوکنی کورمیه‌رك یاصوب یوریمه‌در.]

خَبیث { صـ. عر. ؤ: حبیثه. [« خبث » دن صف.] ۱. کوتی، فنا، فاسد، ردیء: ارواح خبیثه = مضر اولان جنلر. ۲. خباثت ایدن، مفسد، یارا. ماز، نابکار.

خَبیر { صـ. عر. [« خبر » دن صف.] خبر و معلوماتی اولان، معلوماتلی، آکاه، واقف، خبردار.

خِتام { سف. عر. ۱. بیتمه، تو. کتمه، پایانه ایرمه، تمام. ۲. صوك، نهایت، پایان: ختام بولق: ختامه ایرمك = بیتمك: ختام ویرمك = بیتیرمك. || حسن ختام = کوزللکله بیتیرمه. صا. غلقله اتمام واکمال. — بومقامده « ختامه مسك » جمله عربیه‌سی دخی قولانیلیر.

خِتامپَذیر { صـ. فا. [عر. ختام = بیتمه - فا. پذیرفتن = قبول ایتمك] بیتن، ختام بولان: اوایشده بوکون ختامپذیر اولدی. [نامحمل برتعبیردر، زیرا اصل معنای بیتمه‌یه قابل ختام اولوب. اوحالده قولالانلق ایجاب ایدردی.]

خِتان { سف. عر. عامیانه سنت دیدیکمز نهایت که بلوغدن اول ارکك چوجقلرك عضو رجلیلرینك تپه‌سی اورتن درینك کسیلمسندن عبارتدر: ختان جمعیتی. ختان دوکونی: چوجق ختان ایتمك.

خِتانَت { سـ. عر. سنتجیلك. جو. جراحلك صنعتی. [استعمالنه احتیاج واردر.]

خَتَم { سف. عر. ۱. مهرلمه، مهر یاصمه. [چوق قولالنیلمیور. سه ده، یرینه مستعمل اولان « تمهیر » یاکلیشی اولدیغندن، ختم وتختیم دیمك ضروریدر.] ۲. بیتیرمه، توکتمه، پایانه ایر. دیرمه: ختم کلام ایتمك = سوزی بیتیرمك، سوزه نهایت ویرمك. ۳. قرآن کریمك تلاوتی اتمام واکمال ایتمه، ابتداسندن نهایتنه دك اوقومه: رمضان شریفده قرآن کریمی ختم ایده‌جکم: بر ختم ایتدیره‌جکم. ٤. قرائت درسی مقامنده قرآن کریمی اوقویوب بیتیرمه: برسنه‌ده ختم ایتدی: ختم قرآن، ختم کلام.

خَتَمَه { سـ. عر. ج. قارتك کو. نمق، مالك اولمق] بر ایشدن خبر و معلوماتی اولان. خبره، معلوماتلی، واقف. آکاه. وقتیله خبردار اولهمدم: بنی ایشدن خبردار ایدیکز.

خَبَراَشمَك { فـ. بریریله خبر کوندرمك، بریریله معلومات ویرمك

اولوب، مشار الیهك شهزاده‌لكارنده والیلك ایتدكلری بروسه ملحقات ومضافاتنه یعنی اسكی پتنیه خطه‌سنه‌ده علم او‌لمدر: جناب خداوندكار غازی: خداوندكار ولایتی. [« ختكار » تعبیری دخی بوندن مختصر ومحرف اولمسه كركدر.]

خُدایگان [او خدایگانه. س. فا. ١. پادشاه عظیم‌الشان، سلطان السلاطین، شاهنشاه. ٢. حق تعالی حضرتلری. ف.]

خُدایی [ص. فا. ١. حق تعالی حضرتلرینه منسوب ومتعلق اولان، عبادةالله حصر همت ایدن. ٢. كندیلكندن اولان، طبیعی، صنعی وانسان یاپیسی اولمیان: خدایی نابت = اكلكسزین كندیلكندن بیتن: خدایی نابت اوتلر: وب. هیچ بر تربیه كور. میوب حال طبیعیسنده قالاروبا كندیلكندن یتیشن: خدایی نابت بر آدم: خدایی نابت بر فیلسوف.]

خَدَر [سف. عر. ط. بر عضوك اویوشمه‌سی؟ خدر البنان = پارمق اوجلرینك اویوشمه‌سی: خدر عمومی = بتون بدنه عارض اولان اویوشمه حالی.]

خَدشه [سف. عر. ذهن طرمالانمه، وسوسه، قوجنمه.]

خُدعه [سف. عر. آلداتمه، اون، دولاب، حیله.]

خُدعه‌كار [ص. فا. و. خُدعه‌گر [ص. فا. آلدادیجی، طولاب چویرن، حیله‌كار، حیله‌باز.]

خَدَم [سف. ج. عر. فد: خادم. با: خادم.]

خِدمات [سف. عر. ج: خدمت. فد: خدمت. با: خدمت.]

خِدمَت [سف. عر. ج: خدمات. [زبانزدی: خدمت] ١. برینك ایشی كورمه، كیار و اغنیا و اختیارلرله چوجقلرك بالذات كوردمیه‌جكلری ایشلرینی كورمه: افندیسنه، ایوینه خدمت ایتمك: چوجقك خدمتنی كورمك. ٢. بر انسان ویا حیوان ونباتك نشو ونما بولمسیچون اقتضا ایدن ایشلر: بو آتك خدمتی كورلمیور: بو باغچه خدمت ایستر. ٣. بر او ویا دائره‌ده كورلمسی اقتضا ایدن ایشلر: بو اوك خدمتی برآدمله كورلهمز: بو قیز ابی خدمت ایدیور. ٤. ایش، وظیفه، مأموریت: بر خدمتـه قوللانلمق: خدمته گیتدی: خدمتده‌در. ٥. وظیفهٔ عسكریه، عسكرلك: خدمت عسكریه، خدمت موظفه، خدمت ردیفه، خدمت احتیاطیه: بالفعل خدمتده بولنان افراد. ٦. وقتیله حضرت وجناب كبی تعظیم تعبیری اولهرق الك زیاده طریق علمی اصطلاحنده قوللانیلردی: خدمت ابی السعوده چیقدی: طاشكوپری‌زاده خدمتنك درسنه دوام ایتدی. [بو صورتله استعمالی الیوم بستون متروكدر.] || خدمت ایتمك، خدمت كورمك، خدمتده بولنمق، خدمتده قوللانلمق.]

خِدمَتجی [سف. خدمت ایتمكه مخصوص ذكور ویا اناثدن آدم: بو مملكتده خدمتجی بولمق پك مشكلدر: قاچ خدمتجیگز واردر.؟ = ص. خدمت ایدن، خدمت ایتمك وظیفه‌سیله موظف: خدمتجی قیز.]

خِدمَتجیلیك [سف. خدمتجی ایشی ومسلك وصفتی: اولادینی بسلمك ایچون خدمتجیلیك ایتمكه مجبور اولدی: قوناملرده خدمتجیلیك ایدیور.]

خِدمَتكار [سف. فا. خدمتجی، برینك خدمتنده بولنان آدم.]

خِدمَتكارلق [سف. خدمتجیلك، برینك خدمتنده بولنان آدمك حال وصفت ومسلكی.]

خَدَمه [سف. ج. عر. فد: خادم. [خدم وخدام كبی.] — آیریجه برداثرهٔ رسمیه‌نك خدماتنی كورن آدملركه اوطه‌جی وچاوش قبیلندن اولوب كندیلر. یه مخصوص قیافتلری‌ده واردر: باب عالی خدمه‌سی. || خدمهٔ خاصه، خدمهٔ شاهانه = بعض خدمات شاهانه‌ده بولنوب صفت عسكریه‌یی حائز بولنان برصنف مخصوص كه موسیقه افرادیله برابر بر اداره‌ده بولنورلر.]

خَدَنك [سف. فا. اوق. عر.]

خَدیعه [سف. عر. اویون، حیله، مكر، خدعه.]

خِدیو [سف. فا. ١. وزیر، آصف: خدیو اعظم. ٢. مصر والیسنه ویریلن عنواندر: خدیو مصر.]

خِدیوانه [ص. ح. فا. بر وزیره ویا مصر والیسنه منسوب ومتعلق ویا شایسته او. لان: حضور عالی خدیوانه‌لریله: عطایای خدیوانه: خدیوانه یاور.]

خِدیوی [ص. عر. ا: خدیویه. عربیده دخی قوللانلدیغندن یاكلش عد اولنماز] بر وزیره ویا مصر والیسنه منسوب و متعلق: جانب عالی خدیویلرینه: ادارهٔ خدیویه.]

خِدیویّت [سف. عر. كذلك خدیو معرب اولدیغندن یاكلش عد اولنمامایدر.] مصر والیلكی، مصر والیسنك صفت ومسندی وتحت اداره‌سنده‌اولان یرلر: مسند خدیویته گچمشدر: خدیویت مصریه‌نك مقدار اهالیسی.]

خِذلان [سف. عر. معاونتسز قالوب ضعف وفتوره دوچار اولمه. ف.]

خَذله [صف. ج. عر. [فد: خاذل = لسانمزده قوللانلماز] آر. قداشلرینی تهلكه‌ده براقوب قاچان نامرد آچقلر، اراذل، ادانی یوش آدملر.]

خَر [س. فا. اشك، حمار، مركب.]

خَر [مه. كوپكك كندیسنه یاشان مقام تهدیده دیشلرینی كوسترمه. دیگر بر كوپكه ویا آدمه ركِ ایتدیكی خرلدیی تقلید وتصویر ایدر. || خركور = منازعه، مجادله، كویكلرك خرلدیسی كبی غاوغا.]

خِر [یاخود خیر. مه. كوكسدن چیقان قیصیق وبوغوق سسی تقلید وتصویر ایدرك اكثریا مكرر قوللانیلیر: نزله. دن كوكسی خرخر ایدیور. || خر چیقارمق = منازعه چیقارمق.]

خَراب [سف. عر. ویران ایتمه، ویرانلق. یقمه. بوزمه. معموریتك ازالهسی: كراجیلر اوی خراب ایتدیلر: محاربه جریان ایتدیكی یرلری خراب ایدر. | تخریب كبی. | = ص. تر. ١. بوزلمش، یقلمش، ویران، معمورك ضدی: خراب بر او، خراب بر مملكت. ٢. سرخوش. شاقدن حالی دیكر كون اولوب پژمرده وبتكین اولان: مست خراب اولمش. || خانه خراب = اوی یقلمش، هر طرفی ویران، ایشی برباد، پریشان.]

خَرابات [سف. ج. عر. [«خرابه» نك جمعی ایسه‌ده، او معنا ایله قوللانلیوب، مفرد گبی استعمال اولنور] میخانه، میكده، مداوملرینی خراب ایدن عشرت وسفاهت یری. عر.]

خَراباتی [ص. فا. ج: خراباتیان. ١. میخانه مداومی، بكری، سرخوش وپژمرده حال. ٢. الینه كچن آقچه‌یی عشرت وسفاهت یولنه اسراف ایدوب كندینه واوینه بارقنه باقمیان سفیه.]

خَراباتیانه [ص ح. فا. خراباتیجه، خراباتیلكله. اسراف وسفاهت وسرخوشلقله.]

خَراباتیلك [سف. سرخوشلق. پژمرده‌لك، سفیلانه اسراف وسفاهت.]

خَرابه [سف. عر. ١. ویرانه، اسكی ابنیه یقنتیسی، بوزلمش معموره آثار باقیه‌سی: تدمر، بعلبك خرابه‌لری. ٢. مج. پك خراب وباری بیقیق او: برخرابه‌ده اوتوریوردی.]

خَرابه‌زار [سف. فا. ویرانه‌لری چوق یر، ویرانه‌لك: بغداد ادارهٔ عثمانیه‌یه گچدیكنده برخرابه‌زار ایدی.]

خَرابه‌نشین [ص. فا. [عر. خرابه = ویرانه. فا. نشستن = اوتورمق] ویرانه‌ده اوتوران، بر ویرانه‌لك بركوشه. سنه صیغینوب اورادە باریتان فقیر.]

خَرابیّت [سف. عر. [اویدیر. مه بر لغت اولوب، عربیده خراب مصدر اولمقله، ادات مصدریت الحاق عیتدر] ویرانلق، خرابلق، بر بنا ویا معموره‌نك بیقیق دوشوك حالنده بولنمسی، اندراس: یومه‌یی شهرینك خرابیتی.]

خَراج [سف. عر. [«خروج» دن] ١. ویركی، جزیه. ٢. وقتیله تبعهٔ غیر مسلمدن بدل عسكری. مقامنده ویردكاری شخصی ویركی. || خراجه گسمك = خراجه باغلامق، خراج تأدیه. سنه، مطلقا برشی ویرمكه بریسی مجبور ایتمك.]

خُراج [سف. عر. [«خروج» دن] ط. بدنك مختلف یرلرنده چیقان چیبان.]

خَراج [س. بر مالك مزایدهیه چیقارلمسی، مزایده صاتمه.]

تلسی. — دلالك: خراج مزاد! باغرمه‌لری بومعنا ایله‌در. | کله عربی ایسه‌ده، عربیده بویله بر معناسی یوقدر، مکرکه چیقدی دیمك اولان فعل ماضی «خرج» دن غلط اوله. |

خَراججی | سـ. وقتیله تبعهٔ غیر مسلمه‌دن خراج نامیله آلنان شخصی ویرکی‌یی تحصیله مأمور آدم، خراج تحصیلدارى.

خَراجگُذار | صـ. فا. (عر. خراج + م. فا. کذاریدن = ادا ایتمك) خراج ویرن. خراجه کسلیش، جزیه‌کذار.

خَراخِر | سث. ج. عر. فـد: خرخره. | ا: خرخره.

خَرار | سـ. (عر. «خراره» دن) بیوك چووال.

خَراز | سـ. با: خزار.

خَرازه | سـ. صیغیر اودنده حامل اولان بونجق کبی قاتی شیء که صاریلمه علاج زعم اولنور.

خُراسان | سـ. توغله توزیله کیرچدن مرکب صاغلام بر خرج که چمنتونك ایجادندن اول اونك یرینه قوللانیلیردی. (اساساً ایرانك خراسان خطه‌سنده استعمال اولندیغندن، بو اسمله شهرت بولمشدر.) || قره خراسان = عن اصل خراسانده یاپیلان مقبول طبان قلیچ.

خُراسانی | سـ. اسکی قیافتده صاریقدن طاشقین خواجکان قاوغی که اسکی مزار طاشلرنده امثالی چوق کوریلور.

خِراش | صـ. فا. | «خراشیدن» دن سمـ. اولوب صنـ. تشکیلنه کیرر] طیرمالایان، قلبی ایجینه خاطر شیان: دل خراش = یورك طیرمالایان، قلبی ایجینه خاطر خراش = خاطر طیرمالایان، وسوسه‌یی موجب.

خَراط | سـ. عر. | «خرط» دن سمـ. | چیقرتقجی.

خُرافات | سث. ج. عر. | فـد: خرافه اندر استعمال اولنور] ادیان کاذبهٔ قدیمه اعتقادات باطله‌سندن قالمه خارق‌العاده حکایات غریبه، اساطیر: اسکی مورخلر اخبار صحیحه‌یی بر چوق خرافاتله قاریشدیره‌رق بویله شیئلره طبعاً مائل اولان عوامه قبول ایتدیرمشلردر.

خِرام | سـ. فا. [«خرامیدن» فعلندن سمـ.] صاللانمه، صالینه‌رق ناز وادا ایله یورییه: خرام ایتمك. || خوش‌خرام = ناز وادا ایله صاللانه‌رق یوریمسی لطیف اولان.

خِرامان | صـ. فا. صاللانه‌رق ناز وادا ایله یوریین؛ خرامان اولمق = بو صورتله یورییمك. || خرامان خرامان = صالینه صالینه.

خَرَبَق | سـ. عر. نبا. چوپله؛ خربق ابیض = آق چوپله: خربق اسود = قره چوپله.

خَربَنده | سـ. فا. [خر = اشك. بنده = قول — تر. زبانزدی: خرماندە] اشکجی، قاطرجی، مکاره جی. [وقتیله اردو معیتنده‌کی مکاره‌جیلره دیتیردی. |

خَرپوشته | سـ. | فا. اشك «خربشت» دن | سیرتی دیمك اولان شکننده چاتی.

خَرپه | سـ. با: آرپاغ.

خَرتاوی | سـ. سپاهیلرك یکیچری کچمسنه معادل اولهرق کیدیکاری طوپارلاق کچه کلاه.

خَرتلاب | سـ. (عر. «قطلب» دن غلط اقوچه یمشی.

خَرتوج | سـ. (فر. Cartouche دن) طوپ فشنکی؛ خرتوج چانطه‌سی = خرتوج وضعنه مخصوص اولهرق طوپ آرابه سنك آرقه‌سنده‌کی صندیق.

خرتی | مه. دائما «پرتی» لغتیله برابر قوللانیلیر: خرتی پرتی = اسکی پوسکی اشیا.

خَرج | سـ. عر. ۱. صرف، بوزمه: ویردیککز آچه‌یی تکمیل خرج ایتدم: اوآچه‌نك تکمیلی خرج اولدیمی؟ ۲. [مصدریت معناسندن عاری اولهرق] صرف اولنه‌جق آچه، مصرف، خرجلق: چوق خرج کیدیور. ۳. بر معامله‌ء رسمیه ایچون ویریلن رسم: محکمه خرجی، انتقال خرجی، اعلام خرجی. ٤. تر. برشیئك اعمالنه یارایان مواد، کراسته: اوسته‌لرك خرجی قالمدیغندن بوش طوریورلر؛ یمك خرجی. ٥. دیوار اورمکه وصیوه وسائره‌یه یارایان کیر ایله قوم ویاخراسان یاخود چامورله صمان وسائره مخلوطی: دیوار خرجی، صیوه خرجی؛ خرج یاپمق. ٦. اثوابه سوس ایچون انواع اشکاله دیکیلن غیطان وسائره: قادین لباسلرینه خرج قومق بوسنه‌موده اولدی: آوروپادن حاضر خرج کلیر. || خرجی اولمق = ایشی اولمق، النمدن کله‌یشمك: بو ایش اونك خرجی دکلدر: بو یوکی قالدیرمق بنم خرجم دکلدر: او آته بیمك سنك خرجك می؟ || خرج راه. با: خرجراه. || خرج عالم، خرج عام = هرکسه کوره الویریشلی، هرکسك قولاینه بیله جکی: ایکلی اثواب خرج عالم دکلدر. || وکیل‌خرج، وکیلخرج = بر بیوك قوناقده مصرف ایتمکه مأمور آدم. || خرجی ایچندن چیقمق = آیریجه مصرف ایتمکه حاجت اولامق.

خُرج | سـد. عر. شیندن بیوك هکبه.

خَرجامَق | فـ. ا. عر. «خرج». دن ا]. صرف ایتمك، بوزمق: اوقدر آچه‌یی برکوندره خرجادی؛ چوق پاره خرجایور. ۲. برینی بالالتزام تهلکه یه صوقمق.

خَرجانَمَق | فل. مصرف ایتمك. مصرفه کیرمك: بزی کوزل اکلندیردی امّا کندیسی چوق خرجاندی.

خَرجراه | سـ. فا. اعر. خرج = مصرف ـ فا. راه = یول] یول مصرفی. برمأمور ویا ضابطك مأموراً بر یردن بریره کیتمسیچون رتبه ومعاشیله وقطع ایده‌جکی مسافه‌یه کوره رسماً ویریلن آچه: حرکت ایتمك ایچون خرجراهنی آلدی: خرجراه نظامنامه‌سی.

خَرجلاق | سـ. مصارف عادیه‌یه مخصوص آچه: خرجلغیوق: خرجلغی قلدی. | حیب خرجلغی = اوفاق تفك شخصی مصاریفه مخصوص آچه: چوجقلره بش اون غروش جیب خرجلغی ویرملی.

خَرجلی | صـ. ۱. کیرج وقوم خلیطه سیله یاپیلش: خرجلی دیوار. مقابلی: قوری دیوار، ۲. غیطان وسائره‌دن جیجکارله مزین: خرجلی فیستان، فرمنه. ۳. مصرفلی. چوق مصرفله وجوده کلن: خرجلی یمك.

خَرجی | صـ. خرج عام اولهرق یاپلان، عادی، اوجوز: خرجی اتمك = اتمکك عادی و اوجوز نوعی.

خَرچَنك | سـد. عر. شینکیر. ز.

خُرچین | صـ. پك عنادجی وتیز، سرت، ترس، بدخوی: پك خرچین برچوجقی واردر.

خُرچینلاق | سـ. عنادجیلق. تیز، سرتلك، ترسلك: بوقدر یك خرچینلق اولنور شیء دکلدر.

خَرخَره | سـد. عر. ج: خرخره. ط. خرلدی.

خِرد | سـ. فا. عقل، فکر، ذهن. || بی‌خرد، بیخرد = عقلسز.

خُرد | صـ. فا. کوچك. اوفاق. صغیر. || خردخاش، خرد مرد = پارچه پارچه: آیشه‌یی بر یومروقله خرد خاش ایتمدی. || خرد سال = کوچك یاشده. صغیر السن.

خَردال | سـ. | عر. «خردل» دن | ۱. معروف یاقیچی حبه، قیچی: خردال دانه‌سی = پك کوچك شیئدن کنایه‌در. ۲. دوکمش خردال معجونی که تمکده اته سوریلور: فرانسز، انکلیز خردالی. || خردال لاپه‌سی، یا قیمی = صالچیان یره یاپیشدیریلان لاپه ویا یاق یعنی دوکلش خردال ایله صیوانمش کاغد: خردال یاقیمی قومق. کردیرمك.

خَردَل | سـد. عر. خردال. | ا: خردال.

خَردَلیّه | سـ. | زبانزدی: خردالیه | ا خردال ایله تربیه اولنمش شیره که خردال قوتیله تخمر ایتمکسزین طیانه بیلیر.

خِردمَند | صـ. فا. ج: خردمندان. عقلی، عاقل.

خِردمَندانه | صـ. ح. فا. عاقلانه. عالیجه.

خُردَوات | سـ. ج. فا | فـد: خرده | ۱. اوفاق تفك شیئلر، اهمیتسز شیئلر. اوته بری. ۲. دمیردن کونه آلات وادوات: سوفاق کوشه‌لرنده خردوات صاتانلر: خردوات دکانی.

خُردوانجی | سـ. خردوات صاتان آدم. با: خرده‌جی.

خُرده | سـ. فا. ۱. اوفاق شیء، اوفاق پارچه، ریزه: یاقیر خرده‌لری. ۲. ایشه و دقیق معنی. نکته. کیزلی معنی. مضمون. = صـ. فا. ۱. اوفاق وقرندیدن. عبارت اولان: خرده ایشی. ۲. پك اینجه وکوچك: خرده یازی.

خُرده‌بین | سـ. فا. | خرده = اوفاق. دیدن = کورمك.

مك اكوزك كوره ميه جكى درجه. ده كوچك شيشلرى و بوحالده اولان حيوانلى كورمكه مخصوص آينه: خرده بينله باقمق؛ خرده بينله آنجق كورينه بيلير. فر. Microscope. = ص. فا. اك كوچك ودقيق شيشلرى كوره. بيلن، مدقق، فهم وادراكى پك كسكين: مدقق خرده بين.

خُرده بينانه { صف. ح. فا. مد. فقسانه، تدقيقات عميقه ايله: تحقيقات خرده بينانه؛ خرده بينانه تدقيق ايتدى.

خُرده بينى { ص. فا. خرده بينله اكورينه بيله جك قدر كوچك: حيوان خرده بينى، حو. يات خرده بينى. { عربى اوله ميه. جمندن، مؤنثنده «خرده بينيه» ديمه ملى. }

خُرده جى { س. اوفاق تفك شيشلر وياكمنه دميرآلات وادواتى صاتان آدم. خردواتجى، چرچى.

خُرده جيلك { س. خردوات صا. تان آدمك ايشى وحال وصفتى.

خُرده چين { ص. فا. { خرده = قيرندى. چيدن = طوپلامق } ريزه وقيرندى طو. پلايان، دوكيلن قيرنديلرى طو. پلايان فقير.

خُرده دان { ص. فا. { خرده = نكته. دانستن = بيلمك } نكته ودقايق آكلايان، دقايق آشنا.

خُرده فُروش { ص. فا. { خرده = فروختن = صاتمق } اوفاق تفك شيشلر شيشلرصاتان، چرچى، طبله كار.

خُرده گير { ص. فا. { خرده = طوتمق } مضمون ـ گرفتن = معانى آرايه رق اعتراض ايدن.

خُرده لَمَك { فط. اوفاق، پار. چه پارچه اولمق.

خَرَس { سند. عر. ط. ديلسز. لك.

خرِستيان { س. ص. (ر. Χριστιανός) دين عيسى (عم) ه تابع اولان، عيسوى، نصرانى: خرستيانلر، خرستيان قوملر.

خرِستيانلق { س. عيسويت، نصرانيت، دين عيسى: خرستيانلق عالمى.

خرِستيانى { ص. ا: خرستيانيه. دين عيسيه منسوب و متعلق، نصرانى، عيسوى. { غلط تعبير اولوب، يرينه نصرانى ويا عيسوى ستعمالى مرجحدر. }

خرسز { س. { بلكه «خيرسز» دن محرف } مالنى چالان آدم، اوغرى، سارق، دزد. ـ آشيق اوينيه بر صاحبى. || خرسز مالى = مال مسروق. || خرسزلتمق = خرسزلق قبول ومال مسروقلرينى حفظ ايدن آدم ومنزل. || دكيز خرسزى = قورصان. || آت خرسزى = اوستى باشى خفيف، ديم ديزلاق: هايطه.

خرسزلامه { ح. خرسزجه. سنه، كيرليجه، اوغرينين.

خرسزلق { س. خرسز حال و صفتى، اوغرىلق، سرقت: خرسزلق ايتمك.

خُرسَند { وخرسنده. ص. فا. قنا. عتكار، قانع.

خُرطوم { سند. عر. ١. فيل بورنى. ٢. طولومبه يه طاقيلان مشين يا لاستيق ويا صيق بز بورى.

خَرق { سند. عر. يارمه، پيرتمه. ز.

خِرقه { سف. عر. ١. بز وقماش پارچه سى. ز. ٢. در. ويشلرك كيديكلرى اوست لباسى. ٣. جبه نك آلتنه ويا كيجه لك انتاريسى اوستنه كيبلن ديزه قدر ويا دها قيصه پنبوقلى لباس. || خرقهٔ سعادت، خرقهٔ شريف { طوغريسى شريفه } = امانات مباركه دن اولان بردهٔ شريفهٔ جناب نبوى.

خرقه پوش { س. ص. فا. { عر. شيدن = گيمك } خرقه = م ـ فا. پو. درويش.

خَرگاه { س. فا. كبرا چادرى، اوتاق.

خَرگَله { س. فا. { تر. زمانزدى: هرگله } ١. بيمكه وبوك طاشيمه آليشمامش آت وقيصراق و استر ومركب سوريسى: چفتلكنده خركله سى واردر. ٢. بوحالده بولنان يعنى آليشمامش حيوان، سورى حيوانى: خركله در بيمكه كلز. ٣. مج. تربيه دن بسبتون محروم آدم. ٤. برايش كورمزخدمه غليه لكى: اوندهبرسورى خركله واردر.

خَرگه { س. فا. با: خرگاه.

خرل { خريل. مه. با: خريل.

خرلاشمق { فش. بربرينه «خر» غاوغا ايتمك، چكه مه مز لكدن بربريله اوغراشمق.

خرلامَق { فل. ١. «خر» ايتمك، كوكسدن سسله نفس آلمق ويا اويقوده خورلدامق. ٢. سيسيز يره غاوغا ايتمك، راحت ويرميوب منازعه چيقار. مق ايستهمك.

خرلداشمَق { وخرلدامق. با: خرلاشمق، خرلامق.

خرلدى { س. ١. اويورگن ويا اويانيقلقده كوكسدن ويا كنزدن سسله نفس آلمه، خورلدامه. ٢. سيسيز غاوغا. نزاع.

خرلدىجى { ص. سيسيز غاوغا ايدن، منازعه جى.

خُرَّم { ص. فا. ١. سوينجلى، مسرور. ٢. مفرح، داكشا.

خُرما { س. فا. ١. معروف اقليم حاره ميوه سى، تمر. ٢. خرما شكننده خمور طالبسى. || خرما آغاجى = بوميوه دن ويرن آغاج. نخل. || خرما طوريسى = خرهانك رنكنى آكديرر آت طونى. || طرابزون خرماسى = چوق چكردكلى خامى آغزيورو شديرر برميوه وبونى ويرن آغاج.

خَرمان { س. { فا. «خرمن» دن } ١. حبوباتك صمانمدن آيرلمسيچون ايديلن عمليات: بو يلغمور خرمانه مانع اوليور: خرمان وقتى گچيور. ٢. بوعمليات ايچون يعنى دوگلمكه حاضرلانمش اكين دمتلرى مجموعى. ٣. اكينلرك دوگمسيچون حاضرلنمش دائروى ميدان: خرمان جفتلكك اورته سنده اولماليدر؛ خرمانده اوتور. يوردى. ٤. اكينلرك خرمانده دوكلمه سى موسمى: خرمانده او. دمك اوزره بورج آلدى. ٥. هربرندن بر دانه آلنوب برطاقم يابلقى اوزره آيرى آيرى صيره لانمش كتاب جزئلرى ويا توتون ياپراقلرى وساره: كتابى خرمان ايتمك. || خرمان آرابه سى = يكى ايجاد اولنمش خرمان ماكينه سى. || خرمان دوگمك = دانه لرينى آيرمق اوزره اكينى خرمانده دوگمك. || خرمان صاورمق = دانه لره قاريشيق اولان انجه صمانى آيرمق ايچون كوركله هوايه آتوب روزكارلاندير مق. || خرمان صوكى = توز طوپراقله قاريشيق حبوبات. || خرمان كيله سى = بيوك اولچك. || خرمان يرى = خرمان دوكلكه مخصوص دائروى ميدان. || طوغله خرمانى = طوغله يابيلان ير.

خرمانجى { س. ١. حبوباتى خرمانده دوكوب صاملر ورمغله مشغول آدم. ٢. توتون ياپراقلرينى خرمان ايدن عمله.

خرمالامَق { فث. هربرندن بر ياغمق اوزره بر شيشك اجزاسنى طاقم طاقم ايلمك، خرمان ايتمك: كتابك جزئلرينى، توتون ياپرا قلرينى خرمانلامق. = فل. (حيوان) بر دائره اوزرنده دونوب قوشمق.

خرمَن { س. فا. خرمان. با: خرمان.

خرمُهره { س. فا. { خر = مركب ـ مهره = بونجوق } قاطير بونجوغى.

خروات { س. اصل آوسترياملك خرواتستان خطه سى اهالىسنك اسمى اولوب، دالماچيه، اسلاووئيه و قره طاغ اسلاولريله دخى اطلاق اولنور.

خرواتجه { ص. ح. خروات طرز ويا لسانيده: خرواتجه سويلمك؛ خرواتجه شرق، لسان. = س. خروات لسانى: خرواتجه اسلاو السنه سندندر.

خَروب { وخرنوب. سند. عر. فاصوليه وباقلا شكلنده اولان معروف سياه ميوه، كچى بوينوزى. || خروب آغاجى = بو ميوه يى ويرن آغاج كه اقاليم معتدله نك اك صيجاقلرنده يتيشير. || خروب شربتى = بو ميوه دن قوروسى قاينادلمغله يابيلان شربت.

خروج { سند. عر. چيقمه، طيشرى چيقمه: خروج ايتمك = چيقمك.

خُروس { ياخود خوروز. س. { فا. «خروس» دن } ١. طاؤق جنسنك ارككى: خروس اوتمك. ٢. چاقمقلى سلاحك چاقمغى تپه سى: طبانچه نك خروسنى قالديرمق. ٣. ڤيو زنبركنك منداللى. || خروس آياغى = فشنك سوكه جك بورغو. || خروس اوتمك = صباح اولمق. || خروس اوغلى = چيلغين. || خروس ايسكى. با: ايسك. || خروس يومورطه سى = اوفاق يومورطه. || خروس عقللى = نه ياپديغنى ايى دوشونمين.

خُروسپينه { س. كلينجك باليغنه بكزر تمز برجنس باليق.

خُروسیحق { س. بیان ترەسی نوعی.

خُروسلانمق { فل. خروس کبی قبارووب قورلمق.

خُروش { س. فا. شماته، کورلتی، باغرمه، تلاش: جوش وخروش.

خُروشان { ص. ح. باغروب شماته ایدن ویا ایدەرك، تلاشلی.

خَرید { س. فا. صاتین آلە، مبایعه. ز.

خَریدار { ص. آلیجی، مشتری، طالب.

خَریده { سث. عر. ج: خرائد. ۱. بکر قیز. ۲. دائمه. مش اینجی، درنا-فته.

خَریزمه { س. آزغین حیوانلرك آغزینه وآیاغنك طوداغنك اوستنه، پکیرلن دمیرحلقه.

خَریطه { سث. عر. [یونانیدن] ۱. برمملکتك احوال جغرافیه‌سنی مصور رسمی: خریطهٔ برّیه؛ خریطهٔ بحریه: خریطهٔ مجسمه = قبارتمه: خریطة السماء = نجومك مواقع وصورینی کوسترن خریطه. ۲. مشینلدن کیسه و طوربه. طغارجق. || مج. بو خریطه‌ده یوغیدی = مأمول و متصور دکلدی.

خَریف { سذ. عر. کوز موسمی، خزان.

خِز { یاخود خیز. س. ۱. سرعت، چابقلق: خزله یورتمك. ۲. شدت، قوت: خزله اورمق. ۳. پرتاو، هجوم قصدی: خز آلمق. || خزینی آلمق = حرص و شدتی تسکین ایتمك؛ خزینی آله‌مامق = حرصی، شدتی تسکین ایده‌مه‌مك، نفسنی یه‌مه‌مك.

خَزار { س. [ترکجه ایسه «خزار» یازلسی غلطدر. — اصلی مرکبله دونر دکرمن دیمك اولان فا. «خراس» دن محرف «خراز» اولسه کرکدر؛ ذاتاً بوصورتده‌ده قوللانیلیر.] تخته وکراسته بیچمکه مخصوص صو ایله تحریك اولنور بیوك بیچق.

خَزان { س. فا. کوز موسمی، صوك بهار، خریف. || مج. صارارووب صوله وقتی، اختیارلق سنی.

خَزاندیده { ص. فا. کوز موسمی کورمش، صارارووب صولمش.

خِزانه { سث. عر. [خانهٔ قنجیله غلطدر] خزینه. || خزانة الکتب = کتبخانه.

خَزائن { سث. ج. عر. فد: خزینه. با: خزینه.

خَزع { سذ. عر. جرا. کسمه. یارمه، عملیات. کسیان محلك اسمنه اضافه‌ایله بر جوق اصطلاحات مرکبه تشکیل ایدیور.

خَزَف { سذ. عر. طوپراقدن معمول چناق چومله کبی شیئلر.

خَزَفیّه { سث. عر. چناق چومله کبی طوپراقدن معمول شیئلر و بونلری یاپمق صنعتی، فر. Céramique.

خَزنه { خزنه‌دار. با: خزینه. خزینه‌دار.

خَزینه { سث. عر. ج: خزائن. ۱. آنچه وضع وحفظ اولنسان یر، وزنه، صندیق: خزینهٔ دولت، خزینهٔ مالیه. [مالیه نظارتنه یالکزجه «خزینه» دخی دینیر.] ۲. ذی قیمت شیئلر حفظانه مخصوص محفوظ یر، دپو. ۳. آفار صویك ویا یاغمور صوینك بر یکوب حفظ اولندیغی یر. صهریج، دپو؛ صو خزینه‌سی دخی دینیر. ٤. طوپ وتفنك باروتنك قوندیغی یر. ٥. مدفون مال، دفینه. ٦. ایریلك بریکن یر. ۷. نقود وسائر ذی قیمت شیئلر. دن عبارت یوك. ۸. وقتیله اون آلتی بیك غروش مقداری. || خزینهٔ خاصه = ذات حضرت پادشاهیه عائد املاك واراضی وسائرەنك واردات ومصارف دائره‌سی. || خزینه کتخدایی = اندرون همایونده‌کی ذی قیمت اموال واشیانك حسن محافظه واداره‌سنه مأمور ذات.

خزینه‌دار { س. فا. [تر. زبانزدی: خزنادار] بر خزینه‌نك اداره ومحافظه‌سنه مأمور آدم.

خزینه‌دارلق { س. [زبانزدی: خزنادارلق] خزینه‌دار وظیفه ومأموریتی.

خَس { س. فا. چوب: خس و خاشاك = چورچوب؛ خار وخس = چالی چرپی.

خَسار { سذ. عر. و:

خَسارَت { سث. عر. ج: خسارات. زیان، ضرر: چوق خساره اوغرادی؛ چوق خسارت اولدی.

خَساردیده { ص. فا. [عر. خسار = زیان - فا.

دیدن = کورمك] زیان کورمش، ضرره اوغرامش، متضرر.

خِسّت { سث. عر. خسیسلك، بخل، ناکسلك، جمریلك: خست طبع = طبیعتده‌کی ناکسلك.

خَسته { ص. فا. ج: خستکان. صحتی پرنده اولمیان، بر علت و مرضه دوچار اولان، مریض. اصل ترکجه‌سی: صایری: خسته اولمق، دوشمك، یاتمق = خسته‌لانمق.

خَسته‌خانه { سذ. فا. خسته‌لرك قبول وتداوی اولندیغی عمومی محل، بیمارستان: سیار خسته‌خانه = محاربه‌ده نقل اولنمقه الویریشلی خفیف ومتحرك خسته‌خانه.

خَسته‌دِل { ص. فا. قلبی مریض، مجروح الفؤاد، درد-مند.

خَسته‌لاندیرمَق { فت. خسته ایتمك، خسته‌لغی موجب اولمق: دونکی روز کار نی خسته‌لاندیردی.

خَسته‌لانمق { فل. خسته اولمق خسته دوشمك: صوغوق آلوب خسته‌لاندم.

خَسته‌لق { س. مرض، علت؛ جلد خسته‌لغی، سیکیر خسته‌لغی، تاب خسته‌لغی: صا-لغین خسته‌لق = عمومی وساری مرض. ا «خسته‌لك» یازمامللی.

خَسته‌لقلی { ص. اوستدن خسته. ایی اکسیك اولمیان، خسته‌مزاج.

خَسته‌مِزاج { ص. فا. مزاج و طبیعتی خسته‌لغه مائل، پك صوق خسته‌لانان، خسته‌لقلی.

خُسر { سذ. عر. و:

خُسران { سذ. عر. خسار، خسارت، زیان، ضرر.

خُسرَو { س. فا. حکمدار، شاه.

خُسرَوانه { ص. ح. فا. شاهانه.

خُسوف { سذ. عر. آیك طو. تلسی: خسوف کلی. خسوف جزئی: خسوف واقع اولمق = آی طوتلمق. — کونشك کیفه کسوف دیرلر.

خَسیس { ص. عر. ج: خسیسه. ا «خسته‌دن صنع.] ۱. بخیل، ناکس، جمری. ۲. آچلمق، دنی دون، عادی. قیمتسز: مواد خسیسه.

خِش { مه. جانفس کبی شیئلرك تحریك اولندقجه چیقاردقلری ایدەرك مکرر قوللانیلیر: خش خش ایتمك.

خَشَب { سذ. عر. اجم. ضمه ایله خشب وخشبان کلیرکن بزغلط اولەرق «خشاب» قوللانیور] آغاجلك اودون قسمی، کراسته‌سی، اصلی: جوز آغاجنك خشبی پك ابی جلا آلیر.

خِشت { س. فا. کیرمچ، طوغله.

خَشخاش { سذ. عر. معروف نبات که باشنده اولان تخملری طبده منوم کبی قوللانیلیر، وبونلرك قوغنی چیزمکله آفیون دیللن قیمتدار مادهٔ طبیه استخراج اولنور. آق خشخاش = بونك برنوعی. || خشخاش بری = کلینجك چیچکی.

خَشخاشیّه { صث. عر. با. فصیلهٔ خشخاشیه = خشخاش قبیلدن نباتات.

خِشر { س. قاون وقارپوزك سرت قیلدن ایدر: خشر خشر ایتمك.

خِشر { مه. سرت بعض قاشلرله سائر شیئلرك اویناد قجه جیقاردقلری سسی تصویر و تقلید ایدر: خشر خشر ایتمك.

خِشردامَق { فت. سرت برقماش ویاکاغد وسائره‌یی اویناده‌رق خشرخشر ایتدیرمك.

خِشردامَق { فل. سرت برقماش وکاغد وسائره اویناده‌رق خشر خشر ایتمك.

خِشردی { س. سرت برقماش و کاغد وسائره‌نك ویا. خصوص زواحفك اویناد قجه جیقاردیغی سس، خشرخشر ایتمه.

خِشعه { سث. عر. ولادتدن اول والده‌سی وفات ایتمکله قارنی یاریله‌رق جیقاریلان چوجق که مشهور قیصر دنی بوطریقله دنیایه کلمشدی.

خُشك { ص. فا. قورو، یابس.

خُشکسال { س. فا. قوراقلق و قحط وغلا سنه‌سی.

خِشل { مه. سرت وقیصیق سسی تقلید وتصویر ایدەرك مکرر قوللانیلیر: کوکسی خشل خشل ایتمك.

خَشلامَق { خشلامه وسائره. با: خاشلامق وسائره.

خَشلامَق { فل. و:

خشلدامق { فل. سرت وقیصیق برسس چیقارمق: کوکسی خشلدایور.

خِشم { سـ. فا. غضب، حدت.

خِشمناك { ص. فا. حدتلی، غضبناك.

خُشنود { ص. فا. راضی وممنون: خشنود ایتمك، اولمق = راضی وممنون ایلمك، اولمق.

خُشنودلق { سـ. و: خُشنودی { سـ. فا. رضا وممنونیت. (« خشنودیت » دیته ملی.)

خُشوع { سـ. عر. تواضع، کوکل آلچاقلغی.

خُشونَت { سـ. عر. سرتلك، قابانی، درشتلك: خشونت طبع = طبیعت سرتلکی.

خَشین { ص. عر. (« خشونة » دن صـ.) سرت، قاتی، درشت، ناملایم.

خَشیه { وخشیت. سـ. عر. قورقو، خوف.

خِصال { سـ. ج. عر. فد: خصلت. با: خصلت.

خَصائِص { سـ. ج. عر. فـد: خاصیت. با: خاصیت.

خَصائِل { سـ. ج. عر. فـد: خصلت. با: خصلت.

خَصلَت { سـ. عر. ج: خصال، خصائل. طبیعت، خوی، خلق: خصلت مخصوصه: خصائل ممدوحه؛ خصال ذمیمه.

خَصم { سـ. عر. ج: خصوم. (« دهما مستعمل اولان « خصماء » ایله مرادفی اولان ولسانمزده قوللانیلمیان « خصیم »ك جمعیدر.) ۱. دشمن، عدو؛ خصم جان = اك بیوك وشدتلی دشمن. ۲. دعواده یا ود و یون وکورش ویاریش وسائره. ده قار. لرف، مخالف.

خَصم { سـ. اصلی آکلاشیلهمدی } اقربا ومتعلقاتدن اولان: خصم اقربالری چوق؛ او بنم خصمدر.

خُصَماء { سـ. ج. عر. (فد. « خصیم » لسانمزده غیر مستعمل اولوب. « خصوم » یرینه « خصم »ك جمعی کبی قوللانیلیر.) با: خصم.

خَصملق { سـ. دشمنلك. خصومت، عداوت.

خصملق { سـ. اقربالق، قرابت.

خُصوص { سـ. عر. ج: خصوصات. ۱. خاص و مخصوص اوله، عموم مقابلی، مخصوصیت، برشخص ویا شیئه حصر: عمومدن خصوصه نقل کلام ایدهلم. ۲. ایش، ماده، کیفیت: بو خصوصده؛ وقوع حالك تحقیق و اشماری خصوصنه همت بیورلمسی. (جمعی بو معنا ایله قوللانیلیر.) ۳. محکمه یه کیتمکه عذری اولان آدمك اقرار وتقریر ویاشهادتی دیکمك اوزره کندی طالب واستدعای اوزرینه جانب محکمه دن مأموراً خانه سنه کوندریلن هیئت: خصوص کوندرلدی؛ خصوص کیتدی. || باخصوص، علی الخصوص، خصوصیله = هله هپسندن زیاده، خصوصاً.

خُصوصاً { حـ. عر. ۱. خصوصی اوله رق، بالخاصه، خاصةً، آیریجه. ۲. هله. علی الخصوص.

خُصوصی { صـ. عر. ۱: خصوصیه. ۱. عمومه عائد اولمیوب برشخص و شیئه ویا بر هیئته عائد اولان: بو رقص جمعیتی عمومی اولمیوب خصوصی اولمغله یالکز مدعوینه کیره بیلیر. ۲. ذاتی، شخصی، وظیفهٔ رسمیه یه عائد اولمیوب شخصه و ذاته عائد اولان: خصوصی بر مکتوب یازیورم؛ تنفس وقتنده امور خصوصیه سیله اوغراشیر؛ بعض امور خصوصیه سنی تسویه ایچون رخصت آلدی.

خُصوصِیَّت { سـ. عر. ۱. خصوصیلك، عمومی اولمیوب خصوصی اولان شیئك حال وصفتی: بونجه براتك خصوصیتی شیوه سندن بللیدر. ۲. برآدمك شخص و ذاتنه منسوب ومربوط اوله، منسوبیت، اختصاص: اوذاته اسکیدن خصوصیتم واردر. ۳. یرینه مخصوص اوله، آیریجه برحاله بولنمه: اوآدمك خصوصیت احوالی واردر = کندینه مخصوص حال وطوری.

خُصوم { سـ. ج. عر. فد: خصم. با: خصم.

خُصومَت { سـ. عر. خصملق، دشمنلك، عداوت: خصومتی صـ قلایوب یالاندن دوستلق کوستریور. || اعلان خصومت = ایکی دولت آره سنده اعلان حرب.

خَصی { سـ. عر. رجلیق نزع اولنمش آدم، خادم.

خُصیه { سـ. عر. ج: خصیتین. خایه.

خِضاب { سـ. عر. برشیئی بویامق ایچون حاضرلانمش ترکیب، بویا. ژ.

خضر { سخ. حیات سرمدی یه نائل اولان اولیانی الیاس نبی (عم)ك لقبیدر: خضر الیاس. || خضر الیاس کونی = خرستیانلرجه جرجس نبی (عم)ه مخصوص کون که نیسانك ۲۳ نجی کونی اولوب تشرین اولك ۲۶ سنده کی « روز قاسم » ایله برابر سنه بی همان ساوی ایکی قسمه بولرلر. اصلی یشیللك کونی معناسیله « روز خضر » اولمه کرکدر، زیرا تام آغاجلرك یاپراقلاندیغی واورتهلغك یشیللندیکی موسمدر.

خَضراء { صـ. عر. ذ: اخضر. با: اخضر.

خُضرَت { سـ. عر. کیم. یشیللك: حضرت اوراق = یاپراقلرده کی یشیل رنك.

خُضوع { سـ. عر. تواضع، خشوع.

خَطّ { سـ. عر. ج: خطوط. ۱. چیزکی، چیزیك: بر خط چکمك، چیزمك. ۲. یازی: خط تعلیق، خط ثلث؛ حسن خط خواجه. سی. ۳. بر صره وچیزکی صورتنده شیء: دمیر یول، تلغراف خطی؛ خط کبیر = آنا دمیر یول: آناطولی خط کبیری. ٤. بر چوق نقطه لرك بربرینه ملاصق صره لانمه سندن حاصل اولان چیزکی: خط مستقیم، خط منحنی، خط عمودی، خط افقی. ٥. ص. کرهٔ ارض خریطه سنده چیزیلی بولنان طول وعرض مفروض چیزکیلری: خط استواء، خط نصف النهار. ٦. عر. کنجلرده یکی چیقمغه باشلایان بیچق وصقال. || ف. آتش خطی = میدان حربده مرمیاتك دشمنه واصل اولدیغی آکلاشیلان مسافه باشلانه کی صره که عسکر اوراده طوروب قورشون آتمغه باشلار. || اجتماع میاه خطی = صولری بر یره طوپلانان براراضی حوضه سنی احاطه ایدن ارتفاع نقطه لرینك تشکیل ایتدکاری دائره. || تقسیم میاه خطی = اراضینك اك مرتفع نقاطی صره سی، که صولری مخالف ایکی جهته طوغری آقار ایکی مائه یی بربرندن تفریق ایدر. || خط حدود = ایکی دولت آره سنده کی حدودك تشکیل ایتدیکی چیزکی. || خط حرکت = برمأموره تعلیم و تعیین واونك خارجنه چیقمامسی تنبیه اولنان وظیفه. || خط دست = بربیوك ذاتك کندی الیله یازدیغی شیء: روسیه ایمپراطوری المانیا ایمپراطورینه خط دستیله برنامه یازدی: مؤلفك خط دستیله محرر کتابك قیمتی پك بیوکدر. || عر. خط سبز = کنجلرك صقالدن اول یاکی قلرنده بیتن اینجه توك. || خط شریف، خط همایون = اساساً سلاطینك خط دستیله محرر وبر خصوصك اجراسنه دائر صادر اولوب آلای ایله رسماً وعلناً باب عالیده اوتوران فرمان: کلخانه خط شریفی؛ اصلاحات خط همایونی.

خَطاء { سـ. عر. ۱. یاکلیش، یاکلیشلق، غلط: بوندہ برخطا واردر؛ بوکتابك خطالری صوابیدن زیاده. ۲. یاکلمه، سهو، ایستیه رك اولنان قصور: خطا ایتدم. ۳. قباحت، کناه، جرم: اخطارده بولندمسه خطامی ایتدم؛ کندی اختیارمزله ایتدیکمز فعللرك قدره اسناد ایتمك خطادر. ٤. ف. قصده مقرون اولیه رق ایشلنیلن فعل. || خطا صواب جدولی = برکتابك ایچنده واقع اولان یاکلیشلری و تصحیحلرینی حاوی جدول که کتابك صوکنه علاوه اولنور.

خَطاءً { حـ. عر. یاکایش اوله رق، یاکلیشلقله، سهواً.

خَطا آور { صـ. فا. (عر. خطا = یازی. فا. آوردن = کتیرمك) صقال وبیینی یکی یتمکه باشلامش (کنج).

خِطاب { سـ. عر. ۱. برینه سوزسویله، سوزی بر آدمه سویله، توجه کلام: کا خطاب ایده رك سویلدی؛ سزه خطاب ایدلین سوزی نیچون او. ستکزه آلیورسکز؟ ۲. برجماعته توجیه کلامله سویلنیلن نطق. ۳. (صرفده) فعل وضمیرده غائب ومتکلمك غیری اولان ایکنجی شخص استعمالی که سوزی دیکلینمدن عبارتدر. || خطاب عزت = من طرف الله بر آدمه سوز سویلنه. || فصل الخطاب = برکتاب ویا خطابه نك باشنده بسمله وحمدله وصلوله ایله دعادن

صكره « اما بعد » تعبيريله مبنى عليه كيريشمه .

خِطاباً { حـ. عر. برينك يوزينه سويليه رك، توجيه كلام ايده رك : بو سوزى بكا خطاباً سويلدى.

خِطابَت { سث. عر. ١. خطيبلك، جامعده خطبه ايراد ايدن خطيبك وظيفه ومسلكى : يكى تأسيس اولنان جامع شريفك خطابتى كيمه توجيه اولندى؟ ٢. فصاحت وسلاسته نطق ايراد ايتمه .

خَطا بَخش { صـ. فا. (عر. خطاء سهو وقباحت . فا. بخشيدن = باغشلامق) واقع سهو وقباحتلرى عفو ايدن : جناب حق خطا بخش وجرم پوشدر.

خَطا پوش { صـ. فا. (عر. خطاء سهو وقباحت . فا. پو. شيدن = اورتمك) واقع اولان سهو وقباحتلرى اورتن.

خَطّاط { سذ. عر. جـ : خطاطين. (« خط » دن سمب.) ١. كوزل يازى وعلى الخصوص ثلث ونسخ كبى يازيلر يازان آدم، حسن خط صاحبى : بو لوحه يى خاتمى خطاطه يازديرديكز؟ ٢. حسن خط معلمى .

خَطّاطلق { سـ. ١. كوزل يازى وعلى الخصوص ثلث و نسخ كبى يازيلر يازمق مهارتى، حسن خطه مالك اولمه. ٢. حسن خط معلمكى.

خَطايا { سث. جـ. عر. فد : خطيئه. با : خطيئه. (ظن اولنديغى كبى « خطا » نك جمعى دكلدر او مقامده قوللانيلمز.)

خِطّه { سذ. عر. مملكت، يرلقمه، قطعه : خطهٔ ثمانيه = يمن قطعه سى .

خَطيب { سذ. عر. ١. جامعده خطبه اوقويان وبو وظيفه ايله موظف بولنان آدم. ٢. فصاحت وسلاسته ايراد نطق ايدن.

خَطير { صـ. عر. ؤ : خطيره. (« خطر » دن صشد.) ١. مخاطره لى، وخيم : طريق خطير. ٢. بيوك، عالى، شانلى، مهم : امر خطير .

خَطيره { سهواً « خطيره » يرينه قوللانيلير. با : خطيره.

خَطيل { سـ. طاش ديوارى تقويه ايچون هر برايكى آرشين ارتفاعنده چكيلن كراسته ويا طوغله طبقه سى .

خَطيئه { سث. عر. جـ : خطايا. ١. ياكايش، سهو . ٢. صوج، قباحت. (جمعى دها مستعمل اولوب، « خطا » نك جمعى مقامنده قوللانيلير.)

خَفاء { سذ. عر. ١. كيز ليلك، برشيئك كيزلى وسر ومحرم اولمسى. ٢. كيزلى شئ، سر.

خُفّاش { سذ. عر. يارا سه، كيجه قوشى، شپيره .

خَفّاف { سذ. عر. اتر. زيانزدى: (قواف) آياق قابى انواعى صاتان آدم. (اليوم اسكى طرزده وقبا آياق قابلرى ويا خود تركلك وامثالى كبى شيئلرك حفظ لرينى صاتانلره تخصيص اولنمغله قوندره جيدن فرق اولنور.) || خفاف ايشى = اوجوز صاتلق اوزره يك آشاغى كراسته ايله يابلمش عادى آياق قابى؛ عادى ايش.

خَفاياء { سث. جـ. عر. فد : خفيه. با : خفيه .

خِفّت { سث. عر. ١. خفيف شيئلك حالى، يونيلك، آغرلق مقابلى. ٢. وقارسزلق، تمكينسزلك. || خفت مزاج = هوپالق . || خفت مشرب = عفتسزلك ، آجيقلق. || عقلنه، شعورينه خفت كتيرمك = چيلديرمق.

خَفتان { سذ. عر. ١. عن اصل زرهك آلتنده كيلن پنبوقلى لباس. ٢. اوستدن كيلير اوزون وكنكيش لباس كه اكثريا مقام تلطيف والتقائده كبرا طرفندن اصحاب استحقاقه كيديريلير ويا اوستلرينه آتيلير، قفتان .

خُفته { صـ. فا. اويومش. ؤ .

خَفض { سذ. عر. د. نحو عربيده اعرابك حالت جرى. (« جر » دها مستعملدر.)

خَفّقان { سذ. عر. ط. يورك او. يامه سى، چارپنتى.

خُلاصه { سث. عر. ١. بر شيئك اك روحلى و قوتلى قسمى، پوصه سى وفضله شيئلرى چيقارلدقدن صكره قالان كزيده سى، زبده : سوت خلاصه سى، ات خلاصه سى. ٢. اوزون بر بحث ومقالهنك آز سوزله افاده اولنان مفهومى، نتيجه : مضبطهنك خلاصه سنى چيقارملى؛ بو عرضحالى خلاصه ايتملى. || خلاصهٔ كلام = نتيجهٔ كلام، الحاصل .

خُلاصَةً { حـ. عر. مختصراً، حلاصه طريقيله، آز سوزله : مقصدى خلاصةً يازملى، افاده ايتملى .

خُلاصه جى { سـ. بعض دوائرده ويرلن استدعا نامه لرك خلاصه سنى چيقارمغه مأمور كاتب .

خَلاط { سـ. قالين ايپ، كمى ايپ، بحـ. ثابت آرمه خلاطى = درت قول ايله بر فتيلدن تشكيل اولنان بومه بوكومى قطرانلى خلاط .

خِلاف { سذ. عر. ١. قارشى، ضد، عكس : خلاف طبيعت، خلاف حقيقت؛ خلافى التزام ايتمك. ٢. مغايرت، مخالفت، اختلاف، ضديت : بو ايكى شئ آره سنده خلاف واودر؛ بو سوزده خلاف يوقدر؛ آره لرينه خلاف دوشدى. ٣. يالان، كذب، دروغ : خلاف سويلمك: خلافم يوقدر. || خلافنه = ترسنه، عكسنه، قارشى اولهرق. || خلاف العاده = اصول وقاعده يه قارشى، عادت خارجنده اولهرق .

|| خلافگير = عكسنى ضديني الزام ايدن، مخالف. مقابلى طرفگير.

خِلافاً { حـ. عر. عكسنه، ترسنه.

خِلافَت { سث. عر. ١. ختم الانبياء (صلعم) افندمزه وكالة عموم اهل اسلامه امامت وآمريت وشريعت اسلاميه يى حمايه ايتمك وظيفهٔ مقدسه سى : خلافت اسلاميه؛ خلافت كبرى. ٢. خليفهٔ اسلامك دائره ومدت حكومتى : حضرت ابا بكرك خلافتى؛ خلافت عباسيه نك حدودى پك واسع ايدى. — عربى تركيبات ه « خلافه » صورتنده تولانيلير: دار الخلافه = مركز خلافت، خليفهٔ اسلامك پايتختى.

خِلافَتپناه { صـ. فا. (عر. خلافت = م ـ فا. پناه =

طیانه جق یر) خلافت اسلامیه نك اعتماد كاهی اولان (خلیفهٔ اسلام) : خلافتپناه افندمز .

خِلافَتپَناهی (ص. فا. خلافت كاهی اولان ذات اقدسه منسوب ومتعلق : ذات حضرت خلافتپناهی : عتبهٔ سنیهٔ جناب خلافتپناهیلرینه .

خَلّاق (ص. عر. ا « خلق » دن (سم.) مبالغه ایله خلق ایدیجی، چوق یارادان : خلاق عالم. (صفات الله دندر.) || خلاق المعانی = معانی ونكاتی یارادیر. ج، سنه بولوب قوللانان شاعر بلیغ .

خِلال (سند. عر. ١. آره لق، آره (زمان حقنده :) او خلالده = او آره لقده: خلال رمضانده = رمضان ایچنده. ٢. دیش وقولاق قاریشدیره جق شئ كه كبریك یا بوینوز و یاخود باغه وسائره دن اولور .

خَلّان (سند. ج. عر. فد : خلیل.) با : خلیل .

خَلائِق (سند. ج. عر. (فد. « خلیقه » یك مستعمل دكلدر) یارادلمش ذی روحلر وعلی الخصوص انسانلر، مخلوقات. = تر. فد. جاریه، حربده طوتلمش ویا صاتین آلنمش قیز ویا قادین : چركس خلایق، عراب خلایق، خلایقلر .

خَلَجان (سند. عر. دیترمه، اویناه مه، چارچنه. (باشلیجه یورك اویناممه سی حقنده قوللانیلیر :) خلجانه اوغرادم، خلجان قو .

خَلخال (سند. عر. ج : خلاخل. عرب نساسنك آیاقلرینه طاقدقلری بیلزیك .

خُلد (سند. عر. ١. بقا، سرمدیلك. ٢. جنت : خلد برین .

خَلَّدَ (ف. عر. (تفعیل بابندن اولوب، دعا مقامنده بعض تعبیرات عربیه ده بولنور) دائم وباقی ایتمسین : خلده الله؛ خلد الله ملكه .

خَلط (سند. عر. ١. قاریشدیرمه، مزج : اجزایی خلط ایتمك. ٢. مناسبتسز سوز سویلمه، هذیان ایتمه : آرتق خلط ایدیور.

خِلاط (سند. عر. ج : اخلاط. طب قدیمده بدن انسانده فرض اولنان درت عنصرك بیری كه : دم، بلغم، سودا وصفرادن عبارت ایدی. (جمعی دها مستعملدر.)

خِلطی (ص. عر. ؤ : خلطیه. ط. اخلاط اربعه یه ویا برینه منسوب ومتعلق .

خِلعَت (سند. عر. حكمداران ووزرا طرفندن برینه حرمت ومكافات برینه كیدیریلن قافتان : خلعت فاخره: خلعت كیدیرمك .

خَلَف (سند. عر. ج : اخلاف. ١. صكره دن كلن، برینك برینه قائم اولان، سلف مقابلی: سلف ایله خلف = بر مأموریتده اول بولنمش اولان آدمله بعده اونك برینه نصب اولنان: فلان مأموریتده بكا خلف اولدی؛ عزل اولدیسه ده، خلفی بكلیه. جكدر. ٢. ذریت، نسل، اولاد واحفاد : بز او شاغلی اجدادك اخلافی دكلیز؟ || خیر الخلف = خیرلی اولاد، پدرینی خیرله یاد ایتدیرمكه سبب اولان اوغل. " ناخلف = خیرسز اولاد. || خلفاً عن سلف = سلفدن خلفه، نسلاً بنقل صورتیله .

خُلف (سند. عر. سوزده طور. مامه. نقض : خلف وعد.

خُلَفاء (سند. ج. عر. فد : خلیفه.) با : خلیفه .

خَلَفی (ص. عر. ؤ : خلفیه. تر. آرقه یه وكری یه منسوب ومتعلق .

خَلق (سند. عر. ١. یاراتمه، یارادیلش : جناب حق كائناتی خلق بیوردی. ٢. ایجاد، اختراع، افترا، قورمه : بویله سوزلر خلق ایتمكه مقتدردر. ٣. انسانلر، جمعیت بشریه، عموم : خلق راحتسز دكلدر، خلقه ایلك ایتمك: خلق ایدیتدی. ٤. جماعت، كروه، غلبه لك : برچوق خلق طوپلانمشیدی. || خلق عالم = بیتون انسانلر. || بین الخلق = عموم آره سنده .

خُلق (سند. عر. ج : اخلاق. خلقی اولان خوی، طبیعت، سرشت : خلق حسن = كوزل خوی. = ج. ١. هر انسانك متصف اولدیغی ایی ویا كوتی خویلر = اخلاق حمیده = ممدوح خویلر: اخلاق ذمیمه = مذموم خویلر. ٢. فلسفه نك اخلاقدن بحث ایدن قسمی و خوی و طبیعته متعلق اولان احوال بشریه : اخلاق درسی؛ اخلاق كتابلری. ٣. ایی خویلر، انسانی

معناً وحقیقةً تزیین ایدن فضائل : طاب ده هر شیئدن اول اخلاق آراتمایدر؛ وحشیلرده اخلاق آرامالی. || اخلاق عمومیه = بر جماعتده عادت حكمنه كچمش طبیعتلر : اخلاق عمومیه یی فساددن محافظه ایتمك لزمدر.

خَلقاً (ح. عر. یارادیلیشجه، یارادیلیش جهتیله، صورتاً. بدناً : فلان پدرینه یالكز خلقاً بكزیور .

خُلقاً (ح. عر. طبیعتجه، اخلاق جهتیله : امام حسین (رضه) افندمز خلقاً وخلقاً جدلرینه مشابه ایدیلر .

خِلقَت (سند. عر. ١. یاراتمه، یارادیلش، آفرینش: خلقت عالم؛ خلقت بشر. ٢. یارادیلمشده اولان حال، خلقی طبیعت: اوآدمك خلقتی اویله در؛ سخاوت اوآدمده بر جلتندر .

خَلوَتخانه (سند. فا. تنهاچكیلوب خلوته مخصوص حجره. خلوت محلی، خلوته مخصوص محل، اوتورمغه مخصوص كوشك .

خَلوَتسَرای (سند. فا. اوتورمغه مخصوص كوشك .

خَلوَتگاه (سند. فا. (عر. خلوت = تنهالق . فا. گاه = محل) تنهالق محلی، خلوته مخصوص یر.

خَلوَتگُزین (ص. فا. (عر. خلوت = تنهالق . فا. گزیدن = سچمك) اختیار خلوت ایدن، تنهاچكیلوب عبادت وذكر ومراقبه ایتمكی اختیار ایدن .

خَلوَتنَشین (ص. فا. (عر. خلوت = تورمق) خلوته دن یعنی تنهالقده اوتوران : زاهد خلوتنشین.

خَلوَتی (ص. س. (یاء نسبتك تاء تأنیثه الحاقی جائز اولهمیه. جغندن غلط برتعبیردر.) خلوته زیاده اهمیت ویرن طریق مخصوصه منسوب : طریق خلوتی درویش خلوتی: خلوتیلرك كوتی .

خُلود (سند. عر. دائمیلك، بقا، دوام، سرمدیلك.

خُلوص (سند. عر. ١. خالصلك، صافلق، طوغریلق، یالان وحیله دن خالی اولمه : خلوص محبت، خلوص نیت. خلوص قلب. ٢. صمیمیت، محبت صمیمه: خلوصله نماز قیلق؛ اوآدمده خلوص یوقدر. ٣. چاتمه، یارانمه، مداهنه : محضا خلوص ایچون اویله سویلیور؛ خلوص چافق. || عرض خلوص ایتمك = محبت صمیمه سنی ابراز ایلمك. — اقران بینده تحیه وسلام تعبیریدر.

خُلوصكار (ص. فا. ١. برآدمه محبت صمیمه سی اولان، محب خالص. ٢. خلوص چافقان، مداهن.

خُلوصكارانه (ص. ح. فا. ١. محبت صمیمه ایله. ٢. مداهنه ایله، خلوص چاپه رق.

خُلوصكارلق (س. ١. محبت صمیمه ابرازی. ٢. مداهنه جیلك، طلقاوتلق .

خَلوق (ص. عر. حسن اخلاق صاحبی، ایی خوللی و هركسله كچینیر اولان : پك خلوق آدمدر.

خَلیج (سند. عر. ١. قوی، كورفز. ٢. بوغاز. قنال : خلیج قسطنطینیه = استانبول بوغازی. هندن كاغد خانه یه طوغری كیدن

كورفز: خليج فارس = بصره كورفزى.

خَلِيچه { يانمود قليچه. س. كوچك خالى. كليم، سجاده.

خَلِيطه { سث. عر. اكى شيئدن و على الخصوص ايكى معدندن مركب ماده: آلتيمون ايله قوزغون خليطه‌سى.

خَلِيعُ العِذار { صـ. عر. چاپقين، ادبسز. آيدقى مشرب.

خَلِيفه { سذ. عر. ج: خلفاء. ١. وكيل. خلف، برينك يرينه كچن آدم. ٢. فخر كائنات (صلعم) افندمزك وكيل اولدغى امام المسلمين و حامىء شريعت محمديه اولان ذات: خليفهٔ رسول الله؛ خليفهٔ اسلام. ٣. باب عالى اقلامندن برنده كاتب بولنان ذات: حاجى خليفه = كاتب چلبينك لقبى. ابو ممنا ايله اليوم يالسكز جمعى مستعملدر: ا مكتوبى. صدارت خلفاسندن. ٤. اتر. زبانزدى: قلفه. با: قلفه. || خلفاء راشدين = الك اول اجراى خلافت ايدن صحابهٔ كرامدن درت ذات كه ابوبكر صديق، عمر فاروق، عثمان ذى النورين و على المرتضى حضراتيدر. || سرخليفه = باب عالى اقلامندن برنده‌كى كاتبلرك باشى و الك قديملرى: فلان افندى سرخليفه اولدى.

خَلِيل { صـ. عر. ؤ: خليله. ج: خلان. اخلاء. دوست، محب. يار: خليل الله، خليل الرحمن = حضرت ابراهيم (عم) ك لقبيدر.

خَم { صـ. فا. بوكلش، كمرلى: ابروى خم. = س. ١. بوكلوم قيويرم: سويلك.

خَمْخَماق { س. بورندن وخم خم ايده‌رك سويلينك حالى.

خَمَر { سذ. عر. (عربيده مؤنثدر) اولور ا شراب، باده، مى. || ط. خمر طبى = ادويه ايله مزج واستحضار اولنمش و علاج كبى ايچيلان شراب.

خَمَرى { صـ. عر. ؤ: خمريه. ط. شرابه متعلق: ادويهٔ خمريه.

خُمُس { سذ. عر. بشده بر، بر شيئك بش جزءده بر جزئى.

خَمسه { عذ. عر. ا مؤنثى «٥» سز ايسه‌ده اسانزده او صورتده قوللانلماز. ا بلادخمسه، اوقات خمسه، حواس خمسه. = س. بش قسمدن مركب اثر منظوم: خمسهٔ نظامى؛ نوعى زاده‌نك خمسه‌سى. || خمسهٔ آل عبا = اهل بيت جناب نبوى. || خمسهٔ مباركه = بش پارمق. ا الـ ايله يمك يمكدن كنايه اولهرق استهزا طريقيله قوللانيلير.

خُمسى { س. قره دكيزده كثرتله بالقى.

خُمسين { عذ. عر. اللى. ؤ. = س. قيشين اربعين دينان قرق كونلك صوغمى.

خُمور { س. ا عر. «خمير» دن ا ١. اون واوكا مشابه بر شيئك صو و يا ديكر بر مايعله قاريشديرلمه‌سندن حاصل اولان يومشاق ماده. عجين، معجون: خمور طوتمق: خمور يوغورمق ٢. اتمك خمورينه قونيلان مايه: خمور سز اتمك. ٣. مج. اصل، مايه، جوهر، طينت: اونك خمورى كوتى. || خمور آچمق = يوفقه ياپمق. || خمور ايشى = خمور ايله ياپيلان بورك كبى يمكار. || خمور ايشنه قاريشمق = انسان بجردميه‌جكى و وظيفه‌سى خارجنده ايشلره كيريشمك. || بر خمور ايتمك = مختلف شيئلرى برلكده قاريشديرمق. || خمور تخته‌سى = خمور آچمه مخصوص تخته. = صـ. يوغمه‌مش، يومشاق: خمور اتمك.

خُمُورجى { س. ١. بيوك دائره‌لرده آشجيلرك ياكز خمور ايشلرينى ياپانى. ٢. فرونده اتمك خمورينى يوغوروب حاضر لايان آدم.

خُمُورسز { س. مايه‌سز (اتمك). || خمورسز ياپرامى = اسرائيللرك خمورسز اتمك يدكارى بر عيد مخصوصلرى.

خُمُورلامَق { فذ. خمورله قاپلا. مق. معجونلامق: تجره‌نك آغزينى خمورلامق.

خُمَيازه { س. فا. ١. اسنه‌مه: خميازه چكمك = اسنه‌مك. ٢. طور ومعامله‌ء استقلال.

خُمَيده { صـ. فا. اكريلمش، بو. قد خميده.

خُمَير { سذ. عر. ١. خمور. ٢. مايه.

خُمَيس { سذ. عر. پنجشنبه كونى: يوم الخميس. ؤ.

خَنادِق { سذ. ج. عر. فذ: خندق. با: خندق.

خَنازِير { سذ. ج. عر. ف: خنزير. با: خنزير.

خَنّاس { سذ. عر. شيطان.

خُنّاق { سذ. عر. (نونك تشديدى يديله غلطدر) ط بوغاز خسته‌لغى.

خُنّاقى { صـ. عر. ؤ: خناقيه. ط. بوغاز خسته‌لغنه منسوب ومتعلق.

خُنْثائِيَّت { سث. عر. برفردك هم اركك هم ديشى اولمسى. نباتلرده واقع اولور.

خُنْثى { صـ. عر. ١. هم اركك هم ديشى اولان. ٢. با: اركك ديشيلك علامتى جامع (نبات).

خُنْج { صـ. طولى، مملو. دائما مكرر وفارسى ايمش كبى آراده بر الفله قوللانيلير: خنجا. خنج = طوب طولى.

خُنْجَر { س. (فا. «خنجير» دن. معربى: خنجر) اوجى سيورى ايكى طرفى كسكين قابه بكزر بيچاق.

خُنْدان { صـ. فا. كولن، شن، مسرور: خندان خندان = كوله‌رك، كوله كوله.

خَنْدَق { سذ. عر. ج: خنادق. تر. زبانزدى هندك) شهر وقلعه‌نك ويا تارله وسائره‌نك اطرافنه چكمكه مانع اولمق اوزره قازيلان چقور: خندق قازمق، چكمك، خندقله احاطه ايتمك.

خُنْده { س. فا. ١. كوله، ضحك. ٢. استهزا، اكلنمه.

خِنْزِير { سذ. عر. ج: خنازير. طومروز. || مج. پيس وقتى بوركلى، غدار، خائن.

خِنْزِيراق { س. طوموز طبيعتى، غدارلق، خائنلك.

خِنْزِيره { سث. عر. ديشى طومروز. || مج. پيس وكوتى طبعيتلى قارى، خائنه وغداره.

خِنْصِر { سذ. عر. كوچك پارمق، سرچه پارمغى.

خُنُك { ح. فا. نه‌موتلى، طوبى، زهمى. ؤ.

خِنك { س. فا. قيرآت. ؤ.

خُنْكار { س. (« خداوندكار » دن محرف) ١. حكمدار، پادشاه، سلطان. ٢. اولياء كرامدن بعض ذواته دخى اطلاق اولنور: پير خنكار، ملاخنكار.

خو { س. فا. با: خوى.

خواب { س. فا. اويقو، نوم: خواب و راحتنى ترك ايتمك.

خواب آلود { و خواب آلوده. ص. اويقوسى كلمش، اويوقلايان و يا اويقودن يكى قالقوب دهـا لايقيله كوزلرينى آچمامش.

خوابگاه { س. فا. اويقو محلى، يتاق ويتاق اوطه‌سى.

خواتين { سث. جـ. عر. فـد: ترجمهٔ دن معرب خاتون. با: خاتون.

خواجگان { س. جـ. فا. فـد: خواجه. با: خواجه. = تر. فد. وقتيله باب عالى اقلام افنديلرندن برر تبهٔ مخصوصه‌يى حائز آدم: خواجگان ديوان همايون، خواجگان رتبه‌سى.

خواجگانلق { س. وقتيله باب عالى انلامى افند.

یلرینه ویریلن بیوبك بر رتبه اولوب، الیوم رتبهٔ خامسه یه معادل کیدر.

خواجگی { س. تاجر: بدستانده خواجکی.

خواجه { س. فا. ۱. افندی، آغا، چلبی، سید، صا. حب: خواجهٔ هر دوسرا = دنیا وآخرت سیدی اولان فخر کائنات (صلعم) افندمز. ۲. [تر. زبانزدی = خوجه] معلم، مدرس، استاد: مکتب خواجه‌سی، جغرا. فیه، حساب، حسن خط خوا. جه‌سی. ۳. صاریقلی افندی. ملا: خواجه افندی، خواجه قیافتی.

خواجه‌لك { س. [زبانزدی: خوجه‌لق] ۱. افندیلك، صاحبلك. ۲. معللك، تدریس وظیفه‌سی: دارالفنونده بر خواجه‌لك آلدی. ۳. علما قیافتی، طلبه ومثلا صفتی.

خوار { ص. فا. [تر. زبانزدی: خوزر] حقیر، ذلیل، اعتبارسز.

خوار { ص. فا. [«خوردن» فعلندن سمص.] یین، یییجی، آکل: مردم خوار = آدم بین، آکل البشر.

خوارج { س. ج. عر. فد: خارجی. با: خارجی.

خوارده { یاخود خوّاورده. ص. سفیه، چاپقین، مالنی ذوق وصفا وسفاهتده صرف ایدن.

خوارده‌لق { س. چاپقینلق، سفا. هت، ذوق وصفا وسفاهت یولنده مسرفلك.

خوارزم { سخ. م. بحر خزرك شرق جهتنده واقع خطهٔ مشهوره که الیوم خیوه خانلغی تشکیل ایدیور.

خوارزمی { ص. عر. خوارزم خطه‌سنه اهالیسندن ویا بو خطه‌یه منسوب وتعلق اولان.

خوارق { سخ. ج. عر. فد: خارقه. با: خارقه.

خواستگار { ص. ذ. ایستکلی، طالب.

خواص { سذ. ا. ج. عر. فد: خاص. خاصه. با: خاص، خاصه = فد. کوپا حروفدن وسائر شیئلردن احکام چیقار. مق معرفتی: اهل خواص = بو معرفته وقوف ادعاسنده بولنانلر.

خواطر { سذ. ا. ج. عر. فد: خاطر، خاطره. با: خاطر، خاطره.

خواقین { سذ. ج. عر. فد: ترکچه‌دن معرب خاقان. با: خاقان.

خوال { یاخود قوال. س. چیزمه بورنك قالبی.

خوان { س. فا. ۱. سفره. ماصه، طعام، نعمت. ۲. یك، ترابزه‌سی.

خوان { ص. فا. [«خواندن» فعلندن سمص.] اوقویان: قرآن خوان = قرآن اوقویان؛ دعا خوان = دعا اوقویان.

خواننده { ص. س. فا. ج: خوانندگان. ۱. خوش الحان ایله شرقی وترکی سویلین. ۲. اجرتله شرقی سویلین.

خواه { ص. فا. [«خواستن» فعلندن سمص.] ایستین. آرزو ایدن: خیرخواه = هرکسك ایلکنی آرزو ایدن؛ بدخواه = هرکسك کوتیلکنی آرزو ایدن. = س. ایستك. آرزو: دلخواه = کوکلك ایستکی. = د. کرك، ایستر: خواه کافر خواه مؤمن. || خواه ناخواه = ایستر ایستمز؛ طوعاً وکرهاً.

خواهر { س. فا. قیز قارداش، همشیره. اسه.

خواهرزاده { س. فا. همشیره‌زاده. یکن. اسه.

خواهش { س. فا. ایستك، ایستیش، آرزو.

خواهشگر { ص. فا. آرزوکش، طالب.

خوب { ص. فا. ج: خوبان. کو. زل، حسن، جمیل: روی خوب = کوزل یوز. — وصف ترکیبلرده گیرر: خوبرو = کوزل یوزلی؛ خوب صورت = صورتی کوزل؛ خوب سیرت = سیرتی کوزل. = س. ج. محبوبلر، دلبرلر.

خوپ { خوپسا، خوپساله. با: هوپ وسائره.

خود { س. فا. کندی: خودبخود = کندی کندینه.

خود { س. فا. باش زرهی. مغفر. اسه.

خودان { س. لسان. نور نوعندن برنبات که کوکی سبزه کبی یومورطه ایله یتیر.

خودبین { ص. فا. یالکز کندینی کورن. مغرور. متکبر، انانیتلی.

خودبینلك { س. غرور. انانیت.

خودپسند { ص. فا. کندینی بکنمش، مغرور.

خودرأی { ص. فا. کندی رأی وفکریله‌ایش کورن.

خور { ص. [فا. «خوار» دن] حقیر، ذلیل، مبتذل: خور طوتمق، قوالانمق = کوزتمه‌مك، دقت ایتمه‌مك؛ خور باقمق = استحقار ایتمك: خوره کلمك = طیانمقلی اولمق.

خور { ص. فا. [«خوردن» فعلندن سمص.] یین، آکل: کوفته خور = کوفته یین. [خورکی.]

خور { مه. اوبورکن چیقاریلان سسی وبول بول آقان شیئك صداسنی تقلید وتصویر ایدر: خور خور اویومق: خور خور آقمق.

خور { س. کونش، شمس: خور وماه.

خورا { س. [ر. Χωρὰς] رقص: [خورا تمك.

خوراطه { س. [ر. Χωρατὰς] شاقه، اکلنجه، لطیفه، مزاح.

خوراطه‌جی { ص. شاقه‌جی، لطیفه ومزاجی سون.

خورتلامق { فل. ۱. (یایان حیوانی) خورت خورت ایدوب سسلنمك. ۲. عوام زعمنجه کناهکار آدم مزارده جادی اولوب خورت خورت ایتمك، مزار عذابی چکمك.

خورج { س. با: خرج.

خورد { س. فا. یمه، یینتی. ذ.

خورشید { ص. فا. کونش، شمس.

خورلامق { فت. خوار وحقیر طوتمق ویاقوللانمق.

خورلامق { فل. اوبورکن بو. غازدن قالین سسله خرخور ایتمك.

خورلدامق { خورلدی. با: خرلدامق، خرلدی.

خورلق { س. حقارت، ذلت.

خوروز { س. با: خروس.

خوره { س. با: خورا.

خوریات { وغلطی: خوریات. ص. [ر. Χωρίατης] کولی، قبا: الی برشیئه یاقشمایان، برشیئی کوزل محافظه ایتمکی بیلین.

خوریاتلق { خوریاتلق. س. کو. یلیك، قبالق، تر. بیه‌سزلك.

خوش { ص. حد. فا. ۱. ایی، طیب: دون‌هوا پك خوش ایدی. ۲. تر. غریب. تحف: اونك خوش براسمی واردر. || خوش کلدیکز = صفا کلدیکز، یکی کلن آدمه تحیه تعبیری اولوب، جوابی: خوش بولدق. || خوش کورمك = باقمامق، طارلامق. || بر خوش [طوغریسی «بیهوش» ولسه کرك] = برنوع بایغینلق حس ایدن: برخوش اولدم. عو. || کوکلمی، خاطرمی خوش ایتمك = تطییب خاطرله ارضا واقناع ایتمك.

خوشا { حد. فا. نه ایی! نه کوزل! زهی!

خوش آمد { س. فا. [خوش = ایی. آمد = کلدی] خوش کلدیکز تحیه‌سی.

خوش آمدی { س. فا. برینه دیمك رسمی: ایفای رسم خوش آمدی.

خوشاب { س. فا. [خوش = ایی. آب = صو. — تر. زبانزدی: خوشاف] بول صو وشکرله پیشمش قوری یمش که صوتوقی اوله رق یمك آخرنده بوکا مخصوص کیش قاشیقله ایچیلیر: اریك، ویشنه خوشابی؛ خوشاب قاشیغی، کاسه‌سی. || خوشابك یاغی کسلك = بوزلمق، بر جواب بوله مامق، محجوب اولمق.

خوشاف { س. با: خوشاب.

خوشبو { ص. فا. [خوش = ایی. بو = قوقو] ایی قوقان، کوزل قوقولی.

خوشبخه { ص. حد. ایبجه، کوزلجه، ضررسز.

خوشحال { ص. فا. [خوش = ایی. عر. حال = م] حال ووقتی ایی، مسعود، بختیار.

خوشگوار { ص. فا. لذیذ و هضمی قولای.

خوشلاشمق { فل. ایبلك حس ایتمك، حظ وتلذذ ایتمك.

خوشلاندیرمق { فت. ۱. ممنون و خشنود ایتمك. ۲. حظ ایتدیرمك.

خوشلانمق { فل. ۱. ممنون و خشنود اولمق. ۲. حظ ایتمك: بوقوقودن هیچ خوشلانمام.

خوشلق { س. ۱. ایبلك، کوزللك. ۲. تر. غریبلك، تحفلق. ۳. نشئه‌سزلك: بوکون

بر خوشلفکز واردر. [بومعناده دائما « بر » کله‌سیله برابر قو. للانادیفندن، « بیهوشاق » دن غلط اولمی‌ده ملحوظدر.]

خوشمَریم { س. طوزسز تازه پنیرله یاپیلان بر نوع یمك.

خوشنَوا { ص. فا. [خوش = ایی - نوا = مقام] کوزل صدالی، کوزل الحانلی.

خوشنود { ص. فا. با: خشنود.

خوشه { س. فا. باشاق؛ خوشه چین = باشاق طوپلایان.

خوطوز { س. [اصلی: تق. قو- تاز] ۱. قادینلرك کندی صاچلرندن ویا یمنی وسائره ایله یاپدقلری باش سوسی وکسوه. سی: خوطوزکیمش؛ خوطوزی یاقیشدیرمش. ۲. پایوان قوش تپه‌سی. ۳. ابنیه‌ده پایلان بر نوع تزیینات.

خوطوزلی { ص. ۱. خوطوز کیمش (قادین). ۲. باشنده ککلیش تپه‌سی اولان (قوش).

خَوف { سند. عر. قورقو: کمال خوف ودهشتله. [لسا. نمزده مصدریت معناسیله «خوف ایتمك » صورتنده استعمالی غریبدر.] || بین الخوف والرجا = قورقو ایله امید آراسنده. || ط. دیکر اسمله اضافتله Phobie تعبیر یونانیسیله افاده اولنان اصطلاحاتی ترجمه ایدر: خوف الرطوبه = Hygrophobie؛ خوف الضیاء = Photophobie؛ خوف الماء = Hydrophobie کبی

خَوفاً { ح. عر. قورقودن، قورقو: قه‌رق: خوفاً من الله = اللهدن قورقه‌رق.

خَولان { س. ۱. طوپالان آغاجی. ۲. جهری عصاره‌سی.

خولیا { س. [یو. Μελαγχο- λία. معربی: مالخولیا و اختصاراً خولیا.] قورقدی، خیالات. [اصل معناسی اخلاط اربعه‌دن سوداء در.]

خون { س. فا. قان، دم: خون شهدا.

خون آشام { ص. فا. [خون = قان - آشامیدن = ایچمك] سفاك.

خون آلود { ص. فا. [خون = قان - آلودن = بولاشمق] قانه بولاشمش، قانلی.

خوناب س. فا. و:

خونابه { س. فا. [خون = قان - آب = صو] ۱. صولی قان، قانلی صو، صو ایله قان قاریشیق. ۲. قانلی کوز یاشی.

خون اَفشان { ص. فا. [خون = قان - افشاندن = صاچمق] قان صاچان، قان سرین.

خونبار { ص. فا. [خون = قان - باریدن = یاغمق] قان یاغدیران.

خونبَها { س. فا. [خون = قان - بها = قیمت] قان بهاسی، دیت.

خونخوار { ص. فا. [خون = قان - خوردن = یمك] قان ایچن، قانله طویمیان، سفاك، ظالم.

خونخوارلق { س. قان دوکمکه طویمایش، سفاك کلك.

خونریز { ص. فا. [خون = قان - ریختن = دوکمك] قان دوکن، سفاك.

خونریزلك { س. قان دوکمیلك، سفاکلك، غدار لق.

خَونه { صند. جم. عر. فد: خائن. || ا: خائن.

خونی { س. [یو. Χωνεύω] آ. غزی طار قابلره مایعات دوکمه‌ده مستعمل آلت که یوقاریسی گنکلیش وآشاغیسی طار اولور.

خونی { ص. فا. قاتلی، قان دوکمکه مائل، قاتل.

خونین { ص. فا. قانله ملمع، قاتلی.

خوی { س. فا. [و نادراً: خو] ۱ خلق، طبیعت، جبلت، سرشت: خوی چیقمامز. ۲. عادت، معتاد: فلان شیئی خوی ایتمشدر. ۳. کوتی آلیشمه، سوء: خویلی.

خَویار س. با: خاویار.

خویرات س. با: خوریات.

خویلیمز { ص. ایی خویی اولمیان، کوتی خویلی، خرچین.

خویلیسز { س. کوتی خوی، خرچینلق.

خویش { س. فا. ج: خویشان. || و:

خویشاوَند { س. فا. اقربا، تعلقات. ز.

خویلانمَق { فط. ۱. کوتی خوی پیدا ایتمك، خرچین اولمق. ۲. طارلمق، کوچمك، منفعل اولوب حدت ایتمك: بو وزدن خویلانیر.

مشوش صورتده کورینمك ویا خاطره کلان شیء: خیال کبی کورینیور: خیال میال کوریورم: خیال کبی خاطرمه کلیور. ٤. بر شیء ویا شخصك صویه وآینه وسائره به انعکاس ایدن صورتی: صوده کندی خیالی کورمش. ٥. قورندی. ا بونك صحیحی (خ) نك کسریله‌در. هله مصدریت معناسیله خیال ایتمك کبی استعمالی الیوم غریب و متروکدر. تخیل دیمك دهما مأنوسدر.]

خَیال { س. [آنف البیان اسم عربیدن مأخوذ] پرده آرقه‌سنده وشمعه اوکنده دری ویا مقوادن رسملر اویناده‌رق کوسکه‌لرینی سیر ایتدیرمکدن عبارت اویون که الك مهم شخصی اولان « قره‌کوز » اسمیله‌ده معروفدر: خیال اویناتمق. || خیالی فنار = فر. Lanterne magique دینیلن عجائب رسملر کوسترن فنار.

خَیالات { س. عر. اصلی اولدیغی حالده کوزك اوکنده تجسم ایدن موهوم صورت: خیالات کوردی.

خَیالجی { س. خیال دینلن کوسکه اویونی اویناتان آدم.

خَیالی { ص. عر. ۱. خیالیه. وهم وخیاله منسوب ومتعلق. = س. ترکی. خیال دینلن کوسکه اویونی اویناتان آدم، خیالجی.

خِیام { س. ج. عر. فد: خیمه. || با: خیمه.

خِیانَت { س. عر. ۱. کندیسنه اولنان امنیت واعتمادی سوء استعمال ویا وعد وتعهدینی نقض ایله حیله کارلقده بولنمه. ۲. کندی دولت ومملکتی علیهنده دشمنه خدمت ایتمه، خائنلك: اسکی رومالیلرك آغر مجازاتی خیانته تخصیص ایتملردی. — عوام لسانده خائن و وفاسز معناسیله صفت کبی دخی قوللانیلیر: پك خیانت آدمدر.

خِیانَتکار { ص. فا. خیانت ایدن، خائن.

خِیانَتکارانه { ص. ح. فا. خیانتکار نتله، خائنانه.

خِیانَتلِك { س. عر. ۱. خائنلك، خیانت. ۲. وفاسزلق، سوزنده طورمایش. ۳. حیله‌کارلق، غدارلق.

خَیر { سند. عر. ۱. ایلك. ایی ایش، شر مقابلی: خیر ایشلمك. خیری طوقنمق. ۲. فائده، منفعت: خیر ایتمك: خیری کورلمك: خیری اولمق. ۳. باشه چیقمه. مثمر ومنتج اولمه، بر حسن نتیجه‌یه وارمه، موفقیت: اکدیکمز تخم خیر ایتمدی: بو چوجق خیر ایتمیه‌جکدر. || خیر سویلمك = خیرلی سوز سویلمك. || خیری قالمامق = آرتق ایشه یارامامق، قوللانماز حاله کلمك. || خیرینی کور- مك = استفاده ایتمك، مستفید اولمق: خیرینی کور = یکی صاتین آلنان شیء حقنده دعادر: استهزا طریقیله‌ده قوللانیلیر: آرابه بو حاله کلدکدن صکره خیرینی کور. || خیری یوق، اونده خیر یوقدر = آرتق ایشه یارامماز. = ص. ۱. ایی، خیرلی:

خیر الامور = ایشلرك اك ایییسی: فعل خیر = ایی ایش. ۲. فائده‌لی. نافع، مفید. ۳. مبارك، مسعود، اوغورلی: صباح شریفکز خیر اولسون. || خیر خبر = ایی خبر، خبر خیر. || خیر دعا = ایلك ایچون اولنان دعا. دعای خیر، بد دعا مقابلی. = ح. ایلك معناسیله تفألاً «یوق» مقامنده قوللانیلیر: درسکزی حاضرلا- دیکزمی؟ — خیر، دهـا حاضر- لایه‌مـدم: خیر افندم. (یونك «خایر» یازلسی یك عبثدر.)

خَیرات { سف. ج. عر. (فـد. «خیرة» لسانمزده مستعمل دکلدر.) ثواب ایچون یاپیلان شیلر، وقف ایشلری، مؤسسات خیریه، جامع ومدرسه وکوپری وچشمه کبی عمومـك ایشنه یارایه‌جق تأسسات: فلانك خیراتی چوقـدر؛ چوق خیرات براقشـدر. — لسان عوامده مفرد کبی ده قوللانیلیر: برخیرات یاپدی.

خَیرأندیش { صـ. فا. (عر. خیر= ایلك. فا. اندیشیدن= دوشـونمك) ایلك دوشـونن، بد اندیش مقابلی.

خَیرخواه { صـ. فا. ج: خیر خوا- هـان. (عر. خیر= ایلك. فا. خواستن = ایستمك) برینك ویا هر کسـك ایلکنی ایستین وهر کسی ایی کورمکی سون: خیر خواه آدمدر؛ سزك خیر خواهکز در؛ خیر خواهان دولتدن.

خَیرخواهانه { صـ. فا. برینك ویا هرکسـك ایلکنی آرزو ایدنه مخصوص ویا شایان: افکارخیرخواهانه؛ تصایح خیر خواهانه. = ح. فا. خیرخوا- هلفله، برینك ویاهرکسـك ایلکنی ایستیه‌رك: بن سزه خیرخواهانه سویلیورم.

خَیرخواهلق { سـ. و: **خَیرخواهی** { هلق، هرکسـك ایلکنی ایستمه.

خَیرسِز { صـ. ۱. کیمسه‌یه خیری و ایلکی طوقنمیان. ۲. خیر کورمین، هیچ برایشده موفق اولهمیوب استفاده ایتمین: خیرسز آدم. ۳. خیری کورلمین، باباسنه آنا سنه فائده‌سی اولمیان: خیرسز اولاد.

خَیرلاشمَق { فـ. برببرینه خیر- برصاتیشه قرار ویرمك، بیتیرمك.

خَیرلی { صـ. ۱. ایی، منفعتلی، نافع: خیرلی ایش. ۲. مبا- رك، مسعود، اوغورلی: خیرلی اولسون! ۳. کندینه وسائرلرینه منفعتی طوقنان: خیرلی اولاد.

خیره { صـ. فا. ۱. بولانیق، طوانق، قاریشیق، مشوش: خیره‌چشم. ۲. شاشقین. حیران، مبهوت: خیره سر، خیره رأی. ۳ بیهوده، عبث: خیره کو.

خیره لَمَك { فل. بولانمـق، قرارمق: کوز- لری خیره‌لندی.

خَیری { صـ. عر. ة: خیریه. ایلکه واوغور وسعادته منسوب ومتعلق: تنظیمات خیریه، شرکت خیریه.

خیز { سـ. ۱. سرعت: خیزله یو- رمك. ۲. شدت حدت: خیزینی آلمق، خیزینی آله‌مامق؛ خیزله اورمق. ۳. یوکسك سس، باغرمه: خیزله سویلك. ٤. پر- تاو: او خیزله کلوب دیواره چاربدی: خیزینی آله‌مدی.

خیز { صـ. فا. (خاستن» فعلندن کیرر.) قالقان: سحرخیز= صباح ارکن قالقان.

خیزآب { سـ. فا. طالغه: موج. ز.

خیزان { صـ. فا. قالان، قالقه‌رق: افتان وخیزان = دوشه قالقه.

خَیزَران { سـ. تحریفله هزارن دینلن بر جنس اقالیم حاره قامشی که صنداله وسائره یاپیلیر.

خیزلی { صـ. ۱. سرعتلی، سریع: خیزلی یورویش. ۲. شدتلی، شـدید: خیزلی اوریش. ۳. یوکسك سسلی: خیزلی سو- یلیش. ٤. پر تاولی: خیزلی هجوم. = ح. ۱. سرعتله: خیزلی یورمك. ۲. شـدتله، شدیداً: خیزلی اورمق. ۳. یوکسك سسله: خیزلی سویلك.

خَیشوم { سف. عر. تـ. بورن دلیکنك یوقاریسی، دریك یری، کگز.

خَیط { سف. عر. ایپلیك، تیره. || تـ. نبا. تل شکلنده مواد عضویه، لیف.

خَیطی { صـ. عر. ة: خیطیه. تـ. نبا. تل صورتنده اولان: خیطی الشکل.

خَیل { سف. عر. ج: خیول. ۱. آت. ۲. سواری

طاقمی. ۳. مج. کروه، طاقم. || سرخیل = رئیس، سرکرده.

خَیلاز { خیلازلق، خیلازلاق. با: خایلاز وسائره.

خَیلی { صـ. (خیل» لفظ عر- بیسنك معنای مجازیسیله یاء نسبتدن مرکب اولسی مظنون- در) چوق، کثیر، بر چوق: خیلی زمان کچدی؛ خیلی قاعه‌لر ضبط ایتـدی؛ خیلی کتابلر یازدی. || خیلیدن خیلی = چو- قدن چوق، بلغ مابلغ.

خَیلیجه { صـ. ح. چوقجه، ایجه.

خِیم { سف. ج. عر. فد: خیمه. با: خیمه.

خیم { وخیم خیم، با: خم.

خَیمه { سف. عر. ج: خیم، خیام. چادیر.

خَیمه گاه { سـ. فا. چادیرلر قو- رلمش محل.

خَیمه‌نشین { صـ. فا. (عر. خیمه = اوتورمق) چادیرده اوتوران، کوچبه.

خَیمه نِشینلِك { سـ. چادیرده‌اوتو- رش، کوچه‌لك.

خُیول { سف. ج. عر. فد: خیل. با: خیل.

د

د { دال. س. [عر. سث.] الفبای ترکینك اونجی حرفی اولوب، ترتیب اصلی اولان ابجد صره سنده درد نجی حرفدر. شکل عبرانیسی ד وشکل یونانیسی Δ اولوب، لاتینجه ده D صورتی آلمشدر، که جمله سنك بر اولدیغی ظاهردر. ترکی الاصل بعض کلمه لرده ت کبی اوقونور: آقمدی، کورلدی. ایتدی. کیتدی کبی. بنه ترکی الاصل کلمه لرده قالین حرکه لی (د) لر یزم عثمانلی یعنی غرب ترکجه سی املاسنده ناحق یره (ط) یازیلیور: طاغ، طورمق، آطه، اوطون کبی. شرق ترکجه سنده بو مناسبتسزلك یوقدر. ابجد حسابنده ٤ رقمنه معادلدر.

داء { سذ. عر. خسته لق، مرض. — امراض مختلفه یه مناسبتی اولان برطاقم، سمایه اضافتله برچوق اصطلاحات طبیه تشکیل ایدر: داء الاسد، داء الثعلب، داء الفیل وسائره.

دأب { سذ. عر. عادت، اصول. قاعده. آیین: دأب دیرین اوزره.

دابّه { سث. عر. ج: دواب. حیوان، یوك وبینك حیوانی، چارپا. || دابة الارض = قیامتده دجال ایله برابر ظهور ایده جك بر حیوان مخصوص.

داخِل { ص. عر. ة: داخله. [«دخول» دن سة.] ۱. کیرن، دخول ایدن: شهره داخل اولدی. ۲. برشیئك ایچنده بولنان: داخل حساب = محسوب: داخل بالمجلس = مجلسده حاضر. = سذ. عر. ۱. برشیئك ایچریسی. ایچ طرف. ایچ: داخل شهر: بواوك داخلی خارجندن کوزلدر. ۲. بر دولتك اولکه سی، خارج مقابلی: حاصل اولان ذخیره داخلده صرف اولندقدن صکره خیلی مقداری ده خارجه چیقار. ۳. رتب علیه دن برترتیبه مخصوصه: ابتدای داخل.

داخِلاً { ح. عر. ۱. ایچریدن، ایچدن: اوی داخلا کو. یاتمامشدر. ۲. اولکه ایچنده اولهرق: دولت مشار الیها داخلاً اصلاحات وترقیاتله اوغراشمق ایچون برمدت صلح واسایشی محافظه ایتك ایستیور.

داخِلی { ص. عر. ة: داخلیه. ۱. ایچه ویا ایچریه منسوب ومتعلق: کوکسمده داخلی بروجع حس ایدیورم. ۲. عائله یه عائد، محرم. خصوصی: اونك داخلی بر راحتسزلغی واردر؛ مصارف داخلیه سی چوقدر. ۳. بردولتك کندی اولکه سنه منسوب و متعلق: امور داخلیه: حوادث داخلیه: نظام داخلی. || نظامنامهٔ داخلی = برادارهٔ جسیمه ویاتجاریه نك صورت تشکیلیه وظائفی حقنده تنظیم اولنان نظامنامه.

داخِلیّه { سث. عر. [«امور داخلیه» دن مختصر] دولتك کندی اولکه سنه متعلق ایشلرك یعنی مرکز وملحقات امور اداره سنك تمشیتنه مأمور نظارت ودائره: داخلیه نظارتی، داخلیه ناظری، مکتوبجیسی.

داد { سذ. فا. ۱. عدل، عدالت: اجرای عدل وداد ایتمك. ۲. اشتکاء، تظلم. ۳. فغان، فریاد: داد وفریاد. = حد. فریاد! ایواه: داد الندن کوکلمك فریاد الندن کوکلمك!

داد { س. فا. ۱. ویرکی، عطاء، احسان: داد خدا = الله ویرکیسی. ۲. ویریش، صاتیش، اعطا: دادوستاد = آلیش ویریش. اخذ واعطا.

دادار { س. فا. عادل مطلق اولان جناب حق.

دادانمَق { دادانديرمق. با: طادال. نمق وسائره.

دادخواه { ص. فا. [داد = عدالت ـ خواستن = ایستمك] عدالت طلب ایدن.

دادَر { س. فا. قارنداش، برادر.

دادَرانه { ص. ح. فا. برادرانه، قارنداشجه.

دادگَر { ص. فا. و: عادل.

دادگُستَر { ص. فا. [داد = عدالت ـ گستردن = دوشمك] عادل.

داده { ص. فا. ویرلمش. ة. || قرار. مقرر. [بوترکیب اسم کبی قوللانیلوب، برمزایده وسائره حقنده «قرارداده سی ویرلدی» دینیلیور. که غلط فاحشدر.]

دادی { س. چوجغه یاقمغه موظف قادین خدمتجی. لالا مؤنثی، دایه: چوجق دادیسی: شو چوجغی دادیسنه ویرك: دها دادیسنك قوجاغندن چیقمامش.

دادیلق { س. چوجغه باقان دادی صفت ووظیفه سی: او قادین دادیلق ایدیور: دادیلق زور بر وظیفه در.

دار { سذ. عر. [عربیده مؤنثدر.] متعدد جملری وارایسه ده، لسانمزده هیچ برینی بو معنالرله قوللانمز. ۱. بینك بیوکی، برقاچ داثره یی حاوی مسکن. قوناق. ۲. محل، مکان. مقام: داردنیا، دار آخرت. || دارالاستحضار. دات = کیمیا اجرا آتیله عملیات جراحیه وسائره یه مخصوص داثره ویاقوغوش فر. Labouratoire || دارالامان = امنیت محلی. || دار بقاء = آخرت. || دار الحرب = محاربه موقعی واهل اسلام حکمنده اولمیان یرلر. || دار الخلافه = مرکز خلافت عظماء اسلامیه. || دارالسعادة الشریفه اغاسی = معلوم اولان مأموریت جلیله. || دار السلام = ۱. جنت. ۲. وقتیله بغداد شهری. || دارالسلطنه = پایتخت. || دار الشفقه = یتیم چوجقلرك تعلیم وتربیه سنه مخصوص محل. || دار شورای عسکری = مجلس عسکری. || دار فنا = دنیا. || دار الفنون = بعض تدریسات عالیه یه مخصوص مکتب: || دار المعلمین، دار المعلمات = معلم ومعلمه یتشدیرمکه مخصوص مکتب. || دار الملك = پایتخت. || دار الولاده = حامل قدینلرك طوغورتمغه مخصوص خسته خانه. = ة. || دارین = دنیا وآخرت.

دار { س. فا. اعدامه محکوم اولانلرك آصمق ایچون دیکیلن دیرك: دار آغاجی؛ بردار = دار آغاجنه چکمش. مصلوب؛ بردار ایتمك = آصمق.

دار { ص. فا. [«داشتن» فعلندن سمص. اولوب، توصف ترکیبی تشکیلنه کیرر] طوتان، صاحب. مالك: دفتردار = دفتری طوتان؛ خزینه دار = خزینه جی: مالدار = مال صاحبی، زنکین.

دار { س. فا. خرب، غوغا. «کیر» مرادفیله برابر عطف تفسیر صورتده قوللانیلیر: اتنای دار وکیرده = غاوغا صره سنده.

دار { ص. با: طار.

دارا { س. فا. [ایران قدیم ملوکندن اسکندرك مغلوبی اولان دارانك اسم خاصندن مأخوذدر] حکمدار، ملك.

دارات { س. فا. دبدبه، شکوه.

داربیز { س. رطوبتلی تارله، صوlاق یر.

داربیزلی { ص. طوپراغی صولاق (تارله).

دارچین { س. فا. [زبانزدی: تارچین] بهاراتدن معروف قابوق که یاقیجی ولذیذ اولوب. توز حالنده قوللانیلیر.

دارِفلفل { س. فا. قره بوبره مشابه لکن اوزون دانه لی معروف بهار.

دارلمق { دارلتمق. با: طارلمق وسائره.

دارمه طغان { با: طارمه طغان.

دارَنده { ص. فا. طوتان، طاشیان، صاحب، مالك. ة.

دارو { س. فا. علاج، دوا. ة.

داری { س. [اصل تق. تاریق که تارله کبی «تارمق» فعلندن اولوب اوده طرمیقلامق وزرع ایتمك دیمکدر] حبوباتك ترکرجه اسکیدن اك معروفی اولان اوفاق دانه لی ذخیره. ارزن: آرناؤد داریسی، بوز داری. || دینه داری اکمك = چوق تدقیق ایتمك، اوزون اوزادی یه صورمق. || داریسی باشکزه =

باشقه‌سنك نائل اولديغى برنعمته نائليتى دعا مقامنده قوللانيلير. كه بوده كاينك باشنه دارى دوكمك عادتندن ايلرى كلير.

دارين { سذ. آ. عر. دنيا ايله آخرت: دارينده باعث سعادت اولور.

داستان { سذ. فا. [تر. زبانزدى: دسان] ۱. حكايه. مصال، سرگذشت. ۲. بروقعه ويا حالى حكايه ايدن عاميانه منظومه. || ديللرده داستان اولمق = بين الانام شهرت بولمق، اشتهار ايتمك.

داش { د. اسملرك صوكنه الحاق اولنه‌رق رفاقت ومشاركت بيان ايدر: يولداش = يول شريكى؛ آرقه‌داش (آرقه‌داش) = رفيق؛ وطنداش = بر مملكت اولادى؛ آداش (آدداش) = همنام، سمى. [فارسيده « طاش » صورتنده مستعملدر.]

داعى { صذ. عر. [« دعاء » دن سذ.] ۱. دعا ايدن، دعاجى: دا. عيكز، داعيلرى، الداعى. [علما صنفنك بنده‌كز و بنده‌لرى مقامنده قوللانلدقلرى تعبيردر.] ۲. جلب ودعوت ايدن، سبب اولان: بوايش داعى مسئوليت اولور.

داعيه { سذ. عر. سبب، موجب، باعث.

داغ { سذ. فا. ۱. قيزغين دميرله اورولان تمغا، نشان: داغ اورمق. ۲. مداوات ايچون قيزغين دميرله اوريلان ياق، كى. ۳. اثر براقان ياره، جريحه: داغ درون = يورك ياره‌سى، اونوتولمايه جق آجى.

داغ { داغلى. با: طاغ وسائره.

داغدار { صذ. فا. ۱. قيزغين دميرله تمغالانمش. ۲. ياره‌لى، جريحه‌دار.

داغستان { سخ. ع. قافقاسيه‌نك معروف مملكتى كه قديماً آلبانيا دينليردى. [طاغستان يازمامليدر.]

داغلاتمق { فذ. ۱. قيزغين دميرله تمغا اورديرمق، تمغالامق. ۲. قيزغين دميرله مداوات يرينه ياقديرمق، كى ايتديرمك.

داغلامق { فذ. ۱. قيزغين دميرله تمغا اورمق. ۲. قيزغين دميرله ياقمق، كى ايتمك.

داغلى { داغنيق. با: طاغلى، طاغنيق.

داغلى { صذ. قيزغين دميرله تمغالانمش. — با: طاغلى.

دافع { صذ. عر. ة: دافعه. [« دفع » دن سفـ.] ۱. دفع ايدن، ايتوب اوتديه‌سورن، صاوان، جالب وجاذب ضدى. ۲. ط. چكيرن، صاوشديران: دافع الحمى = صيتمه‌يى صاوشديران؛ دافع العفونه = عفونتـه قارشى. [Anti, Αντί ادات يونانيه. سنى ترجمه ايدر.] ۳. ص. اوتديه ايتن، جاذب ضدى: قوهٔ دافعه: اجرام سماويه‌يى محركلرنده طور. ديران قوهٔ جاذبه‌ايله قوهٔ دافعه‌در.

داقوق { سذ. طاوق اسمنك صو. رت اصليه‌سى اولوب، تقويم قديم تركيده دائرهٔ سنينك سكزنجى سنه‌سى.

دال { سذ. عر. د حرفنك اسم مشتركى اولوب، نقطه‌سز اولديغنه بناءً « دال مهمله » دخى دينلير. || مج. د حرفى كبى قنبور وايكى قات اولان: قاتى دال اولمش.

دالّ { صذ. عر. ة: داله. [« دلا. لت » دن سفـ.] دلالت ايدن: هر سوزى علم وعرفانه دالدر.

دال { سذ. بوداغك بيوكى، آغاجك ايلك ويردىكى شعبه‌لرك بو. نلرك ايكنجى درجه‌ده اولان شعبه‌لرينه بوداق دينور، شاخ، غصن: دال صالمق: دال بوداق پيدا ايتمك. || دال باصدى = آغاجك دالارينى اكريلتمه‌جك قدر بول (كراز وسائرميوه). || دال بوداق صالمق = مج. تشعب وتفرع ايدوب جوغالمق. || يردالده طور. مامق = ثبات ايتمه‌مك، مايمون اشتهالى اولمق. || دالدن دالە = ثباتسزلق، تلون.

دال { صذ. دالقاوق، دالقليج. با: طال وسائره.

دال { ياخود دالى. سذ. ۱. آرقه، صرت، ظهر: دالنه يمك = اجبار ايتمك، مسلط اولمق، يو. كاتمك. ۲. كرى، آرقه: دالدن كلمك = تعاقب ايتمك.

دالامق { فذ. با: طالامق.

دالدىرمق { فذ. ۱. دال بو. داق پيدا ايتدر. يرمك، دالى بوداقلى ايتمك. ۲. شعوب وفروعه تقسيم ايتمك، تشعب وتفرع ايتديرمك. ۳. مج. بيودوب مشكللنديرمك، اعظام وتصعيب ايتمك.

دالدامق { فط. ۱. دال بوداق پيدا ايتمك، دالى بو. داقلى اولمق: بوفدانلر نه كوزل دالدامش. ۲. شعوب وفروعه

انقسام ايتمك: سبريا دميريول خطى ايلريده چوق دالدامه جقدر. ۳. مشكل اولمق، تصعب ايتمك: بومسئله پك دالدامدى.

دالى { صذ. دالدرى اولان: دالى آغاج. || دالى بوداقلى = دالدرى بوداقلرى چوق، متشعب؛ مج. مشكل

دالى { سذ. آرقه، كرى. با: دال.

داليا { سذ. فر. Dahlia دينيلن چيچكك انواعى.

داليا { سذ. پرشى صاتيلير ايكن واحدقيمتى اعتبار اولنان عدده وصولنده سويلنير: داليا اون: داليا يوز؛ داليا بيك.

داليان { سذ. با: طاليان.

داليه { سذ. عر. [لغت مولده] ۱. ثـ. د ودها طوغرى. يسى لـ حرف يونانيسى شكلنده اولان، فر: Deltoïde. ۲. ص. نيل نهريله سائر انهار عظيمه‌نك متصبلرنده دكيزك ايچنه اوزاتدقلرى مثلث الشكل قطعهٔ ارضيه، فر. Delta.

دام { سذ. فا. ۱. طوزاق: دام قورمق. ۲. آغ. ۳. مج. برينى اغفال ايچون قورملش حيله وخدعه: دام تزويرى.

دام { سذ. با: طام.

دامَ { فل. عر. [« دوام » دن ماضى مفرد مذكر غائب او. لوب، بعض تعبيرات عربيه ده بولنور. مؤنثنده « دامت » دخى قوللانيلير] دائم وباقى اولسون: دام ملكه = ملكى دائم اولسون: دامت سعادته = سعادتى بر دوام اولسون: مادام = دائم وباقى او. لدقجه، بولندقجه. با: مادام.

داما { سذ. با: دامه.

داماد { سذ. فا. ۱. كريمه‌نك ويا كريمه مقامنده اولان برا. در زاده وهمشيره زاده كبى بر قيزك قوجه‌سى، گريكو (گرگى)، صهر: دامادله قاين پدر: فلان دامادمدر. ۲. صهريت حضرت پادشاهى شرفنه نائل اولان: داماد پاشالر حضرانى.

داماسقو { سذ. [يتا. Damasco = دمشق شام] اساساً دمشق يعنى شام شهرنده پاپيلوب اليوم آوروپادن كلن ايكى يوزلى ابريشم ويا يوك وكتان قاريشيق دوشمه‌لك قماش. = ص. بو قماشدن ياپلمش: داماسقو پرده‌لر.

دامان { سذ. فا. با: دامن.

دامغه { دامغه‌لامق. با: تمغا وسائره.

دامَن { سذ. فا. اتك، ذيل.

دامَن بوس { صذ. فا. اتك اوبن.

دامَن بوسى { سذ. فا. اتك اوپمه، اتك اوپمك رسمى.

دامَن درميان { صذ. فا. ۱. اتك بلده، اتكنى قالديروب بلنه باغلامش، حاضر، مهيا. ۲. بر ايشه جداً تشبث ايدن: دامن درميان غيرت اولدى.

دامَنكش { صذ. فا. [دامن = چكمك] اتكنى چكن، اتكلرينى طويلايان، بر ايشه قاريشميان.

دامَنگير { صذ. فا. [دامن = اتك. گرفتن = طو. تمق] برينك اتكنه صاريلان، استمداد ايدن.

دامه { سذ. (فر. Dames) آلتمش درت خانه‌يه منقسم برتخته. ده اون آلتيشردن اوتوز ايكى طاش ايله اوينانيلان معروف بر اوبون: دامه اوينامق. || دامه چيقمق = بو اوبونده بر طاشى خصمك طرفنده كى منتها صره‌يه ايصال ايدمك ممتاز برحاله كچير. مك. || دامه تختەسى = بو اوبون. تك اوينامه‌سنه مخصوص ٦٤ خانه‌لى تخته: و مج. سطرنج شكلى. || دامه طاشى، پولى = دامه او. ينامه‌ده مستعمل طاش ويا تخته وكيمك و بو بنوز و سائره‌دن پول كه ايكى رنكده اولەرق اون آلتيشردن اوتوز ايكى عدد. نده‌اولور. || دامه‌ديمك = ۱. بتير. مك، ختامه ايردير مك. ۲. آرتق دها ايلريه كچه‌مه‌مك. قالمق: يوقوشى چيقدى، دامه ديدى. = حد. دامه! آرتق بيتدى!

دان { د. فا. اسماء فارسيه ويا عربيه‌يه ملحق اولوب ظرفيت بيان ايدر: نمكدان = طوز قو. طيسى، طوزلق؛ جزءدان = جزء وكاغد وضعنه مخصوص جلدبند. — غلط فاحش اولەرق تركى الاصل كلەلره ده الحاق اولنوب، چوق دفعه مرادفى اولان « لق » ادات تركيه‌سى ده علاوه اولنور: « ايكنه‌دانلق » كبى.

دان { صذ. فا. [« دانستن » فعلدن سمص. اولوب، صتر. تشكيلنه كبر] بيلن، بيلير. سخندان = سوز بيلير: نكته‌دان = نكته بيلير؛ نادان = بيلمز، جاهل.

دانا { صذ. فا. بيلن، بيلجى، عالم، معلوماتلى.

دانديني { مه. كوچك چوجقلرى، صيجرا تقدده و بعضاً تمسخرده قوللانيلير : داندينى بيك هوپپالا ! = ص هوپپا : داندينى بيك = هوپپا آدم.

دانِش { س. فا. بيلگى، علم، معلوم. مات، عرفان. || انجمن دانش = علوم وفنون مجلس و جمعيتى. آقادميا معناسيله قبول اولنه‌رق وقتيله بو اسم ومقصدله ارباب علم وعرفاندن مركب بر هيئت تشكيل اولنمشيدى.

دانِشمَق { فل. با : طانيشمق.

دانشمَند { ص. فا. ج : دانشمندان. ١. علم وعرفان صاحبى، بيلكيج، عالم. ٢. تر. وقتيله نائبك معيتنده معاونلك وظيفه‌سنى ايفا ايدر فقيه كه نائب ملازم وتامزدى ايدى.

دانِشوَر { ص. فا. بيلكيج، عالم. ز.

دانِق { سند. عر. [فا. «دانك» دن] و :

دانك { س. فا. درهمك آلتيده بر اولمق اوزره اسكى بر وزندر.

دانَسته { ص. فا. بيلن، معلوم. ماتلى، واقف : دانسته‌ٔ سر وآشكار اولان جناب حق.

دانه { س. فا. [تر. زبانزدى : نانه] ١. حبه : بقداى دانه‌سى. ٢. تخم، اكيلن حبه : دانه اكمك، سرمك. ٣. اسلحهٔ ناريه‌يه طولديريلان مرمى، قورشون، كله. ٤. تر. عدد، مقدار : بر دانه جوز؛ بش دانه قارپوز. [بونك پالكيز دانه‌سالنده اولان غير ذى روح شيئلرده قوللا‌نله‌سى اقتضا ايدركن، غلط فاحش اولەرق هرشئ حقنده استعمال ايله، مثلا : اوچ دانه اولاد، بوز دانه قويون، بر دانه حوض دينليور. بويله‌سوء استعمالدن توقى اصلاح لسان ايچون لزمدر.] || دانه‌دانه = دانه‌لرى آيرى آيرى اولان، طوپ وقاريشيق او. ليوب، اجزاسى فرق وتميز او. لنان : دانه دانه بر پلاو پيشيريز؛ سوزلرينى دانه دانه سويلر. || دانه‌يه كلمك = اكين باشاق باغلا ق، تخمه كلمك.

دانه‌چين { ص. فا. [دانه‌=چيدن= طوپلامق] دانه طوپلايان، دوكندى حالنده طاغنيق اوفاق تفك شيئلردن استفاده ايدن.

دانه‌لَتمَك { دانه ايتديرمك. فت. دانه ايتديرمك : شو نارلرى كيمه دانه‌لتملى !

دانه‌لَمَك { يادانه‌له‌مك. فت. دانه‌دانه ايتمك : نارى دانه‌لمك.

دانه‌لَنديرمَك { فت. با : دانه‌لتمك.

دانه‌لى { ص. ١. دانه‌لرى، اولان، دانه‌لردن مركب : غرانيت طاشى دانه‌لى اولور. ٢. دانه‌لرى بربرندن آيرى وطاغينق اولان : دانه‌لى پلاو.

دانيمارقه { سخ. ص. اوروپا ممالك شماليه‌سنده بالطيق دكزيله بحر شمالى آره‌سنده بر كوچك شبه جزيره ايله متعدد آطه‌لرك مستقل بركوچك دولت تشكيل ايديور؛ دانيمارقه لسانى.

دانيمارقه‌لى { ص. س. دانيمارقه اهالسندن اولان.

داو { س. آفريقاده بولنور استره اولەرق هرشئ حقنده استعمال ايله، مثلا : اوچ دانه اولاد، بوز دانه قويون، بر دانه حوض دينليور. بويله‌سوء استعمالدن توقى اصلاح لسان ايچون لزمدر. ا || دانه‌دانه = دانه‌لرى آيرى آيرى اولان، طوپ وقاريشيق او. ليوب، اجزاسى فرق وتميز او. لنان : دانه دانه بر پلاو پيشيريز؛ سوزلرينى دانه دانه سويلر. || دانه‌يه كلمك = اكين باشاق باغلا ق، تخمه كلمك.

داو { س. فا. سطرنج ودامه ايله كاغد اويونلرنده نوبت : داو حق بنم ايدى.

داوُدى { ص. عر. حضرت داود (عم) ك مبارك صداسنده مشابه قالينجه وبك خوش ومؤثر (سس) : مؤذن داودى برسسله اذان ويردى.

داوَر { س. ١. حكمدار، ملك. ٢. حاكم. والى، وزير. ٣. حاكم مطلق اولان حق تعالى حضرتلرى.

داورانمَق { فل. با : طاورانمق.

داوَرانه { ص. فا. و :

داوَرى { ص. فا. از. حكمدار ويا حاكم ووزيره منسوب ومتعلق : جانب عالى داورانه‌لرينه، داورىلرينه. [محررات رسميه‌ده وزرايه خطاباً « داورى » و « داورانه » قوللانيلير.]

داوُل { س. با : طاول.

داولومباز { س. ياتندن چرخلى واپورلرك پروانه‌لرى اوزرينى ستر ايدن نصف دائره شكلنده‌كى محفظه‌لر.

داه { حد. آتى سوروب يوروتمه‌ده قوللانيلير، دى ! هايدى ! || داه ايتمك = حقارتله قوغمق. عمو. || داه‌داه. با : داهداه.

داهداه { ياخود داه‌داه. س. [چوجق لسانيله] ١. آت، بكير، مدللى. ٢. آت تقليدى اويونجق : داهداهه يتمش بيك.

داهى { صه. عر. ث : داهيه. [«دهاء» دن سف.] و :

داهِيه { صف. عر. ج : دهيات. ايچوندر] خارق العاده ذهن وذكا وفطانت صاحبى، فريد عصر، نادرهٔ زمان : ابن سينا بر داهى، برداهيه ايدى؛ معاويه دهاة عربدن ايدى. [فرانسز. لرك Génie لغتيله افاده ايتدكلرى معنايى افهام ايچون ضرورى الاستعمال وتعميمى لزم بر لغتدر. — مصدر اولان «دهاء» لغتنك صفت اولەرق بومعنا ايله استعمالى خطادر. غنى وزننده « دهى » ايسه عربيده بومعنا ايله مستعمل ايسه‌ده، لسانمزده استعمالى لزومسز وغير مأنوسدر.]

داهِيه { سث. عر. ج : دواهى. [« دها » دن سف. ث.] مصيبت، آفت.

دايانمَق { دايانمق وسائره. با : طاياق وسائره.

دايِر { ص عر. ث : دائره. [« دور » دن سف.] ١. دور ايدن، دونن، طولاشان. ز. ٢. تر. بر شئ حقنده اولان، متعلق، باحث : ادبيانه دائر برطاقم مباحث يازدى؛ بوكتاب نه‌يه دائردر ؟ يوللرك تعميرينه دائر قونيشيورز.

دايِراً { ح. عر. دونه‌رك، طولا. شه‌رق، احاطه ايده‌رك. || دايراً مادار = چيه‌چوره، اطرافنى كاملاً طولاشه‌رق؛ شهره دايراً مادار خندق چوبردى.

دايِرَوى { ص. عر. ث : دائرويه. چوره‌ودائره شكلنده : دائروى بربر؛ دائروى الشكل.

دائِره { سث. عر. ج : دوائر. [« دور » دن سف. ث.] و :

دائِره { ١. ر. بر نقطهٔ مركزيه‌يى آز چوق اوزاقدن احاطه ايدوب هربرى مركزدن متحد برمسافه‌ده بولنان خط منحنى، كه لسان فنده « محيط دائره » دنى دينلير. ٢. مذكور خطك داخلنده قالان يووارلاق محل كه كره‌نك رسم مسطحى حكمنده در. ٣. بيوك بر قوناق وسائر بنانك منقسم اولديغى اقسامك بهرى كه برقاچ اوطه وسائره‌دن مركبدر : مسافرخانه‌ده بردائره كرالادى. ٤. امور دولتى اداره ايدن شعبانك بهرى وبهرينك اقلام ومجالس وسائره‌سنى حاوى ابنيه‌سى : صدارت، داخليه، خارجيه دائره‌سى؛ دوائر حكومت. ٥. بلديه شعبانك بهرى، بربيوك شهرك هر قسمنك بلديه‌سى : دائرهٔ بلديه؛ برنجى، ايكنجى دائره؛ دائره چاوشلرى. ٦. برادارهٔ رسميه‌نك تحتنده بولنان بر : قونيه ولايتنك دائره‌سى پك واسعدر؛ اوراسى بزم قضامزك دائره‌سندن خارجدر. ٧. بيوك اوقوناق : فلانك دائره‌سى بيوكدر؛ بودائره‌ده بش آلتى سفره چيقار : دائره خلقى. ٨. مج. بر امر معنويتك حكمى جارى اولديغى محل : فلانى جدى دائره‌سنه ارجاع ايتمك؛ دائرهٔ ادب وتربيه ايچنده سوز سويلمك. || دائرة الشمس، دائرة البروج = شمسك مدارى، فر. Ecliptique. || ط. دائرة التهابيه = برچيان وسائره التهابنك ممتد اولديغى يركه بردائره تشكيل ايدر. || سم. دائرهٔ تأثير = مرميانك واصل اولديغى مسافه. || س. ربع دائره = دائره‌نك درتده برى كه بر زاويهٔ قائمه تشكيل ايدوب دائره‌نك قوسى بر ضلعى يرينى طوتار. || محيط دائره = دائره‌يى احاطه ايدن خط منحنى. || نصف دائره = دائره‌نك يارسى. || دائرهٔ ارتفاع، دائرة السموت = برجرم سماوى ايله راصدك سمت رأسى نقطه‌سندن مرورايدن دائره‌لر. || دائرهٔ طول = دائرة الشمسك قطبلرندن مرور ايدن دوائر عظيمه. = ج. ادارهٔ امور دولت شعبانى : دوائر عاليه.

دائِره { س. [آلف البيان لغت عربيه‌دن] خوانندەلر طرفندن ال ايله چالينان معروف چالغى، دف.

دائِم { ص. عر. ث : دائمه. [«دوام» دن سف.] دوام ايدن، دوام اوزره اولان، اكسيك ومنقطع اولميان، سوركلى : دور دائم : سعادت دائمه. = ح. هروقت، متماديا، بلا فاصله، دائما : دائم ايلر ظاهر وباطنده تقليب امور.

دائِماً { ح. عر. دوام اوزره، على الدوام، هر وقت، بردو. زى‌يه : صباحلرى دائماً اركن قالقارم.

دائِمى { ص. [« دائم » دن سمع. بر لغت اولوب عربى دكلدر.] ١. دائم، دوام اوزره بولنان، باقى، سوركلى : بوصيجاق دائمى دكلدر موقتدر : بنم ضعفم دائميدر. ٢. دوام و ملازمت ايدن، اكسيك اولميان : اودائمى

مسافرلردندر: بوروزکار بورا- ده دائمیدر.

دائن {صف. عر. «دین»دن سف.} بورچ ویرن، اقراض ایدن، مقرض، آله‌جقلی، مدیون مقابلی: دائنلر کندیسنی صیقیشدیرر- یورلر.

دایه {سف. فا. دادی، بر ویا برقاچ چوجغه باقمغه مخصوص خدمتجی قاری. ا«دایه» بولندن ایسه‌ده محل استعمالی باشقه‌در.}

دایی {سف. با: طایی.

دُبّ {سند. عر. آبی. خرس. || ك. دب اکبر، دب اصغر= سمانك شمال جهتنده مجموعلری بوحیوانك صورتنی ابراز ایدر ایکی واسع جمله کوکبیه.

دِبّاغ {سند. عر. ا«دباغة»دن سمب. تر. زبانزدی: طباق} دریلری سپیلیوب مشین وسختیان وکاوساله وسائره یاپان صنعتکر: دباغ اوستهسی، چراغی، عملهسی.

دِباغَت {سف. عر. حیوان دریلرینی سپیلیوب مشین وسختیان وکاوساله وسائره اعمالی صنعتی: دباغت اك نافع ولازم صنعتلردندر.

دَبّاغخانه {سف. ودها طوغریسی:

دِباغخانه {سف. فا. ا تر. زبانز. دی: طباخانه.} دریلر سپیلنوب مشین وسائره اعمالنه مخصوص کارخانه و فابریقه: دباغخانه‌لرك شهرك داخلنده بولنمسی حفظ صحت و نظافت قاعده‌سنه منافیدر.

دَبَدَبه {سف. عر. ۱. پاتردی، کوتوردی. ك. ۲. طنطنه، دارات، حشمت: کمال دبدبه و داراتله شهره داخل اولدی.

دَبَدَبه‌لی {صف. طنطنه‌لی، حشمت ودارائله اولان.

دَبدیرمَك {فع. دپرتمك.

دُبُر {سند. عر. قیچ، مقعد، سفره.

دِبِستان {سف. فا. مکتب، مدرسه: ضمنان: متعهدك بشیوز لیرا دپوزیتو براقه‌سی شرطدر.

دَبّوس {سند. عر. طوپوز. ك.

دِبّوی {سف. [فر. Dépôt] اسطحه والیهٔ عسکریه انباری: دبوی مأموری.

دَبّه {سف. عر. دیی یووارلاق باقیر قاب، برنوع باقراج: یاغ، بال دبه‌سی.

دَبه {سف. صف. برنوع فتنه مبتلا.

دَبه‌لَك {سف. فتق نوعی. ادر.

دَبه‌لَمك {فل. آرقه اوستی یا. توب ایکی یانه چبالامق.

دَبیر {سف. فا. کاتب، منشی.

دَپَرتمَك {فع. یرندن اوینداتمق، صیچراتمق، تحریك ایتمك.

دَپَرشدیرمَك {فع. قیمیلداتمق، جد وجهد ایله تحریك ایتمك، حرکته کتیرمك.

دَپَرشمَك {فل. قیمیلداتمق، اوینا- مق، حرکته کلمك، چبالامق.

دَپَرنمَك {فل. قیمیلداتمق، حرکته کلمك، اهتزاز ایتمك، چبالامق.

دَپره‌مَك {یا دپرمك. فل. قیمیلداتمق، حرکت و اهتزاز ایتمك، چبالامق. [دپرنمك دها مستعملدر.]

دِپَنمَك {دیشمك، دیمك و سائره. با: تپك وسائره.

دِپوزیتو {سف. [یونا. Deposito] ا. رهن، ودیعه: ایتدیکی استقراضه قارشی چفتلکنی دپوزیتو براقدی. ۲. تأمینات، ضمان: متعهدك بشیوز لیرا دپوزیتو براقه‌سی شرطدر.

دِپه {دپه‌لك، دپه‌لمك وسائره. با: تپه وسائره.

دِترَمك {دترتمك، دترك و سائره. با: دیترمك و سائره.

دِثار {سند. عر. عربیده اوست لباسی دیمك اولدیغی حالده، لسانمزده یالکز فارسی قاعده- سی اوزره وصف ترکیبلرده بولنه‌رق کثرت وبولاق معناسیله قوللانیلیور. قوللانلماسی البته خیرلیدر: آثار مرحمت دثار= مر- حمتله طولی اثرلر.

دُجا {سند. عر. قراکلق، ظلمت. ك.

دَجاج {سند. عر. طاوق جنسی.

دَجّال {سخ. قیامتده ظهور ایده‌جك برشخص کذاب ومضرکه حضرت عیسی (عم) جانبندن قتل اولنه‌جقدر. خرستیانلرجه «مخالف عیسی» معناسیله (آنتیخریست Ante-christe, Αντίχριστος) اسم یونانیسیله معروفدر.

دُخان {سند. عر. ج: ادخنه. ۱. دومان. ۲. توتون: انحصار دخان= توتون انحصاری، رژیسی.

دُختَر {سف. فا. قیز، کریمه. || دختر رز= آصمه‌نك قیزی یعنی شراب. عر.

دَخل {سند. عر. ۱. کیرمه، قا. ریمه، مداخله: بوایشده بنم هیچ دخلم یوقدر. ۲. نفوذ، تأثیر: مدنیت جدیده‌نك تولدنده عربلرك جوق دخللری واردر. ۳. واردات، ایراد، خرج مقابلی. ۰: تعریض، اعتراض: اعتادمه دخل ایدیور.

دَخمه {سف. فا. مزار، مرقد، تربه. ك.

دُخول {سند. عر. کیرمه، داخل اولمه: ساعت بشده شهره دخول ایتدی.

دُخولیّه {سند. عر. ۱. تیاترو وبالوکبی عمومی برسیر محلنه کیرمك ایچون ویریلن احرت: لوجه اجرتندن باشقه تیاترونك بش غروش دخولیه‌سی واردر. ۲. بعض اشخصای نجا- ربه‌دن برمملکته حین دخولنده آلنان رسم: اولجه توتوندن دخولیه آلنیر ایدی.

دُخی {حر. [اسکی و چغتایجه املاسی: داغی] هم، کذلك: بونی بن دخی بیلیورم: بوندن دخی آکلاشیلیور. مختصر اولهرق «ده» صورتنده ده قوللانیلیر: بونی بن‌ده بیلیورم. — وقتیله عادتا حرف عطف اولهرق «و» معناسیله وجمله‌نك باشنده‌ده قوللانیلیردی: دخی بیروح ایکن قالب آدم. — «دها» یرینه‌ده وقتیله «دخی» قوللانیلیردی: بر دخی بونی یاپمه‌یك. || ودخی= هم‌ده. برده.

دَخیل {صف. عر. [«دخول»دن صشد.] برینه انجا ایدن: فلانه دخیل اولدی. ك. || دخیلك= سکا انجا ایتدم.

دَده {سند. ۱. بیوك پدر، جد: بابای وددهسی. ۲. طریق بابای، قدملی درویش وعلی- الخصوص طریقت مولویه شیخ ودرویشی. [بو معنا ایله فارسی ظن اولنه‌رق سهواً جمعی «ددکان» دخی اولور.]

دَر {سف. فا. قپو، باب؛ درسعادت= سعادت قپوسی، پایتخت سلطنت سنیه اولان استانبول. سهواً «درعلیه» دخی دینلیر.

دَر {حج. فا. ظرفیت بیان ایدر، ده، ایچنده: درانبار= انبارك ایچنده: درانبار ایتمك= انباره قومق؛ درکنار= کناردده، هامشده: درکنار ایتمك= هامشده یازمق؛ درپیش= اوکده؛ در آغوش= قوجاقده؛ درخاطر= خاطرده: درخاطر ایتمك= خاطره کتیرمك. [یالکز بویله ترکیبات فارسیه‌ده بولنور.]

دَر {صف. فا. ا «دربدن» فعلندن سمب. اولوب، صتر، تشکیلنه کیرر.} پیرتجی، پیرتان، یاران: پرده‌در= پرده‌پی پیرتان: صفدر= دشمن صفلرینی یاران.

دِر {فل. [امك مصدر غیر مستعملنك یعنی فعل اسنادینك مضارع مفرد غائبی اولوب، جمعی: درلر. — دالك کره‌سی ملحق اولدیغی کلمه‌نك صوك هجاسنك حرکه‌سنه کوره قالین ویا اینجه اوقونور: نره‌ده‌در؟ وبوراده در کبی. — منفیسی: دکلدر، دکللر یاخود دکللردر.] الله بیوکدر؛ اجرام سمائیه حسابسزدر. — «وار» کلمه‌سیله برابر موجودیت بیان ایدر: بوراده شکروار در. بونك منفیسی: «یوقدر»: بورادهشکر یوقدر.

دُر {سند. عر. ج: درر. اینجی، لؤلؤ؛ در ناسفته= دلمه‌مش اینجی؛ وجد. کیسه طرفندن سویلنمه‌مش سوز؛ در یتیم= بر صدفده تك بولنان و بنابرین بیوك ومقبول اولان اینجی دانه‌سی.

دَرآغوش {سف. فا. [در= ادات ظرف. آغوش= قوجاق. — مصدریت معناسیله قوللانیلیر] قوجاقلامه، صارمه: درآغوش ایتمك= قوجاقلامق، صارمق.

دِراز {صف. فا. اوزون، طویل: عمر دراز. ك. = حد. دور ودراز= اوزون اوزادیه، آکی قوکی، بر تفصیل. [طول ودراز دیمك عبثدر.]

دُرّاعه {سش. عر. ج: دراریع. اوکی آچیق برنوع اوست لباسی. فراجه، بیشش. ك.

دِراغومان {سف. [عر. «ترجمان»دن مأخوذ. فر. Drogman] ترجمان، دیل اوشاغی.

دراغون { س. [فر. Dragon] بر صنف سواری عسکری : دراغون آلایی. || مج. پاره‌سز.

دُرافشان { یاخود درفشان. ص. فا. [در = اینجی- افشاندن، فشاندن = سرمك] اینجی سرپن، اینجی کبی مقبول سوزلر سویلین.

دُراقی { یاخود دراکی. س. [عر- « دراقن » دن غلط اولسه کرکدر.] اواکثر سز شفتالی جنسی.

دَرّاك { ص. عر. ا « درك » دن سمعی.] چوق درك وفهم ایدن، آکلایشلی. ؛.

دَرانبار { ص. فا. [در = ادات ظرفیت . انبار = م] انباره قونمش، مخزنه وضع اولنمش : دنکاری درانبار ایتمك.

دَراهِم { سند. ج. عر. فد : درهم. با : درهم.

دِرایَت { سند. عر. ذکا، معلومات، علم وتجربه. بحریکلیك، اقتدار : ارباب درایتدن؛ درایتنه بناءً کندیسنه فلان منصب توجیه اولندی: یالکز قدمه باقلیوب الك زیاده درایته اعتبار اولنمایدر.

دِرایَتسِز { ص. ذکا و معلومات وتجربه‌سی اولمیان. اقتدارسز، بحریکسز.

دِرایَتسِزلِك { س. ذکا ومعلومات وتجربه فقدانی، اقتدارسزلق، بحریکسزلك.

دِرایَتلی { ص. ذکا و معلومات وتجربه‌سی اولان. مقتدر، بحریکلی.

دَربار { س. فا. ا در = قپو. بار = محل] قپو محلی، درکاه، بر پیوك ذاتك قپوسی اوکی که مرجع ارباب حاجتدر : دربار سعادت قراره (استانبوله) مراجعت ایتدی.

دَربان { س. فا. قپوجی، بواب.

دَربَدَر { ص. فا. قپو قپو کزن، سرسری.

دَربَدَرلِك { س. قپو قپو کزمك حالی، سرسریلك.

دَربَند { س. فا. ا در = قپو بندن = باغلامق] قپامق. — عربی زعمیله « دربندات » صو- رتنده غلط جمع ده قوللانیلیر.] طار کچید، بوغاز. = ج. حدود. ده‌کی بوغازلر = دربندات محافظی.

دَربَندجی { س. بر بوغاز و کچیدك محافظی.

دَرپیش { ص. فا. اوکده اولان، حاضر، کوز اوکنده بولنان : درپیش ایتمك = بکوز اوکنده طوتمق، نظر مطالعه‌یه آلمق.

دُرت { عدد. اوچ ایله بش آره- سنده‌کی ٤ عددی، ایکی دفعه ایکی. اربعه، چهار؛ درت یوز، درت بیك؛ اون درت، یکرمی درت؛ درتده بر = ربع || درت آیاق = اللری دکی آیاق قوللانه‌رق (یورتمك). || درت آیاقلی = چاریا (حیوان). || درت ال = ایکی کشی طرفندن چالینان پیانو اصولی. || درت اللـه یاپیشمق = کمال غیرت و اهتمامله تشبث ایتمك. || درت باش = جهات اربعه، هر طرف، هر یان. || درت قاش = بینمی یکی تراشکله درت قاشلی کبی کورینن کنج، چار ابرو. || درت کوزله بکلمك = صبر سزلقله انتظار ایتمك، شدت انتظارده بولنمق. || درت کوشه = مربع الشکل. || درت نعل = طولی دیزکین، حیوانی قوشدیره‌رق. || درت یانه یافمق = شاشیرمق. || درت یول آغزی = ایکی یول ویا سوقاغك خاچواری تقاطع ایتدیکی یر.

دُرتلِك { ص. ١. درت قیه و سائره وزننده اولان: درتلك بر مایلق. ٢. درت غروش و سائره قیمتنده اولان: درتلك باصمه. ٣. درت قاریش وآرشین وسائره بوی ویا اکنده اولان : درتلك دیرك، تختـه. ٤. مج. عر. اهمتسز، اعتبارسز، پاره‌سز پولسز : هایدی شوراردن درتلك ! = س. درت غروش وسائره قیمتنده سکهٔ صحیحه ویا اعتبار یه : بوکا بر درتلك ویره‌یمی ؟

دُرتلی { ص. درت بکلك و سائره- سی اولان. = س. درت بکلکلی اویون کاغدی: قوپه‌نك درتلیسی بنده‌در.

دَرَج { سند. عر. ١. صوقه، ادخال ایتمه. آرایه صیقیشدیرمه: یازه‌جقکز مکتوبه شونی ده درج ایدك: او قاعده‌یی کتابنه درج ایتمه‌مشدر. ٢. برمقاله ویا فقره‌ی غزته‌یه قویوب نشر ایتمه : بوحوادثی غزته‌یه درج ایتدیلر، فلان غزته درج ایتمشیدی.

دُرَج { سند. عر. جواهر قو- طیسی، حقه شکلنده کو- چك قوطی.

دَرَجه { سند. عر. ج : درجات. ١. یوقاری‌یه چیقه‌جق باصامق: بردرجه یوقاری چیقدی. [ضدینه یعنی آشاغی اینمه « درکه » دینیر.] ٢. دائره‌نك منقسم او- لمق ٣٦٠ قسمك بهری که زوایا وسائره‌یی اولچمکه یارار: ٣٥ درجه‌لی برزاویه. ٣. میزان الحراره- نك منقسم اولدیغی اقسامك بهری که صفردن یوقاری وصفردن آشاغی اولمق اوزره ایکی طاقم ایسه‌ده، صفردن آشاغی اولانلره « درکه » دینلیرسه، صفردن یوقاری ویا آشاغی قیدینه حاجت قالماز : مصرده حرارت ٥٠ درجه‌یه قدر چیقار: پترسبورغده برودتك ٢٥ درکه‌دن آشاغی دوشدیکی اولور. ٤. مرتبه، پایه : مجد وشرفك درجات عالیه‌سنه واصل اولدی. ٥. مقدار، رتبه : بودرجه فضل وعرفانی واردر: بر درجه ده خسته درکه النی اویناتمغه اقتداری یوقدر. || درجه درجه = یواش یواش، تدریجاً، بر بر درجه : درجه درجه یوکسلدیرك بو مرتبه‌یه واصل اولدی.

دَرحال { ظز. فا. [فا. در = ادات ظرفیت . عر. حال = زمان] آنیده، همان، وقت غائب ایتمکسزین : بونی ایشیدنجه درحال قالقوب کیتدی.

دِرَخت { س. فا. آغاج، شجر. ؛.

دِرَخش { س. فا. پارلامه، ضیا، نور.

دُرخشان { ص. فا. پارلاق، ضیا- دار، منور : در درخشان = پارلاق اینجی.

دَرحور { ص. فا. لایق، منا- سب. لس.

دَرد { س. فا. ١. کدر، آجی، غصه، تاسه : بنم دردلرم چوقدر: درد درون. ٢. زحمت، اذیت، مشقت، رنج. ٣. بورکی ازن یخ صیقلدیسی : بوایش بکا درد اولدی.

دُردانه { س. فا. اینجی دانه‌سی. || مج. پك کوزل وسو- کیلی چوجق.

دُردَر { عد. بهرینه ویا بهر دفعه- سنده درت : آلچه‌یی تقسیم ایتدکلرنده جمله‌سنه دردر لیرا دوشدی: دردر دردر آرابه. لره بیندیروب کوتوردیلر.

دُردُرلی { ص. دردی بر پرده : دردزلی شمعدان.

دَردَست { س. فا. [« در = ادات ظرفیت ـ دست = ال] الده ایتمه. طوتمه، اخذ وتوقیف: جنایتی ارتکاب ایدنلری دردست ایتدیلر. = ص. الده بولنان، یاپلمقده ویا رؤیت ایدلمکده او- لان : او ایش در دستدر؛ دردست تحریر اولان اوراق.

دَردلَشمَك { فش. بربرینه درد وکدرلری سو- یلیوب حسبحال ایتمك.

دُردلی { ص. ١. درد وکدری اولان، مغموم، محزون، مکدر. ٢. مزمن بر علت و مرضی اولان، علیل، مریض.

دَردمَند { ص. فا. مج : درد، نیدان. درد وکدری اولان، زواللی، بیچاره.

دَردمَندانه { ص. مج. فا. محزون و مکدر آدمه مخصوص طرز وحالده.

دَردناك { ص. فا. دردلی، کدرلی، محزون، مکدر.

دُردِنجی { عد. درت مرتبه- سنده بولنان، اوچنجی ایله بشنجی آره‌سنده اولان، رابع : دردنجی کون، دردنجی باب.

دُرَر { سند. ج. عر. فد : در. با : در.

دُرَرباز { ص. فا. ا عر. درر = اینجیلر ـ فا. باریدن = یاغمق] اینجیلر یاغدیران، اینجی کبی سوز سویلین.

دُرز { س. قوری دیوارك طا- شری آردلرنده‌کی یاریقلری خرجله طولدیروب مالهنك او- جیله چیز کیلر چکمك عملیاتی: باغك دیوارلرینی درز ایتمك؛ درز ایدلمش دیوار.

دَرزنجیر { ص. فا. ا در = ادات ظرفیت ـ زنجیر = م] زنجیرده، زنجیرله باغلی: درزنجیر ایتمك = زنجیرله باغلامق. زنجیره اورمق.

دُرزی { سند. ص. عر. ج : دروز. شامده جبل دروزده ومتفرق اولهرق بعض محلارده ساکن بر قوم که عرب مستعربه‌دندر.

دَرزی { سند. عر. ترزی. با : ترزی.

دَرس { سند. عر. ج : دروس. [صحیحی رائك دخی فتحیله.] در. ١. برعلم وفنك تحصیلیچون هرکون آلنان تعلیم : درس آلمق: درس ویرمك: درس

کورمك: درسه چالیشمق. || مج. اوکرتمه، القا، تلقین: بو درسی سکا کیم ویردی: کندیسنه درس ویرمشلر در. || ابی بردرس ویرمك = تنبیهات و اخطارات شدیده ده بولنمق. || درس عام = مدرسلرك جوامع شریفه ده علی العموم مراجعت ایدن طلبه یه ویرد کاری درس: درس عام خواجه لری = بویله درس ویرن مدرسلر.

دُرُست (ص. فا. ۱. صحتی یرنده، صاغ، صحیح، سالم: تندرست = بدنی صاغ وسالم. ۲. طوغری، خطاسز، صحیح: درست یرکله سویلیه مز: املاسی درست دکلدر. == ح. طوغری و خطاسز اوله رق: درست سویلك، یازمق.

دُرُستی (س. فا. اودها درستی: درستلك) ۱. صحت، سلامت، صاغلق. ۲. طوغریلق، خطاسزلق.

دَرسخانه (س. فا. [ع. درس = م. فا. خانه = او، محل] درس یری، درس ویرمکه مخصوص قفوش: بو مکتبك درسخانه لری طاردر.

دَرسخوان (ص. فا. [ع. درس = م. فا. خواندن = او. قومق] درس اوقویان، شاگرد: فلان ذاتك دار التربیه سنده درسخوان اولمشدر. [مترادفی اولان «سبقخوان» دها مستعملدر.]

دُرشت (ص. فا. ۱. سرت، قاتی، قبا: درشت محاش، کاغد. ۲. طو قنا قلی، سرت، ترس: درشت سوز، جواب. ز. ولس.

دِرع (س. عر. ج: دروع. [عربیده مؤنث اولوب، مذکری قادین کوملکی دیمکدر.] دری ویا تلدن زره، جبه.

دَرَقَب (ظز. فا. [فا. درء ادات ظرفیت ـ عر. عقب = آلت طرف، آرقه] آز. قه سی صره، عقیبنده: درعقب کندیسی کلدی.

دَرعُهده (س. فا. [فا. درء ادات ظرفیت. عر. عهده = م.] عهده سنه آلمه، تعهد ایتمه، اوستنه آلمه: بوایشی کندیسی درعهده ایتدی.

دِرَفش (س. فا. بایراق، سنجاق، علم. || درفش کاویانی = مشهور کاوه نك دریدن اولان اوکلکندن عبارت ومجوهراتله مرصع بایراق که اسکی ایرانیلرجه رسمی ومقدس برعلامت ایدی.

دَرك (سند. عر. آکلامه، تفهم: درك ایده بیله جك آدم دکلدر.

دَرکار (ص. فا. [در = ادات ظرفیت ـ کار = ایش] ایشده بولنان، ایشك ایچنده اولان، ظاهر، عیان، آشکار: بو ایشك بویله اوله جغی درکار ایدی: بم سزه اولان مخالصتم درکاردر.

دَرگاه (یاخود درگه. س. فا. [در = قپو ـ گاه = محل، مقام] ۱. قپو محلی، قپو اوکی، دربار، بیوکلرك مرجع عمومی اولان قپولری: درکاه عالی قپو چوقدارلری. ۲. تکیه، خانقاه: نقشی درگاهی.

دَرکَنار (س. فا. [در = ادات ظرفیت ـ کنار = م] کناردده بولنان، بر یازینك کنارینه یازلمش مطالعه وافاده، هامش، حاشیه: درکنار ایتمك: بر درکنار یازمق: بادرکنار بیان ایتمك.

دَرَکه (سند. عر. ج: درکات. ۱. آشاغی یه اینن باصامق، درجه نك ضدی: جنتك درجه لری وجهنمك درکه لری واردر. ۲. میزان الحراره نك تحت الصفر اولان درجه لری که عدد لری بیودکجه حرارتك او نسبتده آزالدیغنه دلالت ایدرلر: بو مملکتده میزان الحراره یازین ۴۰ درجه یه قدر چیقار، و قیشین ۲۰ درکه یه قدر اینر. [لسان عربینك یو وسعتی سایه سنده اصطلاحزده فوق الصفر وتحت الصفر تعبیرلرینه حاجت اولمیوب، یونانك معنالری «درجه» و «درکه» اعتباریله آیری آیری افاده اولنور.] || درکه = امواج = ایکی طالغه بینده حاصل اولان حفره.

دَرگه (س. فا. بایا: درگاه.

دُرُلو (یاخود دؤرلو. س. [زبان تزدی: تورلو، اصلی: تورلوك. ۱. نوع، جنس، چشیت: بر درلو حیوان: بو قماشك بر باشقه درلوسی ده واردر. ۲. برقاچ نوع وچشیدی اولان شیء: کندیسنده باصمه نك درلوسی واردر. ۳. یمك قابی: بش درلودن عبارت ساده بر ضیافت ویردی. ۴. لکده بیشمش مختلف سبزه لرله اتدن عبارت یمك: پانچ درلوسی: درلو یخنیسی. == ص. بر نوع و صورتده اولان، کونه: بودرلو آدم: او درلو ایش: نه درلو یازی؟ || درلو درلو = نوع نوع، چشیت چشیت. || بر درلو = [جلهٔ منیفه ده] هیچ بر وجهله، وجهاً من الوجوه: بر درلو قاندیره مدم. [«درلو بدرلو» تعبیر سقیمی قوللانلماملی.]

دِرَم (س. فا. [کرك بونك و کرك معربی «درهم»ك یو. δραχμή دن اولدیغنی بعض لغویون التزام ایتمشلرسه ده، مذکور لفظ یونانیلرك فا. «درم» دن مأخوذ اولدیغنده یونانیلر متفق اولوب، ذاتاً یونان قدیمده اك زیاده ایران مسکوکاتی قوللاندیغندن، بونك اصل واساسی فارسیدر. اوزاندن اولان معروف «درهم» دخی بو اساسدندر.] ۱. شمدیکی آنچه یه کوره درت بش غروش قیمتنده وفرانغه معادل اسکی بر کومش سکه ایدی. ۲. آنچه، نقود. ز. || درم خریده = آنچه ایله آلنمش، صاتین آلنمش: بندهٔ درم خریده لری.

دَرمان (س. فا. ۱. چاره، تدبیر، واسطهٔ تسویه: بوکا بر درمان بولملی: درمانی یوقدر. ۲. علاج، دوا: دردی ویرن درمانی ده ویرر: اطبا بوخسته لغمه درمان بوله مدیلر. ۳. قوت، قدرت، طاقت: بنده هیچ درمان قالمدی؛ یوریمکه درمانم یوغیدی؛ آیاقلرمده درمان قالمدی.

دَرماندگی (ص. فا. ج: درماندگان. چاره سز قالمش، عاجز، عجز وقصور کتیرمش، بیچاره: مددرس درماندگان = عجزه نك امدادینه یتیشن.

دَرمانسز (ص. ۱. قوت و طاقتی منیفه ده] هیچ بر وجهله، وجهاً من الوجوه: بر درلو قاندیره مدم. [«درلو بدرلو» تعبیر سقیمی قوللانلماملی.]

دَرمانسزلق (س. ق. تنزلك، ضعف، بیتکینلك: وجودمده، قوللرمده بردرمانسزلق طوییورم.

دَرمَك (درمه و سائره. با: دیرمك وسائره.

دَرمیان (ص. فا. [در = ادات ظرفیت ـ میان = اورته، بل] اورته ده، آراده بولنان. ز. || درمیان ایتمك = آرایه سورمك، ایراد وبیان ایتمك: بر طاقم واهی عذرلر درمیان ایدیور.

دَرن (سند. عر. ۱. تش. نبا. اور. ۲. ط. ورم. بسل الرئه.

دَرنده (ص. فا. [راء مشدده ایله ده قوللانیلیر] یرتجی، یرتان، مفترس: شیردرنده.

دِرَنك (س. با: دیرنك.

دِرَنگ (س. فا. ۱. تأنی، تأخر، یاواشلق. ۲. مکث، آرام، قرار، استراحت. ز.

دَرنی (ص. عر. ز: درنیه. ط. ورم چیبانتنه منسوب و متعلق، سل الرئه یه متعلق.

دِرو (س. فا. اکین بیچمه، حصاد. ز.

دَروازه (س. فا. شهر و قلعه قپوسی. ز. [بعض لغویونمزك زعمی کبی سوقاق قپوسی دکلدر.]

دُرُود (س. فا. دعا، تحیه، سلام. لـ.

دُروس (سند. ج. عر. فد: درس. با: درس.

دُروغ (س. فا. یالان: ارتکاب کذب و دروغ ایتمك.

دَرون (س. فا. ۱. ایچ، ایچ طرف، داخل: درون وبیرونی معمور؛ درون خانه ده = اوك ایچنده. ۲. قلب، یورك، ایچ: آتش درون.

دَرون بین (س. فا. [درون = ایچری ـ دیدن = کورمك] ط. بدن انسانك بوغاز و بورن ودبرکی بعض منفذلرندن ایچری یه باقمغه مخصوص دوربین و خرده بینه مشابه برآلت، فر. Endoscope.

دَروَند (س. [فا. درند غلط] با: دربند.

دَرونی (ص. فا. ۱. ایچ طرفه منسوب ومتعلق، ایچلك. ز. ۲. یورکه منسوب و متعلق، قلبی: درونی برمحبتله سویور.

دَرویش (س. فا. ج: درویشان. ۱. فقیر ومحتاج آدم. ز. ۲. طرق علیه دن برینك شیخنه انتسابله زی مخصوصه و کیره رك خانقاهده خدمت وچله

وریاضتله اشتغال ایدن آدم: طریقت مولویه درویشانی. = ص. ایشی حقه توکل ایدن صاف قناعتکار و متواضع: درویش آدمدر. — عنوان کبی اسامیء خاصه‌نك باشنده‌ده قونور: درویش احمد، درویش علی.

درویشانه (ص. فا. درویشلره مخصوص ویا لایق اولان، درویشلره یاقیشیر صو. رتده اولان: قیافت درویشانه: درویشانه سوز. = حـ. فا. ۱. درویشلره یاقیشیر حال وصو. رتده: درویشانه یاشایور. ۲. کال توکل وتو ضع وصافدلرونلکله.

درویشلك (ـ. ۱. درویش حال وصفت وزی وقیافتی: درویشلك هرکسك خرجی دکلدر. ۲. توکل و تواضع. وصافدرونلق: بم درویشلکم اویله شیلره مائمدر.

دره (ـ. ۱. ایکی طاغ آره‌سنده‌کی اوزون چوقور، وادی: او اوزون دره‌لرده بیکارجه قویونلر اوتلار. ۲. یالکز قیشین آقار کوچك چای: دره‌ده صو ایچمك. || دره اوتی = بر نوع رازیانه که صلاطه‌یه قونور. || دره‌بکی = وقتیله بر قاچ کویه حکمی کچن متنفذ آدم. || دره تپه = دوز اولیان یر، انکیه. || دره‌دن تپه‌دن = اوته دن بریدن. || بیك دره‌دن صو کتیرمك = بهانه‌لر ایراد ایتمك، تعلل ایتمك. || سوقاق طام دره‌سی = یاغمور صولرینك آقمه‌سنه مخصوص چقورجه یر.

دره (سـ. عر. اینجی دانه‌سی، دردانه.

درهم (سـ. عر. ج: دراهم (فا. « درم » دن) ۱. اوقه‌نك درتیوزده برقسمی؛ یکی درهم یاخود درهم اعشاری = یکی اوقه دینلن کیلونك یکده برقسمی که اسکی درهملك تقریباً برتلثیدر: درهمله = مج. آز: مقابلی اوقه ایله. ۲. عربلرك اسکی بر کومش سکه‌سی که تقریباً بر فرانق قیمتنده ایدی. با: درم.

دری (سـ. اصلی: تیریك). ۱. انسان و حیوانك اتی ستر وبتون بدنی احاطه ایدن قبوق، جلد، پوست: دری صیرلمق، صویلمق: دریسنی یوزمك. ۲. حیوانك یوزلش وقورودلش وهنوز سپیلمه‌مش جلدی، کون: مملکتمزدن آورو پایه خیلی مقدار دری چیقار: دری تجاری. ۳. میوه‌نك قبوغی. قشر: کرازك دریسی یك قولای صویلار: اریکك دریسی چیقاریلیرسه دیشلری قماشدیرماز. || بردری برکیمك = اتسز، ضعیف، لاغر.

دری (صـ. فا. اقیو دینك اولان « در » اسم فارسیسندن اولدیغی حالده عربی اعتباریله مؤنثی « دریه » دخی اولور: اسکی فارسینك دربار حکمدار. رانده سویلنیان فصیحنه اطلاق اولنور: فارسیٔ دری: لغت فارسیهٔ دریه.

دری (صـ. عر. ا: دریه. اینجی کبی پارلدایان، پارلاق. شعشعه‌دار: کوکب دری.

دریا (سـ. فا. دکیز، بحر: دریادلهء (ملی دکیز کبی واسع او. لان: قیودان دریا = وقتیله بحریه ناظرینه ویریلن عنوانلر.

دریچه (سـ. فا. کوچك قپو، قپوجق.

دریده (صـ. فا. ییرتلش، ییر. تیق. ز.

دریغ (ـ. فا. اسیرکمه، قیمه‌مامه: همتکزی دریغ بیورمامك. مکری رجا ایدرم. = حـ. یازیق، حیف: دریغ! بنی اولدورور بودردد. || بی‌دریغ = اسیرکمین، بذل اولنان: همتکزی بی‌دریغ بیورك.

دریغا (حـ. فا. یازیق، حیفا، وا اسفا!

دریك (یاخود دریل. صـ. اصلی تیریك). ۱. عمق زیاده اولان، عمیق: دریك قویو: اورادہ صولر چوق دریکدر. ۲. چو قور، قویو: دریك اووه. ۳. مج. زیاده طالیلیان: دریك اویقو: دریك دوشونمه. ٤. کتیه‌نه وارمجق صورتده اطرافلی وتفصیلاتلی. اینجه: دریك مطالعات. دریك تحقیقات. = سـ. دریکلك. عمق: دریکدن بر سس کلیوردی: بك دریکه کیتدی. حـ. دریك اولهرق. عمیقا: دریك طالمق، دریك دوشونمك.

دریکلتمك (فـ. دریکلکنی آز. تدیرمق. تعمیق ایتمك: شو قویویی بر ایکی قو. لاچ دها دریکلتملی.

دریکلشمك (فـ. دریك و عمیق اولمق، دریکلکی آرتمق، تعمق ایتمك: یاره ایشلدکجه دریکلشیر.

دریکلك (سـ. عمق: بو قیونك دریکلکی چوقدر.

دریلمك (فـ. دری یاغلامق، دری ایله اورتمك: یاره دریلندی.

دزد (سـ. فا. خرسز، اوغری، حرامی، سارق. ز.

دزدار (ـ. فا. ا دز = قلعه ـ دار. اشتن = طوتمق، محافظه ایتمك ا قلعه محافظلی. ا اسکی تعبیر در ا

دزدز (یاخود دیز دیر. سـ. ویزردی. اوصالدیریجی کورلدی.

دزلاتمق (یاخود طرلاتمق. فـ. ۱. آجی. واوصاند. یرمجی بر سس چیقارتمق، ویزردانمق. ۲. فیرلاتمق. فا. چیرمق. ۳. اورکوتمك.

دزلاق (یاخود طرلاق. صـ. طاسلاق. چیلاقه.

دزمان (یاخود دیزمان. صـ. قوجامان، ایری وقیماء زیبر.

دساتیر (سـ. عر. فـ. فـد: (دستور. با: دستور.

دسّاس (صـ. عر. دسیسه کار، کیزلی حیله‌لرله آلداتمه چالیشان.

دسایس (سـ. ج. عر. فـد: دسیسه. با: دسیسه.

دسپوت (سـ. ایو. despotes) (روم پسقپوسی، مقره. پولیدی.

دسپوتخانه (سـ. روم پسقپوسنك (دائره ومقری.

دسپوتلق (سـ. روم پسقپوسلغی.

دست (سـ. فا. ال، ید. || دردست (دست با: دردست.

دستار (سـ. فا. صاریق، عمامه.

دستاربند (صـ. فا. صاریق (باغلایان، طریق علمیه منسوب.

دستان (سـ. با: داستان.

دستاویز (سـ. فا. ا دست = ال ـ آویختن = آصلق ا اوفاق هدیه.

دستبوسی (سـ. فا. ا دست = ال. بوسیدن = اوپمك ا ال اوپمه رسم وآیینی: ایلهای رسم دستبوسی.

دسترس (صـ. فا. ا دست = ال. رسیدن = یتیشمك ا الی یتیشن. نائل، موفق: مرامنه دسترس اولهمدی.

دستره (سـ. ا اصلی: فا. دست (اره = ال بچقیسی. تر. زبانزدی: تسته ا ال بچقیسی. ال ایله قوللانیلان کوچك بچقی. || زمین دستره‌سی = یو. وارلاق کیمکه مخصوص دستره. ا قبل دستره‌سی = اینجه، تخته‌دن اویمه چیقارمق ایچون اوفق بچقی. || دستره بالیمی = اوزون پورتلی بر جنس بالیق.

دستك (سـ. بر دیوار و یاخود بر آغاجی قائم طوردیروب تقویه ایتمك ایچون اورپلان طیاق: دستك اورمق: دستکله طوتمق.

دستگاه (سـ. فا. ا دست = ال. کاه = محل. — تر. زبانزدی: تزگاه ا ۱. جولهلرك بز وسائره طوقودقلری آلت. ۲. ارباب حرف وصنعتك دکانلرنده اوکلرنده بولنان تخته وماصه که اونك اوزرنده ایش کورورلر. ۳. قهوه‌جی ومیخانه‌جی کبی اصنافك بیوك ماصه‌لری که مشروبات وسائره اورادہ تهیئه اولنور وآنچه اورایه ویریلیر، بوفه. ٤: قره ده انشا اولنان کیلرك اوتوردلمسنه مخصوص کراسته‌دن ترتیبات: آلمان دستکاه هلرینه سپارش اولنان سفائن. ٥. ارباب حرف وصنعتك قوللاندقلری بیوك آلت طاقمی: طورنه دستکاهی: حاده دستکاهی.

دستگاهجی (سـ. (زبانزدی: تزکاهجی ا ۱. بر دستکاهده ایشلین چولهلر و سائره. ۲. آغاچدن دستکاه، قیو چیقریجی، دولاب وسائره کبی شیلر اعمال ایدن.

دستگاهدار (سـ. (زبانزدی: تزکاهدار) بر غازینو ومیخانه وسائره‌ده دستکاهی اداره ایدن ارسته ویا باش چراغ.

دستگاهلامق (فـ. (زبانزدی: تزکاهلامق ا طوقمه‌جق بزوسائره‌یی دستکاهه قوندق. || مج. حاضرلامق، تهیئه ایتمك.

دستگیر (صـ. فا. ا دست = ال. کرفتن = طوتمق ا دوشمك الی طوتان، یاردیمجی، معین.

دستمال (سـ. فا. ا دست = ال. مالیدن = سیلمك ا ال سیله‌لك. یاغلق، مقرمه.

دستمایه (سـ. فا. ا دست = ال. مایه = بضاعه، سرمایه ا سرمایه.

دستور (سـ. فا. ا ال دیمك اولان « ور » ادا ائتدن مرکبدر. تعریب دخی اولنه‌رق عربیده دالی

مضموم اوقونور، وجمعی « دسا-تیر » کلیر.] ۱. حکم ونفوذی جاری اولان وزیر: دستور مکرم، دستور اعظم. ۲. دین زردشتك رئیس روحانیسی و پیشوایسی. ۳. بیوك دفتر، مرجع اولان دفتر کبیر. ٤. قاعدهٔ اساسیه، بر علم وفنده قواعدك تطبیق اولندیغی قاعدهٔ کلیه ویا مثال عمومی: حساب، جبر دستوری. ٥. قوانین دولت عثمانیه‌یی جامع کتاب، قوانین مجموعه‌سی. ٦. رخصت، اذن، مأذونیت. = حد. دستور! = اذن ویرك کچملم، مساعده ایدك، آچیلمك. بو معنا ایله جن وپریلره خطاباً دخی قوللانیلوب، قراء کلفده بر یره کیریله جکی وقت دستور! دینلیر. || دستورالعمل = هر فعل و حرکت اوکا تطبیق اولنمق اوزره تعمونه اتخاذ اولنان قاعده ونظام ویا تعلیمات.

دَسته { سـ. فا. ۱. ال، طوتام، باغ، دمت: بر دسته چیچك؛ بر دسته قاشیق. ۲. صاب، قبضه: خنجر، بچاق دسته‌سی. ۳. هاون الی. ٤. بج. کمی دمیر آتدقده صالوب زنجیرك ارزرینه یتمه‌سی که زنجیرك زیاده کرلمسنی موجب اولور: دسته ایتمك. || دسته مورهٔ = بج. قالین واطرافی دمیر چنبر ایله محاط ایکی دلیکلی برکوتوك.

دَسته سَنگ { سـ. فا. بویا و سائره ازمکه مخصوص یووارلاق وسرت طاش.

دَستی { سـ. فا. [ترـ. زبانزدی: تستی] طوپراقدن صو وسائر مایعات وضمنه مخصوص قولپلی قاب: صو، پکمز، یاغ دستیسی.

دَستیار { صـ. فا. یار دیمجی، معین. ز.

دَستیاری { سـ. فا. یار دیم، معاونت.

دَسکَره { سـ. فا. [ترـ. زبانزدی: تسکره] خسته ویا قیریلمجق اشیا یاخود طلاش و طوپراق وسائره مخصوص ایکی کشی طرفندن صدیریلیر تخته.

دَسَم { سـ. عر. یاغ. ز.

دَسَمی { صـ. عر. ز: دسمیه. یاغه متعلق و یا یاغ قیلیندن اولان: مادهٔ دسمیه.

دَسیسه { سـ. عر. ج: دسائس. حیله، خدعه، کیزلی اویون، دولاب: دسیسه یاپمق: انواع دسائسله آلدامق.

دَسیسه کار { صـ. فا. دسیسه‌جی، حیله کار، دساس.

دَسیسه کارلق { سـ. دسیسه. حیله، حیله. کارلق، دساسلق.

دَسیسه لی { صـ. حیله‌لی، دسیسه ایله یاپیلان.

دَشت { سـ. فا. ۱. اووه، صحرا، قیر. ۲. بیابان، چول.

دُشمَن { سـ. صـ. فا. [ترـ. زبانزدی: دوشمان] عدو، خصم. اصل ترکجه‌سی: یاغی، یاو.

دُشنام { سـ. فا. سوکمه، طعن. ز.

دُشوار { صـ. فا. کوچ، زور، صعب. ز.

دُعا { سـ. عر. ج: ادعیه. ۱. جناب حقه یالوارمه، نیاز: اللهنی قلدیروب دعا ایدیوردی. ۲. برینك ایلکی ایچون جناب حقه یالوارمه: دعا کزله مشغولم. || خیر دعا. دعای خیر = برینك لهنده اولنان دعا. || بد دعا. برینك علیهنده اولنان دعا: پدرینك بد دعاسنه اوغرادی.

دُعاجی { صـ. صـ. فا. ج: سنده بولنان، ثنا کار: دعاجیکزم.

دُعاگوی { سـ. صـ. فا. ج: دعاکویان. [عر. دعا = م. فا. کفتن = سویلمك] دعاجی، دعا ایدن، وقفدن مخصص وظیفه‌یه مقابل دعا ایتمکله مکلف فقرادن آدم: دعا. کویان وظیفه‌سی.

دَعاوی { سـ. ج. عر. فد: دعوی. با: دعوی.

دَعوا { با: دعوی.

دَعواجی { سـ. بر محکمه‌یه مراجعتله دیکر برندن دعوی ایدن آدم، مدعی: مشتکی.

دَعواجیلق { سـ. بر محکمه‌یه مراجعتله برندن دعوی ایتمه، مدعیلك.

دَعوالی { صـ. ۱. حقنده دعوی اولنان، منازع فیه: او دعوالی بر چفتلکدر. ۲. ادعاسی بیوك، مدعی: دعوالی آدم.

دَعوَت { سـ. عر. ج: دعوات. [عربی تعبیر اتده «دعوه»] صورتنده قولانیلیر] ۱. جذب، جلب، بر شیئك حصول ووقوعنه سببیت ویرمه: پرهیز ایتمه مکله خسته‌لغی دعوت ایتدیکز.

۲. چاغرمه. جلب، بر یرده بولنمغی تکلیف ایتمه: کندیسنی محکمه‌یه دعوت ایتدیلر: دین اسلامه دعوت ایتدی: کندیسنی دووللویه دعوت ایتدیلر. ۳. ضیافته چاغرمه. اکرام وحرمت متضمنده یمکه کیتمه‌سنی تکلیف ایتمه: فلان ذات بزی دعوت ایتسی: فلان ضیافته سزی ده دعوت ایتدیلرمی؟ ٤. حرمت واکرام قصدیله ویریلن یمك. ضیافت. مکمل بر دعوت ویردی: بلالك دعوتنده بولندیکزمی؟ بو اقشام دعوت واردر. ٥. دعا. نیاز: دعوات خیریه‌لریله مشغول: مستجاب الدعوه = دعاسی تزد الهیده اجابت بیورلان. ا بو معناده یالکز جمعی وآنجق بویله تعبیرات عربیه ده مفردی مستعملدر ا

دَعوَتجی { سـ. بر ضیافته کیتمکی تبلیغ وتکلیف ایتمکله مأمور آدم، مدعویسنه دعوتلی اولدقلرینی خبر ویرن آدم: فلان ذاتدن دعوتجی کلدی.

دَعوَتلی { صـ. سـ. بر ضیافته چاغرلمش. مدعو: فلان ضیافته دعوتلی میدکز؟ قاچ دعوتلی وار ایدی.

دَعوَتیه { سـ. عر. ا وعدهٔ عرقیه‌یه معادل تشکیل اولنمش غلط بر امتدر ا ۱. دعوت یدن خدمتجی‌یه ویریلن بخشش. ۲. صحن. برینی محکمه‌یه جلب ایچون یازیلان ورقه.

دَعوی { سـ. عر. ج: دعاوی. ۱. مدافعهٔ حقوق ایچون محکمه‌یه مراجعت: فلان سزدن دعوی ایتمش: بنم علیهمده دعوایه قالقیشمش. ۲. بر محکمه حضورنده اولنان محاصمه و مرافعه: حقوق محکمه سنده بر دعوایی وار در. ۳. علوم ریاضیه وسائره‌ده حلی تکلیف اولنان مسئله: بو دعوانی کیم حل ایدهبیلیر؟ ٤. انسانك حائز اولدیغی صفت و فضیلتی حائز ایلدیغی درجه‌یه ایتمسی، ادعا: هیئتنده ید طولاسی اولدیغی دعوی ایدیور: حریف غلامه‌لك دعواسنده بولنیور. || دعوی وکیلی = برکسك دعواسنی حضور محکمه‌ده تمثیله ایتمکی اجرت مقابلنده درعهده ایدن قانون شناس آدم، آووقات.

دَغدَغه { سـ. عر. کورلدی پا تردی. بیهوده تلاش واضطراب. باش آغرسی: ترك دغدغهٔ حیات ایلدی.

دَف { سـ. عر. ا. ترـ. زبانزدی: آف ا اکثریا خواننده‌لرك الده طوتوب پارمقلریله چالدقلری آلت موسیقی که برطرفی دری ایله قپلانمش وآلرینه برقاچ طاقیش تخته‌دن بر چنبردن عبارتدر، دائره: دف چالق.

دَفاتِر { سـ. ج. عر. فد: دفتر. با: دفتر.

دَفائِن { سـ. ج. عر. فد: دفینه. با: دفینه.

دَفتَر { سـ. عر. ج: دفاتر. اقار. رمق (= ایکی قاداق) دن ا ۱. معاملات تجاریه وایراد ومصرف وخاطرده قلمی مرام اولنان حسابات وسائره‌نك قیدوتحریرینه مخصوص جدوللی بیاض کتاب: دفتره یازمق، دفتره قید ایتمك، دفتره کچیرمك. ۲. حسابات ویا اسامی ورقه‌لری حاوی کاغد، پوصله، لیسته: یمك دفتری، حساب دفتری. ۳. یازی یازمق اوزره براکلمه دیکیلوب کتاب شکلنه قونمش بیاض اوراق: شاکردانه محصوص یازی، مشق دفتری. آنا دفتر = یومیه. دفترنده قید اولنمش حسابات قادیرلوب جمسنه کوره محل مخصوصلرینه قید اولندقلری بیوك دفتر. || دفتر اعمال = انسانلرك حسنات وسیئاتدن کافهٔ عملرینك قید اولندیغی دفتر معنوی. || دفتر امینی = دفترخانه ناظری. || دفتر خاقانی = هرکسك املاك و اراضیسنك مقید بولندقلری دفتر وبونلری حفظ و اداره ایدن و فراغ و انتقال ایشلرینه باقان دائرهٔ دولت. دفترخانه. ویرکو امانتی: دفتر خاقانی امانتی امینی.

دَفتَرخانه { سـ. فا. املاك و عقار و اراضیء عمومیه‌نك مقید بولندیغی وفراغ وانتقال وویرکی ایشلرینه قاریشان دائرهٔ دولت، دفتر خاقانی، ویرکو امانتی: دفتر خانه ناظری = دفتر خاقانی امینی، ویرکو ناظری.

دَفتَردار { سـ. فا. ۱. دولتك واردات ومصارفی دفترینی طوتان. بو معنا ایله وقتیله مالیه ناظرینه دینیردی: دفتردار شق اول، دفتردار شق

ثانی. ۲. الیوم بر ولایتك امور مالیه‌سنه مأمور ذات. [سنجاقلر. ده‌کیلره محاسبه‌جی، وقضالرده. کیلره مال مدیری دینیر.]

دفتردارلق { س. ۱. وقتیله مالیه نظارتی. ۲. الیوم بر ولایتك امور مالیه‌سنی اداره ایدن ذاتك صفت ووظیفه‌سی: بغداد دفتردارلغی فلانه توجیه اولندی.

دفع { سذ. عر. ۱. اوتمه‌یه ایتمه. قافه، جذب وجلب ضدی: اجرام سماویه‌نك یرلی یرنده طوتن جذب ودفع قاعده‌سیدر. ۲. صاوشمه، منع صاوشدیرمه: بو علاج صیتمه‌یی دفع ایدر: اویله مضر بر آدمی هر یردن دفع ایدرلر. لازم بنا سیله « اولمق » فعلیله ده قوللانیلیر: هله بوراون دفع اولوب کیتدی: حمد اولسون باش آغریسی دفع اولدی: دفع اول‌ده‌یقیل، اکسیك اول! ۳. ویرمه، اعطا. صرف، خرج. [بو معنا ایله لسانمزده مصدری یك مستعمل اولمیوب، اسم مفعولی «مدفوعات» قوللانیلیر.] ٤. اورتمه‌دن قالدیرمه، اجا ایتمه، برطرف ایتمه: احتیاجاتی دفع ایتمك: غائله‌یی دفع ایتدی. ٥. حق مدعی‌علیه طرفندن مدعینك دعواسنی دفع ایده‌جك بر دعوی اقامه‌سی. || دفع حاجت = آبدست بوزمه.

دفعه { سذ. عر. ج: دفعات. کره، مره، کز، نوبت: بر دفعه = بر کره: بعض دفعه = بعض کره: بو دفعه = بو کره: دفعهٔ اولاده = برنجی کره‌ده، ابتدا. || دفعاتله، بالدفعات = مکرراً. مرةً بعد اخری. = حد. ینه، کذا. ایضاً.

دفعةً { ح. عر. ۱. بردفعه‌ده، بوردن، تدریجاً مقابلی: بورجنی دفعةً ویردی: دفعةً ویره‌مزسه تدریجاً ویرسین. || دفعةً بعد اخری = مکرراً. دفعه‌له.

دفن { سذ. عر. طوپراغك ایچنه صوقمه، کوممه، مزاره قومه: جنازه‌نی دفن اولنه‌جقدر.

دفنه { س. (یو. θάψη) پایرا.

دفه { قلری کوزل قوقار وشناکار. ده تزیینات یارار طفلان جنسندن معروف کوچك آغاج، شجرالغار.

دفه { س. (زبانزدی : تفه) ۱. اکرك ایکی طرفنده کی یو. وارلاق اتکی. ۲. دف کبی یو. وارلاق ودائروی شیء. ۳. چوالها دستکاهنك طراغك قورلدیغی یابی. ٤. اینکجی طولابی، چرخی. ٥. چرخه‌صیارلمش بیوك ایپك طوره‌سی که بر اوقیه‌دن زیاده کلیر: اوچ دفه ایپك. ٦. ورق وباقر وساژه یاپراقلری دسته‌سی.

دفه‌جی { س. (زبانزدی تفه‌جی) فاحش فائله اوتمه‌کینه بریکینه کیزلیجه پاره اقراض ایدن مرابجه‌جی : دفه‌جی‌یه بورجی واردر.

دفه‌لی { ص. (زبانزدی : تفه‌لی) دستکاهلك دفه‌سنه چوق قوت ویریله‌رك طراق زیاده یاصلغله صیق دیکیلمش (بز وساژه).

دفین { ص. عر. [« دفن » کومش، کومیلی، دفن اولنمش، مدفون : قونیه‌ده دفین خساك عطارنك بولنسان حضرت مولانا.

دفینه { سذ. عر. ج : دفائن. یره کومولمش مال وآنچه: دفینه آرامق، بولمق. || مج. بك قیمتدار ویا معلوماتلی اولوب آنجق خا- رجدن کوسترلمی اولیان، کیزلی قدر ودکری اولان آدم ویا مال: اوبر دفینه‌در.

دق { سذ. عر. چاله، اورمه : دق باب ایتمك = قپو چالمق. [یالکز بوتعبیرده مستعملدر.]

دقائق { سذ. ج. عر. فد : دقیقه. ا : دقیقه.

دقت { سذ. عر. ۱. اینجه‌لك، اوفاقلق. ا. ۲. اینجه‌دن اینجه‌یه دوشونمه ویا باقمه. کمال اهتمامله ملاحظه ویا نظر ایتمه : دقتله باقمق، اوقومق، یاپمق. ۳. احتیط ویرمه، احتیاطله چالیشمه: یازی‌یه دقت ایت: سز بو ایشه دقت ایتمه‌مشسکز.

دقتسز { ص. ۱. ایشنه اهتمامله باقمیان، ایی وخطاسز ایش کورمك قیدنده اولمیان : دقتسز آدم. ۲. دقت واهتمامله یاپلمامش، کلیشی کوزل یاپلمش : دقتسز یازی، یمك.

دقتسزلك { س. ایشه دقت و اهتمام ایتمه‌یش، طا- غیلغله وکلیشی کوزل ایش کورمه : دقتسزلکدن ایلری کلمش خطالر: بودقتسزلکله طوغری ایش کورمك ممکن دکلدر.

دقتلی { ص. ۱. هر ایشنده اهتمام ایدن، سهو وخطا وقوع بولمامسنه غیرت ایلین : چوق دقتلی آدمدر. ۲. دقت و اهتمامله یاپلمش : دقتلی ایش، دقتلی یازی.

دقتلیجه { ح. اولدقجه دقت و اهتمامله : شونی دقتلیجه یازك.

دقیق { ص. عر. ا : دقیقه. « دقت »دن صنع.] اینجه، اوفاق، نازك، ظریف. کورلمسی ویا طوتلمسی وایشلنمسی مشکل، اینجه‌دن اینجه : بك دقیق ایش: فکر دقیق: ملاحظات دقیقه. = سذ. اون : برچوال دقیق.

دقیقه { سذ. عر. ج : دقائق. ۱. اینجه فکر وملاحظه، نکته. [بومعنا ایله باشلیجه جمی مستعملدر.] ریاضیاته متعلق بر طاقم دقائق بیان ایتدی: دقائق اکتناه امورله مشغولدر: دقائق اکتناه = دقائق امسوره واقف. ۲. زمان مقیاسی اولهرق برساعتك منقسم اولدیغی آلتمش جزئدن بیری : بش دقیقه سوردی: بر دقیقه‌ده اولور. ۳. دائره درجاتیله سائر مقیاسلرده بیر درجه‌نك منقسم بولندیغی جزءلرك بیری‌که بونلرده ثانیه- لره منقسمدر.

دقیقه‌سنج { ص. فا. [عر. دقیقه = نکته. فا. سنجیدن طارتمق] و : دقتسز.

دقیقه‌شناس { ص. ظ. [عر. دقیقه = نکته. فا. شناختن = طانیمق] اینجه ایشلری و نکته‌لری آکلایان، دقائق امورله اشتغاله مقتدر.

دقیق { ص. عر. ا : دقیقه. اون قیمیلنمدن ویا اوندن حاوی اولان : فاصولیه وپاتاته کبی مواد دقیقیه.

دك { جمع. ادات انتما اولوب زمان ومکانده قوللانیلیر، حتی، الی، تا : اقشامه دك چا- لیشدم: شهره دك یاتمزده ایدی: اولنجه‌یه دك بونی اوتوتمیه‌جغم. [« دکین » دخی قوللانیلیر.]

دك { س. ۱. درلو، نوع. طرز. ۲. مقدار، درجه، مرتبه. ۳. اعتنا، اعتبار، صایمی. ٤. تجربه. [متروك اولوب یالکز قوللانیلیور. مع هذا الزم بر کلهٔ اساسیه اولوب، مشتقاتی مستعملدر.]

دکاکین { سذ. ج. عر. فد : دکان. با : دکان.

دکان { سذ. عر. ج : دکاکین. [ترکجه‌ده تخفیفله قوللا- نیلیر.] ۱. اوفاق تاجرلرك صاتمه‌جقلری اشیایی اینجه قویدقلری محل مخصوص که اوکی آچیق بر حجره‌دن عبارتدر : تحفجی، باصمه‌جی، قصجی دکانی. ۲. بعض صنعتکارلرك ایشلدکلری و بایدقلری شیلری صاتدقلری محل مخصوص که یینه اوصورتده در : دمیرجی، باقیرجی، مرانغوز دکانی.

دکانجی { س. بر دکانده اوتو- روب اشیا صاتان کوچك تاجر.

دکتمك { فد. تجربه ایتدیرمك : درس کتابلرینی معلمله دکتمدجکه تدریسلرینه قرار ویرمه‌ملی.

دکدیرمك { فد. ۱. طوقندیر- مق، تماس ایتدیر مك : صوتوق دمیری تنه دکدیرمه‌ملی. ۲. اولاشدیرمق، واردیرمق، ایصال ایتدیرمك : شومکتوبی محلنه دکدیرکز. ۳. قیمتنی بولدیرمق، تقدیر ایتمك : بوآنی اللی لیرا دکدیرن آنجق طوتنك کوزللکیدر. ٤. سوزی طوقندیرمق، ایما و تعریض ایتمك : او سوزی بکا دکدیرمك ایستدی.

دکر { س. (« دکمك » دن) ۱. قیمت، بها، ثمن : بونلیجك دکری نه در؟ بونك دکرینی تقدیر ایتملی. ۲. قدر، اعتبار، حیثیت، شرف : اوآدمك دکری چوقدر، هیچ دکری یوقدر. ۳. اهلیت، لیاقت، اقتدار : هرکسه دکرینه کوره حرمت اولنسور: مأموریت هرکسك دکریله متناسب اولمیدر. = ص. ۱. فلان قیمتده اولان، شوبهاده بولنان : جهان دکر، دنیالر دکر براطفدر: یوز لیرا دکر برآتدر. ۲. مقابل، معادل، شایان، شایسته : زحمتی دکر بر ایشدر.

دکرسز { ص. ۱. دون قیمتلی، بهاسی آشاغی، روا- جنس : دکرسز مال. ۲. قدر واعتباری اولمیان، حیثیتسز : دکرسز آدم. ۳. اهلیت ولیاقتی اولمیان، نااهل : دکرسز صنعتکار. رك ایشی‌ده دکرسز اولور.

دکرسزلك { س. ۱. دون قیمت، بهاسزلق : ذخیره‌نك بوسنه‌کی دکرسزلکی جنتلك اصحابنی بك متضرر ایتدی. ۲. اعتبارسزلق، شرف وحیثیت‌فقدانی : اوآدمك بضاعه- جه دکرسزلکی آکلاشلدی. ۳. لیاقت و اهلیت فقدانی،

لیاقتسزلك. نا اهللك : معللكه تعییننده صكره دگر سزلكی تعین ایتدی .

دگرلی | ص. ۱. قیمتلی، بهالی : ذخیره یو سنه خیلی دگرلیدر. ۲. قدر و میتی اولان، معتبر. شرفلی : دگرلی آدم. ۳. اهلیت و لیاقت صاحبی، درایتلی : دگرلی بر مأمور در.

دگرمك | فت. با : دكدیرمك.

دگرنان | سف. دونروجرخ دیمك اولان «تكرمان» دن .

«دكرمان» یازمه ده معنا یوقدر ا ۱. یغدای و سائرده وكوتمكه مخصوص آلت وماكینه كه انواعی اولوب، اك معروفی صو ویل وقول ایله دونن و ایجاد اخیر اولهرق بخارله تحریك اولنایدر، كه بوكا تعبیر سقیله «فابریقه» دینلك عادت اولمشدر، آسیاب، طاحون، رحی : ال دگرمنی، بخار، حیوان. صو : یل دگرمنی: دگرمن دره سی = صویك یولی: دگرمن طاشی = تكرلیكی. ۲. النده دوندیریلهرك قاورلمش قهوه و قره بویر و سائره نی توزه تحویل ایتمكه مخصوص آلت : قهوه. بویر دگرمنی. ۳. زیتون و سائره ازوب صویق آلمغه مخصوص ماكینه، معصره : زیتون دگرمنی .

دگرمنجی | اسم. بر اون دگرمنی ادارہ ایدن آدم. طحان.

دگرمنجیلك | اسم. دگرمنجینك صنعت ووظیفه سی.

دگرمنلك | ص. سف. صو ویا یل دگرمنلری حوق محل. || مج. جزایر بحر سفیده ده ایكی آطه اسمیدر. كوچك دگرمنلك، بیوك دگرمنلك .

دگرمی | ص. [« دكر » دن] ۱. یووارلاق. مدور، دائروی : دگرمی چهره . ۲. اكمی یوپی بر، مربع : تربیعی : بر دگرمی تولبند .

دگرمیلك | سف. ۱. یووارلاقلق. مدورلك. دائروی شكل و صورت : چهره دگر. میلكی. ۲. اك ایله بوی بر اولمه، مربع شكل : یوكلیمك دگرمیلكی تام دكلدر.

دگرمیلنمك | فل. یووارلاق ویا اكمی یوپی بر اولمق : تمیروب یوزی دگر. میلندی .

دگز | یخسود دكیز. سف. ۱. (كرهٔ ارضك صو ایله مستور یرلری، بحر، یم، دریا : اولو دگز = بحر محیط. آق دگز. قره دگز وسائره. ۲. طالغه، تلاطم امواج، فرطونه : یوكون دگز واردر : بحر عمامده ایلك بهارك صوكارنده چوق دگز یاپار. ۳. بیوك كول ویا نهر. دریا : خزر، آرال دگزی. نیل دگزی. || آطه لی دگز = اگه كین . | آطه لر دگزی = آطه لری چوق دگز، آرال. || دگز آشیری = دگزك اوته سنده واقع. || دگز اوتی = ۱. قعر دریده یتن اوتلر. ۲. قبا طورمغه شلته وقنابه دوشمه سی اولدیرمغه مخصوص طوره حا. لنده صاتیلیر بر جنس اوت. | دگز كنكناری، پرچمی. دیكنی = دگز اوتی انواعندن. || ازلق دگز = ۱. روزكار طوردقدن صكره بر وقت دوام ایدن تلاطم. ۲. انكیزده اسن روزگارك تأثیریله ساحله كلوب چتلامیان طالغه. || دگز طوتمق = كیمك یاپه سندن ایچ بولانوب مضطرب اولمق : بحرا سیاحت ایتمكه آلیشانلری دگز طوتماز. || دگز قطیغی = اوكسوروكه قرشی وكوكسی یومشاتمق ایچون حشالتوب ایچیلیر پرچنس دگز اوتی كه قوروسی تل قطا. یغنه بكزر. چكر اوتی. || دگز قویونی = آبی بالیغی . دگز قبیسی = ساحل. یالی. || دگز كوپوكی = خفیف وبیاض برطاش كه مرانفوز لقمده وسائرده قوللانیلیر. | درت یان دگز كسمك = حیرتده قلوب نه یاپه جغنی شاشیرمق. | دگزه قالقمق = دگزه جیقمق، برلیماندن حركت ایتمك.

دگزلك | سف. صویك كیرمه سنه مالع وطیشاری آقه سنه یول ویرر شیو تختهٔ كه قایغلك كنارنده اولور. — یاتمیه یجرولك آلت سوگوسنك طیشاری یسندكی شیو تخته یه ده دینیر.

دگسز | ص. [« دك » دن] ۱. امهیتسز. عادی. اعتبارسز. ۲. طارغینلق كوسترن، طبیعتسز .

دگسزلك | سف. ۱. امهیتسزلك، عادیلك. اعتبارسزلق. ۲. طبیعتسزلك. طارغینلق كوسترمه .

دگسز لمك | فل. مناسبتسزلك ایتمك، ناسزا ویاقیشیقسز حركتده بولنمق .

دگش | یادگیش. سف. ۱. برشیٔ ویروب یرینه دیكر بر شیٔ آلمه، تبدیل، تحویل. ۲. بر مالك دیكر بر مال ایله دكیشدیرلمسی، مبادله، ترامپه .

دگشدیرمك | فت. ۱. بر شیٔ دیكر برشیٔ آلمق، تبدیل ایتمك: آتلری، آرابه یی دكشدیردم. ۲. برشیٔ براقوب یكیسنی قوللانمق، یكیلمك : اوطه لك پنجون مفروشاتنی دكشدیره جكم: بوكون چامشیر دكشدیرملی. ۳. باشقه لاتمق، تغییر ایتمك : طبیعتنی بسبتون دكشدیرمش .

دگشمك | فل. ۱. تبدل ایتمك: (= دكلمك). ۲. ایكی شیئدن برینی نفی ودیكرینی اثباته یارامیوب حرف ربط كبی وعربلرك « لا . . . بل » اداتلریله افاده ایتدكاری معنا ایله قوللانیلیر : اونی سویلین بن دكل سزسكز: دكل یازمغه اوقومغه بیله اقتدارری یوقدر.

دگلهمك | فت. [« دك » دن. غلطی : دهلهمك] ۱. اعتنا ودقت ایتمك. ۲. صاتمق، اعتبار ایتمك . [متروك ایسه ده، الزم بر لغتدر.]

دگلی | یادگلو. ص. ۱. بردرلو. برنوع : نه دگلی = نه درلو، ناصل. ۲. بر مقدار ودرجه ده اولان : نه دگلی = نه مقداردە نه درجه ده، نه قدر. ۳. اعتنالی. دقتلی، معتنا. ٤. صاییلیر، اعتبارلی، معتبر. مر.

دگمك | فل. ۱. طوقنمق، تماس ایتمك : ایصلاق كوملك تمه دكدی. ۲. چارپمق، راست كلمك، اصابت ایتمك : قراكلقده الم سرت برشیئه دكدی. ۳. اولاشمق، وارمق، واصل اولمق: كوندردیكلكز مكتوب یرینه دكدی. ٤. منتهی اولمق: نهایته واروب طورمق : قوغه قیونك دیبنه دكدی. ٥. یتیشمك : باشم طاوانه دكدی: كمینك دمیری قومه دكدی. ٦. تأثیر ایتمك، تاق ایتمك : آجیسی جانمه دكدی: صوغوق یورگمه دكدی. ۷. طوقنمق، ایلدشمك، راجع وعائد اولمق : او آدمك بكا ایلكی دكدی. ۸. اصابت ایتمك: كوز، نظر دكمك = اصابت عین. ۹. بها وقیمتده اولمق : بوكتاب اون غروش دكر. ۱۰. مساوی ومقابل اولمق، قارشیلق اولمه. نیلك، تقابل ایتمك : ایتدیكمز استفاده چكدیكمز زحمته دكدی. || ال دكمك = اختلاس وقت ایتمك، بوش وقت بولوب یاپه یلمك : ایستدیكلكز مسوده یی یازمغه الم دكدی. || باشی طاوانه دكمك = تفاخر ایتمك.

دگمه | سف. دگمك فعلی. لا : دگمك. = ص. اولور اولماز، عادی، راست كله. تصادفی، هركیم، هرنه اولورسه : بو ایش دكمه آدمك خرجی دكلدر: بویله یازی دكمه كاغد اوزرینه یازیله ماز. || دكمه ده = مشكوك، غیر محتمل، بعید الاحتمال.

دگنك | سف. [« دگمك » دن] ۱. یورورکن طیانه جق

انجه صوبه، عصا، باستون : ال دکنکی: دگنکه طیانمق: دگنکله یورمك. ۲. دگنکله دوگمه، ضرب، صوبه، طیاق، کوتك : او سرزله متنبه اولماز دکنك ایستر.

دگنکجی { سـ. قایتجیلرك، حمالارك اون باشیسی.

دگنکلی { صـ. النده دکنك اطوتان، دکنکله یو. روبن : دکنکلی قواس. || مج. الی دکنکلی = ادبسز، یاراماز.

دگنمك { فع. با : دگه مك.

دگه مك { فع. (« دك » دن) صنامق. تجربه ایتمك: شو علاجی برکره دگه ملی : کوجی دگه مك ایستیور.

دگه نلمك { فع. صنامق، تجربه و آزمایش ایدمك: بودگمش، دگه نلمش برعلاجدر.

دگین { د. ادات انتها اولوب « دك » دن دها قو. تلیدر، الی، حتی، تا : صباحه دگین کوز قپایه مدم: سرکانجه یه دکین بن بکایه جکم: استانبولدن ادرنه یه دکین هپ دوز یولدر.

دل { سـ. فا. یورك. کوکل. قلب : جان ودلدن = خلوص قلبله. خالصانه: صفای دل = کوکل صفاسی.

دل { سـ. با : دیل.

دل آرا { صـ. فا. (دل = کوکل ـ آراستن = طوتامق) کوکلی تزیین ایدن یعنی خوشلا. ندیران، دلبر.

دل آرام { یادلارم. صـ. فا. (دل = کوکل ـ آرام = راحت) کوکل راحتی، کوکلی راحتلاندیران، دلبر.

دل آزار { یادلازار. صـ. فا. (دل = کوکل ـ آزردن = اینجیتمك) کوکل اینجیدیجی، خاطر بوزان.

دل آشوب { سـ. فا. (دل = کوکل ـ آشفتن = فساده دوشورمك) کوکلی فساده دوشورن.

دل آگاه { صـ. فا. (دل = قلب ـ آگاه = عارف) قلبی عارف، صاحب بصیرت.

دل آویز { صـ. فا. (دل = کوکل ـ آویختن = آصلمق) کوکله آصلدیجی. کوکلی آصیلی طوتان، دلبر.

دلاك { سف. عر. (« دلك » دن) حمامده مشتریلری اوغشدیروب کیسه سورن ویقایان خدمتجی.

دلاّكلك { سـ. (زبانزدی : تلاق) قلق) حمامده مشتریلری اوغشدیروب کیسه سورن ویقایان خدمتجینك حال وصفت و وظیفه سی : حمامده دلاکلك ایدیور.

دلال { سف. عر. ناز، عشوه.

دلاّل { سف. عر. (« دلالت » دن سمپ. تر. زبانزدی : تلال) ۱. بر شیئك صاتیلمه جغنی ویا بر اعلان و تنبیهی چارشی و بازار محلارنده بلند آوازله هرکسه طویوران آدم. منادی : دلال چاغرمق: دلال قومق. ۲. املاك وعقار وحیوانات و ساژه بیع و شراسنده بایع ایله مشتری آره سنده واسطه اولوب بازارلغی کسدیرن آدم : عقار دلالی: دلاله مراجعت ایتمك.

دلالت { سف. عر. ۱. یول کوسترمه، قولاغوزلق، رهبرلك : بکا فلان ذاتك یانسه دلالت ایتمکزی رجا ایدرم. ۲. دلیل وعلامت اولمه، ایما : بو سوزی تام الشعور اولمدیغنه دلالت ایدیور.

دلاّللق { سـ. (زبانزدی : تلالق) دلال حال وصفت ووظیفه سی : دلاللق ایدیور. با: دلال.

دلاّلیه { سف. عر. دلال واسطه. سیله صاتیلان بر شیئ ایچون بایع و مشتری طرفندن دلاله یوزده ایکیشر نسبتنده ویریلن اجرت، دلال حق.

دلاور { صـ. سـ. فا. ج : دلا. وران. (دل = یورك ـ آوردن = کتیرمك، طاشیمق) یورك طاشیان، یورکلی، جسور، دلیر، قهرمان : عثمانلی دلاورانی.

دلاورلك { سـ. یکیتلك، جسارت، قهرمانلق.

دلائل { سف. ج. عر. فد: دلیل.

دلباز { صـ. فا. (دل = کوکل ـ باختن = اویناتمق) کوکل اکلندیرن. قول وفعلی لطیف وخوش اولان.

دلبر { صـ. فا. (دل = کوکل ـ بردن = کوتورمك) کوکل آلان. جذب قلوب ایدن. محبوبه. معشوقه.

دلبرانه { صـ. ج. فا. محبوبه ومعشوقه یه یاقیشیرصورتده: دلبرانه بر یورویشی واردر.

دلبسته { صـ. فا. (دل = کوکل ـ بسته = باغلی) کوکلی برینه باغلی ومربوط، عاشق. مبتلا.

دلبند { سـ. (زبانزدی: تولبند) یك اینجه قماش، تول.

دلپذیر { صـ. فا. (دل = کوکل ـ پذیرفتن = قبول ایتمك) کوکلك قبول ایده جکی، مقبول.

دلپسند { صـ. فا. (دل = کوکل ـ پسندیدن = بکنمك) کوکلك بکنه یکی، بکنیله جك.

دلتنك { صـ. فا. (دل = کوکل ـ تنك = طار) کوکلی طار. رالمش، مضطرب، مغموم.

دلجو { صـ. فا. (دل = کوکل ـ جستن = ایستمك) کوکلك ایستدیکی، آرزو اولنان، مرغوب.

دلخراش { صـ. فا. (دل = یورك ـ خراشیدن = طیرمالامق) یورکی طیرمالایان، زیاده جریح.

دلخواه { سـ. فا. (دل = کوکل ـ خواستن = ایستمك) کوکل ایستکی، آرزوی قلب : بر وجه دلخواه.

دلخون { صـ. فا. (دل = یورك ـ خون = قان) یورکی قانلی، یك مکدر ومغموم.

دلداده { صـ. فا. (دل = کوکل ـ دادن = ویرمك) کوکل ویرمش، عاشق، مبتلا. = سـ. تر. طولومبه جی مقوله سی آدملرك عاشقلق دعواسیله بر صورت مخصوصه ده باشلرینه باغلادقلری بویالی مندیل.

دلدار { صـ. فا. (دل = کوکل ـ داشتن = طوتمق) برینك کوکلی ضبط آلتنده طوتان، محبوبه، معشوقه.

دلدل { سـ. عر. فخر کائنات (صلعم) افندمزه مخصوص بر استرکه بعده حضرت علی (رضه) افندمزه بخش بیور - لمشیدی.

دلدرمك { فع. دلمکه سوق و اجبار ویا مساعده ایتمك، ثقب ایتدیرمك : بر مارا. نفوز چاغروب شوتختهیی بر قاچ یرندن دلدیرملی: بوقیزك قولاغنی دلدیرمدیکزمی؟

دلربا { صـ. فا. (دل = کوکل ـ ربودن = قاپمق) کوکل قاپان، کوکل آلان، هرکسی کندینه عاشق و مفتون ایدن، دلبر.

دلریش { صـ. فا. (دل = یورك ـ ریش = یاره) کوکلی یاره لی، مجروح الفؤاد.

دلساز { صـ. فا. (دل = کوکل ـ ساختن = یاپمق) کوکل یاپان، لطف ایله معامله ایدن.

دلستان { صـ. فا. (دل = کوکل ـ ستادن = آلمق) کوکل آلان، کندینه مفتون ایدن.

دلسوخته { صـ. فا. (دل = یورك ـ سوخته = یانمش) یو - رکی یانیق.

دلسوز { صـ. فا. (دل = یورك ـ سوختن = یاقمق) یورك یاقان، یك آجیقلی ومؤثر : وقعهٔ دلسوز کربلا.

دلشاد { صـ. فا. (دل = کوکل ـ شاد = مسرور) کوکلی سوینجلی، مسرور القلب.

دلشکار { صـ. فا. (دل = یورك ـ شکار = آر) یورکلر آولایان، جذب قلوب ایدن.

دلشکاف { صـ. فا. (دل = یورك ـ شکافتن = دلمك) یو - رکلری دلن.

دلشکسته { صـ. فا. (دل = یو - رك ـ شکسته = قیر - یق) یورکی قیریق، مکسور الفؤاد.

دلفروز { صـ. فا. (دل = کوکل ـ فروزانیدن = یارلا - تمق) کوکلی یارلادان، سویندیرن.

دلفریب { صـ. فا. (دل = کوکل ـ فریفتن = آلدانمق) کوکلی آلدادان، اکلندیرن.

دلفکار { صـ. فا. کوکلی دلیك ومجروح اولان.

دلقین { سف. عر. (یو. بنجلق) معروف برحیوان بحری. || ه. سمادہ بر جلهٔ کوکیه.

دلق { سف. عر. درویشانه مخصوص اسکی ویامه لی خرقه.

دلقپوش { صـ. فا. (عر. دلق = کیمك) اسکی ویامه لی خرقه کیین (درویش).

دلك { سف. عر. اوغمه، اوغشه. یرمه.

دلگداز { صـ. فا. (دل = یورك ـ گداختن = ارتمك) یورکی اریدن، یورکلك طیسانه میه جغی.

دلگش { صـ. فا. (دل = کوکل ـ کشیدن = چکمك) کوکل چکن، جذب وجلب ایدن.

دلگشا { صـ. فا. (دل = کوکل ـ کشادن = آچق) کوکل آچان، قلبه فراحلق ویرن، مفرح.

دِلگیر (ص. فا. ا دل = کوکل. کرفتن = طوتمق) ا ۱. قابلده یرلشوب چابق اونودماز، مؤثر. ۲. خاطری قالمش، کو. جمش: بکا دلکیردر.

دِلمُرده (ص. فا. ج: دلمردگان. ا دل = قلب. مرده = اولی) ا فاعلی اولی، تأثیرات معنویه دن بیخبر. طویغوسز.

دَلَمَك (فت. برشیئك ایچنه دلیك آچمق، بریاندن بر یانه و یاخود یالکز بر یانده رخنه و چقور آچمق، ثقب ایتمك: تخته یی طوپراغی، کاغدی، قیزك قولاغنی دلمك: قورشون آغاجی دلوب یکدی: طوپراغی دلوب صو آرامق. || ایشی دلمك = ایچ یوز. یشه واتف اولمق. || قولاق دلمك = ایقاظ ایتمك.

دَلمه (سـ. دلمك فعلی. ثقب. = ص. دلمش، دلمکاه یاپیلش.

دِلنشین (ص. فا. ا دل = یورك. نشستن = اوتورمق) ا یورکده طوران، یرلشن، پك خوشه کیدن، لطیف = بر طرز دلنشیننده.

دَلنَمك (فل. دلیك پیدا ایتمك، دلیکلی اولمق: قوغه دلندی: چیبان دهاً دلمدی.

دِلنواز (ص. فا. ا دل = کوکل. نواختن = اوخشامق) کوکل اوخشایان، خوشه کیدن، لطیف، مرغوب.

دَلو (سند. عر. ۱. قوغه، قو. یودن صو چکدکاری قاب. ز. ۲. ك. بروج اثنا عشردن بری که حوت ایله جدی برجلری آراسنده اولوب شمس شباطده بو برجه کیرر.

دَلو (دلورمك، دلولك. با: دلی وسائره.

دَلی (ص. ا تق: تیایه ا ۱. عقل و شعوری پرنده اولمیان. جیلغین، مجنون، دیوانه مجذوب، مختل الشعور. ۲. آزغین، قول وفعلنده پروانسز. ۳. دوشکون، مبتلا برشیئه لزومندن زیاده محبت واخلا حاصل ایدن: کتاب، آو، اویون دلیسی. ٤. هرشیئ پیا. ئیسی، تربیه سزی. سرت ومضری: دلی بال. ٥. با: دلیل. || دلی آلاجه سی = بر برنجی طوتمساز یارلاق رنکاردن مرکب. || دلی اورمان = پك صیق وآزمش اور. مان. || دلی ایرماق = زیاده شدتله آقان وطغیانی قوتلی نهر. || دلی دومان = پك سرت وصایغیسز معامله لی آدم. || دلی صاچه سی = معناسز ومناسبتسز سوز. || دلی طولی = رابطه سز. || دلی قانلی. با: دلیقانلی. || زیردلی، قزیل دلی بسیتون مجنون وآزغین آدم. || نه اولدم دلیسی = نائل اولدیغی جاه ایله پك زیاده غرور پیدا ایدن. || دلی یه پوستکی صایدیر. مق = عبثله اشغال ایتمك.

دَلیجه (ص. ۱. دلیسی، دلی کبی حرکت ایدن. ۲. هر شیئك پیانیسی، تربیه سزی، مضری، آزغینی: دلیجه منطار، طوغان، بال، ایرماق. = سـ. بغدای وعلی الخصوص چاودار اکینی ایچنده بیتن خسته نقلی سیاه بر دانه که اتمکك ایچنده ینمجه بر نوع سکر وسرسمك ویرر، ارقان، آرغو. کوپلر. ح. دلی کبی. مجنونانه: دلیجه اویناییور.

دِلیر (سـ. صـ. فا. جسور، شجیع، یکیت.

دِلیرانه (ص. فا. جسارت وشجاعتله ایدیلن، یکیتجه: برطور دلیرانه ایله: دلیرانه سوز. = ح. جسارت وشجاعتله، یکیت آدمه یاقیشیر صورتده: دلیرانه سویلیور.

دَلیرتمَك (فت. ۱. جیلدیرتمق، مجنون ودیوانه ایتمك. ۲. مج. چوق قیزدیرمق. ۳. عشق وسودایه مبتلا ایتمك.

دَلیرمَك (فل. ۱ چیلدیرمق، دلی اولمق، تجنن ایتمك. ۲. مج. چوق قیزمق، زیاده حدت ایتمك. ۳. عشق وسودایه مبتلا اولمق.

دَلیشمَن (ص. دلیجه طورلی، طور وحرکتنده لابالی وسربست اولان: دلیشمن بر آدم.

دَلیقانلی (سـ. ۱. بلوغه ایرمش شاب، کنج: بردلیقانلی کوردم: کوپك دایهٔ تیلیری او. یناییورلردی. ۲. یکیت، جسور، بابایکیت.

دَلیقانلیلق (سـ. ۱. کنجلك، شباب. ۲. جسارت، یکیتلك، بابا یکیتلك.

دَلیك (سـ. دریك چقور ویا بر. یاندن بریانه آچلش رخنه، سوراخ. ثقب: طوپراقده بردلیك آچق: بو کاغدده، باصمه ده دلیك واردر؛ ایکنه دلیکی؛ صیچان دلیکی: قولاق، بورز دلیکی. =

ص. دلمش، دلیکلی، مثقوب: دلیك بر قوغه! دلیك دیشیك = هرطرفی دلمش. || قولاغمی دلیك = آکلایشلی، ایش بیلیر، آکاه.

دَلیکلی (ص. دلیکی ویا دلیکلری اولان. دلمش. مثقوب: دلیکلی تخته، کاغد، طاش.

دَلیل (سند. عر. ج: دلائل. ا ادله، ادلاء. ا «دلالت» دن صش. ۱. قولاغوز، رهبر، یول کوستریجی: چوللده یول بولمق ایچون دلیله احتیاج واردر. ا بو معنا ایله اوچنجی جمی کلیر. سه ده. لسانزده نادر الاستعمال. لدر. ا ۲. بر دعوانی اثباته یارایان شیء، سند، برهان: بو دعوایه بر دلیل کتیرملی: بونی اثبات ایچون دلیلکز وارمیدر؛ دعواسنی دلائل قویه ایله، ادله مقنعه ایله اثبات ایتدی؛ ایراد ادله = دلیللر کتیرمه. ۳. نشان، علامت: بو سوز عقل وذکاوتنه دلیلدر.

دَلیل (سـ. ا لغت عربیهٔ آتفه لك عینی اولوب، زبانزدی: دلی! اسکی عساکر عثمانیه ده بر صنف خفیف سواری عسکری، که پاشایچه وظیفه لری اردویه قولاغوزلق ایتمك ایدی.

دَلیلك (سـ. ۱. دلی آدمك حال وصفتی، جنون، جنت. ۲. غیر معقول فعل وحرکت ویا سوز: بن دلیلك ایتدیکمده اوغلمی مکتبه کوندرمدم.

دِلیم سـ. با: دلیم.

دَم (سـ. فا. ۱. صولق، نفس. ۲. آن، زمان. لحظه:

دَمتَلمَك (یا دمتله مسك. فت. دمتله تقسیم ایتمك، دمت دمت باغلامق.

دُمدار (سـ. ذ. ا دم = قویروق. داشتن = طاشیق) ا ٤. اردونك آرقه سندن کیدوب آرقه طرفنی محافظه ایدن صنف. پیشدار مقابلی.

دَمدَمه (سش. عر. ۱. حدتلی سوز سویله. ۲. استیصال.

دَمساز (سـ. فا. آرقداش، رفیق، همدم. ز.

دِمِشق (سخ. ص. الیوم غلط اولهرق شام دیدیکمز واصل شام خطه سنك مرکزی اولان شهرك اسمیدر. دمشق شام دخی دیلیر.

دِمِشقی (ص. عر. دمشق شام شهرنده یاپیلان اعلا قلیج وبچاق وسائره نامیلرینه اطلاق اولنور.

دَمع (سند. عر. ج: دموع. کوز یاشی، اشك. ز.

دَمعی (ص. عر. ز: دمعیه. ط. کوزیاشنه منسوب ومتعلق.

دَمکْدار (ص. فا. ا دم = نفس. کذاردن = چکیرمك) وقت چکیرن، یاشایان، امرار اوقات ایدن: نی چاله رق دمکدار اولیور.

دُمَل (سند. عر. ط. قن چیبانی.

دَمور (دمیر. با: دمیر.

دُموع (سند. ج. عر. فد: دمع. با: دمع.

دَموی (ص. عر. ز: دمویه. ط. اخلاط اربعه دن قنه

منسوب ومتعلق : مزاج دموی؛ دموی آدم = قانی غالب ومزاجی دموی.

دَمیده { ص. فا. بیتمش، سور. مش؛ نو دمیده = یکی بیتمش، یکی سورمش، نو رسته.

دَمیر { یاخود دمور ویا تیمور. سـ. ١. معروف سرت معدن، که کرهٔ ارض اوزرنده پك مبذول اولوب، کافهٔ معادندن زیاده قوللانیلیر، وهرنوع آلات وادوات اعمالنه یارار، حدید، آهن. ٢. کمی پی برده طور. دیرمق ایچون زنجیرله قعر دربایه براغیلان چنگل شکلنده آغر دمیر آت، لنگر، مرسی: دمیر آتمق = لنگر انداز اولمق. || دمیر آلمق = دمیر قالدیرمق. || دمیر اوزرنده = دمیرلی. || دمیر طرامق = روز کارك شدتیله دمیرك قعره دریاده سورتمسی. || دمیر یری = مرسی. || اوجاقلی دمیری = کیلرده احتیاطاً بو. لندیریلان اك بیوك دمیر. || کوز دمیری = سفائك دائما قوللانه. قلری دمیرلر. || طونوز دمیری = کمینك قیچ طرفندن باشنی چویر. مك ایچون آتیلان کوچك دمیر. || دمیر رسمی = بر لیمانه دمیرلك ایچون اعطاسی مجبوری اولان مبلغ. ٣. برآلتك دمیردن اولان قسمی، ناملی : قلیچ، بیچاق، صپان دمیری. ٤. پرانغه، زنجیر : آیاغنه دمیر اوردیلر؛ دمیره اور. مق. ٥. دمیردن معمول آلات وادوات مختلفه : قپو دمیری، او. جاق دمیری. || آق دمیر = چکیجله دوکلش دمیر: قره دمیر = قالبه دوکلش دمیر: ارکك دمیر = سرتی: دیشی دمیر = یومشاغی. || دمیرقاپان = مقناطیس. || دمیر قپو = انبارده سفائك یکمسنه مانع قیالق سد وشلاله. || دمیر قیری = دمیرك رنکینی آکدیرر آت طونی، دمیری قیر. = ص. ١. دمیردن معمول: دمیرقاریوله: دمیرقپو: دمیریول. ٢. مج. دمیر کبی سرت وقاتی یاخود طیانیلی : دمیر باش: دمیر چاریق.

دَمیرباش { سـ. کرایه ویریان چفتلك و فابریقه و سائره کراجی طرفندن قوللانیلوب مقابله ختامنده عینیله صاحبنه رد اولنمی شرط اولان آلات وادوات وحیوانات وسائره. || مج. دکیشمز ودائمی شئ. = ص. کندی دیدیکندن دونمز، معند.

دمیرجی { یا دمورجی ویاخود تیمورجی. سـ. دمیری ایشلیوب مختلف آلات وادوات یاپان صنعتکر، حداد، آهنگر؛ دمیرجی دکانی؛ دمیرجی کورکی.

دَمیرجیلك { سـ. دمیرجیلرك اوندن مختلف آلات وادوات یاپمق صنعتی، دمیرجی صفت وایشی : دمیرجیلك هر مملکتك اك زیاده محتاج اولدیغی بر صنعتدر.

دَمیری { صـ. (دمیر لغت ترکیه سنه عربی یاء نسبت الحاقیله متشکل غلط برکلمه در) دمیر رنکنه چالار قیر (آت) : دمیری بر چفت آت؛ دمیری قیر.

دَمیریول { یاخود تیمور یول. سـ. (دمیردن یول معناسیله صفت موصوف اولدیغندن، اضافتله « دمیر یولی » دینك خطادر) اك بیوك والك نافع کشفیات جدیده دن اولهرق پره سرلمش دمیرلرك اوزرینه بخارله تحریك اولنور بر ماکینه ایله بوتك جر ایتدیکی متعدد آرابهلردن عبارت سریع الحرکه واسطهٔ نقلیه : دمیر یول ایله کیتمك: آناطرلی دمیر یولی: دمیر یول موقفی.

دَمین { ظز. برآز اول، مقدما: دمین بریسی کلوب سزی ایستدی؛ دمین بوراده ایدی.

دَمینجك { ظز. پك آز اول: دمینجك بوراده ایدی.

دَن { حج. (التحاق ایتدیکی کلمهنك هجالرینه کوره (د) ك فتحه سی خفیف ویا ثقیل تلفظ اولنور) ١. ابتدا بیان ایدر: استانبولدن ادرنه یه قدر؛ اودن چیقمق: کوکدن دوشمك: یردن قالقمق. ٢. مرور وعبور بیان ایدر : بوراردن کچدی: قره دن کلدم: دکیزدن کیده جکم؛ اوکدن، آرقه دن، یاندن کیدیوردم. ٣. فاعلیت وصدور وحدوث بیان ایدر : بو ایشلکی سزدن بیلیرم: بونکتوب کیمدن کلدی؟ بو خبر نره دن چیقدی؟ ٤. سببیت وعلت بیان ایدر : صیقمه دن مضطربدر: حمادن وفات ایتدی؛ جهالتدن اولهسویلیور: یاغمور یاغمدیغندن اکینلر یاندی؛ بو ایش نه دن بویله اولدی؟ ٥. بر شیئك نه دن معمول اولدیغنی کوستریر : فا.

شدن برکوپری؛ تخته دن قوشمق. ٦. کلیت وجزئیت یعنی بر کلدن جزء اولدیغنه دلالت ایدر: دیلدن برذات؛ تجاردن ایکی کشی. ٧. افضلیت بیان ایدر یعنی مفضل منهٔ کیرر: صالون بتاق اوطه سندن بیوکدر؛ بوندن ایی شئ اولماز. ٨. زمانجه سبق وابتدا بیان ایدر : بن اولدن بیلیردم؛ بو ایش اسکیدن بویله در؛ اونلر دوندن کلدی؛ یاریندن بزحاضر. لانهلم؛ مسوده چوقدن حاضردر. ٩. طرز واسلوب بیان ایدر: طوبدن = مجموعاً؛ آچیقدن = ظاهراً؛ بردن = دفعةً، بردفعه ده: اك آزدن = اقلی: کیزلیدن = خفیاً؛ تملدن = اساساً: باشدن = رأساً: یکیدن = مجدداً. ازسرنو؛ ازبر. دن = ازبر اولهرق. || بردن بره = آکسزین، بغتةً. || دن بشقه = دن ماعدا، غیر از. || دن طو. لایی، دن ناشی، دن اوتوری = سببیله. || دن یانه = دائر متعلق. || بوندن بویله = ایلریده، فیمابعد، بعدازین.

دَنانیر { سـ. جـ. عر. فد : دینار. با : دینار.

دَنائَت { سـ. عر. آچافلق، عار. دیلك، ذلت، آشاغیلق : دنائت طبع.

دَناشکار { صـ. فا. دنی وآچیاق طبیعتلی.

دَناشکارانه { صـ. حـ. فا. آچافلقله، آچافلقله ایدیلن : بو پك دناشکارانه بر حرکتدر: حقمده پك دناشکارانه معامله ده بولندی.

دُنبال { سـ. فا. قویروق. ذ.

دُنباله { سـ. فا. ١. قویروق. ٢. آرقه، عقب. ذ.

دُنبك { و دنبلك. با : تومبك، تومبلك.

دنج { صـ. با : دینج.

دَندان { سـ. فا. ١. دیش، سن. ٢. ـِ، ـَ، ـُ، ـه، ـه ـی کبی حرفلرك دیشه مشابه اولان چیقنتیسی : ی دن اول ایکی دندانلی سین قوللانیلیر.

دَندانه { سـ. فا. ١. دیش دانه. بی. ٢. چرخ وسائره دیشی.

دَنَس { سـ. عر. کیر، پاس، مردارلق. ذ.

دَناك { سـ. (فارسیدن) ١. حیوانه یوکلین یوکك نصفی، بر طرفنه قونیلان مقداری : یوکك بر دنکی. ٢. صیقی یاغلانوب مربع الشکل بر حجم تشکیل ایدن تجار اشیاسی، بالیه : دنکاری کرکه چیقارمق. ٣. درهمك درتده بری، دانق. ٤. مج. موازنه : قایغك دنکی. = صـ. ١. موازنهلی، متوازن : بو ایکی چوال دنك کلیور. ٢. مشاوی، مماثل، اش، کفو : او سزه دنك اولهماز: قاری قوجه دنك اوللیدر.

دِنگل { سـ. با : دینکیل.

دَنکَشمَك { فل. دنك اولق، موازنه حاصل ایتمك، توازن ایتمك.

دَنه مَك { فـ. با : دکمك.

دُنی { صـ. عر. ؤ : دنیه. (« دنائت » دن صشـ.) آچلاق، دون، ذلیل : دنی الطبع = آچلاق طبیعتلی.

دُنیا { سـ. عر. (اصل « ادنی » اسم تفضیلنك مؤنثیدر) ١. عالم، آخرته نسبتله شمدی یا. شادیغمز عالم، کائنات : دنیا فانی. آخرت باقیدر. ٢. سماواته و سائر اجرام سماویه یه نسبتله کرهٔ ارض : کائناتك وسعت وعظمتنه نسبتله دنیا برذره دکلدر. ٣. دنیاده یاشامق ایچون اقتضا ایدن شیئلر، ثروت، سامان، مالمك : اوآدم دنیاجه ایی در، دنیامی اویندر. || اهل دنیا = بو دنیا ایچون چالیشان، آخرته حصر مساعی ایتمین. || تارك دنیا = دنیا ایشلرندن ال چکمش آخرت آدمی. || دنیا آدمی = دنیا ایشلرینی ودنیاده یاشامغی ابی بیلن ودنیا ایشلریله مشغول اولان آدم: دنیاآدمیدر. مقابلی : آخرت آدمی. || دنیایه کتیرمك = طوغورمق : او قاری ایله اوچ چوجق دنیایه کتیردی. (حیوانات حقنده قوللانلماز.) || یکی دنیا = آمریقاویا آوسترالیه.

دُنیاپَرَست { صـ. فا. (عر. دنیا + م. فا. پرستن = طاپمق) دنیایه طاپینه جق درجه ده اهمیت وبروب آخرتی اصلا دوشونمین.

دُنیادار { صـ. فا. دنیا ایشلریله مشغول اولوب ثروت وسامان صاحبی اولان. ذ.

دُنیالق { صـ. دنیایه مخصوص ویا شایان : دنیالق آدم = دنیا آدمی. = سـ. مال، ثروت : دنیالق نصلدر؟

دَنِیلك { س. آچاتاق، دنائت.

دُنیَوی { ص. عر. ا: دنیویه. ا« دنیا » دن سمك.] بو عالمه منسوب ومتعلق: بونك دنیوی واخروی مکافاتی واردر.

دو { عدد. ف. ایکی: دو جهان = ایکی عالم. دنیا وآخرت: دو نیم = ایکی پاریم. اورتهدن بولنمش.

دَو { س. ا: دیو.

دَواء { سنه. عر. ج: ادویه. ۱. علاج، دارو، معالجه: بو مرضك دواسی پرهیزدر؛ ادویهٔ نباتیه: ادویهٔ کیمیویه. ۲. مج. چاره، تدبیر، درمان: دردمه کیمسه دوا بولهمدی.

دَواب { سنه. ج. عر. فد: دابه. ا: دابه.

دَوات { سنه. عر. ا تر. زبانزدی: دیویت ا یازی یازمهق اوزره مرکب و قلم قونهجق یری اولان معدندن بر شکل مخصوصده آتکه بلده طاشیغیر. ایلکز مرکب وضعنه مخصوص اولانه حمله دینیر. ا

دَواتجی { ا: دیوتجی.

دَوار { سنه. عر. ط. باش دونمهسی.

دَوّار { ص. عر. ا « دور » دن سمع. ا چوق ویادائما دونن. دور ایدن. گردان: جسم دوار.

دواق { یاخود دوواق ویا طواق. س. کلینك ویا یکی طو. غمش چوجق باشنه طاقیلوب یوزینی اورتن تولدن وتلی سوسلی اورتی: کلین، چوچق دواغی.

دُواقلی { ص. باشی ویوزی دواقله اورتلمش: دواقلی کلین.

دُوال { س. آری قوغانده حا. صل اولان جروف.

دِوال { س. آلتی مقوا ایله یسلی اوزری صرمهلی ایشلهه.

دَوام { سنه. عر. ۱. دائم اولمه. سورمه، کسلمهمه: دوام عمر واقبال: ایکی کوندن بری یاغمور دوام ایدیور: حرکت ارض بش ثانیه دوام ایتدی. بوراده بوصیجاق چوق دوام ایتز. ۲. ثبات، متمادیاً اشتغال: انسان مسلکنده دوام ایتلیدر: هر ایش النمدن کایر لکن دوامی یوقمدر. ۳. ملازمت، برمأموریته ویا بر ایشه التفاته کیدوب گلمه: اوغلکز نردهیه دوام ایدیور؟ فلان قلهه. فلان دائرهیه دوام ایدیور: قماره. آوه، تیاتروبه دوام ایتدیکنی ایشیتدم. ‖ بر دواء = دائم. سورن. غیر منقطع: عالیجه بردواء اولسون. ‖ علی الدواء = متمادیاً، بلا فاصله، دائماً. بر دوزیه: علی الدوام مطالعه ایله مشغولدر.

دَوامسِز { ص. ۱. سورمین، دکسز: بقاسز، موقت: بو موسمده صوئوق دوامسزدر: دنیا نعمتی دوامسزدر. ۲. ایشنه مداومت ایتمین، متمادیاً چالیشمیان. ثباتسز: النمدن ایش کایرسه ده دوا مسزدر. ۳. محل مأموریتنه هرکون کیتمین. دائما ایشی و وظیفه‌سی باشنده بولنمیان: دوامسز اولمیه ایدی تفتیش ایده‌جکدی.

دَوامسِزلق { س. ۱. سورهمه، سورکسزلك. بقا. سزلق: دنیا نعمتلرینك دوامسزلغی انکار اولنهماز. ۲. ثباتسزلق، علی التوالی چالیشمامه: دوامسزلغله انسان هیچ برایشه موفق اولهماز. ۳. محل مأموریته هرکون کیتمه‌مه، دائما ایش وظیفه‌نك باشنده بولنمامه: اوچوجمك دوامسزلغی مانع تفیضی اولدی.

دَواملی { ص. ۱. سورر، سور. دواملی یاغمور یاغدی: دواملی بر باش آغریسی. ۲. ثباتلی، ایشنده متمادیا چالیشان: ایشنده دواملیدر. ۳. مأموریتنه هرکون کیدن، دائما ایش و وظیفه‌سی باشنده بولنان: مأمورینمك، طبیبنك اك دواملیسی اودر.

دَوان { ص. ف. ا. قوشان سر. شارق. سرعتله یورویوب. ۲. قو. سرعتله، ز.

دَواوین { سنه. ج. عر. فد: دیوان. ا: دیوان.

دَواهی { سنه. ج. عر. فد: داهیه. ا: داهیه.

دَوائِر { ا: سنه. ج. عر. فد: دائره. ا: دائره.

دَوائی { ص. عر. ا: دوائیه. ط. علاجه منسوب ومتعلق.

دوب { د. دال مضمومه ایله باشلار ترکی لاصل بعض صفتلرك باشنه کیروب مبالغه وتأکید بیان ایدر: دوب دوز = دوم دوز.

دوبار { س. کفاله یکزیر سیوری یورتلی وقارلی بیوك بر جنس بالیق.

دوبارَه { س. فا. ا دو = ایکی. بارَه = کره] طاوله اویونده ایکی زارك ده ایکی بکلکلی کلمی. ‖ مج. حیله خدعه، اویون: کا دوباره ایتدی.

دوباره‌جی { ص. حیله‌کار، دساس، دسیسه کار.

دوبه { س. ۱. بیوك، عریض والتی دوز اولهرق اعمال اولنان ویدکده چکیلوب آغر حموله نقلیاتنده قوللانیلان مراکب. ۲. شمندره کبی هر طرفی قپالی وایچی بوش حجم سیاح که بر صره اولهرق دکیزه القا اولنهرق لنگر انداز اولدقدن صکره اوستلرینه کو. یری قورپلور: کوپری دوبه‌سی: دوبه‌لر اوزرینه کوپری.

دوبلین { س. باش طرفنه کلن ایپلیکرینك اوجلری کسلمش وبر جانفس ایله باغلانمش ایی پوسکول. مج. بر خلاطك ایکی اوجی بیننده‌کی قسمی.

دوت { س. ا: توت، طوت.

دوتا { ص. فا. ایکی قات، بوکلمش، قنبور، قنبوری چیقمش.

دوتدری { ص. عر. طورمبیوب دائما اوتن، چوق سویلر، کوزه: دوتدری لیلا = کوزه قاری.

دوتجه { س. ا. یتا. Doge ا اسکی ونديك وجنويز حکومتی رئیسی.

دوچار { ص. فا. ا فارسیده واو مقبوضهٔ ثقیله ایله اوقونور] اولانمش، چاتمش، دوشکون، مبتلا، کرفتار: بربلایه دوچار اولدی: مهالك بر مرضه دوچار اولمش.

دَوحه { سنه. عر. اولو آغاج.

دود { سنه. عر. قورت. ‖ دود وحید، دودشریطی = قارنده حاصل اولان اوزون صولیجان، فر. Tænia.

دود { س. فا. دومان، دخان.

دوداق { س. ا: طوداق.

دَوداه { س. ا فا. «تاب‌ده» دن] ایپك تلارینی تمیزلین ایشمجی.

دودمان { س. فا. خاندان. عائله، سلاله.

دودو { یاخود طولی. س. خانم، یاغون. ا اسکی تعبیراولوب الیوم باشلیجه ارمنی اثاثه وعلی الخصوص یورلمك طرز قدیمده یورلنان یاشلیرینه اطلاق اولنور. ا

دوذوك { س. ا اصلی: «توتك» دن «توتك» ا. نفسله چالینهرق ایچه برسس چیقاران معروف ساز: دودوك چالمق. اوفلهمك: انواعی اولور: چوچق چوبان، کمیجی دودوکی. ۲. واپور ودمیریول لوقوموتیفی کی ماکینه لرك بخارله سس چیقاردقلری یوری: واپور دودوك چالدی. ۳. اوزون وایچی بوش شئ: دودوك کیکی. دودوك مقرنه‌سی. ‖ مج. دودوکی چالمق = مستفید اولمق، قزانمق. = ص. زیوانه کی ایچی بوش: و مج. عقلسز، اجوف، بوش (آدم). ‖ دودوکم. ‖ بوش حریف] استهزا ایچون قوللانیلیر ا.

دوذوکجی { س. دودوك چالان ویا یاپان وصاتان آدم.

دَور { سنه. عر. ج: ادوار. ا جمعی یالکز ۸ نجی و ۹ نجی معنا ایله مستعملدر.] ۱. دونمه، برشیئك کندی محوری اوزرینه حرکتی: دور ارض: واپور چرخنك دوری. ۲. برشیئك اطرافنه طولاشمه: حجاج کعبهٔ شریفه‌نك اطرافنی دور وطواف ایدرلر. ۳. بر مملکتك هرطرفنی کزوب طولاشمه، سیاحت: والی‌ولایت دوره چیقدی: قائممقام قضاسنی دور ایتمکده‌در. ٤. بعض طرقه منسوب درویشانك دونهرك ایتکاری ذکر وسماع. ٥. آقتار. مه، بر شیئك بر قایدن ویا بر محلدن دیکرینه نقلی: ذخیره‌نی کیدن مخزنه دور ایتدیلر: بو اشیالری صندیقدن دولابه دور ایدك. ٦. بر شیئك دیکرینه تسلیمی: سلف کافهٔ دفاتر واوراق خلفنه دور ایتمکه مجبوردر: صندیقك موجودینی کیمه دور وتسلیم ایتدیکز؟ ۷. بر بلوك ویا طاقیم عسکرك تفتیش ومحافظهٔ امنیت ایچون طولاشمه‌سی: دور قولی: دوره چیقمق. ۸. [مصدریت معناسنی محافظه ایتمهرك] زمان، عهد، عصر: جتمکان قانونی سلطان سلیمان خان حضرتلرینك دوری: فتوحات دوری. ۹. بر زمانك منقسم اولدیغی اقسامك بهری: بعض اقوام قدیمه‌ده برقاچ سنه بر دور تشکیل ایدردی: ذات.

الرنه‌نك اوج دوری واردر؛ بو خسته‌لغك برنجی دوری تهلكه‌لیدر. || دور ابواب = قپو قپو كزوب‌طولاشمه. || دور زمان، دور فلك = طالع، قدر. || دور محاسبه = معزول مأمورك خلفنه حساب‌ویروب تبریهٔ ذمت ایتمه‌سی. || دور وتسلسل = دعوانك دلیله ودلیلك دعوایه تعلی ایتمسیله قضیه‌نك دونوب طولاشوب ینه اسكی حالنه كله‌رك حل اولنه‌مامسی. || دور دائره‌سی = بح. سفینه نك مختلف سرعت و مختلف دومن زاویه‌سیله رسم ایده‌بیلدیكی دائره.

دور { صد. ح. فا. اوزاق، بعید. || دورادور، دور ودراز = اوزون اوزادیه‌یه.

دَوَران { سد. عر. ۱. دونوب طولاشمه، جولان: قانك دوانی. ۲. آغزدن آغزه كزمه، تداول: دوران ایدن بر حوادثه كوره؛ اویله بر سوز دوران ایدیور. ۳. [غلط او. له‌رقی واو ساكنه ایله] دور، فلك، طالع.

دور اَندیش { صد. فا. [دور = او. دوشونمك] زاق. اندیشیدن = هر شیئی اوزاقدن یعنی چوق اولدن دوشونن، هر ایشك نتیجه وعواقبنی اوكدن ملاحظه ایدن مدبر.

دوراَندیشلك { سد. هر شیئی اوكدن دوشونوب نتایج وعواقبنی ملاحظه ایتمه.

دوربین { سد. فا. [دور = او. زاق. دیدن. كورمك] اوزاقدن كورمكه مخصوص یعنی مواد مرئیه‌یی بیودور جاملری حاوی اولمغله اوزاقده‌كی شیئلری یاقین كوسترمك خاصه‌سنی حائز آلت معروفه كه فرانسزجه لسان یونانیدن استعارة Te-lescope دینلیر. == صد. اوزاقدن كورن، هر ایشك نتیجه‌سنی اوكدن آكلایان.

دوربی { سد. با تورپو.

دورت { عد. با: درت.

دورتش { سد. ۱. دورتمك فعلی. با: دورتمك. ۲. تشویق، ترغیب، تهییج، اغوا.

دورتشدِرمَك { فد. ۱. برینی متعاقب دورتمك: حیوانی دورتشدرمك. ۲. زورله برایش یاپدیرمق، متصل اجبار وتشویق ایتمك: شمدیكی خدمتجیلر آنجق دورتشدیرمكه ایش كورورلر.

دورتشمَك { فش. بربرینی دورتمك: مستهزی آدملردر جزئی بر قصور كور دیلرمی همان دورتشمكه باشلارلر.

دورتلَنگیچ { سد. حیوانلری دورتمكه مخصوص قیصه اوكنده‌ره.

دورتمَك { فد. [تق. تورتمك] ۱. (حیوانی) سیوری بر دكنكله صانجه‌رق یورتمكه مجبور ایتمك: اشكی دورتملی كه یوروسین. ۲. ایتمك، ایلریه سورمك. ۳. تشویق وترغیب واغوا ایتمك. زورله برایش یاپدیرمق.

دورتمَك { فد. بیقدیرمق، یورتمق، وارلاتمق. باش آشاغی چویرتمك: شو دستی‌یی چوجقلره دورتمه‌مكه باقك.

دورتیجی { صد. دورتن، تشویق وترغیب و یا اغوا ایدن.

دوردَر { دوردنجی. با: دردر، دردنجی.

دورُشمَك { فل. بر ایشه مدار ومت وسعی واقدام ایتمك.

دورَك { سد. آغزی یایوان قاب.

دورلمَك { فد. ۱. برینی متعاقب دورتمك. ۲. زورله برایش یاپدیرمق، متصل اجبار وتشویق ایتمك: شمدیكی خدمتجیلر آنجق دورتشدیرمكه ایش كورورلر.

دورلَنگیچ { سد. حیوانلری دورتمكه مخصوص قیصه اوكنده‌ره.

دورلَمَك { فد. [تق. تورتمك] ۱. (حیوانی) سیوری بر دكنكله صانجه‌رق یورتمكه مجبور ایتمك: اشكی دورتملی كه یوروسین. ۲. ایتمك، ایلریه سورمك. ۳. تشویق وترغیب واغوا ایتمك. زورله برایش یاپدیرمق.

دورلو { سد. با: درلو.

دَورمَك { فد. [عر. «دور» دن] بیقمق، دوشورمك، بر یانه یاتیرمق، باش آشاغی چویرمك: فوچی‌یی، آغاجی دورمك. || چام دورمك = پوت قیرمق، خلط وخطا ایتمك، قبالقله مناسبتسز بر شیئ سویلمك.

دورمَك { فد. قاتلامق، صارمق، لف وطی ایتمك: قاشی دورمك.

دورنُویس { سد. فد. [دور = اوزاق. نویشتن = یازمق] تلغرافه ویریله‌بیلیر اسمدر.

دورو { صد. فا. [دو = ایكی. رو = یوز] ایكی یوزلی، مرائی.

دورُوم { سد. ۱. قاتلامه. قاتلانمه، دیوشیرمه، بوكلوم. ۲. قماش وسائره‌نك قاتلامه‌یری، قاتلاندیغی پرده‌كی چیزكی: دوروسی بوزلمامش = قاتلامه یرلری بللی، دها یكی، چوق قوالانلامش. ۳. بركره قاتلانمه مقداری، لوله: بردوروم قاتماق. || دوروم‌دوروم = بوكلوم بوكلوم.

دوری { صد. با: طوتوری.

دَوری { صد. عر. ی: دوریه. دونوب طولاشمغه منسوب ومتعلق: حركت دوریه.

دَوریك { صد. چویریلوب قاتلانمش یاتیرلمش، یاتیق: دوریك طوداق، یاقه، تول.

دَوریم { سد. چویرله، قاتلانمه، بوكله. انحنا.

دَوریّه { سد. عر. طریق علمیه مخصوص بر پایه: دوریه موالیسی.

دوز { صد. [تق. توز] ۱. اینیشی یوقیشی و چقوری تپه‌سی اولیان، مستوی، مسطح: دوز یر، دوز یول. ۲. دوزلمش، تسویه‌اولنمش، پوروزی اولیان: دوز تخته، دوز كاغد، دوز دیوار. ۳. طوغری، مستقیم، خط مستقیم تشكیل ایدن: كاغدك بر كناری دوزدر. ٤. ساده، زینتسز: دوز ایش، دوز قماش. ٥. دوریك وقیو. ریق اولیان، دیك: دوز یاقه. || دوز آیاق = یوقیشی و نردبانی اولیان، سطحده بولنان. || دوز طبان = طبانی اویوق و مقعر اولیان. || دوز صو = دكزك مساوی عمقده اولان یرلری || دوب دوز، دوم دوز = بسبتون مستوی وطوغری. == سد. ۱. دوز ومستقیم یر، اینیش ویوقیشك غیری اولانیر یاخود یول: بركره دوزه چیقه‌لم. ۲. آنیسون وساقز ودیكر بر مخلوطی اولیوب ساده اوزوم جبره سندن چیقاریلان راق: دوز ایچمك: اردك دوزی. || آیاق دوزه باصمق = مشكلات بر طرف اولوب ایش قولایلامق. شمق. == حد. سطح مستوی اوزره وطوغری اولهرق: دوز باصمق، دوز كیتمك.

دوز { صد. فا. [«دوختن» فعلندن سمعی. اولوب، صنع. تشكیلنه كیرر] ۱. دیكیجی، دیكن: پالاندوز = پالان دیكن، پالانجی. ۲. دیكمكه آلت اولان: چوالدوز = چوال دیكمكه یارایان بیوك ایكنه، چووالدیز. ۳. دیكلمش: زر دوز = آلتینله دیكلمش، آلتین تل ایله نقش اولنمش.

دوزاق { با: طوزاق.

دوزتَمَك { فد. ۱. دوز ومستوی ایتمك، پروزینی قالدیروب طوغریلتمق، دوزلمك: باغچه‌یی، یولی، تختهیی دوزتمك. ۲. یولنه قومق، تنظیم وترتیب ایتمك، دوزلتمك: شو اوطه‌یی دوزتملی.

دوزجه { صد. ساده، عادی، پروزسز ومشكلاتسز یاخود زینتسز: دوزجه ایش، آدم، یازی. == حد. ساده‌جه، ساده‌لكله، بلاتكلف، طوغریدن: دوزجه سویلییه‌یم: دوزجه حركت ایدیور. == سد. ایشك ساده وتكلفسز اولان طوغری جهتی: دوزجه‌سنی ایسترسه‌كز بونی یكیدن باپتملی.

دوزَخ { سد. فا. طاموه، جهنم: دوزخ قرار = جهنمده قرار ومكان بوله‌جق، جهنملك.

دوزَخی { صد. فا. جهنمه منسوب ویا شایسته اولان، جهنملك.

دوزدِلمَك { فع. دوز ومستوی ایدلمك، تسویه ایدلمك.

دوزدیجی { صد. ۱. دوزو مستوی ایدن، تسویه ایدن، طوغریلتان. ۲. تنظیم وترتیب ایدن، یولنه قویان.

دوزگون { صد. ۱. دوزدلمش، تسویه ایدلمش، مستوی: دوزكون یول، دوزكون تخته. ۲. یولنه قونمش، مرتب. منتظم: دوزكون ایش، دوزكون باغچه. == سد. قادینلرك یوزلرینه سوردكلری آق وقزیل: دوزكون سورمك.

دوزگونجی { سد. ۱. قادینلرك سوردكلری بویالری یاپان و صاتان آدم. ۲. كلینه دوزكون سورن قادین.

دوزگونلی { صد. آق و قزیل سورمش، یوزینی بویامش: دوزكونلی بر قادین.

دوزلتمَك { فد. ۱. دوز ومستوی ایتمك. تسویه ایتمك: شو یولی دوزلتملی. ۲. یولنه

قومق، ترتيب وتنظيم ايتمك: شو اوطه‌يى كيم دوزلته‌جكدر؟ ٣. پوروزينى واكريلكنى كيدر. يروب دوز وطوغرى ايتمك: بو تخته‌لرى دوزلتملى. ٤. تصحيح واصلاح وتعميرايتمك: بوط قلرى دوزلتمك اقتضا ايدر: بو اثوابى دوزلتمه‌دن كيمه‌مز سكز.

دوزلك | س. ١. دوز ومسطح اولان شيئك حالى. استوا: زمينك دوزلكنى آكلامق ايچون آلت تسويه قوللانملى. ٢. طوغريلق. عدم اعوجاج. استقامت: بوتخته‌نك دوزلكى بليدر. ٣. ساده‌لك، تكلفسزلك: عباره‌نك دوزلكى مقبولدر. ٤. ايچيشسز يوقيشسز ير، مستوى ومسطح يرا: او يوقشدن صكره بر درزلكه چيقيليور.

دوزلمك | فع. ١. دوز ومستوى ايدملك. تسويه اولمق: آلتنز زمين دوزله مز. ٢. ترتيب وتنظيم اولنمق، بولنمه قوانمق: تجارتمز دوزلمه‌جكدر؟ ٣. اصلاح وتصحيح وتعمير اولنمق: اثواب، مسوده دوزلدى.

دوزلتمك | ياخود دوزله‌مك. فت. دوز ومستوى ياپمق. تسويه ايتمك: زمينى دوزلملى.

دوزلتمك | فع. دوز ايدملك. تسويه اولنمق: يول دوزلتدى‌مى؟

دوزمك | فت. ١. ياپمق، ايشلك. قيلمق: بر كتاب دوزدى. | بو معنا ايله استانبولجه استعمالى متروكدر. | ٢. ترتيب و تنظيم ايتمك: طاقم دوزمك: او دوزمك. ٣. وجوده كتيرمك، ايجاد واختراع ايتمك، يالاندن قورمق: بو حوادثى كنديسى دوزمشدر.

دوزمه | ص. يالاندن ايجاد و اختراع اولنمش، مصنوع اولمايان، ساخته: دوزمه سوز.

دوزن | س. ١. نظام، ترتيب: بو اوطه‌يه دوزن ويرملى: بو اراده دوزن يوقدر. ٢. آهنك، آلات موسيقيه‌يه قورديلوب كوزل چالمجق حالده اولمسى. آقورده: بو ساز ه دوزن ويرملى: بو پيانونك دوزنى بوزوق. ٣. اويدرمه سوز. صنعه: بو صرف كندى دوزنيدر.

دوزنسز | ص. ١. نظام وترتيبى اولمايان: دوزنسز او. ٢. آهنكسز، آقورده‌سز: دوزنسز ساز.

دوزنسزلك | س. ١. نظام ومنزاق، ترتيبسزلك. ٢. آهنكسزلك، آقورده‌سزلك: بو اوك دوزنسزلكى. ٣. اصلاح وتصحيح وتعمير اولنمق: اثواب، مسوده دوزلدى.

دوزنلى | ص. ١. ترتيبلى، منتظم: دوزنلى او. ٢. آهنك وآقورده‌سى يرنده، قورلمش: دوزنلى ساز.

دوزينه | س. ايتا. Dozzina | اون ايكى پارچه‌دن عبارت طاقم، دسته: بر دوزينه قاشيق، خاولى: بونك دوزينه‌سى قاچه؟ دوزينه ايله آلمق، صاتمق.

دوست | س. فا. جم: دوستان. ١. سويان آدم، محب، يار، صديق: دوست نصيحتى. ٢. شر. معشوق، معشوقه، محبوب، محبوبه. ٣. صو. محبوب حقيقى ومعشوق العارفين اولان وجودمطلق. ٤. تر. غيرمشروع زوج ويا زوجه، فر. مترس: بر دوست طوتمش.

دوستانه | ص. فا. دوستلقله وا. قع اولان، صدق ومحبته مبنى ويا شايسته: بعض اخطارات دوستانه‌نده بولندى. = ح. فا. دوستلغه ياقيشير صورتده، دوستجه‌سنه: سزه دوستانه سويليورم.

دوستجه | ص. ح. دوست كبى، دوسته ياقيشير صورتده: دوستجه معامله، سوز؛ سزه دوستجه‌سنه سويليه‌يم.

دوستدار | ص. فا. برينى‌دوست طوتان، محب. ز.

دوستلق | س. دوست حالى، محبت: بكا دوستلق كوستريور: اونك دوستلغنه كوكلمز.

دوستى | س. فا. دوستلق. ز.

دوسه | س. مج. اسكله‌يه يناشان وسائر بر محله آبورده اولان كميلره كيروب چيقمق ايچون وضع اولنان اسكله.

دوش | س. رؤيا، واقعه، عالم رؤيا كورمك. || دوش آزمق = رؤيا ده صو اقتضا ايتمك، احتلام اولمق.

دوش | س. ١. اوغرامه. دوچار اولمه، ابتلا: يوقسه نردن يانمى دوشش اولوردم يوخيال خامه بن. ٢. تصادف. راستلامه: دوش كلمك = راستلامق، راست كلمك.

دوش | س. قابورغه آلتى. بوش بوكور: دوش آتى.

دوش | س. فا. اومسوز، كتف. || خانه بردوش = اوى او. موزنده يعنى اوموزنده‌كى كليم ويا پوستكى ايله راستكان يره ياتان قلندر وسرسرى.

دوش | س. [فر. Douche] تداوى بالماء انواعندن اراده‌رق يوقاريدن سرپندى صو. رتنده صوئوق صو دوكمه و بوكا مخصوص اولان سوزكلى آلت: دوش ايتمك: بر دوش صاتين آلمق.

دوشتديرمك | فت. ١. تفريش ايتديرمك، زمينى قابلاتمق. يره سرديرمك: حولى يه مالطه دوشتديره‌جكم: طاشلرك اوزرينه تخته‌دوشتديرمك ايسيدر. ٢. مفروشاتله تجهيز ايتديرمك. مفروشاتنى ترتيب ايتديرمك: قوناغى كيمه دوشتديردى؟ بتون اوطه‌لرى يرلى قماشلرله دوشتديردم.

دوشتمك | فت. ١. زمينى قابلامق، يره سرمك، تفريش ايتمك: بك اوطه‌سنه چينى دوشتمك تميزلك ايچون لزمدر. ٢. مفروشاتنى ترتيب ايتمك. مفروشاتله تجهيز، تفريش ايتمك: بكى ياپديرديغكز قوناغى دوشتديكزمى؟ صالونى آلافرانغه‌مى دوشته‌جكسكز؟ ٣. (ياتاق وسائره) سرمك. ياپمق: نم ياتاغمى دوشتديلرمى؟ بكا يالكز بر شلته دوشتديلر.

دوشرتمك | ياخود دوشورتمك. فت. آشاغى يه برا. قديرمق، آنديرمق. اسقاط ايتديرمك: كنديسنى اوركودوب النده‌كى كاسه‌يى دوشورتدى: جوجق دوشورتمك = بر كيمه خاتونك جنينى زمانندن اول توليد ايتديرمك، اسقاط ايتديرمك.

دوشرتمك | ياخود دوشورتمك. فت. ١. طوپلامق، جمع ايتديرمك: اتكارى، سرماش چماشيرى دوشرتملى. ٢. قاتلامق. صاردير مق: قماشلرى بزى دوشرتديكزمى؟ ٣. ميوه ومحصول طوپلامق، اقتطاف ايتديرمك: آرتق اوزومى دوشرتملى.

دوشرمك | ياخود دوشورمك. فت. ١. تفريش ايتديرمك، زمينى قابلاتمق، يره سرديرمك: حولى يه مالطه دوشتديره‌جكم: طاشلرك اوزرينه تخته‌دوشتديرمك ايسيدر. ٢. مفروشاتله تجهيز ايتديرمك. مفروشاتنى ترتيب ايتديرمك: قوناغى كيمه دوشتديردى؟ بتون اوطه‌لرى يرلى قماشلرله دوشتديردم.

دوشمك | ياخود دوشورمك. فت. ١. آشاغى يه برا قديرمق، آنديرمق. اسقاط ايتمك: كنديسنى اوركودوب النده‌كى كاسه‌يى دوشورتدى: جوجق دوشورتمك = بر كيمه خاتونك جنينى زمانندن اول توليد ايتديرمك، اسقاط ايتديرمك.

دوشرمك | ياخود دوشورمك. فت. ١. طوپلامق، جمع ايتديرمك: اتكارى، سرماش چماشيرى دوشرتملى. ٢. قاتلامق. صاردير مق: قماشلرى بزى دوشرتديكزمى؟ ٣. ميوه ومحصول طوپلامق، اقتطاف ايتديرمك: آرتق اوزومى دوشرتملى.

دوشرمك | ياخود دوشورمك. فت. ١. طوپلامق، جمع ايتمك: اتكارينى دوشردى؛ چماشيرى ايپدن دوشرملى. ٢. قاتلامق. صارمق: شوخالى يى دوشرك: اثوابى دوشروب صندغه قودى. ٣. يمش ومحصول طوپلامق. اقتطاف ايتمك: اوزومى دوشرملى: دوشربله‌جك ميوه وارميدر؟

دوشرمه | س. دوشرمك فعلى. | ا: دوشرمك.

دوشرمه | س. ١. طوپلامه، جمع. ٢. قاتلامه، صارمه. ٣. اقتطاف. ٤. اوتدن بريدن طوپلانمش غيرمنتظم عسكر: دوشرمه عسكرى. | بو دردنجى معنا ايله صفت كيى ده قوللانيلوب: دوشرمه عسكر دينلير. |

دوشريم | يا دوشريم. س. ١. دوشرمك فعلى، طوپلامه، جمع. ٢. بركرده جمع اولنان مقدار: بردوشريم اوزوم.

دوشش | س. ف. دو = ايكى. شش = آلتى | ١. طاوله اويونده ايكى زارك ده آلتى يكشكلى طرفلرى اوسته گلمه‌سى. ٢. مج. راست گله، ابى تصادف.

دوشش | ياخود دوشيش. س. | « دوشمك » دن | ١. دوشمه، سقوط. ٢. تصادف، راست گله.

دوشك | س. ١. ياتاق: كنده. يسنه مكمل بر دوشك ياپديلر. ٢. پنبه‌وقلى يومشاق شلته‌نك آلتنه سريلن يوگله طولى قباشلته. ٣. مج. اسقارموز. لرك نهايت سفلاسنى تشكيل ايدن

یاریم دوشکاری اومورغه یه ربط ایچون اومورغه نك اوزرینه آرقوری وضع اولنان آغاچلر.

دوشَکلی { س. ١. اوتوراقلی، ثابت. ٢. مج. زیاده عریض وبو سبیله یاپیلمسی آز (کمی) مقابلی : نارین یاپیلی.

دوشکون { ص. ١. دوشمش، ساقط، آشاغی یه صارقش، دوشوك. ٢. سعادت حالنی، رفاهیتنی غائب ایتمش : اصالتی وار ایسه ده دوشکوندر. ٣. مبتلا، دوچار، افتاده : توتونه، عشرته چوق دوشکوندر.

دوشکونلك { س. ١. دوشمش اولانك حالی، دوشوکلك. ٢. سعادت حال و رفاهیتدن صکره محرومیت. ٣. ابتلاء، دوچار اولمه : عشرت دوشکونلکی پك فنادر.

دوشمك { فل. ١. یو قاریدن آشاغی یه یاتمق، یره یاتمق وبلا اختیار اینك، سقوط ایتمك: طامدن برکرمیت دوشدی: پنجره دن بر شئ دوشدی. ٢. یوقاریدن اینك. هبوط، نزول ایتمك: پنجره دن یره دوشدی. ٣. یورورکن یاخود طورورکن بیقلوب یره یاتمق : دوشوب قولنی اینجیتدی: حیواندن دوشدی: آز قالدی دوشیوردم: چوجغه باقك دوشمسین. ٤. بیقلمق، دورلمك، منهدم اولمق : باغچه دیوارینك بر طرفی دوشدی: بو آغاج برکون دوشه جکدر. ٥. باغمق : بوکیجه ایی یاغمور دوشدی: طاغلره قار دوشمش اولمیدر. ٦. قیمتجه آشاغیلامق، تدنی ایتمك، اوجوزلامق، قیمتی اوللامق : ذخیره چوق دوشدی: بیاچه کیندکجه دوشیور. ٧. درجه ومقداری یاخود شدتی آزالمق، خفیفلتمك، تنزل ایتمك : صیجاق، صوغوق، روزکار دوشدی: صیتمه سی دها دوشمدی: حدتی دوشنجه حقسزلغنی آکلادی. ٨. قوتی زائل اولوب ضعیفلامق. قوتدن دوشمك : زوالای قادین اوقدر اختیار دکلسه ده چکدیکی آجیلردن چوق دوشدی: آرتق بوصوك زمانده چوق خسته دوشدی. ٩. ثروت واعتبارینی غائب ایدوب فقیر اولمق: دوشمش برعائله یه منسوبدر: مقدماتك معتبر برتاجر ایکن زیانه اوغرایوب دوشدی. ١٠. اوغرامق، مصاب اولمق، طوتلمق : بلایه دوشدم: ایل آغزینه دوشمك. ١١. تصادف ایتمك، واقع اولمق، وقوع بولمق. ظهور ایتمك : کون دوشرکه چوق آلیش ویریش اولور: بعضاً اویله دوشر: ایشم دوشرسه کلیرم: اورادن یولکز دوشرسه بزه اوغرایك: کوی یولك صاغنه دوشر. ١٢. اویقی، یاقیشمق، عائد ومناسب اولمق : سویلیك بکا دوشمز آما سویلیه جکم: بنم علیهمده بولنمق سزه دوشرمی؟ اویله دیمك دوشر. ١٣. قائمق : کروانك اوکنه، آرقه سنه، پشنه دوشدی: اوکمز ددوشدی: یوله دوشدك. ١٤. صیغمق، آنجا ودخالت ایتمك : اوجاغنه اتکنه، آیاغنه دوشدی. || آردینه آرقه سنه دوشمك = تعقیب ایتمك. آرقه سنی براقامق. || آشاغی دوشمك [فت.] = تنزیل ایتمك. || اتدن دوشمك = آریق ولاغر اولمق، ضعیفلامق. || الدن، آیاقدن دوشمك = طاقتسز قالمق، کوتوروم اولمق. || اوستنه دوشمك = مسلط اولمق، چوق اوغراشمق. || حسابدن دوشمك = تنزیل ایتمك. || طامدن دوشمك = مناسبتسز وقتده وصره سی دکل ایکن برشئ سویلمك. || کوچك دوشمك = محجوب اولمق، مقابله ایده مه مك. || کوزدن دوشمك = نظر وتوجهی غائب ایتمك. || دوشوب قالقمق = برابر یاشامق رفاقت ایتمك. || دوشه قالقه = دوشوب قالقه رق، زحمتله.

دوشَمَك { یاخود دوشه مك. فت. ا بوکور دیمك اولان « دوش » دن] ١. یاتمق، آچمق، یره سرمك : کلیم، حصیر دوشمك. ٢. زمینی بر شیئله قاپلامق : قالدیرم، صرم، چینی دوشمك. ٣. براوطه ویادائره نك دوشمه سنی دوزمك، تفریش اینك : یکی یاپدیردیم اوی دها دوشه یه مدم، یرلی قاشلرله دوشه یه جکم.

دوشمه { س. دوشمك فعلی. با : دوشمك. = ص. تصادفی، راست کله، الدن صاتین آلنان : دوشمه بر آرابه بولوب اوجوز آلدم: الدن دوشمه = کذا.

دوشمه { یا دوشه مه. س. ١. اوطه وسائره نك زمینی قاپلایان تخته وسائره : طاوانلدن دوشمه یه قدر: تخته، صرم دوشمه. ٢. بر اوطه ویا دائره یه تفریش اولنان اشیا، مندر، یاصدیق، قناپه وسائره، مفروشات : بو قوناغك دوشمه سی پك منتظم: دوشمه دوزمك حسن طبیعته متوقفدر. ٣. برکیمسنك طریق سیرندن روزکار ویا آفتینك تأثیریله بر طرفه دوشمسی.

دوشمه لی { ص. مفروشاتی اولان، مفروش : دوشمه لی او : آلاتورقه، آلافرانغه دوشمه لی.

دوشنمك { فل. ١. یاپلمق، اوزانمق، انبساط ایتمك. ٢. خسته لانوب یاتاغه یاتمق، اسیر فراش اولمق : بر قاچ آی آیاقده کزدکدن صکره عاقبت دوشندی. ٣. سوزی تفصیل ایتمك، اطرافیله اکلاتمق، بسط وتمهید ایلمك : بر طاقم اوزون حکایاته دوشندی. ٤. کیرمك، قویلمق : یوله دوشندی. = مج. ١. مفروشاتی دوزدمك، تفریش اولنمق : یکی یاپیلان قوناق دها دوشمدی. ٢. زمینی قاپلانمق : یایا یوللری چمتو ایله دوشنه جکدر: حولینك مرمرلری دوشندی.

دوشندرمك { دوشنجه. دوشنجه وسائره. با : دوشمك وسائره.

دوشوت { ص. سقط، علیل، الی قصورلی.

دوشورمَك { دوشورتمك. با : دوشرمك وسائره.

دوشوك { ص. ١. دوشمش، یره ندن چیقوب اکسیك اولمش: دوشوك دیش؛ دوشوك کرمیت. ٢. آشاغی یه صارقش: دوشوك اتك. ٣. وقتسز طوغمش، قضاءً رحمدن چیقمش : دوشوك چوجق = جنین ساقط. ٤. قصورلی، ناقص، اوستنه وآلتنه طوتماز واویماز : عباره نك شوراسی دوشوکدر: دوشوك یرلرینی تصحیح ایتمل.

دوشوکلك { س. ١. صارقه، صارقان شیئك حالی : بو اتکك دوشوکلکی شو اتوابی چرکینلشدیریور. ٢. قصور، نقصان، رابطه سزلق : بوعباره نك دوشوکلکی ظاهردر.

دوشوم { س. اعشار جیلرك اکین یغینلرینی تمغالادقلری تخته تمغا.

دوشونجه { یاخود دوشنجه. س. ١. دوشونمه، افکار، اندیشه : سزك بر دوشونجه کز واردر.

دوشوندیرمَك { فت. ١. دوشونمکی مو. جب اولمق، باعث تفکر اولمق : بو چوجغك تربیه سی بنی چوق دوشوندیریور. ٢. باعث غائله واندیشه اولمق، غائله یه صوقمق : سزی بوقدر دوشوندیرن نه در؟

دوشونلمَك { مج. تفکر وملاحظه ایدلمك، نظر تدقیق ومطالعه دن کچیرلمك : دوشونیله جك ایشدر.

دوشونمك { فل. فت. ١. طاشینمق، تفکر ایتمك، فکر وملاحظه ایلمك : نه دوشونیورسکز؟ ٢. اوزون اوزادیه مطالعه وتدقیق ایتمك، اعمال ذهن ایلمك : دوشونمه دن سویله؛ سز بو ایشی ایی دوشونمه دیکزمی؟ ٣. خاطره کتیرمك، درخاطر ایتمك، فکراً بولمق : بن برشئ دوشوندم. ٤. افکار ایتمك، غائله چکمك، کدر ایلمك : خسته چوق دوشونیور.

دوشونمه { س. و :

دوشونیش { س. ١. دوشونمك فعلی، تفکر، ملاحظه، مطالعه، اندیشه. ٢. غائله، وسوسه، طالغینلق.

دوشه مَك { دوشه مه. با : دوشمك، دوشمه.

دوشیرمَك { دوشیرتمك، دوشیرمه یاخود دیوشیرمك وسائره. با : دوشرمك وسائره.

دوشیزه { س. فا. قیز اوغلان قیز، باکر، بکر. لس.

دوشیش { س. با : دوشش.

دوغ { س. قره دوغ = چاودار دلیجه سی.

دوق { س. یالکن بزیکنك جنس اعلاسی.

دوقتور { س. [فر. Docteur] آوروپاده بر فنده مأذون اولانلره ویریلن عنوان اولوب، مثلا طبده حقوقده، عقائده دوقتور دینلدیکی حالده، بزجه یالکز اطبایه تخصیص اولنمشدر : دوقتور بك، دوقتور فلان افندی. [مأذونیت امتحانی معناسیله لسانمزده « دوقتورا » تعبیرینك استعمالی عبثدر.]

دوفه (س. [ايتا. Duca. — فرانسز جه‌يه تقليداً لسانمزده «ق» ايله تقابل توفيق اولان واو خفيفه ايله «دوڤ» ومؤنثنه «دوشس» وبيوك دوقه يرينه «غراندوڤ» و«آرشيدوڤ» ديمك عبثدر. آوروپاجه بر اصالت عنوانى اولوب. بو عنوانى حائز اولانلر وقتيله بيوجك برلرده حكم سورديكارندن، حاكم معناسنى دخى متضمندر: پاپه دوقه‌سى: روسيه وآوسترياخاندانلرى بيوك دوقه‌لرى.

دوقه‌لق (س. ١. دوقه عنوانى واصالتى: كنديسنه دوقه‌لق توجيه اولندى، دوقه. لمى حائزدر. ٢. بر دوقه‌نك تحت اداره‌سنده اولان ير: اورايى بر دوقه‌لقدر: آلمانياده بر قاچ دوقه‌لق واردر.

دوڭمك (دوكمك. بآ: توكمك، توكنمك.

دوڭج (ياخود دوڭوج. س. صوڭوق صو ايله و صابونسز يقادقلرى چاشيرى دوكمكارى طوقماق، چاشير طاقطاق.

دوڭدى (س. ١. اورمغه و دوڭمكه مخصوص طوقماق ويا چكيچ. ٢. كسر و بالطه كبى آلات جارحه‌نك آرقه. لرنده‌كى طوقماق: نجاق‌دوڭدىسى.

دوڭديرمك (فت. ١. بر مايعى بر قابدن طيشا. رى‌يه ويا ديكر بر قابه چويرتمك، صب ايتديرمك: خدمتجيه صو دوكديروب كتديم بيقارم: بونك صوبنى دوكديرمك لازم اولەجق. ٢. اريتمش برمعدنى قايله يوشالتديرمق، سبك ايتديرمك: بوزوق بوريلرى يكيدن دو. كديرملى؛ حروفات دوكديرمك. ٣. صولى بر خورى قاشيقله قيزارمش ياغك ايچنه قودوروب پشيرتمك: لقمه دوكديرمك. ٤. صاچديرمق، سريديرمك. يره طاغيتديرمق: شو طاوقلره بر آز آرپه. ياغه كوكورت دو. كديرملى. ٥. بيانه آتديرمق، طوپلادوب ويا سوپوردوب طيشاريه آتديرمق: شوكو. لرى، سوپروندىنى. كويرەنى دوكديرك. | صو دوكديرمك= بول ايتديرمك: چوجغه صو دوكديرديكزمى؟

دوڭديرمك (فت. | «ك» «ى» «و» كبى اوقو. نور. | ١. ضرب ايتديرمك. برينى دوكمكه امر ويا مساعده ايتمك: بن چوجقلرمى كيمسه يه دوكديرم. ٢. بر شيئه طوقماق ويا ديكر برشيئله اوردىروب قير. ديرمق يا ازديرمك ويا دانه‌لرينى آيرتمق: بغداى. مصر، شكر دو. كديرمك. ٣. قورشون ويا كاه آتديرمق: او قلمه‌لرى كيلره دو. كديرملى. ٤. مج. = فورطنه‌ده كمى سير ايتمك وبوجه‌ليوب روزكارك اوكنه دوشمك ممكن اولديغى زمانلرده روزكاره باش ويرمك.

دوڭش (ياخود دوڭوش. س. دوكمك فعلى. بآ: دوكمك.

دوڭش (ياخود دوڭوش. س. ١. دوڭمه. مضاربه. ٣. اوروب ازمه. سحق. ٤. طوپه طوتمه.

دوڭشديرمك (فت. غاوغا ويا كورش ايتد. يرمك: قوچ. خروس دوكشد. يرمك.

دوڭشمك (فشر. بربرينه غاوغا ويا كورش ايتمك، مضاربه ايتمك: قوچلر، خروسلر دوگشيور.

دوڭكلك (فل. ١. مايع ويا جيوه. يك قيپاندن بر شيء بولاشديغى قاب ويا محلدن طيشا. رى چيقسوب آقمق: دستيدن صو، فوچيدن ياغ. چوالدن بغداى، صمان دوكلدى؛ يره دوكلنى طوپلامق. ٢. دوشمك، سقوط ايتمك: ديشلرى، صاچى دوكلدى: قورقلقدن آغاجلردن يتون ميوەلر، پارلاقلر دوكلدى. ٣. شهر منتهى ومنصب اولمق: طونه قره دكيزه دوكلير: ميخائيل اچكونلك فضله‌سياهى مرمريه دوكلير. ٤. چيقارلمق، سوق وتحشيد ايدلمك: حدوده. قره‌يه بر چوق عسكر دوكلدى. ٥. تهالكه هجوم. مهاجمه ايتمك، اوستنه دوشمك: يتون خلق سوقاغه دوكلش؛ ثمدى هركس فوطوغرافيه‌يه دوكلدى. ٦. منقاب اولمق. منجر اولمق: مودا چرشنفه دوكلدى. ٧. اريدلمش معدن وسائره قابله افراغ اولنمق: قورشون ايله آنتيمون خليطه‌سندن حروفات دوكيلير. ٨. زياده اسكيمك،

خراب وويران اولمق: اوپالى دوكليور.

دوڭلمك (فع. | كافى «و» كبى اوقونور | ١. او. رلمق، ضرب اولنمق: او قدر كوچك چوچق دوڭلمز؛ ٢. هاوانده و يا ديكر برآلتله قيرلمق: ازلمك، سحق ايدلمك: بو هاوانده كتن تخمى، اوته. كينده ايسه شكر دوكلير. ٣. طوپه ويا قورشونه طوتلمق: بو قلمه دكيزدن دوكلەمز، قره. دن دوكه بيلير.

دوڭلمك (فع. | كافى «ى» كبى اوقونور | باغلانمق. دوكمه‌لنمك، عقد اولنمق. مر.

دوڭله (س. دوكلمك فعلى. بآ: دوڭمك.

دوڭلمه (س. دوكلمك فعلى. بآ: دوڭمك.

دوڭلى (ياخود توڭلى. ص. هب، يتون. مر.

دوڭمك (فت. ١. بر مايعى ياخود حبوبات كبى بر شيئى بولنديغى قاب ويا محلدن طيشا. رى‌يه ويا ديكر برقابه بوشالتمق، صب ايتمك: صو دوكمك. شرابى قرجى يه دوكمك. ٢. دوشورمك، اسقاط ايتمك: آغاجلرك بر طاقمى كوزده پارلاقلرينى دوكر، بر طاقملرى دوكز: خسته‌لق يتون صاچى دوكدى. ٣. صاچمق، سريتمك، اكمك: طاوقلره يم دوكدم. ٤. آقيتمق. اسالە وارائه ايتمك: كوز ياشى دوكمك. ٥. بدنده سيويجه كبى شيئلر چيقارمق: وجودينك هر طرفنده بر طاقم چيبانلر دوكمش. ٦. كمى ويا دمير پول وسائره ايله چيقارمق، سوق وتحشيد ايتمك: انكليزلر هندستانه بر چوق مهندس دوكملرى؛ فلان دولت حدودينه عسكر دوكيور. ٧. اريتمش معدن و سائرەنى قابله افراغ ايتمك: حروفات دوكمك: طوب دوكمك. ٨. صولى خورى قاينار ياغك ايچنه ويا صيجاق صاچك اوزرينه آقيدوب بعض پنه‌چك شيئلر استحضار ايتمك: لقمه. قطائف دوكمك. ٩. توڭ وخاوكبى شيئى غائب ايتمك: بو قطيفه چابق خورينى دوكر: حيوانلر بو موسمده توكلرينى دوكرلر. ١٠. طيشارى آتمق: شو صوبنى، شوسوپرنديغى دوكمك. || مج. آياغنه صيجاق صو دوكمك= حسن قبول ايتمك. || تر دوكمك = ترلمك. | صو دوكمك = ايشه‌مك، تبول ايتمك. || قان دوكمك = محاربه‌يه كيتمك: فداى جان ايتمك. || كوز ياشى دوكمك = آغلامق. || يوز صوبنى، آبرو دوكمك = كندى حيثيتنى پايمال ايدوب ذلته ياوارمق.

دوڭمك (فت. | كافى «و» كبى اوقونور | ١. اورمق. ضرب ايتمك: تحصيل ويا تربيه ايچون چوچقلرى دوكمك فائده برينه ضررى موجبدر. ٢. هاوانده ويا ديكر برآلتله او. رەرق قيرمق ويا ازمك، سحق ايتمك: كتن تخمى، شكر، پرنج، مصر دوكمك. ٣. بر معدنى قيز. ديروب اوزەرق ايشلمك: دو. كلش دمير. ٤. قاقمق، اورمق، چالمق: قپونى دوكدى. ٥. طوبه ويا قورشونه طوتمق: اوتپه‌دن قلعه‌يى دوكمك ممكندر.

دوڭمك (فت. | كافى «ى» كبى اوقونور. | باغلامق، ايليكلمك. دوكمه‌لمك. مر.

دوڭمه (س. ١. دوكمك فعلى. بآ: دوڭمك. ٢. قابه‌دوكلش عادى دمير. = ص. ارديلوب قابله افراغ اولنمغله يابلش: دوكمه دمير. دوكمه قاريوله.

دوڭمه (س. دوڭمك. فعلى. | : دوڭمك. = ص. قيزغين حالنده چكجله اوريلەرق يابلش: دوڭمه دمير.

دوڭمه (س. | بزجه متروك اولان «دوڭمك» دن | ١. اثوابى قاوشديرمق ايچون قارشيسنده‌كى ايلمكه كچمكه مخصوص معدندن. كيكدن. صدفدن وسائر ذى قيمت شيئلردن ويا خرج و قاشدن يووارلاق ياخود ياصى ويامستطيل دانه: كوملك. سترە. قول، ياقه دوكمه. سى. ٢. باش، طوب، اوفق يووارلاق شيء: مه‌ه دوكمه‌سى. ٣. اوفاق اور، يومرى، چيبان.

دوڭمه‌جى (س. معدنلرى اريدوب قابله افراغله مختلف شيئلر يابان صنعتكر. دوكوجى: پرنج دوكمه‌جيسى؛ حروفات دو. كمه‌جيسى.

دوڭمه‌جى (س. دوكمه يابان ويا صاتان آدم.

دوڭمه‌جيلك (معدنلرى اريدوب قابله افراغ ايتمكله مختلف شيئلر يابمق صنعتى.

دوگمه‌لمك { فا. ١. دوگمه‌له‌مك. فا. دوگمه‌يى ايليمك كچيره‌رك (اثواب وياچاشيرى) قاوشديرمق: كوملمكى، سترمه‌يى دوگمه‌لدى.

دوگمه‌لى { ص. دوگمه‌سى اولان، دوگمه ايله ايليكمش (اثواب وسائره).

دوگن { س. خرمانده اكينى دوكمكدارى چاقاق طاشلى آلت.

دوگندى { س. ١. دوكلش پراكنده شئ: بغداى. طاش دوكندىسى: ذخيره‌يه‌توب يالكز برآز دوكندى قالمشدر. ٢. دكيرك طالغه‌لرينى كسمك ايچون ساحلك برآز ايلريسنده مخصوص دوكلش وياطبيعى حالده پراكنده طاشلر: ليمانك اوكنده بر دوكندى واردر.

دوگنمك { فعل. كندى اوستنه دوگمك: صباحلرى صوئوق صو دوكمكى عادت ايدنمشدر. || صوينوب دوگنمك = استراحت ايچون صوينوب لاابالى ايله برحال وقيافته اوتورمق.

دوگنمك { فل. با: توكنمك.

دوگنمك { فعل. كندينه اورمق، كال يأس وندامتندن كندى باشنه وكسنه ويا ديزلرينه اورمق: دوكنوب طوربوردى.

دوگنو { س. با: دوگمى.

دوگنور { س. ١. بربرينه نسبتل زوجينك بدرلرى: او بنم دوكورمدر؛ دوكورينه مساوى فركيتمش. ٢. دوكونده كوگيه پدرلك ايدن آدم. (استانبولجه مترووك اولوب، آناطوليده اليوم مستعمل ومقابلى اولمامغله، واجب الاستعمال برلغتدر.)

دوگوز { ياتوگوز. ص. ١. بتون، تام. ٢. قوتلى، توانا. مر.

دوگوش { ودوگوش. س. با: دوگمش ودوگمش.

دوگوم { س. اريتمه، اريدوب قالبه دوكمه، سبك، اذابه.

دوگونوم { س. ا متروك اولان «دوگمك» دن] ايكى اپ وسائره‌نك براكلمه باغلانمه. سندن حاصل اولان باغ، عقده: دوگوم ياپمق؛ دوگوم چوزمك. || مج. پاراكتمه‌نك سحيمى اوزرنده مسافه‌يى كوسترن تقسيمات نسبيه. || كور دوگوم = چوزلمسى زور باغ.

دوگومخانه { س. معدندن مختلف آلات واوانى سبك ايتمك مخصوص فابريقه. فر. Fonderie: حروفات دوكو مخانه‌سى.

دوگوملمك { يا دوگومله‌مك. فا. دوگومه ياپه‌رق باغلامق: شو ايكى ايچى براكلمه دوگوملمش.

دوگوملى { س. دوگومى اولان، دوگومله باغلانمش.

دوگون { س. ا اصلى: «توك» كونى» زيرا اسكى تركلر اوكون خانه وخيملرينى ياپراق يرينه توكارله طوناديرلردى. حالا چقتايجه ده توك ياپمق وتوى كونى ديرلر. ا بر آدمك اولدىكى ويا بر چوجغك طوغديغى وياسنت اولديغى كون

دولتى: وكلاى دولت: امور دولت. ٤. حكومت سورن سلاله، خاندان حكمدارى: دولت سلجوقيه، دولت عباسيه. || نه دولت! = نه سعادت، نه بختيارلق! [عربى تعبيراتده «دوله» صورتنده قوللانيلير: صاحب الدوله.]

دولتخانه { س. فا. [عر. دولت = بيوك ذاتك ويا تعظيماً مخاطبك مسكنى، قونمغى: دون دولتخانه‌لرينه كيتدمسه‌ده كندىلرينى بوله مدم: ياربن دولتخانه‌ده ميسكز؟

دولتلى { يادولتلو. س. ١. دنيوى ويا اخروى بخت وسعادت ويا جاه ونعمت صاحبى: نه‌دولتلى آدم ايدى. ٢. ا. وزرا ومشيرانه ويرىلن عنوانلر: دولتلو پاشا حضرتلرى. صدراعظملره: فخامتلو دولتلو: معزوالرينه: ابهتلو دولتلو: شيخ الاسلاملره: دولتلو سماحتلو: سرعسكرلره: دولتلو عطوفتلو: دار السعادة الشريفه آغالرينه: دولتلو عنايتلو؛ شريف حضرتلرينه: دولتلو سيادتلو؛ شهزاده‌لر: دولتلو سيادتلو؛ شهزادگان حضراتنه: دولتلو نجابتلو عنوانلرى ويرىلير.

دولك { س. ١. قاون وقارپوز كلكى، بوستان بوزومى اوفاق يمش. ٢. تكرلكك مرى كزنده‌كى آغرشاق. ٣. على الاطلاق يومرى شئ. || آجى دولك = ابوجهل قارپوزى.

دولگر { س. [فا. درو گر» دن] ابنيه‌نك قپو وپنجره‌دن ماعدا اخشاب قسملرينى يابان صنعتكر، نجار. || دولگر باليغى = بر جنس باليق. || مج. دولگر باغى. خلاطك برنوع باغى.

دولگرلك { س. ابنيه ايشلر يله مشغول اولان آدمك صنعتى.

دومانلامق { فع. ١. دومان ويرمك، دومانه طوتمق يا آصمق. ٢. بولاندىرمق، قرارتمق. || قفايى دومانلاق = سرخوش اولمق.

دومانلانمق { فط. ١. دومانده طورمق، دومان دن قرارمق. ٢. بولانمق، قرارمق: كوز دومانلانمق = قراروب كورمه‌مك.

دومانلق { ص. دومان قاپلامش، دومان ايچنده اولان، سيسلى: هوا دومانلق ايدى.

دومانلى { ص. دومان وسيس يا پوصى ياخود بوغوسى اولان: دومانلى هوا، طاغ، چيچك، ميوه.

دومن { س. كمينك استقامتينى دوزلتن وايستنيلن طرز فه‌چويرن آلت كه قيجلرنده صويك ايچنده حركت ايدر برقاچ پارچه آغاجدن عبارت اولوب كمينك اوستندن ال يا طولاب وياماكينه ايله چويردىلير: دومن طوتمق، قوللانمق. || مج. دومنده = اك كريده. || دومن نفرى = بر صنفك اك كريسنده بولنانى. || دومنى اكرى = چارپوق قوپروقلى آت. || طاپيسى دومنده = قوة الظهرى اولان.

دومنجى { س. كمينك دومنى قوللانان آدم.

دومنجيلك { س. دومنجى ايشى وظيفه‌سى: كيده‌دومنجيلك ايتمك قولاى شئ دكلدر.

دون { ظز. [تق. تون = كيجه، تو ناكون = كيجه‌دن اولكى يعنى دونكى كون] ايچنده بو-

لنیلان کوندن اول کی کون، امس، دیروز: دون کوردم: دون نره‌ده ایدیکز؟ || دون کیجه = بوندن اول کی کیجه. || دون دکل ارالکی کون. = س. دونکی کون: دوندن خبرم وار ایدی؛ دوندن بری کور - مدم: دونه کلنجه‌یه‌قدر بیلدردم.

دون { صـ. عر. ١. آچلاق. دنی، ذلیل: دهر دون. ٢. آشاغی: دون رتبه، دون فیات. ٣. آلتده، آشاغیده اولان: مادون = آلتده بولنان. ما فوق مقابلی.

دونان { یا دونن. س. صـ. اوچ یاشنی کچن آت ودوه کبی بیوك. وایکی یاشنی کچن قویون وکچی کبی کوچك حیوانلره اطلاق اولنور.

دوندیرمك { فتـ. ١. دور ایتدیرمك، چویرمك، تحریك ایتمك. چویرمك: چرخی فیرلدامغی. طولابی دوندیرمك. ٢. کری یه چویرمك، ارجاع ایتمك: کندیسنی یاری یولدن دوندیرمك - دیلر. ٣. ایچنی طیشنه ویا اوکی آرقه‌سنه چویرمك. تقلیب ایتمك: بو مندری دوندیرملی.

دونش { یاخود دونوش. س. کری کلمه، عودت، رجوع: حجـدن دونشمده قد - سدن کچمك امثلدر: سیردن بو قدر ارکن دونشکزه بر معنا ویره‌مدم.

دونشدیرمك { فتـ. کزینوب آرامق، تحری ایتمك.

دونشین { ظر. دونرکن، عود - تده: قلمدن دونشین سزه اوغرارم.

دونمك { صـ. سوزندن دونر، عهده‌نده طورماز، ثبا- تسز، متلون: پك دونمك آدمدر.

دونمگل { س. مـوشمولـه دینلن میوه، که ازکیلدن بیوك وبش پیقدن کوچکدر.

دونمكلك { س. سوزندن دونن آدمك حالی، عهد - نده طورمامه. ثباتسزلق، تلون: اونك دونمكلكی معلوم.

دونكی { صـ. برکون اول واقع اولان: دونکی کیمك: دونکی حوادث. || مج. پك یکی، قدمی اولمیان: او دونکی آدمدر. || دونکی کون = بوکوندن اول اولان کون.

دونكی { س. مج. ماکنه‌لر درو- نده قزغانه صو ویرمك وسنتینه صوینی آتمق ایچون قوللانیلان طلومبه.

دونمك { فعـ. ١. دور وجولان اولمق: تماعده بر قاعده ایله دونمك. ٢. عودت ورجعت اولمق: اورایه کیدر - یلیرسه اقشامه دونه‌بیلیرمی؟ ٣. نکول ایدلمك، سوزدن ویا بر طرفکیرلکدن جایلمق: بر طر- یقتـه کیدلدکدن صکره دونمك اولماز.

دونم { س. ا «دونمك» دن ا طول وعرضی قرق آدیم و یا معماری آرشیندن عبارت اراضی اولچیسی که درت اولکه منقسمدر: بو تارله اللی دونمدر. || یکی دونم، اعشاری دونم: طول وعرضی یوز متردن عبارت اراضی اولچیسی، هکتار.

دونمش { صـ. قوقمش، اکشیمش، بوزوق: دونمش یمك. || کوزلری دونمش = حدت ویا دیکر بر تأثردن کوزلری طیشمامغی یه فیرلایوب چیلغینه دونمش. || سودی دونمش = برتأثردن سودی چالقانمش (قادین) .

دونمك { فل. ١. کندی محوری اوزرینه ویا بر مرکز اطرافنده حرکت دوریه ایتمك، دور ایتمك: کرهٔ ارض یکرمی درت ساعتده بر کره کندی محوری اوزرینه وسنه‌ده برکره کونشك اطرافنده دونر: مولوی درویشلری برحرکت منتظمه ایله دونرلر: بو تکرلك دونمیور. ٢. آرقه‌یه طوغری کری کلمك، عودت ایتمك: فلان یره کیدوب اقشام دونه‌جکم: بو وابور مدا- رنیه‌یه قدر کیدوب اوردن یه بورایه‌دونر. ٣. دکیشمك، دیکر کون اولمق، تحول وتغیر ایتمك: اونك ایشی دوندی: عقلی، سودی دوندی. ٤. اسکی دینی براقوب دیکر بر دینه‌له تدین ایتمك: چینك دوغمان دیلن اهالیسی یاقینده دونوب دین اسلامی قبول ایتمشلردر: آرناؤد- لرك بر قسمی اثنای فتحده وبرطاقلری چوق صکره دو- نمشلردر. ٥. جایغق، نکول ایتمك، سوزینی وعهدینی طوتمامق: سوزندن دونمك. ٦. برینی ترك

ایدوب طرفکیرلکندن چیقمق: صوکره‌لری نلئوپاتره‌دن دو- نمشلردی. ٧. بر حال کسب ایتمك، بیکزه‌مك، برحرکتده بولنمق: ارسلانه دوندی = غایت شجاعتلی حرکتده بولندی؛ صویه دوشمش صیچانه دوندی. || باش دونمك = دواره اوغرامق. || سوزندن دونمك = عهدندن نکول ایتمك. || صوی دونمك = نسل یوزلمق، قاریشمق، اصالت وجنس فوت ایدلمك. || کوز دونمك = زیاده حدت ویا تلاشدن کوزلر قرارمق.

دونمه { س. ١. دونمك فعلی، دور. ٢. عودت، رجعت. ٣. تحول، تغیر. ٤. دین دکیشدیر- مه، اهتدا، ارتداد. ٥. نکول. || باش دونمه‌سی = دوار. = صـ. دیندن دونمش، مهتدی: چینك دونمه‌لرینه شرق ترکمه‌سیله دو- نمالرینه شرق ترکمه‌سیله دو- نمالرینه شرق ترکمه‌سیله دو- نمال

ننده. ۳. عدد نسبی افاده ایدوب کل بیان ایدن رقمه الحاق اولنور: ایکیده بر = نصف؛ اوچده ایکی = ثلثان. ٤. فائض وتما افاده ایدوب رأس المال بیان ایدن رقمه الحاق اولنور: یوزده بش، یوزده طقوز. ٥. عند، یان، خانه، مملکت، قوم، ملت معنا. سنی تضمن ایدر: اونك آچه‌سی، اوراق بنده‌در = یانمده: بنم چاتیم سزده‌میدر؟ = عندکزده؛ بش کو. ندن بری یزده مسافردر = خانه. مزده: عسکرلك یزده ارشدیر = مملکتزده، قومزده. ملتزده. ٦. «اولق» و «وار» فعلیله مالکیت وتصرف، و «اولمامق» و «یوق» تعبیریله عدم مالکیت وعدم تصرف بیان ایدر: بنده ایکی آت واردر = بنم ایکی آتم واردر، ایکی آته مالکم؛ هر کسده پاره اولسه: اوندہ پاره یوقدر: انسانده پاره اولمامق نه کوجدر. ۷. ترکیه مصدره الحاق اولنه‌رق فعل اسنادی ایله برابر استمرار وسورکلك بیان ایدر: اونلر شمدی کلکده‌در = کلیورلر: بر مکتوب یازمقده ایدم. [اسم مصدرله اولدیغی وقت بو معنایی افاده ایتمیوب «خصوصنده» معناسنی تضمن ایدر: کیتمه‌ده یأس یوقدر: یاز. مه‌ده مهارتی واردر کی.] ۸. صله صیغه‌سنه الحاق اولندقده زمان بیان ایدەرك صیغهٔ مذ. کوره ایله برابر آیریجه برصیغه اعتبار اولنه‌بیلیر: بورایه کلد. کده قونیشورز: کلدیکنده، کلدیککزده باقارز: بن کلدیکمده سز یوق ایدیکز. [ترکان شیوه. سنده بومعنا ایله اسم فاعله الحاق اولنور: کلنده، کیدنده کبی. که کلدکده وکیتدکده دیمکدر.] || آیاقده = قائم. || الده = با: ال. || بیکده بر = یك سکسرك، یك آز.

ده { حر. [«دخی» و «دها» دن مخفف. — الحاق اولند. یغی کلمه‌یه کوره فتحه‌سی خفیف ویا ثقیل اوقونور.] ۱. عطف ایچوندر، و، هم، دخی: کیتدم ده کلدم: کیده‌یم ده کوره‌یم: کلك‌ده کورورسکز. ۲. ضم و علاوه بیان ایدر، دها، کذلك: برکره‌ده کیدك؛ بن کیده‌جکم سزده کلك: اوقور هم یازاردە. || برده = ۱. شورا سیده وارکه: برده علم یالکز دنیاده کچمك ایچون اولیوب ترین ذات ایچون لازمدر. ۲. ولوکه، اولسه‌بیله: برده اویله دیمشم بوندن نه چیقار؟ || سن‌ده، آدم سن‌ده، آمان سزده! براقك، اهمیت ویرمیك.

ده { یاخود دی. حد. ۱. ها. یدی! ها! یا: ده ایمدی = هایدی ایمدی! ده ده! = یاها!

دَه { عد. فا. اون، عشر: ده ساله = اون سنه‌لك، اون یاشنده.

دها { د. [اساساً «دخی» ایله بر (اولوب، اصلی: «تاقی» در) ۱. مقدار ویا زمان علاوه‌سنه دلالت ایدر: برآز دها ویرك؛ برساعت دها بکله‌یك: بیتیرمکه دها بر ایکی سطر قالدی: ایکی کون دها کچرسه برآی اولەجق. ۲. باشقه، زیاده، آرتق: دها وارمیدر؟ آرتق دها یوقدر؟ دها نه وار؟ دها نه لر! ۳. صفتلرك باشنه کیروب تفضیل بیان ایدر: بو اوتدن دها ییوك، او بوندن دها کوچکدر؛ دها عالم = اعلم. ٤. تکرار، کذلك، ایضاً: بر دها کیتسین = برکره دخی: بر دها یاپمه. = ظن. حالا، هنوز، الآن، الی الآن، بوآنه‌دك: دها کلمدی: دها بو. رادەمیسکز؟

دَهاء { سند. عر. خارق العاده ذکا وفطنت، فر. Génie.

دُهات { سند. ج. عر. فد: داهی. با: داهی.

دَهان { س. فا. آغز، فم. ز. || انکشت بر دهان = پارمغی آغزنده، متحیر.

دَهر { سند. عر. ج: دهور. ۱. زمان، اوزون مدت. دور، هنکام، ابد: الی آخر الدهر. ۲. جهان، عالم، طبیعت، حیات دنیا: دهردون.

دَهره { س. فا. [تر. زبازدی: طهره] دسته کی دیشلی واکری بودامه بیچاغی.

دَهری { ص. عر. ز: دهریه. دور زمان و طبیعته متعلق، طبیعی. ز. = سند. عر. ج: دهریون. حوادث دنیویه‌یی طبیعته حمل واسناد ایدن ملحد، آخرته اینانمیان آدم، فر. Matérialiste.

دِهش { س. فا. ویرمه، اعطا، احسان. ز.

دَهشَت { سند. عر. قورقونج بر شیٔ ویا ییوك برشیلکه اوکنده شاشوب قاله، دوچار خوف وتلاش اوله، اورکمه: انسانه دهشت کلیر: ذهنلره دهشت ویرر.

دَهشَت اَنگیز { ص. فا. [عر. دهشت = م. فا. انکیختن = قوپارمق] قور. قوب اورکمکی موجب، اورکو. دن، قورقونج: دهشت انکیز بر اوچورووم.

دَهشَتلی { ص. قورقونج، اورکو. دیر، یك مخوف: دهشتلی بر منظره، پرفرطونه.

دِهقان { س. فا. ۱. کویلی، چفتجی. ۲. کوی مختاری. [عربی یه دخی چکمکله «دهاقین» صورتنده جمع عر. یبی ده واردر.]

دِهلیز { س. فا. و:

دَهلیز { سند. عر. ج: دهالیز. [فارسیدن معرب] سوقاق قپوسیله نردبان آره‌سنده کی آره. لق خیاط. || تش. قولاغك ایچنده بولنان جوف، فر. Vestibule.

دَهم { عد. فا. اونجی، عاشر. ز.

دُهن { سند. عر. ج: ادهان. سوریله‌جك یاغ.

دَهَن { س. فا. با: دهان.

دَهناء { سند. عر. واسع وصوسز اووه، صحرا، چول.

دُهور { سند. ج. عر. فد: دهر. با: دهر.

دی { یاخود ده. حد. هایدی! ها! || دی دی، ده ده = یایا. اویله‌یا. — دیمك فعلنه‌لك‌ده امریدر.

دِیار { سند. ج. عر. فد: دار. با: دار. = فد. کبی. مملکت. خطه: بودیارده عادت بویله‌در: دار ودیارندن اوزاق دوشمش: دیار آخره کیتمك. || ص. دیار بکر = جزیره خطه. سنك قسم شمالیسی که مرکزی آمد (قره آمد) شهریدر. بزجه غلط اولەرق شهره ده بو اسم ویریلیر، دمشقه شام دینلد. یکی کبی.

دَیّار { سند. عر. کیمسه، شخص. ز.

دیاقوز { س. ر. [یونانیدن] بر مترە پولیدك معینتنده بولنان کنج راهب که مترە پولیدلك ملازمی عد اولنور، شماس.

دَیّان { ص. عر. [«دین» دن سمی.] مکافاة ومجازاتی بحق ویرن. [احساء حسنادندر.]

دِیانَت { سند. عر. دینداراق، احکام دینیه‌یه تمامیله رعایت: اصحاب دیانتدن بر ذاتدر.

دِیانَتکار { ص. فا. و:

دِیانَتلی { ص. احکام دینیه‌یه رعایت ایدن، دیندار، متقی.

دیب { س. ۱. برشیئك الدیریلمش و آشاغی یری، آلق: دکیزك دیبی = قعر دریا: قویونك دیبی؛ دیبه دوشدی: دیبه چوکدی. ۲. برقاب وسائره‌نك خارجدن آشاغی یه کان یوزی: تخره‌نك، جزوه‌نك، باردا غك دیبی. ۳. تاج و دیوار کبی شیئلرك آشاغیسی، کوتوك، بن، کوك، تمل: آغاجی دیبندن کسمك: دیوارك دیبنه اوتورمق: موم کندی دیبنه ایشیق ویرمز: دیب قارپوزی = کوکنه یاقین جیقسانی که تخمی اکلمکه الویر. یشلیدر. ٤. برشیئك الدکریسی، الت آرقه طرفی: صحنه‌نك دیبنده بر قپو کورینور. ٥. مقعد، دبر، اوتوراق یری. ٦. مج. اصل، اساس. || دیبنه داری اکمك = تعمیق وتحقیق ایتمك، کنهنی آرامق. || طیرناغی دیبنده = یشین (آچه). || قزان دیبی = محالبی وسائر بعض یمکارك قزانك دیبنه یاپیشوب خوش ومقبول بر قوقو آلان قسمی؛ مج. اولادك کوچکی. = ص. بر شیئك آلتنده واك آشاغیسنده بولنان: دیب باغرصاق = بومبار: دیب دیش = اك کریده آزی دیشلری.

دیبا { س. فا. و:

دیباج { سند. عر. [فارسیدن معرب] دالمی چیچکلی بر جنس ایپك قماش.

دیباجه { سند. عر. ۱. کتابك نقشلرله مزین ومذهب اولان ایلك صحیفه‌لری.

دیدیرمَك { فد. دیمکه سوق و اجبار ایتمك، دیمکه براقق، سویلتمك: کندینه

۲. کتابت مبنی علیهی اولان نحنه کبر شعردن اول کی مقاله اینده ثبه سی. مقدمه : دیباجة. الکتاب .

دیباج | ا. توفنکك چرخدن آشاغی اولان دیبی تشکیل ایدن آغاج که الك قالین قیمیدر : توفنکك دیباج طرفی.

دیباسز | ص. ۱. اصلسز. اساسسز. | ف. اصل. بی اساس. یالان. ۲. ثباتسز. دوامسز.

دیبك | ا. طاش و یا آغاجدن ایپوی هاون، قهوه، پرنج دیبکی .

دیپلوماسی | ا. ص. ایو. سیاسیه = ۲۰۰۷۷۲۰۰۷۷۲۰۰۷۷

دیوشیریلوب چاتشدیرلمش چالی چربیدن عبارت: دیرمه چاتمه او. ۲. اوتهدن بریدن طوپلا. نمش غیر منتظم هیئت؛ دیرندی. دیوشیرمه: اونك عسکری هب دیرمه چاتمه ایدی.

دیرَن { یاخود دگرن. س. خرمان صاورمغه مخصوص قالین یایه.

دیرندی { س. [درندی] ۱. اوتهدن بریدن دیریلوب دیو. شیرلمش عادی شیئلر. دیرمه چاتمه شیء. ۲. اوتهدن بریدن دیوشیرلمش غیر منتظم وایشه یاراماز عسکر.

دیرنَك { یا درنك. س. ۱. اکلنجه ایجون واقع اولان طوپلانمه، جمعیت، جنبش انجمنی. ۲. دوکون، ولیمه، جمعیت. ۳. طاول وزورنا ایله اویناتیلان عادی رقص و بالو: بر طاقم کیجیلر وکومورجیلر کیجه یاریسنه قدر دیرنکده اویناملر. || قار. غه دیرنکی = مجمع اسافل.

دیرَنمك { فل. طیامق، قوتلی طاوورامق، دیك و قارشی طورمق، مخالفت ایتمك.

دیری { ص. (اصلی: تیریك) ۱. زنده: بو هندیبی دیری می یوقسه کسلمش می آلدیکز؟ ۲. مج. ابی پیشمهمش، جیك: بو اتپك دیریدر؛ پلاوك دانهلری دیری قالمش. ۳. سرت، درشت = دیری سوز. ٤. قوتلی، جانلی، اویانیق: دیری بر دلیقانلیدر.

دیریسه { س. مج. [یتا.] عمومیتله بر شیئك بر اوجی بر طرفنه چکمه: طوپلری دیریسه ایتمك = قوپیروقلرینی چکوب آغزلرینی هدفه توجیه ایتمك. || روزکار دیریسه‌سی = بر کرتهدن دیکرینه تدریجاً کچمسی.

دیریلتمك { دیریلمك. با: دیرلتمك / دیرلمك.

دیریلمك { س. ۱. جانلیلق، حیات، یاشایش. ۲. سرتلك، درشتلك. — با: دیرلمك.

دیریم { س. حیات، یاشایش: اولوم دیریم دنیاسی.

دیرین { ص. فا. و:

دیرینه { ص. فا. اسکی، قدیم، قدیمی: دأب دیرین = عادت قدیمه؟ بندهٔ دیرینه = اسکی قول، عبد قدیم.

دیز { س. باجاق الله بالدیر کیکلر. زانو: دیزه قدر چامور وار ایدی؛ چابك صوبی حیوانلرك دیزینه قدر کلیردی. || دیز اوزره، دیز اوستنده = دیزلی یره قویهرق. || دیز باغی = دیزك آلتنده ویا اوستنده چوراب وسائرهبی طوتدیرمغه مخصوص باغ. (انکلتره ده پك معتبر بر نشاندر.) || دیز چوروتمك = تحصیله سعی ودوام ایتمك. || دیز چوکمك = دیزلی یره قویهرق اوتورمق ویا مقام تعظیمده بر دیزی یره قویهرق اکلمك: دیز چوکوب درس دیکلیوردی؛ حضورنده دیز چوکدیلر. || دیز دیزه = دیزلر تماس ایدهجك صورتده یان یانه. || دیز قپاغی، آغر شاغی = دیزك اوك طرفندهکی طاسی، رضغه. || اتمکی دیزنده اولمق = حقوقه رعایت ایتممك، وفاسز لق ایتمك، طوز اتمك حق بیلمه مك. || دیزلرینه قپانمق = آیاقلرینه صاریلوب یالوارمق. || دیزلرینك باغی چوزلمك = قورقمق عاجز و درمانده قالمق، هیچ بر شیء یه مدهمك. || دیزی دیبنده = دائما برلکده، برابر: چوجغنی دیزی دیبنده بیوتدی.

دیزدیرمَك { فت. ۱. صرهیه قودیرمق، صره. لانمق: فنارلری حوضك اطرافنه دیزدیرمشیدی. ۲. مرتبه دوکمه حروفاتی صرهلادهرق یازی ترتیب ایتدیرمك: بوکتابی آکلار بر مرتبه دیزدیرملی.

دیزگه { س. دیز باغی، دیزك اوستی ویا آلت طرفنده باغلانان چوراب باغی. مر.

دیزگین { س. حیوانك آغزینه چکیریلن کمه باغلی قایش که اونکله اینجی حیوانی اداره ایدر، عنان: دیزکینی چکمك، قویویرمك. || تك دیزگین = آغزی بوزوق (آت). || طولو دیزگین = ارخای عنان ایدهرك حیوانی آلهبیلدیکنه قوشدیرمق. || دیزکینی چکمك = پك ایلریه کیدنلره مانع اولمق: دیزکینی چکدیلر.

دیزلك { س. دیزه قدر اولان قیصه بر نوع طون که اوستدن وآلتدن کیییلر: دیزلك کیییور.

دیزلمك { فل. مج. ۱. صرهلامق، تمق، صرهیه قونمق، برصره تشکیل ایتمك: بولك اوزرنده دیزلدیلر. ۲. دوکه حروفات صرهلانوب طبع اولنمق اوزره یازی ترتیب اولنمق: بو کتابدن قاچ فورمه دیزلدی؟

دیزله { س. و:

دیزلیش { س. ۱. صرهلانمه، بر صره تشکیل ایتمه. ۲. دوکه حروفاتك صرهلانوب طبع اولنمق اوزره یازی ترتیب اولنمسی: تعلیق حروفاتك دیزلهسی، دیزلیشی پك زوردر.

دیزمان { ص. ایری، قوجامان. زبر.

دیزمك { فت. ۱. صرهلامق، صرهیه قومق، سلکه چکمك: صاقیلری حوضك اطرافنه دیزملی. ۲. دوکمه حروفاتی صرهلایوب یازی ترتیب ایتمك: بر مرتب کونده قاچ صحیفه دیزهبیلیر؟ || قورشونه دیزمك = بر عسکری یی بر بلوك عسکرك ارمیانی اوکنه قویوب قانوناً اعدام ایتمك.

دیزمه { س. ۱. صرهلامه. صرهیه قومه، تصنیف: اینجی دیزمه. ۲. دوکه حروفاتی صره، لامه، ترتیب: بو مرتبك دیزمهسی فرقلیدر.

دیزی { س. ۱. صرهلامه، نظم، سلك: تسبیح اینجی دیزیسی. ۲. صره لانمش، بر صره تشکیل ایدن شیء: بر دیزی اینجی.

دیزیلیش { س. دیزمه. با: دیزمه.

دیزیلی { ص. ۱. صرهلانمش، صرهلی، سلکه چکلمش: دیزیلی عسکر: دیزیلی صاقسیلر، اینجی. ۲. ترتیب اولنمش: دیزیلی صحیفهلر.

دیزیلیش { س. با: دیزلیش.

دیش { س. ۱. انسان وحیوانلرك آغزندهکی کمیك دانهلرکه کسوب قوپارمغه وایصیروب یمکه یارار واکثر حیواناتده مدافعه وتعرض سلاحی اولهرق دیشی ده طوتار، سن، دندان: دیش چیقمق = یتمك: دیش دیشمك. دوکلمك: اوکی دیشلر = ثنایا: آزی دیشلری = اضراس: کوپك دیشلری = انیاب: دیب دیشی = کناردهکی آزی دیشلری: سوت دیشی = چوچقلرك موقت دیشلری: عقل دیشلری = یکرمی یاشلرنده چیقان کنار دیشلری: دیش اتلری = لثه. ۲. چرخ و دسته کبی حنتیکلی شیئلرك هر حنتیکی، دندانه: طراغك بر قاچ دیشی قیریق: چرخك دیشلری اکریلمش. ۳. بعض ایلرك اینجه واوزون دیلیلری، بو شکلده اولان دانه: صارمساق دیشی؛ دیش دیش قار. ٤. قاب کنار، رنده وآلت جارحهلرك آغزنده حاصل اولان چنتیك: صحنك کناری دیش دیش اولمش: بو چاقینك بر دیشی واردر. || دیش اوتی = آطه چایی. || دیش بادمی = دیشله قیریلمز اینجه قیوقلی ساقز بادمی. || دیش بوداق = معروف بر جنس غیر متمر اور. مان آغاجی. || دیش بیلهمك = حرصلانمق، یمکه حاضرلانمق. || دیش بوغدایی = ۱. چوجق دیش چیقارمق اعتقادیله قایناتیلوب طاغیلان بوغدای. ۲. عاشورا یاپیلان ایری بوغدای. || دیش طبیبی، حکیمی = دیشلره باقان طبیب متخصص، دیشچی. || دیش کوسترمك = مقاومته حاضرلانوب تهدید ایتمك. || دیش کچیرمك = تعرض ایتمك. برشیء یاتمق: او دیش کچیرهمیور. || طاقمه، یاپه دیش = صنعی اسنان؟ دیش طاقق. || فیل دیشی = عاج. || بیز دیشی = اختیارلرك سکسان طقسان یاشنده چیقاردقلری دیش.

دیش { دیشاری. با: طیش، طیشاری.

دیشچی { س. دیش خسته لقلرینه باقان وچورو کلرینی طولدیروب یاخود چیقارمق وبانه دیشلر طاقان طبیب متخصص ویا متطبب و بربر، دیش طبیبی.

دیشچیلمك { س. دیش چکمك صنعتی ودیش طیاتی: دیشچیلکده مهارتی واردر.

دیشسز { ص. دیشی اولمیان، دیشلری دوکلش.

دیشسیزلمك { س. دیش فقدانی.

دیشلك { ص. کدیك، چنتیك.

دیشلمك { با. دیشلهمك. فت. دیش کچیرمك. ایصیرمق: کوپك یالیرینی دیشلدی.

دیشلمك { یاخود دشلمك. فل. دلنمك، یارلمق، دایك دشیك اولمق.

دیشلَمَك { فع. دیش کچیرمك. ایصیرمق.

دیشلی { ص. ١. دیشی اولان: دیشلی چرخ. ٢. مج. ضرری طوقنور، ضرر ایراتمه مقتدر.

دیشَمَك { یاخود دشمك. مت. دیشمك.

دیشی { س. ض. ١. انسانده و حیواناتده ارکك مقابلی، اثناء ماده: دیشی کدی: دیشی هندی. ٢. بری برینه کیرر بر چفتدن عبارت آلات و ادواتك دیگرینی اخذ وقبول ایدن تکی: دیشی قوپچه؛ دیشی آناختار = دلیکلی. ٣. یومشاق، ملایم = دیشی دمیر: دیشی سوز.

دیشیاك { یادشیك. ص. دلیکلی، دائمش: دلیك دشیك = هرطرفی دلنمش.

دیشیلی { ص. دیشیسی اولان: ارکککلی دیشیلی = ارکك دیشی ایله برابر.

دیغدینمی { ص. «ر» حرفنی «غ» کبی تلفظ ایدن پیکی.

دیك { ص. ١. آشاغیدن یوقا. ری یه طوغری عمودی وضعیتده بولنان: دیك آغاج، دیوار؛ دیم دیك. ٢. پك صارب: دیك یوقیش، دیك قیا. ٣. تیز، سرت، یوکسك، پك: دیك سس. ٤. طوغریدن طوغری یه ودقتلی وحدید: دیك باقیش. ٥. خشین، خرچین: دیك مزاج. ٦. آشاغیدن یوقاری یه، قیالرك دیکنه: دیك تراش. || دیك روزکار = سفینه‌نك یولنه مقابل جهتدن اسن مخالف روزکار = ح. ١. آشاغیدن یوقاری یه: دیك چیقمق: دیك تراش ایتمك. ٢. ضیق، طوغن. بدن طوغری ودقت وحدتله: دیك دیك باقمق. ٣. سرت، عناد ومخالفتله: دیك سویلمك. || دیك کلمك = قارشی کلمك، مخالفت ایتمك. || دیکنه، دیکی دیکنه = ١. ضد. ینه، عکسنه. ٢. ترسنه: دیکنه تراش ایتمك.

دیك { س. ١. سکون، راحت. ٢. دوز لك، موازنه، دنك. (متروك ایسه‌ده، دیکلمك، دیکلنمك، دکیز وسائر مشتقاتی مستعملدر.)

دیکدیرمَك { فع. ١. آیاقده طور. اقامه، نصب، رکز ایتدیرمك: بر طاش، بردیرك دیکدیرمك؛ سنجاق، موم دیکدیرمك. ٢. کوکاشمك اوزره یره قودیرمق، غرس ایتدیرمك: آغاج، باغ دیکدیرمك. ٣. ایکنه وایلیکه خیاطت ایتدیرمك: چاشیر دیکدیرمك، سوکوك دیکدیرمك.

دیکدیرمَك { فع. ١. طور. دیرمق، دیکدیرمك. ٢. کار یاغموری دیکدیردی. تسکین ایتمك، راحتلاندیرمق، آسوده ایتمك: اذهانی دیکدیر. ٣. سوگندیرمك: مومی دیکدیرمك.

دیگر { ص. فا. باشقه، آخر: دیکر ایش، دیکر آدملر: دیکری = باشقه‌سی، آخری؛ دیکرلری = باشقه‌لری.

دیگرگون { ص. باشقه درلو، طرز آخرده. متغیر: حالم دیکر کون اولدی.

دیکسیمك { یاخود تیکسیمك و غاطی تیتسیمك.

فل. بر یمکدن اکراه کلمك، استکراه ایتمك، معده یادرغا. مق: بو یمکدن دیکسینمدم.

دیکسینمه { یاخود تیکسیمه و تیتسیمه. س. یمکدن اکراه کلمه. معده یادرغامه: بو یمکدن بکا دیکسینمه کلدی.

دیکَك { س. باغ هرکی.

دیکلمك { فع. ١. آیاقده طور. دیرلمق، اقامه ورکز ایدلمك: دیرمك، طاش، سنجاق، موم دیکمك. ٢. غرس ایدلمك: چام آغاجی بو موسمده دیکلیر. ٣. ایکنه وایلیکله خیاطت ایدلمك: بزم اثواب دها دیکلمدی‌می؟ = فل. آیاق اوزره طورمق ویا قالقمق، قائم اولمق، دیم دیك طورمق، طوروب کیتمه‌مك: قارشیمه دیکلدی: اوکنده دیکلوب طوردی.

دیکلمَك { یاخود دیکه‌مك. فع. ١. الشیتمك او. زره قولاق ویرمك. استماع ایتمك: چالغی، شرقی دیکه‌مك؛ قیسودن دیکله‌دی. ٢. قولاق آصمق، قبول ایتمك، اصغا ایتمك: سوز، نصیحت دیکمك؛ وقتیله اخطار ایتدمسه‌ده دیکمدی.

دیکلنمك { فل. طورمق. حرکت ایتمه‌مك.

دیکمه { س. دیکمك فعلی. با: دیکمك.

دیکمه { س. دیکمك فعلی. با: دیکمك.

دیکنمك { فل. ١. سکونت تسکین ایتمك. ٢. راحت ایتدیرمك. مك. یورغونلق آلدیرمق: وجودی دیکلندیرمك: سوگندیرمك: مومی دیکلندیرمك. || فالی دیکلندیرمك = اولمك. وفات ایتمك.

دیکلنمك { فل. ١. سکونت بولمق. طورمق. ٢. راحتلانمق، استراحت ایتمك: بر فاج کون دیکلنه جکم.

دیکلنمك { فل. قالقیوب دیك طورمق. اوورمك: تویلری دیکلندی.

دیکله‌مك { با: دیکلمك.

دیکلی { ص. دیکمش، رکز اولنمش: دیکلی طاش. دیرك، موم. || بر دیکلی آغاجی یوقدر = هیچ برملکمالك دکلدر. || دیکلی طاش = بعض قوام قدیمه دن قالمه عمودی آثار. (fr. Pierre druidique).

دیکلیجی { ص. دیکلین، سا. مع، مستمع.

دیکمك { فع. ١. آیاقده طور. دیرمق، رکز واقامه ایتمك: برطاش، بردیرك، سنجاق دیکمك: شمعدانه موم دیکمك. ٢. کوکاشمك اوزره یره قومق، غرس ایتمك: آغاج، فیدان دیکمك. ٣. قالی باش آشاغی توبروب ایجمك: بردستی صوبی دیکمك. ٤. ایکنه وایلیکله درز وخیاطت ایتمك: اثواب، چاشیر، سوکوك، یاره دیکمك. || سوزی دیکمك = دیکجه سویله. مك، طیا تمق. || کوز دیکمك = طمع ایتمك: مطمح نظر دقتی اولمق.

دیکَندیرمَك { فع. ١. سکونت تسکین ایتمك. ٢. راحت ایتدیرمك. مك. یورغونلق آلدیرمق: وجودی دیکلندیرمك: سوگندیرمك: مومی دیکلندیرمك. || فالی دیکلندیرمك = اولمك. وفات ایتمك.

دیکنمك { فل. ١. سکونت بولمق. طورمق. ٢. راحتلانمق، استراحت ایتمك: بر فاج کون دیکلنه جکم.

دیکَنمك { فل. قالقیوب دیك طورمق. اوورمك: تویلری دیکلندی.

دیکه‌مك { با: دیکمك.

دیکِلی { ص. دیکمش، رکز اولنمش: دیکلی طاش. دیرك، موم. || بر دیکلی آغاجی یوقدر = هیچ برملکمالك دکلدر. || دیکلی طاش = بعض قوام قدیمه دن قالمه عمودی آثار. (fr. Pierre druidique).

دیکلیجی { ص. دیکلین، سا. مع، مستمع.

دیکمك { فع. ١. آیاقده طور. دیرمق، رکز واقامه ایتمك: برطاش، بردیرك، سنجاق دیکمك: شمعدانه موم دیکمك. ٢. کوکاشمك اوزره یره قومق، غرس ایتمك: آغاج، فیدان دیکمك. ٣. قالی باش آشاغی توبروب ایجمك: بردستی صوبی دیکمك. ٤. ایکنه وایلیکله درز وخیاطت ایتمك: اثواب، چاشیر، سوکوك، یاره دیکمك. || سوزی دیکمك = دیکجه سویله. مك، طیا تمق. || کوز دیکمك = طمع ایتمك: مطمح نظر دقتی اولمق.

دیکمك { فل. ١. طورمق، اقطاع بولمق: یاغمور، روزکار دیکمه‌سی. ٢. راحتلانمق، استراحت ایتمك.

دیکمه { س. ١. دیکمك فعلی. با: دیکمك. ٢. مج. یوك آلوب ویرمك وسائر جرائقل خدمتلرنده قوللانمق اوزره اغاجدن قوریلان ماچونه.

دیکنمه { س. دیکمك فعلی. با: دیکمك.

دیکَن { س. ١. بعض نباتاتده بولنان سیوری وبانار ایکنه، شوك، خار: کل دیکنی، چالی دیکنی. ٢. دیکنلری چوق اوت ویا چالی. ٣. آری وعقرب کبی حیواناتك ایکنه‌سی. ٤. مج. مانع، انکل، حائل. || اشك دیکنی = پیان انکیناری. || اولمز دیکن = پیان مرسیانی. || بوغا دیکنی = چوبان قالقیدانی. || پیغمبر دیکنی = دوه المانی. || چاقر دیکنی = بش بارمق. || دوه دیکنی = مغیلان. || سنجاق دیکنی = عوسج.

دیکَنلی { ص. دیکنی چوق اولان: دیکنلی چالی.

دیکیجی { ص. س. اسکی وبالخاصه اسکی قوندیره دیکمکله کچینن، یامه‌جی.

دیکیجیلك { س. اسکی شیئلر دیکمك صنعتی، یامه‌جیلق.

دیکیش { س. ١. دیکمك فعلی وصنعتی، خیاطت: دیکیشله کچینیور. ٢. دیکیلمه‌جك شیء: دیکیشم واردر: دیکیش دیکمك. ٣. مج. رابطه، علاقه، ایلیشیك. || دیکیش پایی = بیجیلن اثواب وسائره‌ده دیکیشه کیرمك اوزره براغیلان فضله. || دیکیش طوتدیرمق = ١. ایلیشمك. ٢. نبات بولمق، دوام ایتمك: او بر برده دیکیش طوتدیرماز. || دیکیش قالمق = آز قالمق، همان همان.

دیکیشجی { س. دیکیش دیکن قادین، ترزی قادین.

دیکیم { س. دیکمه، دیکیش، خیاطت.

دیکیمخانه { س. بکاك اثواب وسائره‌نك دیکلدیکی محل.

دیل { س. ١. انسان وحیواناتك آغزنده‌کی معروف عضوکه غدایی تمغه وباغرمغه وبالخاصه انساندە تکلمه یارار، لسان، زبان: انسان دیلی، قویون دیلی. ٢. انسانلرك تکلم ایتمکلری لهجه‌لرك بیری، لغت، لسان، زبان: دنیاده بیکارجه دیللر سویلنیر: ترکجه اسکی وکلکیش بر دیلدر. ٣. مختلف آلات وادواتك او. زونجه ویاصی واکثریا اوینار قیملری: ترازی، دودوك کلید دیلی. ٤. دکیزك ایچنه اوزانمش اوزون، قوملق واوستی دوز وآلچاق قاره پارچه‌سی. (طاغلق وطاشلق اولانله بورن دینیر.) ٥. مج. غیبت. مذمت، فصل: الله دیلندن قورتارسون. || آغزی وار دیلی یوق، آغز. ندە دیلی یوق = سس چیقارماز، متحمل، معصوم، محجوب. || ادرنه دیلی = باشلیجه بوشهرده پاپیلان صیغیر دلی یاصدیرمه‌سی. || دیل آلتی = طاوقلره عارض اولان بر

خسته‌لق، قورباغه‌جق. || دیل اوجنده اولمق = حاضر سویلمه‌مك قدر خاطره کلوب یتمه‌مك. قاچق: اونك آدی دیلك او. جنده‌در. || دیل اوزاتمق = حرك خارجنده اولهرق برینك غایبنده سویلمك. مقابلی لسان. زبانله رازلق ایتمك. || دیلی اوزون = ادبسز. || دیل اوغلانی = وقتیله ترجمان یمامی. || دیل باغلامق = سکوته مجبور ایتمك، اسکات ایتمك. || دیل بالیغی = یامی بر جنس بالیق. || دیل بورمق، دیل چیقارمق = اکلمك، استهزا ایتمك. || دیل پنیری = اوزون پارچه‌لی بر جنس نازه پنیر. || دیل طوتمق = دشمنك احوالی سویلمه‌مك اسیر طوتمق. || دیلی طوتمق = حفظ لسان ایتمك، هر شیئ سویلمکدن احتراز ایتمك. || دیللره دوشمك = سؤ شهرت بولمق. کوتیلکله اشتهار ایتمك. || صیغیر دیلی = اوزون پارچه‌لی بر نبات، لسان الثور. || قایش دیلی = حذاءلرك تعمیرات محصوصه‌لری. || قوش دیلی = ۱. کلمه لرك هر هجاسی آره‌سنه دیکر بر هجا ادخال وتکرار ایده‌رك ویا دیکر بر صورتله سویلمك و بیلیغلر طرفندن آکلاشلامق اوزره بر قاچ کشی آره‌سنده متفق علیه اویدیرمه لسان. ۲. دیش یوداق تخمی. || دیللرده کزمك = فسالقله شهرت بولمق. || دیلی کسمك = صوصمق، اختیار سکوت ایتمك. دیله کلمك = ۱. سوء شهرت قازانمق. ۲. سویلمك. || کوچك دیلی = یوغازده یوقاریدن آشاغی یه صارقان کوچك آت پارچه‌سی. لبهات.

دیلاق | س. ائك عسو تاملی ایچنده‌کی دانجك. بظر.

دیلباز | ص. ا تر. دیل = لسان + فا. باختن = اویناماق. دلباره تقلیدا تعبیر سقیم ا سوز یولوب طاتلی طاتلی سویلین مقابلی: پیسترین.

دیلجاك | س. ۱. کوچك دیل. آت. ۲. دیلاق. بظر.

دیلسز | ص. ۱. انفردی سویله‌مز، ابکم. لال: دیلسز بردیلجی: صاغردیلسزلر مکتبی. ۲. سکوتی، ساکت. سس چیتارمایان، حلیم: دیلسز بر جوجق.

دیلسزلك | س. ۱. لافردی سو. یله‌مه‌مك حالی، ابکملك. دیلسزلك نه زور شی‌در. ۲. آرزو ثمی وجه. ۲. ایستك. مطلوب، خواهش: دیلکی یرینه کتیرمك.

دیلشمك | فع. ۱. سویلشمك، مکالمه. مصاحبت ایتمك: همری وار ایسه کاسون دیلشه‌لم. ۲. اجنبی دیلیله قوشمق.

دیلمك | فل. ۱. دیله کلمك. دیل پیدا ایدوب سویلمك: برچوق یاشنده او قدر دیلمك! ۲. دیلی آچیلوب جوق سویلمك. ۳. ادبسزلك ایتمك. ٤. دیللره دوشمك، مذموم و مدخول اولمق.

دیلی | ص. جوق و ایی سویلر: یك دیلی بر جوجق.

دیلماج | س. ترجمان.

دیلمك | فع. ۱. اوزون اوزون یارمق. دیلیم دیلیم کسمك: فریوزی دیلمك.

دیلمك | یاخود دیله‌مك. فع. ۱. ایسمك، آرزو ایتمك. ۲. آرامق، ایسمك. طلب ایتمك: دیله نه دیلرسه‌ك.

دیلنجی | س. ص. ۱. آوج آچوب راست کلمدن آچه وسائره ایستین فقیر و محتاج آدم. سائل. کدا: قپویه بردیلنجی کلدی. ۲. مج. هرشیئی ایستکدن اوتانمیان عارسز وصمعکار: اوپك دیلنجی بر آدمدر.

دیلنجیلك | س. ۱. دیلنجی حال وصفتی. سؤال، سائلك: عافیت دیلنجیلك ایتمکه مجبور اولدی. ۲. مج. عارسزلق، طمعکارلق.

دیلندیرمك | فع. دیلمکه مجبور ایتمك. دیلنه‌جك حاله کتیرمك: بو اسرافات بر کون کندیسنی دیلندیره‌جکدر.

دیلنمك | فل. دیلنیلمك ایتمك: اوکسز جوجق سو. یلمزدن دیلنمکه مجبور اولدی.

دیلوده | فا. دیلنیرجه‌سنه ایستمك. یوبله ایسته‌یرك الله کچیرمك: بن اونی دیلندم سزه نصل ویرمیم.

دیله‌مك | فع. با: دیلمك.

دیلیم | س. اوزونلمسنه کسیلش پارچه. طبیعی یوبله پارچه‌لره منقسم بر شیئك بیر پارچه‌سی. علی الاطلاق پارچه، قطعه: بر دیلم قارپوز، پورتقال

دیلیمی، بر دیلیم اتمك؟ دیلیم دیلیم کسمك.

دین | سف. عر. ج: دیون. بورج، بر مدت معینه ختامنده اودنمك اوزره فائضله ویا فائضسز آلنمش آچه: دینی چوقدر: دیونه مستغرقدر. || دیون عمومیه = دولتك عموم دیونه قارشی تخصیص ایلدیکی وارداتی قبض و اداره ایدن دائرهٔ مخصوصه.

دینا | ح. عر. دنیا. دین اعتبار. ربله. دین نقطهٔ نظرندن: قار دینا وعقلا مذمومدر.

دینار | سف. عر. ج: دنانیر. اسکی بر آلتین سکه که تقریبا بر جاریك ایرا قیمتنده ایدی: دینار ودرم = آچه.

دینپرور | ص. فا. اعر. دین = م. فا. پروردن = بسلمك] دینه خدمت ومظاهرت ایدن.

دینپناه | ص. فا. اعر. دین = م. فا. پناه = ملجأ] دینك طیاندیغی، دینه رکن واستناد کاه حکمنده اولان: پادشاه دینپناه.

دینج | ص. وجودی صاغلام. قوتدن دوشمه‌مش، توانا. تندرست: خیلی یاشلی ایسه‌ده دینجدر: دنج بر آت آرایورم.

دینجلك | س. صاغلاملق، توانالق، تندرستلك.

دینجلمك | فل. صاغلاملاشمق، توانا و تندرست اولمق.

دیندار | ص. فا. احکام دینیه‌یه حقیله رعایت ایدن. دینك اوامر و نواهیسنه تابع بولنان، متدین: دیندار آدمدر.

دیندارانه | ص. ح. فا. دینه رعایت ایدن آدمه مخصوص ویا یاقیشیر صورتده: بر معامله‌ده دیندارانه‌ده بولندی؛ دیندارانه حرکت ایدیور.

دینداراق | س. احکام دینیه‌یه تمامیله رعایت، تدین: اوآدمك دینداراقی معلومدر.

دینداری | س. فا. دینداراق. ز.

دینسز | ص. هیچ بر دینله متدین اولمیان ویادینك احکامنه رعایت ایتمین، ملحد: دینسز آدم. || مج. مرحمتسز، اللهدن قورقماز.

دینسزلك | س. هیچ بر دینله تدین ایتمیش، دینسز آدمك حالی، الحاد: دینسزلك بتون عالمده مذمومدر: دینسزلکله اتهام اولنمشدی. || مج. مرحمتسزلك، غدارلق.

دینشکن | ص. فا. اعر. دین = م. فا. شکستن = قیرمق] دینی قیران، دینك علیهنده بولنان.

دینشکنانه | ص. ح. فا. دینی قیره‌جق و اضرار ایده‌جك صورتده: بر طاقم اقوال دینشکنانه ایله: دینشکنانه حرکت ایتمك.

دینلمك | فع. ۱. سویلنمك: اویله ایش حقنده نه دینلدی، نه دینله‌جکدر؟ ۲. اسم قوتمق، تسمیه اولنمق: تلغراف دینلن یکی ایجاد. ۳. نقل وروایت اولنمق: هدستانده یه وبا ظهور ایتدی دینلیور.

دینمك | فع. ۱. سوز سویلمك: بوکا بر شیئ دینه‌مز؛ اوکا نه دینیر؟ ۲. اسم ویرلمك:

آمر بقاده بولنان برجنس حیوانه آیاغه دینیر.
« دیلمك » ایله « دمك » آراسندهکی فرق ظاهردر : « دیلمك » عادتا مجهول اولوب نائب فاعل آلیر: « دمك » ایسه کیدمك وکاچمك کبی نائب فاعلی دائما محذوف مجهول‌لردن اولوب برابر ذکر اولنان اسم مفعول الیه حالنده ایراد اولنور : بو شویله دیملیر؛ بوکا شویله دینیر.

دینی { صـ. عر. ة : دینیه. دین و مذهبه منسوب ومتعلق : امور دینیه.

دَیّو { (یاخود دیه. د. ۱. کویا، سوزده، دیه‌رك، صانکه: بوکون درس یوقدر دیو بنی مکتبه کیتمکدن آیقودی. ۲. ظنیله، ادعاسیله، بهانه‌سیله : بن امکدارم دیو کوشه‌ده اوتوروب هیچ بر ایش کورمك ایستمیور.

دیو { سـ. فا. (تر. زبانزدی: دو) شیطان، جن، عفریت. || دیو آینه‌سی = اشیایی بیودن آینه؛ کندینی دیو آینه‌سنده کورمش= کندینی بیوك ظن ایتمه، مغرور، خود بین اولمه.

دیوار { سـ. فا. (تر. زبانزدی: دووار) کرك بنانك بر طرفنی تشکیل ایتمك وکرك بر محل احاطه ایتمك ویا بولمك ایچون طاشدن ویا طوغله وکیریچدن سد، جدار، حائط : اوك درت دیواری؛ باغچه دیواری: آره دیواری؛ قوری دیوار = خر = جنزی؛ دیوار چکمك = دیوارله احاطه ویا تفریق ایتمك.

دیوارجی { سـ. دیوار وکارکیر ایشنه یاپان صنعتکر: دیوارجی اوسته‌سی.

دیوارجیلق { سـ. دیوار وکارکیر ایشنه یاپان آدمك صنعتی ومسلکی.

دیوان { سند. عر. ج : دواوین. بیوك مجلس، مجلس عالی : دیوان قورلمق. ۲. اوللری مرافعات ایچون قوریلان مجلس عالی: دیوان همایون: آمدی= دیوان همایون = وقتیله بوعجلس عالینك باش کاتبی: الیوم باب عالیدن خاکپای شاهانه‌یه عرض اولنان خصوصاتی تقدیم وارسالة وارادات سنیه‌یی تلقی‌یه مأمور اولان قلم رئیسی. ترجمان دیوان همایون= حضور همایونده ترجمانلق وظیفه‌سنی ایفا ایدن ذات. ۳. بر شاعرك اشعارینی قافیه‌لرینه کوره حروف هجا ترتیبیله جامع اولان مجموعه : دیوان باقی، دیوان نابی، دواوین شعرا. || دیوان افندیسی= وقتیله وزرانك رسمی وخصوصی باش کاتبلری که امور تحریریه لرینی اداره ایدرلردی. || دیوان تمییز = مقدما هر ولایت مرکزنده بولنان محکمهٔ تمییزه ویریلن اسمدر: دیوان تمییز ریاسی. || دیوان حرب = عسکریلری محاکمه ایتمك اوزره قورلمش عسکری محکمهٔ فوق العاده‌سی؛ دیوان حرب عرفی = قانون عرفی تحکمنده بولنان مملکتده امور سیاسیه‌یه دائر واقع اولان انضباطه متعلق ایشلردن طولایی مظنون اولانلری محاکمه ایتمك اوزره قورلمش محکمهٔ عسکریه. || دیوان طورمق = ویریلمك اوامری اخذ وتلقی ایچون آیاق اوزره الدینی قاووشدیروب طورمق. || آیاق دیوانی = فوق العاده احوالده عجالةً قوریلان مجلس.

دیوانچه { سـ. فا. قافیه اعتباریله حروف هجا ترتیبنجه مرتب کوچك مجموعهٔ اشعار.

دیوانخانه { سـ. فا. اوطه‌لر آره‌سنده‌کی واسع صوفه، صاله.

دیوانه { صـ. فا. ۱. دلی، مجذوب. ۲. آبدال، آیلق.

دیوانه‌لك { سـ. ۱. دلیلك. ۲. آبدالق، آیلقلق.

دیوانی { صـ. عر. ة : دیوانیه. دیوانه منسوب ومتعلق: مناصب دیوانیه. || خط دیوانی= دیوان همایونده فرمان وبراتلرك تحریرینه مخصوص کوزل و کرفتلی بر نوع یازی. = سند. خط دیوانی.

دَیّوث { سـ. صـ. عر. قاریسنك نامو سسز لغنی یکن غیرتسز وآجاق آدم.

دَیّوثلق { سـ. قاریسنك ناموسسزلغنی چکمك آجاقلغی.

دیورمَك { با : دویرمك.

دیوشرمَك { با : دوشیرمك.

دیُون { سند. ج. عر. فد : دین. با : دین.

دیویت { سـ. با : دویت، دوات.

دَیه { با : دیو.

دیهیم { سـ. فا. تاج، اکلیل.

ذ

ذ { ذل. سـ. ا عر. ذال. سـ. الفبای ترکینك اون برنجی حرفی اولوب، عربیدن مأخوذ کلمانه و بر قاچ فارسی کلمه‌یه مخصوصدر. عربیده یونانیلرك ۱. حرفی کبی پلتك بر تلفظله اوقونور سه‌ده، ترکجه‌ده بو سس مفقود اولدیغندن، لسانمزده « ز » کبی اوقونور : ذهن، لذت، ختام‌پذیر کبی. اسکی اقوام سامیه دخی بو مخرجی غائب ایتمش اولدقلرندن، عبرانی وسریانی الفبا سنده موجود اولیوب، « نجد ضظغ » حروفی میانسده عربلر طرفندن ضم اولنمشدر. اصل ابجد صره‌سنده یکرمی بشنجی حرف اولوب، (د) حرفنه مشابهت شکلیه. سندن طولایی، اونك صره‌سنه کچیرلمشدر. ابجد حسابنده ۷۰۰ رقمنه معادلدر. اسکی اصول اوزره مختصر تاریخلرده ذی الحجه‌یه و « ا » ایله برابر ذی القعده‌یه علامتدر.

ا { ش. عر. بو. شو. (یالکز بعض تعبیرات عربیه ده بولنور :) بعد ذا = بوندن صکره؛ کذا. هکذا = بویله، بونك کبی.

ذا { صـ. عر. دائما مضاف اولهرق قوللانیلان « ذو » صفتنك حالت نصبی اولوب نادراً لسانمزده بو حالده قوللانیلیر : یا ذاالجلال والاکرام.

ذات { سند. عر. ج : ذوات. ۱. کندی، نفس : بالذات کندی = کندیسی؛ ذات مسئله= مسئله‌نك کندیسی. ۲. اصل، جوهر، عین، صفت مقابلی: غائب ایتمش اولدقلرندن، عبرانی وسریانی الفبا سنده موجود اولیوب، « نجد ضظغ » حروفی میانسده عربلر طرفندن ضم اولنمشدر. اصل ابجد صره‌سنده یکرمی بشنجی حرف اولوب، (د) حرفنه مشابهت شکلیه. سندن طولایی، اونك صره‌سنه کچیرلمشدر. ابجد حسابنده ۷۰۰ رقمنه معادلدر. اسکی اصول اوزره مختصر تاریخلرده ذی الحجه‌یه و « ا » ایله برابر ذی القعده‌یه علامتدر.

ذات { سـ. عر. ج : ذوات. لسانمزده اکثریا غلط اولهرق مذکر اعتبار اولنور. ا. ۱. کندی، نفس : بالذات کندی = کندیسی؛ ذات مسئله= مسئله‌نك کندیسی. ۲. اصل، جوهر، عین، صفت مقابلی: غائب ایتمش اولدقلرندن، عبرانی وسریانی الفبا سنده موجود اولیوب، « نجد ضظغ » حروفی میانسده عربلر طرفندن ضم اولنمشدر. اصل ابجد صره‌سنده یکرمی بشنجی حرف اولوب، (د) حرفنه مشابهت شکلیه. سندن طولایی، اونك صره‌سنه کچیرلمشدر. ابجد حسابنده ۷۰۰ رقمنه معادلدر. اسکی اصول اوزره مختصر تاریخلرده ذی الحجه‌یه و « ا » ایله برابر ذی القعده‌یه علامتدر.

ذات { صـ. عر. (« ذو » صفتنك مؤنثی) صاحبه، متصرفه، مالکه، حائزه. اهل: ذات الزوج= قوجه‌لی (قادین). || ط. مختلف اعضای بدنه مضاف اولهرق اونلرك التهابندن عبارت انواع امراضك اصطلاحات فنیه‌سنی تشکیل ایدر : ذات الجنب = یان زارینك التهابی؛ ذات الرئه = آق جکر التهابی؛ ذات الکبد = قره جکر التهابی؛ ذات الکلیه= بوکرك التهابی؛ ذات المثانه = مثانه التهابی وسائره. || تا. حیوانات ونباتات اصطلاحاتنده دخی کثرتله بولنور : ذات الشدایا = مه‌لی حیوان، ذات البطون وسائره || هـ. ذات الکرسی= صور کوا کبدن بری. [فر. Cassiopée].

ذاتاً { حـ. عر. ۱. حد ذاتنده اولهرق، طبیعی وجبلی اولهرق : ذاتاً ضعیف ایدی بو خسته‌لق کندیسنی بسبتون دوشوردی. ۲. کندیلکندن، مخصوص اولمیه‌رق : او ذاتاً چارشی‌یه کیدنده جکدی بن ده عارضی اولمیه‌رق : اوحد ذاتنده متیندر.

بعض شيئلر اتصمارلادم.

ذاتى (ص. عر. ا: ذاتيه. ١. ذات واصل وجوهره منسوب ومتعلق، عارضى اولميان: فضل وكرم اونده ذاتى بر خصلتدر؛ مكارم ذاتيه‌سى اقتضا سنجه. ٢. ذات وشخصه مخصوص، خصوصى، شخصى: بعض مصالح ذاتيه‌سنك تسويه‌سيچون مأذوناً مملكتنه كيتدكمى. || ط. خسته‌نك ذات وشخصنه مخصوص حال، فر. Idiotique = حد. تر. ذاتاً، كنديلسندن، طبيعى او. له‌رق: ذاتى موسيقى يه استعدادى وار ايدى.

ذاتيّات (سف. جـ. عر. ذات و صات، شخصيات: ذاتياتله او. غرائمق ايى شئ دكلدر.

ذاكِر (ص. سف. عر. ا «ذكر» دن سف. ١. ذكر ايدن، ذكر و ورد وتسبيحله مشغول. ٢. تكيه‌ده الهى اوقويان آدم.

ذال (سف. عر. «ذ» حرفنك اسم عربيسيدر. نقطه‌لى اولمى مناسبتيله ذال معجمه دخى دينلير.

ذالِك (ش. عر. با: ذلك.

ذاهِب (ص. عر. ا «ذهاب» دن سف. ١. كيدىجى، كيدن. ز. ٢. بر فكر وطنه اويان. صاپان، غافل اولان: او بويله بر فكره ذاهب اولدى: بن سزك كليه‌جككزه ذاهب اولدم.

ذاهِل (ص. عر. ا «ذهول» دن سف. ا اهمال ايدن، اهمالجى، مسيب.

ذائِق (ص. عر. ا: ذائقه. طاندان، لذت طويان: قوة ذائقه = لذت طويمق حاسه‌سى.

ذائِقه (سف. عر. حواس خمسه‌دن لذت طويمق حاسه‌سى، قوة ذائقه.

ذُباب (سف. عر. سيكك، مكس.

ذَبح (سف. عر. ١. بوغازلامه، كسمه: بر قويونى ذبح ايتمك. ٢. قربان كسمك: ذبح قربانين.

ذِبحه (سف. عر. ط. قوشبالازى: ذبحة حلقيه؛ ذبحة كاذبه.

ذَبحيّه (كلرى حيواناتدن آلنان رسم.

ذَبيح (ص. عر. ا «ذبح» دن صف. ا قربان كسيلش ويا كسيلمه‌جك: بزجه ذبيح حضرت اسماعيل (عم) در.

ذَخائِر (سف. جـ. عر. فد: ذخيره. با: ذخيره.

ذَخيره (سف. عر. جـ: ذخائر. وقتنده صرف اولنمق اوزره تدارك واناره وضع او. انان مأكولات: ذخيره تدارك ايتمك: ذخيره انبارى.

ذِراع (سف. عر. ١. انسانك ديرسكندن اورته پار. معى اوجنه‌دك اولان طول، آرشين. ٢. يكرمى درت پارمقه منقسم اولان آرشين: ذراع معمارى: ذراع اعشارى = متره.

ذِروه (سف. عر. تپه. طاغك الى يوقارى نقطه‌سى: ذروة جبل.

ذَرّه (سف. عر. جـ: ذرات. پك يوزده بر جزئى. || ذره قدر، ذرة ما = هيچ، اصلا.

ذُرِّيّت (سف. عر. جـ: ذريات. ذراري. ا نشر دينمك اولان «ذر» دن انسل، صوى، اولاد واحفاد، برآدمك صلبندن كلن ابناى جنسى: اونك ذريتى قالمدى: هركس ذريت براقمق وظيفه‌سيله اولمكه مجبوردر.

ذَريعه (سف. عر. جـ: ذرايع. وسيله، بهانه. واسطه، مناسبت، سبب: ذريعة حسنه.

ذَقن (سف. عر. جـ. اذقان. چكه، آغزك آلتنده ايكى اكك كيكنك براشديكى پر، زنخدان.

ذَكاء (سف. عر. ا «ذكاوت» غلطدر) ذهن كسكينلكى، سرعت انتقال، زيركلك، فطانت: اصحاب ذكادن برآدم.

ذَكاوَت (سف. ذكا يرينه قوللانيورسه‌ق ده، عربى اولميوب، غلطدر. «ذكاء» ديملى.

ذِكر (سف. عر. جـ: اذكار. ١. آكمه، خاطره كتيرمه، ياد. تذكار. ز. ٢. آغزه آلمه، اسمى بيان ايتمه. شفاها ويا تحريراً تصريح اسم: بر شاعرك اسمى ذكر ايتمكسزين شعرينى نقل ايتمه‌ملى: اونى مورخين صره‌سنده ذكر ايتمكدن ايتمش: زبورده حضرت موسى (عم) ك اسمى ذكر اولنمور. ٣. بيان، افاده: اونى توقاريده ذكر ايتمدك: يونك توقاريده ذكرى گچمدى. ٤. تسبيحله و مختلف صورتده اسماء حسناى سويلمه، ورد چكمه: هر نمازدن صكره برساعت ذكر ايدر: در-

ويشلر شمدى ذكر كرده درلر. || بالكز آغزله اولميوب قلب و ذهنك ده الهه مشغوليتى شرط اولديغنه بوانمك معناى اصليسى. ده شاهددر. — جمى باشاجه بو معنا ايله مستعملدر. ا ٥. مدح، ثنا، ستايش، ايلكه ياد: سزك محاربهٔ اخيره‌ده يارارلقلر. كزى ذكر ايديورلردى. || ذكر جميل = ١. مدح، ثنا، ستايش، مدح وثنا ايله اسمى ياد اولنمه: يكن كون فلان برده ذكر جميلكز گلدى. ٢. مكتب شاكردانه توزيع مكافاة صره‌سنده مكافاته مستحق اولميوب ده بسبتون محزون براغلميرده تحويز او. لنمايان ويرلين مطبوع بر كاغدكه مكافات استحقاقه تقرنى كوسترير.

ذِكر (سف. عر. جـ: ذكور. ١. اركك، انسان وحيوانك ارككى: اسم مفرد مذكرى زائد دكلدر) بو وقتك توليتى اولاد ذكوره انتقال ايدر. ٢. عضو رجليت، آلت تناسل ذكور.

ذُكور (سف. جـ. عر. فد: ذكر. با: ذكر.

ذَكِىّ (ص. عر. ا: ذكيه. ا «ذكاء» دن صف. ذهنى كسكين، سريع الانتقال، فطين، زيرك: پك ذكى جوجقدر. ا تميز وظاهر ديمك اولان «زكى» ايله التباس واقع اولماملىدر. ا

ذُلّ (سف. عر. و: ذِلّت (ات، دناءت. فرومايه‌لك: انسان كنديني ذله، ذائقه القا ايتمه‌ملى: ذل ودناءتله، ذلته پايمله جق ايش اكسيك اولسون.

ذُلّاك (ش. عر. ا عربيده كافى مفتوح ايسه‌ده، لسانمزده ساكن اوقونوب، بالكز بعض تعبيرات عربيه‌ده مستعملدر. ا بو، شو: معنى ذلك = يونكله، شونكله برابر: كذلك = يونك كبى، بويله، ايضاً: بناءً على ذلك = بوكا بناءً، يونك اوزرينه.

ذَلول (ص. عر. ا «ذله» دن سمع. ا مطيع، ياواش، رام. ز.

ذَليل (دن صف. ا آچاق، دنى، فرومايه، خوار، حقير.

دَم (سف. عر. برينك كوتيلكنى چكشديرمه، قدح، هجو: فلان آدمى ذم ايتدى؛ انسان يارينى اغيارينه ذم ايتمه‌ملى؛ آغزى ذمه آليشديرماملى.

دِمام (سف. عر. كنديسى طرفنى حمايه ووقايه وظيفه وتجويز ريتى: اونك ذمام اداره‌سى تحته‌نده بولنيورلر.

ذَمّام (ص. عر. ا «ذم» دن سمع. ا جوق ذم و قدح ايدن، قصال، چكيشديريجى.

ذَمائِم (سف. جـ. عر. فد: ذميمه. با: ذميمه.

ذِمّت (سف. عر. جـ: ذمم. ١. حمايه، تصاحب، وقايه مجبوريتى، بريك امنيتنى تعهد: اهل ذمت = بر دولت اسلاميه نك تحت تابعيت وحمايه‌سنده بولنان اهل كتاب يعنى خرستيان ويهوديلر. ٢. عهده: فلانك ذمتنده شو قدر آله جغم واردر: صندق آچه‌سندن ذمتنه پاره كچيرمش؛ بوايش بنم ذمتمده‌در، بنم واجبهٔ ذمتمدر. ٣. برآدمك كندى عهده‌سنه كچيروب تأديه سنه مجبور اولديغى آچه، دين، بورج: سابق وزنه‌دارك بر خيلى ذمتى چيقدى؛ خزينه‌يه ذمتى وار در. || تبرئهٔ ذمت = عهده‌سنده بر شئ اولديغنى، برى الذمه اولديغنى بالمحاسبه ويا بالمحاكمه اثبات ايتمه: او تبرئهٔ ذمت ايتدى: تبرئة ذمت مضبطه. سى = برمأمورك حين انفصالنده بركونه ايليشيكى اولديغنى مبين يدينه ويرلين مضبطه. — عربى تعبيرانده «ذمه» صورتنده قوللانيلير: برى الذمه = تبرئهٔ ذمت ايتمش، ايليشيكسز.

ذِمَم (سف. جـ. عر. فد: ذمت. با: ذمت.

ذِمّى (سف. ص. عر. ا: ذميه. ا «ذمت» دن سمع. ا دولت اسلاميه‌نك تحت تابعيت وحمايه‌سنده بولنان غير مسلم، رعيه، رعايا. ا عربلر زمانلرنده قوللانيلوب، اليوم پك مستعمل دكلدر. ا

ذَميم (ص. عر. ا: ذميمه. ا «ذم» دن صف. ا ذم وقدحه مستحق، يكنليه‌جك. مذموم، معيوب: اخلاق ذميمه.

ذَميمه (سف. عر. جـ: ذمائم. مذ. موم شئ، كوتى خلق وخصلت ويا فعل وعمل، سؤ.

ذَنب (سف. عر. جـ: ذنوب، اكناه، اثم، صوج: ذنبم چوقدر؛ جناب حقدن ذنوبمك عفوينى ديلرم.

ذَنَب { سند. عر. ج: اذناب. قویروق، دم، دنباله: نجم ذو الذنب. || ذنب الاسد = اسد برجنك ۵ کوکبی. || ذنب الدجاجه = دجاجه صورتنك ۲۰ کوکبی. || ذنب قیطس = قیطس صورتنك ۶ کوکبی.

ذُنُوب { سند. ج. عر. فد: ذنب.

ذو { صند. عر. ۵: ذات. ج. ۵: ذوی. ج. ۵: ذوات. [مضاف قوللانیلوب، بعضاً حالت جری اولان «ذی» و نادراً حالت نصبی اولان «ذا» صورتنده بولنور.] صاحب، مالك، متصرف، حائز: ذوالوجهین = ایکی یوزلی: ذا الجلال = جلال صاحبی: ذی شان = شانلی: ذوی العقول = عقللیلر، انسانلر: تجار ذوی الاعتبار = معتبر تاجرلر. || علوم ریاضیه وتاریخ طبیعی وسائره اصطلاحاتنده چوق قوللانیلیر: ذوستة الوجوه = اون ایکی یوزلی؛ ذو اربعة الاضلاع = درت ضلعلی؛ ذو وجوه کثیره = چوق یوزلی؛ ذو الازهار الظاهره = آشکار چیچکلی؛ ذو الایادی الاربعه = درت اللی وسائره. — بو اصطلاحاتك اکثری ذاتاً ستیم الترکیب و پك اوزون اولوب، برلرینه مثلا: سداسی الوجوه، رباعی الاضلاع، کثیر الوجوه، ظاهر الازهار، رباعی الایادی یاخود چار دست کبی مختصر وطوغری اصطلاحات ترتیب وقبولی اقتضا ایدر.

ذُؤابه { سند. عر. ج: ذوائب. پرچم، زلف، کیسو: کوکب ذو الذؤابه = نجم کیسودار.

ذُوات { سند. ج. عر. فد: ذات. با: ذات.

ذُوالفِقار { سخ. عر. [اصل معناسی قبورغه لی در] فخر کائنات (صلعم) افندمزك مشهور برقلیجی که بدر غزاسنده اول حضرته چکوب، ارتحال نبوی یلرندن اول حضرت علی المرتضی (رضه) افندمزه اعطا بیورمشیدی.

ذُوالقَرنَین { سخ. عر. مشهور اسکندره ویرلمش اولان لقبدر.

ذُوالمَعاشَین { صه. عر. [ایکی یاشایشلی] تا. هم قره ده هم دکزده یاشایه بیان حیوانلره دینیر، فر. Amphibie.

ذُوالوَجهَین { صه. عر. ۵: ذات الوجهین. ایکی طرفلی، ایکی یوزلی، ایکی صورتله استعمال اولنه بیلیر.

ذَوائِب { سند. ج. عر. فد: ذؤابه. با: ذؤابه.

ذَوَبان { سند. عر. اریمه: ذوبان ایتمك = اریمك.

ذَوق { سند. عر. ۱. طاتمه، طات، لذت: او میوه‌نك ذوق ناصلدر؟ ۲. حواس خمسه‌دن بری که آغزله طوییلیر، قوهٔ ذائقه. ۳. لذت طویمه، متلذذ اولمه، حظ، محظوظیت، خوشلانمه: شو بنا، شو سوز، شو بیت، شو یازی ذوقه کیتدی؛ بونده نه ذوق واردر؟ بونك بر ذوق وار میدر؟ ٤. ایی یی کوتیدن فرق وتمییز ایتمك خاصهٔ طبیعیه‌سی واقتداری، حسن طبیعت: او آدمده الله ایچون ذوق واردر. ٥. اکلنجه، جنبش، طرب، کیف، صفا: سن ذوقکه باق؛ او حریف ذوقزی بوزدی؛ ذوق وصفاسیله مشغول آدم؛ ذوق ایتمك. ٦. اکلنمه، استهزا: برینی ذوقه آلمق. || ذوقنه باقمق = ذوق وصفاسیله مشغول اولوب ایشه قاریشمامق. || ذوقی چیقارمق = بحق صفاسنی سورمك: اورانك ذوقنی او چیقاردی. || ذوق چیقمق = بحق صفاسی سورملك، لذتی طویلق کزمه‌نك بویله ذوق چیقماز. || ذوقه کیتمك = خوشه کیتمك، موجب حظ وممنونیت اولمق، بکنیلمك: بو سوز ذوقه کیتدی. || ذوقنه مجبور = ذوق وصفایه دوشکون.

ذَوقلَندیرمَك { فه. استهزا ایتدیرمك، باعث استهزا اولمق: هر کسی کندیسیله ذوقلندیریور.

ذَوقلَنمَك { فل. اکلنمك، استهزا ایتمك: سز بنمله ذوقلنیور میسکز؟

ذَوقیاب { صه. فا. [عر. ذوق = لذت ـ فا. یافتن = بولمق] لذت بولان، متلذذ اولان: او آدم بویله شیلردن ذوقیاب اولور.

ذَوقِیّات { سند. ج. عر. ذوق واکلنجه‌یه متعلق شیلر.

ذَوی { صند. ج. عر. فد: ذو. با: ذو. [اصلی «ذوین» اولوب، «ذوون» جمع سالمنك مجروریدر. لسانمزده دائما حالات جرده ومضاف اولهرق قوللانیلمق ثلثه «ن» سز استعمال اولنور.]

ذَهاب { سند. عر. [ذلك کریله غلطدر] ۱. کله دیمك اولان ایاب مقابلی، شدت: رفت: ایاب وذهاب = کیدوب کله، آمد شد، آمد رفت. ۲. بر فکر وظنه تابع اولمه، صایمه، بر فکر وظنده بولنمه، ظن، اعتقاد: بنم ذهابم یاکلیش جیقدی.

ذَهَب { سند. عر. [عربیده مؤنث دخی اولور] آلتین، زر.

ذَهَبی { صه. عر. ۵: ذهبیه. آلتینه منسوب و متعلق ویا آلتیندن معمول، زرین.

ذِهن { سند. عر. ج: اذهان. ۱. قوهٔ مفکره، دوشونمه وآکلامه قوت واستعدادی: ذهنی آچیق، ذهنی مشغول. ۲. خاطر، قوهٔ حافظه: ذهنمده قالمدی؛ بوکون اوقودیغنی یکرمی سنه ذهنده طوتار.

« ذهن » ایله « عقل » آردسنده فرق واردر؛ بو آدمده عقل واردر و بو آدم عقللیدر دیملدیکی حالده، ذهن وارد ر وذهنلیدر دیملز: و اونك ذهنی آچیقدر ویا قپالیدر دیملدیکی حالده، عقلی آچیقدر ویا قپالیدر دیملز. دیمك اوایسورکه عقل حد ذاتنده ذکا وفطانت معناسی افاده ایدوب صفت قبیلدن ایکن، حالبوکه ذهن آچیق کبی بر صفتله موصوف اولدیغی بر شیئ افاده ایتیوب، صفته کوره فطانت وغباوتده اطلاق اولنه‌بیلیر. « فکر » ایسه ایکیسنك‌ده یرینه قوللانیله‌بیلیر.

ذِهناً { حه. عر. ذهنجه، ذهنله، قوهٔ مفکره ایله، آغزله وقلمله اولمیه‌رق: ذهناً حساب ایتمك: ذهناً اوقومق؛ ذهناً چالیشمق = اوقویوب یازمق کبی مشغولیت ذهنیه.

ذِهنی { صه. عر. ۵: ذهنیه. ذهنه وقوهٔ مفکره یه منسوب ومتعلق اولان، ذهنله واقع اولان: حساب ذهنی = کوچك چوجقلره ازبردن اوکردیلن اعمال اربعه‌نك الك باشلی قاعده‌لری: مشغولیت ذهنیه = عقل وفکرجه اشتغال، اوقویوب یازمغه متعلق ایشلر.

ذَهَبی { سند. عر. ۱. قصداً اونودورکبی اولمه، مسامحه: اونك ذکرندن ذهول ایتمشدر. ۲. کثرت مشغولیت سببیله یاکلوب اونوتمه: ذهول اثریدر.

ذی { صه. عر. « ذو » کله‌سنك حالت جری اولوب، لسانمزده بعضاً بوصورتده ده قوللانیلیر: ذی شان = شانلی؛ ذی قیمت = قیمتلی؛ ذی الید = متصرف، واضع ید. با: ذو.

ذِی الحِجّه { سنه. عر. تقویم عر. بیده شهور قمریه‌نك اون ایکنجی وصوك آیی اولوب، حج شریفك بوآیده ایفا اولنمسی مناسبتیله بواسمله تسمیه اولنمشدر.

ذَیلاً { حه. عر. ذیل وغلاوه اولهرق، هامشده: ذیلاً جواب یازمق.

ذِئاب { سند. عر. ج. عر. فد: ذئب. با: ذئب.

ذِئب { سند. عر. ج: ذئاب. قوت دیندن یرتیجی حیوانکه قوریونلره وسائر حیوانات اهلیه‌یه مسلط اولور، گرك. || ك. صور کواکبدن بری، فر. Canis Lupus.

ذَیل { سند. عر. ج: اذیال، ذیول. ۱. اتك، دامن. ۲. طاغ اتکی، پیرامن کوه. ۳. تاریخ وتراجم احوال کبی مواده متعلق کتابلرك مابعدی اولمق اوزره بعده یشتمه‌لری طرفندن یازیلان کتاب: «فوات الوفیات» عنوانلی کتاب ابن خلکانك « وفیات الاعیان » عنوانلی اثرینك ذیلیدر؛ «شقائق نعمانیه » یه بربرینی متعاقب بر قاچ ذیل یازلمشدر. ٤. مکتوب ومحریرات ومواد قانونیه‌نك آلتنه یازیلان شئ، هامش، علاوه، ضمیمه.

ر

ر { رى. سـ. [عر. راء. سـ.] الفبـاى تركيـنك اون ايكنجى حرفى اولوب، اصل السنهٔ سـاميه الفباسـنك صرهـسى اولان ابجد ترتيبنده يكرمنجى حرف اولمغله، رقم كبى استعمالنده ٢٠٠ عدد دينه دلالت ايدر. شكل عبرانى ٦ اولوب، شكل عربيسيله اولان مشابهتى دركاردر. اصل ترجمه كلمهلرك باشنده بولنميوب، ترجمه ده بو حرفله باشلار لغت بولنديغندن، تكرار السنهٔ سائره دن مأخوذ بويله كلمهلرك باشنده برهمزه ادخال ايله، مثلا: «روم» يرينه «اوروم»، «روس» يرينه «اوروس»، «رجب» يرينه «ارجب» ديرلر. تار. تحلرده ربيع الآخره و «را» صورتنده ربيع الاوله اشارتدر.

را { اسكى طرز اوزره تاريخلرده ربيع الاول شهر عربيسنه اشارتدر.

راء { سـ. عر. «ر» حرفنك اسم عربيسيدر. نقطهلى «ز» دن تفريق ايچون، نقطهسز معناسيله راء مهمله دخى دينلير.

رابطه { سـ. عر. ج: روابط. [« ربط » دن سف.]: ـ تر. بين العوام زبانزدى: راء بوحه. | ١. ايكى شيئى بر برينه باغلايان اسباب وسائره. باغ. بند: بونى ضبوطدير مهجق بر رابطه لازم. ٢. مناسبت، علاقه: رابطهٔ محبت: تأكيد روابط مخالصت. ٣. منسوبيت، انتساب: دورو. يشمك شجره اولان رابطهسى. ٤. نظام، ترتيب، اصول، مثل: سـ بت بو ايشـده، بو آدمده رابطه يوقدر. | جمعى السنهٔ سائره مخصوص اولان بو صوك معنا ايله قوللانلماز. | ٥. عبارهده كى جملهلرى برحسب باغلايان ادات: بو ايكى جمله آراسنده بر رابطه ايستر.

رابطه سز { صـ. [زبانزدى: راء بوطه سز] مناسبتسز، نظامسز، ترتيبسز: بك رابطه سز آدم: رابطه سز بر داثره.

رابطه سزلق { سـ. مناسبتسزلك، نظامسزلق. ـ تر. تربيسزلك: او آدمك رابطه سزلغى معلوم.

رابطه لى { صـ. [زبانزدى: راء بوطه لى] ١. ترتيبلى، منتظم، بولنده: رابطه لى سوز. ٢. مناسبتلى، قول وفعلى بولنده، سوزيني وايشنى بيلير: رابطه لى آدم.

رابع { عـ. عر. ف: رابعه. دردنجى، چهارم: باب رابع: سلطان مصطفى خان رابع: رتبهٔ رابعه. || رابع عشر = اون دردنجى.

رابعاً { حـ. عر. دردنجى درجه. ده. دردنجى اولهرق.

رابعه { سف. عر. | « رتبهٔ رابعه » دن مختصرا رتب قليهك اولادن اعتباراً دردنجيسى كه ايكنجى رتبه عد اولنوب، خا. مسهدن صكره آلير.

رابّه { سف. عر. اوكى آتا. ف.

راپورت { ياخود راپورط و مقدلهسه راپور. سـ. [فر. Rapport] ١. تحقيق ويا معاينه اولنان برشئ حقنده تحقيقات ومشهوداتى حاوى ويريلن تقرير. لايحه. مذكره: پوليس قومسيرى راپورتى تنظيم ايتدى: والبورنله بيان ايتدى. « با راپورط » ديمه ملى. ٢. تداوى ويا تبديل هوايه محتاج يرماً. مورك داثرهٔ عائده سنه تقديم ايتمك اوزره طبيبدن آلديغى مذكره. | السنهٔ زده بو معنالرى افاده ايدر متعدد لغاتمز اولديغى حالده، بو لغت اجنبيه يك استعمالنه اقتدارمز غريبدر. |

راتنج { سف. عر. رچنه، چام ساقزى.

راتينجيه { صف. عر. نبا. فصيلهٔ راتنجيه = ساقزلى آغاجلر نوعى.

راجح { صـ. عر. ف: راجحه. | « رجحان » دن سف. | ديكرندن اولى واقدم، ترجيح اولنور، مرجح: راحت خصوصنده وايور دميريوله راجحدر.

راجع { صـ. عر. | « رجوع » دن سف. | ١. رجعت ايدن، كرى دونن. ف. ٢. طوقنان، تعلق و نسبتى اولان. متعلق، داثر: بو ايش بكا راجع دكلدر: او آدمى بن توصيه ايتديكم ايچون ايبلكى ده كو. تبلكى ده بكا راجعدر. ٣. ر. نحوده برشخصدن وكنايه اولان ضميره اطلاق اولنور: بو ضمير كيمه راجعدر: ترجمه ده ضمير مابعده دخى راجع اولور.

راجل { صـ. عر. | « رجل » دن سف. | پيادە، پياده: راجل وفارس || مج. معلوماتسز، بضاعتسز: فن كيمياده راجلدر.

راجلاً { حـ. عر. پيادە، پياده اولهرق، يورويرك: راجلاً كلدى.

راجى { صـ. عر. | « رجا » دن سف. | رجايدن، نيازمند.

راحت { سف. عر. ١. دينكلمه، ايشسزلك، آسوده لك، استراحت: سز راحت ايدك؛ بر ساعت راحت ايده مدم؛ آرتق راحتى بولدى. ٢. اضطرابسزلق، غائله سزلك، اسايش، رفاه: راحت وپرمدى؛ راحتكز پرنده مى؟ = صـ تر. ١. اضطرابسز، غائله سز، آسوده، مستريح: راحت ميسكز؟ ٢. اويغون، قوللايشلى، راحتى موجب، قوللايلقله قوللانيليير: پالان اگردن دها راحتدر. = حـ. تر. ١. آسوده و مستريح اولهرق، استراحتله: راحت اوتورك: يايلى آرابه ايله راحت گيديليير. ٢. سهولت وقوللايلقله: بو آتا خنتار چوق راحت ايشلر: بو طوغمسه ايله صو يك راحت چيقاريليير. || راحت راحت = يول يول. فراخ فراخ: اقشامه قدر اورايه راحت راحت گيديليير.

راحتِ حلقوم { سـ. ايعنى «بو. غاز راحتى». زبانزدى ويا كه طوغريسى: راحت لوقوم | نشاسته وشكرله وبعضا بادم وفستيق ويا قيماق وسائره ايله پاپيلان بر نوع زوجتلى شكرلمه.

راحتسز { صـ. ١. آسوده و مستريح اولميان، طارلق واضطرابده بولنان: سز اورادە راحتسز سكنز: سزى راحتسز ايتدك: كيمه وقتى كيمسه يى راحتسز ايتمهمك ايچون خسته. لغمى صاقلادم. ٢. راحت قو. للانيليان، استعمالى اضطراب وصيقنتسزلغى موجب اولان، اويغونسز: چركس اكرى را. حتسز در: چادير راحتسز بر مسكندر. ٣. كيفسز، نامزاج، مضطرب: راحتسز اولديغيچون اودن چيقهمدى: كندينى خيلى راحتسز كوردم.

راحتسزلق { سـ. ١. آسوده ومستريح اولمامه، اضطراب: مسافرلرك كثرتى او صاحبنك راحتسزلغنى موجب اولور: طار اتواب دائما راحتسز. لق ويرر. ٢. كيفسزلك، نامزاج. جلق، خفيف خسته لق: سزى نشئهسز كوريورم بر راحتسز. لغكزمى وار در؟ راحتسزلغى نه ايدى؟

راحتلانمق { فل. ١. راحت ايتمك. مستريح اولمق، آسوده حال و غائلهسز اولمق: او غائلهسندن قورتولوب راحتلاندى. ٢. دينكلمك. پورغونلق آلمق، استراحت ايتمك: چوق يورولدم بر ايكى ساعت راحتلانه جغم. ٣. كسب سكونت ايتمك: اورته لق راحتلاندى.

راحتلق { سـ. ١. استراحت، آسوده لك: اورته لقده راحتلق وار در: او راحتلغى سور برآدمدر. ٢. اويغونلق، موافقت: بو قيمافتك راحتلغى انكار اولنماز.

راحله { سف. عر. يوك حيوانى: راحله بند عزيمت. راحله ران عزيمت اولمق = يوك حيوانه يوكى باغلايهرق ويوك حيوانى سورەرك عزيمت ايتمك.

راحِم { صـ. عر. ف: راحمه. ج: راحمين. | « رحم » دن سف. | رحم ايدن، مرحمتلى: ارحم الراحمين = مرحمتليلرك الك مرحمتليسى اولان حق تعالى حضرتلرى.

راحه { سف. عر. ال آيهسى. آوج ايچى، كف.

رادّه { سف. عر. ١. درجه، رتبه، مرتبه. كرته: برادەده اضطراب : مسافرلرك كثرتى او صاحبنك راحتسزلغنى موجب اولور: طار اتواب دائما راحتسز. لق ويرر. ٢. كيفسزلك، نامزاج. جلق، خفيف خسته لق: سزى نشئهسز كوريورم بر راحتسز. لغكزمى وار در؟ راحتسزلغى نه ايدى؟

راحتلانمق { فل. ١. راحت ايتمك. مستريح اولمق، آسوده حال و غائلهسز اولمق: او غائلهسندن قورتولوب راحتلاندى. ٢. دينكلمك. پورغونلق آلمق، استراحت ايتمك: چوق يورولدم بر ايكى ساعت راحتلانه جغم. ٣. كسب سكونت ايتمك: اورته لق راحتلاندى.

راحتلق { سـ. ١. استراحت، آسوده لك: اورته لقده راحتلق وار در: او راحتلغى سور برآدمدر. ٢. اويغونلق، موافقت: بو قيمافتك راحتلغى انكار اولنماز.

راحله { سف. عر. يوك حيوانى: راحله بند عزيمت. راحله ران عزيمت اولمق = يوك حيوانه يوكى باغلايهرق ويوك حيوانى سورەرك عزيمت ايتمك.

راحِم { صـ. عر. ف: راحمه. ج: راحمين. | « رحم » دن سف. | رحم ايدن، مرحمتلى: ارحم الراحمين = مرحمتليلرك الك مرحمتليسى اولان حق تعالى حضرتلرى.

راحه { سف. عر. ال آيهسى. آوج ايچى، كف.

رادّه { سف. عر. ١. درجه، رتبه، مرتبه. كرته: برادەده

یورلدم که انفردی سویلیه‌میه‌جك رادده یورغونلغه‌ده بر رادده‌یه قدر تحمل اولنور. ۲. تقریب، تقریبی مقدار و یا زمان: سنی قرق رادده‌لرنده‌در= قرق صولرنده؛ ساعت بش رادده‌لرنده: سنوی وارداتی بش آلتی یوز ایرا رادده سنده در. ا عربیده فائده ومنفعت معنا. سندن بشقه پرده آرایه اوق معناسنه کلیر. لسانمزده‌کی استعمال. انك وجهی آکلاشیله‌مدی.]

راز ا سـ. فا. سر، کیزلی شیء: راز درون، راز دل = قلبده محفوظ سر: کشف راز= افشای سر: راز آشنا = واقف اسرار: راز نهان = کیزل سر.

رازق ا سـ. صـ. رزاق دخی دینان معروف اوزوم جنسنه اطلاق اولنور: رازق اوزوم، اوزومی.

رازی ا صـ. عر. ٹ: رازیه. [ا «ری» دن سمـ.] ایرانك (ری) شهرینه منسوب ومتعلق ویا بوشهرك اهالیسندن اولان، ریلی: فخر رازی.

رازی ا صـ. فا. سره (اسراره) منسوب ومتعلق، سری. [شاعر مخلصی اولور.]

رازیانه ا سـ. فا. تر. زیانزدی: رزنه ا دره اوتی نوعندن بر نبات که خیار ترشیسنه قونور.

رأس ا سـ. عر. ج: رؤس. ۱. باش، قفا، سر: علی الرأس والعین = باش اوسته. ۲. تپه، اوج: رأس جبل. ۳. برنجی، باش، رئیس: شهرمزده‌کی قلفه‌لرك رأسی اودر. ٤. دکیزه کیرن طاغلق وصارب قره پاچه‌سی، بورن: رأس اخضر = یشیل بورن. ٥. باشلانغیچ. ابتدا، باش: رأس سنه = یيل باشی. ٦. جانلی شیء عددی: یوز رأس قویون: برقاچ بیك رأس خرکله. ۷. الك یوقاری مقام، صدر، باش: رأس کارده بولنان = آمر: رأس امموره کچنلر. || صـ. رأس زاویه = زاویه‌نك یوقاریده‌کی کوشه‌سی: رأس مخروط = مخروطك تپه‌سی؛ رأس منشور = منشورك باشی. || مـا. رأس المال = سرمایه، اقراض وادانه اولنان آچه‌نك کندیسی، فائضندن باشقه اولانی. || مسقط رأس = برآدمك طوغدیغی یر، وطن: شیراز سعدینك مسقط رأسیدر. || برأسه = کندی باشنه، آیریجه، مستقلاً.

رَأساً ح. عر. ۱. کندی باشنه، کندیلکندن، خودبخود: بو ایشی رأساً کوردی. ۲. کیمسه‌یه تابع اولمقسزین، مستقل اولهرق، کندی باشنه: او رأساً مأموردر. ۳. جواب ویا شرح وسائره اولمیه‌رق: بن استعلامه حاجت براقمیوب رأساً یازدم: اسکی متنلری شرح ایتمکدن ایسه‌بوفنده رأساً برکتاب یازملی. ٤. برمأمور ویا هیئت ومحکمه‌نك وظیفه‌سی ایجابأتندن اولهرق بر معامله‌یی بالذات ایفا ایتمسی که فر. Démarche تعبیرینك ترجمه‌سیدر.

رَأسُ المال (باشی) سـ. عر. [مالك اولمیان اصل مال، اقراض و استقراض ایدلمش آچه‌نك کندیسی، سرمایه.

راسپه سـ. دمیر وتخته‌یی قازیمق ایچون مثلث الشکل وصاپلی بر چلیك آلت: راسپه ایتمك = قازیمق. || راسپه طاشی = کمی کوکرتمه‌لرینی تمیزلمکده‌کاری یومشاق سونکر طاشی.

راست صـ. فا. ج: راستان. ۱. طوغری، مستقیم: ره راست = طوغری یول. طریق مستقیم. ۲. صاغ، یمین، صول مقابلی: چپ وراست = صول صاغ، صاغ صول. ۳. حقانیتلی، حق، محق، طوغری: سخن راست = طوغری سوز. = سـ. ۱. طوغریلق، استقامت حقانیت. ۲. طوغری و مستقیم آدم: ره راستان = طوغریلرك یولی. ۳. صو. برمقام مخصوصك اسمی.

راست سـ. لغت آلتهٔ فارسیه‌سی. دن ا ۱. تصادف، اصابت. ۲. موفقیت، توفیق. || راست کتیرمك = موفق ایتمك: الله ایشکزی راست کتیرسین. || راست کلمك = تصادف ایتمك، تصادفاً بولمق، ملاقی اولمق: بو کون فلانه راست کلدم؛ کندیسنه راست کلیرسه‌م سویلرم. || راست کله = تصادفی، علی‌التصادف، اتفاقاً.

راستق سـ. [فا. «راستن» دن] قاشه سوردکاری معدنی قره بویا، وسمه: راستق چکمك = قاشلره راستق قومق. || راستق لرك الك کوزللری طاغ اتکنده بولنانلری اولدیغندن، کوزل، باغچه مقامنده «باغ وراغ» صورتنده قوللانیلیر.

راغب صـ. عر. ٹ: راغبه. ا «رغبة» دن سمـ.] رغبت کوسترن، ایستکلی، طالب، آرزو مند.

راف سـ. [فا. «رف» دن] ۱. دیواره قاتاً میخلانمش تخته که اوزرینه اوته‌بری وضعنه یارار: رافه قومق: رافك اوزرنده استیف ایتمك. ۲. طولابك قاتلرینی تشکیل ایدن تخته‌لرك بیری، صره: بو طولابك رافلری اگرتیدر. ۳. اوته بری قونمق ایچون بر ایکی ویا اوچ درت صره‌لی اکرتی وآچیق طولاب که ایکی حلقه ایله دیواره آصیلیر. فر. Etagère.

رأفت سـ. عر. آچیمه، اسیر. گمه، لطف و مرحمت.

رأفتلو صـ. ا. مرحمتلی معناسیله سردار لره ویریلیر عنوان: دولتلو رأفتلو.

رافدان سـ. [عر. «رفدان» دن] قبوغیله برابر صوده آز پیشمش یومورطه.

رافِضه سـ. عر. [ترك دیمك اولان «رفض» دن سمـ. ٹ.] شیعیلردن بر فرقه‌در.

رافِضی صـ. عر. ٹ: رافضیه. [«رافضه» دن سمـ.] فرق شیعیه‌دن رافضه فرقه‌سنه منسوب.

رافِضیلك سـ. رافضی مذهبی، رافضیلرك اعتقادی.

طاشی = آتشگون دینان معدن. || راستق مرکب: ثابت مرکب.

راستکو صـ. فا. ا راست = طوغری. کفتی = سویلك ا طوغری سویلین. یالان سویلمز. صادق.

راستلاشمق فـ. تصادف ایتمك، تصادفاً ملاقی اولمق. راست کلمك: بو کون فلانی راستلادم.

راستی سـ. فا. طوغریلق. لس.

راسِخ صـ. عر. ج: راسخین. [«رسوخ» دن سمـ] ۱. ثابت، متین، صاغلام. ٹ. ۲. بر علم وفنده وعلی الخصوص علوم دینیه‌ده ید طولی صاحبی اولوب یونك کنه وحقایقنه‌واقف اولان: علماء راسخینك برذاتی.

راسِم صـ. عر. [«رسم» دن سمـ.] رسم یاپان، ترسیم ایدن. ٹ.

راسِمه سـ. عر. رسم، عادت، دأب: راسمهٔ تبریکی ایفا ایتمك. [عربیده بو معنا «مرسوم» لغتیله افاده اولنور که مفردی بزچه اشبو «راسمه» لغتیله تبدیل اولندیغی حالده، جمعنده بزچه دخی «راسمات» قوللانلیوب، «مراسم»، یعنی «مرسوم»لك جمعی قوللانیلیور.]

راشِد صـ. عر. ج: راشدین. [«رشد» دن سمـ.] رشد صاحبی، طوغری بولدن کیدن، هادی: خلفاء راشدین = انفاس مقدسهٔ نبویه‌دن استفاضهٔ انوار هدایت ایتمش اولان چهاریار کزین یعنی ابابکر، عمر، عثمان، علی (رضهم) افندیلرمزکه بربرینی متعاقب اجرای خلافت ایتمشلردر. ا مفردنده «رشید» دهما مستعملدر.]

راشی سـ. عر. ا «رشوة» دن ا رشوت ویرن. بر مرتشی‌یه حقسز وغیر مشروع ایشنی کوردیرمك ایچون آچه وهدیه ویرن.

راصِد صـ. عر. [«رصد» دن سمـ.] ۱. دقتله باقوب بکلین، کوزه‌دن. ٹ. ۲. اجرام سماویه وعلائم جویه‌یی مشاهده ومعاینه ایچون رصد قوللانان.

راضی صـ. عر. ٹ: راضیه. [«رضا» دن سمـ.] ۱. رضا ویرن، موافقت ایدن، مانع اولمیان، خشنود: صاحبی راضی اولدی. ۲. رضا وممنونیتی موجب: عیشهٔ راضیه. ٹ.

راضّه صـ. عر. [«رض» دن سمـ.] ازیجی: آلت راضه = طوقماق کبی ازیجی آلت که طب قانونی اصطلاحاتندن اولوب سهواً (راضیه) قوللانیلیور.

راطِب باش وتملی معناسیله جمعیت طبیهٔ عثمانیه قوللانمش ایسه‌ده، طوغریسی «رطیب» در.

راعِد صـ. عر. ٹ: راعده. [«رعد» دن سمـ.] کرلین، کوك کورلمه‌سی سسنی چیقاران. ٹ.

راعی صـ. سمـ. عر. [«رعی» دن سمـ.] بر حیوان سوریسی کودوب اوتلادان، چوبان، صیغیرتماجی. || مج. برقومك رئیسی ویا برمملکتك مدیر ومحافظی. ٹ.

راغ سـ. فا. اصل معناسی طاغ اتکی اولوب، باغ وباغچه‌یه

رافِع { ص. عر. ڤ: رافعه. || «رفع» دن سه. || قالديران، يوكسلتن. || اسماء حسنادن ده معدود در: || يا رافع. || تش. كوز قپاغی كبی بعض عضولری يوقاری قالديرمغه پارايان (عضله وسيكير).

راقِم { ص. عر. ڤ: راقمه. || «رقم» دن سه. || يازان، چيزن. رسم وتحرير ايدن: راقم حروف= بوحرفلری يازان. || اكثريا محرر لر وخطاطلر بوتعبيرله كندی تخصلر. يی جراء ايدرلر. || = سه. عر. ر. بر نقطه‌نك بر سطر معروفك حداسندن درجهٔ ارتفاعی. فر. «باين».

راقی { س. ا عر. «عرق» دن غلط } كثول انواعندن قوتلی بر مسكر: جبره. اوزوم راقيسی، دوز راقی = اوزوم جبره‌سندن چيقاريلان جنسی: صمان راقيسی = پك عادی وقيا جنسی؛ ساقز راقيسی = مصطكی قاريشديرلش نوعی راقی سيسقه‌سی = راقيدن مسانسقی اولش.

راقِمجی { س. ا تر. ١. راقی ياپان و ايچمكی عادت ايدنمش آدم. ٢. راقی ترياكيسی.

راقِيمياق { س. ا تر. ١. راقی ياپمق و صاتمق ايشی. ٢. راقی ترياكيسلكی.

راكِب { ص. عر. ڤ: راكبه. || «ركوب» دن سه. || ١. بينجی، بينن، اوتنن، سوار: راكب عرب = بر عرب آتنه كمی‌يه، آرابه‌يه راكبا عزيمت ايتدی.

راكِد { ص. عر. ڤ: راكده. || «ركود» دن سه. || حركتسز، طورغون، ساكن: ماء راكد = طورغون صو: يك راكد بر هوا ايدی.

راكِع { ص. عر. || «ركوع» دن سه. || نمازده ركوع ايدن، ركوع حالنده بولنان: راكع وساجد.

راكِعاً { ح. عر. ركوع ايتديكی حالده. ركوع حالنده: راكعاً سلام ويرمك.

رام { ص. فا. مطيع، تابع، منقاد: سرفرو ايدن: او مملكتی ضبط واحصاليسنی رام ايلدی: يتون خلق فرمانشه رام اولديلر.

رامپه { س. ا ستا. || بحـ. ايكی كمينك ياخود بر كمی ايله ديكر بر شيئك تماس ايده‌جك صورتده يان يانه بتشدرمی وضعيتی. قارن قارنه كله‌لری: رامپه ايتمك = يانا شوب تماس ايتمك: توپ ريختمه‌رامپه‌ايتدی.

رامپه‌بَتی { س. وقتيله محاربه‌ده دشمن سفينه‌سنه كچرن جفكاوران.

راهِشكر { س. فا. چاغيمجی، سلم ديمكدن اجتناب ايتملی. || ٢. مسلك، اصول، آيين: راه محبت. || خرج راه = رسماً بر مأموريته كوندريلن مأمور و يا ضابط يرلين پول مصرفی. || شاه راه = جاده، طريق سلطانی. || همراه = يولداش.

راهِب { سد. عر. ج. رهبان. مناسترده وصومعه‌ده اوتوران خرستيان اخروی آدم، كشيش، تارك دنيا.

راهِبَر { و راهزن و راهنما. يا: رهبر، رهزن، رهنما.

راهِبه { سث. عر. || انثت مولده } مناسترده اوتوران خرستيان اخروی قيز، تاركهٔ دنيا.

راهوان { س. || فا. «راهوار» دن غلط } ١. بينجيلی بی صارصمقسزين سرعتله يورويشی: بو روين آت واستر يورويشی: بو آتك كوزل راهوانی واردر. ٢. بو نوع يورويشله يوروين آت: بر راهوان آلمق ايستدم. = بو نوع يورويشله يوروين: راهوان آت. = حـ. بر نوع يورويشله، راهوان اولهرق: بو استر راهوان يوريور.

رأی { سند. عر. ج: آراء. || ١. كورمه، كوريش، نظر. مشاهده: رأی العين = كندی كوزيله كوره‌رك. || بو معنا ايله ياكز بو تعبيرده مستعملدر. || ٢. فكر. مطالعه، بر ايش حقنده دوشونمه نتيجه. سی اولهرق سويلنيان سوز ودرميان اولنان چاره وتدبير: رأی ويرمك = بيان مطالعه ايتمك: هركس رأيني بيان ايتسين: بوبابده سزك رأيكز نه در؟ بو ايش رأيكزه محولدر. || رأی طوپلامق = بر مجلس اعضاسنك بر ايش حقنده آيری آيری فكر. لرينی صوروب قيد ايتمك. || اتفاق آرا، اتحاد آرا = بر مجلس ويا محكمه اعضاسنك كاملاً برفكرده بولنمسی؛ اكثريت آرا = اعضادن قسم اعظمنك برفكرده بولنمسی: اختلاف آرا = بر مجلس اعضاسنك باشقه باشقه افكاره بولنوب اتحاد ايده‌مه‌ملری؛ ثلثان اكثر. يت آرا = اقلی ايكی ثلث نسبتنده اولان اكثريت آرا.

رايَت { سث. عر. ج. رايات. سنجاق، لوا: رايات اسلام اوكده تموج ايديوردی.

رايِج { ص. عر. ڤ: رائجه. || «رواج» دن سه. دها طوغريسی رائج.) || ١. رواجی اولان. كچن، سوريلن، سورو. ملی: رائج مال. ٢. خلق بينده قوللانيلان، متداول، رغبت عموميه‌يه مظهر: رائج آقچه. = سد. عر. رواج، كچن فياتت، اعتبار، دكر: بونك رائجی وارميدر؟ رائجی نه‌در؟ ذخيره. نك رائجی.

رِبا { سد. عر. فائض، نما، كذشته.

رُبا { ص. فا. || «ربودن» فعلندن سمص. صتر. تشكيلنه كيرر.) قاپان، قاپيجی: دلربا = كوكل قاپان، يك كوزل ودلبر: كهربا = صمان قاپان = قيل وچوپلری جذب ايدن معروف ذی قيمت صاری طاش: آهنربا = دميری جذب ايدن مغناطيس طاشی.

رَباب { سد. عر. كمانه ايله چالينير بر ساز.

رِباط { سد. عر. ١. باغ، رابطه. ڤ. ٢. متين بنا. ڤ. ٣. تكيه وكاروانسرای كبی كلوب كچنلرك قونمه‌سنه مخصوص موقوف بنا. || تش. اعضايی ربط ايدن بعض سيكيرلر.

راياگان { ص. فا. ١. بدلسز، قارشيلقسز، بادهوا. ٢. مج. مبذول: همم عليه‌لرينك راياگان پيورولمسی.

رائی { ص. عر. ڤ: رائيه. (ر) حرفنه منسوب ومتعلق: قصيدهٔ رائيه = (ر) قافيه‌لی قصيده.

رَبّ { سد. عر. ج: ارباب. (زبا. ثردی: راب) ١. افندی، مالك، صاحب، متصرف، اهل: رب الدار = او صاحبی؛ رب المال = مال صاحبی؛ ارباب عقول = اهل خرد؛ ارباب ناموس = ناموسلی آدملر. ٢. كائناتك صاحب ومالكی اولان جناب حق: ربم! سن مرحمت ايله. — بومعنا ايله بين العوام عربی ياء متكلمه مضاف حالنده دخی قوللانيلير: ربی‌يه امانت اولك! امان يا ربی! يا ربی! نه ياپه‌يم؟.

ران { ص. فا. || «راندن» فعلندن سمص. — صتر. تشكيلنه كيرر. || ١. سورن، سوريجی، سوق ايدن. يوريدن، اويناداق: اسبران = آت سورن: خامه‌ران = قلم اويناداق. ٢. اجرا وانفاذ ايدن، سورن: حكمران = حكم سورن. حكم ايدن.

ران { س. فا. اويلق، فخذ. ڤ.

رانده { س. بحـ. كميلرك ميزانه ديركنك كريسنده‌كی يان يلكنی.

رانِده { س. بحـ. كميلرده عسكرك ياتمسی ايچون الايانده. لرده برى برى اوزرينه يايلان يتاقلقلر.

راوَند { سند. عر. كوكی طبده مستعمل معروف بر نبات كه‌ك ايلی جنسی چينده چيقار: راوند چينی: راوند كوكی.

راوی { ص. عر. ڤ: راويه. ج: روات. جمـ. فا: راويان. || «رواية» دن سه. || نقل وروايت و حكايه ايدن، حديث وشعر واخبار تاريخيه و سائره نقل ايدن، ناقل: بو حديث شريفك راويسی. روای ثقاتدندر: راوی ديورکن: راويان اخبار.

راه { ياخود ره. س. فا. ١. يول، طريق = ره راست = طوغری يول؛ مصارف راه = يول مصارفی. || مصارف راهيه» ديمكدن اجتناب ايتملی. || ٢. مسلك، اصول، آيين: راه محبت. || خرج راه = رسماً بر مأموريته كوندريلن مأمور و يا ضابط

رُباعی { ص. ع: رباعیه. ۱. د. اصرف عربیده } حروف اصلیه‌سی درت عدد اولان وبا اوچدن عبارت اولان حروف اصلیه‌سنه بر حرف ضم ایدلش اولان (فعل) «دحرج» و«اکرم» کبی: رباعی مجرد = درتدن عبارت اولان حروف اصلیه‌سندن مرکب فعل. دحرج کبی: رباعی مزید فیه = حروف اصلیه‌سی اولان درت حرفه بر ویا ایکی حرف دخی آرتغله بش ویا آلتی حرفلی اولمش فعل: «تدحرج» و «احرنجم» کبی. ۲. ن. تا. نبا. درتلی: رباعی الوجوه = درت یوزلی: رباعی الاضلاع = درت ضلعلی: رباعی الاجزاء = درت جزئلی: رباعی الازهار = درت چیچکلی: رباعی الاسنان = درت دیشلی. { «ذو اربعة الوجوه» وسائره تعبیرندن اصح واوکا مرجعدر. } = سف. عر. ج: رباعیات. د. درت مصراعلی یعنی ایکی بیتدن مرکب قطعه: بر رباعی سویلدی: عمر خیامك رباعیاتی.

رَبّانی { ص. ع. ث: ربانیه. {«رب» دن سمع. } حق تعالی حضرتلرینه منسوب ومتعلق، الهی: قدر ربانی: مقدرات ربانیه. = سف. عر. ج: ربانیون. قلب وفکرینی الله‌ه ربط وحضر ایتمش آدم، عارف بالله، واصل بالله.

رِبح { سف. عر. ج: ارباح. ۱. کار، فائده، تمتع. ۲. فا. نفس، نما، کدشته. ن.

رَبط { سف. عر. ۱. باغلامه، ایلیشدیرمه: حیوانك یو. لارینی قازیغه ربط ایتدی؛ او ماده‌یه متعلق کاغذ اوراق مضبطه. به ربط ایتملی. ۲. د. جله‌لری حروف وادوات لازمه ایله بر برلرینه باغلایه‌رق یولیله صره. لامه. نظام. ارتباط: بو عباره. نك ربطی یوانسده دکلدر؛ بو فقره‌ی ربط ایتملی؛ یازدیغی شیئك ربطی یوزوقدر، ربطنه باقملی. ۳. حصر وتخصیص و تعلیق: قاپنی الله‌ه ربط ایتمش. || ضبط وربط = مملکتك نظام واسایشی: ژاندارمه قوماندانی مملکتك ضبط وربطنه نظارت ایدر.

رَبع { سف. عر. درتده بر، بر شیئك درت قسمندن بر قسمی. چاریك: ربع معاش = معاشك درتده بری. || ربع دائره = بر دائره‌نك درتده بری اولان مثلث قائم الزاویه که ۹۰ درجه‌دن عبارت اولوب هیئتده مقیاس یرینی طوتار، ربع تخته‌سی، فر. Quadran. || ربع مسکون = کره ارضك یتون نصف جنوبیسیله نصف شمالیسنك دخی آمریقا طرفنده‌کی یاریسی کشف اولنمازدن اول یتون قسم مسکونی زعم اولنان وعند المتقدمین معلوم اولان چاریکی. بو اعتقادله او وقت ارض، عالم، دنیا معنا. سیله دخی قوللانیلیردیسه‌ده، بوکون استعمالنه محل قالمامشدر: یوکون ربع مسکونده امثالی بولنماز. = تر. { زبانزدی: اوروب. } ۱. غروشك درتده بری، اون پاره‌لق سکه: اوچ غروشله بر ربعه آلدم. ۲. یاریم آرشینك درتده بری یعنی آر. شینك سکزده بری که اوچ پارمقدن عبارتدر: بش آرشین اوچ ربع.

رُبعیّه { سف. عر. { تر. زبانزدی: روبیه } الکی آلتونك چاریکی که تقریباً اون غروش قیمتنده بر سکه ایدی. — الیوم هند. ستانده متداولا یاریم مجیدیه‌دن بیوجك کومش سکه: || ربعیه چیچکی = اوکوز کوزی. || ربعیه صوغانی = کرید لاله‌سی نوعی.

رَبیقه { سف. عر. کندباغی، بوینه آتیلان حلقه، ایلیك.

رَبَنا { س. { عر. «رب» ایله ضمیر متصلك جمع متکلمی اولان «نا» دن مرکب اولوب «ربمز» دیمك اولدیغی حالده، لسانمزده یالکز «رب» معناسیله قوللانیلیور. } جزم وجله کائناتك ربی اولان حق تعالی حضرتلری: ربنا حقیجون.

رُبوبیّت { سف. عر. ۱. افندیلك، مالکیت. ن. ۲. تکبر.

رَبی { س. { عر. «رب» ایله یاء متکلمدن مرکب اولوب، «ربم» دیمك اولدیغی حالده، لسانمزده «رب» مقامنده ده قوللانیلیور. } تکری، الله: آمان یاربی! سنی ربیه امانت ایدرم.

رَبیب { سف. عر. اوکی اوغل، امکسز. ن.

رَبیبه { سف. عر. اوکی قیز. ن.

رَبیع { سف. عر. ایلك یاز، بهار. || ربیع الاول = شهور قریهٔ عربیه‌نك اوچنجیسی، که وقتیله سنهٔ قمریه‌نك اکسیکی نصفمین اولنورکن بهارك ابتداسنه تصادف ایدرمش. || ربیع الآخر شهور قریهٔ عربیه‌نك دردنجیسی که بوده اساساً بهارك اواخریسنه تصادف ایدرمش. || نقطهٔ ربیع = ایلك بهارك مبدئی.

رَبیعی { ص. ع. ث: ربیعیه. ایلك بهاره منسوب ومتعلق.

رُتَب { سف. ج. عر. فد: رتبه. با: رتبه.

رُتَبَلو { ص. بایه‌لی، رفیع القدر. } جه. { انشا لسانده بطریقلره ویریلن عنوانلردن. }

رُتبه { سف. عر. ج: رتب. ۱. صره، باصامق. درجه، پایه. منزلت: علم وعرفانده بر رتبهٔ عالیه‌یه نائل اولدی. ۲. مقدار، قدر، درجه: بورتبه چالشمق. { بو معنا ایله الیوم یك استعمال اولنیور. } ۳. ارکان ومأمور. دین دولته ویریلن شرف واعتبار درجه‌سی، پایه: رتب ملکیه. رتب عسکریه، رتب علیه: رتبهٔ اولی، رتبهٔ بالا: رتبه آلمق، ویرمك.

رُتبه‌سِز { ص. رتبه‌سی اولمیان.

رُتبه‌لی { ص. رتبه‌سی اولان، اصحاب رتبه‌دن.

رَتْر { سف. عر. د. عروضده مفاعیلی بر مصراعده اوچ کره «مستفعلن» دن عبارت وزن: بحر رجز.

رِتْرَت { سف. [فر. Retrait] حق. بر پولیچه‌نك اعاده حسابی ده حاوی حامل طرفندن کشیده اولنمش یکی پولیچه.

رَتْق { سف. عر. پیرتیق ویارق یاپیشدیروب تعمیر ایتمه. || رتق وفتق = اداره: رتق وفتق اموره مقتدر.

رَتقاء { ص. ع. آلت تناسلی ناقص اولمغله توليده غير صالح (قادین)، آصلیق.

رُتیلا { س. عر. زهرلی وایری بر جنس قیر اوروجکی.

رَثیه { سف. عر. ط. مفاصلده و سائر جهات بدنده حاصل اولان وجع والتهاب روماتیزمه.

رَجاء { سف. عر. ۱. امل، امید، اومه: خوف ورجا بیننده. ۲. { زبانزدی رانك کسریله } یالوارمه، نیاز: بو ایشی کور. مه کری رجا ایدرم: بو رجامی قبول ایده‌جکسکز.

رَجاجی { ص. ۱. یالواران، رجا ونیاز ایدن. ۲. بر. بچون توسط ایدوب رجا ایدن، شفیع.

رِجال { سف. عر. فد: رجل. با: رجل.

رَجَب { سف. عر. شهور قریهٔ عربیه‌نك یدنجیسی.

رُجحان { سف. عر. اوستون اولمه، افضلیت، مزیت: جحلق: صوبه‌نك منفاله رجحانی غیر منکردر؛ ادعای رجحان = افضلیت دعواسنده بولنمه؛ اسباب رجحان = ترجیحه سبب اولان جهات. { «رجحانیت» دیمه‌ملی. }

رُجز { سف. عر. د. عروضده مفاعیلی بر مصراعده اوچ کره «مستفعلن» دن عبارت وزن: بحر رجز.

رُجعَت { سف. عر. ۱. کری‌دونمه، کری یه یعنی کائنات طرفه طوغری حرکت: یاری یولدن رجعت ایتدی. ۲. ف. زوجك تطلیق ایتدیکی زوجه‌سنی کری آلمه‌سی. || ع. خط رجعت = اردونك ایجابی حالنده کری یه طوغری یکیله‌جکی محل وطریق: خط رجعتی تأمین ایتك؛ دشمنك خط رجعتی کسمك. || رجعت قهقری = آرقه‌سنی دونیه‌رك کریسن کری کیتمه.

رَجَفان { سف. عر. ط. صارصیلمه، خفقان، تزلزل.

رَجُل { سف. عر. ج: رجال. بلوغه ایرمش ارکك آدم، ار. ن. ۲. مج. اهل، مقتدر: بو ایشك رجلی دکلدر. = ج. ایلری کلنلر، اعیان = رجال دولت: اجلهٔ رجال دولتدن.

رِجل { سف. عر. ج: ارجل. آیاق، قدم، پای. ن.

رَجم { سف. عر. ۱. طاشلامه، طاشله اورمه: رجم شیاطین. ۲. ف. متهمی بانه قدر طوپراغه کوموب طاشلاتمغله اعدام جزامی.

رُجوع { سف. عر. ۱. کری‌دونمه، عودت، رجعت: یاری یولدن رجوع ایتدی: ما نحن فیهمزه رجوع ایدهلم. ۲. جایمه، سوزندن دونمه، سوزینی کری آلمه: اوآدم سوزندن، وعدندن رجوع ایتز.

رَجولِیَّت { سف. عر. رکیکك، ارلك.

رَجیم { ص. عر. { « رجم » دن } صف. } طاشلانمش، طا. شله‌قوغلمش، رجم اولنمش: شیطان رجیم.

رَچَته { س. { بنا. Ricetta } طبیبك خسته‌یه تنسیب ایتدیکی علاجلرك ترکیباتی و

صورت استعمالی مبین اولهرق ویردیکی پوصله : رچته یازمق، رچته ویرمك.

رَچَل { سـ. شکرله قاینـادلمش میـوه طاتلیسی : چیلك، کل، ویشنه رچلی.

رَچینه { سـ. (یونا. Resina) چام کبی بعض آغاجلرك ویر. دکاری ساقز.

رَچینه‌لی { صـ. سـاقز قـونمش (شراب وسائره) .

رِحال { سند. ج. عر. فد : رحل.

رَحَل { با : رحل.

رِحلَت { سند. عر. ج : رحال. سمر. یالان : شد رحال ایتمك = عزیمته حاضرلانمق.

رِحلَت { سـ. عر. ۱. کـوچ نقل مکان، انتقال. ۲. عزیمت، حرکت، سفر. ۳. اوله، وفات : رحلت ایتـدی: رحلتی تاریخنه‌دك .

رَحله { سـ. عر. اوزرنده اوقو. نان ویا استنساخ اولنان کتاب وحقـه وسـائره قونمق اوزره اوکه آلتان تختهدن طارّ وآلچاق ماصه : دیرسکاری رحلهٔ مطالعه وتدریسدن آیرلمدی.

رَحم { سند. عر. آجیمه، اسیرکمه.

رَحِم { مرحمت : حاله رحم ایتمدی: رحمی چوق برآدمدر.

رَحِم { سـند. عر. ج : ارحام. ۱. دول یاتاغی : رحم مادر ده ایکن. ۲. قرابت. خصملق. || صلهٔ رحم = اقربا و تعلقاتی زیارت وتفقد. || ذوی الارحام = آنا طرفندن اقربا.

رَحِیم { فـ. عر. [بعض دعا تعبیرات عربیه‌سنده بولنور فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر.] رحمت ایلیسین. ایله : رحمه الله = الله اوکا رحمت ایلسین .

رَحمان { ورحمن. ص. سـند. عر. [«رحمة»دن صـ.] عبادینه رحم وشفقتی زیاده اولان حق جـل و علا حضرتلری : جانب رحماندن .

رَحمانی { صـ. عر. ة : رحمانیـه. جناب حقـه منسوب و متعلق، جناب حقدن کلن وبناءً علیه خیره مستند، شره مستند اولان شیطانی مقـابلی : فکر رحمانی دائمـا فکر شـیطانیه غالبه ایدر.

رَحمَت { سـ. عر. ۱. اسـیرکمه، مرحمت. ۲. حق تعالانك موتایه رحم ایدوب کناهلرینی عفو بیورمسی : الله رحمت ایلیه! اعربی ترکیباندہ « رحمة » صو. رتنده یازیلیر :] رحمة الله علیه! رحمه الله رحمةً واسعة = الله غنی غنی رحمت ایلیه. [رحمة الله علیه رحمة واسعة دیه‌مملی.] ۳. تر. مج. حق تعـالانك عبـادینه مر. حمتنـك بر علامت ظـاهرهسی اولان نافع یاغمور : رحمت دوشدی: رحمه طوتلدی.

رَحمَتلِك { صـ. و :

رَحمَتلی { صـ. رحمت الهیه‌یه مظهریتی دن اولان. رحمته محتاج ومستحق مرحوم : رحمتلی پدرم. — اسمکی‌ده قوللانیلیر : رحمتلی بویله شیئلردن خوشلانمازدی.

رَحمی { صـ. عر. رحمته منسوب ومتعلق.

رَحمی { صـ. عر. ة : رحمیـه. ط. دول یاتاغنه منسـوب و متعلق.

رَحیق { سند. عر. صاف ومعطر شراب.

رَحیل { سند. عر. کیتمه. کوچه. عزیمت، رحلت. ز.

رَحیم { صـ.عر. ة : رحیمه. [«رحمة» دن صـ.] اسیرگین، آجیمان، مرحمتلی. [هم جنـاب حقه هم عبـادینه، رحمـان ایسه یالکز جناب‌حقه اطلاق اولنور.]

رَحیمانه { صـ. فا. مرحمتـلی ذاته منسوب ومتعلق [انشا لسانده مقام تعظیمده مخاطبدن کنایه اولور :] جانب عالیء رحیمانه‌لرینه.

رُخ { سـ. فا. یاکاغی، خد، عذار.

رُخ { سند.عر.۱.عرب مصاللارنده مذکور پك جسیم بر طیر موهوم، سیمرغ. ۲. شـطرنج اویونـده بر طاش.

رَخاء { سـند. عر. ۱. بولاق، کنکیشلك. ۲. کوشکلك، سولپوکلك، رخوت. ز.

رُخام { سـند. عر. مرمر طاشی، سنك خارام.

رَخاوَت { سـند. عر. ۱. کوشکلك، سولپوکلك. ۲. تنبللك، تکاسل، عدم تقید، اهتمامسزلق، اهمال، تسامح.

رَخَت { سـ. فا. ۱. آت طـاقمی. ۲. یول لوازمی. ۳. مفروشات وسائر خانه طاقملری. ۴. بحیره وقپو قنـادیلرینی چر. چیوه‌یه ریطه ایدن منقشه طاقمی.

رَخت‌لاقی { فـ. (آته) رخت و طاقم طاقمق.

رَختلی { صـ. رخت وطاقمله تزاینن وتجهیز اولنمش (آت).

رَخشان { سـ. آت غاشیه‌سنك صیرمه‌لی غیطانی: رختوان آغاسی = آتك رختلرینه باقان سایس.

رُخسار { سـ. فا. و :

رُخساره { سـ. ف. عر. یاکاق، خد، عذار. رخ : رخسار یار.

رُخسوده { صـ.فا.ارخ = یاکاق. سودن = سورمك] یاکاغنی ویوزینی سورن. سور. مش : رخسـودهٔ آستان نیـاز اولمق = یوزینی ایشیکنه سوره‌رك رجا ایتمك.

رَخش { سـ. فا. عر. پك یوروك وکوزل آت : بر رخش صبا رفتاره سوار اولمشیدی.

رَخشان { صـ. فا. و :

رَخشَنده { صـ. فا. پارلاق. تابان، لامع : نجم رخشان.

رُخصَت { سـ. عر. اذن. مأذو. نیت، اجازت، مسا. عـده : رخصت آلمق، ایستمك، ویرمك؛ رخصت رسمیه.

رُخصَتنِمز { صـ. ح. اقتضا ایدن رخصت رسمیـه‌یی حائز اولمیان ویا حائز اولمقسزین: اومکتب رخصتسزدر: رخصتسز مملکتنه کیتمـدی.

رُخصَتلی { صـ. رخصت رسمیه‌یی حائز، اذنلی، مأذون.

رُخصَتنامه { سـ. فا. رخصت رسمیـه‌یی حاوی ورقه، اذننامه، اجازتنامه.

رَخنه { سـ. فا. ۱. کدیك، یقیق وبوزوق یر، فرجه. ۲. مج. خلل، زیان.

رَخنه‌دار { صـ. فا. ۱. کدیك ویقیغی اولان. ۲. مج. خلل‌پذیر، نقصـانی اولان. ۳. متضرر، زیانه دوچار : بو ایشـدن اك زیاده رخنـه‌دار اولان بنم.

رَخیص { صـ. عر. ة : رخیصه. [«رخص» دن صـ.] اوجوز، اهون. ز.

رَد { سـند. عر. ۱. کری چویرمه، ایتـوب اوتهیه آتمه، دفع : یاغلی شیئلر صـوبی رد ایدر. ۲. قبول ایتمه‌مه، عدم قبـول، ابا : هدیه‌می، رجامی رد ایتدی؛ رد ایله جـواب ویردی. ۳. طانیمامه، انکار ایتمه : اوغلمی رد ایتـدی. ۴. چوروتمـه، جرح ایتمـه : دلیلمی شـاهدینی رد ایتدی .

رِداء { سند. عر. بعض درویشلرك شـال کبی اوموزلرینه آندقلری واحتیاجه کوره سجاده ویورغان کبی‌ده قـوللاندقلری یولاق قماش .

رَدانه { سـ. مج. یلکن وتنقیصـاره آچیلان اوفاق دلیکاره کچیریلن دمیر و پرنچ حلقه .

رَدائَت { سـند. عر. ۱. کوتیلك، فنالق، فساد، خباثت. ۲. ط. خسته‌لق ویاره آزغینلغی.

رِدف { سـند. عر. ۱. کری، آرته. ز. ۲. د. [عروضده] قافیه‌نك روی دینلن صـوك حرفندن اول کلن « ا، و، ی » حرف مدی.

رَدی { صـ. عر. ة : ردیئه . [«ردائت» دن صـ.] ۱. کوتی، فنا، فسـدی‌یارامازلق. ۲. ط. آزغین.

رَدیف { صـ. عر. ة : ردیفـه. [«ردف» دن صـ.] ۱. صـکره‌دن، آرقه‌دن کلن. ز. ۲. ع. نظامیه صنفندن صکره کلیان صنفه منسوب‌که بوصنف حین حاجتده سلاح آلتنه آلنیر : صنف ردیف؛ عساکر ردیفه. = سند. ۱. بو صنفه منسـوب عسکر ویا ضابط ونفر : ردیف آلایی : ردیف بیکباشیسی ؛ ردیفلری طوپلایورلر. ۲. د. قافیه‌دن صـکره اولهرق هر بیتك آخرنده تکرر ایدن کلمه.

رَذالَت { سـند. عر. ۱. آلچاقلق، دنائت، ناسزا فعل وحرکت : بن او رذالتی قبول ایتم. ۲. اوتانه‌جق وکولنه‌جك ایش، عار، عیب، مسخره‌لق : پك رذالت اولدی .

رَذائِل { سـند. ج. عر. [فد : « رذیله » لسانمزده غیر مستعملدر. زعم اولندیغی کبی « رذالة »ك جمعی دکلدر.] آلچاقجه واوتانه‌جق ایشلر، ناسزا ومعیوب افعال وحرکات.

رَذیل { صـ. عر. ة : رذیله. ج : ارذال. [« رذالة » دن صـند. — « ارذل » جمعی زعم اولنـدیغی کبی بونك اولمیوب « ارذل »کبر.] ۱. آلچـاق، دنی. ۲. کولنه‌جك وعیبلانه‌جق، رسوای، مسخره : رذیل آدم. ۳. آشـاغی، باباغی، ناسزا : افعال رذیله .

رَز { سـ. فا. اوزوم آغاجی، آصمه، باغ کوتوکی. کرم. ز. || مج. عر. دختر رز = (اوزوم آغاجنك قیزی) شراب، خمر، باده، می.

رَزّاق {ص. عر. ا «رزق» دن سمبر. ا کامهٔ مخلوقاتك رزقی ویرن جناب خلاق: جناب حق رزاقدر.

رَزّاقی {ص. سـ. ا عر. «رازق». دن غلط اقوروپی مشهور بر جنس اوزوم: رزاق اوزوم. رزاق اوزومی.

رَزانَت {سند. عر. آغراق، متانت، جدیت، اهمیت: رزانت رأی: رزانت فکر.

رِزق {سند. عر. ج: ارزاق. ۱. قوت، آزیق، نفقه، معیشت: قارنجه بیله رزقی تدارك ایدر. ۲. من طرف الله هر کسه مقسوم ومقدر اولان نعمت: رزق مقدر، رزق مقسوم. ۳. بیه‌جك ایچه‌جك متعلق مواد، ذخیره، مأکولات. ا بو معنا ایله الك زیاده جمی قوللانیلیر: ارزاق عسکریه: ارزاق تدارکی: ارزاق انباری.

رَزم {سـ. فا. غاوغا، جنك، حرب. لسـ.

رَزمگاه {سـ. فا. ا رزم = حرب + گاه = مکان ا حرب میدانی.

رَزنه {سـ. ا عر. «رازیانه» دن ا دره اوتی توعندن معروف نبات که یمانیسی و یوسنانیسی اولور. || صو رزنه‌سی = صو بالدیرانی.

رَزه {سـ. ۱. قپو قناتلرینی سوکمیه تعلیق ایدن دمیر چنگل که منشه‌یه بزنی طوتار. ۲. قپونی قپالی طوتمغه مخصوص خارجدن وداخلدن قوللانیلیر دمیردن ساده زنجیرك.

رَزه‌لَمَك {(یا رزمله‌مك. فا. قپویی) رزه ایله قپامق.

رَزین {ص. عر. ة: رزینه. ا «رزنت» دن مشـ. ا آغر. متین: رأی رزین صاحبی.

رَژی {سـ. ا فر. Régie ا توتون ومسکرات کبی محصولات و سائره انحصاری ویولری انحصار و تعهد آلتنه آلان شرکت واداره: توتون رژیسی = انحصار دخان اداره‌سی.

رَس {ص. فا. ا «رسیدن» دن مشـ. اولوب صغر. تشکیلنده کبیر. ا ا. پتیشن ایریشن: مدد رس = امداد پتیشن. معین: دسترس الی پتیشن. نائل: فریاد رس = فریاد واستمداده پتیشن.

رَسا {ص. فا. پتیشن یاپنه‌جی، مؤدی، مؤدیجی، مبشر. ة.

رِسالَت {سند. عر. ا «رساله» ایله بر لغت اولدیغی حالده، ا تأخیر محل استعمالاتری بسبتون آیرلمشدر. با: رساله. ا ۱. ایلچیلك. سفارت، ایلچی وسفیر صفت ومأموریتی. ا بو معنا ایله الیوم سفارت مستعملدر. ا ۲. پیغمبرلك، من طرف الله عبادینی دین حقه دعوته مأمور نبی مرسلك حال و شانی: اول بلبل باغ رسالت. ۳. فقه. تصرفده دخلی اولمقسزین برینك سوزینی دیکره تبلیغ ایتمه.

رِسالَتپَناه {سـ. ص. فا. ا عر. رسالت = پیغمبرلك + فا. پناه = ملجأ ا پیغمبرلك ملجئی اولان لقب کائنات (صلعم): رسالتپناهك حمایه‌سنه التجا ایلدم.

رِسالَتپَناهی {ص. فا. ملجأنبوت ورسالت اولان پیغمبرمز افندمزه منسوب ومتعلق: هجرت رسالتپناهی: جانب عالی رسالتپناهیدن.

رِساله {سند. عر. ج: رسائل. ۱. مکتوب. نامه. رساله تعریفیه: رسائل بلیغه. ا بو معنا ایله اسـ اعتبارده پك استعمال اولنیور. ا ۲. اسـاً مکتوب صورتنده یازیلان کوچك کتاب، برمسئله ویا علم وفنه دائر مختصر تألیف: منعقده بر رساله یازمشدر: مسائل فقهیه‌یه دائر رسائل عدیده‌سی واردر. || رساله مخصوصه = مخصوصاً بر مسئله فنیه حقنده یازیلان رساله ا Monographie.

رَسّام {سند. عر. ا «رسم» دن + ـه. ا رسم یاپان رسم و تصویر یاپمق صنعتی بیلن واجرا ایدن آدم. مصور.

رَسّامَلق {سـ. رسم و تصویر یاپمق صنعتی: رساملقده مهارتی واردر.

رَسّان {ص. فا. پتیشدیرن، کو. تورن. ایصال ایدن. ا صفر. تشکیلنه کبیر: ا مؤدی رسان = مؤدی کونورن، مبشر: شرف رسان = شرف کتیرن.

رَسائِل {سند. عر. ج: رسائل. با: رساله.

رُستاق {سند. فا. «روستا» دن معرب اکوی. چفتلك.

رُستاخیز {سـ. فا. قیامت، محشر.

رَسته {ص. فا. قورتلمش. رهـا بولمش. ة:

رُسغ {سند. عر. تـ. ال وآیاق آیاسنك آرقه‌سی: رسغ الید، رسغ القدم.

رُسُل {سند. عر. فد: رسول. با: رسول.

رَسم {سند. عر. ج: رسوم. ا بزجه غیر مستعمل اولان = «مرسوم» لك جمعی بولنسان «مراسم» دخی بعض معانیده بونك جمعی یرینه قوللانیلیر.] ۱. یازمه، چیزمه: رسم خط. ۲. اثر، نشان، علامت: رسمی قالمش. ۳. شکل، صورت هیئت: خاج رسمی، مهر سلیمان رسمی. ٤. ترتیب، پلان، طاسلاق: پایلهجق مکتبك رسمنی چیزمك. ٥. بر انسان ویا حیوان یاخود موقع وسائرنك کاغد اوزرینه الیله پایلان شبیهی، تصویر، تمثال: رفائلك پایدیغی رسملر مشهوردر. ٦. تصویر یاپمق فن وصنعتی: رسم اوکرنیور: رسم معلمی. ۷. فوطوغرافله آلنان تصویر، فوطوغراف: رسمی آلدیره‌جغم: فلان فوطوغراف کوزل رسم آلیور. ۸. طرز، ترتیب، اصول نسق: بورسمده پایپلیر. ۹. عادت، طور: رسم دوران فلك. ۱۰. آلای، دأب، آیین: مکتبك رسم کشادی؛ عسکرك کچید رسمی. [بومعنی ایله جمعی یرینه «مراسم» قوللانیلیر:] معاید مراسمی. ۱۱. دولتجه ودولت نامنه ایدیلن حرکت وسویلنیلن سوز: رسمك خارجنده قونیشیورز: من غیر رسم یازدی. ۱۲. ویرکی. بر مالدن میریدك آلدیغی حصه. تکلیف، باج: کمرك رسمی، طوز رسمی: بحراً نقل اولنان امتعه‌دن کمرك رسمی آلنیر. ا بو معنی ایله جمعی «رسوم» لك جمعی اولهرق «رسومات» دخی قوللانیلیر.] || رسم سلام = ۱. عسکرك مانفو قنه اجرا ایتدیکی مراسم تعظیمیه. ۲. برکیمسنك دیکرینه قارشی ایفا ایتدیکی مراسم تعظیمیه.

رَسماً {حـ. عر. ۱. دولت نامنه، دولت طرفندن، دولتجه مقبول اولهجق صورتده ومراسم معتاده ایله: خارجیه ناظری ایشی قابلتولره رسماً یازدی: یکی کلن سفیر یارین رسماً قبول اولنه‌جقدر (= صورت رسمیه‌ده)؛ بن رسماً سویلیورم. ۲. مجـ. مجرد عادت یرینی بولسون دیه، جدی اولیهرق، صورت ظاهره ده: رسماً حسن قبول کوستردیسه ده ممنون اولمدیغنی آکلادم.

رَسمَجی {سـ. رسم یاپان، ال ایله یا فوطوغرافله رسم چیقاران، رسام، فوطوغراف.

رَسمِـی {ص. ۱. اشکال و تصویراتی اولمیان: رسمسز کتاب؛ رسمسز سیاحتنامه. ۲. مـه‌دن بر شیء آکلاشیلماز. رسمی معاملاتله اولمیان، مراسم وتکلیفاتدن عاری. رسمسز معامله.

رَسمی {ص. اشکال وتصویراتی اولان: رسملی کتاب، غزته.

رَسمی {ص. عر. ة: رسمیه. ۱. دولت طرفندن ویادولت نامنه اولان: اعلان رسمی، توجیهات رسمیه. ۲. آلایله و دأب و آیین مخصوصله اجرا اولنان: معایدهٔ رسمیه، استقبال رسمی. ۳. مجرد عادت یرینی بولسون مقصدیله اجرا اولنوب جدی وصمیمی اولمیان: رسمی بر سوز سویلدی. ٤. ف. (صرف عربیده) املا ایچون یازیلوب اوقونمیان (حرف). || غیر رسمی = دولت نامنه و رسماً اولمیان: غیر رسمی بر تحریرات یازلدی. || نیم رسمی = بسبتون دولت نامنه اولیوب بر درجه‌یه قدر رسمیتی اولان: برلینك نیم رسمی غزته‌لری. || هاء رسمیه = کلهنك صوکنده اولوب فتحه‌نی تقویه ایدن «ه» حرفی: بنده کلمه‌سنده‌کی «ه» کبی. «هاء سکته» دخی دیلیر. || هندسهٔ رسمیه = سطحی رسملر دن بحث ایدن هندسه، هندسهٔ مجسمه‌نك غیری.

رَسمِیّات {سند. ج. عر. رسمی ایشلر، معاملات رسمیه: رسمیاتله اوغراشمیه‌لم.

رَسمِیَّت {سند. عر. رسملك، صفت رسمیه: سویلدیکی سوزلرك رسمیتی بیان ایدیور؛ سوزینه رسمیت ویرمك ایستیور.

رَسَن {سـ. فا. ۱. ایپ، اورغان. ۲. مجـ. خلاط.

رَسَنبَند { ص. فا. | رسن = خلاط. بند = باغ | ي. خلاطه ساحه باغلى : كمى رسنبند ايكن.

رُسوای { ص. فا. رذيل مسخره، معايبى اشتهار ايتمش: رسوای عالم اولدى.

رُسوب { سند. عر. مايعاتك دينسده طوران مواد كثيفه، تورتى، تلوه، چوكنتى.

رُسوخ { سند. عر. ١. صاغلاملق، ملق، متانت. ٢. پ. علم وفنك كنهنه وصول ووقوف: فقهده اصحاب رسوخدندر.

رَسول { سند. عر. ج: رسل. ١. ايلچى، سفير. | بو معنايله قوللانلمغه باشلامشدر. | ٢. پيغمبر، مرسل، نبى، ترـ. يو. لاواج: رسول الله = نبى الله، من طرف الله عبادينى دين حقه دعوت ايچون بعث بيورلمش اولان انبياء عظامك بيرى و بالخاصه پيغمبرمز محمد مصطفى (صلعم) افندمز. ٣. ف. تصرفده دخلى اولمقسزين برينك سوزينى ديكره تبليغ ايدن.

رُسوم { سند. جـ. عر. فد: رسم. با: رسم. يونك ده جمعى : رسومات. با : رسومات. || بج. رسوم طونه‌سى = كيمنك حوله وضعنه ويولجى اقامتنه مخصوص اسباب وقارداريندن: رحلهٔ استيعابنى كه ايماندرده وقتاللرده بوكا كوره رسم اعطا اولنور.

رُسومات { سند. جـ. عر. | « رسم » ك جمع الجميدر. | ١. اموال مختلفه‌دن ميرى‌يه عائد ويركيلرى. ٢. | مفرد كبى | كمرك اداره‌سى، كه مقدما طوز وصيدماهى و سائر رسومى دخى شامل اولديغندن بو اسمله تسميه او. لنمقدر : رسومات امانتى، امينى، دائره‌سى، مأموريتى.

رُسومى { ص. عر. ا: رسومیه. | عر. بيسده ياء نسبت جمع صيغه‌سنه الحاق اولنديغندن ياكلشدر. | كمركه واوكا متفرع رسوم وتكاليفه منسوب ومتعلق: جمعيت رسوميه = رسوميه مجلسى: قوانين رسوميه.

رَسيد { سـ. فا. | اصل فارسيده « يتيشدى، ايريشدى » معناسيله فعل ماضى اولوب، وقتيله دفتره بوكله ايله قيد اولنديغندن، « رفت » مقابلى اولەرق علم اولمشدر. | اقراض اولنان پر مبلغك اعاده‌سيله قيدينك ترقينى، حذف. امحا: دفتر دن رسيد ايتمدى: نامى رسيد اولمدى.

رَسيده { ص. فا. يتيشمش، ايريشمش، واصل، كامل بولمش : رسيدهٔ دست تعظيم اولدى = مشحون تعظيم اولان يدمه واصل اولدى: رسيدهٔ ختام = ختامه واصل اولمش. || نارسيده = پيشمه‌مش. ايرمه‌مش.

رَش { سند. عر. سرپمه. پوسكور. تمه. ژ.

رَشادَتلو { ص. انـ. خلق طوغرى يولە سوق وارشاد وظيفه‌سيله موظف اولان مشايخه ويرلين عنواندر.

رِشاش { سند. عر. يا رشاشه. سث. عر. سرپندى. ژ.

رِشته { سـ. فا. ١. ايپلك. خيطه، تيره. ٢. مج. رابطه، علاقه. واسطه : رشتهٔ محبت: رشتهٔ حياتى قطع ايتمك. ٣. تر. | زبانزدى ارشته | اوده يايلان تل شعريه : رشته چور. به‌سى. || سر رشته = ايپ اوجى، وسيله. || رشتهٔ آستانه = بج. سجيم. اسپاولو.

رَشح { سند. عر. صيزمه. ترلمه. | ترشح دها مستعملدر. |

رَشحه { سث. عر. ج: رشحات. | دستكى برقابدن چيقان صيزندى. ترلمه.

رُشد { سند. عر. ١. طوغرى يولده كيتمه، طوغرى يولى بولمه. ٢. طوغرى دوشونمه، عقل و تميز صاحبى اولمه : اصحاب رشددندر. ٣. بالغ اولمه، بلوغ : اثبات رشد ايتمك: سن رشد.

رُشدى { ص. عر. ا: رشديه. بالغ و سن رشده واصل اولان چوجقلره مخصوص: مكتب رشدى: مكاتب رشديه = ابتدائيدن صكره و اعداديدن اول اولان مكتب كه مبادئ علومك تدريسنه مخصوصدر.

رُشديّه { سث. عر. مكتب ابتدا. ئيدن صكره ومكتب اعداديدن اول اولان مكتب رشدى : رشديه مكتبنه كيدى: رشديه درسلرندن امتحان ويرمه. بيلير. | «مكتب رشديه» تعبيرى اضافت قاعده‌سنه مبنى اولەبيلير. |

رَشك { سـ. فا. ١. قيصقانمه، حسد، غبطه. ٢. حسد وغبطه‌يى موجب، محسود.

رَشك آور { ص. فا. حسد و غبطه‌يى موجب، محسود: رشك آور امثال واقران. | حسدجى ديه ترجمه ايدنلر ياكلشلردر. |

رِشمه { سـ. زنجيردن كم.

رِشوَت { سث. عر. پر مأموره حقلى ويا حقسز پر ايش كوردير مك ايچون ويرلين اجرت وهديه : رشوت ويرمك، آلمق، يمك، رشوتله ايش كوردير مك.

رُشوَت { سـ. | اصلى مجهول | بج. ١. آرمه‌نك انسام وتفرعاتنك كيده احتياطاً بولندير يلان يدكلكى : رشوت يلكن. مقابلى : اثواب. ٢. كيده احتياطاً بولنسان سرن و جيوق وكوندرلرك استيف او. لندقرى محل.

رُشوَتجى { ص. رشوت قبول ايدن، رشوتله ايش كورن.

رَشيد { ص. عر. | « رشد » دن صث. | ١. طوغرى يولده كيدن، استقامت اوزره حركت ايدن. ٢. عقل ودرايت وحسن حركت صاحبى، مالنى حسن اداره‌يه مقتدر، اسرافدن متوقى. ٣. سن رشده واصل، بالغ، عاقل.

رَشيديّه { سث. عر. نشاسته و شكرله يايلان برجنس طاتلى.

رَشيم { سند. عر. | « رتم » دن ستعد. | با. تخمك اصل مايهٔ انبساطيه‌سى اولان واكثريا ايكى مغراءك اورته‌سنده بولنان دانه‌جك، فر. Embryon.

رَصّاد { سند. عر. | « رصد » دن مبم. | رصد دينلن آلتله اجرام سماويه يه باقان اهل هيئتدن آدم، فلكى.

رَصاص { سند. عر. ١. قورشون. | اسرب، رصاص اسود. | ٢. قالاى. | قصدير، رصاص ابيض. |

رَصانَت { سث. عر. صاغلاملق، متانت، محكملك.

رَصانَتلى { ص. صاغلام، متانتلى، محكم، رصين.

رَصَد { سند. عر. ١. كوزتمه، بكلمه. يوصى طوتمه. ژ. ٢. اجرام سماويه‌يى دوربينله معاينه ايتمه. ٣. اجرام سماويه‌يى سير ومعاينه‌يه مخصوص دوربين ويا ديكر آلت : رصدله آيه باقمق.

رَصدخانه { سـ. فا. اجرام سماويه‌يى آلات مخصوصه ايله و بيوك يرلى دوربينله سير ومعاينه ايتمكه مخصوص بنا : پارس رصدخانه‌سى: نصير الدين طوسينك هلاكويه ياپديردیغى رصدخانه.

رَصدگاه { سـ. فا. ١. كوزدوب بكلمكه مخصوص محل. ٢. رصدخانه.

رَصَدى { ص. عر. ا: رصديه. كواكبى سير ومعاينه ايتمكه مخصوص ويا بوكا منسوب ومتعلق : آلات رصديه؛ تد. قيقات رصديه.

رَصيف { ص. عر. ا: رصيفه. | « رصف » دن صث. | صاغلام، محكم، متين، صاغلام صورتده بنا ايدلمش.

رَصين { ص. عر. ا: رصينه. | « رصانت » دن صث. | صاغلام، متين، محكم.

رِضا { سند. عر. ١. خشنودلق، ممنونيت : الله رضاسيچون! ٢. قائل اولمه، موافقت، عدم مخالفت : بو ايشه رضاكز وار. ميدر؟ رضاء طرفين = هر ايكى طرفك موافقتى. ٣. ايستك، اراده، اختيار، طوع : كندى رضاسيله كيتدى. ٤. قدر الهى يه سرفرو ايتمه، توكل : انسان ايچون دٰيادە رضا وتوكلدن باشقه چاره يوقدر. || رضاءً لله = الله رضاسيچون. عوض مقابلنده اولميه‌رق مجرد الله راضى اولسون ديه، ثواب ايچون. || رضا ويرمك = راضى اولمق، موافقت ايتمك.

رِضاجو { ص. فا. | عر. رضاء م. فا. جستن = آرامق. | مق | برينك رضاسنى طلب وآرزو ايدن، راضى ايتمكه چاليشان.

رِضاداده { ص. فا. | عر. رضاء م. فا. دادن = ويرمك | رضا ويرمش، راضى اولمش، قائل.

رَضاع { سند. عر. سوت امه. | ارضاع برينه امزرمه معناسيله قوللانماملى. |

رَضاعى { ص. عر. سوت امكه متعلق، سوتدن اولان (قرابت) : ولد رضاعى = سوت اوغل.

رِضوان { سند. عر. خشنودلق، رضا : رضوان الله عليه = الله راضى اولسون! رضى الله عنه!

رِضوان { سخد. جنتك محافظى و قپوجيسى اولان ملكك اسمدر: روضهٔ رضوان = جنت، بهشت.

رَضِیَ { فل. عر. { بعض دعا تعبیرلرنده مستعمل فعل ماضیدر } راضی اولمق : رضی‌الله عنه = الله اوندن راضی اولسون.

رَضیع { سف. عر. { «رضاع»دن صف. } سوت قارداش، سوت برادر.

رَطب { ص. عر. ژ : رطبه. تازه، یشیل، یاش (یمش). || رطب و یابس. = یاش قوری؛ ومجد. مناسبتلی مناسبتسز. || رطب اللسان = لسانی تازه‌لندیرن، کوزل بر شی سویلین.

رِطل { ثك ثانیه معادل اسکی مایعات اوچیسی، ایتره. ٢. عر. شراب قدحی، پیاله.

رُطوبَت { سف. عر. ١. یاشلق، نمليلك، اصلاقلق : بو چامشیرده بر آز رطوبت حس ایدیورم. ٢. هواده ویا ابنیه‌نك ایچنده‌کی نم : هواده رطوبت واردر؛ بو اوك هیچ رطوبتی یوقدر. || میزان الرطوبه = هوا. ده‌کی صو بخاریتك مقداریني اولچمكه مخصوص آلت، تفاضلی ترمومتره، ایفرو متره.

رُطوبَتلی { ص. ١. یاش، ایصلاق : رطوبتلی چامشیر کیمك صحته پك مضردر. ٢. رطوبتی اولان، یابس اولمیان، نمناك : رطوبتلی هوا؛ رطوبتلی او.

رَطیب { ص. عر. ژ : رطیبه. ١. یشیل. ٢. تازه، یاش، ایصلاق.

رُعاف { سف. عر. ط. بورن قانامه.

رَعایا { سف. جم. عر. فد : رعیه. با : رعیه.

رِعایَت { سف. عر. ١. کوزلمه، رعایت منافع. ٢. صایمه، صایغی، اعتبار : او عادتله شمدی رعایت ایدن یوقدر؛ حقوق قدیمه‌مزه رعایت ایتمیور. ٣. حرمت، اکرام، تعظیم، آغرلامه : بو مملکتده مسافره چوق رعایت ایدرلر.

رِعایَتسِزلِك { سف. اعتبارسزلق، حرمت وتعظیم ایتمه‌یش، صایغیسزلق : اونك حقنده رعایتسزلك لکده بولندیلر؛ ارباب فضل وهنره رعایتسزلك جائز دکلدر.

رِعایَتکار { ص. فا. حرمت و اعتبارایدن. مکرم.

رِعایَتکارانه { ص. ح. فا. حرمت واعتبارله : رعایتکارانه معامله؛ رعایتکارانه قبول ایتدیلر.

رِعایَة { ح. عر. صایه‌رق، حرمت واعتبار ایده‌رك : حقوق قدیمه‌مزه رعایة هر معاملهسنه تحمل ایتدم؛ سفنه‌رعایة سمی چیقارمدم.

رُعب { سف. عر. قورقو، خوف، دهشت.

رَعد { سف. عر. کوك کورلمه‌سی : برق ورعد.

رَعد اَنداز { ص. فا. {عر. رعد = فا. انداختن = آتمق} کوك کورلمه‌سی کورلین.

رَعشه { سف. عر. دیترمه، قورقو ویا صوغوقدن دیتره‌یش، ارزکه : بررعشه‌یه دوچار اولدم؛ بتون وجودمه بررعشه یایلدی.

رَعشه‌دار { ص. {عر. رعشه «ارعن» فا. دار} رعشه‌یه کرفتار.

رَعنا { ص. {اصل عربیده «ارعن» اولوب، احمق و دوشونمه‌دن آغزینه کلنی سویلر قادین معناسنه مخصوص اولدیغی حالده، لسانمزده شهره‌نز «رعنا» فعلنك سوسلنوب کوزللشمك معناسنه دخی کلمی مناسبتیله، محل استعمالی بسبتون دکیشدیر لمشدر.} کوزل، لطیف. پارلاق، روشنلی : دلبر رعنا، سرو رعنا. || کل رعنا = یاپراق قرمزی یاری صاری کل، که شعرا عندنده پك مقبولدر. = ح. پك ایی، پك اعلا : رعنا بیلیرسکز : رعنا معلومکزدر.

رَعی { سف. عر. ١. اوتلامه، حیواناتك مرعاده اوت یمه‌سی : او بایرلرده برچوق قو- یونلر رعی ایدیورلردی. ژ. ٢. اوتلاتمه، کوتمه، حیواناتی مرعاده حفظ ایدوب بسله : چوبانلر قو- یونلرینی رعی ایتمکله مشغول ایدیلر. ٣. تر. عرض اطاعت ایتمه، تسلیم اولمه، رعایا حکمنه کچمه : قلعه ضبط اولنجه بتون اوجوار اهالیسی کلوب رعی ویردیلر. { تعبیر قدیمدر. }

رَعیَّه { یاخود رعیت. سف. عر. { ج : رعایا. ١. سوری، اوتلادیلان حیوانات سوربسی، بر چوبانك کوتدیکی حیوانات. ٢. برحکمدارك حکم واداره‌سنه تابع اولوب تکالیف امیریه ویرن خلق، زیردستان، برایا دینلن

ارباب سیفدن اولیوب محافظه‌لری دولته عائد بولنان تبعه : رعیه‌نك رعایانك حقوقنی محافظه ایتمك. || رعیت پرور = رعایاسنه‌ای یاقان.

رَغائِب { سف. جم. عر. فد : { لیله‌ء رغائب = فخر کائنات (صلعم) افندمز حضرتلرینك رحم مادره دوشدیکاری لیله‌ء مبارکه یه مصادف کیجه‌که رجبك ایلك جمعه کیجه‌سیدر.

رَغبَت { سف. عر. ١. ایستمك، آرزو، خواهش، میل : رغبت ایتمك، رغبت کوسترمك : رغبت وارمیدر؟ = آرزو پیو- رایورمی، ایستك وارمیدر؟ ٢. قبول، حسن قبول، حسن تلقی، اعتبار : یازدیغی کتابلر رغبت عمومیه‌یه مظهر اولدی : او بیچیم محصولاتی رغبتدن دوشمشدر.

رَغبَتسِز { ص. ١. خواهشی اولمیان، ایستکسز. ٢. رغبت عامه‌یه مظهر اولمیان، غیرمقبول، رواجسز.

رَغبَتسِزلِك { سف. ١. ایستکسزلك، میل وآرزو فقدانی. ٢. عدم مقبولیت، اعتبارسزلق : بو قبیلدن مالار حقنده بو رغبتسزلك دوام ایتدیکجه.

رَغبَتلی { رغبتلو. ص. ١. ایستکلی، خواهش ومیل وآرزو- سی اولان : بن بومالك رغبتلیسی دکلم. ٢. حسن قبوله مظهر، مقبول. ٣. از. وقتیله رتبه‌سز غیرمسلمله ویریلیر عنوان ایدی.

رَغد { سف. عر. رفاه، وسعت، سهولت. ژ.

رَغم { سف. عر. ضدینه وعنادینه حرکت. نسبت : حسودلرك رغمنه : علی رغم العدو = دشمنك عنادینه.

رَغماً { ح. عر. عنادینه، ضدینه : خصمدر صدمه ویرمك دینلر. رغماً هرکسدن زیاده ویردی.

رَغیبه { سف. عر. ج : رغائب. ١. شی. ٢. بیمك وبك مقبول عطیه واحسان. ژ. || لیله‌ء رغائب. با : رغائب.

رِفاده { سف. عر. جرا. پاره‌لرك اوزرینه قویلان قاتلا- نمش بز، باصمق.

رَفاقَت { سف. عر. ١. آرقداشلق، شریكلك، معیت : رفا- قتده برآدم وارایدی؛ رفاقتده ایکی کتاب بولنیور. ٢. یول آرقداشلغی، بولداشلق : فلان یره کیده‌جکم بکا کیم رفاقت ایتمك ایستر؟ اونك رفاقتی پك ایدر. { ترکیبات عربیه‌ده «رفاقه» صورتنده دخی قوللانیلیر : } حسب الرفاقه.

رَفاه { سف. عر. و : رفاهیت.

رَفاهِیَت { سف. عر. یاشایشده بولمق و قولایلق، وسعت حال، اتساع معیشت : کمال رفاهله یاشامق : اسایش ورفاهیتی برکالدر.

بو اوچ لغتدن برنجیسی اولان «رفاه» فیروز آبادیك «قاموس»نده بولنامغله، بعض لغویونجه عربی اولدیغنه حکم ایتشلرسه‌ده، «محیط المحیط»ده یازلمیوب مأخذی معلوم اولدیغنه باقیلیرسه، اوده عربیدر. «رفاهیت» ه قطعاً دینلمز دخی اسایت ایده‌مه‌شلردر : چونکه بو کلمه دخی تورکیه‌ده واردر.

رَفت { سف. فا. کیتمه کیدیش. { عربیت، حرکت : آمد ورفت = کیدوب کلمه. ٢. ترقین قید. { اصل فعل ماضی اولوب، دفترلرده «شد» کی «آمد» مقابلنده قوللانیلمه. لسان رسمیه کیرمشدر. }

رَفتار { سف. فا. کیدیش. یورویش، حرکت : رفتار نازکانه.

رَفته رَفته { ح. فا. کیت کیده، کیده کیده. کیده. کیده. زك. تدریجاً.

رَفیّه { س. { «رفت» لغت فارسیه اوزرینه تشکیل اولنمش لغت سقیمه‌در. شایان استعمال دکلدر. کمرك اصطلاحنده اخراج اولنان اموالدن آلنان رسم. «آمدیه» لغت سقیمه‌سنك مقابلی.

رُفدان { سف. عر. رافدان یومورطه.

رَفض { سف. عر. ١. ترك. ژ. ٢. رافضیلك.

رَفع { سف. عر. ١. قالدیرمه، یوکسلتمه. بوقاری یه چیقار. ٩. اعلا : رفع لوا، رفع صدا ایتمك. ٢. قالدیرمه، لغو وفسخ ایتمه : او اصولی رفع ایتدیلر. ٣. نزع : رتبه‌سنی رفع ایتدیلر. ٤. د. { نحو عربیده } اعراب دینلن اسمك احوال اربعه‌سنك برنجیسی که اکثریا ضمه ویا (و) و(ا) ایله اولور. وبو حالده بولنان اسمه مرفوع دینلیر. || جرا.

رفع زوائد = یاره‌نك چوروك اتلرینك قطع وازاله‌سی. || ص. بر عددك قوتنی تزیید ایتمه.

رَفعَت { سند. عر. یوکسکلك، علو، یوکسك وبیوك رتبه: علم و هنرله انسان رفعت قزانیر.

رَفعَتلو { ص. ۱. علو ورفعت صاحبی. ۲. ذ. رتبهٔ ثالثه اصحابنه وبیکباشیلره ویریلن عنواندر.

رِفق { سند. عر. یاواشلق، طاتیلق، ملایمت: رفق ایله معامله ایتمك.

رُفَقاء { سند. جم. عر. فد: رفیق. با: رفیق.

رَفیع { ص. عر. ذ: رفیعه. (« رفعة » دن صشد.) یوکسك، یو. جه، عالی، بلند: قصر رفیع: رتبهٔ رفیعه؛ رفیع الدرجات = قدر واعتباری عالی اولان.

رَفیق { سند. عر. جم. رفقاء. (« رفق » دن صشد.) ۱. آرقداش، یولداش، همپا: ایتدا رفیق دوشونملی صکره طریق. ۲. اورتاق، شریك: رفقاسنه طاتیشمه دن بر شیء دیه‌مدی. ۳. یارداق، یاماق، معاون: مجلسك امور تحریریه‌سنی اداره ایچون بر رفیقه محتاجدر. ٤. قوجه، زوج، آرقداش: قادینه رفیقلك نره‌ده اولدیغنی صورملی.

رَفیقه { سند. عر. ۱. آرقداشلق یا اورتاقلق ویا یارداقلق ایدن قادین. ذ. ۲. قاری، زوجه: رفیقه‌م همشیره‌کز.

رَقیه { ص. عر. جم: رقاب. ۱. بوین، عنق، کردن. ۲. مج. مالکیت، حق تصرف: مالك رقاب الامم. ۳. کوله، خلایق، اسیر: اعتاق رقبه = قول وجاریه آزادی.

رِقّ { سند. عر. ۱. اینجه‌لك، یوفقه‌لق. ذ. ۲. مج. آجیمه، شفقت، تأثر، متأثر اولمه، رحم: رقت قلب: کندیسنه رقت کلدی، کندیسی رقتنه کلدی = رحم ایتدی، متأثر اولدی.

رِقّاب { سند. عر. فد: رقبه. با: رقبه.

رَقابَت { سند. عر. ۱. ایش و صنعتده ویا علم وهنرده امثالنه تفوق ایتمك واولنلره رغماً قزانمق غیرتی: فابریقه‌لر بینندکی رقابتدن مشتریلر استفاده ایدر. ۲. رقیبلك، دیکرینك طالب وهوسکاری اولدیغی شیئه طالب وهوسکار اولوب مسابقته چالیشمه: بن اولنلره قارشی رقابته کیریشه‌م؛ عشاق بینندکی رقابت. ۳. قیصقانمه. — تعبیرات عربیه‌ده « رقابه » صورتنده قوللانیلیر: حسب الرقابه.

رَقّاص { ص. عر. ذ: رقاصه. ([« رقص » دن سمع] خوره تپن، اوینایان، رقص ایدن. = سند. عر. چالار ساعتك ماکینه سنك حرکتنی تعدیله مخصوص اولهرق معادن مختلفه‌دن مرکب کنجه شکنده آلت که ساعت ایشلدیکجه افقی حرکتده بولنور.

رَقامیو { [ایتا. Ricambio] سند. قبول ایدلیه‌رك پرو. تستو ایدلمش پولیجه‌نك عکسنه کشیده ایدلمسی.

رُقَباء { سند. جم. عر. فد: رقیب. با: رقیب.

رَقَبه { سند. عر. جم: رقاب. ۱. بوین، عنق، کردن. ۲. مج. مالکیت، حق تصرف: مالك رقاب الامم. ۳. کوله، خلایق، اسیر: اعتاق رقبه = قول وجاریه آزادی.

رِقّت { سند. عر. ۱. اینجه‌لك، یوفقه‌لق. ذ. ۲. مج. آجیمه، شفقت، تأثر، متأثر اولمه، رحم: رقت قلب: کندیسنه رقت کلدی، کندیسی رقتنه کلدی = رحم ایتدی، متأثر اولدی.

رِقّت آمیز { ص. فا. [عر. رقت = رحم .. فا. آمیختن = قاربشدیرمق] و:

رِقّت اَنگیز { ص. فا. [عر. انکیختن = قوپارمق] رحم وشفقتی موجب، مؤثر، آجیقلی: رقت آمیز بر حکایه، رقت انکیز بر وقعه.

رِقّتلی { ص. ۱. رحم و شفقتی اولان، مرحمتلی: پك رقتلی آدمدر، رقتلی یورکی وار. در. ۲. ترحم وتأثری موجب، مؤثر: رقتلی بر حکایه.

رَقص { سند. عر. خوره تپه، اوینامه، صچرامه، خوره: سویمجندن رقص ایتمکه باشلادی.

رُقعه { سند. عر. جم: رقاع. ۱. بز وقماش پارچه‌سی، یامه. ۲. یوصله ومذکره یازمغه مخصوص اوفاق کاغد، ورقپاره. ۳. مذکره، استدعانامه، عر. ضحال: بر رقعه تقدیم ایتدی. ٤. تر. [اوچنجی معنادن مأخوذ] محاکم شرعیه اوراقندن ماعدا هرنوع اوراق رسمیه تحریرنده مستعمل معروف بر جنس یازی که چابق یازیلیر. ابو صعوك معنا ایله زبانزدی رانك کسریله‌در.)

رَقَم { سند. عر. جم: رقوم. ارقام. ۱. یازمه. یازی. تحریر. یازی ایله قید واشارت: رقم ایتمك = یازمق، قید وتحریر ایتمك. ذ. ۲. عددلری قید و تحریره مخصوص اشارات سیریه: ۷ رقمی، ۸ رقمی: ارقام هندیه = آوروپالیلرك ارقام عربیه دیدکلری و اونلرك عربلردن عربلرك ده هندلیلردن اخذ ایتمش اولدقلری ۱، ۲، ۳ الخ. اشاراتی. ۳. حساب علم وقواعدی: رقم بیلمك. اوکرنمك. || رقم دوکمك = حساب ایتمك. || رقم شیء. افسون: رقیه اوقومق.

رُقیه خوان { ص. فا. [عر. رقیه = اوقومق] افسون. فا. خواندن = اوقومق] رقیه و افسون اوقویان، افسونکر، اوفورکجی.

رَك { د. اینجه هیچ‌الی القاطده، و « رق » قاین هیچ‌الیلرنده] ۱. اسکی شیوه‌ده صفتلره ملحق اولوب تفضیل بیان ایدر: کوزلك = دها کوزل: آقرق = دها بیاض. ۲. ینه صفتلره ملحق اولوب تصغیر بیان ایدر: کوچورك = کوچوجك. [صوکنده‌کی کافك حذفیله.]

رَگ { سد. فا. طامار: رك جان = جان طاماری. ذ.

رُکام { سند. عر. ۱. اوزنکی: تحریك رکاب عزتت ایتدی. ۲. خاکپای اعلی الخصوص تشریف شاهانه اتاسنده تقدیم اولنان معروضات حقنده مستعملدر:] رکاب همایونه عر. ضحال تقدیم ایتمك.

رِکابدار { سد. فا. [عر. رکاب = اوزنکی ـ فا. داشتن = طوتمق] وقتیله کبرا آته بینرکن اوزنکیلرینی طوتان آغا.

رَکاکَت { سند. عر. ۱. کوشکلك. ضعف، قوتسزلك. ذ. ۲. سویلیشده نقصان، طوغری سویلیه‌میش، طوتقونلق: دیلنده رکاکت واردر: رکاکت لسان. ۳. ربط کلامده نقصان، ربطسزلق، سلاستضدی: یاز. دیلی شیئلرده رکاکت اکسیك دکلدر.

رُکبه { سند. عر. دیز، زانو. ذ.

رُکن { سند. عر. دیکمه، صاپلایوب قاتماً طوردیرمه، قورمه: رکز لوا: بر ستون رکز ایتمك: رکز خیام = چادیر قورمه.

رَکعَت { سند. عر. جم: رکعات. ([ارانك کسریله غلطدر.] نمازده بر قیامله بر رکوع و بر سجودی متضمن حرکت: ایکی رکعت نماز قیلدم: اوکله نمازی قاچ رکعتدر؟

رُکن { سند. عر. جم: ارکان. ۱. بر شیئك الك صاغلام ومحکم طرفی، تمل دیرکی، کوشه، استنادکاه: رکن کعبهٔ مبارکه، بر بنانك رکنی. ۲. ستون، عمود. ۳. مج. بر هیئتك الك اهمیتلی والك قوتلی افرادینه بهری: او آدم بو مملکتك

رکنیدر؛ ارکان دولت = وکلا وبیوك مناصبده بولنان رجال. = ج. ع. ضابطان وامرادن یوقاری اولان رجال عسکریه، مشیرانله فریقان ومیرلوالر. [امرا میرالایلرله قائممقام وبیکباشیلر، ضابطان دخی. قول آغالریله مادوندهکی فرمانسز ضابطلردر.] || ارکان حرب، ارکان حربیه = حرب زمانننده اردونك سوق. الجیش وتعبیة الجیش فنلرنجه ترتیب وتنظیمنه وطوپوغرافیا فننه توفیقاً تعیین مواقعه وصلح زمانننده دخی سوقیات وترتیبات عسکریه‌یه نظارت ایدن هیئت مخصوصه‌یه منسوب ارکان وامرا وضابطان که بونلر مکاتب حربیه‌ده سائر ضابطاندن بر قاچ سنه زیاده اوقورلر: ارکان حرب دائره‌سی، هیئتی، ضابطانی.

رُکوب { سند. عر. ۱. بینمه، راکب وسوار اولمه: آته رکوب ایتمك؛ رکوب ونزوله مقتدر = کندی کندینه آته بینوب اینه بیلیر، یعنی پك یاشلی ویا معلول اولمیان. ۲. آرابه وکمی کبی متحرك بر واسطهٔ نقله کیرمك: آرابه‌یه، کمی‌یه، دمیر یول قطارینه رکوب ایتمك.

رُکود { سند. عر. طورمله، طورغون وراکد اولمه.

رُکوع { سند. عر. نمازده اللری دیزلره طیایوب اکیلمك. حرکتی: رکوعه وارمق؛ رکوعده اوقونه‌جق دعا.

رَکیك { ص. عر. ة: رَدیکه. [« رکاکت » دن صشه.] ۱. ضعیف، کوشك، سست. ۲. لسانده رکاکتی اولان، درست سویلیه‌مین: رکیك اللسان.

رِمّ { سند. عر. ط. کیمیك چوبه‌سی؛ رم الاسنان، رم المناخر.

رَم { سم. فا. اورکه، رعشه: رم کرده = اورکوب دیتره‌ین، رعشه‌دار.

رِماح { سند. ج. عر. فد: رمح. || با: رمح.

رَماد { سند. عر. کول، آتش کولی، خاکستر.

رَمادی { ص. عر. ة: رماديه. رنکنده اولان: لون رمادی، مواد رماديه.

رِمال { سند. ج. عر. فد: رمل. || با: رمل.

رَمّال { سند. عر. [« رمل » دن سمه.] قومك اوزرینه بر طاقم اشارتلر ایده‌رك ویا دیکر صورله غیبدن خبر ویرمك ادعاسنده بولنان طولاندیریجی، کذاب.

رَمّاللق { سم. رمل یعنی قومك اوزرنده برطاقم اشارتلر ایتمکله ویا دیکر صور مختلفه‌ایله غائبدن خبر ویرمك ادعاسی وبو ادعاده بولنان آدمك حال وشانی، یالانجیلق، طولاندیریجیلق.

رُمّان { سند. عر. نار میوه‌سی.

رُمّانی { ص. عر. ة: رمانیه. نار چیچکی رنکنده. || با. فصیلهٔ رمانیه = نار آغاجی جنسندن اثجار.

رِمایَت { سند. عر. اوق وقور. شون وکله کبی مرمیات آتمه، مرمیات آتمق فنی اداره‌سنه دائر اثر. [فن حربده « انداخت » یرینه بو لغتك استعمالی شایان توصیه‌در.]

رُمح { سند. عر. ج: رماح. مزراق، قارغی، سونکی، نیزه.

رُمحی { ص. عر. ة: رمحیه. با. مزراق کبی سیوری وکسکین.

رَمَد { سند. عر. ط. کوز خسته‌لغی، فر. Ophthalmie.

رَمز { سند. عر. ج: رموز، رموزات. ۱. اشارت، اشارتله مرام آکلاتمه، ایما. ۲. بر مرام افاده ایدن رسم وشکل وسائره، معما. || رموز کیمیویه = فن کیمیاده حروف مقطعه و ارقامله افهام مرام اصولی.

رَمَضان { سند. عر. شهور عربیه‌دن بیه‌نك طقوزنجیسی که شریعت اسلامیه ده اوروج آیدر.

رَمَق { سند. عر. ۱. حیات بقیه‌سی، آنجق نفس آله‌جق درجه‌ده حیات: بن کیتدیکمده بدننده بر رمق قالمشیدی. ۲. مج. جزئی مقدار: ایشك بوزلمسنه رمق قالدی. || سد رمق = حیاتدن جزئی مقدار محافظه ایده‌جك و آچلقدن او لمیه‌جك قدر بیه‌جك.

رَمَل { سند. عر. ج: رمال. قوم، ریك. لس.

رَمَل { سند. عر. ۱. ر. [عروض] ضده] هر مصراعی درت « فاعلاتن » دن مرکب شعر وزنی: بحر رمل. ۲. قومده بر طاقم اشارتلر ایتمکله غیبدن خبر ویرمك ادعاسی، رمالق.

رُموز { با: رمز. [جمع الجمعی « رموزات » دخی قوللانیلیر.]

رَمه { سم. فا. سوری، ز.

رَمی { سند. عر. آتمه، انداخت، تفنك بوشتمه.

رَمیده { ص. فا. اورکمش، مرمش، تعش. ز.

رَمیم { ص. عر. ة: رمیمه. [« رم » دن صشه.] ط. چوریمش، بوزوق (کمیك).

رَنّان { ص. عر. [« رن » دن سمه.] م. چوق سس چیقاران، ایکلدین، چینلایان، طنین انداز.

رَنانَت { با: رنین.

رَنج { سم. فا. زحمت، اذیت، اضطراب.

رَنجبَر { سم. فا. [رنج = زحمت. بردن = چکمك] تارله و باغچه‌ده ویاخود باغی وسائر ایشلرده قازمق وطاش طوپراق طاشیمق کبی ایشلرده استخدام اولنان کونده‌لکجی، عمله: رنجبر قوللانمق، رنجبر یومیه‌سی؛ رنجبر باشی = برایشده چالیشان رنجبرلرك رئیسی.

رَنجبَرلِك { سم. تارله و باغچه و باغی وسائره‌ده قازمق وطاش طوپراق طاشیمق کبی ایشلرده مستخدم کونده‌لکجینك ایشی وحال وصنعتی، عمله‌لك: یابیلرده رنجبرلك ایدیور.

رَنجِش { سم. فا. اینجیتمه، اینجیمه. یش، زحمت واذیت ویرمه.

رَنجور { ص. فا. خسته، مریض، نامزاج. ز.

رَنجه { سم. فا. زحمت، اذیت، مشقت.

رَنجیده { ص. فا. اینجینمش، آزرده، معذب. || رنجیده خاطر = کوجنش، متاثر.

رِند { سم. ص. فا. ج: رندان. ۱. احتراز ایتمز لا ابالی آدم، خرابانی. ۲. ظاهراً لا ابالی وغیر محترز کورینن واهل دل آدم: رندان صفا.

رِندانه { صم. ح. فا. لاابالی واهل دل آدمله یاقیشیر حال وصورتده اولهرق: رندانه یاشامق یش: رندانه حرکت ایدیور.

رِندلِك { سم. لا ابالیلك، خرابانیلك.

رَنده { سم. [فارسیدن] ۱. تخته، لری یونتوب دوزلتمکه مخصوص معروف مازانفوز آلتی که تخته ایچنه کچیریلوب یالکز آغزی جزئی طیشاریده قالمش کسکین بر لامه‌دن عبارت اولوب انواع مختلفه‌سی واردر. ۲. پنیر، صوغان وسائر شیئلری اوفاق اوفاق طوغرامغه مخصوص تنکه‌دن اوجلری چیقندیلی دلیکلری حاوی معروف مطبخ آلتی. || رنده انفیه‌سی = بسبتون توز حالنده اولیوب رنده‌دن کچمش کبی اوفق ریزه‌لردن عبارت انفیه. || رنده رچلی = آغاج قاونك رنده. لمشمندن یاپیلان طاتلی.

رَنده‌لَمَك { فة. رنده‌دن کچیرمك. رنده ایله دوزلتمك ویا طوغرامق: تخته یی، صوغانی رنده‌لمك.

رَنده‌لَنمَك { فمج. رنده دیلنان آلنله دوزلدلمك ویا طوغرانمق: یو تخته، یو توتون بویله رنده‌لنمز.

رَنگ { سم. فا. ۱. اشیا واجسامك علرینی بلع وبعضلرینی رد ایتملریله نظرده کوسترد کاری صورك بهری، لون: قیرمزی، صاری، ماوی رنك. ۲. مج. صورت، طارز: خسته‌لغك رنکی دکیشدی، ۳. مج. حیله، مکر. || رنك آتمق = صولمق. || رنکدن رنکه کیر. مك = صیق صیق رنکی دکیشمك؛ ومج. پك زیاده صیقلمق. || رنك ویرمك = ۱. بر رنکه صوقمق: ۲. مج. آکلاتمق، بللی ایتمك: رنك ویرمه‌مك = کیزله‌مك، بللی ایتمه‌مك. || رنکی یوق = برحالده طورمامق، آکلاشیلماز. [اصل ترکجه‌سی « بت » میدر، یوقسه بونك جهردیه مخصوص اولمسیله، باشقه بر لغت ویرمیدر؟ آکلاشیله مدی.]

رَنگارَنگ { صم. فا. رنکنده اولان، آلاجه.

رَنگرِیز { ص. ۱. رنکی اولیان، صولمش. ۲. مج. حالی آکلاشیلیان.

رَنگلَمَك { یاخود رنکله مك. فة. رنك ویرمك.

رَنگلَنمَك { فط. رنك آلمق، بر رنکه کیرمك.

رَنگلی { ص. بر رنکی اولان، بیاض غیری.

رَنگين { ص. فا. ١. رنكي اولان، پارلاق رنكلي. ٢. مج. كوزل، لطيف، مزين. ٣. مصنع ومزين (عباره، سوز) : برمصراع رنكين.

رو { ص. فا. [« رفتن » فعلندن سمص. اولوب صنتر. تشكيلنده بولنور.] ١. كيدن، يوروين : تيز رو = چابق كيدن؛ راهرو = يولده كيدن، يول آلان. ٢. كيتديكي، يوريديكي : قلمرو = قلمك يورودیكي، حكم سورديكي ير، اولكه.

رو { ياخود روی. سم. فا. ١. يوز، وجه، چهره : روی زيبا = كوزل چهره. ٢. سطح، يوز : روی زمين = سطح ارض، يريوزی؛ روی دريا = سطح بحر. || آبرو = يوز صويي. || رو براه = منهیٔ عزيمت. || رو برو = يوز يوزه. || خوبرو = كوزل يوزلی. || دو رو = ايكی يوزلی، مرائی. || رو كردان = يوز چويرن. || رو مال = يوز سورن؛ يوز سورمه.

رو { ص. فا. [« روييدن » فعلندن سمص. اولوب تركيباتده بو. لنور] بيتن، ثابت : خود رو = كندی كنديندن بيتن، خدايی نابت.

رَوا { ص. فا. لايق، مناسب، جائز : روا كورمك : تجويز وتنسيب ايتمك. || ناروا = غيرجائز، نا مناسب.

رَوابِط { سث. جم. عر. فد : را. بطه. با : رابطه.

رُواة { سذ. جم. عر. فد : راوی. با : راوی.

رَواتِب { سث. جم. عر. فد : را. تبه. با : راتبه.

رَواج { سذ. عر. ١. سوروم. ابی سوريلن شيئك حالی، اعتبار : بوسنه ذخيره‌نك رواجی واردر. ٢. تداوله بولنان قيمت وبها : آچقه رواجی : بومالك چار. شيده رواجی نه‌در؟ [بوايكنجی معناده « رايج » دخی قوللانيلير.]

رَواجسِز { ص. سوروملمز، سو. رولمين.

رَواجسِزلِق { سم. سوروملمز. لك، سورلميش.

رَواجلی { ص. سوروملی، ابی سوريلن، اعتبارلی (مال).

روافِض { سذ. جم. عر. فد : رافضی. با : رافضی.

رِواق { سذ. عر. اوستی اورتيلی آلتی، سوندرمه. صاچاق آلتی، چارطاق. || نه رواق = طقوز چارطاق يعنی قبهٔ سما.

رِواق { ص. سذ. عر. جم. روا. قيون. حكماء يوناندن اساساً مدرسه‌نك اوكنده‌كی صاچاق آلتنده تدريس وتدرس ايدن برصنف حكمايه اطلاق اولنوركه رئيسلری (زنون)در، فر. Stoïciens.

رَوان { ص. فا. كيدن. يوروين، آقان، جاری : آب روان = آقار صو، ماء جاری. || تخت روان = ايكی استره تحميل اولنان برنوع محفل. = سم. روح انسانی. || روح روان، روح وروان = برنجی تقديرده كيديجی اولان روح معناسيله صفت موصوف، وايكنجی تقديرده عطف تفسيردر.

رَوانبَخش ص. فا. و :

رَوانبَخشا { ص. فا. [روان = جان. بخشيدن = باغشلامق] جان باغشلايان، تازه حيات ويرن، بك مفرح ودلكش.

رَوانه { ص. فا. كيدن. يورو. ين : روانه اولق = كيتمك، يورومك.

رَوانی { سم. [اصلی فا. « روانی » يعنی ساده ياغله پيشيلان] تهيده پيشر ايرميك ياخود او. ندن بر طاتلی كه انواع كثيره‌سی اولور.

رِوايَت { سث. عر. جم : روايات. ١. برخبر وكلام وسائره نقلی. حكايه : صحابه‌نك اكثری احاديث شريفه روايت ايتمشلردر؛ فلان زاته بر طاقم خبرلر روايت ايتدی. ٢. نقل وروايت اولنان حكايه وخبر، افواه ناسه دوشن سوز : اويله بر روايت دوران ايتمش : بر روايت ايشيتدم. ٣. برماده حقنده برآدم ويا برطاقم آدملر طرفندن نقل اولنان صورت وقوع : بويابده شويله بر روايت دخی واردر؛ ديكر بر روايته كوره‌ده شويله اولمش.

رَوايِح { ودها طوغريسی « روا. ئح » . سث. جم. عر. فد : رايحه. با : رايحه.

روباه { ياخود روبه . سم. فا. تيلكی، ثعلب. ا.

روبَراه { ص. فا. و :

روبَرو { ص. جم. فا. با : رو.

روبه { سم. [يتا. Roba . زبا.] نزدی : او روبه] ١. كيله‌جك شيء، اثواب، البسه : برقات روبه پايديردم. ٢. اثواب وچماشير وياتاق وسائره‌يه متعلق اشيا : روبه‌لرينی آيريجه برآرابه يه يوكلامش. ٣. قادينلرك اوده كيدكاری بتون اثواب، انتاری، كچه‌لك : بوقاشدن كوزل روبه يابيلير.

روبه‌لق { ص. قادين ايچون اوده كيتيلك اوزره بتون اثواب وانتاری اعمالنه مخصوص ويا لايق : روبه‌لق قماش.

روبيه { سم. [اصلی : ربعيه. زبانزدی : اوروبيه] ١. وقتيله آلتون چاريكی. ٢. هند. ستانك تقريباً ١٤ غروش قيمتنده بركومش سكه‌سی. [Roupie].

روح { سذ. عر. جم : ارواح. ١. انسانده و حيوانا. تده‌كی مادهٔ حياتيه، جان : بدنده روح وار ايكن : روحنه رحمت اولسون! ٢. حركت. فعاليت، قوت : بوآدمده هيچ روح يو. قدر. ٣. تأثير، مؤثرلك : بو عباره بك سونوكدر برآز روح ويره‌جك تعبيرات بولملی. ٤. بر مادهٔ نباتيه وسائره‌دن چيقاريلان خلاصه‌كه اكثريا پك خفيف و طيار بر مايع حالنده اولور : نانه روحی، آفيون روحی، لقمان روحی، نيشادر روحی، طوز روحی. || روح الله = حضرت عيسی (عم). || روح الامين، روح القدس = حضرت جبرائيل.

روحانی { ص. عر. ث : روحانيه. [« روح » دن سمن. ا. جانه منسوب ومتعلق : انسانك احوال جسمانيه وروحانيه‌سی. ٢. صرف روحدن عبارت اولوب جسمی اولميان، مادی اولميان، معنوی، روح قبيلندن اولان : او روحانی بر حالدر، شخص روحانی. ٣. امور مذهبيه يه وآخرته متعلق : خرستيانلرك رياست روحانيه‌سی. = سذ. عر. جم : روحانيون. صرف روحدن عبارت اولان عالم لاهوت سكانی، جسم لطيف، ملك : روحانيلره قاريشمق؛ زمرهٔ روحانيون.

روحانی { ص. عر. ث : روحانيه. [« روحه » دن سمن. — رانك ضميله قرائتی غلطدر.] لطيف وداكش، كوزل منظره‌لی وهوادار : روحانی برمحلدر.

روحانِيَّت { سث. عر. ١. روحا. نيلك، روحدن عبارت اولانك حالی. ٢. ارتحال ايتمش بر ذاتك موجوديت روحانيه‌سی، عالم ارواحده موجود. ديتی : اولياء عظامك روحانيتندن استمداد ايتمك. ٣. اديان سائره‌ده رؤساء مذهبك حالی.

روحپَرور { ص. فا. روحه قوت و انشراح ويرن، حيات بخش : روحپرور بر مقامله ترنمساز اولدی.

روحسِز { ص. جانسز، قوتسز، تأثيرسز.

روحلاندِرمَق { فد. جانلاندير. مق، قوت و تأثيرينی آرتديرمق.

روحلانمَق { فل. جانلانمق. قوت وتأثيری آرتمق.

روحلی { ص. ١. جانلی، ذی روح، برحيات. ٢. مج. قوتلی، تأثيرلی.

روحی { ص. عر. ث : روحيه. جانه منسوب ومتعلق : احوال روحيه.

استعمالده « روحانی » دن فرقی واردر : « روحانی » معنويا تده، « روحی » ايسه ماديات وطب وفلسفه‌يه متعلق خصوصاتده قوللانيلير.

رودبار { سم. فا. چای، آقار صو، نهر. لس.

رَوده { سم. مج. خلاطك دولاب اوزرنه صاريلوب تشكيل ايتديكی يوماق.

روز { سم. فا. كون، كوندوز، يوم، نهار : روز وشب = كيجه كوندوز : روز افزون = عمری اوزادان، حياتبخش : روز جزا = قيامت كونی، محشر. || روزمره = هر كونكی : مصارف روزمره.

روزگار { سم. فا. زمان، وقت، عهد، هنكام.

روزگار { سم. الغت آنفهٔ فارسيه دن مأخوذ اولوب، تركجه اولديغی ظاهر ايسه‌ده، فارسيده اصلا متضمن اولديغی ومعنای اصليسيله هيچ مناسبتی اوليان برمعنايه نقلی غريبدر. ايل، ريح، باد : پويراز، لودوس روزكاری : شدتلی، خفيف روزكار. || مج. پوصله كرتەلری : روزكار آلتی = روزكارك اسديكی جهتك مقابلی : روزكار اوستی = روزكارك اسديكی طرف. || روزكار پايی = ع. مرميانك حين طيرانده روزكارك تأثيريله واقع اولان انحرافی.

روزگارلی { ص. چوق یل آلان، روزکاره معروض: روزکارلی بر یردر.

روزمرّه { ص. با: روز.

روزن { س. فا. پنجره. ز.

روزنامچه { س. (« روزنامه » مصغری) هرگونکی وقوعات ویا مصارف یازمغه مخصوص ال دفتری، کوچك یومیه.

روزنامچه‌جی { س. بعض دوا. لرده روزنامچه دیلن یومیه دفتریني طوتان محاسبه کاتبی، محاسبه‌جی.

روزنامه { س. فا. (روز = کون. نامه = یازلمش شی) ۱. هرگونکی واردات ومصارف ویا وقوعاتك قیدینه مخصوص دفتر، یومیه. ۲. هرگونکی وقایعی ضبط ونشر ایدن ورقه، غزته، کوندهلك غزته. ۳. تقویم.

روزنامه‌جی { س. تقویم ترتیب ایدن.

روزه { س. فا. اوروج، صیام. ز.

روزه { س. (فر. Rose) یاصی الماس طاشی، عادی الماس، فلیك.

روزه‌خوار { ص. فا. (روزه = اوروج. خوردن = یمك) اوروجی یین، اوروج طوتمیان.

روزه‌دار { ص. فا. (روزه = اوروج. داشتن = طوتمق) اوروج طوتان. صائم.

روزی { س. فا. رزق، قوت. آزیق.

روزی رَسان { ص. فا. رزق یتیشدیرن، رزاق.

روزینه { ص. فا. کوندهلك، یومی. ز.

روس { س. (زبازدی: اوروس) روسیه اهالیسندن، روسیه‌لی: روسلر، روس قومی. || روس خیاری = چوق صویه محتاج اولمیان بر جنس خیار.

رُؤس { سند. ج. عر. فد: رأس. با: رأس. = فد. تر. ۱. کوچك رتبه توجهی مبین اولان فرمان وبراته بدل مقام صدارت عظمادن ویریلن محررات رسمیه. ۲. علیه رتبه‌سی، پایه: رئوس آلمق.

رُؤَساء { سند. ج. عر. فد: رئیس. با: رئیس.

روسپی { س. فا. (تر. اژروسپی) زانیه، قحبه، فاحشه. آلفته.

روستا { س. فا. کوی، قریه، چفتلك. ز.

روستایی { ص. فا. کویه منسوب ویا مخصوص وشایان، کویلی. ز.

روستوپوللی { ص. (« روسپی — زبازدی: اوروستوپوللی) اوغلی » دن غلط. حیله‌کار، مکار، عیار.

روستوپوللیق { س. حیله‌کار. لق. مکارلق، عیارلق.

روسجه { ص. روسلرك طرز و حالیله موافق ویا لسانلرندهاولان: روسجه‌خوره، شرقی، کتاب. ح. روسلرك طرز و حال ویا لسانیده: روسجه یاشامق، سویلمك. = س. روسیه‌ایلرك سویلدکاری لسان: روسجه اسلاو السنه‌سی زمره‌سندندر.

روسلاشدیرمق { فد. روس جنسیتنه صوقمق، روس ایتمك.

روسلاشمق { فل. روس جنسیتنه کیرمك، روس اولمق: لاپونیه‌لیلر کوندن کونه روسلاشمقدهدرلر.

روسیاه { ص. فا. و: روسیَه { ص. فا. (روسیوز. سیاه، سیه = قره) قره یوزلی، معیوب، رذیل.

روسیه { س. م. آوروپانك شرق شمالی قسمنده واقع مملکت واسعه‌که براپمراطورلق صورتنده اداره اولنور: روسیه دولتی، روسیه مملکتی، اقوامی.

روسیه‌لی { ص. س. روسیه‌ده ساکن ومتمکن بولنان، روسیه اهالیسندن اولان، روس.

رَوش { س. فا. ۱. کیدیش، یورویش. ۲. طرز، اسلوب: بو روشله. ۳. حرکت، جریان: روش احوال = احوالك صورت جریانی.

روشن { ص. فا. ۱. آیدین، ضیادار، منور: قدومکرله کلبهٔ احزانمزی روشن ایتدیکز. ۲. ظاهر، عیان. آشکار: بو حقیقت کون کبی روشندر. || روشن دل، روشن ضمیر = قلبی منور. نور حقیقتله لمعه‌دار. || دیده‌لر روشن = کوزلر آیدین.

روشنا { ص. فا. آیدین، منور، ضیادار.

روشنایی { س. فا. آیدینلق. لس.

رَوضه { س. عر. ج: ریاض. باغچه. || روضهٔ رضوان = جنت، فردوس. || روضهٔ مطهره = فخر کائنات (صلعم) افندمزك مدینهٔ منوره‌ده مرقد مقدسلری.

رَوطه { س. بج. کینمك طریق سیری؛ روطه ویرمك = کبی به مطلوب اولان جهته کیتمکی ایچون یول ویرمك.

رَوغَن { س. فا. (رائمك ضمیمه غلطدر.) یاغ، دهن، سمن: روغن ساده = ساده یاغ: روغن زیت = زیتون یاغی.

روغَن { س. افا. «روغنی» دن) آیاق قابی اعمالنده قوللانیلان معروف پارلاق سختیان.

روغَنلامَق { فت. (سختیانی) پارلاتمق، جلا ویروب پارلاق حالنه قومق.

روغَنلی { ص. جلالی، پارلاق (سختیان).

رَوغَنی { س. فا. (تر. زبازدی رائمك ضمیمه روغنی یا. خود روغن) آیاق قابی اعمالنده مستعمل پارلاق دری. (روانی دیدیکمز طاتلینمك ده فارسیده اسمی « روغنی » و « روغنینه » اولوب، روانی بوندن مأخوذدر.)

رَؤف { ص. عر. (« رأفة » دن سمیر.) زیاده‌سیله مرحمتلی واسیرکیمجی. (اسماء حسنادندر.)

روقه { (روجه دن) اوزون قیویرجق یاپراقلی برنوع صلاطه.

روکَت { (فر. Roquette) تخلیصیه هیئتلرنده اپ سوق ایتمك ایچون قوللانیلان برنوع فشنك، بیوك هوائی فشنکی: محاربه‌روکتی = محاربه‌لرده قوللانیلان برنوع مرمی؛ اشارت روکتی = عادی هوائی فشنك.

روگردان { ص. فا. (رو = یوز. کردانیدن = چویرمك) یوزینی چویرن، میل ورغبت ایتمین: بر شیئدن رو کردان اولمق = اجتناب ایتمك.

روم { س. بواسم عن اصل روما. لیلره ویریلوب، بعده رومالك ایکی یه انقسام ایتمسنه (بیزانس) جهتنه منحصر قالمشدر. آسیای وسطی خلقی الیوم آناطولیه بونامی اطلاق ایدیورلر: « منلای روم » و « جلال‌الدین رومی » کبی تعبیرلر بواعتبارله‌در. بزجه ایسه بو اسم یالکز یکی روم جنسیتنه مخصوصدر: روم قومی، روم قاریسی، روم‌لسانی: روم مذهبی = شرق کلیسالری. اورتودوقس مذهبی. || رومایلی = ممالك عثمانیه‌نك آوروپاده کی قسمی.

روم { س. (فر. Rhum) چاو. داردن و شکر قامشیله سائر بعض مواد دن تقطیر واستحصال اولنان سرت برمسکر.

رومال { (یاخود رومیال. ص. فا. (رو، روی = یوز. مالیدن = سورمك) یوز سورن: سدهٔ روضهٔ مطهره‌یه رومال اولمق.

رومالی { س. فا. یوز سورمه. ز.

رومالی { س. عن اصل روما شهرینك و بالتعمیم بتون ایتالیانك اهالیسی قدیمه‌سی.

رومان { س. رومانیه دیلنن افلاق وبغدان اهالیسندن آدم.

رومان { س. (فر. Roman) قوملش اوزون حکایه و یویله بر حکایه‌یی حاوی کتاب: آلکساندر دومانك رومانلری.

رومانجه { رومانیه دیلن افلاق وبغدانه‌وبوممالکتلرك اهالیسنه منسوب ومتعلق: رومانجه قیافت، شرقی، چالغی. = ح. رومانلرك طرز واصول ویا لسانیده: رومانجه خوره تیمك، سویلمك، یازمق. = س. رومانلرك سویلدکاری لسان: رومانجه لاتین السنه‌سندندر.

رومانجی { س. رومان دیلنن حکایه کتابلرندن یازان محرر.

رومانیه { سخ. ص. مقدماممالکتین دیلنن افلاق ایله بغدانك هیئت مجموعه‌سی: رومانیه قرالی.

رومانیه‌لی { س. رومانیه اهالیسندن، رومانی.

روم‌جه { ص. روم قوم وجنسیتنه منسوب ومتعلق: روم‌جه یازی، لسان. = ح. روم طرز واصول ویا لسانیده: روم‌جه قونوشمق، یازمق. = س. روم لسانی: روم‌جه اسکی یونان لسانیله غلطیدر؛ روم‌جه‌یی اوکرنه مدم.

روملاشدیرمَق { فت. روم جنسیتنه ادخال ایتمك.

روملاشمق { فط. روم جنسیتنه کیرمك، روم او- لمق.

روملق { ص. اهالیسی روم اولان: اوراسی روملقدر. = س. روم جنسیتی: اونك روملغی لسانندن بلیدر.

روموركتور { س. (fr. Mec- marqueur) کمی چکن واپور.

رومی { ص. عر. ٔ: رومیه. ١. وقتیله روم دینلن آناطولی و روم ایلی یه منسوب ومتعلق ویا بو یرلرك اهالیسندن اولان: جلال الدین رومی، اسکندر رومی. ٢. روم جنسیتنه منسوب و متعلق، روم: لسان رومی، قواعد رومیه.

رَوَنده { ص. فا. کیدن، یورون.

رَونَق { سند. عر. پارلاقلق، کو زللك، لطافت، طراوت، زینت: رونق بهار، رونق جمال.

رَونَق اَفزا { ص. فا. (عر. رو- نق = پارلاقلق. فا. افزایندن = آرتدیرمق) برشیئك پارلاقلغنی و زینت ولطافتنی آر- تدیران، کوزللشدیرن.

رَونَقلی { ص. پارلاق، کوزل، لطیف، مزین.

رونُما { ص. فا. و:

رونُمون { ص. فا. (رو = یوز- نمودن = کوسترمك) یوز کوسترن، ظهور ایدن، میدانه چیقان: بعض احوال غریبه رونما، رونمون اولدی.

روی { س. فا. با: رو. ||روی نگار = ١. بر نوع زنبق چیچکی. ٢. پلیه رنگده کوچك دانه لی بر جنس اوزوم.

رَوِیّ { سند. عر. د. قافیه نك حرف اخیری.

رُؤیا { سند. عر. اویقوده کو- ریلن شیء. دوش. واقعه، عالم معنی: رؤیا کورمك: رؤیا سنده کورمك: رؤیا تعبیر ایتمك: رؤیایه کیرمك = رؤیاده کوریمك: فلان ایش بو کیمه رؤیامه کیردی.

رُؤیَت { سند. عر. ١. کورمه، کورمه یکی آیی کورمه. ٢. نظارت، اداره: امور پتیمه می رؤیت ایده جك کیمسه بولمدی. ٣. باقه: دعواسی فلان محکمه ده رؤیت اولنیور: دعواسی هنوز رؤیت ایتمدیلر.

رَوِیَّت { سند. عر. برایشك هر و مطالعه ایتمه، بصیرت، رأی سدید وصائب: اصحاب رویتدن.

رَه { س. فا. با: راه.

رَها { س. قورتلمه، قورتلش، خلاص: رها بولمق = قور- تلمق، خلاص بولمق.

رَهابین { سند. جـ. عر. فد: رهبان. با: رهبان.

رَهاوی { س. فا. (« رها » یعنی اورفه شهرینه منسوب) ١. صندقلی. کوچك چالغی. ٢. مقامات موسقیه دن بری.

رَهایاب { ص. فا. (رها = خلاص - یافتن = بولمق) خلاص بولان، قورتولان: رهایاب اولمق = قورتلمق، خلاص بولمق.

رَهب { سند. عر. (هائك فتحیله ده لغتدر) قورقو، خوف.

رَهبان { سند. عر. جـ: رهابین. کشیش، قره باش، خر- ستیانلقده تارك دنیا.

رُهبان { سند. جـ. عر. فد: راهب. با: راهب.

رُهبانیَّت { سند. عر. راهبلك، کشیشلك، ترك دنیا وبجرد اولهرق یاشایش: اسلا- مده رهبانیت یوقدر.

رَهبَر { ص. فا. (ره = یول - بر دن = کوتورمك) یول کوسترن، قولاغوز، دلیل.

رَهبَرلِك { س. قولاغوزلق، یول کوسترمه، دلالت: رهبرلك ایتمك.

رَهرَو { ص. فا. (ره = یول - رفتن = کیتمك) یوله کیدن، یول آلان، یولجی، سالك.

رَهزَن { ص. فا. با: راهزن.

رَهگُذار { یا رهگذر. س. فا. (ره = یول - گذشتن = کچمك) یولك کچدیکی یر، کچید، ممر، آیاق آلتی.

رَهن { سند. عر. برمالك اولدن طوتلمی، طوتو، اوگدل. گرو: رهن براقمق.

رَهنُما { ص. فا. (ره = یول. نمودن = کوسترمك) یول کوسترن، قولاغوز، دلیل.

رَهیاب { ص. فا. (یافتن = بولمق) یول بولان، کیره بیلن، فرصت بوله بیلن: رهیاب دخول اولدی = کیرمکه فرصت بولدی.

رَهین { ص. عر. ١. رهن برا- غلمش، ترهین اولنمش. ٢. قرین، مقارن: رهین تصو- یب بیوریلورسه = قرین تصویب اولورسه: بو ایش رهین ثبوت، رهین ایقان اولدی.

ریاء { سند. عر. ایکی یوزلیلك، یالاندن کوسترش، مرائیلك: ریا ایچون اولان عبادتك خیری یوقدر.

رِیاح { سند. جـ. عر. فد: ریح. با: ریح. (عربیده مؤ- نثدر.)

رَیاحین { سند. جـ. عر. فد: ریحان با: ریحان.

رِیاست { سند. عر. ١. باش اولمه، رئیسلك بر مجلس ویا هیئتك رئیسلکی: او مجلسه کیم ریاست ایدیور؟ ریاست کیمده در؟

رِیاستپَناه { ص. فا. (عر. ریا- ست = باشلق. فا. پناه = ملجأ) ریاستك ملجئی، رئیسلكك رکنی، ریاست مقامنده بولنان.

رِیاستپَناهی { ص. فا. اٰ. رئیسه منسوب و متعلق: ذات عالیء ریاستپناهیلرینه، جانب سامیء ریاستپناهیلرینه.

رِیاض { سند. جـ. عر. فد: روضه. با: روضه.

رِیاضَت { سند. عر. نفسی قیرمه، زهد وتقوی مقصدیله راحت ولذایذدن اجتناب وبر- هیزله قناعتکارانه یاشایش: ریاضت ایتمك: اصحاب ریاضتدن. || ریاضت بدنیه = تعلیم، حرکت، جمناستیق.

رِیاضی { ص. عر. ٔ: ریاضیه. حساب وهندسه وهیئت کبی علوم حسابیه وحقیقیه یه متعلق: علوم ریاضیه. = سند. عر. جـ: ریاضیون = علوم ریاضیه ایله توغل ایدن آدم، علوم ریاضیه منتسب و متخصص: مشاهیر ریاضیوندن.

رِیاضِیّات { سند. جـ. عر. علوم وحقایق ریاضیه: ریاضیاتله اوغراشمق.

رِیاکار { ص. فا. ایکی یوزلی، مرائی، کوسترش ایچون یالاندن تقوی ویاخلوص کوسترن.

رِیاکارانه { ص. ح. فا. ریاکار- لقله، مرائیلکله، ایکی یوزلیلکله: ریاکارانه حر- کت.

رِیاکارلِق { س. ایکی یوزلیلك، مرائیلك، یالاندن کوسترمش.

رِیال { س. (اسپانیولجه دن) یکرمی بش غروشلق بر اسپانیه وآوستریا کومش سکه سی.

رِیالَه { س. مقدما بحریه میرلواسنه ویریلن اسمدر.

رَیّان { ص. عر. صویه قانمش، سیراب.

رَیب { سند. عر. شبهه، شك، گمان.

رِیح { سند. عر. جـ: ریاح. (عر. بیده مؤنثدر) ١. یل، روزگار، باد. ٢. ط. بدنك بعض طرفلرنده عضلاتده و مفصللرده حاصل اولوب بین- العوام یل تعبیر اولنان صیزی: ریح طیار، ریح صدر، ریح مفصلی.

رَیحان { سند. عر. جـ: ریاحین. فصلکن دینلن کوزل قوقولی نبات.

رَیحانی { ص. عر. خط ریحانی = فصلکن کبی سطری طولدیران برنوع مزین دیوانی خط.

ریخته { ص. فا. دوکلش، آتلش.

ریخیم { س. فا. شهر ساحلنده و لیمان کنارنده دکیز طولدیریلوب اوستی تسویه اولنان برکه سفائنك قارن قارنه یاتاجق سنه مساعد اولور، رصیف.

ریز { ص. فا. (« ریختن » فعلندن مصدر.) دوکن، آقیدان، صاچان، سرپن: خونریز = قان دوکن؛ اشکریز کوز یاشی دوکن؛ شرفریز = شرف صاچان، یتیشدیرن.

ریزان { ص. فا. دوکیلن، آقان، جاری: ریزان اولمق.

ریزه { س. فا. اوفاق پارچه، قیرندی، صاچندی: ریزه ریزه اولمش. = سخ. تر. مج. لازستان متصرفلغنك مرکزی.

ریزه چین { ص. فا. (ریزه = او- طه‌لامق) اوفاق پارچه لر و دوکیلن قیرندیلری طوپلایان: خوان نعمتدن ریزه چین اولدی.

ریسمان { س. فا. ایپ، خلاط، رسن. لـ.

ریش { س. فا. پاره، جریحه، قریحه. = ص. پاره لی، جریحه دار، مجروح: دلریش = یورکی پاره لی، مجروح الفوأد.

ریش { س. فا. صقال، لحیه.

ریش { سند. عر. (عربیده مؤ- نثدر) قوش توکی.

ریشخند { س. فا. یپیق آلتنده کوله، استهزا.

ریشه { س. ۱. صچاق، پوسکول. ۲. اینجه کوکلر، صچاقلی کوك.

ریق { سند. عر. محبوبه‌نك آغزی صویی.

ریك { س. فا. ۱. قوم رمل. ۲. { تر. زبانزدی: ریخا قوروتمق ایچون یازی‌یه آتیلان توز.

ریکدان { س. فا. یازی یی قوروتمق ایچون قوللانیلان توزك توزدیغی اوستی دلیکلی قاب. (ریکدانلق دیمه‌ملی.)

ریم { س. وقتیله لسان عوامده روما شهرینه ویریلن اسم اولوب پاپایه‌ده ریم پاپادیرلردی.

ریغه { س. بر جنس یاصی بالیق (که قورتی مشهوردر.

رِیَوی { ص. عر. ؟: رئویه. تش.

رئه { ط. آق جکره مسلوب ومتعاق.

رئه { سند. عر. ت: رئتین. تش. آق جکر. || ط. الم الرئه، ذات الرئه، سل الرئه و سائره= آق جکره عارض اولان امراض مختلفه.

رئیس { سند. عر. ج: رؤسا. (« رأس » دن صف.) ۱. باش، آمر، بر طائفه‌یه حکم وریاست وارنی اداره ایدن آدم: رئیس قبیله، رئیس جماعت: رئیس العلماء = دائرهٔ مشیخت اسلامیه‌ده بر منصب مخصوصك صاحبی. || رئیس الکتاب، رئیس افندی= مقدما خارجیه ناظری وظیفه‌سنی ایفا ایدن صاحب منصب. ۲. بر هیئت و مجلسی ترکیب ایدن اعضانك باشی، برنجیسی: رئیس مجلس، رئیس حکومت، محکمه رئیسی. ۳. کمی قپودانی: احمد رئیس: قوجه رئیس = تجار کیلر. نده قپودانلق صوکره الکقدملی ضابط، قپودان معاونی. || رئیس روحانی، رؤساء روحانیه = جماعت غیر مسلمیه مذهبجه ریاست ایدن باش راهب ورهبان. || ایمان رئیسی = ایمان دائره‌سنك ولیعهد متعلق ایشلرك مدیری که بحریه امرا وضابطاندن اولور.

ز

ز { زه. س. { عر. زاء. سف. } ترکجه الفبانك اون اوچنجی حرفی اولوب، اصل الفبای سریانی و عبرانی صره‌سنده یعنی ابجد ترتیبنده یدنجی حرف اولمغله، رقم کبی استعمالنده ۷ عددینه اشارتدر. شکل عبرانیسی ז و شکل سریانیسی ܙ اولوب یونانك شکل عربیسیله اولان مشابهتلری ظاهر در. یالکز عربیده «ز» حرفیله التباسنه محل براغلامق ایچون اوستنه برنقطه قونمشدر.

زا { یاخود زای. ص. فا. { « زا. یدن » فعلندن سمف. اولوب صتر. تشکیلیلر. تنده بولنور } طوغمه. طوغمش، متولد: پریزاد = پریدن طوغمش: نوزاد = یکی طوغمش. || مادرزاد= آنادن طوغمه یعنی آنادن طوغمش غدقده اوکرنیلمیان: لسان مادر زاد = بر آدمك بو صورتله او کرنوب بیلدیکی لسان، لسان اصلی.

زاء { سف. عر. (ز) حرفنك اسم عربیسیدر. نقطه‌لی اولدیغنه بناء « ر » حرفندن تفریقاً « زاء معجمه » و « ذ » حرفندن تفریقاً « زاء هوز » دخی دینلیر.

زاج { سند. عر. حامض کبریت ایله دمیردن حاصل اولان و اصطلاح کیمیویده کبریتیت حدید دینلن ماده‌نك تجارتده کی اسمیدر. || زاج قبریس = حامض کبریتله باقردن مرکب کبریتیت نحاس، کوز طاشی.

زاجِر { ص. عر. { « زجر » دن سف. } منع ونهی ایدن. ؟.

زاحِف { ص. عر. ؟: زاحفه.

زاحِف { { « زحف » دن سف. } تا. یرلان کبی قارنی اوزرینه سورینه‌رك یوروین: حیوان زاحف؛ حیوانات زاحفه.

زاحِفه { سند. عر. ج: زواحف. تا. یرلان کبی قارنی اوزرینه سورینه‌رك یوروین حیوان.

زاد { ص. فا. { « زادن » فعلندن سمف. اولوب، صتر. تشکیلیلر. تنده بولنور } طوغمه. طوغمش، متولد: پریزاد = پریدن طوغمش: نوزاد = یکی طوغمش. || مادرزاد= آنادن طوغمه یعنی آنادن طوغمش غدقده اوکرنیلمیان: لسان مادر زاد = بر آدمك بو صورتله او کرنوب بیلدیکی لسان، لسان اصلی.

زاد { س. فا. آزیق، قوت. توشه، بیه‌جك، رزق.

زادَ { فل. عر. ؟: زادت. { « زیادة » دن فعل ماضی مفرد مذکر غائب اولوب، دعا مقامنده قوللانیلان بعض تعبیرات عربیه‌ده بولنور } زیاده او. لسون، آرتسون: زاد عمره = عمری آرتسون: زادت فضائله= فضیلتلری آرتسون.

زادگان { س. ج. فا. فد: زاده. با: زاده. = تر. فد. اصیل، اصیل زاده، نجیب: او آدم زادگاندر. { زادگاندندر دیمك اولادر. }

زادگانلق { س. اصالت، نجابت، صوی

زاده { ص. فا. ج: زادگان. { « زادن » فعلندن سمف. } ۱. طوغمش، مولود. { اکثریا صتر. ده بولنور: } مردم‌زاده= آدمدن طوغمش: پری زاده = پریدن طوغمش: حلال زاده = حلال براجتماعدن طوغمش؛ حرام زاده = ولدزنا. ۲. مج. حصوله کلمش، حاصل، متکون: زادهٔ طبعم= طبیعتمدن طوغمش، حاصل اولمش. || کشی‌زاده { تعبیر سقیم } = اصیل. || بك‌زاده = مج. چاپقین، کلخان بکی. = س. فا. اوغل، ابن، ولد: شیخ زاده = شیخك اوغلی. = ج. با: زادگان.

زاده‌لِك { س. ۱. اصالت، نجابت، کبارزاده حالی. ۲. مج. هوپپالق.

زار { سـ. ١. اينجه پرده ويا اورتى: ديواره زار چكمك. ٢. بر عضو داخلى‌يى قاپلايان ويا آيران اينجه درى: بورن زارى، قولاق زارى. ٣. بعض ميوه وسائر محصولات نباتيه‌نك پك اينجه اولان اچ قيونى: پورتقال، نار، صوغان زارى. || پنبه زار = پنبه‌وقدن پك اينجه بر نوع بز، تول.

زار { سـ. طاوله وسائر اويونلرده قولانيلان كميك وسائره‌دن مكعب الشكل كوچك شىء كه آلتى وجهنك هر برينه بردن آلتى يه قدر نقطه‌لر يازيلوب آتلدقده اوسته كلن نقطه‌لرك عددينه كوره اويناتيلير واكثريا چفت قوللانيلير، كميتين: طاوله زارى. || مج. زار آلمق = اوستون كلمك، غلبه چالمق. || زار طوتمق = حيله ايتمك.

زار { (٩٠. زور لغتيله برابركده ايشى كوره‌جكن = ايستر ايستمز، طوعاً وكرهاً.

زار { صـ. فا. ١. سسله آغلايان، ايكلين، نالان: بلبل زار، عاشق زار. ٢. ضعيف، درمانسز: جسم زارم. == سـ. سسله آغلامه، ايكلمه، فغان، ناله: زار ايتمك. == حـ. زار زار = سسله آغلايه آغلايه، ايكليه ايكليه، فغان و ناله ايله: زار زار آغلادى. (بين العوام زارى زارى دينلير.)

زار { د. فا. بعض اسملره التحاق ايدوب مكان بيان ايدر: كلزار = كل يرى: لاله زار = لاله يرى؛ كار زار = جنك يرى، ميدان حرب؛ خرابه زار = ويرانه‌لك.

زارِع { صـ. سـذ. عر. جـ: زراع. (« زرع » دن سف.) اكين اكن، زراعتله مشغول آدم، چفتجى، رنجبر. (جمعى دها مستعملدر.)

زارغَنه { سـ. اوزون بورنلى وماوى كميكلى پيلان بالغنه بكزر برجنس بالايق.

زارى { سـ. فا. سسله آغلامه، ايكلمه، نالە، فغان: فغان وزارى ايتمك. == تر. حـ. زارى = زار زار يرينه تعبير عاميانه در: زارى زارى آغلامق.

زاغ { سـ. فا. قارغه، غراب.

زاغ { سـ. قلچ وبچاغه بيله مكه ويريلن جلا، قيلاغى.

زاغلامَق { فـ. قلچ وبچاغه بيله مكه جلاويرمك، قيلاغيلامق.

زاغَنوس { سـ. طيور صائده‌دن شاهين نوعندن بر قوش. بلا: چاغنوز.

زال { سـ. فا. ياشلى وآق صقاللى آدم. == سخ. ايرانيلرك قهرمان شهيرى رستمك پدرى.

زالغر { زالغردامق. بلا: زنغر، زنغردامق.

زانو { سـ. فا. ديز، ركبه: زانو بزانو = ديز ديزه؛ زانو بزين. زانو زن، زانو زده = ديز چوكن، ديز چوكمش.

زانى { سـ. صـ. عر. ث: زانيه. (« زنا » دن سف.) زنا ايدن اركك ويا قادين، فعل زنايى ارتكاب ايدن.

زاوِيه { سـ. عر. جـ: زوايا. ث: زاويتين. ١. كوشه، بوجاق. ٢. بر زاهدك عبادتله مشغول اولمق اوزره چكلديكى تنها خانه ويا كلبه. كوچك تكيه و خانقاه: بر زاويه‌سى واردر؛ زاويه‌سنده عبادتله مشغولدر؛ زاويه‌نشين = زاويه‌ده اوتوران، منزوى. ٣. حـ. ايكى خطك تلاقيسندن حاصل اولان شكل: زاوية قائمه = ايكى خطدن برى ديكرينه عموداً اينمكله تشكل ايدن زاويه كه نام ٩٠ درجه وسعتنده‌در؛ زاوية حاده = زاوية قائمه دن طار اولان؛ زاوية منفرجه = زاوية قائمه‌دن كنيش اولان زاويه؛ زاوية مجسمه = ايكى خط يرينه ايكى سطحك تلاقيسندن متشكل اولان كوشه؛ زاويتين متبادلتين = ايكى خطك تقاطعندن حاصل اولان قارشيلقلى ايكى زاويه. || پوصله زاويه‌سى = انحراف عارضيدن تجريد وتصحيح اولنان زاويه.

زاهِد { صـ. سـ. عر. ث: زاهده. جـ: زهاد. (« زهد » دن سف.) زهد وتقوى‌ايله مشغول، عبد، متقى.

زاهِدانه { صـ. حـ. فا. زاهده ياقيشير حال وصورتده، زاهدجه‌سنه زهد وتقوا ايله: زاهدانه طور وحركت؛ زاهدانه سويليور.

زاهِدلِك { سـ. زاهدك حال وشانى، زهد.

زاهِر { صـ. عر. (« زهور » دن سف.) پارلاق، لامع،

درخشان: نجم زاهر. لـ.

زاهِق { صـ. عر. (« زهوق » دن سف.) محو و مضمحل اولان. ك.

زايچه { سـ. فا. (عر. « زيج » دن) نجومك بر وقت معينده‌كى مواقع وهيئتنى كوسترن جدول.

زائِد { صـ. عر. ث: زائده. جـ: زوائد. (« زيادة » دن. ف.) ١. آرتان، آرتديريلان، الحاق وعلاوه اولنمش، منضم: حرف زائد، حروف زائده. ٢. فضله، لزومدن زياده، لزومسز: بو مصرف زائددر: مصارف زائده. || مـ. قطع زائد = فر. Hyperbole ديينلن شكل هندسى. || ط. لحم زائد = منافع الاعضا فنجه بر وظيفه‌سى اولميان فضله ات. == حـ. مـ. ضم وعلاوه‌يه دلالت ايدن ☆ اشا. رتبى تفسير ايدر: ٣ : ٢ = ٥ اوج زائد ايكى مساوى بش. == جـ. ١. صكره‌دن ضم وعلاوه اولنمش شيئلر. ويا حرفلر: بو كلمه‌نك زوائدى بوقدر. ٢. فضله ولزومسز شيئلر: بوعباره‌ده ملى اولنه‌جق برچوق زوائد واردر.

زائِر { صـ. عر. جـ: زوار. (« زيارة » دن سف.) زيارت ايدن، تبرك مقصدىله كوريمكه كيدن: زائر كعبه. == سذ. جـ. زيارت ايچون برمقام مقدسه كيدن آدملر: مقامات اركه يه‌بهر سنه برچوق زوار طوپلانير.

زائِل { صـ. عر. ث: زائله. (« زوال » دن سف.) ١. زوالى بولان، باق وداعم اولميان، موقت، فانى: نعمت دنيا زائلدر. ٢. كچن، مرور ايدن. سابق: مسئله زائله‌ده: محاربهٔ زائله‌ده ابراز شجاعت ايدنلر.

زِب { ياخود زيب. مه. ١. بردن بره وآكسيرين ياخود مجهول وغير مأمول بر طرفدن چيقيوبرمكى تصوير ايدر: زب بر آدم چيقيوبردى. ٢. مكرر قوللانيله‌رق صيچرامغى تصوير ايدر: زب زب صيچرامغه باشلادى. || زب زب طاشى = چوچقلرك اوينادقلرى اوفاق يوارلاق طاشلر.

زِبارمَق { يا زيبارمق. فل. كوتى حالده صيزمق، ياتمق، كيرمك، اويومق: هايدى يه‌ده زبار. ا تحقير وبد دعا مقامنده قوللانيلير. ا

زِبان { سـ. فا. ١. ديل، لسان. ٢. لغت، لهجه: زبان فارسى.

زَباندراز { صـ. (زبان = ديل - دراز = اوزون) اطاله لهٔ لسان ايدن، حدى تجاوزله ذم وفصل ايلين.

زَباندِرازلِق { سـ. و: زَباندِرازى { سـ. فا. اطاله لهٔ لسان، حدى تجاوزله ذم وفصله جرأت.

زَباتَرد { صـ. فا. (زبان = ديل - زدن = اورمق) لقردى آره‌سنده قوللانيلان، دياك آليشديمى، مألوف و متداول (سوز): آينه لغتى بزجه آينه صورتنده زباتزددر.

زِبانه { سـ. فا. ١. ترازى ديلى وكبى آلات مختلفه‌نك ديل شكلنده‌جزئى. ٢. آلو، يالين: زبانه كش = آلولين، آلوى چيقان.

زَبانى { سذ. عر. اهل جهنمى جهنمه دفع ايتمكه مأمور اولان ملائكه.

زُبد { سذ. عر. ١. تره ياغى، قا. يماق. ٢. صـ. مرهملرده قوللانيلان يومادە كبى شىء.

زُبده { سذ. عر. ١. برشيئك اك كزيده ومنتخب قسمى. ٢. خلاصه، نتيجه: اومقاله‌نك زبده‌سى آلمق.

زَبَر { حـ. فا. اوست، اوسته، اور. سذ. زير وزبر = آلت اوست: زبر دست = ال اوستنده بولنان، آمر، حاكم، زير دست مقابل.

زَبَرجَد { سذ. عر. زمردەمشابه يشيل رنكلى اسكى بر برنوع ذى قيمت طاش كه اليوم اعتباردن دوشمشدر.

زِبقين { سـ. بعض بيوك باليقلرى واورمغه مخصوص سيورى واكثريا چتالى بر نوع حريه: زبقينله باليق اورمق.

زِبل { سذ. عر. سوپروندى. ك.

زِبلاتمَق { يا زيپلاتمق. فـ. صيچراتمق، هوپلا. تمق: چوچقى زبلاتمق.

زِبلامَق { يا زيپلامق. فل. صيچرا. مق، بوقارى‌يه طوغرى زب ديه آتمق، هوپلامق.

زَبَلالى { صـ. پك ايرى وقور. قونج، پك اوزون بو. بلى، ازباندىيه. عو.

زَبور { سذ. عر. (اصل معناسى يازلمش شىء نامه. مكتوب در) حضرت داود (عم)ه وحى

اولنان کتاب سماوی که نبی مشار الیهك الهیلریله مناجاتلرینی حاوی اولوب، «مزامیر داود» اسمیله ده معروفدر. لسان عبرانیده منظوم اولوب، همان هرلسانه‌ده ترجمه اولنمشدر.

زَبون { صـ. فا. ضعیف. قورتسز، ناتوان: زبوندر، چوق زبون دوشدی.

زبون { س. (زبانزدی: زبین) ۱. وقتیله قفتان آلتنه کیبلن قیصه پنبوقلی. ۲. الیوم قوندقده کی چوجقلره کوملمك اوسـتنه نیتن یرینـه کیدیریلن پازن وسـائره‌دن قیصه وقوللی جاکت.

زَبونکُش { صـ. فا. (زبون = قوتسز. کشتن = اولدیرمـك) قوتسز ومدافعـه‌دن عاجز بولدیغی آدمه مرحمت ایتمین.

زَبونکُشلِك { س. ضعیف ومدافعه‌دن عاجز آدملره مسلط اولق خصلتی.

زَبونکُشی { س. فا. زبونکشلك.

زَبونلامَق { فل. ضعیف وقوتسز دوشمـك، ضعیفلامق.

زَبونلق { س. قوتسزلك، ضعف، درمانسزلق.

زَبیب { سند. عر. قوری اوزوم.

زِپر { یا زبیبر. صـ. ۱. زبلایه‌رق چیلغینجـه حرکت ایدن، پروانسز حریف. ۲. کوجلی قوتلی، ایری یاری.

زُجاج { سند. عر. صیرچه، جام، شیشه. ژ.

زَجّاج { سند. عر. (« زجاج » دن سمـ.) جامجی، شیشه وجام یاپان آدم.

زُجاجه { سند. عر. جام، شیشه، صیرچه.

زُجاجی { صـ. عر. ژ: زجاجیـه. کیمـ. جام و صیرچـه قبیلندن اولان: مواد زجاجیه.

زَجر { سند. عر. جـ: زجور. ۱. منع، نهی. (اصل عربیده حیواناتی سسله ویا ال واشارتله قوغوب اوزاقلاشدیرمه معناسنه کلیر.) ۲. زورلامه، اجبار، کرهاً برایشه سوق. ۳. آتلاریه کبی مشـقتلی ایشـده قوللانمه، بعض ارباب جرمـك خـدمات شـاقه‌ده استخدامی کبی معامله. ٤. جور، اذیت. (صوك اوچ معناسی لسانمزه مخصوصدر.)

زَجراً { حـ. عر. ۱. منع ونهی ایده‌رك. ۲. زورله، قوهٔ جبریه ایله، جبراً. ۳. ترفیع اتمه‌مك وخدمات شاقه‌ده استخدام اولنمق اوزره مجازاة قصدیله: قرعـه‌سی اصـابت ایتـدیکنده اجابت ایتمیوب بقایا قالان افراد بعده زجراً عسکره آلنیر.

زَجریّه { سند. عر. (لغت مولده) مسکراتدن آلنان رسم که مقصـد وضعی استعمالدینك بر درجه‌یه قدر منعیدر: زجریه کومرکی.

زُحاف { با: زعاف.

زِحاف { سند. عر. د. عروضده برحرفك اسـتاطیله وزنك تبدیلی.

زَحف { سـند. عر. تا. ییلان کبی حشراتك قارنی اوزرینه سورینه‌رك یورییمسی.

زُحَل { سند. عر. سیارات کبیره‌نك آلتنجیسی و رصدسز کوزله رینلرینك الك اوزاغی اولوب مشتریدن صکره کلیر. فارسیده کیوان دیرلر.

زَحمَت { سند. عر. ۱. صیقندی، اذیت، محنت، راحتسزلق: یولده چوق زحمت چکدك. ۲. زور، قولایلق ضدی: بو ایش چـوق زحمتله وجـوده کلمشدر. ۳. یورغونلق، تعب: سزه زحمت اولدی. || زحمت اولمق = یورغونلق ومشقتی موجب اولمق: سزه زحمت اولمه‌جـق، زحمت اولمسون. || زحمت ایتمك = یورلمق، راحتسز اولمق: سززحمت ایتمیك؛ بوشنه زحمت ایتـدیکز. || زحمت چکمك = اذیتـه کیرمك، محنته دوچار اولمـق. || زحمت چکدیرمك = صیقندی چکدیرمك، محنت ویا ضرورتده براقمق، تسـهیلات کوسترمه‌مك. || زحمته صوقمق، زحمت ویرمك = یورمق.

زَحمَتسِز { صـ. ۱. صیقندی واذیتی اولمیان: یك زحمتسز بر ایشـدر. ۲. زور اولمیان، قولای، سهل: بویول اوتمکندن دها زحمتسزدر. ۳. یورمیان: زحمتسز بازارلق. = حـ. زحمت چکمکسزین. یورلمقسزین: زحمتسز قازانیلان آچهه‌نك قدری بیلنمز.

زَحمَتسِزجه { حـ. مزحمت ومشقت چکمکسزین، قولایجاجق: بو ایشه‌ده زحمتسزجه موفق اولدق.

زَحمَتلی { صـ. ۱. اذیت ومشقت وصیقندی ایله واقع ویا حاصـل اولان: بم ایشم پك زحمتلیدر. ۲. یوران، یورغونلق ویرن، اتعـاب ایدن: زحمتلی یول، زحمتلی صنعت. ۳. قولای حاصل اولمیان، زور: زحمتلی بر ایشه کیریشدك.

زَخّار { صـ. عر. (« زخر » دن سمـ.) پك طالغه‌لی ومتحرك، جوشقون وطاشقین: بحر زخار.

زَخارِف { سـند. جـ. عر. فد: زخرف. با: زخرف.

زُخرُف { سند. عر. جـ: زخارف. ۲. ضرر وخسـاره دوچار ایتمك، رخنـه‌دار ایتمك: محاربه دائما تجارتی زدهلر.

زَده‌لَنمَك { فـ. فل. ۱. اورلمق، بره‌لنمك، چورومك: بو میـوه‌لر زده‌لنمش. ۲. ضرر وخسـاره دوچار اولمق: تجارتی چوق زده‌لندی.

زَر { سـ. فا. ۱. آلتین، ذهب. ۲. آلتین مسکوکات، نقد: سیم وزر.

زر { یاخود زیر. مه. ۱. سـوركلمی و اوصاندیریجی بد بر سسی تقلید وتصویر ایدر: بتون کون زر زر ایدوب طوردی. ۲. مبالغـه و تأکید ادائی او لوب بعض صفتلرك باشنه کیرر: زر زوب = عقلسز ومناسبتسز آدم.

زُرّاع { سند. جـ. عر. فد: زارع. با: زارع.

زِراعَت { سـند. عر. اکینجیلك، چفتجیلك، محصـولات متنوعـه یتیشـدیرمك اوزره بعض ترکیباتده پولنـور.) با: زبانزد.

زَده { صـ. فا. جـ: زدگان. (« زدن » فعلنـدن سمف. ترکیباتده بولنـور.) اورلمش، اوغرامش، مصـاب، دوچار، کرفتـار: مصیبت‌زده = مصیبته اوغرامش؛ خربقزدگان = یانغـین ویرمش اولانلر. || سرزده = باش کوستر. مش: سرزدهٔ ظهور اولدی.

زَده‌لَمَك { یا زده‌له‌مك. فـ. ۱. اورمـق، بره‌له‌مك، چورومك: سـپدی صالایه‌رق ایچنده‌کی میوه‌لری زده‌لمشلر. ۲. ضرر وخسـاره دوچار ایتمك، رخنـه‌دار ایتمك: محاربه دائمـا تجارتی زدهلر.

زَده‌لَنمَك { فـ. فل. ۱. اورلمق، بره‌لنمك، چورومك: بو میـوه‌لر زده‌لنمش. ۲. ضرر وخسـاره دوچار اولمق: تجارتی چوق زده‌لندی.

زَر { سـ. فا. ۱. آلتین، ذهب. ۲. آلتین مسکوکات، نقد: سیم وزر.

زر { یاخود زیر. مه. ۱. سـوركلمی و اوصاندیریجی بد بر سسی تقلید وتصویر ایدر: بتون کون زر زر ایدوب طوردی. ۲. مبالغـه و تأکید ادائی او لوب بعض صفتلرك باشنه کیرر: زر زوب = عقلسز ومناسبتسز آدم.

زَرّاع { سند. جـ. عر. فد: زارع. با: زارع.

زِراعَت { سـند. عر. اکینجیلك، چفتجیلك، محصـولات متنوعـه یتیشـدیرمك اوزره طوپراغك ایشلنمه‌سی واوکا متفرع ایشلر: زراعتله مشغول اولمق: فن زراعت؛ زراعت مکتبی؛ اهل زراعت.

زِراعی { صـ. عر. ژ: زراعیه. فن زراعته منسوب ومتعلق: فن زراعی؛ قواعد زراعیه.

زَرافه { سـ. عر. بوینی اوزون واوکك آیاقلری یوکسـك معروف بر جنس حیـوان که باشلیجه آفریقاده یاشـار. بین العوام تحریفله (زورناپا) دینیر.

زَراندود { صـ. فا. (زر = آلتین ـ اندودن = سورمك) آلتین سورلمش، یالدیزلانمش، آلتینله مجلا.

زَراوَند { سـ. فا. بر جنس نبات طبی. فـ. Aristolochie.

زَرباف { صـ. فا. (زر = آلتین ـ بافتن = طوقومق) آلتینله یعنی صیرمه ایله طوقونمش.

زَرپ { مه. و: ۱.

زَرپاداق { مه. بردن بره آکسـین، مناسبتسز وغیر مأمول بر وقتده: زرپ چیقدی؛ زرپاداق کیریوبردی. عو.

زَرتار { سـ. فا. ۱. آلتین تل، صیرمه. ۲. مج. کونش شعاعی.

زَرتاری { صـ. فا. آلتین تلله و صـیرمه ایله ایشلنمش ویا طوقونمش.

زَرد { صـ. فا. صاری. ژ.

زَردالو { یاخـود زردالی. سـ. فا. زرد = صـاری ـ آلو = اریك. ـ تر. زبانزدی: زرده‌لی) شـکلاً اریکه ولذتجه

قايصى يه مشابه معروف ميوه كه مايسده يتيشير: زردالو آغاجى = بومبوه‌بى ويرن آغاج.

زَردُشتى {ص. سـ. فا.} زردشتك ايجادى اولان اسكى ايران دينه تابع آدم، آتشپرست، مجوسى.

زَردُوا {ياخود زرداوه. سـ. دريسندن كورك يا پيلان معروف بر جنس كوچك چارپا.

زَردوز {صـ. فا. {زر = آلتين. دوختن = ديكمك} ١. آلتين وصيرمه ايله ايشلين و نقش ايدن، سيم‌كش. ٢. آلتين تل وصيرمه ايله ايشلنمش صيرمه‌لى: زردوز پالان.

زَرده {سـ. فا. زغفرانله پشميرلن طاتلى برنوع پرنج يمكى كه دوكونلرده پلاوله برابر اكلمى عادتدر.

زَرده‌چاو {سـ. {فا. «زرده. چوب» دن محرف. غلطى: زرده چال} بويا كبى قولانيلان وزغفرانه بدل زر. دده‌يه دخى قونيلان بر جنس صارى كوك.

زَرده‌چوب {سـ. فا. زرده‌چاو. با: زرده‌چاو.

زَرزَوات {سـ. {فا. «سبزوات» دن غلط} يمكده قولانيلان يعنى ات و ياخود زيتون ياغيله پشميرلن نباتات انواعى. باطلجان، باميه، طوماتس. قبق، لاخنه، صوغان كبى سبزه.

زَرزَوانجى {سـ. {«سبزوانجى» دن غلط} سوقلرده كزديره‌رك ويا دكانده زرزوات صاتان اصناف: زرزوانجى دكانى.

زَرزَوانجيلق {سـ. زرزوات صاتان آدمك صنعت وتجارتى: زرزوانجيلق ايديور.

زَرزوب {صـ. دايشمن، منافق، سبتمز، زرلاق.

زَرزوبلق {سـ. دايشمنلك، منافقلق، سبتمزلك، زرلاقلق.

زَرشك {سـ. فا. انبر بارس ايدينلن نبات معروف.

زَرع {سمد. عر. ١. تخم صاچمه، اكمه: بغداى زرع ايتمك. ٢. اكيلوب يتشمش حبوبات. اكين.

زَرفِشان {ياخود زرافشان. صـ. فا. {زر = آلتين. فشاندن، افشاندن = صاچمق} آلتين صاچان، سرپن.

زَرق {سمد. عر. ١. وقتيله صو. ايلرك كيمه‌كارى ماوى اثواب: زرق پوش = بويله اثواب كين. ٢. مج. ريا، مراثيلك.

زَركار {صـ. فا. {زر = آلتين. كار = ايش} آلتين ويا صيرمه ايله ايشلنمش، آلتين ايشى.

زَركارى {صـ. {فا. «زركار» دن} آلتين ويا صيرمه ايله ايشلنمش، صيرمه‌لى: زركارى البسه.

زَرگر {سـ. فا. آلتينى ايشلين، آلتينلرن شيئلر ياپان آدم، قيومجى.

زَرگون {صـ. فا. {زر = آلتين. گون = رنك} آلتين رنكنده. آلتين رنكلى.

زَرل {يا زريل. مـه. بول آقمغى تصوير ايدر: زرل زرل تر آقمق.

زَرلاق {صـ. نافله يره زرلدى ايدن. نا معقول شو. ياغين. زر زوب. = سـ. چوق اوتى برجنس بوجك، جرلاق.

زَرلامَق {فل. و:

زَرلدامَق {فل. زياده سسله وزر دامق، طور. مبوب زرلدى وكورلدى ايتمك، ديرلانمق: اشك كبى زرلايوب طوريور.

زَرلدى {سـ. ١. زياده سسله اولنان ويزلدى، كورلدى، ديرلدى. ٢. نزاع، غاوغا: او اوده زرلدى اكسيك دكلدر. || قاين آنا زرلديسى = صاللاندقچه چوق سس چيقارير بر نوع چوجق اويونجغى.

زَرنِشان {سـ. فا. {زر = آلتين. نشان = م ا فلج وسائره يازى وسائره.

زَرنيخ {سـ. فا. صيچان اوتيله اكوكورتدن مركب بر مخلوط كه قيلارى دوشورمك ايچون قوللانيلير، زرنيق. بوكا زرنيخ اصفر دخى دير. || زرنيخ احمر = سرور دينلن زهرلى مخلوط.

زَرنيق {سـ. {فا. «زرنيخ» دن} صيچان اوتيله كوكورتدن معروف بر مخلوط كه قيلارى دوشورمه‌ده قوللانيلير.

زَروا {سـ. زرده‌لى وصارمسا تلى پاچه. || مج. صاچه صپان. سوز؛ زروايه چويرمك = پك قاريشديرمق كوچ كوليچ حاله قومق.

زَروالامَق {فل. پك مناسبتسز وكوليچ برصورتده سويلك: آرتق اوده زروالامغه باشلادى. عو.

زِره {سـ. فا. {تر. زبانزدى} ١. رانك سكونيله در} ١. اسلحهٔ جارحه واوقدن محافظه ايچون وقتيله تلدن ويا كاوسال له‌دن معمول كيمه‌كارى ثوب، درع، جوشن. ٢. حرب كيملرينه كله تأثير ايتمك ايچون قاپلانان چليك لوحه.

زِرهپوش {صـ. فا. {زره = جوشن. پوشيدن كيمك} جوشن كين، زرهله كندينى محافظه ايدن.

زِرهلى {صـ. ١. زره كين، زرهله كندينى محافظه ايدن: زرهلى عسكر. ٢. كله تأثير ايتمه‌جك صورتده قالين چليك لوحه ايله قاپلانمش (كمى): زرهلى سفينه. = سـ. چليك قاپلامه ايله قاپلانمش حرب سفينه‌سى: فيلو بش زرهلى ايله اون اخشاب سفينه‌دن مركب ايدى. || زره قوشاق = سفن حربيهٔ جديده‌نك صو خطى حذاسنه قاپلانان چليك لوحه‌لر.

زَرين {صـ. فا. ا رانك تشديديله} ده جائزدر} ١. آلتيندن معمول، آلتين؛ زرين كلاه = آلتين كلاهلى، آلتيندن تاجى اولان. ٢. آلتين كبى، آلتين رنكنده: زلف زرين. || زرين قدح ياخود ساده‌جه زرين = كوزل قوقولى بر جنس صارى چچك.

زِشت {صـ. فا. چركين، قبيح، كريه. ز. آ.

زِعاف {صـ عر. {زباندى زحاف} ١. درحال اولدرن، آنيده هلاك ايدن. ز. ٢. جزايرده يرليدن متشكل برصنف عسكر: زعاف عسكرى. ٣. جزايرده‌كى زعاف عسكرينك كيمه‌كارى بچمه‌ده يعنى آلتى اوستى پر ككيشلكده فس: زعاف بچمى فس.

زَعامَت {سـ عر. بيوك تيمار: اصحاب زعامت.

زَعفَران {سـ. عر. صفران دينلن نبات معروف كه صارى‌يه بويامغه يارار.

زَعفَرانى {صـ. عر. صفران رنكنده، آچيق صارى.

زَعم {سـ. عر. ناحق يره ظن، ظن باطل: اونلرك زعمنجه ... {عربيده على الاطلاق ظن معناسنى افاده ايدر.}

زَعماء {سـ. عر. فـ. د: زعيم. با زعيم.

زَعيم {سـ. عر. ج: زعماء. ا «زعامت» دن مشتق. بيوك تيمار صاحبى. تيمارجى. اسكيدن بعض قونسولره دخى بو نام ويريليردى.

زَغار {ياخود زاغير. سـ. آو كوپكى. آوى بولوب جيقارمغه مخصوص كوپك.

زَغارجى {سـ. ١. آو كوپكلرينك حفظ و ادارەسنه مأمور آدم. ٢. يكيجرى اوجاغنده بر صنف مخصوص: زغارجى باشى = بونلرك صاحبلى.

زَغاره {سـ. ا عر. «ظهاره» دن غلط} طپشدن قاپلى ياقه كوركى، اگيندرك.

زَفاف {سمد. عر. كوكى وكاينك كردگه كيرمسى: زفاف گيجه‌سى.

زِفت {سمد. عر. چام آغاجندن ومعدن كورندن چيقان معروف سياه ماده كه قاتى او لوب آتشده اريز. || مج. سياه وقرا كلق وآجيلقدن كنايه او لور: زفت قراكلق؛ بو يمك، دكل زفتك پكى!

زِفتلَمَك {فت. زفت سورمك، زفله قاپلامق ويا طيقامق: يره صوقيله‌جق قازانك يقلرى، قازانك ديبنى زفتلى.

زِفتلَمَك {فعل زفته طلا ايدملك، زفت سورملك: قابق طيشاريدن زفتلنير. = فل. {تحقير وبد دعا مقامنده} حرام يمك.

زِفتلى {صـ. زفت سورلمش، زفته طلا ايدلمش.

زَفير {سمد. عر. ط. نفس ويرمه. مقابلى: شهيق = نفس آلمه.

زِفير {سـ. تونون آغزلق وچيونمغى داخلنده حاصل اولان سياه وپك آجى ماده. || مج. قرا كلق وآجيلقدن كنايه اولور.

زِفيرى {صـ. پك سياه ويا قرا كلق: زفيرى قراكلق.

زُقاق {سمد. عر. ج: ازقه. ا تر. زبانزدى: سوقاق شهر وقصبه ايچنده ايكى طرفى اولرله محاط يول. با: سوقاق.

زَقّوم {سمد. عر. ١. ميوه‌سى آجى بر جنس آغاج. آغو آغاجى. ٢. جهنمده حاصل اولوب آجى ميوه‌سى اهل جهنمه يديريلن جك آغاج: شجرهٔ زقوم

زَكاء { سند. عر. صافلق، صفوت، خالصلك، صلاح حال. | « زكاء » ايله التباس ايتديرمه. ملى. ا

زَكاة { سند. عر. مال ونقدك شرعاً چاكلى وحسلاللغى تأمين اولنمق ايچون سنه‌ده قرقده بريمك تصدق ايدلسى : مالك زكاتنى ويرمك.

زُكام { سند. عر. نزله : زكامه طوتلمق؛ زكامى اولمق.

زُكاملى { ص. نزله‌يه طوتلمش، نزله‌لى.

زَكى { ص. عر. ا : زكيه. | « زكاء » دخ مث. | صاف، خالص، صلاح حال صاحبى.

زِل { س. [فارسيدن] پارمغه ويا دائره‌نك چنبرينه طاغيلان چفت بوللر وصاللانه‌رق چالينان كوچك چاك : زل چالمق، زل ايله اويناءمق. || زل زورنا = پك سرخوش. || زلمز اويناءمق = سويندن اهتزازه كلمك. || زل طاقمق = سويمك، اظهار شادمانى ايتمك. || زل كبى، زل چالمق = پك بوش وآج : قارنم زل كيبدر. زل چاليور.

زَلّ { سند. عر. ١. قايمه، آياق قايمه. ا. ٢. مج. خطا، سهو.

زَلازِل { سند. عر. مف : زلزله. ا : زلزله.

زُلال { سند. عر. ١. صاف و خالص وخوشكوار صو. ٢. كيم. يومورطه آقى كبى مادهٔ كيميويه. فر. Albumine.

زُلالى { ص. عر. ا : زلاليه. كيم. يومورطه آقى قبيلندن اولان.

زُلام { ص. زوكورت، پاره‌سز.

زِلزال { سند. عر. اوينامه، ديترمه، حركت.

زَلزَله { سث. عر. علائم ارضيهٔ معلومه‌دن طولايى طوپراغك ديترمه‌سى، حركت ارض : زلزله اولمق، وقوع بولمق. || زمان = او وقت. || برزمان = ١. بر وقت، بر مدت. ٢. وقتيله، اسكيدن. || جميع زمانده، هر زمان = هر وقت، دائما. || زمان زمان = وقت‌وقت، كاه كاه. || كل زمان كيت زمان = مرور زمانله، كيت كيده. || هيچ بر زمان = هيچ بروقت. اصلا. | زمان وزمين = مناسبت، مناسبت دوشورمه.

زُلف { س. فا. محبوبه صاچى و على الخصوص يوزك ايكى طرفنده صارقان صاچ بولوكلرى. || زلف عروس = فاصوليه جنسندن كوزل چيچكلى برنبات.

زُلفلى { ص. يوزينك ايكى طرفنده صاچ بولوكارى اولان. || زلفلى بالطه‌جى = سراى هايون خدمه‌سندن برصنف مخصوص.

زُلفه { س. بعض شيئلرك تپه‌سنده كى پوسكولجك : بايراق زلفه‌سى، الف زلفه‌سى.

زُلوبيه { س. برنوع طاتلى خمور.

زِلوه { ياخود زيوله. س. چفت اوكوزينك بويندروقدن چيقه‌مامسيچون طاقيلان چوماق.

زِمام { سند. عر. ج : ازمه. ١. يولار، ديزگين. ٢. مج. اداره : زمام اموري يدينه آلدى.

زِمامدار { ص. س. فا. [عر. زمام = يولار - فا. دار. شتن = طوتمق] يولارى طوتان. اداره ايدن : زمامدار امور.

زَمان { سند. عر. ج : ازمنه. ١. وقت، هنكام، چاغ : او وقتدن چوق زمان گچدى. ٢. دور، عهد : سلطان سليمان خان حضرتلرينك زمانيده. ٣. مهلت، مهل، امهال : امان زمان ويرمدى. ٤. ميوسم : كل زمانى. ٥. د. صرفده ماضى وحال واستقبال كبى زمانه مقارن حدث بيان ايدن صيغه‌لر. || او زمان = او وقت. || برزمان = ١. بر وقت، بر مدت. ٢. وقتيله، اسكيدن. || جميع زمانده، هر زمان = هر وقت، دائما. || زمان زمان = وقت‌وقت، كاه كاه. || كل زمان كيت زمان = مرور زمانله، كيت كيده. || هيچ بر زمان = هيچ بروقت. اصلا. | زمان وزمين = مناسبت، مناسبت دوشورمه.

زَماناً { ح. عر. وقت اعتباريله، وقتجه : او ايش فلان ايشدن زماناً مقدمدر.

زَمانه { سث. عر. ١. دور، دو. ران. ٢. زمان حاضر، ثمد. يكى زمان، دهر : زمانه چوجغى. ٣. بخت، طالع، فلك : زمانه اقتضاسى.

زَمانى { ص. عر. ا : زمانيه. زمانه منسوب ومتعلق : احوال زمانيه.

زُمُرُّد { سند. عر. و :

زُمُرد { سند. عر. [تر. زبانزدى : ميم ساكنه وراء مخففه ايله در.] معروف يشيل ذى قيمت طاش. — مج. پك يشيل شيئدن كنايه اولور : چايرلر زمرد اولمش : زمرد كبى.

زُمُردى ص. فا. و :

زُمُردين { ص. فا. زمرد رنكنده، زمرد كبى يم يشيل.

زَمِندار { س. فا. [زمين = ير - داشتن = طوتمق] هندستانده بر مملكت حاكم و واليسى.

زَن { س. فا. ج : زنان. قارى، قادين. مرئه : پيره‌زن = قوجه قارى.

زَن { ص. فا. ج : زنان. [«زدن» فعلندن سمعى. اولوب صنعتر. تشكيلنه كيرر.] ١. اوران : شمشيرزن = قلچ اوران، قلچ چكن. ٢. كسن، قطع ايدن : رهزن = يول كسن. قطاع طريق. ٣. باصان. ضرب ويا طبع ايدن : سكه‌زن = سكه ضرب ايدن. ٤. چكن، آتان : لافزن = لاف آتان : نعره‌زن = نعره چكن.

زِناء { سند. عر. غير مشروع مجامعت. | اركك وقادين حقنده قوللانيلير : | زنا ايدن اركك وقادينك حد شرعيسى. || ولد زنا = غير مشروع مجامعتدن متولد، حرام‌زاده. پچ.

زَنادِقه { وزنادیق. سند. جـ. عر. مف : زنديق. ا : زنديق.

زَنار { سند. عر. ج : زنانير. ار. ٧٧٧٧٧٧٧ = قوشاق | وقتيله خرستيان كشيشلرينك اسباب رياضتدن اولمق اوزره چيلاق تنك اوزرينه قوشاندقلرى قيادن قبا وسرت قوشاق.

زِناكار { ص. فا. زنا ايدن. زانى.

زِناكارلق { س. زانيلك، نا.

زَنان { ص. فا. [تركيانده بولنور.] اوره‌رق : طعنه زنان ايلريه طوغرى گيتديى = سوگه‌رك. س. جـ. ا : زن.

زَنانه { ص. فا. [تر. زبانزدى : زنانه] قادين طائفه‌سنه منسوب ومتعلق ويا مخصوص.

زَنانير { سند. جـ. عر. فد : زنار. ا : زنار.

زَنبَرَك { س. [فا. «زنبورك» دن] تحريكه ويا صيقيشديرمغه يارايان دمير يايى : ساعت زنبركى، قپو زنبركى. مه. تأكيد ايچون «زهر» كلمه‌سنه اتباعاً قوللانيلير : زهرزنبرك بر جواب يازدى = پك آجى، پك سرت.

زَنبَرَكلى { ص. ايشلتمك ويا صيقيشديرمق ايچون دمير يايى اولان : زنبركلى ساعت، قپو.

زَنبَق { سند. عر. سوغانلى واوزون صاپلى بيوك وكوزل رايحه‌لى برچيچك كه الك معروف جنسى بياضدر.

زَنبور { سند. عر. اشك آرىسى. ز.

زَنبورَك { س. فا. [« زنبور » مصغرى] ا : زنبرك.

زَنبه { س. قايش وقاش ومعدن كبى شيئلرده. بارچه‌سنى قيوپارده‌رق دليك آچمغه مخصوص آلت كه مقاص كبى صيقيشديرلمغه ويا اورلمغه ايشلر : زنبه اورمق، زنبه ايله دلمك.

زَنبه‌جى { س. زنبه اوران. چوخه كنارلرينى وسائر شيئلر زنبه ايله دلوب طونادان آدم.

زَنبه‌لاتمق { فد. زنبه‌ورديرمق، زنبه ايله دلديرمك : شو اورتونى زنبه‌جى يه كوندروب زنبه‌لاتملى.

زَنبه‌لامق { فد. زنبه اورمق. زنبه ايله دلمك :

نفس آلق ایچون فسك تپه‌سنی زنبه‌لارلر.

زَنبیل { سذ. عر. جم: زنابیل. حوایج یومیه وسائر اشیا طاشیمق ایچون حصیرکی اورلمش یوقاریسی ککیش وآشاغیسی طار قاب.

زَنبیلجی { سم. زنبیل یاپان و صاتان آدم.

زَنبیللی { صف. النده ویا آرقه‌سنده زنبیل طاشیان: زنبیللی علی یافندی.

زَنپاره { صف. سم. [زن = قاری. پاره = پارچه. — تر. زبانزدی: زانپارا.] ۱. نامشروع صورتده مناسبت زوجیه‌ده بولنان آدم. ۲. قادینلرك آرقه‌سنه دوشن، وبوکا منهمك آدم.

زَنج { سذ. عر. آفریقاده ساکن اولان و قیوبرجق قیصه صاچلریله، وسائر اشکال معلومه ایله فرق اولنان سیاهیلرك اسم جنسی اولوب، «مفردینه «زنجی» دیرلر: طائفهٔ زنج، بلاد زنج.

زَنجار { سذ. عر. [فا. «زنگار» دن معرب] با: زنکار.

زَنجَبه { سذ. عر. قادینلرك صاچ غریلرینی قبارتمق ایچون فیستانك آلتنده باغلادقلری شیء که فر. تورنور (Tournure) اسمیله معروفدر. [مستعمل دکل ایسه‌ده لسانمزده اسمی اولمدیغندن شایان استعمالدیر.]

زَنجَبیل { سذ. عر. هندستاندن کلن بهاراتدن بر بهار درکه بین‌العوام زنجفیل دینلکله معروفدر.

زَنجَف { سم. البسه‌یه کنار او. له‌رق دیکیلن کورك، کورکدن صیوان.

زُنجُفره { سذ. عر. [زانزدی «ز»و«ج»ك کسریله‌در.] جیوه ایله قورشوندن مرکب قرمزی بویا، سولکن، سورور. فر. Minium.

زَنجَفیل { سم. [عر. «زنجبیل»دن] هندستاندن کلن بهار. راتدن معروف بر بهارکه قیز. دیریجی ومعدویدر.

زَنجی { صف. عر. ژ: زنجیه. آفریقا سیاهلرینه و مملکتلری اولان سودانه منسوب ومتعلق: لسان زنجی، طوائف زنجیه. = سم. عر. زنج طائفه. سندن آدم، سیاهی. غلط فاحش اولهرق «عرب» یاخود «عراب» دیدیکمز قره آدم: بر زنجی، بر زنجیه کوردم.

زَنجیر { سم. فا. [تر. زبانزدی زانك کسریله‌در.] ۱. برینه کچمش حلقه‌لردن متشکل دمیر اپ وباغ، سلسله: زنجیرله باغلامق، کمی زنجیری. ۲. مجرملرك آیاغنه ویا بوینه باغلادقلری دمیر باغ، پرانغه: زنجیره اورمق = زنجیرله یاغلامق: زنجیره مستحق. ۳. آلتین وکومش وسائر قیمتلی برمعدندن مختلف اشکالده حلقه‌لردن مرکب ساعت وسائره باغی، قوردون: ساعت زنجیری. ٤. زنجیر کبی بربری آرقه‌سنده صره‌لانمش مسلسل شیء، سلسله: حساب زنجیری. بومعنا ایله صفت کبی ده قوللانیلور: زنجیر حساب دینلیر.

زَنجیر { سم. [فا. مفتوح الزاء] زنجیردن مأخوذ. مادهٔ آنفه‌یه. با.

زَنجیربَند { صف. فا. [زنجیر = م ـ بستن = باغلامق] زنجیرله باغلی، زنجیره، پرانغه‌یه اورلمش.

زَنجیرلَمك { فل. [یا زنجیرله‌مك. فت. ۱. زنجیره اورمق، زنجیرکی یوقاریدن آشاغی یه صره‌لامق: حسابی زنجیرلمك.

زَنجیرلَتمك { فل. زنجیرکی یوقاریدن آشاغی یه صره‌لانمق، تسلسل ایتمك: بو حساب کوزل زنجیرلنمشدر.

زَنجیرلی { صف. ۱. زنجیری او. لان. ۲. زنجیره‌باغلی، زنجیره، پرانغه‌یه اورلمش. ۳. زنجیرکی یوقاریدن آشاغی یه صره‌لانمش، مسلسل، متسلسل: زنجیرلی حساب.

زَنخدان { سم. فا. چکه: سیب اولان محبوبه چکه‌سی: چاه زنخدان = الماایه مشابه چقور. عر.

زَند { سذ. عر. ۱. چاقاق. ۲. ت. الك قوله بیتشدیکی یر، بیلك، بیلك کمیکی.

زَند { سم. فا. دین مجوسك واضعی اولان زردشتك براقدیغی کتابکه مجوسیلرك کتاب مقدسی ودستورلری حکمنده اولوب، اسکی ایران لسانیله محرر متنك تامام بر نسخه‌سی بولنمقله آورو پالیلر طرفندن طبع ولسانلرینه

ترجمه اولنمشدر. (زنداوستا) اسمیله دخی معروف اولان بو کتابك پهلوی لسانندهکی ترجمه‌سی ده (پازند) اسمیله معروفدر. — کتاب مذکورك محرر بولندیغی اسکی ایران لسانته ده (زند) نامی ویرلمشدر، که بو لسان فارسیدن زیاده هندك (سانسکری) دینلن لسان قدیمنه مشابهدر.

زِندان { سم. فا. اسکی زمان کی قراکلق ومدهش محبس، سجن. — پك قراکلق و جان صیقیجی محللدن کنایه دخی اولور: بورایی زندان: زندان کبی بر اوطه.

زِندانجی { سم. زندان محافظی، حبسخانه مأموری.

زَنداوَستا { سم. فا. [کتابی که مجوسیلرك مذهبده دستورالعملریدر. زند دخی دینلیر. با: زند.

زِندَگان { سم. جم. فا. فد: زنده. با: زنده.

زِندَگانی { سم. فا. ۱. دیریلك، حیات. ۲. یاشایش، معیشت، تعیش. لس.

زِندَگی { سم. فا. دیریلك، جانلیلق، حیات.

زَندوست { صف. فا. [زن = قاری ـ دوست = محب] قادینلردن خوشلانان، زناره.

زِنده { صف. فا. جم: زندگان. ۱. دیری، جانلی، برحیات، یاشایان. ۲. مج. روحلی، جانلی، چویك. ۳. صحتی یرنده، تندرست، دینج. || زنده دل = قلبی دیری، حیات معنویه ایله برحیات اولان، اهل دل.

زِندیق { صف. عر. جم: زنادیق، زنادقه. الوهیت وآخرته اینانمیان، منکر، ملحد، دینسز.

زِنغَر { مه. شدتله دیتریوب سس چیقارمغی تقلید و تصویر ایدهرك مکرر قوللانیلیر: زنغر زنغر دیتریوردی؛ طوپك سسندن جاملر زنغر زنغر اویناردی.

زِنغِردامَق { فت. سله و شدتله سرعتله مروری جاملری زنغر. داتدی.

زِنغِردامَق { فل. شدت وسیله دیتره‌یوب اویناتمق: صیقه‌دن ایکی ساعت زنغردا. یوب طوردم؛ دیشلرم زنغردا. یوردی.

زِنغِردی { سذ. شدتله و سله دیتریوب اویناتمه: صوغوقدن دیشلرینك زنغردیسی ایشیدیلیوردی.

زِنغِل { زنغلدامق وسائره. وا: زنغر، زنغردامق وسائره.

زَنگ { سم. فا. ۱. پاس، دمیر و باقیر و سائره پاسی. ۲. با: زنج.

زَنگار { سم. فا. باقیر پاسی قبیلندن اولان کوز طاشی، کبریتیت نحاس. [معربی: زنجار.]

زَنگِبار { سخ. صم. قره‌لرمملکتنك ساحل شرقیسندن عبارت اولان زنجبار مملکتی.

زَنگی { سم. فا. سیاه آدم، سیاهی، زنجی.

زَنگین { صف. بای، مالدار، متمول، غنی، توانگر: زنگین آدم: زنگین بر عائله.

زَنگینجه { صف. آز و یا اولدقجه مالدار.

زَنگینلِك { سم. مالدارلق، تمول، غنا، ثروت: زنگینلك چوق قزانمغله اولیوب حسن اداره ایتمکله اولور.

زَنگینلَمَك { یا زنگینله‌مك. فل. با یرمق، مالدار اولمق، استحصال مال و ثروت ایتمك.

زَنّه { سم. [فا. «زنان» دن] ۱. قادین جنسی، طائفهٔ نسا، اناث: زنه ایچون ترلك صاتیور؛ زنه درزیسی. ۲. اورته اویو. نده قادین قیافتنه کیرن ارکك اویونجی: زنه‌یه چیقمق. ۳. قادینلره مخصوص انواب و سائره.

زِنهار { یاخود زینهار. حم. صاقین! آمان!

زَنه‌جی { سم. قادینلره مخصوص انواب صاتان آدم.

زَنه‌لِك { سم. ۱. قادینلق. ۲. اورته اویو نده قادین تقلیدی.

زُوّار { سذ. جم. عر. فد: زائر. با: زائر.

زَوال { سذ. عر. ۱. زائل اولمه، فنا بولمه: دنیا زوال بولور، آخرت باقیدر. ۲. آشاغیلامه، تنزل، تدنی: رومالیلرك فتوحاتی اسکی یونان مدنیتنك زوالنه سبب اولدی. ۳. قباحت، صوج، مسئولیت: ایلچیه زوال یوق. ٤. کونشك نصف النهار خط مفروضندن غربه طوغری اینمه‌سی، میلی: زوال وقتی = نصف النهار؛ قبل

الزوال = نصف النهاردن اول؛ بعد الزوال = نصف النهاردن صکره. || سریع الزوال = چوق طایانه میان، چابق محو وخراب اولان (اشیا).

زَوالپذیر {ص. فا. [عر. زوال = محو - فا. پذیرفتن = قبول ایتمك] محو وخراب قبول ایدن، فنایی ممکن ویا قولای، بقاسز: علم وکمال زوالپذیر دکلدر.

زَوالسِز {ص. زائل اولماز، محو اولماز و تدنی ایتمز، طیانیقلی، باقی: علم زوالسز بر ثروتدر.

زَوالّی {زوالّو. ص. ۱. بیچاره. ۲. مسکین، عاجز، اقتدارسز.

زوانه {س. [فا. « زبانه » دن] ۱. توتون چبوغی اما. مه‌سنك کچیرلدیکی ایچی دلیك میل. ۲. مقرمنك مرکزندن کچیریلن واوکا مشابه میل. ۳. دکرمن طاشنك اورته‌سنده قطب یرینی طوتان قازیق. ٤. بربرینه کچن ادواته آچیلان دلیك.

زَواهِر {سث. جم. عر. فد: زهره. پا: زهره. (ازهار کبی.)

زَوایا {سث. جم. عر. فد: زاویه. پا: زاویه.

زَوائِد {سث. جم. عر. [فد: زائده قوللانلماز.] ۱. فضله ولزومسز شیئلر: زوائدی ملی ایدوب اختصار ایتملی. ۲. د. حروف اصلیه‌اوزرینه آرتدیرلمش حرفلر: افعال سداسیه‌نك زوائدی اوچ حرفدن عبارتدر. ۳. هق. مبیع ویا مرهون‌ده‌میوه کبی صوکره دن حاصل اولان شیئلر.

زَوج {سند. عر. جم: ازواج. ۱. چفت، اش، ایکی شیئدن مرکب طاقم. ۲. بر چفت تشکیل ایدن ایکی شیئك بهری، اش. ۳. قوجه وقارینك بهری، حلیل، حلیله، چفت: زوج بتول؛ ازواج مطهرهٔ جناب نبوی؛ زوجین آره‌سنده حسن امتزاج. [حلیله‌یه علامت تأنیثله « زوجه » دخی دینلمکده یکدیکدن، لسانمزده زوج اکثریا قوجه معناسیله قوللانیلیر.]

زَوجه {سث. عر. جم: زوجات. قاری، حلیله: زوج ایله زوجه بینلرنده حسن امتزاج شرطدر.

زَوجی {ص. عر. ة: زوجیه. قاری قوجه‌یه متعلق: محبت زوجیه.

زَوجیّت {سث. عر. قوجه‌لق، قاریلق، قاری قوجه حال وکیفیتی: یکرمی یاشندن آشاغی برکنج زوجیت وظائفنی تقدیر ایده‌مز.

زَوجَین {س. عر. تـ. قاری قوجه: زوجین آره‌سنده برودت کیرمش.

زود {ص. فا. چابوق، سریع. = حـ. چابوق، تیز، سریعاً. ز.

زور {س. [فارسیدن مأخوذ] ۱. زحمت، راحتسزلق: معده سندن زوری واردر. ۲. کوچلك، عسرت، اضطراب، مشکلات: سیدیك زوری = عسرت بول. ۳. مجبوریت، اضطرار، جبر: نه‌زوری واردر، زورم نه؟ ٤. قوت: بتون زورینی ویردی. || زور ایله = جبراً.

زور {ص. [بوده‌فارسیدن مأخوذ (اولسه کرك)] ۱. کوج، مشکل، صعوبتلی: زور ایش، زور درس. ۲. زحمتلی، مشقتلی: رنجبرلك پك زوردر؛ زوروظیفه. = حـ. ۱. کوچ، صعوبتله: بن بو درسی زور اوکرنیرم: بو ایشی زور یاپار. ۲. غیر مأمول صورتده، آنجق، طمار طارینه: اقشامه قدر یورودیکمز حالده منزله زور یتیشدك؛ بو یازی بی بوکون زور یتیشیریم. || زار زور = طوعاً وکرهاً، ایستر ایستمز. || زور زورینه = آنجق، کوچ حال ایله.

زور {س. فا. ۱. قوت، کوچ، مکنت: زور بازو. ۲. جبر، عنف.

زور {سند. یالان، کذب، اصلسز وساخته ایش: شاهد زور = یالان شاهد.

زورا کی {حـ. [روم شیوه‌سنه تطبیقاً تشکیل اولنمش عامیانه بر لغتدر.] ایستمیه‌رك، زورله، جبراً، کرهاً: زورا کی یاپیلان ایش البته ایی اولماز؛ زورا کی کیده‌جکسك دیدی.

زورَبا {پا: زوریه.

زورباز {س. فا. بدن وقوللرینك قوتیله آغر شیئلر قالدیرمق کبی اویونلر یاپان جانباز.

زورَبه {ص. ۱. زورله معامله ایدن، قوة جبریه ایله قاپوب غاصب، جبار. ۲. یارامازلق، راحت طورماز، حشاری.

زورَبه‌لق {س. زورله معامله، آغری والی طورماز آدمك حالی.

زورَق {سند. عر. قایق، صندال: زورق سوار = قایغه بینمش. || تش. بآ. قایغك ترکنه. سنه یکرمی بعض اویوقلره اطلاق اولنور.

زورلامَق {فث. زورله ایشلتمك، اجبار ایتمك، چوق ابرام ایتمك: بوبابایه‌نك انشاسنی در. عهده‌ایتمکه بنی چوق زورلادیلر.

زورلی {ص. قوتلی، قوی، کوچلی.

زورمَند {ص. فا. قوتلی، زورلی، کوچلی.

زورنا {س. [فا. « سرنا » دن] کسکین وآجی بر سس چیقاران واکثریا طاول ایله برابر اولهرق اوفلیه‌رك چالینان معروف چالغی. || مج. مناسبتسز وصوغرق سوزلره چوق کوه زه‌لك ایدن آدمدن کنایه اولور. || زیل زورنا = مست لا یعقل، کنیدینی بیلمز سرخوش. || طاول زورنا ایله = کورلدیلی شعشعه ایله.

زورناجی {س. زورنا دینلن معهود چالغی بی چالان چالغیجی، سرنازن.

زورَك {ص. تمکینسز ومناسبتسز، خفیف المزاج وکوزه، هر شیئی قاریشدیروب آغزی والی طورمیان: زورك آدم. زورك چوچق.

زورَکلِك {س. خفت مزاجله کوزه‌لك، منا. سبتسز صورتده چوق سویلیش، آغزی والی طورماز آدمك حالی.

زورَکلَمَك {فـل. زورکلك ایتمك، الی آغزی طورمیوب مناسبتسز قول و حرکتده بولنمق، خفت مزاجله کوزه‌لك ایتمك: آرتق زورکلاوب طورما.

زوقه {س. یالامودکبی پیوجك بالیقلری طوتمه مخصوص کوچك بالیق شکلنده اوچی ایکنه‌لی قورشون: زوقه ایله بالیق طوتمق. || مج. زوقه‌بی یوتمق = آلدانمق، قابلمق.

زوکورت {ص. [آخرنده کی « ت » حرکه لنجه « د » اولور.] پاره‌سز، مفلس: زوکورت قالمق. || چهره زوکوردی = چرکین، قبیح الوجه.

زوکورتلك {س. پاره سزلق، مفلسلك: زوکورتلك چکمك. || چهره زوکورتلکی = چرکینلك.

زوکورتلَمَك {پا زوکورتله. مك. فل. پاره‌سز قالمق، بی غائب ایدوب پاره‌سز قالمق، مفلس اولمق: بتون واریی قماره ویروب آز زمانده زوکورتلدی.

زولاطه {س. [لهجه‌دن] اوتوز پاره‌لق آسکی بر کومش سکه.

زولوف {س. پا: زلف.

زوله {س. فا. ۱. یای کیریشی. ۲. انواب وسائره کناریه‌دیکیلن شیریت وغیطان وسائره: کنا. رینه بر زه چکملی. ۳. مارا. نفوزلغه متعلق ایشلرده بر طبله وسائره کناریه یاپیشدیریلان اینجه پرواز. ٤. صحیفه اطرافنه چویریلن چیزکی.

زُهّاد {سند. جم. عر. فد: زاهد. پا: زاهد.

زُهّادَت {سث. عر. پرهیزکارلق. زهد، تقوی.

زُهّادَتلو {ص. پرهیزکار، متقی. انشا لسانینده مشایخ وزهاده ویریلن عنواندر.

زُهد {سند. عر. پرهیزکارلق، منهیاتدن توقی ایله عبادته حصر اوقات ایتمه، تقوی: اهل زهد وتقوادن بر ذات.

زَهر {س. فا. [تر. زبانزدی: زهیر. — خالص ترکچه‌سی اولان « آغو » متروك حکمنه کچمکله یرینی بولغت طوتوب لسانمزك تصرفاتندن اولمشدر.] اکلی ویا تماس وقوقوسی موجب موت اولان شیئ. آغو، سم. || مج. پك آجی شیئ: بو یمك زهردر. || زهرزمبرك = پك آجی ویا شدتلی.

زَهَر {سند. عر. جم: ازهار. چیچك، شکوفه. [عربیده اسم جنس اولمغله مفردی « ه » علاوه‌سیله زهره اولور، که بوده بعضاً لسانزده قوللانیلیر.]

زَهراء {صث. عر. [ستة. « از. هر » کمؤنثیدر.] یوزی پك بیاض وپارلاق. [نور دیدهٔ حبیب الله جناب فاطمه‌یه لقب اولمشدر:] فاطمة الزهراء.

زه {س. فا. ۱. یای کیریشی. ۲.

زَهرآب { س. فا. (زهر = سم- آب = صو) و : }

زَهرآبه { س. فا. حد ذاتنده بك آجی وسملی صو. || مج. آجیلق، آجی، درد وکدر. }

زَهرآلود { صف. فا. (زهر = سم- آلودن = قاریشمق) زهرلی. || مج. بك آجی ومؤلم : زهرآلود برسوز. }

زَهرآمیز { صف. فا. (زهر = سم- آمیختن = قاریشمق) زهرلی، آجی : برعتاب زهرآمیز. }

زَهربار { صف. فا. (زهر = سم- باریدن = یاغدیرمق) زهر یاغدیران، بك آجی، زهرلی. }

زَهرخند { س. فا. (زهر = سم- خندهٔ کوله) آجی کوله، استهزا ایله کولیش. }

زَهرلی { صف. زهری حاوی، آغولی، سملی : زهرلی منطار. }

زَهرناك { صف. فا. زهرلی، آغولی، سملی. }

زَهره { سش. عر. چیمك، شکوه. فه. (زهر کبی.) }

زَهره { س. فا. اود، مراره، صفرا. || مج. جسارت، جرأت، یکیتلك. || زهره چاك = اودی قوپمش، چوق قورقان. }

زُهره { سش. عر. منظومهٔ شمسك ایکنجی سیاره‌سی که تقریباً کرهٔ ارض جسامتنده اولوب بونکله کونشك آراسنده بولنمغله کاه‌اقشام قبهٔ سمانك جهت غربیه سنده وکاه‌صباحلین شرق جهتنده بك پارلاق برصورتده کورینور. فارسیده ناهید ولسان عوامده چوبان «کوکبی» وکاروان «کوکبی» دینلیر. اسکی زمانده حسن وعشق الهه‌سی زعم اولنوردی. || امراض زهرویه = ط. فرنکی و حرقة البول کبی خسته‌لقلر. }

زَهری { صف. عر. ژ : زهریه. نبا. چیچکه منسوب و متعلق. }

زِهلیك { یا زهله‌مك. فع. کنار. لرینه زه چکمك. شیریت وغیطاله ویا چیزکی وپروازله اطرافنی چویرمك. }

زِهلی { صف. کنارلرنده زه بولنان، اطرافنه شیریت وغیطان یاخود چیزکی وپرواز چویرلش اولان : زهلی اثواب، چوره، بوغچه. }

زَهی { حد. طوبی : زهی جسارت! زهی حمیت. — استهزا طریقیله دخی قوللانیلیر. }

زُهَیر { سند. عر. (« زهر » دن ستصغ.) نبا. کوچك چیچك. }

زِی { سند. عر. هیئت خارجیه، قیافت، تمایق، شکل، هر صنف وجماعتك قیافت مخصوصه‌سی : زی عسکریه، زی تجارده بر آدم. }

زِیاده { سش. عر. ۱. آرتمه، چوغالمه. ۲. آرتان مقدار، فضله، باق، قصور : بونك زیاده‌سنی نه یاپهلم؟ زیاده‌سی قالسون. == ص. ۱. چوق، کثیر مقداردا اولان : زیاده یاغمور یاغدی: الله زیاده ایتسین! ۲. دیکر برشیئدن چوق، دها چوق، آرتق : تحصیللری بر ایسه‌ده برکنك تجربه‌سی زیاده‌در: او مالك قیمتی بوندن زیاده‌در. ۳. لزومسدن چوق، فضله، آرتان : بو قماش زیاده کلدی؛ زیاده‌سنی بکا ویرك. ٤. لزومسز، فضله، بوش، نافله : بو سوزلر زیاده‌در : میوه طورورکن طاتلی زیاده‌در. == حد. ۱. چوق : ثروت تحصیلنه زیاده حریصدر: زیاده چالیشمق صحته ضرردر. ۲. پك، آشیری درجه‌ده : زیاده چالیشقان، زیاده طمعکار. ۳. دها، ادات تفضیل کبی : او بندن زیاده عالمدر: کیم زیاده قوتلی ایسه او غالب کلیر. ٤. آرتق، غیری، دها : سن زیاده سویله. || زیاده ایتمك = چوق اولمق، حدی تجاوز ایتمك : آرتق سز زیاده ایتدیکز. || زیاده‌سیله = ۱. پك چوق : زیاده‌سیله چالیشقان بر چوجق. ۲. ایجابندن فضله اولهرق : بن حقنی زیاده‌سیله ویردم. || اکسیك زیاده = هر درلو معنامله : اکسیك زیاده خلال اولسون. }

زِیاده‌جه { صف. حد. آز زیاده، آز فضله، چوقجه، خیلی : کندیسنی زیاده‌جه خسته کوردم. }

زِیاده‌لَشدیرمَك { فع. آرتدیرمق، چوغالتمق : قلم دوامی برآز زیاده‌لشدیرملیسکز : آرتق اوده معجزلکی زیاده‌لشدیردی. }

زِیاده‌لَشمَك { فل. چوغالمق، آرتمق، تزاید ایتمك : روزکار زیاده‌لشدی؛ اورمانلر محافظه اولنورسه آغاجلر بك چابق زیاده‌لشیر. }

زِیارَت { سش. عر. ۱. برینی کورمکه، برییله کورشمکه کیتمه : احبابی زیارت ایتمك شرطدر : خسته زیارتنه کیتمك سنت سنیه‌در؛ زیارتده قصور ایتمدم. ۲. تبرك وتیمن ودعا مقصدیله مبارك برینه کیتمك : روضهٔ مطهره‌یی زیارت ایتمك اخص آمالمدر : ابوینمك مرقدلرینی زیارت ایتمدم. اعادهٔ زیارت = زیارته کلش بر آدمك مقابلهٔ زیارته کیتمه. || زیارت رسمیه = صورت رسمیه‌ده اولنان زیارت. }

زِیارَتجی { س. زیارت ایدن آدم، زائر : بیت مقدس زیارتجیلری = زواری. }

زِیارَتگاه { س. فا. (عر. زیارت + فا. گاه = مقام) زیارت محلی، تبرك ایچون واریلان تربه ومعبد وسائره : شام وفلسطینده بك چوق زیارتکاهلر واردر. }

زِیان { س. فا. ضرر، خسار، کار ضدی : زیان چکمك. زیانه اوغرادم؛ ضرر وزیانی کندیسنه عائد اولمق اوزره. }

زِیانجی { صف. س. ضرر وزیانی موجب اولان. زیانکار. }

زِیانسز { صف. ۱. ضرر وزیانی موجب اولمیان : زیانسز برتجارتدر. ۲. ضررسز، اولدجه ایچ. کوتی ومضر اولمیان : زیانسز آدمدر. == حد. فنا دکل، اولدجه، ضررسز : زیانسز یازیور. }

زِیانکار { صف. فا. ضرر وزیانی موجب، مضر : فاره حیوانلرك اك زیانکاریدر؛ زیانکار بر چوجقدر. }

زِیانکارلق { س. ضرر وزیانی موجب اولمه. بلا موجب ضرر وزیان ویرمك خصلتی : چوجقلرك زیانکارلغی چکلمز. }

زیب { س. فا. بزك، سوس، زینت. }

زیبا { صف. فا. ۱. زکلی، سوسلی، مزین. ۲. یاقیشیقلی. کوزل : روی زیبا، دلبر زیبا. }

زیب آور { صف. فا. (زیب = زینت . آوردن = کتیرمك) سوسلاندیرن، زینت ویرن، کوزلاشدیرن. }

زیب اَفزا { صف. فا. (زیب = زینت ـ افزاییدن = آرتدیرمق) بر شیئك زینت وحسن ولطافتنی آرتدیران، کوزلاشدیرن. }

زیبَق { سند. عر. (فا. «ژیوه». دن معرب) جیوه، سیماب. || کیم. زیبق حلو = طاتلی سملن. فر. Calomel. }

زیبقه { س. قره دکز سواحلی اهالیسنك کیدکاری لاز پوطوری. }

زیبَك { صف. عر. ژ : زیبقیه. کیم. جیوه‌یه متعلق، جیوه‌دن معمول : ادویهٔ زیبقیه. }

زیبَكجه { صف. حد. زیبکلرك طور و طرزنده اولان ویا بوطرزده اولهرق : زیبکجه اویناماق، زیبکجه‌اویون. }

زیبَنده { صف. یاقیشیقلی، یارا- شیقلی، کوزل : روی زیبنده. }

زیبیدی { صف. ۱. پژمرده، پرتیق : زیبیدی قیافتلی. ۲. مسکین، میندی : زیبیدی حریف. }

زَیت { سند. عر. ج : زیوت. ۱. زیتون یاغی. ۲. ط. مواد مختلفه‌دن چیقاریلان علی الاطلاق یاغ : زیت خروع = هندیاغی؛ زیت حب السلاطین = مسهل بریاغ؛ زیت طیار = قوقولی واوچیجی یاغ. }

زَیتون { سند. عر. (تر. زیتون) زیتون یاغی چیقاریلان وین معروف میوه. || زیتون آغاجی = بو میوه‌یی ویرن آغاج که یاز قیش یاپراغنی محافظه ایدر. || زیتون یاغی = بو میوه‌دن چیقاریلان معروف یاغ که یمکده، محروقاتده وسائر ایشلرده قوللانیلیر. }

زَیتونجی { س. زیتون صاتان آدم. }

زَیتونلق { س. زیتون آغاجلرینی حاوی اورمان. }

اسکی برصنف عسکر. — سلچوقیلر زماننده بونیله بر صنف عسکری ترکیب ایتمش اولان آیدین وخداوندکار اهالیسی که «افه» دینمکله دخی معروف اولوب غریب قیافتلری واردر : زیبك اویونی.

زَیتونی { ص. عر. زیتون رنگنده، آزقهوه رنگنه وفستقی یه مائل قویو یشیل رنگنده اولان.

زَیج { سند. عر. ج: ازیاج. کواکبك حرکات ومواقعنی مبین اوله رق ارباب هیئتك ترتیب ایتدکاری جدول: اولغ بکك مشهور زیجی، اسلام ارباب هیئتنك ازیاجی.

زید { ف. عر. ژ: زیدت. { «زیا» دة » دن مجهول بنا سی اوزره ماضی مفرد مذکر غائب اولوب، دعا مقامنده بعض تعبیرات عربیه ده بولنور: } آرتسون، زیاده اولسون: زید قدره = قدری زیاده اولسون: زیدت فضائله = فضیلتلری زیاده اولسون!

زیر { حج. فا. آلتده، آلته: زیر زمین = یر آلتنده؛ زیر خاکه کیردی = طوپراق آلتنه؛ زیر اداره سنده = اداره سی آلتنده. = س. آلت: زیر وبالا یه باقوب. = ص. آشاغیکی، آلت، بالا مقابلی: محلهٔ زیر. || زیر وزبر = آت اوست.

زیر { مه. زیرلامق. با: زر، زرلامق.

زیر { سند. عر. سازك اك اینجه تلی، «بم» مقابلی: خامهم ایدنجه زیر وبم { نغمی }.

زیرا { حر. سببیت وتعلیل بیان ایدوب، داخل اولدیغی جمله مربوط بولندیغی جملهٔ اصلیه دن صکره کلیر: هیئت پك لازم بر علمدر زیرا طبع الهی اولان کائناتك عظمت و انتظامنی کو ستریر. — شعرده وطرز قدیمده بعضاً « زیرا که » صورتنده قوللانیلیر: تعریف ایدمم چکدیکم آلامی فلکدن « زیرا که آنك ذکری ده بر بشقه المدر. { نغمی }.

زیردست { س. فا. ج: زیردستان. ال } ال آلتنده بولنان، مادون، تابع (تبعه): تبعه وزیردستان.

زیرَك { ص. فا. ذکی، فطین، آکلایشلی، اویانیق.

زیرَکلك { س. و:

زیرَکی { س. فا. ذکا، فطانت، آکلایش، اویانیقلق.

زیرین { ص. فا. آلتده کی، آشاغی، آلت، تحتانی.

زیفقوس { س. { ر. } اثواب وسائره صیحرایوب قوناق چامور لکه سی: زیفوسدن اوسته باشی برباد اولمش. = ص. ح. فائده سز، بوش، نافله: او ایش زیفوس چیقدی.

زیل { س. با: زل.

زیمپاره { س. { اصلی: فا. سمپاره } اینجه وسرت قوملی طاش معدنی؛ زیمپاره کاغدی = دمیر وتخته جلالندیرمق وآشیندیرمق ایچون اوستنه بوقومدن یاپشدیرلمش کاغد ویاخود بز. با: سمپاره.

زین { س. فا. اگر، سرج. لس.

زَین { سند. عر. و:

زینَت { سند. عر. بزك، سوس، زیب: علم وکمال صاحبنه زیب وزین، زیب وزینت ویرو؛ قادین کبی زینتنه مائل اولمق ارککه یاقیشماز؛ زینت ویرمك = تزیین ایتمك، کوزللشدیرمك.

زینَتلَمَك { فت. بزه مك، سوسلنه یرمك، تزیین ایتمك، زینت ویرمك.

زینَتلَنمَك { فط. بزنمك، سوسلنمك، تزین ایتمك.

زینَتلی { ص. سوسلی، مزین، بزنمش.

زینهار { حه. با: زنهار.

زیوانه { س. با: زوانه.

زیوت { سند. ج. عر. فد: زیت. با: زیت.

زیور { س. فا. سوس، زینت، زیب: زیب و زیور ویرمك = سوسلندیرمك، تزیین ایتمك. || زیور افزا = زینتی تزیید ایدن: زیور افزای ظهور اولمق.

زیوف { سند. ج. عر. { فد. « زیف » لسانمزده قوللانماز. } قلب وسیاه آچقه.

زَئیر { سند. عر. آرسلانك کو کورلمه. ز. || ط. چکرده وسائر اعضای داخلیه ده حاصل اولان سس که مرضه کوره مختلف اولوب اطبا قولاق یاپیشدیرمق دیکمکله فرق ایدرلر: زئیر ادیمی، زئیر منشاری وسائره.

ژ

{ ژه. س. { ژاء، زاء فارسیه } { بوحرف، هر نقدر الفبای ترکی یه ادخال اولنه رق، اون دردنجی حرف عد اولنیورسه. ده، ترجمه ده مخرجی بسبتون مفقود ومجهولدر. عربیده دخی بولنیوب، یالکز فارسیده بو لنمغله، ایرانیلر طرفندن (ز) یه ایکی نقطه دها علاوه سیله تشکیل اولنمشدر. (ز) ایله (ش) آره سنده صفیری برمخرجی وار. در، که فرانسزجه j حرفیله تصویر اولنور. لسانمزده یالکز فارسیدن و یا فرانسزجه دن مأخوذ بش اون کلمه ده بولنور. ایجد حسابنده (ز) کبی ٧ اعتبار اولنور.

ژاژ { س. فا. ١. دوه دیکنی. ز. لقردی، بوش و معناسز سوز، هرزه. هذیان. ٢. لزومسز و مناسبتسز

ژاژخا { ژاژخای. ص. فا. { ژاژ = دوه دیکنی. خایدن = چیکنمك } بوش سوزلر سویلین، هرزه کو، هذیان ایدن.

ژاله { س. فا. کیجه یاغان ویاپراقلره قونان اینجه نم، چیك، شبنم، ندا.

ژاندارمه { س. { فر. Gendarme } محافظهٔ اسایشه مخصوص معاشلی برصنف عسکر، جاندار، ضبطیه: ژاندارمه عسکری، اداره سی، قوماندانی.

ژَرف { ص. فا. دریك، عمیق: دریای ژرف. ز.

ژَنده { ص. فا. یرتیق، یامه لی، پژمرده. = س. یرتیق اثواب، پژمرده قیافت. || ژنده پوش = یرتیق اثواب کیین، پژمرده قیافتلی.

ژَنگ { س. پاس، کیر.

ژَنگار { س. فا. باقر پاسی، کوز طاشی، زنجار.

ژورنال { س. { فر. Journal } با: جورنال. || مج. یومیه دفتری. || مج. ایمان ژورنالی = کینك ایمانده بولندیغی مدتجه وقوعاتنك قید اولندیغی دفتر؛ سیر ژورنالی = اثنای حرکتده کی وقوعاتك دفتری.

ژوری { س. { فر. Jury } { جنایتله متهم اولانلرك اوجرمی صحیحاً ایشلمدیکارینه واسباب مخففه بولنوب بولنمدیغنه وجداناً قرار ویرمك اوزره موثوق ومعتمد افرادندن تشکیل اولنان هیئت مخصوصه، هیئت عدول.

ژوژ قومیسر { س. { فر. Juge commissaire } { حقه. افلاس ایشلرینه باقمق اوزره محکمه طرفندن تعیین اولنان مأمور.

ژولیده { ص. فا. قاریشیق، پرمش؛ ژولیده موی = صاچلری قارمه قاریشیق وطرانامش. پرینه کچمش، طرانامش.

ژیان { ص. فا. قیزغین، کوکره. مش، جوشمش: شیر ژیان.

ژیمناستیق { س. { فر. Gymnastique } با: جنا. ستیق.

ژیوه { س. فا. جیوه، زیبق، سیماب.

لسانمزده بوحرفك تلفظی ذاتاً مألوف اولدیغندن، هیچ اولامزسه فرانسزجه دن مأخوذ اولان کلمه لرده، وهله اساسا یونانجه اولوب ده (چ) مقامنده اولان κ ایله یازیلانلرده بو حرفك (چ)ه تبدیلی مرجحدر. مثلا اسکیدن بری کتب عربیه واسلامیه ده (دیوجانیس) اسمیله طانینمش حکیم یونانیك نامنی فرانسزلر تقلیداً (دیوژن) یازمق عبثدر.

س

س { سين. سـ. [عر. سٓ] ترکجه الفبانك اون بشنجی حرفی اولوب، حروفك ترتيب اصلیٔ قديمی اولان ابجد صره‌سنده دخی اون بشنجی حرف اولمغله، رقم کبی استعمالنده ٦٠ اعتبار اولنور. شکل عبرانیسی ס وشکل سريانیسی ܣ در. مکالمه‌لرده « سؤال » کلمه‌سنه بدل یازیلوب، (ج) دخی «جواب» ه اشارت اولنور.

سا { یاخود سای. ص. فا. [« سایيدن» فعلندن سمص. اولوب صنعت تشکیلنه کیرر.] سورن: جبهه سای = آلتنی سورن.

سا { د. فا. [« آسا» دن مخفف] مانند، مماثل، نظیر: عنبرسا = عنبر کبی.

سابح { ص. عر. ٲ: سابحه. [« سباحة» دن سف.] یوزن، یوزیجی. || مج. حوض سابح = یوزر یعنی سیار وقابل نقل حوض که ایچنده کمی یاپیلیر. || سابح بطاریه = ساحل محافظه. سنه مخصوص طوپلی زرهلیلر.

سابع { عر. ع. ٲ: سابعه. یدنجی، هفتم: باب سابع = یدنجی باب: سنهٔ سابعه = یدنجی بیل. || سابع عشر = اون یدنجی.

سابعاً { ح. عر. یدنجی اوله‌رق، یدنجی درجه‌ده.

سابق { ص. عر. ٲ: سابقه. [« سبق» دن سف.] ١. کچن، کچمش، سبق ایدن، اولکی: عصر سابق = کچن، بوندن اول کی عصر؛ سنهٔ سابقه = کچن سنه. ٢. ثمدیکندن اول برمأموریت ویا مسنده بولنمش اولان، لاحق قابلی: ناظر سابق = بوندن اول کی ناظر؛ سابق سلانیك والیسی. ٣. ایلریده بولنان، زمانجه و یا پایه و رتبه‌جه اوکده بولنان، مقدم. ٤. [بو معنی ایله اسم کبی دخی قوللانیلوب، جمع. عربیسی «سابقون» دخی مستعملدر.] || سابق الذکر، سابق البیان = ذکری کچمش، یوقاریده بیان اولنان. = سـ. کچمش زمان: سابقده = کچمش زمانده، وقتیله، مقدما.

سابقاً { ح. عر. بوندن اول، مقدما: سابقاً ادرنه والیسی بولنان ذات؛ سابقاً قوللانیلان القاب.

سابقه { مث. عر. ج: سوابق. ١. کچمش شئ، کچمش حال و وقعه، برآدمك عمرنده وقوع بولمش احوال و وقوعاتك بهری: سوابق احوالی معلوم مدیر. ٢. برآدمك اولجه بر محکمه‌یه دوشوب محکوم اولمسنی منتج اولمش جرم وقباحت، کچمش جرم: سابقه‌سی واردر؛ سابقهٔ مکرره اصحابندن = دفعاتله محکوم اولمش.

بولغت لسانیزده یالکز ذکر اولنان ایکی معنی ایله قوللانیلیورسه ده، عربیده دیکر ایکی معناسی‌ده واردر که حال حاضر ایچون پك لزومی اولمغله، لسانیزه نقل وتعمیملری لزومدر. — برنجیسی: بر ایشی ایشلمکده ویا دوشونوب درمیان ایتمکده برشئی اولمق خصوصیدرکه فرانسزلرك Initiative لغتیله افاده ایتدکاری معنا در. عربیده افعال بابندن « ابداء » مصدری‌ده بومعنا ایله قوللانیلمیاور. — ایکنجیسی‌ده بر آدمك برخسته‌لغه طوتلمغه اولان استعداد طبیعیسیدر، که فرانسزلرك Prédisposition دیدکاری حال اولوب، فن طبده لزوم بر اصطلاحدر.

سابقه‌لی { ص. عر. بردها محکمه‌یه دوشوب محکوم اولمش، دیکر برجرم وقباحتی‌ده سبق ایتمش، جرم مکرر فاعلی: سابقه‌لی طاقمندن برآدم توقیف اولندی.

ساتر { ص. عر. [« ستر» دن سف.] اورتن، ستر ایدن: ساتر بعض اشکال و علامات طبیعیه وصنعیه. || ساحل محافظی = ساحلك دشمن تعرضندن وقایه‌سی و قجاقچیلغك منعی ایچون معین مواقعه مأمور افرادك بهری.

ساحلخانه { سـ. فا. [عر. ساحل = یالی ـ فا. خانه = او.] دکیز کنارنده یازلق مسکن، یالی: بوغاز ایچی ساحلخانه‌لری.

ساحلسرای { سـ. فا. [عر. ساحل = یالی ـ فا. سرای = قوناق] دکیز کنارنده یازلق بیوك قوناق، بیوك یالی: یازین بوغاز ایچنده‌کی ساحلسراینده اقامت ایدردی.

ساحه { سث. عر. ج: ساحات. ١. آچیق یر، میدان، اور. تهلق، فضا: اوکزده بر ساحهٔ واسعه وار ایدی؛ ساحهٔ سما. ٢. اوك اوکنده ویا اطرافنده‌کی آچیق یر، حولی.

ساختگی { سـ. فا. یاپمه ودوزمه شئ حالی، ساخته‌لك، یالان.

ساخته { ص. فا. [یاپمق دیمك اولان «ساختن» فعلندن سمف.] یاپمه، اویدیرمه، دوزمه، یالاندن، تقلید: ساخته براسمله سیاحت جیقمش؛ ساخته کومش؛ ساخته آچقه.

ساخته‌کار { ص. سـ. فا. برشئیك تقلیدینی یاپان، یالاندن ودوزمه شئیلر میدانه جیقاران، قلب آچقه یاپان ویا امضا ومهر تقلیدیله سند وسائره اویدیران، قلبزن: ساخته کارك قانوناً بیوك جزاسی واردر.

ساخته‌کارلق { سـ. تقلیدجیلك، قلبزنلك. یالاندن شیئلر جیقارمه ویا امضا ومهر تقلیدی: ساخته کارلغك بیوك جزاسی واردر.

ساخته‌لك { سـ. یاپمه ودوزمه یاخود تقلید اولان شیئك حالی: بومالك ساخته‌لکی بللیدر؛ بوآدمك هرطورنده بر ساخته‌لك کورینور.

ساخته وقار { ص. فا. [فا. ساخته = یاپمه ـ عر. وقار = آغرلق] یالاندن وجعلی صوتده بر وقار طاقینان، یالاندن وقار وتمکین کوسترن: صکره‌دن کورمه آدملر اکثریا ساخته‌وقار اولور.

ساخته وقارلق { سـ. یالاندن وجعلی وقار و تمکین صاتان آدمك حالی: بو آدمك ساخته‌وقارلغی‌ده چکلمز.

سادّ { ص. عر. [« سـد » دن سف.] سد ایدن، قپایان، مانع اولان. = سد. عر. ط. آق صو دینلن کوز پرده‌سی.

سادات { سـد. ج. عر. فد: سید. با: سید.

سادس { عد. عر. ٲ: سادسه. آلتنجی، ششم: باب سادس = آلتنجی باب: دفعهٔ سادسه = آلتنجی کره.

سادساً { ح. عر. آلتنجی اوله‌رق، آلتنجی درجه‌ده.

سادگی { سـ. فا. ساده‌لك، دوزلك. زینتسزلك.

ساده { ص. فا. ١. برشیئله مرکب اولمیان، بسیط، دوز. ٢. تزیینات‌دن عاری، زینتسز، عادی، دوز: پك ساده اثواب

کیمك عادتیدر. ۳. ایچنه برشئ قاریشمامش، خالص، صافی، تمیز: بو سوت، بو یاغ ساده در. ٤. تکلفسز، طنطنه‌سز، دوز: ساده قیافت، ساده لسان. ٥. شکرسز (قهوه)، پنیر وقیمه‌کبی خرجی اولمیان (بورك) وسائره. ٦. غل وغشدن عاری، طوغری، خالص: ساده آدم، ساده بورکلی. ۷. چوق دریاك دوشونمز، بوك، صافدرون: زوالللی پك ساده در. ۸. تك، یالکز، مجرد: ساده صویه پیشمش چوربه. ۹. قات قات وقاتمرلی اولمیان، بر قاتلی: قرا نفیلك قاتمرلیسی‌ده اولور ساده‌سی‌ده. ۱۰. تر. یالکز، آنجق: ساده بن کلدم؛ او آدم ساده بنم ایشم اولسون دیور. || روغن ساده، ساده یاغ = سوتدن چیقما. ریلوب یمکده قوللانیلان یاغ که زیتون یاغندن فرق ایچون بویله دینلیر. اختصاراً یالکز «ساده» قوللانیلمزده واردر.

ساده دل { صـ. فا. ج: ساده دلان. [ساده = م. دل = یورك] یورکی تمیز وحیله بیلمز بوك (آدم). صافدرون: پك ساده دل برآدمدر؛ برطاقم ساده دلانی اغفال ایتدی.

ساده دلانه { صـ. ح. فا. برکونه حیله وتدبیر دوشونمکسزین، ساده دلجه‌سنه، بوکلکله، صافدرونانه: ساده دلانه بر امنیتله؛ بو ایشده پك ساده دلانه حرکت ایتدی.

ساده دلك { سـ. بوکلك، صافدرونلق.

ساده رو { وساده روی صـ. فا. ج: ساده رویان. [ساده = م. رو، روی = یوز] یوزی توگسز، نازه (دلیقانلی).

ساده کار { سـ. فا. قیومجی طاقیجسی.

ساده لوح { صـ. فا. [فا. ساده = خاطر] ساده دل، صافدرون، بوك.

سارِق { صـ. عر. ة: سارقه. [«سرقة» دن سفـ.] چالان، خرسزلق ایدن. = سذ. عر. خرسز، اوغری، حرامی، دزد.

ساری { د. جهت وبر طرفه طوغری قصد ونیت بیان ایدر: شهر ساری گیتمك؟ جنت ساری پرواز ایتمك. [اسکیوب بزجه قوللانلماز اولمشدر.]

ساری { صـ. عر. ة: ساریه. [«سراية» دن سفـ.] تماس وقربیت وسائر صورتله کچن، سرایت ایدن، بولاشان (خسته‌لق وسائره): نزله ساری بر خسته‌لقدر؛ امراض ساریه.

«ساری» ایله «مستولی» آره‌سنده فرق واردر: ساری یالکز افراد بینندە برندن دیکرینه کچن، مستولی ایسه بر مملکتده مسلط اولنجه چابق یایلان خسته‌لقدر؛ مثلا ورم ساری، قولرا ایسه مستولی بر مرضدر.

ساز { سـ. [اصلی فارسیدر.] حصیر وسپت وسائره یاپدقلری اینجه قامش: سازدن سپت.

ساز { سـ. فا. [اساساً سازدن یعنی قامشدن یاپیلان نی قبوغی لیفندن معمول خلاط.

ساردون { بج. بالیقچیلرك قوللاندیغی اخلامور

ساردونیه { سـ. معروف برجنس چیچك که کوکی قیشین صوئوقدن محافظه اولنورسه بر قاچ سنه طیانیر. [ایتالیانك ساردنیه جزیره‌سنده چوق بولندیغندن یاخود بزه اورادن کلدیکندن، جزیرهٔ مذکورەنك اسمیله تسمیه اولنمشدر.]

سارِق { صـ. عر. ة: سارقه. [«سرقة» دن سفـ.] چالان، خرسزلق ایدن. = سذ. عر. خرسز، اوغری، حرامی، دزد.

سارّ { صـ. عر. ة: ساره. [«سرور» دن سفـ.] سوبندیرن، مسرور وشادان ایدن، باعث مسروریت اولان: خبر سار، حوادث ساره.

سار { د. فا. بعض اسمله لاحق اولوب، ترکجه‌دەکی «لق» و «لك» کبی محل ومکان بیان ایدر: کوهسار = طاغلق یر؛ چشمه سار = چشمه‌لری چوق یر.

سارا { صـ. فا. خالص، صافی: عنبر سارا. ة.

ساربان { سـ. فا. دوه‌جی، دوه سوریجیسی.

سارت { سـ. بج. حصیر خلاطی.

سارت { سـ. ترکستانده ایرانی الاصل ولسان فارسی ایله متکلم بر صنف اهالی یه ویریلن اسمدر.

سارَدَلا { یاخود ساردلیه. سـ. [یونا. Sardina] فوچی ویا قوطی ایچنده استیف ایدیله‌رك حفظ اولنمش کوچك بالیقلر. || مج. پك صیق طولدیرلمش ویا بریکمش غلبه‌لکدن کنایه‌در.

کبی چالغی آلتلرینه مخصوص اولوب، بعده بالتعمم علی الاطلاق قوللانلمغه باشلامشدر.] هرنوع چالغی: ساز چالمق؛ اینجه ساز = کمان وقانون ودف کبی آلاتورقه چالغی طاقمی که فرنك چالغیسنه نسبة اینجه سس چیقارير.

ساز { صـ. فا. [«ساختن» فعلندن] سمصـ. اولوب صنر. تشکیلنه کیرر] یاپان، اویدیران: چاره ساز = چاره یاپان، چاره‌سنی بولان. || ناساز = اویه‌میان، غیر موافق، مخالف: طالع ناسازم.

سازان { سـ. اکثریا سازلی طورغون صولرده بولنان بر جنس بالیق.

سازجی { سـ. ساز چالان، چالغیجی.

سازکار { صـ. فا. اویغون، موافق.

سازلق { صـ. ساز وقامش ایله مملو ویا مستور، ساز بیتن (یر): اوکوملك بتون کنارلری سازلقدر؛ اوراسی سازلق بر یردر. = سـ. ساز بیتن یر، سازلق محل، نیستان.

سازَنده { سـ. فا. ۱. برساز چالان (آدم). ۲. چالغیجی. مطرب: سازنده وخواننده‌لرله اکلمك.

ساطِع { صـ. عر. ة: ساطعه. [«سطوع» دن سفـ.] یوکسلوب میدانه چیقان، مرتفع وظاهر، تعالی وتظاهر ایدن: برق ساطع؛ رایات ساطعه.

ساطور { سذ. عر. ج: سواطیر. [تر. زبانزدی: ساطیر] ۱. ات وسائره کسمکه وقیمه‌لمغه مخصوص اکلی وآغر بیچاق که بالطه‌کبی اورمغله کسر. ۲. توتون قیمه‌نه مخصوص آلت.

ساطورجی { سـ. [تر. زبانزدی: ساطیرجی] ساطور قوللانان. ات کسن قصاب جراغی.

ساعَت { سذ. عر. ج: ساعات. ۱. کوندوز ایله کیجه‌دن عبارت برکونك یعنی کرهٔ ارضك کندی محوری اوزرینه برکره دونمه‌سی زمانك منقسم اولدیغی ۲٤ جزئدن بهری که ٦۰ دقیقه‌دن وهر دقیقه ٦۰ ثانیه‌دن مرکبدر: اوچ ساعت یورودم: ساعت بشده کلدم. ۲. وقت، زمان، آن: بوساعتده، او ساعت. ۳. وقت معین، وقت مقدر، اجل: ساعتی کلنجه‌یه؛ هر ایشك وقتی ساعتی واردر. ٤. قیامت، یوم حشر. ٥. بر ساعتده قطع اولنان یول مقداری که اوچ میل یعنی بش کیلومتره‌در: بو. رادن فلان یره قاچ ساعتدر؟ ٦. وقتی کوسترن آلت که انواعی اولور: قوین ساعتی، چالار ساعت، دیوار، قلمه ساعتی، قوم ساعتی، کونش ساعتی (= بسیطه). || او ساعت = آنیده، درحال. || بر ساعت اول = ممکن مرتبه ده اول، چابق، ارکن. || ساعت بساعت = ساعتده ساعته، آن بآن. || مج. ساعت باشی = مجلسده هرکسك طالوب سکوت ایتمسیله بر مدت سورن سکوت. || ساعت طوتمق = ساعت الده اولهرق وقتی حساب ایتمك. — ترکیبات عربیه‌ده «ساعه» صورتنده قوللانیلیر. || اشراط ساعت = قیامت علامتلری. || اشرف ساعت = زمان سعد.

ساعَتجی { سـ. ساعت یاپان و صاتان یاخود تعمیر ایدن آدم.

ساعَتجیلِق { سـ. ساعتجی صنعت ومشغولیتی، ساعت یاپمق ویا تعمیر ایتمك صنعتی. [ثقیل هجالی اولوب ذاتاً لسانمزك تصرفاتی حکمنه‌ده کچدیکندن، تلفظ عمومیه مغایر اولهرق، ساعتجیلك و ساعتلك یازمق عبثدر.]

ساعتلق { صـ. شو قدر ساعت سورن: بر ساعتلق ایشمز واردر.

ساعِد { سذ. عر. قولك دیرسك ایله ال آره‌سنده‌کی قسمی، بیلك: ساعد سمین.

ساعی { صـ. عر. ة: ساعیه. [«سعی» دن سفـ.] چالیشان، سعی ایدن. = سذ. عر. [تر. زبانزدی: سابی.] بر خبر ویا مکتوب کوتورن کمسنه ایچون بر یره کوندریلن پیاده، اولاق، تلار، برید: بر ساعی کوندرمك ایجاب ایتدی.

ساغَر { سـ. فا. عشرت بارداغی، قدح، کأس، پیاله: ساغر زرین = آلتین قدح.

ساقِل { صـ. عر. ة: سافله. [«سفل» دن سفـ.] آلچاق. [«اسفل» دهما مستعملدر. بونك برینه بزجه کثیر. الاستعمال اولان «سفیل» ایسه غلط اولوب عربی دکلدر.]

ساق { سذ. عر. ۱. دیز ایله طوپوق آره‌سنده کی قسم، بالدیر، اینجیك. ۲. نبا. آغاجك

وسائر نباتاتك يردن دالدرك تشعبه باشلادقلرى محله قدر اولان دوز يرى، صاب. ۳. مد. رأس مثلثه متصل اولان ضلع كه قاعده دينلن ضلعك غيريدر.

ساقز { يا ساقيز. سد. ۱. بعض آغاجلردن صيزلايه‌رق جيقان ضمغ كبى ياغلى بر ماده: چام ساقزى = چام آغاجندن جيقانى، رجنه، راتنج؛ چنكل ساقزى = كنگر ديكنتك ضمغى؛ بر ساقزى = نطرون، نفت معدنى: لبنان ساقزى = كو. نك: قره ساقز = قره گونلك. ۲. بو سبدله ساقز آغاجى دينلن بر نجم مخصوصدن جيقان بياض بر ضمغ كه چكدكجه او زامق خاصه سنى حائز اولوب دبشلرى تمزلك و آغزه رايحه ويرمك ايچون چيكنديلير ونمرق و سائره يه‌دن قونور: ساقز چيكمك؛ مج. چكه ساقزى = ورد زبان. — بياضلقدن و چكيلوب قويدمقدن‌ده كنايه اولور: ساقز كبى جاماشير، آغده. || ساقز آغاجى = مذكور مصطكى. بى ويرن آغاج كه ترمنتى انوا عندندر. || ساقز آطه‌سى = بو آغاجك كثرتله بولنديغى (خيوس) جزيره‌سى كه جزاير بحر سفيدك باشلجه‌لرندندر. || ساقز بادمى = باشلجه ساقز آطه‌سنده حاصل اولان نيجه قابوقلى ديش بادمى؛ ساقز لبلبيسى = طوزله قاورلمش قبوقلى خود.

ساقسونيا { سد. اك اعلا جنسى آلمانيانك بو ناملە معروف خطه سنده‌كى عسكر، آرقه طاقيمى، دمدار. [اليوم متروكدر.]

ساقه { سـ. با: سقاء.

ساقى { سذ. عر. [« سقى » دن سف.] ۱. صو ويرن، صو طاغيدان ويا صاتان: ۲. بزم عشرتده ايچيلن شراب وسائر مأيه‌لى قدحلره دوكوب طاغيدان آدم، قدح صونان.

ساقى { صـ. عر. ژ: ساقيه. [« ساق » دن سمذ.] تـ. بالديره ويا بالديرمكيكنه منسوب وبه‌متعلق.

ساقيلك { سـ. صو ويا شراب و سائره طاغيتمق وظيفه‌سى، ساقى ايشى: بزم عشرتده ساقيلك ايتمك.

ساقينامه { سـ. فا. اسكى شعرا. نك عادتى اوزره ساقيه خطاباً سويلنيان قصيده ومنظومه: حافظ شيرازينك بر ساقينامه‌سى واردر.

ساقيه { سذ. عر. ۱. ساقياق ايدن قيز. ۲. باغچه وبوستان صولامه‌ده مخصوص طولاب ويا جدول. ۳. كيلره صو ويرن دوبه‌لر.

ساكت { صـ. عر. ژ: ساكته. [« سكوت » دن سف.] صوسان، سكوت ايدن، حس چيقارميان، خاموش، ابكم: ساكت اولمق = صوصمق.

ساكن { صـ. سـ. عر. ژ: ساكنه. [« سكون » دن سف.] ۱. اوينامیان، بر وضعيتده طوران، حركتسز، غير متحرك: ذكر. منك آلت طاشى ساكندر.

۲. اوتورن، اقامت ايدن، بر يرك اهاليسندن اولان: ازميرده ساكن تجاردن؛ مسقط رأسنى تركه استانبولده ساكن اولدى: سكان جنت: سكنهٔ شهر. ۳. حر. كنتر، طورغون، راكد: ساكن بر صو؛ ساكن هوا. ٤. كندى حالنده، اوصلى، حليم، سسسز: پك ساكن آدمدر. ٥. ر. حركه ايله اوقونميان حرف كه اوزرينه سكون وجزم دينلن (°) اشارتى يازيلير، مجزوم: حرف ساكن؛ حروف ساكنه.

سال { سـ. فا. ييل، سنه، عام: سال حال = بوسنه: چند سال مقدم = بر قاچ سنه اول.

سالار { سـ. فا. باش، رئيس، سركرده، قوماندان: سپه سالار = عسكر قوماندانى، سردار، سرعسكر: قافله سالار = كروان باشى: سالار طائفه = طائفه‌نك رئيسى.

سالاموره { سـ. [يتا.] ۱. پنير وبالبق كبى شيئلرك بوزلمامق ايچون ياتيرلدقلرى طوزلى صو: سالاموره‌يه ياتير. مق: سالاموره پنيرى، بالبغى. ۲. سالاموره‌يه ياتيرلمش، طوزلى شى: بامیه، پاطلجان، پاپراق، بالبق سالاموره‌سى. || مج. سالاموره صوبى = طاتسز وياوان شئ.

سالب { صـ. عر. ژ: سالبه. [« سلب » دن سف.] ۱. قاپوب كوتورن، آلان، نزع ايدن: راحتمى سالب اولدى. ا مصدرى « سلب ايتمك » دها مستعملدر. ۲. ر. نفى واسكار ايدن. منق: قضيهٔ سالبه.

سالب { ياخود ثعلب. سـ. [عر. « حصا الثعلب » دن] طاغلرده بيتن بر نباتك كوكندن چيقان اون حالنده برماده كه قينادبلوب صيجاق ايچيلن يننه بو اسمله معروف مشروب حاصل اولور: سالب پشيرمك، ايچمك.

سالبجى { يا تعليجى سـ. آنف. البيان سالبى پشيروب كزديره‌رك صاتان آدم.

سالبجيلك { سـ. معروف سالبى پشيروب صاتمق ايشى: سالبجيلك ايدبور.

سالت { وسالته. با: صالت و صالته.

سالته‌باربه { سـ. [يتا.] مج. سفائنده تنفسخانه.

سالته‌مارقه { يا سالطه مارقه. سـ. [يتا.] وقتيله كميجيلرك اوموزلرينه آتدقلرى بر جنس نيتن.

ساليخورده { صـ. فا. [سال = ييل. خورده = يمش] ياشلى، مسن، چكين: بر پير ساليخورده.

ساليديده { صـ. فا. [سال = ييل. ديده = كورمش] ايا. شلى، مجرب.

سالِف { صـ. عر. ژ: سالفه. [« سلف » دن سف.] كچن، كچمش، سبق وتقدم ايدن: زمان سالف، ازمنهٔ سالفه: سالف الذكر، سالف البيان = ذكر وبيانى كچمش.

سالِك { صـ. عر. ژ: سالكه. جـ: سالكين. [« سلوك » دن سف.] ۱. بر يوله سلوك ايدن، بر يولده كيدن، بر يول تعقيب ايدن؛ طريق سفاهته سالك اولدى. ۲. صـ. بر طريقته داخل اولوب هدايت بولمق تعقيب ايدن، مريد: سالكك مرشدينه محبتى اولمق شرطدر؛ سالكين ايچون الزم بركتلردر.

سالِم { صـ. عر. ژ: سالمه. [« سلم » دن سف.] ۱. خسته و عليل اولميان، صاغ. صاغلام: صاغ وسالم واصل اولدق. ۲. عيب وقصور ونقصانى اولميان، برى: هر نوع عيوب وخطايادن سالمدر. ۳. خوف واندیشه‌سى اولميان، امين، سلامتده بولنان: سالم ياشامق. ٤. ر. [صرف عربيده] مفردى حروفنك صره‌سى بوزلمقسزين وبالكز ادات جمع علاوه‌سيله تشكل ايدن (جمع): جمع مذكر سالم، مسلمون كبى؛ جمع مؤنث سالم، مسلمات كبى.

سالماً { حـ. عر. ۱. صاغ وصالم. غلام اولەرق: بوكون سالماً واصل اولدق. ۲. امنيتله، امين اولەرق: سالماً ياشامق.

سالنامه { سـ. فا. [سال = ييل. نامه = كتاب] برسنه‌لك تقويمى ووقايع واحوالى كوسترن وهرسنه چيقان كتاب موقوت: سالنامهٔ دولت عليه = رسمى سالنامه كه تقويمله برابر ارکان و مأمورين دولتى والقاب رسميه وسائر معلوماتى حاويدر؛ سالنامهٔ عسكرى، سالنامهٔ معارف، سالنامهٔ خارجيه وسائره = دوائر دولتك آيرى آيرى سالنامه‌لرى.

سالوس { صـ. فا. مرائى، ريا‌كار: صوفئ سالوس.

سالوسی {س. فا. ریا، ریاکارلق.

ساله {ص. فا. یللق، سنه‌لك، یا شنده [فارسی ترکیباتده بولنور:] صد ساله = یوز سنه‌لك؛ پنجاه ساله = للمی یاشنده.

ساله {وسالون. با: صاله، صالون.

ساليانه {س. فا. تبعه‌دن جانب میریدن سنه‌ده بر آلنان ویرکی، تکالیف رسمیه.

سالينومتره {س. [فر. Salinomètre] بحر. بخار قزانلرنده‌کی صو یك طوزینی اولچمکه مخصوص آلت.

ساليه {س. [ر. Σάλιον] آغز. دن آقان صو، توکوروك: سالیه‌لری آقیور.

سامّ {ص. عر. ۲: سامه. [«سم». دن سف.] زهرلین، آغولی، زهرناك: نباتات سامه. = سف. عر. چولدن اسن غایتله صیجاق وقوری بر روزگارکه انسان وحیوانلری سرسم و بعضاً تلف ایدر، سام یلی: سام اورمق، چالمق = سام یلنه طوتیلوب متأثر اولمق.

سامان {س. فا. ۱. ثروت، مامالك: ثروت و سامان صاحبی. ۲. راحت، آرام، آسایش: بی سر و سامان = پریشان حال و آرامسز. ۳. اسباب نظام وانتظام. = سخ. اوائل دور عباسیده خراسان جهتنده حکم سورمش بر دولتك بانیسی: آل سامان.

سامانسوز {ص. فا. [سامان = م. سوختن = یاقمق] مامالکی واسباب راحت وآرامی یاقوب محو ایدن: بر حریق سامانسوز.

سامانی {س. ص. عر. ۲: سامانیه. ج. فا: سامانیان. آل سامان دولتنه منسوب ومتعلق: دولت سامانیه؛ سامانیلر زمانی. نده: تاریخ سامانیان.

سامح {ص. عر. ۲: سامحه. [«سماحة» دن سف.] سماحتلی، جومرد، الی آچیق.

سامع {ص. س. عر. ۲: سامعه. ج: سامعین. [«سمع» دن سف.] ۱. ایشیدن؛ قوهٔ سامعه = ایشیتمك حاسه‌سی. ۲. دیکلین، مستمع: واعظ سامعینه خطاباً سویلر. ۳. بر مکتبده امتحانه مجبور و اصل شاگردلك تابع ونائل اولدقلری وظائف وحقوقه حصه دار اولمقزین یالکز دیکمك اوزره دوام ایدن: دارالفنونده سامعیندن، سامعین میانده ایدی.

سامعه {س. عر. [«قوهٔ سامعه» یا خود «حاسهٔ سامعه» دن مخفف.] ایشیتمك حسی، قوهٔ سامعه، سمع: سامعه‌سی قوتلی.

سامی {ص. عر. ۲: ساميه. [«سمو» دن سف.] یوکسك، عالی، قدری برتر: امر نامهٔ سامی، تذکرهٔ سامیه = مقام صدارتدن صادر اولان امرنامه وتذکره. [باشلیجه مقام مشار الیه متعلق شیئلره مخصوصدر.]

سان {د. فا. بکزر، شبیه، مماثل. کیباتده بولنور:] یکسان = بر کبی، بر دوزیده.

سانتیم {س. [فر. Centime] یوزده بر، فرانقك یوزده بری اولان فرانسز آقچه‌سی که ایکی پاره دن اکسیکیجه در. — حسابده قولایلق اولق ایچون عثمانلی غروشنی ده یوز سانتیمه اعتبار ایدرلرکه بومفروض سانتیمك ایکی یجمی بر پاره دیمکدر.

سانتیمتر {س. ودهاطوغریسی: سانتیمتره {س. [فر. Centimètre] حساب اعشاریده فر. متره دینلن یکی آرشینك یوزده بر قسمی، یکی پارمق.

سانجاق {و دها طوغریسی صانجاق. با: سنجاق.

سانجمق {سانجدیرمق، سانجی وسائره. با: صانجمق وسائره.

سانح {ص. عر. ۲: سانحه. [«سنوح» دن سف.] ذهنه وفکرده حصول بولوب ظهور ایدن: ارادهٔ سنیه شرف سانح اولدی = شرفله سنوح ایتدی: فکر سانح؛ ارادات سانحه.

سانحه {س. عر. ج: سانحات. ذهنه کلن فکر ومطالعه، چوق دوشونمیه‌رك طوغان فکر و ملاحظه: بر سانحه اولق اوزره بیان ایتدی: سانحات العرب = قوم نجیب عربك زادهٔ فکرلری اولان ضروب امثالدر. || سانحه آرا = سنوح ایدن: سانحه آرای عاطفت اولیحن ارادهٔ سنیه. [هرنه قدر «سنوح» ماده سنك ایلك معناسی بولنیده، عربیده منتشر، متداول؛ مثل سائر = افواه ناسده متداول ومستعمل مثل، ضرب مثل، مثل مشهور. ۳. دیکر، باشقه، غیر: سز کیتمزسه کز سائرلری کیدر؛ سائر ایشلره قاریشمام. || ط. سائر فی المنام، فی النوم = کیجه اویقوده ایکن فرقنده اولمقزین قالقوب یورویوب و ایش کورن، فر. = Hypnobate, somnambule

سائر {ص. عر. ۲: سائره. [«سیر» دن سف.] ۱. سیر وحرکت ایدن، یوروین. متحرك. [بو معنا ایله «سیار» دها مستعملدر.] ۲. کچن، شایع، صوران، سؤال ایدن، صوریجی: بر سائل ظهورنده نه جواب وبررسکز؟ ۲. دیلن، دیلنجی: برسائله بش پاره ویرمز.

سائل {ص. عر. ۲: سائله. [«سیلان» دن سف.] آقان، جریان ایدن، جاری، مایع: مواد سائله.

سائلك {س. دیلنجیلك، سؤال.

سائليّت {س. عر. آقان شیئلرك حالی، مایعلك، مایعیت.

سايه {س. فا. ۱. کولکه، ظل: دیوارك، آغاجك سایه‌سی. ۲. مج. حمایه، صیانت، تصاحب: سایهٔ رسول الله‌ده؛ کیندی سی وجهدی سایه‌سنده خیلی ترقی ایتدی. || سایهٔ خدا = ظل الله، خلیفهٔ اسلام.

سايه‌دار {ص. فا. [سایه = کولکه - دار = طوتمق، مالك اولق] ۱. کولکه‌سی اولان، کولکه ویرن. ۲. مج. حامی، صاحب.

سايه‌گاه {س. فا. [سایه = کولکه - گاه = محل] کولکه‌لك یر.

سايه‌كبستر {ص. فا. [سایه = کولکه - کستردن = دوشمك] ۱. کولکه صالان، کولکه ایدن. ۲. مج. حامی، صاحب.

سايه‌نشين {ص. فا. [سایه = کولکه - نشستن = اوتورمق] ۱. کولکه ده اوتوران. برشیئك کولکه‌سی آلتنه صیغنان. ۲. مج. حمایه آلتنده بولنان: سایه نشین استراحت اولدی.

سانحه وسانحات واقعه ووقایع معناسیله قوللانیلیور.]

سائدلوس {یاسندروس. س. بر جنس مازینك ضمغی.

سانطراج {س. با: سطرنج.

سانطور {س. قانونه بکزر برنوع تللی چالغی.

سانطورلی {ص. شعشعه‌لی، دبدبه‌لی. عر.

سانغی {سانغیلامق. با: صانمق وسائره.

ساوه {یاخود صاوه. س. مژده، بشارت. مر.

ساوه‌جی {یا صاوه‌جی. س. مژده‌جی، مژده رسان، بشیر. مر.

ساهر {ص. عر. ۲: ساهره. [«سهر» دن سف.] او. یقوسز، کیجه اویویه میان، سهره مبتلا.

ساهره {سف. عر. روی زمین، یر یوزی. ف.

ساهور {سف. عر. اویقوسزلق، کیجه اویویه مامه. [«سحور» یرینه قوللانمامالی.]

سای {ص. فا. با: سا.

سايبان {س. فا. [اصلی: سایه‌بان] ۱۰. کولکه‌لك، اوستی یاپراق وسائره ایله اورتیلی چارطاق، صالاش، تنته. ۲. مج. حامی، حافظ، ملجأ.

سائر {ص. عر. ۲: سائره. [«سیر» دن سف.] ۱. سیر وحرکت ایدن، یوروین. متحرك. [بو معنا ایله «سیار» دها مستعملدر.] ۲. کچن، شایع، منتشر، متداول؛ مثل سائر = افواه ناسده متداول ومستعمل مثل، ضرب مثل، مثل مشهور. ۳. دیکر، باشقه، غیر: سز کیتمزسه کز سائرلری کیدر؛ سائر ایشلره قاریشمام. || ط. سائر فی المنام، فی النوم = کیجه اویقوده ایکن فرقنده اولمقزین قالقوب یورویوب و ایش کورن، فر. = Hypnobate, somnambule

سایی { س. با: ساعی.

سَبّ { سند. عر. سوگمه. طعن، دشنام.

سَبا { سخ. ه. یمنك مشهور بر شهر قدیمی اولوب بلقیسك پایتختی بولنمش اولمغله آثار شعراده ذکری چوق کچر.

سُباب { سـ. فر. [Soupape] جر. طلومبه وسائره ده آچیلوب قپانیر منفذ: امنیت سبابی = بعض ماکینه لرده استیم چوق طولنجه چیقمق وقزان پاتلامامق ایچون پابلش دلیکی که استیمك تضییقیله کندیلکندن آچیلیر.

سَبّابه { سند. عر. ت. شهادت پارمغی.

سُبات { سند. عر. ط. طالغیناق؛ سبات عمیق = خسته لك بسبتون کندیندن کچمسی، طالغین بر حالده بولنمسی، فر. Coma.

سَبّاح { ص. عر. [«سباحت» دن سمـ.] صوده یوزن، یوزیجی، یوزکچ.

سَباحَت { سـ. عر. صوده یوزمه: سباحت ایتمك = یوزمك.

سِباع { سند. جـ. عر. فد: سبع. با: سبع.

سُباعی { ص. عر. ت: سباعیه. [«سبع» دن] یدیلی، یدیلك، یدی حرفلی وسائره.

سِباق { سند. عر. [«سبق» دن] ۱. برشیك کچمشی، ماقبلی، اوست طرفی. ۲. قید، ربط، رابطه. ‖ د. سباق وسیاق = عباره نك کلیشی، سوزك ماقبل ومابعدیله اویغونلغی. [مفاعله یاپندن مصدر اولدوق مسابقه معناسیله لسانمزده قوللانلماز.]

سَبایا { سند. ث. جـ. عر. [فد. دکلدر.] دشمن مغلوبدن اسیر طوتیلوب صاتلمق اوزره کوتورلن افراد وعلی الخصوص نسا: محا. ربه دن عودتلرنده بر چوق سبایا کتیردیلر.

سَبائِك { سند. جـ. عر. فد: سیکه. با: سیکه.

سَبَب { سند. عر. جـ: اسباب. [اصل معنای لغویسی «ایپ» در.] ۱. برشیئك حصول و وقوعنی ایجاب ایدن شیء، باعث، موجب: مکتبه کله مکزك سببی نه در؟ نه سبیدن طارلدی؟ بو ایش اونك محوینه سبب اولدی؛ بو حرکتیك اسبابی واردر. ۲. وسیله، بهانه، مناسبت: غاوغا چیقارمق ایچون سبب آرایور: برمکتب کشاد اولنوب بو سببله دخی ادعیهٔ حضرت پادشاهی یاد وتذکار قیلندی. ۳. واسطه، آلت: اوآدمك سبب فیضی مجرد حسن خطیدر. ٤. بر شیئك حصولیچون اقتضا ایدن مواد، لوازم، مالزمه. [بو معنی ایله باشلیجه جمعی مستعملدر:] اسباب سفر، اسباب استراحت، اسباب تحصیل. ٥. د. عروضده مقطعات شعرمك ایکی حرفدن عبارت جزئی: سبب خفیف = ایکی حرف متحرکله بر ساکندن عبارت جزء؛ سبب ثقیل = ایکی حرف متحرکدن مرکب جزء، ‖ سبب اولمق = ایجاب ایتمك، بر ایشك وقوع وحصولنه آلت وواسطه اولمق یاخود چالیشمق: اوآدم بزی بوزیشدیرمغه سبب اولدی: بر سوز محوینه سبب اولدی. ‖ بلا سبب = بلاموجب، میدانده ایجاب ایتدیره جك بر حال اولمقسزین، سبیسز. ‖ سبب تحتنده = بر مقصد مخصوصله، توکلی اولمیه رق. ‖ سبب حیات = پدر، والد. ‖ اسباب موجبه = بر ایشی ایجاب ایتدیروب حصوله کتیرمکه سبب اولان شیلر: بوجنایتك اسباب موجبه سی بولنمدی. ‖ لسبب = برسبیدن، بر ایشدن طولایی.

سَبَبسِز { ص. سبب وموجی اولیان، برحق وبهانه یه مستند اولیان، بلاموجب: سبیسز بر طارغینلق. = ح. اورتده بر سبب وموجب اولمقسزین: بکا سبیسز طارلدی.

سَبَبلَنمَك { فل. کچنمك، تعیش ایتمك، کفاف ایدنمك.

سَبَبلی { ص. بر سبب وموجبی او. لان، بر وسیله وبهانه یه مبنی ومستند اولان. = ح. سببله، ایجاب ایتدیره جك برحال بولنمدیغی حالده: سببلی سیبسز تکدیر ایتمك عادتیدر.

سَبَبی { ص. عر. ت: سببیه. وموجبه منسوب ومتعلق: ادوات سببیه.

سَبَبِیّت { سـ. [مصدره ادات مصدریت علاوه سیله وجوده کلش اویدیرمه برلفتدر.] سبب اولمه، ایجاب ایتدیرمه، برشیئك وقوع وحصولنی ایجاب وانتاج ایده جك حال: بو طارغینلغنه کیم سببیت وبردی؟ سزك کلمه مکز ایشك کری قالمسنه سببیت وبردی.

سَبت { سند. عر. جمعه ایرتسی؛ یوم السبت جمعه ایرتسی کونی.

سُبحان { سند. عر. [«سبح» دن صف.] هرنوع عوارضدن واوصاف بشریه دن بری ومنزه اولان حق جل وعلی حضرتلری. ابومعنا ایله یالکز چوق قوللا. نلیوب، یاء نسبتله استعمال اولنور: لطف سبحانی کبی.) = ح. عر. حق جل وعلا حضرتلرینی هرنوع عوارضدن و اوصاف بشریه دن تنزیه وتنزیه ایدرم: سبحان الله! — لفظهٔ جلال ایله برابر حیرت وتعجب مقامنده وذکر وتسبیحده قوللانیلیر. — «سبحانه وتعالی» تعبیری دخی کرك سبحان الله مقامنده وکرك جناب خلاقه صفت اولهرق استعمال اولنور: حق سبحانه وتعالی حضرتلری.

سُبحانی { ص. عر. ت: سبحانیه. هرنوع عوارضدن منزه اولان جناب خلاقه منسوب و متعلق، الهی، ربانی: لطف سبحانی، الطاف سبحانیه.

سُبحه { سـ. عر. ۱. جناب حق تنزیه وتقدیس ایچون سبحان الله جمله شریفه سنی و سائر وردلری چکوب صایمغه مخصوص طقسان طفوز دانه دن مرکب معروف دیزی، که بزجه تسبیح اسمیله متعارفدر. ۲. تسبیح دانه سی: سبحهٔ مرجان.

سَبز { ص. فا. یشیل، اخضر؛ برك سبزه = یشیل یاپراق؛ سبز پوش = یشیل کیین؛ سبز فام = یشیل رنکلی، یشیل بویالی. ‖ خط سبز = کنج دلیقانلیلردە صقال وبیقدن اول کان ایلکه توك. عر.

سَبزَوات { سـ. فا. [سبزه جمعی. — تر. زبانزدی: زارزاوات. ا الله و یاخود باغ وزیتون یاغیله پیشیریله رك یمکده یمن وصلاطه وترشیسی یاپیلان: بامیه، باطلیجان، دوماتس، فا. صولیه، لاخنه وسائره کبی یشیللکلر، بقول.

سَبزَواتجی { سـ. [زبانزدی: زارزاواتجی] ایمکه قوتلان یشیللکلری دکانده ویا سوقاقلرده صاتان اصناف.

سَبزَواتلی { ص. [زبانزدی: زارزاواتلی] سبزه وات دیلن یشیللکلرله پیشمش: سبزواتلی یمك. ات.

سَبزه { سـ. فا. ۱. یشیللك، چمن، چایر. ۲. یمك پیشیرمکه مخصوص یشیللك، زارزاوات: فاصولیه سبزه لرك اك مغذیسیدر.

سَبزه زار { سـ. فا. یشیللك یرلی، یشیللکله مستور یر، چایرلق، چمنلك.

سِبط { سند. عر. جـ: اسباط. ت: سبطین. اولاد اولادی، تورون. حفید: سبط مکرم جناب نبوی = سید الشهدا امام حسین (رضه) افندمز. = جـ. حضرت یعقوب (عم) ك اون ایکی اولادندن متولد اولان قبائل بنی اسرائیل: اسباط اثنا عشر. = ت. فخر کائنات (صلعم) افندمزك حفید اکرملری اولان امام حسن وامام حسین (رضهما) افندیلرمز: سبطین مکرمین.

سَبع { عد. عر. با: سبعه.

سَبُع { سند. عر. جـ: سباع. یرتیجی حیوان، آرسلان وقپلان کبی وحشی حیوان.

سُبع { عد. عر. یدیده بر، یدی جزئده بر جزء: بر کون هفته نك سبعیدر.

سَبعه { عد. عر. اعربیده مؤنثی «سبع» ایسه ده لسانمزده مستعمل دکلدر. ا یدی، هفت: سبعهٔ سیاره = اسکی هیئتده یدی زعم اولنان سیارات.

سَبعی { ص. عر. ت: سبعیه. ط. یدی کونده بر کره کان (صیتمه وسائره).

سَبعین { عد. عر. یمش. = سند. جـ. بطالسه زمانده کتب مقدسهٔ بنی اسرائیلی لسان یونانی یه ترجمه ایتمك اوزره اسکندریه ده یمش کشیدن مرکب اولمه. رق تشکیل ایدلمش اولان هیئت: ترجمهٔ سبعین = فر. Version des Septante.

سَبق { سند. عر. ا «سبقت» دن مأخوذ عربیده معنایی باشقه اولدیغندن، سبق یرینه قوللانلماز. ملیدر. ا کچمه، تقدم ایتمه، ایلریده بولنمه. اولجه کچمش و وقوع بولمش اولمه: سبق ایدن خدماتنه مکافاةً: ذکری سبق ایدن.

سَبَق { سند. عر. جـ: اسباق. ا اصل معنایی بر برینی کچمك سعی وادعاسی واوکندلیدر.] درس، شاکردك بر دفعه ده معلمدن آلوب اوکرندیکی شی.

سَبَق { فل. عر. ا اصلی قاعنمك دخی فتحیله ماضی مفرد

مذكر غائبی اولوب بعض تعبيرات عربيه‌ده بولنور. | كچدی: ماضی. سبق = كچن، تقدم ايدن شی.

سَبَقَت (سث. عر. كچمه معناسيله استعمال اولنورسه‌ده، عربيده معنايی بسبتون باشقه اولوب، او معنا ايله هيچ بريله السانمزده استعمالی ده مأنوس اولمديغندن، هيچ قيرالانماملدر.

سَبَقَتخوان (ص. فا.. اعر. سبق = درس - فا. خواندن = اوقومق | درس اوقويان. درسه دوام ايدن، شاكرد. طالب.

سَبَك (سذ. عر. ۱. بر معدنی اريدوب قالبه دوكمه: كوله‌نی سبك ايتمك. ۲. ص. عباره‌نك صورت ترتيب و تنظيمی: ويريلن حجتك صك وسكی يرنده ايدی. | با: صك.

سَبُك (ص. فا. ۱. يكی، خفيف. ۲. چابوق. سريع. ۳. آغرلمی ووقار وتمكينی اولميان. | باشليجه تركيبلرده بولنور: |

سَبُكبار (ص. فا. | سبك = خفيف. بار = يوك | خفيف يوكلی، يانلشده چوق اشيا وصمعات بولنميان.

سَبُكپای (ص. فا. | سبك = چابوق. پای = آياق | آياغی چابوق، آياغنه چابوق. سريع المشی.

سَبُكپَرواز (ص. فا. | سبك = چابوق. پرواز = اوچمه | چابوق اوچان، سريع الطيران.

سَبُكرَو (ص. فا. | سبك = چا. بوق. رفتن = كيتمك. يورومك | چابوق كيدن، سر. عتله يورومين.

سَبُكروح (ص. فا. | فا. سبك = خفيف. عر. روح = جان | خفيف الروح، آغرجانلی اولميان، كوريشمه‌سی خوش ولطيف.

سَبُكمِزاج (ص. فا. | فا. سبك = خفيف. عر. مزاج = م | خفيف مزاجلی، اوستنده آغرلق و وقار اولميان، خفيف مشربلی.

سَبُكمَغز (ص. فا. ج: سبكمغزان. | فا. سبك = خفيف. عر. مغز = بين | خفيف بينلی، عقلسز.

سَبَل (سذ. عر. ط. كوزه عارض اولان خفيف بر پرده كه دوماغلی كورمكی موجب اولور، فر. Paunus.

سُبُل (سذ. ج. عر. فد: سبيل. | با: سبيل.

سَبَلاء (سث. عر. اذ: «اسل» غير مستعملدر | اوزون كير. پكلی (كوز): عين سبلاء. | چشم سبلاء، دخی دير لرسه‌ده، چشم اسم فارسيسنك مؤنث صفت عربيه ايله توصيفی مثلا. سبتيردر. |

سَبو (سذ. فا. دستی. شراب قابی.

سُبو (عر. |

سُبوح (سذ. عر. | «سبح» دن تسبيح = تنزيه و تقديس اولنان حق سبحانه و تعالی حضرتلری.

سَبُه (سذ. عر. دشمن مملكتنده‌كی سپی | اركك وقادين اهالی بی‌اسير ايدوب كوتورمه: اكثر اهاليسنی سبی ايتديلر.

سَبيكه (سث. عر. ج: سبائك. | كوچك، اريديلوب پارچه صورتنده دوكلش معدن.

سَبيل (سذ. عر. ج: سبيل. ۱. يول، طريق، جاده: ابنای سبيل = يولجيلر: فی سبيل الله = حق يولنده. ثواب ايچون، خيرات اولەرق. ۲. جاده اوزرنده وفی سبيل الله اولەرق ابنای سبيله مهيا صو بولنديرمق اوزره پايتلان بنای مخصوص كه پنجره‌لرنده دائمی صورتده صو ايله طولی مشربه‌لر بولنديريلوب كلن چكن ايچر. ۳. سوقاقلرده قيربه ايله صو كزديروب مجاناً ايچيرمك اوزره بر وقف و خيرات طرفندن اودنمش آدمك طاغيتديغی صو. || مج. سبيل ايتمك = مجاناً وخيرات اولەرق طاغيتمق.

سَبيلجی (سذ. خيرات اولەرق سوقانده قيربه ايله صو كزديروب مجاناً ايچيرن و بو وسيله ايله اكثريا ديلنجی آدم.

سَبيلخانه (سذ. فا خيرات اولەرق كلوب چكنك صو ايچمه‌سنه مخصوص بنا كه پنجره‌لرله محاط واكثريا مصنع بر قبه صورتنده اولور.

سَپا (سذ. فا | ودها طوغريسی سپاه = اوچ آياقلی. ۱. صاچ تجيلرك اوستنه طبله‌يی طوردير مق اوزره قوللاندقلری اوچ آياقلی بردائره شكلنده آلت ۲. اوچ آياقلی كوچك اسكمله ويا ماصه.

سِپار (ص. فا. | مصد. اولوب صنر تشكيلنه

كيدر) ويرن، تسليم ويا فدا ايدن: جانسپار = جانی فدا ايدن.

سِپارِش (سذ. فا. | جمعنده «سپار. شات» ديمه‌ملی) ۱. اصمارلامه، بر شيئك يابلمسی ويا كوندرلمسی ايچون امر ويرمه: سراجه بر آت طاقمی سپارش ايتدم؛ هندستانه كتاب سپارش ايتمك؛ فلان تاجر هر ير ايچون سپارش قبول ايدر. ۲. برمبلغك تأديه‌سنی بر يره حواله ايتمه: معاشمك ربعنی دينه مقابل ويرلمك اوزره فلان ولايتنه سپارش ايتديردم؛ سپارش امری. حوالەنامه‌سی. ۳. بر مأمور ويا ضابطك معاشندن ديكر بر محلده بولنان اقرباسندن برينه تفريق وتخصيص ايتديكی مقدار: اوقاف‌دن اوغلندن بشيوز غروش سپارش آليور.

سپارنه (سذ. | اسپانيولجه‌دن) معروف بر نباتك كوكی، فر. Salsepareille.

سُپاره (سذ. فا. | اصلی: سی پاره = اوتوز جزء) قرآن كريمك اجزاءشريفه‌سندن بهری.

سِپاس (سذ. فا. شكر، حمد، ثنا: جناب حقه حمد وسپاس اولسون.

سِپاسگُذار (ص. فا. | سپاس = شكر. گذاريدن = ادا ايتمك) حمد وشكر ايدن، متشكر، منتدار.

سِپاه (ياخود سپه. سذ. فا. عسكر، جيش، جند، لشكر، اردو.

سِپاهی (سذ. فا. ۱. عسكره منسوب آدم، عسكری. ۲. متقدما دولت عثمانيه‌ده برصنف سواری عسكری كه تيمار نامياله عشريلی آلدقلری اراضی‌يه مقابل حرب زماننده كنديسی حيوالمريله وجانب ميريدن ويريلن جبخانه ومهماتله محاربه‌يه كيدرلردی؛ سپاهی اوجاغی.

سِپاهيلِك (سذ. | اولنان سواری عسكرلكی: سپاهيلك ايدنلر.

سَپَت (سذ. | فا. سپيد. — آخرنده‌كی «ت» تحريك اولنجه «د» اولور.) ۱. فا. مشدن يا اينجه سوكوت دالدن ويا صمان وساژه‌دن معمول مخلف اشكالده اورمه كه اكثريا يمش. اتمك، چاماشير وساژه وضعنه مخصوص اولور: اوزوم سپدی، چاماشير سپدی، چچك سپدی. ۲. بر سپدك استيعاب ايتديكی مقدار: بر سپت اينجير، ايكی سپت چچك. = ص. سپت كبی اورلمش: سپت صندیق = كسپت كبی اورلمش واوستی مشين قابلی اولور: سپت آرابه = اينجه بياض دالدن اورلمش خفيف فايتون وساژه. || باليق سپدی = باليق طوتمغه مخصوص سپت شكلنده آغ. || دكرمن سپدی = دكرمن السكی. || سپتده پنبوق = معلومات مدخره. || مصد. سپت قوامق = يايوان كر.

سَپَتجی (سذ. سپت اورن صنعتجی.

سَپَتَملِك (سذ. فا. قارن سپتلكی = قارنك كويك جهتی.

سَپَتَمه (ص. سپت شكلنده اورلمش، آرقوری كديرمه.

سَپَد (سذ. فا. سپت. | با: سپت.

سِپَر (سذ. فا. ۱. قالقان، ترس. ۲. آرقه‌سنه صاقلانه‌جق شیء، واسطهٔ محافظه: ديواری سپر اتخاذ ايتدی. ۳. يامور وروزكار وكونشه مانع اولەجق صاچاق وپرده وساژه: پويرازه قارشی بر سپر ايستر. ٤. كو. نشك تأثيرينه مانع اولان شايقه كنداری: شايقه‌سنك كلكيش سپری وار ايدی. ٥. عم. استحكامه‌كی عسكری دشمنك مرمياتندن محافظه ايدن سد، پارايت. || سپر آلمق = ۱. سپر اتخاذ ايتمك، بر شیء آرقه‌سنه چكوب كنديسی محافظه ايدەرك مدافعه ايتمك. ۲. قليجله خصمك قليجنی دفع ايتمك. || ال سپری = خطاط آلتلغی. || سپر صاعقه = پاراتونر دينليلن آلت، دافع صاعقه.

سُپُرده (ص. فا. تسليم وترك و اعطا اولنمش ش.

سَپَك (سذ. دكرمن طاشنك ديلی.

سَپَكَن (سذ. | اصلی سرتمك » دن «سرپكن» | سرپيلن شیء: صولی سپكن = قار ايله قاريشيق يامور، ياری اريمش حالنده ياغان قار.

سَپَلَك (سپلی. | با: سپيلك، سپيلی.

سَپَمَك (فذ. يالايوب آلمق، نفسله چكەرك ايچمك. سومورمك.

سَپَنج (سذ. فا. ۱. مسافر خانه. ۲. مج. دار دنيا: سرای سپنج.

سَپَنْد (سذ. فا. اوزرلك تخمی.

سپورمك { سپورکه وسائره. ا: سوپورمك وسائره.

سپه { س. فا. با: سپاه.

سپهبد { س. فا. و:

سپهدار { س. فا. عسکر باشی، سر عسکر، سر دار، قائد. باش قوماندان.

سپهداری { ص. فا. سردار و سرعسکره منسوب ومتعلق: جانب عالی سپهداریلرینه.

سپهر { س. فا. ۱. کوك. سما. آسمان، فلك. ۲. مج. طالع، بخت، قدر. فلك: سپهر کینه‌ور.

سپهسالار { س. فا. [سپه = عسکر. سالار = رئیس] سرعسکر. رئیس الجیش.

سپهسالاری { ص. فا. عسکره منسوب ومتعلق: امر نامهٔ سپهسالاری: ذات عالی سپهسالاریلری.

سپی { س. ۱. دریلرك سخنیسان جانلسنه کتیرلمسیچون اجرا اولنان عملیات، دباغت: یوجیوا. نك دریسی سپی قبول ایتمز. ۲. کورکك بویانوب ترپه اید. لمسی: کورکه سپی ویرمك: سپی چوغی = کورکك توکلرینی دو. زائمك ایچون اوردقلری دکنك.

سپیجی { س. ۱. دری ویا کو. رکاره سپی ویرن، دباغ. ۲. کورك بویاجیسی.

سپید { ص. فا. بیاض. آق. [سفید» دها مستعملدر.]

سپیده دم { س. فا. صباح آید. [یلدمی. = فز. علی الصباح. ز.

ست { س. ا. ع. «سد» دن غلط] با: سد.

ستّ { س. ع. ا «سیدة» دن مخفف] خانم، خاتون. ز.

ستّ { عد. ع. آلتی. [عربیده مؤنثی بوصورتده اولوب، مذکری «سته» صورتنده در. که لسانمزده دخی او صورت دها مأنوسدر.]

ستاد { س. فا. آله. آلیش. آلیم، اخذ: دادوستاد = آلیش ویریش. آلیم صاتیم، اخذ واعطا.

ستادیه { یاخود استادیه. س. [فر. Stadie] تخمین مسافه آلتی.

ستّار { ص. ع. ا «ستر» دن ایدن، اورتن. — قبایح عبادی ستر و عفو ایدن جناب حقه وصف اولور.

ستاره { س. فا. نجم، کوکب. اختر. ثمار. ستاره شناس = منجم. اختر شناس.

ستاره { یاخود سه‌تاره. س. فا. [سه = اوچ. تار = تل] ۱. اوچ تللی بر نوع طنبوره. ۲. آهنك، نظام.

ستان { ص. فا. ا «ستا دن» فعلندن سمع. اولوب ستر. ده بولنور] آلان، اخذ وقبض ایدن: جان ستان = جان آلیجی.

ستان { د. فا. ادات ظرفیت او. لوب، التحاق ایتدیکی اسمك صوك حرفی یا کن ایسه مکسور اولور: کاستان = کل یری، کالك: هندوستان = هندولرك یری. سنگستان = طاشلق یر.

ستایش { س. فا. مدح. ثنا، ذکر جمیل: علم وهنر نه قدر ستایش اولنسه سزادر.

ستد { س. فا. با: ستاد.

ستر { سند. ع. اورتمه، قیامه، کیزله: ستر عورت = عیب پرلری اورتمه: ستر حقیقت = طوغریی کیزله.

ستر { سند. ع. ج: استار، ستور. [اورتمه جك شئ، اورتی، پرده. [جمعی دها مستعملدر:] استار کعبه.

ستره { س. یاخود:

ستری { س. ا. ع. «ستر» دن. — وفیق پاشا مرحومك فر. Surtout دن ظنی نه لفظاً نه معناً اویار. ا دوز یاقه‌لی واوکی ایلیکلی چوقه لباس که بزجه مقام رسمیده کیبلیر.

ستم { س. فا. ۱. ظلم، حقسز. لق. ۲. جور. جفا. ۳. تر. جیقیشمه، تعزیر: زیارتمه کلدك دیه بکا ستم ایتدی.

ستمدیده { ص. فا. ج: ستمدید. گن. [ستم = ظلم. دیدن = کورمك] حقسزلق کورمش، مظلوم، مغدور.

ستمکار { ص. فا. و:

ستمگر { ص. فا. ظلم وحقسز. لق ایدن.

ستمکش { ص. فا. [ستم = ظلم. کشیدن = چکمك] حقسزلق چکن، مظلوم، مغدور.

ستمه { یاخود سیتمه. با: صیتمه.

ستوده { ص. فا. ۱. اوگنمش، مدح وثنا اولنمش، ممدوح. ۲. شایان مدح وثنا: اوصاف ستوده‌لری = اوصاف ممدوحه‌لری. — وصف ترکیبی. یه ده کبیر: ستوده شیم = ممدوح الاخلاق.

ستور { س. فا. آت ودوه کبی بینك ویوك حیوانی. ز.

ستور { سند. ج. ع. فد: ستر. با: ستر.

ستون { س. فا. [یو. Στύλος] ایله مناسبتی واردر. معربی سطون] ۱. یکپاره مرمر وسائر طاشدن عبارت ویا خر. جله کارگیر یابلش دیرك، عمود: آیاصوفیه‌نك ستونلری. ۲. عزته وکتاب وسائره صحیفه‌سنك یوقاریدن آشاغی یه منقسم او. لدیغی اقسامك بیری که عموده مشابهدر: قاموس ترکی صحیفه. لری اوچ ستون اوزره ترتیب اولنمشدر.

ستون { وستین. عد. ع. آلتمش.

ستوه { ص. فا. یورغون وملول. فتور کتیرمش، عاجز. ز.

سته { عد. ع. آلتی: رسوم سته = تکالیف امیریه دن آلتی رسمکه دیون عمومیه یه احاله او. لنمشدر. = س. ۱. آلتی کون، آلتی کونلك مدت: ستهٔ غور = شمسك برج تورده بولندیغی نیسان آینك فرطونه‌لریله مشهور اولان آلتی کونی. ۲. [« منا. صب سته » دن مختصر] علمایه مخصوص بر پایه.

ستی { س. ع. [« سیدتی » دن مختصر] خانم، خاتون. ز.

ستیز { س. فا. و:

ستیزه { س. فا. غاوغا، نزاع، جدال.

ستیزه‌جو { ص. فا. [ستیزه = غاوغا. جستن = آرامق] نزاع وجدال آرایان، غاوغاجی.

ستیزه‌کار { یاخود ستیزکار. ص. فا. غاوغاجی، دائما نزاع چیقاران.

ستیل { س. ع. مفتوح السین [«سطل» دن که طاس حمامی دیمکدر.] ۱. آتلره آخورده صو ویرمکه مخصوص بیوك باقراج. ۲. زنجیرله آصیلور کومشدن بخور وقهوه منغالی: آتش ستیلی. ۳. بریرلرك دیواره مربوط بر دکمکه آصوب آکلتمدکی موصلقدن دوکیلن صیجاق صو ایله مشتریلرك باشنی یقادقلری مخصوص باقیر قاب.

۱. قلمانجیلرك زفت قاینتدقلری قزان.

ستین { یاخود ستون. عد. ع. آلتمش. آلتمش: ستین سنه = مبالغه و کثرتدن کنایه‌در: ستین سنه کلسین.

سجّاده { سند. ع. [«سجده» دن] اکثریا اوستنده سجده یه وارمقده یعنی نماز قیلقده مستعمل اولان کوچك خالی، قالیچه: سجاده‌ی سرمك! عجم، عشاق سجاده‌سی.

سجّاده‌جی { س. بر بیوك ذاتك نماز سجاده‌سنی دوشدوب قالدیرمغه مکلف مأمور: سجاده‌جی باشی = ذات حضرت خلافتپناهینك سجاده‌جی باشیلری که سرای همایون جناب ملوکانه مأموریت علیه‌لرندر.

سجّاده‌نشین { ص. فا. [سجاده = م. نشستن = اوتورمق] سجاده‌ده اوتوران، علما ومشایخه مخصوص بر پوست ومقامده بولنان: سجاده‌نشین مشیخت، امامت.

سجّان { سند. ع. [«سجن» دن سمع.] زندانجی، حبسخانه مأموری. غاردیانی. طومروقجی.

سجاوند { س. فا. [اصل واشتقاق مجهول] قرآن کریمك وقف ووصل کی قواعد قرائتی بعض علامات واشارات مخصوصه ایله قید واشارت ایتك اصولی. [آوروپا لسانلرندن مأخوذ اولهرق خطمزه ادخال اولنان اشارات مخصوصه اصولنه طرف عاجزانه‌مدن وضع اولنسان و تمامیله Ponctuation ك ترجمه‌سی اولان « تنقیط » اصطلاحی « نایجا » عد ایدوبده قرآن کریمه مخصوص وما وضع لهی بسیتون باشقه اولان بولغتی اونك یرینه اقامه ایتمکی توصیه ایدنلرك فکر و محاکمه سنه شاشیلیر.]

سجایا { سند. ج. ع. فد: سجیه. با: سجیه.

سجده { سند. ع. نمازده و مقام تعظیم وعرض عبودیتده اکیلوب یوزینی یره سورمه، یره قیانمه: سجده ایتمك، سجده یه واریق؛ سجدهٔ سهو = نمازده ویا

قرائت قرآن کریمده وقوع بولان بر سهوه مقابل اولنان سجده: سجدهٔ شکر = مقام شکران و محدثده اولنان سجده.

سَجده گاه { سـ. فا. اعر. سجده = سجده محلی، سجده یه واریلهجق یر.

سَجع { سذ. عر. ۱. نثرك قافیه لی اولمسی، نثرده بیرطوراق یرنده ویاخود صفت ایله موصوف آرهسنده قافیه یه رعایت اولنمق اصولی که لازم اولامغله برابر بوکونکی کوندهلطیف دخی کورونمدیکندن نافله برکلفتدر: عبارهده سجعه رعایت ایتمك: سجع ایله یازمق. ۲. عبارهنك قافیه لی اولان اواخر جملتك بیری.

سِجِل { سذ. عر. ج: سجلات. ف. محکمهده عهود ومواثیق ومقاولات کبی حکملی موادك قید اولندیغی اساسلی دفتر. || ا. د. سجل احوال = مأمورین دولتك تراجم احوالی قید ایدن دائره.

سِجِلّی { ص. محکمه دفترینه قید اولنمش. || مج. سابقه لی.

سِجن { سذ. عر. ج: سجون. زندان. محبس، حبسخانه، طومروق.

سُجود { سذ. عر. نمازده ویا تواضع وعرض عبودیت مقامنده یوزی یره سورمه، یره قپانمه: سجود ایتمك: سجود ورکوعده اوقونان دعالر.

سُجون { سذ. ج. عر. فد: سجن. با: سجن.

سِجیم { سـ. قنابدن قالینجه و اوزون رلمش غیتان کبی اپ: سجیمله باغلامق. || مج. سجیم کبی = طاملهلری بربرندن آیرلمیوب ده سجیم کبی آقان صیق یاغمور.

سَجیّه { سذ. عر. ج: سجایا. خلق، طبیعت. حیات. سرشت: سجیهٔ کریمهلری: کریم السجایا.

سَچدیرمَك { فذ. ۱. انتخاب و اختیارایتمکسوق واجبسار ویا مساعده ایتمك. اورندهلتمك، اوکورتتمك: بو تاجر مالنی سچدیرمز. ۲. فرق ایتدیرمك، ایی کوروب فرق ایتمکه مساعد اولمق: بودورلرین اوقدر اوزاقدن سچدیرمز.

سَچکین { ص. سچلمش. منتخب، کزیده.

سَچلمَك { فل. مج. ۱. انتخاب و اختیار اولنمق، بر شیئك الك ایسلری آیرتلانمق: سورینك ایچندن بر قاچ قویون سچلدی. ۲. فرق وتمیز اولنمق: بو قدر اوزاقدن یازی سچیلهمز.

سِچَلیا { سخ. ص. ایتالیانك منتهای جنوبنده واقع بیوك بر جزیره که آق دکیز - قزیرینك الك بیوکیدر. عربلر (صقلیه) دیرلردی.

سِچَلیالی { سـ. ص. سچلیا جزیره سی اهالیسندن اولان آدم.

سِچِلیَسْتین { سخ. ژ. عر. سچلیا جزیره سیله ایتالیانك قسم جنوبیسی اولان ناپولیتانه خطه سندن مرکب ملغی بردولت.

سَچمَك { فذ. ۱. بر شیئك الك ایسینی بولوب آیرتلامق، او رندهلك، اوکورتلمك: سیرینك ایچندن بش قویون سچدم. ۲. فرق وتمیز ایتمك ایی کوروب فرق ایده بیلمك: بر قراردی کوردم آما نه اولدیغنی سچهمدم؛ اوآدم خیر وشری سچمکه مقتدر دکلدر.

سَچمه { سـ. ۱. انتخاب، اختیار، ایسینی بولوب آیرمه: قاربوزلری سچمه ایله صاتیور. ۲. فرق، تمیز، کوروب فرق ایتمه: بو یاشده اوقدر اوزاقدن آدم سچمه سی غریبدر. = ص. انتخاب واختیار اولنان ویا او لنمش: اونك عسکری هپ سچمه آدملردن عبارت ایدی: سچمه مال صاتمام.

سَچمه جه { ص. سچمکه آلنوب صاتیلان: سچمه جه قاربوز. = ح. سچمك شرطیله: سچمه جه صاتیورز.

سَچیجی { ص. ۱. انتخاب و اختیار ایدن، بر طوبدن الك ایی سیئلری آیرتلایان. ۲. فرق وتمیز ایدن، کوروب فرق ایدن.

سَچیش { سـ. و:

سَچیم { سـ. ۱. انتخاب، اختیار. ۲. فرق، تمیز، ایی کوروب فرق ایتمه: کوزسچیمی.

سَجاء { سذ. عر. ج: اسجیه. (جمعی جمیعت طبیعهٔ عثمانیه نك وضعی کبی « سجایا » دکلدر.) تـ. بین زاری: التهاب اسجیه = بین زارلرینك التهابندن عبارت مرض.

سَحاب { سذ. عر. ج: سحائب. بولوت، ابر، میغ. || مج.

۱. قرا کلق، ظلمت. ۲. کثرتله اوچوشان چکرکه کبی شیئلر.

سَحابه { سش. عر. (آخرنده کی « ه » وحدت ایچوندر) تك بولوت، منفرد بولوت.

سَحّار { صـ. عر. ژ: سحاره. (« سحر » دن سمع.) ۱. مبالغه ایله سحر ایدن، ساحر، بوکوجی، جادیلقله ویا فتانلقله: برطاقم تزویرات سحر بازانه ایله: سحر - بازانه حرکت ایدیور.

سِحربازانه { صـ. حـ. فا. بوکو. جیلکاه، بوکوجی کبی، جادیلقله ویا فتانلقله: برطاقم تزویرات سحر بازانه ایله: سحر - بازانه حرکت ایدیور.

سِحربازلق { سـ. بوکوجیلك. سحارلق.

سَحَر خیز { صـ. فا. اعر. سحر = صباح قالقمق اصباحلری ارکن قاعدن.

سَحَرگاه { ا مر. سـ. فا. = ظز. صباح وقتنده، علی الصباح.

سِحرلمَك { فذ. بوکو ایتمك.

سِحرلی { صـ. بوکولی. بوکویه دوچار.

سَحَری { صـ. عر. ژ: سحریه. صباح وشفقه منسوب ومتعلق: مرغ سحری = صباح قوشی، بلبل.

سِحری { صـ. عر. ژ: سحریه. بوکویه منسوب ومتعلق.

سَحق { سذ. عر. دوگمه. از. مه، قیرمه.

سَحلَب { ا اصلی خصاء. اثعلب (یعنی تیلکی خایه لری) اولمسی محتمل اولان معروف ثعلبك (و یا سالبك) اصلی اولمق اوزره لغت عربیه صفتیله مؤثر وفقان اولان.

سِحرباز { صـ. سـ. فا. ا عر. سحر = بوکو. فا. با. خان = اویناماق ا بوکو یاپان، بوکوجی، کوز باغیمجی، ساحر، سحار.

سِحربازانه { صـ. حـ. فا. بوکو. جیلکاه، بوکوجی کبی، جادیلقله ویا فتانلقله: برطاقم تزویرات سحر بازانه ایله: سحر - بازانه حرکت ایدیور.

سِحربازلق { سـ. بوکوجیلك. سحارلق.

سَحَرخیز { صـ. فا. ا عر. سحر = صباح. فا. خاستن = قالقمق اصباحلری ارکن قاعدن.

سَحَرگاه { ا عر. سـ. فا. و سحرگه. = ظز. صباح وقتنده، علی الصباح.

سَحرلمَك { فذ. بوکو ایتمك.

سِحرلی { صـ. بوکولی. بوکویه دوچار.

سَحَری { صـ. عر. ژ: سحریه. صباح وشفقه منسوب ومتعلق: مرغ سحری = صباح قوشی، بلبل.

سِحری { صـ. عر. ژ: سحریه. بوکویه منسوب ومتعلق.

سَحق { سذ. عر. دوگمه. از. مه، قیرمه.

سَحلَب { ا اصلی خصاء. اثعلب (یعنی تیلکی خایه لری) اولمسی محتمل اولان معروف ثعلبك (و یا سالبك) اصلی اولمق اوزره لغت عربیه صفتیله بعض لغویونمز طرفندن قید اولنمش ایسه ده، هیچ بر عربی لغت کتابنده بویله برکلمه یه دسترس اولهمدق.

سَحور { سذ. عر. شهر رمضان شریفده شفقدن اول شرعاً معین وقتده یین ایتمك. که بو یمکی متعاقب نیت ایدیلوب اوروج طوتیلور: سحور یمك؛ سحوره قالقمق. ا « ساهور » و « سهور » یازلمسی غلطدر. ا

سَخاء { سذ. عر. جوومردلك، ال آچیقلغی، سماحت، سخاوت: ارباب سخا وکرمدندر.

سَخافَت { سش. عر. عقل کوکلکی و فقدانی، عقلسزلق، خفت عقل.

سَخاکار { صـ. فا. جومرد، الی آچیق، سماحتلی، سخی، کریم.

سَخاکارانَت { سش. عر. صیحاقلق، ابصیاق، قیزغینلق.

سَخاوَت { سش. عر. جومردلك، ال آچیقلغی، سماحت.

سَخاوَتلی { صـ. سخا وکرمله متصف، الی آچیق، سماحتلی.

سَخت { صـ. فا. ۱. قاتی، سرت، چتین، تشد، درشت، خشین: دل سخت. ۲. کوچ، دشوار، عسرتلی: کار سخت. ۳. قوتلی، متین، محکم: بازوی سخت، قامهٔ سخت. = ح. پك، چوق، زیاده، آشیری: سخت مرحمتیز ایدی. ز.

سَختدِل { صـ. فا. ا سخت = قاتی. دل = یورك ا قاتی یورکلی.

سَختگیر (ص. فا. [سخت = پك. کرفتن = طوتمق] بر شیئی صیقیجه طوتان.

سَختِلك (س. ۱. قانیلق، سرتلك. ۲. کوچلك، صعوبت. عسرت. ۳. صیقندی. اضطراب، سفالت.

سَختی (س. فا. سختلك. با: سختلك.

سَختیان (س. دباغت اولنمش جلالی دری وعلی الخصوص کچی دریسی. = ص. سختیاندن معمول: سختیان خرج، آیاق قابی.

سَختیانجی (س. سختیان یاپان وصاتان آدم.

سَختیانجیلق (س. سختیان یاپمق وصاتمق صنعتی.

سُخَن (س. فا. و: سُخَن (س. فا. سوز، لفردی، کلام، نطق.

سَخَن (سد. عر. صیجاقلق، حرارت. ایصیلق، حرارت.

سُخَن آرا (ص. فا. [سخن = سوز. آراستن = طونامق] او: سُخَن پرداز (ص. فا. [سخن = سوز. پرداختن = دوزمك] دوزکون و منتظم سوز سویلین، فصیح، بلیغ.

سُخَن چین (ص. فا. [سخن = سوز. چیدن = طوپلامق] بر یردن سوز طوپلایوب دیکر محله نقل ایدن، نمام، دیدی قودیجی.

سُخَندان (ص. فا. [سخن = سوز. دانستن = بیلمك] سوز بیلیر. کوزل سوز سویلر.

سُخَنسنج (ص. فا. [سخن = سوز. سنجیدن = طارتمق] سویلدیکنی ایجبه طارتوب دوشونن، طارتلمش کبی حشویاتسز ومناسبتلی سوز سویلین.

سُخَنور (ص. فا. حقیله سوز سویلر. فصیح، نطوق، ناطقه‌لی.

سُخونَت (سد. عر. صیجاقلق، ایصیلق، قیزغینلق، حرارت.

سَخی (ص. عر. ژ: سخیه. [«سخاء» دن صف.] سخاوتلی، سماحتلی. الی آچیق. ویرکیلی.

سَخیف (ص. عر. ژ: سخیفه. [«سخافت» دن صف.] کوتك. ضعیف. خفیف، بوش: عقل سخیف: افکار سخیفه.

سَخیین (ص. عر. ژ: سخیینه. [«سخونت» دن صف.] صیجاق، ایصی، قیزغین.

سَد (سد. عر. ۱. قپامه، باغلامه. طبقامه. بر طریق ویا مجرا ایچنده بر حائل چکوب اختلاطی منع ایتمه: یولی، صو یولی، غاز بوریسنی سد ایتمك. ۲. باغچه قیوسنی سد ایده‌جك. ۳. [مصدریت معناسنی متضمن او. لمقسزین] بر یول ومجرا وسائر ثرمی قپاییوب اختلاطی کسن حائل: او یوله بر سد چکدی. سطح عمومیدن یوکسك او. لان سطح: تارله، باغچه سدی؛ سد سد بر باغچه. ٤. مرور و تجاوزی منع ایله استحکام بربنی طوتمق اوزره بوینه چکیلن محکم دیوار: سد اسکندر؛ سد چین. ٥. یاغمور صولرینی زرا عتده قوللانمق مقصدیله بریکدیرمك اوزره ایکی طاغ آره‌سنه چکیلن دیوار: قوم عاد سدلر وبندلرله یاغمور صولرینی بریکدیرلردی. ٦. دربند وریختیم دیواری: سد البحر. ٧. مج. حائل، مانع، انکل: مساوی اخلاقه بر سد چکملی: علم فقره قارشی بر سد آهنیندر (دمیردن بر سددر). || سد رهق = آجلقدن اولمیه‌جك قدر اکل و شرب. || سد نطق = سکوت.

سَداب (سد. عر. غلط اولهرق صدف اوتی دینلن بر جنس نبات.

سَداجَت (سد. عر. «ساده» دن معرب اولان «ساده» دج» دن] سادەلك: سداجت معنا.

سَداد (سد. عر. طوغریلق، حق، انصاف، طوغری و حقلی شیء: طریق سداددن آیرلمدی.

سِداد (سد. عر. [سین مفتوحه ودال مشددە ایله سمع. صورتنده قوللانماملی] جرا. قانی طوردیرمق ایچون ویا مهمله یاره‌یه طیقیلان بزدن طیقاج، فر. Tampon.

سُداسی (ص. عر. ژ: سداسیه. د. آلتی حرفدن مرکب (کلمه)، آلتی جزءدن مرکب کل: فعل سداسی؛ افعال سداسیه. || نبا. سداسی البزور = آلتی تخملی؛ سداسی الورقات = آلتی یاپراغقلی (چیچك). || مد. سداسی الوجوه = آلتی وجهلی؛

علما. ۳. تپه، ذروه: سر کوه = ذروهٔ جبل. طاغ تپه‌سی. ٤. اوج، کنار: سر رشته = اپ اوجی: سرمو = قیل اوجی، جزئی شیء. ٥. صوك، نهایت، پایان: سرکار ایشك صوکی. || از سرنو = یکی باشدن، یکیدن. || سر بزمین = باشنی یره قویه‌رق. || سردن کچدی = اسکی بر صنف عسکر. || مج. سر دومن = دومن اداره‌سنه مأمور افراددن آدم که چاوش پایه‌سنده‌در.

سَر (ص. فا. باش دیمك اولان «سر» احتمك عینی اولدیغی حالده، بعض اسملرك باشنه کیروب «باش» و «برنجی» معناسیله صفت یرینی طوتار: سر طبیب = باش حکیم: سر کاتب = باش کاتب: سرمحرر = باش محرر: سر خلیفه = بعض قلمرده مدیرك مادونده ومیزك فوقنده بولنان مأمور. [لغت فارسی ایده‌ده بوترکیبات ترکچه قاعده‌سنه مطابقدر.]

سِر (سد. عر. ج: اسرار. ۱. کیزلی ایش ویا سوز، راز: سر صاقلامق، سر طوتمق = کیزلی طوتمق: کتم سر، کتم اسرار = سرینی کیزلمك: افشای سر = سرینی میدانه چیقارمق. ۲. عقل بشرك ایره مدیکی حکمت ربانیه: سرخلقت، اسرار طبیعت. || سر کاتبی = محرمیتی شرط اولان امور سیاسیه‌یی یازان سفارت کاتبی.

سِر (س. با: صر.

سِرّاً (ح. عر. کیزلیجه، خفیاً، محرمانه: سراً یازدی.

سَرا (ص. فا. [«سراییدن» فعلندن سمص. اولوب صدر. تشکیلنه کیر] تغنی ایدن، ترنم ایدن: نغمه سرا = نغمه پرداز.

سَرّاء (سد. عر. رفاه ومعنویتله یاشایش، خوشحاللق. مقابلی: ضراء: نه سراده نه ضراده.

سَراغاز (س. فا. [سر = باش. آغاز = بدأ] باشدن بدأ، یکیدن باشلامه.

سَرآمَد (ص. فا. مج: سرآمدان. [سر = باش. آمد = کلدی] باشه کلن، الك باشده بو. لنان، رئیس، ممتاز، سرور، سرفراز: سرآمد اهل هنر؛ سر آمدان ادبادن.

سَرآهَنك (س. فا. [سر = باش. آهنك = چالغی] چا. لغی طاقمی باشی، اورکسترەرئیسی.

سَراب (س. فا. [عر. بیده ده مستعملدر.] چولده اوزاقدن صوکبی کورینن و انعکاس ضیادن ایلری کلن حال، پوصاریق، ایلغیم صالغیم.

سَراپا (ص. حد. فا. باشدن آیاغه، بتون، هب، من اوله الی آخره.

سَراپَرده (س. فا. ۱. سرای پرده‌سی، بر بیوك قوناغك قیوسنده ویا حرم ایله سلاملغی آره‌سنده‌کی بیوك پرده. ۲. پادشاهلر حضراتنه خاص اولان اوتاق.

سِراج (سد. عر. [فا. «چراغ» دن معرب] چراغ، ایشیق، قندیل، مشعله، آلت تنویر: سراج راه هدایت.

سَرّاج { سند. عر. [« سرج » دن سمه. — تر. زبا. نزدی : ساراج] ۱. اکر وسائر آت طاقمی پایان وصایان آدم؛ سراج دکانی؛ سراجلر چارشیسی. ۲. مشین وسختیان اوزرینه صیرمه وایکله ایشلیه‌رك مواد مختلفه پایان اصناف.

سَرّاجخانه { سـ. اکر وسائر آت طاقملریله مشین وسختیاندن مواد مختلفه پایان و ایشلین اصنافك چارشیسی.

سَرّاجلق { سـ. اکر وسائر آت طاقملری یاپمق و مشیندن مواد مختلفه ایشلمك صنعتی : سراجلق اوکرنیور.

سُراجه { سـ. با : صراجه.

سَراچه { سـ. فا. کوچك سرای، سرایجك.

سَرادِق { سند. عر. ج : سرا. دقات. سراپرده.

سَراری { سند. عر. فد : سریه. با : سریه.

سَراسَر { صـ. ح. فا. باشدن باشه، بتون، تکمیل، بر دوزی یه. = سـ. بوینه تللی بر نوع قماش.

سَراسیمه { صـ. فا. و :

سَراسیمه { صـ. فا. سریم، واله، حیران.

سَراَفراز { صـ. فا. [سرّ = باش. افراختن = یوکسلتمك] باشنی یوکسلتن، سائرلرندن تمیز ایدن، ممتاز : اقران و امثالی بیننده سر افراز اولدی.

سَراَفکَنده { صـ. فا. [سرّ = باش. افکندن = آتمق، اکمك] باشنی اگن : سر افکندهٔ خجالت اولدی.

سَرانجام { سـ. فا. [سر = اوج. انجام = صوك] عاقبت، نهایة الامر، عاقبت کار، باشه کلن وقعه نتیجه‌سی.

سَراَنداز { صـ. فا. [سر = باش. انداختن = آتمق] باشنی آتان، قویان، فدا ایدن. بی‌باك وبی پروا.

سَرانگشت { سـ. فا. [سر=اوج. انکشت = پارمق] پارمق اوجی.

سَراویل { سند. عر. ایچ طونی، شلوار.

سَرای { سـ. فا. ۱. حکمداران حضراتنك مسکنی ودائره‌سی : سرای همایون. ۲. بیوك و مصنع قوناق. ۳. [بعض محللرده] حکومت قوناغی.

سَرایا { سند. جـ. عر. فد : سریه. با : سریه.

سِرایت { سند. عر. ۱. کچمه، بولاشمه : نزله چابق سرایت ایدر بر خسته‌لقدر. ۲. کچمه، انتقال، تعمم، انتشار : او آدملرله اوتوره اوتوره او. نلرك عادتی بزه ده سرایت ابتدی.

سَرایدار { سـ. فا. آیواز، بر قوناغك خدمات سفلیه‌سنی وعلی الخصوص یمك وسفره‌یه متعلق ایشلری کورن خدمتجی.

سَرائِر { سند. عر. جـ. فد : سریره. با : سریره.

سَرایَنده { صـ. فا. تغنی و ترنم ایدن، خواننده.

سَرباز { صـ. فا. ۱. قورقوسز، جسور، پرواسز. ۲. ایرا. نده بر صنف عسکر.

سَربَست { صـ. فا. ۱. آزاده، غیرمقید، حر، مختار. ۲. محجوب اولمیان، اوتانمیه‌رق حرکت ایدن، صیقلمیان. || سربست لیمان = هردولتك سفائنی کیرن وادخالات واخراجاتندن کرك رسمی ویرلمین لیمان.

سَربَستلِك { سـ. ۱. آزادلق، عدم تقید، حریت. ۲. عدم محجوبیت، اوتانمیه‌رق وصقلمیه‌رق حرکت ایتمه. = صـ. سربست یاشانیلان : سر بستلك بردر.

سَربَسته { صـ. فا. باشی باغلی ویا اورتیلی، کیزلی.

سَربَستی { سـ. فا. سر بستلك. [سربستیت دیمه‌ملی.]

سَربُلند { صـ. فا. جـ : سربلندان. [سر = باش. بلند = یوکسك] باشی یوکسك، عالی، ممتاز : امثالی بیننده سر بلند اولدی؛ سر بلندان ارباب هنر.

سَربَند { سـ. فا. [سر = باش. بستن = باغلامق] باشه باغلانان ویا صاریلان شیء.

سَرپَدیرمَك { فـ. ۱. آزر آزر صاچدیرمق، طاله طامله ویا ریزه ریزه دوکدیرمك : توتونه صو، پازیه توز، یمکه‌طوز وبوبر سرپدیرمك. ۲. آزر آزر ویردیرمك : بورجلیله بررمقدار آچه‌سرپدیردی.

سَرپِشدیرمَك { فـ. ۱. آزر آزر تقسیم و توزیع ایتمك : او آچه‌یی آله‌جقلیله سر پشدیردم. ۲. آزر مقدار صو صاچمق : بز بولوت براز یاغمور سرپشدیره‌رك کچدی.

سَرپِکَن { یاخود سیکن. سـ. سر یاغمور و قار؛ صولی سرپکن = یاری اریمش قار و یا یاری طوکمش یاغمور.

سَرپِلمَك { فـ. ۱. آزر آزر صاچلمق، طاغیلمق : توتونه براز صو سر پلیرسه یو. مشاق طورور. ۲. اوتهیه بری طاغیدلمق، اسراف اولنمق : او بره اویله سرپلدی. = فل.

سَرپِنك { سـ. ۱. آزر آزر یاپلمق، صاچیلوب اوزاتمق : کندینی آتوب یایلق، صاچیلوب اوزاتمق : کندینی اوه آتنجه برکره سرپلدی. ۲. (چوچق) نشو ونما بولمق، بردن بوی آتوب بیومك : او چوچق بر قاچ آی ظرفنده سرپلدی. || یورکه صو سرپمك = فراح وانشراح بولمق.

سَرپَمَك { یاخود سپمك. فـ. آزر آزر صاچمق، رش ونثار ایتمك : یوزینه صو سرپدی : قوشلره یم سرپدم : فقرایه آچه سرپدی. = فل. آزر آزر صاچلمق. طاغیلمق : صقاله قیر سرپمك : براز یاغمور سرپمکه باشلادی.

سَرپه { سـ. ۱. سرپمك فعلی، سرپیش، رش، نشار. ۲. بکك بکك، طاغینق بکك و چیچك. = صـ. سرپلمش. طاغنیق : سرپه چیپان.

سَرپَن { صـ. صاچان، رش و نثار ایدن. || اتك سرپن = صالقیم صاچاق، چوپه.

سَرپَنجه { سـ. فا. پنجه اوجی.

سَرپِندی { سـ. ۱. آزر آزر سرپه‌رك یاغان یاغمور : او یاغمور دکل بر سرپندی ایدی. ۲. دوکیلن بر مایعدن صیچرایان طاملهلر : سرپندیدن یاچه‌لری ایصلاندی. ۳. برشیئك قالان جزئی مقداری، بقیهٔ جزئیه : بز یاغمورك آنجق سرپندیسنه راست کلدك. || سر پندیسنه اوغرامق = سیئه‌سنی چکمك، ضرریله دوچار اولمق.

سَرپَنك { سـ. دمیر طاقیه.

سَرپوش { سـ. فا. [سر = باش. پوشیدن = کیمك] باشه کیه‌جك شیء. باش کسوه‌سی.

سَرت { صـ. [بلکه فا. « سرد ». دن] ۱. قاتی، صلب، چتین، درشت : سرت طاش، طوپراق، آغاج. ۲. کسکین، تیز. شدید : سرت سرکه، راقی. تونون. ۳. خرچین، خشین، تند، حدید : سرت آدم، سرت آت. سرت خوی. ٤. لمسده یومشاق اولمیان : سرت قماش، ات. ٥. شدتلی. زورلی : سرت روزکار، دکیز.

سَرتاج { سـ. فا. [سر = باش. تاج = م] ۱. باش تاجی، باشه کیبلن تاج. ۲. مج. باشه کیبلن تاج مقامنده عزیز ومحترم ذات : سرتاج افتخارمز.

سَرتاسَر { صـ. ح. فا. باشدن باشه، بتون، کاملاً.

سَرتَلشدیرمَك { فـ. ۱. سرت اتمك : قالنه قومق، سرت اتمك، قاتیلاشدیرمق : کونش خموری سرتلشدیردی. ۲. قوتلی وزورلی ایتمك : کوشك غروبی روزکارك سر. تلشدیردی. ۳. دها کسکین وسرت یاپمق : صیجاغلق سرکه‌یی سرتلشدیرر.

سَرتَلشمَك { فل. ۱. سرت اولمق، قاتیلاشمق : بوطاش هوا آلدقجه سرتلشیور. ۲. زور وقوتی آرتمق : روزکار کیتدکجه سرتلشیور. ۳. دها کسکین وسرت اولق : بو سرکه طوردقجه سرتلشیور.

سَرتَلك { سـ. ۱. قاتیلق صلابت، درشتی. ۲. کسکینلك، تیزلك، شدت. ۳. خرچینلق، خشونت، تندلك، حدت. ٤. لمسده یومشاق اولمیان شیئك حالی. ٥. شدت، زور.

سَرتَلَندیرمَك { فـ. سرتلشدیرمك. مك. با : سرتلشدیرمك.

سَرتَلَنمَك { فل. سرتلشمك. با : سرتلشمك.

سَرَج { سند. عر. ج : سروج. اگر، زین.

سَرچِشمَه { سـ. فا. [سر = باش. چشمه = م] ۱. چشمه باشی، چشمه صوینك منبعی. ۲. مقدما عساکر معاونه سرکرده لرینك حکومتجه اولان معینات ومعاش وسائره ایشلرینی تسویی ایدن مأمور مخصوصکه مذکور سرکرده‌لرك وکیلی ومروج اموری حکمنده ایدی.

سَرچه { سـ. برقاچ جنسه منقسم اولان کوچك قوشلرك اسم عمومیسیدر، عصفور. اصل

ترکجه‌سی چوغور و چوغورجق اولوب، صیغیرجق بونك غلطیدر.

سرچه { س. آدسز پارمق، یو. زوك پارمغی، بنصر: سرچه پارمق.

سِرچه { س. با: صرچه.

سَرچین { س. ۱. مکیك دیلی. ۲. سچمه باش بوی: مقابلی: پرچین: سرچین پرچین= کوچك و بیوکسندن بر بری اوستنه آلنان رسم، جانوار رسمنه اطلاق اولنور.

سَرحَدّ { س. فا. ا فا. سر= باش. عر. حد= سینور } حدود باشی، ایکی دولت آره. سنده‌کی حدود بویی. خط حدود. ثغور، دربندات.

سَرحَدّدار { س. فا. حدود محا. فظی، دربندات ناظری.

سُرخ { ص. فا. قرمزی، قزیل، احمر: لاله‌ٔ سرخ. = س. تر. قرمزی مرکب، لعل: سرخ ایله یازلمش. || سرخسر= قزلباش.

سُرخاب { ص. فا. ۱. قرمزی صو. ا قان وشرابدن کنایه اولور. ۲. بر نوع اوردك.

سَرخوش { ص. س. فا. ا سر= باش. خوش= اپی. — تر. زبانزدی: سارخوش. ۱. مست، سکران. تر. بسریك: سرخوش اولمق= ایچوب مست اولمق. ۲. دائما ایچوب مست ولمغی عادت ایدنمش اولان. عشرته مبتلا، بکری: سرخوش برآدمدر.

سَرخوشلق { س. ا زبانزدی: سارخوشلق } ۱. مستلك، سکر: دها سرخوشلغی چکمه‌دی. ۲. عشرت ابتلاسی، بکریلك: سرخوشلق انسانی مادی ومعنوی متضرر ایدر.

سُرخی { س. فا. قرمزیلق، حمرت

سَرخَیل { س. فا. ا فا. سر= باش. عر. خیل= آتلی بولوکی } ۱. برآتلی بولوکنك ویا بر کاروانك باشی، ایلری گچنی، رئیسی. ۲. مج. باش، رئیس، الك ایلریده بولنان، گریده: سر خیل ادبا.

سَرد { س. عر. (سوزی) ربط ایدوب دوزلمك، ترتیب وحسن صورتله سوق وایراد ایتمك: سرد کلام ایتمك.

سَرد { ص. فا. ۱. صوئوق. صو. ۲. لطافتسز. سرت، بارد، خشین، چرکین: سرد معامله: سرد آدم. = س. صوئوق، برودت: کرم وسرده باقلماز.

سَرداب { س. فا. تعریب دخی اولنمغله ج: سراديب. اصل صوبی صوئوق طوتمه مخصوص یرآلتی، ممالك حاره‌ده سرینلکده اوتورمغه مخصوص یرآلتی اوطه‌سی.

سَردابه { س. فا. با: سرداب.

سَردار { س. فا. عسکر باشی، قائد، قوماندان. || سردار اکرم= عساکر عثمانیه‌ده عموم مشیرلك فوقنده و نصر عسکردن صکره بر موقع عالیده بولنان مشیر و قوماندان که پاشایچه حرب زماننده محاربه‌یه سوق اولنان عموم عسکرك باش قوماندانلغنه نصب اولنور، و «دولتلو رأفتلو» عنوانی حائز اولور. || قیر سرداری= تعقیب اشقیا و تأمین طرق وظیفه‌سیله موظف بر بولوك سلاحشورانك باشی.

سَردارلق { س. سردار صفت و عنوان و وظیفه‌سی، باش قوماندانلق. || قیر سردار. لغی= قیر سردارینك صفت و وظیفه‌سی.

سَرداری { س. فا. سردارلق. ا. = ص. سرداره منسوب ومتعلق ویا شایسته: جانب عالیٔ سردارلرینه: اشعار سرداری.

سِرّداش { ص. بر سره واقف اولان ایکی کشینك بهری، محرم سر.

سَر دَفتَر { ص. فا. ا سر= باش. دفتر= دیوان } دفترك باشنده مقید اولان، الك باشده بولنان، الك ایلری گچن، جمله‌دن مقدم اولان: سردفتر ارباب هنر.

سَردیرمَك { فع. پایدیرمق، یره یاتیروب آچدیرمق، بسط ایتدیرمك: پتاغی یره سردیردم: چامشیری، شو خالی‌یی نره‌یه سردیره‌جکسکز؟

سَررِشته { س. فا. ا سر= اوج. رشته= ایپلیك } اوجی، بهانه، وسیله، مناسبت.

سَرزَده { ص. فا. ا سر= باش. زدن= اورمق } اورمش، باش کوستررمش: سرزدهٔ ظهور اولق= چیقیویرمك.

سَرزَنش { س. فا. ا سر= باش. زنش= اورش } باشه قاقه، تعزیر، تکدیر، چیقیشمه: بو ایشدن طولایی سرزنش ایشیتمکه وقتم یوقدر.

سَرسام { ص. فا. سرسم. = س. انسانه سرسملك ویرن برعلت: علت سرسام.

سَرسَری { ص. فا. اوتده بریده ایشی کوچی ومکان ومأموریت یا صنعتی اولمیوب نافله طولاشان، دربدر، خیلاز، آواره: سر. سری اولدی. سرسری گزیور.

سَرسَریانه { ص. ح. فا. سرسر. یجه، سرسری واری، خیلازجه، آواره‌لکله، دربدر. جه: سرسریانه بر عمر سوریور؛ سرسریانه یاشایور.

سَرسَریجه { ص. ح. سرسری طرزنده، خیلازجه، دربدرجه: سرسریجه بر عمر سوریور: سرسریجه طولاشوب طوریور.

سِرشته { ص. فا. یوغورلمش، تخمیر اولنمش، نخمر.

سِرشك { س. فا. کوز یاشی. دمع. اشك.

سَرَطان { س. ع. ۱. یئکج، چاغنوز. ۲. ك. بروج اثنا عشرك بری که برج جوزا ایله برج اسد آره‌سنده واقع اولوب شمس بو برجه حزیرانك ابتداسنده یعنی اول صیفده گیرر: مدار سرطان= برج سرطانك بولندیغی نقطه حذاسنده اولهرق کرهٔ ارضك نصف شمالیسنده منطقهٔ حاره‌یی منطقهٔ معتدله‌دن آیران وشمسك شماله طوغری میل اعظمنك منتهاسنی کوسترن خط موهوم. جنوب جهتنده‌کی مقابلی: مدار جدی. ۳. ط. معروف برتهلکه‌لی چیبان که یئکج شکلنده برتم زائد صو. وتنده اولوب معده ورحمده و سائر عمایاتی مشکل یرلرده دخی چیقار، یگرجه‌که شیر یئچه‌دن کوچکدر.

سُرعَت { سف. عر. چابوقلق. چا. بوق اولمه. عجله، شتاب: سرعت انتقال= سویلنیلن سوزی چابوق آکلامه؛ سرعت حرکت= چابوق گیتمه: سرعت مشی= چابوق یورومه. || سرعتله= چابوق، سریعاً، عجالةً. || سرعت ابتدائیه= ع. مرمینك طوپ آغزندن حین خروجنده حائز اولدیغی سرعت.

سُرعَتلی { ص. چابوق، سریع، عجله‌لی: سرعتلی ایش. یورویش. || ع. سرعتلی توپ= عسکر یوروبشنك بر نوعی.

سَرعَسکَر { س. فا. ا فا. سر= باش. عر. عسکر= م } ۱. عسکر واردو قوماندانی. قائد. ا مقدما بومعنا ایله قوللانیلوب مثلا آناطولی سرعسکری، ایرانه سوق اولنان اردونك سرعسکری دینلیردی. ۲. الیوم عموم عساکر عثمانیه‌نك اداره‌سنه نظارت ایدن ذات که هیئت وکلایه داخلدر: سرعسکر پاشا. || سر عسکر قپوسی= دائرهٔ عسکریه.

سَرعَسکَرلِك { س. مقامی وعنوان وصفتی: فلان پاشا ایکی کره سر عسکرلك ایتمش، فلان تاریخده سر عسکر لکه نصب اولنمشدر.

سَرعَسكَرى (ص. فا. سرعسكرك ذاتنه و يا مقامنه منسوب ومتعلق : جانب عالىء سر عسكرى يه ؛ دائرهٔ سرعسكرى : مقام سر عسكرى : باب سر عسكرى = سر عسكر قپوسى.

سَرغُوج (س. با : صوّرغوج.

سَرَف (سند. عر. لزومسز يره اولنان فضله صرفيات و اتلافات . (« اسراف » دها مستعملدر.)

سَرفِراز (ص. فا. با : سرافراز.

سرفرو (س. فا. (سر = باش - فرو = آشاغى) باش اكمه، اطاعت، انقياد : اوكيمسه يه سرفرو ايتمز.

سِرقَت (سث. عر. (لسانمزده سين مكسوره و راء ساكنه ايله مستعمل ايسه ده ، اصل عربيده سين مفتوحه وراء ساكنه ياخود مكسوره ايله در) چالمه، آشيرمه، خرسزلق : سرقت ايتمك: سرقتى تبين ايتمك.

سِرّكاتِبى (س. بر سفارت وسا ئره معيتنده مواد محرمانهٔ سياسيه يى يازان كاتب.

سِرِكار (س. فا. ايش باشى، ادارهٔ امور دولت ريا-تى : سر كارده بولنانلر = ايش باشنده يعنى مقامات و مناصب عاليه ده بولنانلر.

سَرگُذَشت (س. فا. (سر = باش . گذشتن = چكمك) بر آدمك باشنه كلوب كچن احوال ووقوعات، حكايه، ترجمهٔ حال، ماجرا : بزه كندى سركذشتى نقل ايتدى؛ فلان تلاقك سركذشتنى قله آلمشدر.

سَرگران (ص. فا. (سر = باش - كران = آغر) باشى آغر، سرسم، مخمور، سرخوش.

سَرگَردان (ص. فا. (سر = باش - كردان = دونن) باشى دونن ، سرسم ، متحير ، آواره .

سَركَرده (س. فا. ١. باش، رئيس، بر طائفه نك اوكنده بولنان : سركردهٔ اشقيا. ٢. عساكر معاونه باشى، قوماندانى.

سَرگَرم (ص. فا. (سر = باش - گرم = صيجاق) باشى قيزمش، سرخوش، قيزغين، جوشه كلش : سركرم باده، سركرم عشق .

سَركَش (ص. فا. (سر = باش - كشيدن = چكمك) باش قالديران، اطاعتسز، معند، مخالف : سركش آدم، آت .

سَركَشانه (ص. ح. فا. سركشلكله، اطاعتسزلقله، تعند و مخالفتله : سركشانه بر طورله: سركشانه كيديور.

سَرگَشته (ص. فا. (سر = باش - گشتن = دونمك) باشى دونمش، سرسم، حيران، شاشقين.

سَركَشلِك (س. اطاعتسزلق، معندلك، مخالفت .

سَركَشى (س. فا. سركشلك، اطاعتسزلق.

سَركَله (س. بر نوع شاهتره، سيطرج كوكى، بوجترك هندى .

سِركَنجبين (س. بال ايله سركه ترشيسى .

سَركوب (س. فا. (سر = باش - كوفتن = اورمق) ١. باشه اورمه. ٢. باشه اورمجق شئ .

سَركوى (س. فا. عر. محله و سوقاق باشى، محبوب به نك سمتى .

سِركه (س. اكشيمش اوزوم صوى كه يمك و صالاتة تُرشيسى يه اكشيلمك وبرمك ايچون قونور، خل. — اكشيلكدزده كنايه اولور : بو چوربه سركه اولمش. || قورشون سركه سى، كل سركه سى و ساڑه = مواد مختلفه جامضلرندن عبارت تركيبات كيميويه .

سَرگى (س. (« سرمك » دن) ١. سريلن ويايلان شئ، بساط، سماط. ٢. صاتلق اوزره سرملش اشيا ومميوه وساڑه وبونلرك سرلديكى ير : قاربوز سركيسى. ٣. دكان اوكنده جا مكانده انظار عامه يه وضع اولنان اشيا. ٤. ممالك مختلفه دن الك نادره وتحف معمولات ومحصولاتك جميله هم سير وتماشا و هم ده فروخت اولنمق اوزره طاقم طاقم انظار عموميه يه عرض اولنه قلرى ير، مشهر، فر. Exposition : پارسك ١٩٠٠ سركيسى: عمومى سركى، خصوصى سركى: زراعت، حيوانات وساڑه سركيسى. ٥. خزينهٔ دولتدن مقابلنده آچه ويرلمك اوزره موازنه موجبنجه تنظيم اولنمش سند: مطلوباتمك سركيسى يايلدى؛ سركى محاسبه جيسى. قلمى. ٦. مج.

يورغونلقدن سريلوب يايلمش، اوزانمش : سركى اولديم .

سَركِين (ص. ١. سرلمش، يايلمش، دوشمش. ٢. خسته، دوشكون. || سركين ويرمك = خسته دوشمك، اسير فراش اولمق، دوشمك .

سَركِين (س. فا. فشيق، كوبره. || سركين اونى = بر نوع صارماشيق، اوكسوز اوتى، سرمق، اشتر .

سَرلَمك (فل. ١. يايلمق، دوشمك، انبساط ايتمك: نشاسته قورومق ايچون كونشه سريلير. ٢. ياتمق، خسته لنوب يتاغه دوشمك : انفلوئنزه دن يتسون او خلقى سرلدى. ٣. دوشمك، دوكلمك : روزكاردن يتسون ميوه لر سرلدى: قورا قللدن آغاجلرك ياپراقلرى سرلدى. = ف. آچلمق، دوشمك : يتاقلر سرلدى .

سَرلَوحه (س. فا. (سر = باش. لوحه = م) بر لوحه تك ويا كاغد وصحيفه وكتاب و ساڑه نك باشنه يازيلان يازى وعنوان وياخود ترسيم اولنان رسم وشكل و ساڑه، ديباجه، سرنوشت : بو كتابك سرلوحه سى يلديز وسرخله طوتاملشدر: سرلوحه سى اكسيك بر كتاب.

سَرلى (ياخود سريلى. ص. سرلمش، يايلمش، دوشمش : يتاقلر سرليدر .

سُرمه (سند. عر. تث. قالين باغر. التهاب سرم، فتق سرم، تزف سرم = مذكور باغرصاغه متعلق امراض كه بين العوام باصور اسم عموميسيله معروفدر .

سَرما (س. فا. صوغوق، قيش، شتا .

سَرمايه (س. فا. ١. تجار و سائر اصحاب كسب وكارك اساس تجارت اتخاذ ايتدكلرى اصل مال كه اونك ايشلتديريلوب دور ايدلمسيله تمتع ايديلير، بضاعه، رأس المال: سرمايه سى يوقدركه تجارت ايتسين: بيك ليرالق سرمايه ايله تجارته كيريشيلهبيلير: بو باتقه نك سرمايه سى نه در. ٢. بر شيئك تاجره مال اولديغى مبلغ، تجارت وكار يايى منضم اولمقسزين اولان ذكرى: يوز غروشه نصل ويره يم كه سرمايه سى زياده در. ٣. مج. قزانلمش علم ومعلومات، يازى يازان آدمك اساس معلوماتى حكمنده تحصيلى : زواللى آدم چوق يازيورسه ده سرمايه سى نقصان .

سَرمايه دار (ص. فا. سرمايه لى، سرمايه يه مالك .

سَرمايه سِز (ص. سرمايه سى اولميان، كمبضاعه .

سَرمايه سِزلِك (س. سرمايه و بضاعه فقدانى.

سَرمايه لى (سرمايه سى اولان، سرمايه وبضاعه يه مالك .

سَرمَد (سند. عر. ابديت، ديمومت، بقاى دائمى .

سَرمَدى (ص. عر. ؤ : سرمديه. ابدى، دائمى، باقى، زوالسز.

سَرمَست (س. فا. سرخوش، سكران، بسرپك، سرخوشلقدن باشى آغرلاشوب لايعقل اولمش .

سَرمَستى (س. سر خوشلق، ايچمكدن ايلرى كلان باش آغرلغى .

سَرمَق (سند. عر. قره پازى، قويون صارمشيغى .

سَرمَك (فث. ١. ياتمق، آچمق، بسط ايتمك : كلمى سرمك: نشاسته يى كونشه سرمك. ٢. دوشمك، ياتمق ؛ ياتاغى سرمك. ٣. ياتيرمق، دوشورمك. يره اورمق : ميدان حربده دشمنلرينى سردى؛ بو نزله بتون او خلقى سردى. || ايپه اون سرمك = واهى عذرلر درميان ايتمك . || اشنى سرمك = چوق دوكوب اولوم درجه سنه كتيرمك.

سَرمو (س. فا. (سر = اوج - مو = قيل) قيل اوجى، قيل قدر، جزئى: (جملهٔ منفيه ده) هيچ، اصلا : امر كزدن سرمو انحراف ايتمدم .

سَرمَه (س. سرمك فعلى. با : سرمك. = ص. سرلمش، ياپلمش، منبسط، مبسوط .

سُرمه (س. فا. (تر. « سورمه » دن) قاشه وكوزه سورمه لى سياه بويا كحل .

سُرمه دان (س. فا. سرمه حقه سى .

سَرَن (س. مج. ١. عمومیتله اسطوانى الشكل اوزون وقالين چام كراسته سى. ٢. اوزرينه مربع يلكنلر كشاد اولمق اوزره دير كاره و طندن تعليق و آرقورى وضع اولنان آغاجلر. ٣. سرن اعمالنه يارايان كوكنار كراسته.

سی. || سرن بیچمه‌سی = سرنلك آغاجدن بیچلمش تخته .

سُرنا { س. فا. زورنا دینان و نفسله چالینان قباوتیز سسلی چالغی‌که کویلرده طاوله ایله چالینیر. با : زورنا .

سُرناژن { س. فا. زورنا چالان چالغیجی، زورناجی.

سَرنامه { س. فا. ا سر = باش. نامه = مکتوب ۱ ۱. مکتوب ورساله وکتاب وسائره باشنده یازیلان یازی که اکثریا عنوانی حاویدر. ۲. مج. بر طالع ثمه‌نك باشی، سرآمدی : سرنامهٔ ارباب فضل وکمال .

سَرَند { س. بر نوع بورصوق آغاجی .

سَرنگون { س. فا. ا سر = باش. نگون = آشاغی ا ۱. باش آشاغی، معکوس. ۲. مج. طالعسز، بد بخت. منکوب .

سَرنوشت { س. فا. ا سر = باش. نوشتن = یازمق ا ۱. باشه یازیلان، آن یازیسی، قدر، تقدیر. ۲. سرنامه. عنوان .

سَرو { س. فا. ترکچه سروی و یا سلوی دینان معروف آغاج که یاز قیش یشیل طوروب کوزل رایحه‌سی اولمغله اکثریا مزارستانلرده یتیشدیریلیر: سرو آزاد = اوزایوب کیدن عمودی سروی: سرو روان. سرو خرامان = قامت موزون محبوبه‌دن کنایه‌در .

سُروج { سند. ج. عر. فد : سرج. با : سرج .

سُرود { س. فا. شرقی، ترکی. سره در .

سُرود { سند. عر. سونج. شادی، مسرت. [مصد. ریت معناسیله قوللانلیوب اسم کبی قوللانیلیر.]

سُرود { یاخود سوزوزور. س. جیوه مرکبانندن قزیل زرنیخ.

سَرور { ص. فا. باش، رئیس، بر طائفه‌نك اك ایلری بو. لغاتی: سرور کائنات = مفخر موجودات اولان خاتم الانبیاء (صلعم) افندمز .

سَروَرلِك { س. و :

سَروَری { س. فا. باشلق، ریاست .

سَروستان { س. فا. سرویلك، سروی اورمانلغی.

سُروش { س. فا. جانب رحمانك خبرکتیرن ملك، جبرائیل (عم) .

سَروم { س. [لا. Sérum] اساساً قانك قسم مایعی اولان ماده، مصل .

سَروی { و غلطی : سلوی. س. [فا. « سرو » دن] معروف آغاج که یاز قیش یشیل قالوب کوزل رایحه‌سی اولمغله اکثریا مزارلقلرده یتیشدیریلیر. انواعی واردر : طاغ سرویسی، لبنان سرویسی. || مج. آتك آلنده سرویه مشابه اوزون بیاض نشان. || کومش سروی = دکیزه انعکاس ایدن مهتاب ضیاسی.

سرویلك { س. سروی اور. مانلغی، سروی آغاج جلرینی حاوی محل.

سَره { س. بیوك یارمغك اوجندن شهادت پارمغی اوجنه‌دك اولان مسافه واولچی‌که قاریشدن کوچکدر : بر آرشین درت

سُره { سند. عر. ج : سرات. ۱. تك. کوبك، ناف. ۲. نبا. بزورك وسطنده کوبکه مشابه برکه اصل تخم مایه‌سنی حاویدر .

سَرهَنگ { س. فا. ج : سر هنگان . چاوش، قواس، یاساقچی .

سِرّی { ص. عر. ۃ : سریه. سره منسوب ومتعلق .

سُرّی { ص. عر. ۃ : سریه. تك. کوبکه متعلق .

سُریانی { س. ص. عر. ۃ : سریانیه. قدیما (سوریه) دینلن شام خطه‌سی اهالیسندن وبو خطه‌ده ساکن اولان قوم افرادندن یاخود بوقومه منسوب ومتعلق: لسان سریانی: حروف سریانیه؛ سریانیلرك تاریخی .

سُریانیجه { ص. سریانیلرك طرز واصولنده ویالسانده اولان : سریانیجه لسان، یازی، کتاب. = ح. سریانیلرك طرز ویا لسانده : سریانیجه سویلمك، یازمق. = س. سریانیلرك سویلدیکی لسان. اولقلری لسان : سریانیجه السنهٔ سامیه‌دن بریدر .

سَریر { سند. عر. تخت، اورنك : سریر سلطنت. [عربیده برنجی معناسی یاتمجق کره‌وت یعنی قاربوله ایسه‌ده، لسانمزده یالکز اصطلاحات طبیه‌ده او معنایی محافظه ایدیور] .

سَریرآرا { ص. فا. [عر. سریر = تخت. فا. آراستن = طونانمق] تخته زینت ویرن، سلطنت سورن، تختنشین.

سریره { سند. عر. ج : سرائر. کیزلی شی، سر، راز، کیزلی فکر وحال : سرائر طبیعت؛ سرائر خلقت. [اك زیاده جمعی مستعملدر.]

سَریری { ص. عر. ۃ : سریریه. ط. عملیات خسته خانه‌سنده وخسته‌لره بالتطبیق اجرا اولنان عملی قسمنه منسوب ومتعلق. فر. Clinique .

سَریریّات { سند. ج. عر. ط. تحصیل فن طب ایدن طلرك عملیات کورمه‌لرینه و معلمرینك تحت نظارتنده اولهرق اجرای تطبیقاته کسب ممارسه ایلرینه مخصوص اولمق اوزره طب مکتبنه مربوط وعملی درسخانه یرینه قائم خسته خانه : سریریات داخلیه = امراض داخلیه تطبیقاتنه مخصوص خسته خانه؛ سریریات خارجیه = امراض خارجیه تطبیقاتنه مخصوص اولانی؛ سریریات درسی = ذکر اولنان خسته خانه‌ده ویریلن عملی درس؛ سریریات داخلیه معلمی؛ سریریات خارجیه معاونی. فر. Clinique .

سَریع { ص. عر. ۃ : سریعه. چابوق، تیز، سرعتلی : سیر سریع : حرکت سریعه : سریع الحرکه = چابوق حرکت ایدن : سریع الزوال = چابوق زائل اولان، دوامسز.

سَریعاً { ح. عر. چابوق، سرعتله، عجالةً : سریعاً عزیمت، عودت ایتمك.

سَرین { ص. [ثق. سایرون، سا. ژق (صوژق)، ساومق (صاومق، چمك)] آزصوژق، صیجاق اولیان، لطیف وخوشه کیده‌جك صورت ودرجه‌ده صوژق : بوکون هوا سرین. = س. خفیف ولطیف صوژقلق، برودت لطیفه وخفیفه، آز صوژق ولطیف هوا : صباح سرینده .

سَرینلَتمَك { فث. آز ولطیف صورتده صوژمق. تمق، تازه‌لتمك، طراوت ویرمك.

سَرینلَشمَك { فل. با : سرینلك.

سَرینلِك { س. آز ولطیف صوژق، صوژقجه ولطیف هوا : بوکون بر سرینلك حس ایدیورم؛ هوانك سرینلکی : اقشام سرینلکنده .

سَرینلَمَك { فل. و :

سَرینلَنمَك { فل. آز ولطیف صورتده صوژق اولمق، خفیف صورتده صوژمق : هوا اولدقجه سرینلدی، سرینلندی.

سَریوم { کمی. [لا. Cerium] نادراً بعض معادنك ترکیباتنده بولنان بر جسم بسیط معدنی.

سَریّه { سند. عر. ج : سرایا. ۱. دشمن اوزرینه سوق اولنان ویشیوز نفری تجاوز ایتمین سواری بولوکی : مئونه غرامتنده روملره قارشی سوق اولنان سریهٔ مسلمین. ۲. جاریه، اوطه‌لق.

سِز { ض. ضمیر شخصینك جمع محلی طبی اولوب، « سن » ضمیرینك جمیدر : سز، سزك، سزه، سزی؛ سزجه، سزکلیه، سزك ایچون، سزك کبی، سزسز = سز اولدیغکز حالده.

سِز { د. [سینك کسره‌سی ماقبلنك حرکه‌سنه کوره اینجه ویا قالین اوقونور.] فقدان وسلب وتعری بیان ایدوب التحاق ایتدکی اسمله برابر بر صفت تشکیل ایدر. بی. تا : طاتلسز = طادی اولیان؛ باشسز = باشی اولیان؛ تربیه‌سز = تربیه‌سی اولمیان، تربیه‌دن محروم؛ دیلسز = دیلی یعنی نطق اولمیان، ابکم. مقابلی : لی : تربیه‌لی. = حج. بنه فقدان وانسلاب بیان ایدوب آنجق التحاق ایتدکی اسمله بر صفت مرکبه تشکیل ایتمه‌رك ایکی کلمنك بهری استقلالی محافظه ایدر : بنسز کیتمیك : قانیقسز اتمك یمز. مقابلی : ایله : قانیقله. [بو لغتك شو ایکی صورتی آره‌سنده‌کی فرق نظر اهمیتدن دور طوتماملی. برنجیسنك ادات مصدریت آلوب ایکنجیسنك آله‌مامسی‌ده آردلرنده‌کی اسباب فرق جمله‌سندندر. مثلا : دیلسز‌لك، تربیه‌سزلك دیلوب، بنسز‌لك، قانیقسزلق دینلمز.]

سَزا ص. فا. و :

سَزاوار { ص. فا. لایق، مناسب، یاراشیر، چسپان : کندیسنه علامه دینلسه سزادر : او آدم سزاوار لطف وعاطفتدر .

سَزاواری { س. فا. لیاقت، لایق ومناسب و

جسیان اوله : سزاواری، لطف وعاطفتلری.

سزدیرمك | فع. طولایسیله آکلاتمق، حس ایتدیرمك : خرسزلر سزدیرمه‌دن قاصه‌دن پارچه‌یی چالشلر.

سزك | ض. ضمیر شخصیتك جمع مخاطبتك مضاف الیهیدر. سزك بدرگز، سزك پدر: بوکتاب سزك میدر؟ — اوت سزکدر: سزکله برابر: سزك کبی.

سزكی | ضم. مالکیت بیان ایدن ضمیر منفصلك جمع مخاطبیدر. مالکك جمع و مملوکك مفرد اولدیغی کوستروب مملوکاك‌ده جمع اولمسی قصد اولنورسه « لر » ادات جمعی علاوه اولنور: سنککی، سنکلکیلر: سزککی، سزکلکیلر.

سزگی | س. طولایسیله آکلامه، سزمه، درك، سزیش.

سزلق | د. و :

سزلك | د. سلب وفقدانله برابر مصدریت بیان ایدر ادات اولوب. برنجیسی ثقیل و ایکنجیسی خفیف هجالی کلمه‌لرده و « سز » ادات‌ك بالکز برنجی معناسنده اولور : اویقوسزلق، ادبسزلك.

سزملك | فع. طولایسیله آکلامق، حس اولنمق : او قدر قالین باغه‌ك اوستندن سس سزیله‌مز.

سزمك | فع. طولایسیله وضمناً آکلامق. خفیف صوتده حس ایتمك : صاغ بوکرمده برصانجی سزیورم: کندیسی برشی سویلدیسه‌ده درسه دوام ایتمه‌جکنی سزدم.

سزمه | س. طولایسیله آکلامه، حس. درك، سزیش.

سزنمك | فل. آکلایوب سس چیقارمامق.

سزو | س. منظار آغاجی، طپه‌لق منظاری ویرن میشه نوعی.

سزیش | س. سزمه. درك، حس.

سس | س. ۱. قولاغه کلن صدا، آواز، بانك : طبانجه سسی، طاول سسی. ۲. انسان و یا حیوان آغزندن چیقان صدا، صوت : کوزل سسی وار در؛ قوش سسی. ۳. کورلدی، پا. تیردی. ثمامه : سس صدایوقدر. || سس چیقارمق = سویلمك، لقردی ایتمك : سس چیقارمدی = برشی سویلمدی، سکوت ایتدی. || سس چیقمق = خبر ظهور ایتمك. || سسی چیقمق = سویلمك: اونك هیچ سسی چیقمیور. || سس قوپمق = کورلدی اولمق. || سس کسلمك = کورلدی منقطع اولمق. || سسی کسمك = سوزی قطع ایتمك. صوصمق. || سس ویرمك = ۱. چاغرمانه جواب ویرمك : ایشیدیوردم سس ویرمیور. ۲. چاغرمق : شوراده سس ویرمك برای کلسین. || سسله = باغیرەرق، جهراً : سسله اوقومق.

سست | ص فا. کوشاك، سولپوك : سست پیمان = عهد وپیمانی کوشاك.

سستره | س. (ر. Eustaz) ۱. انکلیزلرك خورتکه‌سنه یاپیشان خورلری تیزلمکه مخصوص آلتلری. ۲. مرانغوزلقده تختەیی قازمه مخصوص آلت.

سسسیز | ص. ۱. صداسی او. لمیان، صوت وصدا چیقارمیان : ۲. کورلدی اچمین، ساکن، ساکت : سسز آدمدر، = ح. کورلدی ایتمکسزین، سسی ایشیدیلمیه‌رك: سسز صداسز ایش کورپور.

سسلمك | یا. سله‌مك. فل. دیکله. مك، قولاق ویرمك.

سسلنمك | فل. ۱. چاغرمق : شو. رادن سسلن بری کلسین. ۲. چاغرانه جواب ویرمك، افندم، بوراده‌یم، کبی بر سوزله ایشیتدیکنی آکلاتمق : ایشید یورده سسلنیور.

سسلی | ص. ۱. سس وصداسی اولان، سسی چیقان. ۲. کورلدیلی، کورلدیسی چوق: سسلی بر بردر.

سطح | سند. عر. ج : سطوح. ۱. برشیئك طیش طرفی، یوز : سطح ارض = یر یوزی، روی زمین: سطح دریا = دکز یوزی. دکیزك اوستی. ۲. برشیئك پك اوستندن و خارجاً کورینن جهتی، عمقی اولمیان یوزی، صورت ظاهره. ۳. س. [هندسه‌ده] طول وعرضی اولوب عمقی اولمیان شکل که، خط بر چوق نقطه‌لرك تماسندن وجسم ایسه بر چوق سطحلرك تماسندن وجوده کلدیکی کبی بو دخی بر چوق خطلرك عرضاً تماسندن متشکلدر: سطح افقی، سطح عمودی،

سطح مستوی، سطح منحنی، سطح مستدیر وسائره.

سطحاً | ح. عر. یالکز طیش یوزندن، آنجق طیش یوزی اعتباریله، اوستدن، ایچدن ودریکدن اولمیه‌رق : بر جسمی سطحاً اولچمك.

سطحی | ص. عر. : سطحیه. ۱. طیش یوزه منسوب و متعلق : کرهٔ ارضك شکل سطحیسی، صورت سطحیه‌سی: مساحهٔ سطحیه. ۲. یك اوستدن و تعمیقسز اولان، جزئی، اوستون کور : او فنده‌کی معلوماتی یك سطحیدر، برطاقم معلومات سطحیه ایله اکتفا ایتمشدر.

سطحیاً | ح. عر. ۱. طیش یوز. دن، خارجاً، اوستدن: سطحیاً مساحه ایتمك. ۲. تعمیق ایتمکسزین، اوستدن، جزئی : هرشیئدن برآز اوقومش ایسه‌ده جمله‌سنی سطحیا اوکرنمشدر.

سطحیجه | ص. ح. طیش یوزدن وتعمیقسز، جزئیجه : طبدن سطحیجه بر معلوماتی واردر.

سطر | سند. عر. ج : سطور. یازی صره‌سی : بر سطر یازمق: اون بش سطری حاوی صحیفه. || سطر باشی = فقره باشی که اوندن اول کی فقره‌نك یاریم قالان صوك سطری برا. غیلوب باشدن سطر باشلانیر وفقره‌نك بو ایلك سطری برآز ایچریدن باشلار.

سطرنج | وغلطی : شطرنج. سند. عر. [فا. « صدرنج » دن] ۱. معروف اویونکه طامه تخته‌سی کبی خانه‌لره منقسم بر تخته‌ده اوینانیلیر: سطرنج اویونی، تخته‌سی. ۲. سطرنج تخته‌سی کبی خانه‌لره منقسم شکل. = ص. بو شکلده اولان : سطرنج باصمه.

سطرنجلی | ص. سطرنج شکلنده رنکاری اولان : سطرنجلی باصمه.

سطوت | سند. عر. بری اوزرینه شدت وقوتله صیچرامه، بطش، صولت : عسکرك سطوتی قارشیسنده ثبات ایده‌مدی. — عربی ترکیباتده « سطوه » صورتنده قوللانیلیر.

سطوح | سند. ج. عر. فد : سطح. با : سطح.

سطور | سند. ج. عر. فد : سطر. با : سطر.

سعادت | سند. عر. [عربی تر. کیبلاتده : سعاده] بختیارلق، مسعودیت، مبارکلك، موتلیلق : نه سعادت! سعادت دنیویه، سعادت اخرویه. || باب سعادت، باب السعاده = مابین همایون قپوسی، باب همایون. || وقت سعادت، زمان سعادت = فخر کائنات (صلعم) افندمزك برحیات بولدقلری مبارك زمان. || سعادتله = مفارقت ایدنلره وللهه انعمارلادق دیتلره ایراد اولنور دعا و تحیه تعبیر یدر. || دار السعادة الشریفه آغابی = سرای همایون ملوکانه‌ده برمأمور. ربت جلیله ومخصوصه صاحبی اولان ذات. || در سعادت = پایتخت دولت علیهٔ عثمانیه.

سعادتخانه | س. فا. تعظیمی قصد اولنان و یا ذاتاً معزز بولنان بر ذاتك خانه‌سنه اطلاق اولنور، دولتخانه.

سعادتلی | سعادتلو. ص. ۱. بختیار، مسعود. ۲. از رتبهٔ اولی ایله روم ایلی بکلربکی ومیر میران وفریق ومیرلوا رتبه‌لرنده بولنانلره ویریلن عنواندر.

سعادتمند | ص. فا. سعادتلی، بختیار، مسعود.

سعال | سند. عر. طم. اوکسورووك: سعال دیکی = بوغمه‌جه اوکسوروك.

سعتر | سند. عر. لسان عوامده زاتر دینلن نبات. || سعتر بری = ککیك اوتی.

سعد | سند. عر. ۱. بختیارلق، موتلیلق، مبارکلك اوغور. ۲. اوغور کتیرن شی. منجملرك زعمنجه یمن واوغور عد اولنان شی: سعد اکبر = مشتری سیاره‌سی. سعد اصغر = زهره سیاره‌سی. — طالع سعد. وسال سعد کبی تعبیرلرده « سعد » لفتی قوتلو و مبارك معناسیله صفت عد ایدنلر وار ایسه‌ده، بوکله صفت اولمیه‌جغندن، هر نه‌قدر وصف بالمصدرقاعده‌سی‌ده وارایسه‌ده. بوکبی تعبیرلرده اضافتله مثلا اوغور طالعی و اوغور سنه‌سی معناسنی ویرمك دها مناسبدر.

سعداء | سند. ج. عر. ف : سعید. با : سعید.

سعدین | سند. تث. عر. منجملر عندنده اوغور عد اولنان مشتری ایله زهره سیاره‌لری.

سعر | سند. عر. ج : اسعار. مأ. کولات وسائر احتیاجات

ضرو به‌یه طرف حکومتدن تعیین ووضع اولنان قیمت، نرخ.

سِعه { سند. عر. (« وسعة » دن بر قاعده واوك حذفیله. — سینك فتحیله‌ده لغتدر.) ١. ككیشلك، بوللق: سعهٔ حال. || ه. سعهٔ مشرق = کونشك افق اوزرنده طوغدیغی نقطه ایله افقك شرق نقطه‌سی بینلرنده‌کی بعدی: سعهٔ مغرب = کونشك افق اوزرنده باتدیغی نقطه ایله افقك غرب نقطه‌سی بینلرنده‌کی بعد.

سَعی { سند. عر. ١. چالیشمه، چاپالامه، امك، جهد: بو ایشك حصولنه سعی ایتدی. ٢. یکنمك ایچون ایش ایشلمه، ایش: محصول سعییله کچینیور. ٣. قوشمه. یوروممه. بو معنا ایله یالکز مناسك حجدن او. لهرق صفا ایله مروه آره‌سندهکی قوشمه حقنده مستعملدر. — « سعی خزینه » تعبیرینك اصلی «سعی برای نفع خزینه» اولمه کرکدر. هر حالده «نفع خزینه» دینك اولادر.

سَعید { ص. عر. ة: سعیده. ج: سعداء. (« سعد » دن صف.) ١. بختیار، اوغورلی، مبارك، مسعود، فرخنده: سال سعید؛ عیدکز سعید اولسون. ٢. عند الله مقبول وآخرتی معمور اولان: جناب حق سعدا زمره‌سنه الحاق ایلیه.

سَعیر { سند. عر. آتش، نار، جهنم.

سِفاد { سند. عر. حیواناتك چفتلشمه‌سی: سفاد موسمی.

سَفارَت { سف. عر. ١. ایلچیلك، ایلچی وظیفه‌سی: سفارتله آوروپایه کیتمش ایدی. ٢. بردولت اجنبیه نزدنده بولنان سفیرك عنوان وصفتی ومحلی: پارس سفارت سنیه‌سی: فرانسه‌نك درسعادت سفارتی: سفارت هیئتی. کاتبی.

سَفارَتخانه { س. فا. بر سفیر ایله معیتی هیئتنك مقامی ودائرهٔ رسمیه‌سی: لوندره‌ده عثمانلی سفارتخانه‌سی.

سَفّاك { ص. عر. (« سفك » دن مبالغه) قان دوکیجی، خونریز.

سِفال { وسفاله. س. فا. چناق چوملك وچینی کبی طو. پراقدن یاپیلش شیء: سفالپاره = چناق چوملك پارچه‌سی.

سَفالَت { سف. عر. ١. آلچاقلق، آشاغیلق. حقارت. ٢. فوق العاده ضرورتده پاشا. مه، فقر واحتیاجدن چکیلن صیقنتی: سفالت چکمك: سفالته دوشمك. (بو ایکنجی معنا اسانزده مخصوصدر.)

سَفاهَت { سف. عر. ١. صوکی دوشونمیه‌رك لزومسز یره مالی اسراف واتلاف ایتمه. ٢. منهیات و ذوق و اکلنجه‌یه انهماك، سوس وذوق واکلنجه یولنده اسراف: سفاهت مدنیت کلنك دیکنیدر.

سَفائن { سف. ج. عر. فد: سفینه. با: سفینه.

سِفتاح { س. (عر. «استفتاح». دن غلط.) ایلك آلیش ویریش، اخذ واعطایه بدأ: دها سفتاح ایتمدك.

سِفتاحلامَق { فل. آلیش ویرشده ویا بر ایشده بدأ ایتمك، سفتاح ایتمك، مباشرت ایتمك: دها سفتاحلامدق.

سَفَتَجه { سف. عر. و:

سُفتَجه { سف. عر. ج: سفاتج. دیکر بر مملکتده او. دنمك اوزره بریرده آلچه ویرمه وبونی مبین کاغد، پولیچه. (بك مستعمل دکل ایسه‌ده، پولیچه لغت اجنبیه‌سنه ترجیحاً استعماله شایاندر.)

سِفتیمَك { فل. مسکین مسکین قاشیغق، قیپردانوب طورمق.

سَفَته { ص. فا. دلنمش، ثقب او. دلنمش، مثقوب. || نافسفته = دلنمه‌مش: در نافسفته = دلنمه. مش ایتمی.

سَفَر { سند. عر. ج: اسفار. ١. یولجیلق، سیاحت: انقره‌یه برسفر ایتدی: سفرجه، سفر حجاز. ٢. حرب وغزایه عزیمت، محاربه‌یه کیدیش: سلطان سلیمان خان حضرتلری مجارستانه وایرانه بالذات اون بر سفر ایتمشدر؛ تبریز سفری، بغداد سفری؛ اسفار بحریه. ٣. محاربه، حرب، بردولتك دیکر بردولته محاربه ومخاصمه‌حالنده بولنمسی: روسیه سفرنده، ١٢٩٣ سفری. ٤. عسکرك حرب حالنده ومحاربه‌یه مهیا بولنمسی، مقابلی حضر: حضر وسفرده: فلان دولتك حضرده یوز بیك وسفرده اوچ یوز بیك عسکری واردر. ٥. دولتك سفر برلك حالنده، حال سفر برید، قوهٔ بریه‌سی شوقدر بیکه بالغدر؛ سفر برلك حالنده، حال سفر بریده بولنان عسکر؛ سفر برلك نظامنامه‌سی: ترتیب سفر بری.

سَفَرجَل { سند. عر. ج: سفارج. آیوه.

سَفَرلِك { ص. ١. سیاحته ویولجیلغه مخصوص. ٢. حربه متعلق. ٣. دفعه‌لق: بو سفرلك بوقدر کافی = بودفعه‌لق. = س. جنك وقتی، محاربه‌حالی.

سَفَرلَمَك { فل. حربه کیتمك، سفر ایتمك.

سَفَرلی { ص. محاربه‌یه کیدن، حربده بولنمق اوزره یولجیلق ایدن: فلان اوجاق طاقمی سفرلی اولدیلر: سفرلی قوغوشی.

سُفَره { سند. عر. (تر. زباتردی: سوفرا.) ١. باشلیجه یولجیلقده قوللانیلان مشین و سائره‌دن ذائروی بر یاپینی که کنارلرنده بولنان حلقه‌یه ویا دلیکاره کچیرلمش بر غیطانله طو. یلانیلوب یره آچیلدقده اوستنه اتمك ویمك قونور: سفره‌یی آچمق، یایمق. ٢. اوزرنده یمك یین سبتی ویا ماصه، تراپزه: سفره قورلدی: یمکار سفره‌یه قوندی: آلافرانغه سفره‌طاقمی. ٣. مج. طعام، یمك، خوان: اوآدمك سفره‌سی دائما آچیقدر. ٤. دیر، معبد، اوتوراق یری. || سفره باشنه کچمك = یمك یمك اوزره سفره‌یه اوتورمق. || سفره یری = یمك تراپزه‌سنه اوتدکلری واوستنده یمك یین یاپینی. || سفره طاقمی = چتال، قاشیق، بیچاق، طباق وسائر سفره‌یه ویمك یمك لازم اولان شیئلر. || سفره آرقداشی = بر سفره‌ده یمك یین افرادك بهری.

سُفره‌جی { س. بر قوناق وبیوك سفره ویمك خدمتلرینی کورن خدمتجی: دوکون سفره‌جیلری.

سُفره‌جیلق { س. سفره خدمتنی کورن خدمتجینك وظیفه‌سی وصفتی: سفره‌جیلق ایدیور؛ اونك اوندن سفره‌جیلق ده کلیر.

سَفَری { ص. عر. ة: سفریه. ١. یولجیلغه متعلق ویا مخصوص: سفری قیافت: تدارکات سفریه. ٢. ع. محاربه‌حالنه منسوب ومتعلق، عسکرك سفر بر اولسنه مخصوص، حضری مقابلی: حال سفر یده بولنان دولت، عسکر؛ ترتیب سفری = سفر برلك وحرب زمانی ترتیبی؛ نظامنامهٔ سفری؛ خدمت سفریه = سفر بر بولنان عسکرك خدمتی. ٣. ق. اوروج ونماز کبی بعض تکالیف شرعیه‌نك تخفیفی اقتضا ایتدیرن یولجیلق حالنه متعلق.

سفسطه { سف. عر. (یو. σοφιστεία) ظاهراً قواعد منطقه و قیاس وبرهانه مطابق اولوب‌ده حقیقتده باطل دعوی، محضاً خصمی الزام ایچون حقیقت سوسی ویرلمش قیاسات کاذبه: بر طاقم سفسطه‌لرله بنی قاندیرمغه چالیشیوردی.

سفسطه جی | س. ص. سفسطه قبیلدن صورتا منطقه مطابق وحقیقتده کاذب قیاسلرله خصمی الزام ایدوب حق قزانمق ایستین آدم: براقك شونی سفسطه‌جینك بریدر.

سفسطه لامق | فل. خصمی الزام مقصدیله یالاندن بر طاقم قیاسات وبرا- هین منطقیه‌یه توسل ایتمك: آرتق سفسطه‌لامغه باشلادیغنی آکلاینجه مباحثه سندن ال چکدم.

سفسطه‌لی | ص. سفسطه ایله یعنی ظاهراً قاعده‌یه مطابق کورینن قیاسات وبرا- هین کاذبه ایله ممزوج: سفسطه‌لی سوزلر، مباحثه.

سَفَط | سند. عر. ج. اسفاط. ١. سپت. ٢. تا. بالیق وآغاج یولی، خرشف.

سَفك | سند. عر. دوکمه. آفیتمه: سفك دماء = قان دوکمه، خونریزلك. | یالکز بو تعبیرده مستعملدر. |

سَفَله | صند. جم. عر. فد: سافل. | با: سافل. | «سفلاء» غلطدر. |

سِفله | صند. عر. | اصلی جمع اولوب، مفرد کبی ده قوللا- نیلیر. — سینك ضمیله غلطدر. | آچاق، دون، فرومایه وتربیه- سز آدم.

سُفلی | ص. عر. ؤ: سفلیه. ١. آشاغیده بولنان، تحتانی، زیرین، آشاغیکی. علوی مقابلی: طرف سفلی، جهت سفلیه. ٢. آچاق، دون، فرو- مایه، بایاغی. قیمتسز وعتبارسز: پك سفلی بر آدمدر. ٣. قیافتی پك پژمرده وحالی پریشان: کندیسنی پك سفلی بر حاله کوردم: اوستی باشی پك سفلی. ٤. ه. کرهٔ ارض ایله شمس آردسنده بولنان عطارد وزهره سیاره‌لرینه اطلاق اولنور: کو- کب سفلی. مقابلی: علوی.

سُفلی | سث. عر. ذ: اسفل. با: اسفل.

سُفلیّات | سث. عر. ودون شیلر.

سُفلیّت | سث. عر. ١. آشاغیلق، شاغیده بولنان شیئك حال ومرتبهسی. ٢. آچاقلق، دونلق، فرومایه‌لك، عادیلك. ٣. پژمرده قیافت، پریشان حال.

سُفُن | سث. جم. عر. فد: سفینه. | با: سفینه. | سفائن دخی کلیر. |

سَفوف | سند. عر. ط. توز حالنده علاج، توز اوله- رق یوتیلان علاج.

سُفهاء | صند. جم. عر. فد: سفیه. | با: سفیه.

سَفید | ص. فا. آق، بیاض، ابیض: بحر سفید = آق دکیز | سپید کبی. |

سَفیداج | س. فا. اوستوبج.

سَفیر | سند. عر. ج: سفراء. | «سفارت» دن صشد. |

ایلچی: سفیر کبیر = بیوك ایلچی.

سَفیل | ص. | «سفالت» دن صشد. کتیرمله‌رك لسانمزده چوق مستعمل ایسه‌ده، عربیده مسموع اولمیوب، بو مادهدن سافل، سفل، اسفل وسفلی صفتلری قوللانیلیر. | سفالت چکمن، ضرورت وفقر واحتیاج ایچنده یاشایان: سفیل وسرکردان اولمش.

سَفینه | سث. عر. ج: سفائن، سفن. کمی. کشتی: سفینهٔ تجاریه، سفینهٔ حربیه، سفائن تجاریه. سفن حربیه. || سفینه امینی = کمینك امور انضباطیه- سنه مأمور آدم. || مج. مباحث مختلفه‌یی جامع کتاب: سفینة الشعراء.

سَفیه | ص. عر. ؤ: سفیهه. مالنی اولیوب ذوق واکلنجه وخو- ورده‌لقده بین وبیهوده یره اسراف واتلاف ایدن: سفیه یر اوغلی قالوب مال موروثنی آز مدت ظرفنده اتلاف ایتدی.

سُقّاء | سند. عر. | «سقی» دن سمع. | قربه ایله آرقه‌ده و یا حیوانله صو طاشیان آدم؛ سقا صوبی = سقانك قربه ایله چشمه‌دن طاشیدیغی صو: سقا بیکیری- | «صوجی» دن فرقی واردر. با: صوجی. | || سقا قوشی = بر جنس سرچه.

سَقام | سند. عر. ج: اسقام- مرض، خسته‌ق، علت.

سَقامَت | س. | مصدره تابه مصدریت الحق اولنمش تصرفات عندیه‌سندندر.) بوزوقلق، نقصانلق، سقطلق، یاکلیشاق: بو لغتك سقامتی

ظاهردر: ربط کلامده. ترکیبده سقامت واردر.

سَقَر | سند. عر. جهنم. طامو. دوزخ.

سَقَط | ١. بر شیئك دوشوك و ایشه یارامازلغی. ٢. کوتی وفائده‌سز شیء. ٣. یاکلیش، خطا، نقصان، سهو: بوعباره‌ده، بوحسابده سقط واردر. — ص. تر. ١. اعضای بدنلدن بری ناقص ومعلول اولان، علیل: سقط بر آدم: الدن، آیاغندن، کوزندن سقطدر. ٢. ناقص و علیل (عضو): بوآدمك الی، آیاغی کوزی سقطدر: قلیجله اوروب الینی سقط ایتدیلر. ٣. خطالی، ناقص، طوغری اولمیان، یاکلیش: بو سوز سقطدر: سقط ایش ایشله.

سِقط | سند. عر. ط. ناتمام ویا تمام اولهرق والده‌سنك رحمندن اولی دوشن جوجق. | سقط الزند = چاقماغك چیقار- دیغی قیمیم. مشهور ابو- العلا المعریدك دیوانی شرحنك عنوانیدر.

سَقَطات | سث. جم. عر. | فد: سقطه لسانزده غیر مستعملدر. | دوشوك یرلر، قصورلر، نقصانلر.

سَقَطَه | سخ. ص. یمن ساحلیله آمریقا ساحلی آره- سنده اهالیسی مسلم وعرب بیوجك بر جزیره اولوب صاری صیریك نفاسیله مشهوردر.

سَقَطلامَق | فد. ١. بریمك بر عضوینی ویا عضوك کندیسنی علیل وایشلز ایتمك: بیچاره‌یی آیاغندن سقطلادی: زولینك آیاغنی سقطلادی. ٢. بوزمق، یاکلیش ایتمك، در- ستلکینه خلل کتیرمك: مجلد کتابلرینی چوق کسوب کتابی سقطلادی: اوکله‌یی چیقارمغله عباره‌یی سقطلادیکز.

سَقَطلامَق | فل. ١. بریمك بر عضوی ویا عضوك کندیسی علیل وایشلز اولمق: او آدم کوزندن سقطلادی. کوزی سقطلاندی. ٢. قصورلی ویاکلیش اولمق: اوستنه یاغمور طاملامغله اثواب کتاب سقطلا- ندی: آلتی اوسته کتیرملکله عباره سقطلانمشدر.

سُقطلاق | س. ١. بر آدمك بر عضوی ویا عضوك کندیسی علیل وایشلز اولمسی: بوآدمك بوکوزك سقطلغی یللی اولمیور. ٢. نقصان، قصور، یاکلیشلق، خطا: بوعباره‌نك بو ایشك بو قماشك سقطلغی.

سَقف | سند. عر. ج: سقوف. چاتی. طام. | تراجه کبی دوز اولانه سطح دیرلر. |

سَقَم | سند. عر. ج: اسقام. سقام سقیم | ایله مترادفدر. با: سقام.

سَقمونیا | سند. عر. ایو. ط. مهمل کبی قوللانیلان بر نبات، یبك کوز اوتی، اینجه تخوده.

سَقیفه | سند. عر. | یونانیدن | ١. مصرده یاشار بر جنس کرتکله، قوم کرتکله‌سی. ٢. بوحیوانك دریسنه مشابه اولهرق کوزل برجنس تولیندکه صارغی اولور.

سُقوط | سند. عر. ١. دوشمه، آشاغی اینمه، هبوط، نزول: برحجر سمائینك سقوطی. ٢. صارقمه، اعضاء داخلیهٔ بد- ندن برینك بولندیغی محل طبیعیسندن آشاغی یه قایمه‌سی: سقوط اخشاء، سقوط مهبل. ٣. بر آدمك موقع اقتدارندن دوشمه‌سی، مقامنی فوت ایتمه‌سی: بسمارقك آلمانیه باش وکالتندن سقوطی. ٤. چوجغك ناتمام ویا اولی اولهرق رحمدن دوشمه‌سی: سقوط جنین. ٥. یاپراقلرك دوکلمسی: سقوط اوراق.

سُقوف | سند. جم. عر. فد: سقف. با: سقف.

سَقی | سند. عر. ١. انسانه ویا حیواناته صو وسائر ایچه- جك شیء ویرمه، صووارمه: آشنه لبانی، حیواناتی سقی ایتمك. ٢. صولامه، صو قویویرمه ویا دوکمه. اروا: تارلایی. باغچه‌یی سقی ایتمك. || سقی معادن = معدنلره صو ویرمه.

سَقیم | ص. عر. ؤ: سقیمه. | «سقا» مث» دن صشد. | ١. خسته، مریض، علیل. ٢. طوغری اولمیان، یاکلیش، خطالی: تعبیرسقیم، عبارهٔ سقیمه، فکر سقیم. ٣. روایتی صحیح و صاغلام اولمیان، (حدیث).

سَگ | س. فا. کوپك. ایت، کلب.

سِیك | فل. | سینك کسره‌سی ماقبلنده کوره خفیف ویا ثقیل اوقونور. — خطاب علامتی

صاغر كاف اولديغى حالده، بو كلمه‌نك «سين» صورتنده يازلمسى مناسبتسزدر. | ايتمك مصدر غير مستعملنك يعنى فعل اسنادينك مضارع صيغه‌سنك مفرد مخاطب طبيدر: ام، سك، در، از، سكز، درلر. — استفهاميه‌سى «ميسك» ومنفيسى «دكلسك»، در.

سُكا | ض. سن ضمير مخاطبنك مفعول اليهيدر.

سُكارى | ياخود سكارا. صف. | ج. عر. فد: سكران. با: سكران.

سِگال | س. فا. دوشونمه، فكر. انديشه: بد سگال = كوتى فكرلى، بد انديش.

سُكّان | سف. ج. عر. فد: سا. اكن. با: ساكن.

سگاه | فا. | اصلى: سه‌گاه | امر. كردى ايله بوسلك آره. سنده بر پرده.

سَكَب | سف. عر. صو دوكمه.

سگبان | س. فا. ۱. بر بيوك دا. يره ده آو كوپكلرينه نظارت و بونلرى اداره ايدن خدمتجى: سكبان باشى = بوصنف خدمه‌نك رئيسى. ۲. زبانزدى سگمن | وقتيله يكيچرى اوجاغنه ملحق برصنف عسكر: سكبان باشى = بو عسكرك باشى.

سَكته | ش. عر. ۱. طورغو. تلق، كسلمه. انقطاع: سكته‌يه اوغرامق = طورمق، كسلمك. منقطع اولمق. ۲. خلل، رخنه، ضرر: ايشمزه سكته كلدى. ۳. ط. قانك بردن بره طورمه‌سى و يا دوكلمه‌سى كبى عارضه، طاملە، فجئه: سكته‌يه دوچار اولمق: سكتهٔ قلب، سكتهٔ دماغيه، سكتهٔ رئويه.

سَكته دار | ص. فا. (عر. سكته + رخنه. فا. داشتن = طاشيمق | خلليدير، رخنه دار. ضرره دوچار: الشمز سكته‌دار اولدى.

سَكديرمك | اوزره قوشديرمق. صيچرامق. ۲. (برطاش وكله وسائره‌يى) دفعاتله يره طوقونوب صيچرايه‌جق صورتده آتمق، بوصورتله يووارلامق: قايديراغى سكديرمك.

سكديره | سف. كله وسائره‌نك يره دفعاتله طوقو. نه‌جق صورتده آتلسى.

سَكر | سف. عر. سرخوشلق، مستلك: سكر ويرن شيئلرك جمله‌سى حرامدر.

سُكّر | سف. عر. شكر.

سَكَرات | ش. ج. عر. | فد. «سكره»لسانمزده غير مستعملدر. | سرخوشلق، مستلك. | سكرات الموت = جان چكيشيركن كان طالغينلق حالت نزع احتضار.

سَكران | ص. عر. ۱: سكرى. | ج: سكارى. | «سكر» دن صف. | سرخوش. مست، بسرپك.

سَكرتمك | فل. آديمى تسريع ايدوب صيچرايه‌رق قوشمق، تك وتاز ايتمك.

سَكردشمك | فش. قوشمق. برليكده قوشمق. = فل. سعى وجهد ايتمك، چبالامق.

سَكردِيم | س. ۱. پاياقوشيسى. | ۲. طوپك انداز. ختندن قوندغاغك كرى كلمسى: سكردِيم منكشه‌سى = طوپك انداز. ختنده قوندغاغك كرى يه كلمسنى منعه مخصوص منكشه. | سگردِيم يولى = ۱. قلمه بدنلرنده محفوظ يول. ۲. جان اوطه‌لرى اوكنده طاركزندى.

سَكرَك | ص. ۱. اجزاسى آره. سنده آرالق بولنان، آره لقلى، صيق مقابلى: سگرك طراق. سگرك ديش، سگرك آغاجلر. ۲. زمانجه آره‌لمى اولان. صيق وقوع بولميان، نادر: او مملكتده يانمور سگر. كدر. = ح. ۱. صيق اولميه‌رق، آره‌لقله: صوغانلرى سگرك ديكيلى. ۲. آره‌سى اوزايه‌رق، نادراً: او مملكتده يازين پك سگرك يانمور ياغار.

سَكرَكجه | ص. ۱. پك صيق اولميان، آز آره. لقلى: سگرگجه ديش. ۲. پك بربرى آرقه‌سنده واقع اولميان، زمانجه آز آره‌لقلى، نادرجه: سگرگجه زيارت. = ح. ۱. آز آره‌لقله، آچيقجه: سگرگجه ديكلمش آغاجلر. ۲. نادرجه، پك صيق اولميه‌رق: او بزه سگرگجه كلير.

سَكرَكاشديرمك | فد. آره. سنى آچمق، مكان ويا زمانجه آره‌لق ايتمك، آچمق: شو پارمقلرى بر از دها سگركاشديرملى؛ سز بزه كلكى پك سگركاشديرديكز.

سَكرَكاشمك | فل. آره‌سى آچيلمق. آچيق ويا نادر اولمق. مكان ويا زمانجه آره‌لقلى اولمق: شو آغاجلر چوق سگركاشديلر: مسافرلرمز پك سگركاشدى.

سَكركَك | س. ۱. آره لقلى وآچيق اولمه: ديشلرك، آغاجلرك سگركاكلكى. ۲. برشيئك آره‌ده چوق وقت كچه‌رك وقوعى، ندرت: يانمورك سگركاكلكى.

سَكرلمك | فل. سگركاشمك. | ا: سگركاشمك.

سَكرمك | فل. آز اويناماق، قيمپلداماق، سيكير غير اختيارى وخفيف صورتده اويناماق: كوزم سگريور.

سَكرمه | س. آز وغير اختيارى اويناسمه. خجلان: كوز سگرمه‌سى.

سَكز | عد. بدى ايله طقوز آره. سنده‌كى عددكه ايكى كره درتله مساويدر. ثمانى. ۸: سكزكون. اوزسكز ۱۸: سكزده بر = ثمن.

سِكِز | فل. | كيرلرى ماقيلمسه، يين، ۸۰: سكسان كونده دور عالم؛ يوز سكسان ۱۸۰.

سَكسانَت | س. (فر. Sextant) | افق وعمودى زاويه. لرى مساحه‌يه مخصوص و ۱۲۰ درجه‌لك قوس درجاتى محتوى آلت.

سَكسار | عد. (سكسر) هر بر. ينه ويا هر دفعه‌سنده سكسان: آچه‌يى تقسيم ايتدى. كارنده سكسار غروش دو. شدى: بكا اولان بورجنى هفته. ده سكسار غروشدن اوديه. جكدر.

سَكسانلك | ص. (سكسنلك) ۱. سكسان قيمتدن مركب. ۲. سكسان غروش و سائره قيمتنده اولان: سكسانلك قماش. ۳. سكسان ياشنده: سكسانلك بر اختيار.

سَكسانجى | عم. سكسان در. جه‌سنده اولان: سكسانجى كون.

سَكسَك | س. بر نوع طوغان.

سَكمك | فل. ۱. برآياق اوزره صيچرايوب آتلامق. ۲. مج. خفت مزاجله قوشه‌رق كيتمك.

سَكمَن | س. اصلى: سكبان. با: سكبان.

سَكمه | س. ۱. بر آياق اوزره صيچرايوب آتلامه. ۲. خفت مزاجله قوشمه.

سَكنات | ش. ج. عر. | فد: «سكنه»لسانمزده غير مستعملدر. | طورمه، طوريش، قيمپلداغامه. حركات مقابلى: حركات وسكناتنده قاعدهٔ ادبه رعايت ايدر.

سَكنه | سف. ج. عر. فد: سا. اكن. با: ساكن.

سُكنى | ش. عر. اوتوريلان، | اقامت اولنان ير، مقام، محل، مكان، منزل، مسكن، قوناق: سكناسى يوقدر: برسكنى تدارك‌ايتمه مجبور در. — غلط اولەرق مصدر كبى دخى اعتبار اولنوب: قابل سكنى دينلير، كه قابل اسكان ويا سكنى اتخاذ

اولنمه مستعد دیمکدر : بو او قابل سکنی دکلدر = ایچنده اوتوریله‌جق حالده دکلدر .

سکو { س. با : سکی .

سُکوت { ـذ. عر. صوصمه، لقر. دی ـ سویله‌مه : سکوت ایتمك؛ سکوت دیردیردن ایبدر؛ التزام سکوت ایتمك = بالالتزام سویله‌مك؛ سکوتله گچیرمك = جواب ویرمه‌مك .

سُکوتی { ص.عر. صوصمغی ـ سور، چوق لقردی ـ سویلمز، آز ـ سویلك طبیعتنده مرکوز اولان : سکوتی آدمدر .

سُکود { س. با : سوگوت .

سُکون { ـذ. عر. ۱. طورمه، حرکت ایتمه‌مه، قیملدامه : ماکینه حرکت ایتیوب سکون حالنده ایدی. ۲. آرام، راحت، آسایش، اضطرابسزلق؛ تلاشدن صکره برآز سکون بولدی. ۳. طورغونلق، راکد لك : هوادە بر سکون وار ایدی: دکیز سکون اوزره ایدی. ٤. دینمه، طورمه، منقطع اوله : یاغمور سکون بولدی: ناله و فریادی آیحق کیمسه یاریسی سکون بولدی . ٥. د. بر حرفك متحرك اولمامسی، حرکه‌مقابلی، جزم، ساکن حالی : سکون زا ایله جزم اوقونور .

سُکونَت { س. { مصدره تاء مصدریت الحاقنه حاجت اولمدیغندن، عربی او. لمیوب، اویدیرمه بر لغتدر. } ۱. طورغونلق، رکود : دکیز، هوا سکونت بولدی. ۲. آرام، اسایش، راحت : حدتی، صیقمه‌سی گچوب براز سکونت پیدا ایتدی. ۳. دینمه، طورمه، آزالمه : یاغمور، روزگار سکونت بولدی؛ آغریلری کسب سکونت ایتدی. || بح. منطقهٔ سکونت = خط استوا جوارنده‌کی بحر محیطده روز. گار اعتمین موقع، لیمانلق منطقه.

سُکونَتلی { ص. ۱. ساکن، راحت : کندیسنی اولدقجه سکونتلی گوردم . ۲. طورغون، راکد، حرکتسز : دکیز پك سکونتلی ایدی .

سِکوئِسترو { س. با : سقو .

سَکّه { سذ. عر. ۱. مسکوکاته و درهملره اورپلان تمغا . ۲. ضرب اولنمش آقچه : ضرب سکه: سکهٔ خالصه = خالص آلتین ویاگومش آقچه؛ سکهٔ مغشوشه = قاریشیق آقچه، متالیك. ۳. دوز سرقاق ویا یول. || سکهٔ الحدید = عرب ممالکنده دمیر پوله ویرلن اسمدر .

سِکّه { س. مولوی کلامی .

سِکّه‌زَن { س. فا. { عر. سکه = آقچه . فا. زدن = اورمق } مسکوکاتی ضرب ایدن اوستهٔ.

سِکّه‌کَن { س. فا. { عر. سکه = آقچه . فا. کندن = حك ایتمك } مسکوکاتك قالبنی حك ایدن: سرسکه‌کن .

سَکی { س. ۱. دیرك آیاقلغی، کرسی طاشی. ۲. آتمك آیاغنده سکیسی واردر.

سِکیر { س. با : سیکیر .

سِکین { سذ. عر. بیچاق. ز .

سَکینَت { سث. عر. و :

سَکینه { سث. عر. ۱. قرار، راحت، سکونت، آرام . ۲. اطمئنان قلب، جمعیت خاطر، وثوق، اعتماد. ۳. بنی اسرائیله احسان اولنان بر معجزه که تابوتله کردیریلوب گندیلرینك اطمئنانی و دشمنلرینك دهشتی موجب اولورمش .

سَل { س. { عر. « سیل » دن . ـ سل دخی یازیلیر . } یاغمور دن بریکوب دره لرده واديوق برلرده موقتاً شدتله آقان صو : سلر آقدی؛ سل گوتوردی .

سَلّ { سذ. عر. یاواشجه چکمك، صیرمق : سل سیف ایتمك: (همان یالکز بوتعبیره مخصوصدر.)

سِلّ { سذ. عر. ط. بین العوام ورم دینان علت مهلکه‌نك اسم مخصوصیدر. بو علت بدنك مختلف اعضاسنده ظهور ایتمه. یکندن، آق چکرده ظهور ایدن اك عمومیسنه « سل الرئه » غیرتلاقده ظهور ایدنه « سل القصبه » وسائره دینلیر .

سَلاجِقه { سخ. ج : سلجوقیلر؛ سلاجقهٔ ایران، سلاجقهٔ روم .

سِلاح { سذ. عر. ج : اسلحه. مسلح آدم، سلاح طاشیان آدم. ۲. جنگاور وحرب آزما آدم. ۳. طشره زاد کانیدن اولدرق خدمت شاهانه‌ده بولنان تفنگیان.

سِلاحشور { ص. { فا. یاخود سخشور. ورلك. حرب آرمایی .

سِلاحلاندیرمَق { فا. سلاح + ویرمك، تسلیح ایتمك.

سِلاحلانمَق { فل. سلاح ایدنمك، یاراقلانمق. سلاح طاقمق، سلاحه صارلمق .

سِلاحلق { س. طبانجه ویتاغان گبی سلاحلری قومهه مخصوص مشینلدن قات قات قوشاق .

سِلاحلی { ص. سلاح طاشیان، مسلح .

سَلاسَت { سث. عر. افاده ده روان افاده، طلاقت : سلاست کلام: سلاسته یازمق، سهل و سلاسته افاده ایتمك .

سَلاسَتلی { س. سهل و روان : سلاستلی عباره. افاده.

سَلاسِل { سث. ج. عر. فد: سلسله. با : سلسله.

سَلاطین { سذ. ج. عر. فد: سلطان. با : سلطان.

سُلاله { سث. عر. صوی، ذریت، اولاد واحفاد: سلاله‌ٔ طاهره = ذریت پاك جناب نبوی: سلاله‌ٔ عثمانیان .

سَلام { سذ. عر. ۱. صلح، سلم، آسایش. { بو معنا ایله « سلم » دها مستعملدر. } ۲. آفت ومخاطره‌دن بری وسالم اولمه، برائت، سلامت، صوك ایی وخیرلی چیقمه. { بو معنا ایله « سلامت » دها مستعملدر } ۳. فنا وزوالدن سالم اولانلر حق تعالانك اسماء حسنالسندندر: یا سلام! ٤. آشنالق، تحیه، « سلامت اوستکرده اولسون! » معناسیله السلام علیك، علیکم دیه‌رك دعا وآشنالق ایچون سلام ویرمك: سلام آلمق = « وعلیکم السلام » دیه‌رك قارشیلق ایتمك. جواب ویرمك: سلام گوندرمك = اوزاقده بولنان برینه باواسطه آشنالق وتحیه ایتمك: سلام ایتمك = کذا: فلان سزه سلام ایدیور: فلانه بندن سلام ایدك. || سلامه طورمق = گچن برشیوك ذاته حرمهٔ آیاغه قالقوب سلاملامنی آلمغه مهیا بولنمق. || سلام طورمق = عسکر تفنك ویا قلیجنی بر وضعیت مخصوصه ایله اوکده طوتوب مافوقی سلاملامق؛ سلام طور! بونث قومانده‌سی. || السلام علیکم، سلام علیکم = کلنك ایفا ایتدیکی رسم تحیه. || وعلیکم السلام = بو تحیه‌نك جوابی. || علیه السلام = انبیاء عظام وبعضاً صحابهٔ کرام اسامی مبارکه‌سی یاد اولنه‌جقده ایراد اولنان دعا تعبیریدر : حضرت نوح علیه السلام. || والسلام = ایشته او قدر! معناسیله بحث نهایتنده سویلنیر تعبیریدر. || دار السلام = ۱. جنت اعلا. ۲. وقتیله بغداد شهری. || مدینة السلام = کذا بغداد شهری .

سَلامَت { سث. عر. ۱. قصور ونقائص وعیوبدن ویا امراض و عللدن سالم و بری

اوله. سالملك. ٢. امنيت، خوف واندیشه‌دن بری اولمه، امن، امان: سلامته چیقمق. ٣. ایی صوك. ایی نتیجه. حسن انتها، عاقبت خیر: الله‌سلامت ویرسین: عاقبت سلامتی بولدی. ٤. قور. تمه. خلاص، رها، نجات: سلامت بولدی: آرتق اوته‌سی سلامت. ٥. عباره‌نك دوشوك وسقط اولماسی. سقطلقدن سالم و طوغری اولمسی: سلامت عباره. || ج. سلامت‌قانجه‌سی = طاقیلان یردن استلدیکی زمان قولایلقله قورتاریلان قانجه.

سَلاملاشمَق { فث. بریرینه سلام ویرمك. سلام آلوب ویرمك: یولده راست کلنجه سلاملاشیورز.

سَلاملامَق { فث. سلام ویرمك. واصول عسکریه‌جه سلاحله ویا طوب انداختیله رسم سلامی ایفا ایتمك: نوبت بکلین عسکری سلاملادی، کلن سفائنی سلاملادیلر.

سَلامَلیك { س. ١. بیوك دائره و قوناقلرك ارکنکلره وارکك مسافر قبول ایتمکه مخصوص قسملری. حرم مقابلی: سلاملغه چیقمق، سلاملقده یاتمق: حرم سلاملق یکرمی اوطه‌لی بر قوناق. ٢. ذات حضرت پادشاهینك جمعه نمازینی ادا ایچون جامع شریفه عزیمت بیورملری: سلاملق رسم عالیسی: بوهفته سلاملق رسم عالیسی پك مشعشع صورتده اجرا اولندی: سلاملق اونیفورمه‌سی.

سَلب { سند. عر. ١. قاپمه، زورله آله: مالنی النمدن سلب ایتدی. ٢. رفع ایتمه: وقتیله تجار کیلرینك راحتی سلب ایدلمش ایدی. ٣. نفی. انکار، برحدثك عدم وقوعی، اثبات مقابلی: ادات سلب.

سَلبی { ص. عر. ؤ: سلبیه. نفی و انکاره منسوب و متعلق: قضیهٔ سلبیه.

سَلجوق { ص. عر. ؤ: سلجوقیه. طول مدت ایرانده و آناطولیده حکومت سورمش اولان آل سلجوقه منسوب و متعلق: تاریخ سلجوقی: ملوك سلجوقیه.

سِلحدار { س. فا. را: سلاحشور وسلاحدار.

سِلحشور { س. فا. و:

سَلخ { سند. عر. ١. یوزمه. صوصه. قویونلری سلخ ایتمك. ٢. || مصدریت معناسنی متضمن اولمقله برابر عربی آیك صوك کونی، غره مقابلی: سلخ محرم، سلخ ذی القعده.

سَلخخانه { س. فا. || عر. سلخ = یوزمه. فا. خانه = او. تر. زبانزدی: صاحانه. || قصابلر ایچون کسیلن قویون وسائر حیواناتك بوغازلنوب یوزلمرینه مخصوص محل که تمیزلك ایچون شهرك خارجنده اولور: سلخخانه کوپکی.

سَلسال { سند. عر. صوئوق و طاتلی وخفیف صو.

سَلسَبیل { سند. عر. لذیذ صو. اصل جنتده برچشمه‌نك اسمیدر.

سَلسره { س. مج. کیلرده عسکری ایچون چالینان کیك دودوك.

سِلسِله { سث. عر. ج: سلاسل. ١. زنجیر: سلسلة الذهب = آلتین زنجیر. ٢. بربرینه مربوط بر صره تشکیل ایدن شی: سلسلهٔ جبال. ٣. مأفوقدن مافوقه تعاقب ایدن صره و ترتیب: سلسلهٔ مراتب قاعده‌سنه رعایة = ما فوقدن ما فوقه مراجعت ایدرك. ٤. بدردن اولاده صرایله یازیله رق تشکیل اولنان آل ذریت دفتری. شجره: سلسلهٔ نسبی فلان ذاته متصل اولور.

سِلسِله‌نامه { س. فا. || و حکمداران خاندانلرینك ابا عن جد نسل و نسبلرینك صورت تعاقبنی زنجیر کبی بربرینه مربوط اولهرق کوسترن کتاب ویا جدول.

سُلطان { سند. عر. || « سلاطة » دن صث. ١. حکمدار. ملك. پادشاه: سلطان البرین والبحرین. سلاطین عظام عثمانیه‌نك اسامیسی باشنه قونور: شوکت افزای تخت عثمانی سلطان الغازی عبد الحمید خان ثانی حضرتلری. ٢. سلاطین عظام حضرتلرینك والده وهمشیره وکریمه‌لرینه اطلاق اولنور: والده سلطان: مهر ماه سلطان: سلطان سرایی: خانم سلطان = سلطان کریمه‌سی.

سُلطانلق { س. پادشاهلق، حکمدارلق.

سُلطانی { ص. عر. ؤ: سلطانیه پادشاهه منسوب و

متعلق: طریق سلطانی = شاهراه، بیوك جاده: مکتب سلطانی: قلعهٔ سلطانیه.

سَلطَنَت { سث. عر. ١. پادشاهلق، حکمدارلق: قانونی سلیمان خان قرق سنه سلطنت سوردی. ٢. دولت. حکومت: سلطنت سنیه، سلطنت عثمانیه. ٣. مج. دبدبه. طنطنه، دارات. || سلطنت قایمی = پادشاهان عظام حضراتنك رکوب همایونلرینه مخصوص کوشکلی قایق.

سَلطَنَتلی { ص. دارالتلی، مطنطن، مدبدب.

سَلَف { سند. عر. ج: اسلاف. ١. بر حال و موقعده دیکرندن اول بولنمش اولان آدم، کچمش، اسکی، خلف مقابلی: فلان ایشی شمدیکی والی یاخمدی سلفی حاضرلامشیدی؟ خلف سلف یولده یوالشدیلر: اونکله فلان مأموریتده خلف سلف اولدق. ٢. اسکی آدم، جد. (باشلیجه جمعی:) اجداد، کچمشلر، اسکی آدملر: اسلافك اثرینه تبعیت ایتمك: اسلاف کرامزك ثمرهٔ سعی و غیرتنی اقتطاف ایدیورز.

سِلك { سند. عر. ١. اینجی و تسبیح کبی دانه‌لرك کچیرلدیکی اپلیك وغیطان وسائره: اینجیلری سلکه چکمك. ٢. دیزی، صره: سلك لآل = اینجی دیزیسی. ٣. مج. صره، ترتیب، طاقم: سلك نظمه چکمك. ٤. برآدمك طوتدیغی یول، طریق، مسلك: سلك جلیل عسکری: بن او سلکه داخل دکلم: هر کس کندی سلکنه رعایت ایدر.

سِلاله { یاخود سیلاله. س. آچیق ال ایله وال آیاسیله او. ریلان طوقات: سلاله آتمق. اورمق.

سِلَم { سند. عر. || سینك فتحی و کسری جائز اولوب لامك فتحی ایسه غلطدر. || باریش، صلح، استمایش: محافظهٔ صلح وسلم ایچون.

سَلَم { سند. عر. مؤجلی معجله صاتمه. یعنی پشین پاره ایله ویرلن قوشلر بواصله یاد اولنور.

سَلَم { فث. عر. || تفعیل بابندن اولوب بعض دعا تعبیرلرنده بو. لنور: || سلام ایتمین، سلامت ویرسین: صلی الله علیه وسلم.

سُلَّم { سند. عر. نردبان، باصامق، بر یره صعود ایتمك ایچون واسطه اولان شیء: سلم ترقی.

سُلمَن { س. با: سولومن.

سِلِندی { س. ١. بول آقان یاغمور صوبی، سوقاقلرده دره کبی آقان یاغمور سلی. ٢. اوفاق سل یولی، یاغمور سلنك آقارکن چیزدیکی دره.

سِلِندیر { س. [فر. Cylindre] صث. درونی مجوف و ایکی طرفی مسدود استوانه که استیم داخلنده کی پیستونله اجرای تضییق ایله تحریك ایدر.

سَلوا { سث. عر. با: سلوی.

سُلوك { سند. عر. ١. بر یوله (کیرمه، بر صره یه دیزیله، بر صنف مخصوصه داخل اولمه: سلك عسکریه سلوك ایتدی. ٢. طریق تصوفه انتساب، اهل طریقدن اولمه، ریاضتله اشتغال: اهل سلوکدن برآدم: سلوك قولای ایش دکلدر.

سَلوی { سث. عر. بیلدیرجینك بیوکی، یلوه. — صحرای تیهده من دیلان قدرت حلواسیله برابر من طرف الله بنی اسرائیله ویریلن قوشلر بواصله یاد اولنور.

سَلوی { س. با: سروی.

سَلویسه { س. [یونا. Servizio] مج. آرمه‌ده بولنان متحرك خلاطر.

سَلّه { سث. عر. || تر. زبانزدی شده‌سزدر] سپت. اشپور. طه‌نك بر نوعی.

سَلّه‌باف { س. فا. [عر. سله = سپت. فا. بافتی طوقومق] سپت وزنبیل کبی شیئلر طوقویان. سپتجی، کوفه‌جی، زنبیلجی.

سِلّه { س. با: سلله.

سِلّی { ص. عر. ؤ: سلیه. ط. ورم علتنه منسوب ومتعلق.

سَلیس { ص. عر. ؤ: سلیسه. سلاستلی: رکاکتسز، سهل وروان: سلیس عباره، عبارهٔ سلیسه.

سِلیسیوم { س. [لا. Silicium] کیم. اجسام بسیطه‌دن بر جنس طاش که قوم وچاقماق طاشنی باشلیجه بوندن مرکبدر.

سَلیقه { سث. عر. کوزل سویله‌ده و یازمه‌ده کی استعداد ٢. طریق تصوفه انتساب، اهل طریقدن اولمه، ریاضتله اشتغال: اهل سلوکدن برآدم: سلوك قولای ایش دکلدر.

طبیعی، خدا داد اولان فصاحت و طلاقت : فلانك سلیقه‌سی واردر، سلیقه‌سی پك كوزلدیر.

سَلیم { ص. عر. ؤ : سلیمه. (« سلامة » دن صش.) عیب وقصوردن بری، صاغلام، طوغری، درست، صحیح : عقل سلیم.

سَلیمی { س. سلطان سلیم خانك ایجادی اولان تاج بجملی بر نوع قاوق.

سَلیمیّه { س. صیرمه دالی اسكی بر نوع كری.

سَم { سذ. عر. جـ : سموم. زهر، آغو : سم قاتل = مؤثر زهر. سم الفار = صیچان اوتی.

سُم { س. فا. آت كبی حیوانات آیاغنك طیرناغی.

سَماء { سش. عر. جـ : سماوات. كوك، آسمان، فلك، سپهر؛ بین الارض والسماء = بر ایله كوك آره‌سنده. || علائم سما = البكم صاغمه اسم تركیسنك یاكلیش املاسیدر.

سِمات { سش. جـ. عر. (فد : وسمه لسانزده چوق قوللانلماز.) تمغالر، علامتلر، نشانلر : ذات ملك سمات.

سماحَت { سش. عر. جومردلك، ال آچیقلغی، سخاوت: ابراز سماحت ایتمك.

سَماحَتلو { سماحتلی. ص. ا. جومرد، الی آچیق، سخی، كریم. ٢. از. طریق علیده قاضیعسكرلك پایه‌سنی احراز ایدن ذواته، ودولتلو عنوانیله برابر شیخ الاسلامه ویریلن عنوان رسمیدر.

سِماط { سذ. عر. ١. سفره، یمك ماصه‌سی ویا اورتیسی، تراپزه. ٢. یمك، طعام، ضیافت.

سَماع { سذ. عر. ایشیتمه، مسموع. عی اوله : عربیده ثلاثیٔ مجرد مصدرلری بر قاعده‌یه مبنی اولمیوب سماعه تابعدر.

سِماع { سذ. عر. ١. موسیقی دیكلمه، چالمی جمعیتنه دوام : سماعه میل طبیعیسی واردر. ٢. مولوی درویشلرینك نای وقدم وبر اصول مخصوصه ایله دونمه‌رك اجرا ایتدكلری ذكر وآیین : تكیه‌ده بوكون سماع واردر.

سَماعاً { ح. عر. ایشیدیده رك، ایشیتمكله : بونی سماعاً بیلیرم.

سِماعخانه { س. فا. (عر. سماع = م. فا. خانه = او ا.) مولوی تكیه‌سنك سماع اجراسنه مخصوص واسع دیوانخانه. ٢. علی الاطلاق تكیه‌لرده ذكر ومقابلیه مخصوص محل.

سَماعی { ص. عر. ؤ : سماعیه. ر. ایشیتمك اساسنه مبنی، برقیاس وقاعده‌یه تابع اولمیان، اهل لسانك اویله واقع اولان : افعال سماعیه، مصدر سماعی. مقابلی قیاسی. = س. مو. اصول مخصوصه سیله بسته‌لنن وبر قطعه‌دن عبارت اولان شرقیلر.

سُماق { س. عر. اكثریا كبابه قونیر قرمزیجه دانه.

سُماق { س. با : صوماكی.

سَماوی { یاغمور سماقی. ص. عر. ؤ : سماویه، سمائیه. ١. كوكه ویا جو هوایه منسوب و متعلق، كوكدن دوشمش : حجر سماوی: علائم سماویه. ٢. من طرف الله اولان : احكام سماویه، كتب سمائیه.

سَمائی { ص. عر. با : سماوی.

سُمپاره { س. فا. (تر. زبانزدی: زیمپارا. ا. حیوان طیر ناغی واوكا مشابه شیئلری آشیندیران سرت شیٔ: سپاره كاغدی = معادنی وتخته وسائره‌یی اكملمكه مخصوص اوستنه سرت بر توز یاپیشدیرلمش كاغد ویا بز.

سَمت { سذ. عر. جـ : سموت. ١. جهت، طرف. جانب : او سمتده = اوطرفده: بزم سمتده بزم جهتده: سمت سمت = جهت جهت. طرف طرف. ٢. ك. اجرام سماویه دن برینك مركزندن مرور ایدن ارتفاع دائره‌سنك افقدن قطع ایلدیكی نقطه ایله افقك شمال ویا جنوب نقطه‌سی بینندە واقع دائرهٔ عظیمه قوسی وتعبیر دیكرله دائرهٔ ارتفاع ایله نصف النهار رصد بینندە سمت رأسده حادث اولان زاویه: فرانسزجه عر. «الست» دن مأخوذ اوله‌رق Azimut دینلیر. || سمت الرأس = سطح ارضده قائماً طوران را. صدك قامتی استقامتنده برخطك اخراجی تصور اولنور ایسه سماده رأسی جهتنده بولنان نقطه كه یوكه مقابلنده قدمی جهتنده بولنان نقطه‌یه‌ده سمت قدم دینیر. فر. بو اسم عربیدن مأخوذ اوله‌رق Zenith دینلیر. سمت

قدم : سمت نظیر، كه فر. ینه عر. نظیردن مأخوذ اوله‌رق Nadir دینلیر. || دائرهٔ سمت، دائرهٔ ارتفاع = سمت الرأس و سمت قدم نقطه‌لرندن مروری تصور اولنان دوائر عظیمه‌كه تماماً افقك شرق وغرب نقطه‌لرندن مرور ایدنلره دائرهٔ سموت اول سمیه اولنور. || سمت پو. صله‌سی = اجرام سماویه‌نك سمت وسمه‌سنی رصد ایتمكه مخصوص پوصله.

سُمتراش { س. فا. اسم = حیوان طیرناغی. تراشیدن = یونمق. — تر. زبانزدی : صو. نقراش انعلارکن حیوانلرك طیر. ناغنی كسمكه مخصوص تعلیمنده آلتی.

سِمحاق { سذ. عر. ت. باش كیكنی وعلی العموم كیكلری اورتن اینجه دری ویا زار.

سَمَر { س. ١. یوك حیوانلرینه طرینه قونیلان شیٔ. پالان : سمر اورمق = حیوانه سمر قومق : سمری دوپورمك = حیوان سمری دوشورمك، آتمق. ٢. حمال آرقه لیجی.

سَمِرتمك { فد. با : سمیرتمك.

سَمَرجی { س. حیوان سمرلرینی یاپان آدم.

سَمَرجیلك { س. حیوان سمری یاپمق صنعتی.

سَمَرلی { ص. ١. سمر طاشیان (حیوان). ٢. آرقه لیجلی (حمال). ٣. اورگوجلی، كمرلی.

سُمَرمَك { فل. با : سمیرمك.

سُمره { یا سمرت. سش. عر. اسمر. لك، قویو رنك. ز.

سِمسار { سذ. عر. ١. بیوجك بر آلیش ویریشده صاتان ایله طالب آره‌سنده وساطت ایدن آدم، دلال، سماسی. ٢. بر فابریقه‌یه وكالت ایدوب اونكله اشیا آلهجق تجار بیننده وساطت ایدن آدم، قومیسیونجی.

سِمسارلق { س. آلیش ویریشده میانجیلق، دلالق، قومیسیونجیلق.

سِمساریّه { سش. عر. سمسارك یعنی دلال ویا قومسنجینك صاتان وآلاندن اخذ ایلدیكی حق واجرت كه اكثریا یوزده ایكیشردن عبارتدر.

سِمسِم { سذ. عر. صوصام. ز.

سَمع { سذ. عر. ١. ایشیتمه، ایشیدیش : سمع وبصرك بیوك نعمتجانیه‌دندر. ٢. دیكمه، قولاق آصمه. امتثال : سمع وطاعت. ٣. (مصدریت معناسنی تضمن ایتمكسزین) قولاق، كوش : واصل سمع ممنونیتم اولمشدر.

سَمعاً { ح. عر. ١. ایشیده‌رك، ایشیتمكله. (بو معنا ایله « سماعاً » دها مستعملدر.) ٢. دیكلیه‌رك، دیكمكله، اطاعتله : سمعاً وطاعةً = باش اوستنه! كمال انقیادله.

سَمعی { ص. عر. ؤ : سمعیه. ایشیتمك حاسه‌سنه منسوب ومتعلق : حس سمعی. قوهٔ سمعیه.

سَمَك { سذ. عر. جـ : اسماك. بالیق، ماهی.

سَمَلجه مك { یا سملجیمك. فل. ١. بیرامق، قیر. مق، ٢. سینوب صیزلانمق.

سَمَنی { سذ. عر. تره یاغی.

سَمَن { سذ. عر. (اصل میم سا. كنه ایله در.) سمیزلك، یاغلیلق : سمن كیلك، سمن پیدا ایتمك = سمیرمك.

سَمَن { س. فا. یاسمین دینلن كوزل قوقولی بیاض چیچك.

سَمَنبَر { ص. فا. (سمن = یاسمین. بر = كوكس) كوكسی یاسمین كبی بیاض، یاسمین كوكسلی.

سَمَنبو { ص. فا. (سمن = یاسمین. بو = قوقو) یاسمین قوقولی.

سَمَند { س. فا. قوله آت. ٢. سریع. الحركه وكوزل آت، رخش : سمند باد رفتار. عر.

سَمَندَر { س. فا. (عربیده ده مستعملدر.) ١. كویا آتشده یاشار برحیوان موهومكه خرافات ایرانیه ده مذكوردر. ٢. صوئوقلغیله مشهور برجنس صو كرتنكه‌سی.

سَمّو { سذ. عر. یوكسكلك، علو، رفعت.

سَموات { یاخود سماوات. سش. جـ. عر. فد : سماء. با : سماء.

سَموح { ص. عر. (« سماحة » دن سمح.) زیاده سیله جومرد وسخاوتلی.

سَمّور { س. فا. (تر. زبانزدی : سامور) ١. زردداوه وسائصار جنسندن سبیریه

جهتلرنده بولنور برحیواندر، که کورکی پك مقبولدر. ۲. بو حیوانك دریسندن معمول کورك: کوزل بر سمور کیمش. — بو معنا ایله صفت کبی دخی قوللا. نیلوب: سمور کورك دینلیر. ۳. زلف سیاهدن کنایه اولور. || سمور قاش = پك ککیش وسیاه قاش: سمور قاشلی آدم.

سَمُوم ﴿ سند. عر. ﴿ عربیده مؤنثدر. ﴾ چولدن گلکله پك صیجاق وزهرلی اسوب نباتات وحیواناتی هلاك ایدر بر روزکار. سام دخی دینلیر.

سُمُوم ﴿ سند. ج. عر. فد: سم. با: سم.

سَمه ﴿ ص. سرسم، سراسیمه.

سَمِیّ ﴿ ص. عر. آداش، همنام. ن.

سَمّی ﴿ ص. عر. ة: سمیه. زهره منسوب ومتعلق، آغولی، زهرناك: مواد سمیه.

سِمید ﴿ یاخود سمیت. س. کوچك حلقه شکلنده خاص اتمك: یاغلی سمید: سمید اونی = سمید اعمالنده قوللانیلان خاص اون. || بج. تخلیصیه سمیدی = دکره دوشنلرك طوتمسی ایچون کیلرده بولنان سمید شکلنده منتار.

سِمیدجی ﴿ س. ۱. سمید یاپان اتمکجی. ۲. سمیدکز. دیروب صاتان آدم. || سمیدجی اتمکی = سمید ایچون خاصی آلنده قدن صکره قالان قیاجه اوندن یاپیلان اتمك که ایکنجی نوع اولوب دها اوجوز در.

سَمیر ﴿ سند. ص. عر. ﴿ « سمر » دن صفت. ﴾ رفیق، آرقداش، همدم، مصاحب. ﴿ اصل عربیده کیجه وقتی برلکده صحبت ایدن همدم دیمك اولوب، لسانزده یالکز بعض وصف ترکیبلرده بولنه‌رق « متصف » معناسنی افاده ایدر. ﴾ وزیر معالی سمیری معالی ایله متصف وزیر.

سَمیرتمك ﴿ فد. ۱. برینك سمیر. سمیر مسنه سبب اولمق، سمیرلك وسمن ویرمك، تسمین اتمك: بالیق یاغی انسانی سمیرتیر. ۲. قبارتمق، آلتنی بسلمك: یاتاغی سمیرتملی. ۳. طوبراغه کوبره آتوب بسلمك: بو باغچه‌نك طوبراغی سمیرتمك ایچون چوق کوبره‌یه احتیاج واردر.

سَمیرگین ﴿ ص. سمیرلکدن آغر. لاشوب او یوقلایان تنبل، تنبللکدن سمیروب شیشمش.

سَمیرمك ﴿ فل. سمیز اولمق، سمن پیدا اتمك: سمیرمك ایستین بالیق یاغی ایچملیدر: بو موسمده قویونلر سمیرر.

سَمیز ﴿ ص. یاغلی، سمین، بسلی، اتنه طولغون: سمیز آدم: سمیز قویون: سمیز ات.

سَمیزاوت ﴿ س. یاپراغی قالینجه معروف بر یشیل سبزه، بقلة الحمقاء.

سَمیزجه ﴿ ص. آز ویا اولدقجه سمیز ویاغلی: سمیزجه چوجق؛ سمیزجه ات.

سَمیزلِك ﴿ س. یاغلیلق، سمن: انسان ایچون چوق سمیزلك‌ده ابی دکلدر: اتك بو قدر سمیزلکندن حظ ایتمم.

سَمیع ﴿ ص. عر. ة: سمیعه. ﴿ « سمع » دن صفت. ﴾ ایشیدن، قوة سامعه یه مالك: جناب حق سمیع وبصیردر.

سَمین ﴿ ص. عر. ة: سمینه. ﴿ « سمن » دن صفت. ﴾ سمیز. یاغلی.

سَن ﴿ ض. ضمیر شخصیدك مخاطبی اولوب. مضاف الیهی: سنك، مفعول الیهی: سکا، مفعول بهی: سنی، جمعی: سزدر. سن کل: سکا سویلیورم: سنی کوردم: سنك ایشك: سنجه = سکا کوره: سنسز = سن اولمقسزین.

سِن ﴿ سند. عر. ج: اسنان. ۱. دیش، دندان: اسنان مصنوعه = یاپمه دیشلر. ۲. یاش، عمر درجه‌سی: سن طفولیت، سن رشد، سن کمال، سن شیخوخت. || اسنان عسکریه = عسکرلك ایچون قرعه چکمجك یاشده بولنان افراد.

سِناّ ﴿ ح. عر. یاشجه، سن اعتبا. ریله: بن سناً اوندن بیوکم.

سِناء ﴿ سند. عر. اجنابی اولان بر نبات: سناء مکی = یاپراغی قوتلی مسهل اولان معروف بر نبات که بین العوام « سنامکی » دینلیر: سناء کاذب = شکلاً سنا. مکی یه مشابه اولوب آنجق مسهل اولمیان بر جنس نبات.

سَنابِك ﴿ سند. ج. عر. فد: سنبك. با: سنبك.

سِنار ﴿ س. قلفات اتمك اوزره آچمه مخصوص قلفاتجی دمیری.

سِنامَکی ﴿ س. سناء مکی. با: سناء.

سِنان ﴿ سند. عر. ج: اسنه. مزراق وسواکی وسائره دمیری. کسکین وجی.

سُنبُك ﴿ سند. عر. ج: سنابك. آت طیرناغی. ﴿ جمعی لسانزده دها مستعملدر. ﴾

سُنبَکی ﴿ س. ﴿ زنبوقه ﴾ بر جنس کوچك کمی ویا بیوك قایق، سنبوق = سخ. ه. جزایر بحرسفید دن ردوسه ملحق بر آطه. ﴿ بو آطه اهالیسی علی العموم طالغیجلقله متعیش اولدقلرندن، طالغیجلره‌ده بعضاً سنبکی دینلیر. ﴾

سُنبُل ﴿ س. فا. صوغاندن حاصل اولان معروف چیچك که انواعی اولور. — زلف خوبان ندن‌ده کنایه اولور. || نبا. سنبل رومی = فر. Nard وسنبل هندی = فر. Nard Indien دینلان فصیله‌ء نجمیه‌یه منسوب ایکی جنس نبات که بزم بیلدیکمز سنبله بکزه‌مز.

سُنبُله ﴿ سند. عر. ۱. باشاق. ۲. ه. بروج اثنا عشرك بری که شمس آغستوسده بوکا داخل اولور.

سُنبُلی ﴿ ص. ۱. چیچکاریندك بلوطلی و قیالی هوایه وصف اولور: سنبلی هوا = یاغمور یاغمدیغی حالده بلوطلی هوا. ۲. مظنه‌دن حضرت شیخ سنبل سنانك طریقنده بولنان (درویشان).

سُنَّت ﴿ سند. عر. ج: سنن. ۱. فخر کائنات (صلعم) افندمزك اقوال وافعال مبارکه‌لری که اهل اسلام ایچون لازم الامتثالدر: سنت شریفه، سنن سنیه. ۲. ختان: چوجغی سنت ایتمك؛ سنت جمعیتی. = ج. احادیث شریفهٔ نبویه و بونلری حاوی کتب اساسیه‌دن کتاب: سنن ابی داود، سنن ابن ماجه. || اهل سنت، اهل سنت والجماعه = نص کریم وسنت نبویه‌یه تطبیق عمل ایتمك اوزره ائمهٔ دینك اجماع و قراریله تعین ایتمش اولان مذهب مشروعه تابع اهل اسلام: اهل سنتدیم: اهل سنت مذهبندیم؛ اهل سنت اعتقادی. || سنتله‌مك = یتیرمك: بو یمکی سنتلیه‌م.

سُنَّتجی ﴿ س. چوجقلرك ختان عملیاتنی اجرا ایدن جراح.

سُنَّتسِز ﴿ ص. ختان اولمامش، غیر مختون.

سُنَّتلی ﴿ ص. ختان اولمش، مختون.

سِنتینه ﴿ یا سینتینه. س. ﴿ یتا. ﴾ کینك داخلاً اك آشاغی قسمی؛ سنتینه طولمه‌سی = کینك باش وقیچ طرفلرندن کلوب غراندی دیرکی دینده طولانان صوبی طیشاریه آتمه مخصوص طولمه: سنتینه قوقوسی = سنتینه‌ده متراکم صویك حاصل ایتدیکی کریه رطوبت قوقوسی.

سَنَج ﴿ ص. فا. ج: سنجان. سمص. اولوب صتر. تشکیلنه کیر ﴾ طارتمان، وزن ایدن: سخنسنج = سویلدیکی سوزی ابی طارتان: نکته سنج = قوللا. ندیغی نکته‌لری کوزلجه وزن ایدوب محاررنده استعمال ایدن.

سِنجاب ﴿ س. فا. ﴿ اصل فارسیسی سنبك قحیله در. ﴾ ۱. تیون دینلن و آغاجلرده یاشایان کیریجی کوچك حیوانك قورشونی توکلیسی. ۲. بوحیوانك پوستندن معمول کورك: سنجاب قاپلامق.

سِنجابی ﴿ ص. سنجاب رنکنده قویوجه قورشونی.

سَنجاق ﴿ س. ﴿ اصلی: « صانجمق ». دن « صانجاق » ﴾ ۱. اوجی سیوری دمیردن اولوب صاپلانان بیوك بایراق، رایت، لواء: سنجاق آچمق، چکمك. ۲. هر ولایتك منقسم اولدیغی اوچ بش دائره‌نك بهری که برقاچ قضادن مرکبدر، لوا: خدا. وندکار ولایتی بش سنجاقدن مرکبدر: قره‌سی سنجاغی. ﴿ وقتیله بر سنجاق سپاهی دائره‌سی او. اولسی وجه تیمیه‌در. ﴾ ۳. بج. کینك ایچر یسنده بولنلدیغی حالده باش طرفه توجه اولنور ایسه صاغ طرفی. صوله اصابت ایدن طرفه‌ده اسکله دینیر. سنجاق پوسته‌سی = کیده نوبت خصوصنده ایکی یه تفریق اولنان ضابطان وعسکرك صاغده بولنلری: سنجاق بوغمق = استمداد ایچون بایلان قدیم براشارتدرکه سنجاق اورته‌سندن بوغیله‌رق قالدیریلیر ایدی: سنجاق باغی = برنوع باغ؛ سنجاغه کل = کینك باشنی صاغ طرفه دوندیرمك ایچون ویریلن قوماندا: سنجاق براقی = بر کینك تابعیتی مبین اولان رسمی برات؛ اشارت سنجاغی = اشارت ایچون کشیده اولنان درت کوشه‌لی سنجاق.

|| سنجاق شریف، لواء شریف= امانات شریفه دن اولان لوای مقدس جناب نبوی .

سنجاقدار { س. (تعبیر سقم . طوغریسی : علیدار) سنجاغی طوتان عسکر .

سنجان { یاخود زنجان. س. سا. چالی، موسی آغاجی. قزلی بر جنس دیکنلی

سَنجَر { س. استحکام، طابیه ، متریس. مر.

سِنجَرف { سذ عر. سرلوکن. ژ.

سَنجیده { ص. فا. ۱. طارتلمش، موزون. ۲. مج. ایی دوشونلمش، تام پرنده وحشو. یاتدن عاری (سوز) .

سنخ { سذ. عر. ج : اسناخ. تس. دیش کوکنك کومیلی بو. لندیمی پر، دیش پووه‌سی .

سَنَد { سذ. عر. ج : سندات . ۱. اوزرینه طیانیلان شیء، طیانیله‌جق پر، اعتمادگاه، مدار توسل، ملجأ، پناه : اهل ایمانك سندی. ۲. باشقه‌سی عهده‌سنده اولان بر حقك، آلنه‌جق بر مالك، اقراض اولنمش بر مبلغك عائدیتی ناطق و مصدق کاغد، ایکی ویا زیاده اشخاص آره‌سنده منعقد برعقدی اثبات ایچون تنظیم اولنان ورقه که مدیون طرفندن داینه ویریلیر، وحین حاجته حقی طلبه مدار اولور: سند ویرمك: سند آلمق؛ سند رسمی = بردائرهٔ رسمیه‌دن ویا مأمور مخصوصی طرفندن تصدیق اولنمش سند: سند عادی= یوصورتله تصدیق اولنمیان سند: ۳. اراضی واملاك اصحابنه تصرفلریني مصدق اولهرق جانب حکومتدن ویریلان ورقهٔ رسمیه : سندات قلمی، سندات مدیری. سند بحری = برکمینك کیمه عائد اولدیغنی مبین اولان سند . ٤. د. بر قاعدهیه مثال اولمغله برابر طوغریلغنی اثباته دخی مدار اولان قول قوی ومعتبر، دلیل، برهان، قواعد صرفیه ونحویهٔ عربیه‌ده آیت کریمه‌نك مثال ایراد ی کبی.

سَندان { سذ. عر. اورس دیمانی معروف دمیرجی آلتی.

سِندَروس { یاخود سندلوس . سذ. عر. ص. قوپال آغاجنك ضمغی ویاغی : سندروس توزی، یاغی، فر. Sandaraque.

سُندُس { سذ. عر. اسکی بر نوع ابریك قماش .

سَندَلَشمَك { فش. سند آلوب ویرمك، آلوب ویرمکجه وسائر معاملات وحقوقه متعلق سند مبادله ایتمك : ایشی صاغلاملاشدیرمق ایچون سند اشملیسکز .

سَندَلی { ص. سندله تصدیق او لنمش، بر سنده مستند: سندلی بورج .

سَندەلَمَك { یاخود سندەلمك . فل. آیاقده طوره‌رق میوب صارصلمق : بو سوزی ایشیدنجه آیاق اوزره سندەلدی.

سِندیق { س. (فر. Syndic) همة. افلاس ایشلرینك تسویه‌سی ایچون محکمهٔ تجارت طرفندن تعیین اولنان وکیللر .

سِندیقه { س. (فر. Syndicat) معاملات تجاریه وصرافیه‌دن پرینسك محافظهٔ منفعت ضمننده متحداً ایفاسی ایچون تشکیل اولنان هیئت : فس سندیقه‌سی: شکر سندیقه‌سی .

سِنسی { س. با : سیکسی .

سُنقور { س. شاهین.

سَنَك { ض. « سن » ضمیر مخا. طبنك مضاف الیهدر : سنك ایشك .

سَنگ { س. فا. طاش، حجر : سنك خارا = مرمر طاشی؛ سنك طمن آتمق = طعن ایتمك.

سَنگدِل { ص. فا. [سنگ=طاش. دل = یورك] طاش یورکلی، مرحمتسز .

سَنگسار { س. فا. رجم : سنگسار اولسون = رجم جزای مدهشنه اوغرامسون .

سَنگِستان { س. فا. طاشلق یر.

سَنگَکی { ض. مالکیت بیان ایدن ضمیر شخصینك مخاطبه تعلق بیان ایدنیدر : بنم ایشم دها بیتمدی لکن سنگکی حاضردر. — مالکه کوره جمعی « سزکی ». و مملوکه کوره جمعی « سنگکیلر » در .

سَنگین { ص. فا. طاشدن اولان: دل سنگین = طاشدن یورك .

سِنّمار { س. مشهور قصر خورنق انشا ایدن معمار.

سِنمك { یاخود سینمك . با : سیکمك .

سِنن { سذ. ج. عر. فد : سنت . با : سنت .

سُنوح { سذ. عر. ج : سنوحات. عقله و خاطره کلمه، خطور : خاطرمه بویله بر فکر سنوح ایتدی؛ بو ترتیب صرف کندی سنوحاتندندر . | یونك یرینه وقایع دیمك اولان « سا. نحات » استعمالی و مثلا « سنو. حات العرب » یرینه « سانحات العرب » دینلمسی غلط محضدر.)

سُنوح { سذ. عر. صاغلام و مطمئن اولمه، معلومات قویه‌یه دسترس اولمه. ژ.

سنور { یاخود سینور. س. ایو. Dynasty] حدود، سرحد، ثغور : سنورده تحشید ایدن عسکر: سنورلرك محافظه‌سی. || سنور قومق = تحدید ایتمك.

سنورداش { ص. مشترك حدودی اولان. همحدود.

سَنَوی { ص. عر. ژ : سنویه. سنه‌یه منسوب و متعلق، بر یلده ویا یلده بر واقع اولان، یللق : ایراد سنوی: واردات سنویه. = ح. تر. یلده، هر یل : بوجفتلك سنوی یوز ایرا ایراك ویرر .

سَنه { سذ. عر. ج : سنین. ژ : سنتین. یل، سال : بش سنه، قرق سنه، هرسنه؛ سنتین وفیره‌دن بری؛ سنتین اخیریتنده.

سنّه { سذ. عر. با : سنت.

سَنی { ض. « سن » ضمیر مخاطبنك مفعول بهی .

سِنی { س. فا. [اصلی : جین ایشی معناسیله «صینی»] اوزرنده یمك پکشه وسائر احتیاجاتده قوللانیلان بافیر ویا پرسجدن بیوك تپسی.

سَوِی { ص. عر. ژ : سنیه. [«سنو» دن صش.] یوکسك، یوجه، عالی، سامی، رفیع، بلند، بالا : سنی الجوانب: ارادهٔ سنیه.

سَنی { ص. سذ. عر. ژ : سنیه. [« سنة » دن سمذ.] اهل سنت مذهبنه تابع : سنیلرك اعتقادی : اورانك اهالیسی سنیدر: سنی المذهب = مذهبی سنی .

سِنین { سذ. ج. عر. فد : سنه. با : سنه.

سِنیور { س. [یتا. Signore] افندی، آغا، موسیو. اجنبیلرك آشاغی صنف افرادی حقنده قوللانیلیر .

سو { س. فا یان، طرف، جانب، صوب : فلانك سوی والالرینه. || سو بسو = طرف طرف، هر طرفنده، هر یانه .

سوء { سذ. عر. | ج. اسواء ایده‌ده . لفظ مستعمل اولیوب، اونك یرینه « مسائه » جمعی اولان « مساوی » لغتی قوللانیلیور.] کوتیلك، فنالق، نامزالق : سوء حرکت = حرکت کوتیلکی، کوتی حرکت: سوء اخلاق = اخلاق فنالغی، فنا اخلاق: سوء نیت = نیت کوتیلکی، کوتی نیت: سوء ظن = ظن کوتیلکی، کوتی گمان. || اهمال دائما بو صورتله صفت معناسنی افاده ایدر.] سوء استعمال = وظیفه‌یی مشروطلمنه صرف ایتمه‌مه، نامتحمل قوللانمه .

سَواء { ص. عر. بر. مساوی، یکسان. ژ.

سَوابِق { سذ. ج. عر. فد : سابقه. با : سابقه .

سَواحِل { سذ. ج. عر. فد : ساحل. با : ساحل.

سَواد { سذ. عر. ۱. سیاهلق، قراردی : سواد زلف. ۲. یازی قره‌لامه، مسوده : تکثیر سواد ایتمك = بیهوده یره یازی قره‌لامق. ۳. اوزاقدن قراردی حالنده کورینن غلبه‌لك یاخود سوری. ٤. شهرك خارجنده باغ وبوستان وانجار کثرتندن قراردی حالنده کورینن یرلر، بر بیوك شهرك اطرافنده‌کی قرا وقصبات : سواد بغداد، سواد کوفه. || سواد اعظم = شهر عظیم. || سواد العین = کوز بیکی. || سواد القلب = یورکك اورته‌سنده تصور اولنان سیاه لکه، ضمیر .

سَواد { س. [اصلی عربی سواد یعنی قراردی‌در] با : صاوات.

سُوار { س. ص. فا. آتلی، آته بینمش، بینیجی، راکب. [صتر. تشکیلنه‌ده کیرر :] اسب سوار = آته بینمش.

سِوار { سذ. عر. ج : اسواره، اساور. بیلزیك. ژ.

سُوارِی { س. [فا. «سوار»دن] ۱. آتلی عسکر. پیاده مقابلی : سواری آلایی، بولوکی؛ سواری دائره‌سی، رئیسی. ۲. بکلك کمی قپودانی : سفینهٔ حربیه‌نك سواریسی؛ کمینك سواریسی کیمدر؟

سُوارِیلِك { س. آتلی عسکرك حال وصفتی : سوارلك پیاده‌لکدن زوردر.

سؤال { س. عر. ج: اسئله. ١. صورمه، استفهام: سؤال ايتمك = صورمق. ٢. صو. ريلان شيء، استفهام اولنان ماده: اونك هر برسؤالنه جوابم حاضر. در: اسئله واجوبه‌يى قارشى قارشى يازملى؛ سؤال جواب طرزنده. ٣. دينلمه. ديلنجيلك: ذل سؤالى قبول ايتمك.

سوانح { س. ج عر. فد: سانحه. با: سانحه.

سوبَسو { ح. فا. با: سو.

سوبَك { س. چوجغك ادرارى آقمق ايچون بشيكك دليكنه آلتدن باغلانان شيشه‌كه بر شكل مخصوصده اولور.

سوبو { ص. اسطوانى، بورى شكلنده مستطيل، ياصى ومدور ضدى: سوبو قاون.

سوبيه { س. بادم ايچى وقاون چكردكى كبى شيئلردن پايلان بياض شربت: بادم سو. بيه‌سى. ج. كيز دينلن سرتدن باشقه سرن طوتانماسى اولميان كمى ديركى. مقابلى: قباصورته.

سوبيه { س. مركب باليغى، قيارك كوچكى.

سوبيه { س. (طوغريسى: سوپيه. فر. Sous-pied) با. نطالونك پاچه‌سنى دوز طوتمق ايچون ايكى طرفنه مربوط اوله‌رق طباتك آلتندن چكيرلن مشين ويا قماشدن پارچه.

سوپورتمك { فد. ١. سوپورمكه سوق واجبار ويا مساعده ايتمك، بالواسطه سو. پورمك: اوى يوقاريدن آشاغى سوپورتدم؛ اوطه‌يى كيمه سوپورتمى. تيرسك؛ جمعه كونى سوپورتم. ٢. اثوابك توز وقيلارينى سيلكمك. يروب تميزلتمك: شو پالطوبى خدمتجيى يه سوپورتملى.

سوپورگه { س. اورته‌لق سوپو. ره‌جك آلت، مكنسه، چاروب؛ حصير سوپورگه‌سى = اوطه‌لرى سوپورمكه مخصوص سورغو سازندن معمولى؛ چالى سوپورگه‌سى = آولى وسائره سوپورمكه مخصوص چاليدن معمول قباسى؛ طاوان سوپورگه‌سى = حصير سوپورگه‌سنك صاپلى؛ صاپلى: ميدان سوپورگه‌سى = چالى سوپورگه‌سنك صاپلى‌سى؛ سوپورگه صاپى = سوپورگه‌يه طاقيلان صوپه: اثواب سوپورگه‌سى = اثوابدن جامور وتوزى سيلكمكه مخصوص كوچك حصير سوپورگه‌سى، فورچه. || مج. بلندن باغلى سوقاق سوپورگه‌سى = سوپورتوك قارى.

سوپورگه‌جى { س. سوپورگه يابان وكردروب صاتان آدم.

سوپورلمك { مج. سوپورگه ايله توزى آلنوب تميزلنمك: بو اوطه بوكون سو. پورلمدى؛ بنم اثوابم سوپور لدى‌مى؟

سوپورمك { فد. ١. سوپورگه ايله توزى وچور. چوبى آلوب تميزله‌مك: شو اوطه‌يى سوپورملى. ٢. فورچه ايله سيلكوب توز وقيلارى آله‌رق تميزله‌مك: اثوابمى سو. پوردىلرمى؟ ٣. مج. سوپورور كبى برشيئك بتونى آلوب كو. تورمك، يالايوب يوتوب بر شيء براقمامق: برسفره طوليسى سيلكمه كندى باشنه سوپورپوردى؛ حريق بر كيجه‌ده بر محله‌يى سوپوردى.

سوپورندى { ياخود سوپرو. ندى. س. بريرى سوپورمكدن چيقان چورچوپ: سوپورنديلرى نره‌يه آتيورسكز؟

سوپورندىمك { س. اولردن سوپورند. يلرى آلوب دوكن بلديه خدمه‌سى، چوپجى.

سوپورندىلمك { ياخود سوپرو. ندىلمك. س. سو. پورمكدن چيقان چور چوپك آتلديغى ير، مزبله، چوپلك.

سوپوريجى { ع. سوپورن آدم، سوپورمك وظيفه سيله موظف خدمتجى؛ اوجاق سوپوريجى = اوجاقلرى سوپو. روب تميزلين آدم.

سوت { س. ا حرف اخيرى حركه‌لنجه داله تحويل اولنور) ١. ياورى يى بسلمك حكمت ازليه‌سنه مبنى انسان وحيوانات ديشيلرينك مه‌سندن كان بياض ومغذى مادهٔ مايعه، لبن، حلب، شير: چوجغك امديكى سوت؛ قويون، اينك سودى. ٢. بعض نباتاتدن آقان بياض مايع: ايجير سودى؛ هند ايجيرى سودى. = ص. مج. ١. بياضلقدن كنايه اولور، قار كبى: صقالى سوت بياض اولمش. ٢. پك ساكن وراكد: سوت ليمان، دكيز سوت ليمانلق. || آتاسنك آق سودى = حلال شيء. || سوت آنا، سوت نينه = بر چوجغى اجرتله امزيرن والده‌سنك غيرى قادين، مرضعه. || سوت اونى = چوبان مايه‌سى دينلن بر اوت كه پنير يانه‌ده قوللانيلير. || سوت اورغونى = سوتدن بوزلمش. سوت طوقمش (چوجق)، || سوت اوغل = بر قادينه‌دن ويا بر ارككك زوجه‌سندن سوت اممش آدم. رضيع: او فلان قا. دينك، فلان آدمك سوت اوغليدر. || سوت بابا = سوت آنانك قوجه‌سى: او بنم سوت بابامدر. || سوت باشى = زبده، قايماق. || سوت برادر = سوت قارنداش. || سوت ديشى = چوجقلر ده ايلك چيقان ويدى ياشنده دكيشن ديش. || سوت قارنداش = سوت برادر، اخ رضاعى. || سوت قوزيسى = سوت اممش، سوتدن كسلمش قوزى. || قوش سو. دى = دنياده بولنماز شيء، محال. || سوت قيرى = سوت كبى بياض آت. || سوتدن كسمك = چوجغه مه ويرمكدن واز چكمك، فطام. || سوت كسلمك = صوبى پنيرندن آيريلوب سوت بوزلمق. || سوت ويرمك = امزيرمك. ارضاع ايتمك.

سوتجى { س. سوت صاتان آدم: سوتجيدن سورت آليورز.

سوتجيلك { س. سوت صاتمق صنعتى: بر قاج اينك ايديوب سوتجيلك ايديور.

سوتخانه { س. سوتلك. با: سوتلك.

سوتلاج { س. ا «سوتلى آش» دن غلط } سوتله وشكرله پشمش پرنج يمكى.

سوتلك { س. سودك پنيرى، يو. غورت، ياغ وسائره چيقارمق اوزره اعمال واستحضار اولندىغى محل مخصوص، سوتخانه.

سوتلمگن { س. ١. ايچنده سوت چولان ايدن نبات انواعى: آغاج سوتلكنى: باليق سوتلكنى: صارى سوتلكن. ٢. قوزيلرك احشاء داخليه‌سنه بتيشك وسوت كبى بياض عقده‌لر.

سوتلى { ص. ١. سوتله ياپلمش، سوتله قاريشيق: سوتلى بورك. سوتلى قهوه، چاى. ٢. مه‌سنده سوت بولنان. امزيكلى، صاغمال: سوتلى اينك. || سو. تلى آش = سوتلاج، سوتله پشمش طاتلى پرنج يمكى.

سوتليجه { س. برجنس سوتلكن.

سوجى { س. شراب، خمر، باده، مى. فس. ا اصل معناسى سوچوك كبى لذيذ شيء ديمكدر. ا

سوختَه { ص. فا. ياننش. طو. تيشمش. ياليق، محروق: دل سوختَه = يانمش يورك. سوختَه‌دل، دلسوختَه = يوركى ياليق. ا «صوفى» دن غلط اولان «صوفته» يى «سوختَه» يازمق عبثدر. ا

سود { س. «سوت» لغتى بويله يازانلر وار ايسه‌ده، «ت» يالكز تحريك اولندقده «د» ه تحويل اولنديغندن، طوغريسى «سوت» در.

سود { س. فا. فازانج، كار، فائده، نفع، منفعت. سود وزيان؛ چه سود = نه فائده.

سَوداء { صف. عر. ذ: اسود. با: اسود. = س. عر. ١. متقدمين ذهانيجه اخلاط اربعه‌دن برى كه دم وبلغم وصفرانك غيريدر. ٢. كويا بو خلطك غلبه سندن حاصل اولان حزن انكيز مزاج مراق. ٣. عشق، شيدالق، ابتلا: سودايه دوچار. ٤. عشق، ومفتونيتدن ايلرى كلن بر نوع مرض، قره‌سودا. ٥. هوس، آرزو، شدت ميل: سياحت سودا سنه دوشدى. || قره سودا = ملخوليا، مرق، دائما حزين وساكت طورمغى موجب بر نوع مرض كه سوداوى المزاج اولنقدن ويا عشقدن ايلرى كلير.

سَودازده { ص. فا. ج: سودا زدگان. ا ع. سو. دا ء م. فا. زدن = اورمق اعشق وعلاقه اورغونى. عشقه دوچار، عاشق، مبتلاى عشق.

سَوداگر { ص. فا. ج: سودا. گران. و:

سَودالى { ص. ١. عاشق. عشق وعلاقه‌يه دوچار. ٢. پك زياده مائل. مفتون: اوآتاه سودالى اولدم.

سودان { سخ. عر. ص. اهاليسى زنجى اولان آفريقاى وسطلى: سودان شرقى، سودان غربى، سودان وسطى، سودان جنوبى. ا اصل عربيده اسم جنس اولوب، قره‌لر وزنجيلر ديمكدر، وممالكنده «قره‌لر

ممالکی معناسیله «بلاد السودان دینلیر.»

سودانلی {ص. سودان اهالیسندن اولان: پر سودانلی کلدی.

سودانی {ص. س. عر. ة: سودانیه. سودان مالکینه منسوب ومتعلق ویا اورا اهالیسندن اولان: سودانیلرك عاداتی: فیل سودانی: اقوام سودانیه.

سَوداوی {ص. عر. ة: سوداویه. اخلاط اربعه‌دن سودایه منسوب ومتعلق: مزاج سوداوی.

سوزه‌مَك {فل. شرخوش اولمق. مر.

سوزه‌مه {س. اغاطی: سده‌ره بکی } شرخوش کبی لقردی ایتمه، سرخوشلیجه شیوهٔ تکلم.

سودمَند {ص. فا. قازانجلی، کارلی، مفید، نافع، استفاده‌لی: سودمند تجارت: ایتدیکم معامله سودمند اولدی.

سوده {ص. فا. سوره‌ش، سولمش: رخسوده = یوزینی سورمش.

سوده {س. (فر. Sonde) طوز کبی بر مادهٔ کیمیویه که چاماشیر یقامه‌ده قوللانیلیر.

سَودیرمَك {فث. ۱. سومکه سوق واجبار ایتمك، برینك سومسی ایجاب ایده‌جك حرکتده بولنمق: کندینی معیتنه سودیردی؛ کندینی اندیسنه سودیرن آدم البته تفویض ایدر. ۲. اوخشاتمق، اوخشامه‌سنه مساعده ایتمك ویا مجال ویرمك: پك خرچین چوجقدر کندینی کیمسه‌یه سودیرمیور.

سور {سف. ع: ج: اسوار. شهر وقصبه اطرافنی احاطه ایدن یوکسك دیوار که تحفظ ایچون چکیلیر.

سور {س. فا. دیکون، جمعیت، ولیمه. نکاح، ولادت و ختان کبی برآیین مناسبتیله اجرا اولنان شنلك: سور همایون = خاندان سلطنت سنیه‌یه عائد جمعیت رسمیه.

سُور {س. ج. عر. فد: سوره. با: سوره.

سوراخ {س. فا. دلیك، کدیك: سوراخ اختفایه صوقلمق.

سورتمَك {فع. فل. ۱. تماس ایتدیرمك، تماس ایده‌جك صورتده سورملك: نردبان طربزانسه سورتیله‌رك اینمك. ۲. صاناشوب غاوغا آرامق، باشقه‌سنی زورله غاوغایه مجبور ایده‌جك حرکتده بولنمق: بن چکلدیکه اوکلوب سورتاور.

سورتمَك {فث. ۱. تماس ایتدیره‌رك سورمك. یورتمك: سونکری نخته‌یه سورتمك: الی کاغده سورتمك. ۲. سرت بر شیئی صیقی صیقی اوغه‌رق آشینه‌دیرمق. || یورن سورتمك = چوق کرمك.

سورتِمَك {فل. ۱. بر شیئه تماس ایدوب سوریله‌رك کچمك: دیواره سورتمك. ۲. غاوغایه وسیله آرامق، محضا غاوغا چیقارمق ایچون صاناشمق، بولاشمق.

سوزتوك {ص. بتون کون طپان سورتن سرسری و ناموسسز قاری، سوقاق سورکه‌سی.

سوزج {س. ۱. یورورکن آیاغك بر مانعه چاربمسیله دوشه‌جك اوله. ۲. مج. یاکله، خطا، سهو. (عربی ظنیله «سورج لسان» دیمك خطادر.)

سوزجدیرمَك {فث. ۱. آیاغی بر مانعه چاپ‌پدیروب دوشه‌جك حاله کتیرمك: آنی هر آدیمده سورجدیرن بولك فنالغیدر. ۲. سهو وخطا ایتدیرمك، یاکلتمق.

سوزجمَك {فل. ۱. آیاق بر مانعه چاربمله دوشه‌جك کبی اولمق: بوآت هر آدیمده سورجیور. ۲. یاکلمق، سهو وخطا ایتمك.

سوزدیرمَك {فث. ۱. بر شیئی دیکر بر شیئه تماس ایتدیره‌رك کزدیرتمك، لمس، مسح ایتدیرمك: حمامده کندینه کیسه سوردیردی. ۲. اوزرینه قودیرمق، یایدیرتمق، القا وتطبیق ایتدیرمك، طلا و تدهین ایتدیرمك: دیواره بویا، تخته‌یه یالدیز، باشه صابون، یاره‌یه مرهم سوردیرمك. || السورتدیرمك = طوقنه‌دیرمق، بولاشدیرمق: بو ایشه کیمسه‌یه السوردیرمیور.

سوزدیرمَك {فث. ۱. قوغه‌لامق، تعقیب، آرقه‌سی صره‌کیمه: سورکون آوی = غلبه‌لکله و اکثریا آتلی اولهرق هرطرفدن صیقیشدیروب تعقیب ایتمکله اولنان آو. ۲. نفی، اجلا، قوغمه، طرد، دفع: سورکون جزاسی: سورکون ایتمك: سورکون اولمق. ۳. نفی محلی، منفا: سورکونه کیتمك. = ص. سورلمش، قوغلمش، مطرود، منفی.

سوزرگونلِك {س. ۱. سورکون آدمك حالی، نفی، منفیلك. ۲. طرد و نفی محلی، منفا. ۳. عمل، اسهال: بوشروب سورکونلك ویرر. ٤. عمل علاجی، مسهل.

سوزِلمَك {فع. ۱. لمس ومسح اولنمق، تماس ایتمك: الم دیواره سورلدی. ۲. قونمق، یاپیشدیرلمق، طلاوتدهین ایدلمك: بو تخته‌لره بویا سوریله‌جکدر: یاره‌یه مرهم سورلملی. ۳. او. غلق، دلك ایدلمك: تراندکدن صکره کیسه سوریلور. || السورلمك = طوقنلمق، تشبث ایدلمك، بدأ ومباشرت اولنمق: بو ایشه، بو یمکه دها هیچ السورلمدی.

سوزِلمَك {فع. ۱. قوغلمق، طرد ونفی ایدلمك. ۲. یوریدلمك. سوق اولنمق، قوشدیرلمق: بویوللرده حیوان سورلمز. ۳. صپان قوللانلمق، (تارله) ایشلتمك: بوقورالقلقده صپان سوریله‌مز: بر یاغمور یاغنجه اراضی سوریلور. ٤. کچیرلمك، اسرار ایدلمك: بوراده کوزل عمر سوریلور. ٥. انفاذ

ایتدیرمك، یرندن چیقاردوب طرد و دفع ایتدیرمك. ۲. دوام ایتدیرمك، اوزاتمق: دوکونی بر هفته سوردیردیلر. ۳. ایلری کتیرتمك، یوروتدیرمك، قوشدیرمق: بوزوق یوللرده کیمسه‌یه آت سوردیرمه‌ملی: آرابه‌یی آرابه‌جیه سوردیرملی. ٤. صپان یوروتدیرمك، طوپراغی ایشلتدیرمك = چفت سوردیرمك: تارله‌یی سوردیرمك. ٥. کچیرمك، اسرار ایتدیرمك: راحت سوردیرمك: کوزل بر عمر سوردیرمك. ٦. انفاذ و اجرا ایتدیرمك: حکم سوردیرمك. ۷. رواج قزاندیرمق، صاتدیرمق: استانبولده صاتیله‌مدیغی ماناری آناطولیده سوردیرپور. ۸. عمل ایتدیرمك، اسهال ویرمك: سور دیره‌جك بر علاج ایچملی.

سوزِشدیرمَك {فث. ۱. ایکی شیئی بربرینه تماس ایتدیرمك: اللرینی، آیاقلرینی سورشدیریوردی. ۲. یاواش یاواش اوغمق، دلك ایتمك: اویوشان عضوی سورشدیرمك اقتضا ایدر.

سوزِشمَك {فش. بربرینه تماس ایتمك، بربرینه سورتمك: پنجره قناتلری سورشه سورشه آشینمشلر.

سوزَك {س. ۱. دوام، بقا: کوزل برچیچکدر لکن سورکی یوقدر. ۲. کثرتلی حیوان سوریسی، بیوك سوری، جلب مالی. ۳. چوق سورن، سرعتله کیدن تاتار.

سوزگِسِز {ص. چوق سورمز، دوامسز، پك قیصه: کل موسمی سورکسزدر.

سوزَکلی {ص. چوق سورر، دواملی، اوزون: بو سنه قیش شدتلی اولدیسه‌ده پك سوزکلی اولدی.

سوزگو {یاخود سوزگی. س. ۱. صپان سورلدکدن صکره طوپراغی دوزلدوب کیریچلرینی قیرمق ایچون سوریان اسطوانی کوتوك ویا طاش وسائره. فر. Herse. ۲. قیوبی داخلا محکم قپامق ایچون آرقه سنه سوریلن دمیر ویا آغاج، طرفاز: قپویه سورکی‌یی سورمك. ۳. شوسه‌یی ویا چمنتو و خراسان دوشه‌لی یرلری باصدیرمق ایچون کزدیریلن طاش ویا دمیر آغر اسطوانه، لوغ: سورکویی کزدیرمك. ٤. صیوایی باصدیروب تسویه ایتمکه مخصوص مالهٔ‌لك سیوکی.

سوزگولَك {فث. ۱. (قپونك آرقه‌سنه) سورکو وطرفازی سورمك، سورکی ایله صاغلام قپامق: قپویی سورگولدیکزمی؟ ۲. (تارله‌یه) سورکو دیناسطوانه‌یی سورمك: تارله‌یی سورکولمك الزمدر. ۳. (شوسه‌یی ویا چمنتو وسائره‌یی) اسطوانه ایله باصدیروب دوز. لتمك: شوسه‌یی، تراچه‌یی سورکولمك. ٤. (صیوایی) بیوك مالهٔ ایله تسویه ایدوب دوزلتمك.

سوزگون {س. ۱. قوغالامه، تعقیب، آرقه‌سی صره‌کیمه: سورکون آوی = غلبه‌لکله و اکثریا آتلی اولهرق هرطرفدن صیقیشدیروب تعقیب ایتمکله اولنان آو. ۲. نفی، اجلا، قوغمه، طرد، دفع: سورکون جزاسی: سورکون ایتمك: سورکون اولمق. ۳. نفی محلی، منفا: سورکونه کیتمك. = ص. سورلمش، قوغلمش، مطرود، منفی.

سوزگونلِك {س. ۱. سورکون آدمك حالی، نفی، منفیلك. ۲. طرد و نفی محلی، منفا. ۳. عمل، اسهال: بوشروب سورکونلك ویرر. ٤. عمل علاجی، مسهل.

سوزِلمَك {فع. ۱. لمس ومسح اولنمق، تماس ایتمك: الم دیواره سورلدی. ۲. قونمق، یاپیشدیرلمق، طلاوتدهین ایدلمك: بو تخته‌لره بویا سوریله‌جکدر: یاره‌یه مرهم سورلملی. ۳. او. غلق، دلك ایدلمك: تراندکدن صکره کیسه سوریلور. || السورلمك = طوقنلمق، تشبث ایدلمك، بدأ ومباشرت اولنمق: بو ایشه، بو یمکه دها هیچ السورلمدی.

سوزِلمَك {فع. ۱. قوغلمق، طرد ونفی ایدلمك. ۲. یوریدلمك. سوق اولنمق، قوشدیرلمق: بویوللرده حیوان سورلمز. ۳. صپان قوللانلمق، (تارله) ایشلتمك: بوقورالقلقده صپان سوریله‌مز: بر یاغمور یاغنجه اراضی سوریلور. ٤. کچیرلمك، اسرار ایدلمك: بوراده کوزل عمر سوریلور. ٥. انفاذ

واجرا ايدلك : حكم سورلمك. ٦. رواجى اولق ، مقبول و متداول اولق : بو قاعشلر ثمدى سورلميور .

سورِلمه { س. سورلمك فعلى. با : سورلمك.

سورمَك { فد. ١. طوقدن يره‌درق كزديرمك. لس. مسح ايتمك : الني يوزينه، يوزيني يره سوردى. ٢. قومق، يا. پيشديرمق. طلا. تدهين ايتمك: نخته‌لره بويا، تيسى يه باغ، يارەيه مرهم سورمك. || ال‌سورمك = ١. طوقنمق : بوكا كيمسه ال سورمسين. ٢. باشلامق. بدأ ومباشرت ايتمك : دها ايشه ال سورمدك؛ اقسام اولميورده سز ياڭزى يه ال سورمديكز.

سورمَك { فد. ١. اوكنه‌قويوب كوتورمك، سوق. تسريب ايتمك : حيواناتى، قويو. نلرى سورمك. ٢. قوغالامق، تعقيب ايتمك : آوى‌سورمك. ٣. قوغمق، طرد، تبعيد. نفى ايتمك : شريرآدملرى مملكتدن سوررلر. ٤. يورتمك، ايلرى كوتورمك، قوللانمق : آرابه‌يورمك: صپان سورمك: چفت سورمك. ٥. (طوپراغى) ايشلمك، چفت و صپان قوللانمق : تارله‌يى سور. مك. ٦. كچيرمك، امرار ايتمك : حكم، ذوق، عمر، صفا سورمك. ٧. رواج قزانديروب صاتمق، كچيرمك، صرف ايتمك : ويانه فابريقه‌لرينك چوغى اكثر معمو. لاتلرينى شرقده سورميورلر؛ قلب بشلكى سورمش. ٨. ايتمك، يووارلامق، اونه‌يه ايلتمك : شو منغالى برى يه سور.

سورمَك { فل. ١. دوام ايتمك، اوزاتمق : فرطونه اوچ كون سوردى: بوكوزل هوا. بويله سوردرمكيدر ؟ ٢. وقت كچمك، زمان مرور ايتمك : مكتوب يازدقدن صكره چوق سورمدى كنديسى ده كلدى. ٣. (قارن) اسهال‌ه‌دوچار اولمق : قارنى سوريور. ٤. يتمك. طوپراقدن چيقمق ويا دل بوداق پيدا ايتمك، نشو ونما بولمق : اكينلر سوردى؛ ديكدىكمز فدالرگوزل سورمش.

سورمه { س. ١. سورمك فعلى. با : سورمك. ٢. سور. ريله‌جك شئ. ٣. كوزكنارينه وكيرپيكلره سوريان سياه بويا كه الك زياده عربلرجه مرعى‌اى. لوب ارتكلر طرفندن دخى قوللانيلير، كحل : سورمه چكمك. (فارسى يه دخى چكوب «سرمه» يازيلير). ٤. قيوكليد. يتك ايچريدن ال ايله سوريان دميرى: قپوسورمه‌سى. ٥. ماصه وطولاب ويازيخانه‌نك چكيله‌رك آچيلير كوزى، چكمجه. ٦. لينت. اسهال : قارن سورمه‌سى. = ص. چكيله‌رك وسورىله‌رك آچيلوب قپانان : سورمه چكمجه، سورمه قپو. || سورمه طاشى = آنتيمون. || بوغداى سورمه‌سى = كوللەمه‌توزى. || مج. سورمه‌لاومورغه = انا اومورغه‌نك ايچريسنده حركت ايتمك اوزره مرتب متحرك منع ايدر .

سورمه‌دان { ودها طوغريسى سرمه‌دان. سر. فا. كوز سورمه‌سنك يعنى كحلك قوندىغى كوچك قوطى ويا حقه.

سورمه‌لَمك { يا سورمه‌له‌مك. فد. ١. سورمه يعنى كحل سورمك : كوزلرينى سورمه‌لمك. ٢. قپونك سورمه. سنى قسومق. كليدك ايچريدن سوريان ديانى سورمك : قپونى سورمه‌لمك.

سورمه‌لى { ص. ١. سورمه سور. لمش، مكحل (كوز): كوزى سورمه‌لى = ريا كار. ٢. سورمه‌لنمش (قپو). ٣. سوريلور بر آلتى محتوى اولان. || مج. سورمه‌لى نشانكاه = استقامت طوپنه‌كوره ديكر طوپلرى هدفه بالتسويه بطاريه‌يه آتش ايتمك ايچون مستعمل آغاج نشانكاه .

سورنا { س. فا. زورنا.

سورنازَن { س. فا. { سورنا = زورنا . زدن = اور. مق ، چالمق } زورنا چالان، زورناجى.

سورِنمَك { فعل. كندى اوستنه ويا كندى كنديسنه سورمك : لوانطه سورنمك: يوزيه صابون سورنمك: حمامده كيسه سورنمك.

سورو { س. با : سورى .

سورولمَك { فد. قالدير. مقسزين يرده چكه‌رك كوتورمك، سوروكلمك، جر ايتمك : ترلكلرينى سورويوردى. ٢. برابر كوتورمك، طاشيمق. || آياغنى سورومك = اسهال ايتمك. || اپنى سورومك = شقاوت ايتمك.

سورونجمه { س. چوق سوروب اوزاتمه. تأخير، تعويق : ايشى سورونجمه‌يه دوشورمه‌مك.

سورونديرمَك { فد. زحمت و مشقتله يرلره سوروكلتيرجه‌سنه سفالت و ضرورت چكديرمك. سرسرى و دربدر حالنه قويوب فقر و واضطرابه دوچار ايتمك : يوسفاهت بركون كنديسنى سوروندە يره‌چكدىر.

سورونمَك { فل. ١. قالقمقسزين يرده چيالايه‌رق حركت ايتمك، سوروكلنمك، امكه. مك : چوچق دها يوروپه‌بيلوب سورونيور. ٢. زحمت ومشقتله سوروكلنيرجه‌سنه سفالت وضرو. رتله چكنمك. كال فقروضرورتندن پريشان و دربدر اولمق : الينه كچن ثروتك قيمتنى تعيلوب اسراف ايتدى ثمدى سورونيور.

سورولمَك { فل. قالقمقسزين يره سوريله‌رك حركت ايتمك : بيچاره كوتوروم قپويه قدر سوروكلندى.

سوروم { س. برمالك سورلمسى، رواج، اعتبار : يوسنه ذخيره‌نك سوروسى واردر.

سوروم { مه. تأكيد ايچون مكرر اولەرق سورو. نمك فعلندن اول قوللانيلير : سوروم سوروم سوريتيور.

سوروَمَك { فد. ١. قالدير. مقسزين يرده چكه. رك كوتورمك، سوروكلمك، جر ايتمك : ترلكلرينى سورويوردى. ٢. برابر كوتورمك، طاشيمق. || آياغنى سورومك = اسهال ايتمك. || اپنى سورومك = شقاوت ايتمك.

سورونجمه { س. چوق سوروب اوزاتمه. تأخير، تعويق : ايشى سورونجمه‌يه دوشورمه‌مك.

سورونجى { س. با : سوريجى.

سورولمَك { فد. قالدير. مقسزين يرده چكه‌رك كوتورمك، سوروكلنمك، جر ايتمك : شوحيوانك اشتى برآدمه سورو. كلمكى.

سورونمَك { ياخود سورولمك. فد. ١. قالدير. مقسزين يرده چكه‌رك كوتورمك، جر ايتمك : آياغندن طوتوب سوروكلدى: آياغى او. زنكيده قالمغله آت كنديسنى خيلى مسافه‌ده سوروكلدى. ٢. زورله وروحسز برقالب چكرجه. سنه چكوب كوتورمك. طاشيمق: سز ايشكزه كيديورسكز بو آدمجغزى نه‌يه سوروكليوب طوريورسكز.

سورونمَك { فل. قالقمقسزين يره سوريله‌رك حركت ايتمك : بيچاره كوتوروم قپويه قدر سوروكلندى.

سوره { س. ع. ج : سور. قرآن كريمك متقسم او. لديغى ١١٤ فصلك بهرى : سورهٔ فاتحه، سورهٔ بقره.

سورى { ياخود سورو. س. ١. حيوانات اهليه وعلى. الخصوص قويون وكچى طاقمى، براكلمكده كزديريلوب بر ويا بر قاچ چوبان طرفندن اداره او. لنور سوت حيواناتى، رمه، كله. ٢. جماعت كثيره، چوق غلبه‌لك، فوج. (مقام استخفافده قوللانيلير : ا بر سورى آدم طوپلانمش. ٣. بر چوق، بر خيلى. نجه : بر سورى كتاب كتيرمش. || سورى سيت = اتباع وانتقال، غلبه‌لك.

سوريجى { س. بيكير ودوه كبى يوك حيوانلرينى سوروب آدم، يوك حيوانلرك كراجيسى و ياخود كراجينك اوشاغى : بيكير سوريجيسى.

سوريجيلك { س. سوريجى خدمت ووظيفه‌سى : سوريجيلك ايديور.

سوريمَك { سورينديرمك. سورتمك وساڭره. با : سورومك وساڭره.

سوريه { سخ. ص وقتيله سريانيلرله مسكون بولنمش اولان خطهٔ واسعه‌كه بعد الاسلام عربلرجه (شام) اسميله شهرت بولوب. اليوم آوروپاليلرجه بنه سوريه (Syrie) نامیله معروفدر. سوريه حلب وبيروت ولايتلرينى حاويدر. فلسطين يعنى قدس متصرفلغى ده ملحقاتندن معدود. در.

سوز { س. ١. حروف وحركاتدن مركب اولەرق بر شيئه دلالت ايدن لفظ، كلمه : بلبل فارسيدن آلنمه برسوزدر. ٢. كلەلردن مركب اولەرق افادهٔ مرامه يارايان اقردى، كلام، قول : آنلارمزدن قاله بر سوزدر. ٣. خبر، حوادث، شايعه : بر سوز ايشيتدم: بر سوز دوران ايديور. ٤. وعد، تعهد : كنديسى سوز ويردى؛

اوسوزنده طورماز آدم دکلدر. ٥. اویشمه، مقاوله، موافقت، قرار: آره‌مزده سوز ایتدك؛ اونلر سوز باغلامشلر؛ سوز آلوب ویرمشلر. ٦. بحث: اونك سوزی کچدی؛ اوندن سوز آچلدی، سوز ایتدك. ٧. دیدی قودی، کفت وکو، قیل وقال: سوز اولسون دیه چکنیورم. ٨. حکم، نفوذ. || آتلر سوزی = ضرب مثل. || سوز آتمق = ضمناً طوقنمق، حرف اندازلق ایتمك. آجی سوز = خوشه کیتمیه‌جك سوز. || سوز آچلمق = بحثی کچمك. || سوز آکلامق = فراست کوسترمك. || سوز آکلاتمق = قاندیرمق. || سوز آلمق = وعد ایتدیرمك. || سوز آیاغه دوشمك = کوچك بیوکی دیکله‌مه‌مك، هر قفادن برسس چیقارمق. || سوز ابه‌سی = لقردی اویدیرمغه مقتدر آدم. || سوز اری = باش، رئیس. || سوز پنك اری = سوزنده طورور، صادق الوعد. || سوز اهلی = کوزل سوز سویلمکه مقتدر، میرکلام. || سوز ایتمك = ١. برهانه بولمق. ٢. سوزلشمك = لقردی ایتمك، مذاکره ایدوب قرار ویرمك. || سوز باشی = فصل و باب ابتدائی. || سوز بر الله بر = سویلدیکم سویلدیك، قرارمدن نکول ایتمم. || سوز بر ایتمك = اتفاق ایتمك. || سوز بیتمك = قرار ویرلمك، موافقت حاصل اولمق. || سوز برلکی = اتفاق. || بیوك سوز = کبر وتفاخرله سویلنیلن سوز. || سوز بیتمزده = محرم قالسون، کیمسه ایشیتمسین. || سوز چیقار- مق = اشاعه ایتمك. || دشمن سوزی = افترا، افك. || سوز دوشمك = بحث کچمك. || سوزده = صانکه، کویا. || سوزدن دونمك = وعددن نکول ایتمك. || سوز دیکمك = قاعمق، اطاعت ایتمك. || سوز طوتمق = انقیاد ایتمك. || سوز قالدیرمق = واقع اولان تعریض وسرزنشی استماع وتحمل ایتمك. || سوز کسمك = قرار ویرمك. || سوزی ناتمام براقوب سکوت ایتمك. || سوز کچیرمك = انفاذ کلام ایتمك، دیکتمك. || سوز کایشی = مثلا، فرضا. || سوز کوتورمك = قابل تعریض اولمق؛ سوز کوتورمز = دیه‌جك یوق. || سوز کیرمك، قاریشمق = برمحثه باشمقه لاقردی قاریشمق. || سوزم اوکا سوزم بابانه = برمی مقدمه آغز ویا ادبه مغایر برشی سویلندیکی وقت تأدباً مخاطبه ایراد اولنور مدار کلامدر. || سوزم سوزدر، سوزم سوز اولسون = وعدمدن دونم. || سوز ویرمك = وعد وتعهد ایتمك. || سوزی بابانه آتمق = اعتبار ایتمه‌مك: بابانه آتیله‌جق سوز دکلدر = شایان استماعدر، طوغریدر. || سوز یوق = دیه‌جك یوق تعریض اولنه‌ماز. || ساز وسوز = اکلنجه‌لی جمعیت. || سوز آلوب ویرمك = برایشی قرارلاشدیرمق.

سوز { س. فا. یانمه، طوتیشمه، آتش، حرارت: سوز دل = یورك یانمه‌سی: پرسوز = آتشلی، سوزناك. = ص. فا. (« سوختن » فعلندن سمط. اولوب صنع. تشکیلیه، کبر.) یاقان، یاقیجی، محرق: دلسوز = یورك یاقان: جکر سوز = جکر یاقان: خاتمان سوز = خاتمانی یاقان.

سوزان { ص. فا. یاقان، محرق: آتش سوزان.

سوزجی { س. ص. معترض، اعتراضجی.

سوزدیرمك { فنه. (برمایی سوزکچدن یعنی منفذلری طار اولوب طورتی وسائرمنك کچمسنه مساعد اولمان برشیئدن کچیرمك تصفیه ایتدیرمك: صوبی، سودی سوزدیرملی.

سوزش { س. فا. ١. یانمه، یاقه، محرقلق. ٢. تأثیر، حزن: بو مقامده سوزش واردر. ٣. یورك یانمه‌سی، بیوك تأثر: سوزشله آکلانیوردی.

سوزشلی { ص. ١. آتشلی، محرق. ٢. تأثیرلی، مؤثر، حزن انکیز: سوزشلی مقام. ٣. بیوك بر تأثر ویورك یانمه. سیله واقع اولان: سوزشلی افاده.

سوزکچ { س. ١. مایعاتی کچیروب تورتیلرینی ویوصه- سنی طوتمه مخصوص دلیکلی قاب که انواعی اولور: سوت، چای سوزکچی. ٢. ایچنه مواد اجنبیه کیرمامك ایچون طلومبه وسائره

بورلرینك اوجلرینه طاقیلان بورینك قطرینك ایکی مثلنده‌کی آلت. || جوبان سوزکچی = بر جنس چچمك.

سوزکی { با سوزکر. س. اینجه سوزکچ، مایعاتی وصویه آتلش سیزوانك صوینی سوزمکه مخصوص اوفاق دلیکلی قاب.

سوزلشمك { فنه. ١. سوز ایتمك، اتفاق ایدوب قرار ویرمك: او ایش حقنده اونکله سوزلشدم. ٢. سوز ایتمك، معارضه ایلمك، بربرینه سرت ونامزا سوز سو- یلمك: کندیسیله کچن کون برآز سوزلشدك.

سوزلشمه { س. ١. اتفاق، بالاتفاق قرار ویرمه. ٢. معارضه، مجادله.

سوزلمك { فل. فج. ١. سوز کچدن ویا سوزکچ برینی طوتان برشیئدن کچیریلوب تصفیه اولنمق: صو، کیرج سوزلدی. ٢. خفیف وکیزلی بر صورتله فایه‌رق کیتمك ویا اوچمق. ٣. چوق ضعیفلامق، آریقلاتمق: بو خسته‌لقدن پك چوق سوزلدی. ٤. (کوزل) مخمور اولمق، اویقودن یاری قیامق.

سوزلی { ص. سوز ایتمش، اولدن اتفاق ایتمش ویا تعلیمات آلمش.

سوزمك { فنه. ١. (برمایی) سوزکچ دینلن دلیکلی بر قابدن ویا بر بز و قماشدن کچیروب تورتیلرك کچمسنه یول ویرمه‌مکله تصفیه ایتمك: صوبی، سودی سوزمك. ٢. یاری قپالی کوزله باقوب نظر امعاندن کچیرمك: کندیسی باشدن آیاغه سوزدی.

سوزمه { س. سوزمك فعلی. با: سوزمك. = ص.

سوزلمش، سوزکچدن کچیرلمش: سوزمه عشورا، سوزمه یوغورت.

سوزن { س. فا. ایکنه، ابره. لس.

سوزناك { ص. فا. ١. یاقان، محرق. ٢. مؤثر، حزن انکیز. = س. مر. بر مقامك اسمیدر.

سوزنده { ص. فا. یاقان، یاقیجی، محرق، پك مؤثر.

سوزنی { س. فا. اینجه بر نوع نقش.

سوس { س. ١. زینت، زیب، بزك، آرایش: سوسه چوق مراق وار در: سوسی چوق سور. ٢. اوستی باشنی دقتله دوزلتمه، چکی دوزن، توآلت: صباح سوسنی ایتمزدن ایشه باشلاماز. || سوس ویرمك = تزیین ایتمك. || برشیء سوسنی ویرمك = برشیئه بکزتمك، اصلی یوق ایکن برشیئه دیکر برشکل ویرمك: کندینه زنکین سوسی ویربیور.

سوسام { س. با: صوسام؛ سوسمر.

سوسلندیرمك { فنه. سوس ویرمك، بزه- مك، تزیین ایتمك: اونی چوق سوسلندیرمش.

سوسلنمك { فل. کندینه سوس ایتمك، کندینی سوسلندیرمش، بزنمش، مزین: سوسلی او، سوسلی کلین.

سوسمار { س. فا. کلر، کرتنکله. ز.

سوسمك { فنه. طوس اورمق. ایتوب ایره دوشورمك.

سوسن { س. فا. و:

سوسن { س. فا. بین العوام غلط اولمرق صوسام چیچکی دینلن نبات که چیچکنك رنکنه کوره انواعی اولور.

سوش { با سویش. س. سومه، سومك طرزی، محبت: کندیسنی برسوش سویورکه...

سوشمك { فنه. برینی سو- مك: اونلر چوق سوشیورلر.

سوغه { س. (اصلی مجهول) بر حلاطی صوك درجه‌یه قدر چکوب بندایتمه، براوسقروپی صوك دیشنه قدر ویره ایدوب صیقشدیرمه.

سوق { سف. ع. ١. اوکه قاتوب سورمه، ایلری کوتورمه: قویونلری مرعایه سوق ایتدی. ٢. سبب اولوب بر نتیجه‌یه کوتورمه: تبدللك انسانی سفالته سوق ایدر. ٣. کوندرمه، ارسال. || بیوك معنا ایله اك زیاده عسکر وضابطان وارزاق ومهمات عسکریه حقنده مستعملدر.) || سوق عسکر = بر جهته عسکر کوتورمه،

عسكرله هجوم ايتمه : دشمن اوزرينه سوق عسكر ايتمك. || ع. سوق الجيش = عسكرك سوق وتحريكي اصول و قواعدندن بحث ايدن فن. فر. Stratégie. || سوق الطبيعه = حيواناتده دوشونمه‌يرك و مجرد طبيعتك سوق واجباريله واقع اولان حركت معقوله. فر. Instinct. || سوق مأموري = ارزاق و مهمات عسكريه‌يك مواقع عسكريه‌يه سوقنه مأمور ضابط.

سوق | سف. عر. ج : اسواق. چارشي. بازار : سوق سلطاني = خراد محلي.

سوقاق | ياخود صوقاق. س. || عر. « زقاق » دن | شهر وقصبه اچنده اولآره تسنده‌كي يول : منتظم شهرلرك سوقاقلري گكيش و تميز اولور. || سوقاق لغردیسی، حسوادثی = اهميتسز واعتبارسز سوز.

سوقره | س. مج. اكي آغاجك پش پشه پشمه‌سندن حاصل اولان اكيري. ايپان يانه پشمه‌سندن حاصل اولان فصل مشتركه آزموز دينلير | : كمينك طول مدت دكرده دوكونمه‌سي سوقره وآرموزلرينك آچيلوب صو ايتمسي موجب اولور.

سَوَق | ص. عر. ا : سوقيه. عسكر سوقه ويا سوق الجيش فنه مخصوص و متعلق. | « سوق الجيشيه » ديمه‌لي |

سَوَقِيّات | سف. ج. عر. عسكر و ارزاق و مهمات عسكريه سوق وارسالي ايشلري: سوقيات عسكريه.

سوقدیرمك | فع. ١. برشيئي كوكندن ويا صوقلمش اولديغي يردن چيقارتمق: آغاج، ديش، قازيق سوكديرمك. ٢. ديكمش ويا يابشمش برشيئي چكديروب آيرتمق: كتابك قپاغني سوكديردم؛ ديكديگي شيئي كندي‌سنه سوكديردم. ٣. (صيق برشيئي آفندي وغلبه‌لكي وسائريني) يارديرمق. ايچندن چكيرمك : آقلديريني قانجي‌يه كوچ سوكديره‌يلدم. ٤. (خام طوپراغي) ايشلتمك : اوپري سوكديره چكه. ٥ (عباره‌يي) حل ايتديرمك. اوقوتمق : اوكتسابي چوجقلره سوكديره‌مدم. ٦. تقباضي دفع ايتديرمك. عمل كتيرمك. ايچديگم علاج سوكديردي.

سوقديرمك | فع. | « ك » ي « و » كي او. قونور | سب وشتم ايتديرمك = چوجقلره كيسه‌يه سوكديرمه‌ملي.

سوقش | س. | سوكمك. فعلي | با : سوكمك.

سوقش | س. | « ك » ي « و » كي اوقونور | سب وشتم، سب، دشنام.

سوقشديرمك | فع. بربرينه سب وشتم ايتديرمك، سب وشتم ايدشمه‌لرينه مساعده ايتمك : چوجقلري سوقشديرمه‌ملي.

سوقشمك | فع. بربرينه سب وشتم ايتمك : چوجقلر بيلرنده سوقشمه‌ليدر.

سوقكلمك | فع. فل. ١. كوكندزويا صوقلمش اولديغي يردن چيقارلمق، قوپارلمق، قلع وقمع اولنمق : بو آغاج قولاي سوكلر. ٢. ديكيش ويا يابشمه بوزيلوب آيرلمق، حل وفصل اولنمق: بو ديكيش، بو اثواب، بوكتاب سوكلادي ٣. يارلمق، ايچندن چكلمك : بو غلبه‌لك، بو آفتدي سوكيله‌مز. ٤ (خام طوپراق) ايشلتمك : بو طوپراق زور سوز كيله چكدر ٥. اوقوتمق. حل اولنمق : بو يازي سوكليور.

سوقكلمك | فع. فل. سب وشتم اولنمق: او آدمه سوكلمز.

سوقكلون | س. قارسيده تذرو ديلان كوزل بر آو قوسي كه پيان خرديسي، طاووغي. ده دينير.

سوقمك | فع. ١. بر شيئي كوكندن ويا صوقلش اولديغي يردن چكوب چيقارمق: آغاجي، فدائي سوكدي. ٢. ديكمش ويا مخلاتمش ياخود يابشمش برشيئي آيرمق : اثوابي، كتابك قاپي، چكمجه‌لك قپاغني سوكمك. ٣. صيق ويا سرت ومزوره مانع برشيئي ياروب چكمك : واپور آقدي‌يي آت چاموري، آدم غلبه‌لكي سوكدي : دمير يول قطاري قاري سوكه‌مامش. ٤. خام طوپراغي ايشلمك، آچمق : بو قيري سوكوب تارله يابملي. ٥. زور بر عباره‌يي اوقويه بيلمك: بو يازي‌يي سوكمدم. ٦. اقتباس دفع ايدوب عمل ايتديرمك، ضي دفع ايدوب عمل ايتديرمك، سوردیرمك : بوعلاج سوكدي.

فل. ١. اقتباس دفع اولوب عمل ايتمك، سورمك: عاقبت او علاجدن سوكدي. ٢. بر خيلي وقت انتظار اولندقدن صكره ظهور ايدبورمك، چوق كلمك، بوشانمق : بكلديكمز آدملر آقشامه طوغري سوكديلر؛ عاقبت يانمور سوكدي. ٣. (طاك) آتمق، (شفق) آچلق: شفق سوكدي.

سوقمك | فع. سب وشتم ايتمك: سوكوب صاتيمق؛ آدمه سوكمك بك فنا ايشدر.

سوقمه | س. سوكمك فعلي. با: سوكمك.

سوقمه | س. سب، شتم، طعن، تشنيع، دشنام.

سَوكَند | س. فا. آند، يمين، قسم، خلف.

سوكندی | س. ١. سوكلمش شيء، ديكيشي چوبزلمش شيء، سوكوك : بوثوابك شوراسنده بر سوكنديسي وار. ٢. كثرتله ظهور، بردن بره چيقيورمه : خلق سوكندي ايتدي.

سوكندیرمك | فع. يانان بر شيئك يانمسنه ختام ويرمك، اطفا ايتمك : آتشي، موي سوكندیردي.

سوكنمك | فل. ١. يانمقده اولان شيء آرتق يانمامق، اطفا اولنمق : آتش، موم، يانغين سوكندي. ٢. مج. طورمق، كسب سكون ايتمك، باصلمق.

سوكو | س. سوكو اوتي = طاوشانجيل اوتي.

سوگوت | س. (« ت »ي تحريك اولندقده « د » ه تحويل اولنمق قاعده‌دن اولديغندن، سائر احواله « سوكود » يازمامليدر.) اكثري صولاق پرلرده حاصل اولوب ياپراغي اوزون وآجي اولان وقبوغي قولاي صويبلور برآغاج كه انواع كثيره‌سي اولور : آچمه، قزيل، قره، كوكجه سوكوت؛ ساز سوكوت، صالقيم سوكوت وسائره.

سوگوش | س. اتك كيمكاردن سوكلنجه‌يه قدر قاپلامشي، ساده صوده قاپلامش‌لر.

سوگوشك | س. ديكيشي چوزلمش، ويااورمه‌سي بوزلمش سوكلمش پر : سوكوك تعميري: چوراب سوكوكي = كيتدكجه‌توسع ايدن بوزوقلق.

سوگون | س. بردن بره ظهور : سوكون ايتدي.

سوگه | س. (« ك »ي « و » كي اوقونور.) قپو و پنجره‌نك قناديني طوتمق اوزره ديواره ربط اولنان چرچيوه‌نك درت طرفلك بهري : اوست سوكه، آلت سوكه، پان سوكه‌لر؛ سوگه طاشي = بو چرچيوه‌نك اوست طرفني طوتمق اوزره بوينه قونيلان پكپاره اوزون طاش.

سوگه‌لك | ص. سوگه كبي قوتلاليه بيلير : سوگه‌لك طاش، ديرك.

سوگی | س. محبت، عشق، شفقت.

سوگيلی | سوگيلو. ص. سويلن، محبوب، حبيب، دوست، عزيز : سوكيلي اولادم؛ سوكيلي دوستي.

سوگيلوك | ص. (نق. « سوليمك » دن) كوشك، صارمق، قيق، مسترخي : سوليوك ات، ياكش.

سوگيمك | فل. كوشه‌مك، صارمق، قيق، كسب استرخاء ايتمك. مص.

سوگلگی | ص. كوشك، صارمق، قيق، صولوق، پژمرده، بوروشوق : سولكي پز، سولكي آدم.

سَوِلمَك | فع. جلب محبت ايتمك، جالب محبت اولمق، محبوب اولمق : اولاد سويلر؛ او سولديكني بيليور.

سوگولوك | س. حين حاجتده قان ايمك ايچون بدنك بر طرفنه طوتيلان معروف حيوان زاحف كه طاتلي صوده ياشار : سولوك ياپيشديرمق. || اشك سولوكي = بو خدمته يارامازلر قبيلندن.

سوگولگن | س. حمض رصاص. قرمزي بويا و بويا آستاري كبي قوللانيلان زهر. قونيوم يعني قرمزي مينيوم معدني : سولوكن سورمك، سولوكنله بويامق.

سوگولمَن | ياخود سلن. س. معروف برمادهٔ سميه، سليماني، آق سولومن. || طاتلي سولومن = قالومل.

سَوِلير | ياخود سويلير. ص. جالب عشق ومحبت، محبوب، مرغوب : سولير آدمدر؛ سولير يمك.

سولینه { س. ا. ر. } قامش بوجکی دینلن، أکرل صدفی و بحری بر بوجك.

سومتر { س. بر نوع خفیف بو. غدای.

سومرمك { فت. ۱. اوکوز کبی بورنیله ایتمه. رك طوپلایوب یمك. ۲. مج. تکمیل سیلوب سوپوروب یمك ویا ایچمك = بر طباق یمکی بر او. تورشده سومردی.

سومسوك { ص. سومه سومه صوقیلان مسکین، سونیه.

سومك { فت. ۱. محبتی اولمق، قلباً مربوط اولمق، دوستلق و حب و وداد ایتمك: سومك: ۲. عاشق اولمق، عشق و علاقه‌سی اولمق: مجنون لیلایی سومکله شهرت بولمشدر. ۳. مائل اولمق، بکنمك ترجیح ایتمك، آرزو کوسترمك، نظ تمك: انی چوق سوررم، بالیمی هیچ سومم. ٤. اوخشامق، تلطیف ایتمك: چوجغی سویوردی. ٥. خوشلانمق، موافق و اویغون بولمق، حظ ایتمك: سوکوت آغاجی صولاق یرلری سور؛ بو آغاج یرینی سومش چابق بیودی. || اللهی سورسه‌ك = الله عشقنه!

سومکرمك { یا سومکورمك. فل. یورنده بوکن سومو کی شدتلی برنفس ویرمکله دفع ایتمك: کوچك چوجقلر سومکرمکی بیلرلر.

سومك { فت. ۱. (یاوری) آتاسنك مه‌سنی بور. نیله قاوب ایتمه‌رك ایتمك. ۲. دورتوب قاقق، خورلایوب ایتمك.

سومنات { سخ. هندستانك بجرات خطه‌سنده مشهور بر بتخانه ایدی که سلطان محمود غزنوی طرفندن تخریب او لنمشدر.

سومو { س. انسانده وبعض حیوانلرده بورندن آقان پیسلك که نزله وقوعنده زیاده‌اشیر، رعام، مخاط: سو. موکی = سو ورمق = سو. ویمه = بیه مقتدر اولمامق، حال عجز وافتقارده بولنمق.

سومو کلی { ص. بورنده سو. موك بولنان، سو. موکی آقان: سومو کلی چوجق. || سومو کلی بوجك = صالیانفوز، خلزون.

سومه { س. محبت، حب، وداد: اونك سومه‌سی آکلا. شلماز.

سونبك { سونبکی. با: سنبك.

سونپه { ص. مسکین، میمندی، اوستی باشی پیس، مردار.

سونج { یاخود سوینج. س. سو. مه، سرور، مسروریت، فرح، طرب، شادی: سوینجدن چیلدیره‌جقدی؛ نه‌سونج. وندی!

سوینجلی { سوینجلی. ص. مسرو. ریتی موجب، باعث شادی، طرب انکیز: سوینجلی اویون.

سوندہ { س. (فر. Sonde) بر شیئك درجهٔ عمقنی ویا ایچنده نه‌بولندیغنی معاینه ایتمکه مخصوص طالدیریله‌جق آلت، اسقاندیل: سوندہ ایله کولك عمقنی اولچدیلر؛ مثانه سوندہ‌سی؛ جراح سوندہ‌سی؛ سوندہ قوللانمق = ادراری سوندہ ایله آلمق.

سوندیرمك { فت. برینك سو. نمسنی موجب او. لمق، تسریر ایتمك، ممنون وشا. دان ایلمك؛ اوکسز سوندیرن = آرقیمتلی چوق سوسلی وپارلاق شیٔ.

سوندیرمك { با: سوکندیر. مك.

سونگر { س. (ر. Σπογγάρι) ۱. دکیزدن چیقار. یلان واصل بر حیوان نباتی اولان بیوك مساماتلی خفیف برجسم که سیلکه، اوغمغه وصو وسائر مایعاتی طوپلامغه یارار، اسفنج؛ چوخه سونکری = ایچه ویومشاق اولانی؛ قره‌سونکر = اسمرجه اولان قباسی. ۲. سو. نکره مشابه قباجه ویومشاقجه شیٔ: یاره سونکری = سونکر کبی لحم زائد؛ مه سونکری = مه‌نك قباسی. || سونکر طاشی = سونکره بکزر خفیف برطاش که مرمرلری وتخته‌لری اوغمغه یارار.

سونگو { س. یاخود:

سونگی { س. دورتوب دلمجك دمیر سلاح که تفنکه ویا مزراغه طاقیلیر: سونگی طاوران = سونکی استعمالی قومانده‌سی. || وجودك سونکیسی = عمود فقاری. || سونکیسی آغر =

کیکلری قالین وقولای حرکت ایده‌من (آدم).

سونگیلمك { با سونگوله‌مك. فت. سونکی ایله اورمق، سونکی استعمال ایده. رك اوسته همجوم ایتمك.

سویا { ح. عر. بر دوزی یه، مساوات اوزره، علی السویه.

سویجی { ص. ۱. سون، محب. ۲. عاشق. علاقه. کرده. ۳. همجنسی سومك میل شنیعنه تابع (قاری).

سویجیلك { س. قادینلرلك همجنسلرینی سومك میل شنیعی.

سویداء { سث. عر. ۱. قلبك اورته‌سنده بولندیغی زعم اولنان سیاه نقطه: سویداء القلب. ۲. مج. قلبده مرکوز اسائت. ۳. با. تخملرك کوبکی مثابه‌سنده اولان نقطه و دانه. جك که اصل مایهٔ انباتیه‌در.

سویش { سویشمك وسائره. با: سوش وسائره.

سویش { سخ. ص. آفریقا ایله دکیزله بحر احمر بینندہ کی مشهور جدول صنعی و بوینك بحر احمر جهتنده کی مدخلنده واقع قصبه واسکله.

سویکنمك { فل. یان اوزره طیامق، یاصدامق.

سویلتمك { فت. ۱. سویلمکه مساعده ایتمك، انطاق ایتمك: سویلیه‌جکدم آما سویلتمدی: او کیمسه‌یه اقردی سویلتمز. ۲. اقرار واعتراف ایتدیرمك: ماهر مستنطق مجرمه هر شیئی سویلتیر. || سویلتدیرمك دیمکه حاجت یوقدر. || مج. سازی سویلتمك = کوزل چالمق.

سویلشمك { فت. مذاکره ایتمك، بر ایش حقنده قونیشمق. مکالمه ومحاوره ایتمك: بز اونکله سویلشدك.

سویلمك { با سویله‌مك. فت. ۱. سوز، لقرا ایتمك، دیل بیلك: بو چوجق دها سو. یلیور: ترکجه سویلمك: سله، یاوش سویلمك. ۲. دیمك: نه سویلدیکز؟ بن برشیٔ سویلدم. ۳. آکلاتمق، خبر ویرمك، افاده وبیان ایتمك: وقوع حالی سویلدی: کزدیکی یرلره دائر چوق شیئلر سویلیوردی: بونی سزه کیم سویلدی؟ ٤. اخطار وتنبیه ایتمك: چوجقلره سویلیك درسلرینی حاضر ایتسینلر؛ بن اوکا سویلرم سز مراق ایتمیك. = فل. خبر ویرمك، غمازلق ایتمك = چوجقلره تنبیه ایتمك سو. یلسینلر. || آچیق سویلمك = طولایسیله ورموزاتله سویلیوب طوغریدن طوغری یه سویلمك. || آز سویلمك = سکوتی اولمق. || الله ایچون سویلمك = رضاء لله طوغریسنی سویلمك. || ابی سویلمك = ۱. سوزنده مصیب وحقلی اولمق: ابی سویلیور. ۲. مدح وثنا ایتمك: حقکزده چوق ابی سویلیوردی. || بیوك سویلمك = تفاخر ایتمك. || ترکی، شرقی سویلمك = تغنی وترنم ایتمك. || چوق سویلمك = کوزمالك ایتمك، سوزی اوزاتمق، اطناب ایتمك. || طوغری سویلمك = سوزنده یکسان، برابر. || علی السوی = جمله‌یه بر اوله‌رق، بر دوزی یه.

سویلمشمك { فت. مذاکره ایتمك، بر ایش حقنده قونیشمق. مکالمه ومحاوره ایتمك: بز اونکله سویلشدك.

سویلمك { با سویله‌مك. فت. ۱. سوز، لقرا ایتمك، دیل بیلك: بو چوجق دها سو. یلیور: ترکجه سویلمك: سله، یاوش سویلمك. ۲. دیمك: نه سویلدیکز؟ بن برشیٔ سویلدم. ۳. آکلاتمق، خبر ویرمك، افاده وبیان ایتمك: وقوع حالی سویلدی: کزدیکی یرلره دائر چوق شیئلر سویلیوردی: بونی سزه کیم سویلدی؟ ٤. اخطار وتنبیه ایتمك: چوجقلره سویلیك درسلرینی حاضر ایتسینلر؛ بن اوکا سویلرم سز مراق ایتمیك. = فل. خبر ویرمك، غمازلق ایتمك = چوجقلره تنبیه ایتمك سو. یلسینلر. || آچیق سویلمك = طولایسیله ورموزاتله سویلیوب طوغریدن طوغری یه سویلمك. || آز سویلمك = سکوتی اولمق. || الله ایچون سویلمك = رضاء لله طوغریسنی سویلمك. || ابی سویلمك = ۱. سوزنده مصیب وحقلی اولمق: ابی سویلیور. ۲. مدح وثنا ایتمك: حقکزده چوق ابی سویلیوردی. || بیوك سویلمك = تفاخر ایتمك. || ترکی، شرقی سویلمك = تغنی وترنم ایتمك. || چوق سویلمك = کوزمالك ایتمك، سوزی اوزاتمق، اطناب ایتمك. || طوغری سویلمك = سوزنده

اصابت ایتمك. || یایانه سویلك = خلط ایتمك، نا روا سویلك. || یالان سویلك = کاذب چیقمق.

سوئیلَه { س. سویلك فعلی، سویلیش.

سوئیلَمَك { فع. دیتلك، تکلم و تلفظ اولنمق: اویله سوز سویلنلر.

سوئیلَمَك { فل. ۱. گندی گندیه‌سویلك: بر شیئلر سویلیوردی. ۲. میر. لدائمق، خوردانمق، گندی‌گندینه سویلنه‌رك شکایت ایتمك: سویلنه‌رك گیتدی. = فع. ۱. دیتلك، ایراد و افاده اولنمق: اویله بر سوز سویلندی. ۲. نقل و روایت اولنمق: یارین گله‌جکی سویلنیور.

سوئیلَیجی { یاخود سویله‌یجی. ص. سویلین، قائل، متکلم.

سوئیلَیش { یاخود سویله‌یش. س. ۱. سویله‌ش، تکلم افاده: اونك سویلیشنه گوره. ۲. سویلك طرز و اسلوبی: سویلیشدن سویلیشه فرق واردر.

سَوَیم { س. ۱. سومه، محبت. ۲. جاذبه.

سَوَیمْلی { ص. انسانك محبتی جلب ایدن، گندینی زورله سودیرن، جاذبه‌لی: سویملی بر چهره‌سی واردر.

سَوَینج { سوینمك. یا: سونج، سوینمك.

سَوِیه { سث. ع. برابرلك، دوز. لك: علی السویه = بر دو زویه، جمله‌سی برابر، بربری اوسته. (یالکز بو تعبیر ده مستعملدر.)

سه { فل. « ایتمك » مصدر غیر مستعملندن اولان فعل استادیك صیغهٔ شرطیه‌سی بولنان « ایسه » نك مخففیدر. یا: ایسه.

سه { عد. فا. اوچ. همان یالکز طاوله اویونده قوللانیلیر: سه یك = اوچله بر: سه بادو = اوچله ایکی: دو سه = جفته‌اوچ؛ چهار وسه = درتله اوچ؛ پنج وسه = بشله اوچ؛ شش وسه = آلتی ایله اوچ.

سُهاء { سند. ع. شمالك جهت شمالیه‌سنده دب اکبرك بنات‌النعش تعبیراولنان صورتنده پرکوچك نجم که کوزلرك درجهٔ رؤیتی اونکله تجربه اولنور.

سِهام { سند. ج. ع. فد: سهم. یا: سهم.

سه‌پا { یاخود سپها. س. فا. یا: سپا.

سه‌تا { س. فا. یا: ستا.

سَهَر { سند. ع. ط. کیجه اویوه‌یه. مامق عائق، اویقوسزلق.

سَهل { ص. ع. قولای، آسان. || ا. سهل ممتنع = قولای وساده گورندیکی حالده بولنوب سویلمه‌سی وتقلیدی زور اولان سوز.

سَهلاً { ح. ع. قولایلقله: اهلاً و سهلاً = خوش گلدیکز صفا گلدیکز.

سَهم { سند. ع. ج: سهام، اسهام. ۱. اوق، یایله آتیلان اوجی سیوری دمیرلی قامش. (بو معنا ایله برنجی جمی قوللانیلیر.) ۲. حصه، پای، نصیب، بهره. ۳. نماسی آیدن آیه آلتمق اوزره خزینهٔ دولته اقراض اولنان آلچه‌یه مقابل آلنان سند رسمی. (بو معنا ایله ایکنجی جمی قوللانیلیر.) ۴. ر. بر قوسك ایکی اوجنی ربط ایدن وترك اورته‌سنه‌دن قوسه قدر تمدید اولنان خط عمودی. || ف. سهم الرامی = لسان یونانیده یئه سهم دیمك اولان Sagitta اسمیله معروف صورت کوکبیه.

سَهم { س. فا. قورقو، دهشت، رعب. ز.

سَهمگین { ص. فا. و:

سَهمناك { ص. فا. قورقونج، دهشتلی، مدهش.

سَهو { سند. ع. یاکلیش، خطاء غلط: سهو ایتمك = یاکلمق: سهو قلم = غفلتله یاکلیش یازمه.

سَهواً { ح. ع. یاکلیشلقله، یاکلیه‌رق، خطاءً، غلط اوله‌رق.

سَهویّات { سث. ج. ع. خطایا، یاکلیشلر: بوکتاب سهویاتله طولیدر، سهویاتنی تصحیح ایتملی.

سُهولَت { سث. ع. ۱. قولایلق، آسانلق: سهولتله او کرنیلیر، یاپیلیر بر ایشدر. ۲. قولایلغی موجب اولان وسائط: واقعا شهردن اوزاقجه ایسه‌ده کیدوب گلمك ایچون سهولت واردر. ۳. یاواشلق، اصول، ملایمت، نازکانه طرز ومعامله: سهولتله قالدیرملی. (سهواً اصولنله دیمکدر.) ۴. ال ویریش، وسائر فنونه خدمت مقصدیله واقع اولان سیر وسفر. عربلر بو مقامده « رحلة » کلمه‌سنی قوللانیرلردی: ابن بطوطه‌نك سیاحتی = رحلة ابن بطوطه.

سِیاحَتنامه { س. فا. بر سیاحك گزدیکی یرلرك احوالنه و اثنای سیاحتده گوروب گیردیکی شیئلره دائر یازدیغی کتاب: قطب شمالی سیاحتنامه‌سی، آفریقای وسطی سیاحتنامه‌سی.

سِیادَت { سث. ع. ۱. افندیلك، بکلك. ۲. سیدلك، نسب پاك جناب نبویه انتساب، امیرلك: سیادت شجره‌سی.

سِیادَتلو { ص. سیادتی یعنی نسب پاك جناب نبویه انتساب شرفی حائز اولان. || ا. سادات کرامه وبریان عنوانلرندر؛ دولتلو سیادتلو امیر مکهٔ مکرمه حضرتلرینه ویریلن عنوان رسمیدر.

سَیّار { ص. ع. ز: سیاره. (« سیر » دن سمب.) ۱. کزن، طولاشان، سیر وحرکت ایدن، بریرده مقیم وثابت اولمیان: سیار طوپجی آلایی. ۲. یرلی اولیوب ایستنلدیکی طرفه طاشینان: قابل نقل وتحریك، متحرك: سیار خسته‌خانه = ایستنلدیکی طرفه سهولتله نقل اولنانی؛ سیار طوربید = تدافعه مخصوص وثابت اولیوب تجاوز ایچون ایستنبلن یره سوق اولنه‌بیلیر طوربیدو: سیار فیلو = بر یرده طورمیوب دائم سیروسفر ایدن دونماقسمی. ۳. ك. دائما بر یرده طورمیوب

سَیّارات { سث. ج. ع. فد: سیاره. یا: سیاره.

سَیّاح { سند. ع. ج: سیاحین. (« سیاحة » دن سمب.) اوزاق یرلره سیر و سفر ایدن آدم، کزوب کورمك و یاخود جغرافیا ونباتات و حیوانات کبی فنونه خدمت ایتمك مقصدیله اوزاق یرلره یولجیلق ایدن آدم: مشاهیر سیاحیندن لیوینغستون.

سِیاحَت { سث. ع. سیر وسفر، اوزون یولجیلق، علی الخصوص جغرافیایه

اله طوغری وقولای گله، قو. للانیش: بو طار یرده قیملدا. نمه، یازی یازمغه سهولت یوقدر. ه. آچه‌جه قولایلق، وقت وحالك مساعده‌سی: بکا اولان بورجکزی نه وقت سهولتکز اولورسه ویررسکز.

سُهولَتبَخش { ص. فا. ا ع. سهو. لت = قولایلق. فا. بخشیدن = باغشلامق] قولایلق ویرن، قولای قوللانیلیر: پك سهولتبخش بر اصول تدریس بولمشدر.

سُهولَتلی { ص. قولای قوللانیلیر، قولایلغی اولان، قو. للانیشلی: چوق سهولتلی بر یازیخانه: سهولتلی یر.

سَهی { ص. فا. طوغری. دوز، فدان کبی (بوی): قد سهی.

سُهَیل { سند. ع. پك پارلاق بر نجم ثابت که جنوب جهتنه دوشوب یمندن دها ایی کور. ندیکیجون سهیل یمانی دخی دیرلر. فر. Canopus: سهیل شام یاخود سهیل فرد = شجاع صور. تنك α کوکبی. فر. α de l'Hydre.

سی { ض. (ماقبلنده‌کی هجایه کوره « ی » سی خفیف یاخود ثقیل اوقونور.) ضمیر متصلك یعنی مالکیت بیان ایدن ضمیرك مفرد غائبی اولوب، آخری حرف املا اولان اسمله الحاق اولنور؛ آخری حرف صحیح اولان اسمله ده یونك یرینه « ی » قوللانیلیر: بابامی، آنامی، تیزه‌سی، همشیره‌سی؛ برادری، اوغلی کبی. جمعی « لری » در: بابالری، برادرلری کبی. مضاف الیهی: سنك، مفعول الیهی: سنه، مفعول بهی: سنی در: بابامی، باباسنك، باباسنه، بابامنی. ده، دن وسائر حروف الصاقدن اول دخی « ی » سی « ن » ه تحویل اولنور: اوطه سنده، اوطه‌سندن کبی. شرق ترکچه‌سنده بو تحویل اولمیوب مثلا: اوطه. سیده، اوطه‌سیدین دینلیر.

سی { د. بعض اسمله التحاق ایدوب مشابهت بیان ایدر: ارککی = ارککه بکزر. « مك » ادات مصدریتنك دخی التحاقیله تقلید و تشبیه بیان ایدر فعلار تشکیل ایدر: بمسیمك = بمدر نظریله باقمق: کولومسیمك = کولر کبی اولمق. بو مقامده « سه »ده قوللانیلیر: بمسه‌مك، مسمسه‌مك.

سِیا { س. حه. (یتا.) بج. کورکی ترسنه قوللانه‌رق قایغی کریه وقیحه طوغری یوروتمه: سیا ایتمك؛ سیا! سیا کورك!

سِیاه { س. ف. ا. ۱. سیاه‌ه. ۲. سیاه‌ه.

طولاشان ویرینی دکیشدیرن نجم که هر بری بزم کرهٔ ارض کبی شمسه تابعدر واونك اطرافنه دونر: نجم سیار، نجوم سیاره. مقابلی: ثابت

سَیّاره { ﺳﺷ. عر. ج: سیارات. ﻫ. شمسك اطرافنده بر مدت معینه ظرفنده دور ایله منظومهٔ شمسیه‌یی تشکیل ایدن کواکبك بهری که یزه قریبتلری جهتیله دیکرلرندن دها پارلاق کورینورلر، ومدارلری اوزرنده طولاشدقلری جهتله هر کون یرلرینی دکیشدیررلر.

سیاست { ﺳﺷ. عر. ۱. حکومت، ادارهٔ مملکت. ۲. مستحق مجازاة اولانلرك جزا سنی ویرمه‌ده ابراز شدت: ارباب حکومتده سیاست الزمدر. ۳. جزا، مجازات، جانیلر حقنده اجراآت وازآن جمله اعدام جزاسی: سیاسته اوغرامق. ٤. امور رعیه‌نك تنظیمی ایچون حکومت حکومت اقتضاسندن اولان اجراآت: سیاستجه بویله یاپمق اقتضا ایتمشدر. ٥. دولتلر بینندهکی مناسبات علمی، دیپلوماتاق. || بو معنیلره ایله استعمالی یکی وزمانك کوستردیکی احتیاجه مبنیدر. || ارباب سیاست= ادارهٔ مملکت و دیپلوماتاق رجالی. || میدان سیاست= قانوناً و حکمت حکومت اقتضاسنجه اعدام و سائر مجازاتك محل اجراسی.

سیاست کلمه‌سنك اصلی (سه ـ یاسا) یعنی (توج ـ ترتیب) معناسنه بر ترکیب ترکی اولدیغنی ابن کمال «تحقیق تعریب الکلمة الاعجمیه» اسمندهکی رسالهسنده بیان ایتمکده‌در.

سِیاسهٔ { ﺟ. عر. ۱. اداره و حکمت حکومت اقتضا سنجه، پولیتیقه‌جه. ۲. دیپلوماتقه‌جه، مناسبات دولیه قاعده سنجه. ﻫ. بو ایکنجی معناسی یکیدر.

سیاستگاه { ﺳ. فا. ﻫ. عر. سیاست= م. فا. گه= محل ﻫ سیاسهٔ واقع اولان اجراآت حکومتك محل ایقاعی.

سیاسی { ﺻ. عر. ۱: سیاسیه. ۱. حکمت حکومت اقتضاسندن اولان، عرفی، پولیتیقه‌یه مبنی. ۲. مناسبات دولیه فن وقاعده‌سنه تابع، دیپلوماتجه اولان: امور سیاسیه، رجال سیاسیه، مخابرات سیاسیه.

سیاسیات { ﺳﺷ. عر. امور سیاسیه، دولتلر بینندهکی مناسبات وعلاقه متعلق ایشلر، دیپلوماسی ایشلری.

سیاسیون { ﺳﺟ. عر. رجال سیاسیه، دولتلر بینندهکی مناسباته وهر دولتك بو مناسباتدن استفاده ایتمکه چالیشمسی علم وقاعده‌سنه واقف اولوب بو فنله اشتغال ایدنلر، دیپلوماتلر: بسمارق الك مشهور سیاسیوندن ایدی.

سیّاف { ﺳﺯ. عر. ﻫ. «سیف» (دن سمب.) ۱. قلیچلی. ۲. قلیچجی. ﻫ بو ایکی معنا ایله لسانمزده پك مستعمل دکلدر.) ۳. جلاد.

سیاق { ﺳﺯ. عر. ﻫ. «سوق» (دن) ۱. سوزك کلیشی، طرز افاده‌سی: سیاق کلام: سیاق و سباق= سوزك کلیشی وماقبلی طوتمه‌سی. ۲. طرز، اسلوب: بو سیاقده بر شئ یازملی.

سیاقت { ﺳ. وقتیله دفتر خانه‌جه مستعمل و رقملرك صره‌سنده یازلمقه مساعد اولهجق صورتده سطرلری طار وحروفی نقطه‌سز وکرفت برخط مخصوص که آنجق سیاق و سباق دلالتیله اوقونه بیلمسی «سیاق» دن تشکیل ایدلش اولان بو لغت سقیمه ایله تسمیه‌سنه سبب اولمسی محتملدر.

سیّال { ﺻ. عر. ۱: سیاله. ﻫ «سیلان» دن سمب.) آقان، آقیجی، مایع: جسم سیال.

سیّاله { ﺳﺷ. عر. ج: سیالات. ﻫ مادهٔ سیاله، آقان شئ، جسم مایع. || ج. سیاله= الکتریق آقندیسی، فر. Courant électrique.

سیّان { ﺻﺯ. ت. عر. (فد: «سیّ» لسانمزده قوللانلیوب بو صیغه فد. و ج. یرینه دخی مستعملدر. — سینك قمحیله غلطدر.) مساوی وبرابر ایکی شئ: ایکیسی سیان‌دی طوتیور. سکز؟ بن اونی دیکرلریله سیان طوتمام: جمله‌سنی سیان طوتملی.

سیاه { یاخود سیه ﺻ. فا. قره، اسود: زلف سیاه= قره صاچ؛ بحر سیاه= قره دکیز؛ سیم سیاه= قب قره.= ﺳ. زنجی، (بو معنا ایله «سیاهی» ده دینیر.)

سیاهبخت { سیاهپوش سیاهدل، وسائره. ﻫ: سیهبخت، سیهپوش، سیهدل وسائره.

سیاهلاتمق { فت. قرارتمق، تسوید ایتمك: صوبه‌جی دیواری سیاهلاندی.

سیاهلامق { فل. قرارمق، سیاه اولمق: تیکل سیاهلانماز.

سیاهلق { ﺳ. قرالدی، قره رنك: سیاهلغك ضرری یوقدر.

سیاهی { ﺳ. ص. زنجی.

سیب { ﺳ. فا. الما، تفاح: سیب زنخدان= المایه تشبیه او. لنان محبوبه‌نك چکه‌سی.

سیبسی { ﺳ. ۱. کمیجی دوذوکی. ۲. تعلیم اصلعی.

سیتمهٔ { ﺳ. با: صیتمه.

سَیحان { سخ. ﻫ. آناطولیده آطانه اووه‌سنی یاره‌رق اسکیند. رون کورفزینه دوکیلن ایرماق که موازیسی اولان (جیحان) ایله برابر ترکلر طرفندن وطن اصلیلری اولان ماوراء النهرك سیحون و جیحونسه تشبیهاً بو اسملرله تسمیه اولنمشلردر.

سَیحون { سخ. ﻫ. ماوراء النهرده جیحون ایله متوازیاً آقوب آرال کولنه (یعنی بحر خوارزمه) دوکیلن بیوك بر ایرماق که الیوم (سیردریا) اسمیله معروفدر.

سیخ { ﺳ. فا. دمیر شیش. لسه.

سَیّد { ﺳﺯ. عر. ۱: سیده. ﺟ: سادات. ۱. افندی، آغا، بك، مولی، ایلری کلن، باش، رئیس، سرور: سید القوم؛ سید الثقلین= ایکی عالم افندیسی اولان حضرت فخر کائنات افندمز. سید الانام= بتون خلقك پیوکی. سید الانبیا= پیغمبران عظام حضراتنك سروری: فخر کائنات (صلعم) افندمز. ۲. نسب جلیل جناب نبوی یه منسوب اولان: کندیسی صحیح النسب سیددر، جمعی سیده‌در. سادات‌دندر: سادات کرامه حرمت مخصوصه‌سنه واردر.

سَیّدلك { ﺳ. نسب پاك جناب نبوی یه منسوبیت، سیادت.

سیدلك { ﺳ. دوه‌نك کوبکیله ممه‌لری آره‌سی. بطن اسفلی.

سیدیك { ﺳ. [اصلی: «سیکمك» دن «سیکدیك»] مشابه‌دن دوکیلن صو، چیش. ادرار. || سیدیك قوئی= مثانه. || سیدیك زوری= ادرارك طو تلمسی. || سیدیك شکری= شکر علتی، دیابیتیس. || سیدیك یولی= احلیل.

سیدیکلی { ﺻ. چیشلی، اوستنه چیش ایدن پیس.

سَیر { ﺳﺯ. عر. ۱. یورمه، یو. رویش، کیتمه، حرکت: سیر سریع، سیر بطئ. ۲. یو. لجلق. عزیمت، سفر: بلاد بعیده‌یه سیر و سفر، سیر وسیاحت ایتدی. ۳. کزمه. کزنمه، تفرج: سیره کیتمك. سیر ایتمك، سیر یری. ٤. اکلنمك ایچون باقمه، تماشا: باغچه‌یی، چارشی‌یی، حیواناتی، یکی کلن اشیایی سیر ایتمك. ٥. اوزاقدن باقوب قاریشمامه: بن سیر ایدیوردم. ٦. [مصدریت معناسنی متضمن اولمقسزین] کوریلمه‌جك وکریلمه‌جك شئ، کورلمکه شایان الای ویا اکلنجه، فلان یرده سیر وار ایمش. || سیر ایتدیرمك= شایان تماشا بر شیئی انظار عمومیه‌یه عرض ایتمك: فلان یرده آرسلان سیر ایتدیریورلر. || سیر دریا= دکیز سیاحتی، سفر بحری. || سیر سفائن= کمی‌یی برموقعدن موقع آخره وسوادجل بعیده‌یه سوق وایصال ایتمك فنی فر. Navigation. || سیر فی المناء= تمامیله اویانمقسزین کیجه قالقوب کزمك حالی که برمرضدر.

سِیَر { ﺳ. با: سیرت. = فد. کی. فخر کائنات (صلعم) افندمزك مبارك ترجمهٔ حالی وبوندن بحث ایدن کتاب وعلم: سیر حلبی= حلبینك یازدیغی سیر نبی کتابی: کتب سیر: تاریخ وسیره‌یه دائر طولی اصحابندندر.

سیر { ﺻ. فا. طوق. طوغمش. شبعان. || دلسیر= یورکی طوق، قانمش.

سیراب { ﺻ. فا. ﻫ سیر= طوق. ﻫ آب= صو) ۱. صو ایله طوغمش، صویه قانمش، تسکین حرارت ایتمش اولان. ۲. صولی، آبدار، طراوتلی: کل سیراب.

سَیران { ﺳ. فا. (عر. «سیر» دن) ۱. کزنمه، تفرج. ۲. باقوب سیر ایتمه، تماشا: سیران ایتمك: سیرانه کیتمك.

سَیرنگاه { ﺳ. فا. سیرکاه، تماشاکاه.

سیرت { سند. عر. ج: سیر. ۱. بر آدمك احوال معنویه سی، اخلاق واطواری، طبیعت، صورت مقابلی: صورت وسیرتی کوزل. ۲. ترجمهٔ حال، سر گذشت، بر ذاتك احوال خصوصیه‌سی تاریخی: سیرة النبی (صلعم). [بو ایکنجی معنا ایله جمعی دها مستعملدر. با: سیر. ا

سیرتو { سد. (ر.) بر نوع رقص، آیاق آتمه‌سی.

سَیرجی { سد. ص. ۱. معرض تماشایه قونیلان بر شیئی ویاکورلمکه شایان بر رسم وآلای وسائره‌یی سیر ایتمکه کیدنلرك بهری: پك چوق سیرجی وار ایدی؛ بن ده سیر جیلر میانسده ایدم. ۲. مج. اوزافدن باقوب قاریشمیان: بن سیرجی‌یم.

سَیرَك { سیرکاشمك وسائره. با: سگرك وسائره.

سیرکك { سد. تق. اویقوسزلق، سهر.

سیرکمك { فد. سیلکمك فعلنك اصلی وطوغریسیدر. با: سیلکمك.

سیرکِنمك { یاخود سیسکنمك. فل. اویقودن خجالته اویانمق.

سیرکه { سد. با: سرکه.

سیرگه { سد. بیت وسائر بوجکلرك دوکدیکی تخم، بوجك یومورطه‌سی.

سِیرمَك { یا سیرمك، سیرلمك وسائره. با: صیرمق وسائره.

قضا وقوعنده تضمینی برسیغورطه شرکتنه تعهد وتأمین ایتدیرلمش: اوم سیغورطه‌لیدر.

سَیف { سند. عر. ج: سیوف، اسیاف. قلیچ، تیغ، شمشیر؛ سیف صارم = کسکین قلیچ؛ جامع سیف وقلم = عسکر لکده وتحریر وانشاده ماهر ذات.

سیفری { سیفرلیك وسائره. با: سیوری وسائره.

سیفون { سد. (یو. Σιφων) بر قابی چویرمکسزین ایچنده‌کی مایعی دیکر بر قابه نقل ایتمکده مستعمل مقوس بوری که بر اوجی دیکرندن اوزون اولمغله ایچنده‌کی هوایی تخلیه اولنجه قابك ایچنده‌کی مایعی یوقاری چیقاروب اوندن آچلق اولان دیکر قابه دوکر.

سَیفی { ص. عر. ذ: سیفیه. ۱. قلیچه یعنی حرب وعسکر لکه منسوب ومتعلق: مناصب سیفیه وقلمیه. ۲. قلیچ شکلنده اولان: سیفی الشکل.

سیك { سد. چوقور، دلیك، قبر. مر.

سیکجه { حد. ۱. ایچری به‌یکه. رك، باته‌رق: سیکجه سیکجه یاغمور یاغمق = یاغدیقجه طوپراغك ایچنه کچه‌جك صورته. ۲. کیزلیجه، بللی ایتدیرمکسزین، منافقلقله.

سیکدیرمَك { فد. و:

سیکِرمَك { فد. ۱. چقوره‌ق، قومق، کیزلمك، کومك، باتیرمق. ۲. هضم ایتمك.

سیکِرمَك { فل. و:

سیکریمك { فل. خفیف صیچرامق، آزمق.

سیکسی { ص. کدیزلی، صاقلی، کیزلیدن صوقان بیلان کبی خبرسز ومنافقلقله اضرار ایدن: پك سیکسی آدمدر.

سیکسیلمك { سد. کیزلیدن اضرار ایدن آدمك حالی، منافقلق.

سیکَك { یاخود سینك. سد. آغاج ویر دلیکلرینه سیکن یعنی صوقیلان اوچاربوجك که انواعی واردر: قره سیکك = مکس، ذباب: پشیل سیکك، آت سیککی، اشك سیککی: سیوری سیکك = بعوضه.

سیکیرلمَك { یا سکیرلمك. فد. ۱. اتك سیکیرلرینی چیقاروب تمیزلمك. ۲. مج. ربه ده مجروح وخسته آتك باجاغی سیکیرلرینی کسوب اتلاف ایتمك.

سیکیکلمك { سد. سیکسکاری قوشمغه مخصوص بلیازه کبی پوسکلی شیء.

سیکیگین { ص. هضمی قولای، هضم اولنور.

سیکیلمَك { یا سیکمك. فل. (وحشی حیوان) دریکدن ایکلمك.

سیکیمز { ص. هضم اولنماز، نا قابل هضم

سیکمك { فل. ۱. چوقوره، دلیکه صوقلمق، باتمق. کیزلنمك. ۲. هضم اولنمق: سزسز یدیکم ایچمیه سیکمدی. ۳. کچمك. نفوذ وحلول ایتمك: بوقاشه برآز قوقو سیکمش. ۴. طوپراغك ایچنه کیرمك. جذب اولنمق: سیکه سیکه یاغمور یاغدی. ۵. قورقوب بوزلمك: برکوشه‌یه سیکدی. ۶. (شیش) اینمك. طاغلمق.

سیکمك { فل. (حیوان) ۱. بر کك غیری شیئه دیواره ایشه‌مك. ۲. قیزمق، آزمق.

سیکیر { یا سکیر. سد. انسان و حیوانلرك بدن لرنده عضلاتك ایچنده منتشر سرت و قوپجه وتراركه انواعی اولوب، برطاقمی عضلات واعصابی او. ینماتمغه وبرطرفلری حسی بینه کوتورمکه یارارلر. عضله، اعصاب. || سیکیر خسته‌لغی = سیکیرلری راحتسز ایدن امراض مختلفه، امراض عضلیه. || سیکیره طوقنمق = جان صیقمق، راحتسز ایتمك.

سیکیرلمَك { یا سکیرلمك. فد. ۱. اتك سیکیرلرینی چیقاروب تمیزلمك. ۲. مج. ربه ده مجروح وخسته آتك باجاغی سیکیرلرینی کسوب اتلاف ایتمك.

سیکیکلمك { سد. سیکسکاری قوشمغه مخصوص بلیازه کبی پوسکلی شیء.

سیکیگین { ص. هضمی قولای، هضم اولنور.

سیکیلمَك { یا سیکمك. فل. (وحشی حیوان) دریکدن ایکلمك.

سیکیمز { ص. هضم اولنماز، نا قابل هضم

سیکمك { فل. ۱. چوقوره، دلیکه صوقلمق، باتمق. کیزلنمك. ۲. هضم اولنمق: سزسز یدیکم ایچمیه سیکمدی. ۳. کچمك. نفوذ وحلول ایتمك: بوقاشه برآز قوقو سیکمش. ۴. طوپراغك ایچنه کیرمك. جذب اولنمق: سیکه سیکه یاغمور یاغدی. ۵. قورقوب بوزلمك: برکوشه‌یه سیکدی. ۶. (شیش) اینمك. طاغلمق.

سیکیرلمَك { فل. و:

سیکیرلیلِك { سد. سیکیرلی و عصبی المزاج آدمك حالی، عصبیت.

سیکیرمَك { فل. با: سیکرمك.

سیگیل { سد. ایزجه «ك» ی «و» کبی اوقورنور. ۱. قورباغه و اوکا مشابه حیوانلرك پسلکندن صویك اوزرنده حاصل اولان یشیل قبارجق. ۲. الده وآیاقده ومعده چیقان اوفاق قبارمه، تؤلول.

سیگیلجه { سیوبلجه. سد. اوفاق حیبان.

سَیل { سند. عر. ج: سیول. [تر. زباتزدی: سل] ۱. یاغمور. دن حاصل اولوب کثرت وشدتله آقان صو، سل. ۲. مج. شدتله کلن شیء.

سَیلاب { سد. فا. و:

سَیلابه { سد. فا. سل صوبی، سل حالنده شدتله آقان صو: سیلاب اشك، سیلابهٔ اشك = زیاده آقان کوز یاشی.

سَیلان { سند. عر. آقمه، جریان: سیلان دم، سیلان دموع. || ط. مختلف اعضاء بدنك ویا آقان شیئلرك اسامیسنه مضاف اولهرق برچوق اصطلاحات طبیه تشکیل ایدیور: سیلان اذن، سیلان انف، سیلان لبن، سیلان مخاط کبی.

سَیلانی { یا سیلان طاشی ص. سیلان اطه‌سنده‌جیقان برنوع قیمتلیجه طاش.

سیلدیرمَك { فد. ۱. یاش بر شیئی قوروتدیرمق، بز و سائره ایله صوینی آلدیرمق: شو طباغی سیلدیرك: بو چوجق بورنی سیلدیرمیور. ۲. تمیزلتمك، صو ایله ویا ایصلاق بز ایله تمیزلتمك: شو چوجغك یوزینی سیلدیرك: یارین تخته سیلدیره‌جکم. ۳. حك وحذف ایتدیرمك، قالدیرتمق، بوزدیرمق: دوام ایتدیکی ایچون آدینی دفتردن سیلدیردیلر؛ ایچندن برقاچ سطر سیلدیردم.

سیلکدیرمَك { فد. [اصلی: سیرکدیرمك] بر شیئی صالاغله اوستنده‌کی

شیئری ویا توزینی دوشورمك: آغاجی، کچه‌بی سیلکه‌یرمك.

سیلکشمك { فل. کندی او. ستنده‌کی توز طوپراغی دوشورمك ایچون وجودینی شدتله تحریك ایتمك: قوش، بیکیر سیلکشدی.

سیلکمك { فت. (اصلی: سیرکمك) صاللایه رق او. ستنده‌کی شیئری ویا توز طو. پراغی دوشورمك، صاللامغله ویا اورمغله تمیزلمك: آغاجی سیلکوب یمشلری دوشورمك: کچه‌بی سیلکمك. || ترشی سیلکمك = صاورمق. || یازی، رسم سیلکمك = ایکنه ایله یازی ویا رسمی بر کاغد دن دیکرینه قالدیرمق. || یاقه سیلکمك = عبرت آلوب استعاذه ایتمك.

سیلکمه { س. ۱. سیلکمك فعلی. ۲. اوفاق طوغرانمش باطلیجان ایله پاپیلان ات یمکی: باطلیجان سیلکمه‌سی.

سیلکِنمك { س. اورکه، ارتعاش.

سیلکِنمك { فل. شدتله صارصیلوب اوستنده‌کی توز طوپراق وسائره‌یی دوشورمك: قومك اوزرینه یاغمشیدی قالقوب سیلکندی. = فع. شدتله تحریك ایدیلهرك تمیزلنمك: بوکچه سیلکندی‌می؟

سیلکی { س. (اصلی: سیرکی) اویقوده صچرامه، رعشه ایله اویانمه.

سیلکی { ص. چارپینور، مرتعش، دیترك: سیلکی آدم.

سیلگی { س. سیلهجك شی. یز، یمق وسائره.

سیلمك { فت. ۱. یاش بر شیئی لمس ومسح ایله قورو. تمق: کوزلری، یورغی، تری سیلمك. ۲. ایصلاق یز وسائره ایله اووه‌رق تطهیر ایتمك: جو. جمك یوزینی سیلمك: چاملری تخته‌لری سیلمك. ۳. رنده‌لمك. بر شیئك پروزینی آلوب تمیز. لمك: تخته‌یی سیلمك. ٤. اوچاق وسائره‌نك طوروقلامه‌سنی آلوب دوز یاپمق: اوچاکی سیلمك. ٥. حك وحذف ایتمك، قالدیر. مق، یوزمق: آدینی دفتر دن سلدیرمق. || آتك دیشلرینی سیلمك = آشندیرمق. || سیلوب سوپورمك = تکمیل بیوب بیتیرمك.

سیله { س. سیلمك فعلی. ۱: سیلمك. = ص. ۱. رنده لنمش، تراش ایدلمش. تمیزلنمش: سیله تخته، چوبوق. ۲. طو. روقلامه‌سی آلنمش: سیله اوچاك طوروقلامه‌سنی آلمغه مخصوص دوز تخته.

سیلندر { س. (یو. Κύλινδρος) اسطوانه. مردانه.

سیلندی { س. سیله وحك اثری: بوکتابك بر چوق سیلندیلری واردر. با: سلندی.

سیلنمك { فل. فع. ۱. صونی لمس ومسح ایله آلنوب قورومق: اللر، یوز، ترسیلندی. ۲. ایصلاق یزله وسونکر وسائره ایله اووه‌رق تمیزلنمك: بو چوجغك یوزی، یورغی سیلندی: تخته‌لر سیله‌جکدر. ۳. حذف اولنمق. حك وفسخ اولنمق. آشیلنق: بو سکنك یازیسی سیلنمش: بوکتابك بر چوق یرلری سیلنمش.

سیله { سند. ع. با: سائل.

سیله‌جك { س. بیوك حمام خاولیسی.

سیلی { س. فا. سیله. شامار، طو. قت. سیلغور = شامار یغی.

سیلیجی { س. ۱. سیلك ایشیله یجیسی اینجیی: تخته سیلیجی = دوشمه تخته‌لرینی اووان قاری. ۲. پاپیلرده قوللانیلان دوشمه وطاوان وسائره تخته‌لرینی رنده‌لمك وبونلره زومنه کوره آلات متنوعه‌یله کوزلجه شکل ویرمك صنعتیله مشغول آدم.

سیلیك { س. سیلنمش، بوزلمش: سیلیك پاره.

سیم { س. فا. ۱. کومش، فضه. ۲. کومش آچه. ۳. تر. کومش تقلیدی صرمه ویامعدن. = ص. ۱. کومشدن معمول: سیم مجیدیه. ۲. کومش تقلیدی صرمه ویا معدندن معمول: سیم شریت، ظرف، پول.

سیم { مه. سین مکسوره ایله باشلار بعض صفتلرك باشنه کیروب تأکید و مبالغه بیان ایدر: سیم سیاه.

سیما { سند. عر. یوز علامتلری چهره، یکز: سیماسندن بللیدر؛ هرکسك سیمای طبیعتنه دلالت ایدر. || ملك سیمای ملك چهره‌لی، کوزل.

سیمًا { ولاسیما. حد. عر. (برابر و مساوی دیمك اولان

« سی » ایله « ما » اسم موصول. لندن مرکب } علی الخصوص، هله، جلهدن اول.

سیماب { س. فا. { سیم = کومش. آب = صو } جیوه، زیبق.

سیمبر { ص. فا. { سیم = کومش. بر = کوکس } کوکسی کومش کبی بیاض.

سیمین { ص. فا. کومشدن معمول ویا کومش کبی بیاض وصاف.

سین { س. { عربیده سد. } «س» حرفنك اسم مشترکی. نقطه‌سز اولدیغنه بناء « ش » دن تفریق ایچون سین مهمله دخی دینلر.

سین { س. با: سك.

سین { فل. { کسره‌سی ماقبلنه کوره اینجه ویا قالین او. قونور. } با: سك.

سینا { سخ. ص. جزیرة العرب ایله خطهٔ مضریه آره سنده مثلث الشکل بر شبه جزیره اولوب، بنی اسرائیلك حضرت موسی ایله قرق سنه طولاشوب یول بوله مدقلری (تیه) صحراسنی ومنتهای جنوبنده نبی مشار الیهك خطاب عزته نائل اولدیغی مشهور طور سینا طاغی حاویدر. — ابن سینا = حکمای اسلامك آب‌روپی اولان مشهور ابوعلی ابن سینادر، که طب وفلسفه‌ده عصرلرجه شرق و غربك خوا. جه‌سی بولنمشدر. بو علی سینا وسهواً ابوسینا دینلرده واردر.

سینماریت { س. اورکینوزبالیغنك کوچکی.

سینسی { سیغمك. با: سیکسی، سیکمك.

سینه { س. فا. گوگس. صدر: افتخار مدالیه‌سیله تزیین سینهٔ صداقت ایتمك. || سینه چاك = مجروح القلب. || سینه زن = کوکسنی دوگه‌رك اجرای ماتم واظهار تلهف ایدن. || سینه سوز = محرق، مؤلم.

سیی { س. { اساساً چیندن کلد. یکنه بناء اصلی « صینی » اولمسه کرکدر } بر سهپا ویا اسکمله اوزرینه قونیلهرق او. ستنه بمکار ویمك طاقلری قونان ویمك یتن بیوك داثروی تهسی که باقر ویا پرنجدن اولور: سیینی قورمق. || میدان سیینیسی = پك بیوکی.

سیواسه { س. آغزی اکلی وایلری حرکتده کسر دسته.

سیورتمك { یا سیورتمك. فت. سیوری ایتمك، او. جی اینجلدوب کسکین ایتمك، شو جیویی، شو دکنکی سیورتملی.

سیورمك { فل. ۱. سیوری وکسکین اولمق، او. جی اینجلوب حاد اولمق: کاك دیکنی سیورمش. ۲. بوی آتمق، اوزامق، اینجه واوزون اولمق: شوچوجق پك سیوردی.

سیوری { یاخود سیفری. ص. ۱. اوجی اینجه و کسکین حاد: سیوری دکنك، دیکن، تیه. ۲. اینجه واوزون، بوی آتمش، بویلی: سیوری بویلی بر چوجق. || سیوری سیکلك = معروف اینجه و معجز سیکسکجك، بعوضه. || سیوری عقللی = هوپیا، زرزوب.

|| سیوری کوشه. یوجاق = زاویهٔ حاده. || سیوری بورن = پالامود بالیغنك بر جنسی.

سیوریلتمك { فد. سیوری یاپمق، اوجی اینجیلدوب کسکین ایتمك: ایکنه‌یی. چاقینك اوجنی سیوریلتمك.

سیوریلجه { اصلی سیگیلجه اولان « سیویلجه » نك طویغریسی سیوریلجه اولدیغنه ذاهب اولمق خطادر.

سیوریلمشمك { فل. ۱. اوجی اینجه وکسکین اولمق. ۲. بوی آنمق. اینجلوب اوزامق.

سیوریلمك { ص. ۱. اوجی اینجه وکسکین اولان شیئك حالی: دیکنك سیوریلکی. ۲. اینجه و اوزون یویلیلق: بو اوغلانك سیوریلکی.

سیوریلمك { فل. یا: سیورمك. || مج. میدانه جیقمق. ترقی ایتمك.

سیوش { س. حذف. لغو. فسخ. قرینك صوك سنه‌سی، یعنی بهر ۳۳ سنهٔ قمریه و ٤ آیده شمسیه ایله قمریه آره‌سنده غائب اولان بر سنه یه دینیر که اصطلاحات مالیه‌مزدندر.

سیوشمك { فل. ۱. قایمق، کسب لزوجت ایتمك. ۲. قایوب نابدید اولمق، محو وزائل اولمق: کیمسه کورمه‌دن اصو. للهجق سیوشدی.

سیوشیك { ص. ۱. قایار، لزو. جتلی، مجیق مجیق: سیوشیك چامور. ۲. یاپیشیر. آیرلماز. معجز: یك سیوشیك بر آدمدر.

سیوشیکلك { س. ۱. لزوجت، قایار و یاپیشیر او. لان شیئك حالی: بو چامورك سیوشیکلکی ۲. یاپیشوب آیرلماز معجز آدمك حالی: بو آدمك سیوشیکلکی چکلمز.

سیوف { سند. ج. عر. فد: سیف. یا: سیف.

سیویش { سیویشیك وسائره. س. یا: سیوش وسائره.

سیویل { س. ص. { فر. Civil } ۱. عسکرینك غیری، ملکی. ۲. عسکرینك غیری قیافت، باشیبوزوق قیافتی، تبدیل: سیویل کیمك. سیویل کرمك. ۳. تبدیل قیافت ایچون پولیس مأموری.

سیویل { سیویلجه. یا: سیگیل، سیگیلجه.

سیه { ص. فا. یا: سیاه.

سیه‌بخت { ص. فا. { سیه = قره. بخت = طالع } طالعی مساعد اولیان.

سیه‌پوش { ص. فا. { سیه = قره. پوشیدن = کیمك } قره‌لر کیینمش، سیاه اثواب کیین.

سیه‌دل { ص. فا. { سیه = قره. دل = یورك } اکوتی یورکلی. بد اندیش. بد خواه.

سیه‌فام { ص. فا. { سیه = قره. فام = بویا } قره بویالی، سیاهه بویانمش.

سیه‌کار { ص. فا. { سیه = قره. کار = ایش } اکوتی عملی، کنهکار.

سیئ { ص. عر. ث: سیئه. { « سوء » دن صفت. } اکوتی، فنا. بد، ردیء: عمل سیئ. اعمال سیئه.

سیئه { سث. عر. ج: سیئات. ۱. اکوتی ایش، کوتیلك، فنالق، عمل فاسد. ۲. صوج. قباحت، کناه. ۳. برکوتی عملك نتیجه‌سی ومجازاتی حکمنده اولهرق چکیلن زحمت. — مقابلی: حسنه، حسنات.

ش

ش { شین. س. { عر. سث. } الفبای ترکینك اون آلتنجی حرفیدر. اصل السنهٔ سامیه الفباسی صره. سنده یعنی ابجدحسابنده یکرمی برنجی حرف اولوب، عربیده سینه اولان مشابهت شکلیه‌سندن طولایی اونك یاننه نقل اولنمشدر. شکل عبرانیسی ﭫ و شکل سریانیسی ﭫ اولوب، یونانیده Σ ولاتین الفباسنده S (س) یرینه کچمشدر. رقم کبی استعمالنده ۳۰ اعتبار اولنور. مختصر تاریخنده شعبان شهر عربیسنه اشارتدر.

شاءَ { فع. عر. { ایستمك دیمك اولان « مشیئة » دن ماضی صیغه‌سنك مفرد مذکر غائبیدر. } یالکز « ان شاء الله » تعبیرنده مستعمل اولوب، الله ایسترسه دیمکدر.

شآمَت { سث. عر. ج: شآمات. اوغورسزلق، یمنسزلك: وقت جاهلیتنده بعض کونلرده شآمت اعتقاد اولنور ایکن حدیث شریف ایله بو اعتقاد ابطال ایدلمشدر.

شآمَتلی { ص. اوغورسز.

شاب { سند. عر. معروف بو. رشدیرمجی ماده‌که نشادره مشابهدر. — آجی واکشیدن دخی کنایه اولوب شکره مقابل قوللانیلیر: نه شاب اولدی نه شکر. || شابه اوتورمق: مضطر ومضطرب اولمق. || شاب دکیزی = بحر احمر. || شاب طاشی = بحر احمردن کلن مرجان انواعندن بیاضمتراق ودللی بوداقلی بر طاش که صویك آلتنده نشو ونما بولمغله کیلر حفنده پك محاطره لیدر. || شاب علتی = صیغیرك طیر ناغنی دوشورن بر خسته‌لق. || قزیل شاب = پارلاق لعل رنك. || مج. شاب کسلك، شاب کی طوکمق = شاشیروب قاله قالمق.

شاب { ص. ع. عر. ث: شابه. ج: شبان. { « شباب » دن سفه. } کنج، دلیقانلی، جوان، یکیت: شاب امرد = دها صقالی بیغی کلمه‌مش دلیقانلی. || سید شبان جنت = سبط اکرم امام حسین (رضه) افندمز.

شاباش { س. فا. آفرین، تحسین.

شابان { ص. شاشمش، مفتون، واله، حیران.

شابانجانه { س. ۱. شاب جیقما. ریلان‌یر، شاب اوجاغی. ۲. شابك تصفیه واستحضار اولندیغی محل، شاب فابریقه‌سی.

شابشال { ص. دوکوك صاچیق وتنبل.

شابقه { یاخود شابقه. س. ۱. فرنکلرك کییدکاری مختلف اشکالده باش کسوه‌سی که اکثریسی کونشه قارشی سپر. لیدر: حصیر شابقه، سیلندر شابقه. اساساً اقالیم حاره‌ده یاشایان خلقك ایجادی اولوب، « شبکه » یاخود « شباك » اسمی ویریلن پر سرپوشدن دن مأخوذدر. ۲. کمی دیرکنك تپه‌سنده‌کی تکرلکجك. ۳. صوبه بوریسنك تپه‌سنده‌کی دونر فیرلداقی. || شابقه‌یی ترس کیمك، یره اورمق = حدت ایتمك. || شابقه‌یی چیقارمق = حرمت وتبصبص ایتمك.

شابقه‌جی { س. شابقه یاپان وصاتان آدم.

شابقه‌لی { ص. شابقه کیین، باشنده شابقه بولنان: شابقه‌لی، باشی شابقه‌لی پرفرنك.

شاپ { مه . اوپركن طوداقلرك ايتديكى سسى تقليد وتصوير ايدر : شاپ‌ديه اوپدى: بتون كون چوجغى شاپ شاپ اوينمك ايى دكلدر .

شاپر { مه . حرصله اوپركن ويا پركن طوداقلرك ايتديكى كورلدى‌يى تقليد وتصوير ايدوب مكرر قوللانيلير : شاپر شاپر اوينمك ، يك . — شاپر شوپر دخى دينلير .

شاپراق { ياخود چاپراق . سه . عسكر اكرينك اورتيسى .

شاپردامَق { فه . اوپركن ويا پركن طوداقلردن سس چيقارمق : طوداقلرينى شاپرداته‌رق اوپيور، پيورايدى.

شاپردامَق { فل . اوپركن ويا پركن طوداقلرسس چيقارمق : چوجغى اوپركن، يمك پركن طوداقلرى شاپردا- يوردى.

شاپردى { سه . عجله ايله پركن ويا حرصله اوپركن طوداقلرك ايتديكى كورلدى : طوداقلرينك شاپرديسى اوزاقدن ايشيديليوردى.

شاپلاتمَق { فه . اوپركن طوداغك ويا سله اوروركن آوجك سسنى ايشيتديرمك : سله شاپلاتدى: طوداقلرينى شا- پلاده‌رق اوپدى .

شاپلاق { سه . سله . طوقات : اسكمه‌سنه بر شاپلاق ياپيشديردى

شاپلامَق { فل . شاپ ايتمك، اوپركن طوداق ويا سله اوروركن آوج سس چيقار- مق.

شاتو { سه . تة . دوز طام، تاراچه.

شاخ { سه . فا . دال ، بوداق ، غصن: شاخ كل = كل آغاجى دالى. ۲. كيسك واوكا مماثل حيواناتك دالغى بونوزى.

شاخ { سه . آتك ايكى آرت آياغى اوزرينه قالقمه‌سى : شاخ قالقمق، شاخه قالقمق.

شاخدار { صه . ۱. دالغى ، بو . دالغى بونوزى اولان (كيسك وسائره) .

شاخسار { سه . فا. دالغى بوداقلى آغاجلر وآغاجلق محل .

شاخِص { سذ . عر. (« شخص » دن سذ) مساحه ايچون ديكيلن وانحناء اولنان نشان .

شاخلانمَق { فل . ۱. (آت) آرت آياقلرى اوزرينه قالقمق. ۲. مج. بردن بره حدت ايدوب ميدانه آتلمق.

شاد { صه . فا. مسرور، ممنون، محظوظ ، سوينجلى : شاد اولمق: كوكلى شاد اولمق.

شاداب { صه . فا. صويه قانمش، صولى، آبدار، تر- وتازه .

شادان { صه . فا. سوينجلى، مسرور، محظوظ : شادان اولمق.

شادردامَق { فل . (صو) فيشقيروب چاغلامق.

شادردى { سه . صويك فيشقيروب چاغلامه‌سى.

شادِروان { سه . (فارسيدن . — لسان مذكورده معانيسى فرقليدر.) يوكسك بر حوضك ايچنه فسقيه حالنده آقوب اورادن متعدد پرلردن دوكيلن صوكه اكثريا جوامع شريفه حواليلرنده اولور .

شادكام { صه . فا. (شاد = مسرور. + كام = مرام) مسرور ونائل مرام، طالعى ياور اولمغله حالندن ممنون اولان .

شادمان { صه . فا. سوينجلى، مسرور . محظوظ ، ممنون.

شادمانى { سه . فا. سوينج. مسرو- ريت ، محظوظيت : اظهار شادمانى ايتمك.

شادمرك { سه . فا. مرك شا- دى به كرفتار اولان.

شادى { سه . فا. سوينج. مسرو- ريت، محظوظيت.

شادى { سه . ۱. سابقده حاكم الشرعك مناديسى مقا- منده اولان محكمه خدمه‌سى. ۲. وقتيله سلطان سرايلرينه اودون كتوروب تسليم ايدن يكيچريلرده بونام ويريليرايمش.

شاذّ { صه . عر. ؟ : شاذه . (« شذوذ » دن سذ) قاعدهٔ عموميه‌يه اويمايان. خارج از قاعده، مستثنى، قاعده‌سز: فعل شاذ؛ افعال شاذه.

شار { وشاريل . مه . صو ويادبكر بر مايمك بول وسله آقه.

شار { سنى تقليد وتصوير ايدوب اكثريا مكرر قوللانيلير : شار آقدى؛ شارشار، شاريل شاريل آقيور.

دى. — « شور » دخى ومخففده بعض اينجه آقنى معناسيله « شر » قوللانيلير .

شار { سذ . (فا. « شهر » دن غلط .) شهر، قصبه، بلده، مدينه.

شارِب { صه . عر. (« شرب » دن سذ .) ايچن : شارب الليل = سوت ايچن؛ شارب النهار = كيجه كوندوز ايچن، عشرته مبتلا .

شارِب { سذ . عر. ج : شوارب . پيتى.

شارِح { سذ . عر. (« شرح » دن سذ .) بر كتابى شرح ايدن، شرحنى يازان آدم : شارح مثنوى.

شارِع { سذ . صه . عر. (« شرع » دن سذ .) ۱. قانون و نظام وضع ايدن، واضع قانون . ۲. شريعت صاحبى اولان ذات اقدس جناب نبوى : حضرت شارع، اذن شارع. (شريعت اسلاميه‌نك صاحب حقيقيسى اولمق ملاحظه‌سيله جناب حقه‌ده استعمال جائزدر.)

شارق { ياخود شراق . مه . ياصى بر شيئله اورمقدن چيقان سسى تقليد وتصوير ايدر : شارق شارق، شراق شراق ياكلرينه اوريوردى.

شارِق { صه . عر. ؟ : شارقه . (« شرق » دن سذ .) طلوع ايدوب يارلايان : نجم شارق، نجوم شارقه .

شارل { ياخود شارىل . مه . با : شار.

شارلاتان { صه . (فر. Charlatan) ۱. حائز اولمديغى فضل وهنره مالك اولمق ادعا- سيله خلقى اغفال ايدن، لافزن، شقلبان. شعبده باز. ۲. علمسز و بالاندن طبابت اجرا ايدن. متطبب.

شارلاتانلق { سه . ۱. آغزغلبه- لكيله هركسى اغفال ايدرك كندينى حائز او- لديغى فضل وهنره مالك كوسترن يالانجيلك حالى . لافزنلك . شقلبانلق. ۲. علمسز و بالاندن طبابت.

شارلامَق { فل . و :

شارلدامَق { فل . (صو) سله وبول بول آقمق : صولر شارلايوردى، شدرلدا- يوردى.

شارلدى { سه . صويك بول بول وكورلدى ايله آقمه‌سى: صولرك شارلدىسى اوزاقدن ايشيديليوردى.

شاشالامَق { فل . شاشيرمق ، حيرتده قالوب نه ياپه‌جغنى كسديره‌مه‌مك : بيچاره او قدر غلبه‌لكك اورته سنده قالنجه شاشالادى.

شاشرتمَق { فه . ۱. شاشيرمه . سنى موجب اولمق، بردن چوق شيئلر كوسترەرك و نظر دقتنى مختلف طرفلره چكمك حيرتده براقمق، ياكلتمق، اونو- تديرمق، تغليط ايتمك : بنى شا- شرتمايك : حسابمى شاشرتديكز. ۲. فدائمك يرينى دكيشديرمك، جيقاروب باشقه يره ديكمك.

شاشرتمه { سه . ۱. شاشرتمق فعلى، ياكلتمه، آلداتمه، تغليط. ۲. فدائلرك يرينى دكيشد- يروب يكيدن ديكمه. ۳. بردن سويلنمه‌سى زور متنافر كلمه‌لردن مركب جمله. ياكلتماج . ٤. دكيشه‌رك كيدن صره‌يه شطرنج وارى ترتيب.

شاشرمَق { فل . دوشونمه‌يك صره‌سنى غائب ايدوب ياكلمق، نه ياپه‌جغنى بيلەمه‌مك، حيرتده قالمق : بن شاشردم نه ياپه‌جغمى بيلميورم. = فة . صره- سنى غائب ايتمك. بولەمامق ، طوغريلتەمامق : بولى، يوصله . بى، حسابى شاشردم: آياغنى شاشردى؛ نه ياپه‌جغنى شاشردى.

شاشقين { صه . ۱. شاشه قالمش، متحير ، نه ياپه‌جغنى غائب ايتمش : شاشقين شاشقين كزبوردى . ۲. طبعاً متحير، سرسم، آليق : شاشقين آدم.

شاشقينلامَق { فل . شاشقين اولمق ، شاشه قالمق .

شاشقينلق { سه . ۱. شاشمش آدمك حالى : بكا بر شاشقينلق كلدى. ۲. سرسملك، آليقلق : شاشقينلغى بويله آليش ويرشدە آلدانمسى موجب اولدى.

شاشمَق { فل . (مض : شاشار.) ۱. بولدن چيقمق . آيرلمق، اوپامق : بولدن شاشدى: آياق شاشمق. ۲. اصابت ايتمه- مك، ياكلمق، خطا، تخلف ايتمك: شمدى ديكيلن فدالرهيچ شاشماز: قورشون نشاندن شاشدى. ۳. طاكمق، حيرت وتعجبده قالمق، تعجب واستغراب ايتمك : بوايشه شاشدم؛ شاشه‌جق شى. ٤. والەوحيران اولمق : شاشه قالدم.

شاشمه { س. شاشمق فعلی. با : شاشمق .

شاشی { ص. طوغری باقیوب بر یا ویا ایکی کوزی اکری باقان، بر شیشه باقارکن باشقه طرفه باقارکبی کورینن (آدم ویا کوز). احول : شاشی آدم، شاشی کوز، شاشی باقیشلی . == ح. شاشیلقله، یان : شاشی باقق .

شاشیلامَق { فل. شاشی باقق.

شاشیلق { س. شاشی آدمك و یا کوزك حالی : شاشیلق بعض چهره‌لره یاقیشیر .

شاطِر { ص. عر. [« شطارة » دن سف.] شن، شطارتلی : چوپك، خدمتده قوشوب هرایشه مهیا بولنان : غلام شاطر. == س. وقتیله بیوك ذواتك آتی یانده کیتمك وظیفه‌سیله موظف آغا .

شاعِر { سف. ص. عر. ج : شعراء. [« شعر » دن سف.] شعر سویلین. طبیعتنده شعر سویمك خاصه و قوتی بولنان وموزون سوز اویدیرمغه ماهر اولان : شاعر آتش زبان: شعراء جاهلیه = قبل الاسلام اولان شعراء عرب. == س. تر. ثمو. بر محل عمومیده برطاقم بیتلر اوقویه‌رق ساز چالان آدم. که بونلرك اساسا سویلدکلری بیتلری کتدیلری اویدیروب اکثریا بیتلرنده مسابقه ایتمه‌لری وجه تسمیه‌لری اولمشدر : طاووق پازاری شاعرلری .

شاعِرانه { ص. ح. فا. شاعره یاقیشیر صورتده، شاعرلرك طرز افاده‌سنه موافق، خیالانه تبعیتله کوزل تصویر ایده‌رك : شاعرانه افاده‌سی واردر؛ بك شاعرانه یازیور.

شاعِرلِك { س. ١. شاعر صفت و صنعتی : شاعرلك انسانك یارادیلیشنده اولمازسه تحصیل ایله اله کچمز. ٢. بیتلر سویلیه‌رك سازچالان چالغیجینك حال‌وصنعتی : قهوه‌لرده شاعرلك ایدنلر .

شاعِره { سف. عر. ج : شواعر. شعر سویلین قادین : فطنت ایله لیلی عثمانلی شاعره. لرینك اك معروفه‌لریدر: شواعر عرب چوقدر.

شافَت { س. مج. ١. ماکینه‌نك حر. کتیله محوری اطرافنده دور ایدوب برواله‌یی تدویر ایدن دمیر میل. ٢. بر ماکینه‌نك دو. ریله تحصل ایدن قوتی نقله واسطه اولان واوزرینه دیشلی چرخلر وتکرلکلر باغلانان دمیر میل .

شافِع { ص. عر. شفاعت ایدن، کیروب توسط ایدن (« شفیع » دها مستعملدر.]

شافِعی { ص. عر. ٔ : شافعیه . اهل سنت مذاهب اربعه. سندن امام شافعی (رضه) حضرتلرینك اجتهادیله مستقر اولان مذهبه تابع ویا منسوب ومتعلق : مذهب شافعی؛ فقهاء شافعیه: شافعی المذهب = مذهبی شافعی. == سخند. اهل سنت ائمهٔ اربعه‌سندن امام شافعی (رضه) .

شافِل { یاخود شافول . س. بال قومغه مخصوص اوفاق آغاج تکنه .

شافی { ص. عر. ٔ : شافیه . [« شفاء » دن سف.] ١. شفا ویرن. ایی ایدن : دواء شافی؛ شافی حقیقی اولان جناب حق . ٢. مج. قناعت بخش، مقنع، کافی، صدره شفا ویرن: جواب شافی .

شاق { مه . تخته و سائره ایله اورمقدن چیقان سسی تقلید و تصویر ایدر : شاق اوردی؛ شاق اکسه‌سنه بر طوقات یرلشدیردی .

شاقّ { ص. عر. ٔ : شاقه . [« مشقة » دن سف.] زحمتلی، مشقتلی : خدمات شاقه = طوبراق قازمق وطاش طاشیمق کبی زحمتلی وقبا ایشلر .

شاقِت { یاخود شاقط. س. ابو مرینا دینان بر جنس بیلان بالیغی .

شاقِر { مه. یاغمورك، بلبل کبی اوتن بر قوش وسائره‌نك ویقاناك بعض شیئلرك سسنی تقلید و تصویر ایده‌رك اکثریا مکرر قوللانیلیر : شاقر شاقر یاغمور یاغیوردی؛ بلبللر شاقر شاقر اوتیوردی: شاقر شاقر بیقادی .

شاقِراق { ص. چوق اکن لطیف بر صورتده سویلین، بلبل کبی اوتن، کیف ونشئه ایله سویلین : بك شاقراق چوجق.

شاقِر داتمَق { فة. شاق ویا شاقر شاقرا ایتدیرمك، بویله بر سسله سسلندیرمك : قامچیی حیوانلرك باشی اوستنده شاقردادی .

شاقِر دامَق { فل. شاقر شاقر ایتمك، بویله برسس چیقارمق : یاغمور شاقردایو. ردی: بلبللر هر طرفدن شاقر. دامغه باشلادی .

شاقِردی { س. شاقرشاقرایدوب سس چیقارمه، بو صورتله چیقان سس ولحن : یاغمور شاقردیسی ایشیتمکه مانع اولیوردی؛ بلبلرك بو صباحکی شاقردیسی؛ قامچینك شاقردیسی.

شاقشاق { س. حقه بازلك آرقدا شنه اوردیغی چالاق تخته پارچه‌سی که آز اورمغله چوق سس ویرر. شقشقه .

شاقلابان { ص. س. صویتاریلق و مقلدلك ایده‌رك هر قالبه کیرن خفیف مزاجلی هوبپا آدم .

شاقلابانلق { س. صویتاریلق، مقلدلك، خفت مزاج. جله ایدیلن تحفلق .

شاقلاتمَق { فة. شاق ایتدیرمك، قیرباجاق سسی کبی بر سس چیقارتمق، شاقرداتمق: قامچیی شاقلاته‌رق حیوانلری یوروتدی .

شاقلامَق { فل . شاق ایتمك، سس چیقارمق، شاقردامق، شاقلاتمق : آرابه‌جینك قامچیسی متصل شاقلایوردی .

شاقّی { فل. با : چاقی .

شاقول { سف. عر. دیوارجیلرك عموداً دیوارك طوغرلغنی تأمین ایچون قوللاندقلری آلت که اوجنه قورشون ویا تونجدن آغرجه بر پارچه باغلی بولنان بر ایپدن عبارت اولوب برچیوی ایله دیوارك یوقاریسنه ویاقونیله‌جق طاشه ایلشدیریلوب آشاغیه صارقیدیلیر، شاوول .

شاقوللامَق { یا شاووللامق. فة. ١. شاقول قوللا. نمق، شاقول طوتوب طوغریلغنه باقمق : هرکوشه طاشنی قورکن ایچه شاقوللاملی. ٢. تاصارلا . مق، اولچمك .

شاقولی { ص. عر. شاقول کبی یوقاریدن آشاغی یه اینن، تعلیق اولنمش شاقول وضعیتنده، عمودی .

شاقه { یاخود شقا . س. لطیفه، مزاح، هزل : شاقه سو. یلیورم؛ شاقه ایتمك: شاقه‌یه بوزمق = لطیفه‌یه چویرمك: ال شاقه‌سی = شاقه طریقیله قباجه بوغشمق وال ایله دیکرینك اوراسنه بوراسنه طوقنمق .

شاقه‌جی { یا شقاجی. ص. لطیفه. جی، لطیفه‌کو، طبیعتی مزاحه مائل .

شاقه لاشمَق { فش. بر بریله شاقه ایتمك، ملاطفه : آرقداشجه شاقه‌لاشیورلردی.

شاکِر { ص. عر. ٔ : شاکره. [« شکر » دن سف.] شکر وحمد وثنا ایدن، کورد. یکی ایپلکی اونوتمیوب شکرینی ادا ایدن، متشکر : بن اونك شاکر احسانیم .

شاگِرد { س. فا. ج : شاگردان. ١. علم اوکرنن، بر مدرس و معلمك درسنه ویا بر مکتب و مدرسه‌یه دوام ایدن، تحصیلده بولنان، طالب : مکاتب عسکریه شاکردانی: خصوصی معلمك ایدیور برخیلی شاکردی وار در . ٢. بر حکیمك درس و تعلیمنه ملازمت ایدن، تلمیذ : سقراطك شاکردانی . ٣. بر صنعت اوکرنمك اوزره براستاده مربوط بولنان کنج، چراغ، یاماق : مرانغوز، چلنکیر شاکردی. || اصطبل عامره شاکردی = سابقده مسلح آت اوغلانی.

شاگِردلِك { س. ١. شاکرد وطلبه حال وصفتی: معلمك شاگردلکدن زوردر . ٢. چراغلق، یاماقلق. ٣. عجمیلك، تجربه سزلك . ٤. چراغ حقی واجرتی .

شاکی { ص. عر. ٔ : شاکیه. [« شکایة » دن سف.] شکایت ایدن، مشتکی .

شال { س. ١. اومروزه آتلمه ویا بوینه صارلمغه مخصوص یوکدن قماش : شاله بورنمك. ٢. کشمیر کچیسی قیلندن و یا ایپکدن ککیش قوشاق : شال قوشاتمش؛ بلنده بر طرابلس شالی وار ایدی. ٣. کشمیرکچیسی قیلندن معمول قیمتدار قماش : شال خرقه . || جنازه شالی = جنازه‌لرك اوستنه آچیلوب تابوتی صارمغه مخصوص یوکدن عجم شالی. || طرابلس شالی = طرابلس شامده یاپیلان ایپك قوشاق که صاریلی بیاضلی اولوب اوجلرنده اوزون پوسکوللاری واردر .

شالاکی { س. [« شال » دن روبجه قاعده‌سنجه متشکل بر لفت اولوب شالجق دیمکدر] یوکدن اینجه بر جنس قماش که قادین اتوابی و خرقه و یورغان یوزی وسائره اولور. لاهوراکی اسماً ومادةً بوکا بکزر .

شالوار { یاخود شلوار. س. [فا. « شلوار » دن] اکثری یوکلی قماشدن وقادینلر ده بعضا

ایکدن کچیش اوست طونی: شالوار کیمك.

شالوارلی { ص. شالوار کیین. شالوار ایله جبه دن مرکب اسکی قیافتده بولنان: شالوارلی بر آدم.

شالی { س. کشمیر کچیسی قیلندن یاخود تفتیکدن معمول اینجه قماش: آنقره شالیسی: سنجاق شالیسی = سنجاق پاپیلان قبا شالی.

شالوپه { س. مج. (فر. Chaloupe) اعصار سالفه‌ده عثمانلیلر طرفندن قوللانیلان ایکی دیرکلی سفائن صغیرهٔ خفیفه.

شام { سخ. ص. اصل عربیده «صول» ویمن «صاغ» دیمك اولوب حجازه نسبتله اولان موقعلری وجه تسمیه‌در.) قدیما سوریه دینلن خطهٔ واسعه و معموره‌نك اسمیدر، که الیوم حلب، سوریه، بیروت ولایتلرینی وقدس متصرفلغی یعنی فلسطینی حاویدر. مرکزی اولان (دمشق) شهر شهیرینه بو کون شام دینلسی اضافتله (دمشق شام) تعبیرندن اختصارله حاصل اولمش بر غلطدر. || بر الشام = خطهٔ مذکوره‌نك شرق جنوبی جهتنده فرات مجراسنه وجزیرة العرب چوللرینه طوغری ممتد اولان بادیه‌نك اسمی اولوب، یزنجه غلطی اولان (پاراشام) سهواً یتون شام خطه‌سنه و حتی اك زیاده سواحلنه اطلاق اولنیور. || شام ایشی = دمشق شامیده پاپیلان طاتلی ورچل انواعی. || شام فستیغی = معروف فستیق. || شام قیصیسی = قیصینك شامیده یتیشن بیوك و پك ایی برجنسی. || شام شکری = اوزونجه وقامش پارچه‌سی کبی اینجه ایچی دلیك، دلیك ورنکلی بر شکر.

شام { ص. عر. ة: شامه. (« شم » دن سف.) قوقلایان، قوقو آلان: قوهٔ شامه = قوقو آلمق قوت وحاسه‌سی.

شام { س. فا. اقشام، مسا: شام وسحر = اقشام صباح.

شامامه { یاخود شمامه. س. کوچك قاؤن شکلنده یمز لکن رایحه‌لی بر میوه. || مج. جلیز وبیچیمسز یامری یوه‌ری آدم.

شامپانیه { س. فرانسه‌نك بو اسمله مسمی ایالتندن جیقان غازلی وطاتلی بر نوع قیمتلی شراب که فرنکلر یمکك نهایتنده میوه ایله ایچرلر.

شامخ { ص. عر. ة: شاهقه. یوکسك، عالی، رفیع، مرتفع: جبال شامخه. ز.

شامدان س. با: شمعدان.

شامگاه { یا شامگه. س. فا. { شام = اقشام. گاه، گه = وقت } اقشام وقتی.

شامل { ص. عر. ة: شامله. ١. شمولی اولان، احاطه ایدن، حاوی، متضمن: چفتلك برواسع اورمان ایله بر خیلی مرعالری‌ده شاملدر. ٢. عمومه عائد، عمومی: اشفاق ومراحمی یتون عاله شاملدر. || شامل الآفاق = یتون افقلری، عالمی قاپلامش اولان، عام، عمومی: اشفاق شاملهٔ الآفاق حضرت پادشاهی. (با: حاوی.)

شاملی { س. ص. شام خطه‌سی ویا دمشق شهری اهالیسندن اولان.

شامّه { سف. عر. { « قوهٔ شامه » دن مخفف } قوقو آلمق حاسه‌سی، قوهٔ شامه: کوپکلرك شامه‌سی پك قوتلیدر.

شامی { ص. عر. ة: شامیه. { « شام » دن سمع. } شام خطه‌سنه منسوب و متعلق، شاملی، شاملك: شامیلر؛ اقمشهٔ شامیه.

شأن { سف. عر. ج: شئون. { جمع الجمعی: شئونات دخی قوللانیلیر. } ١. ایش، کار، فعل. ٢. یکی ایش، یکی ظهور ایدن حال، وقعه، حادثه، وقوعات، حوادث.

شان { سف. عر. { لغت آنفه‌نك عینی اولدیغی حالده بو صورتله تلفظنده لسانزده معامله‌سی ده آریلیور. } ١. حال، صورت، کیفیت: حال وشانی، حال وشانی آکلاماق. ٢. عظمت قدر، مرتبه: سزك شانکزه دوشمز: شان حکومته لایق: عالی شان = عالی مرتبه. ٣. حتی: اونك شاننده = حقنده. ٤. وظیفه، بر آدمه عائد و لایق اولان شیء: بونی یاپمق شانندن دکلدر. ٥. شهرت، حسن صیت، اعتبار: شان قازانمق: شان وبرمك: شهرت وشان صاحبی. ٦. کوستریش، چالیم، نمایش: شانلی برچوجق.

شانسز { ص. ١. شهرتسز، نامسز، مجهول. ٢. چالیمسز، کوستریشسز: پك شانسز آدم.

شانسزلق { س. چالیمسزلق. کوستریشسزلك.

شانلی { ص. ١. شهرتلی، صیت وشهرت صاحبی: آدلی شانلی. ٢. کوستریشلی، چالیمی یرنده: شانلی آدم.

شانه { س. فا. طراق. لسه.

شاه { یاخود شه. س. فا. جم: شاهان. { اصل خداوند وصاحب دیمکدر. } ١. حکمدار، ملك: شاه جهان؛ شاه جم جاه. ٢. بالخاصه ایران شاهی: شهنشاه طهماسب شاه حضرتلری. ٣. ترکیباتده باش، رئیس، برنجی معناسنی افاده ایدوب جنسلرینك ممتازی اولان شیئلره اطلاق اولنور: شاهراه = بیوك جاده؛ شاهباز = ایری طوغان؛ شاهسوار = پك ماهر بینیجی: شاه طامار = بیوك طومار، شریان وسائره. ٤. شطرنج مهره‌لرندن بری. || شاه مردان. شاه ولایت = حضرت علی المرتضی (رضه) افندمزك القاب شریفه‌لرندندر.

شاهانه { ص. فا. ١. حکمداره منسوب و متعلق و یا شایان ولایق اولان: سرای شاهانه، فرمان شاهانه، تشریف شاهانه، عساکر شاهانه. ٢. برحکمداره یاقیشه‌جق صورتده نفیس ومکمل. شاهانه بر قصر. = ح. بر حکمداره یاقیشه‌جق صورتده، پك مکمل اولهرق.

شاهباز { یا شهباز. س. فا. { « شاه = ملك ـ باز = شاهین } ایری بر جنس بیاض طوغان. || مج. یکیت وشانلی آدم، قهرمان.

شاهبال { یاشهبال. س. فا. قوش قنادینك اك اوزون توکلری.

شاهبندر { س. فا. با: شهبندر.

شاهبیت { س. فا. بر غزلك اك منتخب ویاخود شاعرك اسمنی حاوی اولان صوك بیتی.

شاهپره { یاخود شهپره. س. فا. لسانمزده دخی بو اسمله معروف اولوب عربیده شهپرج وبقلة الملك دینلن بر نبات طبی.

شاهد { سف. عر. ج: شهود. { « شهادة » دن سف. } ١. کوردیکی ویا بیلدیکی ماده‌یی حضور محکمه‌ده مع القسم افاده وتقریر ایتمکله اثبات دعوایه یاردیم ایدن آدم: شاهدلری دیکلمك، تزکیه ایتمك: بو ایشك بویله اولدیغنه بش ده شاهدم. ٢. وحدانیته واوامر ونواهیء الهیه‌یه شهادت ایدن خاتم الانبیا (صلعم) افندمزه وصف اولور. ٣. در. سند برینه کچه‌جك درجه‌ده مقبول ومعتبر بر اثردن ایراد اولنان مثال: قواعد صرفیه ونحویهٔ عربیه‌یه آیات کریمه‌دن مثال ایرادی کبی. سند دخی دینلیر. || شاهد عادل = شهادتنده اصلا شبهه اولنمیان شاهد. || یالان شاهد، شاهد زور = یالان یره شهادت ایدن آدم.

شاهد { س. فا. دلبر. کوزل.

شاهدانه { س. فا. ایری اینجی دانه‌سی.

شاهدلك { س. شهادت: شاهدلك ایتمك = شاهدلق: یالان شاهدلك = شهادت زور.

شاهراه { یاشهراه. س. فا. بیوك جاده، طریق سلطانی. || مج. شاشیرلمسی ممکن اولیان طوغری و آچیق یول، طریق سلامت: شاهراه ترقی؛ شاهراه عدالت.

شاهزاده { س. فا. با: شهزاده.

شاهسوار { س. فا. با: شهسوار.

شاهق { ص. عر. ة: شاهقه. { « شهیق » دن سف. } یوکسك، مرتفع: جبال شاهقه.

شاهقه { سف. عر. ج: شواهق. { طاغ تپه‌سی، ذروه: شواهق جبال.

شاهلق { س. ١. حکمدارلق، ملکلك. ٢. ایران حکمدارلغی. ٣. مستقل واورته حالده حکومت وبویله برحکومتله اداره اولنور مملکت: زنکبار بر شاهلقدر.

شاهمردان { س. { طوغریسی: « شاه مردانه » اولسه کرکدر } بیوك وآغر چکیج وطوقماق.

شاهنامه { س. فا. حکمدارانك تراجم واحوالنی حاکی منظوم کتاب. — اصل فردوسینك اسکی ایران حکمدارانی تاریخنه دائر یازدیغی مشهور منظومه‌نك اسمی اولوب بالتعمیم بو قبیلدن اولان کتابلرك جمله‌سنه اطلاق اولنمشدر.

شاهنامه‌جی { س. وقتیله عصرینك احوال وقایعنی سلك نظمه چکمکله مأمور شاعر وقعه‌نویس.

شاهنشاه { یاخود شهنشاه ویا شاهنشه. س. فا.

حکمدارلر حکمداری، تحت تابعیتنده ایکنجی درجه ده بر طاقم ملکلر بولنان بیوك حکمدار، پادشاه، سلطان السلاطین: شاهنشاه معظم.

شاهنشین { یاخود شهنشین. س. فا. اوطه‌نك سوقاق طرفنه چیقنتیسی که اوچ جهتدن پنجره‌لی ومفروشدر.

شاهوار { یاخود شهوار. ص. فا. حکمداره لایق ویاراشیر. = س. فا. ایری دار. نه‌لی واعلا جنس اینجی.

شاهی { ص. ۱. حکمداره منسوب و متعلق ویا شایسته. (شاهانه دها مستعملدر.) ۲. ایران شاهنه منسوب ومتعلق: سرای شهی؛ با امر شاهی. = س. فا. ۱. شاهلق، حکمدارلق: اجرای شاهی ایتدی. ۲. نشاسته ویومورطه‌ایله یاپیلیر بر نوع حلوا. ۳. مرمر دینلن اینجه پاتیسته‌نك مقبول برنوعی، مرمر شاهی. ٤. ایرانك بر کوچك سکه‌سی. ٥. اسکی طوپلرك بر نوعی.

شاهین { س. طوغان انواعندن و طیور صائده‌دن برقوش که آوآولامق ایچون تأنیس وتربیه دخی اولنور. || شاهین باقشی‌ء نظر عظمتکارانه. || ترازی شاهینی = ترازینك دیلی.

شاهینجی { س. بر بیوك دائره‌ده آو شاهینلریی تربیه وحفظ واداره ایدن آدم؛ شاهینجی باشی.

شایاق { س. طوقونمه‌سی ورو وديمی صورتنده اینجه وقباجه چوقه: یرلی شایاق، انکلیز شایاغی. = ص. شایاقدن معمول: شایاق اثواب.

شایان { ص. فا. مناسب، لایق، چسپان، یاقیشیر، یاراشیر، مستحق: بو سنده شایان دکلدر: شایان طبع وتمثیل بر کتاب.

شائبه { سث. عر. ج: شوائب. (« شوب » دن سف. ڤ.) لکه، نقصان، نقیصه، قصور: شائبهٔ جهالتدن مبرا. = ج. مصائب. آفات.

شاید { د. فا. (اصل فارسیده دیمك اولان « شایستن » مصدر. رندن مضارع مفرد غائبدر.) ۱. شرط بیان ایدر، اکر، بالفرض: شاید بو اقشام کلهجك اولورسه‌کز. ۲. احتمال بیان ایدر، بلکه، بالفرض، اولورکه: شایدسزی اوده بوله‌مام مطالعه‌سیله.

شایسته { ص. فا. لایق، سزاوار، شایان، یاراشیر: کندیسی او مقامه شایسته‌در: شایستهٔ تلطیف برآدمدر.

شایع { ص. عر. ڤ: شایعه. (« شیوع » دن سف.) ۱. طوبلش، هرکسك معلومی اولمش، منتشر: بو خبر شایع اولدی. ۲. حصه‌داران بیننده مشترك، تقسیم اولنمامش: حصهٔ شایعه.

شایعه { سث. عر. ج: شایعات. شیوع بولمش خبر، حوادث منتشره، اراجیف: شایعهٔ کاذبه.

شایقه { یاخود چایقه. س. برنوع قزاق قایغی.

شایگان { ص. فا. ۱. لایق، مناسب، شایان، سزاوار. ۲. بول، واسع، فراوان، مبذول: الطاف عالیه‌لرینك شایگان بیورلمسی.

شب { س. فا. کیجه. لیل: شب هجران = هجراتله کچیرلن کیجه: شب وروز = کیجه کوندوز؛ شب یلدا = سنه‌نك اك اوزون کیجه‌سی که کانون اولك طقوزنده‌در.

شباب { سذ. عر. کنجلك، عنفوان جوانی: عهد شباب = کنجلك زمانی. (شابت « دیمه‌ملی.)

شبابی { ص. عر. ڤ: شبابیه. کنجلکه منسوب ومتعلق.

شباط { س. (سریانیجه‌دن) تقویم رومینك اون ایکنجی وصوك شهر ثمسیسی که آوروپا لیلرك اتخاذ ایتدکاری ترتیب سقیمده ایکنجی آی عد اولنور. یکرمی سکز ودرت پیلده بر کلن سنهٔ کبیسه‌ده یکرمی طقوز کوندن مرکبدر.

شب افروز { ص. فا. (شب = کیجه. افروختن = پارلامق) کیجه پارلایان.

شبان { سذ. عر. ڤ: چوبان. لـ.

شبّان { با: شاب.

شبانروز { س. فا. برکیجه وکو. ندوزك مجموعی که ۲٤ ساعته تقسیم اولنمشدر.

شبانگاه { ظز. کیجه وقتی.

شبانه { ص. فا. کیجه‌یه منسوب ومتعلق، کیجه‌لك: صحبت شبانه = کیجه‌لك صحبت، کیجه صحبتی.

شببوی { س. فا. (شب = کیجه. بوی = قوقو. — تر.

زبانزدی واو ثقیله‌ء مبسوطه ایله‌در.) انواع الوانده جنسلری بولنان معروف ومبذول بر چیچك.

شبپره { س. فا. (شب = کیجه. پریدن = اوچمق) کیجه قوشی، یاراسه. لـ.

شبتاب { س. فا. (شب = کیجه. تافتن = پارلامق) آتش بوجکی.

شبچراغ { س. فا. (شب = کیجه. چراغ = ایشیق) بر جنس ذی قیمت طاش، عقیق شبچراغ طاشی.

شبخون { یاخود شبخون. س. فا. (شب = کیجه. خون = قان) کیجه باصقینی، دشمنی کیجه وقتی آکسزین باصمه.

شبخیز { ص. فا. (شب = کیجه. خاستن = قالقمق) کیجه قالقان، کیجه قالقوب عبادت ایدن ویا چالیشان.

شبر { سذ. عر. قاریش. ڤ.

شبرنك { ص. فا. کیجه رنکنده، سیاه.

شبرو { ص. فا. (شب = کیجه. رفتن = کیتمك) کیجه کیدن، یورین.

شب زنده دار { (ص. فا. شب = کیجه. زنده = دیری. داشتن = طوتمق) کیجه‌یی دیری طوتان، لیالی‌یی خواب غفلتله کچیرمیوب ذکر وعبادتله احیا ایدن: بر زاهد شب زنده دار. ڤ.

شبستان { س. فا. اسکی ایرانیلرده حرم دائره‌سی.

شبش { س. یولك حیوانه طاقیلان اکی.

شبع { سذ. عر. ۱. طوقلق. طوعمه. ۲. ص. صویك بر مادهٔ کیمیویه دن اریده بیراقدیغی مقداری حاوی اولمسی. (« اشباع » کبی.)

شبعان { ص. عر. (« شبع » دن) فا. (شب = کیجه. طوق، قارنی طوق، سیر.

شبك { س. قیمچی قرمزی، تویسز بر نوع یمون.

شبك { س. آق دکیزده قوللانیلیر قیچ طرفی طار و اوزون بر نوع قراوله.

شبکه { سث. عر. ۱. آغ، بالیق آغی. ۲. قفس، دمیر قفس ویا پارمقلق وعلی الخصوص بر مزارك صندوقه‌سنی احاطه ایدن. ۳. بر مملکتده کی دمیر یولارك هیئت مجموعه‌سی: شبکهٔ حدیدیه. ٤. اسقره. ٥. تث. آغ وقفس شکلنده زار وسائره.

شبکی { ص. عر. ڤ: شبکیه، تث. آغ وقفس شکلنده اولان.

شبنم { س. فا. چیك، ندی، ژاله.

شبه { سذ. عر. ج: اشباه. ۱: بکزه‌یش، بکزه‌مه. ۲. بکزه‌ین شیء، مثل، مانند، نظیر: بونك عالمده شبهی یوقدر: جناب حق شبهدن منزهدر. || ص. شبه جزیره = یالکز برجهتدن قره‌یه مربوط وسائر جهتلری دکزله محاط بر: آناطولی بیوك برشبه جزیره‌در. || د. (صرف عربیده) شبه جمع = مفرد اولدیغی حالده جمع معناسنی افاده ایدن اسم: شبه فعل = لفظاً فعل اولدیغی حالده فعل معناسنی افاده ایدن کلمه ویا ترکیب. || ر. شبه‌معین. شبه منحرف = معین ومنحرفه بکزر شکلر. || تا. کیم. تث. تبا. ط. فرانسزجه forme و ide اداتلریله ختام بولان اصطلاحات ترجمه‌لرینی ترکیب ایدر: شبه اسطوانی = Cylindroïde: شبه اسفنجی = Spongoïde: شبه بشره = Epidermoïde: شبه جبن = Caséiforme: شبه جلد = Dermoïde وسائره.

شبهه { سث. عر. ج: شبهات، شبه. ۱. ایکی ویا زیاده شیء آره‌سنده خافیسی اولدیغی کسدیره‌مه‌مه. شك، التباس، کمان: بن بوبابده شبهه ایدیورم، شبهه‌م واردر. ۲. برشیئك او لوب اولدیغی حقنده حاصل اولان تردد، عدم اطمئنان: شبهه حاصل اولدی. || شبهه کوتورمك = قابل شبهه اولق، شبهه‌یه محلی اولق: بو ایش، بوسوز شبهه کوتورمز: بوایشك شبهه کوتورور یری یوقدر. || شبهه یوق، نه شبهه؟ شبهه‌می وار؟ = تصدیق تعبیرلری.

شبهه‌سز { ص. حقنده شبهه اولنیان، شك وکمان کوتورمز، صاغلام، صحیح، شکسز: جناب خالقك وحدانیتی شبهه‌سزدر. = ح. شك وکمان اولنمسزین، صحیح وصاغلام صورتنده، بلاشبهه: شبهه‌سز یارین درس اوقویه جغکز: بوکون شبهه‌سز کله‌جکدر.

شُبهه سِز لِك | س. شك وكمان ايتمه مه. صاغلا. ملق، عدم تردد.

شُبهه اَنديرمَك | فد. شك وكمانه دوشورمك، تردد ايتديرمك: طبيبك تلاشي بي شبهه لنديردي.

شُبهه لَنمَك | فل. شك وكمانه دوشمك، تردد و وسوسه ايتمك: كيجه وقتي بر سس ايشتديكمدن شبهه لندم: حسابني قاريشتيجه كورديكمدن حقده بر آز شبهه لندم.

شُبهه لي | ص. شك وكمان تحتنده بولنان، مشكوك: ياريز كله جكي شبهه لي. ۲. حالي امنيت بخش اولميان: شبهه لي آدم.

شَبيه | ص. عر. ۵: شبيه. (« شبه » دن صف.) بكرر، مماثل، مانند، نظير: جناب حقك شبيهي يوقدر.

شپشپ | (ياخود شپ شپ. س. آرقه سز واوچه سز خفيف تراك كه بورورکن سو. رينه رك شپ شپ كبي برسس جيقارمه سي وجه تسميه سي او. لمشدر. — صفت كبي دخي قوللانيلوب شپشپ تراك دينلير.

شِتاء | سد. عر. قيش، زمستان: فصل شتا = قيش موسمي: صيف وشتا = ياز قيش.

شِتاب | س. فا. عجله، سرعت، مسارعت، چابوقلق: خبر آلير آلماز موقع حربه شتاب ايتدي: جواب يازمغه شتاب ايلدم.

شِتابان | ص. فا. عجله و سرعت ايدن، قوشان، چابوق اولان: موقع حربه شتابان او. لديلر.

شِتائي | ص. عر. ۵: شتائيه. قيشه منسوب و متعلق وبالخصوص اولان، قيشلق: زهر شتائي = قيش چيچكي: تدارکات شتائيه = قيش تدارکاتي.

شُتُر | س. فا. دوه، جمل، ناقه. (اشتركربه = دوه ايله كدي، ايي كوتي، قاريشيق، نا موافق، غير متناسب: اشعاري شتر كربه در.

شُتُربان | س. فا. دوه جي، دوه چوبانی.

شَتم | سد. عر. ج: شتوم. سو. گمه، سب، دشنام: شتم ايتمك = سوگمك: شتوم غليظه = قبا سوگمه لر.

شُتوم | سد. ج. عر. فد: شتم. با: شتم.

شَتّي | ص. عر. (« شت » دن صف. فد. وج. ۱. متنوع، مختلف، متفرق، آيري آيري اجناسدن متشكل: مواد شتي. ۲. غزته لرك حوادث سياسيه دن باحث اولميان بر قسم مخصوصي.

شجاع | ص. عر. ج: شجعان. (« شجاعة » دن صف. — مفرد نده شينك حركات ثلثه ايله وجمنده ضمه وكسره ايله تحريكي جائزدر. ۱. يكيت، يوركلي، بهادر، دلير، جسور. ۲. ك. برج اسدله برج سرطان آره سنده وجهت جنوبيه لرنده بر صورت كوكبيه، فر. Hydre.

شُجاعَت | سف. عر. يكيتلك، يوركليك، رشادلق، جسارت: انسانك شجاعتي حرب ميدانده آكلاشيلير.

شَجاعَتلي | ص. جسارتلي، يوركلي، جسور، بهادر.

شَجَر | سد. عر. ج: اشجار. آغاج، درخت.

شَجَره | سف. عر. ۱. بر تك آغاج. ۲. برسلاله و خاندانك جد اعلاسندن بدأ ايله صورت تشعبي كوستريرجدول كه هيئت عموميه سي داللي بر داقلي بر آغاج صورتنه مشابهدر، سلسله، سلسله نامه: شجرهٔ آل عثمان.

شَجَرَدلي | ص. نسل ونسبي بر شجره ايله مثبت و مصدق اولان.

شُجَعاء | سد. ج. عر. وحدها مستعملي: شجعان.

شُجعان | سد. ج. عر. فد: شجيع. با: شجيع.

شَجَن | سد. عر. ج: شجون. دال، بوداق، فرع، شعبه. || ذو شجون = داللي بر داقلي، متفرع.

شُجون | سد. ج. عر. فد: شجن. با: شجن.

شَجيع | ص. عر. ۵: شجيعه. (ج: شجعان، شجعاء. (« شجاعة » دن صف. يكيت، جسور، يوركلي، دلير: مرد شجيع: شجعان عرب.

شَحم | سد. عر. ج: شحوم. ايچ ياغي، اتلر آره سنده بولنان ياغ: لحم وشحمي.

شِحنه | سف. عر. (زبانزدي شين مفتوحه ايله در.) سلفده شهرك ضبط وربطنه و خصوصيله كيجه انضباطك محافظه سنه نظارت ايدن مأمور، سوء ياسي، ضابطه مديري، احتساب آغاسي.

شَحنَم | س. (بلكه س. «شحر» دن) آغزي آجيق ياريق، شرحه: شحنم شحنم چاتلامش، ياريلمش، آچلمش. (اكثريا بو وجهله مكرر وحال مقامنده قوللانيلير.)

شَخص | سد. عر. ج: اشخاص. ۱. انسانك هيئت جسمانيه سي، كورينن شكل وصورتي شخصي كوزل: شخصي طانيورم (يعني سمي وكيم اولديغني بيلديكم حالده هيئت جسمانيه سني طانيورم). ۲. انسانك موجوديتي، نفس، ذات: بم شخصمه عائد بر ماده. ۳. كيسه، فرد، كشي: بر قاچ شخص موجود ايدي: اشخاص مجهوله: ايلك گوردیكم بر شخص. (حرمت وتعظيم مرام اولندقده « ذات » دينلير.) ٤. ر. (صرفده) فعل وضميرك متكلم ومخاطب وغائب صورتلرندن بحري: بوفعل بحسب الشخص غائب، مخاطبدر. || شخص ثالث = دعواده طرفيندن اولميان. || شخص معنوي = شركت وقومپانيا كبي شخص مادي اولديغي حالده شخص كبي حقوق و وظائف اولان.

شَخصاً | ح. عر. هيئت جسمانيه و صورت ظاهره سي اعتباريله، اسمي و اوصاف واحوالي نظر اعتباره آليه رق: بو آدمي شخصاً طانيرم = كيم اولديغني بيلديكم حالده كوز آشنالغم واردر.

شَخصي | ص. عر. ۵: شخصيه. شخص و ذاته عائد ومتعلق. بر آدمك وظيفه سنه وحائز اولديغي صفت رسميه يه تعلق ايتيوب نفسنه عائد اولان: شخصي برايش. احوال شخصيه، امور شخصيه = ذاتيه: شخصي سوزلر = شخصه واحوال ذاتيه يه عائد. || تكاليف شخصيه = انسان باشنه آلنان رسوم.

شَخصِيّات | سد. عر. ج. عر. ذاته ونفسه عائد سوزلر ويا ايشلر، بر آدمك خصوصيت احوالنه متعلق اقوال وافعال ذميمه: مباحث ادبيه ده شخصياتدن بحث ايتمك مغايرادبدر؛ شخصياتدن توق ايتملي.

شَخصِيَّت | سف. عر. بر آدمك شخص ونفس وذات اعتباريله موجوديتي، كيم اولديغي خصوصي: توقيف اولنان آدمك شخصيتي آكلاشيلهمدي.

شَد | (ياخود شت. س. (بلكه عر. صيق باغلامه ديمك اولان « شد » دن) وقتيله اصناف طاقنك بالرينه صار. دنلرى قوشاق.

شَدّ | سد. عر. صيق باغلامه، لرى باغلامه، عزيمت، حركت. (هان يالكز بو تعبيرده مستعملدر. امور. بر پرده نك ديكر پرده اوزرنده ويا خود بر تمامك ديكر مقام اوزرنده اجراى آهنك ايدلمسي.

شُد | سد. فا. گيمه، گيديش. ذهاب: آمد شد = گلوب گيتمه، ايلب وذهاب.

شَدّاد | سخد. يمنده عاد قوم قديمي يعني حميرلر حكمدارلندن عنف و شدتيله وبك متين وجسيم ابنيه و سد و بندلر وجوده كتيرمه سيله مشهور بر شخص.

شَدّادانه | ص. فا. شداده لايق، شدادك آثارينه مماثل، بك متين و جسيم: شدادانه بنالر وجوده كتيرمشدر.

شَدائِد | سث. ج. عر. (فد. « شديده » لسانمزده غير مستعملدر.) ۱. زحمتلي ومشقتلي حالار، شدتلر: صوغوق، غك، حربك، يولك شدائدي. ۲. آفات، مصائب.

شِدَّت | سث. عر. ۱. يكلك، زيادهلك، مبالغه: شدت شتا، شدت حرارت، شدت ذكا، شدت احتياج. ۲. سرتلك، سخت ودرشت معامله، تعزير و جزاده مبالغه: شدت كوستر. مك: معلك شدتي طلبه بي شا. شيرتير. ۳. مساعده سزلك، صيقي: ابتداى ايجادنده عسكر. لكده چوق شدت وار ايدي.

شِدَّتلَنديرمَك | فد. شدتي آرتديرمق، صيقيلاشديرمق، دها سرت وكوچ ايتمك: روزكار صوغوغي شدتلنديردي.

شِدَّتلَنمَك | فل. شدت كسب ايتمك، دها سرت وزياده اولمق: صوغوق شدتلندي.

شِدَّتلي | ص. ۱. شديد، سرت، بك، زياده: شدتلي صوغوق، شدتلي صيقي. ۲. صيقي، مساعده سز: شدتلي معامله.

شَدّه | سث. عر. تشديد دخي دينلن (ّ) علامتي كه عربيده مكرر اوقونمه سي اقتضا

ایدن حرفلرك اوزرینه وضع اولنور : جر. شدّه کبی. فار. سیاده دخی مستعمل اولوب، ترکچه ده ایسه حرف مکرر یازیلیر وشده قوللانماز: قوللا. تق. یاپه‌مك کبی .

شَدّه‌لی { ص. شده علامتی حامل. تشدیدلی. مشدد : شده‌لی دال ایله .

شَدید { ص. ع. : شدیده . { « شدة » دن صف. } ۱. سرت، قاتی، سخت، شدتلی : عذاب شدید: ضرورت شدیده؛ شدید صوغوق. صیجاق. ۲. مساعده‌سز. ضیق : معامله‌ء شدیده: تنبیهات شدیده.

شَذره { سف. ع. ج : شذور . شذرات. ۱. قال او. لنقسزین معدنك ایچندن طوپلا. نیلان آلتین پارچه‌لری. ۲. زینت ایچون آصیلان اینجی و آلتین دانه‌لری. { بومعنا ایله باشلیجه ایکنجی جمی مستعملدر . }

شُذوذ { سف. ع. د. شاذ اولمه، یرکلمه‌نك قاعدهٔ عمومیه‌یه اویمیوب مستثنی اولمسی .

شُذور { سف. ج. ع. فد : شذره. با : شذره .

شَر { د. { فتحه‌سی ماقبلنه کوره خفیف و یا ثقیل اوقونور } حرف املا ایله ختام بولان اسماء اعداده الحاق اولنه‌رق توزیع و تقسیم افاده ایدر : ایکیشر، آلتیشر، یدیشر .

شَرّ { سف. ع. ج : شرور . ۱. کوتیلك، فسالق، کوتی ایش، خیر مقابلی : خیروشرهب اللهدندر. ۲. غاوغا، نزاع، نفاق، فساد، فسق. { شریر کبی } ۲. دها کوتی، اك کوتی. { استعمال « اشر » یرینه } : شرالناس = انسانلرك اك کوتیسی . خیر مقابلی .

شرّ { شرل، شرلامق. با : شار وسائره .

شِراء { سف. ع. صاتین آلمه، مبایعه : بیع وشراء = آلیم صاتیم .

شَراب { سف. ع. ج : اشربه . مشروب. { عربیده اصل موضوع لهی اولان یو معنا ایله لسانمزده پك قوللانماز. } ۲. اوزومدن یاپیلان معروف مسکر مشروب، خمر، باده، می، صهبا، اصل ترکچه‌سی : سوجی .

شَرابجی { سف. تان آدم، شراب فابریقه‌توری ویا تجاری .

شَرابخانه { سف. شراب یاپان وصاتان آدمك صنعت وتجارتی: کندیسی شراب بجیاق ایدیور .

شَرابخانه { سف. فا. ۱. اوزومی صیقوب شراب یاپمغه مخصوص محل، شراب کارخانه‌سی. ۲. شراب فیچیلرینك حفظ اولندیر، شراب مخزنی، خمخانه. ۳. بیوك شراب فیچیسی .

شَرابی { سف. ص. شرابجی .

شَرابنَل { سف. { فر. Schrapnel } ع. محاربه‌ده استعمال اولنور بر نوع مرمی .

شَرارَت { سف. ع. شریرلك، شر ایشلمه، فسالق.

شَراره { سف. ع. ج : شرارات. { قیغلجیم : شراره پاش = قیغلجیم صاچان .

شَراست { سف. ع. تیزلك، کچینه‌مه‌مه، بدخویلق، عدم امتزاج .

شِراع { سف. ع. ج : اشراع. یلکن، بادبان. ز.

شَرافَت { سف. ع. ۱. قدر و شرف صاحبی اولمه، اعتبار، حیثیت : علمك شرافتی انکار اولنورمی؟ ۲. صوی، اصالت، نجابت، کشی زاده‌لك: انسان شرافتیله دکل بلکه فضیلتیله افتخار ایتملیدر. ۳. شریف اولمه، سبط جناب نبوی امام حسن (رضه) افندمز واسطه‌سیله سلالهٔ طاهرهٔ نبویه‌یه انتساب. { امام حسین (رضه) افندمز واسطه‌سیله سلالهٔ طاهره‌یه اولان انتسابه ایسه « سیادت » دینلیر. } شرافت مکهٔ مکرمه = مکهٔ مکرمه شرافی منصب ومقام عالیسی .

شراق { مه. با : شارق .

شرانپول { س. و :

شرانپوی { س. { مجارجه‌دن } ع. پالتقه وقلمه وا. روشنك قازیق آغاج قاقیله‌رق پاپیلان باروسی .

شَرائط { سف. ع. { « شریطه » نك جمی قوللانیلیر. } ۱. بر ایشك حصولی منوط ومتوقف بولندیغی اسباب ووسائل : شرائط مصالحه. ۲. بر مقاوله‌نك طرفینجه مرعی طوتلمسی اقتضا ایدن بندلری، مواد متفق علیها : شرائط مقاوله.

شَرایع { سف. ج. ع. فد : شریعه. با : شریعت.

شَرایین { سف. ج. ع. فد : شریان. با : شریان .

شُرب { سف. ع. ایچمه : شرب ایتمك = ایچمك: شرب خمر = شراب ایچمه؛ شرب مدام = لاینقطع ایچمه، سرخوشلق .

شِرب { سف. ع. { حیوان صولامق ایچون صورت انتفاع نوبتی .

شَربَت { سف. ع. ۱. اکثریا میوه عصاره لرندن و صو وشکردن یاپیلان طاتلی ایچیله‌جك شیء : شربت ایچمك: ویشنه شربتی، حروب شربتی. ۲. مایع حالنده اولوب بارداقله ایچیله‌جك علاج، مسهل وسائره: بر شربت آلدم؛ طبیب بر شربت ویردی .

شَربَتجی { س. عمومی محلاردہ { شربت ولیمو ناطه کبی شیلر یاپوب صاتان آدم. || شربتجی اوتی = وقتیله شربتجیلرك قوللاندقلری والیوم بیرا دینلن آرپه صوینك استحضارینه یارار. دیغیجون آروپاجه پك مقبول اولان بر نبات که صورت مخصوصه‌ده یتیشدیریلیر، فر. Bonbon .

شَربَتجیلك { س. شربت وشروب کبی شیلر یاپوب صاتان آدمك حال وصفتی: کندیسی شربتجیلك ایدیور .

شَربَتخانه { س. شربت یاپیلوب صاتیلان محل، شربتجی دکانی .

شَربَتلِك { ص. شربت یاپمغه یارار، شربت اعمالنه الویریشلی : شربتلك پورتقال، فرنك اوزومی .

شَرپ { مه. و :

شَرپاداق { یا شرپه‌داق. مه. بر شیئك سرعتله کسلمه‌سی کندی تصویر ونقلید ایدر: مقاصی اوروب شرپ، شرپاداق کسدی.

شَرَت { ص. { ع. « شر، شرة » دن } شرجی، شریر، یاراماز، خرچین : پك شرت چوجق .

شَرَتلِك { س. شریرلك. یاراماز‌لق، خرچینلق : او چوجغك شرتلکی چکیلیر شیء دکلدر.

شَرح { سف. ع. ج : شروح. ۱. آچمه، یارمه. ز. ۲. بر کتابك عباره سنی بنه او لسانده و یا بر لسان آخرده تفصیل وایضاح ایدمه‌رك مشکلاتنی آچمه : سودی سعدینك کلستانی ودیوان حافظی شرح ایتمشدر؛ معلقات سبعه‌یی ادبای عربدن بر چوق ذوات شرح ایتمشلردر. ۳. بر کتابك عباره سنی کلمه بکلمه آچیوب ایضاح ایدمه‌رك یازیلان کتاب : شرح کلستان؛ شرح مقامات حریری: دیوان متنبینك متعدد شروحی واردر. ٤. مج. ایضاح، تفصیل، آچیق آکلاتمه : بونی بکا شرح ایدکز آکلایه‌مدم .

شَرحه { سف. ع. ۱. کسمه و یارمه اثری، بیچاق یا ره‌سی : قلیجله باشنده بر شرحه آچمشیدی. ۲. پاره، پارچه، دیلیم، شخرم : شرحه شرحه = شخرم شخرم .

شِرذِمه { سف. ع. ج : شراذم. کوچك واهمیتسز جماعت .

شَرَر { سف. ج. ع. فد : شراره، شرره. با : شراره.

شَرسوف { سف. ع. ج : شراسیف. تش. قبورغه کیکلرینك اوك طرفده‌کی اوجلرنده بولنان قیغرداق .

شَرط { سف. ع. ج : شروط. { « شرائط » ایسه « شریطه » نك جمی اولوب، آنجق معناجه چوق فرقی اولمدیغندن، بزجه « شرط » ك جمی کبی قوللانیلیور. } ۱. بر شیئك متوقف علیهی، دیکر بر شیئك وجودی اونك وجودینه باغلی اولان شیء : نمازك شرطلری که اونلرسز نماز قبلنه‌ماز. ۲. بر مقاوله‌یی ترکیب ایدن بند و فقره‌لرك بهری که طرفین معاهدنه عائد اولوب بر طرفه عائد اولانلرك اجراسی دیکر طرفه عائداولانلرك اجراسنه منوطدر، قید، قیود : مقاوله‌نك شرطلرینی دوشونملی. ۳. بر ایش ایچون بهمه حال لازم وواجب اولان شیء : ذهناً مشغول اولمق ایچون جمیت خاطر شرطدر. ٤. طلاقله اولنان یمین : اونلر بو ایشی یاپه‌جقلرینه شرط

ایتدیلر؛ شرط اولسون. ٥. ب. نحوده بری دیکریسنه متوقف اولان ایکی جمله دن متوقف علیهه دلالت ایدنی: دیکریسنه «جزا» دینیر: «خبر ویررسه‌ك بن ده کلیرم» کلامنده «خبر ویررسه‌ك» جمله‌سی شرط، و «بن ده کلیرم» جمله‌سی جزادر. جملهٔ شرطیه و جملهٔ جزائیه دخی دینلیر. || شرط واقف= بر صاحب وقفك مال موقوفی تعلیق ایتدیکی ماده که اونك فقدانیله وقف مفسوخ اولور.

شَرط { سف. عر. ج: اشراط. ١. علامت، نشان: اشراط ساعت = قیامت علامتلری. ٢. برشیئك الك عادی وآشاغی قسمی: اشراط مال. [باشلیجه جمعی مستعملدر.]

شَرطلاشمَق { فش. طرفیندن شرطلری در. میان ایده‌رك مقاوله ایتمك.

شَرطلامَق { فع. غیر ظاهر بر شیئه قاپی ایکی اوج کره یاپمامق.

شَرطلی { ص. ١. شرطی اولان، بر شرطه باغلی، مشروط. ٢. طلاقله یمین ایتمش، طلاق اوزرینه یمینلی.

شَرطنامه { سف. فا. شروطی حاوی مقاوله نامه: [فر. Cahier des charges]: دمیر یول امتیازینك شرطنامه‌سی امضا اولندی.

شُرطه { سف. عر. ١. چرقه‌جی عسکری. ٢. کمی یه مساعد روزکار.

شَرطی { ص. عر. ا: شرطیه. شرطه منسوب ومتعلق، شرط قبیلندن اولان: جمله شرطیه.

شَرطَین { سف. ا. عر. حمل برجنك یوکلری.

شَرع { سف. عر. اوامر ونواهی الهیه وآیت وحدیث و اجماع امت اساسلری اوزرینه مؤسس قانون الهی. شریعت اسلامیه: شرع شریف. حاکم الشرع. [«شریعت» سائر قوانینه دخی اطلاق اولنوب. مثلا «شریعت موسی»، «شریعت زردشت» دینلدیکی حالده، «شرع» لفظی شریعت اسلامیه یه مخصوصدر. و بوسببه مبنی جمعی قولانلماز.]

شَرعاً { ح. عر. شریعت اسلامیه یه توفیقاً، احکام شرعیه اقتضاسنجه، نظاماً اولیه‌رق، محکمهٔ شرعیه معرفتیله: مسکرات استعمالی شرعاً وعقلاً مذموم. مدر: بو دعوی شرعاً رؤیت اولنه‌جقدر.

شَرعی { صف. عر. ا: شرعیه. شرع یعت غرایه منسوب و متعلق ویا موافق اولان: حکم شرعی: بونك اقتضاء شرعیسی: محکمهٔ شرعیه.

شَرعیّات { سف. ج. عر. شریعت اسلامیه یه مطابق و تابع ایشلر: شرعیاتله اوغرا. شمق.

شَرعیّاتجی { سف. [زبانزدی: شرعیه‌جی] باب مشیخت اسلامیه‌ده احکام شرع شریفك اجراآتنه مأمور منصب مخصوص صاحبی.

شَرَف { سف. عر. ١. علو مرتبه، رفعت، مجد، اولولق، یوکسکلك: عز وشرف؛ زیارتی شرفنه نائل اولمق. ٢. فخر، افتخار، مفخرت، اوکمه: بو بنم ایچون بر شرف‌در: بن بونی کندیمه شرف عد ایدرم. ٣. بر شخص ویا شیئك امتیازلندن بحثله‌سی، ممتازیت، امتیاز، تمیز: خطهٔ حجازیه‌نك شرفی. || شرف ذاتی = اوصاف وفضائل ذاتیه‌دن متبعث شرف: شرف عارضی = رتبه وجاه ومنصبله استحصال اولنان شرف. | شرف ظهور، شرف صدور، شرف وصول ایتمك ویا شرف صادر، شرف سانح اولمق کبی قاعدهٔ نحویه‌یه مغایر تعبیراتده شرفله ظهور، صدور، وصول ایتمك معناسی مقصوددر.

شُرَفاء { سف. ج. عر. فد: شریف. با: شریف.

شَرَف اَفزا { صف. ا. عر. شرف = م. فا. افزاییدن = آرتدیرمق | شرفی آرتدیران، شرف ویرن: شرف افزای صدور اولان ارادهٔ سنیه: ... متصرفلرنه شرف افزا = او متصرفلرك شرفی آرتدیران یعنی متصرفی بولنان.

شَرَف بَخش { صف. فا. و:

شَرَف بَخشا { صف. فا. | عر. بخشیدن = باغشلامق | شرف ویرن: بغدادده شرف بخش اقامت بولنان: ... محاسبه. جیلکنه شرف بخشا.

شَرَف رَسان { صف. فا. | عر. شرف = م. فا. رسانیدن = یتیشدیرمك | شرف یتیشدیرن.

شَرَف دیز { صف. فا. | عر. شرف = م. فا. ریختن = دوکمك | شرف دوکن. یعنی ویرن.

شَرَف سانِح { صف. فا. | عر. شرف = م. سانح = سنوح ایدن | شرفله سانح اولان، شرف سنوح ایدن، شرف صادر اولان (ارادهٔ سنیه).

شَرَف سُنُوح { صف. فا. | عر. شرف = م. سنوح = قریحه‌یه کلمك | شرفله قریحه دن صدور ایدن (ارادهٔ سنیه).

شَرَف صادِر { صف. فا. | عر. شرف = م. صا. در = صدور ایدن | شرفله صدور ایدن (ارادهٔ سنیه).

شَرَف صُدور { صف. فا. | عر. شرف = م. صدور = صادر اولمه | شرفله صادر اولان. | وصف ترکیبی اولوب مصدریتدن خروجله صفت معناسنی آلدیغندن، «شرف صدور ایتمك» تعبیری طوغریسی مشرف اقصی = آوروپایه نسبةً منتهای شرق عد اولنان چین وجاپونیه جهتلری.

شَرَفاً { ح. عر. کون طوغشی طرفندن: روم ایلی شرفاً قره دکیزله محاطدر.

شَرَفاوَه { سف. ص. آوانك و صاوروق آدم. عو.

شَرقی { صف. عر. ا: شرقیه. ١. کونش طوغشی جهتنه منسوب ومتعلق، طرف شرق، جهت شرقیه؛ آسیای شرقی، آفریقای شرقی: شمال شرقی، جنوب شرقی. ٢. آوروپایه نسبةً شرق طرفنده اولان ممالکه منسوب ومتعلق: السنهٔ شرقیه. = سف. ج: شرقیون. ممالك شرقیه، اهالیسی، شرق خلقی: شرقیونك اخلاق وعاداتی.

شَرقی { سف. اصول مخصوصه ایله بسته‌لنن شطارتلی وخفیف طرزلی واکثریا نقراتلی قطعه‌لر: شرقی سویلمك = تعنی وترنم ایتمك؛ فلان ذاتك کوزل شرقیلری واردر؛ شرقی مجموعه‌سی.

شَرقیجی { سف. شرقی سویلین، شرقی نظم وترتیب ایدن.

شَرك { سف. عر. جناب حقه شریك فرض وقبول ایتمه، اللهدن باشقه خالق وجودیته اینانمه، تعدد آلهه‌یه قائل اوله، مشرکلك، کفر: اهل شرك = مشرکلر. [اورتاقلق وسائر معانیٔ عربیه سیله لسانمزده استعمال اولنماز.]

شُرَکاء { سف. ج. عر. فد: شریك. با: شریك.

شِرکَت { سف. عر. ١. اورتاقلق: اونکله شرکتمز واردر؛ عقد شرکت، فسخ شرکت ایتمك. ٢. تجارت واخراج معادن و امور نافعه‌یه متعلق بیوك و عمومی بر ایش ایچون متعدد آدملرك اورتاق اولوب تشکیل ایتدکلری هیئت، قومپانیه: شرکت تجاریه؛ وابور، دمیریول، اخراج معادن شرکتی؛ شرکت طباعت = طابعلر شرکتی. || تسمیه‌سز شرکت = کار وضرری علی العموم حصه‌دارانه یعنی اسهامی صاحبی آلانلره عائد اولوب کیمسه‌یه ویا بر هیئته مخصوص اولیان وعنوانی اولمامق وحصه‌دارلندن

یری: اوج شرفه‌لی مناره.

شَرَفیاب { صف. فا. | عر. شرف = م. فا. یافتن = بولمق | شرف واعتبار بولان وقزانان: او ذاتك صحبتیله شرفیاب اولمق.

شَرَفیّه { سف. عر. بریرك اعمارندن طولایی بر ملکه قزانیلان شرف واعتباره مقابل صاحبندن اخذ اولنان آچقه: آچیلان جاده اوزرنده بولنان ابنیه‌دن شرفیه آلنه‌جقدر.

شَرق { سف. عر. ١. کونشك طوغدیغی جهت، مشرق، کون طوغشی، غرب مقابلی: شرق شمالی = شرق ایله شمال آره‌سنده کی جهت؛ شرق جنوبی = شرق ایله جنوب آره‌سنده کی جهت. ٢. مشرق جهتنده کی یرلر، آوروپایه نسبةً ممالك عثمانیه وایران و هند جهتلری: شرق اهالیسی، شرق السنه‌سی، عادات واخلاق؛ اقصای شرق ودها طوغریسی مشرق اقصی = آوروپایه نسبةً منتهای شرق عد اولنان چین وجاپونیه جهتلری.

شَرقاً { ح. عر. کون طوغشی طرفندن: روم ایلی شرقاً قره دکیزله محاطدر.

شُرقاده { سف. ص. آوانك و صاوروق آدم. عو.

شَرقی { صف. عر. ا: شرقیه. ١. کونش طوغشی جهتنه منسوب ومتعلق، طرف شرق، جهت شرقیه؛ آسیای شرقی، آفریقای شرقی: شمال شرقی، جنوب شرقی. ٢. آوروپایه نسبةً شرق طرفنده اولان ممالکه منسوب ومتعلق: السنهٔ شرقیه. = سف.

برينك اسميله تسميه ايدلمامك اوزره تأسيس اولنان شركت عموميه كه فر. (آنونيم) اسميله ده معروفدر.

شَرگيل { ص. | فا. « شرگير » دن غلط | يارامماز، سرت، شرير، حشارى.

شَرگيلك { س. | « شرگيرلك » دن غلط | يارامماز لق، سرتلك، حشاريلق.

شرل { مه. بآ : شار، شارل.

شرلاغان { س. آقمه، آقندى، سيلان، جريان.

شرلاغان { س. سيسام ياغى.

شرلاغانلى { ص. آقان، آقنديلى: شرلاغانلى كوز.

شرلامَق { فل. شارل شارل آقمق.

شرلدامَق { شرلدى. بآ : شارلدامق و سائره.

شرلوب { س. يوغورتلى يومورطه.

شَرلى { ص. شر اوزرينه مبنى، شرنى حاوى، كوتى، فاسد : شرلى ايش.

شَرم { س. فا. اوتانمه، محجوبيت، خجالت. || بى شرم = اوتانماز، عارسز.

شَرمَت { ص. ١. يارامماز، كو. تيلكده جست وچالاك و جربزه لى، ادبسز : شرمت بر دليقانلى. ٢. راهوان : شرمت آت.

شَرمسار { ص. فا. و :

شَرمناك { ص. فا. و :

شَرمَنده { ص. فا. ١. اوتانمان، اوتانغاج، محجوب. ٢. اوتانه جق بر ايشده بولنان، خجل.

شِروان { سخ. ص. بلاد قافقاسك شرق جهتنده وبحر خزر ساحلنده اولهرق داغستانك جنوبنده بر خطه در.

شِروانلى { ص. س. شروان خطه. سى اهالسندن آدم.

شِروانى { ص. فا شروان خطه سنه منسوب و يا اورادك اهالسندن اولان، شروانلى.

شِروانى { ياشروان. س. ١. چاتى آره سنده اولان اوطه و ياصوفه، چاتى آلتى، طاوان آره سى. ٢. دكانلرك اوستنده بولنان آچاق اوطه. دكان اوستى.

شُروب { سند. عر. ١. ميوه و سائره عصاره سيله شكر دن پايلمش قويو و طاتلى مايع كه بر ايكى قاشيغى بر بارداق صويه قاريشديريلهرق ايچيلير : وپشنه، كل، منكشه شروبى؛ شروب طرقى. ٢. طاتلى بر مايعله قاريشيق علاج : طبيب بكا كندى ترتيب كرده سى اولان بر شروبدن ويردى.

شُروح { سند. جـ. عر. فد : شرح. بآ : شرح.

شُرور { سند. جـ. عر. فد : شر. بآ : شر.

شُروط { سند. جـ. عر. فد : شرط. بآ : شرط.

شُروع { سند. عر. باشلامه، بدأ و مباشرت ايتمه : ايشه شروع ايتمزدن اول؛ يارين درسه شروع ايده جكز.

شَرَه { سند. عر. پك شدتلى آج كوزلملك. ز.

شَرهان { ص. عر. | « شره » دن وطمعكار. آج كوزلى. ز.

شَرّى { ص. عر. ة : شريه. شره، و متعلق : نيات خيريه وشريه.

شِريان { سند. عر. جـ : شرايين قرمزى قان طا. ماري، نبض اوران طامار، بيوك طامار.

شَريانى { ص. عر. ة : شريانيه. ط. بيوك قان طامارينه منسوب، نبض اوران قرمزى قان طامارينه متعلق.

شَريت { سند. عر. | بلكه عر. « شر. يط » دن] اورمه ياصى غيطان : صرمه، يوك، ايپ. شريت : كنارلرينه شريت چويرمك؛ پانطالون شريتى، قول شريتى. || شريت آرشين، مساحه شريتى = مقره يه صاريلير وعرصه اولچمكه يارار شريتدن اولچى. || شريت صوغجان = دود وحيد.

شَريتلَمَك { يا شريتله مك. فع. شريتله تزيين ايتمك، شريت چويرمك.

شَريتلى { ص. شريتله مزين، شريت چويرلمش : شريتلى پانطالون.

شَريحه { سند. عر. ١. ات ديلمى. ز. ٢. جرا. بسبتون قويمقسزين بدندن آيرلمش ات پارچه سى.

شَرير { ص. عر. ة : شريره. جـ : اشرار، اشراء.

| « شر » دن صفة.] شرايشلين، خيرسز، كوتى آدم، مفسد، يارامماز.

شَريط { سند. عر. ١. خرما قبوغندن ايپ ويا شريت. ٢. جسيم. طار واوزون صارغى.

شَريطه { سند. عر. جـ : شرائط. ١. بر مقاوله يى تركيب ايدن ماده لرك بهرى، مقاوله شرطى. | همان پالكز جمعى مستعملدر. |

شَريعَت { سند. عر. جـ : شرايع. | تعبيرات عربيه ده « شريعه » صورتنده كورلور. | ١. طوغرى يول، طريق مستقيم. ٢. قانون الهى، بر قوم وامتك اداره سيچون اوامر و نواهى الهيه يه مستند قانون جليل : شريعت موسى، شريعت محمديه. ٣. باخا. صه آيات كريمه واحاديث نبويه ايله قياس واجماع امت واجتهاد ائمهٔ عظام اركانى اوزرينه مؤسس اولان قانون الهى، شرع شريف، شريعت غرا، شريعت اسلاميه. بآ : شرع.

شَريف { ص. عر. ة : شريفه. جـ : اشراف، شرفاء. | « شرف » دن صفة. ١. عزو شرف صاحبى، مبارك، مقدس : خط شريف، جامع شريف، تفسير شريف. ٢. صويلنده شرافت بولنان، اصيل، نجيب. | بو معنا ايله باشليجه جمعى « اشراف » مستعملدر. | ٣. سلالهٔ طاهرهٔ جناب نبوى يه منسوب : شريف مكه. | بو معنا ايله جمعى « شرفاء » كلير. — بو صوك ايكى معناده على الخصوص جملرى اكثريا اسم كبى قوللانيلير :] اشراف مملكت، شرفاء حجاز.

شَريك { ص. سر. ة : شريكه. جـ : شركاء. | « شركة » دن صفة.] ١. اورتاق، مشترك، بر شركت تركيب ايدنلرك بهرى : تجارتده بر شريكى واردر، بش شريكدرلر. ٢. آرقداش، رفيق : اونبم مكتب شريكمدر؛ اونك درس شريكى ايدى.

شَريكلك { س. ١. اورتاقلق، تجارت وكاروكسبده اشتراك. ٢. آرقداشلق، رفاقت.

شِرينغه { ياخود شيرينغه. س. | يونا. Siringa | ١. احتقان ايتمكه مخصوص آلت كه انواعى واردر، حقنه. ٢. جلد ايله ات آره سنه مورفين وسائر اويوشديريجى علاج وبوغازعلتنه قارشى سروم و سائره ادخال ايتمكه مخصوص آلت كه مايعى دفع ايده جك پستونلى برزبوانه ايله اوجنه طاقيلير ايجى دليك بر ايكنه دن عبارتدر. ٣. حقنه ويا شرينغه يى قوللانمه، بو آلتله بدنه بر مايع ادخالى : شرينغه ايتديلر؛ بر شرينغه ايده جكم.

شَست { س. بآ : شصت.

شَش { عد. فا. آلى، سته : شش جهت = جهات سته. || طاوله اويونده : شش ويك = آلتى ايله بر؛ شش ودو = آلتى ايله ايكى؛ شش وسه = آلتى ايله اوچ : چهار وشش = آلتى ايله درت؛ شش بش = آلتى ايله بش؛ دو شش = ايكيسى ده آلتى. || مج. دو. شش = ايى تصادف، راست كله.

شَشپَر { س. فا. | شش = آلتى. پر = قنات | ديللى طوپوز وصوغانجق دينلن آلت حرب.

شَشخانه { س. فا. | شش = آلتى. خانه = م | ايچى آلتى كوشه لى، ناماليسى پيولى : ششخانه تفنك، طوب. = س. ناماليسى داخلاً آلتى كوشه تشكيل ايده. جك صورتده پيولى تفنك، طوپ : ششخانه تفنكى، طوپى. || مج. آلتى قاوال اوستى ششخانه = آلتى اوستنه اويماز قيافت، قاريشيق قيافتلى.

شَشخانه جى { س. ششخانه دينلن پيولى تفنكدن ياپان تفنكجى.

شَشخانه لى { ص. ١. ناماليسى آلتى پيولى : ششخانه لى تفنك، طوب. ٢. ششخانه دينلن تفنكله مسلح (افراد).

شَشُم { عد. فا. آلنجى، سادس : باب ششم. ز.

شَصت { عد. فا. ١. آلتمش، ستين. ز. = س. ١. كانكش زهكيرى : شصته آلمق = نشان آلمق. ٢. باليق اولطه سنك طوبى.

شَطّ { سند. عر. بيوك نهر، ايرماق. ز. = سخ. ص. شط ياخود شط العرب = فرات ايله دجله نك اجتماعندن تشكل ايدن ككيش ايرماق كه قرنه ده بالتشكل بصره قربنده مرورله بحر فارسه دوكيلور.

شَطارَت { سند. عر. شنلك، شوخلق، جست و چالاك وشن اولان آدمك حالى.

(لسانمزده اوصاف ممدوحه صورتنده اولوب، حالبوکه اصل عربیده حیله‌کار اقله شافلابانلق دیمکدر.)

شَطارَتلی (ص. جست وچالاك وشن، شوخ.

شَطْحِیّات (سف. عر. ج. هزلیات.

شَطرَنج (یاخود سطرنج. سند. عر. (فا. «صدرنج» دن ویا هندجه «سطرنك» دن معربدر. غلطی: سانطراج.) دامه کبی خانه‌لره منقسم بر تخته‌نك اوزرنده مخصوص بولدرله اوینانیلان معروف اوین: شطرنج اوینامق.

شَطَفات (یاخود شاطف. سف. و: شطفات (سف. (عربی بر کلمه‌دن غلط کبی کوریلیور. سه‌ده اصلی آکلاشیله‌مدی.) برینی یوزینه قارشی مدح ایتمه، مداهنه، طالقاوقلق، قولتوق ویرمه: شطف، شطفات ویرمك.

شِعار (سند. عر. (جمعی «شعره» اولوب لسانمزده قوللا. نلماز. «شعائر» ایسه زعم اولندیغی کبی یونك جمعی اولمیوب، «شعیره» نك جمعیدر.) ۱. علامت، نشان، اثر: شعار انسانیت. ۲. علامت فارقه، نشانهٔ تمیز، بر طائفه‌یه منسوب افرادك بللی اولق ایچون اختیار ایتدکلری نشان ویا پارچه. ۳. وصف ترکیبیلرده بر شیئی حائز ویا بر صفتله متصف معنا. سنی افاده ایدر: مرحمت شعاره: مرحمتله ممتاز و متصف: شهرت شعاره: شهرت صاحبی، مشهور.

شُعاع (سند. عر. ج: اشعه. ۱. دال، بوداق. ۲. بولوك، طاقم، قسم، فرع. ۳. بر دائره‌نك منقسم اولدیغی بولوکلرك بهری: دائرهٔ عسکریه شعباتی، لوازم، محاسبات، پیاده شعبه‌سی: هر دائره بر قاچ شعبه‌یه منقسمدر: دار الفنون شعباتی.

شَعر (سند. عر. ج: اشعار. قیل، موی.

شِعر (سند. عر. ج: اشعار. ۱. آکلامه، فهم، ادراك: لیت شعری = کاشکی آکلایه ایدم، آکلایه‌میورم. ف. ۲. موزون ومقفی ومعناً کوزل تخییلات و تصورات جامع کلام: قرآن کریم شعر دکلدر لکن اك بیوك شعرایی تقلید وتمثیلدن عاجز براقمشدر: شعر سویلمك جهد وتحصیل ایله اولماز استعداد طبیعی ایله اولور.

شِعراً (ح. عر. شعر ایله، منظوم اولهرق: دو شوندیکمی شعراً افاده‌یه مقتدردر. («نظماً دیمك دها فصیحدر.)

شُعَراء (سند. ج. فد: شاعر. با: شاعر.

شِعرا (یاخود شعری. سند. عر. ایکی مشهور کوکبدر که کلب اصغر وکلب اکبر جمله‌سی کوکبیه لرنده بولنوب شمالده یعنی کلب اصغرده کینه «شعرا الشامیه» وجنوبده یعنی کلب اکبرده کینه «شعرا الیمانیه» دینیر. فر. برنجیسنه Procyon وایکنجیسنه Sirius دیرلر. ایکیسنه بردن تثنیه صیغه‌سیله «شعریان» دینیر.

جمعی لسانمزده قوللانلماز.)

شُعاعی (صف. عر. ج: شعاعیه. (کوانشدن وسائر اجسام منیره‌دن اطرافه صاچیلان نور. تلری صورتنده و بوقبیلدن اولان.

شَعائِر (سند. ج. عر. (فد. «شعیره» لسانمزده مستعمل دکلدر.) آیین: شعائر حج = مناسك حج؛ شعائر اسلام.

شَعب (سند. عر. ج: شعوب. جماعت، طائفه، قبیله. ف.

شِعب (سند. عر. ج: شعاب. طاریول، طاغ یولی. ف.

شَعبان (سند. عر. سنهٔ قمریهٔ عربیه‌نك سکزنجی آیی. مختصر تاریخلرده «ش» حرفیله اشارت اولنور.

شَعبَذه (سند. عر. (دال ـ مهمله ایله شعبده غلطدر. دحرجه یابندن مصدر اولدیغیچون شینك ضمیله قید ایدنلر بر قات دها تغلیط ایتمشلر در. فارسی عد ایتمك ایسه آریجه بر خطادر، زیرا فارسیده «ع» یوقدر.) ال چابقلغیله اجرا اولنان مهارت، حقه‌بازلق.

شَعبَذه باز (صف. سف. فا. (عر. شعبده = حقه باز. لق. فا. باختن = اوینامق) ال چابوقلغیله هنرلر کوسترن، حقه‌باز.

شُعبه (سند. عر. ج: شعبات. (عربیده‌کی «شعاب»

شُعله (ص. عر. ث: شعریه. اولان طامارلره اطلاق اولنور. فر. Capillaire.

شِعری (ص. عر. ث: شعریه. شعر ونظمه منسوب و متعلق، شاعرانه: طبیعت شعریه = شعر سویلمکه مستعد طبیعت.

شَعریّات (سف. عر. (لغت مولده) م. اینجه بوریلمك ایچلرنده‌کی مایعی اینجه‌لکلری نسبت متضاده‌سنده یوقاریه چیقارمق خاصه وقوتی، فر. Capillarité.

شَعرِیّه (سف. عر. (غلطی: شهریه) ۱. قیل کبی اینجه بوریه ماقرنه‌سی، رشته. ۲. علی الاطلاق بوریه‌لق ماقرنه: تل شعریه، آریه شعریه‌سی.

شَعشَعه (سف. عر. ۱. پارلاقلق، پارلامه: کوکنشك شعشعه‌سی. ۲. کوستریش، ظاهری زینت: ادبلك قدیمه سوز. لرندهٔ شعشعه‌یی سورلردی.

شَعشَعه لَندیرمَق (فع. پارلاقلق و ظاهری زینت قزاندیرمق، مطنطن ومدبدب یاپمق: عباره‌یی شعشعه. لندیرمغله مخاطبك مدرکه‌سنی قاشدیرمق ایسترلردی.

شَعشَعه لی (ص. پارلاق، مطنطن، مدبدب: اقوام بدویه شعشعه‌لی اثوابدن خوشلاندقلری کبی اسکی ادبا و شعرامز دخی شعشعه‌لی سوزلردن حظ ایدرلردی.

شُعله (سف. عر. آلو، آتش آلوی.

شُعله دار (ص. فا. (عر. شعله = آلو. فا. داشتن = طوتمق) آلولی، آلولغمش.

شُعله گیر (ص. فا. (عر. شعله: طوتمق) آلو ـ فا. گرفتن = طوتمق) آلولنن، طوتیشان.

شُعله لَندیرمَك (فع. فته آلولندیرمك، طوتیشدیرمق.

شُعله لَنمَك (فل. آلولنمك، طوتیشمق.

شُعله لی (ص. آلولی، طوتیشمش.

شُعوب (سند. ج. عر. فد: شعب. با: شعب.

شُعور (سند. عر. آکلامه، آکلایش، فهم، ادراك: سنك شعورك یوقیدر؟

شَعیر (سند. عر. آرپه. جو.

شَغاف (سند. عر. ث. یورکی احاطه ایدن زار. «تامور» دخی دینیلیر. || ط. النهاب شغاف = یورك زارینك التهابندن عبارت مرض.

شَغافی (ص. عر. ث: شغافیه. ط. یورك زارینه منسوب ومتعلق. تامورکی.

شُغل (سند. عر. ج: اشغال. ۱. ایش، اوغراشمه جق شیء، مشغولیت: خانه اشغالی چوقدر. ۲. غائله، اوغراشمه. (جمعی دها مستعملدر.) || اشغال عمومیه = مصرده امور نافعه‌یه ویریلن اسمدر.

شِفاء (سند. عر. خسته لقدن (قورتلمه، ایی اولمه، آریلمه، لقدن ایی اولمق، آریلمق. || الله شفالر ویرسین! = خسته‌لره او. لسان دعا. || شفا اولسون = بر شیء وعلی الخصوص بر علاج ایچن و یا ینلره او لسان دعا. || دار الشفاء = ۱. اساساً خسته خانه، بیمارستان. ۲. (بالخصوص) بیمارخانه، بیمارخانه.

شِفا بَخش (ص. فا. (عر. شفاء یا غشلامق) ایبلشمه ـ فا. بخشیدن = ایبلشدیرمك: بو صو خسته‌لر ایچون شفابخشدر.

شِفا پَذیر (ص. فا. (عر. شفاء = ایبلشمه. فا. پذیرفتن = قبول ایتمك) ایبلك قبول ایدر، ایبلشه بیلیر، کچه بیلیر، قابل تداوی: بو مرض شفا پذیر دکلدر.

شِفا خانه (سف. فا. ۱ خسته‌خانه، دار الشفا، بیمارستان. ۲. بیمارخانه، بیمارخانه.

شِفا رَسان (ص. فا. (عر. شفاء = ایبلشمه ـ فا. رسانیدن = پیشدیرمك) ایی ایدن، شفا ویرن، شافی.

شِفا ساز (ص. فا. (عر. شفاء = ایبلشمه. فا. ساختن = یاپمق) ایی ایدن، شافی: هیچ بر علاج بکا شفا ساز اولهمدی.

شَفاعَت (سف. عر. بر صوجلی ویا محتاجك نائل عفو واحسان اولمسیچون دیکری طرفدن ایدیلن توسط والتماس: پیغمبرمز (صلعم) افندمزك روز محشرده جلهمزه شفاعتلری موعوددر.

شَفاعَتجی (ص. شفاعت ایدن، شفیع.

شَفّاف (ص. عر. ث: شفافه. («شفوف» دن سمه.) ایچندن نظر وآیدینلغك کچمسنه

مانع اولمیان : جسم شفاف: جام شفافدر .

شَفَافِيَّت { سـ . شفافلق معناسیله حکمت طبیعیه اصطلاحی اولمق اوزره قبول اولنمش ایسه ده، عربیسنده بویله برکلمه بولنمدیغندن، برینه « شفوف » دیمك اقتضا ایدر.

شَفَّافلق { سـ . جسمك نظر وضیا مسی. شفاف اولمسی : جامك شفافلیق درجه سنه کچمسنه مانع اولمامسی.

شِفاه { سـ . ج. عر. فد : شفه . با : شفه .

شِفاهاً { ظ. عر. آغزدن، یازی ایله اولمیه رق، سویلمکله: کندیسنه امر کری شفاهاً سویلدم: شفاهاً و تحریراً آلدیغم اوامر: شفاهاً امتحان ویرمك . مقابلی: تحریراً .

شِفاهِی { صـ . عر. ۃ : شفاهیه . آغزدن اولان، تحریراً واقع اولمیان : امر شفاهی: افادت شفاهیه: امتحان شفاهی می یوقسه تحریری می اولهجقدر؟

شَفتالو { سـ . غا. { شفت = سمیز . آلو = اریك . — تر . زبانزدی : شفتلی } معروف میوه که الما بیوکلکنده اولوب کوزل رایحه سی و خارجاً ایچه بر توکی وردر، خوخ: یارمه شفتالو = اورته سندن یارلوب چکردکمدن قولای آیریلان جنسی: ات شفتالوسی = یارلیان آیدار جنسی: دراق شفتالو = توکسز جنسی. || مج. بوسه : بر شفتالو آلمق، ویرمك = بوسه آلمق و ویرمك، اوپمك، اوپدیرمك. || شفتالو آغاجی = یومیوه یی ویرن آغاج که اورته بویده اوزون و آجی یاپراقلی اولور .

شِفره { سـ . { فر. Chiffre دن، اوده عر. « جفر » دن } کیمسه آکلامیه جق صورتده محرمانه تلغراف چکمکده مستعمل رقملر بعبارت رموز اصولی : شفره ایله تلغراف چکمك؛ شفره یی آچمق = حل ایتمك؛ شفره مفتاحی = رموز انحاذ اولنان رقملرك خانمی حروفه مقابل قولانلدیغی هیئت جدول که او. نکله شفره حل اولنور: شفره قلمی = خارجیه نظارتنده وسائر بعض دوائر رسمیه ده سفارتلردن ودیکر یرلردن کلن شفره لی تلغرافنامه لرك حلنه و چکیلهجك تلغرافلری شفره یه چویرمکه مخصوص قلم .

شِفرهلی { صـ . شفره ایله یعنی رقملرله چکمش (تلغرافنامه).

شُفَعاء { صـ . ج. عر. فد: شفیع . با : شفیع .

شَفَعه { سـ . عر. ۃ : صاتیلق یر (مال وملکه مشترك وحصه دار وقومشی اولانلرك عین ثمنله صاتین آلمق اوزره اغیاره ترجیح اولنمری حق : بنم حق شفعه م واردر باشقه سنه صاتمه یرمام .

شَفَق { سـ . عر. اصل عربیسنده غروبدن صکره کی آلاجه قرا کلق وافقده کورینان قزلق معناسنه مخصوص ایکن، لسانمزده طلوعدن اول کی آلاجه قرا کلغه نقل اولنه رق غلط اولهرق بکر معناسیله قوللانیلیور : شفق سوکمك = صباح آکلمق، طالع آتمق: شفق وقتی = ارکندن .

شَفَق { سـ . عر. ج : اشفاق . آجیمه، سومه اسیر کیه رك سومه . { بومعنا ایله بونك جمعی لسانمزده مستعمل اولوب، مفردی برینه ایسه شفقت قوللانیلیور . با : شفقت . }

شَفَقَت { سـ . عر. { عربی تعبیرلر تده « شفقه » صورتنده بولنور. } آجیه رق واسیر کیه رك سومه، ابوینك اولادینه محبتی کبی قلبی وعوضسز محبت: شفقت مادرانه . || دار الشفقه = یتیم وبیکس چوجقلرك تعلیم وتربیه سنه مخصوص معروف مکتب . || شفقت نشانی = دولت عثمانیه ده پادشاه زمان شوکتلو سلطان عبدالحمید خان ثانی افندمز حضرتلری طرفندن احداث بیورلمش اثاثه مخصوص نشان .

شَفَقَتسِز { صـ . محبت و مرحمتی اولمیان : شفقتسز والده .

شَفَقَتسِزلك { سـ . محبت ومرحمت فقدانی : بر والده سنك اولادی حقنده شفقتسزلکی نوادر دندر .

شَفَقتلی { صـ . محبت و مرحمتی او لان : اولادی حقنده شفقتلی بر بدر، بر والده . || اسـ . ابوینه ویرلهجك اك موافق عنوانلر : شفقتلی بدرم، والدهم .

شَفَوی { صـ . عر. ۃ : شفویه . طوداغه منسوب ومتعلق . || با. فصیلهٔ شفویه = فر. Labiées دیللر چیچکلری طوداق کبی ایکی یه آیرلمش نباتات صنفی .

شِفه { سـ . عر. ۃ : شفتان . ج : شفاه . { تشدیدله غلطدر . اصلی : شفهه در . } طوداق، لب: شق شفه ایتمك = آغزی آچمق، لقردی سویلمك. || حروف شفه = مخرجلری طوداقدن اولان ب، م، ف، و حرفلری. || شفهٔ ارنب = طبیعی اولهرق یاریق طوداق، طاوشان طوداغی.

شَفیع { صـ . عر. ۃ : شفیعه . { « شفاعة » دن صش . } ۱. برینك نائل عفو واحسان اولمسیچون دیکری نزدینه توسط والتماس ایدن : شفیع مذنبین، شفیع روز جزا اولان خاتم الانبیاء (صلعم) افندمز . ۲. صاتیلق بر ملکه حصه دار یا قومشی وسائره اولمغله عین ثمنله سائر مشتریلره ترجیح اولنمق حقنی حائز بولنان .

شَفیق { صـ . عر. ۃ شفیقه . { « شفقة » دن صش . } مرحمت ومحبتی اولان، شفقتلی. { « مشفق » دها مستعملدر . }

شَقّ { سـ . عر. ج : شقوق . ۱. یارمه، چاتلامه : طاشی، تخته یی شق ایتمك . ۲. بیر. نمه، پاره لامه : سندی، اثوابنی شق ایتمه . ۳. قیرمه، شکست ایتمه . ٤. یاریق، یارمه، چاتلاق. { جمعی بومعنا ایله مستعملدر : } کره فیرك شقوق . || شق شفه ایتمك = طوداقلری بر برندن آیرمق، آغزی آچمق، لقردی سویلمك .

شَقّ { سـ . عر. ۃ : شقتان . ج : شقین . ۱. برکمك منقسم اولدیغی ایکی قسمدن بهری . ۲. ملحوظ اولان ایکی احتمالك بهری : شقیندن برینی انتخاب ایتمك: ایکی شقدن هر خانغیسی اولورسه .

شَقا { شقالاشمق وسائره . با : شاقه وسائره .

شَقاء { سـ . عر. ۱. بد بختلق، محنت . ۲. رذالت، ذلت، دنائت . ز.

شِقاق { سـ . عر. اتفاقسزلق، عدم موافقت، اختلاف، منافرت : آره لرینه شقاق دوشدی، کیردی .

شِقاق { سـ . کوز ایله قولاغك آره سنده کی جقورجه ویومشاقجه یر، نق. طولون، عر. صدغ. || اوکوز شقاق = بویندن صارقان دری . { بونك صحیحی صقاق اولسه کرکدر . }

شَقاوَت { سـ . عر. ۱. بدبختلق، سعادتك ضدی . ز. ۲. فعل شر، شقیلك، یارامازلق. ۳. خیدودلق، اشقیالق .

شَقایِق { سـ . عر. { اصل « شقیقه » نك جمعیدر . } بیوك ویارلاق بر چیچکدر که شقایق نعمانیه دخی دینلیر؛ آغاج شقایقی = کل آغاجی کبی بر کوچك آغاجك ویردیکی شقایق؛ یر شقایقی = صوغاندن چیقان نوعی.

شَقراق { صـ . چوق سویلر شن (آدم) .

شُقوق { سـ . ج. عر. فد : شق. با : شق.

شُقّه { سـ . عر. ۱. پارچه، قماش ویا کاغد پارچه سی. ۲. کوچك تذکره، ورقپاره : شقه تحریر قلندی: شقهٔ محی.

شَقی { صـ . عر. ۃ : شقیه. ج : اشقیاء. { « شقاوة » دن صش. } ۱. بد بخت، مقابلی: سعید. ز. ۲. بد فعال، بد کردار، خیلاز، خبیث. ۳. خیدود، قطاع طریق، سرکشلك وادیسنه صاپان آدم.

شَقیق { سـ . عر. ۱. ایکی یه بولنمش برشیئك یاریسی. ز. ۲. آنا بابا بر قارنداش، اوز برادر .

شَقیقه { سـ . عر. ج : شقایق. ۱. آنا بابا بر همشیره، اوز قیز قارنداش. ۲. ط. یاریم باش آغریسی، فر. Migraine . = ج. با : شقایق .

شَكّ { سـ . عر. ج : شکوك. شبهه، ظن، کمان، تردد : شك یوقدر: بلا شك. || یوم الشك = رمضان اولسی مظنون اولوب آنجق هلال کورلهمکله اوروج طوتلیمان کون.

شِكار { سـ . فا. ۱. آولامه، صید، قنص : شکار ایتمك = آو لامق: شکار اولمق = آولانمق. ۲. آولانان حیوان، آو. ۳. طعمه، غنیمت. = ص. فا. { صتر. ترکیبنده } آولایان : داشکار = یورکاری آولایان.

شِكارگاه { سـ . فا. آو یری، آو آولانان محل.

شِكاری { سـ . فا. { تر. زبانزدی: شکره } شاهین و طوغان کبی آو قوشی .

شِكاف (ص. فا. ا صنع. ترکیبنده بولنور) یاران، یرتان، شق ایدن : دلشکاف = یورکی یاران: موشکاف = قیلی یاران، مدقق.

شِكايَت (سف. عر. ج : شکایات. ۱. کندی حالندن ویا باشنه‌کلن بردرد وآجیدن اظهار تلهف ایتمه : حالندن، صحتندن، خسته‌لغندن شکایت ایدیور. ۲. برندن خشنود سزلق گو. ستروب علیهنده ادارهٔ لسان ایتمك : اجابندن شکایت ایدیور. ۳. برینك واقع اولان حقسزلق وتجاوزاتی درمیان ایده‌رك علیهنده دعوی ایتمه. شکوی، اشتکا : خسار دیده اولان تجار دمیر یول شرکتندن شکایتنه گلشلر؛ شکایتلری، شکایات واقعه‌لری دیگللدی.

شِكايَتجى (سـ. برندن شکایت و دعوی ایدن، شاکی، مشتکی.

شِكايَتنامه (سـ. فا. شکایتی حاوی اوله‌رق تقدیم اولنان ورقه.

شَكَر (سـ. فا. ا عر. « سکر » دن. شمرده وزن ایچون کاف مشدد دخی اوقونور) بلاد حاره‌ده مخصوص یتیشدیریلن قامش ویا یمجار وسائره عصاره‌سندن استحصال اولنان طاتلی ماده‌که اکثریا بیاض توز ویا پارچه وکله حالنده اولور، ویمك وسائره‌یه طات ویرمك ایچون قوللانیلیر : مصر، وندیك، نبات شکری؛ خام شکر. — طاتلیدن ولذتدن کنایه اولور : نه شکردر! شکر کبی! || شکر علتی = ادراركك طاتلی کله‌سنی موجب برخسته‌لق، بول معسل. || شیر و شکر = سوتله شکر، اویغون، موافق. || کل بشکر = کل یاپراقلری رچلنمدن عبارت طاتلی.

شُكر (سف. عر. ۱. کورلین ایپلکه مقابل اظهار خشنودی و ابراز منتداری، حمد، سپاس : الله‌ه شکر ایتمك؛ جناب حقه شکرلر اولسون: انسان مافوقنه باقیوب مادونته باقه‌رق صباح‌اقشام شکر ایتمایدر. = حه. شکر! = شکر اولسون! الحمد لله !

شَكَراب (صـ. فا. شکرله صو مخالف، بوزوق : کندیسیله مذاسباتمز شکر آبدر.

شُكران (سف. عر. ایلك بیله، منتدارلق، بر نعمته قارشی تشکر : عرض شکران وتحدث ضمننده بر عریضه تقدیم ایتدی. (« شکرانیت » دیمه‌ملی.)

شُكرانه (سـ. فا. علامت شکران، نشانهٔ منتداری.

شَكَربار (صـ. فا. ا شکر = م. باریدن = یاغدیرمق) شکر یاغدیران، اطرافه شکر صاچارجه‌سنه طاتلی ولذیذ : بر خندهٔ شکر بار ایله کولمه‌رك.

شَكَرجى (صاتان آدم، شکر فابریقه‌جیسی ویا تاجری. ۲. شکردن شکرله و رچل وشیره‌لرك انواعنی یاپوب صاتان آدم: شکرجی دکانی.

شَكَرجيلك (سـ. شکرجی صنعت وتجارتی.

شَكَرخَند (سـ. فا. شکر کبی طاتلی کوله.

شَكَرخواب (سـ. فا. اوتوروروپقو.

شَكَررَنك (صـ. فا. ۱. شکر رنگنده، بولاشیقجه، صاف وبراق اولیان، صاریه چالار بیاض. ۲. مج. بوزشوق : قومشیمزله مناسباتمز شکر رنگدر.

شَكَرريز (صـ. فا. ا شکر = م. ریختن = دوکمك) شکر دوکن صاچان، پك طاتلی واسیع.

شُكرگُذار (صـ. فا. ا عر. شکر = م - فا. گذاردن = ادا ایتمك) ادای تشکر ایدن، متشکر، ایلك بیلیر، نعمت شناس.

شُكرگُذارى (سـ. فا. ایلك بیله، نعمت شناسان، ادای شکران.

شَكَرگُفتار (صـ. فا. ا شکر = م - گفتار = سوز) سوزی شکر کبی طاتلی.

شَكَرآب (صـ. فا. ا شکر = م - آب = طوداق ا طو - داغی شکر کبی طاتلی.

شَكَرلَمك (فـ. شکر شربتی ایچنده تربیه‌اولنمق : کستانه پك ایی شکرلنیر: بعض میوه‌لر شکرلنمز.

شَكَرلى (صـ. شکری اولان، شکر قونوب طاتلیلا. ندیملش : شکرلی قهوه، سوت.

شَكَره (سـ. ا فا. « شکاری » دن غلط) آوآرلامق اوزره تأنیس اولنمش بیرتجی قوش، شاهین وطوغان کبی آو قوشی.

شِكَست (سـ. فا. ۱. قیرمه، کسر، انکسار : شکست ایتمك = قیرمق : شکست اولمق = قیرلمق. ۲. مغلوبیت، انهزام، قیرله. = صـ. فا. ا « شکن » یرینه صنر. تشکیلنه کیرر.) قیران : پیمانه شکست، بت شکست = قدح، بت قیران.

شِكَسته (صـ. فا. ۱. قیرلمش. قیریق دستی. ۲. مغلوب، منهزم. یوزلمش : لشکر شکسته = یوزلمش عسکر. ۳. قیرلمش، منفعل، مکدر : خاطری شکسته = خاطری قالمش. — صنر تشکیلنه‌ده کیرر : شکسته دل = یورکی قیرلمش : شکسته خاطر = خاطری قالمش. = سـ. فا. تعلیق یازیسنك برنوعی : شکسته‌یی چوق ایی یازاردی.

شُكفته (صـ. فا. آچلمش : کل شکفته = آچلمش کل : نا شکفته = آچلمامش.

شَكل (سف. عر. ج : اشکال. ۱. صورت، بیچیم، هیئت : هرحیرفك کندینه مخصوص برشکلی واردر: غریب‌الشکل بر حیوان. ۲. بکزر، تمثال، تصویر : فیلك شکلنی یاپمق؛ شکلی حالا کوز - مك اوکنده در. ۳. طاسلاق، رسم، پلان : یاپدیرمق ایستدیکك شیئك شکلنی چیزوب ویرمه‌کر اوآدم طبقیسنی یاپار. ٤. بکز، چهره : تعریفله برآدمك شکلنی تمامیله آکلامق ممکن دکلدر. ٥. درلو، نوع، جنس. چشیت : بو نه شکل آدمدر! ٦. ر. هندسه‌ده خطلردن مرکب او - له‌رق هربری باشقه برصورتده اولان رسملرك بهری : شکل مثلث، شکل منتظم، شکل کثیر الاضلاع : اشکال هندسیه. ۷. فن کتابلرنده آکلاتدیریلان شیئلری کوسترمك اوزره درج ایدیلن رسم وخطوط وسائره : او کتابك اشکالی متنك ایچنده‌می یوقسه آیری می باصلمشدر؟ ۱٤٥ نجی شکلده کوسترلدیکی اوزره ۸. مد. قیاسك صورت ترتیبی. = ج. مرور تذکره - لرنده وسائر اوراق رسمیه‌ده برآدمك قید اولنان چهره علامتلری، کوز، یاقی، صاچ وسائره کیفیتی : تذکره‌سنده اشکالی یازیلی دکلدر : اشکالی غزته‌لرله اعلان اولندی.

شَكلاً (حـ. عر. صورت ظاهره. جه، قیلیق و بیچیمجه : قورت شکلاً کوپکه بکزر.

شَكلى (صـ. عر. ۱ : شکلیه. صورت ظاهره‌یه وبیچیم وقیلیغه منسوب ومتعلق.

شِكَم (سـ. فا. قارن، بطن.

شِكَمبه (سـ. فا. اشکمبه. با : اشکمبه.

شِكَمپَرست (صـ. فا. ا شکم = قارن - پرستن = طاتجی) قارنه طاپنیرجه‌سنه اهمیت ویرن، بوغازینه چوق اهمیت ویرن، بوغاز دوشکونی.

شِكَمپَروَر (صـ. فا. ا شکم = قارن - پرورن = یتمك) یوب ایچمکی چوق دو - شوتن، بوغازینه اسیر اولان.

شِكَن (صـ. فا. ا « شکستن » فعلندن اسم. اولوب صنر. تشکیلنه کیرر.) قیران، کسر وشکست ایدن : بت شکن = صنملری قیران؛ پیمان شکن = عهدینی قیران، نقض عهد ایدن.

شِكَنج (سـ. فا. بوکلوم، قیوریم، جعد : شکنج زلف. ز.

شِكَنجه (سـ. فا. با : اشکنجه.

شَكوا (سف. عر. با : شکوی، شکوه.

شَكور (صـ. عر. ا « شکر » دن سمپ.) چوق شکر وحمد ایدن، کوردیکی نعمتك قدر و قیمتنی بیلدکدن ماعدا دوچار اولدیغی بلایاده دخی حق تعالی حضرتلرینه شکر و سپاس ایتمکدن فارغ اولمیان.

شُكوفه (سـ. فا. چیچك، زهره.

شُكوك (سف. ج. عر. فد : شك. با : شك.

شُكوه (سـ. فا. اولولق، عظمت، جلال، شوکت، مهابت : کمال دارات وشکوهله.

شَكوه (سف. عر. و :

شَكْوَى { سث. عر. شكايت، حقنى طلب ايچون محكمه يه مراجعت: سزدن شكوى ايتمشلر.

شِكِيب { سـ. فا. صبر. ز. || تا شكيب = صبرسزلقله.

شِكِيبا { ص. صبر ايدن، صابر. صبور. ز.

شَكِيمه { سث. عر. ١. كم، لجام. ٢. مج. ثبات، قولاى رام اولمايش، مقاومت: شديد الشكيمه، قوى الشكيمه = مقاومته مقتدر، طيانير، ثباتلى.

شَلْ { ياخود شلل. سـ. عر. چولاقلق. ال وقولك قورى و طوتماز اولمسى. — وصفى « اشل » ومؤنثى « شلاء » در.

شَلَاله { سث. عر. بيوك چاغلايان: بر تهرك يوكسكدن دوكمه سيله حاصل اولان چاغلايان، نياغاره شلاله سى.

شِلته { ياخود شيلته. سـ. يوك دوشك ويا اوت منسدر اوزرينه يايلان پنبوقله طولمش خفيف ويومشاق دوشمه: ياتاق شلته سى، منسدر شلته سى: اركان شلته سى = اوستنه اوتورمق اوزره درت كوشه لى شلته كه اوتوريلهجق يره نقل اولنور.

شَلْطاق { ص. غاوغاجى، چاپرس. عر.

شَلْغَم { سـ. فا. معروف سبزه كه شكلاً صوغانه بكزر بر كوكدر. عربيسى پونجدن معرب اولهرق « سلجم » واصل ترجمه سى: كلم و چومور در.

شَلْلاق { ص. چيلاق، عارى، برهنه: شلاق مللاق = حياسزجه سنه چيلاق اولهرق.

شَلْوار { سـ. فا. شلوار. با: شالوار.

شَم { سـذ. عر. قوقولامه، قوقو آلمه، قوةشامه، حاسهٔ شامه: شم عطريات.

شَماتَت { سث. عر. برينك باشنه كلمن بلا و كدردن دشمنلرينك سوينوب اظهار مسرت ايتلرى: شماتت اعدا.

شَماتَه { سـ. (لغت آنفهٔ عربيه دن مأخوذ) كورلدى، پاتير. دى، يايغاره، ولوله: شماته ايتمك. || شماته تلى = ازاجق تحريك ايله سس چيقارر غايت اينجه تنكه.

شَماتَه جى { ص. كورلديجى. چوق كورلدى پاتيردى ايدن: يك شماته جى بر جوقدر.

شَماتَه لى { ص. كورلدى وپاتير. دىسى چوق: شماته لى قز.

شُمار { سـ. فا. صايى، تعداد، حساب؛ حد و شماردن افزون = صايسيله مز. || بى شمار = صايسيز. لايعد، پك چوق.

شُمار { يا شامار. سـ. آچيق آوجه طوقات، سلله: شمار آتمق، شمار يمك.

شمار تمق { فل. يوز ويروب آز. ديرمق: بو چوجغى والده سى شمارتمش.

شمارمَق { فل. آزمق. يوز بيوك فوچى: كچى شماندره يه باغلامق؛ واپور شماندوره ده در. ٢. كيجه قنديلنده فتيلى طوتمق اوزره ياغده يوزن تللى مانطار پارچه سى: قنديل شماندره سى.

شَمائِل { سث. جـ. عر. افد. « شمايل » اسامزده مستعمل دكادر. ا خوبلر. اخلاق، طبيعتلر: شمائل آدمك صولنده قالان جهت، پويراز جهتى: قره دكيز آنا. طولينك شمالنده در: شمال شرق = شمال ايله كون طوغدى آره سنده كى جهت: شمال غربى = شمال ايله باطى آره سنده كى جهت: شمال روزكارى = پويراز.

شِمالاً { ح. عر. شمال جهتندن: آناطولى شمالاً قره دكيزله محدود در.

شِمالى { ص. عر. ز: شماليه. شمال جهتنه منسوب و متعلق: قطب شمالى = كرهٔ ارضك ايكى قطبندن شمال طرفنده بولنانى: اقطار شماليه: آمريقاى شمالى: نجم شمالى = قطب شمالينك حذاسنده بولنان وكيجيلرك تعيين سمت ايتلرينه چوق ياراياں بر كوكب: شرق شمالى = شرق ايله شمال آره سنده كى جهت: غرب شمالى = غرب ايله شمال بينده كى طرف.

شَمامه { سث. عر. شامامه دينلن ميوهٔ اغيرماً كوله. با: شامامه.

شُماندَره { سـ. ياخود: شماندوره

شُماندوره { سـ. ١. حلقه لرينه كمى باغلانمق اوزره ايماندره دمير آتهرق طوران ايكى بوش و هر طرفى قپالى بيوك فوچى: كچى شماندره يه باغلامق؛ واپور شماندوره ده در. ٢. كيجه قنديلنده فتيلى طوتمق اوزره ياغده يوزن تللى مانطار پارچه سى: قنديل شماندره سى.

شَمائِل { سث. جـ. عر. افد. « شمايل » اسامزده مستعمل دكادر. ا خوبلر. اخلاق، طبيعتلر: شمائل

شريفه = فخر كائنات (صلعم) افندمزك مبارك اخلاق وعاداتى وبوندن بحث ايدن كتاب.

شِمدَن { ظز. ا « شمديدن » تعبيرندن مخففدر.) شمدن صكره. شمدن كيرو. با: شمدى.

شِمدى { ظز. زمان حاله دلالت ايدر، الآن، اكنون: شمدى كلدم: شمدى كيده جكم: شمدى نره ده در؟ شمدى يه قدر، شمديه دكين = الى الآن: شمديدن = بو قدر اركن: شمديدن كيده جكمى يز؟ شمدن (شمديدن) صكره = بعد ذا، بعد ازين؛ شمديلرده = بو زمانلرده.

شِمديجك { ظز. تام بو زمانده. دها زياده تعيين وتحديد وآز وقته حصر ايچوندر:) شمديجك بوراده ايدى؛ شمديجك كله. جكدر.

شِمديكى { ص. بو زمانده كى، شمدى واقع وموجود اولان: شمديكى آدملر؛ شمديكى حاله.

شِمديلِك { ظز. شمديكى حاله، زمان حاضره كوره، شمديكى زمان ايچون: شمديلك بو قدر كافيدر؛ شمديلك برشئ يوقدر؛ خسته لقده شمديلك بر تهلكه يوقدر.

شُمُرده { ص. فا. صايلش، معدود. ز.

شَمس { سذ. عر. ج: شموس. (عربيده مؤنث سماعيدر.) كونش، كون، آفتاب، خور. شيد: شمس وقمر = آيله كونش؛ طلوع شمس = كون طوغوسى: غروب شمس = كون باطيسى. || كاشمس = كون كبى، آشكار، عيان.

شَمس آباد { ص. فا. (عر. شمس = كونش. فا. آباد = بر شيئك چوق بولنديغى ير) كونشى چوق، كونشه پك معروض: شمس آباد بر خانه: او صره ده كى يالبلر شمس آباددر.

شَمس سِپَر { سـ. فا. (عر. شمس = كونش. فا. سپر = قالقان) ١. يوزى كونشدن محافظه يه مخصوص بياض بزدن معمول برنوع باشلق. ٢. سابقه سپرى.

شَمسه { سث. عر. ١. خرجله ايشلهلى ويا اويمهلى وسائر درلو اوله رق كونش رسمنده پافته. ٢. بو رسمده يازمه كتابلرك باشنه نقش اولنمش تزيينات.

شَمسى { ص. عر. ز: شمسيه. كونشه منسوب ومتعلق. || ه. منظومهٔ شمسيه = كونشه تابع اولان سيارات وبيكلرينك مركزلرى اولان كرهٔ شمسله برابر تشكيل ايتدكلرى دائره كه كواكب ثابته نك هر برى ده تشكيل ايدر. || سنهٔ شمسيه = كونشك اون ايكى برجى دور صورى ايله دور ايتهرك يتمه باشلاديغى يره عودت ايتمسيله حساب اولنان سنه كه برجلرك عددينه موافق اوله رق ١٢ آيه منقسمدر. مقابلى: سنهٔ قمريه كه آيله حساب اولنور. || د. حروف شمسيه = عربيده الشمس كبى حرف تعريفه مقارن اولدقلرنده بو ادائك لامى اوقونميوب كندىلرى مشدد اوقونان حرفلر: ت، ث، د، ذ، ر، ز، س، ش، ص، ض، ط، ظ، ل، ن. حرفلرى. مقابلى: حروف قمريه.

شَمسيّه { سث. عر. مماتك حاره ده اساساً كونشدن محافظه ايچون اولوب ياغمور ايچون دخى قوللانيلان ال چادرى: شمسيه آچمق. طوتمق. — شمسيه شكلنده يوقاريسى كككيش و كوللكه ايدر مختلف آغاجلره ده اطلاق اولنور.

شَمسيّه جى { سـ. شمسيه يايان وصاتان آدم.

شَمسيّه جيلِك { سـ. شمسيه يايمق صنعتى وشمسيه تجارتى.

شَمسيّه لِك { ص. شمسيه اعمالنه يارار (قماش و سائره).

شَمسيّه لى { ص. شمسيه سى اولان، النده شمسيه طوتان.

شِمشاد { سـ. فا. چشير آغاجى.

شِمشَك { ياخود شيمشك. سـ. بلوطلرك حامل اولدقلرى مثبت ومعنى الكتريكلرك اختلاط طنمدن حاصل اولان پارلامه كه قين ويا اوزاقده واقع يلديرمله متوافق اولور: شمشك چاقمق: شمشك كبى = بردن بره كلوب كچن.

شِمشير { سـ. فا. قلج، سيف، تيغ: شمشير بران = كسكين قليج: شمشير زن = قليجله اوران، قليج چكن.

شِمشیر { سـ غلط اولەرق چشیر آغاجنـه دیرلر. با: چشیر.

شَمع { سـذ. عر. ۱. بال مومی. ۲. مـوم، چراغ؛ شمع کافور = کافوردن موم.

شَمعدان { سـ. فا. (عر. شمع = موم. فا. دان = ادات ظرفیت. — تر. زبانزدی: شامدان.) یاتمق اوزره موم دیکمکاری آلتکه معـدندن مختلف اشکال وصورده اولور: کومش شمعدان، چفته شمعدان، ال شمعدانی.

شَمعدانجی { سـ ۱. شمعدان یاپان وصاتان آدم. ۲. بر بیوك داثره‌ده شمعدان ومومله‌ره وعلی العموم اسباب تنویره نظارت ایدن: شمعدانجی باشی.

شَمعه { سذ. عر. (تر. زبانزدی: شاما) مومله فتیل، مومه باتیرلمش حتیل.

شَمعه‌لی { صـ (زبانزدی: شاما) مومه باتیرلمش فتیلدن معمول: شمعه‌لی کبریت.

شُموس { سذ. ج. عر. فد: شمس. با: شمس.

شُمول { سذ. عر. ۱. شامل و حاوی اولمـه، ایچنه آلمه، قابلامه: شمولی اولق = شامل اولق، جمع واحاطـه ایتمك. ۲. دلالت ایتمه، معانی سائره‌سی میانینده بر معنا دها افاده ایتمه: بولغتك فلان شیئه شمولی یوقدر؛ بو سوزك سزه شمولی وارمیدر؟ — شامل معناسیله فارسی قاعده‌سی اوزره وصف ترکیبی تشکیلنه کیرمسی قاعدهٔ فصاحته موافق دکلدر: عالم شمول = عالمی قاپلامش، شامل عالم.

شُمولَندیرمَك { فذ. شـمولی اولهجق حاله کتیرمك، عمومی ایتمك: بو سوزی شمولاندیرملی.

شَمّه { سذ. عر. ۱. برکره قو. قلامـه. ۲. پك جزئی مقدار: عشق الهیدن قالینده بر شمه بولنان کندینی ضبط ایده‌مز.

شَمّی { صـ. عر. : شمیه قوقلا. اسامیسی تشکیل ایدیور: یکشنبه، دوشنبه، سه شنبه، چهارشنبه، پنجشنبه. بونلرك ایکی اخیری لسانمزده چمشدر.

شَمیم { صـ. عر. : شمیمه. (« شم » دن صشـ.) اتی قـوقان، کوزل رایحه‌لی: باد عنبر شمیم = عنبر کبی قوقان، عنبر قـوقولی روزکار.

شَن { صـ. ۱. سوینمش، سوینجلی، مسرور، ممنون، کولیوز. لی: شـن آدم. ۲. مسکون، معمور، عمرانی یرنده، ایشلنمش: شن مملکت. ۳. فراح، مفرح، روشن: شن محل.

شِناس { صـ. فا. (« شناختن » فعلنـدن سمصـ. اولوب صـتر. تشکیلـده بولنور.) ۱. بیلن، آکلایان، طانیـان، خبر ومعلوماتی اولان: اختر شناس = نجومدن معلوماتی اولان، منجم؛ تاریخ شـناس = تاریخ بیلن. ۲. رعایت ایدن، باقان: خاطرشناس = خاطره باقـوب رعایت ایدن؛ حقوق شـناس = حقوقه رعایت ایدن.

شَناعَت { سذ. عر. کوتیلك، فنالق، خبـاثت، مذمـومیت، عیبلك، رذالت، مسخره‌لق: کذب وسرقتـك شـناعتی تسلم ایتمیه‌جـك هیچ بر کیمسه یوقدر.

شِناوَر { صـ. فا. یوزیجی، سباح. ز.

شَنایِع { سذ. ج. عر. فـد: شنیعه. با: شنیعه.

شَنیعه { سـ فا. اصل معنـاسی کون اولوب، یالکز قوالانلـه یغنده جمعـه ایرتسی دیمکدر، و بردن بشه‌قدر اعداد فارسیه ایله برلشه‌رك جمعه‌دن باشقه کونلرك اسامیسی تشکیل ایدیور: یکشنبه، دوشنبه، سه شنبه، چهارشنبه، پنجشنبه. بونلرك ایکی اخیری لسانمزده چمشدر.

شَندَره { سـ ۱. فیجی قبورغه. سی. ۲. تکیر توعندن بیوجـك بالیق. ۳. قاپلامه‌لق اینجه وطار تخته.

شَنفَر { شنفردامق. با: شـانفر، شانفردامق.

شَنلِك { سـ ۱. مسروریت، ممنونیت، کـولر یوزلیلك: بو آدمك شنلکی دائمیـدر. ۲. معمـوریت، آبادانلق، بر یرك مسکون ومعمور اولمسی، عمران: بحر محیطـك بعض آطـه‌لرنده شنلکدن اثر یوقدر. ۳. طوتانمه، شهر آیین، ایقـاد قناديل ایله درلو او یونلرله وطـوب تفنك آتمقله اعلان مسرت.

شَنلِکسِز { صـ. معمـوریتسز، غیر معمـور، خراب و خالی، اصسز: شنلکسز برآطه.

شَنلِکلی { صـ. معمور، مسکون، آبادان.

شَنلَندیرمَك { فذ. ۱. شـن و مسرور ایتمك،

یوزینی کولدیرمـك: محزون آدملری شنلندیرملی. ۲. معمور وآبادان ایتمك، اعمار ایلك: بو دمیر یولی خطنك تمدیدی او ممکنی شنلندیردی.

شَنلَنمَك { فل. ۱. سـوینمك، مسرور و محظوظ او. لقی: کلدیکنده بك حزین ایدی صکره شنلندی. ۲. مسکون ومعمور اولمق، کسب عمران ایتمك: آوسترالیه قطعـه‌سی بو صوك زمانلرده چوق شنلندی.

شِنو { صـ. فا. (« شنیدن » فعلندن سمصـ. اولوب، صـتر. تشکیلنه کیرر.) ایشیدن، ایشیدیجی: دور شنو = اوزاقدن ایشیتمك اوزره ایجاد اولنان بدیعه. تلفون.

شَنیع { صـ. عر. : شنیعه. (« شناعة » دن صشـ.) کـوتی، فنـا، خبـاثتلی. خبیث، عیب، اوتانه‌جق؛ فعل شنیع = زنا کبی معیوب وممنـوع ایش. (حقوق اصطلاحنده علی الاطلاق آداب عصمیه واخلاق عمومیه‌یه طوقنان افعاله دینیر. مطلقا جماع معناسنه مخصوص دکلدر.)

شَنیعه { سذ. عر. ج: شنایع. کوتی وعایب ایش، نامزا حرکت: اونك یاپدیغی بر شنیعه‌در: ارتکاب شنایع ایتمك.

شو { ض. « بو » ایله « او » آره‌سنده متوسط بعده‌ده بولنان ویا زبرده مذکور شیئلره اشارت ایچـوندر: شـوآدم، شـو ایش: شـوآدملر، شـو شیئلر. مجردان باشقه احوالده وجمعده « ده »، « دن » حروف الصـاقیه استعمالنده بر « ن » آلیر: شونك، شونی، شـونلر، شونده. شوندن. مفعول الیهده غلط اولهرق بو « ن » « ك » صـورتنده یازیلیور: شـوکا (بوکا، اوکا کبی)؛ شوقدر = شو مقداردە: شوقدکلو = شـو درلو: شونده = شو ایشـده ویا شـو یرده. || شـونده بونده = اوتده بریده: شوندن بوندن = اوته بری، مختلف شیئلر. || شوقدرکه = آنجق، مع هذا. — « او » اسم اشارتنه تاکید ایچون بر « ل » علاوه اولنه. رق « اول » دینلدیکی کبی « شو » اسم اشارتنه‌ده بعضاً بو حرف علاوه اولنه‌رق « شول » او. لورسـه‌ده، الیوم پك مستعمل دکلدر: وبو حالده واو مقبو. ضه‌سی مبسوطه‌یه تحویل اولنه‌رق: « شول » تلفظ اولور.

شو { یاخود شـوی. سـ. فا. بیقامه: شست وشو = بیقا. مه، غسل، تطهیر. (یالکز نادر الاستعمال اولان بو تعبیرده مستعملدر.) = صـ. بیقایان، غسل وتطهیر ایدن (صـتر. تشکیلنه کیرر:) مرده‌شوی = اولو بیقا. یاتی، غسال.

شَو { سـ با: شیو.

شَوارِب { سذ. ج. عر. فد: شارب. با: شارب.

شَوارِع { سذ. ج. عر. فـد: شارعه. با: شارعه.

شَوّال { سـذ. عر. شهور قمریهٔ عربیه‌نك اونجیسی او. لوب برنجی کونی رمضان بایرا. میدر.

شَوالیه { سـ. بول و بویـز ایکی قولبلی سیت ویاکوفه.

شَوامِخ { سـذ. ج. عر. فد: شامخه. با: شامخه.

شَواهِد { سذ. ج. عر. (فـد. « شـاهده » مستعمل دکلدر.) بر قاعده ویا لغته مثال اولمغله برابر اثبات ایچون دخی آثار معتبره‌دن ایراد اولنـان مثـال: شـواهد لغت کتابنك استنادکاهیدر.

شَواهِق { سـذ. ج. عر. فـد: شاهقه. با: شاهقه.

شَوائِب { سـذ. ج. عر. فـد: شائبه. با: شائبه.

شوباره { سـ. (اسـلاوجه‌دن) چوخه‌دن یووارلاق تبـه‌لی و دیلیملی بر توع باش کـوه‌سی.

شوخ { صـ. فا. شن وحرکاتنـده سرباست، نازلی، شیوه‌لی واویناق: دلبر شـوخ، شـوخ مشربلی، شـوخ مشرب = طور وحالی نازلی: شـوخ چشم = با. قیمتی سربست وجاذبه‌لی.

شوخلق { سـ. و. : شوخی.

شوخی { سـ. فا. ناز، شیوه، سرباست ونازلی حرکت.

شور { سـ. فا. ۱. طـوزلی و چـوراق یر. ۲. غاوغا، کورلدی، یاتیردی: شر وشور.

شورا { سـ. شو محل، شـویر: شـورانك میـوه‌سی پك لذیذ اولور؛ شورابی‌ده کورملر. — اکثریا ضمیره مضـاف او. له‌رق قوللانیلیر: شـورام آغریپور: شوراسی دوزلتملی. || شـوراسی، شـورالری = شو حال، شـو ایش، شـو کیفیت: اصل دوشونیله‌جك ایش شورا.

سیدر؛ شورالرینی نظر اهمیتدن دور طوتماملی. = ظم. حروف الصاقله برابر متوسط اوزاقلقده محله اشارت ایچون ظرفیت معناسنی بیان ایدر: شورادە، شورادن، شوراجه. || شورادە بوراده = اوتەده بریده، مختلف محللرده.

شورا { یاخود شوری. سذ. عر. مذاکره محلی، مجلس: عقد شورا ایتمك. || شورای دولت = باب عالیده متعدد دوائره منقسم مجلس کبیر. || دار شورای عسکری = مقدما دائرهٔ عسکریه. ده امور عسکریه‌نك مذاکره. سنه مخصوص مجلس عمومی عسکری. || شورای بحریه = ترسانه ایشلرینك مذاکره‌سنه مخصوص مجلس.

شوراجق { سم. حروف الصاقله برابر قریبجه ومحدود ومعین بر محله اشارت ایچون ظرف مکان اولور: شوراجقدن کچدی. براقدم؛ شوراجقدن کچدی.

شوراق { صف. یا: چوراق.

شورالی { صف. شورا اهالیسندن اولان، شو مملکت خلقندن بولنان: فلان آدم شورالیدر.

شورانگیز { صف. فا. [شور = کورلدی. انگیختن = قوپارمق] غاوغا وکورلدی قوپاران، کورلدی‌یه سبب اولان.

شوربا { یاخود شوربه. یا: چوربا.

شورش { سم. فا. قاریشقلق، قارغاشقلق.

شورلدامق { شورلدی. یا: شارلدامق، شارلدی.

شورلداق { مص. بردن بره و درسله ابتدای ایدن. عو.

شوره { سف. فا. چوراق، چوراق و غیر منبت طوپراق.

شوره‌زار { سم. فا. چوراقلق یر.

شوری { سذ. عر. یا: شورا.

شوریدگی { سم. فا. ۱. قار. مفتونیت، ابتلا. ۲. مج.

شوریده { صف. فا. ۱. قاریشق، پریشان. ۲. مج. مفتون، مبتلا، عاشق، شیدا.

شوریده بخت { صف. فا. [شوریده = پریشان. بخت = طالع] طالعسز.

شوریده حال { صف. فا. [شوریده = پریشان. عر. حال = م] حالی پریشان.

شوریده خاطر { صف. فا. [شوریده = قاریشیق. عر. خاطر = م] خاطری قاریشیق و پریشان، جمعیت خاطری اولمیان.

شوسه { سم. [فر. Chaussée] بالیق صیرتی بیچیلمیده اولەرق قیرمه طاشلرله قو. مدن یابلمش ایکی طرفی خندقلی جاده: شوسه یاپمق، شوسه‌یی صولامق. = صف. بوطرزده یابلمش = شوسه قالدیرم، شوسه یول.

شوق { سذ. عر. ج: اشواق. [مصدریت معناسیله قو. للانلماز.] ۱. شدتلی آرزو، زیاده میل وهوس = شوق ایله درسه ابتدار ایتدی. ۲. نشئه، کیف، ایستك. ۳. تر. ایشیق، ضیا.

شوق دل { مو. جنتمکان سلطان سلیم خان ثالث حضرتلرینك اثر طبع سلیملری اولان بر مقام.

شوقلی { صف. ۱. هوسکار، آرزو منند. ۲. نشئه‌لی، کیفلی.

شوقی { صف. عر. ة: شوقیه. ۱. شدتلی آرزو وهوسه ویا کیف ونشئه‌یه منسوب ومتعلق.

شوك { سذ. عر. دیکن، خار. ز. || ت. شوك الظهر = عمود فقاری، اکین.

شوکت { سذ. عر. [تعبیرات عربیه‌ده « شوکه » صورتنده قوللانیلیر] عظمت، جلال، حشمت، هیبت. — ذات همایون حضرت پادشاهی‌یه مخصوص عنوان جلیل‌الشاندر: ذات شوکت سمات حضرت پادشاهی؛ شوکت مآب افندمز حضرتلری.

شوکتپناه { صف. فا. [عر. شوکت = عظمت. فا. پناه = ملجأ] عظمت وهیبتك مرکز استنادی. ذات اقدس حضرت پادشاهی‌یه مخصوص القاب جلیله‌دندر: شوکتپناه افندمز.

شوکتپناهی { صف. فا. وهیبتك ملجأ و

ملاذی اولان ذات حضرت پادشاهی. هی‌یه منسوب ومتعلق: عتبهٔ سنیهٔ شوکتپناهیلرینه.

شوکتلو { یا شوکتلو. صف. عظمت وهیبت صاحبی. ذات حضرت پادشاهی‌یه مخصوص عنوان جلیلدر: شوکتلو پادشاهمز افندمز حضرتلری.

شوکتمآب { صف. فا. [شوکت = عظمت. مآب = مرجع] شوکتك راجع وعائد اولدیغی: شوکت مآب افندمز.

شوکران { سم. فا. بالدیران‌دیکنلر نباتات؛ شوکران مائی = کوچك بالدیران، صو رازیانه‌سی.

شوکه { سذ. عر. یا. دوددیکنی.

شوکی { صف. عر. ة: شوکیه. ۱. یا. دیکنه مشابه ویا دیکن قبیلندن اولان: شوکی الشکل. ۲. ت. قبورغه. لرك مربوط اولدقلری اکین کیکنه متعلق.

شول { سذ. [شو اسم اشارتنه تأکید ایچون « ل » حرفی علاوه اولنمش، و شاذ اولەرق « اول » اسم اشارتنه تطبیقاً واوی مبسوط اولمشدر] شو، اول: شول خدای لم یزل حقیچون: شول قدر یوقاری‌یه چیقدی که . . .

شوم { صف. عر. اوغورسز. مشئوم. شامتلی. نحس: بخت شوم.

شوندە { شوندن. شرلر شونك. با: شو.

شؤون { سذ. ج. عر. فد: شأن. با: شأن. [جمع الجمعی « شؤونات » دخی مستعملدر.]

شوهر { سف. فا. قوجه، زوج. ز.

شوی { صف. فا. با: شو.

شویله { ح. طرز وحال تمثیلنه دلالت ایدوب قریبه مخصوص اولان « بویله » ایله بعیده مخصوص اولان « اویله » آره‌سنده متوسط بعددە بولنانه اشارت و تمثیله مخصوصدر: اویله یاپه شویله یاپ. || شویله بویله = ایکیسی اورته‌سی، نه پك ایی نه پك فنا: شویله بویله کچدی دیه‌رك. || شویله طورسون = صرف نظر: یازمق شویله طورسون اوقومغه‌ده اقتداری یوقدر. || شویله که: بروجه آتی.

شویله‌جه { ح. بووجهله، اصول ایله.

شویله‌لك { سم. بو طرز، بو اصول: شویله‌لکله ایش کورلمز.

شه { سف. فا. با: شاه.

شهاب { سذ. عر. آلو، شعله، آتش پاره. || شهاب ثاقب = جوهواده حاصل اولوب سرعتله آقه‌رق کیدن شعله که عوام طرفندن نجم طن اولنور.

شهادت { سذ. عر. ۱. انسانك کور. دیکی وبیلدیکی بر ایشی حضور محکمه ده مع القسم افاده واقرار ایتمسی، شاهدلك، کواهی: شهادت ایچون محکمه‌یه دعوت اولندم. ۲. مج. اقرار، اعتراف، بر ایشك صحت وحقیقتنه قائل اولمه: اونك علم وفضلنه بتون عالم شهادت ایدر؛ محبتکزك صدق وخلوصنه قلبم، وجدانم شهادت ایدر. ۳. دلالت، علامت باهره اولمه: آثاری وسعت معلوماتنه شهادت ایدر. ٤. ارکان اسلامدن اولان «اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمداً عبده ورسوله» کلام شریفی: شهادت کتیرمك: کلمهٔ شهادت. بوایکی جملهٔ شریفه‌یه تثنیه صیغه‌سیله « شهادتین » دخی دینلیر. ٥. دین حق اوغورنده واعلای کلمة‌الله بولنده فدای جان ایدوب شهید اولمه: شهادت حضرت حمزه (رضه): رتبهٔ شهادتی احراز ایتمك. ٦. کوزله کورپان شیئلر. مرئیات. مادیات، معنویات مقابلی: عالم شهادت. || شهادت پارمغی = شهادت کتیرکن قالدیرلمسی معتاد اولان سبابه پارمغی.

شهادتنامه { سف. فا. ۱. برمکتبی اکمال ایدوب جیقان شاکردلرك یدینه مکتبه‌ده‌ندریس اولنان فنونی تحصیل ایتمش اولدقلرینه شاهد وبرهان اولمق اوزره ویریلن ورقهٔ رسمیه: مکتب حقوقدن شهادتنامه‌سی واردر؛ مکتب طبیهٔ ملکیه‌دن شهادتنامه‌سنی حائزدر. ۲. برفن وصنعتی اجرایه اقتدارینی بالا. متحان کوسترن او صنعتی اجرایه مأذون اولمق اوزره ویریلن رسمی رخصتنامه: شهادتنامه‌سی

اولمیان آدمك دعوی وکالتی وعرضحالجیلق ایتمك مأذونیتلری یوقدر. ۳. برآدمك حسن حالنه وبا بر خصوصنه شهادت ایتمك اوزره منسوب بولندیغی دائره وبامحله ومملکت طرفندن مضبطه وعلم وخبر صورتنده اولهرق ویریلن ورقه: محله سندی، قلمدن بر شهادتنامه کتیرملی. ٤. بر معاملهنك ایضا اولندیغی مشعر مأموری طرفندن ویریلن تصدیقنامه.

شَهامَت { سث. عر. ذکا وفطنتله برابر جسارت و شجاعت، دلیرلك. — « شاه » ایله مشابهت لفظیه سندن طولایی ایران شاهی حضرتلرینه عنوان رسمی اتخاذاولنمشدر: شهامتپناه: ذات عالیء شهامتپناهیلری.

شَهامَتلو { ص. ذکا و شجاعتی اولان، ذکی وشجیع. — انشا لسانده ایران شاهی حضرتلرینه ویریلن عنواندر: شهامتلو مظفرالدین شاه حضرتلری.

شَهباء { صث عر. ذ: اشهب. با: اشهب.

شَهباز { س. فا. با: شاهباز.

شَهبال { س. فا. با: شاهبال.

شَهبَندَر { س. فا. بر دولت طرفندن دیگر بر دولتك تجارتگاه بر شهر ویا اسکله سنده تبعه سنك حقوقنی مدافعه وامور ومناسبات تجاریه لرینه نظارت ایتمك اوزره تعیین واقامه ایتدیرديکی مأمور، قونسلوس: باش شهبندر = شهبندرك بیوکی، جنرال قونسلوس: شهبندر وکیلی = شهبندرك کوچکی، ویس قونسلوس.

شَهبَندَرخانه { س. فا. شهبندر دائرهٔ رسمیه سی، بر شهبندر ویا باش شهبندر ایله معیتی هیئتنك اقامتنه مخصوص خانه که تابع اولدیغی دولت تبعه سنك مرجعیدر. و او دولتك سفیر ایلرینه دخی اطلاق اولور: مارت شهری، حزیران شهری.

شَهبَندَرلِك { س. بر دولتك بر شهر ویا اسکله سنده دیکر بر دولتك تبعه سی حقوقنی مدافعه یه مأمور اولان شهبندرك وظیفه سی و صفت ومأمورتی: تفلیس عثمانلی شهبندری. لکی: باش شهبندرلك = باش شهبندروظیفه وصفت ومأمورتی.

شَهبَیت { س. فا. با: شاهبیت.

شَهپَر { س. فا. با: شاهپر.

شَهتانه { س. شهدانه دن غلط } با: شهدانه.

شَهد { سذ. عر. ۱. کوچ بالی. ۲. بال، عسل.

شُهَداء { سذ. ج. عر. فد: شهید. با: شهید.

شَهداب { س. فا. } عر. شهد = بال. فا. آب = صو او:

شَهدابه { س. فا. بال شربتی.

شَهدانه { س. (زبانردی: شهتانه) ۱. کنویر تخمی: یمان شهدانه سی. ۲. ایری دانه لی و مقبول اینجی.

شَهدکام { ص. فا. } عر. شهد = بال. فا. کام = طامغ } طاماغنده لذت قالمش. شیرینکام.

شَهدیه { س. برایق رسمنده کرا سسته قایغی. آلمانه کی بیوك قایق.

شَهر { سذ. عر. ج: شهور. } اصل معنالری یکی آی و هلال در } قمری آی، سنهٔ قمریه نك برآیی. شهر محرم. شهر رمضان؛ شهور ثلثه = اوچ آیلر } رجب، شعبان، رمضان. — سنهٔ شمسیه آیلرینه دخی اطلاق اولور: مارت شهری، حزیران شهری.

شَهَر { س. فا. بیوك بلده. بیوك قصبه، مدینهٔ کبیره: استانبول شهری: شهر بغداد. — برجه عالم صورتنده استعمالنده پایتخت سلطنت سنیه اولان استانبوله دلالت ایدر. } شهر المانیا = استانبول وجوارلرینك بر ولایت اعتباریله اداره سی: شهر امینی = شهر امانتنه تعیین بیوریلان ذات. } شهر اوغلانی = استانبوللی، طشره دن کلمه او. اولیسوب استانبولده طوغمش بیومش اولان. شهری. } بوکلمه فارسی اولدیغندن عربجه آی معناسنه کلن شهرك جمعی اولان شهوری بو معنی ایله قوللانمقدن احتراز ایتملی.

شَهرآرا { ص. فا. } شهر = م. آ. راستین = طوغاتمق }

شهره زینت ویرن.

شَهرآیین { س. فا. } شهر = م. آیین = رسم } شهرك طوغادلمسیله اجرا اولنان عمومی جنبش، شنلك، طوغانمه.

شَهراه { س. فا. با: شاهراه

شُهرَت { سث. عر. ۱. آد ویرمه، آد، صان، اوك، نامدار. لق، صیت، معروفیت: فلان پرده اونك شهرتی واردر: چوق شهرت قزاندی، بولدی: او فابریقه نك شهرتی دنیایی طوتمشدر. ۲. برآدمك عمومجه معروف اولدیغی اسم ومخلص ویالقب: مصطفی بن شمس الدینك بزجه شهرتی کاتب چلبی وآورو. پاجه شهرتی حاجی خلیفه در. } شهرت کاذبه = یالاندن قزانیلان شهرت: فلان شاعرك قزاندیغی شهرت برشهرت کاذبه در. } شهرت ویرمك = باعث اشتهاری اولمق: السنهٔ شرقیه جه اولان نشریات (لیدن) شهریه شهرت ویرمشدر.

شُهرَتشِعار { ص. فا. } عر. شهرت = م. شعار = نشانه } شهرتله متصف، شهرتلی، مشهور، مشتهر.

شُهرَتگیر { ص. فا. } عر. شهرت = م. فا. گرفتن = طوتمق } شهرت قزانان عالمی طوتان، شهرت قزانان، اشتهار ایدن.

شُهرَتلی { ص. شهرتی اولان، مشهور، مشتهر، نامدار.

شَهرِستان { س. فا. بیوك شهر. ژ:

شَهرلی { ص. س. شهر اهالیسندن } اولان. شهری، طشره لی مقابلی.

شَهره { سث. عر. با: شهرت. ص. عر. شهیر. مشهور، شهرت قزانوب آغزلرده کزن: شهرهٔ شهر، شهرهٔ آفاق.

شَهری { ص. س. فا. ۱. شهر اهالیسندن، بر شهرده طوغوب بیومش، کویلی و طشره لی اولمیان. ۲. پایتخت سلطنت سنیه اولان استانبول شهری اهالیسندن بولنان، استانبوللی. ۳. مج. نازك، ظریف، اطوار ومعاملاتنده قباقلی اثری اولمیان. } هم شهری. با: همشهری.

شَهری { ص. عر. ژ: شهریه. آیه منسوب وعائد اولان. آیده بر اولان. آیلق: حساب شهری وحساب سنوی؛ مجموعهٔ شهریه = آیده بر نشر اولنان. = حد. آیده. پیرآی: شهری نه آیلور؟ شهری بشیوز غروش معاشی واردر.

شَهریار { س. فا. حکمدار، ملك، شاه.

شَهریاری { ص. فا. حکمداره منسوب ومتعلق، شاهانه: عتبهٔ سنیهٔ جناب شهریاریه: یاوران حضرت شهریاریدن.

شَهریه { س. اعر. « شعریه » دن غلطدر. با: شعریه.

شَهزادگان { یاخود شاهزادگان. س. فا. ج. فد: شهزاده. با: شهزاده.

شَهزاده { یاخود شاهزاده. س. فا. ج: شهزادگان. شاهزادگان. } شه حکمدار زادن = طوغمق } ۱. حکمدار زاده. ۲. سلاطین عظام عثمانیه حضراتنك محادیم نجابت شعارلری.

شَهسوار { یاخود شاهسوار. س. فا. آتلیلر سروری، یك ماهر وشاتلی بینیجی.

شَهلاء { سث. عر. ذ. « اشهل » لسانمزده مستعمل دکلدر } قویو مائی، الا: عین شهلا وبوکا تطبیقا چشم شهلا. = تر. } حسن تعبیر نیتیله } شاشی، یان باقان، احول: شهلا کوزلی برآدم.

شَهنشاه { شهنشاهی و شهنشه، شهنشهی. با: شاهنشاه وسائره.

شَهنشین { س. فا. با: شهنشین.

شَهَوات { سث. ج. عر. فد: شهوت. با: شهوت.

شَهوار { ص. فا. با: شاهوار.

شَهوانی { ص. عر. ژ: شهوانیه. شهوته منسوب ومتعلق: میل شهوانی، تمایلات شهوانیه.

شَهوَت { سث. عر. ج: شهوات. ارکاك و دیشی ذوی. الارواحك بربرینه اولان میل و آرزوی طبیعیلری، نفس: طبیعت ادامهٔ ذریت ایچون سائقهٔ شهوتی واسطه اتخاذ ایتمشدر: شهوت حیوانیه: شهوته مغلوب برآدم.

شَهوَتانگیز { ص. فا. } عر. شهوت = نفس. فا. = انگیختن = قوپارمق } شهوت حسیاتی تحریك ایدن، میل شهوانیی موجب.

شَهوپَرَست { ص. فا. } عر. شهوت = نفس. فا. پرستن = طاپنمق } نفس وشهوته دوشکون. میلیات نفسانیه یه مغلوب.

شُهود { سند. عر. ۱. حاضر او- لوب کورمه، گوزله کوریش، مشاهده. ۲. گوزله کورینه جك صورتده موجود و مجسم اوله، وجود، مرئیت: مهد شهود: عالم شهود = مادی وجسمانی اولان یوعالم، عالم معنی وعالم ارواح مقابلی.

شُهود { سند. ج. عر. فد: شاهد. با شاهد.

شُهور { سند. ج. عر. فد: شهر. با: شهر. ا آیلر دیمك اولوب، شهر و قصبه‌لر معناسیله قوللانیلیر.]

شَهْوِی { ص. عر. ۃ: شهیه. [« شهوة » دن صف.] آرزو اولنه جق، اشتهایی موجب، لذیذ.

شَهید { صف. عر. ج: شهداء. [« شهادة » دن صف.] دین و اعلای کلمة‌الله اوغورنده جانی فدا ایدوب، رحمت حقه نائل اولان، محاربه‌ده اوریلان (اهل اسلام): محاربه ده شهید اولانلر؛ شهدا روحیچون: سیدالشهداء، شهید کربلا = سبط مکرم امام حسین (رضه) افندمز.

شَهیر { صف. عر. ۃ: شهیره. [« شهرة » دن صف.] شهرت قزانمش، مشهور، مشتهر: شاعر شهیر.

شَهیق { سند. عر. ۱. نفسی ایچری یه آلهرق سسلنمه، هیجقریق. ۲. ط. نفس آلمه. مقابلی: زفیر.

شَیء { سند. عر. ج: اشیاء. [ترکجه ده اکثریا « ء »ی حذف اولنور.] نسنه، چیز، ماده: بر شیء کوردم؛ بو نصل شیئدر؟ || بر شیء = جمله‌ء مثبته‌ده ۱. نکره یه دلالت ایدوب هر نه اولورسه غیر معین برماده کوستریر: برشی ویردی: بر شی آلدیکزمی؟ ۲. اهمیتلی بر ماده یه دلالت ایدر اوله دیمه‌یك اوده بر شیئدر: بوده بر شیء می؟ — جمله‌ء منفیه‌ده ایسه انکار بیان ایدوب، هیچ واصلا دیمکدر یاخود اهمیتسه شایان اولمیوب هیچ مثابه سنده اولدیغنی کوستریر: برشیء کورمدم: برش سویلمدی: بر شیء یمدم: بر شیئی (بر شیسی) یوقدر. — تأکید ایچون « هیچ » کلمه‌سی ده کیریر: هیچ برشیء سویلمدی: هیچ بر شیء یمدم. || چوق شیء = عجایب! هر شیء = هر نه اولورسه، تعمیم بیان ایدر: هر شیء بویله در: هر شیئه قاریشمامللی. = ج: بلا: اشیاء.

شَیاطین { سند. ج. عر. فد: شیطان. با: شیطان.

شَیب { سند. عر. صاچ صقال آغرمه‌سی، اختیاراق.

شیب { سد. فا. اینیش، آشاغی یه طوغری میل. ا نشیب کبی.]

شیب { سد. تللی بر نوع بورو. نجان.

شیپشیپ { سد. با: شپشپ.

شَیخ { سند. عر. ج: شیوخ، اشیاخ، مشایخ. [« شیخوخه » دن صف.] ۱. یاشلی آدم، قوجه، اختیار: آق صقالی بر شیخ نورانی: شیخ الوزراء وزرائك الك اختیاری. (بومعنا ایله اسانمزده آز قوللانیلیور ج. شیوخ کلیر.) ۲. ارشاد و تعلیم تصوف ایله مشغول وطرق علیه‌دن برینه منسوب اوله‌رق بر تکیه و زاویه‌ده سجاده نشین بولنان و اوراده عبادت وریاضتله مشغول درویشانه ریاست ایدن ذات: تکیه شیخی، مولوی شیخی. ۳. عربستانده قبیله وعشیرت رئیسی وجماعت مختاری: عربان شیخی: قبیله‌نك شیخله کوریشدك. (بوایکی معنا ایله ج. مشایخ کلیر.) ٤. محدثیندن بر ذاتك کندیسندن اخذ احادیث شریفه ایتدیکی استادی. ا بو معنا ایله ج. اشیاخ کلیر.) صلاح الدین بن ایبك صفدی اشیاخی میانده مشاهیر محدثاتدن بر چوق مخدرات اسلامیه تعداد ایدیور. || شیخ الحرم = حرم شریف نبوی هیئتك رئیسی. || کرسی شیخی = جوامع شریفه ده وعظه مأمور اولان علمادن ذات. || مجلس مشایخ = باب مشیخت اسلامیه ده طرق علیه وتکایا وزوایا ایشلرینه باقمق اوزره اعاظم مشایخدن مرکب بر مجلس مخصوص.

شَیخُ الاِسلام { سند. عر. دولت علیهٔ عثمانیه ده امور ومحاکم شرعیه ایله مدارس وطلبهٔ علوم ایشلرینه نظارت وبو خصوصاده ذات حضرت پادشاهی یه وکالت ایدن ذات که وکلای دولتدن و طریق علمی رجلدن اولوب اصول شریفاتده ضلع اتظمدن صکره الك عالی مقامده بولنور. || شیخ الاسلام قپوسی = داثره‌سی = باب مشیخت‌پناهی.

شَیخوخَت { سند. عر. قوجه‌لق، اختیاراق.

شَیخَین { سند. تد. عر. ایکی اختیار معناسیله کبار صحابه‌دن عشرهٔ مبشره دن و چهار یار کرینلدن حضرت ابابکر صدیق ایله حضرت عمر فاروق (رضهما) یه ویریلن عنوان مشترکدر.

شَیدا { ص. فا. عشق وعلاقه‌دن عقلی غائب ایتمش، مفتون، دیوانه: عاشق شیدا.

شَیدالِق { سد. و:

شَیدایی { سد. فا. عشق وعلاقه‌دن ایلری کلش دیوانه‌لك.

شیر { سد. فا. سوت: شیر مادرله آنا سودی.

شیر { سد. فا. آرسلان، اسد: شیر خدا = الله‌ك آرسلانی، اسد الله، حضرت علی المرتضی رضه) افندمزك لقب مکرملریدر: شیر نر = ارکك آرسلان: شیر وخورشید = آرسلان ایله کونش، ایران دولتنك بر نشانی.

شیرازه { سد. فا. ا بلکه شیراز شهرنده ایجاد او- لنمش ده بویله تسمیه ایدلمشدر.] شرقیون اصولنده جلدلنن کتابلرك پاپراقلرینك جلده ربط اولندقلری محلك ایکی اوجنده ابریشمدن اوریلن اینجه شریت که آوروپالیلر بوکون تقلیدینی یاپیشدیریورلر. || مج. نظام، انتظام، رابطه: شیرازه بندی = نظام وانتظام ویرن.

شیرانه { ص. ح. فا. آرسلانه لایق ومناسب، آرسلانجه، دلیرانه: بر صولت شیرانه ایله هجوم ایتدی: شیرانه مقاومت ایتدی.

شیر پنجه { سد. فا. ا آرسلان پنجه‌سی ا بدن انسا- نك مختلف محلرنده و اکثریا آرقه‌ده واکسه‌ده ظهور ایدن بیوجك وسیاه بر لحم زائد صو- رتنده مهلك بر حیوان: شیر پنجه چیقارمق.

شیر خوار { ص. فا. ا شیر = سوت - خوردن = مك ا سوت ایچن، هنوز سوتدن کسیلمه مش.

شیردان { سد. فا. ا شیر = سوت. دان = ادات ظرفیت. — تر. زبانزدی: شیردنی ا حیوانات مجتره‌نك ایکنجی معده‌سی.

شیردل { ص. فا. ا شیر = آرسلان. دل = یورك ا آرسلان یورکلی، جسور.

شیر روغَن { سد. فا. ا شیر = سوت. روغن = یاغ ا شیرلاغان، صوصام یاغی.

شیر گیر { ص. فا. ا شیر = آرسلان. گرفتن = طوتمق ا آر- سلانی طوتمه‌جق درجه‌ده قوتلی وجسور، یاری سرخوش وآز کیفدن کنایه.

شیرمَرد { ص. فا. ا شیر = آر- سلان. مرد = ار ا آرسلان کبی جسور رجل.

شیره { سد. فا. ا تر. زبانزدی: شیرا ا اوزوم صویی، هنوز تخمر ایتمه مش اوزوم عصاره‌سی = طاتلی، اکشی شیره.

شیرین { ص. فا. ۱. طاتلی، جاذبه‌لی اولان. ا بو ایکنجی معنا باشلیجه ترکجه‌ده مستعملدر. ا || شیرین ادا = لطیف ادالی. || شیرین زبان = طاتلی دیللی. || شیرین کار = لطیف معامله‌لی. || شیرین کام = طاتلیغی طاماغنده قالمش.

شیرینلِك { سد. سویملیلك، جاذبه: کوزللکی اورته حالده ایسه‌ده شیرینلکی زیاده‌در.

شیش { سد. ۱. پیشیریله جك وبا دمیر قازیق، سیخ: شیشه چکیرمك، شیشده پیشیرمك: بر شیش کباب. ۲. علی الاطلاق دون بر شیئك مرکزندن کچوب ایکی اوجندن چیقان قازیق، محور. ۳. ایتمه‌رك دلمکه مخصوص اوجی سیوری سلاح، مج: تعلیم شیشی. ٤. چوراب وساثره اورمکه مخصوص بر اوجی دوز ودیکری سیوری آز کرتکلی دمیر ویا کیکدن بیوك ایکنه: چوراب شیشی. || نه شیش یانسون نه کباب = هیچ بر طرف متضرر اولمسون.

شیش { سد. بدنك بر طرفنده حاصل اولان قبارمه، قباریق. اور، ورم. نفخه: شورامده برشیش پیدا اولدی؛ یوزنده بر شیش وار ایدی. = ص. قبارمش. شیشمش، تورم. ایتمش: یوزی شیش؛ صاغ

آیاغم شیشدر: دون دها شیش ایدی.

شیشرتمك | فـ. بلواسطه قیار. ـمق. شیشکین و قیاریق ایتدیرمك: کسیلن قوزی‌یی کیمه شیشرتملی؟ بوکدی یکیدن قارنی شیشرتمش.

شیشرلمك | ـمق. قیاردملق. شیشکین حالنه قومق: حوض شیشرلدکدن صکره صویی دکرمنه قوبویریلیر.

شیشرمك | فـ. ۱. شیش ایتمك شیشمه‌سنی موجب اولمق: بیلان ایصیردیغی یری شیشریر. ۲. صویك یولنی قپاه یه‌رق یاخود چوق صو کله‌رك دره وحوض وسائره‌نك قیارمه. سنی موجب اولمق. طاشیرمق: مجرا سنی سدایدوب حوضی شیشرملی: یو یاغمور دوام ایدرسه چایلری شیشره‌جکدر. ۳. بوغازلانمش حیوانی یوزمك ایچون اوفله‌مك: قوزی‌یی شیشرمه‌دن یوزه‌مز. سکز. || آورت شیشرمك = تکبر ونفاخر ایتمك. || قارنی شیشرمك = کبه براقمق. || یلکنلری شیشر. مك = بول روزکار آلدیرمق.

شیشقق | صـ. سـ. ا «شیشمك»دن عامیانه لغتدر. ا شیشمان، ملحم آدم.

شیشك | سـ. ایکی یاشنده قوزی.

شیشکین | صـ. شیشمش، قیار. ـمش. مشتقع: قارنم، آیاغم شیشکیندر.

شیشکینلك | سـ. شیشکین و قیاریق اولان شینك حالی: معده‌مك شیشکینلکی حالا کچمدی.

شیشملمك | فـ. یا شیشله‌مك. فـ. ۱. شیش ایله دمك. شیش صاپلامق: کوکسنده ایکی یردن شیشلشلر: کرکده چوال کبی شیللری آچمازدن شیشنکه معاینه ایدرلر. ۲. شیشه کیرمك، شیشه کیروب دیزمك: شو کوفته‌لری شیشلی.

شیشمانمك | ـمق. ۱. شیشله‌دلمك، شیش صاپلانمق: قارنی مع ایله شیشلمشیدی. ۲. شیشه کیرمك: بوتلر دها شیشمدی.

شیشمش | صـ. شیش وحجی اولان: شیشلی پاستون.

شیشمان | صـ. اتی و یاغی چوق وقارنی شیش وسائر اعضاسی قالین (آدم)، سمین، ملحم.

شیشمانلق | سـ. انسانده اتوباغ وکتیتیله قارنك شیش و اعضای بدنك قالین اولمسی حالی، سمن.

شیشمسمك | فل. ۱. قیارمق، عفونت پیدا ایدوب انتفاخ ایتمك: آیاغم شیشمدی. ۲. اوفورمك، عفونتمز قیار. مق: چوق یمکدن قارنم شیشمدی. ۳. شیشمان اولمق، سمیروب قالینلاشمق: کیتدکجه شیشیورم. ٤. (صو وسائره) یوکسلمك، قیارمق، طاشمق: بو کول یازین چکیلوب قیشین شیشیور.

شیشه | سـ. صیرچه دن قاب، باطور و دوکمه اولیوب اوفلکه و شیشرمکه یاپلش جامدن آز چوق طار بوغازلی قاب: علاج، شراب، مجسامت شیشه‌سی: پول شیشه = پك اینجه وعادی شیشه که قارنی شیش وغیر منتظم اولور؛ قره شیشه = سیاه وقالین شراب شیشه‌سی که باشلیجه یارم اوقدق وایکی یچق اوقدق اولور.

شیشه | سـ. حصیر کنارلرینه مخلاتان وسائر ایشلرده قوللانیلان اینجه چیتة. ا قولای قیرله‌سی ویا شیشه مشابهتی وجه تسمیه اوله بیلیر. ا

شیشه‌جی | سـ. شیشه صاتان آدم، شیشه بازرکانی.

شیشه‌خانه | سـ. شیشه کارخانه‌سی، شیشه یاپیلان یر.

شیطان | سف. عر. ج: شیاطین. ا عبرانیجه دن ا ملائکه دن ایکن حضرت آدمه سجده ایتمك خصوصنده امر الهیه امتثال ایتمدیکندن سماdan طرد بیورپلان و او وقتدن بنی آدمی افسادن کری طورمیان شخص لعین، عزازیل ابلیس. ا مج. بك ذکی وقورناز آدم. ا بو معنا ایله صفت کبی ده قوللانیلیر: ا پك شیطان آدمدر. || شیطان آرابه‌سی = ۱. بعض نباتاتك هواده اوچیشان پك اینجه توکلی تخم توزلانمی. ۲. دمیر یول رایلری اوزرنده یووارلادیلهرق یوریدیلن آچیق آرابه که عمله‌یی نقل ایدر. || شیطان یزی = جنکاری برنوع قبا یزی. || شیطان یوق = حاتیت. || شیطان توکی = بر کیسه‌یی بشقه‌لرینه سودیرن حال: اوندہ شیطان توکی واردر.

|| شیطان طیرنانی = طیرنانك یاپیشده دری اوزرنده چیقان طیرناق یچی. || شیطانك قیچ بایلمی = جن فکرلی یاراماز چوجق.

شیطانلق | سـ. ج. جن طائفه‌سی، ارواح خبیثه.

شیطانلق | سحیله، خدعه، تدبیر، خدعه‌کارانه: کیم بیلیر نه شیطانلق دوشونیورسك.

شیطانی | صـ. عر. ا: شیطانیه. شیطانه منسوب ومتعلق وشایسته اولان. شیطانلقله‌واقع اولان، رحمانی مقابلی: فکر شیطانی: ملاحظات شیطانیه.

شیطنت | سف. عر. شیطانلق. ابلیسلك، حیله، خدعه، فساد، فتنه.

شیطنتکارانه | صـ. ـه. فا. شیطانلقله، حیله وخدعه ایله، مفسدانه و ملعنتکارانه.

شیعه | سـ. عر. ا فـد. وج. ذ. و ث. بردر. ا ۱. طرفدار ان واتباع وعونه جماعتی، طرف، فرقه. ۲. حضرت علی (رضه) افندمزله اولاد وعیالنه طرفدارلق درمیان ایدرك آرتیجه برمذهب تشکیل ایدنلر.

شیعی | صـ. عر. : شیعه شیعه طائفه‌سنه منسوب: مذهب شیعی: شیعی المذهب.

شیفتگی | سـ. فا. فاجیقیلق، ابتلا ایله مفتونیت.

شیفته | صـ. فا. مبتلا، مفتون، فاجیق.

شیك | صـ. [فر. Chique] کوزل، ظریف، خوش‌ادالی، موده موافق، سوسلی: شیق قیافت، شیق اثواب، شیق بك.

شیقر | ـه. با: شاقر.

شیقلق | سـ. کوزللك، ظرافت، موده‌یه تابعیت، سوس: اوقدر شیقلق یو یاشده یولنان پر آدمه یاقیشماز.

شیکیر | یاخود: شیکیل | سـ. ا فا. «زهکیر» دن غلط. ا ۱. قاشستر حلقه، فستر یوزوك. ۲. آتلرك کوستکی بوقاغیسی.

شیل | صـ. ا غلطی: جیل ا قالی وعلیل (کوز).

شیلاق | صـ. یك یاپاغی صویرتده سوسلنوب سورتوك کرن (قاری).

شیله | سـ. کوزل رایحه‌لی برجنس نبات.

شیلین | یاخود شلین سـ. ا تکه. Sheling | انکلتره مسکوکاتنك واحد قیاسیدی حکمنده برکومش سکه که انکلیز ایراسنك یکرمیده بری اولوب تقریباً ٦ غروش قیمتنده‌در.

شیم | سف. ج. عر. فد: شیمه. با: شیمه.

شیمال | سـ. قوتلی ودوز سور. کون.

شیمشك | سـ. با: شمشك.

شیمه | سف. عر. ج: شیم. خلق، طبیعت، خوی: شیمه‌کر. مکاری: جمیل الشیم.

شین | سف. عر. عیب، لکه، قصور، نقصان: بو طبیعت سزك ایچون بر شینلدر.

شین | سف. عر. «ش» حرفنك اسم مشترکیدر. اوستدن اوچ نقطه‌لی اولدیغنه بناءً، شین معجمه، شین فوقانیه وشین مثلثه دخی دینلیر.

شین | د. ا کسره‌سی ماقبلنه کوره خفیف ویا ثقیل اوقونور. ا بعض صفتلره لاحق اولوب مدلولیله اتصافی بیان ایدر: صاریشین = صاچی ویوزینك رنکی صاری. هر جهتجه صاری.

شینشیله | سـ. ا اجنبی لغت | آمریقانك قیویرجق وکومشی رنکده برجنس تیونی وبونك پوستندن یاپیلان کورك.

شینل | سـ. قولاغه وباقه‌سی کو رکلی برنوع آلافرانغه قایوت.

شینیك | سـ. مملکتنه کوره استیعابی دکیشیر بر حبوبات اولچکی که کیله‌نك تقسیما. تندن اولوب برقاچ قوطیدن مرکبدر: یکی شینیك دقالیتره دینلن اعشاری اولچك.

شیو | سـ. ا ف. «شیب، نشیب» دن. — زبانزدی شینك فنجانه شیو. ا اینیش، اینیشلی یر. بایر، سطح مائل. || تمم. استحکامك ایچ وطیش طرفلر. نده کی صنعی سطح مائلار: دا. خلی، خارجی، فوقانی شیو، صحرا شیوی. ا بو هیئتله لغت ترکجه اولدیغندن، «شیو داخلی»، «شیو خارجی» و «شیو صحرا» دیمك عبثدر. = صـ. سطح مائل شکلنده. شیولی، منحنی: شیو دیوار.

شُیوخ { سند. ج. عر. فد: شیخ. با: شیخ.

شُیوع { سند. عر. طوبلمه، هر کسك مسموع ومعلومی اولمه، یایلمه، طاغلمه، انتشار، تعمیم: بو خبر شیوع بولدی: بر حوادثك شیوعی.

شیوغار { یاخود چلغار. س. طوب آرابه‌سی اوقنك اوکنه قونان آغاج.

شیولَتمك { فل. سطح مائل هیئتنی آلمق آشاغیسی کبی شایوب یوقاریسی طارلاتمقله شیو صورتنه کیرمك.

شیولی { ص. سطح مائل صورتنده. منحنی: شیولی دیوار.

شیون { س. فا. ناله، فغان. آه وانین. ماتم، یاس.

شُیُون { سند. ج. عر. و یونك جمعی: شئونات. فد: شأن. با: شأن.

شیوه { س. فا. ۱. طرز، نلور. اسلوب: شیوهٔ لسان. ۲. ناز، عشوه، ادا: شیوهٔ دلبر.

شیوه کار { ص. فا. و:

شیوه گر { ص. فا. و:

شیوه لی { ص. نازلی، ادالی، عشوه کار، جلوه لی.

کتابك نصفی اولان برنجی جلدك صوکی
